49 Tournefort,J.P., Institutiones Rei Herbariae.Editio tertia, Appendicibus aucta ab Antonio de Jussieu Lugdunaeo.../ Corollarium institutionum rei herbariae,in quo Plantae 1356 numificentia Ludovici Magni in Orientalibus Regionibus observatae recensentur, & ad genera sua revocantur.3 tomes. Lugduni juxta Exemplar,Parisiis,E Typographia Regia,1719. 2 titres gravés.489 planches gravées. 10,58,XXI,16,695 p.Veau,dos à nerfs,ornés,tr.rouges. Réliure originale. 1.600.-

$622.40

Nissen 1977,Pritzel 9427.- The Latin edition of Tournefort's 'Eléments de Botanique,1694' marked anera in Botany, for Tournefort in this work established a consistent and usable monomial nomenclature of not always satisfactorily characterized genera.He became known as the 'Father of Genera'. The introduction to this work,viz. Isogoge in Rem Herbariam was a useful biliography and textbook of Botany,which guided all rising botanists and had no competitor until Linnaeus provided his Fundamenta Botanica in 1735.The copperplates are valuable in interpreation of his genera and in fixing the 'type' or 'standard' species.The plates containing thousands of figures were painted by Claude Aubriet and belong with their clear and elegant style to the most remarkable pieces of pre-linnean botanical illustrations.- A copy in perfect condition, clean paper,broad margins,practically no foxing

Catalog 235 (1974) Otto Koeltz (Koenigstein-Taunus, W. Germany)

3 vols.
27,50

Listed by Antiquariaat Junk
Cat. 152 (1970) for 560 guilders
= $157

Cat 279 C for 4800 guilders = $1892

Pritzel 9427

JOSEPHI PITTON TOURNEFORT AQUISEXTIENSIS,

Doctoris Medici Parisiensis, Academiæ Regiæ Scientiarum Socii, & in Horto Regio Botanices Professoris,

INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Editio Tertia, Appendicibus aucta ab ANTONIO DE JUSSIEU, *Lugdunæo, Doctore Medico Parisiensi, Botanices Professore, Regiæ Scientiarum Academiæ, & Regiæ Societatis Londinensis Socio.*

TOMUS PRIMUS.

Lugduni juxtà Exemplar

PARISIIS,

È TYPOGRAPHIA REGIA.

M. DCC. XIX.

LUDOVICO MAGNO.

SI quid utilitatis ex hoc qualicumque laborum meorum monumento poterit aliquando proficiſci, id totum immortalibus tuis, REX MAXIME, erga Litteratos beneficiis acceptum

referri debet. Fecisti quippe quod olim Alexander ille Macedo ; cujus magnitudinem , non rebus tantùm bello gestis , sed egregiâ etiam in homines bonis artibus deditos liberalitate superasti ; ut , quemadmodum armis tuis omnium Regnorum claustra , ita & Gallorum ingeniis Naturæ omniparentis arcana omnia recluderentur. Noluisti, cùm tot victoriis Maximus orbe toto prædicareris , novâ benevolentiâ non optimus etiam videri. Jam antè Regiam Scientiarum Academiam institueras , diligentissimum & acutissimum quemque naturæ scrutatorem in eam adsciveras , & haud pœnitendis vigiliarum suarum præmiis , ad illustrandam Historiam naturalem accenderas : sed cùm tot tamque solertibus viris speculandi ma-

teriam brevi defuturam arbitrarere, nisi è longinquo peteretur; jussu tuo Alpium juga, Pyrenæorum saltus, Hispaniæ recessus, ericeta Lusitaniæ, Britanniæ colles, & Belgii prata peragravi; plantarum genera formasque inspexi, vires & potestates exploravi, ne quid, quod salutiferum homini foret, posset, Te regnante, præteriri. Et quoniam tot peregrinationibus meis fortuna tua non improsperos exitus dedit, alias mihi subinde & multò remotiores injungis, ut nulla pars terrarum expers sit tuæ singularis in populos tibi commissos curæ, atque Gallorum vel saluti vel gloriæ Orientalis etiam plaga deserviat. Propediem igitur in viam me daturus nihil antiquius habui, quàm ut sub auspiciis Tuis iterum prodiret in publicum usum

hic meus conatus, auſpicio atque imperio Tuo ſuſceptus; & hoc Regiæ Tuæ cùm in meipſum, tum in Rei Medicæ ſtudioſos, tum etiam in univerſos homines, munificentiæ ſpecimen extaret. Vovet, dicat & conſecrat,

MAJESTATI TUÆ,

Pariſiis Kal. Febr.
An. M. D C C.

Paratiſſimus ad omnia, devotiſſimus, atque humillimus ſubditus & ſervus,
JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT.

TURNEFORTII VITA.

JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT Aquis-ſextiis urbe in Gallo-Provinciâ primariâ natus eſt quintâ Junii die anni *1656.* Patre Pitton Equite Aquenſi, loci dicti *Tournefort* Domino, & Ademarâ Fagouë Nobili Pariſinâ Stirpe oriundâ.

Parentum juſſu, linguæ latinæ in R R. P P. Societatis Jeſu Gymnaſio Aquenſi operam navavit, ubi dùm ſcholaſtico penſo dicatum tempus in ſuburbanis ambulationibus interdum conſumeret, jam tùm indolem ad Plantarum indagationem prodebat.

Ætatem mox incuſabat teneriorem per quam ex inferioribus ſcholis emergere non liceret, ac totum ſe Philoſophiæ addicere; ſed ei jam addictus, quantùm à ſincero ipſius naturæ ſtudio alienam eſſe ſuſpicaretur, non diſſimulavit. Unde, Theologiam, quæ eâ nititur, averſatus, conſilio parentum qui eum Eccleſiaſtico ordini deſtinarant ſeſe ſubduxit.

Patre itaque anno 1677. defuncto, Phyſicæ quam tacitè deperibat, tunc apertè ſe dedit, Botanices quæ non ignobilior ejus eſt pars illecebris tractus.

Quum verò Hortum Pharmacopæi cujuſdam popularis extra urbis pomæria ſitum, ruraque circumjacentia brevi exhauſiſſet: jam ſui juris factus, ignotorum appetens ad Alpium juga iter capeſſit, unde permultas ſtirpes exſiccatas retulit, quæ prima ἐυμετακομίστου viridarii rudimenta fuere.

*

Sequentibus annis Medicorum Athenæum Monſpelium petiit, ubi æmulum nactus illuſtriſſ. D. Chirac, Anatomiæ, Chymiæ, ac cæteris medicinæ partibus totum ſe tradidit, ita tamen ut quicquid otii ſupererat, Plantarum indagatio omnino ſibi vindicaret.

Favebat illic tam ardenti ſtudio Hortus Henrici IV. Galliarum Regis munificentiâ extructus, invitabat ager Auctorum celeberrimorum ſcriptis commendatiſſimus, compellebat Petri Magnol, eximii inter ætatis ſuæ Botanicos viri quo uti familiariter ei dabatur, exemplum.

Anguſtioribus ſibi jam viſis Monſpelienſibus campis, Gebennas, Pyrenæoſque montes ac Barcinonenſem tractum perluſtrare aggreſſus eſt. Ut erat corpore validus, ſitis famiſque patiens, ac cœli tempeſtatibus aſſuetus, aviis dum ſeſe locis inhoſpitiſque facilius committit, in montanos prædones incidit, qui excuſsâ ſarcinâ ubi nihil præter aliquot herbas ſiccas & panem ſubnigrum invenere, ſpoliatum reliquerunt.

Maximâ anni 1681. parte in peregrinationibus Botanicis peractâ, Monſpelium redux herbarium ſuum amplâ acceſſione locupletavit. Inde Aquas Sextias repetiit, ubi collectas undequâque omnis generis ſtirpes in ordinem digeſſit, eoque theſauro quam aliâ quâvis poſſeſſione lætior, Lutetiam virorum quovis ſcientiarum genere illuſtrium patriam migravit.

Botanice tunc Pariſienſis Guidonem Creſcentium Fagon ſtudioſum ſui unum ac fautorem habebat: Ut erat Reginæ Architer & in Horto Regio Profeſſor, officii medici muniis ſimul & publicis plantarum demonſtrationibus vix poterat perfungi. Obtulit ſe ultrò Joſephus Pitton, quem, brevi cognitis ejus indole & peritiâ, omni poſthabitâ æmulatione (quæ non minima Archiatri fuit laus) vicarium ſui muneris anno 1683. Horto Regio præfecit.

Ut nullus erat tali muneris eo aptior, ſic nullum munus ad quod ipſe foret magis idoneus. Rem probavit Botanophilorum frequentia, qui verno tempore undequâque Lutetiam confluentes non modo

demonſtranti in Horto Regio aderant, ſed & campos Pariſienſes luſtrantem turmatim æſtate fervente ſectabantur.

Nec patronum pœnituit viri adeò omnibus accepti; imò arti ſimul & artifici quantum potuit velificatus eſt. Quare ut exoticarum Stirpium notitiam promoveret, eum in Hiſpaniam, Luſitaniamque anno 1688. in Bataviam poſthac, tum in Angliam, Plantas in his Regnis indigenas & Gallis minus cognitas exquiſitum miſit, ut & eas accuratiùs in ſolo naturali educatas noſceret, & in Hortum Regium transferendas curaret.

Ut increſcebat fama, ita quoque honorifico ſtipendio auctus eſt. Inſtauratâ vero anno 1692. Regiâ ſcientiarum Academiâ, illuſtriſſimique Abbatis Bignon curæ commiſsâ, primus novos inter ſocios deſignatus eſt, Rege ſic probante, qui Guidonis Creſcentii Fagon tunc Archiatrorum Comitis aſſiduo præconio magis ac magis notum humaniſſime excepit, quum inſigne Botanicorum Elementorum gallicè editorum opus anno 1694. Majeſtati ejus conſecraret.

Anno 1698. plaudenti Pariſienſium Medicorum ordini adſcriptus, optimè de iis & de Reginâ urbe meritus eſt, editâ etiam gallicè ſtirpium circa Pariſios naſcentium earumque virtutum Hiſtoriâ, quâ luculenter declaravit ſe genuinum in Medicinâ faciendâ Plantarum uſum haud minus quàm earum cognitionem callere.

Quum verò Botanicorum Elementorum opus gallicè ſcriptum, famâ tenùs exteris gentibus notum, maximum eis deſiderium moveret, novam illorum Editionem latino idiomate eamque valdè auctam emiſit, quæ Typis Regiis eleganti formâ prodiit anno 1700. Mox juſſu Regio in oras Orientales, Claudio Aubriet Gallo-Campano & pictore inſigni, & Andræâ Gundelio Medico Germano rei herbariæ ſtudioſiſſimo comitibus, iter ſuſcepit.

Intra biennium non Inſulas Archipelagi ſolum, in quibus Plantæ à Dioſcoride & Galeno deſcriptæ naſcuntur, emenſus eſt, ſed & Propontidis littora, Bithyniam, Pontum, Cappadociam, Arme-

niam, Georgiamque ad Perſarum uſque limites peragravit; & ne ulla tam brevis conceſſi ad tantum iter conficiendum ſpatii particula inaniter abſumeretur, non eadem loca relegens, ſed per Galatiam Myſiam, Lydiam, Ioniamque rediit.

Smyrnam tandem advenit, Syriam, ac Ægyptum inviſendi deſiderio flagrans, ſed audito nuntio cùm graſſantis in regionibus illis peſtilentiæ, tùm gravis morbi in quem laborans calculo Fagonius inciderat, Galliam tantum cogitavit.

Pariſios redux circa anni 1702. menſem junium, ab itineris labore ad alium, demonſtrationum ſcilicet Botanicarum curriculum, confeſtim tranſit, quo defunctus medicinæ faciendæ ſe reddidit, horiſque ſubſecivis Inſtitutionum ſuarum Corollarium, ubi novarum Plantarum nomina trecenta ſupra mille ad genera à ſe conſtituta revocantur, conſcripſit, quod anno ſequenti Typis Regiis editum eſt.

Deinde vero ſelectas, ut ita dicam, totius naturæ manubias, quas è regionibus peragratis ſecum aſportarat, recognovit ac variis capſulis ſecundùm genera condidit, tumque inſtitutas à ſe per itinera in Geographicis & Hiſtoricis, perindè ac in Botanicis obſevationes in ordinem digeſſit, eaſque iconibus illuſtratas ad prælum apparavit. Circa hæc tempora Turnefortius, medici Lectoris ac Profeſſoris in Regio Galliarum Collegio munere fuit ornatus.

Porrò quum viri jam toto orbe litterario celeberrimi ſtudium congerendæ ex quibuſvis rebus naturalibus ſuppellectilis innotuiſſet; certatim ad eum undequaque miſſæ fuerunt Conchyliorum, Exuviarum animantium, Concretionum, Lapidum, Metallorumque innumeræ ſpecies, eâ ſanè copiâ ut tandem in ampliſſimum hiſtoriæ naturalis Gazophylacium ea domûs pars, quam incolebat, mutata ſit, velut in Eruditorum omnigenarum, Magnatum, ipſorumque Principum oblectationem extructum.

Vix tot opibus, nominis celebritate, Regiiſque muneribus frui dabatur, cùm plauſtro rapidè acto in vico parieti impactus, ex pec-

tore violenter contuso cruorem statim exspuit; ac sputis cruentis purulentisque in febrem & marcorem incidit, quibus quinto vel sexto ab ictu mense consumptus, vitâ cessit anno 1708. Novembris die 28.

Botanicorum omnium suæ ætatis, ut & eorum qui ante vixerunt, princeps merito habendus, famâ suâ vivus etiam fruitus est: Ejus si quidem in Botanice præstantiam palàm agnoverunt viri huic studio maxime dediti quibuscum necessitudo illi intercedebat.

Hos inter apud Batavos fuere celeberrimus Paulus Hermannus, tum Petrus Hotton, in Academiâ Lugduno-Batavâ Medicinæ & Botanices Professores; Commelinus, Botanices Professor Amstælodamensis, & Ruyschius, Anatomes & Rei Herbariæ professor in eâdem urbe. Inter Anglos D. Hans Sloane, Medicus Londinensis insignis, rerumque naturalium ac exoticarum studiosissimus, & D. Guillelmus Sherard, Nationis Anglicanæ negotiis apud Smyrnenses olim præpositus, amicus & Botanicus singularis. Ex Hispanis Jacobus Salvador, Pharmacopæus Barcinonensis, peritissimus & diligentissimus herbarum indagator. Ex Italis Comes Marsiglius, Historiæ naturalis studio deditissimus. E Germanis D. Augustus Quirinus Rivinus, Lipsiensis Medicus & Botanicus peritissimus. Inter Helvetios Lavaterus, Medicus & Chirurgus experientissimus.

In variis Galliæ Provinciis Petrus Magnol, Medicinæ Professor, Nissolius Doctor Medicus, Botanici Monspelienses celeberrimi; D. Garidel, D. Fouque Medicinæ Professores; D. de Beaumont Gallo Provinciæ Procurator, Aquenses, Reique naturalis studiosissimi; D. Berard, Abbas Gratianopolitanus, avorum in Rei herbariæ peritiâ successor; D. Joannes-Baptista Goiffon Medicus Lugdunensis, non minus in praxi medicâ quam in Botanicis versatissimus.

Parisiis verò Magnates inter patronos insignes Turnefortius habuit Marchionem de Louvois supremum Rei militaris ac ædificiorum Regiorum curæ præpositum; D. Phelippæum Comitem de Pontchartrain, Rei Nauticæ Academiisque Præfectum; D. Abbatem

Bignon cujus propria ſemper erit laus Rem Litterariam quoquo modo fovere & amplificare.

Quid Creſcentium Fagon, Archiatrorum Comitem iterum etiam memorabo? qui Turnefortio Botanici ſtudii promovendi locum præbuiſſe ſibimet ſæpius gratulatus eſt, ut ipſe teſtatum palàm reliquit in encomio Turnefortii, quo librum ejus de Plantis circà Pariſios naſcentibus decoravit.

Operum quæ publici juris fecit Turnefortius, proùt edita fuerunt, hic ordo eſt.

Elementa Botanices ſeu Methodus Plantas cognoſcendi. Pariſiis, Typis Regiis 1694. in 8°. 3. vol.	*Elemens de Botanique, où Methode pour connoître les Plantes. A Paris, de l'Imprimerie Royale. 1694. in 8°. 3. vol.*

De optima Methodo inſtituendâ in Re Herbariâ ad ſapientem virum Guillelmum Sherardum generoſum Anglum, Rei Herbariæ peritiſſimum Epiſtola, in quâ reſpondetur Diſſertationi D. Raii de variis Plantarum methodis. Pariſiis 1697. in 8°.

Hiſtoria ſtirpium circà Pariſios naſcentium, cum viribus ac uſibus earum medicis. Pariſiis è Typographiâ Regiâ, 1698. in 12°. abſque Iconibus.	*Hiſtoire des Plantes qui naiſſent aux environs de Paris, avec leurs uſages dans la Médecine. A Paris, de l'Imprimérie Royale. 1698. in 12.*

Inſtitutiones Rei Herbariæ; Editio altera Gallicâ longè auctior, quingentis circiter tabulis adornata. Pariſiis è Typographiâ Regiâ. 1700. in 4°. 3. vol.

Corollarium Inſtitutionum Rei Herbariæ, in quo Plantæ 1356. Ludovici Magni munificentiâ in Orientalibus Regionibus obſervatæ recenſentur, & ad genera ſua revocantur. Pariſiis è Typographia Regia. 1703. in 4°.

Peregrinationis Orientalis Regio juſſu ſuſceptæ Deſcriptio, antiquam & recentem plurimarum Archipelagi Inſularum, urbiumque ac locorum celeberrimorum hiſtoriam continens, una cum Deſcriptionibus, & Iconibus Herbarum ac animalium, multiſque raris obſervationibus ad Naturalem Hiſtoriam attinentibus. Pariſiis, Typis Regiis 1717. in 4°. 2. vol.

Relation d'un Voyage du Levant, fait par ordre du Roi, contenant l'Hiſtoire Ancienne & Moderne de pluſieurs Iſles de l'Archipel, les Plans des Villes & des Lieux les plus conſidérables, & enrichis de Deſcriptions & de figures de Plantes, d'Animaux & de pluſieurs Obſervations ſingulieres touchant l'Hiſtoire naturelle. A Paris, de l'Imprimerie Royale. 1717. in 4°. 2. vol.

Eadem, Lugduni Gallorum Edita. 1717. in 8°. 3. vol.

La même Relation imprimée à Lyon, in 8°. 3. vol. 1717.

Deſcriptionis hujuſce Tomus prior dùm vitam agebat, typis excuſus eſt, alter vero poſt ejus obitum ad autographi fidem prælo mandatus eſt.

Opera autem quæ ab auditoribus ejus dùm viveret, vel ab iis poſt ejus obitum publicata fuere, ſunt

Schola Botanica, ſive Catalogus Plantarum quas ab aliquot annis in Horto Regio Pariſienſi ſtudioſis indigitavit Joſephus Pitton Tournefort, &c. Huic Indici additus eſt Pauli Hermanni Paradiſi Batavi Prodromus. Amſtelædami apud Henricum Wetſtenium 1689. in 12°.

Materia Medica ſeu Deſcriptio, vires, uſus & Analyſis Chymica ſimplicium Medicamentorum, ab ore Turnefortii docentis excepta, & è ſermone latino in Anglicum tranſlata. Londini apud J. H. & Andræam Belle 1708. in 8°.

Materia Medica, or, a Deſcripcion of ſimple Medicines generaly us'd in Phyſik. Written originally by the learned Monſieur Tournefort. Faithfully tranſlated in to English. London, by J. H. for Andrea Bell. 1708. in 8°.

Tractatus de Materiâ Medicâ, ſeu Hiſtoria, Uſus & Analyſis Chymica ſimplicium Medicamentorum. Opus poſthumum in lucem editum à D. Beſnier D. Med. Pariſienſi. Pariſiis apud Laurentium d'Houry 1717. in 12°. 2. vol.

Traité de la Matiere Médicale; ou l'Hiſtoire & l'uſage des Médicamens & leur Analyſe Chymique. Ouvrage poſthume de Mr. Tournefort, &c. mis au jour par Mr. Beſnier Docteur en Medecine de la Faculté de Paris. A Paris chez Laurent d'Houry. 1717. in 12°. 2. vol.

Series opuſculorum Turnefortii quæ in Acta Regiæ ſcientiarum Academiæ relata ſunt.

Deſcriptio Fungi prægrandis & rariſſimi, pag. 89. Actorum 1692. Typis Regiis, in 4°.

Deſcription d'un Champignon extraordinaire, pag. 89. des Mémoires de 1692. de l'Imprimerie Royale, in 4°.

Commentatio Phyſica de hujuſce Fungi generatione, pag. 105. Eorumdem Actorum.

Réflexions Phyſiques ſur la production de ce Champignon, pag. 105, des mêmes Mémoires.

Conjecturæ de uſibus vaſorum in quibuſdam plantis, pag. 161. Eorumdem Actor.

Conjectures ſur les uſages des vaiſſeaux dans certaines plantes, pag. 161. des mêmes Mémoires.

Obſervationes Phyſicæ ſuper muſculis quarundam ſtirpium, pag. 152. Actor. anni 1693. Typis Regiis editorum in 4°.

Obſervations Phyſiques touchant les muſcles de certaines Plantes, pag. 152. Mémoires de 1693. de l'imprimerie Royale. in 4°.

Tamarindorum hiſtoria, pag. 69. Actorum 1699. Pariſiis apud Joannem Boudot editorum, in 4°.

Hiſtoire des Tamarins, pag. 69. des Mémoires de 1699. A Paris chez Jean Boudot, in 4°.

Obſervationes circa Plantas in Maris fundo naſcentes, pag. 27.

Obſervations ſur les Plantes qui naiſſent dans le fond de la Mer.

Actor.

Actor. 1700. apud J. Boudot.

pag. 27. des Mémoires de 1700. chez J. Boudot.

Collatio Analyseos Serici crudi, Salis Ammoniaci, & Cornu Cervi, pag. 71. Eorumd. Actor.

Comparaison des Analyses de la Soye, du Sel Ammoniac & de la Corne de Cerf, pag. 71. des mêmes Mémoires.

Descriptio Persicariæ Orientalis, Nicotianæ folio, calyce florum purpureo. Cor. Inst. R. Herb. 38. pag. 302. Actor. 1703. apud J. Boudot.

Description du Persicaria Orientalis, Nicotianæ folio, calyce-florum purpureo, Cor. Inst. R. Herb. 38. pag. 302. des Mémoires de 1703. chez J. Boudot.

Descriptio duarum Chamærhododendros ad oras Ponti Euxini observatarum, pag. 345. Actor. 1704.

Description de deux especes de Chamæ-Rododendros, observées sur les Côtes de la Mer noire, pag. 345. des Mémoires de 1704.

Institutio quorundam novorum generum Plantarum, qualia sunt Morsus Ranæ, Menispermum, Chrysantemoides, Chamæbuxus, Camphorata, & Ficoïdes, pag. 234. Actor. 1705.

Etablissement de quelques nouveaux genres de Plantes, tels que le Morsus Ranæ, Menispermum, Chrysanthemoides, Chamæbuxus, Camphorata, & le Ficoïdes, pag. 234. des Mémoires de 1705.

Descriptio Caryophylli Sinensis, pag. 264. Actor. eorumd.

Description de l'Oeillet de la Chine, pag. 264. des mêmes Mémoires.

Observationes super Plantarum morbis, pag. 332. Actor. eorumd.

Observations sur les maladies des Plantes, pag. 332. des mêmes Mémoires.

Appendix ad Institutionem quorundam novorum generum Plantarum, qualia sunt Gale, Oro-

Suite de l'établissement de quelques nouveaux genres de Plantes, tels que le Piment Royal, l'Oro-

banchoides, Ternatea, Luffa, Diervilla, Chelone, Valantia, Lavatera, Methonica, Conyſoides & Solanoides, pag. 83. Actor. 1706.

banchoides, Ternatea, Luffa, Diervilla, Chelone, Valantia, Lavatera, Methonica, Conyſoides & le Solanoides, pag. 83. des Mémoires de 1706.

Obſervationes circa generationem & culturam Fungorum, pag. 58. Actor. 1707.

Obſervations ſur la naiſſance & ſur la culture des Champignons, pag. 58. des Mémoires de 1707.

Defuncto Turnefortio de ejus vitâ in publicis Academiæ Comitiis perpetuus Scriba egregiam, ut ſua omnia ſolent eſſe, orationem recitavit quæ in actis anni 1708. pag. 143. exſtat.

Et ne quid eorum quæ ad tantum virum ſpectant, prætermittam, habetur etiam ejus Elogium in Epiſtolâ ad Illuſtriſſimum virum D. Begon Rebus maritimis in Ruppellenſi orâ Præfectum, à Lautherio cauſarum in Curiis Pariſienſibus Patrono, Gallice ſcriptâ & editâ Pariſiis apud J. B. de Leſpine anno 1709. in 4°.

JUDICIUM DE TURNEFORTII METHODO.

NOVARUM in dies cognitarum ſtirpium multitudo, ut Botanicem inſigniter locupletabat, ita quoque majore ac majore difficultate hanc cognitionem videbatur obſtruere. Jam enim Antiquorum rationes innumeris ferè à ſe incognitis Plantis adhiberi diſcernendis nequaquam poterant, nec ſolum infidæ ſed curtæ etiam omnino deprehendebantur. Tam multiformis itaque partium organicarum in tot individuis ſtructura, tanta in ſingulis figuræ, magnitudinis, colorum, odorum ſaporumque varietas, juſta nimis erat cauſa cur vel in ipſo limine deterrerentur qui Botanices ſtudio maxime etiam flagrarent.

Notiones igitur adeò multiplices à ſe invicem ſecerni oportebat, ut fatiſcenti memoriæ conſuleretur: alia autem huic confuſioni medendi ratio non poterat excogitari, niſi ea quæ ſimilitudines quaſdam comparando, tot diſſimilia in certum quemdam ordinem adduceret.

Porro quis ille ordo, unde peti, quove referri debeat? hoc opus, hic labor eſt.

Inanis jam dudum agnitus qui ab exterioribus Plantarum figuris.

Fallebat alter à quatuor anni tempeſtatum varietate depromptus, quum eaſdem quas ver producit Plantas, autumno etiam naſci; quaſque æſtate ſolum gigni credebatur, eas & vere procreari conſtaret.

Non minus infida ſitûs ſolive patrii habita ratio, ex quo tempore montanas in ſylveſtribus, paluſtres in arvis, agreſtes in hor-

tis ali experientia quotidiana edocebat, & ejuſdem generis eſſe Plantas quæ Italicæ, Cræticæ, Luſitanicæ, Indicæque nuncupabantur, utpote quæ alibi paſſim naſcerentur.

Ad utilitatem verò minus quam ad vanitatem comparatus videbatur ordo qui ſtirpes ab Auctorum, qui eas primi cognoverant, nominibus indicandas præbebat.

Perſpecta harum diſtinctionum ad Plantarum cognitionem futilitate, ex multiplici foliorum ſitu, figurâ & colore aliam nonnulli qui ſibi acutiores viſi ſunt deprompſere; ſed eos haud minus deluſos eſſe liquet, quum eadem genera foliis alio atque alio modo poſitis figuratis coloratiſque obſerventur, quod eis conſpicuum erat in Ranunculis, Geraniis, Malvis, Poliis, Horminis &c. quorum folia generum aliorum foliis plane eſſent ſimilia; unde & nonniſi ſtirpium partes mutabiles & minus neceſſarias habenda eſſe evictum eſt.

Ad radicum alii differentias confugi tutò non poſſe brevi agnoverunt, viſâ etiam permultarum diverſi generis inter ſe ſimilitudine, quæ nuſquam magis obvia eſt, quam inter Aſphodelum & Oenanthen, Cyclamen & Bulbocaſtanum.

Se quoque graviter hallucinatos fateri non pudebit eos quibus diſcriminum à ſaporibus odoribuſque deducendorum ratio arriſit, ubi explorata fuit habitûs, figuræ & magnitudinis varietas, atque virium repugnantia inter herbas ſapore ac odore ſimilibus pollentes; ut inter Scordium, Alliariam, Thlaſpi, Myagrique genera ſingula Allium redolentia; inter Acetoſam, Berberim, Ribem, Granatum malum, Citreumque acido ſapore donata; inter Abſinthium, Fumariam, Centaurium minus, Aloen, Gentianam, Cichorium ſylveſtre amaro ſapore prædita.

Quid etiam ſub ipsâ utilitatis ſpecie operoſum magis quam illa quarundam ſecundùm virtutes ſtirpium diſpoſitio, quæ tantum abeſt ut ad illarum cognitionem deducat, quin potius ei acquirendæ obſit,

quoniam hæc ipsa cognitio quæ debet antecedere, præpostero ordine alteri subjicitur: omnino deinde aliud est Plantas cognoscere, aliud earum usum callere.

Ab immutabilium igitur Plantæ partium structurâ diversorum generum discrimina peti debere potius visum est. Quidpiam olim simile excogitaverat Cæsalpinus, quod Fabius Columna & Gesnerus prosecuti fuerant, quodque sequentibus Botanographis non sapuerat, si unum Joachimum Jungium excipias, qui in Phytoscopicâ suâ Isagoge maxime habendam florum fructuumque figuræ rationem statuit. Sed ex his fundamentis artem nostram exstruere, eamque innumeris observationibus exornare, ac fere perficere soli Turnefortio concessum fuit.

Quis enim anteà sagacitate fuerat eo præstantior? Quis observationum numero locupletior? Quis diuturno rerum usu repetitis itineribus, indefesso labore experientior evaserat? Is itaque vir singulis Plantarum partibus diligentissime circumspectis, nihil radicum, foliorumque figurâ, horum etiam situ atque ordine in individuis ejusdem generis magis diversum esse compertum habuit; contra vero in floribus ac Seminibus sibi magis constantem permulto plura individua, structuram deprehendit; indeque Plantarum distributionem arcessendam existimavit. Ex floribus itaque ceu primis quæ sese oculis ingerunt partibus, classes (sic vocat summa genera) ex fructibus vero ac Seminibus genera classibus subjecta instituit, quorum unumquodque sexcentas species à cæterarum partium varietatibus petitas amplecteretur.

Botanices sic compositæ nemo est qui emolumenta non videat, nulla siquidem ratio verior ac certior quùm propositi Plantarum quarumlibet characteres ex ipsâ naturâ sint expressi; nulla perceptu facilior, quandoquidem in rerum quæ passim obviæ sunt aspectu & figurarum inter se comparatione versatur; nulla expeditior, ideoque memoriæ accommodatior, quæ triplici tantum divisione cons-

tet ; nulla uberior quæ nimirum Plantas etiam in posterum detegendas complectatur ; nulla denique discentibus aptior, quùm nullo præeunte magistro, absque aliùs cujuscumque scientiæ auxilio Planta quælibet sub alio sole nata ac nondum visa ad genus classemque suam referri, indeque cognosci queat.

Sed ut sunt hominum ingenia, non defuerunt inter æquales Turnefortii qui nascentem suam methodum impugnarent, aliâ jam pro captu ingenii concinnatâ, quùm novum in Botanicem invehendum ordinem omnino esse intelligerent.

In Methodo Turnefortianâ illud imprimis improbabant, quod à floribus stirpium parte minùs diuturnâ, rariusque ob breve ævum inspiciendâ classium suarum divisionem peteret. Grave siquidem Botanophilis incommodum fore pertendebant non habere quo tempore flore orbata est, unde Planta agnoscatur.

Joannes Raius hos inter celeberrimus, ac optimè de Re Herbaria in Angliâ meritus, hujus incommodi cavendi causâ non à floribus tantum, fructibusve, sed etiam à foliorum, caulium, radicumque tanquam partium organicarum figurâ, earumque colore, odore, sapore ac totius Plantæ facie exteriori sumenda esse genuinæ methodi principia affirmabat.

At ille Carybdin fugiens, in Scyllam incidit, dum enim ex tanto rerum numero generum characteres effingit, brevitas & perspicuitas suam methodum destituunt, quæ aliàs angustior est, quam ut Plantas numquam descriptas, deincepsque inveniendas admittere queat. Quare errore cognito, meliori Turnefortii Observationum parte imbutum non piguit methodum suam iterum atque iterum ad incudem revocare.

Aliud idque forsan levius Turnefortio objiciebatur, cum nempe relictis antiquorum divisionibus stirpium in Pomiferas, Bacciferas, Scandentes, Spinosas, Coniferas, Frumentaceas, Bulbosas, Oleraceas, Capitatas, Corymbiferas, Verticillatas, Stellatas, Asperifolias &c.

novitati magis quam utilitati ſtuduiſſe, dum notionibus jam acceptis novas florum Campaniformium, Perſonatorum, Labiatorum, Cruciformium, Roſaceorum, Liliaceorum, Floſculoſorum, Semifloſculoſorum, Radiatorum &c. Claſſes ſubſtituit.

Reprehenſionem hanc ſprevit Turnefortius: tutabatur novam ſuam diſtributionem ipſa partium organicarum à quibus deſumebatur, præ cæteris excellentia atque ſingulis in generibus ſtabilis & conſtans ſtructura, quæ ſola innumeris ferè Plantis à ſe invicem diſtinguendis hodie par eſſe queat, quùm inopi olim Botanice mera puraque figuræ exterioris conſideratio ſufficere potuerit: haud ſecus atque in ordinandâ Bibliothecâ libri ſi pauci ſint numero, faciliùs ſiquidem ſecundum formæ magnitudinem; rectius verò ubi majori copiâ affluunt, ex rerum quas tractant naturâ diſponuntur. Quantùm autem adjumenti ſtudentibus affert ea Bibliothecæ diſpoſitio, quæ rerum libris contentarum potiùs quam voluminis formæ rationem habet, tantùm ſanè Botanophilis ad perfectam Plantarum cognitionem emolumenti, ea methodus in quâ integra ſtirpium figurâ, parteſve earum quæ vagâ ſunt & inſtabili formâ, partibus quæ uſque ſibi conſtant poſtponuntur.

Verùm non ſolùm difficilis atque perplexa illa diviſio ad foliorum vel ſtirpis integræ figuram relata, ſed etiam omnino imperfecta arguitur; quùm multæ ſint Plantæ quæ à claſſe ſibi hac in diviſione aſſignatâ, ut ita dicam, refugiant, melius in alienâ collocandæ; quod ut ſemel demonſtrem, exemplo ſint Corymbiferæ in quibus Aſteres & Helichryſa hac in claſſe collocata ſpecies ſub ſe florem unicum ferentes continent: ſic & Aſperifoliæ quæ Echiorum, Bugloſſorum, Omphalodum, Cynogloſſorumque ſpecies foliis levibus donatas comprehendunt. Nec centum aliæ deeſſent recenſendæ Plantarum ſpecies quæ Claſſibus quibus includuntur, minime congruant.

Tertium alii Turnefortio objecere; eum vocabulorum, nominum, Phraſiumque uſu antiquo in Botanice receptorum immutatione, novam difficili jam ſcientiæ difficultatem attuliſſe.

Infundibuliformes ac Rotatos continerent, Anomalis prout leges divisionis postulant adversantes.

Par de Polypetalis, Rosaceis aut Caryophyllæis inter polypetalos judicium meritò ferendum est, quùm leviusculum sit in utrisque Petalorum dispositionis discrimen; nec nisi tribus vel quatuor generibus constans, quam Caryophyllæorum vocat, Classis altera condatur ob similitudinem ac paucitatem Plantarum minimè necessaria.

Simile etiam vitium occurrit dum XVI. & XVII. Classes percurruntur: illi nimirum Plantas flore carentes attribuit, quibus semina tantum plus minusvè fiunt conspicua; huic verò eas quæ semine etiam destituuntur, inter quas tamen reperire est quarum semina agnoscit, eaque Iconibus exprimi curavit; cæterarum autem, si ignoravit, falsus est, quùm illa & in Fungis, Tuberibus, Fucis & Coralliis, postremis Turnefortii temporibus deprehensa fuerint. Unica itaque ex XVI. & XVII. oportebat conflari classis trifariam commodè in Capillares seu Filices, in Fungosas, ac marinas Plantas dividenda, aut saltem aliundè quàm ex semine, prout adest vel abest, inter duas illas classes discrimen quæri debuerat.

Si verò generum dispositio quam statuit, attentiùs perpendatur, quàm multa è sectionibus suis ad alias forsan æquo jure transferentur, his exemplis constare poterit.

Mandragora & Belladona, in prima primæ Classis sectione collocatæ, septimæ secundæ Classis, ob suam cum Melongenæ & Solani fructibus similitudinem, contribui debent.

Cerinthe, tertiâ primæ movenda, ut ad quartam secundæ accederet, cujus genera flore & semine refert.

Quamoclit, à primâ secundæ ad Convolvulos in tertiam primæ, ratione sui fructûs, transire non repugnaret.

Nicotiana indidem, eodem migraret juxta Gentianam describenda, propter floris fructusque formam.

Hyoſcyamus, ab eâdem primâ ſecundæ, ad tertiam tertiæ, quod flore ſit Anomalo & fructu bicapſulari, transferendus.

Stramonium ibidem poſitum ſeptimæ ejuſdem primæ annumerandum, ob fructum & ſemina ſua proximè Capſicum.

Pervinca, ab eodem loco ad quintam primæ, prope Aſclepiadem traducenda, ſiliquoſi fructûs ratione.

Rubeolam in tertiâ ſecundæ numeratam, ad nonam primæ fructus geminus Galliis ſubjungendam aggregaret.

Sed hæc nimium; tædioſum enim foret cætera perſequi genera, quorum duce vel ipsâ Turnefortianâ methodo Claſſes commutandæ viderentur.

Jam autem alia de generum numero controverſia movetur, ſed tam variæ de eo augendo minuendove exſtant opiniones, ſuis ſingulæ rationibus nixæ ut ex ipsâ opinionum diſcrepantiâ Turnefortii defenſio adverſus quamcumque partem comparari queat: in re tamen libidini utcumque permiſsâ, mediâ inſiſtere viâ Turnefortium auſim dicere; qui ex florum diſſimilitudine nec nimium craſsâ, nec nimium exquiſitâ, genera diſtinxerit; eoque numero circumſcripſerit, quo imminuto confuſio orta, adaucto perſpicuitas in characteribus deſiderata fuiſſet; dum Cæſalpinus & Raius, ille latiori ratione, hic tenuiori quàm par eſt, in hac contraria vitia incurriſſe videntur.

Si tandem ad ſpecies quæ generum ſunt partes, deſcendamus, fatebimur ultrò uberem inde reprehenſionum ſegetem naſci; plures enim Plantas ſub variis Synonymis & appellationibus iterùm ac tertiùm appoſitæ; ipſæ Synonymæ voces ſæpiuſculè minus congruentes, quodque etiam non diſſimulandum, Plantæ nimiùm multæ inter illas quæ paſſim obviæ vel Tyronibus notæ ſunt, tamen conſultò omiſſæ, quod ſedem ex ſuâ methodo propriam nondum illis invenerat.

Hos errores alioſque id genus ad obtrectationem invidorum Tur-

nefortius non reliquiſſet, qui forſan primus eos agnoverit; ut fidem facit ipſius Codex, quem Illuſtriſſimo Abbati Bignon Viro ad patrocinium bonarum litterarum nato delegavit: in eo ſiquidem Codice ſexcentas emendationes per quadriennium propriâ manu inter lineas adſcripſerat, multò plures additurus novæ editioni, quam parabat, immaturo Auctoris fato nobis præreptæ.

Quid ergo menda tantopere nonnulli increpent, quorum partem ipſe Auctor ſuſtulit, forſan reliqua per longius vitæ curriculum ſublaturus. Ea ſanè ſunt ejuſmodi quæ livorem quidem paſcere, nihil verò de ſolidâ tanti Viri gloriâ apud æquos rerum æſtimatores detrahere poſſint: quandoquidem propria ſemper erit ejus laus, quæ præcipua eſt, ratione certâ atque exploratâ vagam huc uſque & fluctuantem Plantarum diſciplinam compoſuiſſe; undè Botanice ipſa Reſtitutorem ſuum immortalitati commendabit.

BOTANOGRAPHORUM ELOGIA,

TURNEFORTIANÆ ISAGOGI ADDENDA.

TRIPLEX est causa cur auctores nonnulli qui scriptis observationibus suis de Rei Herbariæ studio ad hanc usque diem bene meriti sunt, in Isagoge tamen Turnefortianâ desiderentur. Hi si quidem quod Auctori nostro dubio procul ignoti fuerint; illi verò quod eo Institutiones suas scribente vitam adhuc agerent, nec nisi defunctis Encomii honorem decrevisset; cæteri tandem quod ab ejus tantùm obitu nomen aliquod sibi fecerint.

Primorum agmen ducit

JOACHIMUS JUNGIUS Lubecæ anno 1587. natus referente Vogello, * in Gymnasio Giessensi superioribus scientiis imprimisque Mathematicis institutus, qui inter peregrinandum studio Medicinæ Patavii incensus Lauream ibi sub Sanctoro Sanctorio consecutus est; dein Physicæ Professoris Cathedrâ donatus, ac Hamburgensis Gymnasii Præfectus Septuagenarius obiit 23. Septembris anni 1657. Inter plurima quæ de rebus Historicis, Physicis, Mathematicis & Medicis scripsit, Isagogen Phytoscopicam privatis in cœtibus auditoribus suis ab eo traditam reliquit, in quâ generalia quædam Botanica de Plantarum speciebus & differentiis earumque generatione, propagatione & immutatione, Florum & Seminum discrimina ad Cæsalpini normam, Logicâ usus ratione recensuit, multò accuratiùs quam pro ævo ac regione in quibus vixit, sperari par erat. Ex Nobilissimi viri D. ANDERSON, primarii Reipublicæ Hamburgensis Syndici, Historiæ Naturalis amantissimi & Patriæ suæ

* Historia Vitæ & mortis Joachimi Jungii &c. incomparabilis Philosophi. Auctore Martino Vogello Hamburgensi. Argentorati, 1658. in 4°. pag. 27.

Litteratorum Mæcenatis, litteris ad me ſcriptis de Jungii Operibus Botanicis inquirentem, conſtat & multa alia hunc ſuper Hiſtoriâ naturali ſcripſiſſe, cujus manuſcripta partim incendio conflagrarunt, partim in Bibliothecâ publicâ Hamburgenſi aſſervantur.

Sequitur JACOBUS BARRELIERUS Pariſiis natus anno 1606. qui Philoſophiæ ſtudiis ſedulò imbutus, in facultate Medicâ Licentiæ gradum adeptus eſt; paulo poſt ad Fratrum Prædicatorum Ordinem tranſiens, annis quibuſdam in Theologiâ cæteriſque cænobiticis exercitiis verſatus à ſummo totius ordinis Præpoſito Galliam perluſtrante ſocius Pariſiis aſſumitur. Dum itineris ei comes per Occitaniam, Aquitaniam variaſque Regni Provincias adeſt, antiquo Botanices amore redivivo; quas ſtirpes delineare ei per negotia non licuit, collectas exſiccavit; nec levi earum ſarcinâ onuſtus Romam ingreſſus eſt, ubi nullo ſanctionum quibus addicebatur detrimento, horis ſubſecivis æri incidendas curavit. Pariſios redux vix elapſo uno poſt reditum anno in ſancti Honorati Cœnobio extremum diem egit anno 1673. Domûs hujuſce Bibliothecam Iconum ſuarum æri inciſarum hæredem reliquit, ex quâ ad quadringentarum ferè ſupra mille numerum poſt annos quadraginta à nobis erutæ in lucem cum deſcriptionibus & Synonimis prodiere Pariſiis anno 1714. in folio. Porrò Auctoris fides in hoc opere magis eluſceret obſervationibus quas addidiſſemus, ſi memoratam editionem noſtrum in Hiſpaniam per Barrelieri veſtigia ſuſceptum iter antevertiſſet. Superſunt etiam Fungorum 700. Conchyliorum 360. Hiſtoriæ à Barreliero collectæ.

JACOBUS BREYNIUS alter eſt qui apud Germanos floruit, anno 1637. natales duxit ex nobilibus Parentibus è Brabantiâ oriundis. Innatam in eo ad Medicinam naturalem & Hiſtoriam propenſionem auxit Chriſtianus Mentzelius Electoralis Archiater, cujus fidei à teneris commiſſus eſt. Belgium tyronici in mercaturâ ponendi causâ miſſus, Patris conſilium fefellit, maluitque in Academiâ Leidenſi ſe totum Rei Herbariæ ſtudio mancipare Duce Adolpho Vorſtio Plantas illic tunc demonſ-

trante. Hinc Patris obitu Gedanum revocatus, lustratis variis Germaniæ iterumque Bataviæ hortis tandem se in Patriam contracto illic Matrimonio recepit: quod solum prae cæteris elegit, non quia paternum, sed ob suam, ut aiebat, rariorum Plantarum ubertatem, quarum investigationi ut liberius vacaret, non modo ab omni municipali officio abstinuit & ampliorem fortunam recusavit, sed etiam Botanici Professoris munus sibi oblatum in Academiâ Leidensi neglexit. Latendi quamvis Studiosus amplissimam tamen famam sibi in Belgio, Galliâ, Italiâ totâque Germaniâ fecerat necessitudine quæ ipsi per litteras intercessit cum celeberrimis Botanicis Hermanno, Commelino, Magnolio, Turnefortio, Zanonio, Ammanno, &c. Breynii in Botanicæ Eruditionem passim prædicantibus. Otii ejus quod à divinis domesticisque rebus supererat, fructus sunt non prima tantum Exoticarum Plantarum minus cognitarum Centuria, in quâ primus de Thée frutice & de Arbore Camphoripherâ disseruit, opus & observationum novitate, & typorum ac Iconum elegantiâ præstantissimum; sed & altera tertiaque Centuriæ ac Viridarium Pomerelliæ, quæ ultima pene absoluta opera præcocior auctoris mors luci invidit; anno enim 1697. diarrhæâ συντηκτικῇ consumptus vitam clausit, relictâ Joanni Philippo Breynio minimo natu filio Rei Herbariæ maximè Studioso & Medico amplâ librorum suorum, stirpium siccatarum, & fossilium supellectile: quæ gazæ non perierant incendio, ut Plumerius existimaverat.

Inter eos verò qui Turnefortii æquales erant CAROLUS PLUMIER 20. Aprilis anno 1646. natus Massiliæ statim occurrit, vir obscuro quidem genere oriundus, sed observationibus Mechanicis & Botanicis non minus quam Iconibus manu propriâ delineatis & sculptis quas eis adjunxit, insignis; peracto Scholarum humaniorum curriculo, pietate erga Deum instinctus, se apud RR. PP. Minimos anno 1662. vitæ religiosæ devovit. Dum Philosophiæ operam navabat, illam cum Mathematicis scientiis cognatam esse persuasus, R. P. Maignan

celebrem ordinis ſui Matheſeos Profeſſorem audiendi causâ, Toloſam mitti poſtulavit: Undè poſtea Romam profectus, ibi Mechanicis ſe imprimis addixit, & ſummopere in Optices, Picturæ, Sculpturæ & Tornandi artibus profecit. A Franciſco de Onuphriis Medico Romano, & à Sylvio Boccone Siculo, Botanicis quibuſcum amicitiam inierat, ad Rei Herbariæ Studium ſtimulatus, Patriam rediit, per quam ex Alpibus redux Turnefortius forte tranſibat, ei itaque & Garidello Regio tunc Aquis Sextiis Botanices Profeſſori, Berteriiſque fratribus Aquenſibus Medicis, in multis Gallo-Provinciæ plagis Plantas indagantibus quum ſæpius comes adfuiſſet, illas cognoſcendi amor in eo tantoperè increvit, ut Surianus Maſſilienſis, Medicus Chymicus, Plantarum exoticarum Analyſi operam dandi causâ in inſulas Gallo-Americanas Regio juſſu delegatus, cognito hoc in Plumerio Plantarum ſtudio hunc ſibi itineris ſocium adjunxerit. Oblatos ſibi primos Plumerii labores Botanicos Ludovicus XIV. Regio Botanici ſui titulo & annuâ penſione remuneravit, noviſque obſervationibus vacaturum in eaſdem inſulas iterum atque tertiò demandavit. Præter aliquot ſtirpium Americanarum deſcriptiones, Filicum Hiſtoriam, novaque genera ab eo edita, plura adhuc quæ tam in Regiæ ſcientiarum Academiæ quàm in R R. P P. Minimorum Cœnobii Pariſienſis Bibliothecis volumina ejus manu ſcripta aſſervantur; eaque non ſolum nongentarum circiter ſtirpium Americanarum Icones & deſcriptiones continent, ſed & Avium, Piſcium, Conchyliorum inſectorumque ab eo in Americâ obſervatorum & depictorum Hiſtoriam complectuntur. Kinæ inveſtigationis ergò novum iter in Peruviam ſub Marchionis Caſtelli de Los Rios auſpiciis cogitabat; at dum Claſſis proregis hujus tranſmiſſioni deſtinata, juſſa Regia ad oram Gaditanam expectaret, indefeſſus ille vicinos campos perluſtrabat, unde pleuritide correptus in cœnobio ſui ordinis ad Portum Sanctæ Mariæ ſito ſexagenarius occubuit anno 1704.

Æmulum

Æmulum celebrem Turnefortius dum viveret, JOANNEM RAIUM Anglum habuit in pago *Blachnotley* Essexiensis Provinciæ anno 1628. natum. Faber Ferrarius ei Pater fuit qui tamen eum humanioribus litteris imbuendum Cantabrigiam misit. Inter scientias quibus illic instructus est, nulla magis ei sapuit quàm Phytologia cujus studio incitatus toties Cantabrigiensem agrum, totamque hanc Provinciam perlustravit, ut stirpium hujus Provinciæ Catalogo quasi primo laborum suorum specimine edito ingens futuri in Re Herbariâ profectûs suis omen dederit. Ab anno 1658. ad 1673. quo se Anglicanæ Ecclesiæ Presbiterum jam factum matrimonio ligavit, variis itineribus in omnes Angliæ, Scotiæ & Hyberniæ Provincias susceptis de naturali harum Insularum Historiâ certiorem se fecit, nec earum fines studiorum limites sibi præscripsit. D. Willugbii Nobilissimi Angli rerum naturalium cognitionis avidi, benevolentiâ usus ei per Belgium, Germaniam, Italiam, Galliamque peregrinanti comes fuit, quæ peregrinationes Plantarum Angliæ & extra insulas ejus nascentium Syllogas bis terve editas peperere. Quum verò ad rem ejus familiarem nihil itinera contulissent, solùmque ei Regiæ Societatis Londinensis Socii titulum promeruissent, in Provinciâ Warvicensi annis quatuor actis Patriam suam cum uxore concessit, in quâ modico contentus unum sibi proposuit negotium observationes suas in scientiæ Herbariæ utilitatem vertere. Ex earum enim cùm Joannis Bauhini & Caroli Clusii Historiis collatione methodum suam confecit, quam generalis stirpium Historia stylo eleganti & modesto, tum accuratiori quàm hactenus scriptum erat ordine, secuta est. Operam Patrono suo Francisco Willugbio avium piscium que Historiam edere volenti, sic præbuit, ut sua tota pene nuncupari possit. Typis quoque methodum Insectorum cudendam parabat, sed fluentibus tibiarum ulceribus & senio confectus vitam anno 1705. reliquit. Plura de tanti viri morum integritate, doctrinâ, aliisque operibus ad Theologiam spectantibus in supplemento rerum memorabi-

lium anni 1705. Historiæ Europeæ Anglice conscriptæ voluminì anni 1706. adjecto legi possunt.

Tot vero SAMUELIS DOODII Botanicarum observationum specimina in Raii Historia Plantarum micant, ut ille sibi post Raium encomium quoque vindicet. In agro Strasfordiensi natus diligentiâ, labore assiduo, & mirâ sagacitate inter Londinenses Pharmacopæos sui temporis extitit Coryphæus. Quum verò Historiæ naturalis imprimisque Plantarum cognitione cæteris præstaret, horti eorum Chelsiani nuncupati Præfectus ab ipsismet Botanicusque Prælector creatus est. Plura se ab eo mutuatum fuisse Raium fateri non pudet. Is autem lyncæus præsertim Muscorum, Herbarum Capillarium, Fucorum, & Coralliorum investigator erat; magnum itaque obitu suo anno 1706. sui apud Botanicos desiderium reliquit.

Locum quoque hîc sibi postulat ad Italorum decus JOANNES BAPTISTA TRIUMFETTI, Celebris tàm simplicium Professoris in Romano Archilycæo munere, quàm suâ cum Malpighio de ortu & vegetatione Plantarum concertatione publici juris factâ sub auspiciis Clementis XI. Pontificis summi anno 1703. & Iconibus nonnullis defensâ. Stirpes enim ex propriis partibus putrefactis renasci affirmare non veritus est, prolato in medium experimento quo partes quævis nonnullarum stirpium tritæ, earumdem Plantarum feracem terram reddebant in quam conjectæ fuissent, cum Malpighi cæterique Physici explosâ antiquâ opinione hanc generationem seminis cujusdam vel gemmarum aliquot minus elisarum reliquiis tribuerent. Obiit anno 1707. observationibus quibus sententiam suam tueri conatus est bene inter Botanicos meritus nec male inter Medicos practicos suæ mortis vaticinio à pylori Skirrho quo post biennium inter tormina sublatus est.

A Petro Bellonio & Carolo Plumerio non fuerat alius apud Gallos Botanophilus qui Plantas investigandi causâ plagas remotiores invisisset præter AUGUSTINUM LIPPI qui Parisiis anno 1678.

natus est Lucensi parente Medico Lutetiam agente. Tanto ille peregrinandi desiderio flagrabat ut Licentiatûs gradu à Facultate Medicâ Parisiensi adepto Ægyptum Æthiopiamque perlustrandi occasionem Doctoratûs dignitati prætulerit. Delegato à Ludovico Magno anno 1703. ad Æthiopiæ Regem D. DU ROULE, se legationis Medicum ultrò obtulit; & postulato Fagonis favore sub eo titulo profectus Ægyptum primò petiit ex quâ sæpius & Plantarum semina & stirpes siccatas accuratasque descriptiones per epistolas misit. Quum autem in Abyssiniam usque cum Regio oratore tenderet, cum eo à sicariis in itinere interfectus est. Ex variis quas ad Fagonium, Bourdelotium, & Dodartium Medicos Aulicos scripsit epistolis, exstat collectio ducentarum & ampliùs Plantarum hactenus ignotarum descriptiones & nomina complectens.

Ex iis verò qui extremum fatum à Turnefortii obitu subierunt, Hollandia primùm præbet PETRUM HOTTONEM Amstelonami anno 1648. natum. Is in Lugdunensi Academiâ Medicinæ Laureâ donatus à praxi defecit ut libentiùs Botanices studio vacaret, quo impulsus in Daniam hujus regni stirpes invisendi causâ se contulit. Ex eâ redux Lugdunum Batavorum à civitatis Consulibus revocatus est, ut Hermanni Plantarum exoticarum investigationis ergo in Indias delegati Professoris munus obiret, eâ lege ut si ille in itinere vitâ cederet, dignitatem is retineret. Hermanno absente digne professorem egit, ipsique reduci eo munere ad tempus reddito tandem post ejus mortem HOTTO omnino potitus est anno 1695. Præter elegantissimam de Botanices Historia & fatis orationem quam edidit eodem anno, illud ei in studii Rei Herbariæ utilitatem tentatum debemus, quod cognitis Turnefortii & Hermanni methodorum commodis utramque conciliandam meditaretur, rationemque hujus concentûs perspiciendi discipulis suis traderet. Tam utilis incœpti fructu inexpectatum ejus funus nos anno 1709. defraudavit.

Ex Horto Regio Monspeliensi multi sane Botanices alumni prodiere,

etiam in hoc viro perſpicax ingenii acies, animi firmitas & conſtantia; ac mira in dicendo facundia; ad quas animi dotes publicam in rem innatus amor, ſingularis morum integritas atque innocentia, pietaſque abſque fuco accedebant. His igitur dotibus indefeſſoque pro Regiâ incolumitate ſtudio ita de Principum Maximo meritus eſt, ut Aulicorum nullus meliusapud eum audiret. At ille gratiâ quâ apud Regem valebat tantò digniorem ſe præſtitit, quantò minùs illâ in ſua ſuorumque commoda uteretur; totam hanc in HortiRegii decus & amplificationem, quæ ei præ cæteris erant potiora convertens. Obeunda demonſtrationum munia quæ triginta & ampliùs annis eo fungente florebant, Turnefortio tradidit, cui, nullo conſilii officii ſubſidive prætermiſſo genere, ad Botanicorum principem locum viam munivit. Nec ſolus Turnefortius opem ejus ſenſit, ſed & in omnes Rei Herbariæ ſtudioſos Principis ſui beneficentiam promovit. Quâ arte R. P. *Plumier*, D. *Surian* & D. *Lignon* in inſulas Gallo-Americanas, D. *Sarrazin* in Novam Franciam, D. *Lippi* in Ægyptum, R. P. *Feuillée* in Peruviam miſſis ſtimulos ad Plantarum inveſtigationem addidit. Unde ſumma in Galliis ad Scientiæ Herbariæ progreſſum æmulatio excitata fuit, ac etiam res Medica collocupletata, quùm ipſe in dies tam feliciter ex Plantarum facultatibus melius perſpectis nova ad ægrorum ſalutem præſidia depromeret. Rem probavit Optimi noſtri Principis longa ætas & proſpera, cujus imperantis annos Regum nullus ſuperavit, & cui tam experto Medico opem ferente adeo læta affuit ſenectus. Tantùm porro fuit Fagonis in Principem ſuum ſtudium, ut eo defuncto extremum quoque & ipſe diem propinquum ſibi optaverit, quem ut placidiùs expectaret, ſpretis cæteris omnibus negotiis ſeſe in hortum Regium ubi natus erat, & quem in deliciis ſemper habuerat, recepit; ubi poſt biennium Octogenarius obiit die Martis 12. anni 1718.

CATALOGUS

Operum Botanicorum, quæ in Indice Scriptorum Rei Herbariæ Turnefortii Institutionibus præmisso desiderantur.

ACT. *Reg. Sc. Ac.* Acta Regiæ Scientiarum Academiæ. *Histoires & Mémoires de l'Académie Royale des Sciences. A Paris chez Jean* Boudot *& à l'imprimerie Royale in* 4°.

Amm. Ch. Pl. Pauli Ammanni Character plantarum Lipsiæ 1685. in 12°. idem notis illustratus & editus à Daniele Nebelio. Francofurti ad Mœnum 1701 in 12°.

Am. supp. Bot. Pauli Ammanni suppellex Botanica Lipsiæ 1675. in 8°.

Barr. Icon. R. P. Jacobi Barrelieri Icones Plantarum 1030. per Galliam, Hispaniam & Italiam observatarum, & ad vivum exibitarum. Parisiis 1714. in fol.

Barr. obs. R. P. Jacobi Barrelieri Plantæ per Galliam, Hispaniam & Italiam observatæ opus posthumum ad recentiorum Botanicorum normam digestum & à nobis editum Parisiis 1714. in fol.

Barthol. Act. Hafn. Thomæ Bartholini Acta Hafniensia. Hafniæ 1673. & 1680. in 4°. vol. v.

Boerh. Ind. Hermanni Boerhave Index Plantarum horti Lugduno-Batavi. Lugd. Bat. 1710. in 8°.

Bumald. Bibl. Joannis Antonii Bumaldi Bibliotheca Botanica, Bononiæ 1657. in 24.

Camer. sex. Plant. Rudolphi Jacobi Camerarii Professoris Tubingensis, de sexu Plantarum epistola. Tubingæ 1695. in 12°.

Chomel. Chomel Synopsis Historiæ stirpium officinalium. *Abrégé de l'histoire des Plantes usuelles par M. Chomel A Paris* 1712. *in* 8°.

Contant Jacobi & Pauli Contant Pharmacopæorum Pictaviensium in Dioscoridem notæ. *Les Oeuvres de Jacques & Paul Contant Apoticaires. A Poitiers* 1561. *in fol.*

Du Tertre. R P. Du Tertre Historia naturalis Insularum Gallo Americanarum. *Histoire générale & naturelle des Antilles habitées par les François. A Paris* 1667. *&* 1670. *in* 4°. 4 *vol.*

Feüillée. R. P. Feüillée Historia Plantarum officinalium Peruviæ &c. *Histoire des Plantes Médicinales qui sont le plus en usage dans les Royaumes du Perou & du Chily.* Inseritur observationum ejus Physicarum, Mathematicarum & Botanicarum Diario Gallice edito Parisiis 1714. in 4°. vol. 2.

Franc. Lexic. Georgii Franci de Frankenau Flora Francica, hoc est Lexicon Plantarum hactenus usualium &c. Argentorati 1705. in 12°.

Garid. Bot. Aq. Garidel Botanicum Aquense. *Histoire des Plantes qui naissent aux environ d'Aix & en d'autres lieux de la Provence, par M. Garidel. A Aix* 1715. *in fol.*

Hannem. Meth. Joannis Lud. Hannemanni Methodus cognoscendi vegetabilia, juxta triplicem cognitionem Grammaticam, Philosophicam & Medicam Kilonii 1677. in 8°.

Helving. Flor. Pruss. Georgii Andreæ Helvingii Flora Prussica quasi modo genita, seu Enumeratio Plantarum indigenarum Prussiæ. Gedani 1712. in 4°.

Jung. Phytosc. Joachimi Jungii Isagoge Phytoscopica. Hamburgi 1679. in 4°.

Knaut. meth Christiani Knaut Methodus Plantarum Lipsiæ & Halæ 1716. in 8°.

Loesel. fl. Pruss. Joannis Loeselii Flora Prussica, sive Plantarum in Prussiâ sponte nascentium Catalog. quem Iconibus illustravit Joan. Gottsched. Regio Monti 1703. in 4°.

Munting. Phyt. Abrahami Muntingii Phytographia curiosa. Amstelodami 1711. in fol.

Olhaf. Pl. Dant. Nicolai Olhafii Elenchus Plantarum circa Dantiscum sponte nascentium. Gedani 1656. in 8°.

Pluk. Amalth. Leonardi Plukenetii Amaltheum Botanicum. Londini 1703. in fol.

Pluk. Mant. Plukenetii Mantissa Almagesti Botanici Londini 1700. in fol.

Plum. Fil R. P. Caroli Plumerii Historiâ Filicum Americanarum. Parisiis è Typographiâ Regiâ 1705. in fol.

Plum. nov gen. Plumerii nova genera Plantarum Americanarum cum Catalogo Indicarum stirpium ab ipso descriptarum & in Turnefortii Institutis recensitarum. Parisiis 1703. in 4°.

Raii Hist. tom. 3. Joan. Raii Historiæ Plantarum tomus tertius Londini 1704. in fol.

Raii meth. emend. Raii methodus Plantarum emendata & aucta Londini 1703. in 8°.

Raii Var. Meth. Raii de Variis Plantarum methodis Dissertatio. Londini 1696 in 8°.

Savast. Inst. R. herb. R. P Eulalii Savastani S. J. Botanicorum seu Institutionum Rei Herbariæ, libri quatuor. Neapoli 1712. in 12°. Heroico carmine.

Scheuchzer. Itin Alp. Joan. Jacobi Scheuchzeri Itinera alpina. Londini 1708 in 4°.

Scheuchz Agr. Prodr. Joannis Scheuchzeri Agrostographiæ Helveticæ Prodromus Tiguri 1708. in fol.

Sloan. Hist. Jam. Hans Sloane Historia naturalis Insularum Maderæ Barbados & Jamaicæ. *A Voyage tothe Island Madera, Barbados, Nievos, S. Cristophors, and Jamaica With. the natural history &c. vol.* 1. *London* 1707. *in fol.*

Sterb. Th Fung. Francisci Sterbeeck Theatrum Fungorum Belgicè. Antverpiæ 1685. in 4°.

Tit. Catal. Antonii Titæ Catalogus Plantarum quibus Patavii consitus est Hortus Illustr. Joannis Francisci Mauroceni Veneti Senatoris. Patavii 1719. in 12°.

Volk. Flor. Norimb. Joannis Georgii Volkameri Flora Noribergensis, seu Catalogus Plantarum in agro Noribergensi sponte vel arte enutritarum. Noribergæ 1700 in 4°.

Volk. Hesp Norimb. Joannis Cristophori Volkameri Hesperidum Norimbergensium, seu de Malorum Citreorum, Limonum, Aurantiorumque culturâ & usu libri quatuor è Germanica in Latinam linguam translati. Norimbergæ 1713. in fol.

Zannichel. Joannis Hieronymi Zannichellii Epistola de Myriophyllo Pelagico & de alterâ plantâ anonymâ. Venetiis 1714. in 4°.

APPROBATION.

Extrait des Regiſtres de l'Académie Royale des Sciences.

Du 20. Décembre 1718.

Mrs de Reaumur & Geoffroy qui avoient été nommés pour examiner les augmentations faites par M. de Jussieu aux *Institutions de M. Tournefort*, qui vont être réimprimées, en ayant fait leur rapport, la Compagnie a cru qu'elles seroient très-agréables au Public. En foi de quoi j'ai signé le présent Certificat. A Paris ce 26. Décembre 1718.

FONTENELLE, Secrétaire perp. de l'Académie Royale des Sciences.

DE USU

DE USU INSTITUTIONUM REI HERBARIÆ.

QUI plantarum ſtudio revera tenentur, nullo quidem præceptore docente, certam earum cognitionem etiam ex tempore conſequentur, ſi paucorum Florum formas (quatuordecim ſcilicet, quæ intra ſpatium unius vel alterius horæ addiſci poſſunt) in animo ſibi defigere velint. Omnis quippe flos vel conſtat ex foliis; vel foliis carens, aliud nihil habet niſi capillamenta quædam, quæ, *Stamina* appellantur. Hic *Apetalos* ſeu *Stamineus*, ille *Petalodes* dici conſuevit. Flos Apetalos vel embryoni adhæreſcit, vel ab eo ſeparatur. Petalodes dividitur in ſimplicem & compoſitum. Flos ſimplex, alius *Monopetalos* appellatur, hoc eſt unius, ut ita dicam, folii; alius verò *Polypetalos*, ſeu multorum foliorum. Monopetali ſpecies ſunt *Flos Campaniformis*, *Infundibuliformis*, *Rotatus*, *Labiatus*, *Perſonatus*. Floris Polypetali diſſimilitudines ſunt, flos *Cruciformis*, *Roſaceus*, *Caryophyllæus*, *Liliaceus*, & *Papilionaceus*. Flos demum compoſitus, in *Floſculoſum*, *Semifloſculoſum* & *Radiatum* diſpertitur. Horum omnium de-

finitiones pag. 72. 73. & 74. formæ verò, Tab. 7. 8. 9. 10. 11. exponuntur.

Igitur cùm planta quævis ignota ſeſe Philobotano objiciet, primò explorandus venit ejus flos, utrum Apetalos, an Petalodes; an ſimplex vel compoſitus. Ponamus v. g. illum eſſe Campaniformem; tunc conſulenda eſt Claſſis prima Inſtitutionum noſtrarum, in qua agitur de plantis flore monopetalo, campaniformi, ejuſque genera luſtranda, donec ignoto flos ſimilis occurrat. Namque ſi floris Convolvuli v. g. æmulus videatur, in eo ſtare debet Philobotanus, indagaturus utrum Piſtillum ejuſdem floris abeat in fructum Convolvuli fructui ſimilem: his enim ita ſe habentibus, nullus dubitandi locus eſt quin planta, quæ priùs erat ignota, ad Convolvuli genus ſit referenda. Neque tamen ſatis eſt noſſe genus; ſingulæ prætereà Convolvuli ſpecies, quæ ibidem recenſentur, à Philobotano percurrendæ ſunt, ut certior fiat utrum ſpecies illa quam præ manibus habet, deſcripta ſit necne. Enimverò ſi totâ ſuâ formâ, hoc eſt radicibus, foliis, caule, floribus & fructibus deſcriptioni & iconi reſpondeat ejus ſpeciei v. g. quæ Convolvulus major, albus C. B. dicitur, manifeſtum eſt hanc eſſe reverà Convolvulum majorem, album C. B. tuncque ſcriptores Rei Herbariæ à C. Bauhino indicatos evolvat ſi lubet, ut pleniorem hujus plantæ notitiam adipiſcatur. In ſpeciebus autem enumerandis primò appellationem C. B. afferre ſolitus ſum, ob ſynonimorum collectionem: deinde nomen quod eidem ſpeciei J. Bauhinus impoſuit,

propter deſcriptionem & annotationes apprimè utiles: poſtremò & appellationem à Dodonæo uſurpatam; Cluſio, Lobelio, aliove auctore probato, qui iconem ejuſdem ſpeciei non contemnendam exhibuit.

Qui plantas eâ ratione addiſcunt, raró earum obliviſcuntur vel eas facilè eâdem arte in memoriam revocant. Monendi autem ſunt Philobotani præter notam genericam, quæ in floris ſimul & fructus forma plerumque poſita eſt, ſingulas etiam plantarum partes intentis oculis, ut aiunt, intuendas eſſe, & maximâ diligentiâ contemplendas, earum imagines in animo inſculptas habeant; ſemel enim explorato genere cujuſvis ſpeciei, ex ſola florum inſpectione, ex improviſo, quâvis anni tempeſtate eadem ſpecies facilè dignoſcitur, cùm parumper etiam hac in arte exercitatis ſubitò veniat in mentem, folia hujus vel alterius formæ non convenire niſi plantæ, quæ floribus & fructibus certæ cujuſdam ſtructuræ donatur. Quapropter nota generica plantarum à duabus tantùm aut tribus partibus pendet; ſpecifica verò, ſeu ea quâ ſpecies plantarum à cæteris omnibus diſtinguuntur, ab omnibus non ſolùm partibus, ſed ab earum affectionibus omnino proficiſcitur. Ex quibus liquet, certi nihil vel de minimâ herbulâ pronuntiari poſſe, niſi exploratis ſua tempeſtate omnibus ejus partibus.

Hæc mihi longo uſu ſemper viſa eſt brevior certiorque via, quâ ad plantarum cognitionem perveniri poſſit, maximè cum agitur de iis quarum flores & fructus quotannis conſpiciuntur: nam quod ad excel-

ſas arbores attinet quæ raro florent & fructus edunt , debent potiùs earum nomina ex libris vel à præceptore mutuari , etiamſi earum genera à florum & fructuum forma petenda ſint ; neque enim quæ Populi , Salicis , aut Quercûs ſpecies dicuntur, ad ea genera revocarentur , niſi floribus aut fructibus propriæ cujuſdam ſtructuræ donarentur ; idemque nomen è contrà ſibi ſemper arrogarent , etiamſi foliis longè diſtarent à cæteris ſpeciebus.

Neque prætereundum eſt non ſolùm ſpecierum Plantarum , ſed earum etiam quæ *Varietates* ab Herbariis appellantur , mentionem à nobis ſæpiſſimè fieri , parum curantibus utrum reverà varietates ſint ejuſdem ſpeciei : cùm enim affectionibus quibuſdam ſenſibus obviis differant , diverſis etiam appellationibus debent diſtingui.

EXPLICATIO
NOMINUM SCRIPTORUM
REI HERBARIÆ,

quorum mentio fit in hoc Opere.

ADv. Adverſaria nova ſtirpium, auctoribus Petro Pena & Matthia de Lobel Medicis. Londini, 1570, & 1606. Antuerpiæ 1575. in folio.

Adv. part. 2. Adverſariorum Pars altera. Londini 1605.

Ald. Aldinus. Exactiſſima deſcriptio rariorum quarundam plantarum, quæ continentur Romæ in Horto Farneſiano. Tobia Aldino Ceſenate ſeu potius Petro Caſtello auctore. Romæ 1625. in fol.

Ambroſ. Ambroſinus. Hyacinthi Ambroſini, Horti publici Bononienſis Præfecti, Phytologiæ ſive de Plantis Partis Primæ Tomus I. Bononiæ 1666. in folio.

Ang. Anguillara. Semplici dell' Eccellente M. Luigi Anguillara. In Venetia 1561. in 8°.

A. R. Par. Scientiarum Academia Regia Pariſienſis. *Mémoires pour ſervir à l'Hiſtoire des Plantes, dreſſés par M. Dodart, de l'Académie Royale des Sciences, Docteur en Médecine de la Faculté de Paris.* 1676. *in folio.*

Baniſter Cat. Stirp. Virg. Baniſteri Catalogus Stirpium Virginiæ, nondum editus, ſed à Plukenetio memoratus.

Barr. Icon. Barrelieri Icones æri eleganter inciſæ, nondum tamen editæ, proſtant Pariſiis in Bibliotheca Patrum Dominicanorum Cœnobii ſancti Honorati, quorum familiæ ſe adjunxit anno 1635. Jacobus Barrelier Pariſinus, plantarum admodum ſtudioſus & Medicinæ Doct. Poſtquam autem ad Theologiam ſe contuliſſet earum ſtudio maximè incubuit, variiſque peregrinationibus ſuſceptis, in Hiſpaniam præſertim & Italiam, tandem Pariſios ſeceſſit, quaſque obſervarat rariores plantas incidi curavit, publici juris facturus, niſi vir optimus, doctiſſimus, & inter celebriores ſæculi Botanicos annumerandus, vivere deſiiſſet, anno ætatis 68. die Septembris 18. anni 1671.

Bellon. Bellonius. Petri Bellonii, Cænomani, obſervationes è Gallico ſermone in latinum tranſtulit Cluſius. Extant præterea Bellonii de Arboribus coniferis: de Admirabili operum antiquorum præſtantia: de Medicato funere &c. in 4°. Pariſiis 1553.

C. B. Phytop. Caſpari Bauhini Phytopinax. Baſileæ 1596. in 4°.

C. B. Pin. Caſpari Bauhini Pinax Theatri Botanici. Baſileæ 1623. & 1671. in 4°.

C. B. Matth. Matthioli Opera C. Bauhini Synonymis plantarum & notis illuſtrata. Baſileæ 1598. in folio.

C. B. Prod. C. Bauhini Prodromus Theatri Botanici. Francofurti 1620. Baſileæ 1671. in 4°.

C. B. Theat. C. Bauhini Theatri Botanici Liber primus. Baſileæ 1663. in folio.

Beſl. Faſc. Baſilii Beſleri Faſciculus rariorum animalium, lapidum, fructuum, maritimarum plantarum &c. Noribergæ in forma longo 1616.

Beſl. Gazophyl. Gazophylacium rerum naturalium Michaëlis Ruperti Beſleri, Medici & Reipubl. Noribergenſis Phyſici ordinarii. Noribergæ 1613. in folio.

Bocc. Muſ. Muſeo di Fiſica di Paulo Boccone. in Venetia 1697.

Bocc. rarior. plant. Icones & deſcriptiones rarior. plantarum, auctore Paulo Boccone. Oxonii 1674. in 4°.

Bot. Monſp. Petri Magnol, D. M. Monſpelienſis, Botanicum Monſpelienſe. Lugd. 1676. Ejuſdem appendix, Monſpelii 1686. Ejuſdem Prodromus Hiſtoriæ generalis Plantarum. Monſpelii 1689. in 8°.

Bot. Monſp. App. In appendice Botanici Monſpelienſis.

Breyn. Cent. I. Jacobi Breynii Genadenſis Exoticarum, aliarumque minus cognitarum Plantarum, Centuria prima. Gedani 1678. in folio.

Breyn. Prodr. I. Jacobi Breynii Genadenſis Prodromus primus Faſciculi rariorum plantarum. Gedani 1680. in 4°.

Breyn. Prodr. 2. Jacobi Breynii Genadenſis Prodromus ſecundus Faſciculi rariorum plantarum. Gedani 1689. in 4°.

Broſſ. Broſſæus. *Deſcription du Jardin Royal des Plantes médicinales. Par Guy de la Broſſe, Médecin ordinaire du Roi, Intendant dudit Jardin.* 1633. in 4°.

Cæſ. Cæſalpinus. De Plantis libri XVI. Andreæ Cæſalpini, Aretini Medici clariſſimi. Florentiæ 1583. Ejuſdem Appendix. Romæ 1603. in 4°. Reperitur etiam in Muſeo Bocconis.

Cam. Epit. Camerarius in Epitome Matthioli. De plantis Epitome utiliſſima Petri Andreæ Matthioli Senenſis à Joachimo Camerario. Francofurti ad Mœnum 1588. in 4°.

Cam. Hort. Camerarius in Horto Medico & Philoſophico. Francofurti ad Mœnum 1588. in 4°.

Car. Steph. Præd. ruſt. Caroli Stephani Prædium ruſticum. Pariſiis 1629. in 8°.

C. Dur. Caſtor Durantes. Herbario nuovo di Caſtore Durante, Medico

& Cittadino Romano. Romæ 1585. Venetiis 1684. in folio.

Cat. Altdorf. Vide *Flora Altdorffina.*

Cat. Georg. à Turr. Vide *H. Pat.*

Cat. Plant. Bat. Joannis Commelini Catalogus Plantarum Indigenarum Bataviæ. Amſtelodami 1683.

Cluſ. App. Cluſius in Appendice Hiſtoriæ Plantarum.

Cluſ. App. alt. ad lib. VI. Cluſius in Appendice altera ad librum VI. v. g.

Cluſ. Cur. poſt. in folio. Cluſius in Curis poſterioribus in folio 1611. Antuerpiæ.

Cluſ. Exot. Cluſius de Exoticis. Caroli Cluſii Atrebatis Exoticorum lib. X. Antuerpiæ 1605. in folio.

Cluſ. Hiſp. Caroli Cluſii Atrebatis rariorum aliquot plantarum per Hiſpanias obſervatarum Hiſtoria. Antuerpiæ 1576. in 8°.

Cluſ. Hiſt. Caroli Cluſii Atrebatis rariorum plantarum Hiſtoria. Antuerpiæ in folio 1601.

Cluſ. Pann. Caroli Cluſii Atrebatis rariorum aliquot ſtirpium per Pannoniam, Auſtriam &c. obſervatarum Hiſtoria. Antuerpiæ 1583.

Col. Part. I. Columna parte I. Fabai Columnæ Lyncæi minus cognitarum ſtirpium ΕΚΦΡΑΣΙϹ. Romæ 1606. in 4°.

Col. Part. alt. Columna parte alterâ. Fabii Columnæ Lyncæi minus cognitarum ſtirpium Pars altera. Romæ 1616. in 4°.

Col. Phytob. Fabii Columnæ Phytobaſanos. Neapoli 1592. in 4°.

Col. in Rech. Columna in Rechum. Rerum Medicarum Novæ Hiſpaniæ Theſaurus à Nardo Antonio Recho, cum notis & additionibus Fabii Columnæ. Romæ 1644.

Cord. Hiſt. Valerii Cordi Hiſtoriæ Stirpium libri IV. Argentinæ 1561. in folio.

Corn. Jacobi Cornuti Doctoris Medici Pariſienſis Canadenſium Plantarum, aliarumque nondum editarum Hiſtoria. Pariſiis 1635. in 4°.

Didac. Venerandus F. Didacus ex Recollectorum Ordine, rariorum plantarum cultor eximius.

Dod. Gal. Dodonæus in Hiſtoria Gallicè ſcripta. *Hiſtoires des Plantes, compoſée en Flamand, par Dodoens ou Dodonée, & traduite en François par Cluſius, ou Charles de l'Ecluſe. A Anvers* 1557. *in folio.*

Dod. Pempt. Remberti Dodonæi Mechlinienſis, Medici Cæſarei, Stirpium Hiſtoriæ Pemptades ſex, ſive libri XXX. Antuerpiæ 1616. in folio.

Donat. Donatus. Trattato de ſemplici, Pietre, & Peſci marini, di Antonio Donati. In Venetia 1631. in 4°.

Elem. Bot. Elemens de Botanique. A Paris 1694. in 8°.

Eyſt. Hortus Eyſtettenſis Operâ Baſilii Beſleri Philiatri & Pharmacopæi. Norimbergæ 1613. in folio.

Ferr. Heſp. Ferrarii Heſperides: ſive de Malorum Aureorum cultura & uſu libri IV. Joannis Baptiſtæ Ferrarii, Senenſis, è Societate Jeſu. Romæ 1646. in folio.

Ferr. Flor. Ferrarius de Florum Cultura. Joannis Baptistæ Ferrarii, Senensis, è Societate Jesu, de Florum Cultura libri IV. Romæ 1633. Amstelodami, in 4°.

Flor. Altdorf. Floræ Altdorffinæ Deliciæ sylvestres, sive Catalogus Plantarum in agro Altdorffino sponte nascentium, à Mauricio Hoffmanno. Altdorffii 1677. in 4°.

Ejusdem Florilegium Altdorffinum, sive Catalogus Plantarum Horti Medici Altdorffini. Altdorffii 1676. in 4°.

Flor. Bat. Floræ Lugduno-Batavæ Flores Pauli Hermanni. Lugduni-Batavorum 1690. in 8°.

Fuchs. De Historia Stirpium Commentarii insignes, auctore Leonhardo Fuchsio. Basileæ 1541. in folio.

Ger. Emac. Joannis Gerardi, Angli, Historia Plantarum emaculata Londini 1597. in folio.

Gesn. Biblioth. Bibliotheca universalis Gesneri. Tiguri 1545. in folio.

Gesn. Col. De Stirpium collectione Tabulæ, per Conradum Gesnerum luci datæ à C. Wolpio. Tiguri 1587. in 8°.

Gesn. Epist. Epistolarum Medicinalium Conradi Gesneri, Philosophi Medici Tigurini libri III. Tiguri 1577. in 4°.

Gesn. Epist. à C. B. editæ. Conradi Gesneri Philosophi & Medici Epistolæ à C. Bauhino nunc primum editæ. Occurrunt cum libro de Plantis à Divis Sanctisve nomen habentibus. Basileæ 1591. in 8°.

Gesn. de fig. Lap. Conradi Gesneri de rerum Fossilium, Lapidum & Gemmarum maximè figuris & similitudinibus liber. Tiguri 1565. in 8°.

Gesn. Hort. Horti Germaniæ, Auctore Conrado Gesnero, cum Operibus Cordi editi sunt. in folio.

Gesn. de Rei Herbar. Scriptor. ad Cord. Gesnerus de Rei Herbariæ Scriptoribus ad Historiam Plantarum Valerii Cordi.

Gesn. de rei Herbar. Scriptor ad Trag. Gesnerus de rei Herbariæ Scriptoribus ad Historiam Plantarum Hieronymi Tragi.

Grisl. in Epist. dedic. V. L. Grisley in Epistola dedicatoria Viridarii Lusitani.

Hernand. Hernandes. Rerum Medicarum Novæ Hispaniæ Thesaurus ex Francisci Hernandis relationibus. Romæ 1649. in folio.

Hoff. Flor. Altdorf. Vide *Flor. Altdorf.*

H. Amstel. in 12. Hortus Amstelodamensis Joannis Commelini. Catalogus Plantarum Horti Medici Amstelodamensis. Amstelodami 1686. in 12.

H. Amstel. in folio. Rariorum Plantarum Horti Medici Amstelodamensis Descriptio & Icones, auctore Joanne Commelino. Amstelodami, 697.

H. Cathol. Hortus Catholicus, auctore Francisco Cupani. Neapoli 1696. cum supplemento primo in 4°.

H. Cathol.

H. Cathol. suppl. alt. Supplementum alterum ad Hortum Catholicum Francisci Cupani. Panormi 1697. in 4°.

Hort. Edimb. Hortus Medicus Edimburgensis, auctore Jacobo Sutherland. Edinburgi 1683. in 8°.

H. L. Bat. Horti Academici Lugduno-Batavi Catalogus. Auctore Paulo Hermanno. Lugduni Batavorum 1687.

H. Mal. Hortus Malabaricus, Indicus. Amstelodami ab anno 1678. ad annum 1693. quo duodecima Pars impressa est, in folio.

H. Pat. Catalogus Plantarum Horti Patavini Georgii à Turre. Patavii 1662. in 12.

H. R. Bles. Hortus Regius Blesensis. Parisiis 1655. in folio.

H. R. Monsp. Hortus Regius Monspeliensis Petri Magnol. Monspelii 1697. in 8°.

H. R. Par. Hortus Regius Parisiensis. Parisiis 1665. in folio.

J. B. 1. 250. J. Bauhinus, tom. 1. pag. 250.

J. B. 2. 213. J. Bauhinus, tom. 2. pag. 213.

J. B. 3. 618. J. Bauhinus, tom. 3. pag. 618.

J. B. 3. *Part.* 2. 25. Bauhinus, tom. 3. Part. 2. pag. 25. Historia scilicet plantarum universalis, auctoribus J. Bauhino Archiatro, Joanne Henrico Cherlero Doctore, Basiliensibus; quam recensuit & auxit Dominicus Chabræus D. Genevensis. Ebroduni 1650. in folio.

Icon. Robert. Icones Roberti. Variæ ac multiformes florum species appressæ ad vivum, auctore Nicolao Robert. Parisiis in 4°.

Imper. Historia naturale di Ferrante Imperato Neapolitano Neapoli. 1599. Venetiis 1672. in folio.

Joncq. Hort. Dionysii Joncquet, Medici Paris. Hortus. Parisiis 1659. in 4°.

Lauremb. Petri Laurembergii Apparatus Plantarius primus. Francofurti 1632. in 4°.

Læl. Triumf. apud fratrem. Lælii Triumfetti Catalogus Plantarum, cum observationibus J. Baptistæ Triumfetti ejus fratris editus.

Lign. Alexander & Joannes Lignonii fratres, Botanici Regii, in Insulis Americanis, & maximè in ea quæ *Guadalupa* vocatur, Plantarum investigationi operam dantes.

Lob. Icon. Matthiæ Lobelii Plantarum seu stirpium Icones. Antuerpiæ 1581.

Lob. Illustr. Matthiæ de Lobel stirpium Illustrationes, accurante Guill. How. Anglo, Londini 1655. in 4°.

Lob. Obs. Lobelii Illustrationes Plantarum, seu stirpium Historia Matthiæ de Lobel Insulani. Antuerpiæ 1576. in folio.

Lugd. Historia generalis Plantarum, Lugduni apud Guillelmum Rouillium 1586. in folio.

Lugd. App. Appendix Historiæ generalis Plantarum Lugduni editæ apud Rouillium.

Lugd. Gal. Editio Gallica Historiæ generalis Plantarum Lugduni 1616. in folio.

Mappus. D. Mappus, filius, Medicinæ Doctor Argentinensis, in rerum naturalium cognitione apprimè versatus, paternæ virtutis hæres dignissimus.

Marcgr. Georgii Marcgravii de Liebstad, Misnici Germani, Historiæ Rerum naturalium Brasiliæ libri octo; editi simul cum Historia Pisonis. Lugduni-Batavorum 1648. in folio.

Matth. Petri Andreæ Matthioli, Senensis Medici, Commentarii in sex libros Pedacii Dioscoridis. Venetiis ex officina Valgrisiana 1565. in folio.

Matth. Lob. Icon. Matthiolus à Lobelio memoratus in Iconibus stirpium.

Mentz. Index nominum Plantarum multilinguis, Operâ Christiani Mentzelii. Berolini 1682. in folio.

Mentz. Pug. Mentzelius, in Pugillo rariorum Plantarum, ad calcem Indicis editus.

Mor. Hist. Oxon. Part. 2. Plantarum Historiæ universalis Oxoniensis Pars 2. auctore Roberto Morison. Oxonii 1680. in folio.

Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Plantarum Historiæ universalis Oxoniensis Pars 3. auctore Roberto Morison, à Jacobo Bobarto non solum edita in lucem, sed maximè illustrata. Oxonii 1699. in folio.

Mor. H. R. Bles. Hortus Regius Blesensis auctus, seu Præludia Botanica Morisoni. Londini 1669. in 8°.

Mor. Umb. Plantarum Umbelliferarum Distributio nova, auctore Roberto Morison. Oxonii 1672. in folio.

Munt. Hist. Muntingius in Historia Plantarum in folio. Amstelodami.

Mus. Petiv. Musæum Petiverianum, cujus Centuria 1ª 1695. 2ª & 3ª 1698. 4ª verò & 5ª 1699. Londini prodiere in 8°.

Mus. Reg. Soc. Cat. Catalogus Musæi Regiæ Societatis à D. Grew. elaboratus.

Oldenl. Henricus Bernardus Oldenlandius, Germanus, Pauli Hermanni discipulus, Medicinæ & Plantarum studiosus, quarum gratiâ ad caput Bonæ spei se contulit, & paucis abhinc annis periit vir meliore fato & longiore vitâ dignus, cui multas rariores plantas debeo.

Par. Bat. Pauli Hermanni Paradisus Batavus. Lugduni-Batavorum 1698. in 4°.

Park. Par. Joannis Parkinsoni Paradisus terrestris. Londini 1629. in folio.

Park. Theat. Joannis Parkinsoni Theatrum Botanicum. Londini 1640. in folio.

Pass. Icon. Icones Crispini Passæi. Arnhemi 1607.

Phytol. Brit. Phytologia Britannica. Londini 1650. in 12.

Pillet. Pilleterius. Plantarum in Walachria Zeelandiæ insula nascentium Synonimia, auctore Casparo Pilleterio. Middelburgii 1610. in 8°.

Pison. Guillelmi Pisonis de Indiæ utriusque Re naturali & medica li-

bri quatuordecim. Amſtelodami 1658. Lugduni-Batavorum 1648. in folio.

Plum. Plumerius. *Deſcription des Plantes de l'Amérique, par le Pere Plumier. A Paris* 1693. Carolus Plumerius Maſſilienſis, Botanicus Regius, è ſanctiſſimo Minimorum Ordine non moribus tantùm ſed doctrinâ qua pollet maximâ commendandus, cùm in Mathematicis diſciplinis & Philoſophia, tùm maximè in Re Herbaria; quâ ſemper adeo delectatus eſt, ut nullis neque periculis, neque laboribus perterritus plures ipſe ſolus nondum deſcriptas in Indiis Occidentalibus plantas obſervaverit, quàm omnes hujus ævi Botanici. Harum autem nomina pro ſummâ qua me complectitur benevolentiâ publici juris in hoc opere facere voluit, maximâ diligentiâ totus incumbens delineandis, incidendiſque iconibus ac deſcriptionibus concinnandis quas prope diem ipſe editurus eſt.

Pluk. Almag. Bot. Leonardi Plukenetii Almageſtum Botanicum. Londini 1696. in folio.

Pluk. Phytogr. Leonardi Plukenetii Phytographia. Cujus Pars 1. & 2. Londini 1661. tertia verò 1692. quarta demum 1696. exhibitæ ſunt in folio.

Pon. Bal. Ital. Monte Baldo deſcritto da Giovanni Pona Veroneſe. In Venetia 1618. in 4°. Eadem latine prodiit in folio cum Operibus Cluſii. Antuerpiæ 1691. Baſileæ verò in 4°. 1608.

Prodr. Par. Bat. Prodromus Paradiſi Batavi. Amſtelodami cum Schola Botanica editus 1689. in 12.

P. Alp. Ægypt. Profperi Alpini de Plantis Ægypti liber. Venetiis 1633. in 4°.

P. Alp. Exot. De Plantis Exoticis Libri duo, Profp. Alpini. Venetiis 1656. in 4°.

Raii Cat. Angl. Catalogus Plantarum Angliæ & Inſularum adjacentium. Operâ J. Raii è Societate Regia. Londini 1677. in 8°.

Raii Cat. Cant. Catalogus Plantarum circa Cantabrigiam naſcentium. Cantabrigiæ 1660. Appendix verò 1685. in 8°.

Raii Hiſt. Hiſtoria Plantarum. Auctore J. Raio è Societate Regia. Londini r686. in folio.

Raii Syllog. Sylloge Stirpium Europæarum J. Raii. Londini 1694. in 8°.

Raii Synopſ. Synopſis Methodica Stirpium Britannicarum. Auctore. Raio. Londini 1690. in 8°. tum & 1696.

Reneal. D. Renealmus è Regia Scientiarum Academia, Doctor Medicus Pariſienſis, magnas avitæ virtutis ſpes faciens.

Richier Onomat. Onomatologia, ſeu Nomenclatura Stirpium, quæ in Horto Regio Monſpelienſi recens conſtructo coluntur, Richierio de Belleval, Medico Regio, Anatomico, & Botanico profeſſore, imperante. Monſpelii 1598. in 12.

Richier Recherc. Deſſein touchant la Recherche des Plantes du Pays de Languedoc, par M. Richier de Belleval. A Montpellier 1605. *in* 8°. Cum quinque Iconibus æneis.

Richier. Icon. Icones Plantarum Richierii de Belleval, elegantiſſimæ quidem, ſed nondum editæ, nec forſitan edendæ: quarum Tabulæ æneæ proſtant Monſpelii in Muſæo Clariſſ. Viri D. de Belleval.

R*ivin.* D. Auguſti Quirini Rivini Introductio generalis in Rem Herbariam, cum ordine Plantarum quæ ſunt flore regulari, monopetalo. Lipſiæ 1690. in folio.

Ejuſdem Ordo Plantarum quæ ſunt flore regulari, pentapetalo. Lipſiæ 1699. in folio.

Rob. Cat. Catalogus Stirpium, tam indigenarum quàm exoticarum, quæ Lutetiæ coluntur: à J. Robino, Botanico Regio, & Iatrici Horti celeberrimæ Scholæ Pariſienſis curatore. Pariſiis 1601. in 12.

Rondel. Rondeletius de Piſcibus. Lugduni 1554. in folio.

Ruel de Nat. Stirp. De Natura Stirpium Libri tres, Joanne Ruellio auctore. Pariſiis 1536. in folio.

Sarrac. Sarracenus, Gallicè *Sarrazin,* Medicinæ Doctor peritiſſimus, apud Canadenſes Botanicus & Anatomicus Regius, accuratiſſimus Rerum Naturalium explorator.

Schol. Bot. Schola Botanica. Amſtelodami 1689. in 12.

Schuvenck. Stirpium Foſſilium Sileſiæ Catalogus, à Caſparo Schuvenckfelt. Lipſiæ 1600. in 4°.

Scot. Illuſtr. Scotia illuſtrata. Auctore Roberto Sibbaido. Edimburgi 1684. in folio.

Sim. Paul. Quadrip. Quadripartitum Botanicum Simonis Paulli. Argentorati 1667. in 4°.

Sloane Cat. Plant. Jam. Catalogus Plantarum Inſulæ Jamaïcæ, auctore Hans Sloane, è Regia Societate. Londini 1696. in 8°.

Stap. in Theoph. vel. *Bod. à Stap.* Theophraſti Ereſii de Hiſtoria Plantarum libri decem, quos illuſtravit Joannes Bodæus à Stapel. Amſtelodami 1644. in folio.

Sur. Surianus, Maſſilienſis, Medicinæ Doctor & Pharmacopæus, Botanicus Regius. Ex Indiis Occidentalibus redux, quò Plantarum inveſtigandarum causâ abierat, Maſſiliæ mortuus eſt paucis abhinc annis.

Suvert. Emanuelis Suvertii Florilegium. Francofurti 1612. Amſtelodami 1647. in folio.

Tabern. Hiſt. Jacobi Theodori Tabernæmontani Hiſtoria Plantarum Germanicè ſcripta. Francofurti 1613. in folio.

Tabern. Icon. Jacobi Theodori Tabernæmontani Icones Plantarum. Franconfurti 1590.

Thal. Thalius. Sylva Hercinia, ſive Catalogus Plantarum ſponte naſcentium in montibus & locis viciniis Herciniæ. Francofurti. 1558. in 4°. cum Horto Camerarii editus.

Thev. Franc, Antarct. *Les ſingularités de la France Antarctique; par André Thevet. A Paris* 1558. *in* 4°.

Trag. Tragus. Hieronymi Tragi de Stirpibus libri Tres. Argentorati 1552. in 4°.

Triumf. Obſervationes de Ortu ac Vegetatione Plantarum auctore Joanne Baptiſta Triumfetti, Bononienſis. Romæ 1685. in 4°.

Triumf. Syllab. Triumfetti Syllabus Plantarum Horto Medico Romano additarum Romæ 1688. in 4°.

Veſl. in P. Alp. Veſlingius in Proſperum Alpinum. Patavii 1638. in 4°.

V. Luſit. & *Vir. Luſit.* Viridarium Luſitanum Gabrielis Griſley. Ulyſſipone 1660. in 4°.

Zan. Iſtoria Botanica di Giacomo Zanoni, Sempliciſta è ſopraintendente all' Horto publico di Bologna. In Bologna 1675. in folio.

INDEX CLASSIUM.

APPROBATIO

Illustrissimi Viri D. D. GUIDONIS CRESCENTII FAGON, Regi à Secretioribus Consiliis, & Archiatrorum Comitis.

PLENUM hoc opus laboris & industriæ, tam magni est ad Plantarum cognitionem momenti, ut si ejus absoluti gloriam Galliæ non invideat Europa, nunquam satis illi de tanto munere gratulabitur. Studium enim Botanicum, suarum deliciarum rudi & indigestâ mole huc usque tædio obnoxium, ita facili hâc methodo contraxit ingeniosissimus & doctissimus *Tournefort*, ut molliter austerum possit nunc fallere laborem voluptas. Plurimum igitur humanæ salutis interesse censemus, ut prælo sine mora committatur absolutum illud Artis Herbariæ specimen, expectatione publicâ majus, ex quo omnes intelligant quales erudito sinu Regia Scientiarum Academia complectatur alumnos; & quid maximi Principum valeant munificentia & paternus in artes liberales animus. Datum Versaliis pridie Kalend. Febr. anno M. DCC.

FAGON.

APPROBATIO

Clarissimi Viri D. D. Bourdelot, Regis Consiliarii & Medici perpetuo ordinarii, nec non Serenissimæ Burgundiorum Ducissæ primarii Medici.

HUNC in florida elegantiori Medicinæ parte planè peregrinum non injuria dixeris, cui non lectus præstantissimi eruditissimi *Tournefort* Liber Gallicè inscriptus *Elemens de Botanique.* Satis sit igitur ad præsentis operis commendationem declarasse has REI HERBARIÆ INSTITUTIONES, præter Elementa Botanica Latinè versa, uberiorem adhuc rerum ad Plantarum cognitionem pertinentium segetem continere. Datum Versaliis Kalend. Febr. anno M. DCC.

BOURDELOT.

INSTITU-



INSTITUTIONES
REI
HERBARIÆ.

ISAGOGE
IN REM HERBARIAM.

RES HERBARIA quæ *Botanice* dici ſolet, in duas partes dividitur, quarum prior in recta plantarum cognitione, altera in optimo earum uſu ſita eſt. Plantas apprime noſſe aliud nihil videtur, quàm in promptu habere nomina quæ iis aptè impoſita ſunt: nam in hac arte delectus eſt quidam habendus eorum quæ conjuncta ſunt cum notione ſtructuræ partium, à qua proficiſcitur nota propria ſeu χαρακτὴρ plantarum. Idea ſcilicet notæ propriæ, nomenque cujuſque plantæ ita ſunt inter ſe conglutinanda, ut ab invicem nullatenus ſejungantur: neque duo diverſa nomina cum eadem notione, aut duæ notiones cum eodem nomine conjungi debent, niſi fortè in eorum ſententiam eamus, qui rem herbariam ſine ordine inſtituendam eſſe contendentes, ſolo uſu diuturno addiſcendam exiſtimant.

Quò magis appareat ratione & viâ Botanicen docendam & capessendam esse, cursim perlustranda sunt ejus tempora atque quasi ætates: quibus scilicet initiis ab Hippocratis ævo ad Galenum increverit; quantùm eam locupletarint Arabes, neglexerint Arabum successores; quorum hominum diligentiâ fuerit instaurata in disciplinarum renovatione; quantis denique & quàm incitatis incrementis ad hæc usque tempora cum Herbariorum industriâ & labore, tum principum munificentiâ ad eum pervenerit statum in quo nunc viget. Ergo Historiam hanc totam compendio referam, & deinde quid suscipiendum mihi visum sit, ut non tantùm inventarum, sed inveniendarum plantarum multitudo in genera classesque digeratur ad docendum discendumque accommodatas. Spero enim fore ut hac arte plurium etiam specierum cognitionem unusquisque pro memoriæ modulo facile consequatur.

Etsi plantarum quàm animalium & mineralium usus antiquior sit in re medicâ, certum tamen est nihil quicquam in plantis veteres quæsivisse, præter olera frugesque ad vitam, aut quas ad medendum fortuna vel experientia monstraverant. Constat etiam ex libris Græcorum, qui rem herbariam primi excoluisse existimantur, in animo iis fuisse, ut vires plantarum potius quàm legitimam cognitionem posteros edocerent: unde non mirum etiam provectâ medicinâ post Hippocratis ætatem, Theophrastum qui philosophandi ratione inter Herbarios longè præstitit, de constituendis plantarum generibus ex partium anatome ne cogitasse quidem. Cæteri in medicamentis indagandis aut evulgandis curarum plurimum, in explicandis verò & describendis plantis parum operæ posuerunt. Itaque nomina earum non ex rei naturâ, id est partium structurâ, sed quasi fortuitò ex aliis capitibus ad docendi discendique facultatem minus facientibus eruerunt: ex viribus nempe, similitudine cum aliis rebus quæ usu veniunt, inventoribus, proprio solo, odore, numero foliorum, animalibus, quibus arridere putantur, florum colore, tempore quo erumpere, florere vel perire solent, cæterisve id genus. Hinc Malva & Aristolochia à viribus emolliendi & puerperis opitulandi. Buglossum & Iris à similitudine linguæ bovillæ & colorum Iridis. Artemisia, Gentiana, Lysimachia ab earum inventoribus. Stœchas ab insulis Stœchadibus; Colchicumque & Carvi à Colchide & Cariâ nomina sua invenerunt. Myrrhis verò & Libanotis à Myrrhæ & Thuris odore. Trifolium, Pentaphyllon, Chiliophyllon, Myriophyllon à numero foliorum. Chrysanthemum à floris, Chrysocome Poliumque à capitis coloribus; Chelidonium, Heliotropium, Erigeron ab anni tempestatibus. Elaphoboscum denique, Melissophyllon & Ranunculus à Cervis, Apibus & Ranis nominata sunt. „Longè verò major est, inquit clarissimus Salmasius, earum „copia, de quibus non constat quare ita appellatæ sint: propterea quòd ab im„peritis aut rusticis ea nomina primum excogitata sunt, ac nulla ratione data, „quæ eruditi Herbarii nihilosecius retinuerunt, multa præterea ut solet fieri, „temerè ac fortuito indita. Quorundam ac fortasse plurium imponendorum „certam fuisse auctoribus suis rationem non negaverim; sed nobis prorsus in„comperta, vel quod antiquissimis Græciæ temporibus cum alia linguâ ute„rentur, imposita sint, vel quod dialecto solis illis populis peculiari, apud quos

Prolegomen. in libr. de Homonym. Hyl. Jatric.

nascerentur ipsæ plantæ, concepta fuerint earum nomina. „ Quamobrem nulla à veteribus ordinis habita ratione in appellandis plantarum speciebus, in obscuram minus congruentium vel ambiguorum nominum multitudinem demum abiit Botanice: nam, ut ait Cicero, quidquid peccatur, perturbatione peccatur rationis atque ordinis. Dolendum tamen Pythagoræ, Euriphontis, Dieuchis, Praxagoræ, Dioclis, Herophyli, Diagoræ, Philippi, Archigenis, Chrysippi, Asclepiadis, Erasti, Plistonici, Sosimenis, & cæterorum opera periisse quorum Theophrastus, Celsus, Plinius & Galenus sæpe meminerunt. Ut autem rationem temporum sequamur in expendendis laboribus eorum qui plantas ad usus humanos revocarunt, & historiam naturalem promovere conati sunt, ab ipso Hippocrate ordiendum videtur.

Parad. 3.

HIPPOCRATES [a] Medicinæ princeps, [b] qui universæ Græciæ medendo admirationi fuit & [c] apud omnes præclarus evasit, [d] genitus in insula Coo, imprimis clarâ ac valida & Æsculapio dicatâ; [e] vir & arte & facundiâ insignis, vetustissimus est ex iis quorum operibus potimur. Natus est anno primo octogesimæ Olympiadis, hoc est anno ante Christum 459. Mortuus anno ætatis 85. vel 90: aliis 104. vel 109. hoc est ante Christum 374. vel 369. aut 355. vel 350. [f] Is cum fuisset mos liberatos morbis Scribere in templo Æsculapii, quid auxiliatum esset, ut postea similitudo proficeret, exscripsisse ea traditur, atque (ut Varro credebat) jam templo cremato, instituisse medicinam hanc quæ *Clinice* vocatur. [g] Inde Hippocratis qui primus medendi præcepta clarissimè condidit, referta herbarum mentione invenimus volumina: transcribendo namque tabulas publicas, quæ cæterorum observationes continebant, quidquid Græcis notum magis & exploratum fuerat de plantarum usu, in scriptis suis disseminavit. Qua in re Botanicen longius propagasset summus vir & saluti posterorum meliùs consuluisset, si earum descriptiones addidisset quibus ætate sua θεραπευτικὴ continebatur. Sola tamen nomina viresque recensuit plantarum circiter quatuor & triginta supra ducentas, descriptiones Cratevæ Herbariorum sui temporis principi peragendas haud dubiè relinquens, totus ipse in curandis ægrotantibus occupatus.

HIPPOCRATES.
[a] *Plin. lib. 7. cap. 51.*
[b] *Soran. in vita Hippoc.*
[c] *Suidas in Hippoc.*
[d] *Plin. lib. 29. cap. 1.*
[e] *Cels. in Proem.*
[f] *Plin. Ibid.*
[g] *Plin. lib. 26. cap. 2.*

CRATEVAS namque sive CRATEIAS eodem ævo tantam inter Herbarios famam sibi comparavit, ut ἄριστος ῥιζοτόμος ab Hippocrate appellari meruerit. Rem autem herbariam apud te semper miratus sum inquit divinus senex; unde Plinii locus obscurus videtur, in quo legitur ipsi Mithridati Cratevam adscripsisse unam Mithridation vocatam; nisi forte supponamus plures Cratevas & Mithridates fuisse plantarum cognitione delectatos. [h] Cratevas autem Herbarius, teste Dioscoride, & Andreas medicus (qui quidem accuratius quàm reliqui in hac parte versati existimantur) radices multas apprimè utiles, herbasque nonnullas non satis designatas reliquerunt. Verumtamen priscis hoc dandum elogii, etsi poca tradiderint, accuratè tamen in iis ipsis elaborasse. Qualecumque fuerit opus Cratevæ (quod ῥιζοτομικὸν seu herbarium appellat Nicandri Scholiastes) non mediocris certe fuit jacturæ, maximè cum probabile sit, plantarum, de quibus Hippocrates locutus est, descriptiones & loca indicasse. An verè conjecerim judicare possunt, quibus fragmenta

CRATEVAS.
Epist. ad Crat.
Lib. 25. cap. 6.
[h] *Diosc. in præfat.*

Cratevæ quæ asservantur in Bibliothecâ Cæsarea inspicere licet.

THEOPHRASTUS. a Diog. Laert. Salmas. Proleg. in lib. de Homonym. Hyl. jatric. b Gesn. Biblioth.

THEOPHRASTO[a] Melanti fullonis filio, Leucippi, Platonis & Aristo- „ telis discipulo palma danda est, ob eos quos de plantarum historiâ & causis re- „ liquit libr os sexdecim & plures, *quibus simile nihil unquam procuderunt Romana ingenia*. In his verò non tantùm de naturâ & differentiis stirpium, sed de earum culturâ & vegetandi modo fusè differit, plantarum quingentarum circiter nomina sine descriptionibus afferens vel eas breves admodum & mancas. „ [b] Permulta insunt plantarum nomina, quæ neque medicis neque aliis eruditis „ hodie cognoscuntur, mutatis nimirum nominibus apud posteriores. Haud enim „ similia apud alium quemquam ejus argumenti autorem inveniuntur. Quapropter planè desperandum est, his temporibus Theophrastum elucidari posse non quidem quod ad textus restitutionem, quæ demum summorum virorum laboribus fortè obtinebitur, sed quod ad cognitionem plantarum, de quibus Theophrastus egit sub nominibus sibi propriis. Quibus enim auxiliis id fieri possit? nisi forsan accuratissimè perlustrando per plures annos loca in quibus stirpes quasdam indicavit: quod tamen vix sperari potest, cùm descriptiones earum „ desiderentur.[c] Id summè dolendum quòd longa ætas operibus Theophrasti mul- „ tum decerpserit, plurimasque iis intulerit lacunas, ita ut mentem Theophrasti „ sæpe vix assequi liceat. Nec verò integram medicinam tanto operi quisquam „ hactenus adhibuit, ut ut multi multa fuerint conati; sed & qui in Latinum hoc „ opus vertit Theodorus Gaza, elegantiæ Latini sermonis quam herbarum peri- „ tior videtur fuisse; unde in plurimis cum propter hanc, tum ob alias causas men- „ tem Theophrasti minùs feliciter expressit. Quin etiam haud parùm tenebrarum „ lectoribus offudit sectione librorum in capita & singulis capitibus breviarii præ- „ missa præfatione: ut pote cùm sæpè illa divisa sint quæ jungi maxime debent, „ uti è contrario conjuncta quæ erant separanda: argumenta autem illa capitum „ lectorem plerumque seducant. Interim tamen ex ipsis apparet quanto ingenio, „ quantaque doctrinâ conscripti fuerint. Prodiit verò & ipsius Theophrasti Græ- „ cum opus & latina Gazæ versio non semel in lucem. Primus Græcum Lati- „ numque textum junctim edidit Daniel Heinsius, opere quo simul & reliqua „ ejusdem Theophrasti Græco Latina dare conatus est. Quanquam autem titu- „ lus illius editionis referat ab Heinsio textum Græcum locis infinitis partim ex „ ingenio, partim ex libris emendatum, hiulca suppleta, malè concepta re- „ censita, interpretationem quoque passim esse interpolatam; Epistola dedi- „ catoria item loquatur in Græco textu Augiæ stabulum esse expurgatum: Etsi „ denique diffitendum minime sit, editionem illam omnibus illis antegressis „ præstare; multa tamen, imò longè plura meritò desideraveris. Sanè operæ „ quis prætium facturus sit, qui varias emendationes præclarorum virorum „ (quales profectò plurimas Claudio Salmasio in opere Exercitationum Plinia- „ narum debemus) diligenti studio collectas ediderit. Longè elegantior & „ multis modis laudabilior est illorum de plantis Theophrasti librorum editio, „ quæ seorsim in Belgio prodiit opera Joannis Bodæi à Stapel Amstelæ- „ damensis. Est sanè opus illud ut longè præstantissimum atque optimum, „ ita meritò plurimi æstimandum. Sed periit Joannes Bodæus dum Theo- „ phrastum adornaret, nec quæ in libros Theophrasti de causis plantarum

c Conring. in prod. in Art. med.

scripserat, & quorum nobis spes ab ejus patre Egberto Bodæo facta fuit, vulgata sunt. " Ut ut de Stapelio censeat Conringius, ejus notæ, ut verum fatear, " longissimis & alienis rhapsodiis fastidium potius quàm lucem afferre videntur, quasi commentator sarcinas suas omnes herbarias in his deposuerit proximæ mortis conscius. Non omittendum est præstantes viros Julium Cæsarem Scaligerum & Robertum Constantinum in interpretando Theophrasto feliciter insudasse. Post tantorum virorum lucubrationes, si quæ in ejus operibus de plantis obscura sint & deperdita, duo maxime nobis esse debent solatio: naturam nempe & structuram plantarum à Clarissimo Malpighio & recentioribus philosophis accuratius exploratam esse quàm à Theophrasto & ab omnibus illis antiquioris doctrinæ magistris; tum denique non tanti momenti esse nosse plantas de quibus Theophrastus locutus est cum de earum viribus sermonem vix fecerit. Eum autem ob præclaras animi dotes & exquisitam doctrinam jure merito antiquitas mirata est.[a] Cùm antea Tyrtamo illi nomen esset, ob " divinam elocutionem Aristoteles Theophrastum appellavit. Accurrebant ad illum audiendum discipuli ad duo millia. Natus est Eresi in insula Lesbo[b] homo " suavitate insigni, linguæ pariter atque vitæ, ut ait Gellius. Vixit annos quinque " & octogenta, & tamen de brevitate vitæ questus est.[c] Theophrastus autem moriens accusasse naturam dicitur, quod cervis & cornicibus vitam diuturnam, " quorum id nihil interesset, hominibus verò, quorum id maxime interfuisset, " tam exiguam vitam dedisset, quorum si ætas potuisset esse longior, futurum " fuisset ut omnibus perfectis artibus, omni doctrinâ hominum vita erudiretur. "

Romani[d] ominum utilitatum & virtutum rapacissimi nihil ferè de plantis " tradiderunt, nisi debellato Mithridate. Namque Mithridates maximus sua ætate Regum, quem debellavit Pompeius, omnium ante se genitorum diligentissimus vitæ suæ argumentis, præterquam famâ intelligitur. Uni ei excogitatum " quotidie venenum bibere præsumptis remediis, ut consuetudine ipsa innoxium " fieret. Is ergò in reliqua ingenii magnitudine, Medicinæ peculiariter curiosus " & ab hominibus subjectis qui fuere magna pars terrarum, singula exquirens, " scrinium commentationum harum, & exemplaria, effectusque in arcanis suis " reliquit. Pompeius autem omni regia prædâ potitus, transferre ea sermone " nostro libertum suum Lenæum Grammaticæ artis doctissimum jussit, vitæque ita profuit non minùs, quàm Reipublicæ victoria illa: quo primum " tempore hanc scientiam ad Romanos pervenisse animadvertit Plinius.

Primus & diu solus M. CATO, omnium bonarum artium magister, paucis dumtaxat attigit, boum etiam medicinâ non omissâ. Post eum unus illustrium tentavit C. VALGIUS eruditione spectatus imperfecto volumine ad " D. Augustum, inchoatâ etiam præfatione religiosa, ut omnibus malis, humani illius potissimum principis semper medicetur majestas. Celebratur & M. TERENTIUS VARRO,[e] qui octogesimum primum vitæ annum agens de ea re prodendum putavit.[f] Otium, inquit, si essem consecutus, Fundania, commodius hæc tibi scribrem quæ nunc ut potero exponam, cogitans esse properandum: quod, ut dicitur, si est homo bulla eo magis senex. Annus enim octogesimus admonet me, ut sarcinas colligam antequam proficiscar è vita. Au-

CATO.

VALGIUS.

VARRO. *an. ante Christ. 25.*

a *Diogen. Laer.*

b *Noct. Attic. lib. 15. cap. v.*

c *Cic. lib. 3. de finib.*

d *Plin. lib. 25. cap. 2.*

e *Plin. lib. 18. cap. 3.*

f *Varro lib. 1. de Re Rustica ad Fundaniam uxorem cap. 1.*

tores autem uxori quinquaginta indicat Græcos fermè omnes, qui Geoponica ſcripſerunt.

a *Caſtell. de vitis illuſt. medic.*

MUSA & EUPHORBIUS.

„ [a] Eadem ætas clariſſimos tulit medicos, qui artem ex Græcia in Italiam „ transtuliſſe videntur. Ex his ANTONIUS MUSA & EUPHORBIUS „ nobile par fratrum, quorum alter Auguſti Cæſaris, alter Jubæ regis medicus fuit. Medico Antonio Muſæ, cujus operâ D. Auguſtus ex ancipiti morbo convaluerat, ſtatuam, ære collato juxta ſignum Æſculapii ſtatuerunt, teſte [b] Suetonio: & [c] Plinius affirmat eundem Imperatorem prudentiâ Muſæ medici lactucâ conſervatum fuiſſe in ægritudine. Libellum autem ſcripſit de Vetonicâ ad M. Agrippam, quem libellum Gabriel Humelbergius Ravenſpurgenſis, Archiater Iſinēnſis reſtituit, inſtauravit, & Tiguri apud Froſchoverum [d] typis mandari curavit cum Apulei libro de medicaminibus herbarum.

b *In Aug vita.*
c *Plin lib. 19. cap. 8.*
d *In 4o. 1537.*

ÆMILIUS MACER.

ÆMILIUS MACER Poeta Veronenſis, mortuus in Aſiâ, quo militatum abierat, Rem Herbariam verſibus etiam perſecutus eſt, non quidem vulgaribus illis ac ineptis hexametris, qui ejus nomine circumferuntur, in quibus de viribus plantarum agitur, juxta methodum Galeni; ſed præſtantioribus carminibus & Ovidii commemoratione dignis.

Triſt. lib. 4. eleg. 10.

Sæpè ſuas volucres legit mihi, grandior ævo
Quæque nocet ſerpens, quæ juvat herba Macer.

Geſn. Bibliotb.

Quæ verò nunc tribuuntur Æmilio Macro ſunt potius Ægidii cujuſdam medici qui ſimili carmine de urinis & pulſibus egit.

JULIUS BASSUS & SEXTIUS NIGER.

Nec omittendi ſunt duo viri Latini, etiamſi paulò durius accepti fuerint à [e] Dioſcoride, JULIUS BASSUS & SEXTIUS NIGER, qui plurima de plantis Græcè tradiderunt, ut patet ex indicibus authorum, quorum operibus Plinius uſus eſt. [f] Salmaſius exiſtimat eos non multo tempore anteceſſiſſe ætatem Dioſcoridis aut Plinii.

e *In præfat.*
f *In Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. Jatric.*

DIOSCORIDES.

PEDANIUS autem, vel ut alii volunt PEDACIUS DIOSCORIDES, ex eâ Ciliciæ civitate oriundus quam Anazarbam, poſtea Cæſaream Auguſtam nominarunt, cæteros ſuperavit ſtudio ac diligentiâ, quibus materiam medicam complexus eſt. [g] Anazarbenſis Dioſcorides, inquit Gale- „ nus, quinque libris, materiam omnem utilem abſolvit, non herbarum mo- „ dò, ſed & arborum & fructuum & ſuccorum & liquorum, memorans in- „ ſuper & metallica omnia & partes animalium, & mihi utique videtur omnium „ perfectiſſimè tractatum de materia medicamentorum confeciſſe. Nam licet à „ majoribus eò plurima de illis benè ſcripta extent, tamen à nemine omnium „ æquè de omnibus; niſi quis Tanitrum prædicet Aſclepiadis. Ego, inquit [h] Geſ- „ nerus, Tanitrum libri alicujus inſcriptionem eſſe conjicio, cujus autor ſit Aſclepiades. Ex illis Galeni verbis judicare poſſumus quanta fuerit antiquorum de materia medica cognitio cùm Dioſcoridis opus abſolutiſſimum exiſtimaretur.

g *Galen. lib. 6. de ſimp. medicam. facult. in proœmio.*
h *De rei herb. ſcriptor. ad Trag.*

„ [i] Quo tempore vixerit Dioſcorides, inquit Cornarius, ambiguum fecerunt „ quidam qui poſteriorem Plinio faciunt, ut ne ex ipſo multa illa Plinius tran- „ ſcripſiſſe putetur, quæ ſæpe ad verbum eadem cum ipſo habet; cùm tamen nul- „ lam ejus mentionem faciat, velut aliorum quibus ſua in ſingulis libris accepta „ refert. Ego verò an ex ipſo tranſcripſerit aut ex alio, unde etiam Dioſcorides,

i *Cornarius in Epiſt. nuncup. ſuæ verſion. Dioſc. edit. anno 1557.*

nihil pronuncio, nec argumento parum ingenui animi quem à se alienissimum facit in Plinio moveor; sed priorem Plinio fuisse censeo, velut Suidas tradit, cujus hæc sunt verba. Dioscorides Anazarbeus medicus, cognominatus Phacas propter lentigines in facie, vixit cum Cleopatra tempore Antonii. Huic consentit etiam operis totius præfatio ad Areum, quem etiam in sequentium librorum omnium initiis nominat: est autem hic Areus, velut ego judico, Philosophus ille Alexandrinus, quem Cæsar Augustus post victoriam Axiacam, ingressus Alexandriam, porrectâ manu ad colloquium admisit, quo ipsi apud cives existimationem faceret, & publicè professus est se Alexandrinis ignoscere; primùm propter Alexandrum urbis conditorem; deinde ob urbis pulchritudinem; postremùm ob Areum amicum, cui in hoc gratificaretur. Dubium aliud movet alius præfationis Dioscoridis locus ubi refert Areum & Licinium Bassum mutua benevolentiâ conjunctos fuisse; contendunt enim nonulli pro Licinio Basso legendum esse Lecanium Bassum qui sub [a] Nerone Consul fuit cum M. Licinio Crasso Frugi: Quare concludunt Dioscoridem Plinio coævum fuisse, cum inter Neronem & Vespasianum sub quo floruit Plinius, per breve tempus imperium obtinuerint Galba, Otho & Vitellius. Verum ut calculum meum addam, præter ea quæ de Plinio mox dicturus sum, Areus Dioscoridis φίλτατος cum Cornario idem & Philosophus Alexandrinus potius habendus videtur, quam Licinius pro Lecanio usurpandus. Quod ad Suidæ locum attinet in quo refert Dioscoridem vixisse apud Cleopatram sub Antonio, & scripsisse quatuor & viginti libros omnes medicos eosque celeberrimos, in eo tantùm culpandus videtur Suidas, quòd Dioscoridem Anazarbeum cum Alexandrino seu Phaca Cleopatræ familiari eundem fecerit. Dioscoridis verò opera de quibus loquitur, non rejicienda conjecturâ assequitur [b] Gesnerus ea non differre ab iis quæ extant, nisi quod ordine litterarum quatuor & viginti digesta fuerint in totidem libros, quales etiam sua ætate reperiri audierat Gesnerus, & revera talis est Codex Cæsareus à Dodonæo tantoperè celebratus & à [c] Lambecio tam diligenter descriptus.

a *An. Christ. 64.*

Suidas vixit circa annum 1090.

b *De rei herbar. scriptor. ad Trag.*

c *Commentar. de Biblioth. Cæsar. lib. 2.*

Conjicit enim doctissimus vir Julianæ Aniciæ (quæ Flavii Anicii Olybrii filia fuit) jussu, Dioscoridis opus ordine alphabetico, quamvis ab autoris mente alieno, ut patet ex ejus præfatione, digestum fuisse. Vixit Juliana Anicia initio sæculi sexti sub Anastasio, Justino, aut Justiniano ut alii volunt. Codex autem ille Cæsareus, quo sane vetustior nullus est, à clarissimo oratore Cæsareo Augerio Busbequio viro doctissimo indicatus anno 1562. (quo narratio ejus Legationis Constantinopolitanæ & Amasianæ edita est) ab Imperatore Maximiliano II. redemptus ex Turcicâ servitute in augustissimam Cæsaream Bibliothecam transmigravit. Membranaceum est, formam quam vocant *in folio*, quadratam ferme obtinet, continetque folia quadringinta, nonaginta unum, quorum maxima pars, injuriâ vetustatis, non minùs malè habita sunt quàm ipsa compactura, quæ tota lacera, & à tineis ac blattis fœdè miserèque corrosa est. Litteræ omnes majusculæ & perelegantes quidem, sed & ab illis quibus nunc utimur litteris, aliquantulum diversæ. Accentus in eo desunt; & si qui in eo reperiantur, recentiorum manu sunt additi. Voces sine ulla distinctione sibi invicem cohærent, ideoque lectio hujus Codicis etiam doctissimis & in studio

Ex Lambec. descriptione.

„ Linguæ Græcæ exercitatiſſimis viris negotium faceſſere poteſt; quippe cùm „ ibi unaquæque vox vel incipiat vel deſinat, quodammodo divinandum ſit. „ Hæc autem ratio ſcribendi uno ac perpetuo ductu, ſine accentibus ac diſ- „ tinctione apud Græcos ſola in uſu fuit uſque ad tempora Ariſtophanis Bizan- „ tii, Grammatici Alexandrini, qui ſæculo ante Chriſtum ſecundo, nempe „ Olympiade CXLV. ſub Ægypti rege Ptolomæo Epiphane potiſſimùm claruit, „ & primus omnium accentus & diſtinguendi rationem excogitavit. Quamvis „ autem Græci ex eo tempore accentibus & interſtitiis vocum atque ſententiarum „ in ſcribendo uti cœperint, tantùm abeſt ut priſtinus ille ſcribendi modus „ ſtatim omnino ſit abrogatus, ut etiam integris aliquot poſt Chriſtum ſæculis „ nonnulli Libri ita ſcripti ſint.

Dioſcorides autem plantarum ſexcentarum circiter mentionem fecit, quarum quadringentas & decem vel deſcripſit, vel cum magis cognitis comparavit. Cæterarum nihil habemus præter nomina & vires. Inter deſcriptas paucæ occurrunt quæ noſtris optimè reſpondeant. De reliquis judicium certum ferri nequit. Quod ad non deſcriptas attinet, veri quidem ſimile eſt quamplurimas nobis, ut aiunt, veluti per manus traditas eſſe, Oleam v. g. Roſam, Pinum, Cupreſſum, Laurum, Palmam, Ulmum, Fraxinum. Quis dubitat Caſtaneam antiquorum, Pyrum, Punicam, Ceraſum, Malum, Amygdalum, Cotoneam, Ficum, Juglandem, cum noſtris prorſus convenire? Idem de Tritico & Vite cenſeri debet, de Oryzâ, Braſſicâ, Lactucâ, Porro, Allio, Cæpe, Lilio, „ cæteriſque quarum uſum quavis ætate familiarem fuiſſe conſtat. Plantarum in „ viribus recenſendis [a] merito in Dioſcoride deſideres id quod olim Galenus de- „ ſideravit, varia ſcilicet eum ad varios affectus commendaſſe, ſed juſto confu- „ ſius, nec ſatis diſtinxiſſe varias morborum cauſas: ſcilicet unus idemque affe- „ ctus à diverſis cauſis proficiſcitur: itaque eſt quidem ut medicamentum aliquod „ in affectu quodam valeat, ſi ejus hæc aut illa cauſa fuerit, ſin alia damno po- „ tiùs ſit, aut certè nihil juvet. Proindè ſimpliciter aliquod medicamentum ad „ affectus laudare non licet, niſi habita ſimul ratione cauſarum. Quod ipſum à „ Dioſcoride factum non eſt: ut adeoque imperitum medendi artis etiam ille in „ graviſſimos errores conjecerit. Non unius tamen Dioſcoridis hoc vitium eſt, „ ſed penè omnium qui de viribus medicamentorum ſunt commentati.

a *Conring. Introd. in Art. med.*

COLUMELLA.

Non longè à Dioſcoride vixit [b] LUCIUS JUNIUS MODERATUS COLUMELLA [c] Gaditanus, clarus ante alios agriculturæ magiſter & illuſtrator. Ætatem qua præcipuè floruit inde expungimus, inquit Nicolaus Antonius Hiſpalenſis, quòd Senecis fratribus æqualis vixerit, [d] Lucium Philoſophum tum viventem laudaverit, [e] Gallionis familiaritate uſus ſit, ac poſt Conſulatum [f] Lucii Voluſii opus ſuum ſcripſerit. Columellæ de re ruſtica habemus libros tredecim. [g] Caſſiodorus ſexdecim illi tribuit. In capite primo libri primi autores enumerat externos & Latinos, qui antea agriculturam ſcriptis celebraverant. [h] Principibus Latinæ Linguæ meritò accenſetur autor ſermonis ſuavitate, politiâ, & vi quoque & eruditione. Ejus hortulus purum & verè Latinum Carmen eſt, non tumidum, inflatum, abſonum; ſed naturali venuſtate elegans, non adfectans declamatorios flores, perpetuæ orationis dedecus & corruptionem.

b *Nicol. Anton. Hiſpal. in Biblioth. Hiſpan.*
c *Columell. lib. 8. cap. 16. & de cult. hort.*
d *Idem lib. 3. cap. 3.*
e *In fine lib. 9.*
f *Cap. lib. 1.*
g *De divin. lection. cap. 28.*
h *Barth. Adv. lib. 37. cap. 7.*

ruptionem. [a] Scripsit de re rustica minimè rusticè. Inter omnes enim " qui extant Rei rusticæ scriptores, solis instar eminet ac elucet: libris " duodecim universam ruris disciplinam ac agriculturam tradidit, tem- " poribus Claudii Imperatoris. "

Verum Romanorum nulli Res Herbaria adeo cordi fuisse videtur ac C. PLINIO SECUNDO. In Historiâ mundi, quam Vespasiano Imperatori, vel, ut aliis placet, Tito consecravit (quæque verè mundus est rerum omnium cognitu dignarum, ut ait [b] Erasmus, [c] opusque diffusum, eruditum nec minus varium quàm ipsum natura) à duodecimo libro observante [d] Gesnero usque ad vigesimum septimum, variis " omnino modis de stirpibus tractat, philosophicè, historicè, medicè, " rusticè, magicè, &c. magna pars Dioscoridis scriptorum in iis reperitur, " cùm tamen Dioscoridem ipse nusquam citet; aliis nimirum autori- " bus usus, ex quibus Dioscorides quoque pleraque desumpserat. Ex " Theophraste etiam de Historia plantarum libro plurima transtulit, & " quædam non satis feliciter. "

PLINIUS.

Plinium etiam à Dioscoride multa transcripsisse vulgaris est opinio. An à vero aliena? Cornarius, ut jam diximus, & Gesnerus, Dioscoridem & Plinium iisdem autoribus usos fuisse existimarunt. In eandem sententiam ivit vir omni doctrinâ eruditus Salmasius, qui candore Pliniano putat indignum ut Dioscoridis nomen tacuerit, cùm cæteros omnes nominatim laudare affectet. [e] Ubicunque Dioscoridem & Pli- " nium concordes in aliqua describenda plantâ animadvertes, ait Sal- " masius, tuto credere potes ab eodem fonte hausisse utrumque, sive " hic sit Sextius Niger, sive Diodotus, sive Julius Bassus, aut quicumque " alius veterum, recentiorumve. Dioscorides v. g. Nigrum carpit, " quòd Aloem in Judæa fossilem & Euphorbium Chamæleæ succum esse scripserit. Plinius eadem planè ac Niger litteris mandavit. Ergo Dioscoridi & Plinio Nigri opera nota fuerant. Ergo Dioscorides & Plinius quæ habent communia à Nigro fortè acceperunt. Unde fieri potuit ut circa idem tempus uterque scriptioni vacaret inscius alterum eidem operi incumbere.

Hæc si vera sint, famæ Dioscoridis nimiùm detrahi debet, ut furti crimen à Plinio avertatur: Dioscorides enim graviter lacerasset Nigrum, quo tempore ejus scrinia compilabat, cùm maxima pars operum Dioscoridis apud Plinium reperiatur, Nigro in hac hypotesi revera tribuenda. Præterea Dioscorides, ut monet Cornarius, opera sua dicasse videtur Areo Philosopho Alexandrino. His addi potest Plinium in nonnullis à Nigro dessentire, in quibus cum Dioscoride convenit. In Hyperico v. g. & Androsæmo quæ à Nigro confusa, à Dioscoride & Plinio distincta sunt. Quapropter verisimile est Plinium & Nigri & Dioscoridis operibus usum fuisse; hujus autem vel casu, vel alia de causa quam ignoramus, oblitum fuisse: nec prætereundum est plantarum supra mille mentionem fecisse, ac proinde ætate inferiorem fuisse Dioscoride, qui sexcentarum tantùm meminit, cùm tamen nulli disciplinæ operam dederit nisi Rei Herbariæ. Galenus verò judex æquissimus ne Plinium quidem nominavit

[a] *Joan. And. Quenstedt de viris doctrina illustr.*

[b] *Præfat. in Plin.*

[c] *Plin. Epist. lib. 3. Macro suo.*

[d] *Gesn. de Rei herbar. scriptor. ad Trag.*

[e] *Salmas. Prolegom. in lib. de Homonym. Hyl. intric.*

inter Herbarios: & tantùm abest ut Dioscoridem furti accusarit, quin potius eum omnium sui temporis diligentissimum appellarit, nec Sextium Nigrum, sed Asclepiadem tantùm ipsi æquiparaverit. Candor Plinianus, qui tanti fit à Salmasio, dubius redditur ex iis quæ ex Antonio Musa sumpsisse „ videtur: nam, ut Gabriel Humelbergius observavit, [a] quæ de Veronicâ „ scripsit, ex Musa, si contuleris, Plinius mutuasse videtur, non obstante „ quod apud Plinium in nomenclaturis medicorum per diversos librorum „ elenchos, ipsius nulla fiat mentio, sed tacitus ipsum prætereat. Quid mirum igitur si altum sit apud ipsum de Dioscoride silentium?

a *In præfat. ad libr. Anton. Musæ.*

„ [b] Aliud habemus argumentum longè fortissimum, inquit Salmasius, „ quo omnes victi nobis concedant oportet ex Dioscoride quæ composuit „ de herbis Plinium non accepisse. Ordo est quem in his exponendis ambo „ secuti sunt. Dioscorides reprehendit priores, quòd malo usi essent ordine „ in stirpium naturis exequendis, quorum alios species junxisse ait inter „ se, quæ toto genere diffiderent, nonnullos qui per seriem litterarum eas „ descripserant, multùm etiam hoc modo conturbasse rationes earum, dis„ paratis ac disjunctis quæ unius erant generis. Plinius in utrumque incidit „ vitium, dum partim eas alphabetico ordine prosequitur, partim ex reme„ diorum facultatibus tradit. Ergo Plinius quæ composuit de plantis ex Dioscoride non accepit. Verùm Salmasii pace dixerim eum ordinem, quem Dioscorides improbavit, Plinio forte arrisisse, quò facilius ex tempore congererentur quæ in aliorum libris occurrebant, aliàs forsan melius ordinanda. Vel ut solent Plagiarii ordinem à Dioscoride improbatum affectavit, ut furtum melius celaret.

b *Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. intric.*

„ [c] Viginti millia rerum, inquit Plinius, dignarum cura (quoniam, ut ait „ Domitius Piso, thesauros oportet esse, non libros) ex lectione voluminum „ circiter duum millium, quorum pauca admodum studiosi attingunt, „ propter secretum materiæ, ex exquisitis autoribus centum, inclusimus „ triginta sex voluminibus, adjectis rebus plurimis, quas aut ignoraverant „ priores, aut postea invenerat vita. Nec dubitamus multa esse quæ & nos „ præterierint. Homines enim sumus & occupati officiis, subcisivisque tem„ poribus ista curamus, id est nocturnis. [d] Post cibum sæpe, inquit C. Pli„ nius Cæcilius Secundus, prioris ex sorore nepos (quem interdiu levem „ & facilem veterum more sumebat) æstate, si quid otii, jacebat in sole: liber „ legebatur: adnotabat, excerpebatque. Nihil enim umquam legit, quod „ non excerperet. Dicere etiam solebat nullum esse librum tam malum, ut „ non aliqua parte prodesset. Post solem plerumque frigidâ lavabatur; „ deinde gustabat, dormiebatque minimùm. Mox quasi alio die studebat „ in cœnæ tempus: super hanc legebatur, adnotabatur & quidem cursim. „ [e] Ex annotationibus quidem hujusmodi cursim & properanter excerptis „ hos libros naturalis Historiæ compositos liquet. Quare à sententia Josephi Scaligeri viri præstantissimi dimoveri non possum, qui non inconsideratè judicat huic immenso operi ultimam manum nondum accessisse, cum Plinius Miseni classem imperio regens incendio Vesuvii periit. Neque propterea censendum est ejus Historiam absolutam fuisse, quòd eam Vespasiano dedicaverit; nam, ut moris erat apud veteres, quemadmodum abundè

c *Plin. in Præfat. Hist. nat.*

d *Plin. Epist. lib. 3. Macro suo.*

e *Salmas. in Judic. de Plin.*

In Scaligerian.

probat Salmasius, prius ad scribendum de aliqua disciplina, quàm ad eam cognoscendam venire, sic & fortè præfationes componere ante operis absolutionem. Plinius forsan desperans de immenso suo thesauro expoliendo, & in ordinem redigendo, maluit adversaria posteris relinquere cum suæ erga Imperatorem observantiæ, & grati animi testificatione, quàm ea supprimere.

In Judic. de Plin.

Insuper multa Plinio maximè defuerunt, ut fatetur Salmasius; Plantarum nempe scientia, Linguæ Græcæ exquisita cognitio, otium, tum & ea scientia quæ vocatur Critice. [a] "Quantum sane progressum fecerit in Herbaria scientiâ ex inambulatione hortulorum Antonii Castoris nescio, sed illud scio, nihil ex hortis illis in libros suos transfudisse. Quæcumque enim commentatus est de Re Herbaria, ex Græcis ea scriptoribus transtulit, & verbis eorum in propriam linguam conversis descripsit. [b] Dici vix potest quantùm & quoties non satis exacta linguæ Græcæ peritia Plinium falsa & inconcinna de plerisque herbis pronuntiare adegerit. [c] Defectu otii multa ordine perturbato, temereque congessit, dum ad fontes revertendi tempus non erat, sed titulis interdum malè conceptis fidit, interdum aliena fide positis. [d] Demum defectu Critices nullo judicio usus est in his quæ tractavit ad Rem Herbariam pertinentibus, nec melius illi successit in aliis. [e] Sed præter monstra & carcinomata alia sunt infinita quibus magnus occurrit, & merito suspiciendus ac fovendus. Hoc solo nomine gratiam meretur præcipuam, quod deperditis autoribus unde accepit diligentiâ suâ legendi ac colligendi qua omnes vicit, res innumerabiles nobis transmisit, quarum memoria hodie non omnis absque illo esset, funditus intercidisset. Operis ipsius conceptio ac conformatio, dispositioque tota grandis & capacis ingenii opus; idque eo grandius & magnificentius existimari par est, quòd nemo unquam ex omni ævo repertus sit, ne apud Græculos quidem illos loquaces & otiosos, qui universam Historiam naturalem unius laboris & operis monumento consignarit."

[a] *Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. intric.*
[b] *Ibid.*
[c] *In Judic. de Plin.*
[d] *Prolegom.*
[e] *In Judic. de Plin.*

PALLADIUS.

PALLADIUS RUTILIUS, TAURUS, ÆMILIANUS, vir illustris inter Geoponicos, potius quàm Herbarios cum Catone, Varrone & Columella annumerandus est. [f] "Ludovicus Vives cùm Catonem antiquarium & Varronem durum nominasset, Columella inquit elegantior & tersior est. Item Palladius nisi quod interdum habet vocabula & idiomata Latina sui temporis. Cùm alios libros, inquit [g] Joannes Jucundus Veronensis, de culturâ agrorum, tum præcipuè Catonis, Varronis, Columellæ, Palladii, sic semper studiosè legi ut satiari delectatione non possem. Videbar enim illis legendis ruri esse, villas habitare, M. Curii, L. Quincii Cincinnati felicem illam vitam degere, quorum alter cùm de Samnitibus ac Sabinis triumphasset & de Pyrrho, in agris consumpsit extremum tempus ætatis: ubi ad focum sedendi magnum auri pondus Samnites cùm attulissent, spreto auro magnificam illam vocem edidit, non aurum habere præclarum sibi videri, sed eis qui haberent aurum, imperare. Alter dictator factus, à villâ in Senatum accersitus est."

[f] *De Trad. disciplin. lib. 3.*
[g] *In præf. lib. de Re rustic.*

Ex his manifestum est Romanorum diligentiâ agriculturam magis quàm Rem Herbariam increvisse: à Græcis enim hac in arte Romani victi sunt.

Inter Græcos autem qui rerum naturalium studio incubuerunt, mediam

GALENUS. quaſi ætatem tenuit CLAUDIUS GALENUS alter ab Hippocrate antiquioris Medicinæ Princeps appellatus. Natus eſt Pergami Aſiæ civitate nobiliſſima anno Chriſti circiter 133. quo tempore Romæ Adrianus imperabat: floruit ſub Antonio Pio, Marco Aurelio Antonino, Commodo, Pertinace, Didio Juliano & Septimio Severo. Obiit verò imperante Caracalla. Vixit ex Suida annos 70. ex Laertio 87. ex aliis 98. aut 105. Grammaticæ, Arithmeticæ, Geometriæ & Aſtronomiæ operam dedit ſub patre ſuo Nicone, perdocto Geometrâ & Architecto Pergamenſi. In Philoſophia præceptoribus Stoïcis, Platonicis, Peripateticis & Epicureis uſus eſt: Artem verò medicam imprimis didicit à Satyro & Pelope; ſed Ariſtoteli in Philoſophiâ, & Hippocrati in Medicina ita fuit addictus, vir alioqui ſummi ingenii & ad omnes diſciplinas natus, ut Hippocraticam doctrinam brevitate obſcuram, Peripateticâ arte explicaverit & plerumque corruperit. Diſſimili nempe prorſus indole & ingenio fuiſſe videntur duo illa magna Græciæ lumina Hippocrates & Galenus: longè enim aliter & curarunt & philoſophati ſunt. [a] Qui Hippocrati „ Galenum parem eſſe putant, neutrum eorum ſe intelligere ea confeſſione „ fatentur Cardani judicio: multò enim plus Hippocrates à Galeno diſtat „ quàm Galenus à puerulo quovis. [b] Certum illud ad dictionem quod atti„ net atque compoſitionem, Galenum purum eſſe ac venuſtum: Harum „ enim ubique formarum ſtudioſus inprimis extitit, tametſi in pleriſque „ ſcriptis, intempeſtivis ſuis ſermonibus ac digreſſionibus, prælongiſque „ periodis non ſine moleſtiâ libros commiſceat, dictorum ſenſum obſcuret, „ & orationis ſeriem quodammodo abrumpat, lectorem etiam ipſum lon„ gioribus hiſce deliramentis in negligentiam abducens. Laudandus tamen „ in pluribus eſt Galenus; nam artis amore captus plurimas ſuſcepit peregrinationes, cùm aliorum methodum exploraturus, tum medicamenta indagaturus, in Palæſtinam ſe contulit exportandi Opobalſami, & Bituminis inſpiciendi causâ. Navigavit in Lemnum inſulam, ut quæ de terrâ Lemnia tradebantur exploraret. Cyprum etiam petiit, ut fodinas inviſeret, & Cadmiam, Pompholigem, Diphryges, aliaque plurima in uſum Pergamenſium adveheret; inprimis verò ingentem Calcanthi copiam. Præterea Ciliciam, Phœniciam, Cretam, Ægyptum, aliaſque peragravit regiones, ut accuratius quæ artis ſunt, obſervaret. Romæ magnam ſibi famam conciliavit, & Imperatorum juſſu Theriacam propriis manibus ſæpe paravit. Pauci certè tantâ medicamentorum copiâ cùm ſimplicium tùm compoſitorum abundarunt; pauci in curando feliciores fuerunt. De viribus plantarum quinquaginta circiter ſupra quadringentas egit libro ſexto, ſeptimo, & octavo de ſimplicium medicamentorum facultatibus, præter alias plurimas de quibus ſparſim tractat: maximeque operam dedit ut vires plantarum ex tertiis & ſecundis ut aiunt qualitatibus in gradus nonnullos caloris, frigoris, ſiccitatis & humiditatis diſtingueret. Qua in re utrum bene ſe geſſerit, alii judicent.

[a] Cardan. de Subtil. lib. 16.

[b] Photius in Biblioth.

Artem Herbariam plurimùm illuſtrarunt ſupra laudati autores; ſed cum eorum labor omnis in indagandis remediis plane verſaretur, neſcio quo malo fato contigit, ut quo pluribus præſidiis Medicinam locupletarent, eo magis Botanicen obſcurarint. Cogebantur enim novis vocabulis appellare plantas, quarum vires deprehendebantur, necdum habebantur leges juxta

quas consultò nomina imponerentur. Eorum quibus utebantur vis singularis erat, & ita propria plantis quibus dabantur, ut cæteris speciebus ejusdem generis non conveniret. Qui primus Colchicum v. g. appellavit plantam in Colchide nascentem, prævidere nequaquam poterat futurum aliquando tempus quo nomen illud singulare & uni plantæ proprium, genericum evasurum esset; hoc est significaturum species omnes plantarum quarum nota propria eadem est. Quamobrem nihil mirum si ex sinceris purisque fontibus, principia Botanices non hauserint antiqui; cùm obscuritas sola à multitudine, imò & redundantiâ nominum non congruentium aut æquivocorum orta, in causa fuerit cur recentiores tandem norint quænam adhibenda sint præcepta in appellandis plantis, quantique sit momenti vocabulis tantùm uti ad rem ipsam accommodatis.

Descriptiones plantarum quas antiqui usurparunt, damnum ex confusione nominum genitum quodammodo resarcirent, si ex his plantæ veteribus familiares dignosci possent: sed lineamentis adeo levibus adumbrantur, vix ut aliquid auxilii nobis afferant. Chalcographiam penitus ignorarunt; & quas plantarum icones depingi curaverant, perierunt temporum injuriâ: quin etiam descriptiones & picturas ejusmodi parvi faciebant. [a] Pinxere namque effigies herbarum, ut loquitur Plinius, atque ita subscripsere effectus. Verùm & pictura fallax est & coloribus tam numerosis præsertim in æmulatione naturæ, multùm degenerat transcribentium sors varia. Præterea parum est singulas earum ætates pingi, cùm quadripartitis varietatibus anni faciem mutent, quare cæteri sermone eas tradidere: aliqui ne effigie quidem indicata, & nudis plerumque nominibus defuncti, quoniam satis videbatur potestates, vimque demonstrare quærere volentibus, nec est difficile cognitu. Nobis certè pergit Plinius, exceptis admodum paucis, contingit reliquas contemplari, scientiâ Antonii Castoris, cui summa auctoritas erat in ea arte ævo nostro, visendo hortulo ejus, in quo plurimas alebat.

a *Plin. lib. 25. cap. 2.*

Nec Galeni dissimilis fuit sententia: statuebat enim plantas à præceptore addisci debere, non librorum usu. [b] Equidem inquit, non possum non accusare & illos quoque, qui primi herbarum formas scriptis docere sunt conati, cùm melius existimem ab ipso præceptore oculis discere, ac non assimilari iis qui ex libris prodeunt gubernatores; nam sic & verior & manifestior esset doctrina non herbarum modo & fruticum arborumque, sed & aliorum omnium medicamentorum. Nec fallebatur vir prudentissimus. Quis enim plantas ex Dioscoridis aut antiquiorum operibus cognoscere posset? hoc verò non impedit quominus illæ accuratius describantur & ad vivum ita depingantur, ut non egeant præceptore qui earum descriptiones attentè legere, iconesque sedulò contemplari non gravabuntur. [c] Harum enim inspectionem multùm ad illam cognitionem parandam facere negari non potest. Neque vero ullius ponderis sunt, aut consideratu digna, quæ adversus imagines has & olim Plinius & patrum memoriâ Janus Cornarius, Langiusque disputaverunt; cum usu quotidiano sit compertissimum imaginem bene depictam longè exquisitiùs & certiùs docere figuram, similiaque quæ in oculos incurrant,

b *Gal. in proœmio lib. 6. de simpl. medicam. facult.*

c *Conring. introd. in Art. med.*

„ non ſtirpium tantum, ſed aliarum quoque rerum; quàm ampla quævis „ deſcriptio præſtare poſſit.

Tradebant igitur priſcis illis temporibus veluti per manus quam à majoribus acceperant plantarum cognitionem, vel pro deſcriptione minus cognitas leviter comparare ſolebant cum notioribus, exiſtimantes familiarum memoriam nunquam perituram. Verùm ea nobis denegata eſt felicitas: quæque antiquis adeo notæ fuerant, magna ex parte nunc incompertæ ſunt ſtirpes, & deſcriptionum iconumque penuriâ, veterum lectiones tot difficultatibus obruuntur, ut in judiciis noſtris maxima ſit infirmitas. Hyſſopum, inquit Dioſcorides, herba nulli non cognita. Quàm potiori jure diceremus Hyſſopum Dioſcoridis herbam eſſe nulli fortè cognitam! Mira tamen ipſi tribuit Dioſcorides, & Origano cum Hyſſopo comparato, Centaurium minus, Tragoriganum, Serpillum, Marum, Polycnemon, Symphytum petræum, Ageratum, Papaver erraticum, Origano ſimilia eſſe affirmat; adeo ut earum omnium plantarum notitia ab una pendeat Hyſſopi cognitione. Nunquam fortè Dioſcoridi venit in mentem Ocimum aliquando ignotum futurum eſſe: hacque fiduciâ ductus ne breviter quidem ipſum deſcripſit, ſed veluti typum propoſuit ad cognoſcendam Calaminthæ priorem ſpeciem, Acinum, Ocimoidem, Erinum, Solanum, Mercurialem & Heliotropium. De Stœchade, Symphyto petræo, & Thymbrâ certi nihil affirmari poteſt ignoto antiquorum Thymo: idemque dicendum de pluribus aliis, quas Dioſcorides cum Rutâ, Anetho, Fœniculo, Cicutâ, cæteriſque ſibi maximè cognitis conferre non dubitavit.

Ὕσσωπος πόα cap. 30.

Ὤκιμον γνώριμον. lib. 2. cap. 271.

Ad eos nunc ſe convertat oratio, qui poſt Galenum meteriæ medicæ „ operam navarunt. [a] ORIBASIUS Sardianis (Pergamenum fuiſſe probat „ Conringius) *familiaris Juliano Parabatæ, à quo Conſtantinopolis quæſtor* „ *eſt conſtitutus* plurima ſcripſit de medicamentis ſimplicibus & compo- „ ſitis. [b] Ex juſſione, inquit, D. Juliani Auguſti collecti ſunt ex omni „ regione Archiatri, ex quibus elegit optimos & probatos Medicos nu- „ mero 72. inter quos & mea eſt electa parvitas, ut diverſis antiquorum „ Auctorum libris in unum congregatis, ea quæ utiliora in curationibus „ poſita erant, ad ſanitatem hominum, in paucis voluminibus omnia con- „ tinerentur. Quo facto in 72. libris à nobis comprehenſa ſunt. Ex Galeno autem omnia fermè deſumpſit, additis quamplurimis ineptis & alienis. Quis credat inquit [c] Fuchſius, Oribaſium, quem Galeni ſtudioſiſſimum fuiſſe conſtat, tam abſurda, & multis modis ab illius placitis abhorrentia, ſuis commentariis inſerere voluiſſe.

ORIBASIUS.
a *Suidas.*
b *Ex præfat. in Medic. compendium ad Euſtachium filium.*
c *In præfat. ad Aphor. Hipp.*

„ [d] AETIUS Amidenus ſeu Amida Meſopotamiæ oppido ortus, eandem „ penè ſcribendi rationem quam coævus ejus Oribaſius obtinet; multa „ quoque ex aliis mutuatus eſt, ſuiſque inſeruit liberius, nulla adeo diſtinc- „ tione aut ratione ſæpius adjecta. [e] Caſtellanus aliter ſcripſit de Aëtio. In hoc, inquit, habemus Galenum contractum, Oribaſium explicatum, Paulum Æginetam ampliatum. Floruit Aëtius anno Chriſti 350. vel, ut aliis placet, 455. Verum conſtat ex iis quæ dicturi ſumus de Tralliano Caſtellanum hallucinatum fuiſſe, cum affirmavit Aëtium Pauli Æginetæ doctrinam ampliaſſe; nam ætate ſuperior fuit Paulo.

AETIUS.
d *Guint. Andern. in præfat. ad Alex. Trall.*
e *De Viris Med. illuſt.*

ALEXANDER TRALLIANUS.

[a] ALEXANDER TRALLIANUS, à Trallibus civitate Lydiæ in Asiâ minori sic appellatus, Oribasio, Aëtioque posterior fuit; ut quorum nominatim aliquoties meminerit: Paulo tamen Æginetâ superiorem extitisse inde cognoscitur, quòd ille hujus, ut idonei scriptoris, medicamentorumque ipsius mentionem faciat. Alexander autem, peragratis Græciâ, Italiâ, Galliâ, & Hispaniâ, libros duodecim de Re Medicâ scripsit, in quibus à veterum placitis dissentire non dubitavit, veritati magis quàm auctoritati hominum acquiescendum esse judicans. Galenum quidem reprehendere ausus est, quod tunc temporis magnum, & quasi læsæ Majestatis Medicæ crimen videbatur: ipsumque in medendo à propria methodo deflectere, aliter nempe philosophari & aliter curare demonstravit; sed præmisso elogio, [b] divinissimum Galenum appellans, ὁ θειότατος Γαληνός.

a *Guint. Andern. ibid.*

b *Trall. lib. 5. cap. 4.*

PAULUS ÆGINETA anno Christi 420. ex Wolfg. Justo 380. ex Renato Mor.

PAULUS ÆGINETA, à patriâ Æginâ nuncupatus, quem Manardus Galeni simiam vocat, [c] longa jam rerum observatione instructus, Hippocratis, Galeni, & Oribasii monumenta latissimè diffusa summo brevitatis artificio in septem librorum compendium aptavit. Hanc epitomen, inquit Paulus, ex antiquis congessi, nec aliud de meo adjeci præter pauca quædam quæ in operibus artis ipse vidi. [d] Insigniter autem peritus fuit in mulierum morbis, multumque illis curæ impendit: convenire ipsum solebant obstetrices, & eum de rebus quæ mulieribus post partum acciderent, consulere; unde eum *Obstetricium* appellaverunt. Gesnerus de Oribasio, Aëtio, & Ægineta sic sentit. [e] Tantum Galeni auctoritati tribuerunt, ut ne latum quidem unguem ab ejus judicio unquam discesserint, & nihil ferè prorsus de suo adjecerint, sed omnia sua ex Galeno, vel iisdem verbis, vel breviùs aliquantò repetierint. Itaque in hac parte multò magis laudaverim Arabes, qui inter cætera quæ à Græcis mutuantur, multa passim de suo & Græcis incognita addiderunt. Sed his ut hoc facerent magis occasio fuit, ut qui in alia orbis parte & posteriores tempore vixerint.

c *Castellanus.*

d *Hist. Dynast. Abul-phar.*

e *De Rei Herbar. scriptor. ad Trag.*

ARABES.

Æquius de Arabibus judicasse videtur Gesnerus, quàm cæteri Medici qui ævo suo scripserunt. Enimverò in Materiæ Medicæ campo à Græcis per plures annos exculto plurima conseruerunt Arabes, & maxima pars medicamentorum quibus nunc utimur, ipsis est attribuenda. Ut cæteras Medicinæ partes, ita & Artem Herbariam à Græcis acceperunt; maximè ex quo tempore Chalifæ Libros Græcorum in Arabicam Linguam transferri jusserunt. [f] Primus autem eorum qui scientiis operam dedit, fuit Chalifa secundus [g] Abu-Jaafar, Al-Mansur (seu Almansour) qui præterquàm quod Legis peritiâ excelluit, Philosophiæ etiam studio incubuit, ac præcipuè Astronomiæ. At ubi devolutum est inter ipsos imperium ad Chalifam septimum Abdallam [h] Al Mamunem (sive Almamoun) Harounis Arrachidi filium, perfecit ille quod orsus fuit avus ipsius Almansour, & scientiam locis quærere aggressus, cum Græcorum Regibus intercedens, petiit ab illis, ut qui apud ipsos essent libros philosophicos ad se mitterent; qui cùm ad ipsum quos haberent misissent, conquisitis ille interpretibus peritis, eos ipsis accuratè vertendos imposuit. Cumque quâ fieri potuit diligentiâ versi essent, homines ad eos legendos incitavit,

f *Hist. Dinast. Abul-Phar.*

g *Chalifatum obtinuit anno Hegiræ 137. Christ. verò 754. obiit anno Hegiræ 158. Christi 774.*

h *Chalifatum obtinuit anno Hegiræ 198. Christ. 131. obiit anno Hegiræ 218. Christ. 833.*

„ eorumque perdiſcendorum deſiderium ingeſſit, ipſeque doctis vacare & „ eorum diſputationibus intereſſe ſolitus, & eorum diſſertationibus delectari. Porro & medici erant Johannes Ibn. Batrik interpres, Al-Mamounis „ libertus, qui & fidus fuit in libris medicis vertendis, felix in ſenſu „ reddendo, at Arabicè minus eleganter loquens: Philoſophiæ quam „ Medicinæ major ipſi peritia. Ex eorum numero etiam Sahal Ibni „ Schabour qui Alcaouſay appellatus. Medicina claruit tempore Al-Ma„ mounis, cùm una cum Johanne Ibn Meſua, Georgio Ibn Bakhtichoüa, „ Iſa Ibnoutaqim, & Zacharia Al-Tiphurienſi conveniret Schabour Me„ dicus. Inferior illis fuit in eâ quæ voluit proferendo, nequaquam autem „ in medicando.

SERAPIO anno Chriſt. 742. ex Renat. Mor. 1066. ex Wolfg. juſto. a Geſn. de Rei Herbar. Scriptor. ad Trag.

„ Inter Arabes autem SERAPIO Rei Medicæ longè doctiſſimus fuit, [a] „ omniumque qui ante ipſum de medicamentis ſimplicibus ſcripſerant, tum „ Græcorum, tam Arabum lucubrationes collegit, & in ordinem digeſſit: „ ab initio quidem operis auctores enumerantur 79. quorum nomina hic „ omitto, quod plerique obſcuri ſint, & nihil eorum extet quod ſciam, ut „ Abugaric, Abic, Arabari, Albaſry, &c. ſed maxima hujus operis pars ex „ Dioſcoridis & Galeni verbis conſtat. Inſunt tamen plurima paſſim à Græcis veteribus non deprompta ſimplicia, partim cognita hodie, partim incognita.[b] Serapionem jam emendatiorem habemus curâ Alpagi & Coſtæi, ut obſervavit Conringius, qui fatetur id opus inter Arabica hujus argumenti ſcripta Latinè edita, maximè lectu dignum eſſe.

b Conring. Introd. in Art. med.

RAZIS.

RAZIS, ſive RAZY vel ARRAZY à Rei Perſiæ urbe in quâ natus eſt, nomen accepit. Vocabatur enim Aboubicri Mouhhammad filius Zachariæ. A nonnullis Almanſoris nomine citatur; & liber ejus Almanſor ſive Manſor appellatur. Is autem eſt veluti Breviarium non ſolum triginta aliorum voluminum quæ *AlHhaoüy* appellaverat, hoc eſt *Continens*, propterea quòd omnia continere exiſtimaretur; ſed etiam *Aljama*, quod erat *Collectio* immenſa rerum ad Rem Medicam ſpectantium, tum & tractatus „ de humani corporis partibus ab eodem auctore editi. [c] Raſis autem volu„ men de Re Medica in novem libros digeſtum condidit, quorum tertius „ alimentorum & medicamentorum ſimplicium facultates edocet. Joannes „ Serapio etiam paſſim hujus auctoris verba citat, quæ conferendo de„ prehendi alia eſſe quàm quæ dicto Razis libro habentur. An vero in Con„ tinente ſic inſcripto hujus auctoris opere inveniantur haud ſcio. Sed dictu quidem in proclive eſt Razim à Serapione citari potuiſſe, ſi Serapio anno 1066. & Razis annis 1070. vel 1085. vixerint, ut placet Wolfgango Juſto. Verum Ibn Khalican, quem Golius ſecutus eſt, Razis mortem refert ad annum Hegiræ 311. ſeu Chriſti 923. Abul-Pharagius autem non levi errore ad annum Hegiræ 321. ut docuit me præclarus vir, peritiſſimus ac ſapientiſſimus „ Abbas Renaudotus. Golius in notis ad Alfarghany, de urbe Raii loquens „ hæc habet de Razi: Atque iſto gentili nomine paſſim celebratur philoſophus „ & medicus Abubeker Muhamed filius Zachariæ, nempe Rhazis vulgò „ dictus, potius quàm Razis vel Razæus, quia in urbe Raii natus uti & „ denatus fuit anno Hegiræ 311. librorum plurimorum, ut qui Indicem ſatis „ magnum effecerint, auctor. Inter eos ſæpè laudatum fuit de morbis particularibus

c Geſn. de Rei Herbar. ſcript. ad Trag.

ribus opus *Alteb Elmansouri* Medecina Mansoriana dictum, velut Almansori dicatum; apud nos vulgò Razis ad Almansorem. Fuit autem hic, ne quis erret, Almansor Filius Isaac, F. Ahmed Muctasis Chalifæ Abassidæ 38. ex fratre nepos, Raiæ à patruo præfectus, non verò Almansor Chalifarum eorundem Abassidarum secundus, imperialis urbis Bagdadi conditor, quippe qui anno Hegiræ 158. decessit.

AVICENNA.

AVICENNA seu AVISENA, vel ABENSINA, EBN SINA, & ABUALI IBN-TSINA [a] Librum secundum sui operis de Medicamentis omnis generis conscripsit, omnibus in unum litterarum ordinem redactis, in quo auctore citat Galenum: Dioscoridem & paucos Arabes: idem in libro de Corde medicamenta, ut aiunt, Cordialia serie litterarum enumerat. Volaterranus Avicennam Hispalensem fuisse affirmat, alii Arabem, Castellanus Persam. [b] Pater meus, inquit, Avicenna, Belchensis fuit, unde se in Bocharam transtulit diebus Nuhi (Noæ) Ebn Mansur, & villâ Hermatain dictâ occupatus fuit, matremque meam è villa cui nomen Apshana duxit, atque ibi ex ea nati sumus ego & fratrer meus. Fusè ibidem vitam suam persequitur, & præsertim studendi rationem: Bochara autem seu Buchara & Bochar urbs est in Mawavalnahra, seu Trans-oxiana regione Balcho occidentalior, unius diei itinere distans ab Oxo fluvio: unde liquet Avicennam fuisse Persam, sed non Bactrianum, ut censuit [c] Plempius. [d] Omnem medicinam ordine optimo complexus est, ita ut hac parte etiam exuperet Galenum ex Vossii sententiâ. [e] Avicennæ opus satis exactè dedit Andreas Alpagus, & post hunc Benedictus Rinius Venetus; ubi denique Costæus Laudensis, & Paulus Mongius, ut refert Conringius. [f] Qui delectantur fusa & polydedala varietate remediorum Avicennam amplectantur, cuncta enim hujus ævi remedia ex eo manant: natus est anno Hegiræ, 370. Christi 981. mortuus verò anno Hegiræ 428. Christi 1037. Consule Plempium in ejus vitâ.

a *Gesn. de Rei herbar. scriptor. ad Trag.*
b *Hist. Dinast. Abul-phar.*
Baud. Lexic. Geograph.
c *In vitâ Avicen.*
d *Voss. de phil.*
e *Conring introd. in Art. Med.*
f *Heurn. de Studio medic.*

ACTUARIUS.

Arabibus immiscendus est ACTUARIUS, etsi Græcus fuisse existimetur. [g] Avicennæ librum de Urinis ex Arabico sermone in Græcum vertit. Renatus Moreau Medicus Parisiensis omnino eruditus existimat eum vixisse undecimo sæculo, sed qua id faciat auctoritate, quave ratione antiquorum Medicorum Chronologiam penè totam inverterit, non ostendit. Ut ut sit Actuarius ex Dionysio Coronio, ut veterum novissimus, sic recentiorum primus censeri potest. [h] Quidquid bonæ frugis magna illa Galeni sylva, cæterorumque in hoc genere similium, immensa complectuntur volumina, idem unus omnium bellissimè cuncta recentiorum medicorum inventa concinnat, & cum iis quæ ipse per se reperit, tam appositè jungit, tam decenter usibus accommodat, ut de omnibus medium quoddam temperamentum facere videatur.

g *Gesn. Biblioth.*
h *Coronius in Præf. Actuar.*

MESUES. *Anno Christi 1158 ex Symph. Campeg. Castel. & Ren. Mor. 1163. ex Wolfg. Justo.*

JOANNES MESUES DAMASCENUS, filius Abdela regis Damasci, pluribus medicamentorum compositionibus quibus hodie feliciter utimur, famam sibi comparavit. [i] Scripsimus, inquit, in libris explanationem nostrarum, ex his quæ experti sumus quædam adhuc memoratione digna, ex quarum aggregatione summam conteximus, quam *Grabadin* nostrum vocamus, quod est Compendium secretorum in quo expertas & præclaras medicinas

i *In præfat.*

„ ex his quæ acquisivimus & invenimus, ab eis quæ medicinæ arcana scitè „ faciunt, tradere dignum duximus.

AVERROES. a Symph. Campeg anno Christi 1165. ex Vvolfg. justo 1170. ex Ren. Mor. 1150. ex Castell.

„ [a] AVERROES medicus cognomento commentator, philosophus cla„ rissimus, sectâ Mahumetanus, apud Cordubam Hispaniæ vetustissimam „ urbem floruit circa annum 1149. librumque *Colliget* dictum totam fere „ medicinam complectentem edidit. Joannes Leo apud Hottingerum affir„ mat eum natum esse ex nobili quadam familiâ, ejusque patrem, judi„ cem, & caput extitisse sacerdotum totius Provinciæ. Averroen in Academia Marochiana auspiciis Jacobi III. ex Almohadis, qui Almoravidas è regno dejecerant, docuisse, observavit [b] Reinesius; sed Aben Jacob secundum Almohadum non tertium fuisse notavit [c] Nicolaus Antonius Hispalensis. Cæterùm Averroes insigniorum stirpium vires ex Galeni libris de Simplicibus Medicamentis eodem ordine alphabeti Græci recensuit, ut notat [d] Gesnerus; idque fecit impulsu amicorum, & maximè jussu regis Miramamolini, cujus medicus fuisse videtur Castellano.

b *Epist.* 15. *ad Hoff.*
c *In Biblioth. Hisp.*
d *De Rei herbar. scriptor. ad Trag.*

ABENBITAR. e *Joan. Leo de scriptor. Arabicis apud Hottingerum in Biblioth. Oriens.*

BAITAR, alias IBNU EL BAITAR, qui ABENBITAR, „ vel ut alii scribunt EBENBITAR, [e] natus est in civitate Malaga in „ Bœtica. Philosophus & medicus fuit præstantissimus, Herbariusque „ maximus, eoque è patria sua discedens ad Orientem versus profectus „ est, perquirens Africam universam atque Asiam ferè totam. Cùm verò „ ex India regressus esset, pervenit ad Chairum, & in servitiis Saladini „ Soldani primi ex Chairo ingressus est, quem magno affecit honore. „ At post mortem dicti Saladini præfatus IBNU EL BAITAR reversus „ est domum suam, & ibi composuit præstantissimum librum secundùm „ ordinem alphabeti, tribus voluminibus completum. Qui obiit Melcha „ (imo Malagæ) anno Hegiræ [f] 594. Abenbitar, ait [g] Gesnerus, scripsit „ de Simplicibus Medicamentis opus insigne & magnum, ordine alpha„ betico, citatis autoribus, quod à [h] Bellunensi aliquoties citatur, & qui „ Arabicum compositorem alicubi nominat. Hoc nuper ex peregrinatione „ sua in Orientem secum advexit doctissimus vir [i] Guilielmus Postellus. „ In eo (inquit in epistola quam de his ac peregrinis & secum advectis „ libris nuper ad me scripsit) simplicia quamplurima & remedia innu„ mera, quorum nec nomen, nec virtus, nec usus adhuc nobis innotuit, „ sunt expressa; atque omnia ita absolutè, ut quidquid super his medi„ camentis apud Dioscoridem, Galenum & Oribasium imperfectum & „ mutilum est, ex hoc volumine restitui ac sarciri possit. In pari tamen laude nequaquam ponit Abenbitarem clariss. Dodartius doctor medicus Parisiensis, Serenissimæ Principis de Conty Archiater, & Academiæ regiæ scientiarum socius, qui mentem omni doctrinâ, pectus sapientiâ munitum gerit. Excussis enim hujus auctoris operibus manuscriptis, collatisque cum antiquiorum libris, operum Dioscoridis, Galeni & Oribasii restituendorum parum spei nobis reliquit. Dolendum tamen clarissimum virum de republica litteraria optimè meritum Melchisedech Thevenotium, Academiæ regiæ scientiarum socium, prius mortuum fuisse, quàm in lucem edi curaverit Abenbitaris opera Latinè reddita à doctissimo Gallandio, cujus in linguis orientalibus peritiam omnes norunt. Eruditissimus [k] Conringius

f *Christi* 1216.
g *De Rei herbar. scriptor. ad Trag.*
h *Andreas Alpagus.*
i *Barentoni natus in Neustria, à Francisco rege in Orientem missus, ad comparandos codices antiquos. Obiit Parisiis* 1581.
k *Introd. in Art. medic.*

medicinæ ſcriptorum judex æquiſſimus exiſtimavit ex his quæ hinc inde ex Ebenbitare Andreas Alpagus Bellunenſis excerpſit, haud difficile eſſe multas ſtirpes quæ Arabibus in uſu fuerunt, internoſcere.

Mortuis autem Arabibus de quibus locuti ſumus, diſciplinarum & bonarum artium ignorantia totum penè orbem occupavit, eaque ſenſim oblivioni mandata, quæ per manus à majoribus tradita fuerunt, ſi pauca excipiantur. Barbariem horum temporum teſtantur NICOLAI MYREPSI Alexandrini opera. [a] Etſi enim non ſatis nobis conſtat (inquit Fuchſius, " qui ejus ſcripta Latio donavit) quo prorſus tempore vixerit Nicolaus, " tamen cùm in hoc opere & Actuarium & Meſuem qui à nato Chriſto an- " nis 1535. ſub Frederico Suevo cognomento Barbaroſſa floruit, aliquot " locis citet, palam fit hunc inter recentiſſimos Græcos eſſe annumeran- " dum, eoque vixiſſe tempore quo non modo barbaries ſumma, ſed & den- " ſiſſimæ ſuperſtitionum nebulæ orbem occupaverunt. Hinc etiam eſt quod " Nicolai oratio parùm ſit concinna, multiſque barbaris vocibus, quas " paſſim ſuis interſperſit compoſitionibus contaminata. "

MYREPSUS. a In præfat. Myrepſ. Circa anum 1098. ex Wolg. Juſt.

[b] Alius etiam liber de Medicamentis prodiit NICOLAI PRÆPOSITI " nomine priori longè deterior, & à Myrepſi ſcriptis longè diverſus: non ha- " bet enim, ut pergit Fuchſius, niſi unam aut alteram initio libri cum Græcis " convenientem compoſitionem; cæteræ omnes & ordine & medicamento- " rum commemoratione plurimum variant: ut ex collatione ipſa palam fiat " hoc opus non eſſe Nicolai, ſed alterius cujuſdam, qui nonnulla medica- " menta ex Nicolao & diverſis aliis auctoribus in unum congeſſit librum. "

NICOLAUS PRÆPOSITUS. b Fuchſ. ibid.

[c] HILDEGARDIS Abbatiſſa cœnobii ſancti Ruperti in oppoſito Bin- " genſis oppidi, ex parte altera Naii fluvii Moguntinæ diœceſis, Ordinis " D. Patris Benedicti, natione Teuthonica, ex comitatu Spanhemenſi elu- " cubravit libros quatuor de Elementorum, fluminum aliquot Germaniæ, " metallorum, leguminum, fruticum, herbarum, arborum, arbuſtorum, " piſcium, volatilium & animantium terræ naturis & operationibus. Utitur " autem phraſi barbara & dictionibus rerum quas deſcribit Germanicis. " Multa obſcura, muliercularum ſcholis digna, quædam etiam ſuperſtitioſa " & omni ratione carentia inſunt. Qui melioribus carent, iſta legant. Ideo- " que à [d] Guilielmo du Val doctore medico Pariſienſi eruditiſſimo rejiciuntur hi quatuor libri tanquam ſpurii, & falsò Hildegardi attributi, & revera Geſnerus in Bibliotheca ſua, Hildegardin de Pinguia diſtinguere videtur ab Hildegardi Abbatiſſa. In tractatu vero de Rei Herbariæ ſcriptoribus ad Tragum eandem facit.

HILDEGARDIS. c Geſn. Bibliot. & de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag. Vivebat anno 1180.

d Hiſt monogr. pag. 22.

De ratione ſcribendi JOANNIS PLATEARII Salernitani, ex ejus " præfatione judicari poteſt. In tractatione, inquit, uniuſcujuſque medici- " næ ſimplicis, complexio rerum primo eſt intendenda, conſequenter utrum " ſit arbor, an frutex, herba, radix, an flos, an ſemen, an folium, an lapis, " an ſuccus, an aliquid aliud. Poſtmodum quot ſunt ipſius maneries & qua- " liter fiant & in quo loco inveniantur. Quæ etiam maneries ſit melior, " qualiter ſophiſticantur & ſophiſticatæ cognoſcantur.

PLATEARIUS. anno Chriſti. 1300.

Iiſdem penè temporibus librum Pandectarum medicinæ confecit MATTHÆUS SYLVATICUS Mantuanus, & Roberto Siciliæ regi dicavit.

SYLVATICUS.

„ [a] In hoc autem non solùm pharmaca simplicia, quamvis ea maximè, „ sed alia etiam quævis vocabula obscuriora & externa quæ apud medicos „ barbaros usurpantur, obiter hic explicanda sunt; sed plerumque alia valde „ corrupta sunt, nullâ usquam observata ortographiâ. Græca & Arabica sæpe „ dicit quæ neutra sunt. Magnum est chaos & immensa monstra dictionum „ quæ malè scribuntur & malè exponuntur. Certè tamen ait [b] Conringius, non sine damno Artis medicæ liber minus nunc manibus studiosorum teritur. Vixit Sylvaticus anno Christi 1336. ex Wolfango Justo: 1220. ex Gesnero: 1319. ex Castellano.

Nec multò pluris faciendæ sunt, quæ sub [c] ARNALDI DE VILLANOVA & [d] JACOBI DE DONDIS Patavini, Philosophi & medici celeberrimi, Aggregatoris cognominati, nominibus prodierunt. Non multo tersior fuit [e] PETRUS CRESCENTIENSIS Senator Bononiensis, qui rogatu Caroli regis Siciliæ scripsit de agriculturâ, multisque plantis & animalium generibus libros duodecim. Audite ipsum de Cannabis culturâ „ differentem. [f] Verumtamen qui volunt habere Canapum pro funibus se- „ minare debent ipsum in locis pinguissimis, in quibus longum valde pro- „ veniet, & grossam & multam stupam habens ex grossitie corticis ejus, „ & quantò rarius seminabitur, tantò magis ramosum erit. De signis boni- „ tatis equorum sic habet. [g] Melior equorum est ille qui habet visum am- „ plum & acutè videt in longinquum, habet quadratum corpus & fortes „ aures & longas comas & curtas gambas de retro & subtile musellum, „ & caput fastum, & suaves pilos, & amplas grappas, & collum grossum, & „ comedit bene, &c.

Quid ineptius [h] Horto sanitatis JOANNIS CUBÆ? Quid obscurius quàm lumen Apothecariorum [i] QUIRICI DE AUGUSTIS DE THERTONA, & Luminare majus [k] JOANNIS DE BOSCO Alexandrini? Demum quid absurdius Antidotario [l] PAULI SUARDI Mediolanensis? „ [m] Cujus opus propter barbariem, id est, imperitiam cùm rerum tùm „ verborum apud eruditiores medicos pharmacopolas melioris hujus argu- „ menti scriptis, qualia præcipuè sunt Jacobi Sylvii, non immeritò postpo- „ nitur: quemadmodum & obscurissima illa Luminaria & Nicolai & alio- „ rum Antidota paulatim, quamvis ægrè, in desuetudinem abeunt.

„ [n] Prælegebatur autem tunc in Lycæis Avicenna, qui princeps tantæ artis „ habebatur. Razis deinde, præsertim nonus ipsius ad Almansorem liber, in „ quo absoluta curandorum omnium morborum ratio proponi ferebatur, „ Albucasis, Avenzoar, Mesuas Arabes, & alii vix citra tædium nominandi. „ Allegabantur interim alii ab aliis faciendæ medicinæ, sive ut ipsi vocabant „ practicæ scriptores recentiores Bertrucius, Gatinaria, Guainerius, Valescus „ & aliorum innumerabilis turba; sed inter præcipuos producebatur Arcula- „ nus quem alii Herculanum vocant. Græcorum autem medicorum ratio ha- „ bebatur nulla, nec nominibus suis justis satis noti erant principes, cùm „ vulgo HIPPOCRAS & GALIENUS à plerisque, imo omnibus appella- „ rentur: scripta enim illorum nec Græca nec Latina extabant, nisi quod „ translationes quædam corruptissimæ pariter ac barbarissimæ ex Galeno à „ paucis magni thesauri loco possiderentur, & æquè vitiati Hippocratis exigua

[a] *Gesn. Biblioth.*
[b] *Introd. in Art. med.*
[c] *Mortuus anno* 1363 *vel potius* 1412 *ex Biblioth. Anton. Hispal.*
[d] *Anno* 1385.
[e] *Anno* 1473.
[f] *Lib.* 3.
[g] *Lib.* 9. *cap.* 8.
[h] *Editus August. Vindel. Germanicè anno* 1486. *Latinè Venetiis* 1511.
[i] *Anno* 1495.
[k] *Anno* 1517.
[l] *Anno* 1526.
[m] *Gesn. Biblioth.*
[n] *Melchior Adam in vita Cornarii.*

mole libelli haberentur, alter Aphorismorum, alter Prognosticon, qui interdum etiam in scholis ubi magni illi principes locum ultrò cessissent, prælegebantur.

Per sæcula fermè quatuor ea barbaries disciplinas & bonas artes penè extinxerat, cum deficiente sæculo quinto & septimo, Dei summo munere natæ sunt, seu potius è cœlo delapsæ candidiores illæ animæ, quæ melioris notæ auctores indecoro pulvere sordidos, quasi è tenebris in lucem protulerunt & pristinæ dignitati restituere tentarunt. Eædem Botanices fuere vices ac cæterarum disciplinarum. THEODORO GAZÆ debentur opera Theophrasti ex Græco sermone in Latinum conversa. a Thessalonicæ honesto loco natus Theodorus Gaza Amurathe Græciam omnem victricibus armis quatiente, in Italiam venit, fertilitateque ingenii nemini secundus, cùm Græcos omnes linguæ peritiâ eruditoque judicio superaret. Victorino autem Feltrense magistro usus, usque adeo copiosè & diligenter Latinas litteras didicit, ut longè omnium Latinissimè scriberet, nec planè dignosci posset an exactius & certius ab eo Latina Græcè, an ipsa Græca Latinè verterentur. b Ex Græcis vertendo nonunquam Latina vocabula confinxit, non temerè; sed eleganter & analogicè, stilo usus non affectato sed puro & facili, veteres Latinos imitatus, c qui tamen in multis reprehendi potest, sensum auctoris non assecutus. d Primus Aristotelem ex barbarie in Latium reduxit, sic ut ei quamvis homini Græco permultum debeat lingua Latina. Felicius postea, ut par erat, enuclearunt Theophrastum Julius Cæsar Scaliger Veronensis, Robertus Constantinus Cadomensis, tùm & Daniel Heinsius & Bodæus à Stapel, Batavi, & Claudius Salmasius Divionensis, non Galliæ tantùm sed orbis miraculum. Obiit Romæ Theodorus Gaza anno 1478. Friderico III. Imperatore, Sixto IV. summo Pontifice.

THEODORUS GAZA.

a *Paulus Jovius in Elog.*

b *Gesn. Biblioth.*

c *Gesn. de Rei herbar. scriptor. ad Trag.*

e HERMOLAUS BARBARUS Patritius Venetus, natus est anno 1454. 21. Maii. Obiit 12. Kal. Jun. anno 1493. ætatis 29. ab anno ætatis vigesimo secundo scribere orsus fuit, cùmque alia multa edidit, quæ doctorum manibus versantur, tùm etiam Plinii Veronensi Historiam naturalem castigavit. f Dum Romæ apud Alexandrum VI. Pontificem maximum, Venetæ nobilitatis nomine agit, summisque vigiliis intermortuam bonarum litterarum neque non & disciplinarum gloriam suscitat, ob susceptum inconsulto senatu suo Aquilegiense sacerdotium, exul factus & de possessione ejectus, vitam inopem aliquandiu traxit, Alexandri Pontificis summi sportulâ quodammodo sustentatus. Paucis vero post mensibus pestilentiâ contactus desertus ab omnibus, infelicissimo mortis genere oppressus est. g Vir eruditionis nomine nunquam satis laudatus Dioscoridem nobis primus Latinum reddidit elegantissima & Pliniana oratione, ubi tamen accusatur quòd nimio Plinium imitandi studio nonnunquam à Dioscoridis mente recesserit. Adjecit etiam Corollarium longè doctissimo, quo non Dioscoridem solùm & Rem medicam illustrat; sed etiam utramque linguam & omnem Philologiam pulcherrimè exornat. h Quidquid enim à Theophrasto, i Athenæo, Oribasio, Aëtio, Paulo, Polluce, Plinio, aliisque cùm Græcis tùm Latinis eruditis admodum

HERMOLAUS BARBARUS.

e *Vossius de Hist. Latin.*

f *Joan. Pier. Valerian. de Litterat. infelicitate.*

g *Gesn. de Rei herbar. scriptor. ad Trag.*

i *Fusch Epist. nuncup. Hist. Plant. in fol.*

„ hominibus ſparſim notatum eſt, hoc totum in Corollario ſuo, uno quaſi „ faſce complexus eſt. [a] Idem in Plinianis caſtigationibus paſſim quædam „ ad ſtirpium cognitionem utilia permiſcet. [b] Ejus caſtigationes primæ in „ C. Plinii naturalis Hiſtoriæ libros copioſæ, & paucæ quædam poſterio- „ res, utræque apprimè utiles ſunt; cum lucubratione viginti duorum „ ferme menſium circiter quinquies mille craſſiora ſanaſſe ſe vulnera „ glorietur. [c] Et quidem hujus celeberrimi viri ſtudium, ut ait Fuchſius, „ eo magis à nobis prædicandum eſſe cenſeo quòd ipſe primus, quamvis „ profeſſione medicus non eſſet, ſecurè tamen in utramque aurem dor- „ mitantibus medicis, nutanti tunc, brevique caſuræ Rei Herbariæ ma- „ nus porrigere dignatus ſit. Verùm ne ſuis quidem vitiis caruit Hermolaus: nam, ut prudenter monet, non poſtremus eruditione ſed ætate Plinii interpres [d] Harduinus, non veniâ dignus eſt, cùm neglectis veterum exemplarium veſtigiis, & priſcarum ante ſe editionum, ſecurus plurima puro arbitrio eruditè magis quàm cautè ac verè mutavit, vel plane peſſumdedit, cùm plurima ex iis quæ caſtigavit, non errata illa ſint, ſed parùm intellecta.

a *Geſn. ibid.*
b *Geſn. Biblioth.*
c *Fuſch. ibid.*
d *In Præf. ad Plinium.*

„ [e] Incomparabilis hujus viri exemplum ac inſtitutum paulopoſt imitatus „ eſt JOANNES RUELLIUS Gallus, homo ſupra linguarum peritiam „ non vulgari rerum cognitione præditus. Is enim pari conatu ac ſtudio „ cum prodigioſis monſtris congreſſurus eum primum nobis auctorem Lati- „ nitate donatum exhibuit; unde rerum exquiſitamque Materiæ medicæ „ cognitionem petere liceret, ut ſcilicet proſcriptis & exploſis tandem Avi- „ cennæ & aliorum Arabum inſulſis, erroribuſque non levibus refertis de „ Re Herbaria placitis, è puriſſimo fonte Dioſcoride ſtirpium notitiam „ hauriremus. Certarunt itaque inter ſe hi duo inſignes viri uter alteru- „ trum vinceret. Honeſtum ſanè Heſiodo & Galeno noſtro teſtibus certa- „ men, è quo uterque immortalem eſt conſecutus gloriam. Cæterum cùm „ Ruellius veteres atque adeo legitimas ſtirpium nomenclaturas, quibus eas „ Dioſcorides appellavit acceſſione novarum, quas nobis magna ex parte „ monachorum & muliercularum ſuperſtitio peperit, obſcuratas nunc & „ obliteratas eſſe, neque etiam ſingulas ſtirpes ab uno Dioſcoride deſcriptas „ animadverteret, paucis abhinc annis opus ut apparet multis vigiliis ador- „ natum, cui de ſtirpium Naturâ titulum indidit, edere voluit, in quo „ ſanè quidquid uſquam ferè apud Theophraſtum, Plinium, Galenum, „ alioſque veteres & recentes probatos auctores ſtirpibus ſcriptum eſt, „ complecti magno ſtudio annixus eſt. [f] In hoc argumento nihil quod ſciam „ in hunc uſque diem doctius & copioſius exivit meo quidem judico, quod „ bona aliorum venia dixerim. [g] Quare à pleriſque hodie vir ille bonus male „ audit eo quòd complura admodum ad verbum aliunde, è Plinio præſer- „ tim ac Hermolai Corollario tranſcripta, ſuppreſſis eorum nominibus in ſuos „ tranſtulerit commentarios; cùm tamen conſtet hunc in præfatione ejus operis „ ingenuè fateri, ea quæ ſparſim à veteribus tradita ſunt, ſe veluti in compen- „ dium digeſſiſſe, atque uſque adeo ab iis adjutum eſſe, ut eis penè totum ac- „ ceptum referat. [h] Budæus Ruellium appellare ſolebat Aquilam interpretum, „ nec immeritò, ut apertè declaratur, non tantùm Dioſcoridis, ſed Actuarii,

RUELLIUS. *Patria Sueſſionenſis, Medicus & Canonicus Pariſienſis; obiit an. 1537.*
e *Fuſch. ibid.*
f *Geſn. Biblioth.*
g *Fuſch. ibid.*
h *Sammarth. Elog. lib. 1.*

Scribonii Largi & scriptorum de Medicinâ veterinaria versionibus. a Cum " susceptis liberis uxorem extulisset, abdicata medendi arte Sacerdotium in " templo Deiparæ Virginis Lutetiis Parisiorum Poncherii antistitis liberali- " tate promeruit, totumque id otium optimis litteris ut fortunis auctum de- " cebat, impendit: non ignobili quidem gloriæ proventu cum eruditionis " auctoritate Budæo proximus esset, & Latini sermonis nitida puritate supe- " rior haberetur, ut præclarè indicat Dioscorides in Latinum è Græco emen- " datè traductus. "

a *Paulus Jovius in Elog.*

Editio prima Operum Dioscoridis à Ruellio Latina civitate donati, prodiit Parisiis ex officinâ Henrici Stephani, è regione Scholæ Decretorum anno 1516. VIII. Kal. Maias. Quo pariter anno Dioscorides ex versione Hermolai Barbari Venetiis excusus est Kal.Februarii in Gregoriorum fratrum officinâ. Quapropter non video cur Barbarus Dioscoridis primus Interpres existimetur, nisi dicatur ejus opus posthumum Alosii & Francisci Barbari, ac Joannis Bartholomæi Astensis curâ 23. annis post Hermolai obitum impressum fuisse. Verùm hæc Ruellium nihil attinent, tunc enim Hermolai versionem, neque codices manuscriptos in manibus habebat. b Nihil æquè me torsit, inquit Ruellius, quàm veterum, manuque " exaratorum exemplarium inopia (illud enim tantum nactus sum quod " Bibliopolæ typis excusum circumferunt) in quo permulta manifestissimè " depravata ex varia auctorum lectione & præsertim in libris veneno- " rum, ex vetustissimo Pauli Æginetæ codice ad pristinam sinceritatem " restituimus. "

b *Ruell. in Præfat. primæ Edit. ad Anton. Disomum.*

MARCELLUS VIRGILIUS.

c Ad MARCELLUM VIRGILIUM Florentinum qui post Ruellium " hanc medicinæ partem illustrare aggressus est, accedamus. Quamvis verò " ille non magnam admodum herbarum notitiam habuisse videatur, ut qui " professione medicus non fuerit, eoque tempore quo densissimis tenebris " Res Herbaria obducta jacuit, sua ediderit, tamen quia complura obscura " ac depravata Dioscoridis loca enucleavit, & pristino nitori restituit, " debet vel hoc saltem nomine illius studium & conatus nobis probari: " cùm nihil æquè ad rectè intelligendum Dioscoridem, aliosque auctores " conducat, ac exemplarium integritas & puritas. Quòd verò nonnun- " quam à verbis Dioscoridis paulò longius recesserit, nec eorum legiti- " mum ac genuinum sensum assecutus fuerit, id illi vitium cum cæteris " interpretibus commune est, utpote qui non raro Plinii magis quàm " Dioscoridis sensum exprimere ac sequi studuerint. Quòd verò nonnulli " Marcellum Dioscoridis interpretem plane grammaticum esse judicant, " non magnopere reprehendo. d Morborum tamen atque humani corporis " vitiorum genus omne, quorum subinde meminit Dioscorides, diligen- " tissimè explicat. Commentarii sæpè nimis prolixi sunt, cùm in singulis " ferè capitibus novas præfationes παρεργος attexant. Quod ad ipsarum stir- " pium notitiam & vulgaria nomina pertinet, nihil ferè in his commmen- " tariis addiscet lector. Quod verò ad Linguam Græcam, auctorum testi- " monia, variarum rerum cognitionem, Dioscoridis intellectum & variam " exemplarium lectionem utilissimi sunt. e Habuimus enim, inquit Marcellus, " antiquissimum codicem Longobardis litteris scriptum, antiquitatis egregium "

c *Fusch. ibid.*

d *Gesn. Biblioth.*

e *In præfat. primæ edit.*

„ & ob id saltem multifaciendum monumentum, quod quantus quondam „ Dioscorides fuerit, inculte quidem, sed multa fide ostendit: quoque „ minus elegantioris ornatus in eo erat, plus fidei nobis & veritatis habuit. Legi postea & in manibus omnium triennio jam versionem esse „ quam Suessonensis Ruellius in Gallia à se confectam edidit. Legi itidem quam Aquilegiensis Patriarcha, patritiæ gentis. Venetus homo, „ Hermolaus Barbarus addito Corollario jampridem à se confectam morte „ præventus edere ipse non potuit. Ex interpretibus verò illis alterum impresso tantum Dioscoridis codice, cujus plura penè sunt vitia quam „ integræ partes ad eam usum fuisse patet. Nec in labore illo præter „ bonam interpretis fidem, ex proposito sibi scriptoris hujus exemplari „ legentibus aliud præstare voluisse. Alterum verò morte præventum quale „ cogitaverat, opus illud edere non potuisse. Marcelli versio edita est anno 1523. Florentiæ *in folio* per hæredes Philippi Juntæ; Coloniæ apud Joannem Soterum 1529. *in folio*; Basileæ vero *in octavo* per Andream Catandrum & Joannem Bebelium 1532. sed doctiores viri pluris fecerunt „ versiones Hermolai & Ruellii. [a] Illud autem me magis movit, inquit „ Mathiolus, ut Ruellium admiserim, quod ejus conversio omnibus facta „ sit vulgatior, ac frequentior in studiosorum manibus versetur. Adde etiam „ quòd hæc communi ferè omnium, medicorum præsertim judicio præferatur.

a *In Præfat.*

MANARDUS. *Obiit anno* 1536.

JOANNES MANARDUS Ferrariensis, medicus suo tempore percelebris, plurima scripsit in Epistolis suis quæ Discoridem illustrant, maximè libro octavo, in quo Marcelli versionem multis locis emendavit & Her- „ molai atque Ruellii interpretationem tutatus est. Manardi oratio ita perspi- „ cua est, inquit Cælius Calcagninus, ut neminem torqueat, ita pura ut „ neminem non nisi delicatiorem offendat, nec sanè quisquam putet Gale- „ num, Oribasium, Æginetam à Manardo accuratius excussos quàm Cice- „ ronem, Demosthenem, Plinium, cæterosque elegantioris notæ. Scripsit etiam annotationes in Joannis Mesuæ Simplicia Medicamenta, in quibus, ut ipse loquitur, multa obscura declarantur, concisa ampliantur, amissa resarciuntur, & errata corriguntur.

LEONICENUS.

Eodem sæculo magna cohors interpretum, criticorum, & restitutorum Theophrasti, Dioscoridis & Plinii prodiit. NICOLAUS LEONICENUS „ [b] in Opere de Plinii & aliorum in Re medica erroribus, multa ad stirpes „ noscendas utilia docet; quidquid dicat Pandulphus Collinutius, qui pro Plinio scripsit adversus Leonicenum. Natus est Vicentiæ anno 1428. obiit „ Ferrariæ ubi per 60. annos docuerat anno 1524. ætatis 96. [c] Cum aliquando „ ex eo quæreretur quonam arcano medio uteretur, ut tanto cum corporis „ & animi vigore, etiam nullo ciborum habito delectu, senectutis vitia elude- „ ret? Vividum inquit ingenium, perpetua vitæ innocentiâ, salubre vero cor- „ pus, hilari frugalitatis præsidio facilè tuemur. [d] A pueritiâ tamen, imo ab in- „ cunabulis ipsis ad 30. annum, Morbo comitiali adeo tentabatur, ut cùm ad se „ redierat, pertæsus vitæ, penè sibi manus violentas adferret. Sed post trigesimum „ annum planè eo malo defunctus, omnibus membrorum ac sensuum officiis in- „ teger, nulla morbi suspicione ad 96. annum pervenit. Quod si verum sit, id planè

b *Gesn. de Rei herbar. scriptor. ad Trag.*

c *Vander Linden de Script.*

d *Joseph. Scalig. Epist.* 19.

planè assecutus est singulari quadam & admiranda frugalitate. [a] Cibi enim & vini maxime abstinens, somnique minimi, præsertim verò veneris continentissimus, usque adeò mollioris vitæ voluptates abdicavit, ut pecunias luxuriæ instrumenta, ne agnitâ quidem monetæ notâ contemneret, Græca Galeni volumina primus Latinè interpretatus est & commentariis illustravit [b] vir dignus cui multùm rerum bonarum studiosi deferant, cùm nutanti Rei-Medicæ primus manum præbuerit adjutricem, laborantemque artem fulciverit, de posteritate quàm optimè meritus.

ANTONIUS MUSA BRASAVOLUS Ferrariensis, eddit in lucem Examen omnium simplicium medicamentorum quorum usus est in Officinis, in quo de plantis sæpissimè disserit. Hoc tamen Aloisius Mundella Brixiensis, Horti Patavini præfectus, carpere non dubitavit. Josephus Scaliger Brasavolum appellare solebat ineptæ plebis medicorum cymbalum. Non mediocrem laudem meretur Brasavolus, ob Commentarios in Aphorismos Hippocratis & indicem illum locupletissimum in omnia Galeni opera.

[c] Patriam OTHO BRUNFELSIUS nactus est Moguntiam, ad Rheni Mœnique confluentem. Pater ei fuit *Joannes à Brunfels* doliarius, vir probus & gravis. Brunfelsia autem est arx Comitum *à Solms*, non procul à Moguntia civitate. [d] Primùm Monachus Carthusianus, deinde Ludimagister Argentorati per annos novem, postea Medicus, & Bernam Helvetiorum vocatus: [e] ubi medicinam ita féliciter exercuit, ut nescires magistratui acceptior, an populo gratior esset; sed intra sesquiannum magno procerum civium, & maximè suorum luctu, fatis ibi concessit die 23. Novembris 1534. [f] Vir quidem eruditus & planè φιλόπονος, qui primum Latino, deinde etiam Germanico scripto Herbariam Medicinam juvare & illustrare conatus est. Quamvis autem multa in illius scriptis desiderentur, utpòte quòd descriptiones picturis non respondeant, & quòd paucas admodum & vulgares tantum stirpes protulerit; quòdque sæpe non suis & legitimis nominibus appellaverit herbas: nihilominus tamen, ut hunc omnes certatim laudibus efferant vel unica hac de causâ meritus est, quòd ipse primus omnium rectam pingendarum stirpium rationem denuo in Germaniam nostram invexerit aliisque hanc imitandi occasionem præbuerit. Cætera quæ in eo desiderantur cùm illa præstare non potuerit multas ob causas, potissimum verò propter crebras ac multas typographi molestias, qui importunè insistebat, editionemque ut semetipse in aliquo suarum vigiliarum loco fatetur, maturabat, veniam meretur. Quid multa cum constet Brunfelsium primum fuisse in Germania qui Herbariam Medicinam propemodum extinctam è crassissimis eruere tenebris attentaverit. Certè hoc nomine quamquam non omnia ex sententia cederint, veniâ dignissimus est.

[g] Brunfelsio in hoc studio illustrandæ Rei Herbariæ successit EURICIUS CORDUS, *natus in Hassiæ vico cui nomen Simiusa, vel Simesusa est. Erfordiæ, Marpurgi, & Bremæ Medicinam & fecit & docuit.* Vir præter singularem Poëtices, aliarumque disciplinarum eruditionem, integerrimus ac diligentissimus. Quantum autem Rei Herbariæ vindicandæ ab interitu

a *Paulus Jovius in Elog.*

b *Ruel. de Nat. stirp. lib. 2. cap. 61.*

BRASAVOLUS. *Anno 1534.*

In Scalig.

BRUNFELSIUS.

c *Melchior Adam.*

d *Gesn. Biblioth.*

e *Melchior Adam.*

f *Fuch. Epist. nunc. Histor. Plant. in fol.*

EURICIUS CORDUS.

g *Fuchs. ibid.*

„ profuerit, Botanologicon ſeu Colloquium de variis Herbis editum, quod „ ille poſteritati, ſuæ diligentiæ teſtem reliquit, abundè teſtatur; adeo ut „ nunc noſtra commendatione huic opus non ſit. Hoc tamen in præſentia „ dicere volui, virum hunc longiori vitâ fuiſſe digniſſimum, ut qui operâ „ ſuâ inſtaurandæ Herbariæ Medicinæ plurimùm momenti adferre potuiſſet. „ Obiit anno 1538.

RIFFUS. a *Anno* 1539. JOANNES LONICERUS. b *Anno* 1531. c *Geſn. Biblioth.*

Nec prætermittendi ſunt [a] GUALTERUS HERMENIUS RIFFUS Argentinenſis, [b] JOANNES LONICERUS Marpurgenſis Profeſſor, quorum primus Ruellium, alter Marcellum in interpretando Dioſcoride ſecu- „ tus eſt. [c] Riffus, inquit Geſnerus, imperitus, rhapſodus, homo impu- „ dentiſſimus, plurima quidem ex Leonarthi Fuchſii, Hieronymi Tragi, „ Manardi, Hermolai Barbari, Marcelli Vergilii, & noſtris quoque lucu- „ brationibus; omnia denique ex aliis corraſit, ut ſolet ſine delectu, dum- „ modo habet quod dicat, nihil ultra penſi faciens. Lonicerum verò obiter „ aliquando inſpexi, nec reperi quod placeret, cùm alias tùm quod vide- „ batur ſutor ultra crepidam.

VALERIUS CORDUS. d *Melchior Adam.* e *Riffus in Præf. ad Cord.*

„ [d] Illuſtrator ſummus Dioſcoridis, & feliciſſimus indagator Herbarum „ non antea cognitarum fuit VALERIUS CORDUS. Naſcitur Simeſuſii „ in Haſſiâ anno 1515. Februar. 18. Moritur Romæ 1544. ætatis 29. [e] Fuit „ in Valerio Cordo cùm in univerſa medicinâ perdiſcendâ, tum verò præ- „ cipuè cognoſcendi ſimplicia medicamenta incredibile ſtudium, ad quod „ illum parens Euricius Medicus, idemque Poëta clariſſimus & auctoritate „ & exemplo inflammavit, qui filium ab incunabilis inter ipſas herbas & „ flores educari voluit. Varias peregrinationes ſuſcepit, quo certius & exac- „ tius omnia ſuis oculis ſubjecta cognoſceret, neve aliorum narrationi- „ bus deciperetur. Ac primò quidem perluſtravit omnem fermè Germaniam „ ac vicinas Septentrionales regiones, intravit horrentes ſaltus, ſuperavit „ editiſſima montium juga, demiſit ſe in profundiſſimas ſpecus, & plera- „ que, ſummâ diligentiâ perveſtigavit, quæ in iſtis partibus gignuntur, pau- „ cis huc uſque nota. At quoniam bona pars medicamentorum exoticis „ conſtat, ne illa parum cognita haberet, convertit ſe ab Aquilone ad „ alteram mundi plagam, adſcitoque uno atque altero comite, pervenit „ in Italiam, ubi brevi novus hoſpes propter ingenii præſtantiam multis „ admirationi eſſe cæpit. Præter exquiſitas in Dioſcoridem annotationes concinnavit Hiſtoriam plantarum quatuor libris comprehenſam cum iconibus non ſpernendis, quarum maxima pars in Hiſtoriâ Tragi reperitur, ſed in deſcribendis plantis omnium primus excelluit Cordus, prius tamen à morte ſublatus quàm opus ad umbilicum adduxerit: unde deſcriptiones ejus non æquè ſunt omnes abſolutæ. Qui Cordi operibus utuntur, monendi ſunt ſcholia illa brevia, quæ præfixâ ſtellulâ notantur autographo addita eſſe ab Æmilio [f] Stolbergæ in Harcynia Sylva Eccleſiæ Paſtore, Theologo omni litterarum genere doctiſſimo, qui hortum quamplurimis & raris etiam ſtirpibus ornatum poſſidebat, eaſque eleganti carmine deſcribere ſolebat. Æmilius autem, ut monet [g] Thalius quoties Cordi nomen ſcribebat, veluti priores tres litteras abreviaturus, cordis humani rudem quidem effigiem pingebat. Hoc cùm ignoraret ille qui autographum in exemplum prælo typogra-

f *Geſn. de Hortis Germ. & in Epiſt. à C. Bauh. editis.* g *Sylva Harcyn. pag.* 112.

phico committendum descripsit, accidit ut perperam Odum legerit, transcripserítque pro Cordo: ideoque in his scholiis *Odi* loco, *Cordi* vox est substituenda.

AMATUS LUSITANUS, qui & Joannes Rodericus Lusitanus & Joannes Rodericus Castelli albi dicitur, inanis gloriæ avidus. [a] *Homo temerarius & indoctus* enarrationes scripsit in Dioscoridem, in quibus de rebus sibi planè incognitis sæpissimè disputat: quamobrem meritò reprehenditur à Mathiolo.

AMATUS LUSITANUS.
a *Anno 1550. Gesn. Epist. pag.* 104.

Huic longè anteferendus ANDREAS LACUNA Segobiensis, Julii III. Archiater, qui non solùm Hispanica Linguâ commentarios adornavit in Dioscoridem; sed [b] annotationes in eundem, juxta vetustissimorum codicum fidem elucubravit. [c] Quo labore, inquit, dum fungerer, annotavi septuaginta vel plures locos, in quibus Dioscorides partim perversus ab interpretibus Latinis, (maxime à Ruellio) partim mutilus ac truncus, partim genuina sua priscaque destitutus dictione conspiciebatur. Quos omnes quàm accuratissimè fieri potuit, castigavi ac restitui, adjutus antiquissimo ac integerrimo codice manuscripto. Graviter tamen accusatur à Mathiolo tanquam plagiarius & imaginum corruptor. Siquidem Andreas à Lacuna, ait Mathiolus, [d] superioribus annis non solum in suos in Dioscoridem commentarios Hispanico idiomate conscriptos majorem nostrorum laborum partem transtulit; sed imagines omnes antea à nobis traditas, artificum negligentiâ & illius parsimoniâ adeo deformes redditas, ut nihil nativi splendoris, qui in nostris minoribus elucet, in iis conspici possit. Præter Dioscoridem opus etiam de plantis Aristoteli attributum interpretatus est. Obiit anno 1552.

LACUNA.
Anno 1552.
b *Edita Lugd. Apud Rovillium* 1554. *in* 16.
c *Lac. in Præf.*
d *Math. in Præf.*

[e] HIERONYMUS BOCKIUS, vernaculè BOCK DE HEIDESBACH, notus nomine Tragi, natus est Heidespachii, pago [f] Brettæ Philippi Melanchtonis patriæ vicino, sub annum 1498. Mortuus autem 1554. 21. Febr. ætatis 58. Biponti vixit per aliquot annos, ubi hortum Ducis Ludovici Palatini Rheni, varii generis plantis instruxit. Mortuo verò Duce, Hornbacum venit, in collegium D. Fabiani cooptatus duas personas sustinuit, & ministri Dei & naturæ, id est Concionatoris & Medici; atque in utrusque functione id consecutus est, ut utrum Theologiæ facultate an Medicinæ excelleret, dubium faceret; utroque certè modo salutis erat. Postea Saræpontum se contulit à Philippo Comite Nasoviensi, cui jam in morbo periculoso adfuerat, & quem pristinæ sanitati restituerat, invitatus. Saræponti Historiam herbarum condidit, in cujus præfatione beneficia quibus à Comite affectus, quæ magna & multa erant, honorificis ipse prædicat verbis. Postea Hornbacum rediit, ubi tabe exhaustus, mortuus est. In hac autem Historia quæ in libros tres divisa est, à Davide Kybero Latinè reddita & 567. figuris adornata, de Stirpium differentiis & facultatibus; præsertim de iis quæ in Germania nascuntur, fusè disserit. Icones non spernendæ sunt, descriptiones ut plurimùm breviores, ideoque obscuræ; denique laudes omnes adæquasset Tragus, si vires plantarum sibi maximè perspectas, quas plurimas certè perspectas habuit, à facultatibus quæ antiquis innotuerunt, diligentius separasset.

TRAGUS.
e *Melchior Adam.*
f *Bretta non longè distat à Spirâ.*

JOANNES vel JANUS HAYNBUT, vel HAGENBUT, qui CORNARIUS appellatus est, quamvis Hagenbut fructum Cynorrhodonis significet, Zu-

CORNARIUS.

a Melchior Adam.

viccaviæ Misniæ oppido [a] natus est anno 1500. Mortuus 1558. Anno vigesimo primo Wittembergæ magister est renunciatus: mox anno 23. licentiatus Medicinæ: sed cum doctrinam Arabum improbaret per Belgas ad Anglos & rursus ab his per Galliam, Italiam petiturus, Basileam venit. Commodum reperit ibi quod penitus interiisse creditum erat, medicos Græcos Hippocratem, Galenum, Paulum Æginetam, Dioscoridem in Aldina Venetiis officinâ excusos, & ad Joannem Frobenium paulo ante mortem transmissos. Hos auctores cum Hieronymus Frobenius hæres Cornario utendos dedisset familiariter excepto & in amiticiam recepto, Italiam visendi desiderium in eo fermè restinxit, eumque annum ipsum Basileæ detinuit. Ex illo porro tempore rejectis & neglectis medicis illis barbaris, quos novennium ipsum secutus erat, totum se ad Græcam medicinam contulit, Græcisque se totum addixit, quos secutus ad eorum imitationem, Medicinam exercuit in Germania Northusæ, Francofurti ad Mœnum, Zuviccaviæ. Docuit publicè in Marpurgensi ac Jenensi Academiis, non sine laude sua & auditorum fructu. Mortuus est Jenæ: Hippocratem è Græco in Latinum versum dicavit Augustano Senatui, qui sollicitante Claudio Pio Peutingero J. C. centum solaribus coronatis Cornarium anno 1546. eo nomine donavit. Scripsit ipse in transferendo eo auctore se perpetuis quindecim annis laborasse. Extat Galenus totus magna etiam ex parte per Cornarium Latinè loquens, reliquis aliorum translationibus ipsius operâ castigatis. Est Cornarii Latinus Aëtius, qui universam medicinam sexdecim libris includere conatus est. Dedit & Æginetam, qui idem quod Aëtius septem libris efficere studio habuit. [b] Quos ego, inquit Cornarius, Dolabellis nostris adjectis ita dedolavi, ut ad nullas aspretudines offendere possit, qui modò ipse dedolatus ac lævigatus ad illos legendos accesserit. Ex Theologis etiam vertit Cornarius Basilium magnum, Epiphanium, Chrysostomum. Ut ad rem Herbariam veniamus, Dioscoridem transtulit & Emblemata singulis capitibus adjecit. [c] In quibus etsi rerum cognitio non admodum ultra quàm ab aliis locupletatur; vocabulorum tamen in utraque lingua vis ac proprietas plurimorum pulchrè explicatur, & genuina lectio passim, tum Dioscoridis, tum Plinii locis innumeris invicem collatis restituitur. Adversarium habuit Leonarthum Fuchsium, qui in pluribus locis ejus versionem reprehendit. Cornarius pariter Fuchsium carpsit, maximè in eo libro cui nomen fecit *Vulpecula excoriata, seu Refutatio Historiæ Leonardi Fuchsii*, & in alio cui nomen est, *Nitra, seu Brabyla, pro Vulpecula excoriata asservanda*, alludens nempe ad Fuchsii nomen, quod Linguâ Germanica *vulpem* significat.

b In Epist. nuncup.

c Gesn. de Rei herbar. script. ad Cord.

GOUPYLUS. Obiit anno 1560.

JACOBUS GOUPYLUS Pictaviensis, Doctor medicus Parisiensis, Græcè & Latinè doctissimus, extincto Sylvio, Principem in explicanda medicina locum Parisiis adeptus est. [d] Dedit castigationes in Dioscoridis libros brevissimas sed utilissimas, quibus contextus Græcus, collatis exemplaribus diversis (excussis & manuscriptis & locis veterum medicorum Dioscoridem citantium & interpretationibus quibus Latinè recentiores quidam hujus scriptoris libros verterunt) emendatur, servatâ tamen ut plurimum Ruellii interpretatione. Trallianum, Actuarium, & alios, magnâ diligentiâ judicioque recognovit &

d Gesn. de Rei herbar. script. ad Cord.

adnotavit. [a] Verùm gliscentibus in Gallia civilibus discordiis, cùm turbulenti de plebe homines in musæum quod pluribus voluminibus tum impressis tum manuscriptis ornatum habebat, involassent, sacramque illam supellectilem profanis manibus violassent ac diripuissent, tantum inde mœrorem collegit, ut extremum vitæ diem clauderet, ac Ecphrasim quam in omnes Hippocratis libros meditabatur, inchoatam relinqueret.

a Sammarth. Elog. lib. 2.

FUCHSIUS.

[b] Wembdingæ quod Rhætiæ est oppidum pulcherrimo loco situm, in ditione ducum Bavariæ, natus est LEONARTHUS FUCHSIUS anno 1501. Haibrunæ, Erphordiæ, Ingolstadii se humanioribus litteris & Philosophiæ addixit. Medicinæ doctor renunciatus Monacum Bavariæ migravit, ubi duxit uxorem. Ingolstadium rediit, deinde Onoltzbachium ab illustrissimo Principe Georgio Marchione accersitus est anno 1528. iterumque Ingolstadium petiit, & denuo Onoltzbachium; sed tandem ab Ulrico duce Wirtembergico 1535. Academiæ Tubingensi adjunctus, annis 35. præclarè docuit. Mortuus Tubingæ 1566. 10. Maii, ætatis 65. Vir fuit assidui laboris; Plantarum Germaniæ satis diligens explorator, quarum icones 510. amplioris formæ magno Herbariorum commodo primus exhibuit: sed Dioscoridi nimium addictus dum Germaniæ plantis ejus descriptiones accommodare conatus est, plurima absurda confinxit, pluraque luce clariora esse affirmavit, quæ tenebris plusquàm Cimmeriis involvuntur. Sibi tamen ineptè videbatur Historiam absolutam plantarum tradidisse. [c] Neque sane, inquit, peregrinarum tantum stirpium suaque sponte in Germaniâ nostrâ haud provenientium picturas dedimus, verùm etiam vulgarium, & earum quæ juxta sepes & dumeta passim proveniunt. Idque ut faceremus, duabus potissimum rationibus moti sumus. Primum ut Herbariæ Medicinæ studiosi, earundem etiam historiam integram & in ordinem digestam haberent, quæ magna ex parte à veteribus non est tradita, apud recentiores verò non nisi manca & confusa. Dein ne posteris nostris accidat, quod nobis evenisse nemini obscurum est, ut scilicet quæ hodiæ sunt omnibus notissimæ stirpes, illis prorsus incognitæ fiant. Nam quis est qui nesciat Dioscordis sæculo, plerasque herbas tam notas fuisse, ut illum piguerit earundem notas quibus à posteris suis agnoscerentur, tradere? Quòd si tamen hodiè peritissimos etiam Rei Herbariæ homines perconteris, nemo erit qui eas agnoscat. Sic fumum nobis vendidit Fuchsius: nam pro descriptionibus illis quas pollicebatur integris, sola fermè verba Dioscoridis repetere non dubitavit, nec viribus ab antiquis memoratis nonnisi pauca addidit, suis tribuens quas Dioscorides, Galenus, cæterique plantis in Græcia nascentibus tribuerant. Nam multò felicior fuit in interpretandis Hippocrate & Galeno, quorum vindex fuit accerrimus; quapropter plurima scripsisse quæ non intelligebat à pluribus accusatur, & à [d] Francisco Vallesio vir diligens magis in legendo quàm acutus in enarrando; ab Argenterio verò doctor ἀναλφάβητος dicitur. Summis tamen viris sui temporis charus fuit: maximè Carolo V. Imperatori & Cosmo Florentiæ Duci: ab illo insignia & ornamenta nobilitatis accepit: hujus stipendium egregium annuum recusavit. Præter Apologiam adversùs Gulielmum Puteanum; Sebastianum Montuum; Jeremiam Thriverium;

b Melchior Adam.

c Fuchs. Epist. nunc. Hist. plant. in fol.

d Lib. 4. Controv. cap. 8.

Joannem Placoromum; Egenolphum Typographum, & Gualterum Riffum: ſcripſit etiam adverſus Janum Cornarium, libroque nomen dedit *Cornarius Furens.* Cæterum Fuchſius Hiſtoriæ plantarum Epiſtolam affixit doctiſſimam, cui plurimùm ego acceptum refero, ut patet ex locis indicatis.

RONDELETIUS. [a] *Thuan. ad ann.* 1566.

„ [a] Idem hic annus & nobis GUILIELMUM RONDELETIUM Monſpeſſuli natum Medicinæ arte præcellentem abſtulit; à Franciſco Rabelæſo noſtrate nihilomnus contemptim appellatum in iis libris quos ingenioſâ magis quàm omnino irreprehenſibili jocandi libertate ſcripſit: & certè ejus ſcripta ejuſmodi ſunt, ut tantæ de ſe opinioni ſive excitatæ ſive ſparſæ non reſpondeant. Unum eſt quod hominis nomen maximè poſteritati commendavit; quod de Piſcibus edidit, ſed eo minore laude, quòd illud potius alienæ induſtriæ quàm ſuæ debuit, nimirum ex Guilielmi Pellicerii Epiſcopi Montiſpeſſulani, viri rara eruditione ornati, Commentariis concinnatum, quod doctiſſimarum annotationum quas ille in Plinium ſcripſerat, magno litteratorum diſpendio amiſſarum aut hactenus ſupreſſarum pars erat. Sammarthanus etiam Rondeletii opus non perfectum fuiſſe refert ſine Guilielmi Pellicerii doctiſſimi quoque viri auxiliaribus copiis, qui in caſtigando & explicando Plinio, naturam omnem evolverat, aditumque ad perfectam ejus conditionem ſtudioſis hominibus incredibili cum ſudore & induſtriâ muniverat. Sed multa ſunt quæ ab hâc ſententiâ me dimovent. 1. Laurentius Joubertus Monſpelienſis Univerſitatis Cancellarius, qui harum rerum teſtis fuit per plures annos, & Rondeletii vitam fuſo ſermone perſecutus eſt (in qua Pellicerium magnis præconiis excepit) affirmat Rondeletium uſum fuiſſe multos annos manu Caroli Cluſii maximi deinde nominis viri, in conſcribenda piſcium Hiſtoriâ, cui tandem extremum addidit ornatum Joannes Molinæus. 2. Vidi ipſe Aquis-ſextiis in Bibliotheca avunculi mei Joannis Scholaſtici Pitton, Medici eruditiſſimi, opera Plinii cum ampliſſimis notis manu exaratis à Guilielmo Pellicerio, in quibus certè nihil legebatur iis ſimile quæ Rondeletius commentatus eſt. Illæ autem notæ manuſcriptæ diu latuerant in Bibliothecâ Peireſchii nobiliſſimi ſenatoris Aquiſextienſis, ut [b] Gariel rectè indicaverat. 3. A Joanne Harduino viro ſummæ eruditionis, qui interpretatione & notis illuſtravit Plinii Hiſtoriam, refertur Pellicerium ipſum geminâ lucubratione etiam manu propriâ exaratam Bibliothecam Patrum Societatis Jeſu Collegii Claromontani donaſſe; quarum altera conſtat variantibus, ut aiunt, lectionibus plurimorum codicum, ad oram libris adnotatis; altera verò prolixior paulò notis & conjecturis in libros geographicos, tum ſparſis ſubinde veluti floſculis in librum octavum qui de animalium naturâ agit, in quo Ariſtotelem unum ſequitur: unde manifeſtè apparet Thuanum & Sammarthanum temerè ſparſo rumori de Rondeletii furto nimiam fidem adjunxiſſe. 4. Denique Monſpelii etiam viſuntur hodiernâ die, vivaria in quibus plurimi generis piſces alebat Rondeletius in villâ ſua, quam vocant *Lou Mas de Rondelet.* Magno certè argumento, perdoctum illum virum præter varias obſervationes quibus annuente Franciſco Turnonio Cardinali, Antverpiæ, Burdigalæ, Bayonæ, Romæ, Venetiis incubuerat, continuis etiam piſcium ſectionibus, eorum naturam exploraſſe. Hæc

In Elog.

In Vita Rond.

[b] *In Serie Præſul. Monſp.*

tamen non impediunt quominùs de his cum Guilielmo Pellicerio frequenter differeret, quem imprimis venerabatur, frequentissimè invisebat, & Historiæ naturalis cognoscendæ suasorem, auctorem, atque præceptorem appellare [a] solebat. PELLICERIUS enim post suam apud Venetos legationem, à Francisco primo, Monspeliensi pontificatu, cujus in diœcesi natus erat, honestatus; cum non levem religionis alienæ suspicionem ([b] propter quam anno 1552. in carcerem conjectus est) vitæque voluptatibus deditæ à se amovisset, [c] & cæcos calumniæ dolos opportunâ vitæ innocentiâ superasset, abdidit se in Monspeliensem illum secessum, ubi liber solutusque in dulci & optato Musarum sinu placidè ac lubenter acquievit, cùm in hunc usum bibliothecam haberet locupletissimam, innumerisque veterum manuscriptis, & aliis omnium generum codicibus undique conquisitis adornatam. Contabuitque miserabills demum senex inter frequentes & acerbissimos cruciatus, erosis lento & insanabili vulnere præcordiis, incertum errore an culpâ pharmacopolæ certè pessimi, qui catapotia quædam ex malè tritâ Colocynthide sumenda ægrotanti obtulit. Valde autem delectabantur stirpium cognitione Pellicerius & Rondeletius. [d] In herbidis namque & amœnis maritis agri Monspeliaci, animi causâ, dum unà spatiarentur, ut narrant Pena & Lobellius, inibique Allium subodorarentur, illicò herbulam vixdum arreptam, & eminus conspicati, Scordium esse deprehenderunt; indidemque variis plantis in Galliam & Italiam missis, amicos verum esse Scordium monuerunt. [e] Simplicibus medicamentis dignoscendis & inveniendis summam operam collocavit Rondeletius, atque in eo multum excelluit, Dioscoridem primus Monspelii enarrans. Joubertus inter ejus opera imperfecta commentarios memorat in aliquot capita libri primi Dioscoridis; sed plura in Dioscoridem scripsisse apparet ex Epistolis Gesneri ad Joannem Bauhinum, à Gasparo Bauhino editis. Rondeletii in Discoridem dictata, inquit Gesnerus, servabo, donec ea quoque repetas. Multa in his utilia, jucunda, & antea mihi incognita deprehendisse me, ingenuè tibi fateor. Cæterum Rondelentius natus est Monspelii anno 1507. die 27. Septembris. Pertusii, quod urbecula est Galloprovinciæ, juvenis pædagogeiam exercuit. Aliquanto post tempore Lutetiam petiit ut litteris Græcis, quarum addiscendarum summo tenebatur desiderio, totus incumberet. Habitavit tum cum Joanne Guinterio Andernaco, quocum anatomiæ studiosius operam dare cœpit. Hac autem ita delectabatur, ut etiam filium mortuum secuerit, quo nomine permulti illum minus humanum censuerunt, & filiorum etiam gemellorum quos uxor uno partu enixa erat, secundinam in gymnasium afferri curaverit, ut minimè vulgaria super his doceret. Doctoratus Lauream consecutus est Monspelii anno 1537. Professor regius renunciatus anno 1545. Cancellarius verò Scholæ Monspeliensis anno 1556. defuncto Joanne Schyronio. Mortuus anno 1566.

a Rond. in Præf. Hist. pisc.
b Joubertus in Vita Rond.
c Sammarth.
d Adv. 210.
e Joubert. ibid.
Ex Vitâ Rond. à Jouberto scripta.

[f] GULIELMUS TURNERUS Anglus, Medicinæ Doctor vir solidæ eruditionis & judicii, emisit plantarum Historiam Anglicè anno 1551. in quas figuras Fuchsii plerumque adhibuit. Nomina expressit Latinè, Græcè, Anglicè, Germanicè, Gallicè, ordinem alphabeti secutus.

TURNERUS. *f Raius.*

Non reticendus est LUCAS GHINI Forocorneliensis, Medicus ingenii

LUCAS GHINI.

a Math. in Epist. nuncup.

„ & doctrinæ ſingularis, qui a Piſis magnâ cum omnium laude medicam „ materiam multis jam annis profeſſus eſt. Is autem etſi nihil ediderit, præſtantium tamen virorum Cæſalpini, Anguillaræ, Maranthæ, Mathioli, & aliorum vel præceptor fuit vel amicus; nec ſolùm varias plantas mittebat ad ipſos; ſed ſuam de his ſententiam apertè declarabat. Qua in re non parum ad auctorum enucleationem & Rei Herbariæ incrementum contulit. Primùm Horti Piſani præfectum fuiſſe refert Caſtellus.

MATHIOLUS. b Thuan. ad ann. 1577.

„ b Tridenti, ubi domicilium fixerat, inquit Thuanus, peſte abſumptus „ eſt anno 1577. Petrus ANDREAS MATHIOLUS, Senis nobiliſſima „ Etruriæ civitate Franciſco Mathiolo & Lucretia Bonninſegnia natus, „ qui annos cum ſæculo numerabat, magni nominis medicus & impri„ mis famoſo illo Botanico opere toties recuſo clarus. Longè aliter de Mathiolo judicandum cenſeo; nam Archiater ille Cæſareus, etſi in antiquiorum lectione apprimè verſatus eſſet, plantarum tamen vulgarium adeò ignarus fuit; ut vix unam è nongentis & ultra, de quibus locutus eſt, accuratè deſcripſerit aut depingi curaverit. Nihil prorſus ex ſe cognovit, quæ ab aliis accipiebat, ad Dioſcoridis verba protinus referens. c Nec „ negaverim, ut fatetur ipſe, plures (rectius dixiſſet omnes) me dediſſe „ plantarum imagines, quæ ex ſiccis plantis ad me tranſmiſſis delineari „ curaverim; ſed affirmaverim etiam, quòd aquæ egelidæ maceratione „ contractas à ſiccitate rugas adeò in iis extenderim, ut hac ratione redivivæ „ & parum admodum à viridibus diſtantes viderentur. Quapropter non mirum ſi florum & fructuum picturæ à naturali ſtatu plerumque recedant. „ Pictori etiam vitio dabat, quod nonnullæ ex his erant falſæ. d Ille enim „ Goritiâ Venetias profecturus, ſuſceptas ante plantas in itinere amiſit. „ Quapropter veritus ne ipſius ægrè ferrem negligentiam, ſi id reſciviſſem, „ revocata in memoriam Apii & Piſtaciæ facie, illas memoriter delineavit „ & excidendas curavit, non ſine magna animi mei indignatione. Mathiolus pictore ſuo impudentior multas delineari juſſit ex proprio marte ad Dioſcoridis deſcriptionem accommodatas. Malè autem excuſari videtur à Maranta, „ qui e ſi ſtatuis inquit, ob antiquitatem mutilatis ex alieno marmore vel „ naſum vel aures, aut aliud membrum adjungere licet, quo pulchrior uni„ verſa facies ſpectetur, tametſi incerti ſimus an veram illius membri effi„ giem fuerimus aſſecuti; cur etiam depictis plantis aliquid addere non „ liceat, quod vel viderimus, ſed nunc ejus partis facultas non ſit; vel non „ viderimus, duce tamen Dioſcoridis deſcriptione accommodemus, dum„ modo clariorem ita ejus cognitionem fore ſperamus? His omnibus de cauſis commentariorum Mathioli exemplaria, quæ ſupra triginta duo millia venditaferuntur, iconum ſpectaculo plures delectarunt quàm erudierunt. f Sed „ quàm indignè, ut ait Columna, picturis illis artificiosè mutilis nos atque „ ſe ipſum deceperit, pudet referre. Solebat etiam Mathiolus nonnullas icones fictitias, tanquam Apelles poſt tabulam, exponere, exploraturus quid de his ju„ dicaretur, eaſque ſupreſſurus, ſi minus feliciter exciperentur. g Cujus pictu„ ræ, obſervantibus Pena & Lobelio, cùm eum puduiſſet, poſtremò de ultimis „ commentariorum interpolationibus curavit expungendam, nullam interim „ in hujus miſellæ ſubreptitiam locum ſuffecit, ac ne verbulum quidem ſubdidit, qua

c Math. Epist. lib. 4. ad Marantam.

d Math. ibid.

e Maranta Epist. ad Math.

f Column. in Præf. 1. part.

g Adv. 217.

quâ id de causâ dempsisset.[a] Videant ergo lectores qualiter se extricent " ex Mathioli scriptis. Ejus integritas nequaquam probari videtur ex plantis " quibusdam Indicis ad icones suas nonnihil accedentibus. Ex infinito enim plantarum numero quo tellus ornatur, vix fieri potest, quin nonnullæ quodammodo referant icones, non dico Mathioli, sed eas, quæ à pictoribus in peristromatis & tapetibus fingi solent. Sic *Arum caulescens, Rumicis agrestis foliis, sibi invicem implicitis, Virginianum Pluk. Phytogr. Tab.* 271. *fig.* 2. Dracunculum majorem Math. non malè repræsentat. An plantam è Virginia delatam viderit Mathiolus, judicent alii. Insuper Mathiolus medicamenta quàmplurima non contemnenda nos docuit, nec eo nomine sua laude frustrandus est. Oratione utebatur gravi, politâ; sed nimiùm mordax neminique parcens adversarios crudeliter laceravit. [b] Scimus inquit jam- " dudum non deesse atræ farinæ nonnullos, qui libellis contra nos scriptis, " conatus nostros obscurare nituntur; nixi tamen sophismatibus, fucatis " mendaciis, jurgiis & conviciis. Ego autem cùm hos verius asinos quàm " homines existimem, in plateis lascivientes, pedere sinam ad sanguinem " usque. Horum commentitiæ vanitates, quæ calumniis, captiunculis, ma- " ledictis atque etiam blasphemiis nituntur, comites, asseclas, & promo- " tores tantùm habebant blaterones, vitilitigatores, sophistas, maledicos, " sycophantas, susurrones, nebulones, invidos detractatores, impostores, " impudentes, temerarios Thrasones, Gnatones, & alios quotquot haben- " tur hujusce diabolicæ factionis homines. Ex ungue, ut aiunt, cognoscitur " Leo: quamobrem nihil mirum si ab Amato Lusitano, Gesnero, Guilandino Columna, Lobelio, Pena, Joanne Bauhino, aliisque vehementer acceptus fuerit.

a *J. Bauh.* 2. 439.

b *Math. in Præf.*

MARANTA.

[c] BARTHOLOMÆUS MARANTA Venusinus Medicus condidit Me- " thodi cognoscendorum simplicium medicamentorum Libros tres eleganter " profectò & eruditè, qui ad Dioscoridis innumera loca rectè intelligenda " adeo utiles sunt, ût commentarii quidam in ejus libros, non Grammatico " tantùm sed philosophico more institui videri queant. [d] Doctus quidem vir " Maranta, subtili acrique ingenio fuit, & in Stirpium observatione iisque in " examinandis diligentiâ profectò admirabilis, ut ex ejus Methodi & The- " riacæ voluminum lectione patet. Utinamque plures Marantæ nunc vive- " rent. Obiit anno 1554. "

c *Gesn. de Rei herbar. scriptor. ad Cord.*

d *Col. part.* 1. *pag.* 16.

ADAMUS LONICERUS.

[e] ADAMUS LONICERUS Hessus natus Marpurgi anno 1528. die 10. " Octob. parentem habuit & virtute propria, & eruditione præclara insignem " Joannem Lonicerum Orteranum, ex Comitatu Mansfeldensi oriundum, " Professorem trium linguarum in Universitate Marpurgensi. Per sesquian- " num Mathesim docuit Marpurgi, postea Doctor medicinæ factus, nuptias " celebravit cum filia Christiani Egenolphi Hadamarii, civis Francofurten- " sis, qui primus Typographiam in Remp. Francofurdianam invexerat. Cùm " Moguntiam Academiæ litteris vocaretur ad Medicinæ professione inibi " obeundam, procurante socero suo Egenolpho, à Francofurtensi Senatu " Medicus ordinarius, honesto oblato stipendio adoptatus est anno 1554. " quam stationem magna cum fide, nec sine gloria strenuè defendens, annos " triginta duos continuos, tandem obiit anno 1586. die 19. Maii, ætatis 58. "

e *Boissard Icon. tom. III.*

„ Quid in Re Herbaria præstiterit, testantur tum Botanicon, tum Historia „ plantarum diversimodè ab ipso Latinè scripta, typisque Egenolphianis edi- „ ta, quæ utraque ab Euricio Cordo ipse studiosus olim ut plurimùm exce- „ perat. Testatur & Herbarium vernaculâ linguâ sub ejus nomine publica- „ tum, quod Eucherius Roëslin, ejusdem Reipublicæ Francofurtensis Medi- „ cus ordinarius, priùs dum viveret, pro Egenolpho aliquoties editum „ adornaverat. Lonicerus verò posteà toties recudendum, probè revisum & magna parte auctum, bono jure suum fecerat: ut qui & ipse cohæres esset inter Egenolphicos. [a] Joannes Bauhinus de Lonicero rectius judicat, cùm ait ipsum sua Botanica ex Trago consarcinasse.

[a] J. Bauh. I. 520.

Nec defuerunt iisdem temporibus viri generosi, qui vel in utrasque Indias se contulerunt, Aromata, plantasque rariores inquisituri, vel de iisdem in orbem nostrum delatis abundè tractarunt, GARCIAS AB HORTO, CHRISTOPHORUS A COSTA, NICOLAUS MONARDES, GONSALVUS FERDINANDUS OVIEDO, FRANCISCUS LOPEZ DE GOMARA, JOANNES FRAGOSUS, HUGO LINSCHOTANUS, JOANNES LEIRIUS, FRANCISCUS HERNANDEZ, FRANCISCUS XIMENEZ, JOSEPHUS A COSTA, & qui eandem viam non longè ab ævo nostro tenuerunt JACOBUS BONTIUS Roterodamensis, GUILIELMUS PISO Medicus Amstelædamensis, ejusque domesticus GEORGIUS MARCGRAVIUS LIEBSTAD, cæterique.

DALECHAMPIUS. *Obiit anno* 1587.

Inter eos qui nostrarum plantarum cognitioni magis dediti fuere, emicuit JADOBUS DALECHAMPIUS Cadomensis, qui maximam vitæ partem egit Lugduni inter medendum, cum civium, tum doctorum virorum magna existimatione. Ex recentioribus, primus ille conscribendam Historiam universalem stirpium suscepit; sed oneri impar, pluribusque occupatus ac impeditus negotiis, hoc opus absolvere non potuit. [b] Quamobrem à Guilielmo Rovillio Typographo Lugdunensi diligentissimo hæc provincia demandata fuit Joanni Molinæo perdocto medico, Guilielmique Rondeletii medici præstantissimi & in plantis examinandis exercitatissimi alumno, discipulo & per multos annos convictori. Molinæus ergo adjutus subsidiario consilio Dalechampii Historiam generalem plantarum, quæ vulgo dicitur *Historia Lugdunensis*, perfecit: Dalechampius enim ultro de singulis ejus commentationem partibus & quid sentiret exposuit, & liberaliter commodavit quidquid jam imaginum & historiarum collegerat. Hæc si ita sint, ut res apertè declaratur in Præfatione Historiæ Lugdunensis, non tam Dalechampio quàm Molinæo errores, qui in hoc opus irrepsere, tribui debent, quos tamen affirmare possim longè pauciores esse quàm C. Bauhino visi sunt in iis animadversionibus quas fecit in Historiam Lugdunensem, quam Molinæum corrupisse affirmat Lobe- „ lius: [c] Rerum ignoratione, inquit vir alioqui doctissimus & Philosophus & „ Physicus, perdidit egregium illud opus elegantissimè à Guilielmo Rovillio „ liberaliter, maximisque impensis excusum clarissimi eruditissimique & „ amicissimi viri D. Jacobi Dalechampii doctissimè auctum operâ & studio „ D. Joannis Bauhini, Ducis Wirtembergensis Medici clarissimi, collegæ „ quondam & convictoris Montispessulani suavissimi. Conjici etiam potest „ ex Epistola quadam Gesneri quæ occurrit inter eas quæ à C. Bauhino „ editæ sunt, Joannem Bauhinum Historiæ Lugdunensis correctioni in-

[b] *In Præf. Hist. Lugd.*

[c] *In Pharmac. officin. Rond. pag.* 58.

cubuiſſe. Miror autem, inquit Geſnerus ad eum ſcribens, te celare me " inſtitutum tuum circa ſtirpium commentarios, & tunc demum de ſolis " arboribus te aliquid moliri ſignificare : cum jam pridem ex aliis intel- " lexerim te univerſam ſtirpium Hiſtoriam perſequi, & quæ D. Dalecham- " pius habebat ab eo te accepiſſe omnia: quod ut felix fauſtumque ſit opto, " & ex animi ſententia eveniat. Quæ de Hiſtoria Lugdunenſi illuſtriſſimus " Senator Jacobus Auguſtus Thuanus refert, digna ſuntquæ hîc annotentur. [a] Cùm enim Lugduni eſſet, Torneſii & Rovillii Librariorum apothecas " evolvit, & Jacobum Dalechampium vidit, qui tum in ſuo Plinio occu- " pabatur, & Herbario à Rovillio inſtituto dabat operam : in quo id obſer- " vandum quod ab ipſo Dalechampio reſcivit, & ut omnes ſciant publicæ " utilitatis intereſt, opus illud à diverſis 30. ferè annorum ſpatio congeſ- " tum & concinnatum fuiſſe, & jam typis majorem partem mandatum, " cum Dalechampius ei ultimam manum impoſuit: quo factum ut quædam " accuratius, quædam minus diligenter ſcripta, quædam etiam repetita & " interpolata reperiantur, ita tamen ut poſteriora ſemper ſint meliora. "

a Thuan. lib. 2. Comment. vitæ ſuæ.

TABERNÆMONTANUS.

[b] Majorem Trago præceptore ſuo laudem promeretur JACOBUS " THEODORUS TABERNÆMONTANUS, ut qui ipſe magiſtri exemplo " de Facultatibus plantarum plurima nova tradiderit: quo majore nunc jure " dolemus primam tantum partem operis ampliſſimi ab auctore ipſo eſſe " abſolutam, ſecundâ ſcilicet & tertiâ ab alio quodam elaboratâ, non malè " quidem, infra tamen illam laudem quam Tabernæmontano poſterius " debet. [c] Jacobus Theodorus à patria Tabernæmontanus dictus : quippe " Tabernis montanis, *Berg Zabern*, oppido in ditione Principum Bipon- " tinorum natus eſt. Initio pharmacopæum egit in oppido *KronWeiſſenbourg*. " Poſteà in Galliam profectus, teſtimonium ſuorum in Re Medica profec- " tuum petiit, ac titulo doctoris eſt ornatus; exinde ad ſuos reverſus Medi- " cinam fecit, non ſolùm apud plebeios, ſed etiam apud principes viros. " E vivis exceſſit Heidelbergæ anno 1590. In Medicina facienda extra The- " riacam & Mithridation, pauciſſimis uſus eſt exoticis, domeſticis ſimplici- " bus contentus. Certè Tabernæmontanus fuit vir diligens, & Rei Herbariæ maximè ſtudioſus: in eo præcipuè laudandus, quod præter multarum plantarum ſibi propriarum notitiam, de viribus etiam vulgatiorum optimè ſcripſerit. Vehementer tamen in ipſum Joannes Bauhinus & Lobelius invecti ſont. [d] Taceo, inquit Lobelius, hujus ævi tranſcriptorum vernaculo idio- " mate, nec non Tabernæmontani & Typographi ſui ſubreptitia, qui icones " laboribus noſtris & ære Plantiniano pictas & ſculptas tacitè, catè, & cum " cautela, inſalutato hoſpite aut auctore, ſcriptis ſuis inſeruerunt, & pro- " pria, maximâ impudentiâ, fecerunt. "

b Conring. Introd. in Art. med.

c Melchior Adam.

d In Pharmac. officin. reſtit. pag. 59.

GERARDUS.

[e] Icones verò Tabernæmontani tum & Lobelianas nonnullas uſurpavit " JOANNES GERARDUS Anglus, natus Nantwici in Comitatu Ceſtrienſi; " nec plures ex ſuis adhibuit quàm ſexdecim in ea Hiſtoria plantarum " quam Anglicè ſcripſit. Linguarum mediocrem aut nullam habuit peri- " tiam. Hujus operis potiſſima pars & quaſi corpus ſunt Pemptades Dodo- " næi Anglicè redditæ à quodam Doctore Prieſt, quas Gerardus ferè inte- " gras tranſumpſit; hoc ut celaret, mutavit Dodonæi methodum in Lobe- "

e Raius. Anno 1597.

„ lianam, à Graminibus & Graminifoliis initium ſumens. Huic verſioni „ Dodonæi addidit inſuper nonnullas plantas è Cluſio, alias ex Adver-„ ſariis Penæ & Lobelii. Ex ſuis circiter quatuordecim non antè editas: „ aſſumpſit verò icones Tabernæmontani, quas ſæpius imperitè confudit & „ tranſpoſuit.

CAMERARIUS. a *Melchior Adam.*

„ Gerardo longè majorem famam ſibi comparavit eruditione & arte Me-„ dica inſignis [a] JOACHIMUS CAMERARIUS, Reipub. Norin-„ bergenſis Medicus. Natus eſt Norinbergæ, die 6. Novembris 1534. „ Mortuus verò 1598. die 11. Octobris, ætatis 64. Puer apud Melanch-„ thonem egit Wirtembergæ, & Lipſiæ Medicinæ ſtuduit. Deinde per „ biennium vixit cum Craone Uratiſlaviæ. In Italiam miſſus auditor fuit „ Fallopii, Capivaccii, Trincavellæ, Aquapendentis, Aldrovandi. Romæ „ Medicinæ doctor eſt renunciatus anno 1552. 27. Julii; ad ſuos rever-„ ſus cum ſingulari laude & ſucceſſu, Medicinam exercuit à principibus „ viris expetitus; Carolo Cluſio & Proſpero Alpino familiariſſimè uſus eſt. „ Plurima etiam ad ipſum miſerunt Joſephus de Caſabona magni Ducis „ Etruriæ, ut vocant, Simpliciſta, Jacobus Dalechampius Lugdunenſis me-„ dicus, Bernardus Paludanus, Thomas Penneus Londinenſis, Joannes „ Aicholtz Viennenſis Medicus, Nicolaus Raſſius Chirurgus regius in Gal-„ liâ, Joannes Antonius Sarracenus Lugdunæus, & alii quamplures; ipſe „ viciſſim illis & ſi qui alii exoticis plantis delectarentur ex ſuo horto „ quidquid potuit, ultrò communicavit. Conciliavit hoc ſtudium Camera-„ rio inprimis illuſtriſſimi Principis Wilhelmi Haſſiæ Landgravii gratiam; „ nam cùm & ipſe hortenſi ſtirpium curâ admodum delectaretur, ad hor-„ tum ſuum quem Caſſelis inſtruxerat amœniſſimum, exquiſitius adornan-„ dum, Camerarii operâ uſus, eumque quamdiu vixit, ſummo favore eſt „ proſecutus. Habuit in convictu ſuo ſemper unum atque alterum Rei Herba-„ riæ ſtudioſum, & imprimis ſororis ſuæ filium JOACHIMUM JUNGERMANUM „ Lipſienſem, ad miraculum uſque eruditum juvenem, & prorſus natum ad „ Rem Medicam & imprimis Herbariam; qui cùm imitatione Cluſii, Proſ-„ peri Alpini, Rauvolfii, & aliorum peregrinationibus variis & imprimis in „ Palæſtinam aliaſque Orientales regiones ſuſceptis, tandem in mari Pelo-„ ponneſiaco navigans, ex contagioſo morbo periiſſet, dici non poteſt quàm „ graviter optimus Camerarius caſum illum tulerit; non tam quod amiſiſſet „ quem filii loco, propter inſignes animi dotes dilexerat, quàm quod Reſpu-„ blica litteraria tanto fructu caritura eſſet, quem ipſo vivo percepiſſet, cùm „ quidem una cum ipſo obſervationes etiam Hodæporicæ illius interiiſſent. At-„ que ut appareat quàm fuerit cupidus Camerarius hac in parte juvandi Rem-„ publicam non exiguis ſumptibus à Gaſparo Wolfio Tigurino Medico Conradi „ Geſneri Bibliothecam Herbariam & opera Botanologica imperfecta, quæ ille „ ſupremis tabulis Wolfio legaverat, ſibi coëmit. Fuerunt in illa icones planta-„ rum non paucæ ligno inſculptæ, & ad vivum permultæ ſtirpes admodum ac-„ curatè depictæ. Item collectanea quædam βοτανολογικὰ, undè facilè apparuit „ plurimum Rei Herbariæ Hiſtoriam Geſnerum meditatum fuiſſe. Ejus igitur „ exemplo, ut Camerarius, propoſiti laudabilis ſpecimen aliquot daret, Patri „ Andreæ Mathioli Herbarium latinè & Germanicè novis figuris & obſervatio-

nibus à se illustratum & auctius redditum edidit, quod hactenus sæpius "
recusum versatur in omnium manibus. Collegerat autem jam plurima "
quæ ad majus illud opus Botanicum à Gesnero cœptum perficiendum "
destinaverat, cui fecerat titulum παραλειπόμενον Rei Herbariæ, in quo "
potissimum ab aliis scriptoribus derelicta, vel non accuratè descripta, "
ipse plenius, additis simul pluribus remediis & singularibus observationi- "
bus longo à se usu deprehensis tractare decreverat; sed functionis ipsius "
catenati labores, peregrinationes variæ, valetudinis etiam infirmioris "
incommoda, tam præclarum opus ut absolveretur, non concesserunt. "
Rerum etiam naturalium, fossilium, lapidum, metallorum, & id genus "
aliorum variorum diligentissimus fuit indagator, ut in ipsius Musœo velut "
epitomen orbis quis conspiceret: undè cùm viris quibus talia curæ, im- "
primis cum Ferdinando imperante, Joanne Baptista Porta Neapolitanis, "
Francisco Calceolario Veronensi, Joanne Vincentio Pinello, Bernardo "
Paludano, Felice Platero, & aliis litterarum atque communicationis libe- "
ralis perpetuum ipsi commercium intercessit. [a] Ejus observationes Botanicæ "
necdum æditæ. De natalibus plantarum rariorum tam in Germania quàm "
in aliis regionibus nascentium locis, in quibus secundum litterarum se- "
riem loca quibus perveniunt certa, cum vernaculis appellationibus & "
euporistis ac familiaribus remediis diligenter exponuntur. Ejusdem de "
Cultura plantarum quarundam generi humano imprimis utilium lib. 2. "
quæ ut desideratissima unà cum Paralipomenis Botanicis aliisque post- "
humis filios ab obitu publica facturos confidimus. In ejusdem porro Bi- "
bliothecâ delitescit etiamnum Historia Plantarum Gesneriana ad eundem "
pro editione transmissa. Perierunt forsan hæc omnia, vel saltem ad nos "
non pervenerunt; sed si ab his quæ Camerarius vivens edidit de ejus Scientiâ Botanica judicare liceat, longè inferiora videntur auctoris famâ. Quid enim ex se ipso præstitit Camerarius? Mathiolum exornavit iconibus Gesneri; sed ineptè de plantis ipsis locutus est. Horto verò Philosophico ac Medico Gesneri spoliis etiam locupletato, si observationes ex Anguillaræ Epistolis sumptæ demantur, pauca relinquentur quæ legi mereantur. Majorem laudem consecutus esset, ac Gesneri desiderium quodammodo legisset, si supellectilem ejus Botanicam, qualem à Wolfio emerat, publici juris fecisset.

[a] *Schenec. Biblioth. iatric.*

Cum Camerario conjungi debet JANUS ANTONIUS SARRACENUS Lugdunæus, cujus demum summâ curâ & diligentiâ Dioscoridis opera si pristinæ dignitati non fuerint restituta, summum tamen nitorem adepta sunt: [b] nec adeò multùm superest quod intelligi nequeat, si Conringio credamus. Sarracenus enim plurimorum codicum peritus & cæterorum interpretum labore adjutus, pro immensa qua valebat eruditione & utriusque linguæ cognitione ita se gessit, ut parùm absit quin ne latum quidem unguem à Dioscoridis mente recesserit, ac interim Pliniani sermonis puritatem mordicus retinuerit, quod profectò tunc temporis summum fuit Herbariorum votum, ne dicam peccatum. Plinius autem eruditissimus vir, in Re Herbaria vix fuit tyro, [c] ita parum profuit illi αὐτοψία plantarum quas in Hortulo alebat Antonius Castor.

SARRACENUS, *anno* 1598.

[b] *Conring. introd. in Art. med.*

[c] *Salmas. proleg. in libr. de Homonym. Hyl. iatric.*

Doctis interim & bonis viris institutum antiquiores interpretandi & enucleandi, in beneficii loco deferendum est; sed nimium fortassis operæ & temporis posuerunt in conquirendo inani thesauro. Melius haud dubiè sibi nobisque consuluissent, si capto qui ex veterum operibus percipi poterat fructu, audacius ad naturæ sinum, quæ sese omnibus manifestat, „ confugissent. Qui de herbis dicturus est, inquit Collinutius, eum ego non „ tam librorum quàm telluris, non tam litterarum quàm agrorum studio- „ sum esse oportere censeo. Tantum abest ut id consilii caperent, quin potiùs conatus omnes adhibuerint in congerendis & conciliandis pluribus auctorum locis in quibus Plantæ de quibus disceptabant sibi videbantur adumbrari. In hoc fermè omnes errasse videntur quòd singulis penè herbis sua ex Dioscoride aut Theophrasto nomina accersere voluerint: quasi verò Dioscorides & Theophrastus omnium regionum plantas descripserint. Hinc mirum dictu quàm interdum temerè admodum probatas, & multis jam annis receptas Dioscoridis aut Theophrasti lectiones immutare ac depravare coacti fuerint, ut eorum verba ad propositam sententiam adducerent, existimantes apud nos planè easdem inveniri plantas, quas nobis Græcia, Asia, Africa commendarunt. Mathiolus suis commentis tantum tribuit, ut nonnullas plantas incidi curaverit, falsa delusus imagine quam in mente, ex Dioscoridis verbis ipse sibi finxerat. Memorat etiam Salmasius se vidisse Codicem Græcum Dioscoridis ante mille annos exaratum, in quo icones plantarum pictura ostendit elegantius quàm verius expressas; ex verbis quippe Dioscoridis adumbratas ab antiquario quàm ex autopsia ad fidem exhibitas.

Vivebat anno 1520.

Ibid.

Vix induci possum ut credam antiquiores, si lucis usurâ interim fruerentur, agnituros opera quæ hodie sub proprio eorum nomine circumferuntur. Vix Theophrastus, vix Dioscorides faterentur plantas octoginta vel centum à commentatoribus compertas fuisse, easque potius de manu in manum, aut aiunt, traditas, quàm ex descriptionibus erutas esse. Ad cæteras verò assequendas nulla certior, faciliorque videtur via, quàm ea quæ ducit ad ea loca in quibus majores ipsi plantas investigarunt. Quæ Dioscoridi obviæ fuerunt, eædem peregrinantibus in iisdem locis procul dubio occurrerent, & si conjecturæ locus detur in re adeo obscurâ, longè tutius est conjecturam facere in Græcia vel in Ægypto, quàm Parisiis & Londini. Quid enim affirmari potest ex brevi descriptione in qua planta quæ inquiritur cum ignotiori comparatur? Plurimum fortè caperent auxilii, qui sese ad Orientem eo animo conferre vellent ex vocabulorum, quæ nunc sunt in usu in iisdem regionibus, affinitate cum antiquioribus: nec virium usus fortassis penè obsolevit. Demum sperandi locus est, fore ut hac arte dissolverentur difficultates plurimæ, quas Bellonius, Rauwolfius, Guilandinus, Prosper Alpinus peragratis Græcia, Ægypto & Asiâ non enodarunt.

BELLONIUS.

„ PETRUS BELLONIUS Cenomanus [a] fuit vir indefessi studii, quem- „ admodum ex ejus lucubrationibus quas partim Latino, partim Gallico „ sermone ipsi naturali evulgavit, perspicere licet. Nam extant libri de „ coniferis Arboribus & perpetua fronte virentibus, de admiranda veterum

[a] *Clus. in Epist. dedicat. Oper. Bellon.*

fabricarum ſtructurâ, de medicato funere, Latinè ab ipſo conſcripti. "Gallicè verò libri de Avibus, de Piſcibus. Itinerarium, de neglecta plantarum Culturâ, de Serpentibus & inſectis. Tum commentaria in Dioſcoridem, & de agricultura librum, alia præterea quædam meditabatur; "ſed laudabiles ipſius conatus inopina mors, nefarii latronis manu illata, "interrupit non ſine magno litterariæ Reipublicæ diſpendio. Quapropter "vix mihi ſuadere poſſum quod clariſſ. viri Thuanus & Sammarthanus affirmarunt, Bellonium Petri Gillii ſcripta ſubripuiſſe ac pro ſuis edidiſſe, cùm Opera Bellonii Pariſiis edita fuerint anno 1553. & teſte Thuano Romæ perierit anno 1555. [a] Petrus Gillius Albienſis qui ad exactam "utriuſque Linguæ antiquitatis, veterum ſcriptorum, bonarum diſciplinarum, ac præcipuè rei naturalis cognitionem, indefatigabile longinquas regiones luſtrandi ſtudium attulerat, quo incitatus per 60. ampliùs "annos inſtituta per Græciam, Aſiam utramque & majorem Africæ partem diligenti peregrinatione, partim ut Græcos libros, ſic enim à Franciſco I. juſſus erat, undique colligeret, partim ut multorum locorum "poſitum deſcriberet. Mortuo eo diu vagatus, cum raro Dei beneficio "ex Gerbenſium piratarum manibus elapſus eſſet, tamdem in familiam "munificentiſſimi litterarum patroni Georgii Armeniaci Cardinalis, qui "Romæ regis negotia procurabat, tanquam in tutiſſimum portum ſe contulit, ubi dum ordinandis ac recolligendis, quas tanto tempore ſparſim congeſſerat narrationibus, dies noctibus continuat, ardentiſſimâ "febre correptus diem ſupremum clauſit annos natus 65. & ad B. Marcelli funeratus eſt. Scripta ejus ne perirent ejuſdem Armeniaci Cardinalis in clientem amor & propenſum ad rem litterariam juvandam ſtudium, prohibuit, qui partem majorem eorum in Galliam adferri juſſit "& publicanda curavit. Pars tamen eorum (pergit Thuanus) à Petro "Bellonio Cenomano amanuenſi & peregrinationum per aliquot annos "comite ſubrepta creditur, qui ea ſuo non Gillii nomine poſtea evulgaverit, tamen vel plagiarius non mediocrem à litteratis gratiam inivit, "cum quod multi faciunt, ille publico minimè invidit. "

[a] *Thuan. ad ann.* 1555.

LEONARDUS RAUVOLFIUS [b] in Orientales regiones in quibus "multa naſci nobis non ſat cognita dedicerat, navigare in animum ſuum "induxit, & anno 1573. Maſſiliæ navim ingreſſus, in Orientem non "ſine periculo venit, ubi Syriam, Judæam, Arabiam, Meſopotamiam, "Babyloniam, Aſſyriam, Armeniam cum præſenti ſæpe vitæ diſcrimine "peragravit. Eâ in peregrinatione non ſolum mores, ritus, ceremonias, "religiones tam Mahumetiſtarum quàm Chriſtianorum varias vidit, atque "obſervavit; ſed herbas quoque frutices, plantas, & ejuſmodi alia ad Rem "medicam facientia diligenter collegit, adſervarit, & ſecum in Germaniam "exportavit. Scripſit Hodæporicon ſive Itinerarium in Syriam, Judæam, "Arabiam, Meſopotamiam, Babyloniam, Aſſyriam & Armeniam, quod "in ſex partes diſtinxit, quibus plurima rara de omni Medicâ materiâ obſervata tradit. Quarta illius pars quæ continet plantarum Ægyptiarum & "Syriacarum icones, figuras, & hiſtorias Latinè exivit cùm Hiſtoriæ plantarum Lugdunenſis appendice. Cæterum Rauvolfius floruit circa annum "

RAUVOLFIUS.

[b] *Melchior Adam.*

„ 1583. Occoni alicubi Dasylycus dictus patriam habuit Augustam Drusi.
„ Ex Germania maturè in Italiam ac Galliam ubi Medicæ Artis studium
„ tunc ut cùm maxime florere judicabatur, missus doctoribus Medicis tum
„ temporis clarissimis operam dedit, ac imprimis Herbariæ Rei studio
„ incensus cùm Hieremia Martio post Medico Augustano circa Montem-
„ pessulanum sæpiusculè & montes & valles & campos perreptando sex-
„ centa simplicium (quæ vocant) genera collegit, inque usum medicum
„ exportavit. Laudabat inter alios præceptorum fidelissimum Guilielmum
„ Rondeletium Academiæ Monspeliensis professorem clarissimum.

De Guilandino & Prospero Alpino agemus inter Professores Botanices Horti Patavini.

Infelicitatem Herbariorum in interpretandis antiquis abundè compensarunt assiduis suis laboribus summi viri, qui deficienti sæculo præterito & incipiente eo quod desinit, Botanicen utilius excolentes, fabulis superstitionibusque rejectis, maxima plantarum parte in Europa nascentium, eam locupletarunt, non religiosè admodum anxii de Theophrasti aut Dioscoridis sententiâ.

DODONÆUS. a Melchior Adam.

Multùm profectò debemus lucubrationibus REMBERTI DODONÆI
„ Mechliniensis Archiatri & Medici Cæsarei. [a] Natus est Mechliniæ anno
„ 1517. fortunis & musis propitiis, ad summum eruditionis culmen in omni
„ artium genere ascendit: in Medica tamen Facultate imprimis excelluit, cu-
„ jus gratiâ multas Germaniæ, Galliæ & Italiæ Academias adiit coluitque. Me-
„ dicinæ lauream supremam consecutus, cum ob artis insignem peritiam, &
„ in ejus praxi summam felicitatem longè latèque celebraretur, Maximiliani
„ Augusto ejusque filio Imperatori Rodolpho II. commendatus, ab utroque in
„ aulam adscriptus ac curandæ valetudini præpositus fuit. Ibi cùm in summo
„ honore esset, continuis amicorum Litteris Mechliniam est evocatus, ut bo-
„ nis quæ ad Mechliniam & Antuerpiam habebat, præsto esset; nisi ea factiosis
„ diripienda & quasi pro derelicto habere vellet. Quibus ille tandem permotus
„ impetratâ ab Imperatore missione ad suos rediturus, Coloniæ aliquamdiu
„ substitit, quòd tum temporis toto Belgio & maximè in Brabantia omnia
„ bellicis motibus infesta essent. Amicis demum assiduè flagitantibus, relicta
„ Coloniâ Antuerpiam concessit. Indeque non multò post in Academiam
„ Lugdunensem in Batavia, stipendio luculento à curatoribus invitatus anno
„ 1582. Medicinæ professionem publicam suscepit, & lectionibus eam,
„ scriptisque doctissimis mirum in modum exornavit. Donec tandem ibi vivere desiit anno 1585. ætatis 68. Quam scripsit Plantarum Historia non tam iconum elegantiâ quàm rerum copiâ & delectu prædicari debet. Paucæ quidem Dodonæo plantæ propriæ fuerunt, quia peregrinandi locus ipsi defuit, sed ab amicis quorum nomina recenset initio sui operis plurimas
„ accepit, cæteras ab aliorum scriptis: unde [b] Joannes Bauhinus alienis se
„ ornare plumis Dodonæo commune fuisse non semel indicavit. [c] Dodo-
„ næi sedulitas, ait Lobelius, ut multis aliis locis laudanda, ita plerisque
„ minus tempestiva, ubi ignotis plantis facultates certas aperit, quas è
„ Dioscoride accepit, magno detrimento ægrorum & experimentorum, qui quod vident à bono viro & veritatis amico scriptum, illico ut verum arripiunt,

b Hist. Plant. lib. 17. pag. 299. & 318.
c Adv. pag. 367.

piunt, & per experimenta mortes agunt. Sic vir pius & eruditus Turnerus Anglus in ſuis Herbariis alphabeticis Anglicis. a Icones autem plurimas " inquit Dodonœus, noſtrâ & operâ & curâ jamdiu delineatas fuiſſe, facile " agnoverint qui Frumentorum, Florum & Coronariarum, Purgantium- " que hiſtorias cum appendice prius habuerunt aut viderunt. His acceſſe- " runt non paucæ (præter nonnullas novas & antea non editas) & me " quidem procurante ſupra aliquot annos expreſſæ, quæ in vernaculis ac " Gallicis de Stirpium Hiſtoriâ commentariis à Joanne Loëo quondam edi- " tis. Reliquæ partim ex Caroli Cluſii; ſed plures ex Mathiæ Lobelii obſer- " vationibus acceſſerunt. Quod quidem nobis eâ causâ liquit, quod omnes " noſtras in ſuis Obſervationibus ipſe Lobelius inſeruerit; ſed tamen haud " præter conſenſum & voluntatem noſtram & ſub conditione, ut viciſſim " ſuâ curâ delineatas mihi liceret in meas Pemptades, quibus opus habe- " rem, transferre. Quæ Dodonæi verba declarant Chriſtophorum Platinum " eaſdem icones ex auctorum conſenſu adhibuiſſe in operibus Cluſii, Lobelii, & Dodonæi.

a Dod. in Præfat.

Mira fuit CAROLO CLUSIO in inquirendis plantis diligentia; earum autem noſcendarum amor illum cepit Monſpelii, in qua urbe triennium totum egit, Guilielmi Rondeletii Medici celebratiſſimi contubernio ac menſâ uſus, ut refert Boiſſardus. Natus eſt Cluſius Atrebati in Galliâ Belgicâ anno 1526. Lovanium miſſus Juri Civili operam dedit; ſed tanto Rerum naturalium ſtudio flagravit, ut Hiſpaniâ, Luſitaniâ, Galliâ, Germaniâ, Pannoniâ, Angliâ, Belgioque peregratis, nondum ſatis ipſe ſibi fecerit, ac longiora & moleſtiora itinera ſuſcepiſſet, ſi votis valetudo reſpondiſſet. Annum agens 64. hydrope laboravit ex intemperante aquæ frigidæ potu, quo morbo clariſſ. Viri Guilielmi Rondeletii curâ & diligentiâ liberatus fuit uſu Cichorii. Anno autem ætatis 39. in Hiſpanica peregrinatione, ruente in curſu per acclive equo cum ipſo ſeſſore, dextrum brachium ſupra cubitum fregit, & eum inſequente, dextrum crus. Viennæ porro Auſtriæ annum agenti quintum & quinquageſimum, pes ſiniſter illi luxatus, & malleolus fractus. Octennio deinde poſt Francofurti ad Mœnum, ex caſu dextrum femur luxatum, & luxatione nec à Medicis nec à Chirurgis agnitâ, ſed neglectâ, ad contuſionem dumtaxat medicamenta applicantibus, prorſus claudus effectus eſt, ut ne pedem quidem promovere poſſet, niſi gemino ſcipione ſub alis ſubnixus. Eam ob cauſam cum corpus exercere nequiret; ſed perpetuo fere illi ſedendum aut decumbendum eſſet, graves alii acceſſere morbi, calculus, coli dolor, & hernia. Ab Imperatoribus Maximiliano II. & Rudolpho ſucceſſore honeſtiſſimis conditionibus evocatus & numero familiarium aulicorum adſcriptus, Horti Cæſarei curam per annos circiter quatuordecim habuit. Aulicæ tandem vitæ pertæſus, Francofurtum ad Mœnum conceſſit. Demum anno 1693. ab Academiæ Leydenſis Curatoribus honorificis litteris & ſtipendio invitatus, Lugdunum venit, ibique quamdiu fuit quà publicè, quà privatim, utilis eſſe nullo unquam tempore deſtitit. Scripta ſua omnia ad incudem hic revocavit, extremamque manum addidit & in duos tomos digeſſit. In primo continentur icones plantarum 1135. in altero præter fructus & animalia exotica, plantarum effigies ſunt

CLUSIUS.

Icon. tom. 2.

Ex Orat. funebr. Everardi Verſtii in obit. Cluſ.

Cluſ. cur. poſt in fol. 35.

45. à Clusio observatarum. Obiit cælebs in hac civitate anno 1609. die 6. Aprilis, ætatis 84. omnibus desiderium sui relinquens tristissimum, simulque memoriam nominis nunquam interituram; nam præter Stirpium cognitionem qua certè omnes superavit qui prius scripserant, Historiarum etiam, Cosmographiæ, & Linguarum exactam habuit peritiam, Latinæ scilicet, Græcæ, Italicæ, Gallicæ, Hispanicæ, Lusitanicæ, Belgicæ, Germanicæ. Cæterum à se primum observatas Stirpes accuratè describere & ex tempore rubricâ pingere solebat; sed pluribus annis postquàm eas observasset, earum „ icones sculptæ sunt. [a] Inde factum est, inquit, ut clarissimus vir Rem„ bertus Dodonæus, nunc Cæsareus Medicus, veteri amicitiâ mihi con„ junctus, quas ex meis iconibus voluerit, liberè in suam purgantium Histo„ riam intulerit. Ego vicissim eadem libertate fretus, Anemones quatuor „ generum, Aristolochiæ longæ vulgaris, quàm & Sarracenicam Galli ap„ pellant, & Chamæsyces effigies, quoniam meo argumento deserviebant, ex eodem Libro desumpserim. Clusii certè modestiam hoc in loco satis mirari nequeo; tantùm enim ab ipso distabat Dodonæus in Re Herbaria quantùm à puero magister.

a *Clus. Præfat.*

LOBELIUS.

MATHIAS LOBELIUS Insulanus Clusio etiam longè fuit inferior, longè minorem in describendis plantis diligentiam adhibuit, ut constat ex Adversariis Observationibus & Illustrationibus Stirpium, in quibus omnibus ubi icones desunt, vix sanè potest intelligi. In assignandis autem plantarum locis nimiùm memoriæ suæ tribuit: nam ut optimè notat Raius, multas pro indigenis Angliæ habuit, quas nemo præter ipsum in Anglia spontè nascentes observavit, quasque in locis ab illo designatis frustra requisiveris; imò nec alibi fortè in rerum naturâ reperiendas. Exemplo sit Lycopsis altera Anglica, & Nymphæa Lutea, nec non alba, minor. Lobelius autem auxilio fretus PETRI PENÆ Gallo-provincialis, viri doctissimi rariores plantas in Gallia Narbonensi nascentes divulgavit stylo duro, incompto, amaro, qui in virum celebrosum quadrare apertè videtur.

PENA.

BAUHINI FRATRES.

Veniamus nunc ad [b] JOANNEM & [c] CASPARUM BAUHINUM, nobile illud par fratrum, qui tantam inter Herbarios famam adepti sunt, vix ut minima herbula appelletur, sine utriusque commemoratione. Ex patre Gallo & Ambiano Basileæ nati sunt. Quamvis autem eruditissimi fuerint, videntur tamen sibi plus oneris quàm humeri ferre poterant, imposuisse. „ Historiam scilicet universalem unusquisque scribere instituit; sed ut ait „ Gesnerus ad Fuchsium scribens, unus vir nullus vir, si usquam in hoc „ maximè argumento verè mihi dici videtur. Sunt enim infinitæ Planta„ rum species, quarum magnam partem singulos ignorare necesse est, „ propter regionum diversitatem. Quod si suas quisque observationes protu„ lerit, spes est aliquando fore, ut ex omnibus opus unum absolutum ab „ aliquo Colophonem addituro, perficiatur. Quod ut nostro sæculo fieri optarim, ita vix sperare ausim: neque hoc quo vivimus sæculo plantarum Historia universalis absolvi potest, quoniam ex descriptionibus hactenus cognitarum, singulæ species nec certò dignosci, nec ad propria genera revocari possunt. Hinc fluxerunt errores penè omnes quibus Historiæ illæ universales turpiter fœdantur. Verùm ut ad Bauhinos revertamur, nullum

b *Obiit Montis-Bellicardi* 1613.
c *Obiit Basilicæ* 1624. *ætatis* 64.
d *Epist. pag.* 237.

opus utilius mihi videtur ipso [a] Pinace neque tunc multo perfectius fieri poterat. [b] In Prodromo Theatri Botanici Plantæ supra sexcentæ à C. Bauhino primùm descriptæ cum pluribus figuris proponuntur, ex quibus tamen longè plures aridas, mutilasque accepit ab amicis, quàm vivas. Idem quoque usu venit Joanni Bauhino, qui sibi cognitas accuratius descripsit, ideoque fratri anteferendus; nam etiamsi nomina synonima plantarum uterque simili propemodum eventu collegerit, descriptiones tamen à Joanne concinnatæ longè præstant iis quas Gasparus paraverat, si de cæteris Theatri Botanici partibus ex prima quæ de Graminibus & Bulbosis agit, & ex ipso Prodromo liceat judicare. Cæterum in eo peccasse videntur viri præstantissimi quod institutionem generum qua nihil ad Historiam plantarum absolvendam magis necessarium, planè neglexerint.

a *Edit. annis 1620. & 1671.*
b *Edit. annis 1623. & 1671.*

PASSÆUS.

Huc etiam spectant Crispini Passæi [c] Hortus floridus, in quo icones 325. accuratè delineatæ & secundùm quatuor anni tempora divisæ exibentur. [d] Emanuelis Swertii Septimontii Batavi, itemque [e] Theodori de Bry Florilegia. Tùm [f] Joannis Ponæ Pharmacopæi Veronensis Descriptio Montis Baldi & [g] Jacobi Cornuti Doctoris Medici Parisiensis Canadensium Plantarum Historia. Cornuti autem parùm fuit in plantarum cognitione versatus, ut manifestum est ex ineptis appellationibus quibus utitur in Enchiridio Botanico Parisiensi & descriptionibus speciosis ab Herbariorum stylo tamen alienis, quibus rariores plantas à Joanne & Vespasiano Robino, cæterisque Rei Herbariæ studiosis observatas & Parisiis educatas, adornare conatus est, additis iconibus 68.

c *Edit. 1614. & 1717.*
SUVERTIUS.
d *Anno 1612.*
BRY.
e *Anno 1612. 1614. & 1618.*
PONA.
f *Anno 1601. 1608. & 1617.*
CORNUTI.
g *Anno 1635.*

PARKINSONUS.

Post Bauhinos JOANNES PARKINSONUS Londinensis, Pharmacopæus Regius, Historiam etiam universalem Plantarum Anglicè tradere conatus est. [h] In Paradiso enim terrestri, opere sic nuncupato, florum Historiam latè persequitur. [i] In Theatro verò Botanico plures Plantarum species complectitur, quàm quævis alia quæ hactenus extet Historia. In plerisque C. Bauhini vestigiis insistit, multas tamen species addit ex Alpini Exoticis, Cornuti Canadensium Historia, aliisque. Ex altera etiam parte per oblivionem aut festinationem multas omisit, alias etiam repetit, ut monet Raius.

h *Edit. 1629.*
i *Edit. 1640.*

Ex his manifestum est, per paucos quidem maximè viros salutarem ipsam professionem increvisse, qui Plantas Europæ describere & ad proprios usus referre non dubitantes, Rem Herbariam valdè amplificarunt. Eò namque confidentius uti debemus nostris, quò nobiscum, ut dicam, nascantur. [k] Hæc sola naturæ placuerat esse remedia parata vulgò, inventu facilia ac sine dispendio, ex quibus vivimus. Postea fraudes hominum & ingeniorum capturæ officinas invenere istas, in quibus sua cuique venalis promittitur vita. Statim compositiones & mixturæ inexplicabiles decantantur. Arabia atque India in medio æstimantur ulcerique parvo medicina à rubro mari imputatur: cùm remedia reverà quotidie pauperrimus quisque cænet.

k *Plin. lib. 24. cap. 1.*

Quæ in Græciâ & Orientalibus regionibus proveniunt Herbæ ab Incolarum diligentiâ & Principum munificentia non minorem celebritatem quàm è propriis viribus acceperunt. [l] Juba Mauritaniæ Rex Herbarum studio

l *Fusch. Epist. nunc Hist. plant.*

a *Gal. lib. 1. de Antid. cap. 1.* „ quàm regno memorabilior. [a] Mithridates, quemadmodum & apud nos „ Attalus, inquit Galenus, omnium propè ſimplicium medicamentorum ex„ perientiam habere ſtuduit, quæ perniciosis venenis adverſantur, facultates „ ipſorum in facinoroſis hominibus morte damnatis explorans.

Imperatoribus Romanis non minori curæ fuerunt Herbæ. Arabiam, Lybiam, Siciliam celebrarunt & Cretam [b] cùm Herbarii viri qui illic à Cæſare alebantur, ut etiam à Galeno refertur, non ipſi Cæſari ſolùm, ſed toti quoque Romanorum urbi plena vaſcula tranſmitterent. Evacem etiam Arabum Regem memorant, qui de Simplicium effectibus ſcripſit ad Neronem; ſed [c] hanc Plinii lectionem nec Plinianam, nec illorum temporum eſſe, rectè judicat Salmaſius.

b *Gal. ibid. cap. 2.*

c *Lib. 15. cap. 2.*

Prolegom.

Sed cur ſileamus Principes, qui hoc parumque ſæculo Rem Herbariam liberaliter exceperunt? Nonne Philippum hujus nominis II. Hiſpaniarum Regem potentiſſimum in Americam miſiſſe Franciſcum Hernandem Archiatrum ſuum ut plantas indagaret, teſtatur [d] Joſephus Acoſta? De „ plantis, inquit, liquoribus, & aliis rebus medicis, Regis juſſu præ„ clarum opus Doctor Franciſcus Hernandes condidit, in quo uiverſæ „ plantæ ad vivum expreſſæ deſcribuntur numero 1200. comprehenſæ, „ conſumptis in hoc opere ſexaginta ducatorum millibus. [e] Conringius affirmat ſe ab amico accepiſſe in eo plus quàm 5800. Stirpes exponi. Alii volunt illud opus in locupletiſſima Bibliothecâ Regiæ Eſcurialis propè Madritum aſſervari: Cùm tamen ibi plantarum inquirendarum causâ verſarer, pro Hernandis collectionibus, plurimos Codices mihi oſtenderunt non quidem Plantarum ex America; ſed indigenarum, nec rariorum ſemiputridarumque.

d *De naturâ novi orbis lib. 4. cap. 29.*

e *Introd. in Art. med.*

HORTUS PATAVINUS.

Inter Hortos publicos, in quibus plantæ à Profeſſoribus indigitantur, antiquiſſimus eſt Patavinus, ob quem Senatui Veneto ſumma laus tribuen„ da eſt. Is enim [f] Hortum ſphæricum, amplum, irriguum inter duo tem„ pla auguſtiſſima D. Antonii & D. Juſtinæ, omni genere Herbarum me„ dicinalium refertum, ad ſtudioſos medicinæ in Re Herbaria erudiendos „ conſtituit, ſuadente id clariſſimo Medico FRANCISCO BONIFIDIO „ Patavino, qui anno 1533. primus Simplicium explicator factus, id mu„ neris quàm diligentiſſimè obivit uſque ad annum 1549. [g] quo ſenio „ confectus & oculis captus, ab hoc onere deſtitit. Huic poſtea ſucceſſit GABRIEL FALLOPIUS Mutinenſis, conjunctâ tunc Chirurgiâ cum Simplicium explicatione. [h] Bellonius monet cum Franciſco Bonafide, Danielem etiam Barbarum auctorem fuiſſe Senatui Veneto ut Hortum conſtrui juberet. Obſervandum autem eſt Patavii alios eſſe Plantarum profeſſores, alios verò Horti cuſtodes, ut vocare ſolent, ſeu Præfectos Horti. Fallopius de Stirpium naturâ tantùm diſſerebat in Schola, earum verò curam non habebat. Quapropter [i] Caſparus Bauhinus Aloyſium Mundellam Brixianum recenſet ſecundum Horti præfectum & Aloyſium Anguillaram tertium, nec de Fallopio loquitur, nec de Bernardino Triviſano Patavino qui de„ functo Fallopio ſuffectus eſt anno 1563. [k] Mundellæ extat memoria ſub „ Aloyſii nomine Libris publicis Academiæ Patavinæ anni 1547. qui etiam „ perhibent Anguillaræ anno 1561. Viridarium relinquenti die 20. Septem-

f *Riccob. de Gym. Patav.*

BONAFIDIUS. *ſive* BONAFIDES.

g *Thomas in Gym. Pat.*

FALLOPIUS.

h *De neglect. ſtirp. Cult.*

i *In Pin.*

k *Thomas ibid.*

bris ejuſdem anni ſucceſſiſſe Melchiorem Guilandinum Boruſſum è vinculis " Turcarum ære Fallopii libratum. [a] ALOYSIUS MUNDELLA ſcripſit " Epiſtolas de Stirpium naturâ eximias quidem & elegantes; ſed ad Rem Herbariam parùm conducentes. [b] ANGUILLARÆ Opiniones ſeu Epiſtolæ multò utiliores ſunt, rariores enim Plantas obſervaverat in ſuis Peregrinationibus, quod opus ex Italico ſermone C. Bauhinum Latinum feciſſe narrat [c] Schenckius notis ac ſcholis adornatum.

MUNDELLA.
[a] *Edita ann.* 1538. 1543. & 1556.
ANGUILLARA.
[b] *Edit. ann.* 1561.
[c] *Biblioth. iatric.*

[d] Anno 1561. MELCHIOR GUILLANDINUS electus eſt horti Patavini cuſtos ad oſtendendas ibi herbas, earumque nomina & vires aperiendas. [e] Regiomonte Boruſſiæ oppido natus [f] à teneris ad litterarum " ſtudia ita incubuit, ut & linguarum cognitione & in Diſciplinis ſubtilioribus atque Arte medica excelluerit. [g] Vir fuit ſine dubio litteratiſſimus, qui inſtar Gorgiæ de qualibet re propoſita, cùm ad alia omnia, " tùm ad ſtirpes & herbas pertinente, doctiſſimè ac diſertiſſimè diſputabat. " [h] E patria maturè egreſſus non ſolùm Europam peragravit; ſed etiam per " mare Mediterraneum, in alterum quaſi orbem trajecit, & auſpiciis Marini Cabelli Veneti, Aſiæ atque Africæ magnam partem perluſtravit, " atque in Indiam uſque penetravit, piratarumque perfidiâ captus ludibrium " iniquæ ſortis, ferreis catenis ad triremium tranſtra alligatus, aliquandiu " magno animo extantlavit. Ea in peregrinatione tantam medicamentorum, " quæ vocant Sinplicium, ſtudio ac labore indefeſſo cognitionem ſibi comparavit, ut & apud Italos ad admirationem venerit, & Horto ille medicorum qui Patavii eſt celeberrimo fuerit Præfectus, inque cathedram collocatus medicam, Medicinam cum applauſu profeſſus. Scripſit Mathiolus, " ſed ut aiunt falsò, eum in Sicilia & Romæ penuriâ laboraſſe, tantâ, ut " aliunde ſibi victum comparare nequiverit, quàm ex allatis ex montibus " illis cum aſino bajulo radicibus: quod etiamſi factum tantùm abeſt ut dedecori verti debeat, quin ad laudem ejus & commendationem faciat plurimum. Fatis conceſſit Patavii 1589. Cæterum cùm Guilandinus in Herbario Mathioli centum notaſſet errata & poſt quadriennale ſilentium Mathiolus tantùm viginti erratorum defenſionem ad I. Cratonem Medicum ediſſet, idque Guilandino in India tunc abſente, ſuſcepit defenſionem ejus " Paulus Heſſus Medicus Uratiſlavienſis. Peregrinationum quoque ſuarum " Commentarios adornavit rogatu aliorum Guilandinus; ſed illos interciſſe fama eſt ſcelere piratarum. Vehementer in adverſarios ſuos invehebatur teſte Theone. [i] Pauca tamen cùm multa expectarentur, ejus exſtant " ſcripta, & inter ea Commentarius de Papyro ad C. Plinium editus, in quo " tamen virum tantæ exiſtimationis multoties hallucinatum eſſe, erudititiſſimus Scaliger contrario ſcripto demonſtravit. "

[d] *Riccob. ibid.*
[e] *Thuan. ad ann.* 1589.
[f] *Melchior Adam.*
[g] *Riccob. ibid.*
[h] *Melchior Adam.*
[i] *Thuan. ibid.*

[k] Locus Melchioris Guilandini in Horto Patavino datus eſt JACOBO " ANTONIO CORTUSO Patavino [l] anno 1590. [m] Is præter generis nobilitatem ſibi decus & ornamentum ſuis ipſius ſtudiis ac virtutibus comparavit. Semper enim fuit ſtudioſus quàm qui maximè, ac temetſi Medicum nunquàm profeſſus eſt, tantopere tamen Simplicium medicamentorum cognitione eſt delectatus, & Herbarum omnium, fruticum, arborum " vires tam exactè cognovit, ut qui hujus rei peritior, ſuis temporibus fuerit, "

CORTUSUS.
[k] *Riccob. ibid.*
[l] *Thomas ibid.*
[m] *Riccob.*

a *Edit.* 1591.

„ nominari posse nemo videatur. Obiit anno 1593. nullo edito nisi [a] Cata-
„ logo Plantarum Horti Patavini Italicè Venetiis excuso.

PROSPER ALPINUS.
b *Riccob. Ibid.*

„ [b] PROSPER ALPINUS Marosticensis ad lecturam Simplicium in
„ Scholis & ad ostensionem Simplicium in Viridario electus est anno 1593.
„ In Ægiptum profectus est cum Georgio Aimo Veneto anno 1580. ad
„ Venetam nationem ibi commorantem curandam & sanandam: & acci-
tus est Genuam anno 1585. à Joanne Andrea Aurea Principe, classis His-
paniæ Imperatore, ut ei medicam operam navaret. Deinde Patavium se
contulit ac explicationem Simplicium, vir ingenio versatili, maximaque
eruditione præditus. Multas rariores plantas tùm à se in Ægypto observa-
tas, tùm ex Cretâ aut aliunde ab Hieronymo Capello & Nicolao Conta-
reno Senatoribus amplissimis acceptas minùs feliciter descripsit, ac depingi
curavit, ut abundè probant non solùm de plantis Ægypti tractatus; sed de
Exoticis Libri ab Alpino Alpino, Prosperi filio anno 1628. editi. Mortuus
est Prosper anno 1617.

ZARABELLA & PREVOTIUS
c *Thomas ibid.*

„ [c] Anno 1618. JACOBUS ZARABELLA ad lecturam Simplicium,
„ ad ostensionem verò eorundem in Horto adhibitus est JOANNES
„ PREVOTIUS Rauracus usque ad annum 1630. quo grassante pesti-
„ lentiâ occubuit. Anno 1631. munus oblatum recusavit JOANNES
„ RHODIUS Dannus, & Senatusconsulto datum ALPINO ALPINO
„ Prosperi filio anno 1633. ad annum usque 1637. quo tabe periit. Anno
1638. JOANNES VESLINGIUS Mindanus, Eques sancti Sepulchri suc-
cessit: periit febri maligna 1649. Abundabat certè Veslingius multiplici
doctrinâ, nec minus inter anatomicos quàm Botanicos celebrandus. [d] Suc-
cessit ei GEORGIUS A TURRE Patavinus medendi peritiâ jam clarus
& amœnioribus litteris ac potissimum priscorum numismatum notitiæ de-
ditus. Hujus locum nunc præclarè occupat multis nominibus perillustris
Abbas FELIX VIALI.

ALPINUS ALPINUS.
VESLINGIUS.
d *Thomas ibid.*
GEORGIUS A TURRE.
VIALI.

HORTUS PISANUS.
e *Conring. Introd. in Art. med.*

„ [e] Exemplo Patavino incitatus, Pisis Hortum construi fecit Cosmus Medi-
„ ces, magnus Dux Florentiæ, Heros & virtute & ingenio maximus, eique
„ præfecit Andræam Cæsalpinum, cujus inferius mentionem faciemus. Ju-
cunda proinde memoria debet esse Hortorum Farnesianorum, Barberinorum,
Ludovisianorum, Burghesianorum, Aldobrandinorum, Estensium, cætero-
rumque qui purpuratorum virorum nominibus decorati sunt. Jucunda in-
„ quam memoria Federici Cæsii, sancti Angelis Principis, [f] qui genus &
„ proavos atque hæreditarium principatum vix sua decora existimans, omni
„ disciplinarum genere sic animum illustravit, ut erudita perspicuitate maxi-
„ mè Lynceus, Lynceorum omnium dux & oculus fuerit. Obliti sumus Hor-
torum Casparis à Grabielis & Priuli Senatorum qui Gesneri tempore perce-
lebres erant Patavii, ut & Venetiis Hortus Cornelii viri illustris, qui Cipri
insulæ præfecturam gesserat, ex qua ut Creta, Alexandria, aliisque Regioni-
bus multa pulcherrima, & rarissima Venetias afferri curaverat. Bononiensem
Hortum nostris temporibus multùm locupletarunt plantarum studio inprimis
delectati JACOBUS ZANONI & LÆLIUS TRIUMPHETTI Roma-
num verò plurimum illustravit diligentissimus vir & Rei Herbariæ peritis-
simus JOANNES BAPTISTA TRIUMPHETTI: Sed priusquam ex

f *Ferrar. de Flor. cult.*
Gesn. de Hort. Ital.
JACOBUS ZANONI.
JOANNES BAPTISTA & LÆLIUS TRIUMPHETTI.

Italia discedamus, quod tribuemus præconium illustrissimo PRINCIPI CATHOLICÆ? cujus liberalitate & beneficentiâ rariores & elegantiores Plantas in ea Siciliæ parte, quæ tam magnifico viro patet, inspicere licet, diligentia & studio viri præstantissimi FRANCISCI CUPANI, iniquum planè foret reticere nomen clarissimi illius Episcopi Aichstadensis JOANNIS CONRADI A GEMMENSEN, qui Eystetii sive Aichstadii in Franconiâ maximos sumptus fecit, non tantùm in colendos Hortos elegantissimos arcem episcopalem cingentes in monte sancti Wilibaldi; sed in excudendas icones amplissimæ formæ; BASILIO BESLERO tantùm opus accurante, quòd Clusio si diutius vixisset fuerat destinatum. Descriptio autem hujus Horti celeberrimi edita est Norimbergæ anno 1613. cùm 1083. iconibus speciosis, quarum nonnullæ magnitudinem ipsarum plantarum superant.

PRINCEPS CATHOLICÆ.

FRANCISCUS CUPANI

HORTUS EYSTETTENSIS.

BESLERUS.

Ne antiquiores palmam hac in arte nobis præripuisse existimentur Hortis tantopere celebratis Hesperidum, Babylonis, Adonidis, Alcinoi, Epicuri, Theophrasti, cæterisque, ponamus nobis ante oculos Belgii & Angliæ Hortos. Lugdunensis & Amstelodamensis abundè complectuntur quidquid in Indiis & Africâ gignitur. Oxoniensis verò & Londinenses nihil exoptandum relinquunt ex Jamaicâ & Virginiâ: Hamptoniensis, Camptonianus, Chelseianus nihil ex universo orbe. Mirùm dictu quantùm gloriæ & laudis consecutus sit CASPARUS FAGELIUS Potentissimorum Ordinùm Hollandiæ, ut vocant *Pensionarius*, Herbarios in omnes orbis plagas mittendo plantas undecunque conquisituros: sed magno Rei Herbariæ detrimento periit tantus vir, cujus Hortos Kewenhorsti non longè à Lugduno Batavorum non semel vidisse gloriabor. HIERONYMI BEVERNINGII viri præclari & pluribus legationibus functi memoriam cadere non patientur doctissimi BREYNII Opera. Hortum BEAUMONTII cui Euphorbium ex Africâ propriis sumptibus accersitum non minorem famam conciliabit quàm Jubæ, semper commendabit petitissimi HAGELAERI Cathalogus. Quandiu in terris suus Botanicæ erat honos Zurflidianum & Honslardiacum; ab hominum oblivione & silentio vindicabunt curæ viri præstantissimi DANIELIS MARESII. Demum clarissimi PAULI HERMANNI Paradisus & Flora Batava æternum erunt monumentum amoris summi, quò Batavi plantas prosequuntur. Moveor tam amico orbatus, qualis ut arbitror, nullus unquàm erit. Quantùm ad absolutionem Artis Herbariæ contulerit ex Catalogo Horti Academici Lugduno Batavi quem emisit in lucem anno 1687. colligi potest. Rerum omnium rariorum quæ ad Philosophiam naturalem spectant, thesaurum habuit omni pretio majorem ex Indiis Orientalibus & Africâ à se delatum, quo nunc partim Anglos, partim Batavos potiri audio: sed mentem habuit omni thesauro præstantiorem. Natus est anno 1646. die 30. Junii Hallis in Saxoniâ. Obiit Lugduni Batavorum Medicinæ & Botanices Professor die 29. Januarii, 1695. Successorem habuit clarissimum virum JOANNEM HOTTON omni eruditionis genere prædicandum. Obiit pariter HENRICUS VAN DRAAKENSTEIN nobilis Batavus, Indiarum Præfectus qui nominis celebritatem apud posteros, nullis neque divitiis, neque volupta-

HERMANNUS.

tibus posthabendam assecutus ex celeberrimo illo Horto Malabarico, in quo plantæ 745. à PATRE MATTÆO Carmelita descalceato, Neapolitano, delineatæ, iconibus & descriptionibus eximiis exprimuntur, JOANNE CASEARIO Ecclesiaste opus promovente. Prima pars Horti Malabarici edita est anno 1678. duodecima verò anno 1693.

Gesn. de Hort. Galliæ.

Galli nostri meritis laudibus defraudari non debent. Franciscum hujus nominis primum Galliarum Regem, disciplinarum bonarumque artium „ patrem, Re Herbariâ delectatum fuisse Ruellii & Bellonii opera osten- „ dunt. Petrus Bellonius (inquit Gesnerus) ex longinquis peregrinatio- „ nibus semina varia congessit, omnis stirpium generis, ex quibus Lutetiæ „ satis, variæ ei stirpes provenerunt: non solùm verò paucas singulorum „ generum, præsertim arborum, quæ Lutetiæ nasci antehac non solebant „ educare contentus est, sed etiam sylvas. Quis enim ignorat decus omne suum Viridaria Gallia debere Bellonio? Hortus Relati Bellaii Cenomanensis Episcopi, ut refert etiam Gesnerus, nunquam satis in Herbarum & Arborum variarum culturâ laudati, nobilissimus fuit omnium qui tum apud Germanos tum apud Italos visebantur, ut nihil addi potuisset ad absolutam Horti benè exculti & innumeris variarum plantarum divitiis refertissimi curam ac diligentiam. Henricus IV. Galliæ & Navarræ Rex potentissimus, circa annum 1570. Horti sui plantarum rariorum instructi curam dedit Joanni Robino in dignoscendis & excolendis plantis nulli secundo. Sed anno 1626. longè ampliorem HORTUM instituit PARISIIS ad Suburbium sancti Victoris Ludovicus XIII. re & cognomine Justus, suadenditubus Heroardo Archiatron Comite & GUIDONE BROSSÆO Medico Regis ordinario, de Re Herbaria & medica optimè merito, qui Hortum verè Regium extrui & plantis undique conquisitis ornari curavit. Brossæus autem primus Horti præfectus, studiosis plantas indigitandi præposuit VESPASIANUM ROBINUM diligentissimum Botanicum, qui præter elegantes illas Linguæ cervinæ species, quarum nomina recensentur in Catalogo Plantarum Horti Regii, primus in Gallias attulit Felicem bacciferam, Adiantum Americanum, Origanum fistulosum, Asarum Canadense, Acaciam Americanam, Geranium triste, cæterasque rariores quibus Joannes Cornuti Doctor Medicus Parisiensis Historiam suam plantarum exornavit. Horti Regii præfecturam postea gesserunt Archiatron Comites; sed defuncto Antonio Vallot, eam obtinuit ædificiorum regiorum Moderator Colbertus, deinde Louvesius, postremò & Marchio de Villacerf: nunc æquissimi Principis dono Archiatron Comiti restituta est. Enim verò cujus tutelæ plantas ipsas commendare? Quem Horto suo, miro illi terrarum angulo præponere poterat LUDOVICUS MAGNUS, nisi illustrissimum GUIDONEM CRESCENTIUM FAGONEM, cujus admirabilem & benè divinam Herbarum cognitionem in se ipso tam faciliter experitur? qui in Horto Regio natus, & inter plantas educatus, eas adeo in amoribus & deliciis semper habuit, ut vix ex ephebis excedens, quascumque in Alpibus, Gebennis, Pyreneis, Arvenisque montibus & orâ maritimâ nascuntur, propriis manibus collectas in Hortum Regium suis sumptibus, quasi futuræ dignitatis conscius asportari curaverit. Nec eundem

HORTUS HENRICI IV.

HORTUS REGIUS PARISIENSIS.

GUIDO DE LA BROSSE.

VESPASIANUS ROBINUS.

Anno 1699.

GUIDO CRESCENTIUS FAGON.

dem ætate jam provectiorem ab earum ſtudiis avocarunt amœniores litteræ, non graviſſima medentis munia, quibus Aulæ & urbi aſſiduè ſuccurrit; ſed Regi, Regiæque familiæ conſulendo, plantis nequaquam defuit. Ludovico magno, in viros qui litterarum ſcientiâ præſtant verè munifico, ſemper fuit auctor ut diligentes Rhizotomos aleret, radices vivas ſeminaque ex omnibus partibus tranſmiſſuros: Unde nihil mirum ſi Hortus Regius Pariſienſis, immenſo illo plantarum numero quo inſtruitur, inter omnes emineat. Robino extincto, Dionyſius Joncquet Doctor Medicus Pariſienſis, Botanices Profeſſor renunciatus eſt. Huic ſucceſſit clariſſimus D. D. Fagon, ſummum Scholæ Medicæ Pariſienſis decus & ornamentum, qui ad aulam vocatus, Joannem Armandum de Mauvillain Doctorem Medicum Pariſienſem ſuffecit; & deinde pro ſingulari qua me complectitur benevolentiâ, eodem onere, grato quidem & ſuavi, anno 1683. me beavit.

HORTUS MONSPELIENSIS.
RICHIERIUS DE BELLEVAL.
MICHAEL & FRANCISCUS CHYCOINEAU.
PETRUS MAGNOL.

Nec Gallia ſolo Pariſienſi Horto gloriatur. Alterum regni ornamentum eſt Hortus Regius Monſpelienſis, ab Henrico IV. circa annum 1598. inſtitutus. Huic præfecit Rex maximus PETRUM RICHIERIUM DE BELLEVAL, Campanum, qui æternâ luce digna ſcripta reliquit, figuris elegantioribus inſignita; ſed hæredum incuriâ, perpetuis ut ita dicam tenebris involuta. Horti Monſpelienſis ſecundus Præfectus fuit JOANNES RICHIERIUS DE BELLEVAL: tertius verò MICHAEL CHYCOINEAU; ac nuperrimè per annos tres, juſſu Ludovici Magni, plantas indigitavit in ipſo PETRUS MAGNOL, qui curas omnes ad Rei Herbariæ incrementum feliciter contulit. Nunc eidem Horto præeſt FRANCISCUS CHYCOINEAU, qui magnas paternæ tum doctrinæ, tum famæ ſuſtinendæ ſpes facit.

PEIRESKIUS.
Salmaſ. Præf. in tab. Cebet. Arab.
Anno 1605.

Infauſto ſidere nata ſunt, quæ de Rebus naturalibus concinnavit NICOLAUS FABRICIUS PEIRESKIUS Senator Aquiſextienſis, *quem virum vel nominare, laudare eſt.* Perierunt excellentiſſimi viri pretioſi fœtus priuſquam in lucem mitterentur. Gaſſendo teſte, ejus vitæ ſcriptore accuratiſſimo, Myrtum latifoliam flore pleno è ſylvoſis locis, quæ inter Maſſiliam & Telonem occurrunt, eradicari, excoli, propagari & ad amicos transferri; Jaſminum verò Indicum, flavum, odoratiſſimum è Sina, Papyrum è Saitarum regione, Liſam è Mecha, Vites rariores Tuneto, Smyrnâ, Sydone, Damaſco, ex nova Francia aliiſque locis deferri curavit. Nucem Cuciophoram Zinziberque germinantes vidit [a] Belgenſerii, in ſuaviſſimis illis Hortis, in quibus feliciter adoleſcebant Gelſeminum Americanum majus, flore phœniceo; Perſicum violaceo; Arabicum pleno; Arantia flore rubro atque variegato; Meſpilus & Ceraſus acida ſine nucleis; Ficus Adamæa, cæteræque.

[a] *Beaugencier, oppidum non longè à Telone.*

GASTO BORBONIUS.

Immortalem Rei Herbariæ ſplendorem adipiſcentur Horti illi nobiliſſimi, quos Bleſis ac Pariſiis, rarioribus plantis ditari voluit Sereniſſimus Princeps GASTO BORBONIUS Aurelianenſium Dux. In eo certè Principes cæteros vicit, quòd inter armorum ſtrepitus, non ſumptibus tantùm ut alii, ſed doctrinâ quâ pollebat maximâ, Botanicen illuſtraret. Nihil tamen magis in Re Herbaria prædicabile aut gloriandum mihi videtur, quàm immenſus ille Theſaurus iconum Plantarum nativis ſuis coloribus ad vivum expreſſarum,

quæ aſſervantur in Pinacothecâ Ludovici Magni. Nihil pulchrius aut jucundius hoc Horto, qui non erucas aut bruchos, non inæquales autumnos, ſæviſſimas hiemes, ardenteſque ſoles pertimeſcit. Tantum opus inchoavit NICOLAUS ROBERTUS Bleſenſis, Pictor eximius, juſſu Gaſtonis Principis. Huic nunc incumbit JOANNES JOUBERTUS Pictavienſis, Roberto non inferior, ejuſque diſcipulus digniſſimus CLAUDIUS AUBRIETUS Catalaunenſis Campanus, qui in pingendis elegantoribus plantis, avibus, & quadrupedibus, induſtriam omnem & diligentiam adhibent, mandato Ludovici Magni, ſub cujus præſidio diſciplinæ & artes dulce degunt otium, pacis bellique temporibus, quibus tot tantiſque viris Academicis egregium largè liberaliterque decernit ſtipendium optimus Princeps, ut Hiſtoriam naturalem, Phyſicam & Mathematicas diſciplinas promoveant, Picturamque, Sculpturam, Architecturam, Rem Nummariam, cæteraſque bonas artes ad abſolutionem perducant.

ROBERTUS. JOUBERTUS. AUBRIETUS. *Pictores eximii.*

His progreſſibus mirè adolevit Res Herbaria ab Hippocratis ævo ad noſtra tempora; nec quicquam ei deeſſe videtur præter accuratam generum conſtitutionem: accuratam, dicam, non qualemcumque; debet enim eorum character è genuino fonte derivari. Ut clarius intelligatur qualis eſſe debeat generis acceptio apud Herbarios, notandum eſt ſimiles plantas à diſſimilibus ſeparandas & cum ſimilibus velut in faſciculos eſſe colligendas. Similitudo illa peti debet à propria partium ſtructurâ; non verò à remotis illis ſignis, quæ ratione locorum, tempeſtatum aut facultatum in plantis occurrunt. Eas igitur quæ ſimili ſtructurâ donantur, ad idem genus reducemus, ſeu quod idem eſt, generis nomine aliud nihil intelligemus præter congeriem plantarum, quibus nota propria, ſeu character idem, apprimè convenit. Quoniam autem plantæ quæ ejuſdem generis ſunt, ſigno quodam ſingulari inter ſe differunt, ſpecies ejuſdem generis appellandæ ſunt, quæ præter characterem generi proprium, alia ſingulari notâ diſtinguuntur à cæteris ejuſdem generis. Plantæ v. g. omnes quibus Ranunculi nomen convenit, non tantùm à cæteris generibus diſtinguuntur notâ propriâ omnibus Ranunculis communi; ſed à ſe invicem ſingulari quadam, ſpeciebus ſingulis hujus generis ita propriâ, ut nulli alteri ejuſdem generis conveniat. Inſuper duo obſervanda ſunt circa characteres generum plantarum, eos ſcilicet in omnibus ſpeciebus ejuſdem generis apprimè ſimiles eſſe debere; tùm & ſenſibus obvios abſque Microſcopii auxilio.

Quid generis nomine intelligi debeat apud Herbarios.

Quid ſpeciei nomine.

Deinde ſi tutiorem viam inſiſtere cupiamus, conſtituta genera vocabulis nullatenus immutandis appellari debent; & quòd Artis caput eſt, unicum tantum vocabulum cum notione characteris ſic conjungi oportet, ut nullatenus adhibeatur ad diverſa plantarum genera ſignificanda ſervatis quantum fieri poteſt traditis, melius quàm acceptis nominibus. Verumtamen quoniam magnum opus omnino & arduum eſt, Rem Herbariam ad optatos eos exitus provehere, multaque eam ob cauſam immutanda, novaque plurima inſtituenda: quæcunque in hoc opere proponentur, eo animo proponam, ut doctiorum ſententiam de his faciliùs accipiam, quod lubentem gratumque facturum me ſpondeo, meaque emendabo ex eorum judicio.

Nihil mihi videtur integræ reſtitutioni Botanices magis adverſari quàm

Etymologia nominum Planta-

vetus illa & intoleranda consuetudo, ne dicam cacoëthes de naturâ plantarum judicandi ab etymologia. Qui primùm nomina plantis imposuerunt, sive in Græciâ sive in Ægypto, plerumque rationem solùm habuerunt rerum singularium quæ plantis sic appellatis vix respondebant, multò minùs cæteris ejusdem generis. Nos verò attendere debemus ad ea quæ speciebus omnibus apprimè conveniunt. Quid enim aliud est constituere genera plantarum, nisi explorare quid pluribus commune sit, iisque nomen idem impertiri, ratione communis illius signi? Sæpius autem præstaret ut apertè loquamur, vim nominum in hac disciplina ignorare, vel ea tantùm usurpare quæ nihil ex seipsis significant, ut Soldanella, Stramonium, aliaque quæ in errorem inducere non possunt: prolato enim tali nomine, illico veniret in mentem, eò significari plantam cujus nota propria in structura quadam singulari partium posita est, cùm sæpe usu veniat ut nomina plures excitent in nobis notiones ejusdem plantæ, characteris nempe generici, tum & causæ propter quam eadem nomina olim imposita fuere, quæ tamen causa cæteris speciebus ut plurimum non convenit.

rum tenebras sæpius affert quàm lucem Rei Herbariæ.

Ranunculus v. g. ratione sui nominis significat plantam à Ranis, ut aiunt, expetitam & in paludibus nascentem: ratione verò notæ propriæ plantam cujus character in certa propriarum partium structurâ versatur. Nonne igitur satius foret etymologiæ Ranunculi oblivisci, cùm plurimæ ejus species in aridioribus locis nascantur? Leucoium vi sui nominis Violam albam significat; cùm tamen longè plures occurrant Leucoii species floribus luteis, aut purpureis. Angelica sativa à summis viribus nomen habuit: an propterea Angelicæ nomen denegandum esset plantæ deleteriæ, quæ eadem notâ propriâ prorsus donaretur? Itaque à sola partium structurâ nomina plantarum peti debent, cùm nullâ tutiori ratione possint distingui.

Generibus autem consideratè statutis, alius Rei Herbariæ cardo in eorum dispositione consistit, quæ sic institui debet, ut maximè conducat ad planiorem & breviorem plantarum cognitionem. Hæc facilè obtinebitur si genera in nonnullas classes ita distribuantur, ut earum ope nomina plantarum ex tempore & sine præceptore indicentur. Classis autem nomine intelligitur congeries generum, quibus nota quædam communis adeo propria est, ut ab omnibus aliis generibus plantarum prorsus differant.

Quid Classis nomine intelligi debeat apud Herbarios?

Naturalis ordo nunc postulat ut initium faciamus à ratione instituendorum generum, cujus præcepta jamdiu à doctissimis viris tradita sunt. Deficiente enim sæculo decimo sexto, cùm in dies cresceret plantarum cognitio, & hinc confusa nominum multitudo valde augeretur, maximum illi lumen Arti Herbariæ accessurum sapienter judicarunt, si plantæ huc usque cognitæ ex principiis quibusdam quasi naturalibus ad certa genera reducerentur, nec eos spes & eventus fefellissent, nisi Mæcenate vel otio, cæterisque caruissent ad hoc institutum necessariis.

CONRADUS GESNERUS, Tigurinus, [a] *vir ille publicum bonum juvandi adeo studiosus*, totius Historiæ naturalis parens ac veluti promptuarium, primus omnium veram aperuit viam ad plantarum cognitionem assequendam, generum adjumento. [b] Natus est Tiguri celebri & totius Helvetiæ " primaria urbe, anno 1516. in nulla autem naturæ rerum parte diligentius "

GESNERUS.

a *Conring. Introd. in Art. medic.*

b *Melchior Adam.*

„ eſt verſatus, nulli plus temporis & operæ impendit quàm plantarum „ cognitioni. Etenim adoleſcens aut potius puer ab avunculo Joanne Fricio Rei Herbariæ perito ad hoc ſtudium adſuefactus eſt, quod deinde „ ſemper amavit. Nam & Lauſannæ cùm eſſet, ſemper Herbarum gratiâ „ montes Sabaudiæ pererrabat, & Baſileæ non minori ſtudio ad Rheni ripas „ & paſſim etiam per latè patentes campos, & in vicinis montibus plantas „ inveſtigare ſolebat. Tiguri etiam poſtquam habitare cœpit non tantùm in „ agros & montes urbi vicinos Herbarum noſcendarum cauſâ exire conſueverat, ſed quotannis ferè aliquam peregrinationem in alias Helvetiæ partes ejuſdem rei gratiâ ſuſcipiebat. Itaque magnam partem Alpium Rhæticarum & Helveticarum, Plantarum causâ perluſtravit. Cùm etiam Venetias profectus eſſet ut Mediterranei maris piſces in urbe celeberrima cognoſceret, non minori causâ & ſtudio in illo itinere plantas quàm in ipſa urbe „ piſces obſervavit, & depingendas curavit. Eademque diligentiâ in peregrinationibus Gallicis uſus eſt. Obſervabat autem non tantùm plantas à veteribus Dioſcoride, Plinio & Theophraſto deſcriptas aut à recentioribus Ruellio, Fuchſio, Trago; ſed naturæ ipſius ſcrutator, omnes ante „ ſibi non viſas plantas colligebat, depingebat, in Hortulo ſuo plantabat. „ Diligenter præterea primas qualitates plantarum & temperamenta inveſtigabat, & in hunc uſum quaſvis plantas guſtabat, alligabat corpori, & „ variis rationibus earum vires experiebatur. Tantam ejus diligentiam cùm „ cognoviſſent complures homines doctiſſimi & qui ejus judicio multùm „ tribuerent, certatim ad eum miſere ſemina varia & plantas quamplurimas cùm recentes tùm ſiccas; idque ex Italia, ex Gallia, ex Germania „ & Anglia uſque. Itaque cùm propria diligentiâ tùm amicorum ſtudio collegit plures quàm quingentas plantas, quarum deſcriptiones apud nullum „ veterum extant. Jamque ſe operi accinxerat, ut quæ triginta ferè annis maximo ſtudio & labore penè infinito collegerat, in publicum ederet; cum „ fati vi ſuis ereptus, præclarum opus obſolvere & explere non potuit. „ Attamen ne tanti ejus labores perirent, quæcunque de plantis collegit & „ annotavit, ea omnia cùm decumberet, teſtamento legavit claro Medico „ Gaſparo Wolphio, eique operis editionem commiſit ac quantumvis æger „ & admodum infirmus, diligenter tamen & accuratè methodum quam „ ſervare inſtituerat, expoſuit. Antequam verò in morbum incideret, figuræ plantarum quamplurimæ ligno inſculptæ fuerunt, in quibus depingendis ipſe frequens pictori aderat & curabat; ſed ut plurimùm ut certa „ ſervaretur in omnibus proportio; deinde ut pictor non artem ſuam „ oſtentaret, ſed naturam imitaretur & ad illam quamprimè accederet. „ [a] Singulari enim nec alias uſitata ratione icones ſtirpium depingi & ſculpi „ fecit, plantas in partes dividendo & ſingula ſeorſim ſpectanda exhibendo. [b] Ego, inquit Geſnerus, in meo ſtirpium Oceano penè ſubmergor & „ obruor multitudine rerum. Hæc autem omnia Wolphii & Camerarii incuriâ perierunt. [c] Periit & praxis medica Geſneriana ex infinitis experimentorum & remediorum Schediaſmatis ac Collectaneis congeſta quæ referente Schenkio ſervabatur inabſoluta in Bibliothecâ Wolphianâ. Nuperrimè accepi ab eruditiſſimo viro D. Sherafdo plurimas icones plantarum Geſ-

a Conring. Introd. in Art. med.
b Geſn. epiſt. à C. B. Edit.
c Schenc. Biblioth.

neri curâ concinnatas, duobus voluminibus *in folio* (ut vocant) comprehensas. Cum descriptionibus notisque manu exaratis Norinbergæ asservari in Bibliothecâ celeberrimi viri D. Joannis Georgii Volkameri ejusdem civitatis Physici. Mortuus est Gesnerus in Musæo suo, quo paulò antè quàm expiraret reduci voluit, lue pestifera, quæ Tiguri grassabatur correptus, anno 1565. ætatis 49. cùm fundamenta Botanices jaceret, quæ pluribus deinde vitiis laboravit, quòd ejus vestigia non fuerint secuti qui post ipsum vixerunt.

Fundamenta hæc maximè ponebat Gesnerus in flore & fructu plantarum. [a] *Ex his enim potiùs quàm foliis*, inquit ad Theodorum Zuinggerum perdoctum Medicum scribens, *Stirpium naturæ & cognationes apparent. His notis (à fructu, semine & flore) Staphisagriam, & Consolidam regalem vulgò dictam Aconito συμφύλους εἶναι βοτάνας facile deprehendi.* Hinc in Epistola ad Adolphum Occonem diligentem medicum Augustanum, sententiam suam etiam apertè declarat. [b] *Melissa Constantinopolitana ad Lamium vel Urticam mortuam quodammodo videtur accedere, seminis tamen, unde ego cognationes stirpium indicare soleo, figurâ differt.*

a *Epist. p.* 113.

b *Epist. p.* 65.

FABIUS COLUMNA ex antiqua illa & perillustri Columnarum gente oriundus, quæ inter nobiliores Italiæ familias primas partes occupat, præ aliis commendandus est ob exquisitam Historiæ naturalis cognitionem. Nihil profectò adeo absolutum, nihil in hoc genere cum tanti viri operibus comparandum est, sive icones auctoris manu exaratas, sive descriptiones & dissertationes criticas spectes. [c] "Hieronymus Columna, ut ait Thuanus, ex conjuge dilectissima Pompeium honoribus quibusdam in aula Romana defunctum reliquit, ac postremò & Fabium qui in naturali Historia industriam suam hodie exercet, scriptis in eo genere aliquot jam editis, & majore in posterum spe excitata." Anno 1592. opus omnino eruditum φυτοβασάνου nomine, cum iconibus 35. in lucem emisit; deinde ἔκφρασιν plantarum iconibus 156. ornatam juris publici fecit anno 1606. ejusque partem alteram anno 1616. cum iconibus 43. In hac præcipuè suam mentem non obscurè aperit de generibus plantarum instituendis: *Foliorum effigiem*, inquit *in conferendis generibus parvi facimus; non enim ex foliis; sed ex flore seminisque conceptaculo, & ipso potius semine, plantarum affinitatem dijudicamus, respondente præsertim sapore, in reliqua plantæ parte.*

COLUMNA

c *Ad annum* 1586.

Col. part. alt. c. 27.

Legitima igitur constituendorum generum ratio Gesnero & Columnæ tribui debet, eaque fortè in tenebris adhuc jaceret, nisi ROBERTUS MORISONUS Scotus, Aberdonensis, qui per plures annos præfuit Hortis Serenissimi Principis Gastonis Aurelianensium Ducis, eam quasi ab Herbariis abalienatam renovasset, instaurasset, & primus ad usus quotidianos adjunxisset, quâ in re summis laudibus excipiendus, longè verò majoribus si à suis abstinuisset.

MORISONUS. *Obiit Londini* 1683.

JOANNI RAIO Socio Regio Londinensi, qui nullam fermè Historiæ naturalis partem intactam reliquit, non fuit satis quæcumque optima in singulis plantarum scriptoribus occurrunt, in unum corpus coacervasse, digessisse, illustrasse, quamplurima nova addidisse; plantas etiam huc usque cognitas in sua genera pulchrè distinxit, singulorum proprias notas recensens.

RAIUS.

Ego verò post tantos viros his statuendis nequaquam incubuissem, nisi putassem Herbariorum plurimùm interesse, ut omnes modi quibus characteres

plantarum institui possunt, in medium afferrentur. Non tamen ipse mihi tantùm assumo, ut sine aliorum ope hoc à me præstari potuisse sentiam. In lucro posui quæ cæteris optima visa sunt, & cùm plura in Arte nostra desiderari animadverterem, collegi ipse me & mecum quasi sum collocutus ut certior fierem an tutiori & breviori viâ ad cognitionem plantarum perveniri posset, quam vulgari, quæ diuturno usu teri solet. Quamobrem Analiticam rationem adhibui, quæ, ut mox patebit, coegit me ad Gesneri & Columnæ sententiam amplectendam. Quod ingenii bonitate tanti viri consecuti sunt, arte explorandi acquisivi, & operæ pretium duxi, remque Herbariis gratam me facturum existimavi, si singulis plantarum generibus methodum aptarem, quæ cæteras omnes antecellit; addens quæ necessaria, vel detrahens quæ viderentur inutilia.

Neque audiendi sunt illi, qui ad appellationem plantarum omnibus nominibus abutentes, tantam artem in Arte Herbaria negant afferri debere. Confusis enim nominibus plantarum, earum genera confundi necessum est. Confusis autem generibus, quæ specierum notio sese nobis offeret? Natura, ut aiunt, à methodo prorsus aliena videtur; quod etsi concedatur, homines tamen absque methodo rei adeo multiplicis & diffusæ, qualis est Botanice, naturam nisi obscurè admodum comprehendere posse experientiâ convicti fateantur necesse est. Non levius errant qui veram specierum distributionem ex hominum arbitrio, perinde ac nominum impositionem pendere existimant. Conditor rerum qui imponendorum plantis nominum facultatem nobis præbuit, in plantis ipsis notas insigniores posuit ex quibus peti debet similitudo illa quæ requiritur inter species ejusdem generis. Has notas immutare nequaquam possemus, neque ab earum contemplatione & usu abstinere, si erroris vitandi cura sit. Quod verò ad nomina spectat, etsi nunc quæ aptè posita sunt, usurpare debeamus; qui tamen ea imposuerunt, alia sanè adhibere poterant: Ranunculum v. g. appellare quod Aconitum vocarunt: Calamintham quod dixere Thymum; Sed ubi Ranunculi nomen cum idea structuræ notæ propriæ conjunctum fuerit, non licet ampliùs nomen idem imponere plantis, quæ ejusmodi notis destituuntur: unde primus nominum delectus nostri juris est, notarum propriarum nequaquam.

Notas proprias Plantarum ab auctore naturæ statutas esse.

Cùm igitur illæ ex plantis ipsis eruendæ sint, priùs inquirendum videtur quid sit Planta, & quænam ejus partes: nam etsi Theophrastus auctor gravissimus judicaverit Plantam rem variam atque multiplicem esse, inque universum de ea referre difficile, eam tamen descriptione depingere conabimur.

Definitio plantæ.

PLANTA est corpus organicum, quod radicibus semper, seminibus fortè semper; foliis, floribus & caulibus ferè semper donatur.

Quænam Plantarum organa.

I. Namque ut descriptionem nostram explanemus, Clarissimus vir Marcellus Malpighius, Philosophus præstantissimus, naturæ operum explorator accuratissimus, Innocentii XII. summi Pontificis Archiater, veram Plantarum anatomen instituit & opus admirationis plenum exegit. Primus omnium demonstravit plantas præcipuè componi ex fistulis tenuissimis & vesiculis. Fistulæ duplicis generis sunt: aliæ alimento convehendo inserviunt, cæteræ aeri excipiendo: illæ vasa, hæ pulmones plantarum quodammodo dici possunt; in fasciculum utræque veluti colliguntur in ipsis

radicibus, diſperguntur in ramis eorumque propaginibus, utrobique vario ac multiplici contextu, arctiùs aut laxiùs inter ſe conjunctæ veſiculas in interſtitiis ſuis complectuntur; quas amplificari cogit alimentum in carnem veluti concreſcens.

Radicibus omnes plantas donari.

II. Plantas etiam abſque radicibus vivere non poſſe conſtat. Namque Cuſcuta, quæ plantarum vilior videtur, radicibus non deſtituitur, quamdiu terræ inhæret. His verò areſcentibus, capillamenta ſeu cauliculi Cuſcutæ tuberculis quibuſdam aſperis arctè adhærent plantis quas comprehendunt, & in meatus earum ſeſe inſinuando, alimentum cæteris reficiendis inſtitutum arripiunt: unde inter plantas paraſiticas Cuſcuta recenſeri ſolet. Et revera quæ radicibus carere exiſtimatur, magno radicum apparatu inſtituitur, ratione muneris accendentium ad cirros, quorum ope Hederæ rami abſciſsâ radice nutriuntur. Tubera terræ pariter, quæ inter vegetabilia numerantur, pro radicibus capillares fibras obtinent è cortice rugoſo erumpentes.

Nonnullas foliis & floribus deſtitui.

III. Folia verò, flores, & fructus in pluribus plantis deſiderantur. Tubera ipſa, pleræque Fungi ſpecies, foliis & caulibus carent. Filici, Capillo Veneris, Polypodio, Linguæ Cervinæ, Muſco & cæteris id genus plantis, flores denegavit natura. Semina ſingulis ineſſe naturali quodam judicio adducimur ad credendum; quamvis fruſtra explorentur in pluribus Muſci & fungi ſpeciebus, tum & herbis in fundo maris naſcentibus.

Omnes probabiliter ſemina obtinere.

Cæterùm plantarum partes tantum inter ſe commercium habent, ut aliæ aliarum causâ à natura inſtitutæ videantur. Radices ab ipſa tellure alimentum acceptum & elaboratum in caules tranſmittunt, ut foliorum nutritioni aptius evadat. Folia ſubactum floribus ſubminiſtrant: flores ſunt veluti viſcera quædam ad fructus incrementum comparata; fructuſque ad ſeminum nutritionem conſtituti. Hæc denique ſpectari debent tanquam ova quædam quæ ſingulas plantæ partes compendiariò delineatas continent: nec revera ovum ovo ſimilius, quàm ſemen cujuſque plantæ ovis volatilium & inſectorum; idque Empedocles benè retulit ſuo carmine:

Οὕτω δ' ὠοτοκεῖ μακρὰ δένδρεα πρῶτον ἐλαίας.

Ariſt. de Gener. animal. l. 1. c. 13.

Ut autem generum notas ex ſtructura partium ex quibus plantæ componuntur, facilius eruamus, tria hic exploranda ſunt. 1. Utrum affinitas illa ſeu ſimilitudo quæ requiritur inter ſpecies ejuſdem generis, in quinque partibus jam recenſitis exigi debeat, an verò in tribus, duabus, aut unica ex his? 2. Utrum in ſingulis generibus earumdem partium ſit habenda ratio, an verò his vel aliis ad arbitrium uti liceat? 3. An affinitas illa præciſè peti debeat à partium ſtructura, an ab earum affectionibus, quales ſunt color, odor, ſitus, cæteræque? Hæc ut clariora fiant, ad combinandi artem recurrendum eſt: partes ſcilicet plantarum ita invicem ſingillatim conjungendæ, ut demum illæ ſeligantur, ex quibus characteres generum ad perſpicuitatem magis facientes, & ad uſum magis accommodati conſtitui poſſunt.

Notæ propriæ Generum plantarum ex quinque earum partibus deſumi nequeunt.

Inutile planè foret quinque plantarum partes ad hoc opus revocare, cùm fieri nequeat ut plures ſpecies ejuſdem generis occurrant, quarum radices, folia, caules, flores, ſeminaque ſimilia ſint. Tantùm abeſt ut hæc arte genera firmarentur, quin potius ſtabilita deſtruerentur, & quælibet ſpecies genus

ſingulare conſtitueret. Ex Ranunculis alius eſt radicibus tuberoſis, alius grumoſis, alius fibratis. Folia ad Aconitum, ad Gramen, ad Rutam, ad Cerefolium, ad Chamæmelum, vel ad alias plantas accedunt: Ergo ſimilitudo plantarum generica in nonnullis tantùm earum partibus requirenda eſt. Hanc in quatuor partibus exigere nimium etiam videtur; cùm metuendi locus ſit ne affinitas illa in ſpeciebus cognitis aut cognoſcendis deſideretur potiùs quàm reperiatur. Laboratur vehementer in hoc argumento; & ut res facilius procedat, eæ tantùm videntur adhibendæ notæ quibus carere non poſſumus, ſeu quod idem eſt, ſine quibus genera ſtare nequeunt.

Neque ex quatuor.

Supponamus v. g. cum Moriſono Glycyrrhizæ notas poſitas eſſe in caule altiſſimo, radicibus profundis, luteis, & latè per terram repentibus, admodum dulcibus, ſiliquis curtis, compreſſis; quæ ſuperveniunt floribus papilionaceis, dilutè cæruleis ſeu violaceis: quis non videt hanc eſſe deſcriptionem non generis quidem, ſed illius ſpeciei Glycyrrhizæ qua vulgò utimur. An propterea Glycyrrhizæ nomen negandum plantæ, quæ flores & fructus obtineret floribus & fructibus Glycyrrhizæ vulgaris ſimiles; etiamſi caulis ejus longè brevior eſſet; radixque minimè repens, amara, candida aut nigricans.

Hiſt. Oxon. part. 2. pag. 86.

Hinc manifeſtum eſt tres plantarum partes, duas aut unicam fortè uſurpari poſſe ad ſtatuenda genera. Quapropter à ſimplicioribus ordiendum eſt; ſingulæque ſeorſim conſiderandæ exceptis radicibus & caulibus ad hoc opus inutilibus. Ex foliis major fructus capi poſſe non videtur. Fingamus v. g. à foliorum ſimilitudine genus inſtitui Plantaginis nomine, plantas omnes comprehendens, quæ foliis ad Plantaginem vulgarem accedunt: quales ſunt Plantaginis ſpecies vulgares & cognitæ, Plantago aquatica, Ranunculus Plantaginis folio, cæteræque. An tale genus Herbariis arrideret? num magis ferendum eſſet aliud, quod à foliorum formâ plantas eas comprehenderet, quæ foliis ſunt Aconito ſimilibus? Quot quæſo Aconiti, Geranii, & Ranunculi ſpecies unà confunderentur? Quamquam enim ratio ex foliis deſumpta, veri quadam ſpecie oculos ludat, tum maximè quòd diuturniora ſint, quo tamen tempore cæteræ partes vigent, hæc ſæpiſſime ad inſtitutum noſtrum inepta videtur. Plantæ ſiquidem, quæ propter foliorum formam ad Plantaginis vel Aconiti genus referendæ videbantur, priori poſita formâ, novam induunt faciem advenientibus floribus & fructibus, ſeque ultro Ranunculi aut Geranii, ſi velis, ſpecies declarant. Quamobrem nullius generis character inſtitui debet, niſi exploratis, ſuo tempore, ſingulis plantarum partibus.

Neque ex unica, Foliis nempe.

Flores operi noſtro non magis inſervirent. Cucurbitæ ſcilicet, Convolvuli & Campanulæ ſpecies, floribus ſunt planè ſimilibus: nihilque ineptius foret quàm genus ex his compoſitum. Omnes pariter plantæ umbelliferæ in idem genus redigerentur, ſi ſola florum haberetur notio, nec felicius res ſe haberet inter ipſa legumina & plantas leguminoſas.

Neque à Floribus.

In ſeminum uſu ſumma etiam erit difficultas. Meliſſa, Marrubium, Salvia, Betonica, Roſmarinus & cæteræ Plantæ quæ verticillatæ appellantur unicum genus ſtabilirent. Fruſtra hic naturæ ſcopum & finem, quæ ſoli fructificationi ſtuduiſſe videtur, objiciunt, aut partium præſtantiam, quæ fructibus ut putant

Aut Seminibus.

putant, debetur. Non agitur hìc de naturæ fine aut partium nobilitate; ſed de inveniendâ ratione plantarum in genera diſtribuendarum, in qua quidem ignobiliores earum partes, cæteris eſſent anteponendæ, ſi magis facerent ad commodum Herbariorum.

Exploratis ſingulis plantarum partibus, certum eſt duas aut tres ex his ad generum formam adhibendas eſſe; ideoque bino vel terno ordine conjungendas, rejectis iterum caulibus ad inſtitutum noſtrum inutilibus. Radices igitur bino ordine jungi poſſunt, vel cum foliis, vel cum floribus, vel cum fructibus. Folia ſumi poſſunt, vel cum floribus, vel cum fructibus: Flores demum & fructus ſimul uſurpari.

Sed ex duabus, combinandi Arte conjunctis.

Radicum & foliorum conjunctio nullius omninò uſus eſt: Ranunculi enim ſpecies quæ foliis ſunt Aconiti & radice fibroſâ, à ſpeciebus quæ foliis ſunt Chærophylli & Rutæ radice grumoſa ſejungi deberent. Vitium idem occurreret in combinatione radicum & floris, aut radicum ſimul & fructûs; nam plantæ umbelliferæ quæ radicibus & floribus ſimiles ſunt, ad unicum genus ſpectarent; perinde ac quæ ſimiles ſunt radicibus & fructibus, ut Gentiana, Nicotiana, Scrophularia: nec majoris eſſet emolumenti foliorum & florum copulatio. Quot, quæſo, occurrunt plantæ leguminoſæ, quarum flores & folia ſunt ejuſdem conformationis? Quid ex foliis, ſi cum ſeminibus uſurpentur, auxilii? Digitalis & Nicotiana quæ foliorum formâ, & ſitu fructuumque ſtructurâ parùm differunt, unius eſſent generis.

Non ex radicibus ſimul & foliis.

Neque ex radicibus ſimul & flore: aut radicibus ſimul & fructu.

Non pariter ex foliis & floribus, neque ex foliis & fructibus.

Hæc cum ita ſint, genera plantarum ſtatui non poſſe liquet, niſi flores ſimul & fructus adhibeantur. Eamque methodum vim ferè demonſtrationis habere exiſtimo; cum exploratis cæteris omnibus, ſola videatur ad uſum revocanda. Enimverò ſimilitudo ſeu affinitas florum & fructuum longè magis abſoluta eſt quàm cæterarum partium, ſi ſingulæ cum ſui ſimilibus comparentur. Quid magis accedit ad florem & fructum, v. g. Anthirrhini vulgaris, quàm flos & fructus alterius ſpeciei Anthirrhini? An tam perfecta ſimilitudo inter folia Plantaginis vulgaris & cæterarum plantarum quæ foliis Plantaginis eſſe dicuntur? Quid pulchrius quàm tot ſpecies Ranunculorum & Roſarum, quarum flores & fructus in ſingulis eorum generum ſpeciebus adeo ſibi formâ & ſtructurâ reſpondent? Quis varias Campanulæ ſpecies ad idem genus referendas eſſe non concedat, ratione florum & fructuum.

Sed ex floribus ſimul & fructibus.

Harum rationum vim effugere conantur, qui methodo non opus eſſe contendentes in Re Herbaria, objiciunt argumenta quæ ratione Analyticâ deduci videntur à præjudiciis potius, ſeu ex iis quæ apud Herbarios longo uſu recepta ſunt, deſumi. Cur enim, petunt, quæ Ranunculi ſpecies appellatæ ſunt ratione floris & fructûs, aliis nominibus donari nequeant, ratione foliorum aut radicis? Cur huic uſui quem hominum arbitrium adduxit, neceſſariò parere cogimur? His tria reſponderi debent.

Hanc methodum à præjudiciis non pendere.

I. Methodum accuratam in appellandis plantis adhibendam eſſe, ne plantarum nomina in tantam abeant multitudinem, quantam ipſæ plantæ; quod haud dubiè eveniret, ſi ſingulas ad libitum unicuique appellare liceret. Hinc enim non ſolùm maxima oriretur confuſio, ſed memoria penitùs obrueretur infinitis propemodum nominibus.

Nobis veluti innatam esse.

II. Etiamsi characteres plantarum primo aspectu ex omnibus earum partibus earumque affectionibus erui posse videantur, certum tamen est plerosque homines sic affici floribus & fructibus, ut sibi temperare vix possint, quin inter species ejusdem generis recenseant eas, quæ simili flore fructuque donantur. Quis Violæ v. g. nomen denegabit Herbæ Trinitatis Fuchsii, cum florentem eam aspiciet? Etsi foliis longè diversam à Viola vulgari. Quis, inquam, nomen idem non dabit Violæ montanæ, laciniato folio Clusii? Quamquam illa Geranium ita repræsentet, ut oculatissimis imponat, flore fructuque carens. Ab Herbariis profectò irrideretur qui Betonicam nominaret quas Malvam, Convolvulum, aut Geranium Betonicæ foliis appellarunt. Quot quantæque, bone Deus! paucis abhinc annis ex Africa delatæ sunt plantæ, foliis Malvæ, Alchimillæ, Myrrhidis, Coriandri, Aquilegiæ, Uvæ crispæ! quas omnes vel morosi Botanici floribus & fructibus conspectis, uno ore & incredibili quadam consensione, Geranii nomine salutarunt. Adeò verum est omnes penè homines à natura ita ferri; quod autem naturaliter nobis insitum est, eo uti maximè decet.

Et ab omnibus fermè Herbariis etiam inscìis usurpatam fuisse.

III. Nova plerisque plantis nomina nunc essent imponenda, & quæ prudentiâ vel bono fato rectius in arte nostra stabilita sunt, destruerentur, si foliorum tantùm vel caulium aut radicum haberetur ratio in generibus constituendis; nam in appellandis plantis florem simul & fructum multò sæpius, quasi naturaliter & quodam ut ita dicam instinctu ducti adhibuerunt qui ut disciplinæ denuo instaurari cœperunt Rei Herbariæ incubuere, etiamsi Gesneri & Columnæ præcepta neglexisse videantur. Sic ad violam, ut eodem utar exemplo, plantas omnes retulerunt, quæ floribus & fructibus ad Violam vulgarem accedunt, non verò foliis aut caulibus, ut patet ex Pinace C. Bauhini; Nec ad Ranunculum revocare dubitarunt plantas foliis Aconiti, Plantaginis, Graminis, Chærophylli, Chamæmeli solo flore & fructu inter se similes. Idcirco tot penè genera conficerentur ex his, quot species notæ sunt, si foliorum aut radicum forma spectaretur. Ea lege Asarum ad Violæ genus reduci deberet, aut Viola inter Asari species recenseri: Hincque earum nomina essent immutanda, cùm constet species ejusdem generis eodem communi nomine appellandas esse, ut moneamur eas ad idem genus pertinere.

Mihi non parùm gratulor, cui omnium postremo, nescio quo bono fato contigit demonstrasse hanc methodum cæteris omnibus præstare & singulis generibus ita aptasse, ut magno Herbariorum commodo futuram sperare ausim. Neque dubito quin Auctores tanti consilii, eodem, ut ita dicam, moderamine usi fuissent, quod & ipse adhibui, si generum singulorum notas decernendi locum habuissent. Habet enim ista methodus (ut mihi quidem videtur) suum modum, quem ultrà citràque nequit consistere legitima plantarum cognitio, à quo si quis recedat, quæ firmiora sunt in Re Herbaria turpiter cadere necessum est. Quare à combinatione trium partium, cæterarumque rerum de quibus paulò ante locuti sumus, consideratione abstinendum est.

Opponunt quidam eam methodum universalem non esse, cùm non paucæ plantæ floribus aut fructibus vel utrisque careant. Deinde eam parum com-

modam videri, cùm certa tantùm eaque breviori anni tempeſtate flores & fructus vigeant, proindeque vix aliis temporibus appellari poſſint. Poſtremo plurima etiam immutanda eſſe longo uſu recepta & confirmata, ſi ſola florum & fructuum habeatur ratio. His reſpondeo methodos illas univerſales ab hominibus potius expeti quàm reperiri: nec in Arte Herbaria quærendam eſſe magis patentem, ſed magis commodam. Nullus enim dubitat folia, radices & caules ſi genera conſtituere poſſent, eſſe floribus & fructibus anteponenda: ſed maximè exoptarim ut ſaxum hoc volverent per aliquot tempus, qui flores & fructus reſpuunt, ſoliſque foliis aut radicibus, utpote diuturnioribus immorandum cenſent. Cùm autem juxta naturæ leges plantarum partes continuatâ ſerie prodeant, ne de ignotis judicemus quo certè turpius nihil, tempus expectandum eſt, quò illæ ſeſe nobis manifeſtent. Quamobrem duo in his diſtinguenda ſunt, nimirum ſi plantam ex ſemine, vel propagine alterius plantæ cujus partes jam exploravimus natam, nobis appellandam offerant; ex ſemine v. g. Juglandis vulgaris vel Ranunculi pratenſis, erecti, acris, nequaquam hærebimus in appellanda ejuſmodi planta; etſi nondum flores & ſemina tulerit, vel etſi eas partes nos ipſi nequaquam obſervaverimus, quia certi ſumus ejus folia non convenire niſi illi, cujus flores & fructus nobis apprimè jam noti ſunt. Sibilis excipiendus eſſet, qui negaret Clariſſimo Raio Caſtaneas cæduas quibus ſylvæ noſtræ abundant, hoc nomine vocandas eſſe, quod fructum cum cortice coriaceo & calice echinato non ferant. Nihil magis cachinnos excitaret, quàm ſi quis ad Alpes v. g. accedens, Gentianam aut Imperatoriam non auderet appellare, eo quòd earum folia tantùm ſibi tunc temporis objicerentur. De his nugentur alii, inter Herbarios ſimplex, bonaque fides ſedere debet. Si verò plantæ appellandæ origo & proſapia, ut ita dicam, ignoretur, hoc eſt, ſi flores ejus fructuſque nunquam exploraverimus neque acceperimus à viris peritis cujus formæ ſint, quamvis illa planta ad Juglandem aut Ranunculum accedat, ad nullum genus referri debet, niſi perſpectis flore fructuque; cùm quotidiano uſu comprobetur Herbarios, ſola foliorum formâ plerumque decipi, nominaque plantarum immutanda eſſe cùm flores & fructus vigent. Plurimis plantis quæ in Horto Regio Pariſienſi adoleſcunt, nomen proprium nequaquam dabo, niſi fructum ediderint, vel ipſum aliunde acceperim. Hæ ſunt v. g. Cortuſa Americana, flore ſquallidè purpureo H. L. Bat. Cortuſa Indica vel Hedera terreſtris Bod. à Stap. Lutea maxima, Cretica, Honorii Belli J. Bauh. Chriſtophoriana Americana, Juglandis folio nomine miſſa, cæteræque ex quarum Piſtillo dignoſci nequit cujus figuræ fructus ſit futurus.

Hanc methodum univerſalem non eſſe.

Ut autem uſui nos accommodemus, cui in hac diſciplinâ non parùm tribuendum eſt, florum quidem ſimul & fructuum formæ in ſingulis generibus plantarum quæ flores & fructus proferunt, rationem habebimus; in auxilium tamen etiam vocatis aliis partibus, quando ſola florum & fructuum affinitas inſtituto noſtro planè ſatisfacere non videbitur. Quamobrem genera primi ordinis appellabimus ea quorum natura, ſolâ florum & fructuum formâ continetur, ut ſunt Aconitum, Ranunculus, Roſa, Viola, cæteræque;

Duo ſtatuenda ſunt Genera plantarum; primi & ſecundi ordinis.

reliqua quibus aliud, præter floris & fructûs structuram accedet, secundi ordinis erunt: undè tantùm abest ut cæteras partes rejiciamus, quin potius iis utemur sæpissimè ad majorem Artis Herbariæ perspicuitatem, majusque Herbariorum commodum.

Exemplo sit Chamædrys. Hujus flos posterius in fistulam tenuatur, anterius verò dilatatur in labium deorsum inflexum: staminibus plerumque incurvis, labii superioris locum occupantibus. Præterea semina quaterna perficiuntur in capsula tubulata, quæ floris calyx fuit. En generis primi ordinis specimen, quod non solùm Chamædrym; sed Teucrium & Polium complectitur. Quoniam verò nimiùm pateret, pluresque species contineret, quàm ut aptis brevibusque nominibus distingui possent, ne ab usu recedamus, tria genera secundi ordinis ex eo statuemus: Chamædryos nempe notis addemus flores sparsim in foliorum alis nasci: Polii flores in capitulum densum colligi: Teucrii calycem Campanæ formam obtinere. Perpendamus nunc quisnam fructus ex singulis plantarum partibus capi possit, ad genera secundi ordinis instituenda.

Radices ad Genera secundi ordinis adhiberi debent.

Bulbocastanum solâ radicis formâ, quæ tuber est, à pluribus umbelliferarum generibus differt; nec exiguum ratione radicum discrimen intercedit inter Lilium, Tulipam, & Coronam Imperialem. Lilii radix ex squamis, Tulipæ & Coronæ Imperialis ex tunicis componitur.

Situs etiam, & numerus foliorum.

Situs, numerusque foliorum plurimùm faciunt ad generum distinctionem. Fragariæ folia terna, Quinquefolii plura summo pediculo digitatim insident. In Pentaphylloide nec ordo nec numerus foliorum spectatur. Pinus, Abies & Larix nucamentis & fructibus squamosis conveniunt: differunt foliorum situ, quæ in Abiete singularia & temerè sparsa; in Pinu bina ab eodem exortu; in Larice longè plura. Quibus plantarum investigatio curæ esse solet, ii testari possunt sævissima hyeme Genistæ, Cytisi, Anonidis species, ex foliis facilè internosci: nihilque in Re Herbaria optabilius esset, quàm singula genera ex foliorum formâ constituere, si fieri posset.

Caulis, cortex, Pediculus, calix succus, color florum, sapor.

Caulis & corticis differentia genus quandoque perfecit. Dens Leonis pediculo fistuloso & simplici ab Hieracii speciebus differt: Suber ab Ilice cortice fungoso: Scorzonera à Tragopogone calyce squamato: Pseudodictamus à cæteris verticillatis, eodem infundibulum imitante. Apocyni succus lacteus; Asclepiadis limpidus. Chrysanthemi flores aurei; Leucanthemi candidi. Elychrysi calyx splendens; Filaginis nequaquam. Eruca, Sinapique solo sapore cùm à se invicem, tùm à congeneribus dignoscuntur.

Facies etiam externa seu totus plantæ habitus.

Facies illa exterior, quam pluribus plantis natura dedit, non planè rejicienda. Hæc autem non tantùm pendet à partium de quibus locuti sumus affectionibus; sed à crescendi modo, totiusque plantæ habitu. Populus & Salix florum & fructuum figurâ conveniunt, toto habitu differunt. Absinthium, Abrotonum & Arthemisia eam formam præ se ferunt, quæ cùm vix describi possit, facili tamen negotio vel ab ipsis mulierculis dignoscitur. Quæ ad plurima genera accedunt plantæ, ad illud referri debent ad quod magis accedunt; tuncque habitus plantæ consulendus est; sed ex solo illo habitu Systema Botanicum constitui nequit; nec ad ipsam faciem externam confugere debemus, nisi in rebus dubiis cùm perspicuitas & majus commodum id postulant. Nastur-

tium Alpium insipidum C. B. ad Turritim spectat foliis, floribus, siliquis, totoque habitu; ad Nasturtium verò solis floribus. Cavendum tamen ne plantarum externæ faciei nimiùm tribuatur, cùm pro genuino plantæ habitu suum potius unusquisque sequatur fingendi habitum. Gramen Parnassi toto habitu Clarissimo Magnolio ad Ranunculum accedere; Cotyledon aquatica Hermanno ad Varenianellam; Bryonia Zeynalica ad Balsaminam Americanam; Scolymus Chrysanthemos & Eryngium, nonnullis ad Carduum accedere videntur: mihi verò ab iisdem generibus toto cœlo, totoque habitu differre. Trahit sua quemque voluptas: quapropter longè satius est in iis tantùm stare rebus, quæ ab hominum arbitrio non pendent, nisi res aliter præstari queat.

Pin. 105.

Hæc cùm ita sint, regulas sequentes ipse mihi imposui in Generum constitutione, non quidem perpetuas, cùm in Re Herbaria aliquid usui aut sensibus sit concedendum, sed ab illis rarò nec nisi gravi de causâ declinabo.

Quædam leges servandæ in generum institutione.

I. Plantæ quæ floribus & fructibus vel alterutro carent, in genera redigi debent ratione rerum magis insignium; perinde ac illæ quarum flores & fructus solo microscopio patefiunt.

Prima.

II. Floris simul & fructûs structuræ ratio semper habenda est, ad constituenda genera plantarum, quæ floribus & fructibus donantur; cùm id naturâ & usu acceptum habeamus, ut jam diximus.

Secunda.

III. Floribus simul & fructibus standum est, cùm abundè sufficiunt ad genera distinguenda.

Tertia.

IV. Non solùm cæteræ omnes plantarum partes; sed earum affectiones, crescendi modus, habitus & facies exterior in auxilium vocari debent; cùm flos simul & fructus non sufficiunt ad genera rectè distinguenda.

Quarta.

V. Quò facilius supervacanea rejiciantur à generum notis, explorari debet num tale genus mutaretur, si pars aliqua, aut affectio alicujus partis deesset. Agens v. g. de Mandragora à me ipso sciscitatus sum an rectè diceretur Mandragora radice fibrosâ, foliis laciniatis, si talis occurreret? undeque novi inter Mandragoræ notas proprias radicum & foliorum mentionem nequaquam fieri debere, cùm sine his genus optimè stet: unde methodus, ut ita dicam, exclusionis hac in Arte adhiberi debet. Quapropter nihil unquam flori & fructui addendum existimo, nisi aliter distingui nequeant; ne scilicet supervacanea desiderentur in speciebus reperiundis. Sic Populus à Salice solo habitu seu facie, Fœniculum foliis tenuissimis à congeneribus, Helianthemum foliis binis ad caulium nodos à Telephio differunt. Cavendum tamen ne iis abutamur.

Quinta.

VI. Etymologiæ vis parvi facienda mihi videtur hac in re: quamquam enim sæpe usu veniat ut eruditiores viri Etymologiis magis delectentur quàm notis propriis, certum tamen est non generis ipsius, sed unius tantùm speciei quàm rei sibi notæ comparabant, rationem habuisse qui primi nomina imposuerunt, unde propter levissimam causam ordo qui naturalis videtur non debet inverti, novæque potius definitiones verborum afferri debent. Chamædryos v. g. nomine non intelligo plantam foliis quernis; sed cujus nota propria è structura floris & fructûs desumitur. Qui Chamædryos nomen finxit, eam tantùm speciem ob oculos habebat, quæ

Sexta.

foliis ad Quercum quodammodo accedit, non verò cæteras, quæ florem & fructum gerunt chamædryos vulgaris similem, quales sunt Marum Cortusi J. Bauh. & Scordium alterum sive Salvia sylvestris C. B. Pin. Parum refert ad Menthæ genus constituendum, eam à Græcis ἡδύσμον vocatam fuisse. Græci enim de ea specie qua utebantur locuti sunt, non verò de notis genericis Menthæ. Qui primus Convolvulum nominavit herbam quæ circa vicina se convolveret, ab hoc nomine procul dubio abstinuisset, si Dorycnium Plateau Clusii, & Lychnidis sylvestris speciem Myconi Lugd. perspectas habuisset, quæ quamvis stent, floribus tamen & fructibus ad Convolvuli species pertinent. Verumtamen ne cuiquam fortè molestum videatur Etymologias ex aliorum libris petere, eas referemus suo loco quæ rationi magis consentaneæ videntur.

Clus. App. ccliv. Lug. 817.

Genera in suprema & infima dividi non debeat.

Nova quadam caligine Ars Herbaria involvitur ab iis, qui genera quædam suprema in infima dividenda esse contendunt. Morisonus in eo minùs laudandus, quod summum quoddam genus fecerit Onobrychidis in tria minora genera divisum: Onobrychis scilicet siliquis articulatis & asperis: Onobrychis siliquis echinatis, cristatis & spicatis: Onobrychis siliquis echinatis, sed in capitulum conjectis, Platani pilularum modo. Neque enim hac arte partium structura clarè declarari potest, omniaque perturbarentur in disciplinis, si eodem nomine res adeo diversas complecti liceret.

Sensibus aliquid tribuendum in Re Herbaria.

Præstat tamen nonnunquam structurâ partium uti, qualis illa apparet sensibus, quàm religiosa anxietate singulas ejus varietates perscrutari; nam etsi florum & fructuum structura veluti immutabilis spectetur, interdum tamen diversitates nonnullæ occurrunt, quæ cùm nonnisi ab iis qui artem secandi optimè callent animadvertantur, ne in morosi vel anxii notam incurrerem prætermittendas existimavi. Trifolium pratense, purpureum C. B. Pin. aliæque nonnullæ Trifolii species flore sunt Monopetalo; sed Papilionaceum ita mentiente ut ab aliarum ejusdem generis specierum, quæ flore sunt Polypetalo, diversus nequaquam videatur. An propterea ex Trifolii genere excludendæ; Limonii flores Polypetali sunt, mihi tamen Hispanias peragranti duæ occurrerunt ejus species flore Monopetalo: Limonium scilicet Hispanicum, frutescens, Portulacæ marinæ folio, & Limonium Hispanicum, multifido folio. Eas autem ad idem genus referre non dubitavi, eò quòd varietates hujuscemodi nonnisi ab oculatioribus explorari possint in floribus illis exiguis. Linariæ flores anterius clauduntur duobus labiis, inter quæ cavitas intercipitur animalium palato respondens. Inter species hujus generis duæ sunt, quarum flores anterius hiant tubuli modo; Linaria scilicet Bellidis folio C. B. & Linaria Lusitanica, villosa, Bellidis folio ampliore: Aliam ex Lusitania attuli, quæ cùm palato careat propter labium inferius longiùs prominens, Linariam Lusitanicam appellavi floribus palato carentibus. Inter Matricariæ, Chamæmeli, Bidentis, Ptarmicæ species, quædam ex eodem semine flores proferunt nunc radiatos, nunc flosculosos. Ex Chrysanthemi & Tagetis speciebus nonnullæ sunt flore fistuloso, cæteræ verò radiato. Specierum Lychnidis capsula nullis dissepimentis distingui solet; Lychnis tamen viscosa, purpurea, latifolia, lævis C. B. capsulam habet in tria loculamenta divisam.

Pin. 212.

His attentè consideratis, concludendum est methodum constituendorum generum ex floris simul & fructus structura, non quidem universalem esse, ut jam annotavimus; sed omnium præstantiorem, cùm longè pluribus generibus conveniat quàm ulla alia quæ excogitari possit: neque ipse pro universali unquàm habui aut habiturus sum. Contrà verò in editione mea Gallica monui omnia in usum esse revocanda, cùm flores & fructus simul usurpati non sufficiunt; sed pro viginti fortè vel triginta generibus plantarum, quarum flores & fructus nonnunquam variant, methodus optima quæ mille, ut ita dicam, generibus convenit, respuenda nequaquam videtur. Cùm agitur de his varietatibus tunc liberum esse debet unicuique quam sibi voluerit, sententiam amplecti. Ego verò frequenter usurpabo adverbium illud (plerumque) aut aliud simile ad significandum species nonnullas à suis generibus nequaquam excludendas esse propter dissimilitudines quasdam, quæ vel à sensibus difficulter percipiuntur, vel leviores sunt quàm ut iis rei natura immutari existimetur. Dicam v. g. imposterum flores Lilii convallium plerumque quinquepartitos esse, ut declaretur speciem ab hoc genere nequaquam arcendam esse quæ flores quadripartitos aut indivisos haberet; dummodò forma florum cæteraque respondeant. Certè nihil de plantarum generibus unquam statueretur, si exquisita illa Geometrarum diligentia adhiberetur: unde confido, fore ut nulla mihi culpa tribuatur, etiam ubi vocis (plerumque) oblitus fuerim: in singulis enim generibus adhiberi deberet, cùm sæpissimè varietates occurrant, non solùm inter species ejusdem generis, sed inter plantas ejusdem speciei, imo & inter partes ejusdem plantæ. Qui objiciunt fieri posse ut Mandragora occurrat flore Polypetalo, proindeque florem Monopetalum non requiri ad hoc genus, minus appositè facere videntur: nam si talis occurreret planta, novum genus haud dubiè esset instituendum, ut sæpius feci.

Methodum allatam strictè sumptam pluribus generibus convenire quàm cæteras: Temperatam verò, ut decet, omnibus Generibus posse accommodari.

Quod ad distinctionem & differentiam specierum ejusdem generis attinet, peti debent illæ tum ab omnibus earum partibus, radice, foliis, caule, ramis; tum ab omnium partium accidentibus, colore, sapore, odore, magnitudine, situ, similitudine cum rebus vulgò cognitis, cæterisque aliis quibus species inter se maximè differunt; notæ autem specificæ à generibus accuratè distinguendæ sunt. Specificas appello quæ speciebus tantùm conveniunt sive nonnullis, sive omnibus quæ cognitæ sunt; cùm tamen ad generis naturam nequaquam requirantur: Rusci v. g. specierum vulgarium flores è media folii parte prodeunt, non ideo tamen hanc notam specificam à generica sejunxi, quòd non conveniat Lauro Alexandrinæ angustifoliæ, fructu è summitate caulium prodeunte H. R. Par. sed quia veritus sum ne intra spatium aliquot annorum planta deprehendatur floribus & fructibus Rusci diversimodè positis. Herbariis non solùm inventarum; sed inveniendarum cura esse debet ne genera stabilita notarum redundantiâ corrumpantur.

De specierum distinctione.

Quid notæ specificæ?

Nomina plantarum sunt quædam veluti definitiones, quorum prima vox genus plantæ, cæteræ differentiam exprimunt. Numeri ad hanc rem longè minus commodi videntur. Hos enim nulla sequuntur in mente simulacra, & species tertia cum quarta vel quinta facilè confunditur, cùm planta jam

Quid propriè sint nomina Plantarum? & quæ cautiones adhibendæ in iis imponendis.

cognita ſeſe nobis objicit. Nomen verò à conformatione & accidentibus partium ductum illico venit in mentem eorum, qui ſimilium notionem cum eo conjunxerunt: ſic à Bauhinis prudenter inter Ranunculos alius appellatus eſt nemoroſus vel ſylvaticus folio rotundo, alius pratenſis erectus, acris; phragmites luteus, nemoroſus; & ita de cæteris, in quibus Ranunculus genus indicat, reliqua differentiam. Nomina plantarum brevia ſint; quod ſingulis proprium eſt magiſque ſenſibus obvium complectantur cum elegantia quadam, quæ ad ſtudium plantarum potius invitet quàm ab eo dimoveat. Si ipſæ nominibus carerent, vel ſi ex omnium conſenſu nova iis imponerentur, plantarum cognitio longè facilior evaderet, utendo vocabulis quorum ſonus & ſyllabarum numerus ac ordo diſcrimen indicaret, quod inter genera, claſſes & ſpecies intercedit; ſed hiſce temporibus ea vix ſperari poſſunt, neque potuerant in primis, ut ita dicam, Botanices incunabulis. Moriſonus & Breynius nonnulla concinnarunt, quæ vix uno ſpiritu ſuſtineri poſſunt.

Hiſt. Oxon. part. 2. pag. 121.

MALVA annua, rotundifolia, floribus omnium minimis, albis, pentapetalis, verticillatim genicula ambientibus, & ſeminibus arcte iiſdem verticillatim adhærentibus.

Ibid. pag. 130.

ONOBRYCHIS major, annua, ſiliculis articulatis, aſperis, clypeatis, undulatim, id eſt, introrſum & retrorſum junctis, flore purpuro-rubente.

Breyn. Prod. 2.

MESEMBRIANTHEMUM Africanum, fruteſcens, minus erectum triangularibus foliis, viridibus, cornuum taurinorum in modum inflexis, fructu turbinato, parvo, pentagono, ligneſcente, flore albo.

Aliud profectò eſt plantam appellare, aliud deſcribere. Generum multiplicatione nihil utilius eſt ad nomina prolixiora vitanda, cùm pauciores ſpecies brevioribus nominibus ſint appellandæ: longèque facilius eſt plantas huc uſque cognitas ad ſexcenta genera quàm ad trecenta redigere, eo quòd novis generibus ſtatutis, novum tantummodo nomen introducatur, ſingularum ſpecierum appellationes contrahens.

Nova Genera audacter conſtituenda eſſe, ne Species malè ordinentur.

Non leviter errare videntur qui heteroclitas, ſpurias, degeneres, anomalas vocitare ſolent plantas, quæ ad genera ſibi nota non penitus accedunt: quaſi verò difficile ſit nova effingere. Nonne ſatius eſt Lupulum vulgarem, Lupuli nomine omnibus jamdiu noto ſalutare, quàm ex Moriſono appellitare Convolvulum heteroclitum, perennem, floribus foliaceis, ſtrobyli inſtar. At, inquiunt, unica interdum quorundam generum ſpecies occurreret. Quid tum? nonne ſperandi locus eſt eas amplificatum iri, ſi quo pede cœperunt Herbarii, plantas indagare pergant? Quis, imperante Ludovico Magno, terrarum angulus Botanicis impervius? Carolus Plumerius Maſſilienſis, Botanicus Regius, è Minimorum Ordine, non doctrinâ tantùm, ſed omni virtutum genere commendabilis, innumeras plantas ex America detulit, cùm ad cognita tùm ad nova genera referendas. Quis neſcit Clariſſimum Hermannum ex Africa multas Ficoidis ſpecies attuliſſe, in quibus meritò repoſuit Kali floridum, repens, Aizooides, Neapolitanum Fabii Columnæ, qui ex ipſo proprium genus conſtituere fortè non fuit auſus, quod unicum ſibi notum eſſet. Breynius pariter cùm primùm in Horto Beverningiano Leonurum conſpexiſſet, novum genus condidit, cujus alia

Ibid. pag. 37.

Part. 2 pag. 72.

alia deinde ſpecies ex America miſſa fuit, & ad idem ipſum ob floris & fructûs ſimilitudinem amandavi Origanum fiſtuloſum, Canadenſe Corn. Melianthi ſpeciem unicam tantùm novit Hermannus, alteram verò ex Inſulis Americanis alimus in horto Regio Pariſienſi : idem de Adhatoda, Belladona, Meniante, Pſeudoacacia, Trachelio, Hydrocotyle, Plumbagine, Sicyoide, Damaſonio, cæteriſque uſu comprobatum eſt. Luxurioſa namque eſt plantarum ſeges, & demetendæ collectis longè copioſiores ſunt. Tantùm abeſt ut ipſe metuam ne ſpecies deſiderentur inpoſterum, quin potius vereor, ne earum formis animo, nominibuſque memoriâ comprehendendis longè impares ſimus. Quis non miretur, potius quâm memoriâ teneat, immenſum illum plantarum numerum, quo Botanicen locupletandi finem non faciunt viri clariſſimi ad Rei Herbariæ gloriam nati, inter Anglos Guilielmus Sherard magnifica plantarum ſuppellectili inſignis; Jacobus Bobartus Horti Oxonienſis præfectus meritiſſimus; Hans Sloane ſocius Regius Londinenſis, ſpoliis inſulæ Jamaicæ clarus; Leonardus Plukenetius plantarum Almageſto & Phytographia colendus; Jacobus Pettiver muſæo lauto & ſplendido prædicandus; Samuël Doody Horti Chelſeiani cuſtos, & plantarum diligentiſſimus explorator: ex Batavis præclarus vir Simon Beaumontius, & nobilis ille promontorii Bonæ Spei gubernator Simon Vander Stel; Fredericus Ruyſchius Re Anatomica & Herbaria commendandus; Caſparus Commelinus paternæ dignitatis & doctrinæ hæres; Kiggellarius incredibili plantarum amore captus : ex Italis perilluſtris Senator Venetus Martinellus; Paulus Boccone tantis operibus notus; & Franciſcus Cupani diligentiſſimus plantarum cultor & conquiſitor; ex Germanis D. Auguſtus Quirinus Rivinus methodo ſua ſingulari celebrandus; Henricus Bernhardus Oldenlandius, Dioſcoridis redivivi nomine dignus : ex Hiſpanis Jacobus Salvador Barcinonenſis, gentis ſuæ Phœnix : inter Gallos verò Carolus Plumerius Maſſilienſis, ex Minimorum Ordine celeberrimo, Botanicus regius, quem nulli labores frangunt nec à plantarum inveſtigatione dimovent; Petrus Garidellus Profeſſor Rei Herbariæ apud Sextiaquenſes, multo nomine laudandus; Lignonius demum & Sarracenus viri optimi, quorum prior in inſulis Americanis, alter in Canada Regis mandato plantarum inquiſitioni incumbunt.

De methodo claſſium plantarum inſtituenda.

Ingrediar nunc ad explorandam rationem componendi Claſſes plantarum, quæ inutilis omnino ac rejicienda, niſi clariorem reddat earum cognitionem. Qui præceptore carent eam tantùm aſſequi poſſunt, vel progreſſione diſcendi, aliorum libros aſſiduè volvendo, donec caſus iconem plantæ quæ inquiritur obtulerit: vel methodum adhibendo, quæ veluti clavis locum teneat, eoſque per manum ducat. Prior inveſtigatio moleſta eſt, longa, incerta; altera quæ jucundior, brevior, tutiorque, verſatur tota in generibus aptè diſponendis: ſcilicet claſſium inſtitutio, aliud nihil eſt quàm eorum in plures quaſi faſciculos diſtributio, cujus ope extempore & ſine moderatore genus cujuſvis plantæ dignoſcatur. Quem ſcopum nullus quod ſciam Herbarius ſpectaſſe, multò minus attigiſſe mihi videtur.

Claſſes petendæ ſunt ex una ex

Ad illum autem ſcopum aſſequendum, cùm agitur de plantis quæ ex radicibus, caulibus, foliis, floribus & fructibus conſtant, claſſes inſtitui neceſſum

partibus quæ generis naturam constituit, ex solo flore nempe vel ex solo fructu.

est, ratione unius ex iis partibus quibus genus maximè continetur, floris nempe vel fructus: non utriusque, ne eadem esset classium & generum natura. Alterutra pars igitur debet eligi, & in omnibus classibus eadem usurpari, ne quærentes hæreant an plantæ, quam noscere volunt, mentio fiat in classe quæ à floribus, an in ea quæ à fructibus constituta est. Namque hujus methodi præstantia in eo consistit, ut simplex sit, uniusmodi, & sine mora plantarum nomina indicet: classe enim reperta ad generis cognitionem facilè devenitur; cognito vero genere, species ignota & descripta nullo labore dignoscitur; non descripta, ad proprium genus revocatur. Hæc est brevissima via quæ ad plantarum cognitionem ducit, cæteræ utcumque speciosæ longè minus utiles videntur: utilitate autem tyronum nihil antiquius nobis esse debet in classium institutione. Si verò nunc foliorum, nunc florum, fructuum, caulium, aut radicum haberetur ratio, ad quam confugeret classem qui plantas ignorat? Constat igitur classes plantarum unico niti debere fundamento, illudque in una ex partibus quæ genus constituunt, positum esse. Qua in re flos profectò anteferendus est fructui, cùm explorata illius structurâ ad fructus perfecti cognitionem vel illico vel intra paucos dies deveniatur, imò statim pistilli aut calycis transversa sectione, futuri fructus natura sæpissimè dignoscatur paululum hac in re exercitatis; proindeque totius generis caracter per breviorem viam innotescat, modò liber in manibus adsit, in quo genera plantarum in suas classes ratione florum digesta sunt, ipsaque genera instituta, ratione floris & fructus, ut præstare conatus sum. Si autem fructus adhibeatur ad classium constitutionem, annus proximè futurus exspectandus est ut altera generis pars, flos nimirum qui fructu maturo sæpissimè exaruit, observari possit.

Flos hoc in loco fructu præstat.

CÆSALPINUS. a *Thuan. ad ann.* 1602.

„ Hoc vitio laborare videtur methodus ANDREÆ CÆSALPINI, „ Aretini [a] præstantissimi Peripatetici, qui cùm diu Pisis docuisset, & „ scriptis famam nominis propagasset, à Clemente VIII. evocatus, Archiatros ejus fuit, & Romæ decessit initio anni *1602.* VII. Cal. Mart. Hanc autem Botanices partem à nemine adhuc tentatam summo studio agitavit, & rationem plantarum per classes disponendarum, solus inter Herbarios philosopho dignam reliquit, petitam scilicet ex seminum formâ. Historiæ plantarum Cæsalpini nihil deest præter icones, quarum elegantia & nitor majorem sæpè famam compararunt scriptoribus quàm doctrina. Fuit insuper Cæsalpinus in rebus physicis, ut ferebant illa tempora, multùm versatus, seminaque plantarum cum animantium ovis, & vim qua ovi partes „ explicantur, cum fermentatione conferre non dubitavit. Inest, inquit, „ in omni semine quædam plantæ inchoatio: quemadmodum enim in ovo „ quædam particula continetur, in qua inest animalis futuri delineatio; re- „ liquum autem corpulentiæ pro alimento est: sic in plantarum seminibus „ pars illa principatum continet, unde radix erumpit & germen. Est enim „ quasi corculum quoddam, reliqua parte seminis alimentum illi primum „ subministrante. Deinde excitato ignis principio in ipsis latente, ut calci „ contingit in humoris occursu, idem humor cum lacteâ seminis substan- „ tiâ permixtus & concoctus tanquam familiare alimentum, auget concep- „ tum antea inchoatum.

Lib. 1. *cap.* 6.

Clariſſimus PAULUS HERMANNUS, etiamſi diverſè, plantas tamen ex ſolis fructibus in ordinem digeſſit in Flora ſua Batava; ſed neuter in animo habuiſſe videtur ut claſſium auxilio viam aperiret, quæ ad abſolutam plantarum cognitionem per genuina genera, extempore & ſine præceptore duceret. Cæteri qui de plantis ſcripſere, quò multiplicem magis, eò minus utilem ordinem ſecuti videntur. Multiformes illæ diſtributiones in quas genera vulgò partiri ſolent ad oculorum delicias, aut neſcio quam animo ſibi fingunt voluptatem potiùs, quàm ad utilitatem concinnatæ videntur; non ſecus ac elegantes illi coronariarum plantarum ordines, quibus Hortulani pulvinos ornare ſolent. Quare hoc in loco abſtinendum duxi à pluribus diſtributionibus quas Joannes Bauhinus cæterique peritiores anteacti ſæculi Botanici propoſuerunt, Verticillatarum nempe, Aſperifoliarum, Stellatarum, Pomiferarum, Papposarum, Capitatarum, Corymbiferarum, Bulboſarum, Graminifoliarum & cæterarum. Studioſos enim, ex quo Pariſiis doceo, has addiſcere non poſſe, neque iis uti ad plantas extempore dignoſcendas, niſi intra ſpatium plurimum annorum ſæpenumero cognovi.

Hermannus.

Fateor autem methodum meam nequaquam abſolutam eſſe; cùm claſſes plantarum quæ floribus carent, comprehendere nequeant; ſed cùm illæ pauciores ſint, methodus quæ cæteris huc uſque propoſitis longè magis commoda videtur, rejici non debet, cùm paucioribus vitiis urgeatur, & ad plantarum cognitionem extempore aſſequendam conducat; quod maximè cordi eſſe debet iis qui docendi munere funguntur, idcirco quandoque genera ſolo flore proxima, cæteris verò partibus diverſa, conjungere coactus fui, ne à ſimplici methodo in qua cognoſcendarum plantarum genuina ratio ſita eſt, deſciſcerem. Si cui fortè deformis videatur aliquis claſſium quas inſtitui locus, in animum inducat ille ſuum, nulla breviori arte plantas addiſci poſſe: perpendatque num deformitas illa potius ab opinione præjudicata, quàm à rei veritate oriatur: genera enim plantarum ſimplici methodo in claſſes diſtributa, unicâ maximè parte convenire debent, cùm unica ſit Botanices clavis. Cæteras partium convenientias aucupantes, fructum omnium maximum, qui ex claſſibus capi poſſit, ſæpè amittunt; faciliorem nempe plantarum cognitionem.

Hanc methodum universalem non eſſe, ſed magis commodam cæteris.

Uno verbo iterum dicam, in claſſium inſtitutione ſolo flore, tanquam clavi & fundamento Rei Herbariæ, utendum eſt, cùm agitur de plantis quæ floribus donantur. In generibus ſtatuendis flos ſimul & fructus adhibendus, iiſque alia quæ neceſſaria videntur ut accuratius diſtinguantur, addenda ſunt. In ſpeciebus verò dignoſcendis omnes plantarum partes earumque affectiones uſurpari debent. Igitur ut ad propoſitum meum redeam, cùm brevior tutiorque conſtituendarum claſſium methodus omninò verſetur in floribus, horum natura & uſus alius à nobis explorari debent.

Anacephalæoſis præceptorum Rei Herbariæ.

FLOS eſt plantæ pars coloribus propriis perſæpè inſignis, fructuique naſcenti plerumque adhærens, cui primum alimentum ad tenerrimas ejus partes explicandas miniſtrare videtur.

Quid Flos & cui uſui inſerviat?

De ſingulari colorum varietate, quæ non exiguum floribus decorem conciliat, nullus dubitat. Sæpiſſimè autem ipſi cum tenero fructu conjunguntur.

Florum differentiæ.

Qui non adhærent fructui, ad tria capita pertinent, vel in eadem planta cum fructu partim junguntur & ab eo partim separantur, ut in Cucurbitaceis observare est: vel in eadem planta nunquam conjunguntur cum fructibus, ut in Ricino, Buxo, & aliis, præsertim amentaceis; vel in eadem specie aliæ plantæ flores, aliæ verò fructus ferunt, ut Urticæ, Lupulo, Cannabi, Salici, Populo, cæterisque contingit. Verumtamen non dissimulandum est tenerum fructum qui nullo flori adhæret, capillamentis quibusdam aut exiguis foliis proprii coloris ornari, quæ pro floribus vel eorum partibus haberi possunt; cùm ne aliud quidem munus præstare videantur. An igitur ejusdem floris partes in variis plane locis dispergantur? In Nuce, v. g. Corylo, cæterisque, stamina nucamentis, petala tenero fructui innascuntur.

Flores esse veluti quædam viscera.

Flores autem sunt veluti viscera quædam, in quibus alimentum multiplici circuitu ad primam ovi formationem vel amplificationem aptius evadit; sive enim semina vario motu, ordine, figura, formentur in singulis plantis; sive ut vero proximum videtur, quæ in tenero fructu jamdiu delineatæ sunt partes evolvantur, alimento sincero indigent, cujus primum impetum ferre non possent, nisi prius illud ab alienis partibus in flore purgaretur. Illæ verò à staminibus tanquam à vasis excretoriis exceptæ deponuntur in apices velut in cloacas. Floris igitur proprium munus est nutricandi tenerum fructum, ipsaque nutricatio paucarum horarum vel dierum est: lactis enim, ut ita dicam, fructus tantùm indiget in prima partium explicatione, tunc particulariter si flores resecentur quo tempore gestiunt expandi, nequaquam verò cùm jam explicati fuerint.

Cur brevi pereant.

Tribus fortè de causis flores brevi pereunt; tenuitate vasorum quibus ad pediculum alligantur; fructu tenero in majorem molem excrescente; alimenti denique in fructum transitu faciliori. Vasorum tenuitas in multis floribus tanta est, ut petala & pediculus conglutinari videantur, ideoque nascentes decidunt. Contra verò Hellebori flores diuturniores sunt, quod ipsius pediculi vasa in petalis absque imminutione producantur; fructus adolescens ita comprimit vias, quæ humorem ad florem convehunt fructum complectentem, ut exclusus ille facilius in hunc feratur. Addendum & hujus vasa molliora & crispa quæ primò complicabantur, rectiora & validiora fieri, faciliusque alimentum recipere quàm petala, quæ vias habent magis obliquas. Cadentibus floribus, fructus extrema vasa, quæ à flore ortum habebant, aëris elatere constringuntur & penitus contrahuntur. A calyce si supersit alimentum, tunc præparatur; si calyx desit, à fructus cortice seminibus subministratur, ad quorum incrementum tantus organorum apparatus videtur institutus. Superfluæ verò & ad nutritionem ineptæ alimenti partes per villos fistulosos, quibus fructus obduci solet, vel per cæcos ejusdem meatus si glaber sit, pulveris tenuissimi instar amandantur. Ideo calyces floribus ipsi sæpe diuturniores sunt, quòd ad pediculum annectantur fortioribus vasis, quæ à fructu crescente non læduntur. In Papavere tamen, Chelidonio, Anapodophyllo, & pluribus Ranunculi speciebus, calyces prius cadunt quàm flores, ob vinculorum imbecillitatem. Polyphylli debiliores sunt monophyllis, quoniam illorum basis, quæ rotun-

dior eſt & intercepta paucioribus vaſis pediculo adhæret, quæ ſæpè rumpuntur à flore ſe explicante.

Explicatio uſus ſingularum partium floris.

Floris partium uſus apertè declaratur in Tab. 1. quæ Coronæ Imperialis florem exhibet. Petala 1, 2, 3, 4, 5, 6, alimentum à pediculo 7 acceptum viſceris inſtar perficiunt, & fructui naſcenti 8 ſuppeditant; ineptis humoris partibus per ſtamina ſeu vaſa excretoria 9, 10, 11, 12, 13, 14, abeuntibus in apices ſeu receptacula 15, 16, 17, 18, 19, 20. Singulæ illæ partes ſeorſim eadem Tabula repræſentantur, ſcilicet petalum A quod imæ parti piſtilli C adhærebat & alimentum præbebat tenero fructui D. In exortu B petali A vas excretorium H poſitum eſt apice I ſeu receptaculo donatum. Utrumque apparet enim in figurâ K L. In figurâ E tuba piſtilli quæ in hoc flore cava eſt G : in F verò loculamenta teneri fructus ſeminibus fœta exhibentur.

Florum qui in eadem planta fructibus partim adhærent, partim ab illis ſeparantur, uſus idem ac eorum de quibus locuti ſumus. In Cucurbitaceis, v. g. qui conjunguntur cum fructu, alimentum illi ſine intermiſſione ſubminiſtrant. Cæteri verò, renum, ut ita dicam, munus præſtant, alimentum à partibus alienis purgantes. In plantis autem quarum aliæ ſpecies flores, aliæ fructus producunt, res aliter fortè ſe habet. An corpuſcula quæ fluunt ex floribus in teneros fructus procul naſcentes feruntur, ut veluti è torpore ad proprium incrementum excitentur? quemadmodum vulgò de Palmis mare & fœmina poſt Theophraſtum, Proſperum Alpinum, & cæteros affirmatur. Cùm in Hiſpania Bœtica Palmarum feraci, à prudentioribus viris hac de re ſciſcitarer, certum nihil accipere potui. Præclarus tamen vir Hadgi Muſtapha Aga Legatus Tripolitanus ad Regem Chriſtianiſſimum, non ita pridem Pariſiis mihi declaravit, ramulum floris Palmæ maris (quam Dokkyar anokal vocant) in Spatham Palmæ fœminæ (quæ Nakhla appellatur & fructus profert) inſeri, quo tempore Spatha hiare ſolet. Flos enim explicatus pulverem fundit, ſine cujus affectione dactyli acerbi forent & inſuaves. Imo & oſſiculis carerent (hæc namque ſæpè ita areſcunt, ut deeſſe videantur) camelis tantùm & jumentis exhibendi. De Lupulo certius loquar. In Horto Regio Pariſienſi luxuriat fructibus quotannis onuſtus. Qui verò floribus gaudet, non occurrit, niſi in inſulis Sequanæ & Matronæ longè diſtantibus; in Horto Regio tamen ſemina profert. An igitur uterque ſexus requiritur ad fructus perfectionem? an altera ſpecies hujuſcemodi plantarum, alterius nequaquam indiget? an flores emunctorii vices gerunt in ſpeciebus quibus inſunt? capillamenta verò per foliola quæ tenero fructui adhærent, floris locum tenent in aliis quæ floribus vulgò dictis deſtituuntur?

Calend. Junii 1697.

Quærunt alii qui fieri poſſit ut flores, qui fructui naſcenti imminent, Roſæ. v. g. Valerianæ, Pyri Cotoneæ alimentum ipſi præbeant; cùm ab hoc potius ad illos fluat. Reſpondendum eſt alimentum à pediculo per fructûs cutim, ſive illa craſſior, ſive tenuior ſit, ad flores pervenire, ab his præparari, indeque circuitu quodam ad fructus per vaſa deferentia redire, & ſeminibus quæ centrum ejus occupant, diſtribui.

De partibus florum ſingillatim nunc tractandum eſt; quamvis illæ omnes

Quænam ſint florum partes, quid Petalum? in ſingulis floribus non occurrant. Partes florum dicuntur Petala, Calyx, Stamina, Apices, Piſtillum. Petala vocantur illa folia, quæ forma & colore plerumque cæteris partibus præſtant, quæque unquam fiunt proprium ſeminis involucrum : unde Hellebori nigri, albique vulgaris flores petalis donari exiſtimantur, etiamſi illa ſubviridia ſint & diuturniora, quia fructus involucrum nequaquam evadunt. Fabius Columna vir præclari ingenii primus omnium quod ſciam Petali vocem propriè uſurpavit, ut folia florum à foliis propriè dictis diſtingueret.

In notis ad Rech. pag. 853.

Quid ſtamina? Stamina ſunt capillamenta illa tenuia, quæ floris medium tenere & apices ſuſtinere ſolent. Quæ apicibus carent, capillamenta propriè dicuntur ſive bifida ſint, ſive ſimplicia ut in Centaurio majore, Dente Leonis, Aſtere, Petaſitide, cæteriſque. Hæc autem prodeunt è ſumma parte naſcentis fructûs per floſculum, aut ſemifloſculum ipſi inſidentem, ejuſque vaginam pervadunt, ut videre eſt in Tabula 2. in qua capillamentum E & D, floſculus A, & ſemifloſculus B, tum & vagina F quinque fulcris nixa, repræſentantur longè quidem majora quàm à natura inſtituta ſunt. Hæc etiam exhibentur in Tab. 3. Capillamentum I è ſummitate fructus N R in floſculum H G Q, ac vaginam D protenſum, tum & vagina P P O aperta & explicata, quò facilius interior ejus facies pateat. De ſtaminum uſu jam dictum eſt. Capillamentorum idem videtur officium, ſuperfluis aut noxiis alimenti partibus per eorum meatus abeuntibus, & ſæpiſſimè interiori vaginæ faciei glutinis aut pulveris inſtar adhærentibus, ut videtur in fig. PPO. Quare ſinguli flores cujuſvis generis ſint, perinde ac animalium glandulæ, ſuis muniuntur vaſis excretoriis.

Quid Apices? *Tab. 4.* Apices vocantur ſummæ ſtaminum partes B. D. BC. G. craſſiores illæ quidem & tumidæ, cavæ, receptaculis ſimiles, à ſtaminibus ut plurimùm diſtinctæ, à quibus tamen in nonnullis non differunt ut in Populagine G; cujus ſtamina ipſa F in apices abeunt. Maxima horum receptaculorum pars in duo loculamenta dividitur bivalvia, dextrorſum & ſiniſtrorſum hiantia D. E. H. in Epimedio tamen K. LL. MM. ab imo ad ſummum aperiuntur. Diximus jam apices quidquid minus apti continet alimentum in ſe recipere, eorumque valvas à congeſtis excrementis diduci.

Quid Piſtillum? *Tab. 1.* Piſtillum appello eam partem, quæ floris centrum inter ſtamina occupare ſolet 8. & DE. Illud autem multiforme eſt, ſubrotundum, ſphæricum, triangulum, aut quadrangulum, ovatum, capitatum, fuſi aut piſtilli quo utimur ad tundendum formam habens, unde nomen. In Tithymalo, Cappari, Granadillâ pediculi inſtar naſcentem fructum ſubſtinet. In Nymphæa alba caput ſphæricum repræſentat, cui petala floris innaſcuntur. Harum plantarum icones conſule. Piſtillum ſæpè aliud nihil quàm tenerrimus fructus. In umbelliferis, fructus caput potius videtur, circâ quod petala diſponuntur. In plantis quarum fructus flori abeſt, vaſis excretorii munere fungitur; in omnibus ſuprema ejus pars ſive fiſtuloſa D. ſive ſolida craſſeſcit, meatibus, veſicis, aut tubis admodum exiguis obſita, per quos alimenti pars inepti vacuatur, ut in Lilio CE, Papavere Rheade G, Populagine I, Gentiana L, Campanula N O P videre eſt. Eadem pars multiſciſſa eſt quò facilius aër ad ſemina ducatur, ac ea perficiat,

Tab. 5.

lentoque ſucco obducitur, quo minima inſecta ab his arceantur, ut monet Malpighius.

Calyx, meâ quidem ſententiâ, dici debet pars floris poſterior craſſitudine quadam notabili à pediculo diſtincta. Calyx autem flores vel involvit vel ſuſtinet vel utrumque præſtat: ſcilicet in Ranunculo A, & Papavere B B involucri; in Thapſia C, Scandice D, & omnibus penè umbelliferis, itemque Valeriana F, Rubia G, cæteriſque id genus fulcri; in Aſtrantia E, Roſa H, Pomo I, Pyro K, Punica L, utriuſque locum tenet; unde ex calycibus alii foliis componuntur, alii carent. Quanti momenti ſit partem interiorem floris quam piſtillum appellamus, à poſteriore cui calycis nomen fecimus accuratè diſtinguere, ex eo apparet quòd ſine hac cautione, eadem quod ad florem ſpectat, planè foret notio Plantarum umbelliferarum, Valerianæ & ſimilium, quarum flores vulgò calyce carere exiſtimantur; ac earum quarum flores eo revera deſtituuntur, quales ſunt flores Lilii vulgaris, Lilii convallium, Polygonati & aliarum. Miſſum facio calycem dici à voce Græca καλύπτω tego, plus enim commodi ex meâ novâ calycis acceptione ſequitur, quàm incommodi ex antiquæ abuſu. Fructuum origo ſcilicet faciliùs indicatur & plantarum claſſes in ſectiones commodiùs dividuntur: unde operæ pretium me facturum exiſtimavi, ſi duabus tantùm vocibus uterer ad denotandam eam partem quæ abit in fructum, quod à nullo Botanico hactenus præſtitum mihi videtur. Qui de generibus ſcripſerunt, affirmarunt v. g. Campanulam eſſe genus plantæ flore monopetalo, capſulâ in tres cellulas diſtinctâ; nec docuerunt eam à calyce ipſo originem ducere. Igitur qui à calyce originem trahere dicitur fructus, à floris parte poſteriori, cujuſvis illa formæ ſit, oriri intelligendus eſt; ſive illa florem tegat ſive ſuſtineat vel utrumque præſtet: qui verò à piſtillo, à parte interna quæ floris medium occupare ſolet, hîc enim agitur de ea partium diſtinctione, quæ petitur ab earum ſitu, non verò à figurâ. Ratione pariter calycis & piſtilli claſſes in ſectiones varias diſtribuemus, majoris perſpicuitatis causâ, neque præter Aloem & Rubeolam genus ullum obſervavi, cujus ſpecies nonnullæ à calice, aliæ à piſtillo naſcantur. Non multùm laborandum eſt utrum calycis pars foliacea & turgida, eodem vel diverſo tempore cadant: primum contingit in Pyro, Cydonia, & aliis quamplurimis; alterum in Lyſimachia quam ſiliquoſam vocant, cæteriſque. In eodem flore piſtillum & calyx ſæpè adſunt, & alteruter plerumque abit in fructum; raro uterque niſi in Saxifragâ & Samolo. Calyx autem vulgò marceſcit, & decidit cùm piſtillum fit fructus: calyce verò in fructum abeunte, piſtillum areſcit. In nonnullis floribus geminus calyx adeſt involucri munus præſtans ut in Malva. Interdum alius florem ſuſtinet, alius eundem involvit, ut in Jalapa. Quandoque unus communis, alter proprius ut in floribus floſculoſis, ſemifloſculoſis, & radiatis: Calyx nempè communis totum florem involvit, quilibet verò floſculos aut ſemifloſculos proprio calyce inſidet in ſemen abeunti, in nonnullis floribus floſculoſis, floſculi à calice quodam ſingulari, hoc eſt, ſingularis ſtructuræ, ſemine videlicet facto fulciuntur, ut in Euchinopo, Scabioſa, Globularia.

Quid Calyx?

Tab. 6.

Quomodo petala floris à calyce diftingui debeant?

Magnus fæpè in hoc argumento nodus eft, florum qui calyce donantur ab iis qui eodem carent diftinctio. Inter Herbarios convenit Rofæ, Caryophylli, Pyri, Cerafi flores calycem habere; Lilio verò, Tulipæ, Hyacintho, aliifque quamplurimis eum à natura denegatum fuiffe. Sæpè tamen dubium eft an quorundam florum pars foliacea, calyx vel petalum appellari debeat, ut in Atriplice, Alchimilla, Afaro, quæ fi inter plantas quorum flores ex petalis componuntur, recenfeantur, inter eas pariter numerandæ funt Cereales omnes, cum gluma florum quæ in his obfervatur, pro petalis haberi poffit: verumque eft eam petalorum officio fungi. Quod quamquam inter phyficos abfurdum non fit, ineptum tamen Botanicis videretur. Alchimilla enim Beta, Blitum, Triticum, Secale, Avena in eadem claffe cum Tulipâ, Lilio, Hyacintho, Aquilegiâ aliifque calyce carentibus conjungi deberent. A Bulbofarum verò & Tuberofarum claffe Narciffus, Crocus, Iris, Gladiolus, Lilio-Narciffus, Narciffo-Leucoium quæ calyce donantur, excludi. Quamobrem folia florum cujufvis coloris fint, pro calyce habenda funt, cùm proprium fiunt feminis involucrum; pro petalis verò, cùm fecus accidit, five illa brevi pereant, five durent.

His diligenter exploratis, claffium inftitutio peti debet vel à numero petalorum, ex quibus flores conftant, vel ab earum ftructura: cùm autem numerus petalorum fæpè incertus fit, ut occurrit in Ranunculo, Pulfatilla, Caryophyllata, Clematite, aliifque fpeciebus ejufdem generis, ftructuræ magis immorandum eft: Hæc enim conftans eft & magis fpeciofa; quin & numerum fæpè includit, ut patet in floribus cruciformibus. Flores ergo dividemus in eos qui petalis donantur vel carent.

Quid flos petalodes? *Tab.* 7.

FLORES PETALIS DONATI feu PETALODES dicuntur illi, qui præter capillamenta feu ftamina, ex foliis conftant in involucrum feminum nequaquam abeuntibus; unde folia illa petala dicuntur, ut in Antirrhino, Ranunculo, Braffícâ, Fabiâ, Petafitide, Bellide, &c.

Quid flos apetalus? *Tab.* 7.

Cæteri STAMINEI feu CAPILLACEI & APETALI ideo vocantur, quòd præter ftamina nihil habeant unde nomen trahere poffint, ut in Equifeto, Sparganio, Avenâ, Biftortâ, cæterifve. Hos calyce donari conftat, exceptis Sparganio & Equifeto. Nucamenta pariter feu Iuli inter illos recenfendi funt, etiamfi ftamina in nonnullis adeo brevia fint ut abeffe videantur. Flores ftaminei parùm inter fe difcrepant; nifi quod plerique tenero fructui adhæreant, alii nequaquam. Calyx eorum qui fructui adhærent, fit plerumque proprium feminis involucrum, piftillum verò femen evadit.

Ex floribus qui ex petalis conftant, alii fimplices funt, alii compofiti.

Quid flos fimplex? *Tab.* 8.

FLORES SIMPLICES appello qui flofculis & femiflofculis carent, quales funt flores Hyofciami, Salviæ, Cerafi & Statices etiam, quamvis plures in capitulum colligantur.

Quid flos compofitus? *Tab.* 8. *Tab.* 266.

FLORES COMPOSITOS voco eos omnes, qui componuntur ex flofculis & femiflofculis; quales funt flores Cyani, qui ex flofculis; Dentis Leonis, qui ex femiflofculis; Doronici, qui ex utrifque conftant. Quid autem fit flofculus & femiflofculus, mox dicemus.

Flores

Flores ſimplices vel unico vel pluribus petalis donantur. HI POLYPETALI, illi MONOPETALI. Florum ſimplicium monopetalorum differentiæ deſumuntur ab eorum formâ. Campaniformes, à Campana; ab infundibulo, Infundibuliformes; à rota, Rotati; ab animalium roſtro, labiati vel Perſonati dicuntur.

Tab. 9.

FLOS CAMPANIFORMIS campanæ quidem formam obtinet: ſed in eo tria maximè ſpectanda ſunt. Fundum nempe, latera, & os. Si fundum ſimul & latera ampla ſint, neque os multò magis diffuſum, tunc flos campaniformis tantùm appellandus; quoniam à campanæ vulgaris formâ non multum recedit, qualis eſt flos Campanulæ & Belladonæ. Si verò fundum & latera anguſtiora ſint ac veluti in tubum contracta ut in flore Polygonati & Cerinthes obſervatur, tunc CAMPANIFORMIS TUBULATUS dicendus. CAMPANIFORMIS autem PATENS & diffuſus, ſi os lateraque fundo magis pateant; qualis eſt Acetabuli forma, floſque Malvæ, Aſclepiadis, Bryoniæ. Demum ſi cæteris partibus os anguſtius ſit, CAMPANIFORMIS GLOBOSUS nominari debet, ut revera eſt flos Arbuti, Ruſci, Ericæ.

FLOS CAMPANIFORMIS.

Conſule Tab. 6. & alias in quibus exhibentur flores plantarum quæ hic appellantur.

FLOS INFUNDIBULIFORMIS ab infundibulo nomen invenit. Inferior ejus pars in tubum deſinit, ſuperiore in conum inverſum vel in diſcum dilatatâ: Quare alius Infundibuliformis propriè dicitur, qui nempe è cono in tubum coarctatur; alius Hypocrateriformis qui hypocrateram ſeu vas quod poculis inter bibendum ſupponi ſolet, repræſentet. Flos Auriculæ Urſi, Centaurii minoris, Jalapæ, Echii, infundibuliformis eſt. Flos verò Primulæ veris & Androſaces Hypcrateriformis, quia tubus ejus in diſcum, non in conum explicatur.

FLOS INFUNDIBULIFORMIS.

Tab. 9. & aliis.

FLOS ROTATUS rotæ formam exhibet, ut patet in floribus Borraginis, Anagallidis, Lyſimachiæ.

FLOS ROTATUS.

Tab. 9.

FLOS LABIATUS infernè tenuatur in fiſtulam, ſupernè in labium ampliatur vel unicum vel geminum. Huic proprium eſt ut piſtillum ejus abeat in fructum ex quatuor ſeminibus conſtantem, in ipſo calyce tanquam in capſula propria matureſcentibus, ut in Salviâ, Hormino, Marrubio, Chamædri. Neque tamen à methodo mea, quæ in claſſibus ſtatuendis tota pendet à floribus, deflectere mihi videor, cùm fructûs etiam mentio fiat in quorundam florum definitione: nam præterquam quòd in Herbariorum uſu fuerit confirmatum, qui umbellatum florem definierunt eum, cui geminum ſuccedit ſemen; cur, quæſo, piſtilli vel calycis ratio non habenda in floris explicatione, cùm floris partes non ignobiles ſint, quarum alterutra ſemper abit in fructum.

FLOS LABIATUS.

Tab. 9. & aliis.

Tab. 9. & aliis

Flores ſimplices MONOPETALI ANOMALI, etiamſi pauciores, multiformes tamen ſunt: nec ſingulari nomine comprehendi poſſunt, ut ſunt flores Ariſtolochiæ, Digitalis, Scrophulariæ. Ab his excipias eos, qui labiatorum faciem præ ſe ferunt, ut Linariæ flores, Antirrhini, Pedicularis, Melampyri, &c. PERSONATI dici poſſunt, quòd confictam faciem ſeu perſonam, roſtrumque animalium rictu & labiis non malè referant. Perſonati à labiatis differunt, quod illorum piſtillum abeat in capſulam ſeminum, à calyce omnino diſtinctam.

FLOS PERSONATUS.

Tab. 10.

Florum ſimplicium polypetalorum differentiæ à ſimilitudine cum aliis rebus vulgò cognitis ſumi poſſunt: unde Cruciformes alios appellavi, alios Roſaceos, Caryophyllæos, Liliaceos, Leguminoſos ſeu Papilionaceos, cæteros verò Polypetalos anomalos.

FLOS CRUCIFORMIS *Tab.* 10. *& aliis.*

FLOS CRUCIFORMIS dicitur ille, qui ex quatuor petalis conficitur crucis partium in modum poſitis; quales ſunt flores Leucoii & Braſſicæ. Hujus pariter calyx quatuor obtinet folia, eodem ordine poſita. Piſtillum autem ſemper abit in fructum.

FLOS ROSACEUS. *Tab.* 10.

FLOS ROSACEUS ex pluribus aut paucioribus petalis quam quatuor componitur in orbem poſitis, quo planè modo petala florum Roſæ diſponuntur. Ut videre eſt in Ranunculo, Quinquefolio, Pæonia.

FLOS CARYOPHYLLÆUS *Tab.* 10. *& aliis.*

FLOS CARYOPHYLLÆUS in eo differt à Roſaceo, quòd ejus petala ex ipſo calice tanquam è tubulo emergant, ut ſunt flores Caryophylli, Lini, Statices.

FLOS LILIACEUS.

FLOS LILIACEUS vel conſtat ex petalis ſex, rarò tribus, vel in ſex partes ſecatur ad Lilii formam ſæpe accedens. Ipſi autem proprium eſt ut piſtillum ejus aut calyx abeant in capſulam in terna ſemper loculamenta diviſam. Tales ſunt flores Tulipæ, Hyacinthi, Aſphodeli, Ephemeri.

Tab. 10.

Hiſt. plant. lib. 2. *cap.* 162.

FLORES ſimplices POLYPETALI ANOMALI, etiamſi pauciores, multiformes tamen ſunt, nec ſingulari nomine comprehendi poſſunt, exceptis leguminoſis, quos Valerius Cordus à Papilionis formâ PAPILIONACEOS appellavit.

FLOS PAPILIONACEUS.

FLOS autem PAPILIONACEUS conſtat ex petalis diſſimilibus, quorum ſuperius D *Vexillum*, inferius E *Carina*; duo F quæ media ſunt, *Alæ* nuncupari ſolent. Carina quoque ſæpiſſime ex duobus petalis componitur, ut in Fabâ, Pyſo, Lathyro. Huic flori proprium eſt ut piſtillum L abeat in fructum O qui ſiliqua vocari ſolet.

Tab. 10. *&* 109.

FLOS FLOSCULOSUS. Quid floſculus. *Ibid.*

Flores compoſiti triplicis generis ſunt, Floſculoſi, Semifloſculoſi & Radiati. FLORES FLOSCULOSI ex plurimis floſculis componuntur densè poſitis eodemque calyce comprehenſis. FLOSCULI autem ſunt petala fiſtuloſa, tenuia, quorum ſuprema pars ampliatur, multifariam, ſæpius tamen ſtellæ inſtar diviſa. Singuli quoque floſculi tenero plerumque fructui ſeu embryoni inſident, è quo ſurgit capillamentum ultra vaginam eam protentum, de qua ſuperius locuti ſumus. Præterea teneri fructus fundum calycis occupant, quod Thalamus vocitatur. Hujuſmodi flores obſervantur in Santolina, Jacea, Carduis. Cordus floſculi vocem uſurpavit ad deſcribendum florem Petaſitidis.

Tab. 2. 3.

Hiſt. plant. lib. 2. *cap.* 6.

FLOS SEMIFLOSCULOSUS. *Tab.* 11. Quid ſemifloſculus.

FLORES SEMIFLOSCULOSI è ſemifloſculis conficiuntur densè in orbem poſitis eodemque calyce coercitis. SEMIFLOSCULUS autem eſt petalum infernâ tantum parte fiſtuloſum, mediâ verò & supernâ planum ac veluti in lingulam productum. SEMIFLOSCULI quoque tenero fructui ſeu embryoni inſident, è quo ſurgit capillamentum ultra vaginam protentum, perinde ac in floſculis. Præterea teneri fructus calycis fundum pariter occupant, quod Thalamus etiam dicitur. Plinius ſemifloſculos *Barbulas* appellavit.

Lib. 11. *cap.* 8.

FLORES RADIATI duas partes habent, quarum quæ medium tenet, *Discus* dicitur, ex flosculis tota constans; quæ circumferentiam seu limbum, *Corona* nominatur ex semiflosculis facta. Singuli flosculi & semiflosculi tenero suo fructui seu embryoni solent insidere, eodemque calyce comprehendi, cujus fundum *Thalamus* etiam appellatur: tales sunt flores Asteris, Jacobeæ, Chamæmeli, &c.

FLOS RADIATUS.
Quid Discus.
Quid Corona.

Reliquum est ut Classes plantarum inter se disponamus concinno ordine; is quidem à floribus stamineis esset ducendus ad magis compositos progrediendo; nisi experientiâ confirmatum esset, flores magis insignes & sensus afficientes incipientibus primùm offerendos esse: quapropter à simplicioribus quidem ordiemur, qui ex petalis, non verò ex staminibus solis componuntur, herbasque & suffrutices à fruticibus & arboribus ut plurimùm separabimus. Quid herba, suffrutex, frutex & arbor in explicatione vocum quæ Herbariis propriæ sunt, declarabitur.

In I. igitur Classe comprehendentur herbæ & suffrutices, floribus monopetalis, Campaniformibus.
In II. Herbæ & suffrutices, floribus monopetalis, Infundibuliformibus & Rotatis.
In III. Herbæ & suffrutices, floribus monopetalis, Anomalis.
In IV. Herbæ & suffrutices, floribus monopetalis, Labiatis.
In V. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Cruciformibus.
In VI. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Rosaceis.
In VII. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis Rosaceis Umbellatis.
In VIII. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Caryophyllæis.
In IX. Herbæ & suffrutices, floribus Liliaceis.
In X. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Papilionaceis.
In XI. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Anomalis.
In XII. Herbæ & suffrutices, floribus Flosculosis.
In XIII. Herbæ & suffrutices, floribus Semiflosculosis.
In XIV. Herbæ & suffrutices, floribus Radiatis.
In XV. Herbæ & suffrutices, floribus Apetalis Stamineis.
In XVI. Herbæ & suffrutices, qui floribus carent & semine donantur.
In XVII. Herbæ & suffrutices, quorum flores & fructus conspicui desiderantur.
In XVIII. Arbores & frutices, floribus Apetalis.
In XIX. Arbores & frutices, floribus Apetalis Amentaceis.
In XX. Arbores & frutices, floribus Monopetalis.
In XXI. Arbores & frutices, floribus Rosaceis.
In XXII. Arbores & frutices, floribus Papilionaceis.

Cùm res in dubio vel extra regulas statutas versabitur, quod rarò admodum contingit, sententiam vulgarem amplectar. Sic Momordicam, Chamæleam, Cucurbitam Lagenariam à congeneribus non separabo; quamvis earum flores dubiæ sint structuræ. Flores pariter Lupuli, Mercurialis, Cannabis, & similium apetalos appellabo, non petalodes, quia cùm à fructu longè distent, regulâ illâ non comprehenduntur, qua judicatur utrum fructus involucrum fiant, nec ne.

CLASSIS PRIMA, DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore monopetalo, campaniformi.

FLOS CAMPANIFORMIS, ut jam diximus, monopetalos est, formamque campanæ æmulatur. Hujus floris quatuor species sunt, quarum omnium mentionem faciemus in hac classe. Campaniformis scilicet propriè dictus, qui maximè ad campanæ formam accedit: campaniformis tubulatus qui angustus est & oblongus: campaniformis patens qui velut in pelvim expanditur. Demum campaniformis globosus, cujus os angustius est ventre.

SECTIO PRIMA.

De Herbis, flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in fructum mollem & crassiculum.

GENUS I.

Mandragora. *Mandragore.*

Tab. 10.

MANDRAGORA est plantæ genus, flore AB monopetalo, campaniformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod infimam floris partem perfodit: abitque deinde in fructum E mollem, plerumque globosum, in quo F veluti nidulantur semina G ut plurimùm reniformia.

Mandragoræ species sunt

Mandragora fructu rotundo C. B. Pin. 169. *Mandragoras mas J. B. 3. 617. Mandragoras Dod. Pempt. 457.*

Mandragora flore subcæruleo, purpurascente C. B. Pin. 169. *Mandragora fœmina J. B. 3. 618. Clus. Hist. lxxxvij.*

Mandragora flore subcæruleo, foliis minoribus, fructu globoso.

Mandagoræ species flore fructuque carentes, foliis obscurè virentibus, subrotundis, fœtidis, radicibusque longis & crassis quas anthropomorphas appellant, dignosci solent.

Mandragora à voce Græca μάνδρα nomen invenit, quòd circa mandras, seu pecorum stabula olim fuerit observata.

GENUS II.

Belladona.

BELLADONA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi & multifido; ex cujus calyce C surgit pistillum D, posticæ floris parti B adinstar clavi infixum: quod deindè abit in fructum veluti globosum E mollem, septo intermedio F in duo loculamenta G H divisum, & seminibus fœtum L placentæ I K affixis. *Tab. 13.*

Belladonæ species sunt

Belladona majoribus foliis & floribus.

Belladona minoribus foliis & floribus.

Belladona frutescens, rotundifolia, Hispanica. *Solanum frutex, rotundifolium, Hispanicum. Barr. Icon.*

Belladona Americana, frutescens, flore albo, Nicotianæ folio Plum.

Clusius unicam iconem affert primæ speciei, quam foliis & floribus variare observavit; à C. Bauhino appellatur *Solanum μελανόκερασος*; à J. Bauhino *Solanum manicum multis, sive Belladona.* Quantùm à Solano differat ex icone judicari potest.

Belladonam Itali hanc plantam nominarunt, quòd ea utantur ad fucum. *Bella Donna.* Pulchra mulier.

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in fructum mollem & satis exiguum.

GENUS I.

Lilium Convallium. *Muguet.*

LILIUM CONVALLIUM est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, brevi, calycis experte, & multifido: ex cujus fundo surgit pistillum B, quod deinde abit in fructum C mollem, ut plurimùm globosum, & seminibus E densè congestis D fœtum. *Tab. 14.*

Lilii convallium species sunt

Lilium convallium album C. B. Pin. 304. *Lilium Convallium vulgò J. B. 3. 531. Lilium Convallium Dod. Pempt. 205. Muguet à fleur blanche.*

Lilium convallium floribus è folliculis prodeuntibus Mapp. *Lilium convallium cum pluribus florum ordinibus J. B. 3. 533.*

Lilium convallium ad radicem monanthemum Mentz. Pug.

Lilium convallium angustifolium Raii Synops. 148.

Lilium convallium latifolium. C. B. Prodr. 136. Pin. 304. *J. B. 3. 533.*

Lilium convallium, latifolium, flore pleno variegato Didac.

Lilium convallium flore rubente C. B. Pin. 304. *J. B.* 3. 533. *Lilium convallium floribus suave-rubentibus Lob. Icon.* 173. *Muguet à fleur carnée.*

Ab eo genere excludendum est *Lilium convallium minus C. B. Pin.* 304. *ad Smilacis genus revocandum.*

Etiamsi Lilii convallium nomen ita fuerit longo usu comprobatum ut rejici nequeat, advertendum tamen est Lilium convallium à Lilio vulgari omnino differre, neque ullam affinitatem inter illa duo genera intercedere.

GENUS II.

Polygonatum. *Seau de Salomon.*

Tab. 14.

POLYGONATUM est plantæ genus, flore à monopetalo, campaniformi, tubulato, calycis experte, & multifido: ex cujus fundo surgit pistillum B. quod deinde abit in fructum C mollem, plerumque globosum & seminibus fœtum D, ut plurimùm subrotundis E.

Polygonati species sunt

Polygonatum latifolium, vulgare C. B. Pin. 303. *Polygonatum vulgò Sigillum Salomonis J. B.* 3. 529. *Polygonatum Math.* 954. *Seau de Salomon.*

Polygonatum latifolium, vulgare, cauliculis rubentibus H. L. Bat.

Polygonatum latifolium, maximum C. B. Pin. 303. *Polygonatum majus, vulgari simile J. B.* 3. 529. *Polygonatum latifolium* 1. *Clus. Hist.* 275.

Polygonatum latifolium, Hellebori albi foliis C. B. Pin. 303. *Polygonatum amplitudinis foliorum Hellebori albi J. B.* 3. 530. *Polygonatum* 3. *latiore folio Clus. Hist.* 276.

Polygonatum Hellebori albi folio, caule purpurascente Raii Synops. 148.

Polygonatum latifolium, flore majore, odoro C. B. Pin. 303. *Polygonatum floribus ex singularibus pediculis J. B.* 3. 529. *Polygonatum latifolium* 2. *Clus. Hist.* 276.

Polygonatum latifolium, flore duplici, odoro H. R. Par. *Sigillum Salomonis, flore pleno A. R. Par.* 115. *Seau de Salomon à fleur double.*

Polygonatum latifolium, minus, flore majore C. B. Prod. 136. *Pin.* 303.

Polygonatum humile, Anglicum Raii Synops. 148.

Polygonatum angustifolium, non ramosum C. B. Pin. 303. *Polygonatum angustifolium J. B.* 3. 531. *Polygonatum alterum Dod. Pempt.* 345.

Polygonatum angustifolium, ramosum C. B. Pin. 304. *J. B.* 3. 531. *Polygonatum vj. sive angustifolium ij. Clus. Hist.* 277.

Polygonatum Americanum, scandens, altissimum, foliis Tamni Plum.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Polygonatum spicatum, sterile Corn.* 32. *Smilacis species est. Polygonatum spicatum, fertile Corn.* 34. *Smilacis species est. Polygonatum racemosum Corn.* 37. *floribus est polypetalis. Polygonatum racemosum, flore luteo, majus Corn.* 39. *floribus est polypetalis. Polygonatum racemosum, flore luteo, minus Corn.* 41. *floribus est polypetalis.*

Polygonatum à Lilio convallium formâ floris aptè distinguitur. Nomen

habet à vocibus Græcis πολυ *multum*, & γονυ *genu*; propterea quòd radices & caules polygonati geniculati sunt.

GENUS III.

Ruscus. *Houx-frelon.*

RUSCUS est plantæ genus, flore A D monopetalo, campaniformi & globoso, cujus calyx B E multifariam scinditur, pistillum verò C F surgit è fundo floris & deindè abit in fructum ut plurimùm globosum G H mollem, uno vel altero semine fœtum I K plerumque duro. Tab. 15.

Rusci species sunt

Ruscus Myrtifolius, aculeatus. *Ruscus J. B. 1. 579. Ruscum Dod. Pempt. 744. petit Houx, Housson, Fragon, Bouis piquant, Houx-frelon.*

Ruscus latifolius, fructu folio innascente. *Laurus Alexandrina, fructu folio insidente C. B. Pin. 305. Laurus Alexandrina. J. B. 1. 574. Laurus Alexandrina, Chamædaphne Col. Part. 1. 165. Laurier Alexandrin.*

Ruscus angustifolius, fructu folio innascente. *Laurus Alexandrina, fructu pediculo insidente C. B. Pin. 304. Bonifacia sive Bislingua J. B. 1. 575. Hippoglossum, Laurotaxa Col. Part. 1. 165. Radix Idæa, Hippoglosson Col. Phytob. 64.*

Ruscus angustifolius, fructu summis ramulis innascente. *Laurus Alexandrina, ramosa, fructu è summitate caulium prodeunte H. R. Par. & H. L. Bat. in cujus appendice Icon. exhibetur, pag. 681. Laurus Alexandrina, fructu longis pediculis caulibus alligato Mor. H. R. Bles.*

Floris loco calycem habuerunt auctores Rei Herbariæ: duas hasce partes ex regulis jam statutis in Isagoge ab invicem distinguendas duxi.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in fructum siccum seu testam unicapsuralem in nonnullis generibus, in aliis verò multicapsuralem.

GENUS I.

Cerinthe. *Melinet.*

CERINTHE est plantæ genus, flore monopetalo, campaniformi, tubulato, & multifido; cujus os in nonnullis speciebus A clauditur, in aliis verò C patet: ex floris calyce E surgit pistillum F posticæ floris parti B D adinstar clavi infixum, tetragonum, quod deinde abit in fructum G ex duabus testis subrotundis constantem, in duo loculamenta H divisis, semine fœtis ut plurimùm oblongo I. Tab. 16.

Cerinthes species sunt

Cerinthe quorundam major, versicolore flore J. B. 3. 602. *Clus. Hist. clxvij. Cerinthe seu Cynoglossum montanum, majus C. B. Pin.* 258.

Cerinthe quorundam major, flore ex rubro purpurascente J. B. 3. 603. *Clus. Hist. clxviij. Cerinthe flore ex rubro purpurascente C. B. Pin.* 258.

Cerinthe quorundam major, spinoso folio flavo flore J. B. 3. 602. *Cerinthe flavo flore, asperior C. B. Pin.* 258. *Cerinthe quorundam major, flavo flore Clus. Hist. clxvij.*

Cerinthe quorundam minor, flavo flore J. B. 3. 603. *Clus. Hist. clxviij. Cerinthe minor C. B. Pin.* 258.

Cerinthe minor, flore albo Park. Theat. 521.

Cerinthe folio non maculato, viridi C. B. Pin. 258. *Cerinthe v. folio non maculato. Clus. App. alt. ad lib. v.*

Cerinthe Alpina, perennis, flore striato. *Glastum montanum Dalechampii Lugd.* 1204. *Isatis sive Glastum montanum Dalechampii J. B.* 3. 603.

Cerinthes species flore fructuque carentes foliis glaucis, albis maculis non raro notatis, plerumque dignosci solent.

Cerinthe à voce Græca κηρὸς; quòd ad conficiendam ceram apibus inservire existimetur.

GENUS II.

Gentiana. *Gentiane.*

Tab. 40.

GENTIANA est plantæ genus, flore monopetalo campaniformi vel patente A, vel tubulato & multifido BC: ex cujus calyce FG surgit pistillum DE, quod infimam floris partem perfodit, abitque deindè in fructum H membranaceum, ovato-acuminatum, bivalvem II. unicapsularem K, seminibus fœtum K plerumque planis, orbiculatis & marginatis L.

Gentianæ species sunt

Gentiana major, lutea C B. Pin. 187. *Gentiana vulgaris, major, Ellebori albi folio J. B.* 3. 520. *Gentiana Dod. Pempt.* 342. *Gentiane.*

Gentiana major, purpurea C. B. Pin. 187. *Gentiana magna, flore purpureo J. B.* 3. 521. *Gentiana major, purpureo flore* 1. *Clus. Hist.* 312.

Gentiana major, floribus albis C. B. Pin. 187. *Gentiana magna, flore albo J. B.* 3. 521. *Gentiana major, albo flore Clus. Hist.* 312.

Gentiana major, flore punctato C. B. Pin. 187. *Gentiana major, pallido flore, punctis distincto. Clus. Hist.* 312.

Gentiana Asclepiadis folio C. B. Pin. 187. *Gentiana folio Asclepiadis vulgò credita J. B.* 3. 523. *Gentiana* 2. *cæruleo flore Clus. Hist.* 312.

Gentiana Alpina, magno flore J. B. 3. 523. *Gentianella Alpina latifolia & angustifolia, magno flore C. B. Pin.* 187. *Gentiana v. Gentianella major, verna Clus. Hist.* 314.

Gentiana Alpina, pumila, verna, major; *Gentianella Alpina, verna, major C. B. Pin.* 188. *Gentianula quæ Hippion. J. B.* 3. 527. *Gentiana vj. Gentianella minor, verna Clus. Hist.* 315.

Gen-

Gentiana Alpina, pumila, verna, minor. *Gentianella Alpina, verna, minor G. B. Pin.* 188.

Gentiana Alpina, pumila, Centaurii minoris folio. *Gentianella Alpina, æstiva, Centaureæ minoris foliis C. B. Pin.* 188. *Gentianella fugax quinta Clusii, flore cæruleo, colore elegantissimo J. B.* 3. 527.

Gentiana Alpina, pumila, brevi folio. *Gentianella brevi folio C. B. Pin.* 188. *Gentianella fugax, quarta Clusii, flore dilutè purpurascente & cæruleo elegantissimo J. B.* 3. 527.

Gentiana cærulea, oris pilosis. *Gentianella cærulea, oris pilosis C. B. Pin.* 188. *Gentianella lanugine ad singulorum foliorum floris lacinias donata, flore quadripartito J. B.* 3. 525. *Gentianella cærulea, fimbriata, angustifolia, autumnalis Col. Part.* 1. 222.

Gentiana cruciata C. B. Pin. 188. *Gentiana minor seu vulgi Cruciata J. B.* 2. 522. *Gentiana iij Cruciata Clus. Hist.* 313.

Gentiana autumnalis, ramosa C. B. Pin. 188. *Gentiana annua Clusii* 1, *flore ex cæruleo purpureo, exiguo J. B.* 3. 526.

Gentiana pratensis, flore lanuginoso C. B. Pin. 188. *Gentianellæ species quibusdam, an Cordo Pneumonanthe aut Gentiana fugax, altera Clusii J. B.* 3. 526. *Gentiana viij sive Gentiana fugax ij. Clus. Hist.* 315.

Gentiana pratensis, flore breviore & majore C. B. Pin. 188. *Gentianella fugax, tertia Clusii, flore virescente & subcæruleo, breviore & majore J. B.* 3. 526. *Gentiana ix. sive Gentiana fugax iij, Clus. Hist.* 315.

Gentiana utriculis ventricosis C. B. Pin. 188. *Gentianella altera, cærulea, cordata Col. Part. j.* 221.

Gentiana palustris, latifolia flore punctato C. B. Pin. 188. *Gentiana punctato flore subcæruleo Pennæi J. B.* 3. 528. *Gentiana xij. punctato flore Clus. Hist.* 316.

Gentiana angustifolia, autumnalis, major C. B. Pin. 188. *Gentiana palustris, angustifolia Ejusd. Gentianæ species, Calathiana quibusdam, radice perpetua, sive palustris J. B.* 3. 524. *Pneumonanthe Tabern. Icon.* 787.

Gentiana omnium minima. *Gentianella omnium minima C. B. Prodr.* 97. *Pin.* 188. *J. B.* 3. 528.

Gentiana ut refert Dioscorides primùm inventa creditur à Gentio Illyriorum Rege, à quo etiam cognomentum habuit. *Lib.* 3. *Cap.* 3.

GENUS III.

Hydrophyllon.

HYDROPHYLLON est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi & multifido; ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E ferè globosum, bivalvem F G & semine fœtum H ejusdem penè formæ. *Tab.* 16.

Hydrophylli speciem unicam novi.

Hydrophyllon Morini Hort. Joncq. 43. *Dentariæ affinis, Echii flore, capsula Anagallidis A. R. Par.* 77. *Dentariæ affinis, Echii flore H. R. Par.*

Hydrophyllon dicitur à vocibus Græcis ὕδωρ *aqua*, & φύλλον *folium*, quasi diceres folium aquaticum. Cur autem Morinus hanc plantam sic appellarit, obſcurum; cùm locis pinguibus quidem delectetur, ſed non multùm aquoſis.

GENUS IV.

Soldanella. *Soldanéle.*

Tab. 16.

SOLDANELLA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, & plerumque fimbriato; ex cujus calyce C. ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E cylindraceum apice F dehiſcentem, ac plurimis ſeminibus H fœtum, placentæ G affixis.

Soldanellæ ſpecies ſunt

Soldanella Alpina, rotundifolia C. B. Pin. 295. *Soldanella montana quibuſdam J. B.* 2. 817. *Soldanella Alpina, minor Cluſ. Hiſt.* 309.

Soldanella Alpina, rotundifolia, flore niveo C. B. Pin. 296.

Soldanella Alpina, folio minus rotundo C. B. Pin. 296. *Soldanella Alpina major Cluſ. Hiſt.* 308.

GENUS V.

Convolvulus. *Liſeron.*

Tab. 17.

CONVOLVULUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, orâ plerumque repandâ; ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C, infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum ſubrotundum E F G, membranaceum, ipſo calyce plerumque involutum, modò unicapſularem I, modò tricapſularem H, & ſeminibus fœtum K L ut plurimùm angulatis.

Convolvuli ſpecies ſunt

Convolvulus major, albus C. B. Pin. 294. *Convolvulus major J. B.* 2. 154. *Smilax lævis, major Dod. Pempt.* 392. *Grand Liſeron.*

Convolvulus major, purpureus Cat. Plant. Bat.

Convolvulus major, flore ex purpureo variegato H. Amſtel. 12° 97.

Convolvulus major, albus, maritimus, craſſiori & auriculato folio Bot. Monſp. *Helxine Ciſſampelos Adv.* 274.

Convolvulus Sagittariæ foliis, flore purpureo Wheleri Pluk. Phytog. Tab. 85. fig. 3.

Convolvulus purpureus, folio ſubrotundo C. B. Pin. 295. *Campanula Indica J. B.* 2. 165. *Convolvulus Indicus, flore violaceo Eyſt.*

Convolvulus Indicus, flore albo H. R. Par.

Convolvulus Indicus, flore albo purpuraſcente, ſemine albo H. R. Monſp.

Convolvulus Maderaſpatanus, purpureus, Violæ martiæ foliis, floribus plurimis ſimul junctis Pluk. Phytog. Tab. 166. fig. 5.

Convolvulus luteus, Polyanthos Plum. cij. *Convolvulus polyanthos, folio ſubrotundo, flore luteo Sloane Cat. Plant. Jam. 55.*

Convolvulus Americanus, polyanthos, niveus, folio ſubrotundo majori Plum.

Convolvulus Americanus, piloſus, flore luteo, umbone purpureo H. Amſtel. 15.

Convolvulus Americanus, maritimus, ampliſſimo folio cordiformi, flore maximo, purpuraſcente Plum.

Convolvulus Americanus, ampliſſimo folio cordiformi, flore albo maximo Plum.

Convolvulus marinus, catharticus, foliis Acetoſæ, flore niveo Plum. cv.

Convolvulus marinus, catharticus, folio rotundo, flore purpureo Plum. civ. *Convolvulus marinus Piſon 258. Edit. 1658. Convolvulus marinus ſeu Soldanella Marcg. 51. Edit. 1648.*

Convolvulus maritimus, Zeylanicus, folio craſſo, cordiformi H. L. Bat.

Convolvulus maritimus, major, Italicus, ſinuato folio Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 11. *Soldanella vel Braſſica maritima, major, C. B. Pin. 295. Convolvulus marinus, Soldanellæ affinis J. B. 2. 168. Cunvolvulus marino Imp. 671.*

Convolvulus maritimus, noſtras, rotundifolius Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 11. *Soldanella maritima, minor C. B. Pin. 295. Braſſica marina ſive Soldanella J. B. 2. 166. Soldanella Dod. Pempt. 395.*

Convolvulus minor, arvenſis, flore roſeo C. B. Pin. 294. *Helxine Ciſſampelos multis, ſive Convolvulus minor J. B. 2. 157. Smilax lævis, minor Dod. Pempt. 393. petit Liſeron.*

Convolvulus minor, arvenſis, flore purpureo, radiis albis picto C. B. Pin. 295.

Convolvulus minor, arvenſis, flore candido C. B. Pin. 294.

Convolvulus minor, arvenſis, flore albo cum purpureo umbilico C. B. Pin. 295.

Convolvulus minor, arvenſis, flore albo, punicantibus lineis aſperſo C. B. Pin. 195.

Convolvulus anguſtiſſimo folio, noſtras, cun auriculis Pluk. Phytog. Tab. 24. fig. 3.

Convolvulus ramoſus, minor Mor. Hiſt. Oxon. Part. 1. 37.

Convolvulus Luſitanicus, flore cyanæo Broſſ. *Convolvulus peregrinus, cæruleus, folio oblongo C. B. Pin. 295. J. B. 2. 166. Campanula exotica Ald.*

Convolvulus minor, Africanus Park. Theat. 171.

Convolvulus Africanus, minimus Park. Theat. 171.

Convolvulus Siculus, minor flore parvo, auriculato Bocc. Rarior Plant. 89.

Convolvulus Syriacus & Scammonia Syriaca Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 12. *Scammonia Syriaca C. B. Pin. 294. Scammonia Syriaca, flore majore Convolvuli J. B. 2. 163. Scammonium Syriacum, Antiochenum. Lob. Icon. 620. Scamonée.*

Convolvulus Scammoniæ foliis æmulus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 17.

Convolvulus Scammonea dictus, macrorhyzos. Pluk. Phytog. Tab. 85. fig. 4.

Convolvulus Syriacus, minor. H. L. Bat. App. 660.

Convolvulus Linariæ folio aſſurgens. *Volvulus terreſtris Delechampii. Lugd. 1425. J. B. 2. 160.*

Convolvulus Linariæ folio, humilior. *Cantabrica quorundam Cluſ. Hiſt. xlix.*

Convolvulus minor, argenteus, repens, acaulis fermè H. R. Par. *Convolvulus minor, argenteus, repens, Rupellenſis, flore rubro Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 17. hujus figura occurrit in Iconibus Lobelii pag. 622. prope Iconem Convolvuli Spicæfolii, vel Stœchadis citrinæ aut Linariæ.

Convolvulus argenteus, umbellatus, erectus. *Cneoron album, folio Oleæ argenteo, molli C. B. Pin.* 463. *Cneorum album Dalechampii, aliis Dorycnium J. B.* 1. 597. *Dorycnium Plateau Cluſ. App. ccliv.*

Convolvulus argenteus, umbellatus, ſupinus. *Lychnidis ſylveſtris ſpecies Myconi Lugd.* 817. *Lychnis ſylveſtris Campanulæ flore C. B. Pin.* 206. *Campanula Lychnidea J. B.* 2. 803.

Convolvulus ramoſus, incanus, foliis Piloſellæ C. B. Pin. 294. *Ciſſampelo ramoſo di Candia Pon. Bald. Ital.* 16.

Convolvulus Americanus, minimus, villoſus, Helianthemi folio Plum.

Convolvulus minor, repens, Nummulariæ folio, flore cæruleo Sloane Cat. Plant. Jam. 58.

Convolvulus cæruleus, hederaceo anguloſo folio C. B. Pin. 295. *Nil Arabum quibuſdam, ſive Convolvulus cæruleus J. B.* 2. 164. *Aſureus ſive cæruleus, Convolvulus hederaceus, vel Smilaceus exoticus Lob. Icon.* 623.

Convolvulus cæruleus, hederaceo, anguloſo folio, latiori H. L. Bat.

Convolvulus Indicus, villoſus, Hederæ folio tripartito, flore cæruleo H. L. Bat.

Convolvulus Indicus, alatus, maximus, foliis Ibiſco nonnihil ſimilibus, anguloſis, Turbith officinis H. L. Bat. *Turpetum repens foliis Altheæ vel Indicum C. B. Pin.* 149. *Turbit.*

Convolvulus Americanus, Mechoacan dictus Raii Hiſt. 723. *Jeticucu ſeu radix Mechoacan. Marcg.* 41. *Edit.* 1648. *Broynia Mechoacana, alba. C. B. Pin.* 297. *Mechoacan. J. B.* 2. 149.

Convolvulus Americanus, coccineus, heptaphyllos, radice craſſiſſima Plum.

Convolvulus Americanus, albus, folio laciniato, maritimus. Plum.

Convolvulus Americanus, polyphyllos, flore & fructu purpureis, maximis. Plum.

Convolvulus Americanus, pentaphyllos, folio glabro dentato, viticulis hirſutis. Plum.

Convolvulus Americanus, villoſus, pentaphyllus, & heptaphyllus major. H. L. Bat.

Convolvulus Zeylanicus, villoſus, pentaphyllus, & heptaphyllus, minor. H. L. Bat.

Convolvulus multifidus, glaber. *Convolvulus quinquefolius C. B. Prodr.* 134. *Icon. Convolvulus foliis laciniatis vel quinquefoliis ibid. & Pin.* 295.

Convolvulus folio lanato, in tres lacinias diviſo, flore oblongo, purpureo Sloane. Cat. Plant. Jam. 55. *Convolvulus Jamaicenſis, trilobatus, foliis tomentoſa, lanugine denſiori & leniſſima, ac veluti adinſtar utrimque ob-*

ductis, flore peramanè purpureo Pluk. Tab. 167. fig. 4.

Convolvulus peregrinus, pulcher, folio Betonicæ J. B. 2. 159. *Convolvulus argentheus, Althea folio C. B. Pin. 295. Convolvulus Althea folio Cluſ. Hiſt. xlix.*

Convolvulus argenteus, elegantiſſimus, foliis tenuiter inciſis. *Convolvulus argenteus, Althea foliis magis inciſis & incanis H. L. Bat. Convolvulus minor, pentaphyllæus Mont. 503.*

Ab eo genere excludendus eſt *Convolvulus minor, ſemina triangulo C. B. Pin. 295. qui ſpecies eſt Fagopyri.*

Convolvulus dicitur à convolvendo, quòd plurimæ ejus ſpecies ſe convolvant.

GENUS VI.

Tithymalus. *Titimale.*

TITHYMALUS eſt plantæ genus, flore A B C monopetalo, campaniformi, globoſo, multifido, & duobus foliolis D E, M N, cincto, quæ calycis vice fungi videntur. Piſtillum autem F G ſurgit è floris fundo ut plurimùm trigonum, abitque deindè in fructum G ejuſdem formæ, in terna loculamenta diviſum, ac ſeminibus fœtum I K oblongis L. *Tab. 18.*

Tithymali ſpecies ſunt

Tithymalus arboreus P. Alp. Exot. 60. *Tithymalus myrtifolius, arboreus C. B. Pin. 290. Tithymalus dendroides J. B. 3. 675.*

Tithymalus arboreus, hortenſis, latifolius: *ex ſemine prioris naſcitur, ſed folia ampliora ſunt.*

Tithymalus arboreus, tuberoſa radice, mollioribus foliis, ſemine verrucoſo aſpero Bocc. Muſ. Part. 2. 109. Tab. 88.

Tithymalus arboreus, Africanus. *Tithymalus aphyllos J. B. 3. 676. Tithymalo aphyllo, pianta de Mauritania Imper. 664.*

Tithymalus arboreus, Americanus, Cotini folio H. Amſtel. 29. *Tithymalus Surinamenſis, arboreſcens, Cotini ſive Coccigriæ foliis & facie Breyn. Prodr. 2.*

Tithymalus Americanus, arboreſcens, Cotini foliis minoribus & verticillatim naſcentibus Plum.

Tithymalus Americanus, arboreſcens, foliis Amygdali obtuſis Plum.

Tithymalus Americanus, aboreſcens, foliis Linariæ Plum.

Tirhymalus Americanus, fruticoſus, foliis Buxi Plum.

Tithymalus arboreus, Æthiopicus, Mezerei Germanici folio, flore pallido H. Amſtel. in 12. Pluk. Tab. 230. fig. 1.

Tithymalus characias, rubens, peregrinus C. B. Pin. 290. *Tithymalus Amygdaloides ſive Characias J. B. 3. 672. Tithymalus Charicias 1. Cluſ. Hiſt. clxxxviij.*

Tithymalus ſylvaticus, lunato flore C. B. Pin. 290. *Tithymalus ſylvaticus toto anno folia retinens J. B. 3. 671. Tithymalus lunato flore Col. part. 2. 57.*

Tithymalus Characias, folio lanuginoso C. B. Pin. 290. *Tithymalus Characias ij Clus. Hist. clxxxviij.*

Tithymalus Characias, radice repente H. R. Par. Mor. H. R. Blæs.

Tithymalus Lithospermi majoris folio Bot. Monsp. App.

Tithymalus latifolius Cataputia dictus H. L. Bat. *Lathyris major C. B. Pin.* 293. *Lathyris sive Cataputia minor J. B.* 3. *App.* 880. *Lathyris Math.* 1259. *Espurge.*

Tithymalus latifolius, Hispanicus C. B. Pin. 291. *Tithymalus platyphyllos iij. Clus. Hisp.* 438.

Tithymalus arvensis, latifolius, Germanicus C. B. Pin. 291. *Tithymalus platyphyllos Fuschsii J. B.* 3. 670. *Fuchs. Edit. in fol.* 813.

Tithymalus Salicis folio tenuissimè serrato & villoso.

Tithymalus nemorosus, villosus, mollior Barr. Icon.

Tithymalus Myrsinites, latifolius C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrsinites J. B.* 3. 674. *Tithymalus Myrsinites* 1. *Tab. Icon.* 591.

Tithymalus incanus, hirsutus C. B. Pin. 292. J. B. 3. 666. *Tithymalus Characias, pratensis, hirsutus Bot. Monsp.*

Tithymalus Curassavicus, Salicis & Atriplicis foliis hirsutis, caulibus subrubentibus Prodr. Par. Bat.

Tithymalus Curassavicus Salicis & Atriplicis foliis glabris, caulibus viridantibus. Prod. Par. Bat.

Tithymalus sive Esula exigua C. B. Pin. 291. *Titymalus minimus, angustifolius, annuus J. B.* 3. 664. *Esula exigua Tragi Lob. Icon.* 357.

Tithymalus exiguus, saxatilis C. B. Pin. 291. *J. B.* 3. 664. *Bot. Monsp.*

Tithymalus seu Esula exigua, foliis obtusis C. B. Pin. 291. *J. B.* 3. 664. hujus icon occurrit in Bot. Monsp. cum icone Tithymali exigui saxatilis.

Tithymalus annuus, Lini folio acuto Bot. Monsp.

Tithymalus montanus, non acris C. B. Pin. 292. *Tithymalus non acris, rubro flore J. B.* 3. 673. *Esula dulcis Trag.* 298. *Pithyusa seu Esula minor altera, floribus rubris Lob. Icon.* 358.

Tithymalus Myrsinites, fructu verrucæ simili C. B. Pin. 291. *Tithymalus verrucosus J. B.* 3. 673.

Tithymalus Myrsinites, angustifolius C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrsinites ij. Tabern. Icon.* 592.

Tithymalus Amygdaloides, augustifolius Tabern. Icon. 591. *Tithymalo maritimo affinis, Linariæ folio C. B. Pin.* 291. *Alypum Cam. Epit.* 985. *Alypum Mathioli Tithymalis affine. J. B.* 3. 676.

Tithymalus Cyparissias, C. B. Pin. 291. *Tithymalus Cupressinus sive humipinus Lob. Icon.* 356. *Esula officinarum. Cæsalp.* 374.

Tithymalus Cyparissias, capitulo rubente C. B. Pin. 291.

Tithymalus Cyparissias. P. Alp. Exot. 65.

Tithymalus Linariæ folio, lunato flore Mor. H. R. Blæs.

Tithymalus foliis Pini, fortè Dioscoridis Pithyusa. C. B. Pin. 292. *Tithymalo Cyparissiæ similis, Pithyusa multis J. B.* 3. 665. *Tithymalus Pineæ Lob. Icon.* 357.

Tithymalus maritimus C. B. Pin 291. *Tithymalus paralius J. B.* 3. 674. *Dod. Pempt.* 370.

Tithymalus arboreus; Linifolius H. R. Par. *Tithymalus maritimus, Juniperi folio Bocc. Rarior. Plant.* 9.

Tithymalus maritimus; ſpinoſus C. B. Pin. 291. *Tithymalus Raguſinus, flore luteo, pentapetalo H. L. Bat.*

Tithymalus Characias, Anguſtifoliis C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrſinites iij, anguſtifolius Tabern. Icon.* 592.

Tithymalus Characias, folio ſerrato C. B. Pin. 290. *Tithymalus ſerratus Dalechampii J. B.* 3. 675. *Tithymalus Characias v. Dod. Pempt.* 369.

Tithymalus Characias, radice pyriformi Mor. H. R. Bleſ. *Tithymalus ſeu Iſchas Ranunculi radice, capſulâ molliter echinata D. Fagon Schol. Bot.* 124.

Tithymalus Characias, Salicis minoris folio Mor. H. R. Bleſ.

Tithymalus tuberoſa pyriformi radice C. B. Pin. 492. *Apios J. B.* 3. 666. *Tithymalus tuberoſa radice, Iſchas Cluſ. Hiſt. cxc.*

Tithymalus tuberoſa oblonga radice C. B. Pin. 292. *Apios ſive Iſchas altera J. B.* 3. 667. *Iſchas altera Cluſ. Hiſt. cxcj.*

Tithymalus paluſtris, fruticoſus C. B. Pin. 291. *Tithymalus magnus, multicaulis ſive Eſula major J. B.* 3. 671. *Eſula major Dod. Pempt.* 374.

Tithymalus Luſitanicus, latifolius, fructu exquiſitè triangulari.

Tithymalus Oleæ folio glauco, Narbonenſis.

Tithymalus exiguus, glaber, Nummulariæ folio. *Chamæſyce J. B.* 3. 667. *Dod. Pempt.* 377.

Tithymalus exiguus, villoſus, Nummulariæ folio. *Chamæſyce villoſa, major, Cauliculis viridibus Schol. Bot.* 122.

Tithymalus rotundis foliis, non crenatis H. L. Bat. *Peplus ſive Eſula rotunda C. B. Pin.* 292. *Peplos ſive Eſula rotunda J. B.* 3. 669. *Peplus Dod. Pempt.* 375.

Tithymalus Helioſcopius C. B. Pin. 291. *Dod. Pempt.* 371. *Tithymalus Helioſcopius ſive ſoliſequus J. B.* 3. 669.

Tithymalus annuus, erectus, folio oblongo, acuminato. *Peplis annua, foliis acutis, flore muſcoſo Bocc. Rarior. Plant.* 24.

Tithymalus annuus, ſupinus, folio rotundiore acuminato. *Peplis minor. J. B.* 3. 670. *Peplis, Peplus minor Tabern. Icon.* 597.

Tithymalus maritimus, folio obtuſo, aurito, rubro perinde ac caule. *Peplis maritima, folio obtuſo C. B. Pin.* 293. *Peplis J. B.* 3. 668. *Cluſ. Hiſt. clxxxvij.*

Tithymalus maritimus, folio obtuſo, aurito viridi perinde ac caule. *Peplis maritima, folio obtuſo, caule viridi H. R. Par.*

Tithymalus Siculus, polycoccos, Portulacæ folio. Bocc. Rarior. Plant. 39.

Tithymalus perennis, folio breviori & obtuſo.

Tithymalus Hiſpanicus, folio longiori, cordiformi.

Tithymalus Alepicus, folio ſubrotundo & incano.

Tithymalus Americanus, humifusus, serratus, floribus in capitulum alis adhærens, congestis Plum. *Tithymalus dulcis, Parietariæ foliis hirsutis, floribus ad caulium nodos conglomeratis Sloan. Cat. Plant. Jam.* 82. *mal-nommée du Tertre* 91.

Tithymalus Americanus, erectus, serratus floribus in capitulum longo pediculo insidens, congestis Plum.

Tithymali species lac fundunt: unde nomen traxisse credunt. *τιθὸς mamma μαλακὸς mollis*, quasi mollis mamma. An ineptè diceretur Tithymalus lacte carens?

GENUS VII.

Glaux.

Tab. 60.

GLAUX est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, vel patente vel clauso & multifido: ex cujus meditullio surgit pistillum B, quod deindè abit in fructum seu testam C D, ut plurimùm globosam, apice dehiscentem, ac seminibus fœtam F exiguis, placentæ E affixis.

Glaucis species sunt

Glaux maritima C. B. Pin. 215. *Glaux exigua, maritima J. B.* 3. 373. *Lob. Icon.*

Glaux maritima, flore albo.

Glaux palustris, flore striato, clauso, foliis Portulacæ.

GENUS VIII.

Oxys.

Tab. 19.

OXYS est plantæ genus flore A monopetalo, campaniformi, patente, & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D, floris infimæ parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum membranaceum E F, oblongum, in quinque loculamenta ut plurimùm divisum 1, 2, 3, 4, 5, extrorsum à basi ad apicem dehiscentia, seminibus fœta I huc illuc sæpè dissilientibus, propter vim elasticam calyptræ K qua singula solent involvi.

Oxydis species sunt

Oxys flore albo. *Oxys sive Trifolium acidum, flore albo J. B.* 2. 387. *Trifolium acetosum, vulgare, flore lacteo C. B. Pin.* 330. *Trifolium acetosum Dod. Pempt.* 578. *Alleluia à fleur blanche.*

Oxys flore purpurascente. *Oxys sive Trifolium acidum, flore purpurascente J. B.* 2. 387. *Trifolium acetosum, vulgare, flore purpurascente C. B. Pin.* 330. *Alleluia à fleur purpurine.*

Oxys flore subcæruleo. *Trifolium acetum, vulgare, flore subcæruleo C. B. Pin.* 330. *Alleluia à fleur bleuâtre.*

Oxys lutea J. B. 2. 388. *Oxys sive Trifolium acetosum, flore luteo Dod. Pempt.* 579. *Trifolium acetosum, corniculatum C. B. Pin.* 330. *Alleluia à fleur jaune.*

Oxys lutea, Americana, erectior. *Trifolium acetosum, corniculatum, luteum, majus, erectum, Indicum seu Virginianum Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 184.

Oxys

Oxys Americana, flore rubro, fibrosa radice. *Trifolium acetosum Americanum, rubro flore Barr. icon. Bocc. Mus. Part. 2. 63. Tab. 51.*

Oxys lutea, frutescens, Americana, Trifolii bituminosi facie Plum.

Oxys purpurea, Virginiana, radice squamata. *Oxys purpurea, Virginiana, radice Lilii more nucleata, capitulis postquam defloruerit bulbillis ut in Allio corvino conflatis Pluk. Phytog. Tab. 102. fig. 4.*

Oxys bulbosa, Africana, rotundifolia, caulibus & floribus purpureis, amplis H. Amstel. 41.

Oxys bulbosa, Africana, rotundifolia, caulibus virentibus, floribus amplis purpureis. *Oxyi affinis planta, bulbosa, Africana, flore purpureo, magno Breyn. Cent. 1. 46.*

Oxys bulbosa, Æthiopica minor, folio cordato, flore ex albido purpurascente H. Amstel. 43.

Hujus generis speciebus folia terna singulis pediculis insunt, cordis effigiem, qualis illa pingi solet, sæpè referentia, eaque saporis acidi, unde nomen ductum est; ὀξὺς enim acidum significat; sed nihil hæc ad notam propriam faciunt.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in unicum semen.

GENUS I.

Rhabarbarum.

RHABARBARUM est plantæ genus, flore ABC monopetalo, campaniformi & multifido: ex cujus fundo pistillum D surgit, quod deindè crassescit E, semine fœtum F triangulari G, capsulæ H triangulari pariter per maturitatem ita affixo, ut ab ipsâ divelli nequeat. *Tab.* 18.

Rhâbarbari speciem unicam novi.

Rhabarbarum fortè Dioscoridis & antiquorum. *Rhaponticum P. Alp. Exot.* 187.

Rhabarbarum dicitur quasi radix apud Barbaros nascens: occurrit enim apud fluvium *Rha*, quem *Wolga* appellant in Moscoviâ.

SECTIO V.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in fructum ex vaginulis aut folliculis constantem.

GENUS I.

Cotyledon.

Tab. 19.

COTYLEDON est plantæ genus, flore monopetalo, campaniformi, tubulato & multifido: ex cujus calyce B surgit pistillum C, quod infimam floris partem perfodit, abitque deinde in fructum D è plurimis vaginulis constantem, in capitulum quoddam collectis, à basi ad apicem dehiscentibus E, ac semine fœtis F ut plurimùm minutissimo.

Cotyledonis species sunt

Cotyledon major C. B. Pin. 285. *Cotyledon vera, radice tuberosâ J. B. 3. 683. Cotyledon, Umbilicus veneris. Clus. Hist. lxiij.*

Cotyledon major, Lusitanica. *Cotyledon maximum, Lusitanicum Vir. Lusit.*

Cotyledon radice tuberosa, longa, repente Mor. H. R. Bles. *Cotyledon flore luteo, radice tuberosâ, repente A. R. Par. 73.*

Cotyledon flore luteo, media H. L. Bat.

Cotyledon Africana, frutescens, foliis orbiculatis, limbo purpureo cinctis. *Sedum Africanum, frutescens, incanum, orbiculatis foliis H. L. Bat.*

Cotyledon Africana, teretifolia, flore pulcherrimo. *Sedum Africanum teretifolium, flore Hemerocallidis è Codice Comptoniano Pluk. Phytog. Tab. 223. fig. 1.*

Cotyledon Africana, foliis oblongis, floribus umbellatis, fibrosa radice. *Sedum Africanum, umbellatum, album, foliis Gentianæ cruciatæ angustioribus Prod. Par. Bat.*

Cotyledon maritima, Sedi folio, flore carneo, fibrosa radice.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Cotyledon media, foliis subrotundis, C. B. Pin. 285. quæ Gei species. Cotyledon media, foliis oblongis, serratis C. B. Pin. 285. Saxifragæ species. Cotyledon media, subhirsuta, floribus punctatis C. B. Pin. 285. Saxifragæ species videtur. Cotyledon minor, foliis subrotundis, serratis, C. B. Prodr. 133. Saxifragæ species. Cotyledon stellata C. B. Pin. 285. Sedi species*

Cotyledonis specierum radix ut plurimùm tuberosa, folia crassa acetabuli formâ: unde Cotyledon à κοτύλη, quæ cavitatem significat. In his tamen nequaquam sita est hujus generis nota; nam inter species recensitas aliæ sunt foliis planis, aliæ radice fibrosâ.

GENUS II.

Apocynum. *Apocin.*

APOCYNUM est plantæ genus flore monopetalo quidem & campaniformi; sed non planè uniusmodi in singulis speciebus: quare seorsum describendus est. *Tab. 20.*

I. Igitur in nonnullis speciebus flos AC campaniformis est, multifidus; ex cujus calyce E surgit pistillum F posticæ floris parti BD adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum ex duabus vaginis GH plerumque constantem, à basi ad apicem dehiscentem IKM, ac multo semine fœtum N pappis instructo, placentæ asperæ L affixo.

II. In aliis speciebus flos etiam campaniformis est 1 sed inversus & multifidus, ejusque meditullium occupat capitulum quoddam elegans 2 ex quinque corniculis in orbem positis constans. Infimæ autem capituli parti 3 adinstar clavi infigitur pistillum 4 quod è calyce 5 surgit, abitque deindè in fructum 6 ex duabus vaginis plerumque compositum, à basi ad apicem dehiscentem 7, 8, ac multo semine fœtum squamatim posito 11, pappis instructo 12, & placentæ 9 foliaceæ 10 affixo. His addendum est Apocyni species succo lacteo turgere. *Tab. 21.*

Apocyni species sunt

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Ægyptiacum, floribus croceis Par. Bat. *Apocynum Ægyptiacum, lactescens, siliquâ Asclepiadis C. B. Pin.* 303. *Beidelsar Alpini, sive Apocinum Syriacum J. B.* 2. 136. *Beidelzar P. Alp. Ægypt.*

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Malabaricum, floribus ex albo suave-purpurascentibus Par. Bat. *Apocynum latifolium, Ægyptiacum, incanum, erectum, floribus magnis, pallidè violaceis Prod. Par. Bat. Ericu H. Mal. Part.* 2. 53.

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Americanum, floribus ex incarnato suavè violaceis Par. Bat. *Apocynum erectum, majus, latifolium, Indicum, flore concavo, amplo, carneo, suavè purpurascente Breyn. Prod.* 2.

Apocynum erectum, latifolium, incanum, Syriacum, floribus parvis, obsoletè purpurascentibus Par. Bat. *Apocynum majus, Syriacum, rectum Corn.* 90. *Apocynum Syriacum Clus. Hist. lxxxvij. Beid-el ssar Vesling. in P. Alp.* 28.

Apocynum majus, Syriacum, rectum, caule viridi, flore exalbido. H. R. Par.

Apocynum erectum, Canadense, angustifolium. Par. Bat. *Apocynum Americanum folio Asclepiadis, flore rubro, umbellato Broff. Apocynum minus, rectum, Canadense Corn.* 93.

Apocynum erectum, Canadense, latifolium Par. Bat.

Apocynum erectum, Canadense, humilius angustissimo folio. H. L. Bat.

Apocynum Virginianum, flore herbaceo, siliquâ longissima Mor. H.R. Blef.

Apocynum Indicum, foliis Androsæmi majoris, flore Lilii convallium sua-

rubentis H. R. Par. *Apocynum Americanum, foliis Androsæmi majoris H. R. Par.* 59.

Apocynum folio subrotundo C. B. Pin. 302. *Apocynum folio rotundiore, flore ex albo-pallescente J. B.* 2. 134. *Apocynum* 1. *latifolium Clus. Hist.* 124.

Apocynum maritimum, Venetum, Salicis folio, flore purpureo. *Tithymalus maritimus, purpurascentibus floribus C. B. Pin.* 291. *Alypum quibusdam sive Esula rara, flore purpureo J. B.* 3. 676. *Esula rara à Lio Venetorum insula Lob. icon.* 372. *Esula rara, nostra, floribus purpurascentibus Donat.* 39.

Apocynum maritimum, Venetum, Salicis folio, flore albo. *Tithymalus maritimus sive Esula rara, è Lio Venetorum insula, flore albo H. R. Par.*

Apocynum Novæ Angliæ subhirsutum, radice tuberosa, floribus aurantiis H. L. Bat. App. *Apocynum erectum, minus, latifolium, Americanum, flore umbellato, aurantio, petalis reflexis, radice tuberosâ Breyn. Prodr.* 2.

Apocynum Curassavicum, fibrosa radice, floribus aurantiis, Chamænerii foliis angustioribus Prodr. Par. Bat. *Pluk. Phytog. Tab.* 76. *fig.* 6. *Apocynum Americanum, Chamænerii foliis Par. Bat.*

Apocynum Curassavicum, fibrosa radice, floribus aurantiis, Chamænerii foliis latioribus Prod. Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, villoso fructu, Salicis folio lato, glabro Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, villoso fructu, Salicis folio lato, subhirsuto Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, villoso fructu, Salicis folio glabro, angusto Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, subhirsutum, foliis undulatis Par. Bat.

Apocynum scandens, Vincæ Pervincæ foliis, viride, fructu villoso Par. Bat.

Apocynum scandens, Africanum, Vincæ Pervincæ foliis, subincanum. Par. Bat. *Apocynum scandens, Africanum, hirsutum Prod. Par. Bat.*

Apocynum scandens, Africanum Asphodeli radice, angustissimo folio Oldenlandii Par. Bat.

Apocynum Americanum, Viticis folio.

Apocynum Americanum, scandens, amplo flore, villoso, luteo, siliquis angustissimis Plum.

Apocynum Americanum, foliis Amygdali longioribus Plum.

Apocynum Americanum, scandens, foliis Amygdali, siliquis Emeri Plum.

Apocynum Americanum, scandens, siliquarum extrema parte vestibus hærente Plum.

Apocynum Americanum, scandens, foliis Citri, siliquis maculatis Plum.

Apocynum Americanum, scandens, foliis Lauri, flore albo, umbellato Plum.

Apocynum arboreum, Canariense, Æleagni facie. *Apocynum arboreum ad Æleagni faciem accedens, Canariensi, siliquis binis Nerii æmulis (Cornicar insulanis vulgò) apicibus recurvis Pluk. Phytog. Tab.* 260. *fig.* 3.

Apocynum Hispanicum, frutescens, Linariæ folio.

Apocynum appellarunt ἀπὸ τῶ κυνὸς id eſt plantam caninam, nam Apocyni folia, ut ait Dioſcorides, cum ſubacta farina in panes cocta & in cibo data, canes necat. *Lib. 4. cap. 81.*

GENUS III.

Periploca.

PERIPLOCA eſt plantæ genus, flore monopetalo A, longè magis patente quàm Apocyni flos, adeo ut ad rotæ potiùs figuram accedat: ex calyce D ſurgit piſtillum C, poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum Apocyni fructui adeo ſimilem, ut hæc duo genera ab auctoribus non ſoleant diſtingui. *Tab. 22.*

Periplocæ ſpecies ſunt

Periploca foliis oblongis. *Apocynum folio oblongo C. B. Pin.* 303. *Apocynum ſive Periploca ſcandens, folio oblongo, flore purpurante J. B.* 2. 133. *Periploca altera Dod. Pempt.* 408.

Periploca foliis oblongis, anguſtioribus. *Scamone P. Alp. Ægypt.*

Periploca Monſpeliaca, foliis rotundioribus. *Scamonia Monſpeliaca, foliis rotundioribus C. B. Pin.* 294. *Scammonea Monſpeliaca, flore parvo J. B.* 2. 136. *Apocynum iiij. latifolium, Scammonea Valentina Cluſ. Hiſt.* 126. *Scammonia maritima Monſpeliaca Richier. Onomat.*

Periploca Monſpeliaca, foliis acutioribus. *Scammoniæ Monſpeliacæ affinis, foliis acutioribus C. B. Pin.* 294. *Apocynum latifolium amplexicaule J. B.* 2. 135. *Apocynum iij. latifolium. Cluſ. Hiſt.* 125.

Periploca Americana, fructu molliter echinato. *Ibati Braſilienſibus Marcg. Edit.* 1648. 20.

Periploca Americana, latifolia, ſiliquâ dura, oblonga, tumida & glabra. *Apocynum majus, ſcandens, ſiliqua oblonga, tumida & glabra Plum. xcv.*

Periploca Americana, ſcandens, Salicis anguſtiſſimo folio, flore albo Plum.

Periploca Americana, humi ſe ſpargens, Linariæ folio Plum.

Periploca Americana, repens, umbellata, foliis Citri, flore coccineo Plum.

Periploca Americana, ſcandens, Nummulariæ folio, flore albo Plum.

Periploca Americana, ſcandens, folio Citri, fructu maximo Plum.

Periploca Americana, ſcandens, folio Convolvuli, fructu alato Plum.

Periploca dicitur à περὶ *circa*, & πλοκὴ *nexus*; quaſi diceres plantam ſcandentem & ad plantas vicinas ſe alligantem.

GENUS IV.

Aſclepias. *Dompte-venin.*

ASCLEPIAS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patenti, & multifido: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B (cui reſpondet capitulum C quinquefidum) adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum, ex duabus vaginis FF plerumque conſtantem, mem- *Tab. 22.*

branaceis, à basi ad apicem dehiscentibus K, multo semine H fœtis, pappis instructo K, ac placentæ I squamatim affixo G. Ab Apocyno & Periploca differt Asclepias, quòd lacte careat.

Asclepiadis species sunt

Asclepias albo flore C. B. Pin. 303. *Asclepias, sive Vincetoxicum multis floribus albicantibus J. B.* 2. 138. *Vincetoxicum Dod. Pempt.* 407.

Asclepias angustifolia, flore flavescente H. R. Par.

Asclepias nigro flore C. B. Pin. 303. *Asclepias flore nigro quorumdam J. B.* 2. 140. *Apocynum. Col. Phytob. iij.*

Asclepias Africana, Aizooides. *Fritillaria crassa Promontorii Bonæ spei Stap. in Theoph.* 335. *Apocynum humile, Aizooides, siliquis erectis, Africanum H. L. Bat.*

Asclepias Africana, Aizooides, longioribus foliis, minus dentatis. *Apocynum humile, Aizooides, cauliculis longissimis, denticulis rarioribus donatum Pluk. Almag. Bot.* 37.

Ab Asclepiade medico nomen invenisse credunt Asclepiadem herbam.

SECTIO VI.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, ex cujus fundo tubus exurgit pistillum excipiens, quod in fructum multicapsuralem abit.

GENUS I.

Malva. *Mauve.*

Tab. 23. & 24. MALVA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patente & multifido: ex cujus fundo emergit tubus pyramidatus D staminibus plerumque onustus. Ex calyce verò Q surgit pistillum E F, infimæ floris parti C, tuboque D adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum G planum, orbiculatum, quandoque acuminatum, calyce ut plurimùm involutum H, è plurimis capsulis L M P constantem, axi I K ita circumhærentibus, ut singulæ ejus striæ capsulam suam quasi articulatione quadam excipiant, semine fœtam N non rarò reniformi. His addenda sunt folia O minus quidem secta quàm Alceæ, minusque villosa & incana quàm Altheæ folia.

Malvæ species sunt

Malva rosea, folio subrotundo, flore dilutius rubente C. B. Pin. 315. *Malva rosea sive hortensis, flore carneo J. B.* 2. 951. *Malva arborea sive hortensis Tabern. Icon.* 765. *Malva hortensis, flore simplici incarnato Eyst. Rose d'outre-mer ou de tremier.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore candido C. B. Pin. 315. *Malva rosea sive hortensis, flore albo J. B.* 951. *Malva hortensis, flore simplici albo Eyst.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore saturatius rubente C. B. Pin. 315.
Malva rosea sive hortensis, flore saturè sanguineo J. B. 2. 951. Malva rosea, flore simplici rubro Eyst.
Malva rosea, folio subrotundo, flore purpuræ modo relucente C. B. Pin. 315.
Malva rosea, folio subrotundo, flore ex rubro nigricante C. B. Pin. 315.
Malva rosea, folio subrotundo, flore violaceo H. R. Par.
Malva rosea, folio subrotundo, flore simplici luteo H. R. Par.
Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno rubro C. B. Pin. 315. *Malva hortensis, multiplici flore Dod. Pempt. 652. Malva rosea multiplex, flore pleno rubro Eyst.*
Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno albo C. B. Pin. 315. *Malva rosea, multiplex, flore albo Eyst.*
Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno incarnato C. B. Pin. 315. *Malva rosea multiplex, flore incarnato Eyst.*
Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno puniceo C. B. Pin. 315.
Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno nigricante C. B. Pin. 315. *Malva rosea, flore pleno atronubente Eyst.*
Malva rosea, folio subrotundo, flore pleno luteo & subluteo H. R. Par.
Malva rosea, folio subrotundo, Chalepensis, acaulos, flore pallidè luteo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 524.
Malva Acetis folio, Virginiana. *Althæa Ricini folio; Virginiana H. L. Bat.*
Malva Acetis folio, Americana, hirsuta. *Alcea Corassavica, hirsuta, parvo flore, foliis lobatis. Par. Bat.*
Malva Americana C. B. Prodr. 137.
Malva Americana, frutescens, hirsuta, floribus luteis in capitulum congestis Plum.
Malva foliis crispis C. B. Pin. 315. *Malva crispa J. B. 2. 952. Malva crispatis oris. Lob. icon. 651. Mauve frisée.*
Malva vulgaris, flore majore, folio sinuato J. B. 2. 949. *Malva sylvestris, folio sinuato C. B. Pin. 314. Malva sylvestris, major Tabern. Icon. 768. Mauve.*
Malva sylvestris, folio sinuato, flore albo H. Edinb.
Malva sylvestris, folio sinuato, flore cæruleo H. Cathol.
Malva sylvestris, folio sinuato, flore purpureo-rubro H. Cathol.
Malva sylvestris, folio sinuato, flore cæruleo, candidis lineis inscripto H. Cathol.
Malva sylvestris, folio sinuato, flore dilutè purpureo, duplo minori H. Cathol.
Malva sylvestris, atrovirenti folio, rotundiori, minus sinuato, majorique flore H. Cathol.
Malva arvensis, erecta, lucida, flore majore. *Malva arvensis recta, rotundo-acuminato, angulato folio, pallidè lucido, carneo flore, multò majore H. Cathol.*
Malva vulgaris, flore minore, folio rotundo J. B. 2. 949. *Malva sylvestris, fo-*

lio rotundo C. B. Pin. 314. *Malva ſylveſtris, minor Tabern. Icon.* 769.

Malva ſylveſtris, rotundo, variegato folio H. R. Par.

Malva folio vario C. B. Prodr. 137. *Malva ſtellata J. B.* 2. 950.

Malva trimeſtris, flore cum unguibus purpureis J. B. 2. 950. *Malva trimeſtris Cluſ. Hiſt. xxiij.*

Malva rotundifolia, glabra, ex Hiſpania, flore amplo rubello Pluk. Phytog. Tab. 44. fig. 3.

Malva rotundifolia, Italica, flore amplo purpuraſcente. *Althæa virens, rotundifolia, flore amplo, purpuraſcente, Italica. Bar. Icon.*

Malva annua, floſculis albis, verticillatim naſcentibus. *Malva annua, rotundifolia, floribus omnium minimis, albis pentapetalis, verticillatim genicula ambientibus, & ſeminibus arctè iiſdem verticillatim adhærentibus. Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 521.

Malva hirſuta, folio cordato M. Hiſt. Oxon. Part. 2. 205.

Malva annua, hirſuta foliis Hederæ anguloſis. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 521.

Malva Luſitanica, Ribeſii folio.

Malva Indica, folio cordiformi. *Alcea Zeylanica, folio latiori, cordiformi H. L. Bat.*

Malva Ulmifolia, ſemine roſtrato. *Althea Ulmifolia, ſemine roſtrato H. R. Par. Malva annua di Pernambuco Zan.* 133.

Malva Ulmifolia, ſemine cum gemino roſtro. *Alcea Virginiana, Carpini folio, floſculis minimis luteis, ſemine duplici roſtro ſeu aculeo prædito. Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 528.

Malva Ulmifolia, ſemine cum gemino roſtro, floribus racemoſis. *Alcea Zeylanica, floſculis faſciculatim congeſtis H. L. Bat.*

Malva Indica, foliis ſubrotundis. *Althæa roſtrata, Cormandelienſis Pimpinellæ majoris folio ſubrotundo Pluk. Phytog. Tab.* 9. *fig.* 3.

Malva Canadenſis, Mori folio, ſemine cum gemino roſtro. *Althæa Virginiana bidens, Pimpinellæ majoris acutiore folio, floſculis minimis, luteis Pluk. Phytog. Tab.* 9. *fig.* 6. *Alcea Morifolio, Virginiana, minor Schol. Bot.* 224.

Malva Americana, Ulmifolia, floribus conglobatis ad foliorum alas Plum.

Malva Americana, pampinea fronde, fructu ſubrotundo, echinato Plum.

Malva Americana, folio Hederaceo, flore coccineo Plum.

Malva Americana, Hederæ terreſtris folio & facie capſulis bifurcatis Plum.

Malva Americana, villoſa, Melonis folio. *Alcea Coraſſavica, Melonis folio. Par. Bat.*

Malva à μαλάττω, aut μαλάσσω, emollio, perinde ac μαλάχη, quòd emolliendi vim habeat.

GENUS

GENUS II.

Althæa. *Guimauve.*

ALTHÆA eſt plantæ genus, floribus & fructibus Malvæ omninò æmulis, à qua differt ex Dioſcoride, foliis lanuginoſis, & ut mihi videtur caneſcentibus. Quibus notis ſtandum eſt, ne celeberrimum Althææ nomen, tantopere celebratum in ſcriptis medicorum, à materiâ medica explodatur. *Ωνόμασαι δὲ ἀλθαία, διὰ τὸ πολυαλθὲς καὶ πολύχρηστον αὐτῆς.* *Dioſc. lib. 3. cap. 62.*

Althææ ſpecies ſunt

Althæa Dioſcoridis & Plinii C. B. Pin. 315. *Althæa ſive Biſmalva J. B. 2. 954. Althæa Ibiſcus Dod. Pempt. 655. Guimauve ordinaire.*

Althæa folio rotundiori, ſive minùs acuminato H. Edinb.

Althæa vulgari ſimilis, folio retuſo, brevi, Raii Synopſ. 138.

Althæa fruteſcens, folio rotundiore, incano C. B. Pin. 316. *Althæa arboreſcens J. B. 2. 956. Althæa frutex 1. Cluſ. Hiſt. xxiiij.*

Althæa flore majore C. B. Pin. 316. *Althæa flore grandi Alcea, Thuringiaca Camerario J. B. 2. 955. Althæa frutex iij. Cluſ. Hiſt. xxv.*

Althæa fruteſcens, folio acuto, parvo flore C. B. Pin. 316. *Althæa arborea Olbiæ in Galloprovincia Lob. Icon. 553.*

Althæa fruteſcens, Hiſpanica, folio rotundiori.

Althæa fruteſcens, Luſitanica, folio rotundiori, undulato.

Althæa fruteſcens, Luſitanica, folio ampliori, minus incano.

Althæa maritima, arborea, Veneta. *Malva arborea, Veneta dicta, parvo flore C. B. Pin. 315. Malva arborea J. B. 2. 952. Malva arboreſcens Eyſt.*

Althæa maritima, arborea, Gallica. *Malva arborea, marina, noſtras Park. Theat. 301.*

Althæa Hiſpanica, foliis undulatis. *Malva Hiſpanica Mor. H. R. Bleſ.*

GENUS III.

Alcea.

ALCEA ex Dioſcoride folia habet div[illegible] *ἔχουσα φύλλα ἐπεσχισμένα*, quâ notâ ſi notabilis ſit, genus illud à Malvâ & [illegible]lthæâ diſtinguemus. *Tab. 25. Lib. 3. cap. 164.*

Alceæ ſpecies ſunt

Alcea vulgaris, major, flore ex rubro roſeo C. B. Pin. 316. *Alcea vulgaris J. B. 2. 953. Dod. Pempt. 656.*

Alcea vulgaris, major, flore candidiore C. B. Pin. 316.

Alcea vulgaris, ſeminum involucris hirſutis H. Edinb.

Alcea folio rotundo, laciniato C. B. Pin. 316. *Malva montana ſive Alcea rotundifolio, laciniata Col. Part. j. 148.*

Alcea Cannabina C. B. Pin. 316. *Alcea Pentaphylli folio vel Cannabina J.B. 2. 958. Alcea fruticosa, Cannabino folio Clus. Hist. xxv.*

Alcea major & procerior Raii. Hist. 605.

Alcea hirsuta C.B. Pin. 317. *Alcea villosa Dalechampii Lugd.* 594. *Alcea villosa J. B.* 2. 1067.

Alcea hirsuta, flore albo. H. R. Par.

Alcea minor, Sicula, flore minore Raii. Hist. 605.

Alcea tenuifolia, crispa. J. B. 2. 1067.

Alcea maritima, Galloprovincialis, Geranii folio. *Alcea minor, maritima, tenuifolia, procumbens. Par. Bat.*

Alcea rosea, hortensis maxima folio Ficus. *Malva rosea, folio ficus C. B. Pin.* 315. *Malva rosea, simplex, peregrina. Tabern. Icon.* 767.

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore albo.

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore luteo. *Malva rosea, folio Ficus, flore luteo H. R. Par.*

Alcea rosea, hortensis maxima, folio Ficus, flore violaceo. *Malva rosea, folio Ficus, flore violaceo H. R. Par.*

Alcea rosea, hortensis maxima, folio Ficus, flore purpureo. *Malva rosea, folio Ficus, flore purpureo. H. R. Par.*

Alcea rosea, hortensis maxima, folio Ficus, flore carneo. *Malva rosea, folio Ficus, flore carneo. H. R. Par.*

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore nigricante. *Malva rosea, folio Ficus, flore nigricante. H. R. Par.*

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, nigricante & aspero. *Malva folio Ficus, altera. C. B. Pin.* 315. *Malva folio Ficus ejusd. Prodr.* 137.

Alcea hirsutissima, Americana frutescens Plum.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes, quæ Althææ notis carent, & inter species Ketmiæ recenseri debent. *Alcea vesicaria C. B. Pin.* 317. *Alcea Indica, magno flore C. B. Pin.* 317. *Alcea Indica, parvo flore C. B. Pin.* 317. *Alcea Indica, parvo flore, altera C. B. Pin.* 317. *Alcea Ægyptiaca villosa C. B. Pin.* 317.

GENUS IV.

Malacoides.

Tab. 25.

MALACOIDES est plantæ genus, flore Malvæ; fructu vero A Rubi, etiamsi sicco: constat enim ex pluribus capsulis B in capitulum quoddam conglobatis, placentæ C affixis, semine fœtis D plerumque reniformi E.

Malacoidis species sunt

Malacoides Betonicæ folio. *Malva Betonicæ folio Mor. H. R. Bles. Bocc. Rarior. Plant.* 15. *Alcea Betonicæ folio, flore purpureo-violaceo Barr. Icon.*

Malacoides folio anguloso. *Malva Tingitana, flore cæruleo, parvo Pluk. Phytog. Tab. 44. fig. 2.*

Malacoides à μαλάχη, Malva.

GENUS V.

Abutilon.

ABUTILON est plantæ genus, flore Malvæ, fructu verò A capitellum quodammodo referente, è plurimis vaginulis B constante, axi D ita circumhærentibus ut singulæ ejus striæ capsulam suam C B quasi articulatione quadam excipiant, bivalvem E, seminibus fœtam F, non rarò reniformibus. Tab. 25.

Abutili species sunt

Abutilon Dod. Pempt. 656. *Althæa Theophrasti, flore luteo C. B. Pin.* 316. *Althæa Theophrasti, flore luteo, quibusdam Abutilon J. B.* 2. 958.

Abutilon Indicum, J. B. 2. 959. *Cam. Hort.* 3. *Tab.* 1. *Althæa Theophrasti similis C. B. Pin.* 316.

Abutilon Indicum, fronde pampinea, fructu quinquecapsulari. *Catu-Beloeren. H. Mal.* 6. 79.

Abutilon caulibus asperis, hirsutis, folio acuto, fructu minore, stellato. *Althæa caulibus asperis, hirsutis, flore incarnato, parvo Prod. Par. Bat.*

Abutilon Africanum foliis rugosis, & siliculis lanuginosis Oldenl.

Abutilon Americanum, maximum, pediculo & foliorum nervis purpurascentibus Lign.

Abutilon Americanum, amplissimo folio, caule villoso Plum.

Abutilon Americanum, fruticosum, folio subrotundo, flore luteo, fructu aculeato majori Plum.

Abutilon Americanum, fruticosum, folio oblongo, flore luteo, fructu aculeato minori Plum.

Abutilon Americanum, palustre, spicâ florum pyramidatâ, flore parvo exalbido Plum.

GENUS VI.

Ketmia.

KETMIA est plantæ genus, flore A, monopetalo, campaniformi, patente, nec à Malvæ flore diverso, ex cujus calyce C, surgit pistillum D, infimæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E, in plura loculamenta divisum F, apice dehiscentem G, & plurimis seminibus fœtum H. Tab. 26.

Ketmiæ species sunt

Ketmia Syrorum quibusdam C. B. Pin. 316. *Alcea arborescens, Syriaca ejusdem ibid. Alcea arborescens, glabra, Ketmia dicta J. B.* 2. 957.

Ketmia Syrorum, flore purpureo-violaceo. *Alcea Syriaca, flore purpureo-violaceo H. R. Par.*

Ketmia Syrorum, floribus ex albo & rubro variis. *Alcea Syriaca, floribus ex albo & rubro variis H. R. Par.*

Ketmia Syrorum, flore parvo. *Althæa arborescens, glabra, Ketmia Syrorum dicta, flore flavo. H. L. Bat.*

Ketmia Africana, Populi folio. *Althaa rosea peregrina, fortè Rosa Moschevtos Plinii Corn.* 144.

Ketmia Africana, Populi folio subtus incano & caule virescente. *Althaa Indica, Ulmi folio, pragrandis, subtus incana, flore amplo, purpureo Pluk. Tab. 6. fig. 3.*

Ketmia Africana, vesicaria, folio tripartito, flore purpureo. *Alcea Africana seu vesicaria, trifolia, flore purpureo. Barr. Icon.*

Ketmia Indica, Populi folio, fructu orbiculato, compresso. *Bupariti H. Mal.* 1. 51.

Ketmia Indica, Tiliæ folio. *Pariti sive Talipariti H. Mal.* 1. 53.

Ketmia Indica, Gossypii folio, Acetosæ sapore. *Althaa Indica, Gossypii folio, Acetosa sapore. H. L. Bat.*

Ketmia Americana, arborescens, Malvæ folio, Acetosæ sapore Plum.

Ketmia Sinensis, fructu subrotundo, flore simplici. *Althaa arborea, rosea, Sinensis, flore simplici. H. L. Bat. Rosa Sinensis, quinquefolia Ferr. Flor.* 493.

Ketmia Sinensis, fructu subrotundo, flore pleno. *Sinensis Rosa arbuscula Ferr. Flor.* 485.

Ketmia palustris, flore purpureo. *Althaa palustris C. B. Pin.* 316. *Althaa Sida dicta quibusdam J. B.* 2. 957. *Althaa hortensis sive peregrina Dod. Pempt.* 655.

Ketmia caulibus asperis, hirsutis, fructu stellato, foliis lanceolatis. *Althaa caulibus asperis, hirsutis, flore incarnato, parvo, Prod. Par. Bat.*

Ketmia Indica, folio hastato, fructu duro. *Alcea Indica, folio hastato, flore parvo, purpureo, longo pediculo insidente, pericarpio compacto, duro, in quinque cellulas, totidem semina includentes dispertito. Pluk. Phytog. Tab.* 7. *fig.* 1.

Ketmia Indica, Vitis folio ampliore. *Alcea Indica, magno flore C. B. Pin.* 317. *Bamia aliquatenus affinis, Sabdariffa J. B.* 2. 960. *Alcea Americana Clus. Hist. xxvj.*

Ketmia Indica, Vitis folio, fructu corniculato.

Ketmia Ægyptiaca, Vitis folio, parvo flore. *Alcea Indica, parvo flore C. B. Pin.* 317. *Bamia J. B.* 2. 959. *Alcea Ægyptiaca Clus. Hist. xxvij.*

Ketmia Indica, Vitis folio, flore parvo, pendulo. *Althaa Indica, Vitis folio, flore amplo, flavo, pendente, H. L. Bat.*

Ketmia Ægyptiaca, semine moschato. *Alcea Ægyptiaca, villosa C. B. Pin.* 317. *Belmuscus Ægyptiaca Honorio Bello J. B.* 2. 960. *Althaa Ægyptiaca, moschata, Abelmosch dicta Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 533.

Ketmia Americana, hirsuta, flore flavo & semine moschato. *Alcea hirsuta, flore flavo & semine moschato Marcg.* 45. *Edit.* 1648.

Ketmia Brasiliensis, folio Ficus, fructu pyramidato, sulcato. *Quingombo Lusitanis Congensibus & Angolensibus, Quillobo Marcg.* 31. *Edit.* 1648. *Alcea Americana, annua, flore albo, maximo, fructu pyramidali, sulcato, H. Amstel.* 37. *fig.* 19.

Ketmia Indica, aculeata, foliis digitatis. *Alcea Bengalensis, spinosissima, Acetosæ sapore, flore luteo-pallido, umbone purpurascente, H. Amstel. 35. fig.* 18.

Ketmia Americana, aculeata, flore amplissimo, coccineo Plum.

Ketmia Sicula, perennis, foliis moschatis, serratis. *Malva perennis, Sicula, foliis moschatis, crispis Bocc. Rarior. Plant.* 68.

Ketmia vesicaria, vulgaris. *Alcea vesicaria C. B. Pin.* 317. *Alcea Solisequa, multis Veneta J. B.* 2. 1068. *Alcea vesicaria Dod. Pempt.* 657.

Ketmia vesicaria, Africana. *Alcea vesicaria Capitis Bonæ Spei Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 533.

Ketmia Americana, frutescens, Mori folio, flore purpureo Plum.

Ketmia Americana, amplissimo folio cordiformi, flore vario Plum.

Ketmia Americana, amplissimo folio, angulato, fructu hispido, clypeato Plum.

GENUS VII.

Xylon. *Coton.*

XYLON est plantæ genus, flore A, monopetalo, campaniformi, patente & multifido: ex cujus fundo emergit tubus pyramidatus C, staminibus plerumque onustus. Ex calyce verò E, surgit pistillum D, infimæ floris parti B, tuboque C, adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E, subrotundum, in quaterna aut plura loculamenta divisum G, apice dehiscentem HI, seminibusque fœtum K, obductis molli illa lanugine LM, in fila ductili, quæ Xylon seu Gossypium appellatur. *Tab.* 27.

Xyli species sunt

Xylon arboreum J. B. 1. 346. *Gossypium arboreum, caule lævi C. B. Pin.* 430. *Gossypium arboreum, Gotne M. Segiar. P. Alp. Ægypt.* 29. *flore est atro-purpureo.*

Xylon arboreum, flore flavo. *Gossypium arboreum, flore flavo H. L. Bat.*

Xylon arboreum, caule spinoso. *Gossypium arboreum, caule spinoso C. B. Pin.* 430. *Bambage Indiano Pon. Ital.* 37.

Xylon sive Gossypium herbaceum J. B. 1. 343.

Xylon Americanum, fructu oblongo, acuminato, Lign.

Xylon Americanum præstantissimum, semine virescente Lign.

SECTIO VII.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum plerumque carnosum.

GENUS I.

Bryonia. *Couleuvrée.*

Tab. 28.

BRYONIA est plantæ genus, floribus A C, monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis, quos ita complecti solet calyx B D, ut ab iis sejungi nequeat: ex floribus autem alii steriles sunt A, nulli embryoni adhærescentes; alii fæcundi, insidentes embryoni E, qui deindè abit in baccam F, globosam vel ovatam, seminibus fœtam G, subrotundis H. His notis addendi sunt claviculi, quibus Bryonia tanquam manibus adminicula apprehendit.

Bryoniæ species sunt

Bryonia aspera sive alba, baccis rubris C. B. Pin. 397. *Vitis alba sive Bryonia J. B.* 2. 143. *Bryonia alba Dod. Pempt.* 400. *Coleuvrée ou Vigne blanche.*

Bryonia alba, baccis nigris C. B. Pin. 297. *Bryonia nigra Dod. Pempt.* 399.

Bryonia Zeylanica, foliis in profundas lacinias divisis, fructu majori, *Balsamina scandens seu Momordica Indica, fœtida, Bryonioides, fructu lævi, majori, rubro Par. Bat.* 103.

Bryonia Zeylanica, foliis in profundas lacinias divisis, fructu minori. *Bryonia Zeylanica, foliis profundè laciniatis H. L. Bat.*

Bryonia Africana, glabra, foliis in profundas lacinias divisis, flore luteo Oldenl. *Bryonia Africana, glabra, foliis profundè sectis, tenuioribus Par. Bat.*

Bryonia Africana, laciniata, tubero à radice, floribus herbaceis Par. Bat.

Bryonia racemosa, foliis Ficulneis Plum. 83.

Bryonia Americana, Olivæ fructu rubro Plum.

Bryonia Americana, repens, folio angulato, lævi.

Bryonia Canadensis, folio angulato, fructu nigro. *Cucumis parva, repens, Virginiana, fructu minimo Banister Pluk. Phytog. Tab.* 85. *fig.* 5.

Bryonia à voce Græca βρύω germino, pullulo, quòd abundè pullulet.

GENUS II.

Tamnus.

Tab. 28.

TAMNUS est plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis: ex quibus alii steriles sunt A, nulli embryoni adhærescentes: alii fæcundi B, insidentes embryoni C, qui deindè abit in baccam D, plerùmque ovatam, calyptrâ membranaceâ instructam F G, seminibusque

fœtam E, ſubrotundis. Tamno claviculi deſunt.

Tamni ſpecies ſunt

Tamnus racemoſa, flore minore, luteo-palleſcente. *Bryonia lævis ſive nigra, racemoſa C. B. Pin.* 297. *Vitis nigra quibuſdam ſive Tamnus Plinii, folio Cyclamini J. B.* 2. 147. *Vitis ſylveſtris Dod. Pempt.* 407. *Seau de notre Dame, ou racine Vierge.*

Tamnus baccifera, flore majore albo. *Bryonia lævis ſive nigra, baccifera C. B. Pin.* 297. *J. B.* 2. 149.

Tamnus Americana, Anguriæ folio Plum.

GENUS III.

Sicyoides.

SICYOIDES eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis: ex quibus alii A, ſteriles ſunt, nulli embryoni adhæreſcentes; alii fæcundi B, inſidentes embryoni C, qui deindè abit in fructum D, Amygdalæ æmulum, carnoſum, echinatum, in capitulum plerumque collectum, & ſub tenui cute unico ſemine E, fœtum. *Tab.* 28.

Sicyoides ſpecies ſunt

Sicyoides Americana, fructu echinato, foliis angulatis. *Cucumis Canadenſis, monoſpermos, fructu echinato Par. Bat. Bryoioides Canadenſis, villoſo fructu, monoſpermos Ejuſd.*

Sicyoides Americana, fructu echinato, foliis laciniatis Plum.

Sicyoides planta Cucurbitacea audit. Σίκυος enim Cucumerem, Σίκυα Cucurbitam ſignificat.

GENUS IV.

Momordica. *Pomme de merveille.*

MOMORDICA eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & plerumque ita ſectis, ut è quinque petalis conſtare videantur: ex iis autem floribus alii ſteriles ſunt A, nulli embryoni adhæreſcentes, alii fæcundi B K, inſidentes embryoni C I, qui deindè abit in fructum modò magis E, modo minus N, turbinatum, cavum F, carnoſum, qui elaſtica vi rumpi ſolet G O, & ſemina fundere L P, calyptrâ ſeu involucro K R M Q, obducta, plana, margine ut plurimùm denticulato. *Tab.* 29. & 30.

Momordicæ ſpecies ſunt

Momordica vulgaris. *Momordica Caſt. Dur.* 61. *Charantia Dod. Pempt.* 670. *Balſamina rotundifolia, repens, ſive mas. C. B. Pin.* 306. *Balſamina Cucumeraria J. B.* 2. 251. *Pomme de merveille.*

Momordica Zeylanica, pampinea fronde, fructu breviori. *Pavel H. Mal.* 8. 18.

Momordica Zeylanica, pampinea fronde, fructu longiori. *Pandi-Pavel H. Mal.* 8. 17. *Balſamina Cucumerina, Indica, fructu majore, flaveſcente H. Amſtel.* 103.

An flos Momordicæ monopetalos ſit ad centrum uſque diviſus, an verò ex quinque petalis conſtet, obſcurum : quapropter à cæteris Cucurbitaceis hoc genus ſeparandum non duxi. Differt à Cucumere fructu unicapſulari, vi elaſtica prædito. Cum Balſaminâ vulgò ſolet confundi; ſed plurimùm ab ea diſtat.

GENUS V.

Cucumis. *Concombre.*

Tab. 31 & 32.

CUCUMIS eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis : ex quibus alii ſteriles ſunt A B, nulli embryoni adhæreſcentes; alii fæcundi inſidentes embryoni C, qui deindè abit in fructum D E, carnoſum, plerumque teretem, in terna vel quaterna loculamenta F. G, diviſum, & ſeminibus fœtum oblongis H I.

Cucumeris ſpecies ſunt

Cucumis ſativus, vulgaris, maturo fructu ſubluteo C. B. Pin. 310. *Cucumis vulgaris, viridis J. B.* 2. 245. *Cucumis vulgaris Dod. Pempt.* 662. *Concombre.*

Cucumis ſativus, vulgaris, maturo fructu albo C. B. Pin. 310. *Cucumis vulgaris, albus J. B.* 2. 245.

Cucumis flexuoſus C. B. Pin. 310. *Cucumeres longiſſimi J. B.* 2. 247. *Cucumis oblongus Dod. Pempt.* 662.

Cucumis ſylveſtris, Aſininus dictus C. B. Pin. 314. *Cucumis ſylveſtris ſive Aſininus J. B.* 2. 248. *Cucumis ſylveſtris Dod. Pempt.* 663.

Cucumis ſylveſtris, folio ſinuato & diſſecto.

Cucumis Ægyptius, rotundifolius C. B. Pin. 310. *Cucumis Ægyptius Chate J. B.* 2. 248.

GENUS VI.

Melo. *Melon.*

Tab. 32.

MELO eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus, multifidis, Cucumeris flores omnino referentibus : ex iis autem alii ſteriles ſunt, nulli embryoni adhæreſcentes, alii verò fæcundi, inſidentes embryoni, qui deindè abit in fructum ut plurimùm ovatum A, glabrum aut rugoſum, in terna loculamenta diviſum B, quæ bifariam ſecari videntur, ſeminibus fœtum oblongis C.

Melonis ſpecies ſunt

Melo vulgaris C. B. Pin. 310. *Melones J. B.* 2. 242. *Melo ſive Melopepo vulgò, Cucumis Galeni Dod. Pempt.* 663. *Melon.*

Melo magnus, cortice virente, lævi, ſemine parvo J. B. 2. 244.

Melo Hiſpanicus J. B. 2. 244. Tabern. Icon. 468.

Melo rotundus, parvus C. B. Pin. 311. *Melo Moſchatellinus, rotundus, parvus & pyriformis J. B.* 2. 244. *Melo ſacharinus Tabern. Icon.* 469.

Melo turbinatus J. B. 2. 244.

Melo

Melo reticulatus J. B. 2. 244.

Melo Ægyptius, minor, Abdelavi H. Pat. Georg. à Turre.

Etiamsi Melo à Cucumere foliis rotundioribus & fructu suavi distinguatur, plus tamen faciei externæ tribuendum est: neque enim ineptè diceretur Melo insipidus, aut Melo foliis angulatis.

Melonem, ut putant, appellarunt à voce Græcâ μῆλον, quod Pomum significat.

GENUS VII.

Pepo.

PEPO est plantæ genus, floribus A monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis, ex quibus alii steriles sunt, nulli embryoni adhærescentes; alii fœcundi seu embryoni insidentes, qui deindè abit in fructum B oblongum vel rotundum, carnosum, cortice nonnunquam duro, tuberosum, cavum, in tres partes C sæpè divisum, seminibus fœtum D planis, annulo quodam veluti cinctis, & placentæ spongiosæ affixis. *Tab.* 33.

Peponis species sunt

Pepo oblongus C. B. Pin. 311. *Pepo major, oblongus Dod. Pempt. 665.*

Pepo vulgaris Raii Hist. 639. *Cucurbita foliis asperis, sive Zuccha flore luteo J. B. 2. 218. Cucurbita major, rotunda, flore luteo, folio aspero C. B. Pin. 312.*

Pepo rotundus, Arantii formâ C. B. Pin. 311. *Cucurbita Arantii formâ Eyst.*

Pepo fructu pilæ palmariæ formâ. *Cucurbitula pilæ palmariæ non multò major, rotunda J. B. 2. 218.*

Pepo fructu minimo, sphærico. *Cucurbita aspera, minima, sphærica, crocea, variegata J. B. 2. 223.*

Pepo fructu subrotundo, variegato. *Cucurbita medio-crocea J. B. 2. 222.*

Pepo fructu turbinato, variegato. *Cucurbita aspera, mediæ magnitudinis, turbinata, variegati coloris J. B. 2. 222.*

Pepo fructu turbinato, albido. *Cucurbitæ turbinatæ, majores, albæ J. B. 2. 222.*

Pepo fructu turbinato, subcroceo. *Cucurbita aspera, turbinata, subcrocea J. B. 2. 223.*

Pepo fructu minimo, turbinato. *Cucurbita aspera, minima, turbinata, pallida J. B. 2. 223.*

Pepo fructu parvo, Pyriformi. *Cucurbita aspera, Pyriformis, parva, alba J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ovato, flavescente. *Cucurbita aspera, ovalis, flavo colore J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ovato, flavescente, alter. *Cucurbita aspera, pugillaris ex rotundo oblonga J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ovato, variegato. *Cucurbita ovalis, ferè variegata, parva J. B. 2. 218.*

GENUS VIII.

Melopepo.

Tab. 34. MELOPEPO differt à cæteris Cucurbitaceis fructu A ſubrotundo, carnoſo, ſtriato, angulato, in quinque partes plerumque ſecto B, ſeminibus fœto compreſſis C, placentæ ſpongioſæ affixis.

Melopeponis ſpecies ſunt

Melopepo compreſſus C. B. Pin. 312. *Tabern. Icon.* 470. *Cucurbitæ genus, ſive Melopepo compreſſus alter Lobelio J. B.* 2. 226.

Melopepo fructu maximo, albo. *Cucurbita aſpera, folio non fiſſo, fructu maximo, albo, ſeſſili J. B.* 2. 221. *Pepo compreſſus, major C. B. Pin.* 311.

Melopepo flaveſcens, folio aſpero. *Cucurbita ſeſſilis, flaveſcens, folio aſpero J. B.* 2. 222.

Melopepo latus & depreſſus. *Cucurbita lata, clypeiformi accedens, minus tuberoſa J. B.* 2. 227.

Melopepo fructu citriformi. *Cucurbitæ clypeatæ affinis, ovalis, anguloſa, ad Citrum nonnihil accedens J. B.* 2. 228.

Melopepo fructu conico. *Cucurbitæ clypeatæ affinis, à pediculo in conum deſinens J. B.* 2. 228.

Melopepo fructu utrinque turbinato. *Cucurbitæ clypeatis affines, utrinque aliquo modo turbinatæ J. B.* 2. 228.

Melopepo fructu luteo, cortice tenero. *Cucurbita lutea, cortice tenero J. B.* 2. 218.

Melopepo clypeiformis C. B. Pin. 312. *Cucurbita clypeiformis ſive Siciliana, Melopepon latus à nonnullis vocata J. B.* 2. 224. *Melopepo clypeatus Tabern. Icon.* 470.

Melopepo verrucoſus. *Cucurbita verrucoſa J. B.* 2. 222.

Melopepo tuberoſus & verrucoſus. *Cucurbita clypeiformis, tuberoſa, & verrucoſa J. B.* 2. 227.

Melopepo verrucoſus, flaveſcens, leviter ſtriatus, folio aſpero. *Cucurbita ſeſſilis, flaveſcens, folio aſpero J. B.* 2. 222.

Melopepo verrucoſus, albicans, leviter ſtriatus, folio aſpero. *Cucurbita ſeſſilis Albicans folio aſpero J. B.* 2. 222.

Melopepo verrucoſus, fructu & ſemine albis. *Cucurbita alba, verrucoſa J. B.* 2. 222.

GENUS IX.

Anguria.

Tab. 35. ANGURIA differt à cæteris Cucurbitaceis folio in profundas lacinias diſſecto & fructu eduli.

Anguriæ ſpecies ſunt

Anguria Citrullus dicta C. B. Pin. 312. *Citrullus folio Colocynthidis ſecto ſemine nigro, quibuſdam Anguria J. B.* 2. 235. *Anguria, Cucumis, Citrullus, Dod. Pempt.* 664.

Anguria Indica, maxima H. L. Bat.

Anguria triphyllos, Americana, parvo fructu. *Cucumis triphyllus, fructu variegato. Plum.* 99.

Anguria Americana, fructu echinato, eduli. *Cucumis Anguriæ folio latiore, aspero, fructu minore, candido, spinulis obtusis, muricato Sloane Cat. Plant. Jam.* 103. *Cucumis sylvestris, Americanus, Anguriæ folio, fructu ovi figurâ & magnitudine, ad maturitatem pallido, spinosis tuberculis, Momordicæ instar muricato Pluk. Phytog.* 170. *fig.* 3.

GENUS X.

Cucurbita. *Calbasse.*

CUCURBITA est plantæ genus, floribus A B, campaniformibus, patentibus, & plerumque ita sectis ut ex quinque petalis constare videantur; ex floribus autem alii steriles sunt, nulli embryoni adhærescentes; alii verò fæcundi seu insidentes embryoni C, qui deindè abit in fructum, in quibusdam speciebus teretem & longum, in aliis lageniformem D, in sex loculamenta plerumque divisum E, seminibus fœtum, planis, oblongis, hinc obtusis G, inde latioribus, & quasi introrsum emarginatis F. *Tab.* 36.

Cucurbitæ species sunt

Cucurbita longa, folio molli, flore albo J. B. 2. 214. *Cucurbita oblonga, flore albo, folio molli C. B. Pin.* 313. *Cucurbita longior Dod. Pempt.* 669.

Cucurbita falcatâ figurâ, folio molli, flore albo C. B. Pin. 313.

Cucurbita latior, folio molli, flore albo J. B. 2. 215. *Cucurbita major, sessilis, flore albo C. B. Pin.* 312. *Cucurbita latior Dod. Pempt.* 669.

Cucurbita longa, flore albo, protuberante ventre J. B. 2. 218.

Cucurbita Americana, teres & bicubitalis H. R. Par.

Cucurbita lagenaria J. B. 2. 216. *Cucurbita lagenaria flore albo, folio molli C. B. Pin.* 313. *Cucurbita prior Dod. Pempt.* 668.

Cucurbita lagenaria, flore albo, folio molli, fructu turbinato C. B. Pin. 315.

Cucurbita lagenaria, variegata.

Cucurbita lagenaria, folio aspero, major. *Cucurbita alba, aspera, fructu longo collo J. B.* 2. 224.

Cucurbita lagenaria, fructu aspero, minor. *Cucurbita lagenam exprimens, parva, aspera J. B.* 2. 224.

GENUS XI.

Colocynthis. *Coloquinte.*

COLOCYNTHIS differt à cæteris Cucurbitaceis folio in profundas lacinias dissecto & fructu amaro, non eduli.

Colocynthidis species sunt

Colocynthis fructu rotundo, major C. B. Pin. 313. *Colocynthis J. B.* 2. 232. *Dod. Pempt.* 665. *Coloquinte ordinaire.*

Colocynthis fructu rotundo, ſtriato. *Cucurbita folio aſpero, amara J. B.* 2. 228. *Pepo rotundus, Melonis effigie C. B. Pin.* 311. *Pepo ſylveſtris Dod. Pempt.* 668.

Colocynthis grandis, rotunda Cord. Hiſt. 115. *Cucurbita aſpero folio, amara, grandis, rotunda, viridis J. B.* 2. 229.

Colocynthis fructu rotundo, minor C. B. Pin. 313. *Colocynthis fungoſa & lævis Cord. Hiſt.* 118.

Colocynthis fructu minori, variegato. *Colocynthis aſpera, amara, fructu parvo, globoſo, colore vario J. B.* 2. 230. *Colocynthis Pomiformis, cortice maculato C. B. Pin.* 314.

Colocynthis fructu majori, variegato. *Colocynthis amara, magna, folio aſpero, colore vario J. B.* 2. 230.

Colocynthis fructu Aurantio ſimili. *Cucurbita minima, lutea, amara J. B.* 2. 231.

Colocynthis oblonga C. B. Pin. 313. *Cucurbita aſpero folio, amara, grandis, oblonga, viridis J. B.* 2. 229. *Colocynthis grandis, oblonga Cord. Hiſt.* 114.

Colocynthis oblonga, glabra Cord. Hiſt. 115. *Cucurbita oblonga, non anguloſa, colore viridi, amara, folio aſpero J. B.* 2. 229.

Colocynthis turbinata Cord. Hiſt. 115. *Cucurbita aſpero folio, amara, turbinata, flava, candicantibus lineis inſcripta, parva J. B.* 2. 229. *tum & Cucurbita ſive Colocynthis amara, Pyriformis, variegata J. B.* 2. 230. *Colocynthis Pyriformis ſeu Pepo amarus C. B. Pin.* 313.

Colocynthis Pyriformis, folio vario. *Cucurbita amara, parva, mediocris magnitudinis J. B.* 2. 231.

Colocynthis fructu compreſſo. *Cucurbita ſeſſilis & compreſſa, flava, amara J. B.* 2. 231.

SECTIO VIII.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum ſiccum.

GENUS I.

Campanula. *Campanule.*

Tab. 37.

CAMPANULA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, campaniformi & multifido: cujus calyx C D, abit in fructum membranaceum E F G, in tria vel plura loculamenta H diviſum, in quorum commiſſurâ axis I poſitus eſt, tribus placentis inſtructus L, quibus adhæreſcunt plurima ſemina in nonnullis ſpeciebus minutiſſima M, in aliis plana, ovata, annulo veluti cincta N. Hæc autem ſpargi ſolent per foramen K O ſingulis loculamentis proprium.

Campanulæ ſpecies ſunt

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore cæruleo C. B. Pin. 94. *Campa-*

mula pulchra à Toſſano Carolo miſſa J. B. 2. 807. Trachelium majus Belgarum Cluſ. Hiſt. clxxij.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore albo C. B. Pin. 94. *Trachelium candidum, Anglicum majus, foliis ferè Digitalis vel Campanulæ J. B. 2. 807.*

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore cinereo C. B. Pin. 94.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore ſuave-rubente H. R. Par.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, altera H. R. Par. *Trachelium gigantæum quorundam.*

Campanula vulgatior, foliis Urticæ vel major & aſperior C. B. Pin. 94. *Campanula major & aſperior, folio Urticæ J. B. 2. 805.*

Campanula vulgatior, foliis Urticæ vel major & aſperior, flore dilutè purpureo C. B. Pin. 94.

Campanula vulgatior, foliis Urticæ, flore duplici cæruleo, interdum triplici aut quadruplici H. R. Par.

Campanula vulgatior, folii Urticæ vel major & aſperior, flore candido C. B. Pin. 94.

Campanula vulgatior, foliis Urticæ, flore duplici, albo H. R. Par.

Campanula Urticæ foliis oblongis, minus aſperis C. B. Pin. 94. *Cervicaria major ij. Dod. Pempt. 164.*

Campanula Urticæ foliis oblongis, minus aſperis, flore albo H. L. Bat. *Campanula ſive Cervicaria major, lævior, flore albo, magno J. B. 2. 804.*

Campanula pyramidata, altiſſima. *Campanula lacteſcens, fœtidior Cluſ. Hiſt. clxxij. Pyramidalis lævis J. B. 2. 808. Rapunculus hortenſis, latiore folio ſeu Pyramidalis C. B. Pin. 93. Pyramidale.*

Campanula Alpina, Echiodes pyramidata. *Campanula foliis Echii C. B. Pin. 94. Alopecuros Alpinus quibuſdam, Echium montanum Dalechampii J. B. 2. 809.*

Campanula Alpina, glabra, flore dilutiſſimè cæruleo J. B. 2. 804.

Campanula ſive Cervicaria Bononienſis, parvo flore J. B. 2. 804.

Campanula pyramidalis, minor P. Alp. Exot. 340.

Campanula Lampſanæ folio, magno flore.

Campanula Canarienſis, Artiplicis folio, tuberosâ radice. *Campanula Canarienſis regia ſeu Medium radice tuberoſa, foliis ſinuatis, cæſiis, Artiplicis æmulis, ternis circa caulem ambientibus, flore amplo, pendulo, colore flammeo rutilante Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 276. fig. 1.*

Campanula hortenſis, Rapunculi radice C. B. Pin. 94. *Campanula repens, flore minore, cæruleo J. B. 2. 804. Cervicaria major, ſylveſtris Eyſt.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, cæruleo C. B. Pin. 94. *Viola Mariana Dodonæi, quibuſdam Medium J. B. 2. 804. Viola Mariana Dod. Pempt. 163.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, ſubalbido C. B. Pin. 94. *Viola Mariana, flore cinaracei coloris Cluſ. Hiſt. clxxj.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, lacteo C. B. Pin. 94. *Medium flore albo Eyſt.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, purpureo C. B. Pin. 94. *Medium flore purpureo Eyſt.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, ex albo & violaceo maculatim commixto. *Viola Mariana flore ex albo & violaceo maculatim commixto Cluſ. Hiſt. clxxj.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, ex albo & violaceo radiatim commixto. *Viola Mariana flore ex albo & violaceo radiatim commixto Cluſ. Hiſt. clxxj.*

Campanula hortenſis, folio oblongo & flore pleno, cæruleo.

Campanula media, foliis inferiùs candidâ lanugine veſtitis C. B. Pin. 94. *Campanula ſive Cervicaria media Thalio, floribus cæruleis, parvis J. B.* 2. 807. *Cervicaria media Thal.* 32.

Campanula Hiſpanica, foliis inciſis, flore oblongo. *Campanula ſive Medium foliis minoribus criſpis, flore tubuloſo Schol. Bot.*

Campanula Alpina, folio longiori, lucido. *Trachelium oblongo folio, Alpinum Bocc. Muſ. Part.* 2. 70. *Tab.* 58.

Campanula pratenſis, flore conglomerato C. B. Pin. 94. *Trachelium minus multis J. B.* 2. 800. *Cervicaria minor Dod. Pempt.* 164. *Rapunculus ſylveſtris, umbellatus* 2. *Thal. Icon. viij.*

Campanula pratenſis, flore conglomerato, albo H. R. Par.

Campanula pratenſis, floribus ſingularibus, per caulem ſparſis C. B. Pin. 94.

Campanula pratenſis, flore per caulem ſparſo, albo H. R. Par.

Campanula Alpina, ſphærocephalos C. B. Pin. 94. *Trachelium majus, petræum Ponæ Bald. in fol. cccxxxiij. J. B.* 2. 801.

Campanula Alpina, ſphærocephalos, folio rotundiori, hirſuto. *Campanula pratenſis, flore conglomerato, Aſarinæ foliis Schol. Bot.* 76.

Campanula foliis ſubrotundis C. B. Prodr. 35.

Campanula Alpina, Teucronii folio angulato. *Rapunculus Alpinus, Teucrii folio rhomboidali Bocc. Muſ. Part.* 2. 75. *Tab.* 61.

Campanula foliis Echii, floribus villoſis C. B. Pin. 94. *Prodr.* 36.

Campanula foliis Anchuſæ, floribus oblongis C. B. Pin 94. *Rapunculus montanus ſive Trachelium montanum J. B.* 2. 808. *Trachelium montanum Lugd.* 1202.

Campanula ſaxatilis, Echii folio, flore magno.

Campanula Alpina, pubeſcens, ſpicâ florum pyramidatâ.

Campanula umbellata, foliis oblongis, hiſpidis. *Rapunculus ſylveſtris, umbellatus* 1. *Thal. Icon. viij.*

Campanula Alpina, altiſſima, hirſuta, parvo flore. *Trachelium altiſſimum, hirſutum, aſperius, foliis anguſtis, floribus parvis J. B.* 2. 801.

Campanula Alpina, Tragopogi folio C. B. Pin. 94. *Trachelium Tragopogi folio, montanum Fabii Columnæ J. B.* 2. 802. *Trachelium Tragopogi folio, montanum Col. Phytob.* 25.

Campanula pratenſis, flore conglomerato, ſuave-rubente.

Campanula Alpina, ſphærocephalos, purpureo flore.

Campanula Saxatilis, Echii folio, flore magno, albo.

Campanula Saxatilis, Echii foliis criſpis.

Campanula Perſicæ folio Cluſ. Hiſt. clxxj. *Campanula anguſtifolia, cærulea J. B.* 2. 803. *Rapunculus Perſicifoliis, magno flore C. B. Pin.* 93.

Campanula Persicæfolia, flore cæruleo, pleno.

Campanula Persicæfolia, flore albo Eyst. *Campanula angustifolia, alba, J. B.* 2. 803.

Campanula Persicæfolia, flore albo, pleno.

Campanula nemorosa, angustifolia, magno flore, major. *Rapunculus nemorosus, angustifolius, magno flore, major C. B. Pin.* 93. *Rapunculus nemorosus ij. Tabern. Icon.* 411.

Campanula nemorosa, angustifolia, magno flore, minor. *Rapunculus nemorosus, magno flore, minor C. B. Pin.* 93. *Rapuntium sive Erinus, magno flore Col. Part.* 2. 24.

Campanula nemorosa, angustifolia, parvo flore. *Rapunculus nemorosus, angustifolius, parvo flore C. B. Pin.* 93. *Rapunculus nemorosus iij. Tabern. Icon.* 412.

Campanula flore minore, albicante, ramosior Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 456. *Erinos major Fabii Columnæ, Rapunculo affinis J. B.* 2. 799. *Erinus Nicandri & Dioscoridis Col. Phytob.* 101.

Campanula radice esculentâ, flore cæruleo H. L. Bat. *Rapunculus esculentus C. B. Pin.* 92. *Rapunculus vulgaris, campanulatus J. B.* 2. 795. *Rapunculum Dod. Pempt.* 165.

Campanula radice esculentâ, flore candicante H. L. Bat. *Rapunculus esculentus, flore candicante C. B.* 92.

Campanula minor, Americana, foliis rigidis, flore cæruleo, patulo H. L. Bat. *Trachelium Americanum, minus, flore cæruleo patulo H. R. Par.* 119. *Trachelium minus, Americanum, foliis rigidioribus, flore cæruleo, patulo H. R. Par.*

Campanula minor, Americana, foliis rigidis, flore albo, patulo H. L. Bat. *Trachelium minus, Americanum, foliis rigidioribus, flore albo, patulo H. R. Par.*

Campanula Alpina, minor, florum spicâ pyramidatâ. *Rapunculus sive Pyramidalis, minor C. B. Prodr.* 32.

Campanula hirsuta, Bellidis folio Pluk. Phytog. Tab. 153. fig. 5.

Campanula Alpina, Linifolia, cærulea C.B. Prodr. 34. *& Bot. Monsp.*

Campanula Linifolia, rara, flore cæruleo *J. B.* 2. 797.

Campanula Alpina, pumila, repens, maximo flore.

Campanula Cretica, saxatilis, Bellidis folio, magno flore. *Trachelium saxatile, Bellidis folio, cæruleo flore, Creticum Bocc. Mus. Part.* 2. 76. *Tab.* 64. *Barr. Icon.*

Campanula minor, rotundifolia, vulgaris C. B. Pin. 93. *Campanula parva, Anguillara Cantabrica J. B.* 2. 796. *Campanula sylvestris, minima Dod. Pempt.* 167.

Campanula minor, rotundifolia, vulgaris, floribus candidis C.B. Pin. 93.

Campanula minor, rotundifolia, flore in summis cauliculis C. B. Pin. 93. *Rapunculus sylvestris, flore ex purpureo candicante. Tabern. Icon.* 410.

Campanula Alpina, rotundifolia, minor C. B. Prodr. 34. *Campanula minor, rotundifolia, altera C. Bauhini J. B.* 2. 797. *Campanula minor, Alpina, rotundioribus imis foliis Clus. Hist.* clxxiij.

Campanula rotundifolia, minima C. B. Pin. 93. *Prodr.* 34. *J. B.* 2. 797.

Campanula Cymbalariæ foliis vel folio Hederaceo C. B. Pin. 93. *Campanula folio Hederaceo, ſpecies Cantabricæ Anguillaræ J. B.* 2. 797.

Campanula Serpillifolia C. B. Pin. 93. *Prodr.* 35. *J. B.* 2. 816.

Campanula Alpina, latifolia, flore pullo C. B. Pin. 93. *Prodr.* 33.

Campanula minor, annua, foliis inciſis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 458. *Rapunculus minor, foliis inciſis C. B. Pin.* 92. *Alſine oblongo folio ſerrato, flore cæruleo J. B.* 3. 367. *Erinos Fabii Columnæ, minor J. B.* 2. 799. *Erini ſive Rapunculi minimum genus Col. Phytob.* 28.

Campanula minor, annua, foliis inciſis, flore albo Cat. H. Amſtel.

Campanula rotundifolia, Caëtana, longiùs radicata Bocc. Rarior. Plant. 54.

Campanula parva, rotundifolia, flore cæruleo, pentagono, grandi Raii Hiſt. 741. *Campanula ſaxatilis, rotundifolia, hiſpida, flore cæſio, amplo, Italica Barr. Icon.*

Campanulæ Drabæ minoris foliis C. B. Pin. 94. *Rapunculi genus, folio ſerrato, rotundiore J. B.* 2. 798.

Campanula hirſuta, Ocimi folio, caulem ambiente, flore pendulo Bocc. Rarior. Plant. 83.

Campanula anguſtifolia, pumila, monanthos, Luſitanica.

Campanula arvenſis, erecta H. L. Bat. *Onobrychis arvenſis vel Campanula arvenſis, erecta C. B. Pin.* 215. *Pentagonion, Viola Pentagonia Tabern. Icon.* 316. *Viola arvenſis ejuſd.* 304. *Doucete.*

Campanula arvenſis, procumbens. *Campanula arvenſis, minima Dod. Pempt.* 168. *Avicularia Sylvii quibuſdam J. B.* 2. 800.

Campanula ſeu Viola pentagonia, folio oblongo, latiori Mor. H. R. Bleſ.

Campanula arvenſis, erecta, flore albo. *Onobrychis arvenſis vel Campanula arvenſis, erecta, flore albo H. R. Par.*

Campanula arvenſis, minor, ſiliquâ ampliori. *Speculum Veneris minus Ger. emac.* 439. *& Park. Theat.* 1331.

Campanula pentagonia, flore ampliſſimo, Thracica. *Speculum Veneris, flore ampliſſimo, Thracicum Raii Hiſt.* 742.

Campanula pentagonia, perfoliata Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 457. *Onobrychis peregrina, perfoliata, folio rotundiore H. R. Par.*

Campanula nomen invenit à Campanâ. In Elementis Botanices Campanulam à Medio, loculamentorum numero diſtinguendam exiſtimavi; verùm non ita pridem nonnullarum ſpecierum Campanulæ fructus, modò in terna, modò verò in quina loculamenta dividi obſervavi.

GENUS

GENUS II.

Rapunculus. *Raiponce.*

RAPUNCULUS est plantæ genus, flore A monopetalo quidem, & ad campanæ formam accedente, sed ita patente & inciso, ut stellatus videatur: hujus pistillum C, plerumque bicorne est; calyx verò B deinde abit in fructum D, in tria loculamenta divisum, E & seminibus F fœtum, ut plurimùm exiguis. *Tab. 38.*

Rapunculi species sunt

Rapunculus spicatus C. B. Pin. *Rapunculus spicatus sive comosus, cæruleus J. B. 2. 809. Rapunculum Alopecuron Dod. Pempt. 165.*

Rapunculus spicatus, flore saturatè violaceo, foliis maculis nigris notatis C. B. Pin. 92. *Rapunculus spicatus sive comosus, folio maculato J. B. 809.*

Rapunculus spicatus, albus C. B. Pin. 92. *Rapunculus spicatus sive comosus, albus J. B. 2. 809.*

Rapunculus spicatus, flore flavescente.

Rapunculus folio oblongo, spicâ orbiculari C. B. Pin. 92. *Rapunculus flore globoso, purpureo J. B. 2. 810. Rapuntium corniculatum, montanum Col. Part. 1. 224.*

Rapunculus Creticus, seu Pyramidalis altera C. B. Pin. 93. *Rapunculus Creticus, Petromarula J. B. 2. 811. Petromarula, Rapunculus Creticus Imper. 668.*

Rapunculus Alpinus, corniculatus C. B. Pin. 93. *& Prodr. 33. Rapunculo comoso spicato aliquatenus affinis ex Baldo J. B. 2. 811.*

Rapunculus folio gramineo. *Rapuntium angustifolium Col. Part. 2. 26.*

Rapunculus Scabiosæ capitulo cæruleo C. B. Pin. 92. *Scabiosa globularis quam ovinam vocant J. B. 3. 12. Rapuntium montanum, capitatum, leptophyllon. Col. Part. 1. 227.*

Rapunculus Scabiosæ capitulo albo C. B. Pin.

Rapunculus à Rapa, ut Napellus à Napo propter radicum, ut aiunt, affinitatem.

SECTIO IX.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum gemellum.

GENUS I.

Rubia. *Garance.*

RUBIA est plantæ genus, flore A B campaniformi, patente, multifido, & plerumque perforato C, cujus calyx D deindè abit in fructum E, ex gemellis baccis F succulentis constantem, semine fœtis G H, ut plurimùm umbilicato I. His notis addenda sunt folia verticillata. *Tab. 38.*

Rubiæ ſpecies ſunt

Rubia tinctorum ſativa C. B. Pin. 333. *Rubia ſativa J. B.* 3. 714. *Rubia Dod. Pempt.* 352. *Garance.*

Rubia ſylveſtris, Monſpeſſulana, major J. B. 3. 715.

Rubia quadrifolia, aſperrima, lucida, peregrina H. L. Bat.

Rubiæ ſpecies huc uſque cognitæ foliis ſunt ad caulium nodos verticillatim poſitis; unde facile dignoſcuntur, cum flore fructuque carent: à congeneribus autem diſtinguuntur fructu ſucculento ſeu baccâ.

GENUS II.

Aparine. *Gratteron.*

Tab. 39.

APARINE eſt plantæ genus, flore A campaniformi, patente & multifido, cujus calyx B deinde abit in fructum ſiccum C G, cortice tenui obductum, ex gemellis globulis D conſtantem, ſemine fœtis E umbilicato F. His notis addenda ſunt folia aſpera aut villoſa, verticillatim ad caulium nodos naſcentia, quina vel plura.

Aparines ſpecies ſunt

Aparine vulgaris C. B. Pin. 334. *Aparine J. B.* 3. 713. *Dod. Pempt.* 313.

Aparine vulgaris, ſemine minori.

Aparine ſemine Coriandri ſaccharati Park. Theat. 567. *Aparine fructu verrucoſo Joncq. Hort.*

Aparine Luſitanica, fructu echinato.

Aparine ſemine lævi H. R. Par. *Aparine ſemine læviore Raii Hiſt.* 484.

Aparine latifolia, humilior, montana. *Aſperula ſive Rubeola montana, odora C. B. Pin.* 334. *Rubiis acccedens Aſperula quibuſdam, ſive Hepatica ſtellaris J. B.* 3. 718. *Aſperula odorata, flore albo Dod. Pempt.* 355.

Aparine anguſtifolia, humilior, montana.

Aparine ſupina, pumila, flore cæruleo. *Rubia parva, flore cæruleo, ſe ſpargens J. B.* 3. 719.

Aparine maritima, incana, flore purpureo. *Gallium maritimum, hirſutum, flore rubro H. R. Par.*

Aparine paluſtris, minor, Pariſienſis, flore albo.

Aparine Hiſpanica, minima.

Aparine dignoſcitur à Rubia fructu ſicco; à Cruciata foliis quinis vel pluribus; à Gallio foliis aſperis aut villoſis.

GENUS III.

Gallium. *Caillelait.*

Tab. 39.

GALLIUM eſt plantæ genus, flore A campaniformi, patente & multifido: cujus calyx B deindè abit in fructum D, ex gemellis ſeminibus conſtantem, ſiccis, ut plurimùm lunatis C. His notis addenda ſunt folia E, neque aſpera neque villoſa, verticillatim ad caulium nodos poſita, quina vel plura.

Gallii species sunt

Gallium montanum, latifolium, ramosum. *Mollugo montana, latifolia, ramosa C. B. Pin.* 334. *Rubia sylvatica, lævis J. B.* 3. 716. *Mollugo Dod. Pempt.* 354.

Gallium album, vulgare. *Mollugo montana, angustifolia, vel Gallium album, latifolium C. B. Pin.* 334. *Gallium album J. B.* 3. 721. *Mollugo vulgatior Herbariorum, Gallion album quorundam Lob. Icon.* 802.

Gallium luteum C. B. Pin. 335. *Gallion verum J. B.* 3. 720. *Gallium Dod. Pempt.* 355.

Gallium flore pallido J. B. Pin. 3. 721. *Gallium flore flavescente.*

Gallium nigropurpureum, montanum, tenuifolium Col. Part. 1. 298.

Gallium arvense, flore cæruleo. *Rubia cærulea, erectior elevatiorve J.B.* 3.719.

Gallium flore luteo, annuum, Lusitanicum Vir. Lusit.

Gallium Lusitanicum, flore parvo, verticillato, luteo.

Gallium saxatile, glauco folio Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 116. *Gallium saxatile, glabro folio Ejusd. pag.* 172.

Gallium saxatile, minimum, supinum & pumilum.

Gallium saxatile, minimum, Pyrenaicum, Musci facie.

Gallium Narbonense, tenuifolium, flore albo.

Gallium Parisiense, tenuifolium, flore atro purpureo.

Gallium differt ab Aparine, foliis nec villosis nec asperis.

Gallium seu potius Galium, quod γάλα, *lac* coagulare existimetur.

GENUS IV.

Cruciata. *Croisete.*

CRUCIATA differt à Gallio & Aparine solo foliorum numero, quæ quaterna tantùm F, decussatim ad caulium nodos oriuntur. *Tab.* 39.

Cruciatæ species sunt

Cruciata hirsuta C. B. Pin. 335. *Cruciata Dod. Pempt.* 357. *Gallium latifolium, Cruciata quibusdam, flore luteo J. B.* 3. 717.

Cruciata glabra C. B. Pin. 335. *Rubia quadrifolia, glabra, angustifolia J. B.* 3. 717.

Cruciata Alpina, latifolia, lævis. *Rubia quadrifolia vel latifolia lævis C. B. Pin.* 334. *Rubia quadrifolia, Italica, hirsuta J. B.* 3. 717. *Rubia lævis Taurinensium Lob. Icon.* 800.

Cruciata floribus paniculatim nascentibus. *Rubia semine duplici, hispido, latis & hirsutis foliis. Bocc. Rarior. Plant.* 10.

Cruciata Alpina, tenuifolia, lævis.

Cruciata Pyrenaica, villosa, rotundifolia.

Cruciata Lusitanica, latifolia, glabra, flore albo. *Cruciata minor, glabra, flore Molluginis albo Barr. Icon.*

Cruciata palustris, alba. *Gallium palustre, album C. B. Pin.* 335. *Gallium album Tabern. Icon.* 151.

Cruciata minima.

CLASSIS II.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore monopetalo, infundibuliformi & rotato.

FLOREM INFUNDIBULIFORMEM appellavimus florem monopetalum, qui formam infundibuli æmulatur. Hujus autem floris duæ species sunt. Alius ore seu parte superiori conum inversum, alius discum repræsentat, uterque in tubum desinit. Ille INFUNDIBULIFORMIS propriè, hic HYPOCRATERIFORMIS dicetur, quia Hypocrateram seu vas quod apud magnificos viros inter bibendum poculo supponitur, quodammodo referat.

FLOS ROTATUS monopetalos est, & à similitudine Rotæ nomen invenit.

SECTIO PRIMA.

De Herbis flore monopetalo infundibuliformi, cujus pistillum abit in fructum.

GENUS I.

Quamoclit.

Tab. 39.

QUAMOCLIT est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce D surgit pistillum C infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E subrotundum, seminibus fœtum F G ut plurimùm oblongis.

Quamoclit species sunt

Quamoclit foliis tenuiter incisis & pennatis. *Convolvulus pennatus, exoticus, Quamoclit. Col. Part.* 1. *lxxiij. Quamoclit. J. B.* 2. 177.

Quamoclit Americana, folio digitato, flore coccineo Plum.

Quamoclit Americana, heptaphyllos, flore coccineo, umbellato Plum.

Quamoclit Americana, foliis amplissimis, cordiformibus Plum.

Quamoclit Americana, foliis amplissimis, angulatis. *Convolvulus coccineus, folio anguloso Plum. ciij.*

Quamoclit Americana, Hederæ folio, trifido Plum.

Quamoclit Americana, Solani folio, flore roseo Plum.

Quamoclit à Convolvulo differt floris formâ.

GENUS II.

Menyanthes. *Meniante.*

MENYANTHES est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam E ut plurimùm oblongam, bivalvem G H, seminibus fœtam F subrotundis I. *Tab. 15.*

Menyanthes species sunt

Menyanthes palustre, latifolium & triphyllum. *Trifolium palustre, majus, rotundiore folio C. B. Pin.* 327. *Trifolium majus Tabern. Icon.* 520.

Menyanthes palustre, angustifolium & triphyllum. *Trifolium palustre, minus, acutiore folio C. B. Pin.* 327. *Trifolium fibrinum Tabern. Icon.* 521.

Menyanthes Americanum, Nymphææ folio, flore albo Plum.

GENUS III.

Nicotiana. *Nicotiane ou Tabac.*

NICOTIANA est plantæ genus, flore AB monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructnm E membranaceum, oblongum, vel subrotundum, septo intermedio G in duo loculamenta F F divisum, plurimis seminibus fœtum I, placentæ H affixis. *Tab. 41.*

Nicotianæ species sunt

Nicotiana major, latifolia C. B. Pin. 169. *Nicotiana major sive Tabacum majus J. B.* 3. 629. *Hyoscyamus Peruvianus Dod. Pempt.* 452. *Nicotiane, ou Tabac à large feuille.*

Nicotiana major, angustifolia C. B. Pin. 170. *Nicotiana sive Tabacum folio angustiore J. B.* 3. 630. *Hyoscyami Peruviani altera Icon. Dod. Pempt.* 452. *Nicotiane ou Tabac à feuille étroite.*

Nicotiana major, lato & rotundo folio H. L. Bat. *Pycielt seu Tabacum Hernand.* 173.

Nicotiana minor C. B. Pin. 170. *Priapeia quibusdam, Nicotiana minor J. B.* 3. 630. *Dubius Hyoscyamus luteolus, Solanifolius Lob. Icon.* 269.

Nicotiana arborescens, spinosissima, flore exalbido Plum.

Nicotiana nomen habet à Joanne Nicotio Nemausensi, Regis Christianissimi ad Regem Lusitaniæ Oratore, qui semen Nicotianæ vulgaris seu primæ à Belgâ quodam è Floridâ allatum misit in Gallias.

GENUS IV.

Hyoscyamus. *Jusquiame.*

HYOSCYAMUS est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B *Tab. 42.*

adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F in ipſo calyce reconditum E, ollæ ſimilem, operculo H K inſtructum, & in duo loculamenta G G diviſum ſepto intermedio I, cui adhæreſcunt plurima ſemina.

Hyoſcyami ſpecies ſunt

Hyoſcyamus vulgaris vel niger C. B. Pin. *Hyoſcyamus vulgaris J. B.* 3. 627. *Hyoſcyamus niger Dod. Pempt.* 450. *Juſquiame ou Hannebane.*

Hyoſcyamus albus, major, vel tertius Dioſcoridis & quartus Plinii C. B. Pin. 169. *Hyoſcyamus albus J. B.* 3. 627. *Dod. Pempt.* 451. *Juſquiame blanche.*

Hyoſcyamus albus, minor C. B. Pin. 169. *J. B.* 3. 628. *Hyoſcyamus albus, vulgaris Cluſ. Hiſt. lxxxiv.*

Hyoſcyamus Creticus, luteus, minor C. B. Pin. 169. *Hyoſcyamus albus, Creticus Cluſ. Hiſt. lxxxiv. Hyoſcyamus aureus P. Alp. Exot.* 99.

Hyoſcyamus Creticus, luteus, major C. B. Pin. 169. *Prodr.* 92. *Hyoſcyamus Creticus, luteus, minor J. B.* 3. 628.

Hyoſcyamus rubello flore C. B. Pin. 169. *Hyoſcyamus peculiaris, flore purpuraſcente J. B.* 3. 628. *& Hyoſcyamus Syriacus J. B.* 3. 628. *Cam. Icon. xxj.*

Hyoſcyamus albus, Ægyptius P. Alp. Exot. 192. *Hyoſcyamus albus Veſling. in P. Alp.* 59.

Hyoſcyamus puſillus, aureus, Americanus, Antirrhini foliis glabris Pluk. Phytog. Tab. 37. fig. 5.

Hyoſcyamus peregrinus, luteus, minor, annuus H. R. Monſp.

Hyoſcyamus dicitur à vocibus Græcis ὗς *ſus*, & κύαμος, *Faba*, quaſi diceres Fabam ſuillam.

GENUS V.

Stramonium.

Tab. 43. *&* 44.

STRAMONIUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E F plerumque ſubrotundum & aculeis ſæpe donatum, in quaterna loculamenta G X diviſum ſepto cruciformi, quatuor placentis inſtructo I K L M, quibus N adhæreſcunt plurima ſemina O ſæpe ſæpius reniformia.

Stramonii ſpecies ſunt

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore albo, ſimplici. *Solanum Pomo ſpinoſo, rotundo, longo flore C. B. Pin.* 168. *Stramonia multis dicta, ſive Pomum ſpinoſum J. B.* 3. 624. *Stramonia Dod. Pempt.* 460.

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore albo, pleno. *Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo, rotundo, ſemine pallido, triplici calyce odoro & albo H. R. Par.*

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore violaceo, ſimplici. *Stramonia Ægyptiaca, fœtida, ſemine pallido, Pomo ſpinoſo, rotundo, flore violaceo, ſimplici H. L. Bat.*

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore violaceo duplici, triplicive. *Stramonia Ægyptiaca, fœtida, ſemine pallido, Pomo ſpinoſo, rotundo, flore violaceo duplici, triplicive H. L. Bat. Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo rotundo, ſemine pallido C. B. Pin.* 168. *Datura o vero Stramonia d'Egitto con fior pieno Pon. Ital.* 61.

Stramonium Ægyptiacum, flore pleno, intus albo, foris violaceo. *Solanum Ægyptiacum, flore pleno C. B. Pin.* 168. *Stramonia Ægyptiaca, flore pleno, exterius purpuraſcente, intus albicante, punctis purpureis aſperſo C. Bauhini, du Bry.*

Stramonium fructu ſpinoſo, oblongo, flore albo. *Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo, oblongo, flore albo C. B. Pin.* 168. *Stramonia altera, major ſive Tatura quibuſdam J. B.* 3. 624. *Solanum manicum Dioſcoridis Col. Phytob.* 47.

Stramonium fructu ſpinoſo, oblongo, flore purpureo. *Solanum fœtidum, pomo ſpinoſo, oblongo, flore purpureo C. B. Pin.* 168.

Stramonium fructu ſpinoſo, oblongo, flore violaceo. *Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo, oblongo, flore violaceo H. Edinb.*

Stramonium ferox Bocc. 50. *Solanum fœtidum, Pomo grandiore, ſpinoſiſſimo H. R. Par. Datura di coccino ſpinoſiſſima Zan.* 77.

Stramonium Americanum, minus, Alkekengi folio. *Stramonia Coraſſavica, humilior, Hyoſcyami folio Prodr. Par. Bat. Stramonia Coraſſavica, humilior. Par. Bat.*

Stramonium Malabaricum, fructu glabro, flore ſimplici violaceo. *Stramonia fœtida, Malabarica, ſemine pallido, Pomo glabro, flore ſimplici, violaceo H. L. Bat. Nila-humatu H. Mal.* 2. 49.

Stramonium Malabaricum, fructu glabro, flore duplici & triplici. *Stramonia fœtida, Malabarica, ſemine pallido, Pomo glabro, flore duplici triplicive H. L. Bat. Mudela-Nila-humatu H. Mal.* 2. 51.

Stramonii ſpecies quo tempore flore fructuque carent, dignoſci ſolent foliis amplis, angulatis, fœtidis, obſcurè virentibus.

GENUS VI.

Pervinca. *Pervenche.*

PERVINCA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, quaſi hypocrateriformi & multifido: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, ex duabus ſiliquis conſtantem, ſemine F fœtis oblongo G, plerumque cylindraceo & ſulcato. *Tab.* 45.

Pervincæ ſpecies ſunt

Pervinca vulgaris, latifolia, flore cæruleo. *Clematis Daphnoides, major C. B. P.* 302. *Dod. Pempt.* 406. *Clematis Daphnoides, major, flore cæruleo J. B.* 2. 132. *Grande Pervenche.*

Pervinca vulgaris, latifolia, flore albo. *Clematis Daphnoides, major, flore albo J. B.* 2. 132.

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore cæruleo. *Clematis Daphnoides, minor, flore cæruleo C. B. Pin.* 301. *Clematis Daphnoides, minor, flore cæruleo ſimplici J. B.* 2. 130. *Clematis Daphnoides Dod. Pempt.* 405.

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore albo. *Clematis Daphnoides, minor, flore candido C. B. Pin.* 301. *Clematis Daphnoides, minor, flore albo, ſimplici J. B.* 2. 130.

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore rubente. *Clematis Daphnoides, minor, flore rubente C. B. Pin.* 301. *Clematis Daphnoides, minor, flore purpureo, ſimplici J.B.* 2. 130.

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore pleno, cæruleo. *Clematis flore pleno C. B. Pin.* 302. *Clematis Daphnoides, minor, flore pleno J. B.* 2. 130. *Clematis Daphnoides, flore purpureo, pleno Eyſt. Pervenche à fleur bleue double.*

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore pleno, ſaturatè purpureo. *Clematis Daphnoides, minor, flore ſaturatè purpureo duplici H. Edinb. Pervenche à fleur double purpurine.*

Pervinca flore pleno, variegato. *Clematis altera, variegato flore pleno H. R. Par. Pervenche à fleur panachée.*

Pervinca latifolia, variegata. *Pervenche à large feuille panachée.*

Pervinca anguſtifolia, variegata. *Pervenche à feuille étroite panachée.*

Arbor cui nomen Padri H. Mal. 6. 47. ad hoc genus valde accedit.

Pervincæ ſpecies jam recenſitæ flore fructuque carentes facile dignoſcuntur ſarmentis longis, repentibus, & foliis glabris ad Laurum accedentibus. Earum fructus rarò matureſcunt, nec eos niſi ſoli Cæſalpino licuit obſervare. Facile autem obtinentur ſi Pervinca vulgaris, latifolia feratur in olla : tunc enim cum radices huc illuc vagari & luxuriare nequeant, alimentum copioſius ad piſtillum defertur, quod in fructum abit bene conformatum.

GENUS VII.

Auricula Urſi. *Oreille d'Ours.*

Tab. 46.

AURICULA URSI eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido : ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum globoſum E, ipſo calyce C partim involutum, apice F dehiſcentem, & pluribus ſeminibus H fœtum, placentæ G affixis.

Auriculæ Urſi ſpecies ſunt

Auricula Urſi flore luteo *J. B.* 3. 499. *Auricula Urſi lutea H. L. Bat. Sanicula Alpina, lutea C. B. Pin.* 242. *Alpina ſive Damaſonium Dioſcoridis Col. Phytob.* 18. *Oreille d'Ours à fleur jaune.*

Auricula Urſi flore purpureo Lob. Icon. 570. *Sanicula Alpina, purpurea C. B. Pin.* 242. *Auricula Urſi ſive Primula veris Alpina, flore rubente J. B.* 3. *App.* 867. *Oreille d'Ours à fleur purpurine.*

Auricula Urſi flore magno, atro-purpureo, holoſerico, ſimplici, umbone candido,

dido, ampliſſimo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à grande fleur, pourpre foncé.*

Auricula Urſi flore magno, undulato, obſoletè incarnato, umbone pallido, ampliſſimo H. L. Bat.

Auricula Urſi flore magno, undulato, colore vario, umbone ampliſſimo, flaveſcente H. L. Bat.

Auricula Urſi umbone triplici, vario H. L. Bat.

Auricula Urſi umbone ampliſſimo, radiato, aureo H. L. Bat.

Auricula Urſi umbone ampliſſimo, ſtellato, aureo H. L. Bat.

Auricula Urſi alba J. B. 3. App. 868. *Sanicula Alpina, alba, foliis non crenatis C. B. Pin.* 243. *Auricula Urſi vj. Cluſ. Hiſt.* 304. *Oreille d'Ours à fleur blanche.*

Auricula Urſi flore nigricante, ferrugineo, majore. *Sanicula Alpina flore nigricante, ferrugineo, majore H. R. Par.*

Auricula Urſi denſis & variegatis foliis, flore maximo. *Sanicula Alpina denſis & variegatis foliis, flore maximo H. R. Par. Oreille d'Ours à grande fleur, à feuilles panachées.*

Auricula Urſi flore variegato. *Sanicula Alpina, flore variegato C. B. Pin.* 242. *Auricula Urſi flore rubro, maculis exalbidis, foliis ſubhirſutis J. B.* 3. *App.* 868. *Auricula Urſi floribus guttatis Tabern. Icon.* 324. *Oreille d'Ours à fleur marbrée.*

Auricula Urſi foliis rotundis. *Sanicula Alpina, foliis rotundis C. B. Pin.* 242. *Auricula Urſi orbiculata, ſerrata, coloris rubicundi J. B.* 3. *App.* 868.

Auricula Urſi Alpina, anguſtifolia. *Sanicula Alpina, anguſtifolia C. B. Pin.* 243. *Auricula Urſi anguſtifolia, colore rubente J. B.* 3. *App.* 868. *Auricula Urſi flore purpureo Eyſt.*

Auricula Urſi foliis quaſi farinâ aſperſis. *Sanicula Alpina, foliis quaſi farinâ aſperſis C. B. Pin.* 243. *Auricula vij. Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 30.

Auricula Urſi Carnei coloris, foliis minimè ſerratis J. B. 3. App. 868. *Sanicula Alpina rubeſcens, folio non ſerrato C. B. Pin.* 243. *Anricula Urſi iv. Cluſ. Hiſt.* 304.

Auricula Urſi minima, flore carneo & niveo J. B. 3. App. 896. *Sanicula Alpina, minima, carnea & nivea C. B. Pin.* 243. *Auricula Urſi viij. Cluſ. Hiſt.* 305.

Auricula Urſi minima, folio inferius venoſo & incano, flore ſuavè-rubente Ciaſſi H. L. Bat.

Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore rubro. *Sanicula montana, latifolia, laciniata C. B. Pin.* 243. *Cortuſa J. B.* 3. 499. *Cortuſa Mathioli Cluſ. Hiſt.* 307.

Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore violaceo. *Sanicula montana, latifolia, laciniata, floribus violaceis C. B. Pin.* 243.

Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore albo. *Sanicula montana, latifolia, laciniata, floribus albis C. B. Pin.* 243.

Auricula Urſi flore magno, pleno, flavo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur jeaune double.*

Auricula Ursi flore magno, pleno, albo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur blanche double.*

Auricula Ursi flore magno, pleno, purpureo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur purpurine double.*

Auricula Ursi flore magno, pleno, atro-puniceo, holoserico H. L. Bat.

Auricula Ursi flore magno, pleno, coccineo H. L. Bat.

Auricula Ursi flore magno, pleno, ex aureo, albo & puniceo variegato H. L. Bat.

Auricula Ursi flore magno, pleno, ex flavo & coccineo variegato H. L. Bat.

Auricula Ursi Alpina, gramineo folio, Jasmini lutei flore.

Auriculæ Ursi species antequam floreant vulgò dignoscuntur foliis crassis, densis, glabris, Primulæ veris foliis minoribus, plerumque è subrotundo in arcatum desinentiaus.

GENUS VIII.

Centaurium minus. *Petite Centaurée.*

Tab. 48.

CENTAURIUM MINUS est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido, ex cujus calyce B surgit pistillum C, quod infimam floris partem perfodit, abitque deinde in fructum D cylindraceum penè vel ovatum, in duas partes E E dehiscentem, in duo loculamenta divisum F & seminibns fœtum G ut plurimùm exiguis.

Centaurii minoris species sunt

Centaurium minus C. B. Pin. 278. *Dod. Pempt.* 336. *Centaurium minus, flore purpureo J. B.* 353. *Petite Centaurée.*

Centaurium minus, caule longissimo. *Centaurium minus longitudine duarum ulnarum Mentz. Purg.*

Centaurium minus, flore albo C. P. Pin. 278. *J. B.* 3. 353. *H. R. Par. Centaurium minus album Tabern. Icon.* 780.

Centaurium minus, flore ferrugineo C. B. Pin. 278.

Centaurium minus, flore cæruleo H. Cathol.

Centaurium minus, ab imo ad summum ramosum, eleganti flore majori, patulo, è punicante vegetè rubro H. Cathol.

Centaurium minus, ramosum Barr. Icon.

Centaurium minus, Linariæ folio longiori. *Centaurium minus angusto, prælongoque folio, flore rubello Barr. Icon.*

Centaurium minus, Linariæ folio breviori. *Centaurium minus, leptophyllon, polyanthes, accenso acutoque folio Barr. Icon. Bocc. Mus. Part.* 2. 50. *Tab.* 43.

Centaurium minus, Linariæ folio brevissimo. *Centaurium minus purpureum, angustifolium Barr. Icon.*

Centaurium minus, supinum, maritimum, Lusitanicum, Linariæ foliis, floribus glomeratis.

Centaurium minus, spicatum, flore rubro H. R. Par.

Centaurium minus, ſpicato flore è puniceo rubente, latiori folio glauco H. Cathol.

Centaurium minus ſpicatum, album C. B. Pin. *Prodr.* 130.

Centaurium purpureum, minimum Mor. H. R. Bleſ. & *Hiſt. Oxon. Part.* 2. 566.

Centaurium minus, maritimum, Americanum amplo flore cæruleo Plum.

Centaurium minus, Africanum, Caryophylli folio, flore ſuavè-rubente. *Centaurium Lini foliis & facie, flore amplo, ſuavè-rubente Capitis bonæ ſpei Breyn. Prodr.* 2. 27. *Rapuntio affinis Lini facie Capitis bonæ ſpei Breyn. Cent.* 1. 175. *Tab.* 90.

Centaurium luteum, perfoliatum C. B. Pin. 278. *Perfoliatum Centaurium luteum J. B.* 3. 355. *Centaurium luteum Cam. Epit.* 427.

Centaurium luteum, perfoliatum, Aphacæ Dodonæi foliis Scaglioni H. Cathol. *Centaurium parvum, flavo flore Cluſ. Hiſt. clxxx.*

Centaurium luteum, puſillum C. B. Pin. 278. *Centaurium luteum, novum Col. Part.* 2. 78.

Centaurium luteum, triphyllum Ambroſ. 145.

Centaurium paluſtre, luteum, minimum Raii Hiſt. 1092. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 566.

Centaurium minus, luteum, perfoliatum, caule penè alato.

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo hypocrateriformi, cujus piſtillum abit in fructum.

GENUS I.

Androſace.

ANDROSACE eſt plantæ genus flore A monopetalo, hypocrateriformi & multifido, cujus infimam partem perfodit piſtillum B, quod deinde abit in fructum C globoſum, ipſo calyce D partim involutum, apice E dehiſcentem & plurimis ſeminibus G fœtum, placentæ F affixis. *Tab.* 46.

Androſaces ſpecies ſunt

Androſace vulgaris, latifolia, annua. *Alſine affinis Androſace dicta, major C. B. Pin.* 251. *Androſace Mathioli altera J. B.* 3. 368. *Androſace altera Mathioli Cluſ. Hiſt. cxxxiv.*

Androſace Alpina, perennis, anguſtifolia, glabra & multiflora.

Androſace Alpina, perennis, anguſtifolia, villoſa & multiflora. *Sedum Alpinum, hirſutum, lacteo flore C. B. Pin.* 284. *Phyllo Dalechampii aliquatenus ſimilis J. B.* 3. 761. *An Chamæjaſme Alpina ejuſdem App.* 869. *Sedum minus x, Alpinum iiij. Cluſ. Hiſt. lxij.*

Androſace Alpina, perennis, anguſtifolia, glabra, flore ſingulari. *Sedum mi-*

nus xj. Cluſ. Hiſt. lxj. Sedum Alpinum, gramineo folio, lacteo flore C. B. Pin. 284.

Androſace floris formâ differt ab Auricula Urſi.

GENUS II.

Primula veris. *Primevere.*

Tab. 47. PRIMULA VERIS eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, hypocrateriformi & multifido; ex cujus calyce D E (qui tubulatus eſt) ſurgit piſtillum F infimæ floris parti C adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam G oblongam, in ipſo calyce D vel E ferme reconditam, apice H dehiſcentem, & ſeminibus fœtam I L ſubrotundis, placentæ K affixis.

Primulæ veris ſpecies ſunt

Primula veris odorata, flore luteo, ſimplici J. B. 3. 495. *Verbaſculum pratenſe, odoratum C. B. Pin.* 241. *Primula veris flavo flore, elatior Cluſ. Hiſt.* 301. *Primevere.*

Primula veris pallido flore, elatior Cluſ. Hiſt. 301. *Verbaſculum pratenſe vel ſylvaticum, inodorum C. B. Pin.* 241. *Primula veris caulifera, pallido flore inodoro, aut vix odoro J. B.* 3. 496.

Primula veris inodora, flore calycis experte. *Paralyſis flore flavo, ſimplici, inodoro, abſque calycibus Park. Par.* 245.

Primula veris flore geminato, inodoro. *Paralyſis flore geminato, inodora Park. Par.* 245.

Primula veris inodora, calycibus diſſectis. *Paralyſis inodora, calycibus diſſectis Park. Par.* 245.

Primula veris floris loco in ſummo folioſa. *Paralyſis flore fatuo Park. Par.* 245.

Primula veris montana, incana, lutea C. B. Pin. 241. *Paralytica rotundifolia, montana Col. Part.* 1. 256.

Primula veris rubro flore Cluſ. Hiſt. 300. *Verbaſculum umbellatum, Alpinum, minus C. B. Pin.* 242. *Primula veris minor, purpuraſcens J. B.* 3. 498.

Primula veris albo flore Cluſ. Hiſt. 300. *Verbaſculum Alpinum, umbellatum, majus C. B. Pin.* 242.

Primula veris hortenſis, umbellata, caule & flore folioſa, major, coccinea H. L. Bat.

Primula veris hortenſis, umbellata, caule & flore folioſa, minor, lutea H. L. Bat.

Primula veris hortenſis, flore luteo, umbellato.

Primula veris hortenſis, flore albo, umbellato.

Primula veris hortenſis, flore rubro, umbellato.

Primula veris hortenſis, flore ferrugineo, umbellato. *Verbaſculum Alpinum, umbellatum, majus, flore ferrugineo, odorato H. R. Par.*

Primula veris multiflora, ſylveſtris Tabern. Icon. 319. *Verbaſculum ſylveſtre*

magno plenoque flore C. B. Pin. 232. Primula veris floribus plenis ex singularibus pediculis J. B. 3. 497.

Primula veris multiflora Tabern. Icon. 318. *Primula veris Anglicana, flore pleno Eyst. Verbasculum hortense, multiplex C. B. Pin. 242. Primula veris caulifera, flore luteo, pleno, odorato J. B. 3. 496.*

Primula veris caulifera, prolifera, odorata J. B. 496. *Verbasculum proliferum C. B. Pin. 242. Primula veris prolifera Tabern. Icon. 322.*

Primula veris prolifera, flore majore. *Verbasculum proliferum, flore majore H. R. Par.*

Primula veris prolifera, flore albo. *Verbasculum proliferum, flore albo H. R. Par.*

Primula veris prolifera, flore purpureo. *Verbasculum proliferum, flore purpureo H. R. Par.*

Primula veris prolifera, flore ferrugineo H. R. Monsp.

Primula veris floribus ex singularibus pediculis, pallidis, majoribus, simplicibus *J. B. 3. 497. Primula veris pallido flore, humilis Clus. Hist.* 302. *Verbasculum sylvestre, majus, singulari flore C. B. Pin.* 241.

Primula veris flore albo Park. Par. 242. *Primula veris alia, flore albo J. B.* 3. 497.

Primula veris flore viridi, simplici Park. Par. 242.

Primula veris flore viridi, duplici Park. Par. 242.

Primula veris flore viridante & albo, simplici Park. Par. 242.

Primula veris Heskeri, flore multiplici, separatim diviso Park. Par. 244.

Primula veris floribus obscurè virentibus, fimbriatis J. B. 3. 498. *Primula sylvarum, floribus obscurè virentibus, fimbriatis Lob. Icon.* 569. *Verbasculum sylvestre minus, singulari flore C. B. Pin.* 242.

Primula veris Constantinopolitana, flore dilutè purpureo. *Carchichec Turcarum, sive Primula veris Constantinopolitana Corn.* 85. *Verbasculum Constantinopolitanum H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore majore, purpureo. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore purpureo H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore minore, purpureo. *Verbasculum Turcicum sive Carchichec Turcarum, flore purpureo, minore H. Edinb.*

Primula veris Constantinopolitana, flore miniato. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore miniato H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore ferrugineo, punctis albis notato. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore ferrugineo, punctis albis notato H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore albo. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore albo H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore dilutè carneo. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore dilutè carneo H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore luteo. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore luteo H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore flavescente. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore sulphureo H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore obsoletè pallido. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore obsoletè pallido H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore obsoleti coloris. *Verbasculum Turcicum sive Carchichec Turcarum, flore obsoleto H. Edinb.*

Primula veris dicitur à primo vere, quòd scilicet plurimæ ejus generis species tunc florere soleant. Dignoscuntur autem flore & semine carentes, foliis rugosis & veluti asperis, tenuibus, ad Lactucam nonnihil accedentibus.

GENUS III.

Plantago. *Plantain.*

Tab. 48.

PLANTAGO est plantæ genus, flore A monopetalo, hypocrateriformi, plerumque quadripartito: ex cujus fundo surgit pistillum C staminibus ut plurimùm longioribus B stipatum, quod deinde abit in fructum seu testam D ferè ovatam aut conicam, per maturitatem in duas partes E F, quarum altera alteri incumbebat, transversè dehiscentem, septo intermedio in duo veluti loculamenta divisam, & seminibus fœtam oblongis H, placentæ G affixis.

Plantaginis species sunt

Plantago latifolia, glabra C. B. Pin. 189. *Plantago maxima, Hispanica Corn. 162. Plantain de marais.*

Plantago latifolia, sinuata C. B. Pin. 189. *Plantago major, folio glabro, non laciniato ut plurimùm J. B. 3. 502. Plantago major Dod. Pempt. 107.*

Plantago lato, sanguineo folio H. R. Monsp.

Plantago latifolia, incana C. B. Pin. 189. *Plantago major, hirsuta, media à nonnullis cognominata J. B. 3. 504. Plantago media Dod. Pempt. 107.*

Plantago latifolia, incana, spicâ albâ H. Edinb.

Plantago latifolia, rosea, flore expanso C. B. Pin. 189. *Plantago rosea, flore expanso J. B. 3. 502. Plantago rosea Lob. Icon. 304. Plantain à bouquet.*

Plantago latifolia, rosea, floribus quasi in spicâ dispositis C. B. Pin. 189. *Plantago rosea J. B. 3. 503. Plantago multiplex Tabern. Icon. 733.*

Plantago latifolia, spicâ multiplici, sparsâ C. B. Pin. 189. *Plantago major, paniculâ sparsâ J. B. 3. 503. Plantaginis majoris spica multiplex Dod. Pempt. 107.*

Plantago latifolia, incana, spicis variis C. B. Pin. 189. *Plantago peregrina, latifolia Gareti Clus. Hist. cix.*

Plantago latifolia, glabra, minor C. B. Pin. 189. *Plantago latifolia, minor J. B. 3. 505. Tabern. Icon. 731.*

Plantago latifolia, hirsuta, minor C. B. Pin. 189. *Plantaginis mediæ genus minimum Thal. 86.*

Plantago villosa seu incana, lanuginosa C. B. Pin. 189. *Plantago Salmanticensis Clus. Hist. cix.*

Plantago angustifolia, major C. B. Pin. 189. *Plantago lanceolata J. B. 3. 505. Plantago minor Dod. Pempt.* 107.

Plantago angustifolia, minor, summo caule folioso seu prolifera nostras Pluk. Almag. Bot.

Plantago angustifolia, prolifera C. B. Pin. 189. *Plantago angustifolia Gareti, prolifera Clus. Hist. cx.*

Plantago argentea, angustifolia, è rupe Victoriæ.

Plantago angustifolia, serrata, Hispalensis C. B. Pin. 189. *Plantago angustifolia, alia Clus. Cur. post. in fol.* 34.

Plantago angustifolia, fruticans Clus. Cur. post. in fol. 34.

Plantago trinervia, latifolia, minor, incana, Hispanica Barr. Icon.

Plantago angustifolia, minor Tabern. Icon. 732. *Plantaginis lanceolatæ species minima J. B.* 3. 505.

Plantago pilosa, bulbosa C. B. Pin. 189. *Plantago pilosa, laciniata, Apulæ Col. Part.* 1. 259.

Plantago angustifolia, paniculis Lagopi C. B. Pin. 189. *Prodr.* 98. *Plantago quinquenervia, cum globulis albis, pilosis J. B.* 3. 504.

Plantago trinervia, folio angustissimo C. B. Pin. 189. *Prodr.* 98. *Plantago angustifolia, minor, spica hirsuta alba, foliis ex atro virentibus valde pilosis J. B.* 3. 506.

Plantago Alpina, folio angusto, longo & nigricante Bocc. Mus. Part. 2. 22. *Plantago Alpina, folio nigricante Ejusd. Tab.* 5.

Plantago trinervia, montana C. B. Pin. 190. *Plantago incana, trinervia, montana Col. Part.* 1. 259.

Plantago angustifolia, albida, Hispanica. *Holosteum Plantagini simile J. B.* 3. 508. *Holosteum hirsutum, albicans, majus C. B. Pin.* 190. *Holosteum Salmanticense, majus Clus. Hist. cx.*

Plantago angustifolia, albida, Monspeliensis. *Holosteum Monspessulanum J. B.* 3. 508. *Holosteum hirsutum, albicans, minus C. B. Pin.* 190. *Holosteum Salmanticense, minus Clus. Hist. cxj.*

Plantago maritima, major, tenuifolia. *Coronopus maritimus, major C. B. Pin.* 190. *Coronopus maritimus, nostras J. B.* 3. 511. *Plantago angustifolia Dod. Pempt.* 108.

Plantago maritima, minor, tenuifolia. *Holosteum Massiliense C. B. Pin.* 190. *Coronopi, & Sedi montani media planta Massiliensium Lob. Icon.* 438.

Plantago maritima, minima, gramineo folio rigido. *Coronopus maritimus Raynaudeti J. B.* 3. 511.

Plantago gramineo folio, major. *Holosteum strictissimo folio, majus C. B. Pin.* 190. *Coronopus, Serpentina J. B.* 3. 510. *Serpentina Mathioli Dod. Pempt.* 109.

Plantago gramineo folio, minor. *Holosteum strictissimo folio, minus C. B. Pin.* 190. *Coronopus, Serpentaria omnium minima J. B.* 3. 511. *Serpentaria omnium minima Lob. Icon.* 439.

Plantago angustifolia, minima, Massiliensis, Lagopi capitulo.

Plantago paluſtris, gramineo folio, monanthos, Pariſienſis. *Holoſteum aquaticum*, *Alſinanthemum H. R. Par. App.*

Plantago Luſitanica, hirſuta, maritima, ſpicâ longiori.

Plantago Luſitanica, hirſuta, maritima, ſpicâ breviori.

Quas Plantaginis aquaticæ ſpecies appellarunt, ad Ranunculi genus revocavimus.

Plantaginem per excellentiam dictam fuiſſe exiſtimant, quaſi plantam præſtantiſſimam: alii nomen illud ducunt à pedum plantâ, quâ vulgò teritur, vel quam repræſentat.

GENUS IV.

Coronopus *Corne de Cerf.*

Tab. 49.

CORONOPUS eſt plantæ genus, floribus & fructibus Plantaginis, à quâ differt foliis in profundas partes diſſectis: Plantaginis enim folia vel inciſuris carent vel ſolum denticulata ſunt.

Coronopi ſpecies ſunt

Coronopus hortenſis C. B. Pin. 190. *Coronopus ſive Cornu Cervinum vulgò, ſpicâ Plantaginis J. B. 3. 509. Herba ſtella ſive Cornu Cervinum Dod. Pempt. 109. Corne de Cerf.*

Coronopus Maſſiliens, hirſutior, latifolius. *Coronopus Prochytæ Col. Part. 1. 258.*

Coronopus Neapolitanus, tenuifolius Col. Part. 1. 258. *Coronopus laciniatus Ejuſd. Part. 2. 71.*

Coronopus maritimus, minimus, hirſutus C. B. Pin. 191. *Coronopus maritimus minimus Ejuſd. Prodr. 98.*

Coronopus maritimus, roſeus Bocc. Rarior. Plant. 69.

Coronopus dicitur à vocibus Græcis κορώνη, *Cornix*, & πȣ̃ς, *pes*, quaſi dicas pedem Cornicis.

GENUS V.

Pſyllium. *Herbe aux puces.*

Tab. 49.
Hiſt. 330.

PSYLLIUM eſt plantæ genus à Coronopo & Plantagine diverſum: quòd in caules aſſurgat foliatos & ramoſos, ut ait Cæſalpinus. Coronopi enim & Plantaginis flores & fructus ſimplici pediculo inſident.

Pſyllii ſpecies ſunt

Pſyllium Dioſcoridis vel Indicum, foliis crenatis C. B. Pin. 191. *Pſyllium Indicum, foliis crenatis J. B. 3. 514. Pſyllium laciniatis foliis Bocc. Rarior. Plant. 8.*

Pſyllium majus, erectum, C. B. Pin. 191. *J. B. 3. 513. Pſyllium Dod. Pempt. 115. Herbe aux puces, annuelle.*

Pſyllium majus, ſupinum C. B. Pin. 191. *J. B. 3. 513. Pſyllium Plinianum fortè, radice perenni, ſupinum Lob. Icon. 437. Herbe aux puces, vivace.*

Psyllium minus C. B. Pin. 191. *Prodr.* 99.

Psyllium dicitur à voce Græca ψύλλα, Pulex, quòd pulices fugare, vel potius quòd semen ejus pulici simile existimetur.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, cujus calyx plerumque abit in fructum.

GÉNUS I.

Jalapa. *Jalap.*

JALAPA est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, plerumque leviter inciso, qui gemino calyce donatur; altero C, à quo involvi, altero verò B, cui insidere solet: is autem deinde abit in fructum D, subrotundum, semine fœtum E, ejusdem formæ F. *Tab.* 50.

Jalapæ species sunt

Jalapa flore purpureo. *Solanum Mexiocanum, flore magno, purpureo seu Kermesino C. B. Pin.* 168. *Jesminum Mexiocanum, sive flos Mexiocanus J. B.* 2. 814. *Viola Peruviana Tabern. Icon.* 315. *Belle de nuit à fleur cramoisi.*

Jalapa flore flavo. *Solanum Mexiocanum, flore magno, flavo C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur jaune.*

Jalapa flore obsoletè rubente. *Solanum Mexiocanum, flore magno, obsoletè rubente C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur rougeâtre.*

Jalapa flore exalbido. *Solanum Mexiocanum, flore magno, exalbido C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur blanchâtre.*

Jalapa ex flore purpureo & luteo mixto. *Solanum Mexiocanum, flore magno ex purpureo & luteo mixto C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur panachée de jaune & de purpurin.*

Jalapa flore ex rubro, luteo & albo mixto. *Solanum Mexiocanum, flore magno ex rubro, luteo & albo mixto C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur panachée de rouge, de jaune & de blanc.*

Jalapa flore ex albo & purpureo dimidiatim commixtis notato. *Solanum Mexiocanum, flore magno ex albo & purpureo dimidiatim commixtis notato C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur mi-partie de blanc & de purpurin.*

Jalapa, flore albo, purpureis maculis, inæqualibus vel latis vel minutis, tam punctatim quàm virgatim asperso. *Solanum Mexiocanum, flore magno inæqualibus vel latis vel minutis maculis purpureis, tam punctatim quàm virgatim album colorem incurrentibus C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur blanche marbrée & panachée de purpurin.*

Jalapa flore radiis flavis distincto. *Solanum Mexiocanum, flore magno, radiis flavis per longitudinem distincto C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur blanche foüetée de jaune.*

Jalapa parvo flore. *Solanum Mexiocanum, parvo flore C. B. Pin.* 168. ***Belle de nuit à petite fleur.***

Jalapa officinarum fructu rugoso. *Jalap usuel.*

Scribebat Patavio ad Clusium Jacobus Antonius Cortusus, dragmas duas radicis admirabilis Peruanæ flore vario, seu Jalapæ flore vario, intus sumptas egregiè aquas educere. Plumerius & Lignonius ex Americâ reduces sæpè mihi affirmarunt radices Jalapæ, quæ in officinis usurpatur non differre ab ea specie quam appellavi Jalapam officinarum, fructu rugoso.

Clus. Hist. xc.

GENUS II.

Rubeola.

Tab. 50.

RUBEOLA est plantæ genus floribus A B, monopetalis, infundibuliformibus vel quadripartitis vel leviter incisis, insidentibus calyci D E, nunc gemino D C, nunc unico E, tantùm. Cui flos insidebat calyx, abit ille deinde in fructum ex duobus seminibus constantem F G.

Rubeolæ species sunt

Rubeola latiore folio. *Rubia latifolia, spicata C. B. Pin.* 334. *Rubia spicata Imp. 666. J. B.* 3. 727.

Rubeola angustiore folio. *Rubia angustifolia, spicata C. B. Pin.* 334. *Prodr.* 145.

Rubeola supina, spicâ longissimâ. *Rubia spicata, repens Bot. Monsp.*

Rubeola vulgaris, quadrifolia, lævis, floribus purpurascentibus. *Rubia cynanchica C. B. Pin.* 333. *J. B.* 3. 723. *Galium tetraphyllon, montanum, cruciatum Col. Part.* 1. 297.

Rubeola vulgaris, quadrifolia, levis, floribus albis. *Rubia cynanchica, flore albo Bot. Monsp.*

Rubeola Lusitanica aspera, floribus purpurascentibus.

Rubeola maritima. *Rubia maritima C. B. Pin.* 334. *Rubia marina Narbonensium J. B.* 3. 721. *Rubia marina. Dod. Pempt.* 357.

Rubeola quasi exigua Rubia dicitur propter foliorum formam: à Gallio differt flore infundibuliformi.

GENUS III.

Trachelium.

Tab. 50.

TRACHELIUM est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi & multifido, cujus calyx B, abit in fructum membranaceum, sæpè trigonum C, in terna loculamenta divisum D, & seminibus fœtum E, ut plurimùm exiguis.

Trachelii species sunt

Trachelium azureum, umbelliferum Pon. Bald. Ital. 44. *Cervicaria Valerianoides, cærulea C. B. Pin.* 95.

Trachelium umbelliferum, violaceum, foliis laciniatis. *Valeriana Urti-*

cæfolia, flore violaceo Corn. 23.

Trachelium villosum, floribus confertim ex foliorum alis nascentibus. *Pyramidalis P. Gregorii da Reggio Clus. Cur. post. in fol.* 36.

Trachelium petræum, floribus in capitulum congestis. *Rapunculus petræus P. Alp. Exot.* 343.

Trachelium minus, Africanum, floribus violaceis, per caulem sparsis. *Campanula minor, Africana, Erini facie, flore violaceo, cauliculis erectis H. L. Bat.*

Trachelium Americanum, Sonchi folio, flore albo longissimo Plum.

Trachelium à tracheâ arteriâ dicitur : eoque nomine appellarunt Campanulæ speciem quandam, quæ asperæ arteriæ morbis auxiliari existimatur.

GENUS IV.

Valeriana. *Valeriane.*

VALERIANA est plantæ genus, flore A B, monopetalo, infundibuliformi, multifido, & calyci C D, insidente, qui deindè abit in semen ut plurimùm oblongum, ferè planum E F, pappis instructum G H. *Tab.* 52.

Valerianæ species sunt

Valeriana maxima, Pyrenaica, Cacaliæ folio D. D. Fagon. *Nard de montagne de Leon Lugd. Gall.* 805.

Valeriana Alpina, foliis integris, radice repente, inodora Raii Hist. 389.

Valeriana palustris, media, parùm laciniata C. B. Pin. 164. *Valeriana palustris, inodora, parùm laciniata C. B. Prodr.* 86.

Valeriana Alpina, prima C. B. Pin. 164. *Prodr.* 86. *Valeriana Alpina J. B.* 3. *Part.* 2. 208.

Valeriana Alpina, altera C. B. Pin. 164. *Valeriana sylvestris, Alpina* 1. *latifolia Clus. Hist. lv.*

Valeriana Alpina, Scrofulariæ folio C. B. Pin. 164. *Prodr.* 87. *Valeriana Alpina, folio Scrofulariæ J. B.* 3. *Part.* 2. 208.

Valeriana montana, subrotundo folio C. B. Pin. 165. *Valeriana montana Lugd.* 1127.

Valeriana Alpina, Nardo Celticæ similis C. B. Pin. 165. *Valeriana minima Nardifolia J. B.* 3. *Part.* 2. 206. *Valeriana sylvestris, Alpina ij, saxatilis Clus. Hist. lvj.*

Valeriana Cretica, Filipendulæ radice. *Nardus Cretica, Filipendulæ radice C. B. Pin.* 165. *Nardo ruberoso di Candia Pon. Bald. Ital.* 125.

Valeriana Celtica. *Nardus Celtica Dioscoridis C. B. Pin.* 165. *Nardus Celtica J. B.* 3. *Part.* 2. 205. *Nardus Alpina Hist. lvij.*

Valeriana rubra C. B. Pin. 165. *Dod. Pempt.* 351. *Valeriana rubra, latifolia J. B.* 3. *Part.* 2. 211.

Valeriana marina, angustifolia sive minor, rubra Mor. Umb.

Valeriana rubra, angustifolia C. B. Pin. 165. *J. B.* 2. *Part.* 2, 211.

Valeriana marina, latifolia sive major, alba Mor. Umb.

Valeriana marina, anguſtifolia ſive minor, alba Mor. Umb.

Valeriana hortenſis, Phu folio Oluſatri Dioſcoridis C. B. Pin. 174. *Valeriana major, odoratâ radice J. B. 3. Part. 2. 209. Valeriana hortenſis Dod. Pempt. 349. Grande Valeriane.*

Valeriana ſylveſtris, major C. B. Pin. 164. *Valeriana ſylveſtris, magna, aquatica J. B. 3. Part. 2. 210. Valeriana ſylveſtris Dod. Pempt. 349.*

Valeriana ſylveſtris, major, altera, folio lucido H. R. Par.

Valeriana paluſtris, major C. B. Pin. 164. *Valeriana paluſtris, major, profundè laciniata C. B. Prodr. 86.*

Valeriana paluſtris, minor C. B. Pin. 164. *Valeriana minor, pratenſis vel aquatica J. B. 3. Part. 2. 211. Valeriana minima Dod. Pempt. 350.*

Valeriana aquatica, minor, flore minore Raii Hiſt. 389.

Valeriana Alpina, minor C. B. Pin. 165. *Nardus montana, radice Olivari Ejuſd. Pin. 165. Nardus montana, radice oblonga Ejuſd. Pin. 165. Nardus montana, longius radicata Cam. Epit. 16.*

Valeriana foliis Calcitrapæ C. B. Pin. 164. *Valeriana annua, altera Cluſ. Hiſt. liiij.*

Valeriana Luſitanica, latifolia, annua, laciniata.

Valeriana à Valerio quodam ſeu potius à voce latinâ *valeo*; quòd viribus eximiis valere exiſtimetur.

Valerianæ ſpecies quo tempore floribus & ſemine carent, radice odoratâ, foliis glabris, ad nodos caulium geminis vulgò dignoſcuntur.

GENUS V.

Valerianella. *Mache.*

Tab. 52. VALERIANELLA eſt plantæ genus, flore monopetalo, infundibuliformi, multifido A B C D, & calyci E F G, inſidente. Is autem deindè abit in fructum monoſpermum quidem, ſed variæ prorſus figuræ. Alius enim H, à ferri lanceæ formâ non multum recedit, ex duabus partibus conſtans I, quarum alterutra K, ſemen fovet A. Alius M N, ovatus eſt umbilicatus, tricuſpis, unico ſemine fœtus. Fructus O, ſemen unicum pariter gerit umbilico pelviformi pulchrè ſecto ornatum. Fructus P, cæteris longior eſt, fungoſus; lunatus cum ſemine tereti Q R. Fructus denique S, in tres hamos deſinit & ſemen habet nonnihil incurvum T.

Valerianellæ ſpecies ſunt

Valerianella arvenſis, præcox, humilis, ſemine compreſſo Mor. Umb. *Valeriana campeſtris, inodora, major C. B. Pin. 165. Locuſta herba J. B. 3. 323. Mache.*

Valerianella arvenſis, præcox, humilis, foliis ſerratis. *Lactuca agnina ſeu Valerianella foliis ſerratis Raii Hiſt. 392. Locuſta altera, foliis ſerratis J. B. 3. 324.*

Valerianella arvenſis, ſerotina, altior, ſemine turgidiori Mor. Umb.

Valerianella ſemine umbilicato, nudo, rotundo Mor. Umb.

Valerianella semine umbilicato, nudo, oblongo Mor. Umb.
Valerianella semine umbilicato, hirsuto, majore Mor. Umb.
Valerianella semine umbilicato, hirsuto, minore Mor. Umb.
Valerianella Cornucopoides, flore galeato Mor. Umb. *Valeriana peregrina, purpurea, albave C. B. Pin.* 164. *Valeriana peregrina, seu Indica J. B.* 3. *Part.* 2. 212. *Valeriana Indica Clus. Hist.* liiij.
Valerianella Cornucopoides, echinata Col. Part. 1. 206.
Valerianella semine stellato C. B. Pin. 156. *Valerianella semine Scabiosæ stellato, hirsuto & etiam umbilicato Col. Part.* 1. 209.
Valerianella Scabiosæ semine, major, Lusitanica Mor. Umb.
Valerianella dicitur quasi exigua Valeriana. Quo tempore floribus & fructu caret, ramis bifidis seu dichotomis, foliis binis ex adverso positis, glabris, & venosis distingui solet.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, vel rotato, cujus pistillum quatuor veluti embryonibus stipatur in totidem semina abeuntibus & in calyce maturescentibus.

GENUS I.

Borrago. *Bourrache.*

BORRAGO est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato: ex cujus calyce C, multifido surgit pistillum D, mediæ floris parti B, adinstar clavi infixum, & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deindè abeunt in totidem semina F, viperini capitis æmula, quæ in calyce ipso E, longè ampliato maturescunt. *Tab.* 53.

Borraginis species sunt
Borrago floribus cæruleis J. B. 3. 574. *Buglossum latifolium, Borrago flore cæruleo C. B. Pin.* 256. *Buglossum sive Borrago Matth.* 1186. *Bourrache à fleur bleuë.*
Borrago floribus albis J. B. 3. 574. *Buglossum latifolium, Borrago flore candido C. B. Pin.* 256. *Bourrache à fleur blanche.*
Borrago flore pallescente, roseo aut suave-rubente. *Buglossum latifolium, Borrago, flore pallescente, roseo aut suave-rubente C. B. Pin.* 256. *Bourrache à fleur de chair.*

GENUS II.

Buglossum. *Buglose.*

BUGLOSSUM est plantæ genus, flore A C, monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce E, ad basim usque secto, surgit pistillum F, infimæ floris parti B. D. adinstar clavi infixum, & quatuor veluti stipatum em- *Tab.* 53.

bryonibus, qui deindè abeunt in totidem ſemina viperini capitis æmula H, quæ in calyce ipſo G, longè ampliato matureſcunt.

Bugloſſi ſpecies ſunt

Bugloſſum latifolium, ſemper virens C. B. Pin. 256. *Bugloſſum folio Borraginis, Hiſpanicum J. B.* 3. 577. *Bugloſſum ſemper virens Lob. Icon.* 575.

Bugloſſum anguſtifolium, majus, flore cæruleo C. B. Pin. 256. *Bugloſſum vulgare, majus, J. B.* 3. 578. *Bugloſſum anguſtifolium Lob. Icon.* 576. *Bugloſe.*

Bugloſſum anguſtifolium, majus, flore albo C. B. Pin. 276. *Bugloſſum Italicum, flore albo Eyſt.*

Bugloſſum anguſtifolium, majus, flore rubro aut variegato C. B. Pin. 256.

Bugloſſum foliis ſinuoſis C. B. Pin. 256.

Bugloſſum vulgare, aſperitate & proceritate diſcrepans C. B. Pin. 256. *Bugloſſum vulgare, violaceo & albo colore Eyſt.*

Bugloſſum ſylveſtre, majus, nigrum C. B. Pin. 256. *Bugloſſum alterum, flore nigro Matth.* 1188.

Bugloſſum Creticum, majus, flore cæruleo, purpurante H. R. Par. *Borragine ſylveſtre di Candia, di fior azuro Zan.* 51.

Bugloſſum Creticum, majus, flore ſuave-rubente.

Bugloſſum Creticum, majus, flore albo.

Bugloſſum Luſitanicum, Echii folio undulato.

Bugloſſum anguſtifolium, minus C. B. Pin. 256. *Bugloſſum vulgare minus J. B.* 3. 578. *Echii facie Bugloſſum minimum, flore rubente Lob. Icon.* 576.

Bugloſſum ſylveſtre, minus C. B. Pin. 256. *Echium Fuchſii, ſive Borrago ſylveſtris J. B.* 3. 581. *Bugloſſa ſylveſtris Dod. Pempt.* 628.

Bugloſſum Creticum, minimum, odoratum, flore vario eleganti H. R. Par. *Borragine murale, con fior odorato di Candia Zan.* 47.

Bugloſſum Creticum, verrucoſum, perlatum quibuſdam H. R. Par. *Bugloſſum Luſitanicum, bullatis foliis Mor. H. R. Bleſ.*

Bugloſſum anguſtifolium, ſemine echinato. *Cynogloſſum minus C. B. Pin.* 257. *J. B.* 3. 606. *Cynogloſſa minor Plinii Col. Part.* 1. 179.

Bugloſſum radice rubra, ſive Anchuſa vulgatior, floribus cæruleis. *Anchuſa puniceis floribus C. B. Pin.* 255. *Anchuſa Monſpeliana J. B.* 3. 584. *Anchuſa parva Lob. Icon.* 578. *Orcanette.*

Bugloſſum radice rubra, ſive Anchuſa vulgatior, floribus albis.

Bugloſſum anguſtis, dentatis foliis. *Anchuſa anguſtis, dentatis foliis Bocc. Muſ. Part.* 2. 84. *Tab.* 77.

Bugloſſum fruticoſum, Roriſmarini folio. *Anchuſa anguſtifolia C. B. Pin.* 255. *Libanotidis ſpecies Rondeletii J. B.* 2. 25. *Anchuſa minor, lignoſior Ejuſdem* 3. 582. *Anchuſa lignoſior, anguſtifolia Lob. Icon.* 578.

Bugloſſum fruticoſum, Luſitanicum, Lithoſpermi folio.

Bugloſſum arvenſe, annuum, Lithoſpermi folio. *Lithoſpermum arvenſe, radice rubra C.* B. *Pin.* 258. *Lithoſpermum nigrum quibuſdam, flore albo, ſemine Echii J.* B. 2. 592. *Echioides alba Col. Part.* 1. 185.

Bugloſſum luteum, annuum, minimum. *Anchuſa lutea, minor J.* B. 3. 583.

Echoides lutea, minima, Apula, campestris Col. Part. 1. 184. *Anchusa lutea, minima Lob. Obs.* 312.

Buglossum Lusitanicum, foliis asperis, oblongis, angustioribus, & crispis.

Buglossum Lusitanicum, foliis angustioribus, bullis minimis exasperatis.

Buglossum marinum, incanum, cæruleo flore H. L. Bat. *Cynoglossum procumbens, glaucophyllon, maritimum, nostras, floribus purpuro-cæruleis, semine levi Pluk. Phytog. Tab.* 172. *fig.* 3. *Echium marinum Phytol. Britan.*

Buglossum differt à Borragine floris structurâ. Dicitur autem à vocibus Græcis, βοὸς *Bos &* γλώσσα, *lingua*, quasi diceres linguam bovillam.

GENUS III.

Asperugo.

ASPERUGO est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C, pelviformi (qui deindè sponte comprimitur D) surgit pistillum E, infimæ floris parti B, adinstar clavi infixum & quatuor veluti stipatum embryonybus, qui deindè abeunt in totidem semina F, ut plurimùm oblonga K, quæ maturescunt in calyce ipso I longè ampliato, cujus partes GH, tunc adeo comprimuntur ut sibi mutuo adhærescant. *Tab.* 54.

Asperuginis species sunt

Asperugo vulgaris. *Buglossum sylvestre, caulibus procumbentibus C. B. Pin.* 257. *Cynoglossa fortè topiaria Plinio, sive Echium lappulatum quibusdam J. B.* 3. 590. *Asperugo spuria Dod. Pempt.* 136.

Asperugo tenuior, floribus albis. *Buglossum caulibus procumbentibus, tenerius, floribus albis Mentz. Pug. Tab.* 7.

GENUS IV.

Echium. *Viperine.*

ECHIUM est plantæ genus, flore AB, monopetalo, infundibuliformi, nonnihil inflexo, cujus margo superior longius excurrit quàm inferior. Ex calyce autem DEF, ad basim usque ut plurimùm secto, surgit pistillum G, posticæ floris parti C, adinstar clavi infixum & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deindè abeunt in totidem semina viperini capitis æmula H, quæ in calyce ipso I, longè ampliato maturescunt. *Tab.* 54.

Echii species sunt

Echium majus & asperius, flore albo C. B. Pin. 254. *Echium albo flore, majus J. B.* 3. 588. *Echium flore albo Cam. Epit.* 738.

Echium majus & asperius, flore dilutè purpureo Bot. Monsp. *Lycopsis Monspeliaca, floribus dilutè purpureis Mor. H. R. Bles.*

Echium amplissimo folio, Lusitanicum.

Echium vulgare C. B. Pin. 254. *J. B.* 3. 586. *Echium Dod. Pempt.* 631.

Echium flore albo H. Edinb.

Echium Creticum, latifolium, rubrum C. B. Pin. 254. *Echium Creticum* 1. *Clus. Hist. clxiiij.*

Echium Creticum, flore variegato H. Edinb.

Echium Creticum, anguſtifolium, rubrum C. B. Pin. 254. *Echium Creticum 2. Cluſ. Hiſt. clxv.*

Echium ſylveſtre, hirſutum, maculatum C. B. Pin. 254. *Echium rubro flore J. B. 3. 589. Cluſ. Hiſt. clxiiij.*

Echium maritimum, inſularum Stæchadum, flore maximo. *Lycopſis Spatulæ folio, Hiſpanica & Sicula Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 78.*

Echium procumbens, floſculis atro-rubentibus, annuum Mor. H. R. Bleſ.

Echium foliis anguſtis & villoſis. *Anchuſa anguſtis, villoſis foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 78.*

Echium Roriſmarini folio. *Lycopſis anguſtifolia, minor Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 78.*

Echium dicitur à voce Græca ἔχις, *vipera*, non tantùm propter ſeminis formam, ſed quòd demorſis à Viperâ auxiliari exiſtimetur.

GENUS V.

Pulmonaria. *Pulmonaire.*

Tab. 55.

PULMONARIA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, cujus pars ſuperior quæ multifida eſt, pelvim quodammodo refert. Ex calyce autem C E, tubulato, ut plurimùm pentagono, quinquefido ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem ſemina F, quæ in calyce ipſo E, ampliato matureſcunt.

Pulmonariæ ſpecies ſunt

Pulmonaria Italorum ad Bugloſſum accedens J. B. 3. 599. *Symphytum maculoſum ſive Pulmonaria latifolia C. B. Pin. 259. Pulmonaria vulgaris, maculoſo folio Cluſ. Hiſt. clxix.*

Pulmonaria vulgaris, latifolia, flore albo.

Pulmonaria Alpina, foliis mollibus, ſubrotundis, flore cæruleo. *Symphytum ſeu Pulmonaria Alpina, foliis mollibus ſubrotundis, flore cæruleo H. R. Par.*

Pulmonaria folio non maculoſo Cluſ. Hiſt. clxix.

Pulmonaria foliis Echii Lob. Icon. 386. *Pulmonaria anguſtifolia, rubente cæruleo flore C. B. Pin. 260.*

Pulmonaria foliis Echii, flore albo.

Pulmonaria rubro flore, foliis Echii J. B. 3. 597. *Pulmonaria iv. rubro flore Cluſ. Hiſt. clxx.*

Pulmonaria anguſtifolia, cæruleo flore J. B. 3. 597. *Symphytum maculoſum ſive Pulmonaria anguſtifolia, cærulea C. B. Pin. 260. Pulmonaria anguſtifolia Taber. Icon. 557.*

Pulmonaria Alpina, anguſto folio, Italica Bocc. Muſ. Part. 2. 110. *Pulmonaria Alpina, anguſto folio Ejuſd. Tab. 86.*

Pulmonaria mitis, Fragariæ odore Bocc. Muſ. Part. 2. 148. *Pulmonaria Fragariæ odore Ejuſd. Tab. 105.*

Pulmonaria

Pulmonaria Cretica, annua, calyce veſicario. *Borragine ſylveſtre, annua, di Candia Zan. Hiſt.* 48.

Pulmonaria viridi, ſubrotundo, non maculato folio Bocc. Muſ. Part. 2. 135. *Pulmonaria viridis, non maculata, ſubrotunda Ejuſd. Tab.* 95.

Pulmonaria differt à congeneribus calycis formâ. Quo tempore ſpecies ejus floribus & fructu carent facile dignoſcuntur foliis oblongis vel ſubrotundis, non inciſis, mollibus vel aſperis, & plerumque maculatis, pulmonis malè affecti adinſtar, unde nomen traxit.

GENUS VI.

Lithoſpermum. *Gremil, ou Herbe aux perles.*

LITHOSPERMUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, multifido: ex cujus calyce C ad baſim uſque ſecto ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem ſemina G ſubrotunda, dura, expolita, nitida, quæ in calyce ipſo E, longè ampliato matureſcunt. *Tab.* 55.

Lithoſpermi ſpecies ſunt

Lithoſpermum majus, erectum C. B. Pin. 258. *Lithoſpermum ſive Milium ſolis J. B.* 3. 590. *Lithoſpermum minus Dod. Pempt.* 83. *Gremil, Herbe aux perles.*

Lithoſpermum minus, repens, latifolium C.B. Pin. 258. *Lithoſpermum majus Dodonæi, flore purpureo, ſemine Anchuſæ J. B.* 3. 572. *Lithoſpermum majus Dod. Pempt.* 83.

Lithoſpermum arvenſe, minus. *Echium Scorpioides, arvenſe C. B. Pin.* 254. *Echium Scorpioides, ſoliſequum, flore minore J. B.* 3. 589.

Lithoſpermum arvenſe, minus, floribus luteis vel luteo-cæruleis.

Lithoſpermum paluſtre, minus, flore cæruleo. *Echium Scorpioides, paluſtre C. B. Pin.* 254. *Echium Scorpioides, ſoliſequum, flore majore, cæruleo J. B.* 3. 589.

Lithoſpermum paluſtre, minus, flore albo. *Echium Scorpioides, paluſtre, flore niveo C. B. Pin.* 254. *Echium Scorpioides, ſoliſequum, flore majore, albo J. B.* 3. 589.

Lithoſpermum Alpinum, tomentoſum, minimum. *Echium Scorpioides, Alpinum, nanum, ſupinum Bocc. Muſ. Part.* 2. 149. *Echium Scorpioides, Alpinum, tomentoſum, nanum, ſupinum Ejuſd. Tab.* 107.

Ab eo genere excludendæ ſunt ſpecies ſequentes, quæ Lithoſpermi notis carent. *Lithoſpermum arundinaceum forte Dioſcoridis & Plinii C. B. Pin.* 258. *Vide Lacryma Job. Lithoſpermum arvenſe, radice rubra C. B. Pin.* 258. *Bugloſſi ſpecies eſt. Lithoſpermum Linariæ folio, Germanicum C. B. Pin.* 259. *inter Thymeleæ ſpecies recenſitum. Lithoſpermum Linariæ folio, Monſpeliacum C. B. Pin.* 259. *quod ad Linum attinet.*

Lithoſpermum, quaſi diceres ſemen lapideum, à vocibus nempe λίθος, *lapis*, & σπέρμα, *ſemen.*

GENUS VII.

Symphytum. *Consoude.*

Tab. 56.

SYMPHYTUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi oblongo & quasi campaniformi: ex calyce autem C D ad basim fermè secto, surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem semina G viperini capitis H æmula, quæ in calyce ipso F, longe ampliato maturescunt.

Symphyti species sunt

Symphytum Consolida major flore purpureo, quæ mas C. B. Pin. 259. *Symphytum magnum J. B.* 3. 593. *Dod. Pempt.* 134. *grande Consoude.*

Symphytum Consolida major, flore purpureo-cæruleo C. B. Pin. 259.

Symphytum Consolida major, flore albo vel pallide-luteo, quæ fæmina C. B. Pin. 259.

Symphytum Consolida major, flore luteo C. B. Pin. 259.

Symphytum Consolida major, flore variegato H. L. Bat.

Symphytum majus, tuberosa radice C. B. Pin. 259. *Symphytum tuberosum, J. B.* 3. 594. *Dod. Pempt.* 134.

Symphytum minus, tuberosa radice C. B. Pin. 259. *Symphytum tuberosum, minus Clus. Hist. clxvj.*

Symphytum Echii folio ampliore, radice rubra, flore luteo. *Anchusa lutea, major C. B. Pin.* 255. *Anchusa lutea J. B.* 3. 583. *Lob. Icon.* 578.

Symphytum Echii folio ampliore, radice rubra, flore exalbido. *Anchusa flore albo aut pallido Clusii J. B.* 3. 583. *Anchusa exalbido flore Clus. Hist. clxv.*

Symphytum Echii folio angustiore, radice rubra, flore luteo. *Anchusa lutea, minor C. B. Pin.* 255. *Anchusa Echioides, lutea, Cerinthoides, montana Col. Part.* 1. 183.

Ab eo genere excludendum est *Symphytum minus, Borraginis facie C. B. Pin.* 259. *quod Omphalodis species est.*

Lib. 4. cap. 10.

Symphytum à congeneribus differt floris formâ: nomen duxit ἀπὸ τοῦ συμφυεῖν, hoc est simul nasci; nam ex Dioscoride radices Symphyti alterius carnium frusta quibuscum coquuntur, cogunt, ita ut coalescant.

GENUS VIII.

Heliotropium. *Herbe aux verruës.*

Tab. 57.

HELIOTROPIUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, centro stellæ in modum corrugato & in decem partes alternatim inæquales ad oram inciso: ex calyce autem C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem semina E F hinc angulata, inde gibba, quæ in calyce ipso maturescunt.

Heliotropii species sunt

Heliotropium majus Dioscoridis C. B. Pin. 253. *Heliotropium majus, flore albo J. B. 3. 604. Heliotropium Dod. Pempt. 70.*

Heliotropium Siculum, majus, flore amplo, odorato Bocc. Rarior. Plant. 90.

Heliotropium majus, autumnale, Jasmini odore.

Heliotropium medium, strigosius, Italicum Barr. Icon.

Heliotropium minus, supinum C. B. Pin. 253. *Heliotropium minus quorundam sive supinum J. B. 3. 605. Heliotropium supinum Dod. Pempt. 70.*

Heliotropium Americanum, cæruleum, foliis Hormini A. R. Par. 83. *Aguaraquinha Pison. Edit.* 1658. 229.

Heliotropium Americanum, cæruleum, foliis Hormini angustioribus H. L. Bat. *Jacua-Acanga Pison. Edit.* 1658. 229.

Heliotropium Curassavicum, folio Lini umbilicati Prodr. Par. Bat. *Heliotropium Lini umbilicati facie Par. Bat.* 183.

Heliotropium arboreum, maritimum, tomentosum, Gnaphalii Americani foliis Sloane Cat. Plant. Jam. 93. *Heliotropium Gnaphaloides, littoreum, fruticescens, Americanum, seu Lavender Barbadensibus dictum Pluk. Phytog. Tab.* 193. *fig.* 5.

Ab eo genere excludendum est *Heliotropium tricoccon C. B. Pin.* & ad Ricinoidis species amandandum.

Heliotropium dicitur à vocibus Græcis, ἥλιος, *sol*, & τρέπειν, *vertere:* non quòd hæc planta ad solis diurnum motum convertatur, sed ut ait Dodonæus, quòd æstivo solstitio floreat, quo tempore sol longissime ab æquinoctiali circulo digressus ad ipsum rursus conversionem facit. *Pempt. 76.*

GENUS IX.

Cynoglossum. *Langue de Chien.*

CYNOGLOSSUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido, ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ex quatuor capsulis constantem H I K, ut primùm asperis, & semine ferè plano G fœtis, placentæ F pyramidatæ & quadrilateræ affixis. *Tab. 57.*

Cynoglossi species sunt

Cynoglossum majus, vulgare C. B. Pin. 257. *Cynoglossum vulgare J. B. 3. 598. Cynoglossum Dod. Pempt. 54. Langue de Chien.*

Cynoglossum majus, vulgare, flore albo C. B. Pin. 257.

Cynoglossum maximum, Belgicum C. B. Pin. 257. *Cynoglossum maximum Lob. Obs.* 313.

Cynoglossum montanum, maximum. *Cynoglossa montana, maxima, frigidarum regionum Col. Part.* 1. 178. *Descript. Icon.* 175.

Cynoglossum montanum, virenti folio, majori flore. *Cynoglossa media, altera, virente folio, rubro flore, montana, frigidarum regionum Col. Part.* 1. 176. *Descript. Icon.* 170.

Cynoglossum montanum, virenti folio, minore flore. *Cynoglossa folio virenti J. B.* 3. 600.

Cynoglossum globoso flore C. B. Pin. 257. *Cynoglossa media, montana, incana, angustifolia, altera, flore globoso, frigidarum regionum Col. Part.* 1. 173.

Cynoglossum fructu umbilicato C. B. Pin. 257. *Cynoglossa altera, media, fructu* κοτυλώδης, *sive* λοχιώδης, *montana Col. Part.* 1. 178.

Cynoglossum Creticum, latifolium, fœtidum C. B. Pin. 257. *Cynoglossum Creticum ij Clusii J. B.* 3. 601. *Clus. Hist. clxij. Cynoglossum folio molli, incano, flore cæruleo, striis rubris variegato Mor. H. R. Bles.*

Cynoglossum Creticum, argenteo, angusto folio C. B. Pin. 257. *Cynoglossum Creticum* 1. *Clusii J. B.* 3. 600. *Clus. Hist. clxij.*

Cynoglossum Lithospermi folio, Hispanicum.

Ab eo genere excludendum est *Cynoglossum medium & minus C. B. Pin.* 257. inter Buglossi species recensendum.

Cynoglossum dicitur à vocibus Græcis κυον, κυνὸς, *Canis* & γλῶσσα, *Lingua*.

GENUS X.

Omphalodes.

Tab. 58.

OMPHALODES est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, mediæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, ex quatuor capsulis constantem G H, cavis, umbilicatis, calathum quodammodo referentibus, semine ferè plano I fœtis, placentæ F, pyramidatæ & quadrilateræ affixis.

Omphalodis species sunt

Omphalodes Lusitanica, Lini folio. *Linum umbilicatum Park. Theat.* 1687.

Omphalodes Lusitanica, Cynoglossi folio.

Omphalodes pumila, verna, Symphyti folio. *Symphytum minus, Borraginis facie C. B. Pin.* 259. *Symphytum pumilum, repens, sive Borrago minima Herbariorum J. B.* 3. 597. *Symphytum pumilum, repens, Borraginis facie seu Borrago minima Herbariorum, spuria Lob. Icon.* 577.

Omphalodes dicitur à voce Græca ὀμφαλός umbilicus: ejus enim capsulæ umbilicatæ sunt.

SECTIO V.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, & semine singulari.

GENUS I.

Plumbago.

Tab. 58.

PLUMBAGO est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, & multifido: ex cujus calyce tubulato C, surgit pistillum D, infimæ floris parti

B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in ſemen oblongum FG plerumque acuminatum, in ipſo calyce E, matureſcens.

Plumbaginis ſpecies ſunt

Plumbago quorundam Cluſ. Hiſt. cxxiij. *Lepidium Dentellaria dictum C. B. Pin.* 97. *Dentellaria Rondeletii J. B.* 2. 941.

Plumbago flore albo.

Plumbago Americana, Betæ folio ampliori Plum.

Plumbago Americana, ſcandens, aculeata, Betæ folio minori Plum.

SECTIO VI.

De Herbis flore monopetalo, rotato, cujus piſtillum abit in fructum ſiccum.

GENUS I.

Lyſimachia *Corneille.*

LYSIMACHIA eſt plantæ genus, flore AB, monopetalo, rotato, & multifido; ex ejus calyce D, ſurgit piſtillum E, mediæ floris parti C, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam ferè globoſam F, apice dehiſcentem G, ſeminibus fœtam K, placentæ H I, affixis. *Tab. 53.*

Lyſimachiæ ſpecies ſunt

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis C. B. Pin. 245. *Lyſimachia lutea J. B.* 2. 901. *Lyſimachium legitimum Dod. Pempt.* 84.

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis, foliis ternis C. B. Pin. 245.

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis, foliis quaternis C. B. Pin. 245.

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis, foliis quinis.

Lyſimachia lutea, major, pentaphyllos, Canadenſis flore pleno H. R. Par.

Lyſimachia lutea, minor, foliis nigris punctis notatis C. B. Pin. 245. *Lyſimachia lutea, minor J. B.* 2. 902. *Lyſimachia lutea ij Cluſ. Hiſt. lij.*

Lyſimachia trifolia, lutea, ſpicata C. B. Pin. 245. *Lyſimachia lutea,* ξανθός *altera, Col. Part.* 1. 257.

Lyſimachia bifolia, flore globoſo, luteo C. B. Pin. 245. *Lyſimachia altera, lutea Lobelio, flore quaſi ſpicato J. B.* 2. 902. *Lyſimachia lutea, altera aut Lyſimachia Salicaria Lob. Icon.* 263. *Part.* 2.

Lyſimachia ſpicata, flore albo, Salicis folio. *Ephemeron Matthioli J. B.* 2. 905. *Ephemerum Matthioli vel potius Ephemerum ſpurium Lob. Icon.* 354.

Lyſimachia humifuſa; folio rotundiore, flore luteo. *Nummularia major, lutea C. B. Pin.* 309. *Nummularia ſive Centimorbia J. B.* 3. 370. *Nummularia Dod. Pempt.* 600. *Nummulaire.*

Lyſimachia humifuſa, folio rotundiore, flore purpuraſcente. *Nummularia rubra J. B.* 3. 371. *Nummularia minor, purpuraſcente flore C. B. Pin.* 310.

Nummularia flore purpurascente Ejusd. Prodr. 136.

Lysimachia humifusa, folio subrotundo, acuminato, flore luteo. *Anagallis lutea nemorum C. B. Pin.* 252. *Anagallis lutea, Nummulariæ similis J. B.* 3. 370. *Anagallis lutea Lob. Icon.* 466.

Lysimachia annua, minima, Polygoni folio. *Linum minimum, stellatum C. B. Pin.* 214. *Prodr.* 107. *Bot. Monsp.*

Ab eo genere excludendæ sunt *Lysimachia lutea, corniculata C. B. Pin.* 245. *quæ Onagræ species est. Lysimachiæ siliquosæ species C. B. ad Chamænerion revocandæ. Lysimachia spicata, purpurea fortè Plinii C. B. Pin.* 246. *quæ ad Salicariæ genus attinet. Lysimachia spicata, cærulea C. B. Pin.* 246. *inter Veronicas recensenda. Lysimachia rubra, non siliquosa C. B. Pin.* 246. *Salicariæ species videtur. Lysimachia Linifolia, purpureo-cærulea C. B. Pin.* 246. *hæc fortè etiam inter Salicarias annumeranda. Lysimachia cærulea, galericulata vel gratiola cærulea C. B. Pin.* 246. *Cassidæ species est.*

Lib. 25. *cap.* 7. Invenit & Lysimachius herbam Lysimachiam, inquit Plinius, quæ ab eo nomen retinet.

GENUS II.

Anagallis. *Mouron.*

Tab. 59. ANAGALLIS est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam ferè globosam E, per maturitatem in duas partes G F, quarum altera alteri incumbebat, transversa dehiscentem, & seminibus fœtam H, ut plurimùm angulatis I, placentæ K, affixis.

Anagallis species sunt

Anagallis phæniceo flore C. B. Pin. 252. *Anagallis phœnicea, mas J. B.* 3. 369. *Anagallis mas Dod. Pempt.* 32. *Mouron à fleur rouge.*

Anagallis phœnicea, foliis amplioribus, ex adverso quaternis Raii Synops. 205.

Anagallis cæruleo flore C. B. Pin. 252. *Anagallis cærulea, fœmina J. B.* 3. 269. *Anagallis fœmina Dod. Pemtp.* 32.

Anagallis cærulea, foliis binis, ternisve ex adverso nascentibus C. B. Pin. 252. *Anagallis tenuifolia Monnelli Clus. App. alt. ad lib. vj.*

Anagallis fœmina, flore ferrugineo H. Edinb.

Anagallis floribus obsoletè purpureis Park. Theat. 558. *Anagallis purpurascente flore Clus. Hist. clxxxiij.*

Anagallis floribus carneis Park. Theat. 558.

Anagallis flore albo C. B. Pin. 252. *Anagallis fœmina, flore albo H. Edinb. Anagallis terrestris, flore albo Raii Synops.* 206.

Anagallis Hispanica, latifolia, maximo flore. *Anagallis exotica, amplo flore cæruleo Broff.*

Anagallis Lusitanica, folio rotundiore.

Anagallis Lusitanica, latifolia, parvo flore.

Anagallis Lusitanica, Linariæ folio, major.
Anagallis Lusitanica, Linariæ folio angustiore.
Anagallis pusila seu omnium minima Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 569.
Anagallis minima, maritima, Gallo-Provincialis, folio rotundiore.
Ab eo genere excludendæ sunt *Anagallidis aquaticæ species C. B. Pin.* 252. quæ ad Veronicam vel ad Samolum revocandæ.

GENUS III.

Samolus.

SAMOLUS est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, mediæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde cum calyce conjunctum abit in fructum seu testam E, apice dehiscentem F, seminibus fœtam G, ut plurimum exiguis. *Tab.* 60.

Samoli speciem unicam novi.

Samolus Valerandi J. B. 3. 791. *Anagallis aquatica, folio rotundo, non crenato C. B. Pin.* 252. *Anagallis aquatica, tertia Lob. Icon.* 467.

Samolus non solùm differt à Lysimachiâ floris formâ; sed etiam fructu, qui fit ex calyce simul & pistillo.

GENUS IV.

Veronica. *Veronique.*

VERONICA est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, mediæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E G, membranaceum, in duo loculamenta divisum F H, seminibus fœtum modò crassioribus I, modò exiguis K. *Tab.* 60.

Veronicæ species sunt

Veronica mas, supina & vulgatissima C. B. Pin. 246. *Veronica vulgatior, folio rotundiore J. B.* 3. 282. *Veronica mas, serpens Dod. Pempt.* 40. *Veronique mâle.*

Veronica mas, repens, Pyrenaica, folio longiori, glabro Schol. Bot. *Pluk. Phytog. Tab.* 233. *fig.* 1.

Veronica mas, erecta C. B. Pin. 246. *Veronica assurgens Dod. Pempt.* 40.

Veronica spicata, latifolia C. B. Pin. 246. *Veronica major, latifolia, foliis splendentibus & non splendentibus J. B.* 3. 283. *Veronica* 1. *erectior, latifolia Clus. Hist.* 346.

Veronica spicata, flore purpureo Mor. H. R. Bles.

Veronica spicata, angustifolia C. B. Pin. 246. *Veronica major, angustifolia caulibus vidiribus J. B.* 3. 284. *Veronica ij. erectior, angustifolia Clus. Hist.* 346.

Veronica spicata, longifolia. *Lysimachia spicata, cærulea C. B. Pin.* 246. *Veronica spicata, recta, profundè serrata, quam Lysimachiam cæruleam*

quidam vocant J. B. 3. 284. Pseudolysimachium cæruleum Dod. Pempt 86.

Veronica ſpicata, minor C. B. Pin. 247. *Veronica ſpicata, recta, minor J. B. 3. 282. Veronica recta, minima Cluſ. Hiſt. 347.*

Veronica parva, ſaxatilis, cauliculis nudis Raii Hiſt. 846. *Veronica Alpina, pumila, caule aphyllo Bocc. Muſ. Part. 2. 17. Tab. 1. & 9.*

Veronica pratenſis, Serpyllifolia C. B. Pin. 247. *Veronica fœmina quibuſdam, aliis Betonica Pauli Serpyllifolia J. B. 3. 285. Veronica pratenſis Dod. Pempt. 41.*

Veronica mas, Alpina, glabra, erecta, foliis parum crenatis Bocc. Muſ. Part. 2. 17. Tab. 10.

Veronica minima, Clinopodii minoris folio, glabra, Romana Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 102.

Veronica Serpylli cochleato & lenticulari folio, repens Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 32.

Veronica Alpina, Bellidis folio, hirſuta C. B. Pin. 247. *Prodr. 116.*

Veronica Alpina, fruteſcens C. B. Pin. 247. *Veronica ſaxatilis J. B. 3. 284. Veronica iij. fruticans Cluſ. Hiſt. 347.*

Veronica fruteſcens, durior, oblongo Chamædrys folio, Patavina Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 10.

Veronica Alpina, fruticans, Serpylli minoris folio circinato Pluk. Phytog. Tab. 232. fig. 6.

Veronica petræa, ſempervirens Pon. Bald. in fol. ccxxxvj. *Chamædrys Alpina, ſaxatilis C. B. Pin. 248. Veronica petræa, ſempervirens Ponæ, ad Chamædrym vulgarem falſam accedens J. B. 3. 289.*

Veronica Auſtriaca, foliis tenuiſſimè laciniatis. *Chamædrys Auſtriaca, foliis tenuiſſimè laciniatis C. B. Pin. 248. Prodr. 117. Chamædrys ſpuria, tenuiſſimè laciniata J. B. 3. 287.*

Veronica maxima Lugd. 1165. *Chamædrys ſpuria, major, latifolia C. B. Pin. 248.*

Veronica maxima, Pyrenaica, non ramoſa. *Veronica ſeu Chamædrys ſpuria, latifolia, major, non ramoſa, Pyrenaica Schol. Bot. Pluk. Phytog. Tab. 233. fig. 2.*

Veronica major, fruteſcens, altera Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 19. *Chamædrys ſpuria, major, altera ſive fruteſcens C. B. Pin. 248. Chamædrys falſa, maxima, an Teucrium 1. ſeu majus Pannonicum Cluſio J. B. 3. 286. Teucrium iv. Cluſ. Hiſt. 349.*

Veronica ſupina, facie Teucrii pratenſis Lob. Icon. 473. *Chamædrys ſpuria, anguſtifolia J. B. 3. 285. Chamædrys ſpuria, major, anguſtifolia C. B. Pin. 249.*

Veronica minor, foliis imis rotundioribus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 120. *Chamædrys ſpuria, latifolia J. B. 3. 286. Chamædrys ſpuria, minor, rotundifolia C. B. Pin. 249. Teucrium pratenſe & ſupinum, ſpurium, Chamædryoides Lob. Icon. 490.*

Veronica minor, foliis imis rotundioribus, flore albo H. L. Bat.

Veronica minor, anguſtifolia, ramoſior & procumbens Mor. Hiſt. Oxon. Part.

2. 321.

2. 321. *Chamædrys spuria, minor, angustifolia J.B. 3. 287. C.B. Pin.* 249.

Veronica multicaulis, Pannonica. *Chamædrys spuria, minor, latifolia C.B. Pin.* 249. *Chamædryos falsa species: Teucrium ij. aut v. Clusii J.B.* 3. 286. *Teucrium v. Clus. Hist.* 350.

Veronica tetragona, montana, recta, minima Col. Part. 1. 289. *Chamædrys spuria, latifolia, minima C.B. Pin.* 249.

Veronica supina, Teucrii folio. *Chamædri spuriæ affinis rotundifolia, scutellata C.B. Pin.* 249. *Alyssum Dioscoridis montanum Col. Part.* 1. 286.

Veronica flosculis cauliculis adhærentibus Mor. Hist. Oxon. Par. 2. 322. *Alsine Veronicæ foliis, flosculis cauliculis adhærentibus C.B. Pin.* 250. *Alsine serrato folio, hirsutior, floribus & loculis cauliculis adhærentibus J.B.* 3. 367.

Veronica aquatica, major, folio subrotundo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 323. *Anagallis aquatica, major, folio subrotundo C.B. Pin.* 252. *Berula seu Anagallis aquatica Tabern. Icon.* 719. *Anagallis aquatica, folio rotundiore, major J.B.* 3. 791.

Veronica aquatica, minor, folio subrotundo. *Anagallis aquatica, minor, folio subrotundo C.B. Pin.* 252. *Anagallis aquatica, flore cæruleo, foliolo rotundiore, minor J.B.* 3. 790.

Veronica aquatica, major, folio oblongo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 323. *Anagallis aquatica, major, folio oblongo C.B. Pin.* 252. *Anagallis aquatica, flore cæruleo, folio oblongo, major J.B.* 3. 791. *Berula major Tabern. Icon.* 719.

Veronica aquatica, minor, folio oblongo. *Anagallis aquatica, minor, folio oblongo C.B. Pin.* 252. *Anagallis aquatica, flore purpurascente, folio oblongo, minor J.B.* 3. 791. *Anagallis aquatica, minor, ij. Tabern. Icon.* 718.

Veronica aquatica, repens Oleæ folio. *Beccabunga Alpina sive Veronica glabra, Alpina, aquatica, Oleæ folio, repens Bocc. Mus. Part.* 2. 22. *Beccabunga Alpina, angustifolia, repens Ejusd. Tab.* 6.

Veronica aquatica, angustiore folio. *Anagallis aquatica, angustifolia, scutellata C.B. Pin.* 252. *Anagallis aquatica, angustifolia J.B.* 3. 791.

Veronica Nummulariæ folio, Pyrenaica.

Veronica Cymbalariæ folio, verna. *Alsine Hederulæ folio C.B. Pin.* 250. *Alsines genus Fuchsio, folio Hederulæ hirsuto J.B.* 3. 368. *Alsine spuria prior, sive morsus Gallinæ Dod. Pempt.* 31.

Veronica flosculis oblongis pediculis insidentibus, Chamedryos folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 322. *Alsine Chamædryfolia, flosculis pediculis oblongis insidentibus C.B. Pin.* 250. *Alsine serrato folio, glabro J.B.* 3. 366. *Alsine spuria, altera Dod. Pempt.* 31.

Veronica flosculis pediculis oblongis insidentibus, Chamædryos folio alterno H.L. Bat.

Veronica verna, trifido vel quinquefido folio. *Alsine triphyllos, cærulea C.B. Pin.* 250. *Alsine folio profundè secto, flore purpureo sive violaceo J.B.* 3. 367. *Alsine parva, recta, folio Alsines Hederaceæ, sed Rutæ modo diviso Lob. Icon.* 464.

Veronica terrestris annua, folio Polygoni, flore albo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 322.

Veronica Americana, erecta, frutescens & ramosa, folio Verbenæ Prodr. Par. Bat. *Veronica Americana, erecta, frutescens Par. Bat.* 241.

GENUS V.

Chrysosplenium.

Tab. 60.

CHRYSOSPLENIUM est plantæ genus, flore A, monopetalo rotato, multifido & calycis experte: ex cujus centro surgit pistillum B, quod deinde abit in capsulam C, membranaceam, bicornem; bivalvem D, seminibus fœtam ut plurimum exiguis E.

Chrysosplenii species sunt

Chrysosplenium foliis amplioribus, auriculatis. *Saxifraga rotundifolia, aurea C. B. Pin.* 309. *Saxifraga aurea Dodonæi J. B.* 3.707. *Saxifraga aurea, Dod. Pempt.* 316.

Chrysosplenium foliis minoribus, subrotundis. *Saxifraga rotundifolia, aurea, minor, Montis aurei H. R. Par.*

Chysosplenium foliis pediculis oblongis insidentibus. *Saxifraga aurea, foliis pediculis oblongis insidentibus Raii Hist.* 207.

GENUS VI.

Polemonium.

Tab. 61.

POLEMONIUM est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, mediæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam subrotundam E, trifariam ut plurimùm dehiscentem F, in terna loculamenta divisam G, seminibus fœtam sæpe sæpius oblongis H.

Unicam novi Polemonii speciem, quæ floris colore variat.

Polemonium vulgare, cæruleum. *Valeriana cærulea C. B. Pin.* 164. *Valeriana Græca quorumdam, colore cæruleo J. B.* 3. *Part.* 2. 212. *Valeriana Græca Dod. Pempt.* 352.

Polemonium vulgare, album. *Valeriana Græca quorumdam, colore albo J. B.* 3. *Part.* 2. 212. *Valeriana alba C. B. Pin.* 164.

Polemonium flore variegato. *Valeriana Græca, flore ex albo & cæruleo variegato. H. L. Bat.*

GENUS VII.

Verbascum. *Bouillon blanc.*

Tab. 61.

VERBASCUM est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, mediæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam ovato-acuminatam E, septo intermedio G, in duo loculamenta divisam F F, & seminibus fœtam I, ut plurimùm exiguis & angulatis; placentæ H, affixis.

Verbasci species sunt

Verbascum mas, latifolium, luteum C. B. Pin. 239. *Verbascum vulgare, flore luteo, magno, folio maximo J. B. 3. App.* 871. *Verbascum latius Dod. Pempt.* 143. *Moléne, Bouillon blanc.*

Verbascum fæmina, flore albo C. B. Pin. 239. *Verbascum maximum Meridionalium, odoratum, album J. B. 3. App.* 871. *Maximus odoratus Meridionalium Thapsus barbatus fœmina flore albo Lob. Icon.* 560.

Verbascum fæmina, flore luteo, magno C. B. Pin. 239. *Verbascum maximum Meridionalium, odoratum, luteum J. B. 3. App.* 871. *Verbascum maximum, album, fœmina, flore subpallido Lob. Icon.* 561.

Verbascum angustifolium, ramosum, flore aureo, folio crassiore J. B. 3. App. 872. *Verbascum foliis viridibus, crassioribus Mor. Hist.* 488.

Verbascum nigrum, flore ex luteo purpurascente C. B. Pin. 240. *Verbascum nigrum, flore parvo, apicibus purpureis J. B. 3. App.* 873. *Verbascum nigrum Dod. Pempt.* 144.

Verbascum foliis viridibus, annuum, floribus luteis H. L. Bat.

Verbascum nigrum Dioscoridis Lob. Icon. 562.

Verbascum nigrum, folio Papaveris corniculati C. B. Pin. 240. *Verbascum crispum & sinuatum J. B. 3. App.* 872. *Verbascum Intubaceum Tabern. Icon.* 565.

Verbascum pulverulentum, flore luteo, parvo J. B. 3. App. 872. *Verbascum mas, angustioribus foliis, floribus pallidis C. B. Pin.* 239.

Verbascum Lychnitis, flore albo, parvo C. B. Pin. 240. *Verbascum flore albo, parvo J. B. 3. App.* 873. *Phlomos mas alter, Verbascum Lychnitc Matthioli Lob. Icon.* 562.

Verbascum ramosum, perenne, Parisiensium.

Verbascum alpinum, perenne, nigrum, flore albo, staminibus purpureis H. R. Par. *Verbascum perenne, nigrum, floribus albis Mor. H. R. Bles. Verbascum Alpinum, perenne, nigrum, flore ex albo purpurascente Joncq. Hort.*

Verbascum ramosum, floribus albis, parvis Mor. H. R. Bles.

Verbascum humile, Alpinum, villosum, Borraginis flore & folio. *Sanicula Alpina, foliis Borraginis, villosa C. B. Pin.* 243. *Auricula Ursi Myconi pilosa, cærulea J. B. 3. App.* 869. *Auricula Ursi Myconi Lugd.* 837.

Verbascum humile, Alpinum, villosum, Borraginis flore albicante. *Sanicula Alpina, foliis Borraginis, villosa, flore albicante H. R. Par.*

Verbascum seu potius Barbascum dici volunt à canitie illa seu barba pubescente, qua folia Verbasci vulgaris obduci solent.

GENUS VIII.

Blattaria. *Herbe aux mites.*

BLATTARIA differt à Verbasco, fructu rotundiori K. *Tab. 61.*

Blattariæ species sunt

Blattaria lutea, folio longo, laciniato C. B. Pin. 240. *Blattaria Dod. Pempt.* 145. *Blattaria lutea J. B. 3. App.* 874.

Blattaria alba C. B. Pin. 241. *Blattaria flore albo, J. B. 3. App.* 874.

Blattaria flore albo, perperam Verbascum fœmina vulgò Lob. Icon. 563.

Blattaria purpurea C. B. Pin. 241. *Blattaria flore cæruleo vel purpureo J. B. 3. 875. Blattaria flore purpureo Lob. Icon. 565.*

Blattaria flore obsoleto colore purpurascente C. B. Pin. 241.

Blattaria flore nigræ Violæ, colore eleganti nitente C. B. Pin. 242.

Blattaria flore obsoletè cæruleo H. Edinb.

Blattaria flore ferrugineo H. R. Par.

Blattaria Anglicana, perennis, flore obsoletè phœniceo H. R. Par.

Blattaria magno flore J. B. 3. 875.

Blattaria folio Verbasci, flore luteo, amplo Mor. H. R. Blef.

Blattaria Ragusina, incana multifida Mor. Oxon. Part. 2. Hist. 490. *Blattaria incana, multifida Bocc. Rarior. Plant. 61.*

Blattaria perennis, Cretica, incana, foliis binis conjugatim positis, uno majore extremum claudente Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 489. *Arturo di Candia, o vero Verbasco fruticoso auriculato Pon. Bald. Ital. 120. Verbascum foliis subrotundis, flore Blattariæ C. B. Pin. 240.*

Lib. 25. cap. 9. Blattaria abjecta, ut ait Plinius, Blattas in se contrahit; ideoque Romæ Blattariam vocarunt.

SECTIO VII.

De Herbis flore monopetalo, rotato, cujus pistillum abit in fructum mollem.

GENUS I.

Solanum. *Morelle.*

Tab. 62. SOLANUM est plantæ genus, flore AB, monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce EF, surgit pistillum G, mediæ floris parti CD, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ferè globosum vel ovatum HI, mollem, succulentum, seminibus fœtum KL, ut plurimùm planis MN.

Solani species sunt

Solanum officinarum, acinis nigricantibus C. B. Pin. 166. *Solanum hortense sive vulgare, acinis nigris J. B. 3. 608. Solanum hortense, baccis nigricantibus Dod. Pempt. 453. Solanum nigrum, vulgare Cord. Hist. 158. Morelle à fruit noir.*

Solanum officinarum, acinis puniceis C. B. Pin. 166. *Solanum hortense sive vulgare, acinis rubris J. B. 3. 608. Solanum hortense, baccis rubentibus Dod. Pempt. 453. Solanum puniceum Cord. 158. folio est ampliori, minus rugoso, acinis verò rubentibus. Morelle à fruit rougeâtre.*

Solanum officinarum, acinis luteis C. B. Pin. 166. *Solanum hortense, sive vulgare, acinis luteis J. B. 3. 608. Solanum hortense, baccis lutei coloris Dod. Pempt. 453. Solanum luteum Gesn. Hort. 281. folio est minori, pallidè virente & villoso, acinis verò flavescentibus. Morelle à fruit jaunâtre.*

Solanum officinarum, acinis è luteo virescentibus H. L. Bat. *Morelle à fruit verdâtre.*

Solanum bacciferum, vulgari simile, Africanum, foliis frequentius & profundius crenatis Prodr. Par. Bat.

Solanum bacciferum, vulgari simile, maximum, Sirinamense Prod. Par. Bat.

Solanum Lusitanicum, perenne, foliis amplis profundè crenatis fructu rubro.

Solanum scandens seu Dulcamara C. B. Pin. 167. *Glycypicros sive amara dulcis J. B.* 2. 109. *Dulcamara Dod. Pempt.* 402.

Solanum scandens seu Dulcamara flore albo C. B. Pin. 167.

Solanum scandens seu Dulcamara, flore pleno. *Dulcis amara flore pleno Eyst.*

Solanum scandens, foliis variegatis H. R. Par.

Solanum lignosum seu Dulcamara marina Raii Synops. 149.

Solanum fruticosum, bacciferum C. B. Pin. 166. *Strychnodendros J. B.* 3. 614. *Pseudocapsicum Dod. Pempt.* 718.

Solanum tuberosum, esculentum C. B. Pin. 167. *Prodr.* 89. *Papas Americanum J. B.* 3. 621.

Solanum tuberosum, esculentum, flore albo H. R. Par.

Solanum Pomiferum, frutescens, Africanum, spinosum, nigricans, Borraginis flore, foliis profundè laciniatis H. L. Bat.

Solanum annuum, nigricans, Virginianum, spinosissimum, latè se spargens, flore cæruleo, glabrum Pluk. Phytog. Tab. 62. fig. 3. *Solanum Pomiferum, frutescens, Africanum, spinosum, nigricans, Borraginis flore, foliis minus profundè laciniatis, spinis multò longioribus, majoribus & crebrioribus horridum Raii Hist.* 1799.

Solanum spiniferum, frutescens, spinis igneis, Americanum Pluk. Phytog. Tab. 225. fig. 5.

Solanum fruticosum, Indicum, fructu rubro, *Cheru-Schunda H. Mal. Part.* 2. 67.

Solanum spinosum, Indicum, Borraginis flore Icon. Robert. H. R. Par. *Solanum foliis & caule spinosis Mor. H. R. Bles.*

Solanum spinosum, maximè tomentosum Bocc. Rarior. Plant. 8. *Anachunda H. Mal.*

Solanum incanum, Chinense, minus spinosum, floribus parvis ferè umbellatis Pluk. Phytog. Tab. 62. fig. 1.

Solanum indicum, folio sinuoso, aculeis atropurpureis instructo.

Solanum Americanum, molle, foliorum nervis & aculeis flavescentibus, fructu mammoso Plum. *Solanum Pomiferum, tomemtosum, fructu Pyriformi inverso Sloane Cat. Plant. Jam.* 108. *Solanum Barbadense, spinosum, foliis villosis, fructu aureo, rotundiore, Pyri parvi inversi formâ & magnitudine Pluk. Phytog. Tab.* 226. *fig.* 6.

Solanum Americanum, spinosum, foliis Melongenæ, fructu mammoso, *Pommes de tetons. D. Lign.*

Solanum Americanum, frutescens, Acanthi folio Plum.

Solanum Americanum, fruticosum, Persicæ foliis, aculeatum Plum.

Solanum Americanum, fruticosum, Lauri foliis, aculeatum Plum.

Solanum Americanum, ſcandens, foliis tomentoſis Plum.
Solanum Americanum, tomentoſum, folio Verbaſci, parvo fructu, flaveſcente Plum.
Solanum Americanum, arboreſcens, Solani hortenſis folio, parvo fructu coccineo Plum.
Solanum Americanum, arboreſcens, Amygdali folio undulato, magno flore albo, fructu rubro Plum.
Solanum Americanum, fruticoſum, Polyacanthi folio, monoſpermon Plum.
Solanum Americanum, ſcandens, aculeatum, Hyoſcyami folio, flore intus albo, extus purpureo Plum.

GENUS II.

Lycoperſicon.

Tab. 63. LYCOPERSICON eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, mediæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem E, carnoſum, ſubrotundum, in varia loculamenta F, diviſum, ſeminibus fœtum G, ut plurimùm planis.

Lycoperſici ſpecies ſunt

Lycoperſicon Galeni Ang. 217. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſtriato molli C. B. Pin.* 167. *Mala aurea odore fœtido, quibuſdam Lycoperſicon J. B.* 3. 620. *Aurea mala Dod. Pempt.* 458.
Lycoperſicon fructu rubro, non ſtriato.
Lycoperſicon fructu luteo. *Poma amoris fructu luteo Eyſt.*
Lycoperſicon fructu albo, *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſtriato, molli albo C. B. Pin.* 167.
Lycoperſicon fructu è rubro palleſcente. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo ſtriato, molli, rubro-palleſcente H. R. Par.*
Lycoperſicon fructu Ceraſi rubro. *Solanum racemoſum, Ceraſorum formâ C. B. Pin.* 167. *J. B.* 3. 623.
Lycoperſicon fructu Ceraſi, luteo. *Solanum racemoſum, Ceraſorum formâ, fructu luteo H. R. Par. Solanum Pomiferum, fructu rotundo, parvo, rubro, plano, nunc luteo, nunc rubro Mor. H. R. Bleſ.*
Lycoperſicon fructu ſtriato, duro. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſtriato, duro C. B. Pin.* 167. *J. B.* 3. 620. *Mala Æthiopica Dod. Pempt.* 459.
Lycoperſicon Americanum, arboreſcens, ampliſſimis foliis angulatis Plum.
Lycoperſicon differt à Solano fructu in plura loculamenta diviſo.
Lycoperſicon dicitur à vocibus Græcis λύκος, *lupus*, & περσικὸς, *Perſica*, quaſi Perſica Lupina.

GENUS III.

Alkekengi. *Coqueret.*

Tab. 64. ALKEKENGI eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & mul-

tifido: ex cujus calyce campaniformi C, surgit pistillum D, mediæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, mollem, cerasiformem, seminibus fœtum F, ut plurimùm planis G, & involutum folliculo quodam membranaceo H, qui aliud nihil est quàm calyx C, longè ampliatus.

Alkekengi species sunt

Alkekengi officinarum. *Solanum vesicarium C. B. Pin. 166. Solanum halicacabum, vulgare J. B. 3. 609. Solanum vesicarium Dod. Pempt. 454. Coqueret.*

Alkekengi officinarum, foliis variegatis. *Solanum vesicarium, foliis ex luteo variis H. R. Par.*

Alkekengi fructu parvo, verticillato. *Solanum somniferum, verticillatum C. B. Pin. 166. Solanum verticillatum J. B. 3. 610. Solanum somniferum Dod. Pempt. 455.*

Alkekengi Virginianum, fructu luteo. *Solanum Virginianum, fructu luteo H. R. Par. Alkekengi sive Halicacabum Virginense Park. Theat. 463. Camaru Pison Edit. 1658. 223.*

Alkekengi Indicum, majus. *Solanum vesicarium, Indicum C. B. Pin. 166. Solanum sive Halicacabum Indicum J. B. 3. 609. Halicacabum sive Solanum Indicum Cam. Hort. Tab. xvij.*

Alkekengi Indicum, minimum, fructu virescente. *Solanum vesicarium, Indicum, minimum H. L. Bat.*

Alkekengi Indicum, minimum, fructu luteo. *Solanum vesicarium, minus, baccâ lutea Barr. Icon. Bocc. Mus. Part. 2. 63. Tab. 51.*

Alkekengi Americanum, flore albo, folliculis è rubro virescentibus, fructu flavescente Plum.

GENUS IV.

Melongena. *Mayenne.*

MELONGENA est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, mediæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, carnosum, in quo F, veluti nidulantur semina G, ut plurimùm reniformia. *Tab. 65.*

Melongenæ species sunt

Melongena fructu oblongo, violaceo, *Solanum Pomiferum, fructu oblongo C. B. Pin. 167. Mala insana Dod. Pempt. 458.*

Melongena fructu oblongo, albo. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, albo C. B. Pin. 167.*

Melongena fructu oblongo, luteo. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, luteo C. B. Pin. 167.*

Melongena fructu oblongo, suave-rubente. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, carneo H. R. Par.*

Melongena fructu tereti, violaceo.

Melongena fructu rotundo. *Solanum Pomiferum, fructu instar Mali rotundo*

C. B. Pin. 617. *Solanum Pomiferum; fructu rotundo J. B.* 3. 618.

Melongena fructu incurvo. *Solanum Pomiferum fructu incurvo C. B. Pin.* 167. *J. B.* 3. 619. *Melantzana Arabum, Melongena Lugd. App.* 23.

Melongena ſpinoſa, fructu rotundo, croceo. *Solanum ſpinoſum, fructu rotundo C. B. Pin.* 176. *Pomum de Hierico Melongenis congener J. B.* 3. 619.

Melongena fructu rotundo, cum ſpinis violaceis. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo ſpinis violaceis. H. L. Bat.*

Melongena fructu rotundo, cum ſpinis ex albo virentibus. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſpinis ex albo virentibus H. L. Bat.*

Melongena ſpinoſa, fructu rotundo, nigro. *Solanum Pomiferum fructu nigro, ſpinoſo C. B. Pin.* 167. *Melantzana nigra Lugd. App.* 23. *Solanum Pomiferum, fructu ſpinoſo J. B.* 3. 619.

Melongena ſpinoſa, fructu longo, nigro. *Solanum Pomiferum, fructu longo, nigro, ſpinoſo C. B. Pin.* 167.

GENUS V.

Capſicum. *Poivre d'Inde ou de Guinée.*

Tab. 66. CAPSICUM eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, mediæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E F, mollem, quaſi membranaceum, in duo H, vel plura G, loculamenta diviſum, & ſeminibus fœtum compreſſis I, ut plurimum reniformibus.

Capſici ſpecies ſunt

Capſicum ſiliquis longis, propendentibus. *Piper Indicum, vulgatiſſimum C. B. Pin.* 102. *Capſicum Actuarii ſive Caninum Zinziber, Avicennæ Calecuticum Piper, ſive Piper Indicum, longioribus ſiliquis Lob. Icon.* 316.

Capſicum recurvis ſiliquis Dod. Pempt. 716. *Piper Indicum, propendentibus ſiliquis, oblongis, recurvis C. B. Pin.* 102. *Piper Calecuticum ſive Capſicum oblongius J. B.* 2. 943.

Capſicum ſiliquis recurvis, minus. *Piper Indicum, minus, ſiliquis recurvis Eyſt.*

Capſicum fructu flaveſcente. *Piper Indicum, ſiliquis flavis Eyſt.*

Capſicum fructu ſurrecto, oblongo. *Piper Indicum, ſiliquis ſurrectis, & oblongis C. B. Pin.* 102.

Capſicum ſiliquis ſurrectis & oblongis, brevibus. *Piper erectum, minus pyramidale vel iij. Regio Cluſ. Cur. poſt.* 52.

Capſicum ſiliquis ſurrectis & oblongis, exiguis. *Piper oblongum, exiguum erectum, pyramidale, vel iv. Regio Cluſ. Cur. poſt.* 52.

Capſicum fructu bifido. *Piper Indicum, bifurcatâ ſiliquâ Eyſt.*

Capſicum fructu tereti, ſpithamæo.

Capſicum fructu longo, ventre tumido, per ſummum tetragono. *Piper Indicum, longum, ventre tumido, ſiliquâ per ſummum tetragona. H. R. Par.*

Capſicum ſiliquâ latiore & rotundiore J. B. 2. 943. *Siliquaſtrum quartum Fuchſ.*

Fuchs. Hist. 734. *Piper Indicum, propendentibus siliquis rotundis C. B. Pin.* 102.

Capsicum siliquâ propendente, oblongâ & cordiformi. *Piper Indicum, cordatum, oblongum Eyst.*

Capsicum siliquâ propendente, rotundâ & cordiformi. *Piper Indicum, cordatum Eyst.*

Capsicum siliquâ Olivæ formâ. *Piper cum siliqua Olivaria Clus. Cur. post.* 52.

Capsicum siliquâ propendente, Cerasi formâ. *Piper minimum, siliquis rotundis Eyst.*

Capsicum fructu rotundo, maximo. *Piper Indicum, fructu dependente, Pomi amoris formâ C. B. Pin.* 102. *Piper Indicum, rotundum, maximum Eyst.*

Capsicum fructu aculeato, majori. *Piper Indicum, fructu aculeato majori C. B. Pin.* 102. *Piper Indicum rotundum, aculeatum Eyst.*

Capsicum fructu aculeato, minori. *Piper Indicum, fructu aculeato, minori C. B. Pin.* 102. *Piper Indicum, aculeatum, medium Eyst.*

Capsicum siliquis surrectis, rotundis. *Piper Indicum, siliquis surrectis, rotundis C. B. Pin.* 103. *Piper rotundum, majus, surrectum vel primum Regio Clus. Cur. post in fol.* 51.

Capsicum siliquis surrectis, rotundis, parum acuminatis. *Piper Indicum rotundum, minus, parum acuminatum C. B. Pin.* 103.

Capsicum siliquis surrectis, cordiformibus. *Piper Indicum, cordatum, majus C. B. Pin.* 103.

Capsicum siliquis surrectis, cordiformibus angulatis. *Piper Indicum, cordatum, minus, angulosum C. B. Pin.* 103.

Capsicum siliquis surrectis, Cerasi formâ. *Piper Indicum, siliquis surrectis, Cerasi formâ C. B. Pin.* 103. *Capsicum minimis siliquis Dod. Pempt.* 717. *Piper siliquâ parva, Brasilianum J. B.* 2. 944.

Capsicum caule piloso, flore majore. *Piper Indicum, caule piloso, flore majore C. B. Pin.* 103. *Piper Indicum, caule pilis albis prædito Cam. Hort.* 127.

Capsicum fructu rotundo, minimo. *Piper siliquosum, magnitudinis baccarum Asparagi J. B.* 2. 944.

Capsicum Americanum, fructu oblongo, dulci Plum.

Capsicum dicitur vel à voce Græca *κάπτω* mordeo, propter vim deurentem seminis, vel à voce *capsa*, propter fructus formam quæ capsulam refert.

GENUS VI.

Nymphoides.

NYMPHOIDES est plantæ genus, flore A monopetalo, plerumque rotato, & multifido: ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod infimam floris partem perfodit, abitque in fructum seu thecam oblongam D, compressam, mollem, unicapsularem E, seminibus H fœtam, caliptrâ F G, involutis. *Tab.* 67.

Nymphoides species sunt

Nymphoides aquis innatans. *Nymphæa lutea, minor, flore fimbriato C. B.*

Pin. 194. *Nymphæa minor, lutea, flore fimbriato J. B.* 3. 772.

Nymphoides folio maculis purpureis notato. *Nymphæa lutea, minor, flore fimbriato, foliis purpureis maculis eleganter notatis Pluk. Almag. Bot.* 266.

Nymphoides Indica, flore albo, fimbriato. *Nadel-Ambel. H. Mal. Part.* XI. *Tab.* 28.

Nymphoides dicitur quasi planta ad Nymphæam accedens: toto enim habitu & crescendi modo eam repræsentat; sed maximè differt floris, fructus & seminis structurâ.

GENUS VII.

Cyclamen. *Pain de Pourceau.*

Tab. 69.

CYCLAMEN est plantæ genus flore A monopetalo, rotato, globoso, in quinque partes C D E F G, sursum revolutas plerumque secto: ex calyce autem I, surgit pistillum H, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum K, ferè globosum, membranaceum, multifariam dehiscentem, seminibus fœtum M, ut plurimum oblongis & angulatis N, placentæ L, affixis.

Cyclaminis species sunt

Cyclamen orbiculato folio, infernè purpurascente C. B. Pin. 308. *Cyclaminus folio rotundiore, vulgatior J. B.* 3. 551. *Cyclaminus orbicularis, rotundifolius Dod. Pempt.* 337.

Cyclamen orbiculato folio, infernè purpurascente, flore pleno H. L. Bat.

Cyclamen orbiculato folio, infernè ex viridi pallente C. B. Pin. 308. *Cyclaminus odorato flore ij Clus. Hist.* 264.

Cyclamen autumnale, orbiculato, circumroso folio, subtus rubente odoratissimo, flore carneo, Corcyræum H. R. Par. *Cyclamen de Corfou. Cyclamen autumnale, orbiculato, circumroso folio, subtus rubente, odorato flore ad purpuram vergente H. R. Par. Joncq. Hort.*

Cyclamen autumnale, folio subrotundo, lucido, molliori & crenato, suavè-rubente flore, Syriacum. H. R. Par. *Hugueteau.*

Cyclamen autumnale, folio subrotundo lucido, molliori & crenato, basi rubra, flore niveo maximo, Syriacum, *Hugueteau* dictum D. Chauveau Joncq. Hort.

Cyclamen odoratum, æstivo solstitio florens, folio maculato C. B. Pin. 308. *Cyclaminis odorati varietas Clus. Hist.* 264.

Cyclamen æstivo solstitio florens, folio paulò longiore, vixdum maculato, flore dilutè purpurascence, Romanum recentiorum H. R. Par. *Cyclamen autumnale, folio paulò longiore, vixdum maculato, dilutè incarnato flore Romanum Morini Joncq. Hort.*

Cyclamen folio subrotundo, ampliore, flore dilutè violaceo Pictaviensium H. R. Par. *Cyclamen autumnale Pictaviensium, dilutè violaceo flore D. de Bertinieres Joncq, Hort,*

Cyclamen autumnale, exoticum, alterum Joncq. Hort. *Cyclaminum Montis Libani Corn.*

Cyclamen hyemale, orbicularis foliis, infernè rubentibus, purpurascente flore, Coum Herbariorum H. R. Par. *Cyclamen hyemale, orbiculatis foliis, infernè rubentibus, purpureo flore, Coum Morini Joncq. Hort. Cyclamen de Chio.*

Cyclamen hyeme & vere florens, folio anguloso, amplo flore albo, basi purpureâ, Persicum dictum H. R. Par. *Cyclamen autumno florens & hyeme folio anguloso, amplo flore albo, basi purpureâ, Persicum Morini Joncq. Hort. Cyclamen de Perse.*

Cyclamen hyeme & vere florens folio anguloso, amplo flore carneo, basi purpurea H. R. Par.

Cyclamen toto ferè anno florens, odorato, purpureo flore, Africanum dictum H. R. Par. *Cyclamen d'Afrique.*

Cyclamen Africanum aliud, Gigas Monspessulanis dictum H.R. Par. *Le Grand Africain.*

Cyclamen vernum, anguloso folio, triplici viriditate sericea vario, maximis floribus albis, imo osculo purpurascente, Antiochenum nuperorum H. R. Par. *Cyclamen vernum, anguloso folio triplici viriditate holosericeâ vario, imo osculo rotundo purpurascente, maximis floribus albis, Antiochenum Morini Joncq. Hort. Cyclamen d'Antioche.*

Cyclamen Antiochenum, autumnale, flore purpureo, duplici Park.

Cyclamen latifolium, auriculatum, flore suavè-rubente H. R. Par.

Cyclamen folio angustissimo, auriculato, flore albo, imâ sui parte purpurascente, Byzantinum Herbariorum H. R. Par. *Cyclamen folio quinque auriculis donato, flore albo, imâ sui parte purpurascente Morini, Regium Herbariorum Joncq. Hort. Cyclamen Bizantin.*

Cyclamen Aprili florens, cordato folio, amœna viriditate & albedine picto, minimo flore H. R. Par. *Cyclamen Aprili florens, cordato folio, flore niveo, interdum purpurea basi, lactescente flore Joncq. Hort. Cyclamen Orientale Corn. Cyclamen Oriental.*

Cyclamen folio longiore, anguloso & linguam serpentis mentiente, Regium nostras H. R. Par. *Cyclamen anguloso folio, serpentis linguam æmulante Morini Joncq. Hort.*

Cyclamen folio longiore, anguloso & linguam serpentis mentiente, amplo flore albo H. R. Par.

Cyclamen radice maxima, foliis infernè rubentibus C. B. Pin. 308. *Cyclamen Romanum Eyst.*

Cyclamen folio anguloso C. B. Pin. 308. *Cyclaminus folio anguloso J. B. 3. 553. Cyclamen verno tempore florens Clus. Hist. 265.*

Cyclamen Hederæ folio C. B. Pin. 308. *Cyclaminus orbicularis Dod. Pempt. 337.*

Cyclamen folio Hederaceo, polyanthes C. B. Pin. 308. *Cyclaminus Byzantinus, polyanthes Clus. Hist. 264.*

Cyclamen radice Castaneæ magnitudinis C. B. Pin. 308. *Cyclaminus Byzantinus Clus. Hist. 264.*

Cyclamen radice exigua C. B. Pin. 308. *Cyclaminus parva radice J. B. 3. 553. Cyclaminus æstivus Clus. Hist. 265.*

Cyclamen oblonga radice C. B. Pin. 308. *Cyclaminus odoratus, μακρορίζος Cluf. Hift. 264.*

Cyclamen vernum, album C. B. Pin. 308. *Cyclaminus flore albo, vernus J. B. 3. 554.*

Cyclamen vernum, flore rubro Pancii Lob. Obf. 332. *Cyclaminus flore rubro, graciliori J.B. 3. 554.*

Cyclamen foliis Violariæ, radice cordis effigie C. B. Pin. 308. *Cyclaminus vernus, fpurius, flore luteo J. B. 3. 554. Cyclamen vernum, fpurium Cluf. Hift. App. alt. Auct.*

Cyclamen dicitur à voce Græca κύκλος *circulus*, propter radices & folia orbiculata fpecierum hujus generis: quo enim tempore flore & fructu carent dignofci folent foliis fubrotundis vel angulatis, ex albo & vario plerumque variegatis. Earum radices ut plurimum tuberofæ.

GENUS VIII.

Mofchatellina.

Tab. 68. Hift. 684.

MOSCHATELLINA eft plantæ genus, flore A B monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce E, furgit piftillum D, mediæ floris parti C, adinftar clavi infixum, quod deinde obfervante Clariff. Raio abit in fructum mollem feu baccam fucculentam, feminibus fœtam ut plurimum compreffis.

Mofchatellinæ fpeciem unicam novi.

Mofchatellina foliis Fumariæ bulbofæ J. B. 3. 206. *Ranunculus nemorofus, Mufchatellina dictus C. B. Pin. 178. Minimus Ranunculus Septentrionalium, herbido mufcofo flore, & Mufcatella Cordi Lob. Icon. 674.*

SECTIO VIII.

De Herbis, flore monopetalo, rotato, cujus calyx abit in fructum.

GENUS I.

Pimpinella. *Pimprenelle.*

Tab. 68.

PIMPINELLA eft plantæ genus, flore monopetalo, rotato, ad centrum ufque plerumque quadripartito, ftaminibus plurimis A ftipato, vel piftillo fimbriato B. calyx autem C, deinde abit in fructum D H, ut plurimum quadrangularem & utrimque acutum, modò unicapfularem F, modò bicapfularem E, feminibus fœtum fæpe fæpius oblongis G.

Pimpinellæ fpecies funt

Pimpinella fanguiforba, major C. B. Pin. 160. *Sanguiforba major, flore fpadiceo J. B. 3. Part. 2. 120. Pimpinella five Sanguiforba, major Matth. 1033.*

Pimpinella major, rigida, præalta, auriculata, Sabauda Bocc. Muſ. Part. 2. 19. *Pimpinella auriculata, Sabauda, rigida Ejuſd. Tab. 9.*

Pimpinella major, Hiſpanica, ſpicâ dilutè rubente H. R. Par.

Pimpinella major, Hiſpanica altera, conglomerato flore H. R. Par.

Pimpinella Canadenſis, ſpicâ longa, rubente H. R. Par. *Pimpinella maxima, ſpicâ longa, rubra Mor. H. R. Bleſ. Pimpinella maggiore, ſpicata, di Canada Zan.* 161.

Pimpinella maxima, Canadenſis Corn. 174. *Sanguiſorba major, Americana, flore albo, ſpicato* Broſſ.

Pimpinella Agrimonoides, odorata H. R. Par. *Pimpinella Agrimonoides Mor. H. R. Bleſ. Bocc. Rarior. Plant.* 58.

Pimpinella ſanguiſorba, minor, hirſuta C. B. Pin. 160. *Sanguiſorba minor J. B.* 3. *Part.* 2. 113. *Pimpinella ſanguiſorba Dod. Pempt.* 105.

Pimpinella ſanguiſorba, minor, lævis C. B. Pin. 160.

Pimpinella ſanguiſorba, inodora C. B. Pin. 160. *Prodr.* 84. *J.* B. 3. *Part.* 2. 121.

Pimpinella ſanguiſorba, minor ſemine majore & craſſiore Bot. Monſp.

Pimpinella ſpinoſa ſeu ſempervirens Mor. Umb. 57. *Poterio affinis, foliis Pimpinellæ, ſpinoſa C.* B. *Pin.* 388. *Poterium quibuſdam ſive Pimpinella ſpinoſa J. B.* 1. *Part.* 2. 410. Χαλκεῖον *Anguillaræ, Poterium Dalechampii Cluſ. Hiſt.* 108.

Pimpinellæ ſpecies quo tempore flore carent & ſemine, dignoſci ſolent foliis conjugatis ut plurimùm nitidis.

CLASSIS III.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore monopetalo, anomalo.

FLORES monopetalos anomalos appellavimus nonnullos flores multiformes, monopetalos, qui singulari nomine comprehendi nequeunt; quales sunt flores Aristolochiæ, Digitalis, Scrofulariæ. Ex iis tamen alii Personati dici possunt, quòd confictam faciem seu personam, rostrumque animalium rictu & labiis non malè referant: Personati autem à Labiatis differunt capsulâ seminum, quæ à calyce omnino diversa est; cum Labiatorum capsula prius fuerit calyx florum.

SECTIO I.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, aurito vel cucullato.

GENUS I.

Arum. *Pied de Veau.*

Tab. 69. Hist. 104.

ARUM est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, auris asininæ vel leporinæ formâ, ut ait Cordus: ex floris autem fundo surgit pistillum B, ad basim plurimis embryonibus stipatum C, qui singuli deinde abeunt in baccam D, ferè globosam uno vel altero semine fœtam E, subrotundo F. His addenda sunt folia non divisa vel leviter tantùm incisa.

Ari species sunt

Arum vulgare, non maculatum C. B. Pin. 195. *Arum Tabern. Icon. 746.*

Arum maculatum, maculis candidis C. B. Pin. 195. *Arum J. B. 2. 783. Dod. Pemp. 328.*

Arum maculatum, maculis nigris C. B. Pin. 195.

Arum maculatum, folio subrotundo H. R. Par.

Arum venis albis, majus, nigris lituris maculatum H. R. Par. *Arum venis albis, lituris nigris signatum Mor. H. R. Blef.*

Arum venis albis, Italicum, maximum H. R. Par.

Arum venis albis C. B. Pin. 195. *Arum majus, Veronense Lob. Obs. 326.*

Arum Byzantinum J. B. 2. 785. *Cluſ. Hiſt. lxxiiij.*

Arum Arabicum, flore maculato H. Oxon. D. Sherard. Pluk. Almag. Bot. 50.

Arum Ceylanicum, humile, latifolium, piſtillo coccineo H. Amſtel. 97.

Arum maximum, Ægyptiacum, quod vulgò Colocaſia C. B. Pin. 139. *Colocaſia J. B. 2. 790. Cluſ. Hiſt. lxxv. Culcas, Faba Ægyptia P. Alp. Exot. 39.*

Arum Ægyptiacum, florigerum & fructum ferens, radice magna, orbiculari Pluk Almag. Bot. 51. *Colocaſſia Ægyptia, florida Veſling. Obſer. 38. Arum Ægyptium, multiflorum Col. Part. 2. 1.*

Arum maximum, Ægyptiacum, quod vulgò Colocaſſia, cauliculis nigricantibus, Zeylanica H. L. Bat. *Colocaſſia ſtrongylorhiza, Zeylanica, pediculis & limbis foliorum atro puniceis Par. Bat. 15.*

Arum maximum, macrorhizon, Zeylanicum Par. Bat. *Arum maximum, Zeylanicum, foliis nervoſis Prod. Par. Bat.*

Arum Africanum, flore albo, odorato Prod. Par. Bat. *Arum Æthiopicum, flore albo, odorato, Moſcum olente H. L. Bat. Arum Æthiopicum, flore albo, odorato H. Amſtel. 95.*

Arum Indicum, magno flore H. R. Par. *Arum Indicum, bicubitale amplo flore Mor. H. R. Bleſ.*

Arum minus, Nymphææ foliis, eſculentum Sloane Cat. Plant. Jam. 62. *Braſſica Braſiliana, foliis Nymphææ C. B. Pin. 111. Arum Ceylanicum minus, cauliculis nigricantibus & viridantibus foliis Colocaſſiæ ſimilibus Commel. Cat. Hort. Amſtel. Chou Caraïbe du Tertre.*

Arum minus, eſculentum, Sagittariæ foliis viridi-nigricantibus Sloane Cat. Plant. Jam. 63. *Arum minus, Sagittariæ foliis ex inſulâ Barbados Pluk. Tab. 149. fig. 2.*

Arum Americanum, majus, foliis colli Columbini adinſtar verſicoloribus D. Lign.

Arum Americanum, ſcandens, ampliſſimo folio, flore albo. *Colocaſia Hederacea, ſterilis, latifolia Plum. 37. fig. lij. qui poſtea florentem plantam invenit.*

Arum Americanum, ſcandens, anguſtiore folio. *Colocaſia Hederacea, ſterilis, anguſtifolia Plum.*

Arum Americanum, ſcandens, foliis cordiformibus. *Colocaſia Hederacea, ſterilis, minor, folio cordato Plum. 39. fig. lv.*

Arum Hederaceum, amplis foliis, perforatis Plum. 40. fig. lvj. *Clematis Malabarenſis, foliis Vitis, colore Dracunculi C. B. Pin. 301. Lignum colubrinum 1. Acoſtæ Lugd. 1911.*

Arum arboreſcens, Sagittariæ foliis Plum. 44. fig. lx.

Arum cauleſcens, Cannæ Indicæ foliis Plum. 45. fig. lxj.

Arum foliis rigidis, anguſtis & acuminatis Plum. 47. fig. lxij.

Arum amplis foliis cordiformibus, radice nodosâ, rubra. *Dracunculus amplis foliis, cordatis, radice nodosâ, rubra Plum. 48. fig. lxiij.*

Arum Americanum, ampliſſimo folio, flore & fructu rubro Plum.

Arum Americanum, maximum, nervis foliiſque purpureis, margine vireſcente cinctis.

Arum Americanum, ſcandens, maximum, flore flaveſcente Plum.

Arum Americanum, ſcandens, ampliſſimo folio, fructu longiſſimo Plum.

Arum Americanum, acinis amethyſtinis, parvo flore Plum.

Arum bifolium, Arabicum, maculatum, Ardabar Mathæi à ſancto Joſeph Par. Bat. *Arum Indiæ Orientalis, Ardabar dictum, foliis ſecuris inſtar, maculatis Mentz. Ardabar, pianta Orientale Zan. Tab.* 78.

Arum Scorzoneræ folio. *Ariſarum anguſtifolium Dioſcoridis fortè C. B. Pin.* 196. *Arum anguſtifolium Dod. Pempt.* 332.

Arum Scornozeræ folio, alterum. *Serpentaria minor, ſaxatilis, Sicula, Ariſari anguſtifolii foliis Bocc. Muſ. Part.* 2. 137. *Serpentaria minor, Ariſari anguſtifolii foliis Ejuſd. Tab.* 87.

Arum anguſtiſſimo folio. *Ariſarum anguſtifolium, minimum Bocc. Rarior. Plant.* 80.

GENUS II.

Dracunculus. *Serpentaire.*

Tab. 70.

DRACUNCULUS eſt plantæ genus, floribus & fructibus Ari, foliis vero A, in varias & profundas lacinias diſſectis.

Dracunculi ſpecies ſunt

Dracunculus polyphyllus C. B. Pin. 195. *Dracunculus major vulgaris J. B.* 2. 789. *Dracontium Dod. Pempt.* 329.

Dracunculus polyphyllus, foliis ex luteo variegatis H. R. Par.

Dracunculus polyphyllus, foliis venis albis eleganter ſtriatis. *Arum polyphyllum, Dracunculus & Serpentaria dictum, foliis venis albis eleganter ſtriatis Pluk. Almag.* 52.

Dracunculus polyphyllus, major, Indicus ſerotinus immaculato caule H. R. Par. *Dracontium majus, caule glauco, immaculato Par. Bat.*

Dracunculus polyphyllus, minor, Indicus, immaculato caule. *Dracontium caule immaculato, minus & humilius Par. Bat. Arum polyphyllum, Dracunculus & Serpentaria dictum, caule non maculato, minus & humilius H. L. Bat.*

Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus caule aſpero, ex flavo & viridi variegato. *Dracontium Zeylanicum, ramoſo folio, caule ex viridi & flavo variegato, aſpero Par. Bat.*

Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, caule aſpero, vireſcente, maculis albicantibus notato. *Arum polyphyllum, Zeylanicum, caule ſcabro, viridi diluto, maculis albicantibus notato H. Amſtel.* 99.

Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, caule aſpero, maculis veridi-fuſcis, viridi-dilutis & Albicantibus pulchrè notato. *Arum Zeylanicum, polyphyllum, caule aſpero, maculis viridi-fuſcis viridi-dilutis & albicantibus pulchrè notato H. Amſtel.* 101.

Dracunculus Americanus, caule aſpero, puniceo, radice Cyclaminis. *Dracontium Americanum, ſcabro puniceo caule, radice Cyclaminis Par. Bat.*

Dracunculus

Dracunculus Zeylanicus, ſpinoſus, Polypodii foliis, radice repente. *Dracontium Zeylanicum, ſpinoſum, Polypodii foliis, radice repente Par. Bat.*

Dracunculus Zeylanicus, Polyphyllus, caule lævi, ex viridi & albo variegato. *Dracontium Zeylanicum, ramoſo folio, caule ex viridi & albo variegato, lævi, Par. Bat. Serpentaria major ſeu Dracunculus major, polyphyllos Marcgr.* 27. *Edit.* 1648.

Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, maximus, caule trifido. *Dracontium Zeylanicum, ramoſo folio, maximum Par. Bat.*

Dracunculus Americanus, ſcandens. *Dracontium Hederaceum, polyphyllum Plum.* 40. *fig. lxiv.*

Dracunculus Americanus, ſcandens, triphyllus & auritus. *Dracontium Hederaceum, triphyllus & auritum Plum.* 41. *fig. lviij.*

Dracunculus Canadenſis, triphyllus, pumilus. *Arum humile, Ariſarum dictum Virginenſe, triphyllon Pluk. Phytog. Tab.* 148. *fig.* 6.

Dracunculus Americanus, Colocaſiæ foliis laciniatis. *Colocaſia Hederacea, ſterilis & laciniata Plum.* 38. *fig. liij.*

Dracunculus Americanus, humilis, flore & fructu albo Plum.

Dracunculus Americanus piſtillo viridi, longiſſimo. *Arum ſeu Ariſarum Virginianum, Dracontii foliis, bene viridi, longo, acuminato Pluk. Phytog. Tab.* 271. *fig.* 2.

Dracunculus Indicus, folio quinquefido. *Romphal pianta Orientale Zan.* 205.

Dracunculus Indicus, folio trifido. *Arum Zeylanicum, trilobato folio, humilius & minus Par. Bat.*

GENUS III.

Ariſarum.

ARISARUM eſt plantæ genus ab Aro & Dracunculo diverſum, flore A, cucullato. Tab. 70.

Ariſari ſpecies ſunt

Ariſarum latifolium, majus C.B. Pin. 196. *Ariſarum latifolium, alterum Cluſ. Hiſt. lxxiij.*

Ariſarum latifolium, alterum C. B. Pin. 196. *Ariſarum latifolium quibuſdam J.* B. 2. 786. *Ariſarum latifolium* 1. *Cluſ. Hiſt. lxxiij.*

Ariſarum flore in tenuem caudam abeunte. *Ariſarum minus, proboſcideum Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part.* 2. 61. *Tab.* 50.

Ariſarum triphyllum, Americanum, amplioribus foliis. *Dracunculus ſive Serpentaria triphylla, Braſiliana A. R. Par.* 81.

Ariſarum triphyllum, minus, bene atro-rubente Baniſt. *Arum triphyllum, minus, bene atro-rubente, Virginianum Pluk. Phytog. Tab.* 77. *fig.* 5.

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, tubulato, in linguam desinente.

GENUS I.

Aristolochia. *Aristoloche.*

Tab. 71.

ARISTOLOCHIA est plantæ genus, flore A C, monopetalo, anomalo, tubulato & lingulato B D, plerumque adunco, cujus calyx E F, deinde abit in fructum G, membranaceum, ut plurimùm globosum, ovatum vel cylindraceum, in loculementa sex H, divisum, seminibus fœtum I K, compressis & sibi vicissim incumbentibus.

Aristolochiæ species sunt

Aristolochia rotunda, flore ex purpurâ nigro C. B. Pin. 307. *Aristolochia rotunda J. B. 3. 559. Dod. Pempt. 324. Aristoloche ronde.*

Aristolochia rotunda, flore ex albo purpurascente C. B. Pin. 307. *Aristolochia rotunda, altera Clusii J. B. 3. 559. Clus. Hist. lxx. Bocc. Rarior. Plant. 5.*

Aristolochia longa, vera C. B. Pin. 307. *Aristolochia longa J. B. 3. 560. Dod. Pempt. 324.*

Aristolochia longa, Hispanica C. B. Pin. 307. *Aristolochia longa, altera Clusii J. B. 3. 560. Clus. Hist. lxxj.*

Aristolochia Clematitis, recta C. B. Pin. 307. *Aristolochia Clematitis, vulgaris J. B. 3. 560. Aristolochia Sarracenica Dod. Pempt. 326.*

Aristolochia Clematitis, serpens C. B. Pin. 307. *Aristolochia Clematitis, non vulgaris J. B. 3. 561. Aristolochia Clematitis, Bœtica Clus. Hist. lxxj.*

Aristolochia Pistolochia dicta C. B. Pin. 307. *Aristolochia polyrrhizos J. B. 3. 561. Pistolochia Dod. Pempt. 325.*

Aristolochia Pistolochia, minima, incana. *Pistolochia minima, incana Bocc. Mus. Part. 2. 109. Tab. 88.*

Aristolochia Pistolochia, altera J. B. 3. 563. *Pistolochia Cretica* C. B. *Pin.* 307. *Pistolochia altera, sempervirens Clus. Hist. App. 1. cclx.*

Aristolochia polyrrhizos, auriculatis foliis, Virginiana Pluk. Phytog. Tab. 78. fig. 1.

Aristolochia Pistolochia seu Serpentaria Virginiana, caule nodoso Banister, Pluk. Phytog. Tab. 148. fig. 5.

Aristolochia Orientalis, foliis lanceolatis. *Aristolochia Maurorum C. B. Pin.* 307. *Aristolochiis similis, Rhasut & Rumigi Maurorum J. B. 3. 563. Maurorum Rhasut & Rumigi Lugd. App. 29.*

Aristolochia Clematitis 2. fronde perpetuâ, odora V. Lusit.

Aristolochia Clematitis, indica, flore albicante. *Careloe-Vegon. H. Mal. Part. 8. 49.*

Ariſtolochia longa, ſcandens, foliis Ferri equini effigie Plum. 91. fig. cvj.

Ariſtolochia Americana, ſcandens, foliis oblongis, radice repente Plum.

Ariſtolochia Americana, flore è viridi flaveſcente, radice repente Plum.

Ariſtolochia Americana, folio cordiformi, flore longiſſimo, atro-purpureo, radice repente Plum.

Ariſtolochia Americana, folio Hederaceo trifido, maximo flore, radice repente Plum.

Ariſtolochia Americana, Aſari folio, umbilicato, flore longiſſimo, radice repente Plum.

Ariſtolochia dicitur à vocibus Græcis ἄριστος, *optimus*, & λοχεῖα, quæ ſignificat ea quæ partum ſequuntur: eò quòd puerperis opituletur, ut ait Dioſcorides. *Lib. 3. cap. 4.*

GENUS II.

Rapuntium.

RAPUNTIUM eſt plantæ genus, flore A B, monopetalo, anomalo, tubulato vel ſulcato D, in plurimas partes linguiformes C, digitatim diviſo, vaginâ munito E, quæ piſtillum F, excipit; calyx autem G, deinde abit in fructum H, in terna loculamenta I, diviſum, ſeminibus L, fœtum ut plurimùm exiguis, placentæ K, tripartitæ affixis. *Tab. 51.*

Rapuntii ſpecies ſunt

Rapuntium maximum, coccineo ſpicato flore Col. in Rech. 880. *Rapuntium galeatum, Virginianum ſeu Americanum, coccineo flore majore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 466. Cardinale couleur de feu.*

Rapuntium Americanum, coccineo flore, lineis albis eleganter picto. *Rapunculus galeatus, Americanus, coccineo flore, lineis albis eleganter ſtriato Pluk. Almag. Bot. Cardinale panachée.*

Rapuntium Americanum, flore dilutè cæruleo A. R. Par. 105. *Rapunculus galeatus, Virginianus, flore violaceo, majore Mor. Hiſt. Oxon. Par. 2. 466. Cardinale bleuë.*

Rapuntium Americanum, floribus albis. *Rapunculus galeatus, Virginianus, floribus immaculati candoris Hort. Oxon. Cardinale blanche.*

Rapuntium Americanum, Virgæ aureæ foliis, parvo flore ſubcæruleo.

Rapuntium Americanum, altiſſimum, foliis Cirſii, flore vireſcente Plum.

Rapuntium Americanum, foliis Cirſii lucidis, flore multiplici, coccineo, conglobato Plum.

Rapuntium Americanum, Trachelii folio, flore purpuraſcente Plum.

Rapuntium urens, Solonienſe Mor. H. R. Bleſ. *Bocc. Rarior. Plant. 20. Rapunculus galeatus, Bleſenſis ſeu Solonienſis, flore violaceo, minore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 467.*

Rapuntium urens, flore purpureo-cæruleo.

Rapuntium urens, flore albo.

Rapuntium Africanum, minus, anguſtifolium, flore violaceo. *Campanula*

minor, Africana, Erini facie, flore violaceo, caulibus procumbentibus H. L. Bat.

Rapuntium Æthiopicum, violaceo galeato flore, foliis Pinastri Breyn. Cent. 1. 173.

Rapuntium Æthiopicum, cæruleo galeato flore, foliis Coronopi Breyn. Cent. 1. 174.

Rapuntium Æthiopicum, cæruleo galeato flore, foliis dentatis Breyn. Cent. 1. 175.

Rapuntium Canadense, pumilum, Linariæ folio Sarrac.

Rapuntium differt à Campanula & Rapunculo, floris formâ.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, utrimque patente.

GENUS I.

Bignonia.

Tab. 72. BIGNONIA est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, tubulato, utrimque patente & quasi bilabiato: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu siliquam E, septo intermedio G, in duo loculamenta divisam F, seminibus fœtam H, ut plurimùm compressis, utrimque alatis I K.

Bignoniæ species sunt

Bignonia Americana, Fraxini folio, flore amplo, phœniceo. *Gelseminum Hederaceum, Indicum Corn. 102. Jasmin de Virginie.*

Bignonia Americana, arbor, flore luteo, Fraxini folio Plum. *Bignonia Americana, lutea, Fraxini folio, siliquis angustioribus Sur.*

Bignonia Americana, capreolis donata, siliquâ breviori. *Clematis tetraphyllos, Americana, Digitalis flore H. R. Par. Clematis Americana, siliquosa, tetraphyllos A. R. Par. 71. Clematide tetraphylla, Americana Zan. Ist. 74.*

Bignonia Americana, capreolis aduncis donata, siliquâ longissima. *Clematis quadrifolia, flore Digitalis luteo, claviculis aduncis Plum. 80. fig. xciv.*

Bignonia Americana, bifolia, scandens, siliquis latis & longioribus, semine lato Plum. *Bignonia Americana, siliquis longioribus, fuscis, semine spadiceo, magno Sur.*

Bignonia Americana, bifolia, scandens, flore violaceo, odoro, fructu ovato, duro Plum.

Bignonia Americana, bifolia, scandens, flore è luteo purpurascente, inodoro, fructu ovato, duro Plum.

Bignonia Americana, arborescens, Buxi folio tenuiore Plum.

Bignonia arborescens, folio singulari, undulato, siliquis longissimis & angustissimis Plum.

Bignonia arbor Indica, foliis cordiformibus. *Palega-Pajanelli H. Mal. Part.* 1. 77.

Bignonia arbor Indica, foliis oblongis. *Pajanelli H. Mal. Part.* 1. 79.

Bignonia Americana, arborescens, pentaphylla, flore roseo, major, siliquis planis Plum.

Bignonia Americana, arborescens pentaphylla, flore roseo, minor siliquis angulatis Plum.

Bignoniam appellavi, ut Illustrissimo Abbati Bignonio singularem qua ipsum semper colui observantiam, testificarer.

GENUS II.

Digitalis. *Digitale.*

DIGITALIS est plantæ genus, flore A B, monopetalo, anomalo, tubulato utrimque patente, & quasi bilabiato E F G H: ex cujus calyce K, surgit pistillum I, posticæ floris parti C D, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum L O, seu testam è rotundo acuminatam, bifariam dehiscentem N O, in duo loculamenta divisam M P, & seminibus fœtam Q, ut plurimùm exiguis. *Tab.* 73.

Digitalis species sunt

Digitalis purpurea J.B. 2. 812. *Dod. Pempt.* 169. *Digitalis purpurea, folio aspero C. B. Pin.* 243.

Digitalis vulgaris, flore carneo H. Edinb. *Digitalis flore incarnato C. B. Pin.* 243.

Digitalis flore magno, candido J.B. 2. 803. *Digitalis alba, folio aspero C. B. Pin.* 244. *Digitalis* 2. *Dod. Pempt.* 169.

Digitalis Hispanica, purpurea, minor. *Digitalis Verbasci folio, purpurea, minor, perennis, Hispanica Barr. Icon. Digitalis angusto Verbasci folio, montana Bocc. Mus. Part.* 2. 108. *Digitalis Verbacifolia Ejusd. Tab.* 85.

Digitalis Orientalis Sesamum dicta. *Sesamum J. B.* 2. 896. *Dod. Pempt.* 532. *Jugeoline.*

Digitalis Orientalis, altera, semine obscuro. *Sesamum alterum, foliis trifidis, Orientale, semine obscuro Pluk. Phytog. Tab.* 109. *fig.* 4.

Digitalis Orientalis, trifida, flore niveo. *Sesanum Orientale, trifidum, flore niveo Hort. Compt.*

Digitalis minima, Gratiola dicta Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 579. *Gratiola Centauroides C. B. Pin.* 279. *Gratiola J.B.* 3. 474. *Dod. Pempt.* 362.

Digitalis Linifolia, Lusitanica, palustris. *Gratiola alia Lusitanica V. Lusit.*

Digitalis lutea, magno flore C.B. Pin. 244. *Digitalis lutea, flore majore, folio latiore J. B.* 2. 813. *Digitalis lutea Tabern. Icon.* 567.

Digitalis major, lutea vel pallida, parvo flore C.B. Pin. 244. *Digitalis flore minore, subluteo, angustiore folio J. B.* 2. 814.

Digitalis minor, luteo, parvo flore C. B. Pin. 144. *Digitalis angustifolia, luteo, parvo flore C. B. Prod.* 115.

Digitalis angustifolia, lutea C. B. Pin. 244. *Digitalis lutea, parva Lob. Icon.* 573.

Digitalis latifolia, flore ferrugineo H. R. Par. *Digitalis maxima, ferruginea Park. Par.* 381.

Digitalis latifolia, flore ferrugineo, minore H. R. Par.

Digitalis media, flore luteo, rubente Park. Par. 381.

Digitalis angustifolia, flore ferrugineo C. B. Pin. 244. *Digitalis ferruginea folio angustiore J. B.* 2. 813. *Digitalis ferruginea Lob. Icon.* 573.

Digitalis angustifolia, flore purpurascente.

Digitalis Hispanica, angustifolia, flore flavescente.

Digitalis Hispanica, angustifolia, flore nigricante. *Digitalis angustifolia, Hispanica Bocc. Mus. Part.* 2. 136. *Tab.* 98.

Digitalis à similitudine floris cum Digitali, quo mulieres inter consuendum digitos munire solent.

GENUS III.

Scrophularia. *Scrofulaire.*

Tab. 74.

SCROPHULARIA est plantæ genus, flore AB, monopetalo, anomalo, utrimque patente plerumque globoso, in duo veluti labia secto, quorum superiori subsunt duo foliola D: ex calyce autem G, surgit pistillum F, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam H, è rotundo acuminatam, bifariam dehiscentem K L M, septo intermedio N, in duo loculamenta divisam II. seminibusque fœtam ut plurimùm exiguis O, placentæ P, affixis.

Scrophulariæ species sunt

Scrophularia nodosa, fœtida C. B. Pin. 235. *Scrophularia vulgaris & major J. B.* 3. 421. *Scrophularia Dod. Pempt.* 50. *grande Scrofulaire.*

Scrophularia major, hirsuta HR. Par. *Scrophularia foliis & caule hirsutis Mor. H. R. Bles.*

Scrophularia major, caulibus, foliis & floribus viridibus Raii Synops. 161.

Scrophularia aquatica, major C. B. Pin. 235. *Scrophularia maxima, radice fibrosa J. B.* 3. 421. *Betonica aquatilis Dod. Pempt.* 50. *Herbe du Siege.*

Scrophularia palustris, non fœtida seu aquatica, minor C. B. Pin. 235. *Scrophularia fœmina Cam. Epit.* 867.

Scrophularia flore luteo C. B. Pin. 236. *Prodr.* 112. *Scrophularia lutea, magna amplis foliis J. B.* 3. 422.

Scrophularia folio Urticæ C. B. Pin. 246. *Scrophularia flore rubro Camerarii J. B.* 3. 422. *Scrophularia peregrina Cam. Hort. Tab. xliij.*

Scrophularia Melissæ folio. *Scrophularia Scorodoniæ folio Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 482.

Scrophularia Betonicæ folio. *Scrophularia Scordianæ folio V. Lusit.*

Scrophularia peregrina, frutescens, foliis Teucrii crassiusculis Breyn. Cent. 1.

Scrophularia Hispanica, Sambuci folio glabro. *Scrophularia Sambuci folio Park. Theat.* 611. *Sideritis Sambuci folio P. Alp. Exot.* 203.

Scrophularia maxima, Lusitanica, Sambuci folio lanuginoso.

Scrophularia subrotundo, crasso & nigrigante folio, flore luteo pallido, capsulâ turgidâ Bocc. Mus. Part. 2. 65. *Scrophularia capsulâ turgidâ Ejusd. Tab. 65.*

Scrophularia foliis Filicis modo laciniatis vel Ruta canina, latifolia C. B. Pin. 236. *Scrophularia Cretica 1. Clus. Hist. ccix.*

Scrophularia saxatilis, Lucida, Laserpitii Massiliensis foliis Bocc. Mus. Part. 2. 166. *Scrophularia Laserpitii foliis Ejusd. Tab. 117.*

Scrophularia Ruta canina dicta, vulgaris C. B. Pin. 236. *Scrophularia tertia Dodonæo tenuifolia, Ruta canina quibusdam vocata J. B. 3. 423. Ruta canina Clus. Hist. ccix.*

Scrophularia minor, Ruta canina dicta Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 483.

Scrophularia Lusitanica, frutescens, Verbenacæ foliis.

Scrophularia à scrophulis quas sanare existimatur nomen invenit. Scrophulariæ species odore quodam fœtido & ad Sambuci odorem accedente dignosci solent, priusquam flores & fructus proferant.

GENUS IV.

Pinguicula. *Grassete.*

PINGUICULA est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, utrimque patente, sed Violæ formam æmulante, veluti bilabiato D A, & in caudam C, desinente: ex calyce autem D, surgit pistillum E, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam F F, bifariam dehiscentem G G, seminibus fœtam H, exiguis K, placentæ I, affixis. *Tab. 74.*

Pinguiculæ species sunt

Pinguicula Gesneri J. B. 3. 546. *Sanicula montana, flore calcari donato C. B. Pin. 243. Pinguicula Clus. Hist. 310.*

Pinguicula flore albo, minore, calcari brevissimo Raii Hist. 752.

Pinguicula flore amplo, purpureo, cum calcari longissimo Raii Hist. 752.

Pinguicula Cornubiensis, flore minore, corneo Raii Hist. 752.

Pinguicula ab humore pingui, quo folia asperguntur, dicta fuit.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, tubulato, personato.

GENUS I.

Antirrhinum. *Musle de Veau.*

ANTIRRHINUM est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, tubulato, personato B, & in duo labia distincto, quorum superius A, bifidum est, inferius vero D, tripartitum: ex calyce autem F, surgit pistillum E, *Tab. 75.*

posticæ floris parti C, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum C, seu testam calvariæ suillæ æmulam (H, nempe sinciput, IK, orbitas, M, os exhibere videntur) septo intermedio O, in duo loculamenta N, divisam & seminibus fœtam ut plurimum exiguis P, placentæ QR, affixis.

Antirrhini species sunt

Antirrhinum vulgare J. B. 3. 462. *Antirrhinum majus, alterum, folio longiore C. B. Pin.* 211. *Antirrhinum Dod. Pempt.* 182.

Antirrhinum majus, alterum, folio longiore, flore ex candido dilutè purpurascente C. B. Pin. 211.

Antirrhinum flore albo, oris rubentibus Eyst.

Antirrhinum flore albo, oris rubris Eyst.

Antirrhinum flore albo, oris luteis Eyst.

Antirrhinum luteo flore C. B. Pin. 211. *Antirrhinum floribus luteis Lob. Icon.* 405.

Antirrhinum latifolium, pallido, amplo flore Bocc. Mus. Part. 2. 49. Tab. 41.

Antirrhinum angustifolium, majus peregrinum, ruberrimo flore H. R. Par.

Antirrhinum Lusitanicum, flore rubro, elegantissimo Par. Bat. 18.

Antirrhinum longifolium, majus, Italicum, flore amplo, niveo, lactescente H. R. Par.

Antirrhinum Hispanicum, villosum, Origani folio.

Antirrhinum Hispanicum, villosum, Valerianæ rubræ folio.

Antirrhinum Hispanicum, altissimum, angustissimo folio. *Antirrhinum majus, angustifolium, amplo flore, purpureum, Romanum Barr. Icon.*

Antirrhinum medium, flore albo, patulo V. Lusit. *Antirrhinum minus, albo amplo flore Barr. Icon.*

Antirrhinum arvense, majus C. B. Pin. 212. *Antirrhinum angustifolium, sylvestre J. B.* 3. 464. *Antirrhinum sylvestre, Phyteuma Dod. Pempt.* 182.

Antirrhinum arvense, majus, flore albo H. R. Par.

Antirrhinum majus, saxatile, angustissimis foliis, flore purpurascente, minori Barr. Icon.

Ab eo genere excludi debent *Antirrhinum folio dissecto C. B. Pin.* 211. *quod Pedicularis species est. Antirrhinum arvense, minus C. B. Pin.* 212. *cum sequenti ad Linariam referendum. Antirrhinum saxatile, foliis Serpylli C. B. Pin.* 212.

GENUS II.

Linaria. *Linaire.*

Tab. 76. LINARIA est plantæ genus, flore AB, monopetalo, anomalo, personato, posteriùs in caudam FG, desinente, anteriùs in duo labia diviso, quorum superius CD, bifariam vel multifariam, inferius verò AB, trifariam secatur: ex calyce autem I, surgit pistillum H, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam K, subrotundam, septo intermedio Q, in duo loculamenta divisam L, seminibusque fœtam modo compressis &

ſis & marginatis M, modò angulatis & ſubrotundis, placentæ P O, affixis.

Loculamenta autem diverſimodè rumpi ſolent N, & ſemina effundere.

Linariæ ſpecies ſunt

Linaria latiſſimo folio Luſitanica H. R. Par. *Antirrhinum triornithophorum V. Luſit. Linaria Americana, maxima, purpureo flore H. L. Bat.*

Linaria latifolia, Dalmatica, magno flore C. B. Pin. 212. *Prodr.* 106. *Linaria maxima, foliis Lauri, Dalmatica J. B.* 3. 458.

Linaria ſicula, latifolia, triphylla Bocc. Rarior. Plant. 44.

Linaria Valentina Cluſ. Hiſt. 351. *Linaria triphylla, minor, lutea C. B. Pin.* 212. *Linaria trifolia J. B.* 3. 458.

Linaria triphylla, cærulea C. B. Pin. 212. *Linaria cærulea, Apula Col. Part.* 1. 78.

Linaria Bellidis folio C. B. Pin. 212. *Linariæ aliquatenus ſimilis, folio Bellidis J. B.* 3. 459. *Linaria odorata Dod. Pempt.* 184.

Linaria Bellidis folio, flore albo.

Linaria Luſitanica, Bellidis folio ampliore & villoſo.

Linaria Hederaceo folio glabro ſeu Cymbalaria vulgaris. *Cymbalaria floſculis purpuraſcentibus J. B.* 3. 685. *Cymbalaria Italica, folio Hederaceo Lob. Icon.* 615.

Linaria Hederaceo folio villoſo ſeu Cymbalaria Alpina. *Cymbalaria Alpina, villoſa Triumph. Syllab.*

Linaria ſegetum, Nummulariæ folio villoſo. *Elatine folio ſubrotundo C. B. Pin.* 252. *Elatine mas, folio ſubrotundo J. B.* 3. 372. *Veronica fœmina Fuchſii ſive Elatine Dod. Pempt.* 42.

Linaria ſegetum, Nummulariæ folio aurito & villoſo, flore luteo. *Elatine folio acuminato, in baſi auriculato, flore luteo C. B. Pin.* 253. *Elatine fœmina, folio anguloſo J. B.* 3. 372. *Elatine altera Icon. Dod. Pempt.* 42.

Linaria ſegetum, Nummulariæ folio auri o & villoſo, flore cæruleo. *Elatine folio acuminato, flore cæruleo C. B. Pin.* 253.

Linaria Valentina, ſaxatilis & perennis, villoſa, flore luteo.

Linaria pumila, vulgatior, arvenſis. *Antirrhinum arvenſe, minus C. B. Pin.* 212. *Antirrhinum minimum J. B.* 3. 465. *Antirrhinum alterum, minimum repens Lob. Icon.* 406.

Linaria ſaxatilis, Serpylli folio. *Antirrhinum ſaxatile, folio Serpylli C. B. Prodr.* 106. *Bot. Monſp.*

Linaria ſaxatilis, Alſines folio villoſo.

Linaria ſaxatilis, Polygoni folio villoſo.

Linaria Hiſpanica, Nummulariæ folio villoſo. *Antirrhinum ſaxatile, minus, Origani folio viſcoſo & villoſo, flore albo, amplo Barr. Icon.*

Linaria Hiſpanica, triphylla & latifolia, villoſa.

Linaria Luſitanica, maritima, Polygalæ folio.

Linaria minima, hirſuto folio acuminato, in baſi auriculato, flore luteo, minimo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 503.

Linaria puſilla, procumbens, latifolia, flore pallido, rictu aureo Raii Hiſt. 755.

Linaria latifolia, triphylla, flore purpureo, magno, rictu aureo.
Linaria annua, purpuro-violacea, calcaribus longis, foliis imis rotundioribus Bot. Monsp. *An Linaria cærulea, calcaribus longis J. B.* 3. 461.
Linaria pumila, Lusitanica, floribus palato carentibus.
Linaria vulgaris, lutea, flore majore C. B. Pin. 212. *Linaria lutea, vulgaris J. B.* 3. 456. *Linaria prima Dod. Pempt.* 183. *Linaire commune ou Lin sauvage.*
Linaria vulgaris, flore majore, albo C. B. Pin. 213.
Linaria, vulgaris, lutea, flore minore C. B. Pin. 213.
Linaria flore pallido, rictu aureo C. B. Pin. 213. *Linaria Pannonica, flore luteo, minore quam in vulgari J. B.* 3. 458. *Linaria Pannonica* 1. *Clus. Hist.* 322.
Linaria flore pallido, rictu aureo, elatior.
Linaria flore pallido, rictu purpureo C. B. Pin. 213. *Linaria flore albicante Eyst.*
Linaria erecta, flore majore, odoro, obsoletè cæruleo, rictu flavescente H. R. Par.
Linaria minor, repens & inodora H. R. Par.
Linaria purpurea, major, odorata C. B. Pin. 213. *Linaria purpurea, magna J. B.* 3. 360. *Linaria altera, purpurea Dod. Pemp.* 183.
Linaria alba, major, odorata C. B. Pin. 213.
Linaria purpurea, major, odorata, foliis minus angustis C. B. Pin. 213.
Linaria capillaceo, folio odora C. B. Pin. 213. *Linaria odorata, Monspessulana J. B.* 3. 459. *Linaria Caryophyllata Cam. Hort.* 90.
Linaria foliis angustis, ex viridi canescentibus C. B. Pin. 213. *Linaria Hispanica, iij Clus. Hist.* 320.
Linaria tenuifolia, æruginei coloris C. B. Pin. 212. *Linaria Hispanica ij Clus. Hist.* 320.
Linaria lutea, montana, Genistæ tinctoriæ folio C. B. Pin. 213.
Linaria lutea, flore minimo C. B. Pin. 213.
Linaria Americana, parvo flore, luteo C. B. Pin. 212. *Linaria Americana C. B. Prodr.* 106.
Linaria arvensis, cærulea C. B. Pin. 213. *Linaria arvensis, cærulea, erecta C. B. Prodr.* 107. *Linaria odorata, Monspessulana, minor, cærulea J. B.* 3. 461.
Linaria arvensis, violacea C. B. Pin. 213.
Linaria quadrifolia, lutea C. B. Pin. 213. *Linaria tetraphylla, lutea, minor Col. Part.* 1. 299.
Linaria pumila, supina, lutea C. B. Pin. 213. *Linaria lutea, parva, serpens J. B.* 3. 457. *Linaria Hispanica v Clus. Hist.* 321.
Linaria pumila, foliis carnosis, flosculis minimis, flavis C. B. Pin. 213. *Linaria lutea, parva, annua J. B.* 3. 457. *Linaria* 2. *Moravica* 1. *Clus. Hist.* 321.
Linaria foliis carnosis, cinereis C. B. Pin. 213. *Linaria Hispanica iv. Clus. Hist.* 321.
Linaria cærulea, repens C. B. Pin. 213. *Linaria parva, purpurea, foliis sine*

ordine dispositis J. B. 3. 460. Linaria iv. Moravica ij Clus. Hist. 322.

Linaria repens, flore candidissimo Pluk. Almag. Bot.

Linaria quadrifolia, supina C.B. Pin. 213. *Linaria purpurea, parva J. B. 3. 480. Linaria tertia, Styriaca Clus. Hist. 322.*

Linaria Sicula, multicaulis, Molluginis folio Bocc. Rarior. Plant. 38.

Linaria annua, angustifolia, flore majore, luteo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 499.

Linaria maritima, minima, viscosa, foliis hirsutis, floribus luteis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 499.

Linaria Hispanica, tenuifolia, villosa & viscosa.

Linaria saxatilis, Thymi folio.

Linaria annua, angustifolia, flosculis albis, longius caudatis Triumph. 87. *An Linaria alba vel albicans, inodora J. B. 3. 459. Osyris alba Lob. Icon. 408?*

Ab eo genere excludendæ sunt *Osyris frutescens, baccifera C. B. Pin. 212. quæ ad Casiam pertinet. Linaria folioso capitulo luteo, majore C. B. Pin. 212. quæ Conyzæ species. Linaria folioso capitulo luteo, minor C. B. Pin. 213. Conyzæ species. Linariæ aureæ affinis C. B. Pin. 213. Linaria montana, flosculis albicantibus C. B. Pin. 213. ad Alchimillam revocanda.*

Linariam à Lini foliorum similitudine appellarunt.

GENUS III.

Asarina.

ASARINA est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, tubulato, personato, Antirrhini floris æmulo: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam E, subrotundam, septo intermedio G, in duo loculamenta divisam K, & seminibus fœtam H, placentæ affixis. Loculamenta autem variè rumpi solent F, ut Linariæ fructus. Quare Asarina definiri potest plantæ genus Antirrhini flore & Linariæ fructu. *Tab. 76.*

Asarinæ speciem unicam novi.

Asarina Lobelii Lugd. 915. *Hedera saxatilis, magno flore C. B. Pin. 306. Asarina Lobelii, flore Hederæ terrestris J. B. 3. App. 856. Asarina sive saxatilis Hederula Lob. Icon. 601.*

Asarina dicitur quasi planta ad Asarum accedens, propter foliorum formam.

GENUS IV.

Pedicularis. *Pediculaire.*

PEDICULARIS est plantæ genus, flore AB, monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius AB, galeatum est, inferius verò C, plerumque tripartitum. Ex calyce autem DF, surgit pistillum EG, posticæ floris parti X, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum HM, bifariam dehiscentem IN, in duo loculamenta divisum KO, *Tab. 77.*

ſeminibuſque fætum oblongis L, vel compreſſis & marginatis P.

Pedicularis ſpecies ſunt

Pedicularis pratenſis, lutea vel Criſta galli C. B. Pin. 163. *Criſta galli fœmina J. B. 3. 436. Criſta galli Dod. Pempt. 556.*

Pedicularis pratenſis, lutea, erectior, calyce floris hirſuto. *Criſta galli mas J. B. 3. 436. Pedicularis lutea Tabern. Icon. 791.*

Pedicularis Alpina, floribus ſpicatis, pallidis. *Criſta galli montana, floribus pallidis in ſpicam congeſtis Raii Hiſt. 770.*

Pedicularis lutea, viſcoſa, ſerrata, pratenſis *Euphraſia lutea, viſcata, ſerrata, pratenſis Mor. H. R. Bleſ.*

Pedicularis Hiſpanica, umbellata. *Criſta galli umbellata C. B. Prodr. 85.*

Pedicularis anguſtifolia, montana. *Criſta galli anguſtifolia, montana C. B. Prodr. 86.*

Pedicularis verſicolor, ſpicata. *Alectorolophos Italica, verſicolor ſpicata Barr. Icon.*

Pedicularis maritima, folio oblongo, ſerrato *Trixago apula, unicaulis τετραστιχῆς Col. Part. 1. 199. Chamædrys unicaulis, ſpicata C. B. Pin. 148. Antirrhinum album, ſerrato folio J. B. 3. 437. Antirrhinum folio diſſecto C. B. Pin. 211.*

Pedicularis annua, Alpina, lutea, anguſtifolia.

Pedicularis purpurea, annua, minima, verna. *Euphraſia purpurea, minor C. B. Prodr. 111. Bot. Monſp. Euphraſia pratenſis, Italica, latifolia C. B. Pin. 234. Euphraſia non ſcripta ſive media Col. Part. 1. 202.*

Pedicularis alba, annua, minima, verna. *Euphraſia pratenſis, Italica, latifolia, flore candido C. B. Pin. 234.*

Pedicularis Anglica, foliis brevibus, obtuſis. *Euphraſia rubra Weſt-Morlandica, foliis brevibus, obtuſis Raii Synopſ. 162.*

Pedicularis alpina, Teucrii folio, atrorubente comâ. *Clinopodium Alpinum, hirſutum C. B. Pin. 225. Chamædri vulgari falſæ aliquatenus affinis, Alpina & Clinopodium Alpinum Ponæ J. B. 3. 289. Clinopodium Alpinum Pon. Bald. Ital. 95.*

Pedicularis Pyrenaica, Veronicæ folio.

Pedicularis Luſitanica, altiſſima, Chamædrifolia.

Pedicularis ſerotina, purpuraſcente flore. *Euphraſia pratenſis, rubra C. B. Pin. 234. Euphraſia parva, purpurea J. B. 3. 433. Euphraſia altera Dod. Pempt. 55.*

Pedicularis ſerotina, lutea. *Euphraſia pratenſis, lutea C. B. Pin. 234. Coris Monſpeſſulana, lutea J. B. 3. 433. Euphraſia ſylveſtris, major, lutea, anguſtifolia Col. Part. 1. 203.*

Pedicularis foliis Lini anguſtioribus. *Euphraſia foliis Lini, anguſtioribus C. B. Pin. 234. Euphraſia Linifolia Col. Part. 2. 69.*

Pedicularis Luſitanica, pratenſis, gramineo folio. *Euphraſia ſcoparia, flore luteo V. Luſit.*

Pedicularis Hiſpanica, paluſtris Kali folio.

Pedicularis Alpina, lutea C. B. Pin. 163. *Pedicularis Alpina, flore luteo, radice nigra J. B. 3. 439. Filipendula Alpina Lugd. 1138.*

Pedicularis Alpina, Filicis folio, major C.B. Pin. 163. *Pedicularis major Dalechampii J.B. 3.438. Pedicularis major, Alpina Lugd. 1138.*

Pedicularis Alpina, Filicis folio, minor C. B. Pin. 163. *Alectorolophos iij. Clus. Hist. ccx. Alectorolophus Alpinus, minor Clus. Pan.* 707.

Pedicularis Alpina, folio Ceterac C. P. Pin. 163. *Herba foliis Aspleno persimilis Gesn. Fract.* 65.

Pedicularis Alpina, Asphodeli radice, purpurascente flore. *Filipendula montana, flore Pedicularia C. B. Pin.* 163. *Pedicularis bulbosa J. B.* 3. 438 *Alectorolophos Alpina Clus. Hist. ccx.*

Pedicularis Alpina, altera, Asphodeli radice. *Filipendula montana, altera C.B. Pin.* 163. *Alectorolophos Alpina ij. Clus. Hist. ccx.*

Pedicularis pratensis, purpurea C.B.Pin. 163. *Pedicularis quibusdam Crista galli, flore rubro J. B.* 3. 437. *Fistularia Dod. Pempt.* 556.

Pedicularis pratensis, floribus candidis C. B. Pin. 163. *Pedicularis quibusdam Crista galli flore albo J. B.* 3. 437.

Pedicularis palustris, rubra, elatior Raii Hist. 770.

Pedicularis palustris, alba, elatior Raii Synops. 162.

[a] Dodonæus Pedicularem dictam existimat, quòd pecori ac jumentis quæ eâ pascuntur, pediculorum copiam gignat: [b] Lobelius, quòd pediculos enecet: [c] Raius verò, quòd ejus folia rugas habeant pediculis similes.

a *Pempt.* 556.
b *Adv.* 228.
c *Hist.* 769.

GENUS V.

Melampyrum.

MELAMPYRUM est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius C, galeatum est, inferius D, plerumque integrum. Ex calyce autem F, surgit pistillum E, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam G, subrotundam, bifariam dehiscentem H H, septo intermedio L, in duo loculamenta divisam K, seminibusque fœtam I, granorum Tritici æmulis. *Tab.* 78.

Melampyri species sunt

Melampyrum purpurascente comâ C. B. Pin. 234. *Melampyrum multis sive Triticum Vaccinum J. B.* 3. 439. *Triticum Vaccinum Dod. Pempt.* 541.

Melampyrum luteum, latifolium C. B. Pin. 234. *Melampyrum sylvaticum, flore luteo sive Satureia lutea, sylvestris J. B.* 3. 441. *Milium sylvaticum* 1. *Alsine sylvatica & Milium sylvaticum, ij. Tabern. Icon.* 242.

Melampyrum cristatum, flore albo & purpureo J.B. 3. 440.

Ab genere excludendum est *Melampyrum luteum, minimum C. B. Pin.* 234; quod Ranunculi species existimatur.

Melampyrum dicitur à vocibus Græcis πυρὸς *Triticum*, & μέλας *niger*, propter seminis formam & colorem.

GENUS VI.

Euphrasia. *Eufraise.*

Tab. 78. EUPHRASIA est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius surrectum & multifariam sectum, inferius vero C, in tres partes dividitur, quæ singulæ quoque bifidæ sunt. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam oblongam FG, in duo loculamenta divisam H, seminibusque fœtam exiguis I.

Euphrasiæ species sunt

Euphrasia officinarum C.B.Pin. 233. *Euphrasia J.B. 3.432. Dod. Pempt. 54. Eufraise.*

Euphrasia ramosa, pratensis, flore albo Eyst.

Euphrasia minus ramosa, flore ex cæruleo purpurascente Eyst.

Euphrasia Alpina, parva luteis floribus C.B. Pin. 233. *Euphrasia minima, lutea Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 60.*

Euphrasia tenuissimè dissecto folio, anguloso Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 60.

Euphrasiæ species floribus & fructu carentes dignosci solent foliis venosis & incisis: à Melampyro & Pediculari differt Euphrasia floris formâ.

GENUS VII.

Polygala.

Tab. 79. POLYGALA est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, personato posteriùs non perforato B, anteriùs in duo labia distincto, quorum superius A, bifidum est, inferius verò C, pulchrè fimbriatum. Ex floris ima parte surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, compressum, bifariam dehiscentem F, in duo loculamenta divisum G, & seminibus fœtum oblongis H, fructus autem involvi solet calyce ipso floris I, ex quinque foliis constante; tribus nempe exiguis, & duobus amplioribus KL, quæ deinde fructum complectuntur alarum instar M.

Polygalæ species sunt

Polygala major C.B.Pin. 215. *Polygala vulgaris, major J.B. 3.387. Polygala major, cærulea Tabern. Icon.* 829.

Polygala major, alba Tabern. Icon. 829.

Polygala major purpurea Tabern. Icon. 830.

Polygala vulgaris C. B. Pin. 215. *Polygalon multis J.B. 3. 386. Polygala cærulea Tabern. Icon.* 831.

Polygala alba Tabern. Icon. 831.

Polygala purpurea Tabern. Icon. 831.

Polygala acutioribus foliis, Monspeliaca C.B. Pin. 215. *Onobrichis tertia, purpurea Dalechampii Lugd.* 491.

Polygala acutioribus foliis, Monspeliaca, floribus cæruleis H.R. Monsp.

Polygala annua, erecta, angustifolia, floribus coloris obsoleti, carneis lineis, virgatis Bot. Monsp. *Polygala vulgaris, coloris obsoleti, foliis angustissimis J. B.* 3. 388.

Polygala foliis lanceolatis, brevibus Bocc. Mus. Part. 2. 141. *Polygala brevi, lanceolato folio Ejusd. Tab.* 99.

Polygala montana, minima, Myrtifolia. *Chamæmyrsine quorundam Dalechampii Lugd.* 1175.

Polygala Lusitanica, frutescens, magno flore, foliis minimis.

Polygala Africana, frutescens, angustifolia, major Oldenl. *Polygala frutescens Capitis Bonæ Spei Breyn. Cent.* 1. 107.

Polygala Africana, frutescens, angustissimo folio minor Oldenl.

Polygala Africana, Lini folio, magno flore Oldenl.

Polygala Africana, frutescens, Buxi folio, maximo flore Oldenl.

Polygala fruticosa, Buxi folio, flore flavescente. *Chamæbuxus flore Coluteæ flavescente C. B. Pin.* 471. *Anonymos flore Coluteæ Clus. Hist.* 105.

Polygala fruticosa, Buxi folio, flore ex purpurea rubente. *Chamæbuxus flore Coluteæ ex purpurea rubescente C. B. Pin.* 471. *Prioris varietas.*

Polygala à vocibus Græcis πολὺ, *multùm*, & γάλα, *lac*, quasi diceretur planta lactis copiam afferens.

GENUS VIII.

Adhatoda.

ADHATODA est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius A, vel aduncum vel sursum ad posteriora revolutum, inferius verò C, tripartitum. Ex floris calyce D, surgit pistillum E, floris parti posteriori B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F, clavæ æmulum, septo intermedio H, in duo loculamenta G, divisum, bifariam dehiscentem, seminibusque fœtum ut plurimum compressis, & quasi cordiformibus I. *Tab.* 79.

Adhatodæ species sunt

Adhatoda Zeylanensium H. L. Bat.

Adhatoda flore minori. *Bem-curini H. Mal. Part.* 2. 33.

Adhatoda floris labio superiori angustissimo & ad posteriora reclinato. *Carim-curini H. Mal. Part.* 2. 31.

Adhotada herbacea, Circææ foliis, parvo fructu.

GENUS IX.

Orobanche.

OROBANCHE est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius A, galeatum est, inferius vero B, tripartitum. Ex ima parte floris surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, oblongum, unicapsularem, in duas veluti *Tab.* 81.

carinas dehiſcentem E, ſeminibuſque fœtum F, ut plurimùm minutiſſimis.

Orobanches ſpecies ſunt

Orobanche major, Caryophyllum olens C. B. Pin. 87. *Orobanche flore majore J. B. 2. 780. Limodoron ſive Orobanche Dod. Pempt.* 552.

Orobanche major, fœtidiſſima, ſylvæ Bononienſis.

Orobanche Luſitanica, flore atropurpureo.

Orobanche flore minore J. B. 2. 781.

Orobanche ſubcæruleo flore ſive ij Cluſ. Hiſt. 271.

Orobanche ramoſa, floribus purpuraſcentibus C. B. Pin. 88. *Orobanche minor, purpureis floribus ſive ramoſa J. B.* 2. 781. *Orobanche iij.* πολύκλωνος *Cluſ. Hiſt.* 271.

Orobanche ramoſa, floribus cæruleis C. B. Pin. 88.

Orobanche ramoſa, floribus ſubalbidis C. B. Pin. 88.

Orobanche, quaſi Orobi angina à vocibus Græcis Ὄροβον ἄγχειν, quod Orobum & Viciam cæteraque legumina inter quæ naſcitur, ſtrangulare exiſtimetur.

SECTIO V.

De Herbis, flore monopetalo, anomalo, in annulum deſinente.

GENUS I.

Acanthus. *Acante.*

Tab. 80. & 81.

ACANTHUS eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, cujus anterior pars A, trifariam dividitur, poſterior verò B, in annulum deſinit, ſtaminibus C, labii ſuperioris locum occupantibus, apiceſque D, ſcoparum æmulos ſuſtinentibus. Ex calyce autem K, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F G, glandiformem, calyce obvolutum, ſepto intermedio L, in duo loculamenta diviſum H I, & ſeminibus fœtum M, ut plurimùm gibbis.

Acanthi ſpecies ſunt

Acanthus ſativus vel mollis Vergilii C. B. Pin. 383. *Carduus Acanthus ſive Branca Urſina J. B.* 3. 75. *Acanthus ſativus Dod. Pempt.* 719. *Acante.*

Acanthus aculeatus C. B. Pin. 383. *Carduus Acanthus ſive Branca Urſina ſpinoſa J. B.* 3. 75. *Acanthus ſylveſtris Dod. Pempt.* 719.

Acanthus rarioribus & brevioribus aculeis munitus. *Acanthus ſylveſtris, mitioribus ſpinis Pluk. Almag. Bot.*

Acanthi ſpecies floribus carentes foliorum formâ dignoſcuntur. Hæc autem adeo venuſta ut columnarum capitulis inſculpi ſoleat. Conſulatur Vitruvius lib. 4. cap. 1.

CLASSIS

CLASSIS IV.

DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,
Flore monopetalo, labiato.

FLos LABIATUS dicitur flos monopetalos, qui infernè tenuatur in fistulam, supernè verò in labium ampliatur vel unicum vel geminum. Huic proprium est 1° ut calycem habeat unifolium, plerumque tubulatum, vel cucullum papyraceum referentem. 2° Ut pistillum ejus, cui quatuor embryones adhærescunt, abeat in fructum ex quatuor seminibus constantem, in ipso calyce tanquam in capsula propria maturescentibus, quâ notâ distinguitur à flore Personato, cujus pistillum abit in capsulam à calyce longè divisam. Differt præterea flos labiatus à flore rotato vel infundibuliformi cui succedunt quatuor semina (quales sunt flores Echii, Buglossi, Symphyti) quòd floris Labiati labia rictum habeant, hoc est faciem larvæ seu ludicræ cujusdam personæ vel rostri animalium æmulam.

SECTIO I.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium superius galeatum est vel falcatum.

GENUS I.

Phlomis.

PHLOMIS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, quod galeatum est, inferiori H, totum incumbit, tripartito & nonnihil extuberanti: ex calyce autem C, surgit pistillum D, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F, oblonga, in capsula G, seu tubo pentagono, qui calyx floris fuit, recondita. *Tab. 82.*

Phlomidis species sunt

Phlomis fruticosa, Salviæ folio latiore & rotundiore. *Verbascum latis Salviæ foliis C. B. Pin. Verbascum iv. sive sylvestre Matth.* 1146.

Phlomis fruticosa, Salviæ folio longiore & angustiore. *Verbascum 4. Masthioli Lob. Icon.* 560.

Phlomis fruticosa, flore purpureo, foliis rotundioribus. *Salvia fruticosa*

Cisti folio, haud incano, floribus purpureis Pluk. Phytog. Tab. 57. fig. 6. Verbascum subrotundo Salviæ folio C.B. Pin. 240.

Phlomis fruticosa, Lusitanica, flore purpurascente, foliis acutioribus. *Verbascum Salviæ folio, flore rubro, Lusitanicum V. Lusit. Verbascum latis Salviæ foliis, alterum, flore rubello H. R. Par.*

Phlomis Narbonensis, Hormini folio, flore purpurascente. *Marrubium nigrum, longifolium C. B. Pin. 230. Herba venti Monspeliensibus J. B. 3. App. 854. Herba venti Lob. Icon. 532.*

Phlomis Hispanica, fruticosa, candidissima, flore ferrugineo. *Stachys fruticans, latifolio, tomentosa, flore ferrugineo Barr. Icon.*

Phlomis Hispanica, candidissima, herbacea.

Phlomis Lychnitis Clus. Hist. xxvij. *Verbascum angustis Salviæ foliis C. B. Pin. 240. Verbascum sylvestre, Monspeliense, flore luteo, hiante J.B. 3. 307.*

GENUS II.

Horminum. *Ormin.*

Tab. 82.

HORMINUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, parvum & galeatum est, inferius verò C, in tres partes divisum, mediâ cochlearis instar excavatâ. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F, subrotunda, in capsulâ G, quæ calyx floris fuit, recondita.

Hormini species sunt

Horminum comâ purpuro-violaceâ J.B. 3. 309. *Horminum sativum C. B. Pin. 238. Horminum Dod. Pempt. 294.*

Horminum comâ rubrâ J. B. 3. 309.

Horminum comâ viridi. *Horminum sativum, alterum, foliis totis viridibus H. R. Par.*

Horminum sylvestre, latifolium, verticillatum C. B. Pin. 238. *Gallitrico affinis planta, Horminum sylvestre, latifolium Clusio J. B. 3. 314. Horminum sylvestre, iij. Clus. Hist. xxix.*

Horminum Napi folio Mor. H. R. Bles.

Horminum minus, folio sinuato, flore minore, dilutè cæruleo Mor. H. R. Bles. *Horminum Verbenæ laciniis, angustifolium Triumph. 66.*

Horminum pratense, flore minimo Schol. Bot. 68.

Horminum sylvestre, Lavandulæ flore C.B. Pin. 239. *Gallitricis affine Maru, si non genus aliquod, Sclarea Hispanica Taberbæmontani J. B. 3. 113. Sclarea Hispanica Tabern. Icon. 374.*

Horminum spicatum, Lavandulæ flore & odore Bocc. Rarior. Plant. 48.

Horminum dicitur ab ὁρμάω, hoc est *impetu feror.* a Creditur enim in vino bibitum etiam Venerem stimulare.

a Diosc. lib. 3. cap. 145.

GENUS III.

Sclarea. *Toute-bonne.*

SCLAREA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, falcatum est, inferius verò C, in tres partes divisum, media cochlearis instar excavatâ. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, floris parti posteriori B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F H, subrotunda G I, in capsula K L, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab. 82.*

Sclareæ species sunt

Sclarea Tabern. Icon. 373. *Horminum Sclarea dictum C. B. Pin. 238. Gallitricum sativum J. B. 3. 309. Orvala Dod. Pempt. 292. Orvale, Toute-bonne.*

Sclarea vulgaris, lanuginosa, amplissimo folio. *Æthiopis foliis sinuosis C. B. Pin. 231. Æthiopis multis J. B. 3. 315. Æthiopis Dod. Pempt. 148.*

Slarea laciniatis foliis. *Æthiopis laciniatis foliis Barr. Icon.*

Slarea Lusitanica, glutinosa, amplissimo folio.

Slarea Asphodeli radice. *Horminum sanguineum, Asphodeli radice Triumph. 69. Horminum sylvestre, maculatum, tuberosum Franc. de Honuphriis.*

Slarea Indica, flore variegato. *Horminum Indicum, maximum, flore variegato H. R. Par. Horminum majus, amplo flore violaceo, lobis florum punctis aureis notatis Mor. H. R. Bles.*

Sclarea Pyrenaica, glutinosa, foliis sinuatis. *Horminum Anguriæ folio Par. Bat. Horminum Pyrenaicum, glutinosum, Anguriæ folio D. Fagon. Schol. Bot.*

Sclarea Tingitana, fœtidissima, hirsuta, flore albo.

Sclarea Africana, præcox, annua.

Sclarea maxima, Bætica, annua, flore dilutè cæruleo. *Horminum Bæticum, maximum, flore dilutè cæruleo H. R. Par.*

Sclarea pratensis, foliis serratis, flore cæruleo. *Horminum pratense, foliis serratis C. B. Pin. 238. Gallitricum sylvestre vulgò sive sylvestris Sclarea flore cæruleo, magno J. B. 3. 311. Orvala sylvestris, species quarta Dod. Pempt. 293.*

Sclarea pratensis, foliis serratis, flore albo. *Horminum pratense, flore albo, foliis serratis H. R. Par. Gallitricum sylvestre, flore majore albo J. B. 3. 312.*

Sclarea pratensis, foliis serratis, flore suavè-rubente. *Horminum pratense foliis serratis, flore suavè-rubente H. R. Par. Gallitricum sylvestre vulgò, sive sylvestris Sclarea, flore purpureo, magno J. B. 3. 311.*

Sclarea major, foliis in profundas lacinias incisis, *Horminum sylvestre, majus foliis profundius incisis C. B. Pin. 239. Gallitricum sylvestre, comâ virescente J. B. 3. 312. Hormini sylvestris iiij. prima species Clus. Hist. quoad Icon. xxx.*

Sclarea Syriaca, flore albo. *Horminum Syriacum, Sclarea dicto congener, flore albo, an Bisermas Camerarii H. R. Par.*

Sclarea Syriaca, flore cæruleo.

Sclarea, folio Salviæ, major vel maculata. *Horminum Sylvestre, Salvi-folium, majus vel maculatum C. B. Pin. 239. Hormini sylvestris v. altera species Clus. Hist xxxj.*

Sclarea folio Salviæ, minor, sive glabra. *Horminum sylvestre, Salvifolium minus C.B. Pin. 239. Gallitricum glabrum, folio Salviæ, flore purpureo J.B. 3. 312. Hormini sylvestris v. species prior Clus. Hist. xxxj.*

Sclarea folio Salviæ, flore purpureo. *Horminum Salviæ folio Mor. H. R. Bles.*

Sclarea folio triangulari, dentato. *Horminum Lapathi unctuosi folio seu majus, hastato folio Mor. H. R. Bles.*

Sclarea folio triangulari, caule tomentoso. *Horminum hastatis amplioribus foliis seu Ari modo alatis, caulis & pediculis araneosâ lanugine villosis, ex insula Gomera Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 301. fig. 2.*

Sclarea Tingitana, Betonicæ folio, flore cæruleo.

Sclarea Africana, frutescens, Helianthemi folio Oldenl.

Sclarea laciniata, pumila, flore magno. *Horminum valde pumilum, laciniatum, flore amplo, cæruleo Sherardi Pluk. Almag. Bot.*

Sclarea rugoso, verrucoso & laciniato folio. *Horminum Syriacum, rugoso verrucosoque folio, Cornu cervinum exprimente Prod. Par. Bat. Horminum rugoso verrucosoque folio Par. Bat. Pluk. Phytog. Tab. 194. fig. 5.*

GENUS IV.

Salvia. *Sauge.*

Tab. 83.

SALVIA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A B, modò fornicatum est, modò falcatum, inferius verò D E, tripartitum, extuberans, nec cochlearis instar excavatum, ut in Hormino & Sclareâ. Ex calyce autem H, surgit pistillum I, posticæ floris parti C, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina M, subrotunda L, in capsulâ K, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addenda sunt stamina F G, os Hyoïdes quodammodo repræsentantia.

Salviæ species sunt

Salvia montana, maxima, foliis Hormini, flore flavescente. *Horminum luteum, glutinosum C.B. Pin. 238. Galeopsis species lutea, viscida, odorata, nemorensis J.B. 3. 314. Orvala 3. Dod. Pempt. 292.*

Salvia major, an Sphacelus Theophrasti C.B. Pin. 237. *Salvia latifolia J.B. 3. 304. Salvia major Dod. Pempt. 390.*

Salvia major, calyce florum purpurascente.

Salvia major, foliis versicoloribus C. B. Pin. 237.

Salvia major, foliis ex luteo & viridi variegatis H. A. Par.

Salvia altera, perelegans, tricolor, argentea Belgarum H. R. Par.

Salvia minor, sinuata, foliis per limbum aureis H. R. Par.

Salvia folio subrotundo C.B. Pin. 238. *Prodr.* 113.

Salvia latifolia, serrata C. B. Pin. 237. *Salvia folio serrato Prodr.* 113. *Salvia serrata, crispa J.B. 3. 305. Sauge frisée.*

Salvia Absinthium redolens J.B. 3. 307. *Salvia minor, altera C. B. Pin.* 237.

Salvia baccifera C. B. Pin. 237. *Salvia Cretica, Pomifera Clus. Hist.* 343.

Salvia Cretica, non Pomifera Cluf. Hift. 343.
Salvia Cretica, non Pomifera, flore albo.
Salvia anguftifolia, ferrata C. B. Pin. 237. *Salvia Cretica, anguftifolia Cluf. Hift.* 343.
Salvia minor, aurita & non aurita C. B. Pin. 237. *Salvia minor, auriculata J. B.* 3. 305. *Salvia minor Dod. Pempt.* 290. *Sauge franche.*
Salvia minor, non aurita, flore albo H. R. Par.
Salvia minor, foliis variegatis H. R. Par. App.
Salvia folio tenuiore C. B. Pin. 237. *Salvia Hifpanica, flore albo Eyft.*
Salvia Hifpanica, Lavandulæ folio.
Salviæ fpecies flore fructuque carentes facile dignofcuntur odore quodam proprio, aromatico, graveolente, & foliis rugofis quales effe folent ufu detritæ veftes.
Salvia à folvendo, quòd pluribus morbis fuccurrere exiftimetur.

GENUS V.

Dracocephalon.

DRACOCEPHALON eft plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium fuperius A, quod galeatum eft, inferiufque C, tripartitum in fauces definunt B, fpeciemque capitis nefcio cujus Draconis præ fe ferunt. Ex calyce autem furgit piftillum F, pofticæ floris parti D, adinftar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ftipatum, qui deinde abeunt in totidem femina G, in capfulâ H, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab.* 83.

Dracocephali fpeciem unicam novi.

Dracocephalon Americanum Breyn. Prodr. 1. 34. *Digitalis Indica, anguftifolia, profundè ferrata, Perficæ folio H. R. Par. Digitalis Americana, purpurea, folio ferrato A. R. Par.* 79. *Pfeudodigitalis foliis dentatis, Perficæ foliis Bocc. Rarior. Plant.* 11.

Dracocephalon dicitur à vocibus Græcis δράκων *draco*, & κεφαλὴ *caput*.

GENUS VI.

Caffida. *La Toque.*

CASSIDA eft plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium fuperius A C, galeam cum duabus auriculis refert: inferius verò D, plerumque bifidum eft. Ex calyce autem E, cujus fuperior pars eft criftata F, furgit piftillum G, pofticæ floris parti B, adinftar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ftipatum, qui deinde abit in totidem femina K, oblonga L, in capfulâ H I, quæ floris calyx fuit, recondita, capfulâ, inquam, caput galeâ munitum non malè repræfentante; pars enim fuperior I, criftam, inferior verò H, aliam partem galeæ quà maxilla inferior fovetur, exhibere videntur. *Tab.* 84.

Caffidæ fpecies funt

Caffida Col. Part. 1. 187. *Lamium peregrinum five Scutellaria C. B. Pin.* 231.

Scutellaria Teucrii facie J. B. 3. 291. Lamium Aſtragaloides Corn. 129.

Caſſida flore exalbido. *Scutellaria Teucrii facie, flore albo J. B. Deſcript. 3. 291. Caſſida flore ex albo pallente Col. Part. 1. 190.*

Caſſida Alpina, ſupina, magno flore. *Teucrium Aſtragaloides, Caſſida minor H. R. Par.*

Caſſida Americana, procerior. *Scutellaria aquatica, major, Americana H. L. Bat.*

Caſſida paluſtris, vulgatior, flore cæruleo. *Lyſimachia cærulea, galericulata vel Gratiola cærulea C. B. Pin. 246. Tertionaria aliis Lyſimachia galericulata J. B. 3. 435. Lyſimachia galericulata Lob. Icon. 344.*

Caſſida paluſtris, vulgatior, flore albo.

Caſſida paluſtris, minima, flore purpuraſcente. *Gratiola minor & latifolia noſtras Park. Theat. 220.*

Caſſida Americana, Malvæ folio. *Scutellaria Americana, Malvæ folio Mor. H. R. Bleſ.*

Caſſida Alpina, ſupina, magno flore albido.

Caſſida peregrina, Meliſſæ folio.

Caſſida Canadenſis, pumila Origani folio Sarrac.

Col. Part. 1. 187. A ſingulari & privata fructus ſive Pericarpii formâ (inquit Columna,) in aliis nondum viſa, militaris galeæ iconem exprimente, Caſſidam appellare libuit, ſic enim Latinè illam appellant.

GENUS VII.

Brunella. *Brunelle.*

Tab. 84. BRUNELLA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius B, galeatum eſt, inferius verò C, in tres partes diviſum, mediâ D cochlearis inſtar excavatâ. Ex calyce autem X ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti E ad inſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum F, qui deinde abeunt in totidem ſemina ſubrotunda K, in capſulâ G quæ floris calix fuit, recondita. His notis addendum eſt flores denſe in ſpicam diſponi, eorumque ſtamina ad oſſis Hyoidis figuram non accedere, ut in Hormino Sclarea Salvia.

Brunellæ ſpecies ſunt

Brunella latifolia, Italica, flore carneo Barr. Icon.

Brunella major, folio non diſſecto C. B. Pin. 260. *Brunella flore minore, vulgaris J. B. 3. 428. Brunella Dod. Pempt. 136. Brunelle.*

Brunella major, folio non diſſecto, flore albo C. B. Pin. 261.

Brunella major, folio non diſſecto, flore purpuraſcente H. R. Par.

Brunella cæruleo, magno flore C. B. Pin. 261. *Brunella flore magno, folio non laciniato J. B. 3. 329. Brunella 1. Cluſ. Hiſt. xliij.*

Brunella flore magno, albo C. B. 261.

Brunella flore magno, carneo H. Edinb.

Brunella Pyrenaica, maxima, flore majore.

Brunella Luſitanica, flore & ſpicâ majore A. R. Par. 67.

Brunella Hyssopifolia C. B. Pin. 261. *Brunella ij. flore purpureo Clus. Hist. xliij.*

Brunella folio laciniato, flore albo H. R. Par. *Brunella flore albo parvo, folio laciniato J. B. 3. 429. Brunella ij. non vulgaris, albo flore Clus. Hist. xliij.*

Brunella minor, alba, laciniata C. B. Pin. 261. *Brunella flore magno albo, folio laciniato J. B. 3. 429.*

Brunella folio laciniato, flore roseo H. R. Par.

Brunella, inquit C. Bauhinus, ab effectu nomen accepit, eò quòd faucium & linguæ effectibus, seu potius malo castrensi, Germanis *die Braune* dicto medeatur. *Pin. 360.*

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium superius cochlearis instar est excavatum.

GENUS I.

Lamium.

LAMIUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, cochlearis instar est excavatum, inferius verò E, bifidum, cordiforme, desinuntque ambo in fauces C, marginatas D D. Ex calyce autem F, tubulato, ac quinque partito, surgit pistillum G, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina triangularia H, in capsulâ, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab. 89.*

Lamii species sunt

Lamium purpureum, fœtidum, folio subrotundo, sive Galeopsis Dioscoridis C. B. Pin. 230. *Galeopsis sive Urtica iners, folio & flore minore J. B. 3. 323. Urtica iners, altera Dod. Pempt. 153.*

Lamium purpureum, fœtidum, folio subrotundo, minus H. L. Bat.

Lamium folio oblongo, flore rubro Park. Theat. 606. *Lamium purpureum, non fœtens, folio oblongo C. B. Pin. 231. Galeopsis sive Urtica iners, flore purpurascente, majore, folio non maculato J. B. 3. 321.*

Lamium vulgare, album sive Archangelica, flore albo Park. Theat. 604. *Lamium album, non fœtens, folio oblongo C. B. Pin. 231. Galeopsis sive Urtica iners, floribus albis J. B. 3. 322. Urtica iners sive Lamium primum Dod. Pempt. 153.*

Lamium albâ lineâ notatum C. B. Pin. 231. *Lamium montanum Campoclarensium Col. Part. 1. 192.*

Lamium Parietariæ facie Mor. H. R. Blef.

Lamium montanum, foliis eleganter incisis, flore purpurascente. *An Lamium Æquicolorum Col. Part. 1. 192.*

Lamium rubrum, minus, foliis profundè incisis Raii Synop. 129.

Lamium folio caulem ambiente, minus C. B. Pin. 231. *Galeopsis sive Urtica iners, minor folio caulem ambiente J. B. 3. App.* 853. *Morsus Gallinæ folio Hederulæ, alterum Lob. Icon.* 463.

Ab eo genere excludi debent, *Lamium maximum, sylvaticum, fœtidum C. B. Pin.* 231. *quod Galeopsis species est. Lamium maximum, sylvaticum, alterum C. B. Pin.* 231. *Lamium montanum, Melissæ folio C. B. Pin.* 231. *ad Melissam revocandum. Lamium folio oblongo, luteum C. B. Pin.* 231. *Galeopsis species. Lamium maculatum C. B. Pin.* 231. *Galeopsis species. Lamium peregrinum sive Scutellaria C. B. Pin.* 231. *Cassidæ species.*

Lamium dictum existimatur à personatâ nescio quam effigie, quam *Lamiam* vocant.

Lamii species flore fructuque carentes dignosci solent, foliis ad Urticam accedentibus & fœtidis, sed notæ illæ specificæ Galeopsi etiam conveniunt.

GENUS II.

Moldavica.

Tab. 85.

MOLDAVICA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, nonnihil fornicatum est, bifidum ac sursum reflexum; inferius vero F, bifidum pariter, desinuntque ambo in fauces C, mariginatas D E. Ex calyce autem G, tubulato & in duo labia inæqualia plerumque secto, surgit pistillum H, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina K, oblonga L, in capsula I, que floris calyx fuit, recondita.

Moldavicæ species sunt

Moldavica Betonicæ folio, flore cæruleo. *Melissa peregrina, folio oblongo C. B. Pin.* 229. *Melissa Turcica, multis dicta J. B. 3. Part.* 2. 234. *Melissa Moldavica, flore cæruleo Eyst. Melissa Turcica Tabern. Icon.* 355.

Moldavica Betonicæ folio, flore purpuro-cæruleo. *Melissophyllon Turcicum, flore purpuro-cæruleo Lob. Icon.* 715.

Moldavica Betonicæ folio, flore albo. *Melissophyllon Turcicum, flore albo Lob. Icon.* 515. *Melissa Moldavica, flore albo Eyst.*

Moldavica Americana, trifolia, odore gravi. *Melissa fortè Canarina, triphyllos, odorem Camphoræ spirans penetrantissimum Pluk. Almag. Bot.* 401. *& Phytogr. Tab.* 325. *fig.* 5.

GENUS III.

Ballote.

Tab. 85.

BALLOTE est plantæ genus, flore monopetalo, labiato cujus labium superius cochlearis instar est excavatum, inferius verò C, in tres partes divisum, mediâ ampliori & cordiformi. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina H, oblonga G, in capsulâ F, tubulatâ pentagonâ

tagonâ & quinquepartitâ, quæ floris calyx fuit, recondita.

Ballotes speciem unicam novi.

Ballote Matth. 825. *Marrubium nigrum, fœtidum, Ballote Dioscoridis. C. B. Pin.* 230. *Marrubium nigrum sive Ballote J. B.* 3. 318.

Ballote flore albo.

Ballote differt à Marrubio floris & fructûs formâ.

GENUS IV.

Galeopsis.

GALEOPSIS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A B, cochlearis instar est excavatum, inferius verò C G, in tres partes divisum, mediâ ampliori acutâ, vel obtusâ. Ex calice autem E, surgit pistillum F, posticæ floris parti D, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina oblonga I, in capsulâ H. infundibuliformi & quinquepartita, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab.* 86.

Galeopseos species sunt

Galeopsis procerior, fœtida, spicata. *Lamium maximum, sylvaticum, fœtidum C. B. Pin.* 231. *Galeopsis sive Urtica iners magna, fœtidissima J. B.* 3. *App.* 853. *Urticu Herculea Tabern. Icon.* 536.

Galeopsis procerior, caliculis aculeatis, flore purpurascente. *Urtica aculeata, foliis serratis C. B. Pin.* 232. *Cannabis sylvestris quorundam, Urticæ inerti affinis J. B.* 3. *App.* 854. *Cannabis sylvestris, spuria, altera, Lamium quorundam Lob. Icon.*

Galeopsis procerior, caliculis aculeatis, floribus candidis. *Urtica aculeata foliis serratis, floribus candidis C. B. Pin.* 232.

Galeopsis altera, caliculis aculeatis, flore flavescente. *Urtica aculeata, foliis serratis, altera C. B. Pin.* 232. *Cannabis sylvestris, spuria, tertia Lob. Icon.* 528.

Galeopsis angustifolia, flore variegato. *Cannabis spuria, angustifolia, variegato flore, Polonica Barr. Icon.*

Galeopsis patula segetum, flore purpurascente. *Sideritis arvensis, angustifolia, rubra C. B. Pin.* 233. *Ladanum segetum, flore rubro quorundam J. B.* 3. 855. *Alyssum Galeni, flore purpureo Tabern. Icon.* 541.

Galeopsis patula segetum, flore albo. *Ladanum segetum, flore albo quorundam J. B.* 3. *App.* 855.

Galeopsis Alpina, Betonicæ folio, flore variegato. *Pseudostachys Alpina C. B. Pin.* 236. *Salvia Alpina Tabern. Icon.* 372.

Galeopsis palustris, Betonicæ folio, flore variegato. *Stachys palustris, fœtida J. B. Pin.* 236. *Galeopsis angustifolia, fœtida J. B.* 3. *App.* 854. *Clymenum minus Dalechampii Lug.* 1357.

Galeopsis sive Urtica iners, flore luteo J. B. 323. *Lamium folio oblongo, luteum C. B. Pin.* 231. *Urtica iners tertia, sive Lamium luteo flore Dod. Pempt.* 153.

Galeopsis lutea, amplioribus foliis maculatis.

Galeopsis annua, Hispanica, rotundiore folio. *Ocimastrum Valentinum Clus. Hist. xlij. Marrubium nigrum, rotundifolium C. B. Pin.* 230.

Galeopsis Hispanica, frutescens, Teucrii folio. *Teucrium regium, latifolium, flore albo H. R. Par. Lamio arboreo, perenne di Candia Zan.* 112.

Galeopsis à voce Græca *γαλῆ Felis*, quod ejus flores Felis faciem repræsentare existimarint.

GENUS V.

Stachys.

Tab. 86.

STACHYS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius AB, nonnihil fornicatum est ac erectum, inferius verò CD, in tres partes divisum, mediâ cæteris ampliori. Ex calyce autem F, surgit pistillum G, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina I, subrotunda K, in capsulâ H, quæ floris calyx fuit, recondita. His addenda sunt folia villosa & incana, qualia Dioscorides tribuit Stachydi.

Lib. 3. cap. 120.

Stachydis species sunt

Stachys major, Germanica C. B. Pin. 236. *Stachys Fuchsii J. B.* 3. 319. *Stachys Dioscoridis Lob. Icon.* 530.

Stachys major, Germanica, flore dilutiore.

Stachys Cretica, latifolia.

Stachys Cretica C. B. Pin. 236. *Pseudostachys Cretica Ejusd. Prodr.* 113.

Stachys minor, Italica C. B. Pin. 236. *Stachys Dod. Pempt.* 90.

Stachys Canariensis, frutescens, Verbasci folio. *Stachys amplissimis Verbasci foliis, floribus albis, parvis, non galeatis, spicâ Betonicæ ex Insulâ Canarinâ Pluk. Almag. Bot. Salvia Sylvestris, amplissimis Verbasci foliis, graveolens, flore albo, parvo, Canariensis Ejusd. Almag. Bot. & Phytog. Tab.* 322. *fig.* 4.

Stachys á voce Græca *Στάχυς, spica*, quasi planta spicata diceretur: quod tamen plantis hoc nomine insignitis non multùm convenit, ut notat Raius.

GENUS VI.

Cardiaca. *Agripaume.*

Tab. 87.

CARDIACA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, imbricatum & multò longius est inferiore C, tripartito. Ex calyce autem D, surgit pistillum K, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina E, angulata, totam capsulam F, quæ floris calyx fuit, occupantia.

Cardiacæ speciem unicam novi.

Cardiaca J. B. 3. 320. *Dod. Pempt.* 94. *Lob. Icon.* 516. *Marrubium Cardiaca dictum, fortè* 1. *Theophrasti C. B. Pin.* 230. *Agripaume.*

Cardiaca flore albo.

Cardiaca crispa Raii Hist. 572. *Cardiaca foliis eleganter crispis Cat. Hort. Oxon.* 38.

Cardiaca flore & semine carens, foliis ad Ranunculum vel Aconitum accedentibus dignosci solet.

Cardiacam dixerunt à voce Græca χαρδία, *Cor*; quasi planta ad Cordis affectus valens.

GENUS VII.

Leonurus. *Queuë de Lion.*

LEONURUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, imbricatum & multò longius est inferiore C, tripartito. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, oblonga F, in capsulâ H, longâ & tubulatâ quæ calyx floris fuit, recondita. *Tab.* 87.

Leonuri species sunt

Leonurus perennis, Africanus, Sideritidis folio, flore phœniceo, majore Breyn. Prodr. 2. *Leonurus Capitis Bonæ spei Breyn. Cent.* 1. *Cardiaca Africana, perennis, foliis Sideritidis, floribus longissimis, phœniceis, villosis H. L. Bat.*

Leonurus annuus, Americanus, Nepetæ folio, flore phœniceo, minore Breyn. Prodr. 2. *Cardiaca Americana, annua, Nepetæ folio, floribus brevibus, phœniceis villosis H. L. Bat.*

Leonurus Canadensis, Origani folio. *Origanum fistulosum, Canadense Corn.* 14.

Leonurus à Cardiaca differt capsulæ formâ, quæ tubus admodum longa est, si cum Cardiacæ capsulâ comparetur.

Leonurum appellavit Breynius à vocibus Græcis λέων λέοντος, *Leo*, & οὐρὰ *Cauda*, quasi diceretur Leonis cauda.

GENUS VIII.

Molucca.

MOLUCCA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A D, cochlearis adinstar est excavatum, inferius verò C F, tripartitum. Ex calyce autem G H, surgit pistillum I, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina K, angulata L, in capsulâ M N, campaniformi, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab.* 88.

Moluccæ species sunt

Molucca lævis Dod. Pempt. 92. *Melissa Moluccana, odorata C. B. Pin.* 229. *Molucca J. B.* 3. *Part.* 234.

Molucca spinosa Dod. Pempt. 92. *Melissa Moluccana, fœtida C. B. Pin.*

229. *Molucca asperior, fœtida J. B. 3. Part. 2. 235.*

Molucca fruticosa, Sicula. *Melissa fruticosa, Sicula, calyce amplo, patulo Raii Hist. 568.*

Molucca dicitur à Moluccis Insulis, unde ejus semen delatum fuit.

GENUS IX.

Pseudodictamnus.

Tab. 89.

PSEUDODICTAMNUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, fornicatum est plerumque bifidum, inferius verò C, tripartitum. Ex calyce autem D E, infundibuliformi surgit pistillum F, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, oblonga H, in capsulâ D E, infundibuliformi, quæ floris calyx fuit, recondita.

Pseudodictamni species sunt

Pseudodictamnus acetabulis Moluccæ C. B. Pin. 222. *Dictamno falso di Cerigo, overo Dittamno 2. di Theofrasto Pon. Bald. Ital. 25.*

Pseudodictamnus Hispanicus, foliis crispis & rugosis. *Marrubium Dictamni spurii foliis & facie Par. Bat. Pseudodictamnum nigro, rotundo, crispo folio Bocc. Mus. Part. 2. 152. Tab. 129.*

Pseudodictamnus Hispanicus, amplissimo folio candicante & villoso. *Marrubium album, rotundifolium, Hispanicum Par. Bat. Marrubium subrotundo folio Bocc. Mus. Part. 2. 167. Marrubium Hispanicum, rotundifolium, album, majus seu latifolium Ejusd. Tab. 122.*

Pseudodictamnus Hispanicus, amplissimo folio nigricante & villoso. *Pseudodictamnum seu Marrubium nigrum, Siculum, Galeopsidi Anguillaræ respondens Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 114.*

Pseudodictamnus Hispanicus, Scrophulariæ folio. *Galeopsis Ang. 278. Galeopsis Anguillaræ, sive Pseudodictamnum nigrum, Siculum Bocc. Mus. Part. 2. 151.*

Pseudodictamnus verticillatus, inodorus C. B. Pin. 222. *Dictamnum adulterinum quibusdam verticillatum, vel potius Gnaphalium veterum J. B. 3. Part. 2. 255. Pseudodictamnum Dod. Pempt. 281.*

Pseudodictamnus Alpinus, verticillatus minor H. R. Par.

Pseudodictamnus Africanus, Hederæ terrestris folio Oldenl.

Pseudodictamnus quasi dictamnus falsus, quod foliis canescentibus & subrotundis dictamnum Creticum referat.

GENUS X.

Mentha, *Menthe.*

Tab. 89.

MENTHA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, fornicatum est; inferius verò B. tripartitum: sic tamen ambo secantur, ut flos quadripartitus primo aspectu videatur, observante Clarif. Raio,

Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti C, adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F, in capſulâ quæ calyx floris fuit, recondita.

Menthæ ſpecies ſunt

Mentha ſylveſtris, rotundiore folio C. B. Pin. 227. *Manthaſtrum folio rugoſo, rotundiore ſpontaneum, flore ſpicato, odore gravi J. B. 3. Part. 2. 219.*

Mentha ſylveſtris, rotundiore folio, purpureo flore Bot. Monſp.

Mentha hortenſis, verticillata, Ocimi odore C. B. Pin. 227. *Mentha verticillata, minor, acuta, non criſpa, odore Ocimi J. B. 3. Part. 2. 216. Mentha quarta Dod. Pempt. 95.*

Mentha criſpa, verticillata C. B. Pin. 227. *Mentha criſpa, verticillata, folio rotundiore C. B. Pin. 3. Part. 2. 215. Mentha prima Dod. Pempt. 95.*

Mentha rotundifolia, criſpa, ſpicata C.B. Pin. 227. *Mentha ſpicata, rotundifolia, criſpa J. B. 3. Part. 2. 218. Mentha alta Dod. Pempt. 95.*

Mentha criſpa, Danica aut Germanica, ſpecioſa Park. Theat. 32.

Mentha rotundifolia, ſpicata, altera C. B. Pin. 227. *Menthaſtrum ſpicatum, cultum, folio rotundiore, rugoſo J. B. 3. Part. 2. 218. Syſimbria, Mentha agreſtis Lob. Icon. 508.*

Mentha rotundifolia, paluſtris ſeu aquatica, major C. B. Pin. 227. *Mentha aquatica ſive Syſimbrium J. B. 3. Part. 2. 223. Syſimbrium Dod. Pempt. 97.*

Mentha rotundifolia, paluſtris ſeu aquatica, major, folio variegato.

Mentha arvenſis, verticillata, hirſuta J. B. 3. Part. 2. 217. *Calamintha arvenſis, verticillata C. B. Pin. 229. Calamintha arvenſis 1. Tabern. Icon. 352.*

Mentha arvenſis, verticillata, folio rotundiore, odore aromatico D. Vernon Raii Synopſ. 123.

Mentha ſpicata, folio variegato C.B. Pin. 227. *Menthaſtrum ſpicatum, folio criſpo, rotundiore, colore partim albo, partim cinereo vel virente J. B. 3. Part. 2. 219.*

Mentha anguſtifolia, ſpicata C. B. Pin. 227. *Mentha tertia Dod. Pempt. 95.*

Mentha anguſtifolia, ſpicata, glabra, folio rugoſiore, odore graviore Raii Synopſ. 123.

Mentha ſylveſtris, longioribus, nigrioribus & minus incanis foliis C. B. Pin. 227. *Mentha ſpicata, folio longiore, acuto, glabro, nigriori C. B. 3. Part. 2. 220. Menthaſtrum Campenſe & Zuvolenſe Lobelii Lugd. 673.*

Mentha ſpicis brevioribus & habitioribus, foliis Menthæ fuſcæ, ſapore fervido Piperis Raii Synopſ. 124.

Mentha ſylveſtris, longiore folio C. B. Pin. 227. *Menthaſtrum ſpicatum, folio longiore, candicante J. B. 3. Part. 2. 221. Menthaſtrum Dod. Pempt. 96.*

Mentha paluſtris, folio oblongo C. B. Pin. 228. *Menthaſtri aquatici genus hirſutum, ſpicâ latiore J. B. 3. Part. 2. 222. Calamintha tertia Dioſcoridis, Menthaſtrifolia aquatica, hirſuta Lob. Icon. 510.*

Mentha aquatica ſeu Pulegium vulgare. *Pulegium latifolium C. B. Pin. 222.*

Pulegium J. B. 3. Part. 2. 256. Dod. Pempt. 282. Pouliot.

Mentha aquatica seu Pulegium vulgare, flore albo. *Pugelium latifolium, flore albo H. R. Par.*

Mentha aquatica, Pulegium mas dicta. *Pulegium latifolium, alterum C. B. Pin. 222. Pulegium mas Plinii J. B. 3. Part. 2. 257. Lob. Icon. 501.*

Mentha aquatica, tomentosa, minima. *Pulegium tomentosum, minimum Bocc. Rarior. Plant. 40.*

Mentha aquatica, Satureiæ folio. *Pulegium angustifolium C. B. Pin. 222. Pulegium Cervinum, angustifolium J. B. 3. Part. 2. 257. Pulegium Massilioticum Tabern. Icon. 356.*

Mentha aquatica, Satureiæ folio, flore albo. *Pulegium angustifolium, flore albo H. R. Par.*

Liv. 3. cap. 41. Mentha dicitur Latinis, Græcis verò μίνθη, tum & Ἡδύοσμος, ut ait Dioscorides.

Menthæ species flore fructuque carentes, odore quodam proprio aromatico dignosci solent.

GENUS XI.

Marrubiastrum.

Tab. 89. MARRUBIASTRUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, cochlearis adinstar est excavatum, inferius verò B, in tres crenas divisum. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, posticæ floris parti C, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina subrotunda G, in capsula F, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addenda est floris facies quædam propria, quâ Marrubiastrum differt à Galeopsi.

Marrubiastri species sunt

Marrubiastrum vulgare. *Sideritis Alsines Trissaginis folio C. B. Pin. 233. Prodr. 111.*

Marrubiastrum palustre, fœtidum. *Lamium paludosum, Belgicum, Melissa folio H. L. Bat.*

Marrubiastrum Sideritidis folio, caliculis aculeatis, flore candicante. *Sideritis genus, spinosis verticillis J. B. 3. 428.*

Marrubiastrum Sideritidis folio, caliculis aculeatis, flore flavo cum limbo atro-purpureo. *Sideritis montana, parvo flore nigro-purpureo, capite medio-croceo Col. Part. 1. 196.*

Marrubiastrum Cardiacæ folio Bocc. Mus. Part. Tab. 98.

Marrubiastrum Americanum, floribus in capitulum congestis, Melissæ odore Plum.

GENUS XII.

Lycopus.

Tab. 89. LYCOPUS est plantæ genus, flore monopetalo, sed labiato & quo-

dammodo campaniformi, labium enim ſuperius A B, vix diſtingui poteſt à partibus labii inferioris, adeo ut primo aſpectu flos quadripartitus videatur. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum F, poſticæ floris parti C, adinſtar clavi infixum & quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina E, ſubrotonda, in capſula quæ floris calyx fuit, recondita.

Lycopi ſpecies ſunt

Lycopus paluſtris, glaber. *Marrubium paluſtre, glabrum C. B. Pin.* 230. *Marrubium aquaticum quorumdum J. B.* 3. 318. *Marrubium aquatile Dod. Pempt.* 595.

Lycopus paluſtris, villoſus. *Marrubium paluſtre, hirſutum C. B. Pin.* 230.

Lycopus Canadenſis, glaber, foliis inciſis.

Lycopus foliis in profundas lacinias inciſis. *Marrubium aquaticum ſeu aquatile, foliis tenuiùs diſſectis Mor. H. R. Bleſ.*

Lycopus à vocibus Græcis λύκος, *Lupus*, & πούς, *Pes*, quaſi diceretur planta ad Lupi pedem accedens.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius erectum eſt.

GENUS I.

Sideritis. *Crapaudine.*

SIDERITIS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, ſurrectum eſt, inferius verò tripartitum. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, floris parti poſteriori B, adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, oblonga, in capſula F, quæ floris calyx fuit, recondita. His addendum eſt flores Sideritidis verticillatim diſponi, in alis foliorum H, quæ plerumque criſtæ modo inciduntur & à cæteris differunt. *Tab.* 90.

Sideritidis ſpecies ſunt

Sideritis hirſuta, procumbens C. B. Pin. 233. *Tetrahit Herbariorum Lob. Icon.* 523.

Sideritis hirſuta, procumbens, altera, minimùm crenata C. B. Pin. 233. *Sideritis iiij Cluſ. Hiſt. xl.*

Sideritis foliis hirſutis, profundè crenatis C. B. Pin. 233. *Sideritis Monſpeſſulana J. B.* 3. 426. *Sideritis Monſpeliaca, Scorpioides, floribus luteis, Tragoriganum Praſſoides Franciſci Pennini Lob. Icon.* 525.

Sideritis Alpina, Hyſſopifolia C. B. Pin. 233. *Sideritis Valerandi Dourez, brevi ſpica J. B.* 2. 427. *Sideritis vij Cluſ. Hiſt. xlj.*

Sideritis Alpina, Hyſſopifolia in ſummitate crenata C. B. Pin. 233.

Sideritis Hiſpanica, erecta, folio anguſtiore. *Tragoriganum tenuioribus foliis,*

flore candido J. B. 3. Part. 2. 261. Tragoriganum ij Clus. Hist. 240.
Sideritis Hispanica, crenata, procumbens, flore albo, major.
Sideritis Hispanica, bituminosa, angustifolia, crenata.
Sideritis Hispanica, fœtidissima, glabra, flore purpurascente & comâ canescente.
Sideritis Hispanica, frutescens, seu lignosior.
Sideritis Pyrenaica, Hyssopifolia, minima, procumbens.
Sideritis montana, trifido folio Barr. Icon.
Sideritis Canadensis, altissima, Scrofulariæ folio, flore flavescente. *Betonica maxima, Scrofulariæ folio, flore è luteo pallescente Schol. Bot.*
Sideritis Canadensis, altissima, Scrophulariæ folio, flore purpurascente. *Betonica maxima, Scrophulariæ folio, floribus incarnatis Par. Bat.*
Ab eo genere excludi debent *Sideritis arvensis, latifolia, glabra C. B. Pin. 233. Sideritis arvensis, angustifolia, rubra C. B. Pin. 233. Sideritis Alsines Trissaginis folio C. B. Pin. 233. quarum prima ad Betonicam; secunda ad Galeopsim; tertia ad Marrubiastrum attinet.*
Sideritis à voce Græca *σίδηρος ferrum*, quòd vulnera à ferro inflicta sanare existimetur.

GENUS II.

Marrubium. *Marrube.*

Tab. 91.

MARRUBIUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, surrectum est & bicorne, inferius verò C, tripartitum. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina oblonga F I, in capsula G H, quæ floris calyx fuit, recondita.

Marrubii species sunt

Marrubium album, vulgare C. B. Pin. 230. *Marrubium album J. B. 3. 316. Marrubium sive Prassium album Tabern. Icon. 539.*
Marrubium album, villosum C. B. Pin. 230. *Prodr. 110.*
Marrubium album, latifolium, peregrinum C. B. Pin. 230. *Marrubium candidum, folio subrotundo J. B. 3. 317. Marrubium candidum Dod. Pempt. 87.*
Marrubium album, peregrinum, brevibus & obtusis foliis C. B. Pin. 230. *Marrubium Creticum, angustis foliis, inodorum Eyst.*
Marrubium album, angustifolium, peregrinum C. B. Pin. 230. *Murrubium album, angustiore folio J. B. 3. 317. Marrubium Creticum Tabern. Icon. 539.*
Marrubium Hispaniacum, supinum, calyce stellato & aculeato. *Alysson Galeni Clus. Hisp. 387. Dod. Pempt. 88.*
Marrubium Hispanicum, supinum, foliis sericeis argenteis. *Marrubium album, sericeo, parvo & rotundo folio Bocc. Mus. Part. 2. 78. Tab. 69.*
Ab eo genere excludi debent *Marrubium Cardiaca dictum, forte primum Theophrasti C. B. Pin. 230. quod Cardiaca dicitur. Marrubium nigrum, fœtidum*

fœtidum, Ballote Dioscoridis C. B. Pin. 230. *quod Ballotes species est. Marrubium palustre, glabrum C. B. Pin.* 230. *ad Lycopum cum sequenti spectat. Marrubium palustre, hirsutum C. B. Pin.* 230. *Marrubium nigrum, rotundifolium C. B. Pin.* 230. *Vide Galeopsim. Marrubium nigrum, longifolium C. B. Pin.* 230. *ad Phlomidis genus revocandum.*

GENUS III.

Melissa. *Melisse.*

MELISSA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A B, surrectum est, subrotundum, bifidum; inferius verò E F, tripartitum. Ex calyce autem G H, surgit pistillum I, posticæ floris parti C D, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina NK, subrotunda ML, in capsulâ HG, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Melissæ in foliorum quidem alis nasci, non tamen omnino verticillatos esse. *Tab.* 91.

Melissæ species sunt

Melissa hortensis C. B. Pin. 229. *Melissa vulgaris, odore Citri J. B.* 3. *Part.* 2. 232. *Melissa Dod. Pempt.* 91. *Melisse.*

Melissa Romana, molliter hirsuta & grave olens H. R. Par. *Melissa Romana, hirsutior Mor. H. R. Bles.*

Melissa humilis, latifolia, maximo flore purpurascente. *Melissa Trag.* 12. *Lamium montanum, Melissæ folio C. B. Pin.* 231. *Melissa adulterina quorundam, amplis foliis & floribus non grati odoris J. B.* 3. *Part.* 2. 233. *Melissa Fuchsii Lob. Icon.* 515.

Melissa humilis, latifolia, maximo flore albo. *Lamium Pannonicum* 1. *albo flore Clus. Hist. xxxvij.*

Melissa humilis, angustifolia, maximo flore. *Lamii Pannonici* 1. *species altera Clus. Hist. xxxvij.*

Melissa Pyrenaica caule brevi, Plantaginis folio. *Gallitricum folio rotundiore, flore magno, violaceo J. B.* 3. 212.

Melissam dixerunt à voce Græca μέλι, *mel*, quòd apes mellificationi incumbentes ea maximè delectentur.

GENUS IV.

Calamintha. *Calament.*

CALAMINTHA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A C, surrectum est, subrotundum, bifidum: inferius verò E F, tripartitum. Ex calyce autem G, surgit pistillum H, posticæ floris parti B D, adinstar clavi infixum & quatuor veluti embryonibus stipatum, qui abeunt in totidem semina K, subrotunda L, in capsulâ I, quæ floris calix fuit, recondita. His notis addendum est flores Calaminthæ in foliorum alis nasci, pediculis ramosis insidentes. *Tab.* 92.

Calaminthæ ſpecies ſunt

Calamintha vulgaris vel officinarum Germaniæ C. B. Pin. 228. *Calamintha flore magno, vulgaris J. B. 3. Part. 2. 228. Calamintha montana Dod. Pempt. 98. Calament.*

Calamintha procerior, magno flore, ſylvæ Fontis-Bellaquei.

Calamintha Pulegii odore, ſive Nepeta C. B. Pin. 228. *Calamintha flore minore, odore Pulegii J. B. 3. Part. 229. Pulegium ſylveſtre ſive Calamintha altera Dod. Pempt. 98.*

Calamintha montana, præalta, Pulegii odore, dentatis foliis, floribus dilutè cæruleis, ex longo, ramoſo, & brachiato pediculo prodeuntibus Bocc. Muſ. Part. 2. 45. *Calamintha præalta, Pulegii odore Ejuſd. Tab. 40. Calamintha præalta Pulegii odore altera Icon, ex Sabaudia Ejuſd. Tab. 38.*

Calamintha magno flore C. B. Pin. 229. *Calamintha montana, flore magno, ex calyce longo J. B. 3. Part. 2. 229. Calamintha montana, præſtantior Lob. Icon. 512.*

Calamintha magno flore albo H. R. Par.

Calamintha vulgaris, exiguo flore C. B. Pin. 229. *& Prodr.*

Calamintha humilior, folio rotundiore. *Hedera terreſtris, vulgaris C. B. Pin. 306. Chamæciſſus ſive Hedera terreſtris J. B. 3. App. 855. Hedera terreſtris Dod. Pempt. 394. Lierre terreſtre. Terrette.*

Calamintha humilior, folio rotundiore, flore purpureo. *Hedera terreſtris vulgaris, flore purpureo H. R. Par.*

Calamintha humilior, folio rotundiore, minor & elegantior. *Hedera terreſtris, vulgaris, minor & elegantior C. B. 306.*

Calamintha incana, Ocimi foliis C. B. Pin. 228. *Calamintha folio & flore parvo, incana J. B. 3. Part. 2. 230. Calamintha 2. incana Lob. Icon. 514.*

Calamintha fruteſcens, Satureiæ folio, facie, & odore. *Satureia montana C. B. Pin. 218. Satureia durior J. B. 3. 272. Thymbra Dod. Pempt. 288.*

Calamintha Hiſpanica fruteſcens Mari folio. *Satureia Hiſpanica, fruteſcens, Mari folio Elem. de Bot.*

Calamintha Cretica, anguſto, oblongo folio. *Clinopodium Creticum P. Alp. Exot. 265.*

Calamintha minima, annua, Thymi folio.

Calamintha dicitur à vocibus Grecis καλὸς, *pulcher*, & μίνθα, *Mentha*; quaſi pulchra Mentha.

GENUS V.

Clinopodium.

Tab. 92. CLINOPODIUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, ſurrectum eſt, ſubrotundum, plerumque bifidum: inferius verò C, tripartitum. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, oblongo H, in calyce F, quæ calyx

floris fuit, recondita. His notis addendum est flores Clinopodii verticillatim disponi.

Clinopodii species sunt

Clinopodium Origano simile, elatius, majore folio C. B. Pin. 225. *Clinopodium quorundam, Origani facie J. B. 3. Part. 2. 250. Acinos Lob. Icon.* 504.

Clinopodium Origano simile, humilius, alterum, minore folio C. B. Pin. 225.

Clinopodium Origano simile, flore albo C. B. Pin. 225. *H. Edinb.*

Clinopodium arvense, Ocimi facie C. B. Pin. 225. *Acinos multis J. B. 3. Part. 2. 259. Ocimum sylvestre, Acinos Dod. Pempt.* 280.

Clinopodium montanum C. B. Pin. 225. *Acini pulchra species J. B. 3. Part. 2. 260. Clinopodium Austriacum Clus.* 353.

Clinopodium Lusitanicum, spicatum & verticillatum. *Bugula odorata, Lusitanica Corn.* 46.

Clinopodium Alpinum, Hissopi folio. *Brunella Alpina, glabro folio, angusto, integro Mor. H. R. Bles.*

Clinopodium quasi Lectipes, à vocibus Græcis κλίνη *lectus*, & ποὺς *pes*: floribus nempe (orbiculato suo ambitu) ut ait Dioscorides, lecti pedum speciem præbentibus, ex intervallis Marrubii modo dispositis. *Lib. 3. cap. 119.*

GENUS VI.

Rosmarinus. *Romarin.*

ROSMARINUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, bifidum & sursum versus posteriora revolutum est, cum staminibus aduncis E, inferius verò B, in tres partes divisum, mediâ C, cochlearis instar excavatâ. Ex calyce autem bidentato vel tridentato F, surgit pistillum K, posticæ floris parti D, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina H, subrotunda I, in capsula G, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab. 92.*

Rorismarini species sunt

Rosmarinus hortensis, angustiore folio C. B. Pin. 217. *Rosmarinus coronarius, fruticosus, sive nobilior angustiore folio J. B. 2. 25. Rosmarinum coronarium Dod. Pempt. 272. Romarin.*

Rosmarinus hortensis, angustiore folio, argenteus H. R. Par.

Rosmarinus hortensis, angustiore folio, argenteus H. R. Par.

Rosmarinus spontaneus, latiore folio C. B. Pin. 217. *Rosmarinus coronarius, fruticosus, ignobilior J. B. 2. 25.*

Rosmarinus folio variegato. *Rosmarinum striatum sive aureum Park. Theat.* 74.

Rosmarinus Almeriensis, flore majore, spicato, purpurascente.

Rorismarini species flore fructuque carentes, caulibus duris, frutescentibus, foliis angustis, oblongis, Camphoram olentibus dignosci solent.

GENUS VII.

Thimus. *Thim.*

Tab. 93.

THYMUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius AC, ſurrectum eſt plerumque bifidum, inferius verò EF, tripartitum. Ex calyce autem G, ſurgit piſtillum H, poſticæ floris parti BD, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina I, in capſulâ K, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendi ſunt caules duri, lignoſi, flores in capitula L M, collecti.

Thymi ſpecies ſunt

Thymus capitatus, qui Dioſcoridis C. B. Pin. 219. *Thymum Creticum ſive antiquorum J. B. 3. Part. 2. 262. Thymum cephaloton Dod. Pempt. 276. Thim de Créte.*

Thymus vulgaris, folio latiore C. B. Pin. 219. *Thymum durius Dod. Pempt.* 276.

Thymus vulgaris, folio tenuiore C. B. Pin. 219. *Thymum vulgare, rigidius, folio cinereo J. B. 3. Part. 2. 263.*

Thymus vulgaris, folio tenuiore, candido & graveolente C. B. Pin. 219. *Thymus variegato folio H. R. Par.*

Thymus ſupinus, candicans, odoratus. *Thymum ſupinum, candicans, odoratum Bot. Monſp.*

Thymus inodorus. *Thymum inodorum C. B. Pin.* 219. *Prodr.* 108.

Thymus capitulis minoribus, Maſſilienſis H. R. Par.

Thymus Luſitanicus, folio capillaceo villoſo, capite magno, purpuraſcente, oblongo.

Thymus Luſitanicus, folio capillaceo villoſo, capite magno, purpuraſcente, rotundo.

Thymus Luſitanicus, cephalotos, capitulo majori.

Thymus Luſitanicus, cephalotos, capitulo minori.

Thymus Luſitanicus, cephalotos, ſquamis capitulorum amplioribus. *Tragoriganum Dictamni capite, Hiſpanicum Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part. 2. 50. Tab.* 43.

Thymus Luſitanicus, cephalotos, maritimus, glaber, & lucidus.

Thymus cephalotos, autumnalis, longiore folio. *Satureia floribus in ſummitate diſpoſitis H. L. Bat. Satureia Virginiana Par. Bat. Serpentaria Virginiana Bocc. Muſ. Part.* 2. 161. *Tab.* 108. & 115.

Thymus, cùm ſit herba odorata, dicitur à θύω *ſuffit*, vel à θυμὸς *animus*, quòd animum addat ſpiritus inſtaurans.

GENUS VIII.

Serpillum. *Serpolet.*

SERPILLUM differt tantùm à Thymo caulibus humilioribus & minus duris ac lignoſis.

Serpilli species sunt

Serpillum latifolium, hirsutum C. B. Pin. *Prodr.* 108.

Serpillum vulgare, majus, flore purpureo C. B. Pin. 220.

Serpillum vulgare, majus, flore albo C. B. Pin. 220. *Serpillum album Tabern. Icon.* 361.

Serpillum vulgare, minus C. B. Pin. 220. *Serpillum vulgare J. B. 3. Part.* 2. 269. *Dod. Pempt.* 277.

Serpillum vulgare, flore albo H. Edinb.

Serpillum vulgare, minus, folio ex albo & viridi, vario H. L. Bat. *Serpillum vulgare, foliis variegatis H. Edinb.*

Serpillum vulgare, minus, capitulis lanuginosis C. B. Pin. 220.

Serpillum foliis Citri odore C. B. Pin. 220. *Serpillum Citrii odore J. B.* 3. *Part.* 2. 270. *Serpillum Citratum Tabern. Icon.* 360.

Serpillum vulgare, Citratum, minus H. R. Par.

Serpillum angustifolium, glabrum C. B. Pin. 220. *Serpillum odore Juglandis J. B.* 3. *Part.* 2. 270. *Serpillum angusto, glabroque folio Clus. Hist.* 359.

Serpillum angustifolium, hirsutum C. B. Pin. 220. *Serpillum angusto, lanuginosoque folio J. B.* 3. *Part.* 2. 270. *Serpillum Pannonicum, iij. Clus. Hist.* 360.

Serpillum Thymi folio, humillimum. *Marum repens Tabern. Icon.* 342.

Serpillum Græcè *Ἕρπυλλος ab ἕρπω repo*, quasi diceretur planta repens.

GENUS IX.

Satureia. *Sarriete.*

SATUREIA differt à Thymo floribus sparsim in foliorum alis nascentibus, non verò in capitulum collectis; à Calaminthâ, floribus pediculis non ramosis insidentibus; à Thymbrâ vero, floribus non verticillatim dispositis.

Satureiæ speciem unicam novi.

Satureia sativa J. B. 3. 272. *Satureia hortensis sive Cunila sativa Plinii C. B. Pin.* 218. *Satureia Dod. Pempt.* 289.

GENUS X.

Tymbra.

THYMBRA differt à Thymo, Satureiâ & Calaminthâ floribus verticillatim positis.

Thymbra legitima Clus. Hist. 358. *Satureia Cretica C. B. Pin.* 218.

Thymbra Hispanica, Majoranæ folio. *Sampsuchus sive Marum Mastichen redolens C. B. Pin.* 224. *Clinopodium quibusdam, Mastichina Gallorum J. B.* 3. *Part.* 2. 243. *Marum vulgare, Clinopodium Dod. Pempt.* 271.

Thymbra Hispanica, folio subrotundo.

Thymbra Hispanica, Coridis folio. *Serpillum sylvestre, Zygis Clusio, Thymo*

vulgatiori, rigidiori simile J. B. 3. Part. 2. 271. Serpillum sylvestre, Zygis Dioscoridis Clus. Hist. 358.

Thymbra Sancti Juliani, sive Satureia vera Lob. Icon. 425. *Satureia spicata C. B. Pin. 218. Satureia foliis tenuibus, sive tenuifolia S. Juliani quorundam J. B. 3. 273.*

GENUS XI.

Lavandula. *Lavande.*

Tab. 93. LAVANDULA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius AC, surrectum est, subrotundum, plerumque bifidum, inferius verò DE, tripartitum. Ex calyce autem F, surgit pistillum G, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina I, in capsulâ H, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Lavandulæ spicæ in modum verticillatim summis caulibus & ramis innasci.

Lavandulæ species sunt

Lavandula latifolia, Indica, subcinerea, spicâ breviore H. R. Par.

Lavandula latifolia, Hispanica, tomentosa.

Lavandula latifolia C. B. Pin. 216. *Pseudonardus quæ Lavendula vulgò J. B. 3. 281. Lavandula Dod. Pempt. 273. Lavande, Aspic.*

Lavandula latifolia, flore albo C. B. Pin. 216. *Lavandula flore albo Eyst.*

Lavandula angustifolia C. B. Pin. 216. *Lavandula altera Dod. Pempt. 273.*

Lavandula angustifolia, flore albo C. B. Pin. 216. *Pseudonardus quæ Lavendula flore albo J. B. 3. 281.*

Lavandula folio dissecto C. B. Pin. 216. *Lavendula multifido folio J. B. 3. 281. Clus. Hist. 345.*

Lavandula folio longiori, tenuiùs & elegantiùs dissecto.

Lavandula foliis crenatis. *Stœchas folio serrato C. B. Pin. 216. Stœchas serrato & crispo folio J. B. 3. 279. Stœchas crispo folio Clus. Hist. 345.*

Lavandula foliis crenatis, latioribus, Americana, frutescens Plum.

Lavandula, ut aiunt, à lavando, quòd ex ea parentur balnea.

GENUS XII.

Origanum. *Origan.*

Tab. 94. ORIGANUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, surrectum est, subrotundum, bifidum; inferius verò B, tripartitum. Ex calyce autem C, surgit pistillum D, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, subrotunda, in capsulâ F, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Origani in spicis squamosis H, & Muscarii æmulis I, nasci.

Origani species sunt

Origanum sylvestre, Cunila bubula Plinii C. B. Pin. 223. *Origanum vulgare,*

spontaneum J. B. 3. 236. Origanum sylvestre Dod. Pempt. 285.

Origanum sylvestre, foliis variegatis H. Edinb.

Origanum sylvestre, album C. B. Pin. 223. *Origanum album Tabern. Icon. 344.*

Origanum sylvestre, humile C. B. Pin. 223. *Prodr.* 109. *Origanum repens, villosum, Aurelianensium H. R. Par.*

Origanum Heracleoticum, Cunila gallinacea Plinii C. B. Pin. 223. *Origanum Heracleoticum Matthioli, aliis fortè Creticum J. B. 3. Part. 2. 237. Origanum Heracleoticum 1 & 2 Tabern. Icon. 345.*

Origanum Heracleoticum, Cunila Gallinacea Plinii, floribus candidis C. B. Pin. 223.

Origanum Onites C. B. Pin. 223. *Origanum Creticum J. B. 3. Part. 2. 238. Genuina Græcorum Hyssopus Lob. Icon. 494.*

Origanum Onites, floribus albicantibus C. B. Pin. 223. *Origanum Onites dictum Eyst.*

Origanum folio subrotundo C. B. Pin. 223. *Origanum Monspeliense, pulchrum Cam. Epit. 468. J. B. 3. Part. 2. 238.*

Origanum Pulegii folio.

Origanum humilius, latifolium, glabrum.

Origanum Canadense, flore albo, umbellato.

Origanum Creticum, latifolium, tomentosum seu Dictamnus Creticus. *Dictamnus Creticus C. B. Pin. 222. Dictamnus Cretica seu vera J. B. 3. Part. 2. 253. Dictamnum verum Dod. Pempt. 281. Dictame de Crête.*

Origanum Montis Sipyli H. L. Bat.

Origanum Canadense, capitulis tenuioribus.

Origanum lignosum, Syracusanum, umbellâ amplissima Bocc. Mus. Tab. 38. *Origanum lignosum, Syracusanum, perenne, umbellâ amplissimâ, brevi, lato & nervoso folio nigricante Bocc. Mus. 43.*

Origanum ab ὄρος *mons*, & γάνος, *lætitia*; quasi dicatur planta, quæ montibus delectatur.

GENUS XIII.

Majorana. *Marjolaine.*

MAJORANA differt ab Origano capitulis K, rotundioribus, densioribus & brevioribus, ex quaterno ordine foliorum squamatim positorum conflatis. *Tab. 94.*

Majoranæ species sunt

Majorana vulgaris C. B. Pin. 224. *Majorana majori folio ex semine nata J. B. 3. Part. 2. 241. Majorana sive Marum Dod. Pempt. 270.*

Majorana latifolia, aurea Park. Theat. 12.

Majorana rotundifolia, villosa, Satureiæ odore. *An Marum Syriacum, gracilioribus sarmentis, minoribus capitulis & foliis Adv. 213.*

Majorana rotundifolia, scutellata, exotica H. R. Par. *Majorana rotundifolia, cochleata, radice perenni Joncq. Hort. Origano cognata Zatarendi C. B. Pin. 223.*

Majorana tenuifolia C. B. Pin. 224. *Majorana tenuior & lignosior J. B. 3. Part. 2. 241.*

GENUS XIV.

Verbena. *Verveine.*

Tab. 94.

VERBENA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, ſurrectum & plerumque bifidum eſt; inferius verò B, tripartitum: ſic tamen ſecantur ambo, ut flos quinquepartitus primo aſpectu videatur. Ex calyce autem C, ſurgit piſtillum D, poſticæ floris parti E, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, tenuia & oblonga H, totam penè capſulam F, quæ floris calyx fuit, occupantia. His notis addendum eſt flores Verbenæ ſpicatim ut plurimùm naſci, non tamen verticillatim, & quandoque in capitulum diſponi.

Verbenæ ſpecies ſunt

Verbena communis, cæruleo flore C. B. Pin. 269. *Verbena vulgaris J. B. 3. 443. Verbenaca recta Dod. Pempt.* 150.

Verbena communis, floribus albidis C. B. Pin. 269.

Verbena Luſitanica, latifolia, procerior.

Verbena tenuifolia C. B. Pin. 269. *Verbenaca ſupina J. B.* 3. 444. *Verbenaca ſupina Dod. Pempt.* 250.

Verbena Urticæfolia Canadenſis H. R. Par. *Verbena con foglie d'Ortica di Canada Zan.* 203. *Verbena Urticæ folio Mor. H. R. Bleſ.*

Verbena Urticæfolia, Canadenſis, foliis inciſis, flore majore H. R. Par. *Hujus ſpeciei folia pinguntur in eadem tabula Zan.*

Verbena Americana, ſpicâ multiplici, foliis Urticæ anguſtiſſimis, floribus cæruleis Prod. Par. Bat. *Verbena altiſſima, Americana Par. Bat.*

Verbena Americana, ſpicâ multiplici, foliis Urticæ anguſtiſſimis, floribus purpureis Prod. Par. Bat.

GENUS XV.

Hyſſopus. *Hiſope.*

Tab. 95.

HYSSOPUS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, ſurrectum eſt, ſubrotundum, bifidum: inferius verò C, in tres partes diviſum, mediâ D, cochlearis inſtar excavatâ, bicuſpide & quodammodo alatâ. Ex calyce autem E, ſurgit piſtillum F, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, oblonga, in capſula H, quæ floris calyx fuit, recondita.

Hyſſopi ſpecies ſunt

Hyſſopus officinarum, cærulea ſeu ſpicata C. B. Pin. 217. *Hyſſopus vulgaris, ſpicatus, anguſtifolius, flore cæruleo J. B.* 3. 174. *Hyſſopus vulgaris Dod. Pempt.* 287.

Hyſſopus utrimque florida Dod. Pempt. 287.

Hyſſopus

Hyſſopus vulgaris, moſchum redolens C. B. Pin. 217. *Hyſſopus moſchata vel peregrina ſeu Ciliſſa Geſn. Hort.* 262.
Hyſſopus criſpa Geſn. Hort. 262.
Hyſſopus foliis diſſectis C. B. Pin. 217.
Hyſſopus ſpicâ brevi & rotundâ C. B. Pin. 217.
Hyſſopus verſicolor, ſive aureus Park. Par. 457.
Hyſſopus vulgaris, alba C. B. Pin. 218. *Hyſſopus albis floribus Lob. Icon.* 435.
Hyſſopus rubro flore C. B. Pin. 217. *Hyſſopus Arabum, flore rubro Lob. Icon.* 434. *Hyſſopus vulgaris, ſpicatus, anguſtifolius, flore rubro J. B.* 3. 274.
Hyſſopus hirſuta C. B. Pin. 218.
Hyſſopus hirſuta, flore albo.
Hyſſopus humilior, Myrtifolia H. R. Par.
Hyſſopi ſpecies flore fructuque carentes foliis longis, anguſtis, & odore grato dignoſci ſolent.

GENUS XVI.

Stœchas.

STOECHAS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A, erectum eſt bifidumque; inferius verò C, tripartitum: ſic tamen ſecantur ambo, ut primo aſpectu flos quinquepartitus videatur. Ex calyce autem D, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F, ſubrotunda, in capſulâ G, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt Stœchadis flores variâ ſerie diſponi in capitulis ſquamoſis H, è quorum cacumine aliquot foliola eminent I, viſui grata, quæ Cluſius membranaceas ligulas vocat. *Tab.* 95. *Hiſt.* 344.

Stœchadis ſpecies ſunt

Stœchas purpurea C. B. Pin. 216. *Sthœchas Arabica vulgò dicta J. B.* 3. 277. *Stœchas brevioribus ligulis Cluſ. Hiſt.* 344.
Stœchas cauliculis non foliatis C. B. Pin. 216. *Stœchas longioribus ligulis Cluſ. Hiſt.* 344.
Stœchas latifolia, flore albo C. B. Pin. 216.
Stœchas Luſitanica, ligulis amplioribus ex roſeo & purpureo colore variegatis.
Stœchas Luſitanica, foliis viridibus, lanuginoſis. *An Stœchas viridis J. B.* 3. 279.
Stœchas in Inſulis Galliæ gignitur, quæ è regione Maſſiliæ ſitæ Stœchades appellantur & ab iis quoque nomen accepit, inquit Dioſcorides. Stœchades autem Inſulæ exiſtimantur, quæ nunc vocantur *Les Iſles d'Hieres*, è regione Telonis. *Lib.* 3. *cap.* 31.

GENUS XVII.

Cataria. *Herbe aux Chats.*

Tab. 95. CATARIA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, surrectum est, subrotundum, bifidum; inferius verò in tres partes divisum, mediâ C, cochlearis instar excavatâ: cæteris DD, tanquam alis orificium insigne, inter duo labia positum, cingentibus. Ex calyce autem E, surgit pistillum F, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, subrotunda, in capsulâ H, quæ floris calyx fuit, recondita.

Catariæ species sunt

Cataria major, vulgaris. *Mentha Cataria, vulgaris & major C. B. Pin.* 228. *Mentha Cataria J. B.* 3. *Part.* 2. 225. *Cataria herba Dod. Pempt.* 99.

Cataria minor, vulgaris. *Mentha Cataria, minor C. B. Pin.* 228. *Cataria tenuifolia Clus. Hist. xxxiij.*

Cataria minor, Alpina. *Mentha Cataria, minor, Alpina C. B. Pin.* 228. *Nepetella Eyst.*

Cataria angustifolia, major. *Mentha Cataria, angustifolia, major C. B. Pin.* 228. *Mentha Cataria, Hispanica, angustioribus foliis J. B.* 3. *Part.* 2. 226. *Cataria folio longiore Dod. Pempt.* 99.

Cataria angustifolia, minor. *Mentha Cataria, angustifolia, minor C. B. Pin.* 228. *Prodr.*

Cataria Hispanica, Betonicæ folio angustiori, flore cæruleo. *Mentha Cataria, Hispanica, olim mihi Sideritis altissima, flore subcæruleo J. B.* 3. 226.

Cataria Hispanica, Betonicæ folio angustiori, flore albo. *Mentha Cataria, Hispanica, olim mihi Sideritis altissima, flore albo J. B.* 3. 226.

Cataria Hispanica, supina, Betonicæ folio, tuberosâ radice. *Mentha tuberosâ radice C. B. Pin.* 227. *Menthastrum tuberosâ radice J. B.* 3. *Part.* 2. 227. *Menthastrum iij, tuberosâ radice Clus. Hist. xxxiij.*

Cataria Lusitanica, erecta, Betonicæ folio, tuberosâ radice. *Cataria radice tuberosâ, flore cæruleo, spicato V. Lusit. Nepeta tuberosa, spicata, purpurea, Hispanica Bocc. Mus. Part.* 2. 44. *Tab.* 36.

Cataria Lusitanica, Betonicæ folio, minor, radice fibrosâ.

Cataria à Cato seu Fele, qui eâ delectari videtur.

Catariæ species flore fructuque carentes odore quodam proprio, acri & aromatico, foliisque canescentibus, dignosci solent.

GENUS XVIII.

Betonica. *Betoine.*

Tab. 96. BETONICA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, surrectum est, imbricatum, & plerumque bifidum; inferius verò

in tres partes divisum, mediâ B, ampliori & bifidâ. Ex calyce autem C, surgit pistillum D, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F, oblonga, in capsulâ G, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Betonicæ verticillatim & spicatim summis caulibus H, innasci.

Betonicæ species sunt

Betonica purpurea C. B. Pin. 235. *Betonica vulgaris, purpurea J. B.* 3. 301. *Betonica Dod. Pempt.* 40.

Betonica rubicundissimo flore, Montis aurei H. R. Par.

Betonica alba C. B. Pin. 235. *Betonica flore albo J. B.* 3. 302. *Betonica albido flore Dod. Pempt.* 39.

Betonica major, Danica Park. Theat. 615.

Betonica minima, Alpina, Helvetica Park. Theat. 614.

Betonica Alpina, latifolia, major, villosa, flore luteo H. R. Par. *Betonica montana, lutea Barr. Icon. Betonica montana, lutea, latifolia, Bocc. Mus. Part.* 2. 82. *Tab.* 72.

Betonica arvensis, annua, flore ex albo flavescente. *Sideritis arvensis, latifolia, glabra C. B. Pin.* 233. *Sideritis glabra, arvensis J. B.* 3. 427. *Alyssum majus Tabern. Icon.* 541.

Betonica maritima, flore ex luteo pallescente. *Sideritis Heraclea, latifolia Dioscoridis, Sideritis marina Salvifolia nostra Donat.* 84.

Betonicam seu Veronicam vocant, à Vetonibus Hispaniæ populis, ut refert Plinius. *Lib.* 25. *cap.* 8.

GENUS XIX.

Ocimum. *Basilic.*

OCIMUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, surrectum est, subrotundum, crenatum, & amplius inferiori B, quod plerumque crispum est, aut leviter incisum. Ex calyce autem C, surgit pistillum D, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F, oblonga G, in capsulâ, quæ floris calyx fuit, recondita. Hæc vero capsula in duo labia dividitur, quorum superius H, surrectum & bifidum est; inferius verò I, multifariam incisum. *Tab.* 96.

Ocimi species sunt

Ocimum Caryophyllatum Monachorum sive Acinos Columnæ J. B. 3. 260. *Acinos Dioscoridis Col. Phytob.* 23.

Ocimum foliorum fimbriis ad Endiviam accedentibus, maximum H. L. Bat.

Ocimum latifolium, maculatum vel crispum C. B. Pin. 225. *Ocimum Sancto-Mauritanum, latum, crispum, maximum J. B.* 3. *Part.* 2. 249. *Ocimum Indicum Clus. Hist.*

Ocimum viride, foliis bullatis C. B. Pin. 225. *Ocimum viride, majus, foliis protuberantibus Eyst.*

Ocimum foliis fimbriatis, viridibus C. B. Pin. 225. *Ocimum crispum, viride Eyst.*

Ocimum Caryophyllatum, maximum C. B. Pin. 225. *Ocimum latifolium, magnum Eyst.*

Ocimum Caryophyllatum, majus C. B. Pin. 226. *Ocimum magnum J. B. 3. Part. 2. 246. Ocimum tertium, maximum Dod. Pempt. 279.*

Ocimum nigrum, majus, acuto Rutæ odore H. L. Bat.

Ocimum Citri odore C. B. Pin. 226. *Ocimum medium sive Citratum Tabern. Icon. 343.*

Ocimum Anisi odore C. B. Pin. 226. *Ocimum Anisatum Eyst.*

Ocimum vulgatius C. B. Pin. 226. *Ocimum Anisatum Eyst.*

Ocimum vulgatius C. B. Pin. 226. *Ocimum medium, vulgatius & nigrum J. B. 3. Part. 2. 247. Ocimum magnum Tabern. Icon. 343.*

Ocimum vulgatius, foliis ex nigro virescentibus, flore albo H. R. Par.

Ocimum vulgatius, foliis ex nigro virescentibus, violaceo flore H. R. Par.

Ocimum medium, crispum, conglomeratâ brevique spicâ H. R. Par.

Ocimum minus, angustifolium, foliis serratis C. B. Pin. 226. *Ocimum minus, angustifolium, flore albo Eyst.*

Ocimum minus, angustifolium, bullatis foliis H. R. Par.

Ocimum minimum C. B. Pin. 226. J. B. 3. Part. 2. 247. *Ocimum Caryophyllatum, minus Tabern. Icon. 344.*

Ocimum minimum, foliis ex purpura nigricantibus H. R. Par.

Ocimi species flore fructuque carentes, odore quodam proprio, aromatico & suavi dignosci solent.

Ocimum à voce Græca ὠκέως, *citò* quòd semen ejus satum citò erumpat.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, unilabiato.

GENUS I.

Chamædrys. *Germandrée.*

Tab. 97.

CHAMÆDRYS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus stamina F, labii superioris locum occupant; labium verò inferius A, in quinque partes divisum est, mediâ D, ampliori cochlearis instar excavatâ & quandoque bifidâ: cæteris C C, in floris cervice è regione positis. Ex calyce autem G, surgit pistillum H, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina I, subrotunda, in capsulâ K, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores L L, Chamædryos in foliorum alis nasci, & calyce donari tubulato. G.

Chamædryos species sunt

Chamædrys major, repens C. B. Pin. 248. *Dod. Pempt. 43. Chamædrys vulgò vera existimata J. B. 3. 288.*

Chamædrys major, repens, flore albo & rubello in eadem planta C. B. Pin. 249.

Chamædrys minor, repens C. B. Pin. 248. *Chamædrys, repens, minor Dod. Pempt.* 43.

Chamædrys minor, repens, flore niveo C. B. Pin. 248. *Chamædrys minor, albo flore Cluſ. Hiſt.* 351.

Chamædrys Alpina, villoſa.

Chamædrys paluſtris, caneſcens, ſeu Scordium officinatum. *Scordium C. B. Pin.* 247. *Dod. Pempt.* 126. *J. B.* 3. 292.

Chamædrys fruticoſa, ſylveſtris, Meliſſæ folio. *Scordium alterum ſive Salvia ſylveſtris C. B. Pin.* 247. *Scordotis ſive Scordium folio Salviæ J. B.* 3. 293. *Salvia agreſtis ſive Sphacelus Dod. Pempt.* 291.

Chamædrys fruticoſa, ſylveſtris, Meliſſæ folio variegato. *Scordium alterum ſeu Salvia ſylveſtris, folio variegato H. R. Par.*

Chamædrys fruticoſa, inſularum Stœchadum, Meliſſæ folio minori, Pomum redolens.

Chamædrys fruticoſa, Luſitanica, Meliſſæ folio minori, flore purpureo.

Chamædrys fruteſcens, Teucrium vulgò. *Teucrium multis J. B.* 2. 290. *Teucrium C. B. Pin.* 247. *Chamædrys aſſurgens Dod. Pempt.* 44.

Chamædrys Alpina, frutescens, folio ſplendente. *Chamædrys Alpina, lucida H. R. Par. Chamædrys durior, Alpina Broſſ.*

Chamædrys fruticoſa, lucida, Hiſpanica.

Chamædrys fruticoſa, Cretica, purpureo flore. *Teucrium Creticum, odoratum, flore purpureo H. R. Par.*

Chamædrys multiflora, tenuifolia, Hiſpanica.

Chamædrys Hiſpanica, minima, ſaxatilis, incana.

Chamædrys Canadenſis, Urticæ folio ſubtus incano. Sarrac.

Chamædrys maritima, incana, fruteſcens, foliis lanceolatis. *Marum Cortuſi J. B.* 3. 242.

Chamædrys laciniatis foliis Lob. Icon. 383. *Botrys Chamædryoides C. B. Pin.* 138. *Botrys verticillata J. B.* 3. 298.

Chamædrys multifida, ſpinoſa, odorata V. Luſit.

Ab eo genere excludi debent. *Chamædrys Alpina, Ciſti flore C. B. Pin.* 248. *ad Caryophyllatam revocanda. Chamædrys Alpina, ſaxatilis C. B. Pin.* 248. *Veronicæ ſpecies. Chamædrys unicaulis, ſpicata C. B. Pin.* 248. *de quâ inter Pedicularis ſpecies egimus. Chamædrys Alpina, minima, hirſuta C. B. Pin.* 248. *& Chamædryos ſpuriæ ſpecies inter Veronicæ ſpecies pariter annumerandæ.*

Chamædrys à vocibus Græcis χαμαὶ *humi &* Δρῦς, *Quercus* quaſi diceretur Quercus humilis. Plures enim Chamædryos ſpecies foliorum formâ ad Quercum accedere exiſtimantur.

GENUS II.

Polium.

Tab. 97.

POLIUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus stamina K, labii superioris locum occcupant: labium verò inferius A, in quinque partes dividitur, non secus ac in Chamædryos floribus. Ex calyce autem C, surgit pistillum D, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F, in capsula E, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Polii in capitulum G, collectos summis ramulis & caulibus innasci.

Polii species sunt

Polium Lavandulæ folio C. B. Pin. 220. *Polium recentiorum fœmina, Lavandulæ folio Lob. Icon.* 488.

Polium Lavandulæ folio angustiori C. B. Pin. 220. *Polium campestre Tabern. Icon.* 365.

Polium montanum, luteum C. B. Pin. 220. *Tabern. Icon.* 364. *Polium luteum Lob. Icon.* 487.

Polium montanum, album C. B. Pin. 321. *Polium montanum* 1. *Clus.* 361.

Polium montanum, alterum, foliis angustioribus, capitulis longioribus C. B. Pin. 221. *Polium* 2. *albo flore Clus. Hist.* 361.

Polium montanum, repens C. B. Pin. 221. *Polium montanum, supinum, minimum Lob. Icon.* 488.

Polium maritimum, erectum, Monspeliacum C. B. Pin. 221. *Polium Monspessulanum J. B.* 3. 299.

Polium maritimum, supinum, Venetum C. B. Pin. *Polium Venetum J. B.* 3. 200. *Adv.* 207.

Polium candidum, tenellum, tomentosum, flore purpureo J. B. 3. 300. *Polium montanum v, purpureo flore Clus. Hist.* 362.

Polium montanum, supinum, alterum C. B. Pin. 221. *Polium vj, albo flore Clus. Hist.* 462. *Polium candidum, tenellum, tomentosum, flore albo J. B.* 3. 300.

Polium Pyrenaicum, supinum, Hederæ terrestris folio. *An Chamædrys Montis Sumani J. B.* 3. 279.

Polium Hispanicum, Chamædryos folio, purpurascente flore. *Polium saxatile, Chamædryos rotundo folio, supinum, rubrum Barr. Icon. Polium satile Chamædryoides, rotundo folio, flore rubello Bocc. Mus. Part.* 2. 76. *Tab.* 62.

Polium Lusitanicum, supinum, minus, incanum, caulibus purpurascentibus, flore albo.

Polium Hispanicum, latifolium, capitulo breviori, purpurascente flore.

Polium Hispanicum, maximum, album.

Polium Hispanicum, maximum, luteum.

Polium Hispanicum, maritimum, Rorismarini folio, flore albo.

Polium Hispanicum, maritimum, frutescens, Rorismarini folio, flore rubro. *Polium montanum, majus, erectum, Rorismarini flore rubro Barr. Icon.*

Polium Hispanicum, montanum, pumilum, Rorismarini folio, flore rubro. *Polium montanum, pumilum rubrum, viridi Stœchadis folio, caule tomentoso Barr. Icon.*

Polium Hispanicum, supinum, flore flavescente.

Polium Hispanicum, longiore capitulo, flore vario.

Polium erectum, tenuifolium, flore albo, capitulo breviori.

Polium Hispanicum, Linariæ foliis canescentibus, flore albo. *Polium montanum, album, non serratum, longis angustisque foliis canescentibus Barr. Icon.*

Polium Hispanicum, Linariæ foliis brevioribus, flore albo. *Polium montanum, album, non serratum, viride, longis angustisque foliis, caule incano Barr. Icon.*

Polium montanum, pumilum, rubrum, angusto viridique folio, caule incano Barr. Icon.

Polium surrectum, minus, angustifolium, serratum, è viridi canescens Barr. Icon.

Polium montanum, album, angustifolium, serratum, supinum, minus Barr. Icon.

Polium minus, erectum, angustis, crebris, brevibus foliis, flore rubro Barr. Icon.

Polium montanum, Gnaphalodes, incisum, flore rubro, supinum Barr. Icon.

Polium marinum, dasyphyllum, Gnaphalodes, flore albo Barr. Icon.

Polium montanum, Hispanicum, non crenatum, flore albo Barr. Icon.

Polium montanum, album, serratum, latifolium, erectum, majus Barr. Icon.

Polium montanum, album, serratum, latifolium, supinum, majus Barr. Icon.

Polium montanum, album, serratum, latifolium, supinum, minus Barr. Icon.

Polium montanum, luteum, dasyphyllum, serratum Barr. Icon.

Polium Hispanicum, luteum, Majoranæ folio. *Polium montanum, luteum, serratis Amaraci foliis, comâ sublutea Barr. Icon.*

Polium Hispanicum, serpilli folio purpurascente flore. *Polium saxatile, purpureum, non serrato Serpilli folio, pressâ comâ Barr. Icon.*

Polium Hispanicum, Thymi folio, purpurascente comâ. *Polium saxatile, minimum, Thymi folio carneo flore Barr. Icon.*

Polium à voce Græcâ πολιὸς *canus:* nam ex Dioscoride corymbos habet cæsariei canæ similes. *Lib. 3. cap. 124.*

GENUS III.

Teucrium.

TEUCRIUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus stamina A labii superioris locum occupant: labium verò inferius in quinque partes dividitur, mediâ D, ampliori & cochlearis adinstar excavatâ: cæteris CC, BB, *Tab. 97.*

in floris cervice è regione positis. Ex calyce autem F, campaniformi surgit pistillum G, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina I, subrotunda K, in capsula campaniformi H, quæ floris calyx fuit, recondita.

Teucrii species sunt

Teucrium Bœticum Clus. Hisp. 229. *J. B.* 3. 291. *Teucrium fruticans, Bœticum, sive iij. Clus. Hist.* 348. *Teucrium peregrinum, folio sinuoso C. B. Pin.* 247.

Teucrium Hispanicum, latiore folio.

Teucrium Americanum, halicacabos & Alopecuroides. Plum.

Teucrium supinum, perenne, foliis laciniatis. *Chamæpitys spuria, multifido folio, Lamii flore C. B. Pin.* 250. *Pseudo-Chamæpitys Clus. Hist. clxxxv.*

Teucrium supinum, annuum, Lusitanicum, foliis laciniatis.

Teucrium, ut aiunt, à Teucro nomen invenit.

GENUS IV.

Chamæpitys. *Ivette.*

Tab. 98.

CHAMÆPITYS est plantæ genus, flore A, monopetalo, unilabiato D, in tres partes diviso, quarum media bifida est, labii superioris locum occupantibus denticulis C. Ex floris autem fundo surgit pistillum E, quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, oblonga I, in capsulâ H, quæ floris calyx F, fuit, recondita. His notis addendum est flores Chamæpityos sparsim in foliorum alis nasci, non verò verticillatim.

Chamæpityos species sunt

Chamæpitys moschata, foliis serratis, an prima Dioscoridis C. B. Pin. 249. *Chamæpitys sive Iva moschata Monspeliensium J. B.* 3. 296. *Chamæpitys spuria prior, sive Anthyllis altera Dod. Pempt.* 47.

Chamæpitys moschata, foliis serratis, flore albo H. R. Par.

Chamæpitys moschata, foliis serratis, flore luteo.

Chamæpitys lutea, vulgaris, sive folio trifido C. B. Pin. 249. *Chamæpitys vulgaris, odorata, flore luteo J. B.* 3. 295. *Ajuga sive Chamæpitys mas Dioscoridis Lob. Icon.* 382.

Chamæpitys vulgaris, folio trifido, flore roseo, Lusitanica. *Ajuga multifidis foliis & rubescente flore Clus. Hist. clxxxiiij.*

Chamæpitys à vocibus Græcis χαμαὶ *humi*, & πίτυς *Pinus*, quasi diceres Pinum humi jacentem, propter odorem resinosum.

GENUS V.

Bugula. *Bugle.*

Tab. 98.

BUGULA est plantæ genus, flore A, monopetalo, unilabiato in tres partes diviso, quarum media D, bifida est, labii superioris locum occupantibus denticulis B. Ex calyce autem E, surgit pistillum F, posticæ floris parti C, adinstar clavi

clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina H, ſubrotonda, in capſula G, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Bugulæ verticillatim diſponi.

Bugulæ ſpecies ſunt

Bugula Dod. Pempt. 135. *Conſolida media, pratenſis, cærulea C. B. Pin.* 260. *Conſolida media, quibuſdam Bugula J. B.* 3. 430.

Bugula flore cinereo vel albo. *Conſolida media, pratenſis, cinerea vel alba C. B. Pin.* 260.

Bugula Alpina, maxima.

Bugula ſylveſtris, villoſa, flore cæruleo. *Conſolida media, Genevenſis J. B.* 3. 432. *Conſolida media, pratenſis, hirſuta H. R. Par.*

Bugula ſylveſtris, villoſa, flore ſuaverubente. *Conſolida media, Genevenſis, flore rubello J. B.* 3. 432. *Bugula carneo flore Cluſ. Hiſt.* xliij.

Bugula ſylveſtris, villoſa, flore albo. *Conſolida media, Genevenſis, flore albo J. B.* 3. 432.

Bugulam appellari exiſtimant à voce Gallica. *Bugle.*

CLASSIS V.

DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, cruciformi.

FLOS CRUCIFORMIS dicitur ille, qui ſemper componitur ex quatuor petalis, & crucem quodammodo repræſentat, qualis eſt flos Leucoii, Erucæ, Braſſicæ, &c. Hujus autem floris calyx, ſi adſit, quatuor plerumque foliis donatur, eodem ut plurimùm ordine poſitis ac petala. Piſtillum verò ſemper abit in fructum.

SECTIO I.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in fructum unicapſularem non ſiliquoſum.

GENUS I.

Jonthlaſpi.

Tab. 99.

JONTHLASPI eſt plantæ genus, flore A, Cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum E, unicapſularem, planum, orbiculatum, clypeiformem, ſemine fœtum F, orbiculato G, pariter & plano.

Jonthlaſpeos ſpecies ſunt

Jonthlaſpi luteo flore, incanum, montanum, Δισκοειδὴς Col. Part. 1. 280. *Thlaſpi ſaxatile, incanum, luteum, Serpilli folio, minus C. B. Pin.* 107.

Jonthlaſpi minimum, ſpicatum, lunatum Col. Part. 1. 284. *Thlaſpi clypeatum, Serpilli folio C. B. Pin.* 107. *Lunaria peltata, minima, quibuſdam, ad Thlaſpi referenda J. B.* 2. 935.

GENUS II.

Rapiſtrum.

Tab. 99.

RAPISTRUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam E, ferè globoſam, unicapſularem F, ſemine fœtam ut plurimùm ſingulari G.

Rapistri species sunt

Rapistrum monospermon C. B. Pin. 95. *Prodr.* 37. *J. B.* 2. 845.

Rapistrum maximum, rotundifolium, monospermon Corn. 147.

Rapistrum arvense, folio auriculato, acuto. *Myagro similis siliquâ rotundâ C. B. Pin.* 109. *Prodr.* 52. *Myagro affinis herba, capitulis rotundis J. B.* 2. 895.

Rapistrum quasi planta ad Rapam accedens.

GENUS III.

Myagrum.

MYAGRUM est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, turbinatum, unicapsularem H, semine fœtum oblongo G, & duobus loculis inanibus F, ad apicem IK, instructum. *Tab.* 99.

Myagri species sunt

Myagrum monospermon, latifolium C. B. Pin. 109. *Prodr.* 51. *Maygron monospermon J. B.* 3. 894.

Myagrum monospermon, minus C. B. Pin. 109. *Prodr.* 52.

Myagrum à vocibus Græcis μυῖα *Musca*, & ἀγρεύω *capto*; quasi dicas plantam, quæ glutine suo muscas capit, quod tamen Myagro non convenit.

GENUS IV.

Isatis. *Pastel.*

ISATIS est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum E, lingulatum, ad oram compressum, bifariam dehiscentem FG, unicapsularem H, & semine fætum I, ut plurimùm oblongo. *Tab.* 100.

Isatidis species sunt

Isatis sativa vel latifolia C. B. Pin. 113. *Isatis sive Glastrum sativum J. B.* 2. 909. *Isatis sativa Dod. Pempt.* 79. *Pastel ou Guéde.*

Isatis sylvestris vel angustifolia C. B. Pin. 113. *Isatis sive Glastrum spontaneum J. B.* 2. 909. *Isatis sylvestris Dod. Pempt.* 79.

Isatis sylvestris, minor, Lusitanica H. L. Bat. App.

GENUS V.

Crambe.

CRAMBE est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu testam E, unicapsularem F, bifariam dehiscentem GG, semine fœtam ut plurimùm oblongo H. *Tab.* 100.

Crambes species sunt

Crambe maritima, Brassicæ folio. *Brassica maritima, monospermos C. B. Pin.*

112. *Braſſica monoſpermos, Anglica J. B. 2. 830. Braſſica marina, ſylveſtris, multiflora, monoſpermos Lob. Icon. 245.*

Crambe maritima, foliis Erucæ latioribus, fructu haſtiformi. *Eruca maritima latifolia, Italica, ſiliquâ haſtæ cuſpidi ſimili C. B. Pin. 99. Cakile ſive Eruca maritima, latifolia J. B. 2. 868. Eruca maritima, Anglica, ſiliquâ fungosâ, torosâ, rotundâ, foliis craſſis, latioribus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 231.*

Crambe maritima, foliis Erucæ anguſtioribus, fructu haſtiformi. *Eruca maritima, anguſtifolia, Italica, ſiliquâ haſtæ cuſpidi ſimili C. B. Pin. 99. Cakile quibuſdam, aliis Eruca marina & Raphanus marinus J. B. 2. 867. Cakile Serapionis, Erucæ folio, Napi flore, vulgò Eruca marina Lob. Icon. 223.*

SECTIO II.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in fructum ſatis brevem, bifariam diviſum ſepto intermedio, reſpectu valvarum, ad perpendiculum obliquè poſito.

GENUS I.

Thlaſpi.

Tab. 101.

THLASPI eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis BC, conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in fructum F, ſubrotundum, planum, orâ plerumque foliaceâ, & ſupremâ fiſſum, in duo loculamenta I K, diviſum ſepto intermedio H, reſpectu valvarum G, ad perpendiculum obliquè poſito, ſeminibus fœtum ut plurimùm planis L. His notis addenda ſunt folia indiviſa, quibus differt à Naſturtio.

Thlaſpeos ſpecies ſunt

Thlaſpi vulgatius J. B. 2. 921. *Thlaſpi arvenſe, Vaccariæ incano folio, majus C. B. Pin. 106. Thlaſpi alterum Dod. Pempt. 712.*

Thlaſpi Vaccariæ incano folio, minus C. B. Pin. 106. *Prodr. 47.*

Thlaſpi arvenſe, ſiliquis latis C. B. Pin. 105. *Thlaſpi cum ſiliquis latis J. B. 2. 923. Thlaſpi latius Dod. Pempt. 712.*

Thlaſpi capſulis hirſutis J. B. 2. 922. *Thlaſpi villoſum, capſulis hirſutis C. B. Pin. 106. Prodr. 47.*

Thlaſpi capſulâ cordatâ, peregrinum J. B. 2. 927.

Thlaſpi Allium redolens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 297. *Scorodothlaſpi Ulyſſis Aldrovandi J. B. 2. 927.*

Thlaſpi arvenſe, perfoliatum, majus C. B. Pin. 106. *Burſa paſtoria, foliis Perfoliatæ J. B. 2. 938. Thlaſpi oleraceum Tabern. Icon. 462.*

Thlaſpi perfoliatum, minus C. B. Pin. 106. *Thlaſpi iij, pumilum Cluſ. Hiſt. cxxxj.*

Thlaſpi parvum, ſaxatile, flore rubente C. B. Pin. 107. *Lithothlaſpi quartum, carnoſo, rotundo folio Col. Part. 1. 279.*

Thlaſpi Alpinum, folio rotundiore, carnoſo, flore purpuraſcente.

Thlaſpi minimum, Luſitanicum, Cochleariæ folio.

Thlaſpi Alpinum, minimum, foliis craſſis & anguſtis. *Naſturtiolum Alpinum, capſulâ Naſturtii vulgaris, J. B.* 2. 918. *Naſturtiolum Alpinum, capſula Naſturtii hortenſis C. B. Prodr.* 45.

Thlaſpi Roſa de Hiericho dictum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 328. *Roſa Hierichuntea vulgò dicta C. B. Pin.* 484. *Roſa Hiericontea Lob. Icon.* 203. *Roſe de Jerico.*

Thlaſpi Virginianum, foliis Iberidis amplioribus & ſerratis. *Iberis humilior, annua, Virginiana, ramoſior Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 311.

Thlaſpi montanum, ſempervirens C. B. Pin. 106. *Thlaſpi ſempervirentis ſpecies candida J. B.* 2. 930. *Thlaſpi montanum, candidum Lugd.* 1180.

Thlaſpi Creticum quibuſdam, flore rubente & albo J. B. 2. 924. *Thlaſpi umbellatum, Creticum, Iberidis folio C. B. Pin.* 106. *Draba ſive Arabis aut Thlaſpi Candiæ Dod. Pempt.* 713.

Thlaſpi umbellatum, arvenſe, amarum J. B. 925. *Thlaſpi umbellatum, arvenſe, Iberidis folio C. B. Pin.* 106. *Thaſpi amarum Tabern. Icon.* 462.

Thlaſpi umbellatum, Creticum, flore albo, odoro, minus C. B. Pin. 106. *Thlaſpi parvum, umbellato flore niveo, odorato J. B.* 2. 925. *Thlaſpi iiij, parvum, odorato flore Cluſ. Hiſt. cxxxij.*

Thlaſpi Luſitanicum, umbellatum, gramineo folio, flore purpuraſcente.

Thlaſpi Luſitanicum, umbellatum, gramineo folio, flore albo.

Thlaſpi ſaxatile, vermiculato folio C. B. Pin. 107. *Lithothlaſpi montanum, fruticoſius, vermiculato acuto folio Col. Part.* 1. 277.

Thlaſpi à verbo Græco θλάω *premo*, quòd fructum habeat planum & quaſi compreſſum.

GENUS II.

Naſturtium. *Creſſon.*

NASTURTIUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis conſtante: ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D K, ſubrotundum, planum, in duo loculamenta diviſum H, ſepto intermedio E N, reſpectu valvarum F G, L M, ad perpendiculum obliquè poſito & ſeminibus fœtum I, ut plurimùm planis. His notis addenda ſunt folia O, multifida, quibus Naſturtium differt à Thlaſpi. *Tab.* 102.

Naſturtii ſpecies ſunt

Naſturtium hortenſe, vulgatum C. B. Pin. 103. *Naſturtium vulgare. J. B.* 2. 912. *Naſturtium hortenſe Dod. Pempt.* 711.

Naſturtium hortenſe, criſpum C. B. Pin. 104. *Naſturtium hortenſe, criſpum, latifolium & anguſtifolium C. B. Prodr.* 43. & 44. *Naſturtium criſpum J. B.* 2. 913.

Naſturtium hortenſe, criſpius, auguſtifolium Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 301.

Naſturtium hortenſe, latifolium C. B. Pin. 103. *Naſturtium latifolium, Dioſcoridæum J. B.* 2. 913.

Naſturtium ſylveſtre Dalechampii Lugd. 655. *Thlaſpi umbellatum, Naſtur-*

rii folio, Monspeliacum C. B. Pin. 106. *Thlaspi umbellatum, tenuiter diviso folio, amarum, Narbonense J. B.* 2. 925.

Nasturtium sylvestre, tenuiter incisum, minoris fructu. *Iberis Nasturtii folio C. B. Pin.* 97. *Iberis Matth.* 293.

Nasturtium sylvestre, tenuissimè incisum. *Thlaspi Iberidis folio, tenuissimè diviso Mor. H. R. Bles.*

Nasturtium Orientale, foliis inferioribus Millefolium, superioribus Perfoliatam referentibus. *Thlaspi vero di Dioscoride, primo Zan.* 193.

Nasturtium sylvestre, capsulis cristatis. *Ambrosia campestris, repens C. B. Pin.* 138. *Coronopus Ruellii sive Nasturtium verrucosum J. B.* 2. 919. *Cornu Cervi alterum, repens Dod. Pempt.* 110.

Nasturtium Alpinum, tenuissimè divisum C. B. Pin. 105. *Nasturtiolum Alpinum, tenuissime divisum J. B.* 2. 918. *Cardamine Alpina, iij, minima Clus. Hist. cxxviij.*

Nasturtium pumilum, vernum C. B. Pin. 105. Edit. 1. *Cardamine pusilla, saxailis, montana, Διρχοιδὴς Col. Part.* 1. 273.

Nasturtium petræum, foliis Bursæ Pastoris C. B. Pin. 104. *Bursa Pastoris minor, foliis incisis Ejusd.* 108. *Bursa pastoris parva, folio glabro, spisso J. B.* 2. 937. *Nasturtium petræum Tabern. Icon.* 451. *Pastoria Bursa minor Dod. Pempt.* 103.

Nasturtium pumilum, supinum, vernum Bot. Monsp.

Nasturtium minimum, vernum, foliis tantùm circa radicem Bot. Monsp. *Nasturtium minimum, Monspeliense, caule aphyllo. Thlaspi minus Monspeliensium C. B. Pin.* 108.

GENUS III.

Thlaspidium.

Tab. 101.

THLASPIDIUM est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E F, quasi gemellum, planum, ex duabus partibus compositum G H, septo intermedio I, distinctis; quæ singulæ K, semine turgescunt L, ut plurimùm oblongo M, & compresso.

Thlaspidii species sunt

Thlaspidium Monspeliense, Hieracii folio hirsuto. *Thlaspi biscutatum, asperum, Hieracifolium & majus C. B. Pin.* 107. *Lunaria biscutata J. B.* 2. 935. *Thlaspi parvum, Hieracifolium, sive Lunaria lutea Monspeliensium & Leucoium luteum, marinum & Biscutella Lob. Icon.* 214.

Thlaspidium hirsutum, calice floris auriculato. *Leucoium montanum, flore pedato Col. Part.* 2. 61.

Thlaspidium annuum, flore pallidè luteo. *Thlaspi biscutatum, flore sulphureo Hort. Oxon. Thlaspi biscutatum, annuum, asperum H. R. Par.*

Thlaspidium Raphani folio. *Thlaspi biscutatum, Raphani aut Irionis folio Bocc. Rarior. Plant.* 55.

Thlaspidium fruticosum, Leucoii folio, semperflorens. *Thlaspi latifolium platycarpon, Leucoii foliis Bocc. rarior. Plant.* 55.

Thlaſpidium fruticoſum, Leucoii folio variegato, ſemperflorens.

Thlaſpidium Anchuſæ folio. *Thlaſpi biſcutellatum, luteum, Anchuſæ foliis Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part.* 2. *Tab.* 122. *Thlaſpi biſcutatum, Anchuſæ foliis Ejuſd.* 167.

Thlaſpidium Apulum, ſpicatum. *Jondraba Apula, Alyſſoides, ſpicata Col. Part.* 1. 285.

Thlaſpidium montanum, anguſtifolium, glabrum.

Thlaſpidium Alpinum, pumilum aſperum.

Thlaſpidium, quaſi planta ad Thlaſpi accedens.

GENUS IV.

Cochlearia. *Herbe aux cuilliers.*

COCHLEARIA eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum E, ferè globoſum, ſepto intermedio H, cui valvæ F G, utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta I, diviſum, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis K. *Tab.* 101.

Cochleariæ ſpecies ſunt

Cochlearia folio ſubrotundo. C. B. Pin. 110. *Cochlearia J. B.* 2. 942. *Dod. Pempt.* 594.

Cochlearia major, Batavica, erecta, folio oblongo H. L. Bat.

Cochlearia folio ſinuato C. B. Pin. 150. *Cochlearia Britannica Dod. Pempt.* 594.

Cochlearia Aremorica H. R. Part. *Hederaceum Thlaſpi Lob. Icon.* 615. *Thlaſpi Hederaceum J. B.* 2. 933.

Cochlearia minima, Aremorica, flore dilutè rubello Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 309.

Cochlearia Danica, procumbens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 309. *Cochlearia Danica repens C. B. Pin.* 110. *Prodr.* 53. *Sim. Paul. Quadrip. Bot.* 270.

Cochearia minor, erecta, Danica Sim. Paul. Quadrip. Bot. 270. *Cochlearia minor, erecta C. B. Pin.* 110. *Prodr.* 53.

Cochlearia altiſſima, Glaſti folio. *Lepidium glaſtifolium C. B. Pin.* 97. *Lepidium annuum Lob. Icon.* 321. *Lepidium non repens J. B.* 2. 941.

Cochlearia folio cubitali. *Raphanus ruſticanus C. B. Pin.* 96. *Raphanus ſylveſtris ſive Armoracia multis J. B.* 2. 851. *Raphanus ruſticanus, craſſâ radice, Lapathi folio Lob. Icon.* 320.

Cochlearia dicitur, quòd ejus folia Cochlearis inſtar quandoque ſint excavata.

GENUS V.

Lepidium.

LEPIDIUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E F, lanceiformem, ſepto intermedio I, cui valvæ G H, utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum K, ut pluſimùm oblongis. *Tab.* 103.

Lepidii ſpecies ſunt

Lepidium latifolium C. B. Pin. 97. *Lepidium Paulli J. B.* 2. 640. *Lepidium Plinii Dod. Pempt.* 716. *Paſſerage.*

Lepidium humile, incanum, arvenſe. *Draba umbellata, vel Draba major, capitulis donata C. B. Pin.* 109. *Draba multis, flore albo J. B.* 2. 939. *Arabis ſive Draba & Naſturtium Babylonicum Lob. Icon.* 224.

Lepidium humile, minus incanum, Alepicum. *Draba Calepenſis, repens, humilior, foliis minus cinereis, quaſique viridibus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 314.

Lepidium gramineo folio, ſive Iberis. *Iberis latiore folio C. B. Pin.* 97. *Iberis J. B.* 2. 918. *Dod. Pempt.* 714.

Lepidium capillaceo folio, fruticoſum, Hiſpanicum.

Lepidium à voce Græca λεπὶς, ſquama: eò quòd ſquamas & maculas faciei auferre exiſtimetur.

GENUS VI.

Burſa Paſtoris. *Tabouret.*

Tab. 103.

BURSA PASTORIS eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, planum, orâ ſupremâ ſciſſum, triangulum Iſoſceles inverſum quaſi referentem, ſepto intermedio H, cui valvæ F G, utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum exiguis I.

Burſæ paſtoris ſpecies ſunt

Burſa paſtoris major, folio non ſinuato C. B. Pin. 108.

Burſa paſtoris major, folio ſinuato C. B. Pin. 108. *Burſa paſtoria J. B.* 2. 936. *Paſtoria Burſa Dod. Pempt.* 103. *Tabouret, bourſe à berger.*

Burſa paſtoris eleganti folio, inſtar Coronopi repentis Cam. Hort. 32.

Burſa paſtoris media C. B. Pin. 108. *Burſa paſtoria minor Tabern. Icon.* 199.

Burſa paſtoris montana, Globulariæ folio. *Thlaſpi Alpinum, Bellidis cæruleæ folio C. B. Pin.* 106. *Thlaſpi foliis Globulariæ J. B.* 2. 926. *Thlaſpi montanum, Burſæ paſtoris fructu, primum Col. Part.* 1. 276.

Burſa paſtoris dicitur à fructûs forma, qui ad paſtoris marſupium accedere exiſtimatur.

SECTIO III.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in fructum ſepto intermedio valvis parallelo, bifariam diviſum.

GENUS I.

Alyſſon.

Tab. 104.

ALYSSON eſt plantæ genus, flore A B, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis C, conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in

in fructum FG, satis exiguum & gibbum, septo intermedio H, valvis GK, parallelo in duo loculamenta MN, divisum, seminibusque fœtum subrotundis L.

Alyssi species sunt

Alysson perenne, montanum, incanum. *Thlaspi montanum, luteum J. B. 2. 928.*

Alysson incanum, luteum, Serpilli folio, majus. *Thlaspi minus quibusdam, aliis Alysson minus J. B. 2. 928. Thlaspi Alysson dictum, campestre, majus C. B. Pin. 107. Alyssum minimum Clus. Hist. cxxxiij.*

Alysson incanum, Serpilli folio, minus. *Thlaspi Alysson dictum, campestre minus C. B. Pin. 107.*

Alysson incanum, Serpilli folio, fructu nudo. *Thlaspi Alysson dictum minus, capsulis majoribus, rotundis, non foliatis Bot. Monsp.*

Alysson maritimum. *Thlaspi Alysson dictum, maritimum C. B. Pin. 107. Nasturtium vel Thlaspi maritimum J. B. 2. 927. Thlaspi Narbonense, Centumculi angusto folio, Alysson Italorum Tabern. Icon. 461.*

Alysson Halimi folio, sempervirens. *Thlaspi Halimi folio, sempervirens H. L. Bat.*

Alysson minus, Halimi argenteo angusto folio. *Thlaspi parvum, Halimi angusto, incano folio Bocc. Mus. Part. 2. 45. Thlaspi parvum, Halimi angusto, argenteo folio Ejusd. Tab. 39.*

Alysson minimum. *Thlaspi Alyssum minimum Mor. H. R. Bles.*

Alysson fruticosum, aculeatum. *Thlaspi fruticosum, spinosum C. B. Pin. 108. Leucoium spinosum sive Thlaspi spinosum aliis J. B. 1. 931. Thlaspi fruticosum, spinosum, Narbonense Lob. Icon. 217.*

Alysson fruticosum, incanum. *Thlaspi fruticosum, incanum C. B. Pin. 108. Thlaspi capsulis sublongis, incanum J. B. 2. 929. Thlaspi incanum, Mechliniense Lob. Icon. 216.*

Alysson Alpinum, hirsutum, luteum. *Sedum Alpinum, hirsutum, luteum C. B. Pin. 285. Sedum petræum, montanum Lob. Icon. 381.*

Alysson Alpinum, Poligoni folio incano. *Bursa pastoris Alpina, hirsuta C. B. Pin. 108. Prodr. 51.*

Alysson vulgare, Poligoni folio, caule nudo. *Bursa pastoris minor, loculo oblongo C. B. Pin. 108. Bursa pastoria minima, oblongis siliquis, verna, loculo oblongo J. B. 2. 937. Paronychia vulgaris Dod. Pempt. 112.*

Alysson Veronicæ folio. *Bursa pastoris major, loculo oblongo C. B. Pin. 108. Bursa pastoria sublongo loculo affinis, pulchra planta J. B. 2. 938. Draba minima, muralis, discoides Col. Part. 1. 274.*

Alysson segetum, foliis auriculatis, acutis. *Myagrum sativum C. B. Pin. 109. Myagrum dictum Camelina J. B. 2. 892. & Myagrum Turcicum Ejusd. 2. 893. Myagrum sativum C. B. Pin. 109. Camelina sive Myagrion. Dod. Pempt. 532.*

Alyssum segetum, foliis auriculatis, acutis, fructu majori.

Alysson Pyrenaicum, perenne, minimum, foliis trifidis.

Alysson differt à Thlaspi septo intermedio fructus, quod in Alysso valvis parallelum, in Thlaspi verò ad perpendiculum obliquum est ratione valvarum: differt etiam ab Alyssoide valvis fructus minus concavis.

GENUS II.

Alyſſoides.

Tab. 104. ALYSSOIDES eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante : ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E F, ferè ellipticum, turgidum, craſſum ſatis, ſepto intermedio I, valvis G H, ſemiellipticis & turgeſcentibus parallelo in duo loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum K, orbiculatis, planis, marginatis.

Alyſſoidis ſpecies ſunt

Alyſſoides fruticoſum, Leucoii folio viridi. *An Leucoium luteum, utriculato ſemine P. Alp. Exot.* 117 ?

Alyſſoides incanum, foliis ſinuatis. *Leucoium incanum, ſiliquis rotundis C. B. Pin.* 201. *Leucoium cum ſiliquis rotundis, flore luteo J. B.* 2. 931. *Eruca peregrina Cluſ. Hiſt.* 421.

Alyſſoides quaſi planta ad Alyſſon accedens.

GENUS III.

Lunaria. *Lunaire* ou *Bulbonac.*

Tab. 105. LUNARIA eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante : ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E F, omnino planum, ſepto intermedio H K, cui valvæ membranaceæ G I L M, & parallelæ adhæreſcunt, in duo veluti loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum N O, ut plurimum reniformibus & quaſi marginatis.

Lunariæ ſpecies ſunt

Lunaria major, ſiliquâ rotundiore J. B. 2. 881. *Viola Lunaria major, ſiliquâ rotundâ C. B. Pin.* 203. *Viola latifolia Dod. Pempt.* 161. *Viola Lunaris,* 1. *Tabern. Icon.* 313.

Lunaria major, perennis, ſiliquâ rotundiore, flore albo. *Leucoium lunatum ſeu lunarium latifolium, majus, alterum, ſiliqua rotunda, flore albo Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 246.

Lunaria major, ſiliquâ longiore J. B. 2. 882. *Viola Lunaria major, ſiliquâ oblongâ C. B. Pin.* 203. *Viola Lunaris. ij, Tabern. Icon.* 314.

Lunaria major, ſiliquâ longiore, flore purpureo. *Leucoium majus, perenne, ſiliquâ lunatâ, longâ, coronatâ, flore purpureo H. R. Bat.*

Lunaria Leucoii folio, ſiliquâ oblongâ, majori. *Leucoium Alyſſoides, clypeatum, majus C. B. Pin.* 201. *Alyſſon ſiliquâ latâ, aſperâ, quibuſdam Lunaria flore luteo J. B.* 2. 934. *Alyſſon Dioſcoridis Dod. Pempt.* 89.

Lunaria Leucoii folio, ſiliquâ oblongâ, minori. *Leucoium Alyſſoides, clypeatum, minus C. B. Pin.* 201. *Leucoium minus, peltatum, Romanum Col. Part.* 2. 60.

Lunaria ſiliquâ oblongâ, intortâ. *Leucoium ſive Lunaria vaſculo ſublongo, intorto Raii Synopſ.* 164.

Lunaria à Lunâ, propter ſiliquarum formam.

SECTIO IV.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in fructum ſiliquoſum, bicapſularem.

GENUS I.

Braſſica. *Chou.*

BRASSICA eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E, teretem, longam, cylindraceam, ſepto medio F, qui valvæ G H, imbricatæ utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſam, ſeminibuſque fœtam ſubrotundis I. His notis addenda eſt totius plantæ facies, quæ poſita eſt in foliis plerumque rugoſis, ſinuatis, & cæſiis. *Tab.* 106.

Braſſicæ ſpecies ſunt

Braſſica capitata, alba C. B. Pin. 111. *J. B.* 2. 826. *Braſſica capitata, albida Dod. Pempt.* 623. *Chou pommé, blanc.*

Braſſica alba, capite oblongo, non penitus clauſo C. B. Pin. 111. *Braſſica Italica, tenerrima, glomeroſa, flore albo J. B.* 2. 827. *Braſſica Sabauda, hyberna Lob. Icon.* 244. *Chou de Milan ou de Savoye.*

Braſſica alba vel viridis C. B. Pin. 111. *Braſſica alba, vulgaris, J. B.* 2. 829. *Braſſica vulgaris, ſativa Dod. Pempt.* 621. *Chou blond.*

Braſſica alba, expanſa J. B. 2. 829.

Braſſica alba, criſpa C. B. Pin. 111. *Braſſica Sabauda, rugoſa J. B.* 2. 828. *Braſſica Sabauda Dod. Pempt.* 624. *Chou friſé, blanc.*

Braſſica ex capitibus pluribus conglobata C. B. Pin. 111. *Braſſica capitata, polycephalos Lugd.* 521.

Braſſica capitata, rubra C. B. Pin. 111. *J. B.* 2. 831. *Braſſica rubra, capitata Dod. Pempt.* 621. *Chou pommé, rouge.*

Braſſica gongylodes C. B. Pin. 111. *Braſſica caulorapa J. B.* 2. 829. *Braſſica caule Rapum gerens Dod. Pempt.* 625. *Chou-Rave.*

Braſſica cauliflora C. B. Pin. 111. *Braſſica multiflora J. B.* 2. 828. *Braſſica florida, botrytis Lob. Icon.* 245. *Chou-fleur.*

Braſſica rubra C. B. Pin. 111. *& Tabern. Icon.* 396. *Braſſica rubra, vulgaris J. B.* 2. 831. *Chou rouge.*

Braſſica radice Napiformi. *Napobraſſica C. B. Pin.* 111. *Prodr.* 54. *Chou-Navet.*

Braſſica Aſparagodes, criſpa C. B. Pin. 111. *Braſſica criſpa, prolifera Tabern. Icon.* 398. *Braſſica thyrſoides J. B.* 2. 833.

Brassica rugosa, longioribus foliis J. B. 2. 828.
Brassica fimbriata C. B. Pin. 112. *Brassica crispa, laciniosa J. B. 2. 832. Brassica tophosa Tabern. Icon.* 401.
Brassica fimbriata, maxima.
Brassica fimbriata, pumila C. B. Pin. 112. *Brassica Anglicana, nivea, minima J. B. 2. 830. Anglica minima Brassica Adv. 92.*
Brassica laciniata, alba J. B. 2. 832.
Brassica laciniata, rubra J. B. 2. 832.
Brassica lato Apii folio C. B. Pin. 112. *Brassica tenuissimè laciniata J. B. 2. 832. Brassica Selinisia, latifolia Tabern. Icon.* 401.
Brassica angusto Apii folio C. B. Pin. 112. *Brassica Selinisia, angustifolia Tabern. Icon.* 402.
Brassica arvensis C. B. Pin. 112. *Brassica rubra, minor J. B. 2. 833. Brassica sylvestris, Crambe dicta Dod. Pempt.* 623. *Colsa.*
Brassica maritima, arborea seu procerior, ramosa Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 208.
Brassica peregrina, moschum olens H. R. Par. *Chou musqué.*
Brassica campestris, perfoliata, flore albo C. B. Pin. 112. *Perfoliata siliquosa J. B. 2. 835. Brassica campestris, 1. Clus. Hist. cxxvij.*
Brassica campestris, perfoliata, flore purpureo C. B. Pin. 112. *Perfoliata siliquosa, purpurea Clusio J. B. 2. 836. Brassica campestris, purpureo flore Clus. Hist. cxxvij.*
Brassica Alpina, perennis.
Ab eo genere excludi debent *Brassica maritima, monospermos C. B. Pin. 112. quæ Crambe species est. Brassica sylvestris foliis circa radicem Cichoraceis C. B. Pin. 112. quæ species est Turritidis, perinde ac sequentes. Brassica sylvestris, hispida, non ramosa C. B. Pin. 112. Brassica sylvestris, ramosa, hispida C. B. Pin. 112. Edit. 2.*

Lib. 20. cap. 9. Brassica quasi πρασικὴ *olus*, per excellentiam. De ea enim teste Plinio, scripsere Chrysippus, Dieuches, Pythagoras, & Cato.

GENUS II.

Leucoium. *Giroflier* ou *Violier.*

Tab. 107. LEUCOIUM est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E F, longam, compressam, septo intermedio G L, cui valvæ H I, M N, utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam planis, orbiculatis K O, ut plurimùm marginatis.

Leucoii species sunt
Leucoium incanum, majus C. B. Pin. 220. *Leucoium hyemale & diu durans etiam album J. B. 2. 874. Leucoium candidum, majus Dod. Pempt.* 159.
Leucoium incanum, majus, flore cinericeo C. B. Pin. 200.
Leucoium purpureum vel rubrum C. B. Pin. 200. *Leucoium hyemale & diu durans, purpureum & roseum J. B. 2. 874. Leucoium purpureum Tabern. Icon.* 309.

Leucoium incanum, majus, coccineum Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 240.
Leucoium violaceum Tabern. Icon. 310.
Leucoium flore ex purpura puniceo C. B. Pin. 200.
Leucoium incanum, minus C. B. Pin. 200. *Leucoium æstivum, flore purpureo & roseo & albo J. B.* 2. 875. *Leucoium minus & annuum Dod. Pempt.* 159. *Quarantain.*
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore rubro C. B. Pin. 200. *Leucoium multiplici flore Dod. Pempt.* 159.
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore purpureo C. B. Pin. 200. *Leucoium flore purpureo, pleno Eyst.*
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore pupuro-violaceo C. B. Pin. 200. *Leucoium sive Keiri, purpuro-violaceum, pleno flore Suvert.*
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore albo C. B. Pin. 200. *Leucoium flore pleno, albo Eyst.*
Leucoium incanum, majus, variegatum, simplici flore, striis inæqualibus notato C. B. Pin. 200.
Leucoium variegatum, album, rubris maculis Eyst.
Leucoium variegatum, purpureis maculis Eyst.
Leucoium incanum, majus, variegatum, pleno flore C. B. Pin. 201.
Leucoium purpureum, variegatum, sanguineis maculis signatum Bry.
Leucoium incanum, majus, variegatum, pleno flore, foliis in ambitu argenteis H. L. Bat.
Leucoium pleno flore, album, sanguineis maculis signatum Eyst.
Leucoium pleno flore, album, purpureis maculis signatum Eyst.
Leucoium album, odoratissimum, folio viridi C. B. Pin. 202. *Leucoium hyemale, diu durans, flore albo, folio viridi & livido, glabro J. B.* 2. 875.
Leucoium vernum, perenne, album, majus. *Draba alba, siliquosa C. B. Pin.* 109. *Hesperis Alpina sive muralis minor, repens J. B.* 2. 880. *Draba ij Clus. Hist. cxxv.*
Leucoium vernum, perenne, album minus.
Leucoium Hesperidis folio. *Glastifolia Cichoroides J. Bauhini & Turritis* 2. *Clusio J. B.* 2. 836. *Turrita major, Plateau Clus. Hist. cxxvj.*
Leucoium maritimum, minimum, Hispanicum, vernum, foliis Erucæ.
Leucoium maritimum, sinuato folio C. B. Pin. 201. *Leucoium maritimum, magnum, latifolium J. B.* 2. 875. *Leucoium marinum, majus Clus. Hist.* 298.
Leucoium maritimum, candidum C. B. Pin. 201. *Keiri marinum, flore candido Lob. Icon.* 332.
Leucoium luteum, maximum, foliis tuberculis obsitis C. B. Pin. 202. *Flos Cheiri Eystettensis, maximus Eyst.*
Leucoium luteum, magno flore C. B. Pin. 202. *Flos Keiri simplex, medius Eyst.*
Leucoium luteum, serrato folio, flore grandiore C. B. Pin. 202.
Leucoium luteum, vulgare C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum, vulgò Cheiri, flore simplici J. B.* 2. 872. *Lucoion luteum Dod. Pempt.* 260.

Leucoium luteum, pleno flore, majus C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum, pleno flore J. B.* 2. 873. *Leucoium flore luteo, pleno, majus Eyst.*

Leucoium flore pleno, minus C. B. Pin. 202. *Viola petræa, lutea, multiplex Tabern. Icon.* 306.

Leucoium luteum, flore pleno, patulo. *Keiri seu Leucoium luteum, alterum, flore pleno Raii Hist.* 782.

Leucoium majus, flore pleno, ferrugineo. *Keiri sive Leucoium luteum, majus, flore pleno, ferrugineo Park. Par.* 257.

Leucoium majus, flore pleno, ex purpureo colore & aureo varium H. R. Par.

Leucoium angustifolium, Alpinum, flore sulphureo H. R. Par.

Leucoium à vocibus Græcis λευκὸν ἴον, i. Viola alba.

GENUS III.

Hesperis. *Juliane* vel *Juliene.*

Tab. 108. HESPERIS est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calice C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E F, longam, teretem, cylindraceam, septo intermedio G L, cui valvæ imbricatæ H I, M N, utrinque adhærescunt, in duo loculamenta, divisam seminibusque fœtam oblongis, quasi cylindraceis K, aut globosis O, quæ veluti nidulantur in scrobiculis septi intermedii.

Hesperidis species sunt

Hesperis hortensis, flore purpureo C. B. Pin. 202. *Hesperis flore purpureo J. B.* 2. 877. *Viola hyemalis, purpurea Tabern. Icon.* 308. *Juliane simple, purpurine.*

Hesperis hortensis, flore candido C. B. Pin. 202. *Hesperis flore albo J. B.* 2. 877. *Viola hyemalis, flore albo Tabern. Icon.* 308.

Hesperis hortensis flore viridi C. B. Pin. 202. *Hesperis hortensis, flore viridi seu abortivo Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 251.

Hesperis flore purpureo, pleno H. R. Par. *Juliane double, purpurine.*

Hesperis flore pleno, albo H. R. Par. *Viola matronalis, flore multiplici Corn.* 210. *Juliane double blanche.*

Hesperis hortensis, flore vario, pleno H. L. Bat. *Juliane à fleur double panachée.*

Hesperis montana, pallida, odoratissima C. B. Pin. 201. *Hesperis colore ineleganti J. B.* 2. 879. *Hesperis* 1. *Clus. Hist.* 296.

Hesperis sylvestris, inodora C. B. Pin. 202. *Hesperis Pannonica, inodora J. B.* 2. 878. *Hesperis* 3. *Clus. Hist.* 297.

Hesperis peregrina, siliquis articulatis C. B. Pin. 202. *Hesperis Syriaca Cam. Hort. Tab. xix. J. B.* 2. 879.

Hesperis Allium redolens Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 252. *Alliaria Matth.* 843. *J. B.* 2. 883.

Hesperis lutea, siliquis strictissimis. *Draba lutea, siliquis strictissimis C. B. Pin.* 110. *Arabis à quibusdam dicta planta Cam. Epit.* 342. *Draba lutea quibusdam J. B.* 2. 870.

Hesperis Leucoii folio non serrato, siliquâ quadrangulâ. *Leucoium luteum, sylvestre, angustifolium C. B. Pin.* 202. *Leucoium luteum, sylvestre Clusii J. B.* 2. 873. *Leucoium sylvestre Tabern. Icon.* 319.

Hesperis Leucoii folio serrato, siliquâ quadrangulâ. *Leucoium luteum montanum, serrato folio C. B. Pin.* 202. *Leucoium luteum, sylvestre, Pannonicum, serrato folio obtuso & acuto J. B.* 2. 873. *Leucoio giallo, montano Pon. Bald. Ital.* 232.

Hesperis siliquâ corniculatâ, flore obsoleto C. B. Pin. 202. *Leucoium corniculatum, saxatile, obsoleto flore Col. Part.* 1. 262.

Hesperis maritima, supina, exigua. *Leucoium marinum, parvum, folio virente, crassiusculo J. B.* 2. 877.

Hesperis sylvestris, parvo flore C. B. Pin. 202. *Prodr.* 105.

Hesperis maritima, angustifolia, incana. *Leucoium maritimum, angustifolium C. B. Pin.* 201. *J. B.* 2. 876. *Leucoium marinum, minus Clus. Hist.* 298.

Hesperis Africana, villosa, flore cæruleo. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, latifolium, hirsutum H. L. Bat.*

Hesperis peregrina, foliis dentatis, floribus variis. *Leucoium peregrinum, dentatis foliis, floribus purpuro-cæruleis & variis H. R. Monsp.*

Hesperis Lusitanica, angustifolia, folio dentato, purpurascente flore.

Hesperis Hispanica, foliis incisis, siliquâ lunatâ.

Hesperis maritima, latifolia, siliquâ tricuspidi. *Leucoion marinum Cam. Hort. Tab. xxiiij. Leucoio affine Tripolium Anguillare & Leucoium maritimum Camerarii J. B.* 2. 876.

Hesperis Sicula, frutescens, siliquâ tricuspidi. *Leucoium minus, fruticans, purpureum, montanum, crucigerum Bocc. Mus. Part.* 2. 138. *Tab.* 111.

Hesperis Sicula, Coronopi folio, siliquâ tricuspidi. *Leucoium montanum, crucigerum, Coronopi folio Bocc. Mus. Part.* 2. 147. *Tab.* 111.

Hesperis Africana, major, flore cæruleo, Coronopi folio. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, angusto Coronopi folio, majus H. L. Bat.*

Hesperis Africana, minor, flore cæruleo, Coronopi folio. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, angusto Coronopi folio, minus H. L. Bat.*

Hesperis differt à Leucoio siliquis cylindraceis, seminibusque tumescentibus, non marginatis quæ in septi intermedii scrobiculi veluti nidulantur.

GENUS IV.

Turritis.

TURRITIS differt ab Hesperide siliquis planis: à Leucoio seminibus non marginatis: à Brassica, tum facie, tum siliquis planis.

Turritidis species sunt

Turritis Lob. Icon. 220. *Brassica sylvestris, hispida non ramosa C. B. Pin.* 112. *Edit.* 2. *Brassica sylvestris, foliis integris & hispidis C. B. Pin.* 112. *Edit.* 1. *Turritis vulgatior J. B.* 2. 836.

Turritis minor Bot. Monsp.

Turritis vulgaris, ramosa. *Bursæ pastoris similis, siliquosa, major, seu majoribus foliis C. B. Pin.* 108. *Pilosella siliquata D. Thal. Tab. vij. Bursa pastoria sive Pilosella siliquosa J. B.* 2. 870.

Turritis Leucoii folio. *Myagrum siliquâ longâ C. B. Pin.* 109. *Myagro affinis planta, siliquis longis J. B.* 2. 894. *Myagrum* 11. *Lobelii Tabern. Icon.* 866.

Turritis Alpina, foliis incisis. *Nasturtium Alpinum, insipidum C. B. Pin.* 105. *Cardamine insipida F. Gregorii Col. Part.* 2. 69.

Turritis foliis inferioribus Cichoraceis, cæteris Perfoliatæ. *Brassica sylvestris foliis circa radicem Cichoraceïs C. B. Pin.* 112. *Sinapi album Lugd.* 1168.

Turritis annua, verna, flore purpurascente. *Leucoium maritimum, latifolium C. B. Pin.* 201. *Leucoium maritimum, latifolium, flore cæruleo-purpurante J. B.* 201. *Leucoium marinum, cæruleo-purpureum Tabern. Icon.* 311.

GENUS V.

Cardamine.

Tab. 109. CARDAMINE est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E F, septo intermedio G K, cui valvæ H I, utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam plerumque orbiculatis L. His notis addi debet valvas H I, per maturitatem helicis in modum revolvi & semina cum impetu excutere.

Cardamines species sunt

Cardamine pratensis, magno flore purpurascente. *Nasturtium pratense, magno flore C. B. Pin.* 104. *Iberis Fuchsii sive Nasturtium pratense, sylvestre J. B.* 2. 899. *Flos Cuculi Dod. Pempt.* 592.

Cardamine pratensis, magno flore albo. *Nasturtium pratense, magno flore prorsus albo C. B. Pin.* 104.

Cardamine pratensis, magno flore pleno. *Nasturtium pratense, flore pleno C. B. Pin.* 104. *Iberis Fuchsii sive Nasturtium pratense, flore pleno J. B.* 2. 889. *Cardamine altera, pleno flore Clus. Hist.* cxxix.

Cardamine pratensis, parvo flore. *Nasturtium pratense, parvo flore C. B. Pin.* 104. *Prodr.* 44.

Cardamine annua, exiguo flore. *Sisymbrii Cardamine, species quædam insipida J. B.* 2. 886. *Sium minimum P. Alp. Exot.* 331.

Cardamine Sicula, foliis Fumariæ. *Sio minimo Prosperi Alpini affinis, siliquis latis Bocc. Rarior. Plant.* 84.

Cardamine iv Dalechampii Lugd. 659. *Nasturtium aquaticum, minus C. B. Pin.* 104. *Sisymbrium Cardamine hirsutum, minus, flore albo J. B.* 2. 888.

Cardamine flore majore, elatior. *Sisymbrium Cardamine sive Nasturtium aquaticum, flore majore, elatius J. B. Pin.* 104. *Nasturtium aquaticum, majus & amarum C. B. Pin.* 104. *Nasturtium aquaticum, erectum, folio longiore Ejusd.*

Cardamine

Cardamine Alpina, minor, Resedæ foliis. *Nasturtium Alpinum, minus, Resedæ foliis C. B. Pin. 104. Prodr. 45.*

Cardamine montana, Asari folio. *Nasturtium montanum, Asari folio Bocc. Rarior. Plant. 5.*

Cardamine hirsuta, Chelidonii folio, flore purpurascente. *Sinapi agreste, flore purpureo J. B. 2. 866. Sinapi alterum, agreste, nostras Col. Phytob. 25.*

Cardamine glabra, Chelidonii folio. *Nasturtium Alpinum, Halicacabi peregrini foliis Ambros. 374.*

Cardamine Alpina, 1. trifolia Clus. Hist. cxxvij. *Nasturtium Alpinum, trifolium C. B. Pin. 104. Iberidi Fuchsii affinis, trifolia Cardamine J. B. 2. 890.*

Cardamine Africana, trifolia. *Nasturtium foliis ternis, facie Christophorianæ Par. Bat.*

Cardamine à Cardamo, quasi planta ad Cardamum seu Nasturtium accedens.

GENUS VI.

Dentaria. *Dentaire.*

DENTARIA est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E F, seu siliquam septo intermedio G, cui valvæ H I, utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam K, plerumque subrotundis. His notis non tantùm addi debet valvas H I, per maturitatem helicis in modum revolvi & cum impetu semina excutere; sed radices etiam L, carnosas esse, squamata, ac veluti dentibus incidi. *Tab. 110.*

Dentariæ species sunt

Dentaria heptaphyllos C. B. Pin. 322. *Coralloides altera sive septifolia J. B. 2. 899. Viola dentaria, altera Dod. Pempt. 162.*

Dentaria pentaphyllos, foliis mollioribus C. B. Pin. 322. *Dentaria quinquefolia J. B. 2. 900. Viola Dentaria, prima Dod. Pempt. 162. Dentaria vij, πενταφυλλος, ij Clus. Hist. cxxij.*

Dentaria pentaphyllos, foliis asperis C. B. Pin. 322. *Coralloides prima, quinquefolia J. B. 2. 900. Dentaria vj, πενταφυλλος, 1. Clus. Hist. cxxij.*

Dentaria heptaphyllos, baccifera C. B. Pin. 322. *Coralloides minor, bulbifera J. B. 2. 902. Dentaria iiij, baccifera Clus. Hist. cxxj.*

Dentaria triphyllos C. B. Pin. 322. *Coralloides enneaphyllos Clusii J. B. 2. 902. Dentaria v, τρίφυλλος, Clus. Hist. cxxj. Ceratia Plinii Col. Part. 1. 307.*

Dentaria enneaphyllos, montis aurei H. R. Par.

Dentaria à radicum formâ, quæ veluti dentibus inciduntur.

GENUS VII.

Sisymbrium.

SISYMBRIUM est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in *Tab. 109.*

fructum ſeu ſiliquam E, ſepto intermedio F, cui valvæ GH, utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſam, ſeminibuſque fœtam I, ut plurimùm ſubrotundis. His notis addenda eſt facies quædam ſpeciebus hujus generis propria.

Siſymbrii ſpecies ſunt

Siſymbrium aquaticum Matth. 487. *Naſturtium aquaticum, ſupinum C. B. Pin.* 104. *Siſymbrium Cardamine, ſive Naſturtium aquaticum J. B.* 4. 884. *Creſſon d'eau.*

Siſymbrium Pyrenaicum, latifolium, purpuraſcente flore. *Naſturtium Pyrenaicum, aquaticum Par. Bat.*

Siſymbrium Erucæ folio glabro, flore luteo. *Eruca lutea, latifolia, ſive Barbarea C. B. Pin.* 98. *Barbarea J. B.* 2. 868. *Dod. Pempt.* 712.

Siſymbrium Erucæ folio glabro; minus & præcocius.

Siſymbrium Erucæ folio glabro, flore pleno. *Eruca lutea ſive Barbarea, pleno flore C. B. Pin.* 99.

Siſymbrium Erucæ folio aſpero, flore luteo. *Leucoium luteum, Erucæ folio C. B. Pin.* 201. *Leucoium terreſtre, majus Col. Part.* 1. 262.

Siſymbrium aquaticum, Raphani folio, ſiliquâ breviori. *Raphanus aquaticus, alter C. B. Pin. Edit.* 1. 97. *Prodr.* 38. *Raphanus aquaticus, Rapiſtri folio C. B. Pin. Edit.* 2. 97. *Rapiſtrum aquaticum Tabern. Icon.* 408.

Siſymbrium aquaticum, Raphani folio variegato, ſiliquâ breviori. *Raphanus aquaticus, alter, foliis variegatis H. R. Par.*

Siſymbrium aquaticum, foliis in profundas licinias diviſis, ſiliquâ breviori. *Raphanus aquaticus, foliis in profundas lacinias diviſis C. B. Pin.* 97. *Prod.* 38.

Siſymbrium paluſtre, repens, Naſturtii folio. *Eruca paluſtris & Naſturtii folio, ſiliquâ oblongâ C. B. Pin.* 98. *Eruca paluſtris, minor Tabern. Icon.* 447. *Eruca quibuſdam ſylveſtris, repens, floſculo luteo J. B.* 2. 866.

Siſymbrium paluſtre, minus, ſiliquâ aſperâ. *Sinapi parvum, ſiliquâ aſperâ C. B. Pin.* 99. *Prodr.* 41. *Sinapi Monſpeſſulanum, ſiliquâ aſperâ, hirſutâ J. B.* 2. 858.

Siſymbrium paluſtre, minus, ſiliquâ glabrâ. *Sium teuuifolium, montanum, luteum Col. Part.* 1. 269.

Siſymbrium annuum, Abſinthii minoris folio. *Naſturtium ſylveſtre, tenuiſſimè diviſum C. B. Pin.* 105. *Seriphium Germanicum ſive Sophia quibuſdam J. B.* 2. 886. *Sophia Chirurgorum Lob. Icon.* 738.

Siſymbrium differt à Cardamine valvis fructûs vi elaſticâ deſtitutis, à Leucoio verò, braſſicâ, & cæteris, facie ſibi propriâ.

GENUS VIII.

Eruca. *Roquette.*

Tab. III.

ERUCA eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, ſeu ſiliquam, ſepto intermedio F, cui valvæ GH, utrinque adhæreſcunt,

in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam ut plurimùm subrotundis I. His notis addenda est sapor Erucæ proprius.

Erucæ species sunt

Eruca latifolia, alba, sativa Dioscoridis C. B. Pin. 98. *Eruca major, sativa, annua, flore albo, striato J. B.* 2. 857. *Eruca sativa Dod. Pempt.* 708.
Eruca sativa, foliis magis dissectis H. Edimb.
Eruca Romana seu Gentilis, siliquâ angustâ, folio lato J. B. 2. 860.
Eruca Bellidis folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 231.
Eruca tenuifolia, perennis, flore luteo J. B. 2. 861.
Eruca sylvestris, major, lutea, caule aspero C. B. Pin. 98. *Eruca sylvestris Dod. Pempt.* 708.
Eruca sylvestris, minor, lutea, Bursæ pastoris folio C. B. Pin. 98. *Prodr.* 39. *Eruca minimo flore, Monspeliensis J. B.* 2. 862. *Eruca Sicula, Bursa pastoris folio Bocc. Rarior. Plant.* 18.
Eruca Tanacetifolia H. R. Par. *Eruca Indiana con foglie di Tanaceto Zan.* 86. *Eruca Tanaceti foliis Mor. H. R. Bles.*
Eruca ab erodendo, propter saporem acerrimum.

GENUS X.

Sinapi. *Moutarde.*

SINAPI est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E F, septo intermedio G L, (cui valvæ H I, M N, utrinque adhærescunt) in duo loculamenta divisam, seminibus fœtam ut plurimùm subrotundis K P, & in cornu quoddam fungosum O, consimili semine prægnans, plerumque desinentem. His notis addendus est sapor acris & fervidus Sinapi proprius. *Tab.* 112.

Sinapi species sunt

Sinapi Rapi folio C. B. Pin. 99. *Sinapi siliquâ latiusculâ, glabrâ, semine rufo sive vulgare J. B.* 2. 855. *Sinapi sativum, prius Dod. Pempt.* 706.
Sinapi album, siliquâ hirsutâ, semine albo & rufo J. B. 2. 856. *Sinapi Apii folio C. B. Pin.* 99. *& Sinapi hortense, semine albo Ejusd. Sinapi sativum, alterum Dod. Pempt.* 707.
Sinapi arvense, præcox, semine nigro Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 216. *Rapistrum flore luteo, foliis incisis vel sinuatis C. B. Pin.* 95. *J. B.* 2. 844. *Rapistrum arvorum Lob. Icon.* 198.
Sinapi arvense, præcox, semine nigro, foliis integris. *Rapistrum flore luteo, foliis non incisis C. B. Pin.* 95. *Rapistrum Dod. Pempt.* 675.
Sinapi Erucæ folio C. B. Pin. 99. *Sinapi Erysimo Tragi cognatum sive simile J. B.* 2. 857. *Sinapi sylvestre Dod. Pempt.* 707.
Sinapi Hispanicum, foliis lobatis, flore sulphurei coloris.
Sinapi Hispanicum, Nasturtii folio.
Sinapi Hispanicum, minus, Raphani folio.
Sinapi Hispanicum, pumilum, album.

Sinapi Indicum, maximum, Lactucæ folio Schol. Bot. *Sinapi Indicum, Lactucæ folio Par. Bat.*

Sinapi Indicum, Lactucæ foliis angustioribus Flor. Bat. *Sinapi Indicum, Lactucæ folio minus, seu angusto, profundius crenato Par. Bat.*

GENUS X.

Erysimum. *Velar* ou *Tortelle.*

Tab. 111.

ERYSIMUM est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E I K, septo intermedio F, cui valvæ G H, utrinque adhærescunt, in duo loculamenta I, divisam, seminibusque fœtam L, ut plurimùm exiguis & rotundis. His notis addi debet facies quædam Erysimo propria.

Erysimi species sunt.

Erysimum vulgare C. B. Pin. 100. *Erysimum Tragi, flosculis luteis, juxta muros proveniens J. B. 2. 863. Erysimum, Irio 1. Tabern. Icon.* 449.

Erysimum alterum, siliquis Erucæ C. B. Pin. 101. *Erysimum ij Tabern. Icon.* 449.

Erysimum polyceration vel corniculatum C. B. Pin. 101. *Erysimum alterum Matthioli, siliquis parvis, quibusdam Dentaria J. B. 2. 864. Erysimum alterum, Italicum & Matthioli Lob. Icon.* 206.

Erysimum latifolium, majus, glabrum C. B. Pin. 101. *Irio Apulus alter, lævi Erucæ folio Col. Part.* 1. 265. *Sinapi sylvestre Monspessulanum, lato folio, flosculo luteo, minimo, siliquâ longissimâ J. B.* 2. 858.

Erysimum angustifolium, majus C. B. Pin. 101. *Rapistrum sylvestre, Irionis folio Col. Part.* 1. 268.

Erysimum corniculatum, Glasti folio, Pyrenaicum.

Erysimum Dentis leonis folio, perenne, Pyrenaicum. *Erysimo vero di Dioscoride Zan.* 82.

Erysimum à verbo Græco ἐρύω *salvum conservo*; propter eximias qualitates quas Erysimo tribuerunt Antiqui.

GENUS XI.

Rapa. *Rave.*

Tab. 113.

RAPA est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E, septo intermedio F, cui valvæ G H, utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibus fœtam L, ut plurimùm subrotundis, & in cornu quoddam fungosum I, consimili semine K, prægnans, plerumque desinentem. His notis addenda radix M N, carnosa tuberosaque.

Rapæ species sunt

Rapa sativa, rotunda, radice candidâ C. B. Pin. 89. *Rapum sativum, rotundum J. B. 2. 838. Rapum vulgare Dod. Pempt.* 673.

Rapa sativa, rotunda, radice obsoletè nigricante C. B. Pin. 90.

Rapa sativa, rotunda, radice viridi C. B. Pin. 90.
Rapa sativa, rotunda, radice puniceâ C. B. Pin. 90.
Rapa sativa, rotunda, radice foris & intus flavescente C. B. Pin. 90.
Rapa sativa, oblonga, seu fœmina C. B. Pin. 90. *Rapum sativum, oblongum J. B. 2. 838. Rapum oblongius Dod. Pempt. 673.*
Rapa à voce Græca ῥάπυς, seu ῥάφυς, quæ *Rapam* etiam significat.

GENUS XII.

Napus. *Navet.*

NAPUS est plantæ genus à Rapa tantùm diversum propriâ illâ facie, quæ ab hortulanis & colonis facilè dignoscitur: quapropter ad idem genus si lubeat referri potest.

Napi species sunt

Napus sativa, radice albâ C. B. Pin. 95. *Napus J. B. 2. 842. Dod. Pempt. 674.*
Napus sativa, radice luteâ C. B. Pin. 95.
Napus sativa, radice nigrâ C. B. Pin. 95.
Napus sativa, altera, maximâ radice H. A. Par.
Napus sylvestris C. B. Pin. 95. *J. B. 2. 843. Bunias sylvestris, Napus flore luteo Lob. Icon. 200.*

GENUS XIII.

Raphanus. *Raifort.*

RAPHANUS est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E F, seu siliquam corniformem, crassam, spongiosam, duobus I, seminum subrotundorum K, ordinibus fœtam, mediastino tenui L, discretis G H. *Tab. 114.*

Raphani species sunt

Raphanus major, orbicularis vel rotundus C. B. Pin. 96. *Raphanus sive Radicula sativa Dod. Pempt. 676.*
Raphanus major, orbicularis vel rotundus, floribus candidis C. B. Pin. 96.
Raphanus niger C. B. Pin. 96. *& Lob. Icon. 202.*
Raphanus minor, oblongus C. B. Pin. 96. *Raphanus J. B. 2. 846. Radicula sativa, minor Dod. Pempt. 676.*
Ab eo genere excludi debent *Raphanus rusticanus C. B. Pin. 96. ad Cochleariam spectans. Raphanus aquaticus, foliis in profundas lacinias divisis C. B. Pin. 97. qui inter Sisymbrium cum sequenti annumerandus. Raphanus aquaticus, Rapistri folio C. B. Pin. 97.*
Raphanus, quasi ῥᾳδίως φαίνων *facilè apparens*, seu velocis incrementi.

SECTIO V.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in siliquam articulosam.

GENUS I.

Raphanistrum.

Tab. 115.

RAPHANISTRUM est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, seu siliquam articulosam, columnæ cujusdam fasciatæ æmulam, semine fœtam H, subrotundo, in singulis articulis F. G. recondito.

Raphanistri species sunt

Raphanistrum siliquâ articulatâ, glabrâ, majore & minore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 265. *Rapistrum alterum arvorum Park. Theat.* 863. *Rapistrum flore albo, striato. Sinapi agreste, album Trago J. B.* 2. 851.

Raphanistrum flore albo, striato, siliquâ articulatâ, striatâ minore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 266. *Rapistrum album, articulatum Park. Theat.* 863.

Raphanistrum arvense, flore albo. *Lampsana Cæsalp.* 355. *Rapistrum flore albo, Erucæ foliis Lob. Icon.* 199.

Raphanistrum segetum, flore luteo vel pallido. *Rapistrum flore luteo, siliquâ glabrâ articulatâ Raii Hist.* 805.

Raphanistrum siliquâ articulatâ, striatâ, maximâ Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 866.

Raphanistrum, quasi planta ad Raphanum accedens.

GENUS II.

Hypecoon.

Tab. 115.

HYPECOON est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B C D, plerumque trifidis constante: ex cujus calyce E, surgit pistillum F, quod deinde abit in fructum G, seu siliquam articulosam, planam, semine fætam ut plurimùm reniformi K, in singulis articulis H I, recondito.

Hypecoi species sunt

Hypecoon latiore folio. *Hypecoum siliquosum J. B.* 2. 899. *Hypecoum C. B. Pin.* 172. *Hypecoon Dod. Pempt.* 449.

Hypecoon tenuiore folio. *Hypecoi altera species C. B. Pin.* 172. *Alterum Dioscoridis Cuminum, sylvestre, siliquosum Lob. Icon.* 473.

SECTIO VI.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in ſiliquam unicapſularem.

GENUS I.

Chelidonium. *Chelidoine* ou *Eclaire.*

CHELIDONIUM eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E, unicapſularem, valvis F, feneſtræ G, adhæreſcentibus, & ſeminibus fœtam ut plurimùm ſubrotundis H. *Tab. 115.*

Chelidonii ſpecies ſunt

Chelidonium majus, vulgare C. B. Pin. 144. *Chelidonia J. B.* 3. 482. *Chelidonium majus Dod. Pempt.* 48. *Chelidoine* ou *grande Eclaire.*

Chelidonium majus, foliis quernis C. B. Pin. 144. *Chelidonium folio laciniato J. B.* 3. 483. *Chelidonium majus, laciniato flore Cluſ. Hiſt. cciij.*

Chelidonium majus, foliis quernis, variegatis H. R. Par.

Chelidonium majus, foliis & flore minutiſſimè laciniatis H. R. Par. *Othonna di Dioſcoride, chiamata d'Alcuni Celidonia Indiana Zan.* 154.

Chelidonium vel Chelidonia, à voce Græca χελιδὼν, *Hirundo*, quaſi diceretur Hirundinis herba. Porrò creditur, Chelidoniæ nomen ſibi vindicaſſe (ut ait Dioſcorides) quòd primo ſtatim Hirundinum adventu erumpat, earumdemque diceſſu marceſcat. Sunt & qui tradiderint, ſi quis ex Hirundinum pullis excæcatus fuerit, matres admotâ herbâ illius cæcitati mederi, adeóque viſum reſtituere. *Lib. 2. cap. 27.*

GENUS II.

Sinapiſtrum.

SINAPISTRUM eſt plantæ genus, flore A, ferè cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E, cylindraceam, bivalvem G H, & ſeminibus fœtam F, ut plurimùm ſubrotundis I. *Tab. 116.*

Sinapiſtri ſpecies ſunt

Sinapiſtrum Ægyptiacum, heptaphyllum, flore carneo, majus ſpinoſum H. L. Bat. *Pentaphyllum peregrinum, ſiliquoſum, bivalve, majus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 288. *Lupinus Ægyptius ſylveſtris Veſling. in P. Alp.* 70.

Sinapiſtrum indicum, pentaphyllum, flore carneo, minus, non ſpinoſum H. L. Bat. *Pentaphyllum peregrinum, ſiliquoſum, bivalve, minus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 288. *Quinquefolium ſiliquoſum P. Alp. Exot.* 322.

Sinapiſtrum indicum, triphyllum, flore carneo, non ſpinoſum H. L. Bat.

Sinapistrum Americanum, frutescens, triphyllum, Nasturtii sapore Plum.

Sinapistrum Lusitanicum, triphyllum, flore rubro, siliquis corniculatis. *Trifolium Lusitanicum, bivalve, flore rubro Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 289. *Trifolium Lusitanicum, corniculatum, flore rubro Park. Theat.* 1103. & 1687.

Lotus sylvestris ex Codice Cæsareo Dod. Pempt. 572. Sinapistri species videtur.

GENUS III.

Epimedium.

Tab. 117.

EPIMEDIUM est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, tubulatis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E unicapsularem, bivalvem E, & seminibus fœtam.

Epimedii species unica hactenus cognita.

Epimedium Dod. Pempt. 599. *Epimedium quorumdam J. B.* 2. 395.

SECTIO VII.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum in terna aut quaterna loculamenta divisum.

GENUS I.

Erucago.

Tab. 103.

ERUCAGO est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, clavæ cujusdam tetragonæ & cristatæ æmulum, in quaterna plerumque loculamenta F, divisum, seminibusque fœtum G, ut plurimùm subrotundis & rostratis.

Erucaginis species unica hactenus cognita.

Erucago segetum. *Erucâ Monspeliaca, siliquâ quadrangulâ, echinatâ C. B. Pin.* 99. *Sinapi echinatum Lugd.* 647. *J. B.* 2. 858.

SECTIO VIII.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in plurima semina in capitulum collecta.

GENUS I.

Potamogeton.

Tab. 103.

POTAMOGETON est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante & calycis experte. Hujus autem pistillum C, abit in quatuor

tuor femina D, ut plurimùm oblonga E, & in capitulum quoddam collecta.

Potamogetonis species sunt

Potamogeton rotundifolium C. B. Pin. 193. *Potamogeton rotundiori folio J. B.* 3. 770. *Potamogeton. Spicata Tabern. Icon.* 739.

Potamogeton longo, serrato folio C. B. Pin. 193. *Lapathum fluitans, longo, serrato folio J. B.* 2. 988. *Potamogeton altera Dod. Pempt.* 582. *Oxylapathum aquaticum Dalechampii Lugd.* 603.

Potamogeton Alpinum, Plantaginis folio. *Fontinalis lucens, major J.B* 3.777.

Potamogeton foliis latis, splendentibus C. B. Pin. 193. *Potamogeton altera Dodonæi J. B.* 3. 778. *Potamogeton tertia Dod. Pempt.* 582.

Potamogeton foliis crispis, sive Lactuca ranarum C. B. Pin. 193. *Fontinalis crispa J. B.* 3. 778. *Tribulus aquaticus, minor, Quercus floribus Ger. emac.* 824.

Potamogeton foliis angustis & undulatis. *Tribulus aquaticus, minor, Muscatellæ floribus Ger. emac.* 824.

Potamogeton minus, foliis densis mucronatis, non serratis Bot. Monsp. *Fontinalis media, lucens J. B.* 3. 777.

Potamogeton ramosum, angistifolium C. B. Pin. 193. *Prodr.*101. *J. B.*3.778.

Potamogeton caule compresso, folio Graminis canini Raii Hist. 189.

Potamogeton pusillum, Gramineo folio, caule rotundo Raii Hist. 190.

Potamogeton flosculis ad foliorum nodos. *Millefolium aquaticum, flosculis ad foliorum nodos C. B. Pin.* 141. *Myriophyllum, aquaticum, minus Clus. Hist. cclij.*

Potamogeton foliis pennatis. *Millefolium aquaticum, pennatum, spicatum C. B. Prodr.* 73. *Millefolium pennatum, aquaticum J. B.* 3. 783.

Potamogeton à vocibus Græcis ποταμὸς, *Fluvius & γείτων vicinus.* Nomen enim (ut ait Dioscorides) ex eo inditum est, quòd in paludibus & aquosis locis nascatur. *Lib. 4. cap. 101.*

SECTIO IX.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum mollem.

GENUS I.

Herba Paris.

HERBA PARIS est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: totidemque staminibus C, plerumque donato. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, mollem, ferè globosum, in quatuor loculamenta divisum G, seminibusque fœtum H, ut plurimùm oblongis. *Tab. 117.*

Hujus generis unicam speciem novi.

Herba Paris Dod. Pempt. 444. *J. B.* 3. 613. *Solanum quadrifolium, bacciferum C. B. Pin.* 167.

Gg

CLASSIS VI.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Rosaceo.

FLOS ROSACEUS dicitur ille, qui ex plurimis petalis componitur in orbem positis, quô planè modô petala florum Rosæ disponuntur, ut videre est in Ranunculo, Pæonia, Quinquefolio. In hoc autem flore petalorum dispositio non verò numerus requiritur. Illa constans semper, hic incertus, ut in Pulsatilla, Sedo, Caryophyllata: raro binus aut quaternus, ni in Circæa & Onagra; sæpe quinus. Si quaternus occurrat, tunc flos rosaceus à cruciformi differt, quòd flos cruciformis ex quatuor semper, rosaceus verò modo ex quatuor, modò ex quinque aut sex petalis componatur, ut in Clematiti, Ruta, Cappari aliisque observare est: idcircò genera illa ad classem florum rosaceorum amandari posse mihi visum est.

SECTIO I.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum unicapsularem, bifariam transversâ dehiscentem.

GENUS I.

Amaranthus. *Amaranthe.*

Tab. 118. AMARANTHUS est plantæ genus, flore ABH, rosaceo, plurimis scilicet petalis C, constante: ex cujus meditullio surgit pistillum DI, quod deinde abit in fructum seu testam ferè globosam vel ovatam E, bifariam FK, transversâ dehiscentem, seminibusque fœtam GL, ut plurimùm subrotundis.

Amaranthi species sunt

Amaranthus maximus C. B. Pin. 120. *Blitum maximum sive Amaranthus major, semine albo J.B. 2. 968. Amaranthus major, floribus obsoleti coloris Dod. Pempt. 185.*

Amaranthus maximus, paulo humilior, dilutiore paniculâ & foliis angustioribus C. B. Pin. 121.

Amaranthus maximus, paniculâ sparsâ & longiori H. R. Par.
Amaranthus maximus, semine rubello, qui granis rubris Petri Ciecæ C. B. Pin. 121.
Amaranthus maximus, præcox, semine pallido H. R. Par.
Amaranthus sylvestris, maximus, novæ Angliæ, totus viridis H. R. Par. *Amaranthus sylvestris, maximus, novæ Angliæ, spicis viridibus Raii Hist. 201.*
Amaranthus sylvestris, maximus, novæ Angliæ, spicis purpureis Raii Hist. 201.
Amaranthus sylvestris, maximus, novæ Angliæ, spicis carneis Raii Hist. 201.
Amaranthus coccineus, elegans, maximus Park. Theat. 753.
Amaranthus paniculâ incurvâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus paniculâ speciosâ, cristatâ J. B. 2. 969. Amaranthus holosericeis, sanguineis, reticulatis floribus Lob. Icon. 252.*
Amaranthus cristatus, rubicundissimo flore H. R. Par.
Amaranthus reticulatus seu corniculatus, serotinus, minor H. R. Par.
Amaranthus cramesino colore Suvert.
Amaranthus paniculâ incurvâ, luteâ. *Amaranthus paniculis luteis H. L. Bat.*
Amaranthus paniculis luteo-pallidis H. L. Bat.
Amaranthus paniculis coccineis H. L. Bat.
Amaranthus paniculis ex fusco purpurascentibus H. L. Bat. *Amaranthus paniculâ multiplici ex fusco purpurascente H. R. Par.*
Amaranthus paniculis obsolete violaceis H. L. Bat. *Amaranthus paniculâ multiplici, obsoletè violaceâ H. R. Par.*
Amaranthus simplici paniculâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus angustifolius, simplici spicatâ paniculâ Lob. Icon. 251. Amaranthus purpureus J. B. 2. 968.*
Amaranthus major, paniculis surrectis, coccineis seu phœniceis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 602.
Amaranthus major, paniculis surrectis, viridibus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 602.
Amaranthus major, paniculis flavescentibus H. L. Bat.
Amaranthus spicatus, sericeus flore luteo virescente H. R. Par.
Amaranthus spinis carneis, interfusâ flavedine micantibus H. R. Par.
Amaranthus spicatus, æneo colore simul & carneo varius H. R. Par.
Amaranthus singularibus paniculis, flammeo colore lucentibus H. R. Par.
Amaranthus aurea spicâ & ignis fulgore versicolori H. R. Par.
Amaranthus Siculus, spicatus, radice perenni Bocc. Rarior. Plant. 16.
Amaranthus Americanus, altissimus, longifolius, spicis è viridi albicantibus Plum.
Amaranthus paniculâ conglomeratâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus purpureus, saturo-coccineus Lob. Icon. 250.*
Amaranthus paniculâ conglomeratâ, majus, puniceo colore splendidâ H. R. Par.

Amaranthus folio variegato, colore hilariori, qui fœmina C. B. Pin. 121. *Symphonia Dalechampio sive Amaranthus tricolor J. B. 2. 970. Amaranthus tricolor Lob. Icon. 252.*

Amaranthus folio variegato, colore obscuriori sive mas C. B. Pin. 121.

Amaranthus aculeatus, spicâ gracili.

Amaranthus Indicus, spinosus, spicâ herbaceâ H. L. Bat.

Amaranthus Indicus, spinosus, spicâ purpurascente. *Amaranthus Indicus spinosus, spicâ & caule rubentibus Schol. Bot.*

Amaranthus Indiæ Orientalis, minimus, supinus, Portulacæ folio, floribus in capitulum collectis.

Amaranthus quasi flos non marcescens; à vocibus Græcis *ἄνθος Flos, μαραίνω marcesco*; cum particula privativa *a*: mirumque postquam defecere cuncti flores, (ait Plinius,) madefactus aquâ reviviscit, & hybernas coronas facit. Summæ ejus naturæ in nomine est appellatio, quoniam non marcescat. *Lib. 21. cap. 8.*

SECTIO II.

Portulaca. *Pourpier.*

Tab. 118.

PORTULACA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, monophyllo, & bifido surgit pistillum D, quod deinde simul cum calyce abit in fructum E, plerumque ovatum, seminibus fœtum exiguis I, & duabus testis in summo donatum, quarum exterior F, quæ calyce pars fuit bifida primò; interior verò H, quæ aliud nihil est quàm pistillum ampliatum postremò, transversâ bifariam dehiscunt: inferiori G, seu calycis altera parte, pediculo affixâ.

Portulacæ species sunt

Portulaca latifolia sive sativa C. B. Pin. 288. *Portulaca hortensis, latifolia J. B. 3. 678. Portulaca sativa Dod. Pempt. 661.*

Portulaca angustifolia sive sylvestris C. B. Pin. 288. *Portulaca sylvestris, minor sive spontanea J. B. 3. 678. Portulaca sylvestris Dod. Pempt. 661.*

Portulaca sativa, latifolia, flavescens, sive foliis aureis H. R. Par. *Portulaca hortensis, folio flavo Mor. H. R. Bles. Pourpier doré.*

Portulaca marina, latifolia, flore suave-rubente Plum.

Portulaca Curassavica, angusto, longo, lucidoque folio procumbens, floribus rubris Prodr. Par. Bat. *Portulaca Corassavica, angusto, longo, lucidoque folio Par. Bat.*

Portulaca Curassavica, procumbens, Capparidis folio, flore muscoso, capsulâ bifurcatâ Par. Bat.

Portulaca Curassavica, lanuginosa, Kali folio, erectior & elatior, flore dilatiùs rubente Prodr. Par. Bat. *Portulaca Corassavica, lanuginosa, erecta Par. Bat.*

Protulaca Curassavica, lanuginosa, Kali folio humilior & supina, flore saturatiùs & elegantiùs rubente, capsulis in summo nonnihil acuminatis Prodr. Par Bat. *Portulaca Corassavica, lanuginosa, procumbens Par. Bat.*

Portulaca Curassavica, lanuginosa, Kali folio, humilior & supina, flore satu-

ratiùs & elegantiùs rubente, capsulis in summo concavis Prodr. Par. Bat.
Portulacæ species flore fructuque carentes foliis crassis, carnosis alternatim positis dignosci solent.

SECTIO II.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum aut calyx abeunt in fructum unicapsularem.

GENUS I.

Papaver. *Pavot.*

PAPAVER est plantæ genus, flore A B, rosaceo, quatuor plerumque petalis C, in orbem positis constante: ex cujus calyce D, bifolio surgit pistillum E F, quod deinde abit in fructum seu testam G, H, I, L, ovatam vel oblongam, capitello ornatam M, N, O, Q, sub quo in quibusdam speciebus series spiraculorum R S, in circuitu aperitur in fructus cavitatem variis per longitudinem foliis T P, munitam seu lamellis, quibus tanquam placentis adhærent numerosa semina rotunda ut plurimùm & minutissima V X. *Tab.* 119. 120.

Papaveris species sunt

Papaver hortense, semine albo, sativum Dioscoridis, album Plinio C. B. Pin. 170. *Papaver album*, *J. B.* 3. 390. *Papaver album*, *sativum Lob. Icon.* 271.

Papaver hortense, semine albo: sativum Dioscoridis, album Plinio, flore leviter purpureo C. B. Pin. 170.

Papaver hortense, semine albo: sativum Dioscoridis, album Plinio, flore cinereo, ungue purpureo C. B. Pin. 170.

Papaver hortense, semine albo, sativuam Dioscoridis, album Plinio, flore candido, rubris maculis infecto & semine flavo C. B. Pin. 170.

Papaver hortense, nigro semine, sylvestre Dioscoridis, nigrum Plinio C. B. Pin. 160. *Papaver nigrum*, *sativum Dod. Pempt.* 445.

Papaver hortense, flore pleno, violaceo H. R. Par.

Papaver hortense, flore pleno, dilutè violaceo H. R. Par.

Papaver vulgare, cujus capitula foraminibus hiant semine incano, ἀχρειότερον Dioscoridi C. B. Pin. 170. *Papaver sativum*, *tertium Dod. Pempt.* 445.

Papaver flore rubro, semine fusco C. B. Pin. 171. *Papaver sylvestre sive nigrum Dodonæi Lugd.* 1710.

Papaver cristatum, floribus & semine album C. B. Pin. 171. *Papaver, fimbriatum aut cristatum, album Lob. Icon.* 273. *Papaver fimbriatum, flore albo J. B.* 3. 391.

Papaver cristatum, floribus rubris, semine nigro C. B. Pin. 171. *Papaver fimbriatum aut cristatum; nigrum Lob. Icon.* 273. *Papaver fimbriatum flore purpureo J. B.* 3. 391.

Papaver cristatum, floribus ex albo & rubeo mixtis C. B. Pin. 171.

Papaver cristatum, flore simplici, purpurascente, unguibus plumbeis H. R. Par.

Papaver flore multiplici, incarnato Eyst.

Papaver flore multiplici, purpurascente Eyst.

Papaver flore miniato, pleno Eyst.

Papaver flore pleno, argentei coloris Eyst.

Papaver multiplex, album, oris rubicundis Eyst.

Papaver flore pleno, album C. B. Pin. 171. *Papaver multiflorum, niveum Tabern. Icon.* 573.

Papaver flore pleno, purpureo C. B. Pin. 171. *Papaver multiflorum, purpureum Tabern. Icon.*

Papaver pleno flore rubeo, saturato C. B. Pin. 171. *Papaper polyanthos, iij. Tabern. Icon.* 573.

Papaver pleno flore violaceo C. B. Pin. 171. *Papaver polyanthos, iv. Tabern. Icon.* 572.

Papaver album, polyanthos, minus Tabern. Icon. 572.

Papaver pleno flore, nigrum C. B. Pin. 171. *Papaver nigrum, polyanthos seu multiflorum Lob. Icon.*

Papaver flore pleno, laciniato, eleganter striato Hort. Edinb.

Papaver laciniatis floribus C. B. Pin. 171. *Papaver laciniatum, rubrum, aliud unguibus purpureis, aliud unguibus albis Eyst.*

Papaver erraticum, majus, ῥοιὰς Dioscoridi, Theophrasto, Plinio C. B. Pin. 171. *Papaver erraticum, rubrum, campestre J. B.* 3. 394. *Papaver erraticum Dod. Pempt.* 447. *Coquelicoc.*

Papaver erraticum, majus, foliis florum variegatis H. R. Par.

Papaver erraticum, majus, flore albo C. B. Pin. 171.

Papaver erraticum, majus sive Rhœas, florum unguibus albis Hort. Edinb.

Papaver erraticum, majus sive Rhœas, flore carneo H. Edinb.

Papaver erraticum, pleno flore C. B. Pin. 171. *Argemone multiplex Trag.* 119.

Papaver erraticum, pleno flore miniato H. R. Par.

Papaver erraticum, pleno flore igneo H. R. Par.

Papaver erraticum, pleno flore igneo, marginibus candidis H. L. Bat.

Papaver erraticum, pleno flore purpurascente H. R. Par.

Papaver erraticum, flore phœniceo, pleno, unguibus albis H. R. Par.

Papaver erraticum, minus C. B. Pin. 171. *Tabern. Icon.* 575.

Papaver erraticum, capite oblongo, hispido. *Argemone capitulo breviori C. B. Pin.* 172. *Argemone capitulo breviore, hispido J. B.* 3. 396. *Argemone capitulo torulis canulato sive Argemone Lacunæ Lob. Icon.* 276.

Papaver erraticum, capite longiore, hispido. *Argemone capitulo longiore C. B. Pin.* 172. *Lob. Icon.* 176. *Argemone capitulo longiore, spinoso J. B.* 3. 396.

Papaver erraticum, capite longissimo, glabro. *Argemone capitulo longiori, glabro Mor. H. R. Bles.*

Papaver erraticum, foliis non dissectis. *Papaver Rhœas, integro folio, Hispanicum Boc. Mus. Part.* 2. 77. *Tab.* 65.

Papaver erraticum, Pyrenaicum, flore flavo C. B. Pin. 171. *Papaver erraticum, Pyrenaicum, luteo flore Prodr. 92.*

Papaver Alpinum, saxatile, Coriandri foliis. *Argemone Alpina, Coriandri folio C. B. Pin.* 172. *Argemone giallo Pon. Bald. Ital.* 100.

Papaver à Pappâ pultis specie, cui semen Papaveris olim immiscebatur.

GENUS II.

Argemone.

ARGEMONE est plantæ genus, flore rosaceo A, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, seu testam plerumque ovatam, unicapsularem, veluti fenestratam E, costis à basi ad apicem protentis, quarum intervalla occupant valvæ in summo plerumque dehiscentes F, singulis autem costis G, placenta H, adhærescit, seminibus onusta ferè globosis I. *Tab.* 121.

Argemones speciem unicam novi.

Argemone Mexicana. *Papaver spinosum C. B. Pin.* 171. *Prodr.* 92. *J. B.* 3. 397.

GENUS III.

Anapodophyllon.

ANAPODOPHYLLON est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, plerumque ovatum, unicapsularem, & seminibus fœtum E, ut plurimùm subrotundis. *Tab.* 122.

Anapodophylli speciem unicam novi.

Anapodophyllon Canadense Morini. *Ranunculi facie planta peregrina H. R. Par. Aconitifolia humilis, flore albo, unico, campanulata, fructu Cynosbati Mentz. Tab.* 11.

Anapodophyllon Canadense, Ricini folio Sarrac.

Anapodophyllon, quasi planta cujus folia ad pedem Anatis accedunt.

GENUS IV.

Opuntia. *Raquette ou Cardasse.*

OPUNTIA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: cujus calyx C, deinde abit in fructum D, carnosum, umbellicatum F, unicapsularem E, & seminibus fœtum G, sæpe annulatis. *Tab.* 122.

Opuntiæ species sunt

Opuntia vulgò Herbariorum J. B. 1. 154. *Ficus Indica, folio spinoso, fructu majore C. B. Pin.* 458.

Opuntia folio oblongo, media. *Ficus Indica, folio oblongo, media H. R. Par.*

Opuntia major, validissimis spinis munita. *Ficus Indica, seu Opuntia major, folio spinis longissimis & validissimis armato Breyn. Prodr.* 2. 35.

Opuntia folio minori, rotundiori & compressiori. *Ficus Indica seu Opuntia, folio minori, rotundiori & compressiori H. L. Bat.*

Opuntia maxima, folio spinoso, latissimo & longissimo. *Ficus Indica seu Opuntia maxima, folio spinoso, latissimo & longissimo H. L. Bat.*

Opuntia folio spinoso, longissimo & angusto H. L. Bat.

Opuntia minima, folio subrodundo. *Ficus Indica minima, folio subrotundo H. R. Par.*

Opuntia Americana, minima, spinis creberrimis, tenuissimis Breyn. Prodr. 2. *Ficus Indica seu Opuntia Curassavica, minima Hort. Beaum. & Hort. Amstel.* 107. *fig.* 56. *Ficus Indica, minima, spinis brevissimis munita ex Horto Fageliano Schol. Bot.*

Opuntia Americana, minima, flagelliformis Plum.

Opuntia Americana, arbor excelsa cereiformis, flore albo Plum.

Opuntia Americana, arbor excelsa, foliis reticulatis, flore flavescente Plum.

Lib. 1. *Hist. Plant. cap.* 12. Circa Opuntem Bœotiæ oppidum herbulam nasci scribit Theophrastus quæ ex foliis radicem dimittat. Indeque Recentiores Opuntiæ nomen dederunt primæ speciei quam recensuimus.

GENUS V.

Granadilla. *Fleur de la Passion.*

Tab. 123. *&* 124. GRANADILLA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, multifido surgit pistillum E, corollâ fimbriatâ D, ad basim; in apice verò tenero fructu seu embryone F, instructum, cui insident clavæ tres H, & subsunt stamina G. Embryo autem abit deinde in fructum I, ovatum ferè aut globosum, carnosum, unicapsularem L, seminibusque fætum L, costis O, tanquam placentæ affixis, calyptrâ quadam M N, obvolutis.

Granadillæ species sunt

Granadilla Hispanis, Flos passionis Italis Col. in Rech. 889. *Clematitis trifolia, flore roseo, clavato C. B. Pin.* 302. *Maracot Indicum Ald. Hort. Farnes.* 50. 52. 58.

Granadilla folio tricuspidi, flore ex purpurâ nigricante. *Clematitis trifolia, altera, flore clavato, ex nigro punicante H. R. Par.*

Granadilla folio tricuspidi, flore magno, flavescente.

Granadilla folio tricuspidi, flore parvo, flavescente. *Clematitis passionalis, triphyllos, flore luteo Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 7.

Granadilla flore amplo, tricuspidi, fructu Olivæ formâ. *Clematitis Indica, folio Hederaceo, major, fructu Olivæformi Plum.* 70. *Tab.* 84.

Granadilla folio angusto tricuspidi, fructu Olivæ formâ. *Clematitis Indica, folio angusto, trifido, fructu Olivæformi Plum. Tab.* 85.

Granadilla folio glabro, tricuspidi & angusto, flore virescente, minino. *Flos passionis flore & fructu omnium minimis Par. Bat. Flos passionis Curassavicus, folio glabro, trilobato & angusto, flore flavescente, omnium minimo Prodr. Par. Bat.*

Granadilla fœtida, folio tricuspidi, villoso, flore albo. *Flos passionis albus Par.*

Par. Bat. Icon. Clematitis Indica, hirsuta, fœtida Plum. 71. *Tab.* 86.

Granadilla fœtida, folio tricuspidi, villoso, flore purpureo, variegato. *Flos passionis hirsuto folio, flore purpureo, variegato Par. Bat. Icon.*

Granadilla polyphyllos, fructu ovato.

Granadilla polyphyllos, fructu Colocynthidis. *Clematitis Indica, polyphylla, major, flore clavato, fructu Colocynthidis Plum.* 62. *Tab.* 79.

Granadilla polyphyllos, flore crispo. *Clematitis Indica alia, polyphylla, flore crispo Plum.* 66. *Tab.* 81.

Granadilla folio Hederaceo, flore & fructu minimis. *Clematitis Indica, flore minimo, pallido Plum.* 73. *Tab.* 88.

Granadilla folio Hederaceo, flore albo, fructu globoso, villoso Plum.

Granadilla folio vario Plum.

Granadilla Sirinamensis, folio oblongo, serrato.

Granadilla Sirinamensis, folio Ulmi.

Granadilla flore suaverubente, folio bicorni. *Clematitis Indica, flore clavato; suaverubente, fructu hexagono, coccineo, folio bicorni Plum.* 68. *Tab.* 83.

Granadilla latifolia, fructu Maliformi. *Clematitis Indica, latifolia, flore clavato, fructu Maliformi Plum.* 67. *Tab.* 82.

Granadilla fructu Citriformi, foliis oblongis. *Clematitis Indica, fructu Citriformi, foliis oblongis Plum.* 64. *Tab.* 80.

Granadilla fructu minore, corymboso. *Clematitis Indica, polyanthos, odoratissima Plum.* 75. *Tab.* 90.

Granadilla Androsæmi folio, fructu Jujubino. *Clematitis Indica alia, flore minore, pallido Plum. Tab.* 89.

Granadilla à voce Hispanicâ *Granada* seu Mali Punicæ fructu, ad quem Granadillæ fructum accedere existimarunt.

GENUS VI.

Murucuia.

MURUCUIA auctore clariss. Plumerio est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis 1, 2, 3, 4, 5, constante, & calyce C, multifido D, E, F, G, H, donato. Floris autem meditullium occupat tubus K, coni trunci æmulus, è quo surgit pistillum L, tenero fructu seu embryone M, instructum, cui insident clavæ tres R, S, T, subsunt verò stamina N, O, P, Q. Embryo deinde abit in fructum V, ut plurimùm ovatum, unicapsularem X, carnosum & seminibus fœtum Y, calyptrâ quâdam Z, obvolutis. *Tab.* 125.

Murucuiæ species unica hactenus cognita est.

Murucuia folio lunato. *Clematitis Indica, flore puniceo, folio lunato Plum.* 72. *Tab.* 87.

GENUS VII.

Mitella.

MITELLA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, *Tab.* 126.

in orbem positis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, è rotundo acuminatum, bifariam F, mitræ adinstar dehiscentem, seminibusque fœtum G, ut plurimùm subrotundis.

Mitellæ species sunt

Mitella Americana, florum petalis fimbriatis. *Sanicula seu Cortusa Americana, altera, flore minuto, fimbriato H. R. Par. Cortusa Americana, altera, floribus minutis, fimbriatis Vallot H. R. Mentz. Tab. x.*

Mitella Americana, florum petalis integris. *Sanicula montana, Americana, repens H. R. Par. Cortusa Indica vel Hedera terrestris Bod. à Stap. in Theophr. 366. hujus fructus describitur in Par. Bat. 151.*

Mitella Americana, maxima, tinctoria. *Orleana, seu Orellana folliculis Lappaceis H. L. Bat. Urucu Pison. edit. 1658. 133. Achiotl, seu Medicina tingendo apta Hernand. 74. Roucou.*

Mitella à fructus formâ, quæ Mitram exiguam seu pileum Episcopalem æmulatur.

GENUS VIII.

Alsine. *Morgeline.*

Tab. 126.

ALSINE est plantæ genus, flore A, C, rosaceo, plurimis scilicet petalis modò bifidis B, modò integris constante: ex cujus calyce quinquefolio E, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum membranaceum, unicapsularem subrotundum L, vel conicum F, apice dehiscentem G, M, seminibusque fœtum I, K, O, placentulæ affixis.

Alsines species sunt

Alsine altissima nemorum C. B. Pin. 250. *Alsine major, repens, perennis J. B. 3. 362. Alsine major Dod. Pempt. 29.*

Alsine maxima, Solanifolia Mentz. Pug. Tab. 2.

Alsine montana, latifolia, flore laciniato C. B. Pin. 251. *Alsine Hederacea, montana, maxima Col. Part. 1. 290.*

Alsine media C. B. Pin. 290. *Alsine vulgaris sive Morsus Gallinæ J. B. 3. 363. Alsine minor Dod. Pempt. 29.*

Alsine Plantaginis folio J. B. 3. 363.

Alsine Hyperici folio D. Vaillant.

Alsine Americana, Nummulariæ foliis Prod. Par. Bat. *& Par. Bat.*

Alsine maritima, perennis, Nummulariæ folio.

Alsine Lotoides, Sicula Bocc. Rarior. Plant. 21. *Alsine folio sphæroide. Heliotropio cognata H. Cathol.*

Alsine Americana, Auriculæ Ursi foliis Plum.

Alsine littoralis, foliis Portulacæ C. B. Pin. 251. *Alsines quoddam genus Pelagicum & littorale Clus. Hist. clxxxiiij.*

Alsine verna, glabra, floribus umbellatis, albis. *Caryophyllus arvensis, umbelliferus J. B. 3. 361. Caryophyllus arvensis, umbellatus, folio glabro C. B. Pin. 219. Holosteum Caryophyllæum, arvense Tabern. Icon. 233.*

Alsine verna, glabra Bot. Monsp.

Alsine pratensis, Gramineo folio ampliore. *Caryophyllus arvensis, glaber, flore majore C. B. Pin.* 210. *Gramen Fuchsii sive Leucanthemon J. B.* 3. 361. *Gramen floridum, majus Tabern. Icon.* 232.

Alsine pratensis, Gramineo folio angustiore. *Caryophyllus arvensis, glaber, flore minore C. B. Pin.* 216. *Gramini Fuchsii Leucanthemo affinis & similis planta J. B.* 3. 361. *Gramen floridum, minus Tabern. Icon.* 232.

Alsine aquatica, media C. B. Pin. 251. *Alsine longifolia, uliginosis proveniens locis J. B.* 3. 365. *Alsine fontana Tabern. Icon.* 712.

Alsine palustris, Serpilli folio Bocc. Rarior. Plant. 48.

Alsine Alpina, Serpilli folio, multicaulis & multiflora.

Alsine minor, multicaulis C. B. Pin. 250. *Alsine minima J. B.* 3. 364. *Dod. Pempt.* 30.

Alsine Bononiensis, non aculeata Bocc. Rarior. Plant. 32.

Alsine tenuifolia J. B. 3. 364.

Alsine Alpina, Junceo folio C. B. Pin. 251. *Prodr.* 119.

Alsine tenuifolia, muscosa C. B. Pin. 251. *Alsine muscosa quibusdam J. B.* 3. 365. *Alsine muscosa Lugd.* 1235.

Alsine saxatilis, Laricis folio, major & majori flore. *Auricula muris pulchro flore, folio tenuissimo J. B.* 3. 360.

Alsine saxatilis Laricis folio, minor & minori flore. *Caryophyllus saxifragus, foliis tenuissimis, pulchro flore albo Bot. Monsp.*

Alsine saxatilis & multiflora, capillaceo folio.

Alsine palustris, capillaceo folio, minima.

Alsine Alpina, subhirsuta, Linariæ folio.

Alsine Alpina, subhirsuta, Linariæ folio glabro.

Alsine maritima, longiùs radicata, Herniariæ foliis Bocc. Rarior. Plant. 18.

Alsine littoralis, Graminea Bot. Monsp. App.

Alsine pusilla, Graminea, flore tetrapetalo. *Saxifraga Graminea, pusilla, flore parvo, tetrapetalo Raii Hist.* 1026. *Caryophyllus minimus, muscosus, nostras Park. Theat.* 1340.

Alsine annua, Graminea, foliis obscurè virentibus, flore tetrapetalo. *Saxifraga Anglicana, annua, Alsinefolia D. Plot. Hist. Oxon.*

Alsine palustris, tenuissimis foliis, sive Saxifraga palustris, Alsinefolia Ger. Emac. Raii Hist. 1032.

Alsine Caryophylloides, subhirsuta, capillaceo folio, pulchro flore albo.

Alsine pusilla, pulchro flore, folio tenuissimo, nostras, seu Saxifraga Caryophylloides, pusilla, flore albo, pulchello Raii Hist. 1033. *Alsine Alpina, glabra Par. Bat.*

Alsine minima, Lusitanica, verna, capitulis echinatis.

Alsine minima, flore fugaci.

Alsine montana, capillaceo folio C. B. Pin. 251. *Alsine saxifraga, angustifolia minima, montana Col. Part.* 1. 290.

Alsine spergula dicta, major C. B. Pin. 251. *Spergula J. B.* 732. *Dod. Pempt.* 437.

Alsine spergulæ facie, media C. B. Pin. 251. *Spergula marina, nostras J. B.* 3. 772. *Spergula marina Lugd.* 1385.

Alsine Spergulæ facie, minor, sive Spergula minor, flosculo subcæruleo C. B. Pin. 251. *Spergula purpurea J. B.* 3. 722.

Alsine Spergulæ facie, minima, seminibus marginatis. *Alsine Spergulæ facie, minima Bot. Monsp.*

Alsine Spergulæ facie, minima, seminibus nudis.

Ab eo genere excludi debent *Alsine Hederulæ folio C. B. Pin.* 250. *Alsine Veronicæ foliis, flosculis cauliculis adhærentibus C. B. Pin.* 250. *Alsine Chamædrifolia, flosculis pediculis oblongis insidentibus C. B. Pin.* 250. *Alsine tryphyllos cærulea C. B. Pin.* 250. *quæ Veronicæ species sunt. Alsine scandens baccifera C. B. Pin.* 250. *Vide Cucubalum. Alsine baccifera similis, suis acinis C. B. Pin.* 250. *Cujus genus ignoro. Alsine affinis, Androsace dicta major, C. B. Pin.* 251. *Vide Androsacem. Alsine Alpina, glabra C. B. Pin.* 251. *Lychnidis species. Alsines hirsutæ species C. B. Pin.* 251. *ad Myosotim revocandæ.*

Alsine maritima, Supina, Villosa, foliis lanceolatis. *Anthyllis P. Alp. Exot.* 157.

Alsine maritima, Supina, foliis Chamæsyces. *Anthyllis maritima, Chamæsyce similis C. B. Pin.* 282. *Anthyllis Valentina Clus. Hist. clxxxvj.*

Alsine maritima, Supina, foliis quasi vermiculatis.

Alsine maritima, Hispanica, fruticosa, foliis quasi vermiculatis.

Alsine distinguitur à Lychnide flore rosaceo & calyce polyphyllo.

Lib. 4. cap. 87. Alsine à voce Græca ἄλσος *Lucus*. Alsine enim, ut ait Dioscorides, dicta est quòd opacis, nemorosisque locis gaudeat.

GENUS IX.

Alsinastrum.

ALSINASTRUM est plantæ genus, calyce monophyllo ab Alsine diversum: à Lychnide verò flore rosaceo.

Alsinastri species sunt

Alsinastrum Gratiolæ folio.

Alsinastrum Gallii folio.

Alsinastrum quasi planta ad Alsinem accedens.

GENUS X.

Myosotis. *Oreille de Souris.*

Tab. 126. MYOSOTIS est plantæ genus flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, cornu bovilli æmulum, apice dehiscentem F, seminibusque fœtum exiguis, plerumque subrotundis H, placentæ G, affixis.

Myosotis species sunt

Myosotis Alpina, latifolia. *Caryophyllus holostius, Alpinus, latifolius C. B. Pin.* 210. *Prodr.* 104.

Myosotis tomentosa, Linariæ folio ampliore. *Caryophyllus holostius, tomentosus, latifolius C. B. Pin.* 210. *Prodr.* 104.

Myosotis tomentosa, Linariæ folio angustiore. *Caryophyllus holostius, tomentosus, angustifolius C. B. Pin.* 210. *Prodr.* 104. *Caryophyllus holostius, tomentosus J. B.* 3. 360.

Myosotis incana, repens. *Lychnis incana, repens C. B. Pin.* 206. *Ocimoides Lychnidis, reptante radice J. B.* 3. 353. *Ocimoides Lychnitis Col. Phytob. App.* 20.

Myosotis Hispanica segetum. *Lychnis segetum, minor C. B. Pin.* 204. *Alsine corniculata Clus. Hist. clxxxiiij. J. B.* 3. 359.

Myosotis arvensis, subhirsuta, flore majore. *Caryophyllus arvensis, hirsutus, flore majore C. B. Pin.* 210. *Auricula muris pulchro flore albo J. B.* 3. 360. *Holostium Caryophyllæum Tabern. Icon.* 233.

Myosotis arvensis hirsuta, parvo flore. *Auricula muris quorundam, flore parvo, vasculo tenui longo J. B.* 3. 359.

Myosotis hirsuta, altera, viscosa. *Alsine hirsuta, altera viscosa C. B. Pin.* 251. *Alsine spuria, iv. Dod. Pempt.* 31.

Myosotis hirsuta, minor. *Alsine hirsuta, minor C. B. Pin.* 251.

Myosotis arvensis, Polygoni folio.

Myosotis Alpina, angustifolia, villosa, & viscosa.

Myosotis Alpina, pumila, Myrtifolia.

Myosotis tenuissimo folio rigido.

Myosotis Lusitanica, Linariæ folio, magno flore.

Myosotis à vocibus μυὸς *Mus*, & ὦτα *Auris*; quasi diceres auriculam muris.

GENUS III.

Ros Solis.

Ros Solis est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, tubulato surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, ovatum vel acuminatum G, apice dehiscentem F H, seminibusque fœtum K I, subrotundis vel oblongis. His notis addenda sunt folia villis aspersa, fistulosa, è quibus guttulæ quædam emanare videntur. *Tab.* 127.

Roris solis species sunt

Ros solis folio subrotundo C. B. Pin. 357. *Rorida sive Ros solis major Lob. Icon.* 811. *Ros solis foliis circinnatæ rotunditatis J. B.* 3. 761.

Ros solis folio oblongo C. B. Pin. 357. J. B. 3. 761. *Ros solis Dod. Pempt.* 474. *Rorida sive Ros solis & Drosion recentiorum Lob. Icon.* 811.

Ros solis folio rotundo, perennis. *Rorella rotundifolia, perennis Raii Synops.* 227.

Ros solis folio oblongo, perennis. *Rorella longifolia, perennis Raii Synops.* 227.

Ros solis folio oblongo, maximus. *Rorella longifolia, maxima Raii Synops.* 227.

Ros solis Lusitanicus, foliis Asphodeli minoris. *Chamæleontoides Grisl. V. Lusit. Epist. dedic.*

Rorem solis appellarunt à guttis roris quibus aspergitur.

GENUS XII.

Parnassia.

Tab. 117.

PARNASSIA est plantæ genus, flore A, rosaceo, petalis amplioribus B, aliisque minoribus C, fimbriatis & in orbem positis constante: ex calyce autem D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, membranaceum, ut plurimùm ovatum, unicapsularem G, seminibusque fœtum I, quadruplici plerumque placentæ H, affixis.

Parnassiæ speciem unicam novi.

Parnassia palustris & vulgaris. *Gramen Parnassi, albo simplici flore C. B. Pin.* 309. *Gramen Parnassi Dodonæo, quibusdam Hepaticus flos J. B.* 3. 537. *Gramen Parnassium Dod. Pempt.* 564.

Parnassia à monte Parnasso, in quo teste Dioscoride Graminis species nascitur, quæ Gramen Parnassi vocatur.

Lib. 4. cap. 32.

GENUS XIII.

Juncus. *Jonc.*

Tab. 117.

JUNCUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum B, quod deinde abit in fructum seu capsulam C, plerumque trigonam, trifariam dehiscentem D, seminibusque fœtam ut plurimùm subrotundis E.

Junci species sunt

Juncus acutus, capitulis Sorghi C. B. Pin. 11. *Juncus pungens, seu Juncus acutus capitulis Sorghi J. B.* 2. 520.

Juncus acutus, paniculâ sparsâ C. B. Pin. 11. *Juncus foliaceus J. B.* 2. 521. *Juncus acutus Dod. Pempt.* 605.

Juncus lævis, paniculâ sparsâ, major C. B. Pin. 12. *Juncus panicula arundinaceâ J. B.* 2. 520. *Juncus lævis Dod. Pempt.* 605.

Juncus lævis, paniculâ non sparsâ C. B. Pin. 12. *Juncus Matthioli J. B.* 2. 520. *Juncus lævis, glomerato flore Lob. Icon.* 84.

Juncus acumine reflexo, major C. B. Pin. 12. *J. B.* 2. 508. *Juncus melancranis Lugd.* 985.

Juncus acumine reflexo, minor vel trifidus C. B. Pin. 12. *Juncus acumine reflexo, trifidus Ejusd. Prodr.* 22. *Juncus trifidus J. B.* 2. 521.

Juncus villosus, capitulis Psyllii. *Gramen hirsutum, capitulis Psyllii C. B. Pin.* 7. *Gramen Cyperinum, pilosum Tabern. Icon.* 219. *Gramen exile, hirsutum, Cyperoides Lobelii J. B.* 493.

Juncus nemorosus, latifolius, major. *Gramen hirsutum, latifolium, majus C. B. Pin.* 7. *Gramen rore lucidum, nemorense, sive Luzula J. B.* 2. 492. *Gramen sylvaticum, pilosum Tabern. Icon.* 227.

Juncus palustris, humilior, erectus. *Gramen nemorosum, calyculis paleaceis, erectum C. B. Pin.* 7. *Holostium Matthioli Junceum J. B.* 2. 510. *Holosteum Matthioli Lob. Icon.* 18.

Juncus paluſtris, humilior, repens. *Gramen nemoroſum, calyculis paleaceis, repens C. B. Pin.* 7. *Gramen Junceum, bufonium Tabern. Icon.* 225.

Juncus foliis articuloſis floribus umbellatis. *Gramen Junceum, folio articulato, aquaticum C. B. Pin.* 5. *Prodr.* 12. *Gramen aquaticum Tabern. Icon.* 214.

Juncus foliis articuloſis, floribus umbellatis cum utriculis. *Gramen Junceum, folio articulato, cum utriculis C. B. Prodr.* 12. *Juncus foliaceus, capſulis triangulis J. B.* 2. 521.

Juncus foliis articuloſis, floribus umbellatim & paniculatim diſpoſitis.

Juncus nemoroſus, folio articuloſo. *Gramen Junceum, folio articulato, ſylvaticum C. B. Pin.* 5. *Gramen Junceum, ſylvaticum Tabern. Icon.* 225.

Juncus montanus, paluſtris Raii Hiſt. 1303.

Juncus parvus, cum pericarpiis rotundis J. B. 2. 522. *Gramen Junceum, foliis & ſpicâ junci C. B. Pin.* 5. *Gramen Junceum, iij. Tabern. Icon.* 224.

Juncus anguſtifolius villoſus, floribus albis, paniculatis. *Gramen hirſutum, anguſtifolium, minus, paniculis albis C. B. Pin.* 7. *Gramen Luzulæ affine flore albo J. B.* 2. 492. *Gramen Leucanthemum Dalechampii Lugd.* 426.

Juncus foliatus, minimus J. B. 2. 523.

Ab eo genere excludi debent *Juncus acutus, maritimus, capitulis rotundis C. B. Pin.* 11. *Juncus maximus ſeu Scirpus major C. B. Pin.* 12. *Juncus capitulis Equiſeti, major C. B. Pin.* 12. *Juncus capitulis Equiſeti, minor & fluitans C. B. Pin.* 12. *qui Scirpi ſpecies ſunt. Juncus capitulo lanuginoſo ſive Schœnolaguros C. B. Pin.* 12. *Juncus Alpinus, Bombycinus C. B. Pin.* 12. *Juncus floridus, major C. B. Pin.* 12. *Vide Butomum. Juncus acutus, maritimus, caule triangulo C. B. Pin.* 11. *ad Cyperum pertinet.*

Juncus (ut aiunt) à jungendo; utuntur enim ipſo ad faſciculos ligandos.

GENUS XIV.

Kali. *Soude.*

KALI eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, ferè globoſum, membranaceum, ſingulari ſemine fœtum E, cochleæ adinſtar intorto, & plerumque petalis floris obvolutum F. *Tab.* 128.

Kali ſpecies ſunt

Kali majus, cochleato ſemine C. B. Pin. 289. *Cali vulgare J. B.* 3. 702. *Soda, Kali magnum, Sedi medii folio, ſemine cochleato Lob. Icon.* 394. *Kali Dod. Pempt.* 81.

Kali ſpinoſum, foliis longioribus & anguſtioribus. *Tragus ſpinoſus Matthioli ſive Kali ſpinoſum J. B.* 3. 706. *Tragon Matthioli Lob. Icon.* 797.

Kali ſpinoſum, foliis craſſioribus & brevioribus. *Tragum Matth.* 1035.

Kali Siculum, lignoſum, floribus membrancaceis Bocc. Rarior. Plant. 59.

Kali fruticoſum, Hiſpanicum, Tamariſci folio.

Kali fruticoſum, Hiſpanicum, Geniſtæ fronde.

Kali fruticoſum, Hiſpanicum, capillaceo folio villoſo. *Kali vermiculatum, fruticans, minori folio, Hiſpanicum Barr. Icon.*

Ab eo genere excludi debent *Kali geniculatum, majus C. B. Pin.* 289. *Kali minus, album, semine splendente C. B. Pin.* 289. *Kali minus, villosum C. B. Pin.* 289. *Kali Gramineo folio C. B. Pin.* 289. *Kali Crassulæ minoris foliis C. B. Pin.* 289.

GENUS XV.

Telephium.

Tab. 128.

TELEPHIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, polyphyllo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, trigonum, unicapsularem F, seminibus fœtum G, ut plurimùm subrotundis H. His notis addenda sunt folia alternatim in caule posita.

Telephii species sunt

Telephium Dioscoridis Imper. 665. *Telephium legitimum Imperati vij. Clus. Hist. lxvij. Telephium repens, folio non deciduo C. B. Pin.* 287.

Telephium Americanum, Portulacæ folio. *Chamæcistus Americana Portulacæ folio, flore albo Par. Bat. Portulaca Americana seu Corassavica, latifolia, erecta, floribus albis Prod. Par. Bat.*

Telephium maritimum, Sedi folio, flore rubello. *Cistus humilis, Aizoides, maritimus, Africanus, flore rubello H. L. Bat.*

Telephium maritimum, Sedi folio, flore albo. *Cistus humilis, Aizoides, Africanus, glauco folio, flore albo Par. Bat.*

Telephium à Telepho, ut aiunt, Mysiæ rege, appellatur.

GENUS XVI.

Helianthemum.

Tab. 128.

HELIANTHEMUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, polyphyllo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, ferè globosum, trifariàm dehiscentem F, seminibusque fœtum G, subrotundis H, tenuibus capillamentis seu placentæ affixis.

Helianthemi species sunt

Helianthemum vulgare, flore luteo J. B. 2. 15. *Chamæcistus vulgaris, flore luteo C. B. Pin.* 465. *Flos solis Dod. Pempt.* 193.

Helianthemum vulgare, flore dilutiore.

Helianthemum vulgare, flore albo. *Chamæcistus vulgaris, flore albo Hort. Edimb.*

Helianthemum folis majoribus, flore albo J. B. 2. 16. *Chamæcistus vulgaris, flore albo, majore C. B. Pin.* 466. *Helianthemon albis floribus Lob. Icon.* 117.

Helianthemum album, Germanicum Tabern. Icon. 1062.

Helianthemum flore albo, folio angusto, hirsuto J. B. 2. 17. *Chamæcistus foliis Thymi incanis C. B. Pin.* 466. *Chamæcistus iiij. Clus. Hist.* 74.

Helianthemum saxatile, foliis & caulibus incanis, oblongis, floribus albis, Apennini

Apennini montis Mentz. Pug. Tab. 8.

Helianthemum Serpilli folio, flore majore, aureo, odorato. *Chamæcistus Serpilli folio nigricante & hirsuto, flore aureo, odorato J. B. 2. 17. Chamæcistus repens, Serpillifolia, lutea C. B. Pin. 466. Chamæcistus 2. Clus. Hist. 73.*

Helianthemum Serpilli folio, flore minore, aureo, odorato. *Cistus Helianthemos, flore parvo, luteo J. B. 2. 17.*

Helianthemum angustifolium, luteum. *Chamæcistus angustifolia C. B. Pin. 446. Chamæcistus angustifolius, flore luteo Clusii J. B. 2. 17. Chamæcistus vj. Clus. Hist. 75.*

Helianthemum foliis Myrti minoris, subtus incanis. *Chamæcistus foliis Myrti minoris, incanis C. B. Pin. 466. Chamæcistus foliis Myrti Tarentinæ, canis vel cinereis J. B. 2. 18. Chamæcistus iij. Clus. Hist. 74.*

Helianthemum tenuifolium, glabrum, erectum, luteo flore J. B. 2. 18. *Chamæcistus Ericæ folio, luteus elatior C. B. Pin. 466.*

Helianthemum tenuifolium, glabrum, luteo flore, per humum sparsum J. B. 2. 18. *Chamæcistus Ericæ folio, luteus, humilior C. B. Pin. 466. Cistus humilis, angustifolius, Coris Monspeliensis foliis. Selago Monspeliensium, Cistus 5. Assatii & Erica Chrysanthemos minima, nostra Lob. 552.*

Helianthemum Alpinum, folio Pilosellæ minoris Fuchsii. J. B. 2. 18.

Helianthemum folio Thymi incano J. B. 2. 19. *Chamæcistus tenuifolius, Narbonensis H. R. Par.*

Helianthemum Thymi folio glabro. *Cistus folio Thymi C. B. Pin. 465. Clus. Hist. 72. Cistus folio Thymi Clusii, cum maculis in flore J. B. 2. 6.*

Helianthemum sive Cistus humilis, folio Sampsuchi, capitulis valde hirsutis J. B. 2. 20.

Helianthemum ad Nummulariam accedens J. B. 2. 20. *Chamæcistus Nummularius H. R. Par.*

Helianthemum foliis Polii montani. *Cistus Helianthemos, folio Polii montani J. B. 2. 19.*

Helianthemum frutescens, folio Majoranæ incano. *Cistus humilis, 1. Clus. Hist. 151.*

Helianthemum Halimi folio breviore, obtuso. *Cistus folio Halimi, 1. Clus. Hist. 71. Cistus fœmina, Portulacæ marinæ folio latiore, obtuso C. B. Pin. 465. Cistus folio Halimi, flore luteo J. B. 2. 5.*

Helianthemum Halimi folio latiore, mucronato. *Cistus fœmina, Portulacæ marinæ folio angustiore, mucronato C. B. Pin. 465. Cistus folio Halimi longiore incano J. B. 2. 5. Cistus folio Halimi, 2. Clus. Hist. 71.*

Helianthemum Ledi folio. *Cistus Ledi folio C. B. Pin. 465. Cistus annuus, folio Ledi Lob. Icon. 118.*

Helianthemum Salicis folio. *Cistus folio Salicis C. B. Pin. 465. Cistus annuus 1. Clusio, folio rotundiore J. B. 2. 13. Cistus annuus folio Salicis Lob. Icon. 118.*

Helianthemum Lavandulæ folio. *Cistus folio spicæ C. B. Pin. 465. Cistus folio Lavandulæ Clusio, fortè idem cum Helianthemo recto J. B. 2. 5. Cistus folio Lavandulæ Clus. Hist. 72.*

Helianthemum flore maculoso Col. Part. 2. 77. *Cistus flore pallido, punicante macula insignito C. B. Pin.* 465. *Cistus annuus, 2. Clusio, flore pallido, maculâ punicante insignito J. B.* 2. 13.

Helianthemum folio thymi, floribus umbellatis. *Cistus Ledon, foliis Thymi C. B. Pin.* 467. *Cistus Ledon, Thymi foliis Clusii J. B.* 2. 12. *Ledon x. Clus. Hist.* 81.

Helianthemum foliis Rorismarini splendentibus, subtus incanis, *Cistus Ledon, foliis Rorismarini subtus incanis C. B. Pin.* 467. *Cistus Ledon, foliis Rorismarini coronariæ Clusii, flore luteo J. B.* 2. 12. *Ledon viij. Clus. Hist.* 80.

Helianthemum folio Sampsuchi. *Cistus folio Sampsuchi incano C. B. Pin.* 465. *Cistus folio Sampsuchi Clusii, cui macula in flore J. B.* 2. 6.

Helianthemum Massiliense, Coridis folio. *Chamæcistus Massiliensis, foliis Camphoratæ similibus & glabris Raii Hist.* 1016.

Helianthemum Polii folio ampliore, Lusitanicum.

Helianthemum Polii folio angustiore, Lusitanicum.

Helianthemum humilius, Lusitanicum, Halimi folio nigriore, magno flore luteo.

Helianthemum Algarviense, Halimi folio, flore luteo, punicante macula insignito.

Helianthemum Hispanicum, Halimi folio rotundiore.

Helianthemum Hispanicum, Halimi folio angustiore.

Helianthemum Hispanicum, Halimi folio minimo.

Helianthemum Lusitanicum, Mari folio incano, flore luteo.

Helianthemum Lusitanicum, Mari folio incano, capitulis valde hirsutis.

Helianthemum Lusitanicum, Majoranæ folio, flore luteo, punicante maculâ insignito.

Helianthemum Hispanicum, Halimi folio amplissimo, incano & nervoso. *Cistus Halimi folio, flore luteo amplo, maximus, Hispanicus Barr. Icon.*

Helianthemum Alpinum, Oleæ folio subtus incano.

Helianthemum Hispanicum, angusto folio, flore carneo.

Helianthemum Plantaginis folio, perenne. *Tuberaria nostras J. B.* 2. 12. *Tuberaria major Myconi Ejusd. ibid.*

Helianthemum Lusitanicum, Buplevri folio, flore maculato.

Helianthemum Lusitanicum, Globulariæ folio.

Helianthemum Lusitanicum, annuum, Plantaginis folio, flore tricolore.

Helianthemum Hispanicum, folio minimo, rotundiore.

Helianthemum Hispanicum, Origani folio subtus incano.

Helianthemum Hispanicum, Ocimi folio subtus incano.

Helianthemum pumilum, Portulacæ marinæ folio argenteo.

Helianthemum à vocibus Græcis ἥλιος *Sol, &* ἄνθεμον *flos;* quasi diceres florem Solis.

GENUS XVII.

Androsæmum.

ANDROSÆMUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, 1, 2, 3, 4, 5 in orbem positis constante : ex cujus calyce C, polyphyllo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, seu baccam ferè ovatam, unicapsularem F, seminibusque fœtam ut plurimùm exiguis I, placentæ triplici affixis H. *Tab. 128.*

Androsæmi speciem unicam novi.

Androsæmum maximum, frutescens C. B. Pin. 280. *Siciliana, aliis Ciciliana, vel Androsæmon J. B. 3. 384. Androsæmum Dod. Pempt. 78.*

Androsæmum à vocibus Græcis αἷμα *sanguis, &* ἀνὴρ ἀνδρὸς *vir.* Hypericum enim, ut ait Dioscorides, digitis tritum, sanguinem succum remittit: qua ex causa etiam Androsæmon appellatum est. *Lib. 3. cap. 17.*

SECTIO III.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum plerumque bicapsularem.

GENUS I.

Geum.

GEUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante : ex cujus calyce C, surgit pistillum D, bicorne, quod deinde abit in fructum E F, oblongum, hydriæ birostratæ quodammodo æmulum; bicapsularem G, seminibusque fœtum plerumque exiguis H. *Tab. 129.*

Gei species sunt

Geum rotundifolium, majus, *Sanicula montana, rotundifolia, major C. B. Pin. 243. Sanicula Alpina, guttata J. B. 3. 707. Caryophyllata sive Geum Alpinum recentiorum, folio Hederaceo Lob. Icon. 613. Sanicula montana, 2. Clus. Hist. 307.*

Geum rotundifolium, minus. *Sanicula montana, rotundifolia, minor C. B. Pin. 243. Saniculæ montanæ alterius species ij Clus. Hist. 308.*

Geum folio circinato, pistillo floris pallido. *Sanicula montana, crenata, umbilico pallido H. R. Par.*

Geum folio circinato, acutè crenato, pistillo floris rubro.

Geum folio subrotundo, majori, pistillo floris rubro. *Sedum montanum, serratum guttato flore Park. Theat. 738.*

Geum folio subrotundo, minori, pistillo floris rubro.

Geum folio subrotundo, minimo. *Cotyledon altera olim Matthioli J. B. 3. 684.*

Geum paluſtre minus, foliis oblongis, crenatis *Saniculæ Alpinæ aliquatenus affinis J. B. 3. 708. Sanicula Myoſotis Alpina, floribus albicantibus ferè umbellatis Pluk. Phytog. Tab. 58.*

Geum paluſtre, Luſitanicum, minus & ramoſus.

Geum anguſtifolium, autumnale, flore luteo, guttato. *Saxifraga anguſtifolia, autumnalis, flore luteo guttato, foliolis florum magis acuminatis Breyn. Cent. 1. 106.*

GENUS II.

Saxifraga. *Saxifrage.*

Tab. 129.

SAxifraga eſt plantæ genus, flore AB, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D. multifido ſurgit piſtillum E, plerumque bicorne F, quod deinde ſimul cum calyce abit in fructum G, ſubrotundum, bicornem pariter, bicapſularem H, feminibuſque fœtum I, ut plurimùm exiguis.

Saxifragæ ſpecies ſunt

Saxifraga rotundifolia, alba C. B. Pin. 309. *Saxifraga alba, radice granulosâ J. B. 3. 706. Saxifraga alba Dod. Pempt. 316.*

Saxifraga ad folia bulbos gerens C. B. Pin. 309. *Saxifraga bulboſa, altera, bulbifera, montana Col. Part. 1. 317.*

Saxifraga verna, annua, humilior. *Sedum tridactylites tectorum C. B. Pin. 285. Tridactylites tectorum, flore albo J. B. 3. 762. Paronychia altera Dod. Pempt. 112.*

Saxifraga muſcoſa, trifido folio. *Sedum Alpinum, trifido folio C. B. Pin. 284. Sedis affinis triſulca, Alpina, flore albo J. B. 3. 696. Sedum minus xiij. Cluſ. Hiſt. lxij.*

Saxifraga tridactylites, Alpina, pallidè lutea. *Sedum tridactylites, Alpinum, pallidè luteum C. B. Pin. 284.*

Saxifraga tridactylites, Alpina, minor & villoſa. *Sedum tridactylites, Alpinum, minus C. B. Pin. 284. Prodr. 131.*

Saxifraga alba, petræa Ponæ, in fol. cccxxxvij. *Tridactylites Alpina J. B. 3. 762.*

Saxifraga Sedi folio, flore albo, multiflora. *Sedum ſerratum, flore albo, multiflorum H. R. Par. 113.*

Saxifraga Sedi folio, Pyrenaica, ſerrata. *Sedum Pyrenaicum, ſerratum, minus, flore guttato H. R. Par.*

Saxifraga Sedi folio anguſtiore, ſerrato. *Cotyledon media, foliis oblongis, ſerratis C. B. Pin. 285. Sedum ſerratum J. B. 3. 689. Umbilicus veneris, minor 1 & 2. Tabern. Icon. 847. Aizoum ſerratum Cord. Hiſt. 92.*

Saxifraga foliis ſubrotundis ſerratis. *Cotyledon minor, foliis ſubrotundis, ſerratis C. B. Pin. 285. Prodr. 133. J. B. 3. 690.*

Saxifraga Alpina, Sedi foliis crenatis, aſperis, *Sedum Alpinum, foliis crenatis, aſperis C. B. Pin. 284. Prodr. 132. Sedum Alpinum, hiſpidum, ferè ſpinoſum, flore albido J. B. 3. 695.*

Saxifraga Alpina, Ericoides, flore purpurascente. *Sedum montanum Ericoides C. B. Prodr. 132.*

Saxifraga Alpina, Ericoides, flore cæruleo. *Sedum Alpinum, Ericoides, cæruleum C. B. Prodr. 132. J. B. 3. 694.*

Saxifraga montana, pyramidata, folio longiore.

Saxifraga Pyrenaica, lutea, minima, Sedi foliis densissimè congestis.

Saxifraga Pyrenaica alba, minima, foliis densissimè congestis.

Saxifraga Alpina, minima, foliis cæsiis, deorsum incurvis.

Saxifraga Alpina lutea, Sedi folio.

Saxifraga Pyrenaica, tridactylites, latifolia.

Saxifraga Cantabrica, latifolia, tridactylites, rigidior.

Saxifraga tridactylites Pyrenaica, pallidè lutea, minima.

Saxifraga Pyrenaica, foliis partim integris, partim trifidis.

Saxifraga Pyrenaica, minima, lutea, Musco similis.

Saxifraga, quasi planta frangens saxa, vel quòd è fissuris rupium erumpat, vel quód calculum frangere existimetur.

GENUS III.

Salicaria.

SALICARIA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, constante, in orbem ex incisuris calycis tubulati C, nascentibus: ex hujus autem fundo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, seu testam ovatam, bicapsularem F, seminibus fœtam ut plurimùm exiguis H, placentæ, G, affixis, ipso calyce plerumque obvolutam I. *Tab. 129.*

Salicariæ species sunt

Salicaria vulgaris, purpurea, foliis oblongis. *Lysimachia spicata, purpurea forte Plinii C. B. Pin. 246. Lysimachia purpurea, quibusdam spicata J. B. 2. 902. Pseudolysimachium purpureum, alterum Dod. Pempt. 86.*

Salicaria, trifolia, caule hexagono. *Lysimachia purpurea, trifolia, caule hexagono Spig. Isag. 49.*

Salicaria purpurea, foliis subrotundis. *Lysimachia spicata, lanuginosa, folio subrotundo, flore purpureo H. R. Par. Lysimachia spicata, purpurea, folio subrotundo, Ocimi facie Munt. Hist. 744.*

Salicaria Lusitanica, angustiore folio. *Lysimachia purpurea, altera, Lusitanica V. Lusit.*

Salicaria Hyssopi folio latiore. *Hyssopifolia major, latioribus foliis C. B. Pin. 218. Hyssopifolia aquatica J. B. 3. 792.*

Salicaria Hyssopi folio angustiore. *Hyssopifolia minor, angustioribus foliis C. B. Pin. 218.*

Salicaria Hyssopi folio, floribus albis. *Hyssopifolia floribus albis. C. B. Pin. 218.*

Salicaria Hispanica, Hyssopifolia, floribus oblongis, saturatè cæruleis. *Hyssopifolia Hispanica, floribus oblongis, saturatioris cærulei coloris C. B. Pin. 218.*

Salicaria minima, tenuifolia. *Hyssopifolia minor vel potius Thymifolia, maritima J. B.* 3. 792.

Salicaria minima, Lusitanica, Nummulariæ folio.

Salicaria à Salice, quòd in Salictis nascatur.

GENUS IV.

Glaucium.

Tab. 130. GLAUCIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, quatuor scilicet petalis B, in orbem positis plerumque constante: ex cujus calyce C, bifolio surgit pistillum D, quod deinde abit in siliquam E, longam, teretem, unicapsularem, valvis F G, septo intermedio H, adhærescentibus, seminibusque fœtam I, ut plurimùm subrotundis. Occurrunt & hujus species fructu unicapsulari quidem, sed quadrifariam dehiscente.

Glaucii species sunt

Glaucium flore luteo. *Papaver corniculatum, luteum J. B.* 3. 398. *Papaver corniculatum, majus Dod. Pempt.* 448.

Glaucium hirsutum, flore phœniceo. *Papaver corniculatum, phœniceum, folio hirsuto J. B.* 3. 399. *Papaver corniculatum, phœniceum, hirsutum C. B. Pin.* 171. *Papaver corniculatum, rubrum Dod. Pempt.* 449.

Glaucium glabrum, flore phœniceo. *Papaver corniculatum, phœniceum, glabrum C. B Pin.* 171. *Papaver corniculatum, phœniceum, alterum Lob. Icon.* 271.

Glaucium flore violaceo. *Papaver corniculatum, violaceum. C. B. Pin* 172. *J. B.* 3. 399. *Dod. Pempt.* 449.

Lib. 20. cap. 19. Glaucium ex Plinio appellatum est Papaver corniculatum; ideòque cum ad Papaver aut Chelidonium propter fructus formam reduci nequeat, Glaucii voce utendum duxi.

SECTIO IV.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum multicapsularem.

GENUS I.

Hypericum. *Millepertuis.*

Tab. 131. HYPERICUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calice C, polyphyllo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, plerumque trigonum & tricuspidem F, tricapsularem G, seminibusque fœtum H, ut plurimùm exiguis I. His notis addenda sunt folia bina è regione in caulis geniculis nascentia.

Hyperici species sunt

Hypericum vulgare C. B. Pin. 279. *Hypericum vulgare sive Perforata caule*

rotundo, foliis glabris J. B. 3. 381. Hypericon Dod. Pempt. 76 Millepertuis.

Hypericum vulgare, guttis ſanguineis Bocc. Muſ. Part. 2. 25. Tab. 11.

Hypericum Nummulariæ folio C. B. Pin. 279. *Prod.* 130. *Androſæmum ſupinum, ſaxatile, Nummulariæ folio aversâ parte rubente Bocc. Muſ. Part. 2. 134. Tab. 91.*

Hypericum folio breviore C. B. Pin. 279. *Hypericum Syriacum & Alexandrinum J. B. 3. 383. Lob. Icon. 3. 398.*

Hypericum criſpum, triquetro & cuſpidato folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 12. *Hypericum ceſpitoſum, criſpum, triquetro & cuſpidato folio caulem ambiente, ſive Hypericum fruteſcens; foliis criſpis, mucronatis caulem ambientibus Ejuſd. pag. 31.*

Hypericum minus, erectum C. B. Pin. 279. *Hypericum pulchrum Tragi J. B. 3. 383. Hypericum pulchrum Trag. 74.*

Hypericum minus ſupinum, vel ſupinum, glabrum C. B. Pin. 279. *Hypericum ſupinum iij, minimum Cluſ. Hiſt. clxxxj.*

Hypericum ſupinum, tomentoſum, majus vel Hiſpanicum C. B. Pin. 279. *Hypericum ſupinum, tomentoſum, Hiſpanicum Cluſ. Hiſt. clxxxj.*

Hypericum ſupinum, tomentoſum, minus vel Monſpeliacum C. B. Pin. 279. *Hypericum tomentoſum J. B. 3. 384. Hypericum ſupinum, tomentoſum alterum Cluſ. Hiſt. clxxxj.*

Hypericum paluſtre, ſupinum, tomentoſum. *Aſcyron, ſupinum, villoſum, paluſtre C. B. Pin. 280. Aſcyron ſupinum, ἑλῶδες Cluſ. App. Alt. auct.*

Hypericum villoſum, erectum, caule rotundo. *Androſæmum hirſutum C. B. Pin. 280. Hypericum Androſæmum dictum J. B. 3. 382. Androſæmum alterum, hirſutum Col. Part. 1. 74.*

Hypericum montis Olympi, foliis circa margines hirſutis Whel. Itin. 221.

Hypericum elegantiſſimum, non ramoſum, folio lato J. B. 3. 383. *Androſæmum Campoclarenſe Col. Part. 1. 74. Androſæmum glabrum, non ramoſum Bot. Monſp.*

Hypericum amplo, perfoliato folio. *Androſæmum, amplo, perfoliato folio Bocc. Muſ. Part 2. 164. Androſæmum Sambac perfoliato folio Ejuſd. Tab. 127.*

Hypericum Aſcyron dictum, caule quadrangulo J. B. 3. 382. *Aſcyron* Dod. *Pempt. 78.*

Hypericum ſaxatile, tenuiſſimo & glauco folio. *Coris lutea C. B. Pin. 2. 380. Hypericoides, Coris quorumdam & Coris legitima, Cretica J. B. 3. 384. Cori legitimo di Dioſcoride. Pon. Bald. Ital. 98.*

Hypericum fœtidum, fruteſcens. *Androſæmum fœtidum, capitulis longiſſimis filamentis donatis C. B. Pin. 280. Ruta Hypericoides quibuſdam. Siciliana affinis ſive Tragium J. B. 3. 385. Tragio legitimo degli Antichi, Pon. Bal. Ital. 88.*

Hypericum perfoliatum & perforatum. *Androſæmum perfoliatum & perforatum C. B. Pin. 280. Androſæmum alterum, Apulum Col. Part. 1. 78.*

Hypericum Alpinum, humilius, magno flore punctato.

Hypericum latifolium, Luſitanicum V. Luſit. *Hypericum Myrti acuto folio, Siculum Bocc. Muſ. Part. 2. 133. Tab. 92.*

Hypericum Luſitanicum, Linariæ folio.

Hypericum tomentoſum, Luſitanicum, minimum.

GENUS II.

Aſcyrum.

Tab. 131.

ASCYRUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, polyphyllo ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum pyramidatum E, quinque capſularem F, ſeminibuſque fœtum G, ut plurimum oblongis & exiguis.

Aſcyri ſpecies ſunt

Aſcyrum magno flore C.B. Pin. 280. *Prodr.* 130. *Androſæmum flore & thecâ quinquecapſulari, omnium maximis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 472.*

Aſcyrum exiguo folio, flore magno. *Hypericon Olympi Montis Whel. Itin.*

Aſcyrum erectum, Salicis folio, magno flore.

Aſcyrum à voce Græcâ σκῦρος *aſperitas* & particula ἀ, quaſi planta minimè aſpera.

GENUS III.

Pyrola. *Pyrole.*

Tab. 132.

PYROLA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, in proboſcidem E, deſinens, quod deinde abit in fructum F, ſubrotundum, ſtriatum, plerumque umbilicatum, quinquecapſularem G, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm exiguis H.

Pyrolæ ſpecies ſunt

Pyrola rotundifolia, major C.B. Pin. 191. *Pyrola J.B. 3. 535. Dod. Pempt. 138.*

Pyrola rotundifolia, minor C.B. Pin. 191. *Pyrola minima, Alpina J. B. 3. 536. Pyrola iiij. minima Cluſ. Hiſt. cxviij.*

Pyrola folio mucronato, ſerrato C. B. Pin. 191. *Pyrola folio ſerrato J. B. 3. 536. Pyrola ij, tenerior Cluſ. Hiſt. cxvij.*

Pyrola fruteſcens, Arbuti flore C. B. Pin. 191. *Pyrola fruticans J. B. 3. 536. Pyrola iij, fruticans Cluſ. Hiſt. cxvij.*

Pyrola à Pyro propter foliorum ſimilitudinem.

GENUS IV.

Damaſonium.

Tab. 132.

DAMASONIUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, tribus petalis B, in orbem poſitis plerumque conſtante: ex cujus calyce ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, ſtelliformem, multicapſularem E F, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm oblongis G.

Damaſonii

O

Damasonii species sunt

Damasonium stellatum Lugd. 1058. *Damasonium stellatum Dalechampii J. B. 3. 789. Plantago aquatica, stellata C. B. Pin.* 190.

Damasonium Americanum, maximum, Plantaginis folio, flore flavescente, fructu globoso Plum.

GENUS V.

Ruta. *Rue.*

RUTA est plantæ genus, flore A, rosaceo, quatuor plerumque petalis B, cavis in orbem positis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, subrotundum, ut plurimùm tetragonum, ex quatuor sæpe capsulis F, axi G, affixis compositum H, seminibusque fœtum non rarò reniformibus I, aut angulatis. *Tab. 133.*

Rutæ species sunt

Ruta hortensis, latifolia C. B. Pin. 336. *Ruta sativa, vel Hortensis J. B.* 3. 197. *Ruta graveolens, hortensis Dod. Pempt.* 119.

Ruta hortensis, latifolia, arbusculæ similis C. B. Pin. 336.

Ruta hortensis, altera C. B. Pin. 336. *Ruta tenuifolia Tabern. Icon.* 133.

Ruta sylvestris, major C. B. Pin. 336. *J. B.* 3. 199. *Ruta sylvestris, graveolens Dod. Pempt* 119.

Ruta sylvestris, minor C. B. Pin. 336. *J. B.* 3. 200. *Ruta sylvestris, minima Dod. Pempt.* 120.

Ruta Chalepensis latifolia, florum petalis villis scatentibus H. L. Bat.

Ruta Chalepensis, tenuifolia, florum petalis villis scatentibus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 508.

Ruta montana, spinosa, Coriandri folio, flore albo Bocc. Mus. Part. 2. 70. *Ruta montana, spinosa, alba Ejusd. Tab.* 59.

Ruta sylvestris, Linifolia, Hispanica Bocc. Mus. Part. 2. 82. 73.

Ruta, à ῥύω *tueor*, quòd sanitati tuendæ conferat.

Ruta ad Classem florum cruciformium pertineret, nisi sæpe floribus esset pentapetalis: cruciformes enim semper sunt tetrapetali.

GENUS VI.

Harmala.

HARMALA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum E, subrotundum, tricapsularem F, seminibusque fœtum G, plerumque oblongis. His notis addenda sunt folia alterno ordine in caule posita. *Tab. 133.*

Harmalæ speciem unicam novi.

Harmala Dod. Pempt. 121. *Ruta sylvestris, flore magno, albo C. B. Pin.* 336. *Ruta quæ dici solet Harmala J. B.* 3. 200.

GENUS VII.

Nigella.

Tab. 134.

NIGELLA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, & corollâ Z, donato inter petala & stamina X, collocatâ, quam efformant corpora quædam corniformia C. Ex floris meditullio surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum membranaceum subrotundum F G, vel oblongum E, supernè multicornem, multicapsularem H I K, seminibusque fœtum L M.

Nigellæ species sunt

Nigella arvensis, cornuta C. B. Pin. 145. *Melanthium sylvestre sive arvense J. B. 3. 209. Melanthium sylvestre Dod. Pempt.* 303.

Nigella arvensis, cornuta, flore pleno, subcæruleo.

Nigella arvensis, cornuta, flore albo.

Nigella latifolia, flore majore, simplici, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium Hispanicum, majus. Eyst.*

Nigella angustifolia, flore majore, simplici, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium capite & flore majore J. B.* 3. 207. *Melanthium Damascenum Dod. Pempt.* 304.

Nigella angustifolia, flore majore simplici albo.

Nigella flore majore, pleno, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium capite vel calyce & flore majore, pleno J. B.* 3. 208. *Melanthium Damascenum, pleno flore Clus. Hist. ccviij.*

Nigella flore minore, simplici, candido C. B. Pin. 145. *Melanthium calyce & flore minore, semine nigro & luteo J. B.* 3. 208. *Melanthium Dod. Pempt.* 303.

Nigella flore minore, pleno & albo C. B. Pin. 146. *Melanthium capite minore, flore multiplicato J. B.* 3. 209. *Melanthium pleno flore Clus. Hist. ccvij.*

Nigella Cretica C. B. Pin. 146. *& Prodr.* 75.

Nigella Cretica, latifolia, odorata Park. Theat. 1376. *Nigella alba, simplici flore P. Alp. Exot.* 261.

Nigella flore simplici, pallescente Par. Bat.

Nigella, quasi Nigrella, à seminum colore nigro.

GENUS VIII.

Fabago.

Tab. 135.

FABAGO est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum E, membranaceum, cylindri æmulum, plerumque pentagonum, quinquecapsularem F, quinquefariam dehiscentem G, singulis valvis H, septo intergerino I, munitis, seminibusque fœtum K, ut plurimùm planis. His notis addenda sunt folia bina, è regione in caulium nodis nascentia,

Fabaginis ſpeciem unicam novi.

Fabago Belgarum, ſive Peplus Pariſienſium Lugd. 456. Morgſani Syrorum *Ejuſd. App.* 25. *Capparis Fabaginea ſive Peplios Lutetianorum J. B.* 2. 66. *Capparis Portulacæ folio C. B. Pin.* 480.

Fabago quaſi planta ad fabam accedens.

GENUS IX.

Corchorus.

CORCHORUS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum E, cylindri æmulum, quinquecapſularem F, quinquefariam dehiſcentem G, ſeminibuſque fœtum ut plurimum angulatis H. His notis addenda ſunt folia alterno ordine in caulium nodis naſcentia. *Tab.* 135.

Corchori ſpecies ſunt

Corchorus ſive Melochia J. B. 2. 982. *Melochia P. Alp. Ægypt.* 39.

Corchorus Americana, Carpini folio, fructu longiore. *Alcea cibaria ſeu Corchorus Americana, Carpini foliis, ſextuplici capſulâ longiore ornata Pluk. Phytog. Tab.* 127.

Corchorus Americana, foliis & fructu anguſtioribus. *Alcea olitoria ſeu Corchorus Americana, anguſto barbato folio, capſulâ ſtrictiori Pluk. Phytog. Tab.* 127.

GENUS X.

Ciſtus.

CISTUS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E ſubrotundum, vel acuminatum F, apice plerumque dehiſcentem G, multicapſularem H I, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm exiguis K. *Tab.* 136.

Ciſti ſpecies ſunt

Ciſtus mas, major folio rotundiore J. B. 2. 2. *Ciſtus mas, folio rotundo, hirſutiſſimo C. B. Pin.* 464. *Ciſtus mas Matthioli Lugd.* 221.

Ciſtus mas 2. folio longiore J. B. 2. 2. *Ciſtus mas, anguſtifolius C. B. Pin.* 464. *Ciſtus mas ij. Cluſ. Hiſt.* 69.

Ciſtus mas, folio breviore C. B. Pin. 464. *Ciſtus mas iij. foliis dilutiùs virentibus J. B.* 2. 3.

Ciſtus mas Luſitanicus, folio ampliſſimo, incano.

Ciſtus mas, folio oblongo, incano C. B. Pin. 464. *Ciſtus mas iv. Monſpelienſis, folio oblongo, albido J. B.* 2. 3. *Ciſtus mas* 1. *Cluſ. Hiſt.* 68.

Ciſtus mas, foliis undulatis & criſpis. *Ciſtus mas foliis Chamædryos C. B. Pin.* 464. *Ciſtus mas v. foliis criſpis, & quodammodo ſinuoſis J. B.* 2. 3. *Ciſtus mas v. Cluſ. Hiſt.* 69.

Ciſtus fœmina, folio Salviæ, elatior & rectis virgis C. B. Pin. 464. *Ciſtus fœmina, Monſpeliana, flore albo J. B.* 2. 4. *Ciſtus fœmina Cluſ. Hiſt.* 70.

Ciſtus fœmina, folio Salviæ, ſupina, humi ſparſa C. B. Pin 465.

Ciſtus fœmina, folio Salviæ, flore ochræ colore C. B. Pin. 465. *Ciſtus fœmina, Hiſpanica, flore luteo. J. B.* 2. 4.

Ciſtus Ladanifera Monſpelienſium C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ladanifera ſive Ledon Monſpeſſulanum, anguſto folio, nigricans J. B.* 2. 10.

Ciſtus Ladanifera, Hiſpanica, Salicis folio, flore candido. *Ciſtus Ladanifera, Hiſpanica, incana C. B. Pin.* 467. *Ciſtus Ledon* 1. *anguſtifolium, flore omnino interdum albo. Cluſ. Hiſt.* 77.

Ciſtus Ladanifera, Hiſpanica, Salicis folio, flore albo, maculâ punicante inſignito. *Ciſtus Ledon* 1, *anguſtifolium, flore maculâ ex purpurâ nigricante infecto Cluſ. Hiſt.* 77. *Ciſtus Ledon, flore maculâ nigricante notato J. B.* 2. 8.

Ciſtus Ledon, foliis Laurinis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, latiore folio J. B.* 2. 8. *Ledon* 1, *latifolium Cluſ. Hiſt.* 77.

Ciſtus Ledon, foliis populi nigræ, major C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, Populi nigræ foliis Cluſii, major J. B.* 2. 9. *Ledon latifolium ij. majus Cluſ. Hiſt.* 78.

Ciſtus Ledon, foliis Populi nigræ, minor C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, Populi nigræ foliis Cluſ. minor J. B.* 2. 9. *Ledon ij. latifolium, minus Cluſ. Hiſt.* 78.

Ciſtus Ledon, latifolium, Creticum J. B. 2. 9. *Ciſtus Ledon Cretenſe C. B. Pin.* 467.

Ciſtus Ledon hirſutum C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon iv. Cluſii, flore candido J. B.* 2. 10. *Ledon iiij. Cluſ. Hiſt.* 78.

Ciſtus Ledon, foliis Oleæ, ſed anguſtioribus C. B. Pin. 167. *Ledon v. Cluſ. Hiſt.* 79.

Ciſtus Ledon anguſtis foliis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon vj. minoribus anguſtioribuſque foliis Cluſii J. B.* 2. 11. *Ledon vj. Cluſ. Hiſt.* 79.

Ciſtus Ledon, foliis Roriſmarini, hiſpidis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon foliis colore cinereo J. B.* 2. 11. *Ledon vij Cluſ Hiſt.* 80.

Ciſtus Ledon, foliis Roriſmarini ſed non incanis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon ix. Cluſio J. B.* 2. 12. *Ledon ix. Cluſ. Hiſt.* 80.

Ab eo genere excludendæ ſunt plurimæ ſpecies, quas C. Bauhinus ad Ciſtum revocavit; ego vero eaſdem ad Helianthemum referri debere exiſtimavi.

GENUS IX.

Nymphæa. *Nenuphar.*

Tab. 137. & 138.

NYMPHÆA eſt plantæ genus, flore A B, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C D, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce E F, ſurgit piſtillum G H, quod deinde abit in fructum I fere globoſum, vel conicum K, multicapſularem L M, ſeminibuſque fœtum N O, ut plurimùm oblongis.

Nymphææ ſpecies ſunt

Nymphæa albta, major C. B. Pin. 193. *Nymphæa alba J. B.* 3. 770. *Dod. Pempt.* 585. *Nenupbar Blanc d'eau.*

Nymphæa Americana, foliis circinatis, maximis, acutè crenatis, ſubtus purpureis, flore albo Plum.

Nymphæa Americana, foliis circinatis, minoribus, obtusè crenatis, subtus viridibus, flore albo Plum.

Nymphæa lutea, major C. B. Pin. 193. *Nymphæa lutea J. B. 3. 771. Dod. Pempt. 585.*

Nymphææ species, flore fructuque carentes, facilè dignoscuntur foliis amplis, subrotundis, aquis innatantibus.

SECTIO V.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum, in quo veluti nidulantur semina.

GENUS. I.

Nelumbo.

NELUMBO est plantæ genus à Nymphæâ diversum fructûs formâ, neque enim in loculamenta dividitur ut Nymphææ fructus, sed in eo sparsim veluti nidulantur semina.

Nelumbonis speciem unicam novi.

Nelumbo Zeylanensium. *Nymphæa Indica, Faba Ægyptia dicta, flore incarnato. Par. Bat.*

GENUS II.

Capparis. *Caprier.*

CAPPARIS est plantæ genus, flore A, rosaceo, quatuor plerumque petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, embryone instructum, qui deinde abit in fructum E, ut plurimùm pyriformem, vel siliquosum, carnosum, in quo F, veluti nidulantur plurima semina G, non raró subrotunda & quasi reniformia. *Tab. 139.*

Capparis species sunt

Capparis spinosa, fructu minore, folio rotundo C. B. Pin. 480. *Capparis spinosa, J. B. 2. 63. Capparis retuso folio Lob. Icon. 635.*

Capparis folio acuto C. B. Pin 480. *Lob. Icon. 634. Capparis Dod. Pempt. 746.*

Capparis Sicula, duplicatâ spinâ, folio acuto Bocc. Rarior. Plant. 79.

Capparis non spinosa fructu majore C. B. Pin. 480. *Capparis non spinosa J. B. 2. 63.*

Capparis Americana, arborescens, Lauri folio, fructu longissimo, flore albo Plum.

Capparis Americana, arborescens, Lauri folio, fructu subrotundo, flore albo Plum.

Ab eo genere excludi debet *Capparis Portulacæ folio C. B. Pin.* 480. *quæ ad fabaginem pertinet.*

SECTIO VI.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum ex plurimis veluti capsulis compositum.

GENUS I.

Sedum *Joubarbe.*

Tab 140.

SEDUM est plantæ genus, flore A C, rosaceo, plurimis scilicet petalis B D, in orbem positis constante : ex cujus calyce F G, surgit pistillum E H, quod deinde abit in fructum I K, ex plurimis velut capsulis L M, vaginarum æmulis, in capitulum quoddam collectis compositum seminibusque fœtum ut plurimùm exiguis N.

Sedi species sunt

Sedum majus, arborescens J. B. 3. 686. *Sempervivum sive Sedum arborescens, majus Dod. Pempt.* 127.

Sedum majus, vulgare C. B. Pin. 283. *J. B.* 3. 687. *Sempervivum majus alterum sive Jovis barba Dod. Pempt.* 127.

Sedum vulgari magno simile J. B. 3. 688.

Sedum vulgare, maximum H. L. Bat.

Sedum latifolium, floribus magnis, albicantibus J. B. 3. 689. *Sedum majus, montanum, dentatis foliis C. B. Pin.* 283. *Cotyledon altera, secunda Clus. Hist. lxiij.*

Sedum majus, montanum, dentatis foliis, alterum C. B. Pin. 283. *Sedi latifolii, flore albicante minor species magis dentata J. B.* 3. 689. *Cotyledonis alterius altera species Clus. Hist. lxiiij.*

Sedum, majus, montanum, foliis non dentatis, floribus rubentibus C. B. Pin. 283. *Sedum montanum, latifolium, flore purpureo J. B.* 3. 688. *Cotyledon altera iij. Clus. Hist. lxiiij.*

Sedum montanum, tomentosum C. B. Pin. 284. *Sempervivum rubrum, montanum, γναφαλῶδες Col. Part.* 1. 291.

Sedum montanum, tomentosum, minus. *Sedum montanum, roseum, reticulatum Barr. Icon.*

Sedum Alpinum, roseum, acuto folio, hæmatodes, majus, H. R. Par.

Sedum Alpinum, roseum, medium, aculeo rubente H. R. Par.

Sedum Alpinum, roseum, minus, viride & subhirsutum H. R. Par.

Sedum Alpinum, subhirsutum, folio longiore H. R. Par.

Sedum Alpinum, subhirsutum, coronâ floris purpurascente, disco viridi H. R. Par.

Sedum minus, teretifolium, album C. B. Pin. 283. *Sedum minus folio longiusculo tereti, flore candido J. B.* 3. 690. *vermicularis, Crassula minor Officinarum, & Illecebra major Lob. Icon.* 377.

Sedum teretifolium, majus, flore albo Mor. H. R. Blef.

Sedum minus, teretifolium, alterum C. B. Pin. 283. *J. B.* 3. 681. *Sedum medium, teretifolium sive Sempervivum minus officinarum Lob. Icon.* 376.

Sedum minus, teretifolium, luteum C. B. Pin. 282. *Sedum minus æstivum luteum J. B.* 3. 693. *Sempervivum minus, æstivum Lob. Icon.* 378.

Sedum minus, folio circinato C. B. Pin. 283. *Sedum parvum, folio circinato, flore albo J. B.* 3. 691. *Aizoon dasyphyllum Dalecampii Lugd.* 1133.

Sedum minus, luteum, folio acuto C. B. Pin. 283. *Sedum minus, flore luteo J. B.* 3. 692. *Aizoon hæmatoides Lob. Icon.* 378.

Sedum minus, lato & crasso caule, Portlandicum Belgarum H. R. Par. *Portlandicum Sedum Lob. Icon.* 380. *Sedum monstrosum, minus vel platycaulon H. R. Monsp.*

Sedum minus, luteum, ramulis inflexis C. B. Pin. 283. *Sedum minus, luteum, flore se circumflectente J. B.* 3. 693. *Aizoon Scorpioides Lob. Icon.* 377.

Sedum longifolium, citrino flore Mor. H. R. Blef.

Sedum arvense, flore rubente C. B. Pin. 283. *Prodr.* 132.

Sedum parvum, acre, flore luteo J. B. 3. 694. *Sempervivum minus, vermiculatum, acre C. B. Pin.* 283. *Sedum minus viij. causticum Clus. Hist. lxj.*

Sedum minimum, luteum, non acre J. B. 3. 695. *Sempervivum, minus, vermiculatum, insipidum C. B. Pin.* 284.

Sedum minimum, non acre, flore albo Raii Hist. 1041.

Sedum Alpinum, flore pallido C. B. Pin. 284. *Sedum parvum, montanum, luteum J. B.* 3. 693. *Sedum minus vj. sive Alpinum* 1. *Clus. Hist. lx.*

Sedum Alpinum, rubro, magno flore C. B. Pin. 284. *Aizoon montanum Lugd.* 1131.

Sedum palustre, subhirsutum, purpureum C. B. Pin. 285. *Sedum purpureum, pratense J. B.* 3. 692. *Sedum minus iij. sive palustre Clus. Hist. lix.*

Sedum echinatum vel stellatum, flore albo J. B. 3. 680. *Cotyledon stellata C. B. Pin.* 285. *Sempervivum tertium Col. Phytob.* 42.

Sedum echinatum, flore luteo J. B. 3. 680. Hujus Icon occurrit apud Columnam in eadem Tabulâ cum Sempervivo tertio.

Sedum Cepæa dictum H. L. Bat. *Cepæa J. B.* 3. 679. *Cepæa Matthioli Clus. Hist. lxviij.*

Sedum Cepæa dictum, floribus purpurascentibus. *Cepæa floribus ex purpureo candicantibus C. B. Pin.* 288.

Sedum minimum, montanum, flore purpurascente, parvo, semine stellato Raii Hist. 692.

Sedum Alpinum, Coridis folio.

Sedum Africanum, fruticosum, Ericæ folio Oldenl.

Ab eo genere excludi debent Sedi species foliis laciniatis, quæ ad Saxifragam pertinent. *Sedum minus, fruticosum C. B. Pin.* 284. *Sedum minus, fruticosum, alterum C. B. Pin.* 284. *Sedum Alpinum, Saxifragæ albæ flore, vel grandiflorum C. B. Pin.* 284. *quod Saxifragæ species videtur*

perinde ac ſequens. Sedum Alpinum, album, foliolis compactis C. B. Pin. 284. *Sedum Alpinum, hirſutum, lacteo flore C. B. Pin.* 284. *Vide Androſacen. Sedum Alpinum, Gramineo folio, lacteo flore C. B. Pin.* 284. *Androſaces etiam ſpecies. Sedum Alpinum, anguſtiſſimo folio, flore carneo C. B. Pin.* 284. *Sedum Alpinum, exiguis foliis C. B. Pin.* 284. *Sedum Alpinum, hirſutum, luteum C. B. Pin.* 284. *Alyſſi ſpecies. Sedum Alpinum, foliis crenatis, aſperis C. B. Pin.* 284. *ad Saxifragam cum ſequentibus referendum. Sedum Alpinum, Ericoides, purpuraſcens C. B. Pin.* 284. *Sedum Alpinum, Ericoides, cæruleum C. B.* 284. *&c.*

Sedum à ſedendo vel à ſedando: ejus enim ſpecies humi ſedent, & inflammationes ſedant.

GENUS. II.

Anacampſeros. *Orpin.*

Hiſt. 689.

ANACAMPSEROS eſt plantæ genus, flore & fructu Sedi, à quo differt ex ſententia Clariſſ. Rai quòd à prima ſtatim germinatione excauleſcat, cùm folia Sedi in globulos oculi bovilli æmulos congerantur.

Anacampſerotis ſpecies ſunt

Anacampſeros vulgò Faba craſſa J. B. 3. 681. *Telephium vulgare C. B. Pin.* 287. *Telephium alterum ſive Craſſula Dod. Pempt.* 130.

Anacampſeros purpurea J. B. 3. 682. *Telephium purpureum, majus C. B. Pin.* 287. *Telephium floribus purpureis Lob. Icon.* 389.

Anacampſeros minor, purpurea. *Telephium purpureum, minus C. B. Pin.* 287. *J. B.* 3. 682.

Anacampſeros maxima J. B. 3. 682. *Telephium latifolium, peregrinum C. B. Pin.* 287. *Telephium primum Dod. Pempt.* 130.

Anacampſeros minor, rotundiore folio, ſempervirens J. B. 3. 682. *Telephium repens, folio deciduo C. B. Pin.* 287. *Telephium minus, ſempervirens Lob. Icon.* 390.

Anacampſeros minor, longiore folio, ſempervirens.

Anacampſeros radice Roſam ſpirante, major. *Rhodia radix C. B. Pin.* 286. *J. B.* 3. 683. *Dod. Pempt.* 347.

Anacampſeros radice Roſam ſpirante, minor. *Rhodia radix minor H. R. Par.*

Anacampſeros Luſitanica, hæmatodes, maxima. *Telephium Luſitanicum, hæmatodes, maximum H. R. Par.*

Anacampſeros Luſitanica, hæmatodes, maxima, flore albido. *Telephium Luſitanicum, hæmatodes, maximum, flore pallido H. R. Par.*

Anacampſeros Portulacæ folio. *Telephium Portulacæ folio. Mor. H. R. Bleſ.*

Anacampſeros flore purpuraſcente & foliis rarioribus. *Telephium flore purpuraſcente & foliis rarioribus C. B. Pin.* 287. *Telephium tertium, purpuraſcente flore Cluſ. Hiſt. lxvj.*

Anacampſeros flore albo, ſupina.

Anacampſeros quod Veneficæ olim πρὸς τὸ ἀνακάμπτειν τὸν ἔρωτα, id eſt, *ad amorem revocandum*, ea uterentur.

GENUS

GENUS III.

Ulmaria.

ULMARIA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum E, ex plurimis vaginulis F, membranaceis, intortis & in capitulum congestis compositum, semineque fœtum G, ut plurimum singulari & exiguo. *Tab.* 141.

Ulmariæ speciem unicam novi.

Ulmaria Clus. Hist. cxcviij. *J. B.* 3. 488. *Barba Capræ, floribus compactis C. B. Pin.* 164. *Regina prati Dod. Pempt.* 57. *Reine des prez.*

Ulmaria ab Ulmo, propter foliorum nescio quam similitudinem.

GENUS IV.

Barba Capræ.

BARBA CAPRÆ est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, monophyllo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum F E, ex multis veluti vaginulis in capitulum quoddam collectis compositum, quæ singulæ G, semine turgescunt H, ut plurimùm oblongo. *Tab.* 141.

Barbæ Capræ speciem unicam novi.

Barba Capræ, floribus oblongis C. B. Pin. 163. *Barba Capri J. B.* 3. 488. *Drymopogon* 1. *Tabern. Icon.* 777. *Barbe de Chevre.*

Barba Capræ à similitudine, ut aiunt, barbæ Caprillæ.

GENUS V.

Fagonia.

FAGONIA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, è rotundo acuminatum, striatum, multicapsularem E, ex plurimis vaginis compositum, quæ singulæ F, semine turgescunt subrotundo G. *Tab.* 141.

Fagoniæ species sunt

Fagonia Cretica, spinosa. *Trifolium spinosum, Creticum C. B. Pin.* 330. *Prodr.* 142. *Trifolium aculeatum, Creticum J. B.* 2. 388.

Fagonia Hispanica, non spinosa.

Fagoniam appellavi ut illustrissimo viro D. D. Fagoni Archiatron Comiti, quæ reddere beneficia nequeo, memori mente persolverem.

GENUS VI.

Tribulus.

TRIBULUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod *Tab.* 141.

deinde abit in fructum quodammodo cruciformem E, vel turbinatum, ex pluribus partibus F, plerumque compositum, muricatis, in capitulum collectis & seminibus fœtis H, ut plurimùm oblongis, in loculis G, nidulantibus.

Tribuli species sunt

Tribulus terrestris, Ciceris folio, seminum integumento aculeato Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 102. *Tribulus terrestris, Ciceris folio, fructu aculeato C. B. Pin.* 350. *Tribulus terrestris. J. B.* 2. 352. *Dod. Pempt.* 557.

Tribulus terrestris, major, Curassavicus Prodr. Par. Bat. *& Par. Bat. Tribulus terrestris, Americanus, Chamæcisti flore, fructu spinoso, maximo Breyn. Prodr.* 2. *Hort. Amstel. fig.* 32.

Tribulus terrestris, Americanus, fructu turbinato, foliis lanuginosis Plum.

Tribulus terrestris, Indiæ Orientalis, foliis Viciæ subrotundis & villosis.

GENUS VII.

Juncago.

Tab. 141.

JUNCAGO est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum oblongum D, in basi dehiscentem E, ex tribus vaginulis compositum, quæ singulæ F, semen complectuntur singulare G, oblongum.

Juncaginis speciem unicam novi.

Juncago palustris & vulgaris. *Gramen junceum, spicatum seu Triglochin C. B. Pin.* 6. *Gramen Triglochin. J. B. & Hyacinthi parvi facie, Gramen Triglochin J. B.* 2. 508. *Gramen marinum, spicatum, alterum Lob. Icon.* 17.

GENUS VIII.

Geranium. *Bec de gruë.*

Tab. 141.

GERANIUM est plantæ genus, flore A C, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum rostratum F, quinque striis per longitudinem incisum G, quibus totidem adhærescunt capsulæ H I K L M, in longam caudam desinentes, per maturitatem à basi ad apicem extrorsum se revolventes & semine fœtæ N P, ut plurimùm oblongo O.

Geranii specis sunt

Geranium Batrachioides, folio Aconiti C. B. Pin. 317. *Geranium Batrachioides aliud folio Aconiti nitente Clusii J. B.* 3. 476. *Geranium ij, βατραχιοδὲς, minus Clus. Hist. xcix.*

Geranium Batrachioides, folio Aconiti, flore albo, lineis cæruleis variegato C. B. Pin. 317.

Geranium Batrachioides, folio Aconiti, flore albo, C. B. Pin. 317.

Geranium Batrachioides, maximum, minus laciniatum, folio Aconiti J. B. 3. 477. *Geranii majoris species, foliis magnis figurâ ferè & magnitudine Aconiti lutei, hirsutis, asperis Gesn. App.* 292.

Geranium Batrachioides, odoratum C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioi-*

des, longiùs radicatum, odoratum J. B. 3. 477. Geranium Batrachioides alterum Dod. Pempt. 63.

Geranium Batrachioides, Gratia Dei Germanorum C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides J. B. 3. 475. Dod. Pempt. 63.*

Geranium Batrachioides, Gratia Dei Germanorum, flore albo C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides, album J. B. 3. 476.*

Geranium Batrachioides minus, ſive Gratia Dei Germanorum C. B. Pin. 318.

Geranium Batrachioides, flore variegato C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides ex albo cum cæruleo colore varium J. B. 3. 476. Geranium Anglicum, variegatum Eyſt.*

Geranium Batrachioides, Collum Gruis Germanorum C. B. Pin. 318. *Gruinalis Dodonæi Lugd.* 1278.

Geranium annuum, minus; Batrachioides Bohemicum, purpuro-violaceum Mor. Hiſt. Oxon. 2. Part. 511.

Geranium Batrachioides minus, perenne, verſicolor Mor. H. R. Bleſ.

Geranium phæum ſive fuſcum, petalis reflexis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 515. *Geranium montanum, fuſcum C. B. Pin.* 318. *Geranium phæum, flore reflexo J. B. 3. 477.*

Geranium phæum ſive fuſcum, petalis reflexis, folio non maculato H. L. Bat.

Geranium phæum ſive fuſcum, petalis rectis ſeu planis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 515. *Geranium phæo ſive pullo flore Cluſii J. B. 3. 477.*

Geranium phæum ſive fuſcum, petalis rectis ſeu planis, folio maculato H. L. Bat.

Geranium radice grumosâ C. B. Pin. 318. *Geranium Aſphodeli radice J. B. 3. 475. Geranium iiij, bulboſum Pennei Cluſ. Hiſt. c.*

Geranium nodoſum C. B. Pin. 318. *Geranium magnum, folio trifido J. B. 3. 478. Geranium v, nodoſum Plateau Cluſ. Hiſt. cj.*

Geranium Moſcoviticum, purpureum Park. Theat. 705.

Geranium Romanum, verſicolor, ſive ſtriatum Park. Par. 229.

Geranium ſanguineum, maximo flore C. B. Pin. 318. *Geranium ſanguineum, ſive æmatodes, craſſâ radice J. B. 3. 478. Geranium vij, αἱματῶδες Cluſ. Hiſt. cij.*

Geranium hæmatodes, flore variegato Hort. Edinb. *Geranium hæmatodes, Lancaſtrenſe, flore eleganter ſtriato Raii Hiſt.* 1061.

Geranium hæmatodes, foliis majoribus pallidioribus & altiùs inciſis Raii Synopſ. 219.

Geranium ſanguineum, cauliculis erectis, flore minore H. L. Bat.

Geranium tuberoſum, majus C. B. Pin. 318. *Geranium tuberoſum J. B. 3. 474. Dod. Pempt. 71.*

Geranium argenteum, Alpinum C. B. Pin. 318. *Geranium argenteum, Montis Baldi J. B. 3. 474. Geranium Alpinum, longiùs radicatum Pon. Bald. in fol. ccclxij.*

Geranium Pyrenaicum, foliis cineraceis, radice craſsâ, magno flore variegato.

Geranium lucidum, ſaxatile C. B. Pin. 318. *Geranium lucidum J. B. 3. 481.*

Geranium rotundifolium, saxatile; montanum Col. Part. 1. 137.

Geranium parvum, foliis Ranunculi C. B. Pin. 318. *Geranium Salmanticense, rostratum Clus. Hist. cij.*

Geranium folio Malvæ rotundo C. B. Pin. 318. *Geranium folio rotundo multum serrato, sive Columbinum J. B.* 3. 473. *Pes columbinus Dod. Pempt.* 61.

Geranium folio Malvæ rotundo, flore majori, cæruleo C. B. Pin. 318.

Geranium Columbinum, majus, flore minore, cæruleo Raii Hist. 1059.

Geranium Malacoides seu Malvæ folio rotundo, flore albo Mor. H. R. Bles.

Geranium folio Malvæ rotundo, minus C. B. Pin. 318.

Geranium Columbinum, perenne, Pyrenaicum, maximum.

Geranium montanum, rotundifolium, perenne, flore purpureo, majore Bocc. Mus. Part. 2. 81. Tab. 72.

Geranium Columbinum, maximum, foliis dissectis D. Plot. Hist. nat. Oxon. *Geranium Columbinum, majus, foliis imis longis, usque ad pediculum divisis Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 511.

Geranium Columbinum dissectis foliis, pediculis florum longissimis Raii Hist. 1059. *Geranium Columbinum, annuum, minus, folio tenuiùs laciniato, flore pediculo longissimo insistente Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 512.

Geranium Columbinum, tenuiùs laciniatum C. B. Pin. 318. *Prodr.* 138.

Geranium Columbinum, tenuiùs laciniatum, flore albo H. R. Par.

Geranium Columbinum, minus, majori flore & foliis florum bifidis Bot. Monsp.

Geranium Columbinum, majus, foliis tenuiter dissectis, foliis florum bifidis Bot. Monsp. *Geranium gruinale, folio tenuiter diviso J. B.* 3. 474.

Geranium folio Althææ C. B. Pin. 318. *Geranium Malvaceum J. B.* 3. 272. *Geranium Malacoides Lob. Icon.* 662.

Geranium Althææ folio, floribus saturatiùs rubentibus H. L. Bat.

Geranium Malacoides, minus C. B. Pin. 319. *Prodr.* 138.

Geranium Malacoides crasso, rugoso, integro folio Bocc. Mus. Tab. 89. *Geranium Malacoides, supinum lato rotundo, crasso, rugoso, integro folio, acu brevissima Carinense Ejusd. pag.* 109.

Geranium pusillum, supinum, maritimum, Althææ aut Betonicæ folio, nostras Raii Hist. 1056.

Geranium Alceæ vesicariæ foliis Park. Theat. 707.

Geranium Robertianum 1, viride C. B. Pin. 319. *Geranium Robertianum, murale J. B.* 3. 480. *Geranium robertianum Dod. Pempt.* 62.

Geranium Robertianum 1, rubens C. B. Pin. 319.

Geranium Robertianum, flore albo Mor. H. R. Bles.

Geranium lucidum saxatile, foliis Geranii Robertiani Raii Synops. 218.

Geranium Cicutæ folio, acu longissima C. B. Pin. 319. *Prodr.* 138. *Geranium Coriandri folio, odorum Ejusd.* 319. *Geranium Apulum, Coriandri folio, alterum, odorum Col. Part.* 1. 135.

Geranium Cicutæ folio, moschatum C. B. Pin. 319. *Geranium supinum Dod. Pempt.* 63.

Geranium Cicutæ folio, inodorum C. B. Pin. 319.

Geranium Cicutæ folio, minus & supinum C. B. Pin. 319. *Geranium Moschatum, folio ad Myrrhidem accedente, minus J. B.* 3. 479. *Geranium minus, Geranium arvense Tabern. Icon.* 57.

Geranium cicutæ folio, minus & supinum, flore albo C. B. Pin. 319. *Geranium arvense, album Tabern. Icon.* 57.

Geranium Cicutæ folio, erectum, Romanum Bocc. Mus. Part. 2. 93. Tab. 82.

Geranium Chrysanthemi Cretici folio, Neapolitanum Bocc. Mus. Part. 2. 93. Tab. 83.

Geranium latifolium, longissimâ acu C. B. Pin. 319. *Geranium speciosum, annuum, longissimis rostris, Creticum J. B.* 3. 479. *Geranium Creticum, annuum, hæmatodes Lob. Icon.* 662.

Geranium maritimum, annuum, laciniatum, acu longissimâ. *Geranium supinum, Botrys folio acu sursum spectante Bocc. Mus. Part.* 2. 145. *Geranium Botrys folio Ejusd. Tab.* 109.

Geranium crasso Batrachioides folio Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 128. *Geranium supinum, rotundo Batrachioides, crasso tomentoso folio, radice rufescente longius radicata Ejusd. pag.* 160.

Geranium minimum, Chamædryoides Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 128. *Geranium æstivum, minimum, supinum, Alpinum, Chamædryoides, flore albo variegato Ejusd.* 160.

Geranium Petræum, Cicutæ folio, radice crassâ Bot. Monsp. *Geranium fœtidum Park. Theat.* 709. *Lob. Illustr.* 134.

Geranium Hispanicum, magnâ radice, Cicutæ folio crassiori Schol. Bot.

Geranium Africanum, arborescens, Ibisci folio rotundo, Carlinæ odore H. L. Bat.

Geranium Africanum, frutescens, Malvæ folio laciniato, odorato H. L. Bat.

Geranium Africanum, Alchimillæ hirsuto folio, floribus albidis H. L. Bat.

Geranium Africanum, Betonicæ folio laciniato & maculato, floribus incarnatis H. L. Bat.

Geranium Africanum, Betonicæ folio procumbens floribus parvis, eleganter variegatis Pluk. Almag. Bot.

Geranium Africanum, noctu olens, tuberosum & nodosum, Aquilegiæ foliis H. L. B. *Geranium Æthiopicum, noctu olens radice tuberosa, Aquilegiæ foliis Breyn. Cent.* 1. 127.

Geranium Africanum, noctu olens, Aquilegiæ folio, flore incarnato rubente Pluk. Phytog. Tab. 187. fig. 1.

Geranium Africanum, noctu olens flore ruberrimo, Anemones folio latiore Pluk. Phytog. Tab. 186. fig. 5.

Geranium Africanum noctu olens, flore rubro Anemones folio angustiori Pluk. Phytog. Tab. 186. fig. 6.

Geranium Africanum, uvæ crispæ folio, floribus exiguis, rubellis H. L. Bat.

Geranium Africanum, Coriandri folio, floribus incarnatis, majus H. L.

Bat. *Geranium Æthiopicum , Myrrhidis folio , tertium , flore magno ſtriato Breyn. Cent.* 1. 129.

Geranium Africanum, Coriandri folio, floribus incarnatis, minus H.L.Bat.

Geranium triſte ſive Indicum, noctu olens Park. Theat. 709. *Geranium triſte Corn.* 110.

Geranium Africanum , noctu olens , radice tuberoſâ, foliis Paſtinacæ incanis, lanuginoſis, latioribus, flore pallidè flaveſcente H. L. Bat. *Geranium Æthiopicum , noctu olens , radice tuberoſâ , foliis Myrrhidis latioribus Breyn. Cent.* 1. 126.

Geranium Africanum, noctu olens, radice tuberosâ, foliis Paſtinacæ incanis, lanuginoſis anguſtioribus H. L. Bat.

Geranium Africanum, Althææ folio , parvo flore.

Lib. 3. cap. 131. Geranium à voce Græcâ γέρανος *Grus*, Geranium enim in ſummis alis ſurſum ſpectantes eminentias quaſdam habet (ut ait Dioſcorides) veluti Gruum capitula cum ſuis roſtris , aut dentes caninos.

GENUS IX.

Thalictrum.

Tab. 143. THALICTRUM eſt plantæ genus, flore A C, roſaceo , plurimis ſcilicet petalis B D, in orbem poſitis conſtante : ex cujus meditullio ſurgit numeroſa ſtaminum congeries E, piſtillum cingens F G, quod deinde abit in fructum in quo velut in capitulum colliguntur capſulæ modò alatæ H I, modò alis carentes K L , ſeminibuſque fœtæ ſingularibus, ut plurimùm oblongis M N.

Thalictri ſpecies ſunt

Thalictrum majus,ſiliquâ angulosâ aut ſtriatâ C.B.Pin. 336. *Thalictrum nigrius, caule & ſemine ſtriato J.B.*3.486.*Thalictrum magnum Dod.Pempt.*58.

Thalictrum flore incarnato Eyſt.

Thalictrum flore albo Eyſt.

Thalictrum majus, ſiliquâ ſeminis ſtriatâ, foliis rugoſis, trifidis Mor. Umb. 70. *Thalictrum pratenſe , maximum , Monſpelienſium , aſperioribus foliis ſeu folio rugoſo Mor. H. R. Bleſ. Thalictrum pratenſe , majus Monſpelienſium , foliis rugoſis H. R. Par.*

Thalictrum majus, non ſtriatum C. B. Pin. 336. *Thalictrum magnum ſecundum Dod. Pempt.* 58.

Thalictrum majus , flavum, ſtaminibus luteis vel glauco folio C.B.Pin. 336. *Thalictrum ſpecioſiſſimum , glaucum , ſemine & caule ſtriato J. B.* 3. 486. *Thalictrum magnum , tertium Dod. Pempt.* 58.

Thalictrum Alpinum , Aquilegiæ foliis , florum ſtaminibus purpuraſcentibus. *Thalictrum majus florum ſtaminibus purpuraſcentibus C. B. Pin.* 337. *Thalictrum majus , folliculis anguloſis , caule lævi J. B.* 3. 487. *Thalictrum magnum , Dod. Pempt.* 58.

Thalictrum Alpinum , majus , Aquilegiæ foliis , florum ſtaminibus albis , caule viridi. *Thalictrum montanum , album , altius C. B. Pin.* 337. *Thalictrum montanum ,* 1. *Cluſ. Hiſt.* 234.

Thalictrum Alpinum, minus, Aquilegiæ foliis, florum ſtaminibus albis, caule viridi. *Thalictrum montanum, 2. Cluſ. Hiſt.* 234.

Thalictrum Canadenſe, caule purpuraſcente, Aquilegiæ foliis, florum ſtaminibus albis. *Thalictrum Canadenſe Corn.* 186.

Thalictrum Americanum, minus Park. Theat. 265.

Thalictrum magnum, flore luteo, odorato V. Luſit.

Thalictrum minus, Aſphodeli radice, magno flore. *Oenanthe Myconi Lugd.* 785. *J. B.* 3. *Part.* 2. 192.

Thalictrum minus, Aſphodeli radice, parvo flore.

Thalictrum montanum, præcox. *Ranunculus præcox ij, Thalictri folio Cluſ. Hiſt.* 233.

Thalictrum minus C. B. Pin. 337. *Thalictrum minus ſive Rutæ pratenſis genus minus, ſemine ſtriato J. B.* 3. 487. *Thalictrum minus Dod. Pempt.* 58.

Thalictrum pratenſe, anguſtifolium C. B. Pin. 337. *J. B.* 3. 487. *Thalictrum vj. vel pratenſe ij. Cluſ. Hiſt.* 234.

Thalictrum minus, alterum, Pariſienſium, foliis craſſioribus & lucidis H. R. Par. *Thalictrum 5. vel pratenſe, 1. Cluſ. Hiſt.* 234.

Thalictrum pratenſe, anguſtiſſimo folio C. B. Pin. 337. *Thalictrum anguſtiſſimo folio Prodr.* 146.

Thalictrum minimum, fœtidiſſimum C. B. Pin. 337. *Prodr.* 147. *J. B.* 3. 488.

Thalictrum montanum, minus, foliis latioribus Raii Synopſ. 100.

Thalictrum minimum, montanum, atrorubens, foliis ſplendentibus Raii Synopſ. 100.

GENUS X.

Butomus.

BUTOMUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis majoribus B & minoribus C in orbem poſitis plerumque conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E membranaceum, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ F in cornu ut plurimùm deſinentes, ſecundùm longitudinem dehiſcentes, ſeminibus fœtæ G plerumque oblongis H. *Tab.* 143.

Butomi ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt

Butomus flore roſeo. *Butomus Cæſalp.* 553. *Juncus floridus, major C. B. Pin.* 12. *Juncus floridus J. B.* 2. 524. *Gladiolus aquatilis Dod. Pempt.* 601.

Butomus flore albo. *Juncus floridus, major, flore albo. H. R. Par.*

GENUS XI.

Helleborus. *Ellebore noir.*

HELLEBORUS eſt plantæ genus, flore A B roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum D plurimis corniculis C, inter ſtamina X & petala jacentibus circa baſim cinctum *Tab.* 144.

quod deinde abit in fructum E, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ F membranaceæ in cornu plerumque desinentes, secundùm longitudinem dehiscentes G & seminibus fœtæ H plerumque subrotundis vel ovatis I K.

Hellebori species sunt

Helleborus niger, fœtidus C. B. Pin. 185. *Helleborus niger, sylvestris, adulterinus, etiam hyeme virens J. B.* 3. *App.* 880. *Veratrum nigrum iij. Dod. Pempt.* 386.

Helleborus niger, hortensis, flore viridi C. B. Pin. 185. *Helleborus niger, vulgaris, flore viridi, vel herbaceo, radice diuturna J. B.* 3. 636. *Veratrum nigrum, ij. Dod. Pempt.* 385.

Helleborus niger, hortensis, alter C. B. Pin. 185. *Veratrum nigrum iiij. peregrinum Clus. Hist.* 274.

Helleborus niger, amplioribus foliis. *Veratrum nigrum, Stiriacum Tabern. Icon.* 723.

Helleborus niger, angustioribus foliis. *Helleborus niger, flore roseo C. B. Pin.* 186. *Elleborus niger, legitimus Clus. Hist.* 274.

Helleborus niger, autumnalis, flore maximo H. R. Par. *Elleborus autumnalis, flore roseo, majore, albo D. de Mauvilain, Joncq. Hort.*

Helleborus niger, flore roseo, minor, Belgicus Mor. H. R. Bles.

Helleborus niger, sanguineo folio Bocc. Mus. Part. 2. pag. 26. Tab. 11.

Helleborus niger, foliis deflectis Bocc. Mus. Part. 2. pag. 26. Tab. 11.

Helleborus niger, trifoliatus Ald. Hort. Farnes. 92.

Helleborus niger, tuberosus, Ranunculi folio, flore luteo. *Aconitum unifolium, luteum bulbosum C. B. Pin.* 183. *Ranunculus cum flore in medio folio, radice tuberosa J. B.* 3. 414. *Aconitum luteum, minus Dod. Pempt.* 440.

Helleborus niger, Ranunculi folio, flore globoso, majore. *Ranunculus montanus, Aconiti folio, flore globoso C. B. Pin.* 182. *Ranunculus flore globoso, quibusdam Trollius flos J. B.* 3. 419. *Ranunculus flore globoso Dod. Pempt.* 430.

Helleborus niger, Ranunculi folio, flore globoso, minore.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Helleborus niger, Saniculæ folio, major C. B. Pin.* 186. *Astrantiæ species est. Helleborus Saniculæ folio, minor C. B. Pin.* 186. *Astrantiæ species. Helleborus niger, tenuifolius, Buphthalmi flore C. B. Pin.* 186. *ad Ranunculum revocandus. Helleborus albus, flore subviridi C. B. Pin.* 186. *Species Veratri ut & sequens. Helleborus albus, flore atrorubente C. B. Pin.* 186.

Helleborus dicitur à vocibus Græcis ἑλεῖν βορᾷ, quod esu interimere credatur.

GENUS XII.

Veratrum. *Ellebore blanc.*

Tab. 145.

VERATRUM est plantæ genus, flore A rosaceo plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D in quo velut in capitulum colliguntur tres plerumque

vaginæ

vaginæ membranaceæ F, ſeminibus fœtæ E G, oblongis I, grani Tritici æmulis, marginatis & quaſi alâ foliaceâ cinctis H.

Veratri ſpecies ſunt

Veratrum flore ſubviridi. *Helleborus albus, flore ſubviridi C. B. Pin.* 186. *Helleborus albus, flore ex viridi albeſcente J. B.* 3. 634. *Helleborum album ſive Veratrum Lob. Icon.* 311. *Ellebore blanc, à fleur vert-pâle.*

Veratrum flore atro-rubente. *Helleborus albus, flore atro-rubente C. B. Pin.* 186. *Helleborum album, flore nigro J. B.* 3. 634. *Helleborum album, floribus atro-rubentibus, præcox Lob. Icon.* 311. *Ellebore blanc à fleur rouge-brun.*

Veratrum differt ab Helleboro, quòd corniculis careat & ſemen habeat marginatum: ideoque diverſis nominibus hæc duo genera diſtinguenda ſunt.

GENUS XIII.

Populago.

POPULAGO eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum B, quod deinde abit in fructum C, membranaceum, in quo velut in capitulum colliguntur plurimæ vaginæ D, plerumque deorſum inflexæ, ſeminibuſque fœtæ E, ut plurimùm oblongis F. *Tab.* 145.

Populaginis ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt

Populago flore majore. *Populago major. Tabern. Icon.* 750. *Caltha paluſtris, flore ſimplici C. B. Pin.* 276. *Caltha paluſtris J. B.* 3. 470.

Populago flore minore. *Populago minor Tabern. Icon.* 750.

Populago flore pleno. *Populago multiflora Tabern. Icon.* 751. *Caltha paluſtris, flore pleno C. B. Pin.* 276. *Caltha paluſtris, flore multiplicato J. B.* 3. 470.

Populago à Populo, quòd inter Populos naſcatur.

GENUS XIV.

Pæonia. *Pivoine.*

PÆONIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, polyphyllo, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, in quo plurima cornicula velut in capitulum colliguntur deorſum inflexa, lanugine plerumque pubeſcentia, per longitudinem dehiſcentia, & ſeminibus fæta F, ferè globoſis G. *Tab.* 146.

Pæoniæ ſpecies ſunt

Pæonia folio nigricante, ſplendido, quæ mas C. B. Pin. 323. *Pæonia mas procerior J. B.* 3. 492. *Pæonia mas Dod. Pempt.* 194. *Pivoine mâle.*

Pæonia mas, flore incarnato Eyſt.

Pæonia mas, flore albo Eyſt.

Pæonia mas, foliorum ſegmentis amplioribus C. B. Pin. 323. *Pæonia mas, major Eyſt.*

Pæonia mas, major, flore incarnato Eyst.

Pæonia mas, altera, tardior J. B. 3. 492.

Pæonia communis vel fœmina C. B. Pin. 323. *Pæonia fœmina, vulgatior J. B. 3. 492. Pæonia fœmina, altera Dod. Pempt.* 195.

Pæonia fœmina, altera C. B. Pin. 323. *Pæonia promiscua, strictiore folio J. B.* 3. 493. *Pæonia fœmina, prior Dod. Pempt.* 194.

Pæonia promiscua Vormarii, folio latiore J. B. 3. 493.

Pæonia hyemalis, pumila, Rosæ rubræ monoflore H. Cathol.

Pæonia tenuiùs laciniata, subtus pubescens, flore purpureo C. B. Pin. 323. *Pæonia pumila, fœmina Lob. Icon.* 683.

Pæonia folio subtus incano, flore albo vel pallido C. B. Pin. 323. *Pæonia simplex, niveo flore Clus. Hist.* 281.

Pæonia Aquilinæ foliis C. B. Pin. 323. *Pæonia iiij, Aquilinæ foliis Clus. Hist.* 280.

Pæonia Pomi Arantii colore C. B. Pin. 323. *Pæonia iij. Clus. Hist.* 280.

Pæonia flore variegato C. B. Pin. 324. *Pæonia v. Clus. Hist.* 280.

Pæonia peregrina, flore saturè rubente C. B. Pin. 324. *Pæonia Byzantina* 1. *Clus. Hist.* 279.

Pæonia peregrina, flore dilutè rubente C. B. Pin. 324. *Pæonia Byzantina, altera Clus. Hist.* 279.

Pæonia fœmina, flore pleno, rubro, majore C. B. Pin. 324. *Pæonia flore pleno, rubro J. B.* 3. 493. *Pæonia fœmina multiplex flos Dod. Pempt.* 195.

Pæonia flore pleno, rubro, minore C. B. Pin. 324. *Pæonia flore pleno, rubro minor J. B.* 3. 494. *Pæonia pleno rubro flore, minor Clus. Hist.* 280.

Pæonia fœmina, flore albo, pleno C. B. Pin. 324. *Pæonia albo flore pleno, sive polyanthos alba, fœmina J. B.* 3. 494.

Pæonia flore exalbido, pleno, major C. B. Pin. 324. *Pæonia exaldido pleno flore major Clus. Hist.* 280.

Pæonia flore exalbido, pleno, minor, C. B. Pin. 324. *Pæonia pleno flore albescente, minor Clus. Hist.* 280.

Pæonia à Pæone Medico, qui eâ curasse perhibetur Plutonem ab Hercule vulneratum, ut refert Homerus Odyss. 5.

* SECTIO VII.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum ex plurimis seminibus in capitulum quoddam collectis compositum.

GENUS I.

Anemone. *Anemone*.

ANEMONE est plantæ genus, flore A L, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante : ex cujus meditullio surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, oblongum, cujus axi F, plurima semina adhærescunt G, caliptrâ ut plurimùm lanuginosâ H I, obvoluta : figura L, Anemonem exhibet flore pleno. His notis addenda sunt foliola quædam M N, caulem alias nudum cingentia, plerumque terna. *Tab. 147.*

Anemones species sunt

Anemone Cyclaminis seu malvæ folio, lutea C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore flavo*, 1 *Clusii J. B.* 3. 401. *Anemone hortensis, latifolia, simplo flavo flore Clus. Hist.* 248. *Anemone latiore folio.*

Anemone latifolia, flava C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia, duplo flore flavo* 2. *Clusii J. B.* 3. 402. *Anemone hortensis, latifolia, duplo flore flavo Clus. Hist.* 249.

Anemone latifolia, flore intus luteo, foris rubro & violaceo V. Lusit.

Anemone latifolia, flore simplici, emaculati candoris, H. R. Par.

Anemone latifolia, flore albo, duplici & triplici foliorum serie V. Lusit.

Anemone latifolia, flore intus albo, extrinsecus rubro & violaceo V. Lusit.

Anemone latifolia, flore duplo, foliis albo & amœno violaceo virgatis H. R. Par. *Anemone latifolia seu Pavo minor, foliis amœno violaceo & albo variegatis Joncq. Hort. Sylvie ou Dausine.*

Anemone latifolia, Pavo dicta major, prima C. B. Pin. 276. *Anemone latifolia, pleno flore coccineo, sive Pavo major*, 1. *Clusii J. B.* 3. 405. *Anemone hortensis, latifolia, Pavo major*, 1. *Clus. Hist.* 261.

Anemone latifolia, Pavo dicta major, prolifera C. B. Pin. 176. *Anemone Pavosa latifolia, multiplex, flore miniato Bry.*

Anemone latifolia, Pavo dicta, luxuriantibus solùm foliis infeliciter sylvescens & florens rarò H. R. Par.

Anemone latifolia, Pavo dicta polyphylla, flore suave-rubente H. R. Par. *Pavo major, à fleur double, couleur de chair.*

Anemone latifolia, flore pleno, arboris Persicæ quoad floris colorem æmula H. R. Par. & Joncq. Hort. *Anemone rosée.*

Anemone latifolia, maxima, versicolor C. B. Pin. 175. *Anemone latifolia flore pleno, variegato J. B.* 3. 404. *Anemone hortensis, latifolia, pleno flore*, 1. *Clus. Hist.* 261.

Anemone latifolia, maxima, foliis amœno candore & suavi purpurâ variis H. R. Par.

Anemone Chalcedonica, major, flore viridi pleno, violaceo, rubentibus lineis Suvert.

Anemone latifolia, multiplex, flore violaceo H. R. Par. *Anemone violette.*

Anemone latifolia, circumfusis foliis obsoletiùs holosericea, mediis glomeratis foliolis virescens, saliente comâ ex purpura nigricante H. R. Par. *La Diablesse.*

Anemone latifolia, flore simplici, croceo-pallescente, vivaci rubore radiato, Pavo minor Herbariorum H. R. P.

Anemone Geranii rotundo folio purpurascens C. B. Pin. 173. *Anemone Italica, latiusculis spinosis foliis* 3. *Clusii J. B.* 3. 402. *Anemone* 1. *Dod. Pempt.* 434.

Anemone Geranii rotundo folio, dilutè purpurascens C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, ex purpura dilutiore albicante flore*, 4. *Clusii J. B.* 3. 402. *Anemone hortensis, latifolia* 4. *simplici flore Clus. Hist.* 250.

Anemone Geranii rotundo folio, dilutè rubens C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore ad carneum colorem tendente, albicantibus unguibus*, 5. *Clusii J. B.* 3. 402. *Anemone hortensis, latifolia*, 5. *simplici flore Clus. Hist.* 250.

Anemone latifolia, simplici carneo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, purpurei ferè coloris, unguibus albicantibus, Byzantina* 6. *Clusii J. B.* 3. 403. *Anemone hortensis, latifolia* 6. *simplici flore Clus. Hist.* 250. *Anemone lierrée.*

Anemone latifolia, flore purpuro-saturo C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore coloris purpurei, saturi, unguibus magnis, albis, infima parte purpureis*, 8. *Clusio J. B.* 3. 403. *Anemone hortensis, latifolia* 8. *simplici flore Clus. Hist.* 251.

Anemone latifolia, purpuro-violaceo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, violacea, unguibus argenteis*, 12. *Clusii J. B.* 3. 403. *Anemone hortensis, latifolia* 12, *simplici flore Clus. Hist.* 251.

Anemone latifolia, flore purpuro-violaceo, altera C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore ampliore, duodenis foliis violaceo purpureis, unguibus albis*, 13. *Clusii J. B.* 3. 403. *Anemone hortensis, latifolia* 13. *simplici flore Clus. Hist.* 252.

Anemone latifolia, violaceo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore ex purpura violaceo, ad umbilicum albicante orbe*, 9. *Clusii J. B.* 3. 403. *Anemone hortensis, latifolia*, 9, *simplici flore Clus. Hist.* 251.

Anemone latifolia, flore violaceo, saturo colore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore violaceo, unguibus magnis, candidis, Byzantina ij. Clusii J. B.* 3. 403. *Anemone hortensis, latifolia ij. simplici flore Clus. Hist.* 251.

Anemone latifolia, flore variegato C. B. Pin. 173. *Anemone colore saturatiùs ex purpureo rubens, oris coccineis, unguibus albis, magnis, Byzantina 7. Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia 7. simplici flore Clus. Hist.* 250.

Anemone latifolia, punctato flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, violacea, maculis albis notata, 10. Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia, 10. simplici flore Clus. Hist. 251. Sylvie à fleur simple.*

Anemone latifolia, flore carneo C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore veluti carneo, unguibus albis, 14. Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia 14. simplici flore Clus. Hist.* 252.

Anemone latifolia, Saniculæ folio C. B. Pin. 173. *Anemone simplex, latifolia, dilutè purpurascens Eyst.*

Anemone latifolia, flore Orangei coloris C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, colore Orengens dicto, 15. Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia 15. simplici flore Clus. Hist.* 252.

Anemone latifolia, flore coccineo C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, flore coccineo, itemque unguibus, 16. Clusii J. B. 3. 404. Anemone hortensis, latifolia 16. simplici flore Clus. Hist.* 252.

Anemone latifolia, flore magno, coccineo C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, coccinea, sine unguibus, Byzantia 17. Clusii J. B. 3. 404. Anemone hortensis, latifolia 17. simplici flore Clus. Hist.* 253.

Anemone latifolia, flore coccineo, phœniceo C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, ex coccineo phœnicei coloris, unguibus parvis, subpallidis 18. Clusii J. B. 3. 404. Anemone hortensis, latifolia 18. simplici flore Clus. Hist.* 253.

Anemone sylvestris, alba, major C. B. Pin. 176. *Anemone alba, magna, plurimâ parte anni florens J. B. 3. 411. Anemone sylvestris, 1. Clus. Hist.* 244.

Anemone sylvestris, alba, minor C. B. Pin. 176. *Prodr.* 93.

Anemone Virginiana Par. Bat. *Anemone Virginiana, tertiæ Matthioli similis, parvo flore H. L. Bat. App.*

Anemone Geranii Rupertiani folio, cærulea: an Dioscoridis? C. B. Pin. 174. *Anemone Geranifolia J. B. 3. 405. Anemone hortensis, tenuifolia 1, simplici flore Clus. Hist.* 254. Anemone tenuifolia.

Anemone tenuifolia, flore multifido, dilutè purpurascente C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, flore pluribus foliis constante, carnei quasi coloris, 9. Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia 9. simplici flore Clus. Hist.* 257.

Anemone Oenanthes foliis, flore violaceo, hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, purpurea, foliis floris in acutum desinentibus, 2. Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia, simplici flore 2. Clus. Hist.* 255.

Anemone tenuifolia, flore pallidè coccineo C. B. Pin. 174. *Anemone sanguinea, unguibus venis albicantibus distinctis, foliis floris orbiculato*

mucrone, 16. *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis, tenuifolia* 16. *simplici flore Clus. Hist.* 259.

Anemone tenuifolia, coccineo flore hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, coccinea, unguibus ex pallido, fusco & albo coloribus mixtis, tenuifolia*, 3. *Clusii J. B.* 3. 406. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 3. *simplici flore Clus. Hist.* 255.

Anemone tenuifolia, coccineo flore octophyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, coccinea, unguibus albis*, 4. *Clusii J. B.* 3. 406. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 4. *simplici flore Clus. Hist.* 256.

Anemone tenuifolia, flore magno coccineo, hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, flore magno, coccineo, unguibus albis orbiculatis*, 5. *Clusii J. B.* 3. 406. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 5. *simplici flore Clus. Hist.* 256.

Anemone tenuifolia, flore coccineo, sanguineo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, coloris sanguinei, coccineo permixti, unguibus ejusdem ferè coloris*, 8. *Clusii J. B.* 3. 406. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 8. *simplici flore Clus. Hist.* 257.

Anemone tenuifolia, flore sanguineo, coccineo, altera C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, sanguinea, albicantibus unguibus*, 20. *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 20. *simplici flore Clus. Hist.* 260.

Anemone tenuifolia, flore ex sanguineo & coccineo, medio C. B. Pin. 165. *Anemone tenuifolia, cochinillaa, unguibus magnis albis, foliis florum extrema parte orbiculatis*, 19. *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 19. *simplici flore Clus. Hist.* 260.

Anemone tenuifolia, flore amplo, sanguineo, hexaphyllo C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, flore amplo, (foliis florum in cuspidem ferè desinentibus) sanguineo, unguibus albis, magnis*, 6. *Clusii J. B.* 3. 406. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 6. *simplici flore Clus. Hist.* 256.

Anemone tenuifolia, flore amplo, atrorubente C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, Kermesina*, 17. *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 17. *simplici flore Clus. Hist.* 259.

Anemone tenuifolia, flore rubro, saturo C. B. Pin. 175. *Anemone sanguinea, unguibus venis albicantibus distinctis, foliis floris orbiculato mucrone*, 16. *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 16. *simplici flore Clus. Hist.* 259.

Anemone tenuifolia, flore niveo C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, prorsus nivea præter ungues, in quibus aliquid carnei coloris*, 13. *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 13. *simplici flore Clus. Hist.* 258.

Anemone tenuifolia, flore amplo, candido C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, candida, exceptis unguibus, externâ parte nonnihil virescentibus*, 12. *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 12. *simplici flore Clus. Hist.* 258.

Anemone tenuifolia, Cretica, flore magno, albo, C. B. Pin. 175. *Prodr.* 93.

Anemone tenifolia, flore albicante C. B. Pin. 157. *Anemone tenuifolia præcedenti candidior*, 15. *Clusii J. B.* 3. 467. *Anemone hortensis tenuifolia*, 15. *simplici flore Clus. Hist.* 259.

Anemone tenuifolia, flore exalbido, majore C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, ex albido virescens, unguibus albis*, 10. *Clusii J. B.* 3. 406. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 10. *flore simplici Clus. Hist.* 258.

Anemone tenuifolia, flore exalbido, minore C. B. Pin. 175. *Anemone prorsus ferè alba, unguibus & venis ex albo paululum virescentibus*, ij. *Clusii J. B.* 3. 406. *Anemone hortensis, tenuifolia*, ij. *simplici flore Clus. Hist.* 258.

Anemone tenuifolia, flore furvo, albicante C. B. Pin. 175. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 21. *simplici flore Clusii Cur. post.*

Anemone tenuifolia, flore carneo, striato C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, exalbida, venis carnei coloris*, 14. *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 14. *simplici flore Clus. Hist.* 259.

Anemone tenuifolia, flore magno, suaverubente, unguibus albis C. B. Pin. 175. *Hæc est flore simplici differtque à Clusianâ de qua C. B. ibi loquitur.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, albo H. R. Par. *Anemone grisea versicolor Suvertii.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, phœniceo H. R. Par. *Anemone couleur de Datte.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, miniato H. R. Par. *Anemone orangée.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, puniceo H. R. Par. *Anemone ponceau, ou couleur de Grenade.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, igneo seu rutilo H. R. Par. *Anemone couleur de feu.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, rubro H. R. Par. *Anemone rouge.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, rubicundo seu sanguineo H. R. Par. *Anemone rouge comme du sang.*

Anemone tenuifolia, flore simplici rubro, splendido H. R. Par. *Anemone rouge lustré.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, purpureo H. R. Par. *Anemone couleur de pourpre.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, atropurpureo H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre brun.*

Anemone tenuifolia flore simplici, hyacinthino, H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre bleuâtre.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, dilutè purpureo H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre claire.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, suave-rubente H. R. Par. *Anemone à fleur couleur de chair.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, violaceo H. R. Par. *Anemone à fleur violette.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, dilutè violaceo H. R. Par. *Anemone à fleur violet-pâle.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, ianthino H. R. Par. *Anemone à fleur violet-pourpre.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, ianthino dilutiore H. R. Par. *Anemone à fleur gris de lin.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, leucophæo H. R. Par. *Anemone à fleur gris blanc.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, argenteo H. R. Par. *Anemone à fleur gris argenté ou gris de perle.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, aqueo H. R. Par. *Anemone couleur d'eau.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, Amethyſtino H. R. Par. *Anemone bleu turquin, vif.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, cæruleo, ſaturo H. R. Par. *Anemone bleu turquin morne, ou couleur d'Inde.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, cæruleo H. R. Par. *Anemone à fleur bleue.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, dilutè cæruleo H. R. Par. *Anemone à fleur bleu-pâle.*

Anemone tenuifolia, flore albo, circa caulem purpuraſcente H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, rubro, pallentibus oris H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore ſimplici flammeo & albo, ſplendoris participe H. R. Par. *Anemone couleur de feu & blanc, luſtré.*

Anemone tenuifolia, luteo pallore decolor H. R. Par. *Anemone tenuifolia, degeneri pallore decolor Jonc. Hort. Anemone couleur de Chamois.*

Anemone tenuifolia, holoſerico magis pulla: ſeu foliis fuſco colore ſaturatis H. R. Par. *Princeſſe de Caſerte.*

Anemone tenuifolia, foliis lutosè candidis, foliolis flammæ ſplendore lucentibus, Scala dicta H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore obſoletè rubro foliolis atro-purpureis, medio villo concolori H. R. Par. *Amaranthe.*

Anemone tenuifolia foliis florum majoribus, albâ lineâ ſtriatis, ſtaminibus Amaranthinis H. R. Par. *Regate Amaranthe.*

Anemone tenuifolia, foliis & foliolis vivaci cocco ſplendentibus, & nivis albedine virgatis H. R. Par. *Anemone tenuifolia, foliis rubris, albedine variegatis Joncq. Hort. Regate vulgaire.*

Anemone tenuifolia, foliis florum utrimque contractis, cocco ſaturatiore nitentibus H. R. Par. *Gallipolite.*

Anemone tenuifolia, miniato colore & albo varia H. R. Par. *Anemone tenuifolia, rutilo & albo varia Joncq. Hort. Gallipolite de Toulouſe.*

Anemone tenuifolia, phœniceo flore, foliolis interfuſo candore lucentibus H. R. Par. *Anemone intensè miniata, foliis & foliolis interfuſo candore lucentibus Jonc. Hort. Dorothée.*

Anemone tenuifolia, rubicundiſſimo flore, lacteis lacrymis aſperſo, & minùs ardenti H. R. Parr. *Anemone larmoyée.*

Anemone flore violaceo, dilutiori, præcox, maxima H. R. Par.

Anemone circumfuſis foliis obſoletiùs purpureis, umbilico blandè virenti H. R. Par. *La fantaſque.*

Anemone

Anemone tenuifolia, ianthino flore, lactis albedine ſtolato H. A. Par. *La Cayetane.*

Anemone tenuifolia, flore albo, maximo H. R. Par. *La grande blanche.*

Anemone tenuifolia, flore amplo, floreas foliorum nives gratâ viriditate diluens H. R. Par. *Anemone Roſe de Gueldres.*

Anemone trifolia flore maximo, floreas foliorum nives gratâ viriditate diluens H. R. Par. *Anemone Paſſeroſe de Gueldres.*

Anemone tenuifolia maxima pallido candore lactea & levi per oras rubedine conſperſa H. R. Par. *La Luquoiſe.*

Anemone ſupina & ferè jacens, maxima, languido rubore ſpectabilis H. R. Par. *Anemone groſſe carnée.*

Anemone tenuifolia, amplo flore ſeſſili, carnis colorem æmulante H. R. Par. *Anemone groſſe merveille.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, flammæ & nivis colore vario eminulis cirris blandè luteis H. R. Par. *Anemone Coloſſe.*

Anemone tenuifolia, minore, flore niveo & ſuaverubente, ſemper elegans H. R. Par. *Anemone Auguſte.*

Anemone gigantea, flore flammeo, dilutiore H. R. Par. *Anemone la mutine.*

Anemone vivido Cinnabaris rubore ſplendens, foliis albâ lineâ notatis H. R. Par. *Anemone Salviane.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, ſanguineo H. R. Par. *Anemone ſang de bœuf.*

Anemone tenuifolia, ruberrimo flore maximo H. R. Par. *Anemone groſſe rouge de Luxembourg.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, rubicundiſſimo, foliis albo candore radiatis H. R. Par. *Regate Royale.*

Anemone profundi coloris amœnum ruborem interfuſo candore vittâ ſuâ diluens H. R. Par. *Anemone rouge, à cordon blanc.*

Anemone tenuifolia, maxima, purpureo flore H. R. Par.

Anemone tenuifolia, propendente flore, ex violaceo & ferrugineo verſicolori H. R. Par. *Anemone changeante, ou gorge de Pigeon.*

Anemone tenuifolia, floribus dilutè violaceis, viridi colore & rubore perfuſis H. R. Par. *Anemone Orientale.*

Anemone gigantea, flore cæruleo H. R. Par. *Anemone groſſe bleuë, Boutin.*

Anemone altera, ſupina, & floris mole ferè jacens, Amethyſtina H. R. Par. *Anemone Africaine.*

Anemone tenuifolia, flore cæruleo, albis interſecto radiis H. R. Par. *Comteſſe Hermaphrodite.*

Anemone folioſa, toto interdum flore ſubrubente & lateritio H. R. Par. *Anemone briquée.*

Anemone tenuifolia, foliis ad baſim rutilis, cacumine albeſcente H. R. Par.

Anemone folioſa, candidis floribus diluto rubore umbilicatis & latiſſimum in orbem patens H. R. Par.

Anemone Hermaphroditica, foliis circa basim & media sui parte rubris, alterâ lactis candore fulgentibus H. R. Par. *Anemone Hermaphrodite Brancione.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, majore, albicante H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore miniato, venis albis distincto H. R. Par. *Brancione.*

Anemone flore pleno.

Anemone tenuifolia, multiplex, rubra C. B. Pin. 176. *Anemone hortensis, tenuifolia, pleno flore Clus. Hist.* 263.

Anemone tenuifolia, multiplex, purpurea C. B. Pin 176. *Anemone tenuifolia, pleno purpureo, flore Caccini Clus. Cur. post. in fol.* 28.

Anemone tenuifolia, multiplex, atropurpurascens C. B. Pin. 176. *Anemone tenuifolia, pleno flore ex atro purpurascente Clus. Cur. post. in folio.* 28.

Anemone Geranii rotundo folio, pleno C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia, purpuro rubescens, plena Eyst. Descript.*

Anemone tenuifolia, flore duplici, albo H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore pleno, sordide albo, & subcæruleo colore irrorata H. R. Par. *Anemone Angelique.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, albo, nitidè sordido, margine suave-rubente H. R. Par. *Anemone flore pleno, lucosè albido (gris sale) margine rosea Joncq. Hort. Anemone albicante.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, pallido candore lactescente H. R. Par. *& Joncq. Hort. Anemone blanc de lait.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, foliis & foliolis coccineis H. R. Par. *Anemone rouge & double.*

Anemone tenuifolia, pleno flore, ignis fulgore ardens, innocenterque flammea H. R. Par. *Anemone incarnadine d'Espagne.*

Anemone tenuifolia, pleno flore, foliis & foliolis fulgentissimo cocco splendentibus, oris niveis H. R. Par. *Anemone flore rutilo & lactis albedine tricolor Joncq. Hort. Anemone purpurea, foliis niveo candore stolatis Ferr. Orlate Romaine.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, rutilo & argenteo candore bicolor H. R. Par. *Orlate de Flandres.*

Anemone tenuifolia, multiplex, Ranunculi flore H. R. Par. *Anemone Xerampelina, multiplex, latis foliolis sine foliis, Ranunculi flore Joncq. Hort. Anemone Renonculée.*

Anemone flore pleno, miniato, cacumine albescente, foliolis partim albidis, partim miniatis H. R. Par. *La Marguerite.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, violaceo major H. R. Par. *Anemone grosse violette.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, ex griseo dilutè violaceo, minor H. R. Par. *Anemone tenuifolia ex griseo dilutè violaceo flore pleno dicta grise Dodier Joncq. Hort.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, Mali Persicæ rubello flore, concolor H. R. Par. *Anemone fleur de Pêcher.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, foliis & foliolis ex viridi pallente &

purpuro-violaceo colore pictis H. R. Par. *La précieuse.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, carneo, rutilis guttato punctis, maxima H. R. Par. *Albertine.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, carneo, rutilis guttata punctis, firmiore caule, superbum attollens caput H. R. Par. *La Françoise.*

Anemone tenuifolia, multiplex, mutatâ florum facie quotannis nova H. R. Par. *Cameleone.*

Anemone tenuifolia, multiplex, alto & firmiori cauliculo, amplum floris verticem promens, notabilem mirâ coloris suavitate H. R. Par. *Belle Breman.*

Anemone tenuifolia, maxima, foliis & foliolis fulgenti cocco splendentibus, oris niveis H. R. Par. *La Parisienne.*

Anemone flore pleno, multiplici, rubente comâ fuscâ H. R. Par. *Houppe minime.*

Anemone tenuifolia, multiplex, ruberrimo flore, vittâ seu staminibus violaceis H. R. Par. *Grosse rouge à cordon violet.*

Anemone tenuifolia, multiplex, flammea, staminibus Citrii colore præditis H. R. Par. *Anemone citronée.*

Anemone tenuifolia, multiplex, coccinea, vittâ viridi H. R. Par. *Anemone cramoisie à cordon verd.*

Anemone tenuifolia, hilari Cinnabaris fulgore ardentissima, expanso pleno flore, unguibus albis H. R. Par. *La Portier.*

Eadem vegetissimo ignis splendore coloratior H. R. Par. *comme La Portier.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, fulgentissimo minio & maculis guttato albis bicolori H. R. Par. *Grosse Brancione.*

Anemone tenuifolia, multiplex, magno flore violaceo & rubente colore mixto H. R. Par. *Anemone changeante, ou Diane.*

Anemone tenuifolia, flore violaceo, foliis & foliolis lactis albedine striatis H. R. Par. *Anemone éminente.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, cæruleo, foliis & foliolis per oras interfuso candore pictis H. R. Par. *La Comtesse.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, cæruleo, per totum major & magis variegata H. R. Par. *Anemone Passe-Comtesse.*

Anemone foliis & foliolis, ex rubro purpureo & albo variegatis, comâ holosericeâ H. R. Par. *Anemone tenuifolia, flore pleno, foliis holosericeis ex albo & rubro-purpureo variegatis, foliolis ex Ianthino fuscis, comâ minutissimâ holosericeo rubro purpureo simili Joncq. Hort. Anemone amaranthe ou quadricolor.*

Anemone tenuifolia, foliis latioribus; pleno flore flammeo H. R. Par. *Hermaphrodite couleur du feu.*

Anemone tenuifolia, multiplex, foliosa, sanguinea, major. H. R. Par. *Hermaphrodite sang de bœuf.*

Anemone foliosa, flore suaverubente, multiplici H. R. Par.

Anemone foliosa, flore albo H. R. Par.

Anemone foliosa, flore subviridi H. R. Par.

Anemone foliosa, flore amœno, violaceo, & albo mixta H. R. Par.

Anemone foliosa, flore ianthino H. R. Par. *Anemone pourpre-violet.*

Anemone foliosa, flore Hyacinthino H. R. Par. *Anemone violet-bleuâtre ou frappe d'abord.*

Anemone quòd flante ἀνέμῳ *vento*, flos ejus explicetur; vel ut aliis placet quòd locis delectetur vento expositis.

GENUS II.

Pulsatilla. *Coquelourde.*

Tab. 148.

PULSATILLA est plantæ genus, flore AB, rosaceo, plurimis scilicet petalis C, in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum D, staminibus E, plerumque obsitum, quod deinde abit in fructum H, in quo velut in capitulum colliguntur semina F, in tenue capillamentum G, desinentia. His notis addenda sunt folia quædam caulem infra florem cingentia, non secus ac in Anemone, à qua differt Pulsatilla semine nudo in caudam tenuato.

Pulsatillæ species sunt

Pulsatilla folio crassiore & majore flore C. B. Pin. 177. *Pulsatilla purpurea, cæruleave J. B. 3. 409. Pulsatilla Dod. Pempt. 433.*

Pulsatilla flore violaceo, duplici, fimbriato H. R. Par.

Pulsatilla folio tenuiùs inciso & flore minore sive palustris C. B. Pin. 177. *Pulsatilla palustris C. B. Prodr. 94.*

Pulsatilla folio tenuiùs inciso seu palustris, dilutiore flore H. R. Par.

Pulsatilla flore minore, nigricante C. B. Pin. 177. *Pulsatilla flore clauso, cæruleo J. B. 3. 410. Pulsatilla flore clauso Lob. Icon. 283.*

Pulsatilla Apii folio, vernalis, flore majore C. B. Pin. 177. *Prodr. 94.*

Pusatilla Apii folio, vernalis flore minore C. B. Pin. 177. *Prodr. 94.*

Pulsatilla Apii folio, autumnalis C. B. Pin. 177. *Prodr. 94.*

Pulsatilla folio Anemones secundæ sive subrotundo C. B. Pin. 177. *Prodr. 94.*

Pusatilla flore rubro, obtuso C. B. Pin. 177. *Pulsatilla rubra J. B. 3. 410. Lob. Icon. 282.*

Pulsatilla flore albo C. B. Pin. 177. *Pulsatilla alba J. B. 3. 310. Lob. Icon. 282.*

Pusatilla Pyrenaica, flore albo, duplici H. R. Par.

Pusatilla lutea, Apii hortensis folio C. B. Pin. 177. *Pulsatilla lutea, Apii hortensis folio, 2. Dalechampii J. B. 3. 411. Pulsatilla ij, Alpina Dalechampii Lugd. 851.*

Pulsatilla lutea, Pastinacæ silvestris folio C. B. Pin. 177. *Pulsatilla lutea, Apii hortensis folio, 3. Dalechampii J. B. 3. 411. Pulsatilla iij, Alpina Dalechampii Lugd. 851.*

Pulsatilla lutea, Alpina, hispidior C. B. Pin. 177. *Pulsatilla lutea J. B. 3. 411. Pulsatilla 1. Alpina Dalechampii Lugd. 850.*

Verbum Italum *Pulsatilla* Latinum fecerunt Herbarii.

GENUS III.

Ranunculus. *Renoncule.*

RANUNCULUS est plantæ genus, flore A C D, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, & calyce E F, multifolio plerumque donato. Ex floris meditullio surgit pistillum G, quod deinde abit in fructum ferè globosum H K, S T, vel cylindraceum M, aut spicatumP, cujus axi seu placentæ N Q, multa semina adhærescunt I, L, O, R, V, plerumque nuda.

Tab. 149.

Ranunculi species sunt

Ranunculus nemorosus, luteus C. B. Pin. 178. *Ranunculus Phragmites, luteus, nemorosus J. B.* 3. 413. N*emorosus Ranunculus luteus Lob. Icon.* 674.

Ranunculus Anemones facie.

Ranunculus nemorosus, foliis minoribus, eleganter incisis, flore luteo, simplici Pluk. Almag. Bot. *Anemone nemorum, flore luteo Bobarti.*

Ranunculus phragmites, albus, vernus J. B. 3. 412. *Anemone nemorosa, flore majore C. B. Pin.* 176. *Anemone v. Dod. Pempt.* 435.

Ranunculus phragmites, purpureus, vernus J. B. 3. 412. *Ranunculus nemorosus, purpureus Tabern. Icon.* 45.

Ranunculus nemorosus, ex rubro purpureus, ij. Tabern. Icon. 46.

Ranunculus nemorosus, flore pleno purpurascente. *Ranunculus sylvarum, pleno flore purpurascente Clus. Hist.* 248.

Ranunculus nemorosus flore pleno, albo, foliis cincto, *Ranunculus sylvarum, pleno albo flore Clus. Hist.* 247.

Ranunculus nemorosus, flore albo, pleno Mor. H. R. Bles.

Ranunculus nemorosus, trifolius H. L. Bat. *Anemone trifolia, flore albo J. B.* 2. 412. *Anemone trifolia Dod. Pempt.* 436.

Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, foliis majoribus Apennini montis Mentz. Pug. Tab. 8.

Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, foliis minoribus, Apennini montis Mentz. Pug. Tab. 8.

Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, minori.

Ranunculus nemorosus, flore pleno, violaceo Mor. H. R. Bles.

Ranunculus nemorosus vel sylvaticus, folio rotundo C. B. Pin. 178. *Ranunculus rotundifolius, vernus, sylvaticus J. B.* 3. *App.* 857. *Ranunculus auricomus, Ranunculus dulcis Tragi Lob. Icon.* 669.

Ranunculus folio subrotundo.

Ranunculus rotundifolius, vernus, sylvaticus, major vel Cassubicus, foliis Thoræ sive Calthæ Breyn. Prod. 1. 45.

Ranunculus nemorosus, vel sylvaticus, Virginianus, flore parvo, molliori folio H. L. Bat.

Ranunculus Cyclaminis folio, Asphodeli radice, major. *Aconitum Pardalianches.* 1. *seu Thora major C. B. Pin.* 184. *Thora folio Cyclaminis J. B.* 3. 650. *Phtora Valdensium montis Baldi Clus. Hist.* 239.

Ranunculus Cyclaminis folio, Aſphodeli radice minor. *Aconitum Pardalianches alterum, ſive Thora minor C. B. Pin.* 184. *Ranunculus grumosâ radice, iij. Cluſ. Hiſt.* 239.

Ranunculus vernus, rotundifolius, major. *Chelidonia rotundifolia, major C. B. Pin.* 309.

Ranunculus vernus, rotundifolius, minor. *Ranunculus latifolius Lugd.* 1036. *Chelidonia rotundifolia, minor C. B. Pin.* 309. *Scrophularia minor, ſive Chelidonium minus vulgò dictum. J. B.* 3. 468.

Ranunculus vernus, rotundifolius, minor, maculatus. *Chelidonia rotundifolia minor, foliis maculâ purpureâ notatis C. B. Pin.* 309.

Ranunculus vernus, rotundifolius, flore pleno. *Chelidonium minus, flore pleno. Cam. Hort.*

Ranunculus vernus, rotundifolius, petalis florum gemino ordine digeſtis *Chelidonia rotundifolia, minor, duplici florum ſerie in flore H. R. Par.*

Ranunculus montanus, graminis Parnaſſi folio H. R. Par.

Ranunculus Alpinus, Tribuli aquatici foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 162. Tab. 124.

Ranunculus aquaticus, hederaceus, flore albo, parvo. *Ranunculus aquaticus, hederaceus, luteus C. B. Pin.* 180. *Ranunculus hederaceus rivulorum ſe extendens, atrâ maculâ notatus J. B.* 3. 782 *Ranunculus hederaceus Dalechampii Lugd.* 1031.

Ranunculus aquaticus, Americanus, Aſari folio, ad nodos umbelliferus Plum.

Ranunculus ſaxatilis, Apii folio, minor, radice tuberosâ, reticulâ obductâ Bocc. Muſ. Part. 2. 162. *Ranunculus radice tuberoſâ, reticulatâ Ejuſd. Tab.* 124.

Ranunculus Luſitanicus, grumosâ radice, foliis Hederæ terreſtris.

Ranunculus rotundifolius, repens, echinatus C. B. Pin. 180. *Prodr.* 95.

Ranunculus paluſtris, Echinatus C. B. Pin. 180. *Prodr.* 95. *J. B.* 3. *App.* 858. *Ranunculus Apulei quibuſdam Cluſ. Hiſt.* 233.

Ranuculus ſtellatus, echinatus, Creticus C. B. Pin. 180. *Ranunculo echinato di Candia Pona Ital. Bald.* 41.

Ranunculus latifolius, bullatus, Aſphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus Luſitanicus, bullatus J. B.* 3. *App.* 867. *Ranunculus grumoſâ radice, 1. Cluſ. Hiſt.* 238.

Ranunculus Luſitanicus, folio ſubrotundo, parvo flore. *Ranunculi grumoſâ radice 1. ſpecies ij. Cluſ. Hiſt.* 238. *Ranunculus autumnalis Cluſ. Hiſt.* 316. *Ranunculus autumnalis, folio lato, rotundo, ſerrato J. B.* 3. *App.* 866.

Ranunculus latifolius, multiplex, ſerotinus Corn. 94. *Ranunculus autumnalis, flore multiplici Park. Theat.* 332.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, cæruleo. *Trifolium hepaticum, flore ſimplici, cæruleo C. B. Pin.* 330. *Trifolium hepaticum ſive Trinitatis herba, flore cæruleo J. B.* 2. 389. *Hepatica trifolia, cæruleo flore Cluſ. Hiſt. ccxlvij.*

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, violaceo. *Trifolium hepa-*

ticum, flore ſimplici, violaceo C. B. Pin. 330.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, ſubpurpureo. *Trifolium hepaticum, flore ſimplici, ſubpurpureo C. B. Pin.* 330.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici rubro. *Trifolium hepaticum, flore ſimplici, rubro C. B. Pin.* 330. *Hepatica trifolia, rubro flore Cluſ. Hiſt. ccxlviij. Trifolium hepaticum, ſive Trinitatis herba, flore rubro J. B.* 2. 390.

Ranunculus tridentatus, vernus flore ſimplici, carneo. *Trifolium hepaticum, flore ſimplici, carneo H. R. Par.*

Ranunculus tridentatus, vernus flore ſimplici, cinereo. *Trifolium hepaticum, flore ſimplici, cinereo H. R. Par. Hepatica albida ſive argentea Park. Par.* 225.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, albo, magno. *Hepatica alba, magno flore Park. Par.* 225.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, albo. *Trifolium hepaticum, flore albo J. B.* 2. 390. *Hepatica trifolia, flore niveo Paſſ.*

Ranunculus tridentatus, flore ſimplici, albo cum apicibus rubris. *Hepatica alba, ſtaminibus rubris Park. Par.* 226.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, cæruleo. *Trifolium hepaticum, flore pleno J. B. Pin.* 330. *J. B.* 2. 390. *Hepatica trifolia, cæruleo pleno flore Cluſ. Hiſt. ccxlviiij.*

Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, purpureo. *Hepatica flore purpureo, multiplici ſive pleno Park. Par.* 226.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, carneo.

Ranunculus tridentatus, vernus, folio variegato. *Herba Trinitatis foliis majoribus, maculis notulisve variegatis Lugd.* 1274.

Ranunculus grumosâ radice, flore phœniceo, minimo, ſimplici C. B. Pin. 181. *Ranunculus Tripolitanus, flore phœniceo vel Aſiaticus grumosâ radice J. B.* 1. 3. *App.* 863.

Ranunculus Aſiaticus vulgo dictus.

Ranunculus grumosâ radice, ramoſus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Aſiaticus, polyclonos ſive grumosâ radice, ſecundus J. B.* 3. *App.* 863. *Ranunculus Aſiaticus*, πολύκλωνος *ſive grumosâ radice ij. Cluſ. Hiſt.* 241.

Ranunculus grumosâ radice, flore flavo, vario C. B. Pin. 181. *Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, flore flavo, rubris venis diſtincto Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 26.

Ranunculus grumosâ radice, flore albo C. B. Pin. 181. *Ranunculus peregrinus, grumosâ radice,* 1. *Cluſ. Hiſt.* 241.

Ranunculus grumosâ radice, flore niveo C. B. Pin. 181. *J. B.* 3. *App.* 864. *Ranunculus peregrinus, grumosâ radice, iij. Cluſ. Hiſt.* 242.

Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, flore ſimplici, luteo palleſcente, ſtriis rubentibus H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, flore aureo, ſimplex, Ferr. Flor. 182.

Ranunculus grumosâ radice, aureo panno concolor, fundo & limbo rubentibus H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, flore ſimplici, melino H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, flore miniato, per oras luteo H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, flore roſeo, lineis albis picto H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, foliis intus & per oras pallidè luteis, lituris purpureis, alas referentibus papillionum H. R. Par.

Ranunculus grumosâ radice, flore phœniceo ſimplici, odoro H. R. Par.

Ranunculus Alepus, grumosâ radice, flore purpuro-ſanguineo maximo H. R. Par. *Renoncule ſphérique ou Péone.*

Ranunculus Alepus, grumosâ radice, flore lineis rubris & luteis ſtriato H. R. Par. *Renoncule ſphérique panaché.*

Ranunculus Syriacus grumosâ radice, flore miniato, patulo H. R. Par. *Renoncule Salamine.*

Ranunculus Syriacus, grumosâ radice, ex luteo palleſcente & rubro mixtus H. R. Par. *Le grand Pontife ou le Salamine panaché.*

Ranunculus Alepenſis, flore albo, prolifero, Chermeſinis ſtaminibus repleto Pluk. Almag. Bot.

Ranunculus Aſphodeli radice, flore ſanguineo C. B. Pin. 181. *Ranunculus Conſtantinopolitanus, flore ſanguineo, pleno J. B. 3. App. 864. Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, pleno flore Cluſ. Hiſt. 242. Renoncule rouge, vulgaire.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore ſubphæniceo, rubente C. B. Pin. 181. *Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, pleno flore, ij. Cluſ. Hiſt. 243. Renoncule cramoiſi.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore flavo, venis rubris diſtincto Boſvel dictus H. R. Par.

Ranunculus flore pleno flaveſcente, & rubris lineis elegantiſſimè variegato H. R. Par. *Le Séraphique.*

Ranunculus Aſphodeli radice, prolifer, miniatus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Aſiaticus, grumosâ radice, pleno flore iij. Cluſ. Hiſt. 243.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore ſanguineo, maximo H. R. Par. *Le Monſtre rouge.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore luteo, variegato H. R. Par. *Le Monſtre Panachè.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno, ex albo vireſcente H. R. Monſp.

Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno albo, parvo, rubris ſtriis diſtincto H. R. Monſp.

Ranunculus Aſphodeli radice flore pleno, magno, albo, roſeo H. R. Monſp.

Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno, magno, ianthino H. R. Monſp.

Ranunculus Conſtantinopolitanus, Gigas flore coccineo H. R. Par. *Le Géant de Conſtantinople, ou le grand Orange.*

Ranunculus Conſtantinopolitanus, Gigas flore eleganti, variegato H. R. Par.

Ranunculus Romanus, Gigas miniato flore H. R. Par. *Le Géant de Rome.*

Ranunculus

Ranunculus Romanus, Gigas pleniſſimo flore miniato & luteo, vario H. R. Par. *Le Geant de Rome, rayé de jaune.*

Ranunculus Rutæ folio, ſerotinus, flore aureo, pleno H. R. Par. *Ranunculus Rutæ folio, ſerotinus, flore luteo, pleno, Morini Joncq. Hort.* Ranunculus leptophyllos.

Ranunculus Rutaceo folio, flore ſuaverubente C. B. Pin. 181. *Ranunculus folio Rutaceo J. B. 3. 314. Ranunculus præcox 1. Rutæ folio Cluſ. Hiſt.* 232.

Ranunculus Chærophyllos, Aſphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus montanus, leptophyllos, Aſphodeli radice Col. Part. 1.* 311.

Ranunculus Ceratophyllos, ſeminibus falcatis in ſpicam adactis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 440. *Melampyrum luteum, minimum C. B. Pin.* 234. *perpuſillum Melampyrum luteum Lob. Icon.* 37.

Ranunculus arvenſis, echinatus C. B. Pin. 179. *J. B. 3. App.* 859. *Ranunculus arvorum Lob. Icon.* 665.

Ranunculus lanuginoſus, anguſtifolius, grumoſâ radice, major C. B. Pin. 181. *Ranunculus Illyricus, radicibus bulboſis, foliis longis J. B. 3. App.* 863. *Ranunculus Illyricus, major Cluſ. Hiſt.* 240.

Ranunculus lanuginoſus, anguſtifolius, grumoſâ radice, minor C. B. Pin. 181. *Ranunculus grumoſâ radice, iiij. Cluſ. Hiſt.* 240.

Ranunculus lanuginoſus, Apii folio, Aſphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus ſaxatilis, montanus, Aſphodeli radice Col. Part.* 1. 313.

Ranunculus Alpinus, Fumariæ folio H. L. Par.

Ranunculus montanus, purpureus, calyce villoſo Fœlicis Plateri *J. B.* 3. *App.* 862.

Ranunculus pratenſis, erectus, acris C. B. Pin. 178. *Ranunculus rectus, non repens, flore ſimplici, luteo J. B.* 3. 416. *Ranunculus pratenſis, ſurrectis cauliculis Lob. Icon.* 665. Ranunculus Aconiti vel Geranii facie.

Ranunculus pratenſis, erectus, acris & maculatus C. B. Pin. 179. *Ranunculi alterius ſpecies maculis notata Trag.* 95.

Ranunculus polyanthemos, ſimplex Lob. Icon. 666.

Ranunculus rectus, foliis pallidioribus, hirſutis J. B. 3. 417.

Ranunculus pratenſis, erectus, dulcis C. B. Pin. 179. *Ranunculus dulcis, Barrachium ſalutiferum Tabern. Icon.* 51.

Ranunculus oleraceus, major Tabern. Icon. 52.

Ranunculus pratenſis, repens, hirſutus C. B. Pin. 179. *Ranunculus repens, flore luteo, ſimplici J. B.* 3. 419. *Ranunculus pratenſis, reptante cauliculo Lob. Icon.* 664.

Ranunculus pratenſis, repens, hirſutus, foliis ex albo variis H. R. Par.

Ranunculus pratenſis, radice verticilli modo rotundâ C. B. Pin. 179. *Ranunculus tuberoſus, major J. B.* 3. 417. *Ranunculus bulboſus Lob. Icon.* 667.

Ranunculus pratenſis, radice verticilli modo rotundâ, minor C. B. Pin. 179.

Ranunculus arvenſis, parvus, folio trifido C. B. Pin. 179. *Ranunculus minimus, Apulus Col. Part.* 1. 316.

Ranunculus arvenſis, annuus, hirſutus, flore omnium minimo, luteo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 440.

Ranunculus hortenſis, erectus, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus rectus, non repens, pleno flore J. B. 3. 416. Ranunculus polyanthemos, duplex Lob. Icon. 666.*

Ranunculus multiflorus, maximus Tabern. Icon. 53. *Ranunculus magnus, hirſutus, repens, flore pleno J. B. 3. 857.*

Ranunculus hortenſis, inclinans C. B. Pin. 179. *Ranunculus hortenſis, reptante cauliculo Lob. Icon. 664.*

Ranunculus dulcis, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus dulcis, multiflorus Tabern. Icon. 53.*

Ranunculus bulboſus, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus bulboſus, major. Eyſt.*

Ranunculus radice tuberoſâ, flore pleno & prolifero C. B. Pin. 179. *Ranunculus maximo tubere, flore magno, pleno J. B. 3. 418. Ranunculus tuberoſus, flore multiplici Dod. Pempt. 431.*

Ranunculus grumoſâ radice, folio Ranunculi bulboſi C. B. Pin. 181. *Prodr. 95.*

Ranunculus Aſphodeli radice, Creticus C. B. P. 181. *Ranunculus Creticus, latifolius Cluſ. Hiſt. 239.*

Ranunculus Alpinus, humilis, rotundifolius, flore minore C. B. Pin. 181. *Ranunculi montani 1. ſpecies 1. Cluſ. Hiſt. 234.*

Ranunculus Alpinus, humilis, rotundifolius, flore majore C. B. Pin. 181. *Ranunculi montani 1. ſpecies altera Cluſ. Hiſt. 234.*

Ranunculus montanus, hirſutus, albus, altior C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus 2. vel ſecundi ſpecies 1. Cluſ. Hiſt. 235.*

Ranunculus montanus, hirſutus, humilior, Narciſſi flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus Alpinus, Narciſſi flore J. B. 3. App. 860. Ranunculi montani ii. ſpecies altera Cluſ. Hiſt. 235.*

Ranunculus montanus, hirſutus, purpuraſcente flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, albus, hirſutus J. B. 3. App. 861. Ranunculus montanus, iij. Cluſ. Hiſt. 235.*

Ranunculus montanus, Aconiti folio, albo flore majore C. B. Pin. 182. *Ranunculus flore albo, Alpinus, major J. B. 3. App. 861. Ranunculus montanus iiij. Cluſ. Hiſt. 236.*

Ranunculus montanus, Aconiti folio, albo flore minore C. B. Pin. 182. *Ranunculus albus, ſimplici flore J. B. 3. App. 859. Ranunculus albus, flore ſimplici Lob. Icon. 668.*

Ranunculus folio Aconiti, flore albo, multiplici C. B. Pin. 179. *Ranunculus albus, flore denſo J. B. 3. App. 860. Ranunculus niveus, polyanthos Lob. Icon. 667.*

Ranunculus montanus, folio Aconiti, magno flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, major, flore luteo Eyſt.*

Ranunculus Geranii tuberoſi folio C. B. Pin. 182. *Prodr. 95.*

Ranunculus montanus, latiſſimo folio, hirſutus C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, v. Cluſ. Hiſt. 237.*

Ranunculus montanus, ſubhirſutus, Geranii folio C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, ſubhirſutus, latifolius Prodr. 95.*

Ranunculus tenuifolius, montanus, luteus J. B. 3. 416.

Ranunculus montanus, lanuginosus, foliis Ranunculi pratensis, repentis C. B. Pin. 182. *Prodr. 96. Ranunculus magnus valde hirsutus, flore luteo J. B. 3. 417.*

Ranunculus saxatilis magno flore C. B. Pin. 182. *Prodr. 96.*

Ranunculus saxatilis, foliis subrotundis C. B. Pin. 182. *Prodr. 96.*

Ranunculus villosissimus, Monspeliacus C. B. Pin. 182. *Prodr. 96.*

Ranunculus palustris, Apii folio, lanuginosus C. B. Pin. 180. *Ranunculus 2. Matth.* 611.

Ranunculus palustris, Apii folio, lævis C. B. Pin. 180. *Ranunculus palustris, flore minimo J. B. 3. App.* 858. *Ranunculus sylvestris 1. Dod. Pempt.* 426.

Ranunculus palustris, Apii folio lævis, flore purpureo C. B. Pin. 180. *Ranunculus palustris, floribus purpureis Cord. Hist.* 119.

Ranunculus aquaticus, folio rotundo & capillaceo C. B. Pin. 180. *Ranunculus aquatilis, albus, tenuifolius J. B.* 3. 781.

Ranunculus aquaticus, capillaceus C. B. Pin. 180. *Millefolium aquaticum, foliis Abrotoni, Ranunculi flore & capitulo C. B. Pin.* 141. *Ranunculus aquatilis omnino J. B.* 3. 781. *Ranunculus alter, aquaticus, Fœniculaceus,* τριχόφυλλον. *Col. Part.* 1. 316. — Ranunculus trichophyllos.

Ranunculus aquatilis, albus, fluitans, Peucedani foliis H. L. Bat. *Millefolium aquaticum, foliis Fœniculi, Ranunculi flore & capitulo C. B. Pin.* 141. *Ranunculo sive polyanthemo aquatili, albo affine, Millefolium Maratriphyllon fluitans J. B.* 3. 782. *Millefolium Maratriphyllon, tertium, flore & semine Ranunculi aquatici Hepaticæ facie Lob. Icon.* 791.

Ranunculus Fœniculaceis foliis, Hellebori nigri radice H. R. Monsp. *Helleborus niger, tenuifolius, Buphthalmi flore C. B. Pin.* 186. *Buphthalmum Dodonæi, aliis Consiligo tenuifolia J. B.* 2. 637. *Helleborus Hippocratis Tabern. Icon.* 721.

Ranunculus Fœniculaceis foliis, humilior, caule geniculato, flore magno. *Helleborus niger, Ferulaceus, caule geniculato, flore magno, Tulipæ minoris instar Mentz. Pug. Tab.* 3.

Ranunculus arvensis, foliis Chamæmeli, flore phœniceo. *Ranunculus foliis Anthemidis, floribus rubicundis & splendentibus Cæsalp.* 546. *Adonis Matth.* 906. *Adonis sylvestris, flore phœniceo ejusque foliis longioribus C. B. Pin.* 178.

Ranunculus arvensis, foliis Chamæmeli, flore citrino. *Adonis sylvestris, flore pallido ejusque foliis longioribus C. B. Pin.* 178.

Ranunculus arvensis foliis Chamæmeli, flore minore, atrorubente. *Adonis hortensis, flore minore, atrorubente C. B. Pin.* 178. *Flos Adonis vulgò, aliis Eranthemum J. B.* 3. 125. *Eranthemum Dod. Pempt.* 260.

Ranunculus arvensis, foliis Chamæmeli, flore minore, luteo. *Adonis hortensis flore minore, lutei coloris C. B. Pin.* 178. *Adonium luteum Tabern. Icon.* 22.

Ranunculus montanus, Betonicæ foliis Park. Theat. 335. & 338. — Ranunculus folio oblongo.

Ranunculus montanus, folio Gramineo C. B. Pin. 180. *Ranunculus grami-*

lus, Gramineis foliis J. B. 3. App. 866. Ranunculus Gramineus Tabern. Icon. 51.

Ranunculus montanus, folio Gramineo, multiplex C. B. Pin. 181. *Ranunculus Gramineus, pleno flore J. B. 3. App. 865. Ranunculus folio Graminis Dod. Pempt.* 428.

Ranunculus Gramineo folio, bulbosus C. B. Pin. 181. *Ranunculus angustifolius, bulbosus J. B. 3. App. 866. Ranunculus phœniceus Myconi Lugd.* 1037. *Ranunculus bulbosus, Gramineus, montanus Col. Part.* 1. 313.

Ranunculus Gramineus, hirsutus, monanthos Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 445.

Ranunculus Gramineus, alter, polyanthos Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 445.

Ranunculus Alpinus, pumilus, Gramineo folio, flore albo.

Ranunculus montanus, foliis Plantaginis C. B. Pin. 180. *Ranunculus Pyrenæus, foliis sublongis, non laciniatis, albo flore J. B. 3. App. 864. Ranunculus Pyrenæus, albo flore Clus. App. Alt. Auct.*

Ranunculus palustris, Plantaginis folio ampliore. *Plantago aquatica, latifolia C. B. Pin.* 190. *Plantago aquatica J. B.* 3. 787. *Plantago palustris sive aquatica Tabern. Icon.* 734.

Ranunculus palustris, Plantaginis folio angustiore. *Plantago aquatica, angustifolia C. B. Pin.* 190. *Plantago aquatica, minor Tabern. Icon.* 374.

Ranunculus palustris, Plantaginis folio, humilis & supinus. *Plantago aquatica, humilis, angustifolia & longifolia Lob. Icon.* 300.

Ranunculus aquaticus, Plantaginis folio angustissimo.

Ranunculus aquaticus, Americanus, Plantaginis folio, flore albo, calyce purpureo, Plum.

Ranunculus aquaticus, Americanus, Sagittæ folio breviori Plum.

Ranunculus palustris, folio sagittato, maximo. *Sagitta aquatica, major C. B. Pin.* 194. *Sagitta major J. B.* 3. 790. *Sagitta major Tabern. Icon.* 743.

Ranunculus palustris, folio sagittato, minori. *Sagitta aquatica, minor, latifolia C. B. Pin.* 194. *Sagitta J. B.* 3. 789. *Sagitta minor Tabern. Icon.* 743.

Ranunculus palustris, folio sagittato, angustiori. *Sagitta aquatica, minor, angustifolia C. B. Pin.* 194. *Sagitta minor, angustifolia J. B.* 3. 790. *Tabern. Icon.* 744.

Ranunculus longifolius, palustris, major C. B. Pin. 180. *Ranunculus longo folio, maximus, Lingua Plinii J. B. 3. App. 865. Ranunculus lanceatus, major Tabern. Icon.* 48.

Ranunculus flammeus, latiori Plantaginis folio, marginibus pilosis Pluk. Almag. Bot.

Ranunculus longifolius, palustris, minor C. B. Pin. 180. *Ranunculus longifolius, aliis Flammula J. B. 3. App. 864. Flammula Ranunculus Dod. Pempt.* 432.

Ranunculus palustris, serratus C. B. Pin. 180. *Flammula Ranunculus, folio serrato Dod. Pempt.* 432.

Ranunculus flammeus, Bayonensis Park. Theat. 1214.

Ranunculus flammeus, flore albo, minor. Park. Theat. 1214.

Ranunculus Gramineo folio, flore caudato, ſeminibus in capitulum ſpicatum congeſtis. *Holoſteo affinis, cauda muris C. B. Pin.* 190. *Myoſuros J. B.* 3. 512. *Cauda murina Dod. Pempt.* 112.

Ab eo genere excludi debent *Ranunculus nemoroſus, Thalictri folio C. B. Pin.* 178. *Ranunculus nemoroſus, Muſcatellina dictus C. B. Pin.* 178. *ad Moſchatellinam revocandus. Ranunculus aquaticus, Cotyledonis folio C. B. Pin.* 180. *ad Hydrocotylen amandandus.*

Ranunculus à Ranis, quòd plurimæ ejus generis ſpecies locis aquoſis in quibus Ranæ degunt, delectentur.

GENUS IV.

Filipendula.

FILIPENDULA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, monophyllo & multicuſpidi, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E F, fere globoſum, cujus ſemina G, in capitulum dolii æmulum, colliguntur. *Tab.* 150.

Filipendulæ ſpecies ſunt

Filipendula vulgaris, an Molon Plinii C. B. Pin. 163. *Filipendula J. B.* 3. *Part.* 2. 189. *Dod. Pempt.* 56. *Filipendule.*

Filipendula vulgaris, an Molon Plinii, variegato folio H. R. Par.

Filipendula minor C. B. Pin. 163. *Prodr.* 85.

Ab eo genere excludi debent *Filipendula montana, flore Pedicularia C. B. Pin.* 163. & *Filipendula montana, altera C. B. Pin.* 163. *quæ Pedicularia ſpecies ſunt.*

Filipendula à radicibus tuberoſis, è filo quaſi pendentibus nomen habet: differt à Ranunculo calyce monophyllo.

GENUS V.

Clematitis.

CLEMATITIS eſt plantæ genus, flore A, B, C, roſaceo, quaternis ſcilicet petalis D, plerumque conſtante, & calycis experte: ex floris meditullio ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in fructum F, in quo velut in capitulum colliguntur ſemina G, in tenue capillamentum H, quaſi plumatum deſinentia. *Tab.* 150.

Clematitis ſpecies ſunt

Clamatitis ſylveſtris, latifolia C. B. Pin. 300. *Clematis latifolia, dentata J. B.* 2. 125. *Vitalba Dod. Pempt.* 404. *Herbe aux gueux.*

Clematitis ſylveſtris, latifolia, foliis non inciſis. *Clematis latifolia, integra J. B.* 2. 125.

Clematitis peregrina, foliis Pyri inciſis C. B. Pin. 300. *Clematis Bœtica Cluſio J. B.* 2. 226. *Clematis altera, Bœtica Cluſ. Hiſt.* 123.

Clematitis ſive Flammula repens C. B. Pin. 300. *Clematis ſive Flammula ſcandens, tenuifolia, alba J. B.* 2. 227. *Flammula Dod. Pempt.* 404.

Clematitis maritima, repens C. B. Pin. 300. *Prodr.* 135.

Clematitis sive Flammula surrecta, alba J. B. 2. 127. *Flammula recta C. B. Pin.* 300. *Flammula altera Dod. Pempt.* 405.

Clematitis surrecta, præcocior, caulibus rubentibus. *Flammula recta, rubens, & maturiùs florens C. B. Pin.* 300.

Clematitis Alpina, Geranifolia C. B. Pin. 300. *Prod.* 135. *Clematis cærulea, serrato folio J. B.* 2. 129. *Clematide cruciata, Alpina Pon. Bald. Ital.* 175.

Clematitis cærulea, erecta C. B. Pin. 300. *Clematis Pannonica, flore cæruleo, surrecta J. B.* 2. 129. *Clematis cærulea, Pannonica Clus. Hist.* 123.

Clematitis erecta, alba C. B. Pin. 300.

Clematitis cærulea, repens C. B. Pin. 300. *Clematis sive Flammula flore cæruleo, scandens J. B.* 2. 128. *Clematis altera Dod. Pempt.* 406.

Clematitis purpurea, repens C. B. Pin. 300. *Clematis sive Flammula flore purpureo, scandens J. B.* 2. 128. *Clematis purpurea Tabern. Icon.* 882.

Clematitis cærulea, flore pleno C. B. Pin. 301. *Clematis altera, flore pleno Clus. Cur. post. in fol.* 7.

Clematitis purpuro-cærulea, flore pleno C. B. Pin. 301. *Clamatis purpurea, flore pleno, scandens J. B.* 2. 129. *Clematitis peregrina, purpurea, flore pleno Eyst.*

Clematitis flore pleno, incarnato C. B. Pin. 301. *Clematitis peregrina, incarnata, plena Eyst.*

Clematitis Hispanica, surrecta, altera, & humilior, flore albicante H. R. Par.

Clematitis tenuifolia, Lusitanica, flosculis cæruleis.

Ab eo genere excludi debent *Clematitis trifolia, flore roseo clavato C. B. Pin.* 301. *quæ Granadillæ species est & Clematis Daphnoides, quæ Pervinca appellatur.*

Clematitis à voce Græca κλῆμα κλήματος, *Palmes, Virga vitea,* quasi diceres plantam sarmentosam.

GENUS VI.

Caryophyllata. *Benoîte.*

Tab. 151.

CARYOPHYLLATA est plantæ genus, flore A B, rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante è divisuris calycis C, monophylli & pelviformis prodeuntibus: pistillum autem D, quod surgit ex ejus meditullio abit in fructum E F, ferè globosum, in quo plurima semina G I, colliguntur caudata H, K.

Caryophyllatæ species sunt

Caryophyllata vulgaris C. B. Pin. 321. *Caryophyllata vulgaris, flore parvo, luteo J. B.* 2. 398. *Vulgaris Caryophyllata Lob. Icon.* 693.

Caryophyllata vulgaris, majore flore C. B. Pin. 321. *Caryophyllata sylvestris Fuchs. Hist.* 385.

Caryophyllata foliis Hæderæ terrestris C. B. Pin. 321. *Caryophyllata iv. Tab. Hist.* 334.

Caryophyllata Virgianana, albo flore minore, radice inodora H. L. Bat. *Caryophyllata Virgianana, alba Par. Bat.*

Caryophyllata aquatica, nutante flore C. B. Pin. 321. *Caryophyllata aquatica, flore rubro, ſtriato J. B. 2. 298. Septentrionalium rotundifolia pappoſo flore rubro Caryophyllatā Lob. Icon. 694.*

Caryophyllata montana, purpurea, flore uno alteri innato, ſive duplici H. Edinb. *& Scot. Illuſt.* 15.

Caryophyllata montana, purpurea, flore triplici, ſecundo primi, tertio ſecundo calyci innato Scot. Illuſt. 15.

Caryophyllata aquatica, altera C. B. Pin. 322. *Caryophyllata montana, iij. Cluſ. ciiij.*

Caryophyllata aquatica, altera, flore multiplici C. B. Pin. 322.

Caryophyllata aquatica, minor, nutante flore H. R. Par. *Caryophyllata montana minor, flore nutante, purpureo Mor. H. R. Bleſ.*

Caryophyllata montana, flore luteo, nutante H. R. Par.

Caryophyllata Pyrenaica, ampliſſimo & rotundiori folio, nutante flore.

Caryophyllata Alpina, lutea C. B. Pin. 322. *Caryophyllata montana, flore luteo, magno J. B. 2. 398. Caryophyllata montana Dod. Pempt.* 137.

Caryophyllata Alpina, flore purpureo C. B. Pin. 322.

Caryophyllata Alpina, flore albo C. B. Pin. 322.

Caryophyllata Alpina, minor C. B. Pin. 322. *Caryophyllata Alpina, minima, di prima ſpecie Pon. Bald. Ital.* 203.

Caryophyllata Alpina, Apii folio C. B. Pin. 322. *Caryophyllata Alpina, minima, di ſeconda ſpecie Pon. Bald. Ital.* 205.

Caryophyllata Alpina, Chamædryos folio Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 431. *Chamædrys Alpina, Ciſti flore C. B. Pin.* 248. *Chamædris Alpina, flore Fragariæ albo J. B.* 3. 290. *Chamædris iij. ſive montana Cluſ. Hiſt.* 351.

Caryophyllata differt à Ranunculo, calyce floris; à Quinquefolio verò, ſeminis formâ.

Cayophyllata, à Caryophyllo, quòd Caryophyllatæ vulgaris radix Caryophyllum aromaticum oleat.

GENUS VII.

Fragaria. *Fraiſier.*

FRAGARIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, multifido ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, ferè globoſum vel ovato-acuminatum, cujus placentæ F, modò carnoſæ, modò ſiccæ adhæreſcunt multa ſemina G. His notis addenda ſunt folia terna H, ſummo pediculo I, inſidentia. *Tab.* 152.

Fragariæ ſpecies ſunt

Fragaria vulgaris C. B. Pin. 326. *Fragaria ferens Fraga rubra J. B.* 2. 394. *Fragaria & Fragra Dod. Pempt.* 672.

Fragaria vulgaris, variegato folio H. R. Par.

Fragaria fructu albo C. B. Pin. 326. *Fragaria ferens Fraga alba J. B.* 2. 394. *Fragum album Tabern. Icon.* 119.

Fragaria fructu parvi Pruni magnitudine C. B. Pin. 327. *Fraga fructu magno Eyst. Capitons.*

Fragaria foliis hispidis C. B. Pin. 327. *Tertium Fragariæ genus Trag.* 500.

Fragaria bis fructum ferens C. B. Pin. 327. *Quoddam Fragariæ genus in Alpibus Bargeis, bis in anno fructificans Cæsalp.* 554.

Fragaria flore luteo C. B. Pin. 327. *Fragaria parva, luteo flore Gesn.*

Fragaria fructu rotundo, suavissimo, flore duplici H. R. Par.

Fragaria peregrina, hirsuta, fructu rubro, moschato H. R. Par.

Fragaria Virginiana, fructu coccineo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 186.

Fragaria flore viridi. *Fragaria arborea, con fiore herbaceo Zan.* 97.

Fragaria sterilis C. B. Pin. 327. *Fragaria sylvestris, minimè vesca sive sterilis Lob. Icon.* 698. *Fragaria non fragifera vel non vesca J. B.* 2. 395.

Fragaria sterilis, flore pleno Mentz. Pug.

Fragaria sterilis, flore pleno, Botryoide, Mentz. Pug.

Fragaria sterilis, sylvestris, sericea seu incana Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 187. *Fragariæ affinis sericea, incana C. B. Pin.* 327. *Pentaphylli effigie Leucas quibusdam J. B.* 2. 598. *incana Pentaphylli effigie, an Leucas Dioscoridis Adv.* 307.

Fragaria sterilis, incana H. R. Par.

Fragaria sterilis, Alpina, caulescens H. R. Par. *Fragaria Pentaphyllo fructu Mor. H. R. Bles. Pentaphylloides Fragariæ folio Bot. Monsp. App.*

Fragaria sterilis, Alpina, angustifolia.

Fragaria Alpina, major, foliis argenteis, acutis, flore roseo. *Trifolium Alpinum, argenteum, Persici flore C. B. Pin* 328. *Trifoglio argentato, Alpino Pon. Bald. Ital.* 222.

Fragaria Alpina, major, foliis argenteis obtusis, flore roseo. *Heptaphyllum trifoliatum, argenteum, montanum, Italicum, longiùs radicatum, crassioribus & rotundioribus foliis Bocc. Mus. Part.* 2. 20. *Heptaphyllum trifoliatum, argenteum, Italicum Ejusd. Tab.* 8.

Fragaria Alpina, minor, foliis argenteis obtusis, flore roseo. *Heptaphyllum argenteum, Alpinum, trifoliatum, longius radicatum, sexatile, Sabaudum Bocc. Mus. Part.* 2. 20. *Heptaphyllum Alpinum, trifoliatum, Sabaudum Ejusd. Tab.* 9.

Fragaria, à fraganti (ut aiunt) fructus odore.

GENUS VIII.

Quinquefolium. *Quinte-feuille.*

Tab. 153.

QUINQUEFOLIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce monophyllo & multifido surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum G, ferè globosum, in quo multa semina F, in capitulum quoddam colliguntur, ipso calyce involutum E. His notis addenda sunt folia H, plura quàm terna, summo pediculo

pediculo I, insidentia; foliorum enim numero differt à Fragaria.

Quinquefolii species sunt

Quinquefolium Alpinum, argenteum, erectum, foliis in apice incisis. *Pentaphyllum argenteum, Alpinum, flore albo Raii Hist.* 164.

Quinquefolium album, majus, caulescens C. B. Pin. 325. *Quinquefolium album, majus Prodr.* 139.

Quinquefolium album majus, alterum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllon album J. B.* 2. 598. *Quinquefolium* I, *majus, albo flore Clus. Hist. cv.*

Quinquefolium album, minus C. B. Pin. 325. *Prodr.* 139.

Quinquefolium album, minus, alterum C. B. Pin. 325. *Quinquefolium ij, minus, albo flore Clus. Hist. cv.*

Quinquefolium majus, repens C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum sive Quinquefolium vulgare, repens J. B.* 2. 397. *Quinquefolium majus Dod. Pempt.* 116.

Quinquefolium minus, repens, luteum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllon parvum, hirsutum J. B.* 2. 598. *Quinquefolii iiij, flavo flore, ij. species Clus. Hist. cvj.*

Quinquefolium minus, folio subtus albicante. *Pentaphyllum minus, folio subtus albicante J. B.* 2. 598. *Pentaphyllon minus, luteum Anv.* 307.

Quinquefolium minus, repens, lanuginosum, luteum C. B. Pin. 325. *Quinquefolii iiij, flavo flore,* 1. *species Clus. Hist. cvj. Pentaphyllum minus, molli lanugine pubescens, flore luteo J. B.* 2. 598.

Quinquefolium minus, repens, Alpinum, aureum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum Alpinum, splendens, aureo flore J. B.* 2. 598. *Quinquefolium iij, aureo flore Clus. Hist. cvj.*

Quinquefolium folio argenteo C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum rectum, foliis profundè sectis, subtus argenteis, flore luteo J. B.* 2. 398. *Quinquefolium petræum, majus Tabern. Icon.* 122.

Quinquefolium rectum, luteum C. B. Pin. 325. *Quinquefolium rectum, majus J. B.* 2. 397. *Quinquefolium alterum, vulgare Dod. Pempt.* 116.

Quinquefolium rectum, album C. B. Pin. 325. *Quinquefolium Theophrasti album Tabern. Icon.* 120.

Quinquefolium rectum, majus, tenuius & villosius. *Pentaphyllon rectum, majus, tenuius, villosius, Pannonicum J. B.* 398.

Quinquefolium minus, flore pallidè luteo. *Pentaphyllon seu Heptaphyllum albo pallidum seu flore ochroleuco, petalis singulis cordatis Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 188.

Quinquefolium Canadense, humilius Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 188.

Quinquefolium montanum, erectum, hirsutum, luteum C. B. Pin. 325. *Prodr.* 139.

Quinquefolium Alpinum, repens, serotinum Mor. H. R. Blesf.

Quinquefolium Pyrenaicum, folio subtus argenteo.

Quinquefolium quasi diceres plantam foliis quinis.

GENUS IX.

Tormentilla. *Tormentille.*

Tab. 153.

TORMENTILLA est plantæ genus, flore A, rosaceo, quatuor scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, monophyllo, multifido & pelviformi surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, ferè globosum, in quo multa semina G, in capitulum quoddam colliguntur, ipso calyce involuta F. His notis addenda sunt folia plura quàm terna, summo pediculo insidentia.

Tormentillæ species sunt

Tormentilla sylvestris C. B. Pin. 326. *Tormentilla J. B.* 2. 598. *Tormentilla Dod. Pempt.* 118.

Tormentilla Alpina, vulgaris, major C. B. Pin. 326. *Tormentilla montana Cam. Epit.* 685.

Tormentilla radice repente. *Pentaphyllum minus, viride, flore aureo, tetrapetalo, radiculas in terram è geniculis demittens Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 190.

Tormentilla Cassubica, major. *Pentaphyllum Cassubicum, foliis viridibus, profunde sectis & majus Par. Bat. Pentaphyllum foliis viridibus & majus Flor. Bat.*

Tormentilla Cassubica, minor. *Pentaphyllum Cassubicum, foliorum segmentis profundè incisis, serratis, & minus Flor. Bat. Pentaphyllum Cassubicum, minus Par. Bat.*

Ab eo genere excludenda est *Tormentilla Alpina, folio sericeo C. B. Pin.* 326. *ad Alchimillam revocanda.*

GENUS X.

Pentaphylloides.

PENTAPHYLLOIDES est plantæ genus, à Quinquefolio diversum foliorum situ, quæ scilicet summo pediculo nequaquam insident radiorum ordine, sed alio quovis modo disponuntur.

Pentaphylloidis species sunt

Pentaphylloides erectum J. B. 2. 398. *Quinquefolium fragiferum C. B. Pin.* 326. *Quinquefolium v, fragiferum Clus. Hist. cvij.*

Pentaphylloides supinum J. B. 2. 398. *Quinquefolio fragifero affinis C. B. Pin.* 326. *Pentaphyllon supinum quorumdam, Potentillæ facie Clus. Hist. cvij.*

Pentaphylloides argenteum, alatum, seu Potentilla. *Potentilla seu Argentina J. B.* 2. 398. *Argentina Dod. Pempt.* 600.

Pentaphylloides rectum, fruticosum, Eboracense Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 193. *Pentaphylloides fruticosum Raii Cat. Plant. Angl. Edit.* 1677.

Pentaphylloides palustre, rubrum. *Quinquefolium palustre, rubrum C. B. Pin.* 326. *Pentaphyllon vel potius Heptaphyllum flore rubro J. B.* 2. 398. *Quinquefolium palustre sive aquaticum Tabern. Icon.* 122.

Pentaphylloides palustre, rubrum, foliis crassioribus & villosis. *Pentaphyl-*

tum palustre, rubrum, crassis & villosis foliis, Suecicum & Hybernicum Pluk. Phytog. 212. fig. 2.

Pentaphylloides, quasi planta ad Pentaphyllum, sive quinquefolium accedens.

SECTIO VIII.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum vel calyx abit in fructum mollem.

GENUS I.

Christophoriana.

CHRISTOPHORIANA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum mollem D, seu baccam ut plurimùm ovatam seminibusque fœtam F, gemino ordine non rarò sibi adhærescentem E. *Tab. 154.*

Christophorianæ species sunt

Christophoriana vulgaris, nostras, racemosa & ramosa Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum racemosum, an Actæa Plinio C. B. Pin.* 103. *Christophoriana Dod. Pempt* 402.

Christophoriana Americana, racemosa, baccis niveis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum baccis niveis Corn.* 77.

Christophoriana Americana, racemosa, baccis rubris Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum baccis rubris Corn.* 77.

Christophoriana Americana, racemosa, baccis rubris, longo pediculo insidentibus Sarrac.

Ab eo genere excludenda est *Christophoriana Canadensis, racemosa & ramosa Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 8. Panaces καρπιμον, sive racemosa Canadensis Corn.* 74.

Christophoriana, quasi Planta Sancti Christophori.

GENUS II.

Phytolacca.

PHYTOLACCA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, seu baccam ferè globosam, mollem, seminibusque fœtam F, in orbem positis E. *Tab. 154.*

Phytolaccæ species sunt

Phytolacca Americana, majori fructu. *Solanum racemosum, Indicum H. R. Par. Solanum magnum, Virginianum, rubrum Park. Theat.* 347.

Phytolacca Americana, minori fructu.

Phytolacca à vocibus *φύτον*, *Planta & Lacca*, quasi diceres Plantam ex quâ color ad Laccam accedens extrahitur.

GENUS III.
Aralia.

Tab. 154. ARALIA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis C, in orbem positis constante, calyci B, insidentibus, qui deinde abit in fructum mollem seu baccam D, ferè globosam, succulentam, seminibus fœtam plerumque oblongis E.

Araliæ speciem unicam novi.

Aralia Canadensis. *Panaces καρπιμὸν, sive racemosa Canadensis Corn.* 74.

GENUS IV.
Asparagus. *Asperges.*

Tab. 154. ASPARAGUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, senis plerumque petalis B, in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum mollem, seu baccam D, ferè globosam, seminibusque fœtam ut plurimùm duris E. His notis addenda sunt folia tenuia.

Asparagi species sunt

Asparagus sativa C. B. Pin. 489. *Asparagus hortensis, & pratensis J. B.* 3. 725. *Asparagus hortensis Dod. Pempt.* 703.

Asparagus sylvestris, tenuissimo folio C. B. Pin. 490. *Asparagus sylvestris Matth.* 478.

Asparagus maritimus, crassiore folio C. B. Pin. 490. *Asparagus marinus Clus. Hist. clxxix. J. B.* 3. 726.

Asparagus foliis acutis C. B. Pin. 490. *Corruda J. B.* 3. 726. *Corruda prior Clus. Hist. clxxvij.*

Asparagus aculeatus, alter, tribus aut quatuor spinis ad eumdem exortum C. B. Pin. 490. *Corruda altera Clus. Hist. clxxviij.*

Asparagus aculeatus, spinis horridus C. B. Pin. 490. *Corruda tertia Clus. Hist. clxxviij.*

Asparagus aculeatus, Africanus H. L. Bat.

Asparagus aculeatus, maximus, sarmentosus, Zeylanicus H. L. Bat.

Asparagus Hispanicus, aculeis crassioribus horridus.

SECTIO IX.

De Herbis flore rosaceo, cujus calyx abit in fructum siccum.

GENUS I.
Cuminoides.

Tab. 155. CUMINOIDES est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, ut plurimùm fimbriatis, in orbem positis & calyci C, insidenti-

bus constante, qui calyx deinde abit in semen plerumque oblongum D.
Cuminoidis speciem unicam novi.
Cuminoides vulgare. *Cuminum sylvestre, capitulis globosis C. B. Pin.* 146. *Cuminum sylvestre, primum, valde odoratum, globulosum J. B.* 5. *Part.* 2. 23. *Cuminum sylvestre Dod. Pempt.* 300.
Cuminoides, quasi Planta ad Cuminum accedens.

GENUS II.

Circæa.

CIRCÆA est plantæ genus, flore A, ex duobus petalis B, calyci C, etiam bifolio insidentibus constante: calyx autem abit in fructum D, pyriformem, in duo loculamenta E, plerumque divisum, semine fœta F, ut plurimum oblongo. *Tab.* 155.
Circææ species sunt
Circæa Lutetiana Lob. Icon. 266. *Solanifolia Circæa dicta, major C. B. Pin.* 168. *Ocimastrum verrucarium J. B.* 2. 977.
Circæa canadensis, latifolia, flore albo.
Circæa minima Col. Part. 280. *Solanifolia Circæa Alpina C. B. Pin.* 168.

GENUS III.

Agrimonia. *Aigremoine.*

AGRIMONIA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis, B, in orbem positis constante, calyci C, insidentibus. Calyx autem abit in fructum D, plerumque oblongum, veluti echinatum, uno vel altero semine G, oblongo ut plurimùm fœtum E F. *Tab.* 155.
Agrimoniæ species sunt
Agrimonia officinarum. *Agrimonia seu Eupatorium J. B.* 2. 398. *Eupatorium veterum sive Agrimonia C. B. Pin.* 321. *Agrimonia sive Eupatorium Dod. Pempt.* 28.
Agrimonia odorata Cam. Hort. *Eupatorium odoratum C. B. Pin.* 321.
Agrimonia Santonensis, odorata. *Eupatorium odoratum, Santonense seu Blesense, Agrimonia medio modo odorata Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 614.

GENUS IV.

Agrimonoides.

AGRIMONOIDES est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante è divisuris calycis C, prodeuntibus. Flos autem D, simul & calyx alio calyce E F, infundibuliformi & veluti fimbriato excipiuntur; ac deinde calyx C, abit in fructum G, ovato-acuminatum, altero calyce F, involutum, semine fœtum H, plerumque singulari I. *Tab.* 155.
Agrimonoidis speciem unicam novi.
Agrimonoides Col. Part. 1. 145. *Agrimoniæ similis C. B. Pin.* 321.
Agrimonoides, quasi Planta ad agrimoniam accedens.

GENUS V.

Onagra.

Tab. 156. ONAGRA est plantæ genus, flore A, rosaceo, quatuor plerumque petalis B, in orbem positis constante, calyci C, insidentibus, è cujus superiori parte quæ fistulosa est, surgit pistillum D, inferiori E, in fructum abeunte, cylindraceum F, in quatuor partes G, dehiscentem, & in quatuor loculamenta H, divisum seminibus fœtum K, ut plurimùm angulatis, placentæ I, affixis.

Onagræ species sunt

Onagra latifolia. *Lysimachia lutea, corniculata C. B. Pin.* 245.

Onagra latifolia, flore dilutiore. *Lysimachia corniculata non papposa, Virginiana, major, flore sulphureo H. L. Bat.*

Onagra latifolia, floribus amplis. *Lysimachia Virginiana, altera, foliis latioribus, floribus luteis, majoribus Cat. Altdorf.*

Onagra angustifolia. *Lysimachia angustifolia, Canadensis, corniculata H. R. Par. Lysimachia corniculata, lutea, Canadensis, minor, seu angustifolia Mor. H. R. Bles.*

Onagra angustifolia, caule rubro, flore minori.

Onagra Americana, folio Betonicæ, fructu hispido Plum.

Onagra Americana, foliis Persicariæ amplioribus, parvo flore luteo Plum.

Onagra Americana, foliis Persicariæ angustioribus, magno flore luteo Plum.

Onagra Americana, frutescens, Nerii folio, magno flore luteo Plum.

GENUS VI.

Chamænerion.

Tab. 157. CHAMÆNERION est plantæ genus, flore A B, rosaceo, quatuor plerumque petalis C, in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum H, non rarò quadrifariam dehiscens I K. Calyx autem D E, cylindriformis quatuor foliis F G, ut plurimùm instructus abit in fructum L, in quatuor loculamenta M, divisum, quadrifariam etiam apice dehiscentem N, multo semine fœtum P, pappis instructo Q, placentæ O, affixo quatuor alis seu dissepimentis donatæ.

Chamænerii species sunt

Chamænerion latifolium, vulgare. *Lysimachia Chamænerion dicta, latifolia C. B. Pin.* 235. *Lysimachia speciosa quibusdam, Onagra dicta siliquosa J. B.* 2. 906. *Onagra Lugd.* 865.

Chamænerion latifolium, vulgare, flore albo. *Lysimachia Chamænerion dicta latifolia, flore albo C. B. Pin.* 245.

Chamænerion latifolium, Alpinum. *Lysimachia Chamænerion dicta, Alpina C. B. Pin.* 245.

Chamænerion angustifolium, Alpinum, flore purpureo. *Lysimachia Camænerion dicta, angustifolia C. B. Pin.* 245. *Pseudolysimachium purpureum, minus Dod. Pempt.* 85. *Lysimachia siliquosa, speciosa, angustifolia J. B.* 2. 907.

Chamænerion angustifolium, Alpinum, flore albo. *Lysimachia Chamænerion dicta angustifolia, flore albo C. B. Pin.* 245.

Chamænerion angustifolium, Alpinum, flore variegato. *Lysimachia Alpina, angustifolia, flore albo, striato lineis purpureis H. R. Par.*

Chamænerion villosum, magno flore violaceo. *Lysimachia siliquosa, hirsuta, magno flore C. B. Pin.* 245. *Lysimachia siliquosa* 1. *Tabern. Icon.* 855.

Chamænerion villosum, magno flore purpureo. *Lysimachia siliquosa, hirsuta, magno flore purpureo C. B. Pin.* 245. *Lysimachia siliquosa, hirsuta, majore flore purpureo J. B.* 905.

Chamænerion villosum, majus, parvo flore. *Lysimachia siliquosa, hirsuta, major, parvo flore C. B. Pin.* 245. *Lysimachia siliquosa, hirsuta, flore minore J. B.* 2. 906. *Lysimachia siliquosa, ij. Tabern. Icon.* 855.

Chamænerion villosum, minus, parvo flore. *Lysimachia siliquosa, hirsuta, minor, parvo flore C. B. Pin.* 245.

Chamænerion Alpinum, foliis ad nodos ternis. *Lysimachia siliquosa, purpurea, Alpina, trifoliata Bocc. Mus. Part.* 2. 22. *Tab.* 5.

Chamænerion Alpinum, foliis splendentibus, denticulatis. *Lysimachia Alpina, glabra, ramosa, Violæ surrectæ foliis splendentibus Bocc. Mus. Part.* 2. 32. *Tab.* 16.

Chamænerion Alpinum, minus, Brunellæ foliis. *Lysimachia siliquosa, nana Prunellæ foliis acutis Bocc. Mus. Part.* 2. 161. *Lysimachia Prunellæ foliis Ejusd. Tab.* 108.

Chamænerion glabrum, majus. *Lysimachia siliquosa, glabra, major C. B. Pin.* 245. *Pseudolysimachium purpureum,* 1. *Dod. Pempt.* 85.

Chamænerion glabrum, majus, flore albo. *Lysimachia siliquosa, glabra, major, flore albo C. B. Pin.* 245.

Chamænerion Siculum, glabrum, majus & nitidum, Amygdali folio. *Lysimachia pulchra, Amygdali folio nitido, rubente caule, flore magno, purpureo H. Cathol.*

Chamænerion glabrum, minus. *Lysimachia siliquosa, glabra, minor C. B. Pin.* 245. *Lysimachia minor Tabern. Icon.* 854.

Chamænerion glabrum, minus, flore albo. *Lysimachia siliquosa, glabra minor, flore albo C. B. Pin.* 245.

Chamænerion angustifolium, glabrum. *Lysimachia siliquosa, glabra, angustifolia C. B. Pin.* 245. *Lysimachia siliquosa, minor Tabern. Icon.* 856.

Chamænerion Origani folio. *Lysimachia siliquosa, glabra, minor, latifolia, nostras Raii Hist.* 862.

Chamænerion à vocibus Græcis χαμαὶ *humi,* & νήριον *Nerion,* quasi *Nerion humile.*

CLASSIS VII.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, rosaceo, umbellato.

Tab. 158. FLOS polypetalos, rosaceus A, qui plurimis petalis B, in orbem positis constat, UMBELLATUS dicitur, si ejus calyx C, abeat in fructum E, ex duobus seminibus DD, compositum, sibi invicem adhærescentibus cùm viridia sunt, sed disjunctis cùm ad maturitatem pervenerint. His floribus ex Cæsalpino, J. Bauhino, cæterisque proprium est ut singuli pediculo G, insideant, & in capitula quædam H, colligantur, pediculis longioribus I, innixa, quæ demum ex eodem orta fastigio, quadam veluti circinatione Corymbi vel Umbellæ (qua mulieres solem à vultu arcere solent) adinstar disponantur K. Figuræ L, & M, semina quæ his floribus succedunt, eodem ordine digesta exhibent. Clariss. Raius, in cujus sum opinione, circinationem hanc in umbelliferis non requirit, nec profectò necessaria videtur. Nota igitur propria floris umbellati ponitur in ipso flore rosaceo, sive circinato, sive aliter disposito, modo ejus calyx abeat in duo semina. Hist. 406.

SECTIO I.

De Herbis floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina exigua & striata.

GENUS I.

Ammi.

Tab. 159. AMMI est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus seminibus EE, compositum, exiguis I, hinc gibbis & striatis, inde verò planis. His notis addenda sunt folia F, oblonga & angusta, costæ G, per conjugationes innascentia, ultimo impari claudente.

Ammeos species sunt

Ammi majus C. B. Pin. 159. *Ammi vulgare, majus, latioribus foliis, semine minus odorato J. B. 3. Part. 2. 27. Ammi vulgare Dod. Pempt. 301.*

Ammi

Ammi majus, foliis plurimùm incisis & nonnihil crispis C. B. Pin. 159.

Ammi perenne Mor. Umb. *Ammi quorundam Dalechampii Lugd. 696. Eryngium arvense, foliis serræ similibus C. B. Pin. 386. Crithmum quartum Matthioli, umbelliferum J. B. 3. Part. 2. 195. Eryngium quartum Dod. Pempt. 732.*

GENUS II.

Apium. *Persil.*

APIUM est plantæ genus, flore A, B, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis D, constante æqualibus, in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum E, ex duobus seminibus F, compositum, exiguis G, hinc gibbis & striatis, inde verò planis. His notis addenda sunt folia in alas divisa seu costæ ramosæ innascentia. *Tab. 160.*

Apii species sunt

Apium hortense seu Petroselinum vulgo C. B. Pin. 153. *Apium hortense multis, quod vulgo Petroselinum, palato gratum, planum J. B. 3. Part. 2. 97. Apium hortense Dod. Pempt. 694.*

Apium vel Petroselinum crispum C. B. Pin. 153. *Apium hortense multis, quod vulgo Petroselinum, palato gratum, crispum J. B. 3. Part. 2. 97. Apium crispum, Apium multifolium Tabern. Icon. 90.*

Apium hortense, latifolium C. B. Pin. 153. *Apium hortense, magnum, vulgari hortensi sive Petroselino vocato, sapore idem, sive Anglicanum quibusdam J. B. 3. Part. 2. 99.*

Apium Macedonicum C. B. Pin. 154. *Apium sive Petroselinum Macedonicum multis J. B. 3. Part. 2. 102. Petroselinum Macedonicum ex Lobelio Dod. Pempt. 697. Persil de Macedoine.*

Apium Lusitanicum, rotundifolium.

Apium Pyrenaicum, Thapsiæ facie. *Seseli Pyrenaicum, Thapsiæ facie D. Fagon Schol. Bot. Par. Bat.*

Apium Anisum dictum, semine suaveolente, majori. *Anisum herbariis, semine majori C. B. Pin. 159. Anisum veteribus J. B. 3. Part. 2. 92. Anisum vulgare Clus. Hist. ccij. Anis.*

Apium Anisum dictum, semine suaveolente, minori. *Anisum Herbariis, semine minori C. B. Pin. 159.*

Apium palustre & Apium officinarum C. B. Pin. 154. *Apium vulgare, ingratius J. B. 3. Part. 1. 100. Eleoselinum Dod. Pempt. 695. Ache.*

Apium dulce, Celeri Italorum H. R. Par. *Selinum sive Apium dulce Park. Theat. 926. Celeri.*

Apium palustre minus, cauliculis procumbentibus, ad alas floridum H. L. Bat.

Apium ab Apibus, quæ Apio seu Petroselino delectantur.

GENUS III.

Cicuta. *Ciguë.*

Tab. 160. CICUTA est plantæ genus, flore A, rosaceo, & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positis & calyci D, insidentibus. Is autem abit in fructum E, ferè globosum, ex duobus seminibus F, compositum exiguis, hinc gibbis & striatis, inde verò planis.

Cicutæ species sunt

Cicuta major C. B. Pin. 160. *Cicuta Dod. Pempt.* 461. *J. B.* 3. *Part.* 2. 175.

Cicuta major, foliis tenuioribus C. B. Pin. 160.

Cicuta minor, Petroselino similis C. B. Pin. 160. *Cicutaria Apii folio J. B.* 3. *Part.* 2. 179. *Cicutaria fatua Lob. Icon.* 280.

Cicuta dicitur quòd internodiis sit cavis & fistulosis: nam (ut docet Servius) in Cannis Calamisve quod interceptum est inter duos nodos, Cicuta appellatur.

GENUS IV.

Carvi.

Tab. 160. CARVI est plantæ genus, flore A, B, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis C, constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positis & calyci D, insidendibus. Is autem abit in fructum E, ex duobus seminibus F, compositum exiguis, longiusculis, hinc gibbis & striatis, inde verò planis. His notis addenda sunt folia G, tenuiter laciniata, costæ H, per conjugationes innascentia.

Carvi species sunt

Carvi Cæsalp. 291. *Cuminum pratense, Carvi officinarum C. B. Pin.* 158. *Caros J. B.* 3. *Part.* 2. 69. *Carum Dod. Pempt.* 299.

Carvi foliis tenuissimis, Asphodeli radice. *Daucus pratensis, Millefolii palustris folio C. B. Pin.* 150. *Daucus pratensis Dalechampii, folio Millefolii J. B.* 3. *Part.* 2. 9. *Daucus pratensis Dalechampii Lugd.* 718.

Lib. 19. cap. 8. Carvi à Cariâ Asiæ regione. Peregrinum & Careum (inquit Plinius) gentis suæ nomine appellatum, culinis principale.

GENUS V.

Phellandrium.

Tab. 161. PHELLANDRIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, cordiformibus, in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus seminibus E, compositum exiguis, hinc gibbis F, leviter striatis, inde verò planis G.

Phellandrii species sunt

Phellandrium Dod. Pempt. 591. *Cicutaria palustris tenuifolia C. B. Pin.* 161. *Phellandrium vel Cicutaria aquatica quorundam J. B.* 3. *Part.* 2. 183.

Phellandrium Alpinum, umbellâ purpurafcente. *Meum Alpinum, umbellâ purpurafcente C. B. Pin.* 148. *Muttelina Cam. Epit.* 8. *J. B.* 3. *Part.* 2. 66.

GENUS VI.

Bulbocaftanum. *Terre-noix.*

BULBOCASTANUM eft plantæ genus, flore A, rofaceo & umbellato, plurimis fcilicet petalis B, conftante in orbem pofitis & calyci C, infidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus feminibus E, compofitum exiguis, oblongis, nunc lævibus, nunc ftriatis F, hinc gibbis, inde verò planis. His notis addenda eft radix carnofa & tuberofa G, H. *Tab.* 161.

Bulbocaftani fpecies funt

Bulbocaftanum majus, folio Apii C. B. Pin. 162. *Bulbocaftanum J. B.* 3. *Part.* 2. 30. *Bolbocaftanon Dod. Pempt.* 334.

Bulbocaftanum minus, faxatile, Peucedani folio. *Cuminum bulbofum Col. Part.* 2. 20.

Bulbocaftanum majus, Alpinum, Paftinacæ folio.

Bulbocaftanum tenuiter incifo folio, Lufitanicum V. Lufit.

Bulbocaftanum, quafi diceres bulbum ad Caftaneam accedentem.

GENUS VII.

Daucus.

DAUCUS eft plantæ genus, flore A, rofaceo & umbellato, plurimis fcilicet petalis B C, conftante, cordiformibus, inæqualibus, in urbem pofitis, & calici D, infidentibus. Is autem abit in fructum E, fubrotundum ex duobus feminibus F, compofitum, villis ciliorum æmulis inftructum & cinctum G. *Tab.* 161.

Dauci fpecies funt

Daucus fativus, radice lutea. *Paftinaca tenuifolia, fativa, radice luteâ C. B. Pin.* 151. *Paftinaca fativa five Carota lutea J. B.* 3. *Part.* 2. 64. *Paftinaca tenuifolia, fativa Dod. Pempt.* 678.

Daucus radice & umbellâ luteis. *Paftinaca tenuifolia, radice & umbellâ luteâ Mor. H. R. Blef.*

Daucus fativus, radice Aurantii coloris. *Paftinaca tenuifolia, fativa, radice Mali Aurantii coloris H. Edimb.*

Daucus fativus, radice albâ. *Paftinaca tenuifolia, fativa, radice albâ C. B. Pin.* 151. *Paftinaca fativa five Carota alba J. B.* 3. *Part.* 2. 64.

Daucus fativus, radice atro-rubente. *Paftinaca tenuifolia, fativa, radice atro-rubente C. B. Pin.* 151. *Paftinaca fativa five Carota rubra J. B.* 3. *Part.* 2. 64. *Paftinaca fativa, rubens Dod. Pempt.* 678.

Daucus vulgaris Cluf. Hift. cxcviij. *Paftinaca tenuifolia, fylveftris Diofcoridis, vel Daucus officinarum C. B. Pin.* 151. *Paftinaca fylveftris, five Staphylinus Græcorum J. B.* 3. *Part.* 2. 62.

Daucus maritimus, lucidus. *Paftinaca tenuifolia, marina, foliis obfcurè virentibus & quafi lucidis. Bot. Monfp.*

Daucus tenuifolius, lucidus, gummifer. *Pastinaca tenuifolia, lucida, gummi manans Bocc. Mus. Part. 2. 30. Tab. 20.*

Daucus Americanus, lucidus H. R. Par. App.

Daucus Hispanicus, umbellâ maximâ.

Daucus tenuifolius, Creticus, radiis umbellæ longioribus. *Pastinaca tenuifolia, Cretica, umbellæ radiis Gingidii longioribus Mor. Umb. Tab. iv.*

Daucus annuus, ad nodos floridus. *Caucalis nodoso echinato semine C. B. Pin.* 153. *Prodr.* 80. *in Matth.* 404. *Caucalis nodoso echinato semine, Anthrisco hispido affinis, si non ejus varietas J. B. 3. Part. 2. 83.*

Daucus annuus, minor, floribus rubentibus. *Caucalis semine aspero, flosculis rubentibus C. B. Pin.* 153. *Prodr.* 80. *Anthriscus quorundam, semine aspero, hispido, J. B. 3. Part. 2. 83.*

Daucus annuus, minor, floribus albis. *Anthriscus quorundam, semine aspero, hispido, umbellis albicantibus J. B. 3. Part. 2. 83.*

GENUS VIII.

Sium. *Berle.*

Tab. 162.

SIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante plerumque æqualibus, in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, subrotundum, ex duobus seminibus E, compositum, hinc gibbis & striatis F, inde verò planis. His notis addenda sunt folia G, per conjugationes costæ H, innascentia, ultimo impari claudente I.

Sii species sunt

Sium sive Apium palustre, foliis oblongis C. B. Pin. 154. *Sion umbelliferum J. B. 3. 172. Sium Dod. Pempt. 589.*

Sium palustre, alterum, foliis serratis.

Sium latifolium C. B. Pin. 154. *Sium medium, Pastinaca palustris Tabern. Icon. 78. Sium maximum, latifolium J. B. 2. 175.*

Sium foliorum conjugationibus laciniatis.

Sium umbellatum, repens Ger. Emac. 258.

Sium aquaticum, ad alas floridum Mor. Umb. 63.

Sium arvense sive segetum. *Selinum Sii foliis Ger. Emac.* 1018. *Selinum segetale Park. Theat. 932.*

Sium aromaticum, Sison officinarum. *Sison sive officinarum Amomum J. B. 3. Part. 2. 107. Sison quod Amomum officinis nostris C. B. Pin. 154. Petroselinum Macedonicum Fuchsii Dod. Pempt. 697.*

GENUS IX.

Sisarum. *Chervi.*

Tab. 163.

SISARUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus seminibus compositum, angustis E, hinc gibbis F, & striatis, inde verò planis. His notis addendæ sunt radices H N, apiformes ab uno capite G, pendentes.

Sisari speciem unicam novi.

Sisarum Germanorum C. B. Pin. 155. *Sisarum multis J. B. 3. Part. 2. 153. Sisarum Dod. Pempt.* 681.

Sisarum radicis formâ differt à Bulbocastano, Sio & Tragoselino.

GENUS X.

Tragoselinum. *Boucage.*

TRAGOSELINUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante inæqualibus, cordiformibus, in orbem positis, & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum ex duobus seminibus D, E, compositum oblongis, hinc gibbis & striatis G, inde verò planis F. *Tab.* 163.

Tragoselini species sunt

Tragoselinum majus, umbellâ candidâ. *Pimpinella Saxifraga, major, umbellâ candidâ C. B. Pin.* 159. *Saxifraga Hircina, major, J. B.* 3. *Part.* 2. 109. *Tragoselinum majus. Pimpinella major Tabern. Icon.* 88.

Tragoselinum majus, umbellâ rubente. *Pimpinella Saxifraga, major, umbellâ rubente C. B. Pin.* 159.

Tragoselinum alterum, majus. *Pimpinella Saxifraga, major, altera C. B. Pin.* 159. *Saxifraga Hircina, minor, foliis Sanguisorbæ J. B.* 3. *Part.* 2. 111. *Tragoselinum minus. Pimpinella minor Tabern. Icon.* 88.

Tragoselinum minus. *Pimpinella Saxifraga, minor C. B. Pin.* 160. *Saxifragia Hircina, minima. Pimpinella crispa Tragi J. B.* 3. *Part.* 2. 113. *Saxifraga parva Dod. Pempt.* 315.

Tragoselinum Africanum, altissimum. *Pimpinella Saxifraga, maxima, Africana Bot. Monsp. App.*

Tragoselinum à vocibus Græcis τράγος *Hircus*, & σέλινον *Selinum*: quasi diceres Selinum Hircinum.

GENUS XI.

Buplevrum.

BUPLEVRUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is auautem abit in fructum D, ex duobus seminibus E, F, compositum oblongis, hinc gibbis & striatis G, inde verò planis. His notis addenda sunt folia simplicia, alternè in caulibus posita. *Tab.* 163.

Buplevri species sunt

Buplevrum folio rigido C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis altera sive rigidior J. B.* 3. *Part.* 2. 200. *Buplevrum alterum, latifolium Dod. Pempt.* 633.

Buplevrum folio subrotundo, sive vulgatissimum C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis umbellâ luteâ J. B.* 3. *Part.* 2. 200. *Buplevrum angustifolium Tabern. Icon.* 872.

Buplevrum annuum, angustifolium Bot. Monsp. *Buplevrum angustifolium Dod. Pempt.* 633. *Auricula Leporis Gesn. Hist. Anim. Cap. de Lepore* 630. *Buplevrum minus, angustifolium, Monspeliense Raii Hist.* 474.

Buplevrum annuum, minimum, angustifolium H. R. Monsp. *Perfoliata minor, angustifolia, Buplevri folio C. B. Pin.* 277. *Perfoliatum angustifolium, montanum Col. Part.* 1. 257. *Auriculæ Leporis affinis Odontitis lutea Valerandi & Dalechampii J. B.* 3. *Part.* 2. 201.

Buplevrum angustissimo folio C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis minima J. B.* 3. *Part.* 2. 201. *Buplevrum minimum Col. Part.* 1. 247.

Buplevrum angustissimo folio, alterum H. R. Par.

Buplevrum perfoliatum, rotundifolium, annuum. *Perfoliata vulgatissima sive arvensis C. B. Pin.* 277. *Perfoliata simpliciter dicta, annua vulgaris J. B.* 3. *Part.* 2. 198. *Perfoliata Dod. Pempt.* 104. *Perce-feuille.*

Buplevrum perfoliatum, rotundifolium, annuum, flore multiplici. *Perfoliata crispa seu muscosa Cam. Hort. Icon. xxxvij.*

Buplevrum perfoliatum, longifolium, annuum. *Perfoliata annua, longioribus foliis J. B.* 3. 198. *Perfoliata minor, ramis inflexis C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 130.

Buplevrum montanum, latifolium. *Perfoliata montana, latifolia C. B. Pin.* 277. *Perfoliata montana Cam. Hort. Icon. xxxviij.*

Buplevrum montanum, flosculis exiguis. *Perfoliata montana, flosculis parvis C. B. Pin.* 277.

Buplevrum Alpinum, latifolium minus. *Perfoliata Alpina, latifolia, minor C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129.

Buplevrum Alpinum, angustifolium, majus. *Perfoliata Alpina, angustifolia major, sive folio anguloso C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129.

Buplevrum Alpinum, angustifolium, medium. *Perfoliata Alpina, angustifolia, media C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129. *Perfoliata Alpina, magna, longifolia J. B.* 3. *Part.* 2. 198.

Buplevrum Alpinum, angustifolium, minus. *Perfoliata Alpina, angustifolia, minor C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129.

Buplevrum montanum, Gramineo folio. *Perfoliata Alpina, angustifolia, minima vel Buplevrum angustifolium, Pyrenaicum C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129. *Perfoliata minor, foliis Gramineis J. B.* 3. 199.

Buplevrum arborescens, Salicis folio. *Seseli Æthiopicum, Salicis folio C. B. Pin.* 161. *Seseli Æthiopicum, fruticosum, folio Periclymeni J. B.* 3. *Part.* 2. 197. *Seseli Æthiopicum frutex Dod. Pempt.* 312.

Buplevrum Hispanicum, arborescens, Gramineo folio. *Buplevrum fruticans, angustifolium, Hispanicum Barr. Icon.*

Buplevrum Hispanicum, fruticosum, aculeatum, Gramineo folio.

Bulpevrum Lusitanicum, Gramineo, longiori & rigidissimo folio.

Buplevrum à vocibus Græcis βοῦς *Bos* & πλευρὸν *Costa, latus*; quòd Boves eâ comestâ rumpi existimarint: unde Buplevron à Bupresti apud Plinium non differre videtur, *& ipsum nomen*, inquit Plinius, *indicio est Boum certè venenum esse, quos dissilire degustata fatentur.* Alii tamen volunt Plinii Buprestim insectum esse non plantam.

Lib. 22. *cap.* 22.

SECTIO II.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina anguſta, oblonga & ſatis craſſa.

GENUS I.

Fœniculum. *Fenoüil.*

FŒNICULUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante, in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus ſeminibus E, compoſitum oblongis, craſſiuſculis, hinc gibbis & ſtriatis, inde verò planis F. His notis addenda ſunt folia G, in lacinias capilaceas diviſa, coſtæ H, innaſcentia. *Tab.* 164.

Fœniculi ſpecies ſunt

Fœniculum vulgare, minus, acriori & nigriori ſemine J. B. 3. Part. 2. 2. *Fœniculum vulgare, Italicum, ſemine oblongo, guſtu acuto C. B. Pin.* 147. *Fœniculum ſive Maratrum vulgatius Adv.* 347.

Fœniculum vulgare, Germanicum C. B. Pin. 147. *Fœniculum Dod. Pempt.* 297.

Fœniculum foliis atrovirentibus H. Edinb.

Fœniculum dulce, majore & albo ſemine J. B. 3. Part. 2. 4. *Fœniculum dulce C. B. Pin.* 147. *Fœniculum ſive Maratrum vulgatius, dulce Lob. Icon.* 775.

Fœniculum dulce, Azoricum Pluk. Almag. Bot.

Fœniculum ſemine rotundo, minore C. B. Pin. 147. *Fœniculum rotundum, flore albo J. B.* 3. *Part.* 2. 5. *Fœniculum rotundum Tabern. Icon.* 67.

Fœniculum tortuoſum J. B. 3. Part. 2. 16. *Seſeli Maſſilienſe, Fœniculi folio, quod Dioſcoridis cenſetur C. B. Pin.* 161. *Seſeli Maſſilienſe, folio Fœniculi craſſiore Lob. Icon.* 785.

Fœniculum ſylveſtre, perenne, Ferulæ folio breviori. *Meum latifolium, adulterinum C. B. Pin.* 148. *Meum alterum, Italicum quibuſdam J. B.* 3. *Part.* 2. 15. *Spurium Meum, alterum, Italicum Lob. Icon.* 778.

Fœniculum ſylveſtre, elatius, Ferulæ folio longiori. *Saxifraga Matthioli tenuifolia & umbellifera J. B.* 3. *Part.* 2. 18.

Fœniculum ſylveſtre, humilius, Peucedani folio. *Caucalis folio Peucedani C. B. Pin.* 153. *Caucalis Anglica Tabern. Icon.* 97.

Fœniculum ſylveſtre, glauco folio. *Daucus glauco folio, ſimilis Fœniculo tortuoſo J. B.* 3. *Part.* 2. 16.

Fœniculum annuum, umbellâ contractâ oblongâ. *Gingidium umbellâ oblongâ C. B. Pin.* 151. *Viſnaga J. B.* 3. *Part.* 2. 31. *Gingidium alterum Dod. Pempt.* 702.

Fœniculum altiſſimum, ſphœrocephalon. *Hippomarathrum ſphærocephalon P. Alp. Exot.* 98.

Fœniculum Orientale, Cuminum dictum. *Cuminum ſemine longiore C. B. Pin.*

146. *Cuminum sive Cyminum sativum J. B. 3. 22. Cuminum Dioscoridis Lob. Icon.* 742.

Fœniculum Orientale, Cuminum dictum, semine villoso. *Cyminum sive Cuminum, seminibus villosis Raii Hist.* 433.

Fœniculum annuum, Origani odore. *Ammi parvum, foliis Fœniculi C. B. Pin.* 159. *Ammi semine tenuissimo & odoratissimo J. B. 3. Part. 2. 25. Ammi perpusillum Lob. Icon.* 725.

Fœniculum Lusitanicum, minus, annuum, Anethi odore. *Anethum segetum V. Lusit.*

Fœniculum Lusitanicum, minimum, acre. *Ammoides C. B. Pin.* 159. *Ammi pusillum Cæsalp.* 286.

Fœniculum minimum, patulum. *Daucus montanus, multifido folio, Selini semine C. B. Pin.* 150. *Selinum montanum, pumilum Clus. Hist. cc.*

Fœniculum palustre, mimimum. *Sium minimum, umbellatum Par. Bat.*

Fœniculum, ut ait C. Bauhinus, dicitur quòd satum magno cum fœnore semen reddat: vel potiùs Græcorum more, quòd quasi Fœnum in hyemes arefactum ac marcidum reponatur.

GENUS II.

Meum.

Tab. 165.

MEUM est plantæ genus flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus seminibus E, compositum, oblongis, hinc gibbis & striatis F, inde verò planis. His notis addenda sunt folia G, tenuissimè laciniata, costæ H, innascentia: qua in re non differt à Fœniculo, & *Fœniculum Alpinum, perenne, capillaceo, folio, odore medicato* lubens ipsum appellarem, nisi Mei nomen longo usu comprobatum esset.

Mei speciem unicam novi.

Meum foliis Anethi C. B. Pin. 148. *Meum vulgare sive radix Ursina J. B. 3. Part. 2. 11. Meum Dod. Pempt.* 305.

GENUS III.

Oenanthe.

Tab. 166.

OENANTHE est plantæ genus flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis BC, constante inæqualibus, cordiformibus, in orbem positis & calyci D, insidentibus. Is autem abit in fructum E, L, ex duobus seminibus compositum oblongis, hinc gibbis & striatis GM, inde verò planis I, in aliquos veluti aculeos desinentibus, quorum medius F, H, K, N, cæteris validior.

Oenanthes species sunt

Oenanthe Apii folio C. B. Pin. 162. *Oenanthe sive Filipendula Monspessulana, folio Apii J. B. 3. Part. 2. 190. Filipendula tenuifolia Tabern. Icon.* 141.

Oenanthe maritima, Apii nigriore & crassiore folio H. R. Monsp.

Oenanthe

Oenanthe Lusitanica, Apii folio & odore.

Oenanthe Chærophylli foliis C. B. Pin. 162. *Oenanthe succo viroso, Cicutæ facie Lobelio J. B. 3. Part. 2. 193. Oenanthe Cicutæ facie, succo viroso, croceo Lob. Icon.* 730.

Oenanthe Chærophylli folio H. R. Monsp.

Oenanthe Staphylini folio aliquatenus accedens J. B. 3. Part. 2. 191.

Oenanthe aquatica C. B. Pin. 162. *Filipendula aquatica Tabern. Icon.* 142. *Oenanthe sive Filipendula aquatica J. B. 3. Part.* 2. 191.

Oenanthe sive Filipendula aquatica, altera J. B. 3. Part. 2. 192. *Oenanthe sive Filipendula folio Rutæ Ejusd. ibid. Filipendula palustris, Ruta palustris Tabern. Icon.* 142.

Oenanthe prolifera, Apula C. B. Pin. 163. *Enanthe Cretica Pon. Bald. Ital.* 213.

Oenanthe nodulis radicum longioribus & nigrioribus H. R. Par.

Oenanthe Lusitanica, semine crassiore, globoso.

Oenanthe, à vocibus Græcis, οἴνη *Vitis*, & ἄνθος *Flos*, quod floreat cum Vite, vel quòd ejus flos odore & colore florem vitis æmuletur.

GENUS IV.

Angelica. *Angelique.*

ANGELICA est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus seminibus E, compositum oblongis, crassiusculis, Apii semine majoribus, hinc gibbis & striatis F, inde verò planis. His notis addenda sunt folia G H, alata, in partes satis amplas divisa. *Tab.* 167.

Angelicæ species sunt

Angelica sylvestris, minor sive erratica C. B. Pin. 155. *Angelica sylvestris, repens, J. B. 3. Part.* 2. 145. *Ægopodium, Herba Gerardi Tabern. Icon.* 83.

Angelica Acadiensis, flore luteo H. R. Par. 55.

Angelica Alpina, ad nodos florida. *An Ligusticum quorundam, foliis Angelicæ J. B. 3. Part.* 2. 147.

Angelica montana, perennis, Paludapii folio. *Ligusticum vulgare, an Libanotis fertilis Theophrasti C. B. Pin.* 157. *Ligusticum vulgare, foliis Apii J. B. 3. Part.* 2. 122. *Levisticum vulgare Dod. Pempt.* 311. *Laserpitium. Ang. Ache de montagne.*

Angelica pratensis, Apii folio. *Seseli pratense, Silaus fortè Plinio. C. B. Pin.* 162. *Silaum quibusdam, flore luteolo J. B. 3. Part.* 2. 170. *Siler alterum, pratense Dod. Pempt.* 310.

Angelica pratensis, altera, Apii folio.

Angelica montana, perennis, Aquilegiæ folio. *Libanotis latifolia, Aquilegiæ folio C. B. Pin.* 157. *Ligusticum Rauvolfii, foliis Aquilegiæ J. B. 3. Part.* 2. 148.

Angelica Canadensis, tenuifolia, Asphodeli radice.

Angelica Canadensis, foliis quasi præmorsis & in tenue Capillamentum abeuntibus, foliolo donatum.

Angelica, à viribus eximiis, & ut ita dicam Angelicis.

GENUS V.

Astrantia.

Tab. 116. ASTRANTIA est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, apice plerumque reflexo, in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum E, ex duobus seminibus H, compositum, quæ singula calyptrâ F G I, striatâ crispâque involvuntur. Flores verò in capitulum quoddam K, colliguntur, coronâ cinctum L, foliaceâ. Figura D, calycem exhibet quorundam florum, qui steriles sunt.

Astrantia major, coronâ floris purpurascente. *Astrantia major Mor. Umb. 7. Helleborus niger, Saniculæ folio, major C. B. Pin. 186. Sanicula fœmina quibusdam, aliis Elleborus niger J. B. 3. 638. Veratrum nigrum Dioscoridis Dod. Pempt. 387.*

Astrantia major, coronâ floris candidâ. *Helleborus niger, Saniculæ folio, major, flore albo, montis aurei H. R. Par.*

Astrantia minor, Mor. Umb. 7. *Helleborus Saniculæ folio, minor C. B. Pin. 286. Helleborus minimus, Alpinus, Astrantiæ flore Bocc. Rarior. Plant. 9.*

GENUS VI.

Chærophyllum. *Cerfeuil.*

Tab. 166. CHÆROPHYLLUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B C, constante, inæqualibus & calyci D, insidentibus. Is autem abit in fructum E H, ex duobus seminibus compositum F I, rostri avium æmulis, nunc striatis, nunc levibus G, nunc asperis K L, hinc gibbis, inde verò planis.

Chærophylli species sunt.

Chærophyllum sativum C. B. Pin. 152. *Chærophyllon J. B. 3. Part. 2. 75. Chærefolium Dod. Pempt. 700.*

Chærophyllum sylvestre, perenne, Cicutæ folio. *Myrrhis sylvestris, seminibus lævibus C. B. Pin. 160. Myrrhis Fuchs. Hist. 525.*

Chærophyllum sylvestre, seminibus brevibus, hirsutis. *Myrrhis sylvestris, seminibus asperis C. B. Pin. 160. Myrrhis sylvestris, nova, Æquicolorum Col. Part. 1. 112.*

Chærophyllum Siculum, Sophiæ foliis, semine villoso. *Dauco secondo, Siciliano, con foglio di Sophia Zan. 80.*

Chærophyllum sylvestre, alterum geniculis tumentibus H. R. Par. *Myrrhis nodosa, annua, semine aspero Mor. H. R. Bles.*

Chærophyllum à vocibus Græcis φύλλον *folium*, & χαίρω *gaudeo*, quasi planta foliis gaudens.

GENUS VII.

Myrrhis.

MYRRHIS est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, C, constante, inæqualibus, in orbem positis & calyci D, insidentibus. Is autem abit in fructum ex duobus seminibus compositum E, H, I, rostri avium æmulis, striatis, hinc gibbis F, G, K, inde verò planis. *Tab. 166.*

Myrrhidis species sunt

Myrrhis major vel Cicutaria odorata C. B. Pin. 160. *Myrrhis magno semine longo, sulcato J. B. 3. Part. 2. 77. Myrrhis Dod. Pempt. 701.*

Myrrhis annua, semine striato, lævi Mor. Umb. 44. *Chærophyllon sylvestre C. B. Pin. 152. Anthriscus Plinii quibusdam semine longo Cicutariæ vel Cherophilli J. B. 3. Part. 2. 70. Cerefolium sylvestre, Onoselinum Tabern. Icon. 94.*

Myrrhis perennis, alba, minor foliis hirsutis, semine aureo Mor. Umb. 66.

Myrrhis perennis, lutea, Daucoides Mor. Umb. 67.

Myrrhis tuberosa, nodosa, Conyophyllon Mor. Umb. 67. *Cicutaria bulbosa C. B. Pin. 161. Myrrhis odorata, bulbosa J. B. 3. part. 2. 183. Myrrhis cicutaria Tabern. Icon. 98.*

Myrrhis annua, semine striato, villoso, incana Mor. Umb. 67. *Daucus foliis Fœniculi tenuissimis C. B. Pin. 150. Daucus Creticus, semine hirsuto J. B. 3. Part. 2. 56. Daucus Creticus Tabern. Icon. 75.*

Myrrhis palustris, latifolia, alba. *Cicutaria palustris, latifolia, alba C. B. Pin. 161. Cicutaria alba Lugd. 789.*

Myrrhis palustris, latifolia, rubra. *Cicutaria palustris, latifolia, rubra C. B. Pin. 161. Cicutaria latifolia, hirsuta J. B. 3. Part. 2. 182. Cicutaria rubra Lugd. 789.*

Myrrhis montana, Daucoides, semine longiori.

Myrrhis annua, Lusitanica, semine villoso, Pastinacæ sativæ folio.

Myrrhis trifolia, Canadensis, Angelicæ facie. *Angelica Canadensis, trifolia quorumdam.*

Myrrhis, ut aiunt, à Myrrhâ, quód ejus odorem spiret.

SECTIO III.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina subrotunda & crassiuscula.

GENUS I.

Smyrnium. *Maceron.*

SMYRNIUM est plantæ genus, flore A, B, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis C, constante in orbem positis & calyci D, insidentibus. *Tab. 168.*

Is autem abit in fructum E I, ferè globosum, compositum ex duobus seminibus F, K, crassiusculis quandoque lunatis G, H, hinc gibbis, & striatis L M, inde verò planis.

Smyrnii species sunt

Smyrnium Matth. 773. *Hypposelinum Theophrasti vel Smyrnium Dioscoridis C. B. Pin. 154. Macerone quibusdam, Smyrnium semine magno, nigro J. B. 3. Part. 2. 126.*

Smyrnium peregrinum, rotundo folio C. B. Pin. 154. *Smyrnium Creticum, perfoliatum J. B. 3. Part. 2. 125. Smyrnium Amani montis Dod. Pempt. 698.*

Smyrnium Lusitanicum, minus, Apii foliis, *Apium Macedonicum, Lusitanicum, Lusitanorum V. Lusit. an Ligusticum alterum Belgicum, foliis ferè Absinthii, semine rotundo J. B. 3. Part. 2. 147?*

Smyrnium, à voce Græcâ σμύρνα, *Myrrha*, quòd odorem Myrrhæ referat.

GENUS II.

Coriandrum *Coriandre.*

Tab. 168.

CORIANDRUM est plantæ genus, flore A, C, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, inæqualibus & cordiformibus constante, quandoque verò æqualibus, in orbem positis & calyci D, E, insidentibus. Is autem abit in fructum F, I, ex duobus seminibus compositum G, H, nunc semisphæricis, nunc sphæricis K.

Coriandri species sunt

Coriandrum majus C. B. Pin. 158. *Coriandrum Lob. Icon. 705. J. B. 3. Part. 2. 89.*

Coriandrum minus, testiculatum C. B. Pin. 158. *Coriandrum minus, odorum J. B. 3. Part. 2. 91. Coriandrum alterum, minus, odorum Lob. Icon. 706.*

Coriandrum, Græcis *Corion* seu *Coriannon*, à voce κόρις *Cimex*, cujus odorem æmulatur Coriandrum.

SECTIO IV.

De Herbis floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina plana, ovata, satis ampla.

GENUS I.

Imperatoria. *Imperatoire.*

Tab. 168.

IMPERATORIA est plantæ genus, flore A, D, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, nunc cordiformibus, nunc integris in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum E, compositum ex duobus seminibus F, H, G, planis, ferè ovatis, leviter striatis &

marginatis, involucrum plerumque deponentibus, I K, His notis addenda sunt folia alata, satis ampla.

Imperatoriæ species sunt

Imperatoria major C. B. Pin. 156. *Imperatoria J. B. 3. Part. 2.* 137. *Astrantia Dod. Pempt.* 320.

Imperatoria Alpina, maxima.

Imperatoria sativa. *Angelica sativa C. B. Pin.* 155. *J.* B. 3. *Part.* 2. 140. *Angelica major Dod. Pempt.* 318. *Angelique.*

Imperatoria Archangelica dicta. *Archangelica J. B. 3. Part.* 2. 143. *Clus. Hist. cxiv. Dod. Pempt.* 318.

Imperatoria pratensis, major. *Angelica sylvestris major C. B. Pin.* 155. *Angelica sylvestris, magna, vulgatior J. B.* 3. *Part.* 2. 144. *Angelica sylvestris Dod. Pempt.* 318.

Imperatoria lucida, Canadensis. *Angelica lucida, Canadensis Corn.* 197.

Imperatoria Pyrenaica, tenuifolia.

Imperatoria, à summis viribus, quasi Planta Imperatore digna.

GENUS. II.

Crithmum. *Bacille.*

CRITHMUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, compositum ex duobus seminibus E, planis, leviter striatis, involucrum plerumque deponentibus F G. His notis addenda sunt folia H, carnosa, angusta, trifariam divisa. *Tab. 169.*

Crithmi species sunt

Chrithmum sive Fœniculum maritimum, majus, odore Apii C. B. Pin. 288. *Crithmum sive Fœniculum marinum, grandius, cui succus luteus J. B. 3. Part.* 2. 195. *Crithmum Siculum, Baticulæ alterum genus Cæsalpini Bocc. Rarior. Plant.* 53. & 54.

Crithmum sive Fœniculum maritimum, minus C. B. Pin. 288. *Crithmum multis sive Fœniculum marinum J. B.* 3. *Part.* 2. 194. *Crithmum marinum Dod. Pempt.* 705.

Ab eo genere excludi debent *Crithmum maritimum, flore Asteris Attici C. B. Pin.* 288. *Asteris species. Crithmum maritimum, spinosum C. B. Pin.* 288.

GENUS III.

Anethum. *Aneth.*

ANETHUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, compositum ex duobus seminibus E, ovatis, planis, striatis & marginatis F. His notis addenda sunt ex [a] Morisono & [b] Raio folia Fœniculacea. *Tab. 169.*

[a] *Umb.* 36.
[b] *Hist.* 415.

Anethi ſpeciem unicam novi.

Anethum hortenſe C. B. Pin. 147. *Anethum J. B. 3. Part. 2. 6. Dod. Pempt.* 298.

GENUS IV.

Peucedanum.

Tab. 119. PEUCEDANUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, compoſitum ex duobus ſeminibus E, planis ferè, ovatis, leviter ſtriatis F, & marginatis. His notis addenda ſunt folia alata, anguſta, graminea, trifariam diviſa.

Peucedani ſpecies ſunt

Peucedanum majus, Italicum C. B. Pin. 149. *J. B. 3. Part. 2. 36. Lob. Icon.* 782.

Peucedanum Germanicum C. B. Pin. 149. *Peucedanum minus, Germanicum J. B. 3. Part. 2. 36. Peucedanum, Fœniculum porcinum Lob. Icon.* 781.

Peucedanum Gallicum, rarioribus & brevioribus foliis H. R. Par.

Peucedanum Gallicum, rarioribus & brevioribus foliis, flore purpureo.

SECTIO V.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina ovata, plana, ampla.

GENUS. I.

Oreoſelinum. *Perſil de montagne.*

Tab. 169. OREOSELINUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante in orbem poſitis & calyci C, inſidentibus. Is autem abit in fructum D, compoſitum ex duobus ſeminibus E, ovatis, planis, amplis, ſtriatis, marginatis, involucrum quandoque deponentibus F. His notis addenda ſunt folia Apii vel Cicutæ.

Oreoſelini ſpecies ſunt

Oreoſelinum Apii folio, majus. *Daucus montanus, Apii folio, major C. B. Pin.* 150. *Libanotis altera quorundam, aliis dicta Cervaria nigra J. B. 3. Part. 2. 165. Daucus ſecundus, Selinoides Lob. Icon.* 720.

Oreoſelinum Apii folio, minus. *Apium montanum, nigrum C. B. Pin.* 153. *& Apium montanum, folio ampliore Ejuſd. ibid. Apium montanunm Dalechampii J. B. 3. Part. 2. 103. & Apium montanum, nigrum Ejuſd. 104. Oreoſelinum ſive Veelgutta Dod. Pempt.* 696.

Oreoſelinum pratenſe Cicutæ folio. *Daucus Alſaticus C. B. Prodr. 77. Umbellifera Alſatica, magna, umbellâ parvâ, ſubluteâ J. B. 3. Part. 2.* 106.

Oreoselinum Africanum, Galbaniferum, frutescens, Anisi folio. *Oreoselinum Anisoides, arborescens, Ligustici foliis & facie, flore luteo, Capitis Bonæ Spei Breyn. Prodr. 2. Anisum Africanum, fruticescens, folio & caule rore cæruleo tinctis Pluk. Phytog. Tab. xij. Ferula fruticosa, sempervirens, foliis Anisi Prodr. Par. Bat. Ferula Galbanifera Par. Bat.*

Oreoselinum à vocibus Græcis ὄρος *Mons* & σέλινον *Selinum*; quasi diceres Selinum montanum.

GENUS II.

Thysselinum.

THYSSELINUM est plantæ genus ab Oreoselino diversum succo lacteo. Thysselini species sunt

Thysselinum Plinii Lob. Icon. 711. *Apium sylvestre, lacteo succo turgens C. B. Pin.* 153. *Apium sylvestre Dodonæi, Thysselinum quorundam, Planta lacteo succo turgens, locis humidis proveniens J. B.* 3. *Part.* 2. 188.

Thysselinum palustre. *Seseli palustre, lactescens C. B. Pin.* 162. *Seseli palustre, lactescens, acris, foliis ferulaceis, flore albo, semine lato* J. *B.* 3. *Part.* 2. 188.

GENUS III.

Pastinaca. *Panais.*

PASTINACA est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, compositum ex duobus seminibus E, ovatis, amplis, tenuibus, marginatis, involucrum plerumque deponentibus F. His notis addenda sunt folia alata & ampla. *Tab.* 170.

Pastinacæ species sunt

Pastinaca sativa, latifolia C. B. Pin. 155. *Pastinaca sativa, latifolia, Germanica, luteo flore J. B.* 3. *Part.* 2. 150. *Elaphoboscum sativum Tabern. Icon.* 76.

Pastinaca sylvestris, latifolia C. B. Pin. 155. *Pastinaca Germanica, sylvestris, quibusdam Elaphoboscum J. B.* 3. *Part.* 2. 149. *Elaphoboscum erraticum, Branca Leonina Tabern. Icon.* 77.

Pastinaca sylvestris, altissima. *Panax costinum C. B. Pin.* 156. *Sphondylio vel potius Pastinacæ Germanicæ affinis, Panax sive Pseudocostus flore luteo J. B.* 3. *Part.* 2. 156. *Panaces Costinum, Costum Illyricum Tabern. Icon.* 81.

Pastinaca à pastu vel à Pastino.

GENUS IV.

Sphondylium. *Berce.*

SPHONDYLIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B C, constante inæqualibus, cordiformibus, in orbem *Tab.* 170.

positis & calyci D, insidentibus. Is autem abit in fructum E, compositum ex duobus seminibus amplis FF, planis, ovatis, apice introrsum emarginato, striatis, involucrum plerumque deponentibus, lituris nigris qua parte sibi adhærescunt, notatis.

Sphondylii species sunt

Sphondylium vulgare, hirsutum C. B. Pin. 157. *Sphondylium quibusdam sive Branca Ursina Germanica J. B. 3. Part. 2. 160. Sphondylium Dod. Pempt. 207.*

Sphondylium vulgare, hirsutum, floribus purpureis C. B. Pin. 157.

Sphondylium majus sive Panax Heracleum quibusdam J. B. 3. Part. 2. 161. *Panax Sphondylii folio, sive Heracleum C. B. Pin. 157. Panaces Heraclium vel potius Sphondylium alterum Dod. Pempt.* 307.

Sphondylium crispum J. B. 3. Part. 2. 163.

Sphondylium hirsutum, foliis angustioribus C. B. Pin. 157. *Prodr.* 83.

Sphondylium foliis angustioribus, atro-purpureis H. R. Monsp.

Sphondylium Alpinum parvum. C. B. Pin. 157. *Prodr.* 83. *J. B.* 3. *Part.* 2. 163.

Sphondylium Alpinum, glabrum C. B. Pin. 157. *Prodr.* 83. *J. B.* 3. *Part.* 2. 163.

Sphondylium, ut aiunt, à Sphondyle insecto cujus odorem æmulatur.

GENUS V.

Tordylium.

Tab 170. TORDYLIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B C D, constante, inæqualibus, cordiformibus, in orbem positis, & calyci E, insidentibus. Is autem abit in fructum F, ferè orbiculatum, ex duobus seminibus compositum G, planis, margine elato, ut plurimùm denticulato involucrum H, facile deponentibus.

Tordylii species sunt

Tordylium maximum. *Caucalis maxima, Sphondylii aculeato semine C. B. Pin.* 152. *Caucalis major Clus. Hist. ccj. Caucalis major Clusio J. B.* 3. *Part.* 2. 85.

Tordylium Narbonense, minus. *Seseli Creticum, minus C. B. Pin.* 161. *Caucalis minor, pulchro semine, sive Bellonii J. B.* 3. *Part.* 2. 84. *Seseli Creticum Dod. Pempt.* 314.

Tordylium Apulum, minimum Col. Part. 1. 124. *Seseli Creticum, minimum C. B. Pin.* 161.

Tordylium minus, limbo granulato, Syriacum Mor. Umb. 37. *Gingidium foliis Pastinacæ latifoliæ C. B. Pin.* 151. *Caucalis Syriaca, cum maximo semine J. B.* 3. *Part.* 2. 86. *Gingidium primum Dod. Pempt.* 702.

Tordylium Lusitanicum Cicutæ folio, semine striato.

GENUS

GENUS VI.

Ferula. *Ferule.*

FERULA est plantæ genus, flore à rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus seminibus E, compositum, peramplis, ovatis, planis & tenuibus, involucrum sæpè deponentibus F. His notis addenda sunt folia Fœniculi vel Apii æmula. *Tab.* 170.

Ferulæ species sunt

Ferula fœmina Plinii C. B. Pin. 148. *Ferula folio Fœniculi, semine latiore & rotundiore J. B.* 3. *Part.* 2. 43. *Ferula Dod. Pempt.* 321.

Ferula Galbanifera Lob. Icon. 779. *Galbanifera Ferula J. B.* 3. *Part.* 2. 52. *Ferulago latiore folio C. B. Pin.* 148.

Ferula glauco folio, semine lato, oblongo, quibusdam Thapsia Ferulacea J. B. 3. Part. 2. 45.

Ferula minor, ad singulos nodos umbellifera. *Libanotis Ferulæ folio & semine C. B. Pin.* 158. *Libanotis quibusdam, flore luteo, semine Ferulæ J. B.* 3. *Part.* 2. 41. *Panax Asclepium, Ferulæ facie Lob. Icon.* 783.

Ferula tenuiore folio. *Ferulago tenuiore folio, C. B. Pin.* 148. *Narthecium Theophrasti, Ferulago Gazæ Lugd.* 754.

Ferula lucida, Hispanica Broff. *Ferula Tingitana, folio latissimo, lucido H. Edinb. Ferula Tingitana, lucida. Par. Bat.*

Ferula Tingitana, folio angusto, lucido H. L. Bat.

Ferula durior seu rigidis & brevissimis foliis Bocc. Mus. Part. 2. 84. Tab. 76.

Ferula à ferendo vel à feriendo: à ferendo, quoniam, ut ait Plinius, nulli fruticum levitas major; ob id gestatio facilior, baculorum usum senectuti præbet; à feriendo verò, quòd olim pueris verberandis inserviebat; undè sic apud Martialem loquuntur Ferulæ. *Lib.* 13. *c.* 22. *Lib.* 14. *Epig.* 80.

Invisæ nimium pueris, grataque magistris,
Clara Prometheo munere ligna sumus.

Hesiodus enim ait, Prometheum, Jovi surreptum ignem in cava Ferula detulisse. Alibi vero Ferulas sceptra pædagogorum appellat Martialis.

Ferulæque tristes sceptra pædagogorum
Cessent. *Lib.* 10. *Epig.* 62.

GENUS VII.

Thapsia.

THAPSIA est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus seminibus compositum, longis, striatis E, alâ cinctis amplissimâ F, foliaceâ, utrinque introrsum plerumque emarginatâ. *Tab.* 171.

Thapsiæ species sunt

Thapsia maxima, latissimo folio C. B. Pin. 148. *Thapsia Salmanticensis*

five iij. Clufii, magna, flore luteo, femine lato J. B. 3. Part. 2. 186. Thapfia iij. Cluf. Hift. cxcij.

Thapfia latifolia, villofa C. B. Pin. 148. *Thapfia quorundam hirfuta & afpera, Cicutæ folio, flore luteo, femine lato, aliis Sefeli Peloponnefiacum J. B. 3. Part. 2. 185. Thapfia Cluf. Hift. cxcij.*

Thapfia foliis Libanotidis, fœtidiffima C. B. Pin. 148. *Thapfia iv. Clufii, Tuero vocata, foliis glutinofis, radice nigrâ foris J. B. 3. Part. 2. 186. Thapfia iiij. Cluf. Hift. cxcij.*

Thapfia Apii folio, Lufitanica, fœtidiffima, flore albo.

Thapfia tenuiore folio, Apula. *Panax Afclepium, Apulum Col. Part.* 1. 86.

Thapfia five Turbith Garganicum, femine latiffimo J. B. 3. Part. 2. 50. *Thapfia Thalictri folio Bot. Monfp.*

Thapfia Alpina, lucida, Thalictri aut Carotæ folio, flore albo Bocc. Muf. Part. 2. 84. Tab. 77.

Thapfia Thalictri folio, Lufitanica, villofa.

Lib. 4. cap. 157. Thapfia, ut ait Diofcorides, ex eo nomen accepit, quòd in Thapfo ejufdem nominis infulâ primùm inventa fuerit.

SECTIO VI.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò difpofitis, quorum calyx abit in duo femina ampla & profundis ftriis excavata.

GENUS I.

Cicutaria. *Cicutaire.*

Tab. 171. CICUTARIA eft plantæ genus, flore A, rofaceo & umbellato, plurimis fcilicet petalis B, conftante in orbem pofitis & calyci C, infidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus feminibus compofitum E, craffis, longis, gibbis F, & quafi lunatis ac valdè ftriatis. His notis addenda funt folia Cicutæ quodammodo æmula.

Cicutariæ fpecies funt

Cicutaria latifolia, fœtida C. B. Pin. 161. *Sefeli Peloponnenfe Matthioli, five Cicutaria quorundam J. B. 3. Part. 2. 184. Cicutaria latifolia, fœtidiffima, perperam Sefeli Peloponnenfe quorundam Lob. Icon. 733.*

Cicutaria latifolia, tertia C. B. Pin. 161. *Cicutaria maxima, fœtida, fimilis Thapfiæ tertiæ Clufii J. B. 3. Part. 2. 187. Cicutaria maxima Brancionis Lob. Icon. 732.*

Ab eo genere excludi debent *Cicutaria paluftris, latifolia, alba C. B. Pin. 161. Cicutaria paluftris, latifolia, rubra. C. B. Pin. 161. Cicutaria bulbofa C. B. Pin. 161. quæ Myrrhidis fpecies funt, & Cicutaria paluftris, tenuifolia C. B. Pin. 161. ad Phellandrium referenda.*

Cicutaria, quafi Planta Cicutæ affinis.

GENUS II.

Caucalis.

CAUCALIS est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, C, constante inæqualibus, cordiformibus, in orbem positis, & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E, G, compositum ex duobus seminibus H, oblongis, hinc gibbis, per longitudinem sulcatis, cum alis denticulatis & veluti aculeatis, inde verò planis F, I. Tab. 171.

Caucalidis species sunt

Caucalis arvensis, echinata, latifolia, C. B. Pin. 152. *Lappula Canaria, latifolia, sive Caucalis J. B. 3. Part. 2.* 80. *Echinophora quarta, major, πλατυ'φυλλος, purpurea Col. Part.* 1. 97.

Caucalis arvensis, echinata, latifolia, flore albo H. R. Par. *Mor. Umb.* 33.

Caucalis arvensis, echinata, magno flore C. B. Pin. 152. *Lappula canaria, flore pulchro, magno, albo J. B. 3. Part.* 2. 79. *Echinophora πυκνόκαρπος, an Dioscoridis Gingidium Col. Part.* 1. 91. *Caucalis Dod. Pempt.* 700.

Caucalis arvensis, echinata, parvo flore & fructu C. B. Pin. 152. *Lappula canaria flore minore sive tenuifolia J. B. 3. Part.* 2. 80. *Echinophora tertia, λεπτόφυλλος, purpurea Col. part.* 1. 97.

Caucalis Monspeliaca, echinato magno fructu C. B. Pin. 153. *Echinophora asperior, altera, πλατύκαρπος Col. Part.* 1. 94.

Caucalis pumila, maritima C. B. Pin. 153. *Lappula Canaria sive Caucalis maritima J. B. 3. Part.* 2. 87. *Caucalis pumila Clus. Cur. post. in-fol.* 37.

Caucalis major, Daucoides, Tingitana Mor. Umb. 65.

Caucalis Dauci sylvestris folio, echinato magno fructu Bot. Monsp. App.

Caucalis, Lusitanica, Mei folio.

Ab eo genere excludi debent *Caucalis maxima, Sphondylii aculeato semine C. B. Pin.* 152. *quæ Tordylii species est; Caucalis peregrina, semine rugoso C. B. Pin.* 153. *& Caucalis folio Peucedani C. B. Pin.* 153.

GENUS III.

Ligusticum. *Livêche.*

LIGUSTICUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, compositum ex duobus seminibus E, oblongis, hinc gibbis & sulcatis, cum liris veluti foliaceis; inde verò planis. Tab. 171.

Ligustici species sunt

Ligusticum quod Seseli Officinarum C. B. Pin. 162. *Seseli sive Siler montanum, vulgare J. B. 3. Part.* 2. 168. *Siler montanum Dod. Pempt.* 310.

Ligusticum sive Siler montanum, angustifolium C. B. Pin. 162. *Prodr.* 85.

Ligusticum Pyrenaicum, amplissimo tenuique folio.

Ligusticum Cicutæ folio, glabrum. *Seseli montanum, Cicutæ folio, glabrum C. B. Pin.* 161. *Seseli Alpinum, sive montanum,* 1. *Clusio, folio splendente,*

flosculis albis J. B. 3. Part. 2. 168. Seseli 1. montanum, Pannonicum Clus. Hist. cxciij.

Ligusticum Alpinum, multifido, longoque folio. *Daucus Alpinus, multifido longoque folio, sive montanus, umbellâ candidâ C. B. Pin. 150. Daucus Creticus Cam. Epit. 536.*

Ligusticum Scoticum, Apii folio. *Imperatoriæ affinis umbellifera, maritima, Scotica H. Edimb. App. Ligusticum humilius, Scoticum à maritimis, seu Apium maritimum, dulce, Scoticum Pluk. Phytog. Tab. 96. fig. 2. Seseli maritimum, Scoticum Par. Bat.*

Ligusticum Ferulæ folio.

Ligusticum Pyrenaicum, Fœniculi folio, lucidum.

Lib. 3. cap. 58. Ligusticum (ut ait Dioscorides) plurimùm in Liguriâ nascitur, unde & nomen traxit, in monte scilicet Apennino dicto, Alpibus contermino.

GENUS IV.

Laserpitium.

Tab. 172. LASERPITIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante cordiformibus, in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, compositum ex duobus seminibus E, hinc gibbis G, cum quatuor alis foliaceis, amplis H, J, L, M, interdum crispis N, inde verò planis.

Laserpitii species sunt

Laserpitium Gallicum C. B. Pin. 156. *Laserpitium è regione Massiliæ allatum J. B. 3. Part. 2. 137. Laserpitium è regione Massiliæ repertum Adv. 313.*

Laserpitium angustissimo & oblongo folio. *Laserpitio Lobellii similis angustifolia J. B. 3. Part. 2. 137.*

Laserpitium fœtidum, folio fragili & anguloso H. R. Par.

Laserpitium selinoides, semine crispo. *Laserpitium foliis angustioribus, saturatè virentibus, & lucentibus, semine crispo Mor. Umb. Tab. iv.*

Laserpitium latifolium, umbellâ contractâ & concavâ.

Laserpitium angustifolium, umbellâ contractâ & concavâ.

Laserpitium latifolium, non sinuatum.

Laserpitium angustifolium, non sinuatum H. R. Par. *Laserpitium lobis longioribus, dilutè virentibus, conjugatim dispositis Mor. Umb. Tab. iv.*

Laserpitium Daucoïdes, Prutenicum, viscoso semine Breyn. Cent. 1. 167.

Laserpitium foliis latioribus, lobatis Mor. Umb. 29. *Libanotis latifolia, altera sive vulgatior C. B. Pin. 157. Libanotis Theophrasti quorumdam sive Seseli Æthiopicum, Matthiolo Cervaria alba J. B. 3. Part. 2. 164. Seseli Æthiopicum herba Dod. Pempt. 313.*

Laserpitium majus, Alpinum, foliis rotundioribus.

Laserpitium foliis amplioribus, semine crispo. *Libanotidi Theophrasti quorumdam valdè similis, Costus amara dicta, semine crispo J. B. 3. Part. 2. 165.*

Laſerpitium humilius, paludàpii folio flore purpuraſcente.

Laſerpitium humilius, Paludapii folio, flore albo. *Libanotis Theophraſti minor Lobelio J. B. 3. Part. 2. 167.*

Laſerpitium exoticum, lobis longiſſimis integris, Ammeos quorundam diviſuris Pluk. Phytog. Tab. 96. fig. 1.

SECTIO VII.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina cortice fungoſo obducta.

GENUS I.

Cachrys. *Amarinte.*

CACHRYS eſt plantæ genus, flore A B, roſaceo & umbellato, pluri- mis ſcilicet petalis C, conſtante in orbem poſitis & calyci D, inſidentibus. Is autem abit in fructum E M, compoſitum ex duabus partibus F G, N O, ſemi-ovatis, fungoſis, nunc lævibus E, nunc ſtriatis & aſperis M, ſemine fœtis H I, grani Hordei æmulo L.

Tab. 172.

Cachryos ſpecies ſunt

Cachrys ſemine fungoſo, lævi, foliis Ferulaceis Mor. Umb. 62.

Cachrys ſemine fungoſo, ſulcato, aſpero, foliis Peucedani latiuſculis Mor. Umb. 62. *Hippomarathrum Siculum Bocc. Rarior. Plant. 37.*

Cachrys ſemine fungoſo, ſulcato, plano, majore, foliis Peucedani anguſtis mor. Umb. 62. *Libanotis Cachryophoros quibuſdam, floribus luteis J. B. 3. Part. 2. 40. Libanotis Ferulæ folio, ſemine anguloſo C. B. Pin 158. Cachrys verior, Libanotis Galeni Lob. Icon. 783. Roſmarinum Cam. Epit. 544.*

Cachrys ſemine fungoſo, ſulcato, plano, minore, foliis Peucedani Mor. Umb. 62.

Cachrys Ungarica, Panacis folio. *Tataria Ungarica, edulis, Panacis Heracleifolio, ſemine Libanotidis Cachryophoræ J. B. 3. Part. 2. 163.*

SECTIO VIII.

De Herbis floribus umbellatis circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina in caudam longam desinentia.

GENUS I.

Scandix.

Tab. 173.

SCANDIX est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis BC, constante in orbem positis & calyci D, insidentibus. Is autem abit in fructum E, compositum ex duabus partibus FG, acum referentibus H, semine fœtis I.

Scandicis species sunt

Scandix semine rostrato, vulgaris C. B. Pin. 152. *Pecten Veneris J. B. 3. Part. 2. 71. Scandix, Pecten veneris Dod. Pempt.* 701.

Scandix Cretica, major C. B. Pin. 152. *Prodr.* 78. *Pecten Veneris Creticum J. B. 3. Part. 2.* 74.

Scandix Cretica minor C. B. Pin. 152. *Scandix semine rostrato, Italica C. B. Prodr.* 78. *Pecten Veneris tenuissimè dissectis foliis, Anthriscus Casabonæ J. B. 3. Part. 2. 73. Anisomarathrum Col. Part.* 1. 90.

Ab eo genere excludenda videtur *Scandix umbellâ ex apicibus coagmentatâ C. B. Pin.* 152. quæ planta fictitia videtur.

SECTIO IX.

De Herbis floribus umbellatis, in capitulum conglobatis.

GENUS I.

Sanicula. *Sanicle.*

Tab. 173.

SANICULA est plantæ genus, flore AB, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis C, constante in orbem positis, ad centrum floris plerumque reflexis & calyci D, insidentibus. Is autem abit in fructum F, ex duobus seminibus compositum, hinc gibbis H & echinatis, indè verò planis G. Ex floribus nonnulli sæpè steriles sunt E.

Saniculæ species sunt

Sanicula officinarum C. B. Pin. 319. *Sanicula mas Fuchsii, sive Diapensia J. B. 3. 639. Sanicula Dod. Pempt.* 140.

Sanicula Canadensis, amplissimo laciniato folio Sarrac.

Sanicula, ut aiunt, à Sanando.

GENUS II.

Eryngium. *Panicaut. Chardon-Roland.*

ERYNGIUM eſt plantæ genus, flore A, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B C, conſtante, in orbem poſitis, ad centrum floris plerumque reflexis & calyci D, inſidentibus. Is autem abit in fructum E I, compoſitum ex duobus ſeminibus F H, nunc foliatis G, nunc planis, ovatis I, involucrum quandoque deponentibus K, & grani Tritici æmulis. His notis addenda eſt foliorum corona ad baſim capituli florum poſita. *Tab.* 178.

Eryngii ſpecies ſunt

Eryngium maritimum C. B. Pin. 386. *Eryngium marinum J. B.* 3. 86. *Dod. Pempt.* 730.

Eryngium maritimum, Luſitanicum, ampliore folio.

Eryngium vulgare C. B. Pin. 386. *J. B.* 3. 85. *Eryngium campeſtre Dod. Pempt.* 730.

Eryngium Luſitanicum, latifolium, vulgari ſimile.

Eryngium Alpinum, cæruleum, capitulis Dipſaci C. B. Pin. 386. *Eryngium Alpinum latis foliis, magno capite oblongo, cæruleo J. B.* 3. 88. *Eryngium planum Matthioli Dod. Pempt.* 732.

Eryngium Alpinum, ſpinis horridum, Dipſaci capitulo longiori.

Eryngium latifolium, planum C. B. Pin. 386. *Eryngium planum, latifolium, capitulo rotundo, parvo J. B.* 3. 88. *Eryngium ſpurium* 1. *Dod. Pempt.* 732.

Eryngium latifolium, planum, caule ex viridi palleſcente, flore albo C. B. Pin. 386. *Eryngium Pannonicum, latifolium, caule ex viridi palleſcente, flore albo Cluſ. Hiſt. clviij.*

Eryngium ex ſemine plani degener H. R. Par.

Eryngium montanum, Amethyſtinum C. B. Pin. 386. *Eryngium cæruleum J. B.* 3. 86. *Eryngium totum cæruleum Eyſt.*

Eryngium Alpinum, Amethyſtinum, capitulo majore palleſcente.

Eryngium Amethyſtinum, Luſitanicum, minus, folio longiori.

Eryngium planum, minus C. B. Pin. 386. *Eryngium puſillum, planum J. B.* 3. 87. *Eryngium puſillum, planum, Moutoni Cluſ. Hiſt. clviij.*

Eryngium montanum, pumilum C. B. Pin. 386. *Eryngium pumilum J. B.* 3. 87. *Eryngium pumilum, Hiſpanicum Cluſ. Hiſt. clix.*

Eryngium capitulis Pſyllii, ex Sicilia Bocc. Rarior. Plant. 88.

Eryngium Americanum, fœtidum H. L. Bat.

Eryngium minus, paluſtre, odoratum V. Luſit.

Eryngium paluſtre, Luſitanicum, erectum, Pſyllii capitulo.

Eryngium paluſtre, Luſitanicum, corniculatum.

Eryngium paluſtre, Luſitanicum, humi fuſum.

Ab eo genere excludi debent *Eryngium arvenſe, foliis ſerræ ſimilibus C. B. Pin. quod ad Ammi genus revocavimus; & Eryngium montanum, minimum, capitulo magno C. B. Pin.* 386. *ad Cnicum revocandum.*

GENUS III.

Hydrocotyle.

Tab. 173.

HYDROCOTYLE est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, in orbem positis, & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, compositum ex duobus seminibus E, planis & semi-orbiculatis.

Hydrocotyles species sunt

Hydrocotyle vulgaris. *Ranunculus aquaticus, Cotyledonis folio C. B. Pin.* 180. *Cotyledon aquatica J. B.* 3. 781. *Aquatica Cotyledon, acris Septentrionalium Lob. Icon.* 387.

Hydrocotyle Zeylanica, Asari folio. *Asarina minor, Zeylanica Prodr. Par. Bat. Valeriana Zeylanica, palustris, repens, Hederæ terrestris folio Par. Bat.*

Hydrocotyle Americana, Nymphææ minoris folio. *Valerianella Coraſſavica, Nymphææ minoris folio Par. Bat.*

Hydrocotyle Americana, maxima, folio umbilicato, floribus in umbellam radiatam nascentibus Plum.

Hydrocotyle à vocibus Græcis ὕδωρ *aqua*, & κοτύλη *cavitas*, quasi diceretur Cotyledon aquatica, seu Planta aquatica, foliis cavis.

CLASSIS

CLASSIS VIII.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, Caryophyllæo.

FLOS CARYOPHYLLÆUS dicitur ille, qui componitur ex pluribus petalis in orbem positis, ex imo calyce tanquam è tubulo quodam emergentibus, ut in ipso Caryophyllo observare est; qua in re à Flore Rosaceo differt Flos Caryophyllæus.

SECTIO I.

De Herbis flore Caryophyllæo, cujus pistillum abit in fructum.

GENUS I.

Caryophyllus. *Oeillet.*

CARYOPHYLLUS est plantæ genus, flore A B, plurimis petalis C, constante in orbem positis, ex calyce D, cylindraceo & membranaceo, ad exortum squamato L, emergentibus. Pistillum autem E, ex eodem calyce surgit, abitque deindè in fructum F, cylindraceum pariter, apice dehiscentem G, calyce ipso involutum K, seminibus fœtum I, planis & quasi foliaceis, placentæ H, affixis. *Tab. 174.*

Caryophylli species sunt.

Caryophyllus maximus, ruber C. B. Pin. 207. *Caryophyllus maximus, plenus, flore rubro Eyst.*

Caryophyllus maximus, alter, lato Porri folio H. R. Par.

Caryophyllus maximus, variegatus C. B. Pin. 207. *Caryophyllus major, rubens & albicans, flore pleno, punctulis rubentibus, fortuitis asperso Lob. Icon.* 441. *Betonica coronaria, flore pleno, maxima, punctis rubris variegata J. B.* 3. 327.

Caryophyllus maximus & plenissimus, colore mixto, carneo, corniculis quibusdam carneis Bry.

Caryophyllus maximus & plenissimus, colore vario, in diversis foliis scarlatino, dilutius rubente, albo Bry.

Caryophyllus maximus & pleniſſimus, colore rubro, ſaturatiore, ſtamínulis tribus niveis in medio Bry.

Caryophyllus flore rotundo, maximo, colore ſcarlatino & albo vivaci mixto H. R. Par. *Coloſſe*.

Caryophyllus atropurpureus & nivis albedine bicolor, amplo flore H. R. Par. *Minerve*.

Caryophyllus maximus, flore pleno, violaceo & albido H. R. Par. *Henry le Grand*.

Caryophyllus maximus, amplo flore albo & vegeto, Cinnabaris rubore ſplendens H. R. Par.

Caryophyllus altilis, major C. B. Pin. 207. *Betonica coronaria, ſive Caryophyllus major, flore vario J. B.* 3. 327. *Caryophyllus multiplex Lob. Icon.* 441.

Caryophyllus totus albus Suvert. *Grand Chabot*.

Caryophyllus rubeus & Sanguineus Suvert.

Caryophyllus albus, lineis & notulis rubris diſtinctus Suvert.

Caryophyllus multiplex, flore ex purpura rubeſcente Eyſt.

Caryophyllus flore majore, partim carneus, partim albus, rubris ſtriis ac punctulis variegatus Eyſt.

Caryophyllus multiplex, ſingulis florum foliis è rubro & albo dimidiatim diviſis & punctatis Eyſt. *Suiſſe*.

Caryophyllus cocco ſaturatiore & niveo colore varius H. R. Par. *Atalante*.

Caryopyllus maximus, multiplex, ſubalbidus, punctulis intensè purpureis H. R. Par. *Gris de Roüen*.

Caryophyllus maximus, ex vivido candore & ſcarlatino colore mixtus H. R. Par. *Nompareil*.

Caryophyllus maximus, rotundo flore, obſcuro cocco & ſplendenti albedine perfuſo H. R. Par. *Semper auguſte*.

Caryophyllus maximus, multiplex, incarnato flore & albo variegatus H. R. Par. *Cleopatre*.

Caryophyllus flore amplo, albo, multiplici, ſuaverubente colore perfuſus H. R. Par. *Belle-roſe*.

Caryophyllus flore multiplici, maximo, lutosè albo, notulis & punctis velut rubigine pictis H. R. Par. *Le Chevalier*.

Caryophyllus plenus, colore umbilico tenus rubeſcens, inſtar florum Perſici Mali, foliis latioribus Eyſt.

Caryophyllus plenus, purpuraſcens, punctatis foliis Eyſt.

Caryophyllus purpureus, punctulis intensè purpurei coloris Eyſt.

Caryophyllus ſubviridi flore Suvert.

Caryophyllus albus, lineis Cremeſini coloris & Caryophyllus minor, albus, lineis purpuro-violaceis diſtinctus Suvert.

Caryophyllus miniatus, medio albeſcens Eyſt.

Caryophyllus pleno flore, colore violaceo Bry.

Caryophyllus pleno flore, Mali Aurantii colore C. B. Pin. 208. *Caryophyllus pleno flore, Sileſiacus, miniatus Cluſ. Hiſt.* 286. *Betonica coronaria, rara, flore phœniceo, pleno J. B.* 3. 327.

Caryophyllus dimidiâ parte Arantii colore, alterâ candida & permixta Bry.

Caryophyllus altilis, medius, dilutè violaceo flore H. R. Par. *Coulombin.*

Caryophyllus altilis, minor, flore luteo-pallefcente H. R. Par.

Caryophyllus altilis, minor, variegatus H. R. Par.

Carophyllus hortenfis, fimplex, flore majore C. B. Pin. 208. *Caryophyllus fylveftris, minor, vulgatior Lob. Icon.* 440.

Caryophyllus hortenfis, fimplex, flore majore, pallidè purpurafcente vel incarnato C. B. Pin. 208.

Caryophyllus fimplex, hortenfis, verficolor Eyft.

Caryophyllus major, fylveftris, variegatus Eyft.

Caryophyllus pleno flore, minor C. B. Pin. 208. *Hortorum Caryophyllus multiplex, minor, rubro ftriatus, verficolor, peramanus Lob. Icon.* 422.

Caryophyllus fupinus, flore pleno rubro, argenteis micis afperfo C. B. Pin. 208. *Caryophyllus 7, pleno flore Cluf. Hift.* 285.

Caryophyllus multiplex, laciniatus C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria five Caryophyllæus flos, folio tenuiffimè diffecto, flore pleno, purpurafcente J. B.* 3. 331. *Caryophyllus purpureus, flore multiplici, profundè laciniato Lob. Icon.* 442.

Caryophyllus multiplici laciniato flore incarnato Eyft.

Caryophyllus flore tenuiffimè diffecto C. B. P. 209. *Betonica coronaria, tenuiffimè diffecta five Caryophyllæa fuperba, elatior, vulgaris J. B.* 3. 330. *Superba alba, medio corollâ purpuro-violaceâ obfoletâ cincta Lob. Icon.* 450. *Mignardife.*

Caryophyllus flore tenuiffimè diffecto, carneo C. B. Pin. 210.

Caryophyllus flore tenuiffimè diffecto, albo C. B. Pin. 210. *Caryophyllus plumarius, albus Tabern. Icon.* 286.

Caryophyllus fylveftris, flore laciniato, albo, inodoro C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria five Caryophyllæa flore tenuiter laciniato, majore, albo, & dilutius rubente J. B.* 3. 331. *Superba major, flore albo Lob. Icon.* 449.

Caryophyllus fylveftris, alter, flore laciniato, odoratiffimo C. B. Pin. 210. *Superba Auftriaca Clufii Lob. Icon.* 451.

Caryophyllus fylveftris, alter, flore laciniato, odoratiffimo, candido C. B. Pin. 210.

Caryophyllus fylveftris, tertius, flore laciniato, ftaminulis corniculatis, odoratis C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria, minus ramofa, flore tenuiter fimbriato, albo, corniculis duobus emergentibus J. B.* 3. 332. *Caryophyllus fylveftris, v. Cluf. Hift.* 283.

Caryophyllus fylveftris, flore laciniato, fine corniculis, odoro C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria, fylveftris, flore fimplici, laciniato, rubro J. B.* 3. 328. *Caryophyllus fylveftris, flore fimplici, laciniato, rubro Lob. Icon.* 443.

Caryophyllus arborefcens, Creticus C. B. Pin. 208. *Prodr.* 104. *Betonica*

coronaria, arborea, Cretica J. B. 3. 328. Caryophyllus ſylveſtris, arboreus. P. Alp. Exot. 38.

Caryophyllus ſimplex, flore minore, pallidè rubente C. B. Pin. 207. *Caryophyllus ſylveſtris, tertius, flore pallido, ſuave-rubente Lob. Icon.* 443.

Caryophyllus ſimplex minor, flore punctato C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, minima, micis aureis aſperſa J. B.* 3. 329. *Caryophyllus alter, minimus, flore ſimplici, micis aureis aſperſo Lob. Icon.* 444.

Caryophyllus ſimplex, ſupinus, latifolius C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, ſive Caryophyllus minor, folio viridi, nigricante, repens, flore argenteis punctis notato J. B.* 3. 329. *Caryophyllus minimus, pulchellus, ſupinus, maculis aureis argenteiſve aſperſus Lob. Icon.* 444.

Caryophyllus ſimplex, ſupinus, anguſtifolius C. B. Pin. 208. *Caryophyllus Virgineus Tabern. Icon.* 283.

Caryophyllus barbatus, flore multiplici C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, latifolia, petræa, pleno flore rubro, vel ad purpuram accedente J. B.* 3. 333. *Caryophyllus minor Cartuſianorum, iij. Tabern. Icon.* 286.

Caryophyllus barbatus, flore multiplici, albo C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, latifolia, petræa, pleno flore albo J. B.* 3. 333. *Armeria alba, multiflora Suvert.*

Caryophyllus barbatus, flore roſeo C. B. Pin. 208. *Armeria multis & ſeparatim diſpoſitis floribus duplicibus & magnis coloreque ruberrimis Suvert.*

Caryophyllus barbatus, hortenſis, ſimplex, latifolius, flore carneo H. L. Bat.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, latifolius, ruber, foliis variegatis.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, latifolius, ruber C. B. Pin. 208. *Caryophyllus Carthuſianorum, 1. Tabern. Icon.* 285.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, latifolius, albus C. B. Pin. 209. *Flos Armerius, albus Eyſt.*

Caryophyllus barbatus, hortenſis, latifolius, diverſicolor C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, latifolia, petræa, flore punctulis albis notato J. B.* 3. 333. *Flos Armerius, variegatus Eyſt.*

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, latifolia, anguſtiore calyculo, foliis faſtigiatis cincto, ſuaverubente flore Lobelii, & Armerius ſimplex, flos Pannonicus Cluſii J. B.* 3. 333. *Armeria altera, ſuaverubente flore, ſed anguſtiore calyculo, foliolis faſtigiatis cincto Lob. Icon.* 448.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, flore planè rubro C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, flore lactei candoris, maculis aſperſo C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, flore niveo, oris carnei coloris C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, flore omnino niveo C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, floribus paucioribus, dilutius rubentibus & carnei coloris C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortensis, angustifolius, flore purpurascente, oris albis C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortensis, angustifolius, floribus primum lactei candoris, deindè omnino purpurascentibus C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, sylvestris C. B. Pin. 209. *Viola barbata, angustifolia Dalechampii J. B.* 3. 345. *Armeria sylvestris, altera, calyculo foliolis fastigiatis cincto Lob. Icon.* 448.

Caryophyllus sylvestris, prolifer C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, squamosa, sylvestris J. B.* 3. 335. *Armeria prolifera Lob. Icon.* 449.

Caryophyllus sylvestris, prolifer, flore albo.

Caryophyllus sylvestris, prolifer, flore singulari. *Caryophyllo prolifero affinis unico ex quolibet capitulo flore C. B. Pin.* 209. *Caryophyllus sylvestris, minimus Tabern. Icon.* 290.

Caryophyllus sylvestris, vulgaris, latifolius C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria sive Caryophyllus sylvestris, vulgatissimus J. B.* 3. 334. *Caryophyllus montanus* 1. *Tabern. Icon.* 287.

Caryophyllus montanus, multiflorus Tabern. Icon. 289.

Caryophyllus montanus, umbellatus, floribus variis luteis ferrugineis, Italicus Barr. Icon.

Caryophyllus sylvestris vulgaris, angustifolius C. B. Pin. 209. *Caryophyllus montanus, albus Tabern. Icon.* 288.

Caryophyllus sylvestris, flore magno, inodoro, hirsuto C. B. Pin. 209. *Caryophyllæus sylvestris ij. Clus. Hist.* 283.

Caryophyllus sylvestris, humilis, flore unico C. B. Pin 209. *Betonica coronaria sive Caryophyllæa, repens rubra & alba J. B.* 3. 328. *Caryophyllæus sylvestris* 1. *Clus. Hist.* 282.

Caryophyllus sylvestris, Carinthiacus ruber C. B. Pin. 209. *Caryophyllæus iiij. Clus. Hist.* 283.

Caryophyllus sylvestris, floribus lanuginosis, hirsutis C. B. Pin. 210. *Caryophyllus plumarius, purpuro cæruleus Tabern. Icon.* 287.

Caryophyllus sylvestris, floribus lanuginosis, hirsutis, candidis C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria, minus ramosa, flore tenuiter fimbriato, planè albo, sine corniculis J. B.* 3. 332.

Caryophyllus minimus, muralis C. B. Pin. 211. *Betonica coronaria, sive Tunica minima J. B.* 3. 337. *Tunica minima Lugd.* 1191.

Caryophyllus sylvestris, calidarum regionum. *Caryophylli flores sylvestres Cam. Epit.* 351.

Caryophyllus Alpinus, flore roseo, Umbilico virescente.

Caryophyllus, ab odore Caryophyllorum aromaticorum.

GENUS II.

Lychnis.

LYCHNIS est plantæ genus, flore A C, caryophyllæo plurimis scilicet petalis B D, constante in orbem positis, plerumque cordiformibus (duo- *Tab.* 175.

bus aut tribus foliolis E F, donatis, corollam G H, effigiantibus) ex calyce tubulato I, emergentibus. Piſtillum autem K, ex eodem calyce ſurgit, abitque deindè in fructum L, ut plurimùm in conum deſinentem, apice dehiſcentem M Q, calyce ipſo involutum T V, ſæpe unicapſularem, ſeminibus fœtum N R, ſubrotundis vel angulatis O S, interdum reniformibus, placentæ P, affixis.

Lychnidis ſpecies ſunt

Lychnis hirſuta, flore coccineo, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus Dod. Pempt.* 178.

Lychnis hirſuta, flore incarnato, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus Eyſt.*

Lychnis hirſuta, flore croceo, major C. B. Pin. 203.

Lychnis hirſuta, flore candido, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus, albus Eyſt. J. B.* 3. 344.

Lychnis hirſuta, flore variegato, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus, varius J. B.* 3. 344.

Lychnis hirſuta, flore miniato, major, C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus miniatus J. B.* 3. 344. *Eyſt.*

Lychnis foliis lævibus ac mollibus, flore ex puniceo purpuraſcente C. B. Pin. 203.

Lychnis flore coccineo, minor. C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus, minor Dod. Pempt.* 178.

Lychnis coronaria, Dioſcoridis ſativa, flore dilutè rubente C. B. Pin. 203. *Lychnis coronaria vulgo J. B.* 3. 340. *Lychnis coronaria Dod. Pempt.* 170.

Lychnis coronaria, Dioſcoridis ſativa, flore rubro & veluti flammeo fulgente C. B. Pin. 203.

Lychnis coronaria, ſativa, flore ruberrimo ſive coccineo H. L. Bat.

Lychnis coronaria, Dioſcoridis ſativa, alba C. B. Pin. 203. *Lychnis coronaria, alba Tabern. Icon.* 291.

Lychnis coronaria, ſativa, flore intus rubro, extus albo.

Lychnis coronaria, flore incarnato, punctato Eyſt.

Lychnis coronaria, ſativa, multiplex C. B. Pin. 204. *Lychnis coronaria, flore pleno J. B.* 3. 341. *Lychnis altera, rubra Lob. Icon.* 334.

Lychnis umbellifera, montana, Helvetica Zan. 128.

Lychnis ſylveſtris, alba, ſimplex C. B. Pin. 240. *Ocimoides album multis J. B.* 3. 344. *Ocimaſtrum ſive Ocimoides Tabern. Icon.* 299.

Lychnis alba, multiplex C. B. Pin. 204. *Ocimoides album, flore pleno J. B.* 3. 343. *Ocimaſtrum multiflorum Tabern. Icon.* 300.

Lychnis ſylveſtris, alba, ſimplex, folio longiori, glabro.

Lychnis ſylveſtris, alba, maritima, folio carnoſo.

Lychnis prolifera, flore viridi C. B. Pin. 204. *Lychnis agreſtis, abortiva, multiplici viridi flore Lob. Icon.* 263.

Lychnis Ocimaſtri facie, flore viridi Par. Bat.

Lychnis ſylveſtris ſive aquatica, purpurea, ſimplex C. B. Pin. 204. *Ocimoides purpureum multis J. B.* 3. 343. *Ocimaſtrum rubrum Tabern. Icon.* 299.

Lychnis purpurea, multiplex C. B. Pin. 204. *Lychnis agreſtis, multiflora Lob. Icon.* 336.

Lychnis purpurea, ſimplex, folio rotundiori, ſupina, præcox.

Lychnis ſegetum, major C. B. Pin. 204. *Pſeudomelanthium J. B.* 3. 341. *Nigellaſtrum Dod. Pempt.* 173.

Lychnis ſegetum, major, flore albo C. B. Pin. 204. *Pſeudomelanthium flore albo Eyſt.*

Lychnis ſegetum major, flore luteo, pallido. *Nigella ſylveſtris, flore luteo pallido Mor. H. R. Bleſ.*

Lychnis ſegetum, rubra, foliis Perfoliatæ C. B. Pin. 204. *Vaccaria Dod. Pempt.* 104. *J. B.* 3. 357.

Lychnis ſegetum, foliis Perfoliatæ, flore pallido C. B. Pin. 204.

Lychnis ſegetum, foliis Perfoliatæ, flore albo Joncq. Hort.

Lychnis ſylveſtris, quæ Behen album vulgo C. B. Pin. 205. *Been album officinarum J. B.* 3. 356. *Been album ſive Polemonium Dod. Pempt.* 172.

Lychnis ſylveſtris, quæ Behen album vulgo, flore pleno.

Lychnis ſylveſtris, quæ Behen album vulgo, flore ex viridi purpuraſcente C. B. Pin. 205.

Lychnis ſylveſtris, quæ Behen album vulgo, foliis anguſtioribus & acutioribus C. B. Pin. 205.

Lychnis Papaver ſpumeum, anguſtifolia, glabra, flore purpureo Mor. H. R. Bleſ.

Lychnis ſylveſtris, ſive Behen album Alpinum, folio rotundiore, hirſuto, purpuraſcente flore.

Lychnis maritima, repens C. B. Pin. 205. *Lychnis marina, Anglica Lob. Icon.* 337. *Lychnis marina, Anglicana J. B.* 3. 357.

Lychnis fruteſcens, Myrtifolia, Behen albo ſimilis C. B. Pin. 205. *Behen albo officinarum, ſimilis planta, ſempervirens J. B.* 3. 357. *Ocimaſtrum fruticoſum Cam. Hort. Icon. xxxiij. Saponaria fruteſcens, acutis foliis ex Sicilia Bocc. Rarior. Plant.* 58. *Saponaria altera, fruticoſior ex Sicilia Cæſalp.* 256.

Lychnis fruteſcens, Myrtifolia Behen albo ſimilis, flore albo H. L. Bat.

Lychnis noctiflora C. B. Pin. 205. *Ocimoides non ſpecioſum J. B.* 3. 344. *Ocimoides noctiflorum Cam. Hort. xxxiiij.*

Lychnis noctiflora, anguſtifolia, odorata. *Lichnide viſcoſa, peregrina, noctiflora, odorata Zan.* 127.

Lychnis montana, viſcoſa, alba, latifolia C. B. Pin. 205. *Polemonium petræum Geſneri J. B.* 3. 351. *Lychnis ſylveſtris ix. Cluſ. Hiſt.* 291. *Lychnis ſylveſtris Tabern. Icon.* 293.

Lychnis quæ Ocimoides minus ſive album Lugd. 683.

Lychnis viſcoſa, purpurea, latifolia, lævis C. B. Pin. 205. *Centaurium minus adulterinum quibuſdam, Lychnidis viſcidæ genus J. B.* 3. 355. *Lychnis ſylveſtris,* 1. *Cluſ.* 288.

Lychnis folio Gramineo, flore pleno Besl. Gazophyl.

Lychnis viſcoſa, alba, latifolia, lævis C. B. Pin. 205. *Muſcipula flore albo Eyſt.*

Lychnis viſcoſa, floribus foris purpuraſcentibus, intus albis C. B. Pin. 205. *Lychnis ſylveſtris, 2. è ſemine nata Cluſ. Hiſt. 294. Lychnis viſcoſa, Italica, floribus orbiculatis, albis, extus incarnatis, ſubhirſuta, latifolia Par. Bat.*

Lychnis viſcoſa, floribus foris purpuraſcentibus, intus albis, caulibus & capſula glabris, floribus orbiculatis Par. Bat.

Lychnis viſcoſa, floribus foris purpuraſcentibus, intus albis, foliis brevi lanugine aſperſis & florum petalis anguſtioribus Par. Bat.

Lychnis viſcoſa, foliis brevi lanugine aſperſis C. B. Pin. 205. *Lychnis ſylveſtris, è ſemine nata 1. Cluſ. Hiſt. 293.*

Lychnis viſcoſa, foliis lanuginoſis, floribus carneis C. B. Pin. 206. *Lychnis ſylveſtris 3. è ſemine nata Cluſ. Hiſt. 294.*

Lychnis viſcoſa, flore muſcoſo, majuſculo, quæ ſterilis C. B. Pin. 206. *Muſcipula muſcoſo flore, ſive Ocimoides belliforme J. B. 3. 350.*

Lychnis viſcoſa, flore muſcoſo, minore & ſeminifera C. B. Pin. 206. *Seſamoides magnum, Salmanticum Cluſ. Hiſt. 295.*

Lychnis viſcoſa, flore muſcoſo, minor H. R. Par. *Lychnis flore muſcoſo, capillaceo Mor. H. R. Bleſ. Otites, Lychnidis ſylveſtris genus Tabern. Icon. 820.*

Lychnis auriculæ Urſi facie C. B. Pin. 206. *Viſcago Auriculæ facie, Cretica J. B. 3. 351. Lychnis ſylveſtris, latifolia Cluſ. Hiſt. 294.*

Lychnis ſylveſtris, lanuginoſa, major C. B. Pin. 206. *Lychnis ſylveſtris, Lanugine caneſcens, flore majuſculo, rubeſcente Cluſio 5. J. B. 3. 349. Lychnis ſylveſtris, v. Cluſ. Hiſt. 289.*

Lychnis ſylveſtris, lanuginoſa, minor C. B. Pin. 206. *Lychnis parva J. B. 3. 352. Lychnis ſylveſtris, vj. Cluſ. Hiſt. 290.*

Lychnis ſylveſtris, quæ Saponaria vulgo. *Saponaria major, lævis C. B. Pin. 206. Saponaria vulgaris J. B. 3. 346. Saponaria Dod. Pempt. 179.*

Lychnis ſeu Saponaria, flore pleno. *Saponaria flore pleno Corn. 209.*

Lychnis pratenſis, flore laciniato, ſimplici Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 537. *Flos cuculi, Odontidis quibuſdam J. B. 3. 347. Caryophyllus pratenſis, flore laciniato, ſimplici, ſive Flos cuculi C. B. Pin. 610. Armerius ſylveſtris Dod. Pempt. 177.*

Lychnis pratenſis, flore laciniato, ſimplici, ſuaverubente.

Lychnis pratenſis, flore laciniato, ſimplici, albo. *Caryophyllus pratenſis, flore laciniato, ſimplici ſive Flos cuculi, flore albo C. B. Pin. 210.*

Lychnis pratenſis, flore laciniato, pleno, ampliore purpureo. *Flos cuculi flore multiplicato, purpureo J. B. 3. 348. Odontidis Plinii, pleno flore Cluſ. Hiſt. 293.*

Lychnis pratenſis, flore laciniato, pleno, ampliore, albo. *Flos cuculi flore multiplicato altero, albo J. B. 3. 348.*

Lychnis pratenſis, flore laciniato, pleno, minore. *Caryophyllus pratenſis, multiplex,*

multiplex, humilior, minore flore H. R. Par. Petite Veronique.

Lychnis ſylveſtris, latifolia, calyculis turgidis ſtriatis C. B. Pin. 205. *Muſcipula major, calyce turgido, ventrioſo J.B. 3. 349. Lychnis ſylveſtris, tertia Cluſii calyculis ſtriatis Lob. Icon.* 339.

Lychnis ſylveſtris, anguſtifolia, calyculis turgidis, ſtriatis C. B. Pin. 205. *Muſcipulæ majori calyce ventrioſo ſimilis J. B.* 3. 350. *Lychnis ſylveſtris, altera, incana, calyculis ſtriatis Lob. Icon.* 338.

Lychnis ſupina, Sicula, calyce ampliſſimo, ſtriato. *Lychnis ſpecioſiſſima, flore æquatè purpureo, granatinâ ſeu ſaturatè rubrâ nubeculâ per medium ſegmentato H. Cathol.*

Lychnis ſylveſtris, pluribus foliis ſimul junctis C. B. Pin. 205. *Lychnis ſylveſtris, viij. Cluſ. Hiſt.* 290. *Lycnis ſylveſtris, foliis anguſtis & pluribus ex geniculis ſingulis, Cluſio* 1. *in Hiſp.* 8. *in Poſt. J. B.* 3. 348.

Lychnis ſylveſtris, viſcoſa, rubra, anguſtifolia C. B. Pin. 205. *Lychnis ſylveſtris, iiij. Cluſ. Hiſt.* 289. *Odontidi ſive flori cuculi affinis, Lychnis ſylveſtris* 1. *Cluſii Pan.* 4. *Hiſt. J. B.* 3. 348.

Lychnis ſylveſtris, viſcoſa, anguſtifolia, alba, H. Edimb.

Lychnis ſylveſtris, viſcoſa, rubra, altera C. B. Pin. 205. *Muſcipula viſcaria ſive Lychnidis ſpecies J. B.* 3. 349. *Lychnis ſylveſtris, iij. Cluſ. Hiſt.* 289.

Lychnis hirta, anguſtifolia, Cretica C.B. Pin. 206. *Ocimoides flore rubro, minus, Creticum J. B.* 3. 352. *Lychnis ſylveſtris, vij. Cretica Cluſ. Hiſt.* 290.

Lychnis vel Ocimoides repens, montanum C. B. Pin. 206. *Saponaria minor quibuſdam J. B.* 3. 344. *Ocimoides repens, Polygonifolia Lob. Icon.* 341.

Lychnis Alpina, pumila, folio Gramineo, ſive muſcus Alpinus, Lychnidis flore C. B. Pin. 206. *Muſcus Alpinus, flore inſigni, dilutè rubente J. B.* 3. 768. *Ocimoide moſcoſo, Alpino Pon. Ital. Bald.* 199.

Lychnis Alpina, pumila, folio Gramineo, ſive Muſcus Alpinus Lychnidis flore niveo C. B. Pin. 206.

Lychnis maritima, procumbens ſtrictiſſimis longis foliis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 545.

Lychnis longioribus foliis incanis, florum petalis quinis, non bifidis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 545.

Lychnis minima, hiſpida, noctiflora Bot. Monſp. App.

Lychnis viſcoſa, foliis inferioribus Bellidi minori ſimilibus, flore minimo, carneo aut rubro H. R. Monſp.

Lychnis ſylveſtris, minima, flore muſcoſo Bot. Monſp. *Lychnis viſcoſa, erecta, annua, Caryophylloides Raii Syllog.*

Lychnis foliis glabris, calyce duriore Bocc. Rarior. Plant. 27.

Lychnis ſylveſtris, hirſuta, perennis, foliis Cochleariæ Britannicæ, flore amplo Saponariæ Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 541.

Lychnis ſylveſtris, hirſuta, annua flore minore, carneo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 541.

Lychnis Chalepenſis, annua, foliis parum hirtis & anguſtis, floſculis carneis, pediculis infirmis, biuncialibus inſiſtentibus, capſulis ferè rotundis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 541.

Lychnis glabra, annua, foliis oblongis, mucronatis, flore amplo rubello, capſulâ oblongâ, pyramidali Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 542.

Lychnis ſylveſtris, alba, ſpicâ reflexâ Bot. Monſp. *Lychnis ſylveſtris, altera Monſpelienſium, ſpicâ nutante H. R. Par.*

Lychnis hirta, minor, flore variegato H. R. Par. 99. *Lychnis hirſuta, flore eleganter variegato Raii Hiſt.* 997.

Lychnis ſylveſtris, fugaci flore H. R. Par.

Lychnis noctiflora, minima, flore exiguo Bocc. Rarior. Plant. 92.

Lychnis parva, flore rubello, è calyce oblongo, anguſto, Meſſanenſis Raii Hiſt. 995.

Lychnis flore albo, minimo Raii Hiſt. 996.

Lychnis erecta, parva, flore rubello, folio longo, anguſto Raii Hiſt. 997.

Lychnis minor, ſaxifraga Pluk. Almag. Bot. *Caryophyllus ſaxifragus C. B. Pin.* 211. *ſaxifraga antiquorum quibuſdam J. B.* 3. 338. *ſaxifraga magna Matthioli & Italorum Lob. Icon.* 428. *Saxifrage ordinaire, ou Caſſepierre.*

Lychnis ſaxatilis, Alpina, glabra, pumila. *Alſine Alpina, glabra C. B. Pin.* 251. *Auricula muris Alpina, glabra, ſive Lychnis glabra, minima aut Caryophyllæi minima ſpecies, flore albo. J. B.* 3. 360.

Lychnis multiflora, elatior, Linariæ folio, parvo flore. *Saponaria Lychnidis folio, floſculis albis, an Condiſi Arabum C. B. Pin.* 206. *Lanaria ſive Struthium Dioſcoridis Imperato J. B.* 3. 347. *Struthio di Dioſcoride, Radicetta, Herba lanaria de noſtrati Imper.* 661.

Lychnis Alpina, Linifolia, multiflora, peramplâ radice. *Lychnis Alpina, glabra, Caryophylli holoſtei flore Mor. H. R. Bleſ.*

Lychnis annua, minima, flore carneo, lineis purpureis diſtincto. *Betonicæ ſive Tunicæ annuæ ſimilis planta J. B.* 3. 338.

Lychnis Luſitanica, annua, Bellidis folio, flore purpureo.

Lychnis Luſitanica, annua, Bellidis folio, flore carneo.

Lychnis peregrina, Lavendulæ folio. *Lychnis Æthiopica, noctiflora, ſpicâ foliis Breyn. Faſcic.*

Lychnis maritima, pulverulenta, folio carnoſo.

Lychnis maritima, annua, Hiſpanica, Salicis folio.

Lychnis Hiſpanica, Kali folio, multiflora. *Kali verniculatum, albo globoſo flore Barr. Icon.*

Lychnis Pyrenaica, umbellifera, minima.

Lychnis minima, ſaxatilis, umbellata, Holoſtii folio, caule nudo.

Lychnis Hiſpanica, Valerianæ rubræ folio, purpuraſcente flore.

Lychnis maritima, Gadenſis, anguſtifolia.

Lychnis Luſitanica, paluſtris, folliculo ſtriato.

Lychnis Luſitanica, montana, glutinoſa, fœtida.

Lychnis Hiſpanica, capillaceo folio.

Lychnis pumila, ſaxatilis, Juniperi folio.

Lychnis corniculata, minor ſive anguſtifolia, ſaxatilis Bocc. Muſ. Part. 2. 50. Tab. 43.

Lychnis maritima, pinguis, ex Corsica Bocc. Muſ. Part. 2. 65. Tab. 54.
Lychnis erecta, Veronicæ foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 170. Tab. 118.
Lychnis à Caryophyllo differt calyce ſimplici, ad exortum non ſquamato, ſemine reniformi vel angulato, tum & coronâ quæ medium florem occupare ſolet. Caryophyllus autem calyce veluti gemino donatur, & ſemine foliaceo, ſed coronâ caret.

GENUS III.

Cucubalus.

CUCUBALUS eſt plantæ genus, flore A B, caryophyllæo, plurimis ſcilicet petalis C, conſtante, in orbem poſitis, ex calyce D, membranaceo emergentibus. Piſtillum autem E, ex eodem calyce ſurgit, abitque in fructum mollem, ferè ovatum, ſeu baccam F, ſeminibus fœtam G H, plerumque reniformibus I. *Tab. 176.*

Cucubali ſpeciem unicam novi.

Cucubalus Plinii Lugd. 1429. *Alſine ſcandens, baccifera C. B. Pin.* 250. *Cucubalum quibuſdam, vel Alſine Baccifera J. B.* 2. 175.

GENUS IV.

Linum. *Lin.*

LINUM eſt plantæ genus, flore A, caryophyllæo, plurimis ſcilicet petalis B, conſtante, in orbem poſitis, ex calyce C, polyphyllo & quaſi tubulato emergentibus. Piſtillum autem D, ex eodem calyce ſurgit, abitque deinde in fructum E, ferè globoſum, plerumque acuminatum, ex pluribus capſulis compoſitum F G, introrſum dehiſcentibus, ſemine fœtis H I, plano, ferè ovato, hinc obtuſo, inde verò ut plurimùm acuto. *Tab. 176.*

Lini ſpecies ſunt

Linum ſativum C. B. Pin. 214. *Linum J. B.* 3. 450. *Linum ſativum vulgare cæruleum Lob. Icon.* 412.

Linum ſativum, latifolium, Africanum, fructu majori.

Linum perenne, majus, cæruleum, capitulo majore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 573.

Linum perenne, minus, cæruleum, capitulo minore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 573.

Linum arvenſe C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, ſativum planè referens J. B.* 3. 452. *Sylveſtre Linum Trag.* 354.

Linum ſylveſtre, latifolium, hirſutum, cæruleum C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, latifolium, hirſutum, flore cæruleo J. B.* 3. 453. *Linum ſylveſtre* 1. *latifolium Cluſ. Hiſt.* 317.

Linum ſylveſtre, latifolium, hirſutum, candidum C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, latifolium, lanuginoſum, flore candido, purpureis lineis ſtriato J. B.* 3. 454. *Linum ſylveſtre, latifolium, ij. Cluſ. Hiſt.* 317.

Linum fruticoſum, niveum C. B. Pin. 214. *Linum fruteſcens, flore omnino*

candido J. B. 3. 453. Linum ſylveſtre 7. fruticoſum Cluſ. Hiſt. 319.

Linum ſylveſtre, latifolium, luteum C. B. Pin. 214. *Linum latifolium, luteum J. B. 3. 454. Linum ſylveſtre iij. latifolium Cluſ. Hiſt. 317.*

Linum ſylveſtre, luteum, foliis ſubrotundis C. B. Pin. 214. *Linifolia Campanula lutea J. B. 2. 817. Campanula lutea, Linifolia, Montis Lupi, flore Volubilis Lob. Icon. 414.*

Linum luteum, ad ſingula genicula floridum C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, latifolium Col. Part. 2. 80.*

Linum fruticoſum, ſubflavum C. B. Pin. 214. *Linum fruteſcens, ſubflavum Prodr. 107.*

Linum ſylveſtre, Creticum, arboreum, luteum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 573. *Linum arboreum P. Alp. Exot. 18.*

Linum ſylveſtre, minus, luteum, annuum, folio latiore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 574.

Linum ſylveſtre, minus, luteum, annuum, folio anguſtiore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 574.

Linum maritimum, luteum C. B. Pin. 214. *Linum luteum, Narbonenſe J. B. 3. 454. Linum ſylveſtre Dod. Pempt. 534.*

Linum ſylveſtre, cæruleum, folio acuto C. B. Prodr. 107. *Linum ſylveſtre, anguſtifolium, cæruleo amplo flore Bot. Monſp.*

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, albo C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, floribus albis Lob. Icon. 414.*

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, intensè cæruleo C. B. Pin. 214.

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, violaceo C. B. Pin. 214.

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, albo, lineis purpureis diſtincto C. B. Pin. 214.

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, flore magno, cæruleo, veluti cinereo C. B. Pin. 214. *Lini ſylveſtris v. anguſtifolii aliud genus Cluſ. Hiſt. 318.*

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, floribus dilutè purpuraſcentibus vel carneis C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, anguſtifolium, album, lineis in umbilico purpureis J. B. 3. 453. Linum ſylveſtre vj. anguſtifolium Cluſ. Hiſt. 318.*

Linum anguſtifolium, album, ramuſculis per terram ſparſis H. R. Par.

Linum ſylveſtre, anguſtis & denſioribus foliis, flore minore C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre, tenuifolium Lob. Icon. 413.*

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, foliis rarioribus C. B. Pin. 214. *Linum ſylveſtre ij. Tabern. Icon. 822.*

Linum ſylveſtre, anguſtifolium, foliis rarioribus, flore albo C. B. Pin. 214.

Linum pratenſe, floribus exiguis C. B. Pin. 214. *Alſine verna, glabra, floſculis albis vel potius Linum minimum J. B. 3. 455.*

Linum foliis aſperis, umbellatum, luteum Bot. Monſp. 164. *Lithoſpermum Linariæ folio, Monſpeliacum C. B. Pin. 259. Paſſerina Lobelii J. B. 3. 454.*

Linum Luſitanicum, luteum, floribus ſpicatim diſpoſitis.

Linum Anguſtifolium, fruticoſum, Valentinum, foliis rigidis & aculeatis.

Linum Luſitanicum, capillaceo folio.

Linum Alpinum, Laricis folio.

SECTIO II.

De Herbis, flore Caryophyllæo, cujus piſtillum abit in ſemen calyce ipſo involutum.

GENUS I.

Statice.

STATICE eſt plantæ genus, flore A, in capitulum ferè ſphæricum collecto, calyce communi ſquamato K, donatum. Capitulum autem ex pluribus floribus B, componitur caryophyllæis, plurimis ſcilicet petalis C, conſtantibus è calyce proprio D, infundibuliformi emergentibus. Piſtillum pariter E, ex eodem calyce ſurgit, abitque deinde in ſemen F H, oblongum, calyce G, ceu capſulâ involutum. *Tab. 177.*

Statices ſpecies ſunt

Statice Lugd. 1190. *Caryophyllus montanus, major, flore globoſo C. B. Pin. 211. Caryophyllæus flos aphyllocaulos vel Junceus major J. B. 3. 336. Gramen polyanthemum, majus Dod. Pempt. 564.*

Statice montana, minor. *Caryophyllus montanus, minor C. B. Pin. 211. Caryophyllæus flos aphyllocaulos vel Junceus minor J. B. 3. 336. Gramen polyanthemum, minus Dod. Pempt. 564.*

Statice Alpina, major, flore albo. *Caryophyllus Alpinus, major, flore albo, globoſo H. R. Par.*

Statice montana, minima. *Caryophyllus montanus, minimus, flore globoſo H. R. Par. Caryophyllus marinus, minimus, flore globoſo Mor. H. R. Bleſ.*

Statice Luſitanica, Scorzoneræ folio.

Statice Luſitanica, fruticoſa, maritima, magno flore.

Statice Luſitanica, capillaceo folio, major.

Statice Luſitanica, capillaceo folio, minima.

Statice maritima, humillima, folio capillaceo, rigido.

GENUS II.

Limonium.

LIMONIUM eſt plantæ genus, flore A, I, C, K, caryophyllæo, plurimis ſcilicet petalis B L, plerumque conſtante, è calyce infundibuliformi E, F, M, emergentibus. Piſtillum pariter D, N ex eodem calyce ſurgit, abitque deinde in ſemen G, O, P, oblongum, calyce ipſo ceu capſulâ involutum. Occurrunt & Limonii ſpecies, quarum flores Q, R, S monopetali ſunt infundibuliformes, multifidi, cæterarum ſpecierum flores mentientes. *Tab. 177.*

Limonii ſpecies ſunt

Limonium maritimum, majus C. B. Pin. 192. *Limonium majus multis, aliis*

Behen rubrum J. B. 3. App. 876. Valerianæ rubræ similis pro Limonio missa Dod. Pempt. 351.

Limonium maritimum, majus, alterum, serotinum, Narbonense H. R. Par.

Limonium maritimum, minus, Oleæ folio C. B. Pin. 192. *Parvum Limonium, Narbonense, Oleæfolium Lob. Icon. 295. Limonium minus J. B. 3. App. 877.*

Limonium parvum, Bellidis minoris folio C. B. Pin. 192. *Limonium pumilum Clus. Hist. lxxxij.*

Limonium minus, Bellidis folio, flagellis Fœniculaceis Bocc. Mus. Part 2. 143. Tab. 103.

Limonium maritimum, minus, foliolis cordatis C. B. Pin. 192. *Prodr. 99. J. B. 3. App. 877.*

Limonium maritimum, minimum C. B. Pin. 192. *Prodr. 99. J. B. 3. App. 877. Bocc. Rarior. Plant. 25.*

Limonium minus, flagellis tortuosis Bocc. Mus. Part. 2. 143. Tab. 103.

Limonium peregrinum, foliis Asplenii C. B. Pin. 192. *Limonium quibusdam rarum J. B. 3. App. 877. Limonium peregrinum Clus. Cur. post. in fol. 33.*

Limonium marinum, fruticosum, hirsutum Bocc. Rarior. Pant. 25.

Limonium fruticosum, glabrum. *Limonium fruticosum Bot. Monsp. App.*

Limonium reticulatum, supinum Bocc. Rarior. Plant. 83.

Limonium Siculum, folio cordato Bocc. Rarior. Plant. 64.

Limonium minus, annuum, bullatis foliis vel Echioides Bot. Monsp. *Limonium maritimum, annuum, foliolis bullatis H. R. Par.*

Limonium Lusitanicum, foliis lanceolatis.

Limonium Lusitanicum, Auriculæ Ursi folio.

Limonium maritimum, villosis foliis, Lusitanicum Pluk. Almag. Bot. *Limonium Lychnidis coronariæ folio V. Lusit.*

Limonium peregrinum, caule appendicibus crispis adaucto Pluk. Almag. Bot. *Limonium Africum, humile & elatius Park. Theat. 1234.*

Limonium foliis Halimi Bross. *Limonium Hispanicum, frutescens, Portulacæ marinæ folio. Limonium sine gallis Bocc. Rarior. Plant. 32.*

Limonium lignosum, gallas ferens Bocc. Rarior. Plant. 34.

Limonium Hispanicum, Plantaginis foliis bullatis.

Limonium Hispanicum, Plantaginis foliis glabris.

Limonium Hispanicum, multifido folio. *Limonium Ferulaceo folio V. Lusit.*

Limonium Valentinum, Statices folio, capite glomerato.

Limonium Hispanicum, articulatum & cæsium.

Limonium differt à Statice florum ordine, qui plerumque longâ serie disponuntur & calyce communi carent, cum Statices flores in capitulum colligantur calyce communi donatum.

Lib. 4. cap. 16. Limonium à voce Græca λειμὼν *Pratum*: nascitur enim (ut ait Dioscorides) in pratis & palustribus locis.

CLASSIS IX.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore Liliaceo.

FLOS LILIACEUS dicitur ille, qui vel conflatur ex petalis ſex, rarò tribus, vel in ſex partes ſecatur. Hinc autem proprium eſt ut piſtillum ejus aut calyx abeat in capſulam in terna loculamenta ſemper diviſam. Tales ſunt flores Tulipæ, Hyacinthi, Aſphodeli, Ephemeri, qui Liliacei appellantur; non tantùm quod maxima eorum pars ad Lilii formam quodammodo accedat, ſed quòd fructum poſt ſe relinquant ſemper tricapſularem, qualis eſt fructus Lilii.

SECTIO I.

De Herbis, flore Liliaceo, monopetalo, in ſex partes ſecto cujus piſtillum abit in fructum.

GENUS I.

Aſphodelus. *Aſfodele.*

ASPHODELUS eſt plantæ genus, flore liliaceo, monopetalo A B, in ſex partes ſecto, ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, ferè globoſum, carnoſum & trigonum, apice dehiſcentem E, in tria loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum G, triangularibus. *Tab.* 178.

Aſphodeli ſpecies ſunt

Aſphodelus albus, ramoſus, mas C. B. Pin. 28. *Aſphodelus major, flore albo, ramoſus J. B.* 2. 625. *Aſphodelus* 1. *Cluſ. Hiſt.* 196.

Aſphodelus albus, ramoſus, minor, ſeu ramoſus, alter H. R. Par.

Aſphodelus albus, non ramoſus C. B. Pin. 28. *Aſphodelus major, flore albo, non ramoſus J. B.* 2. 625. *Aſphodelus ij. Cluſ. Hiſt.* 197.

Aſphodelus purpuraſcens, foliis maculatis C. B. Pin. 28. *Aſphodelus flore ſuave-rubente Lob. Icon.* 91.

Aſphodelus foliis compreſſis, aſperis, caule patulo.

Aſphodelus luteus flore & radice C. B. Pin. 28. *Aſphodelus luteus J. B.* 2. 632. *Aſphodelus luteus, minor, Iphyon Theophraſti & Anguillaræ, Erizembac Arabum Lob. Icon.* 91.

Aſphodelus Africanus, anguſtifolius, luteus, minor.

Aſphodelus ſpiralis, luteus, Italicus, flore magno H. R. Par.

Alphodelus albus minimus, C. B. Pin. 29. *Alphodelus minimus, albus J. B.* 2. 631. *Alphodelus minimus Cluſ. Hiſt. App.* 1. *cclviij.*

Aſphodelus foliis fiſtuloſis C. B. Pin. 29. *Aſphodelus minor, flore fiſtuloſo J. B.* 2. 631. *Aſphodelus minor Cluſ. Hiſt.* 197.

Aſphodelus differt à Phalangio florum formâ.

GENUS II.

Lilio-Aſphodelus. *Lis-Asfodele.*

Tab. 179.

LILIO-ASPHODELUS eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, monopetalo, inferiùs tubulato B, ſuperiùs in ſex partes ſecto & ampliato, ex cujus fundo ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, ferè ovatum & trigonum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum F, ſubrotundis. His notis addi poteſt radix G, Napiformis.

Lilio-Aſphodeli ſpecies ſunt

Lilio-Aſphodelus luteus Park. Par. 148. *Lilium luteum, Aſphodeli radice C. B. Pin.* 80. *Lilium Aſphodeli radice, luteum, ſive Lilio-Aſphodelus quorundum, flore luteo J. B.* 2. 700. *Lis-Aſphodele à fleur jaune.*

Lilio-Aſphodelus luteus, minor. *Lilium luteum, Aſphodeli radice, minus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 412.

Lilio-Aſphodelus phœniceus Park. Par. 148. *Lilium rubrum, Aſphodeli radice C. B. Pin.* 80. *Lilium radice Aſphodeli, phœniceum ſive Lilio-Aſphodelus quibuſdam J. B.* 2. 701.

Lilio-Aſphodelus phœniceus, minor. *Lilium rubrum, Aſphodeli radice, minus. H. L. Bat.*

Lilio-Aſphodelus Americanus, flore umbellato, albo, coſtâ purpureâ notato Plum.

Lilio-Aſphodelus Americanus, foliis Aloes, flore umbellato, maximo, odoratiſſimo Plum.

Lilio-Aſphodelus Americanus, bifolius, flore ſingulari, purpureo Plum.

Lilio-Aſphodelus à Lilio & Aſphodelo; quaſi diceres plantam floribus Lilii, Aſphodeli radice.

GENUS III.

Hyacinthus. *Jacinte.*

Tab. 180.

HYACINTHUS eſt plantæ genus, flore ABC, liliaceo, monopetalo, in ſex partes ſecto & quaſi campaniformi, tubulato, ex cujus fundo ſurgit piſtillum DE, quod deinde abit in fructum FI, ſubrotundo, ferè trigonum, in terna loculamenta G, diviſum, ſeminibuſque fœtum modò ſubrotundis H, modò planis K.

Hyacinthi ſpecies ſunt

Hyancinthus oblongo flore, cæruleus, major, C. B. Pin. 43. *Hyacinthus anglicus ſive Belgicus* J. *B.* 2. 585. *Hyacinthus non ſcriptus Dod. Pempt.* 216.

Hyacinthus

Hyacinthus oblongo flore amethystino major C. B. Pin. 43.

Hyacinthus oblongo flore Violæ nigræ, major C. B. Pin. 43. *Hyacinthus Hispanicus, flore violaceo Eyst.*

Hyacinthus Anglicus, flore incarnato Eyst.

Hyacinthus Anglicus, cinericius Eyst.

Hyacinthus non scriptus, flore candido Dod. Pempt. 215.

Hyacinthus oblongo flore ex cæruleo & albo mixto H. L. Bat.

Hyacinthus oblongo flore fusco C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Mauritanicus Clus. Hist. App. 1. cclvij. J. B. 2. 588.*

Hyacinthus obsoleto flore C. B. Pin. 44. *Hyacinthus obsoletior, Hispanicus, Anglico similis J. B. 2. 587. Hyacinthus obsoleti coloris, Hispanicus, serotinus Clus. Hist. 177.*

Hyacinthus obsoletus Clusii, flore obsoleto viridi Suvert.

Hyacinthus obsoleto flore, alter C. B. Pin. 44. *Hyacinthus serotinus, obsoleto colore Eyst.*

Hyacinthus serotinus, albicans C. B. Pin. 44. *Hyacinthus serotinus, facie Orientalis Eyst.*

Hyacinthus oblongo flore flavo-viridi C. B. Pin. 44. *Hyacinthus obsoletus, Æthiopicus Clus. Cur. post. in fol. 19.*

Hyacinthus oblongo cæruleo flore minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus minor, Hispanicus, angustifolius, cæruleus J. B. 2. 587. Hyacinthus minor, Hispanicus, Orientalis facie, flore cæruleo Clus. Cur. post. in fol. 18.*

Hyacinthus oblongo albo flore, minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus minor, Hispanicus, angustifolius, albus J. B. 2. 587. Hyacinthus minor, Hispanicus, Orientalis facie, albo flore Clus. Cur. post. in fol. 18.*

Hyacinthus minor, Hispanicus, Orientalis facie, flore mixto Clus. Cur. post. in fol. 18.

Hyacinthus oblongo flore suaviter rubente, minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus flore rubro Lob. Ad. Part. 2. 487.*

Hyacinthus floribus Campanulæ uno versu dispositis C. B. Pin. 44. *Hyacinthus totus albus, Campanila J. B. 2. 586. Lob.*

Hyacinthus floribus Campanulæ, utrinque dispositis C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Neapolitanus Suvert.*

Hyacinthus Orientalis, caule maculato C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis quibusdam Constantinopolitanus J. B. 2. 575. Hyacinthus Orientalis, Græcus Lob. Icon. 104.*

Hyacinthus Orientalis, caule maculato, flore violaceo H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, purpureus C. B. P. 44. *Hyacinthus Orientalis, purpuro-rubeus Lob. Icon. 104. J. B. 2. 576.*

Hyacinthus Orientalis, flore cæruleo, calyce brevi, polyanthos H. R. Par.

Hyacinthus flore purpureo, albo Eyst.

Hyacinthus Orientalis exalbidus C. B. Pin. 44.

Hyacinthus Orientalis, albus, primus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus brumalis, albus J. B. 2. 577. Hyacinthus Orientalis, albus Lob. Icon. 105.*

Hyacinthus Orientalis, albore splendido H. R.P. *Hyacinthus Orientalis, argenteo colore Eyst.*

Hyacinthus Orientalis, brumalis, flore cæruleo, foliis infernâ parte maculis purpureis notatis H. L. Bat.

Hyacinthus Orientalis, albus, alter C. B. Pin. 44. *Hyacinthus brumalis, Orientalis, albus Lob. Icon.* 106.

Hyacinthus Orientalis, maximus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis, major Dod. Pempt.* 216.

Hyacinthus Orientalis, maximus, flore albo H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, maximus, calyculis suaverubentibus H. R. P.

Hyacinthus Orientalis, polyanthos, flore cinerei coloris H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, polyanthos, flore argenteo H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, flore violaceo, odoratissimo H. R. P.

Hyacinthus Orientalis, maximus, flore incarnato H. L. Bat.

Hyacinthus Amethystinus, pleno flore campanulato magno Ducis Hetruriæ H. R. Par.

Hyacinthus præcox, albus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus præcox, flore albo Caccini Clus. Cur. post. in fol.* 16.

Hyacinthus Orientalis, latifolius C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, πολυανθὴς alter Clus. Hist.* 175.

Hyacinthus Orientalis, variegatus, phœniceis calyculis, subtus rubentibus, vel floribus anteriùs albescentibus, aversâ parte purpurascentibus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, variegatus & Hyacinthus Orientalis, mixtus Eyst.*

Hyacinthus maximus, polyanthos C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Jacobus, albus, multis floribus, Italicus Suvert.*

Hyacinthus Orientalis, maximus, flore amœnè cæruleo, polyanthos H. R. Par. *Passetous.*

Hyacinthus Orientalis, ramosus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, πολυκλαδὴς Clus. Hist.* 147.

Hyacinthus Orientalis, florum foliis reflexis & variegatis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, reflexis foliis, colore violaceo Eyst.*

Hyacinthus Orientalis violaceo colore, albis lineis Eyst.

Hyacinthus Orientalis, caule folioso C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Asiaticus, φυλλοφόρῳ caule Clus. Cur. post. in fol.* 16.

Hyacinthus Orientalis, serotinus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, serotinus, mixtus Eyst.*

Hyacinthus Orientalis, serotinus, floribus erectis, candidis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, serotinus, erectis candidis floribus Eyst.*

Hyacinthus Orientalis, serotinus, floribus erectis, cæruleis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, serotinus, erectis floribus cæruleis Eyst.*

Hyacinthus Orientalis, serotinus, striatus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus minimus, serotinus, elegans, flosculis Hyacinthi Orientalis Adv. Par. 2. App.* 510.

Hyacinthus Orientalis, flore duplici C. B. Pin. 45. *Eyst*

Hyacinthus orientalis, flore duplici, cæruleo C. B. Pin. 45.

Hyacinthus Orientalis, flore duplici, cæruleo, Romanus dictus H. L. Bat.

Hyacinthus Orientalis, flore purpureo, pleno H. L. Bat.

Hyacinthus Orientalis, flore cæruleo, pleno C. B. Pin. 45.

Hyacinthus Orientalis, flore ſubcæruleo, pleno, maximus Belgarum H. R. Par.

Hyacinthus Orientalis, flore purpuro-violaceo, calyculis turgidis H. L. Bat.

Hyacinthus Orientalis, albus, multiplici flore C. B. Pin. 45. *Hyacinthus candidiſſimus, pleno flore Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis, pallidè incarnatus, multiplici flore H. L. Bat.

Hyacinthus Orientalis, roſeus, Italicus dictus, multiplici flore candidiſſimo H. L. Bat.

Hyacinthus Orientalis, flore duplici, Capucinus dictus H. L. Bat.

Hyacinthus Orientalis, Capucinus dictus, flore elegantiori H. L. Bat.

Hyacinthus Indicus, tuberoſus, flore Hyacinthi Orientalis C. B. Pin. 47. *Hyacinthus Indicus, tuberosâ radice Cluſ. Hiſt.* 176. *J. B.* 2. 588.

Hyacinthus, ab Hyacintho puero, ut fabulantur.

GENUS IV.

Muſcari.

MUSCARI eſt plantæ genus, flore A B, liliaceo, monopetalo, veluti campaniformi, globoſo & in ſex partes ſecto: ex cujus fundo ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, plerumque triangularem, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm ſubrotundis F. Tab. 180.

Muſcari ſpecies ſunt

Muſcari arvenſe, latifolium, purpuraſcens. *Hyacinthus comoſus major, purpureus C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus maximus, botryoides, comâ cæruleâ J. B.* 2. 574. *Hyacinthus comoſus, ſpurius, tertius Dod. Pempt.* 218.

Muſcari arvenſe, latifolium, flore albo. *Hyacinthus comoſus, major, albus C. B. Pin.* 42.

Muſcari cæruleum, majus. *Hyacinthus racemoſus, cæruleus, major. C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus botryoides, cæruleus, amœnus Lob. Icon.* 108.

Muſcari latifolium, ſpecioſius. *Hyacinthus racemoſus, latifolius, ſpecioſior C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus botryoides, incarnatus Tabern. Icon.* 628.

Muſcari flore albo. *Hyacinthus racemoſus, albus C. B. Pin.* 42 *Hyacinthus botryoides, albus J. B.* 2. 573. *Hyacinthus botryoides, albo flore Cluſ. Hiſt.* 182.

Muſcari floribus è cæruleo vireſcentibus. *Hyacinthus racemoſus, floribus ex cæruleo vireſcentibus C. B. Pin.* 42.

Muſcari Byzantinum, flore candicante. *Hyacinthus comoſus, albus, Byzantinus C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus comoſus, Byzantinus, candicans, cum ſtaminulis purpureis J. B.* 2. 583.

Muſcari uvâ ramoſa, majus. *Hyacinthus uvâ ramosâ, major C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus ramoſus, botryoides, cæruleus Caſpari Bauhini Bry.*

Muſcari uvâ ramoſa minus. *Hyacinthus uvâ ramoſa, minor C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus botryoides iij, uvâ ramoſa Cluſ. Hiſt.* 181.

Muſcari cæruleum, minus, latifolium, *Hyacinthus racemoſus, cæruleus, minor latifolius C. B. Pin.* 43. *Hyacinthus botryoides, vernus, minor, latifolius, cæruleus, inodorus J. B.* 2. 572. *Hyacinthus botryoides*, 1. *Cluſ. Hiſt.* 181.

Muſcari arvenſe, juncifolium, cæruleum, minus. *Hyacinthus racemoſus, cæruleus, minor, juncifolius C. B. Pin.* 43. *Hyacinthus vernus, botryoides, minor, cæruleus, anguſtioribus foliis, odoratus J. B.* 2. 571. *Hyacinthus racemoſus Dod. Pempt.* 217.

Muſcari arvenſe, juncifolium, carneum minus. *Hyacinthus racemoſus, minor, juncifolius, carneo flore H. R. Par.*

Muſcari arvenſe, juncifolium, exalbidum, minus. *Hyacinthus racemoſus, cæruleus, minor, juncifolius, flore dilutè ex albido C. B. Pin.* 43.

Muſcari moſchatum, griſeo obſoleto flore. *Hyacinthus racemoſus, moſchatus, griſeo flore obſoleto H. R. Par.*

Muſcari obſoletiore flore Cluſ. Hiſt. 178. *Hyacinthus racemoſus, moſchatus C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus odoratiſſimus, dictus Tibcadi & Muſcari J. B.* 2. 578.

Muſcari flore obſoletè nigro Eyſt.

Muſcari flavo flore Cluſ. Hiſt. 179. *Hyacinthus racemoſus, moſchatus, luteus C. B. Pin.* 43. *Hyacinthus odoratiſſimus, Tibcadi luteus J. B.* 2. 579.

Muſcari præcox, flore luteo. *Hyacinthus racemoſus, luteus, præcox C. B. Pin.* 43. *Hyacinthi Tibcadi lutei varietas ſive Muſcari luteo-præcox J. B.* 2. 579. *Tibcadi lutei varietas, ſive Muſcari luteum, præcox Lob. Adv. Part.* 2. 487.

Muſcari, ut exiſtimant, ab odore floris moſchato.

GENUS V.

Colchicum *Colchique.*

Tab. 181. COLCHICUM eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, monopetalo, ab ipſa radice emergente ſub tubi tenuiſſimi formâ, in ſex partes ſenſim ampliati. Piſtillum autem B, è fundo floris ſurgit, in capillamenta tenuia C, deſinens, abitque in fructum D, oblongum, trigonum, in tria loculamenta E, diviſum, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis F. *Tab.* 182. His notis addenda eſt radix gemina, tuberoſa, quarum altera carnoſa eſt G H, altera fibrata I, eodem involucro membranaceo K, obducta.

Colchici ſpecies ſunt

Colchicum commune C. B. Pin. 67. *Colchicum J. B.* 2. 649. *Colchicum Dod. Pempt.* 460.

Colchicum album, cum purpuraſcentibus lineis J. B. 2 651.

Colchicum commune, folio lineis albis picto H. R. Par.

Colchicum commune, folio lineis interſecto luteis H. R. Par.

Colchicum vulgare, atro-purpureum Parisiensium, flore simplici H. R. Par. *Colchique vineux.*

Colchicum vere & autumno florens C. B. Pin. 68. *Colchicum biflorum J. B. 2. 652. Clus. Hist.* 202.

Colchicum Anglicum, candidum, angustis foliis C. B. Pin. 68. *Colchicum candido flore, Anglicum Lob. Icon.* 143. *J. B.* 2. 654.

Colchicum foliorum foliis albis & rubris, alternatim dispositis C. B. Pin. 68. *Colchicum album & rubrum Eyst.*

Colchicum multiflorum C. B. Pin. 68. *Colchicum exoticum, foliis ternis purpureis & aliis ternis albicantibus varians. Eyst.*

Colchicum album, striis variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum mixtum, autumnale Eyst.*

Colchicum polyflorum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum versicolor, polyanthes, reflorescens Eyst.*

Colchicum latifolium, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum Byzantinum, polyanthos, Fritillariæ facie, autumnale Eyst.*

Colchicum purpuro-lacteum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum* ποικιλανθὲς *sive versicolore flore J. B.* 2. 655. *Colchicum iij. Clus. Hist.* 200.

Colchicum ex albo & purpurascente varium C. B. Pin. 68. *Colchicum* ποικιλανθης, *alterum Clus. Hist. App. cclviij. J. B.* 2. 656.

Colchicum flore Fritillariæ instar tessellato C. B. Bin. 68. *Colchicum Fritillariæ facie, pallidum Suvert.*

Colchicum purpureum, magnis foliis viridibus latioribus & crispis, Coum dictum H. R. Par. *Colchicum variegatum Corn.* 136.

Colchicum Lusitanicum, flore carneo, multiplici & purpureo vivac imixtum H. R. Par.

Colchicum florum foliis angustis & variegatis C. B. Pin. 68. *Colchicum montanum, minus, versicolore flore Clus. Hist.* 201. *J. B.* 2. 656.

Colchicum pleno flore, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum flore pleno, maculatum, autumnale Eyst.*

Colchicum latifolium, multiflorum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthes, candidum, eleganti rubore varium D. J. Franqueville Adv. Part.* 2. 500. J. *B.* 2. 653.

Colchicum candidum, multiflorum C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthes album J. B.* 2. 653. *Colchicum Pannonicum,* πολυανθης, *albo flore Clus. Hist.* 199.

Colchicum polyanthes, lato Hellebori albi folio C. B. Pin. 68. *Colchicum Byzantinum, latifolium, polyanthes J. B.* 2. 655. *Colchicum Byzantinum, latifolium* πολυανθης *Clus. Hist.* 199.

Colchicum polyanthos, multiplex C. B. Pin. 68. *Colchicumpolyanthos, flore multiplici, autumnale Eyst.*

Colchicum polyanthos, foliis latis convolutis C. B. Pin. 69. *Colchicum vernum flore purpureo, plenum Eyst.*

Colchicum pleno flore C. B. Pin. 69. *J. B.* 2. 654. *Clus. Hist.* 202.

Colchicum polyanthes, multiplex, flore albo H. L. Bat.

Colchicum polyanthes, multiplex, flore teſſellato H. L. Bat.

Colchicum vernum, Hiſpanicum C. B. Pin. 69. *Colchicum vernum Cluſii J. B. 2. 652.*

Colchicum montanum, anguſtifolium C. B. Pin. 68. *Colchicum montanum, flore purpureo J. B. 2. 656.*

Dioſc. lib. 4. cap. 84. *Plurimum in Meſſania & apud Colchos enaſcitur Colchicum*, ait Dioſcorides, inde nomen.

SECTIO II.

De Herbis, flore Liliaceo, monopetalo, in ſex partes ſecto, cujus calyx abit in fuctum.

GENUS I.

Crocus. *Saffran.*

Tab. 183 & 184.

CROCUS eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, inferiùs tubulato, monopetalo, tubo ſcilicet in partes ſex ampliato & pediculo B, inſidente. Piſtillum C, è fundo floris ſurgit in terna capillamenta capitata & criſtata D, diviſum: calyx verò E, deinde abit in fructum oblongum F, trigonum in tria loculamenta G, diviſum, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis H. His notis addenda eſt radix gemina, tuberoſa, quarum altera quæ minor eſt K, alteri majori I, carnoſæ & fibratæ inſidet; utraque verò involucro membranaceo M, obducitur.

Croci ſpecies ſunt

Crocus ſativus C. B. Pin. 65. *Crocus Dod. Pempt. 213. J. B. 2. 637.*

Crocus autumnalis, florem ſine foliis promens, odorus C. B. Pin. 65. *Crocus montanus 2, flore purpureo, foliis orbiculato mucrone J. B. 2. 646. Crocum montanum, 2. Cluſ. Hiſt. 208.*

Crocus Alpinus, autumnalis C. B. Pin. 65. *Crocus montanus, Autumnalis J. B. 2. 646. Crocum montanum, 1. Cluſ. Hiſt. 209.*

Crocus autumnalis, ſubcæruleus, multiflorus C. B. Pin. 65. *Crocus montanus, tertius J. B. 2. 646. Crocum montanum, iij. Cluſ. Hiſt. 209.*

Crocus autumnalis, montanus, anguſtifolius, flore argenteo H. R. Par.

Crocus montanus, autumnalis, violaceus, amplo flore Belgarum H. R. Par.

Crocus autumnalis, flore minore C. B. Pin. 65. *Crocum montanum, Pyrenæum autumnale J. B. 2. 647. Crocum Pyrenæum, autumnale Cluſ. App. alt.*

Crocus anguſtifolius, nuſquam florens H. R. Par.

Crocus Italicus, anguſtifolius, magno flore, radice roſtratâ *Siſyrinchium Aſprenſium Col. Part. 2. 7. Siſyrinchium minus, anguſtifolium, flore majore, variegato C. B. Pin. 41.*

Crocus Italicus, anguſtifolius, parvo flore, radice roſtratâ. *Siſyrinchium Theophraſti Col. Part.* 1. 328. *Siſyrincbium minus, anguſtifolium C. B. Pin.* 41.

Crocus Italicus, latifolius, radice roſtratâ. *Siſyrinchium alterum, latifolium Col. Part.* 1. 329.

Crocus ſylveſtris, Byzantinus, ſerotinus, candidus, tantillùm ſub-cæruleus J. B. 2. 647. *Adv. Part.* 2. 498.

Crocus vernus, latifolius, purpureus, variegatus C. B. Pin. 65. *Crocus vernus, latifolius, purpureus, verſicolore flore Cluſ. Hiſt.* 205. *J. B.* 3. 643.

Crocus vernus, latifolius, flore purpureo, magno C. B. Pin. 65. *Crocus vernus, latifolius, purpureus, flore maiore J. B.* 2. 642. *Crocus latifolius, purpureo flore majore Cluſ. Hiſt.* 204.

Crocus vernus, latifolius, albus, variegatus C. B. Pin. 65. *Crocus vernus, latifolius, albo flore interdum purpuraſcentibus venis vario J. B.* 2. 640. *Crocus vernus, latifolius, albo flore Cluſ. Hiſt.* 203.

Crocus vernus, Ianthinus, latiore folio, lineâ mediâ albâ & margine flaveſcente H. R. Par. *Agathe.*

Crocus vernus, latifolius, flore interiùs ſuaverubentibus lineis picto, exteriùs albidis H. R. Par.

Crocus vernus, tribus foliis ſuaverubentibus, aliis variegatis alternatim dipoſitis H. R. Par.

Crocus vernus, albus, verſicolor, alter C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, albus, verſicolore flore* 1. *Cluſ. Hiſt.* 204.

Crocus vernus, latifolius, purpuro-violaceus C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, alter, flore purpureo, minore J. B.* 2. 640. *Crocus vernus, latifolius, flore purpureo, minore Cluſ. Hiſt.* 203. *Crocus ſylveſtris, vernalis, prior Dod. Pempt.* 214.

Crocus vernus, latifolius flore albo, purpuro-violacea baſi C. B. Pin. 66. *Crocus ſylveſtris, vernus, tertius, flore albo, purpuro-violacea baſi Lob. Icon.* 140.

Crocus vernus, latifolius, flore ſupernè purpureo, inferiùs flaveſcente C. B. Pin. 66. *Crocus ſylveſtris,* 1. *Dalechampii Lugd.* 1533.

Crocus vernus, lat folius, flore violaceo vel cæruleo diſtincto C. B. Pin. 66. *Crocus violaceus & cæruleus diſtinctus Suvert.*

Crocus vernus, latifolius, flore cæruleo, lineis violaceis variegato C. B. Pin. 66. *Crocus cæruleus, lineis violaceis diſtinctus Suvert.*

Crocus vernus, flore pleno C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, duplici flore Cluſ. Hiſt.* 205.

Crocus vernus, latifolius, multiflorus, purpuro-violaceus, lineis candidis C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, polyanthos, purpuro-violaceus, lineis candidis Eyſt.*

Crocus vernus, latifolius, multiflorus, floribus candidis, lineis purpuro-cæruleis C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, polyanthos, floribus candidis, lineis purpuro-cæruleis Eyſt.*

Crocus vernus, minor, albicans C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius,*

albo versicolore flore 2. *simplici & duplici J. B.* 2. 642. *Crocus vernus, latifolius, albus, versicolore flore*, 2. *Cluf. Hist.* 204.

Crocus vernus, minor, purpurascens C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, albus, cæruleis oris in latere folii Lobelio, & Crocus vernus, latifolius, albo versicolore flore primus Clusio J. B.* 2. 642. *Crocus vernus, latifolius, albus, versicolore flore*, 1. *Cluf. Hist.* 204.

Crocus vernus, latifolius, albus vel cinericius C. B. Pin. 66. *Crocus cinericius, duplex Suvert.*

Crocus vernus, latifolius, flavus, flore majore C. B. Pin. 66. *Croci verni species flava J. B.* 2. 643. *Crocus vernus, latifolius, flavo flore Cluf. Hist.* 205.

Crocus vernus, latifolius, flavus, flore minore & pallidiore C. B. Pin. 66.

Crocus vernus, latifolius, flavo flore, virente basi H. R. Par.

Crocus vernus, latifolius, flavus, coronâ phœniceâ C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, flore luteo, coronâ phœniceâ Lob. Adv. Part.* 2. 497.

Crocus vernus, latifolius, aureus C. B. Pin. 66. *Croci verni species aurea J. B.* 2. 643. *Crocus vernus, latifolius, aureo flore Cluf. Hist.* 206.

Crocus vernus, latifolius, pallidus C. B. Pin. 66. *Croci verni species pallida J. B.* 2. 643. *Crocus vernus, latifolius, pallido flore Cluf. Hist.* 206.

Crocus vernus, latifolius, flavo-varius C. B. Pin. 66. *Croci verni latifolii, flavi vario flore simplici* 1. *species J. B.* 2. 644. *Crocus vernus, latifolius, flavo-vario flore* 1. *Cluf. Hist.* 206.

Crocus vernus, latifolius, flavo-varius, alter C. B. Pin. 66. *Croci verni latifolii flavi, vario flore simplici* 2. *species J. B.* 2. 644. *Crocus vernus latifolius, flavo-vario flore ij. Cluf. Hist.* 206.

Crocus vernus, latifolius, flavo-vario flore duplici Cluf. Hist. 206. *Croci verni latifolii flavi-vario flore duplici* 1. *species J. B.* 2. 644.

Crocus vernus, angustifolius, magno flore C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, angustifolius, floribus cæruleis sive violaceis, Hispanicus J. B.* 2. 645. *Crocus vernus, angustifolius* 1. *Cluf. Hist.* 207.

Crocus vernus, angustifolius, magno flore candido C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, angustifolius, floribus interdum candidis, Hispanicus J. B.* 2. 645.

Crocus vernus, angustifolius, gemino bulbo C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, minor, alter, flore minore, ex albo purpureo J. B.* 2. 645. *Crocus sylvestris, vernalis, alter Dod. Pempt.* 214.

Crocus vernus, angustifolius, parvo flore C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, angustifolius iij. Clusio, flore multo minore, cæruleo J. B.* 2. 645. *Crocus vernus, angustifolius, ij. Cluf. Hist.* 207.

Crocus vernus, juncifolius, pupureus C. B. Pin. 67. *Crocus angustifolius,* 4. *flore purpureo, saturati coloris J. B.* 2. 646. *Crocum vernum, angustifolium, violaceo flore Cluf. Hist.* 208.

Crocus vernus, capillari folio Cluf. App. 1. J. B. 2. 647.

Crocus

Crocus vernus, angustifolius, variegatus C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, aureus, variegatus Eyst.*

Crocus differt à Colchico, 1°. radice geminâ, alterâ alteri insidente: 2°. calyce in fructum abeunte: 3°. pistillo in capillamenta capitata & cristata desinente.

GENUS II.

Narcissus. *Narcisse.*

NARCISSUS est plantæ genus, flore A, B, lilaceo, monopetalo, campaniformi C, D, in sex partes secto, meditullium ejus coronæ instar cingentes. Calyx autem E, F, qui plerumque prodit è vaginâ membranaceâ G, H, abit deinde in fructum I, oblongum vel subrotundum, trigonum, trifariam dehiscentem K, in tria loculamenta L, divisum, seminibusque fœtum subrotundis M. *Tab. 185.*

Narcissi species sunt

Narcissus maximus, pallidus, foliis incanis C. B. Pin. 48. *Narcissus maximus, pallidus, amplo calyce flavo Clus. Cur. post. in fol. 60.*

Narcissus maximus, flore cæruleo-albicante, fimbriâ croceâ, aureâ C. B. Pin. 48. *Narcissus maximus, medio-purpureus aut cæruleus, latifolius, Hispanicus Eyst.*

Narcissus albus, magno odore, floris circulo pallido C. B. Pin. 48. *Narcissus medio-purpureus, magno flore, folio latiore J. B. 2. 601. Narcissus latifolius, 7. Clus. Hist. 157.*

Narcissus niveus, odoratus, circulo rubello C. B. Pin. 48. *Narcissus latifolius, 6. Clus. Hist. 156.*

Narcissus albus, circulo croceo, minor C. B. Pin. 49. *Narcissus medio-purpureus, minor J. B. 2. 601. Narcissus minor serotinus, medio-croceus Lob. Icon. 113.*

Narcissus albus, circulo purpureo C. B. Pin. 48. *Narcissus medio-purpureus Dod. Pempt. 223. J. B. 2. 600.*

Narcissus albus, circulo croceo vel luteo C. B. Pin. 49. *Narcissus medio-luteus Dod. Pempt. 223.*

Narcissus albus, major, odoratus C. B. Pin. 49. *Narcissus latifolius, major, in latifoliorum classe alter Clus. Hist. 156.*

Narcissus Orientalis, major, albus C. B. Pin. 49. *Narcissus Orientalis, major polyanthos, totus albus Eyst.*

Narcissus Orientalis, medius, albus C. B. Pin. 49. *Narcissus Orientalis, medius, totus albus, polyanthos Eyst.*

Narcissus Orientalis, albus, calyce stellato C. B. Pin. 49. *Narcissus Orientalis, albus, odoratus, calyce stellato Eyst.*

Narcissus totus albus, major C. B. Pin. 49. *Narcissus cum pluribus floribus, totus albus, major J. B. 2. 606. Narcissus latifolius, simplici flore prorsus albo, 1. Clus. Hist. 155.*

Narcissus totus albus, minor C. B. Pin. 49. *Narcissus foliis candicantibus,*

cum pluribus floribus, totus albus, minor J. B. 2. 606. Narcissus latifolius, niveus, alter Clus. Hist. 155.

Narcissus niveus C. B. Pin. 50. *Narcissus niveus, latifolius, Byzantinus J. B. 2. 607. Narcissus latifolius, niveus, tertius Clus. Hist. 155.*

Narcissus albus, flore minore, Jasmini odore C. B. Pin. 50. *Narcissus latifolius, niveus, tertius, alter Clus. Hist. 155.*

Nacissus Orientalis, albus, calyce luteo, Campanulæ simili, maximus C. B. Pin. 50. *Narcissus polyanthos, Orientalis, calyce medio-luteo, odoratus, maximus Eyst.*

Narcissus Orientalis, albus, calyce luteo, medius C. B. Pin. 50. *Narcissus polyanthos, Orientalis, medio-luteus, odoratus, medius Eyst.*

Narcissus Orientalis, albus, calyce luteo, minor C. B. Pin. 50. *Narcissus polyanthos, Orientalis, medio-luteus, minor, odoratus Eyst.*

Narcissus Orientalis, calyce aureo, pluribus foliolispleno C. B. Pin. 50. *Narcissus Orientalis medio-croceus, calyce pleno Eyst.*

Narcissus Orientalis, calyce rotundo, auro-luteo C. B. Pin. 50. *Narcissus Orientalis, medio-croceus, major Eyst.*

Narcissus pallidus, medio-croceus C. B. Pin. 50. *Narcissus latifolius, flore prorsus albo, ij. Clus. Hist. 155.*

Narcissus pallidus, medio-aureus C. B. Pin. 50. *Narcissus medio-luteus, Pisanus, plures flores ferens J. B. 2. 604. Narcissus sulphurei coloris, minor Clus. Cur. post. in fol. 62.*

Narcissus albus, circulo croceo, polyanthos C. B. Pin. 50. *Narcissus medio-croceus, serotinus, cum aliquot floribus J. B. 2. 604. Narcissus medio-croceus, serotinus, polyanthos Lob. Icon. 112.*

Narcissus medio-purpureus Eyst.

Narcissus pallidus, circulo luteo C. B. Pin. 51. *Narcissus albidus, medio-luteus, cum aliquot floribus J. B. 2. 604.*

Narcissus pallidus, circulo aureo, alter C. B. Pin. 50. *Narcissus pallido flore, medio-aureus sive v. Clus. Hist. 156. Narcissus pallido flore, medio-aureus J. B. 2. 607.*

Narcissus albus, foliis reflexis, calyce brevi, aureo H. R. Par.

Narcissus incomparabilis, flore pleno, partim flavo, partim croceo H. R. Par.

Narcissus medio-luteus, copioso flore, odore gravi C. B. Pin. 50. *Narcissus multos ferens flores, medio-luteus, Narbonensis J. B. 2. 603. Narcissus medio-luteus, Donas Narbonensium Lob. Icon. 114.*

Narcissus medio-luteus, majoribus floribus C. B. Pin. 50. *Narcissus plures ferens flores majores, præcocior, medio luteus J. B. 2. 603. Narcissus latifolius, Byzantinus, medio-luteus, ij. Clus. Hist. 154.*

Narcissus niveus, calyce flavo, odoris fragrantissimi C. B. Pin. 50. *Narcissus latifolius, simplex, medio-luteus, iij. Clus. Hist. 154.*

Narcissus luteus, polyanthos, Africanus C. B. Pin. 50. *Narcissus Africanus, flavus, polyanthos Clus. Cur. post. in fol. 61.*

Narcissus luteus, polyanthos, Lusitanicus C. B. Pin. 50. *Narcissus d'Argiers aut Ægyptius vocatus Lob. Adv. Part. 2. 491.*

Narcissus Constantinopolitanus, polyanthos, major, melino pleno flore H. R. Par.

Narcissus luteus, Constantinopolitanus C. B. Pin. 51. *Narcissus totus luteus, foliis angustis, Thracicus J. B.* 2. 607. *Narcissus latifolius, flore prorsus flavo Clus. Hist.* 156.

Narcissus angustifolius, totus luteus C. B. Pin. 51. *Narcissus totus luteus, semperflorens Caccini Clus. Cur. post. in fol.* 62.

Narcissus angustifolius, flavus, magno calyce C. B. Pin. 51. *Narcissus juncifolius, flavus, amplo calyce J. B.* 2. 608. *Narcissus juncifolius*, 1. *amplo calyce Clus. Hist.* 158.

Narcissus angustifolius, albus, major C. B. Pin. 51.

Narcissus angustifolius, albus, minor C. B. Pin. 51. *Prodr.* 27.

Narcissus angustifolius, pallidus, calyce flavo C. B. Pin. 51. *Narcissus sulphurei coloris, majusculus Clus. Cur. post. in fol.* 62.

Narcissus parvus, albus, fimbriâ suave-rubente C. B. Pin. 51. *Narcissus parvus, stellatus, albus, medio suave-rubente vertice Lob. Adv. Part.* 2. 491.

Narcissus medio-croceus, Gramineo folio C. B. Pin. 51. *Narcissus medio-croceus, tenuifolius Lob. Adv. Part.* 2. 490. *J. B.* 2. 602.

Narcissus Juncifolius, oblongo calyce, luteus, major C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, major Dod. Pempt.* 226.

Narcissus Juncifolius, luteus, minor C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, minor Dod. Pempt.* 226.

Narcissus Juncifolius, flore luteo, variegato C. B. Pin. 51. *Narcissus luteus, albicantibus lineis distinctus, brevi calyce Suvert.*

Narcissus Juncifolius, flore pallidiore, calyce flavo C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, minor, flore pallido J. B.* 2. 609. *Narcissus Juncifolius, minor Clus. Hist. App. cclvij.*

Narcissus Juncifolius, flore rotundo, roseo C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, flore rotundæ circinitatis roseo Lob. Icon.* 121.

Narcissus Juncifolius, totus albus C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, omnino albus, calyce longo J. B.* 2. 598. *Narcissus Juncifolius, flore albo, alter Clus. in Auct. Append. Alt.*

Narcissus Juncifolius, albus, calyce magno D. Cor. Coorne, tortilibus foliis J. B. 2. 599. *Narcissus Juncifolius, albus, calyce magno D. Cor. Coorne Lob. Adv. Part.* 2. 492.

Narcissus autumnalis, albus C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, albus, autumnalis, medio-obsoletus Suvert.*

Narcissus albus, autumnalis, minimus C. B. Pin. 51. *Narcissus serotinus sive autumnalis, minimus Clus. Hist.* 62.

Narcissus latifolius, maximus, albus, calyce brevi, luteo C. B. Pin. 51. *Narcissus albus, maximus, calyce luteo, brevi Eyst.*

Narcissus latifolius, pallidus, calyce amplo & aureo, caule striato C. B. Pin. 51. *Narcissus latifolius, flavo flore, amplo calyce Clus. Cur. post. in fol.* 11.

Narcissus latifolius, pallidus, calyce amplo, alter C. B. Pin. 52. *Nar-*

cissus maximus, pallidus, amplo calyce flavo Clus. Adv. Cur. post. in fol. 60.

Narcissus latifolius, sulphureus vel albus, brevi calyce C. B. Pin. 54. *Narcissus sulphurei coloris, brevi calyce Suvert.*

Narcissus albus, medius, calyce luteo, brevi C. B. Pin. 52. *Eyst.*

Narcissus maximus, pallidè luteus C. B. Pin. 52. *Narcissus maximus, griseus vel pallidus, amplo calyce flavo, non descriptus Suvert.*

Narcissus subflavus, tubo sexangulo C. B. Pin. 52. *Narcissus falsus sive Pseudonarcissus, tubâ sexangulari, dilutior, flavus non descriptus Suvert.*

Narcissus flavus, tubo rotundo C. B. Pin. 52. *Narcissus seu Pseudonarcissus oblongâ tubâ rotundâ, non fimbriatâ, quasi abscissâ, flavo flore Suvert.*

Narcissus albus, tubo luteo C. B. Pin. 52. *Narcissus, seu Pseudonarcissus albus, oblongo calyce luteo Suvert.*

Narcissus albus, calyce flavo, Muscati odore C. B. Pin. 52. *Narcissus foliis floris albis, oblongo calyce luteo J. B.* 2. 597. *Narcissus oblongo calyce Clus. App. Alt.*

Narcissus albus, calyce flavo, alter C. B. Pin. 52. *Narcissus albus, oblongo calyce, præcox Adv. Cur. post. in fol.* 61.

Narcissus sylvestris, pallidus, calyce luteo C. B. Pin. 52. *Bulbocodium vulgatius J. B.* 2. 593. *Narcissus luteus, sylvestris Dod. Pempt.* 227.

Narcissus major, totus luteus, calyce prælongo C. B. Pin. 62. *Bulbocodium Hispanicum J. B.* 2. 594. *Pseudonarcissus major, Hispanicus Clus. Hist.* 165.

Narcissus totus luteus, florum foliis reflexis C. B. Pin 53. *Narcissus totus luteus, oblongo calyce & reflexis foliis Suvert.*

Narcissus parvus, totus luteus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minus J. B.* 2. 596. *Pseudonarcissus minor, Hispanicus, latifolius Clus. Hist.* 165.

Narcissus albus, oblongo calyce C. B. Pin. 53. *Pseudonarcissus albo flore J. B.* 3. 597. *Clus. App. Alt.*

Narcissus albus, fimbriâ luteâ C. B. Pin. 53. *Pseudonarcissus flore albo, tubâ oblongâ, fimbriis luteis Suvert.*

Narcissus luteus, repens C. B. Pin. 53. *Pseudonarcissus minor, luteus, repens Eyst.*

Narcissus angustifolius, albus, calyce oblongo, floreque reflexo C. B. Pin. 53. *Narcissus Juncifolius, albus, flore reflexo Clus. App. Alt.*

Narcissus montanus, Juncifolius, calyce flavo C. B. Pin. 53. *Bulbocodium tenuifolium, flore luteo J. B.* 2. 596. *Pseudonarcissus Junceis foliis,* 1. *Clus. Hist.* 165.

Narcissus montanus, alter, flore fimbriato C. B. Pin. 53. *Bulbocodium tenuifolium, aliud, flore luteo fimbriato J. B.* 2. 596. *Pseudonarcissus Juncifolius, ij. flavo flore Clus. Hist.* 166.

Narcissus montanus, albus, minimus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minimum, tenuifolium, album J. B.* 2. 598. *Pseudonarcissus Juncifolius, iij. albo flore Clus. Hist.* 166.

Narcissus montanus, Juncifolius, calyce aureo C. B. Pin. 53. *Pseudonarcissus minimus, Juncifolius, aureus Eyst.*

Narcissus montanus, coronatus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minimum, coronatum J. B. 2. 596. Narcissus montanus, minimus, coronatus Lob. Icon.* 119.

Narcissus Orientalis, flore multiplici & pleno albo luteo C. B. Pin. 53. *Narcissus nobilis, Orientalis, polyanthos, mixtus Eyst.*

Narcissus latifolius, albus, medio-luteus C. B. Pin. 53. *Narcissus cum pluribus floribus plenis, corollâ luteâ J. B. 2. 605. Narcissus multiplex Dod. Pempt.* 224.

Narcissus latifolius, albus, medio-aureus C. B. Pin. 53. *Narcissus amplo flore, coronâ aureâ plenâ J. B. 2. 605. Narcissus pleno flore, ij. Clus. Hist.* 160.

Narcissus albus, coronâ multiplici, luteâ C. B. Pin. 53. *Narcissus minore flore coronâ totâ luteâ J. B. 2. 606. Narcissus pleno flore, iij. Clus. Hist.* 160.

Narcissus multiplex, totus flavus C. B. Pin. 54. *Narcissus plenus, iiij. flavo flore Clus. Hist.* 161.

Narcissus medio-purpureus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narcissus medio-purpureus, flore pleno J. B. 2. 602. Narcissus pleno flore, v. Clus. Hist.* 161.

Narcissus totus niveus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narcissus flore singulari, albo, pleno J. B. 2. 602. Narcissus pleno flore, vj. Clus. Hist.* 161.

Narcissus albus, multiplex, ex Virgineâ. C. B. Pin. 54. *Narcissus totus albus, de Virginea, pleno flore, oblongo apice Suvert.*

Narcissus sylvestris, multiplex, calyce carens C. B. Pin. 54. *Bulbocodium flore pleno J. B. 2. 594. Narcissus sylvestris, multiplex Dod. Pempt.* 227.

Narcissus flore pleno, variegato C. B. Pin. 54. *Narcissus septentrionalis, flore pleno, luteo Suvert.*

Narcissus luteus, sylvestris, duplici & triplici tubo aureo C. B. Pin. 54. *Bulbocodii pleno flore speciosum genus Venerii J. B. 2. 595. Pseudonarcissus pleno flore Clus. Hist. App. Alt.*

Narcissus luteus, sylvestris triplici tubo, alter C. B. Pin. 54. *Varietas Pseudonarcissi pleno flore Clus. Cur. post. in fol.* 13.

Narcissus luteus, tubo diviso C. B. Pin. 54. *Pseudonarcissus duplex, diviso calyce odoratus Suvert.*

Narcissus latifolius, luteus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narcissus Cyprius, luteus, polyanthos, flore pleno Lob. Adv. Part.* 2. 490.

Narcissus Juncifolius, aureus, multiplex, Anemones formâ C. B. Pin. 54. *Narcissus Juncifolius, pleno flore Clus. Cur. post. in fol.* 13.

Narcissus aureus, pleno flore Suvert.

Narcissus maritimus C. B. Pin. 54. *Pancratium Monspessulanum, multis Scilla alba, parva J. B. 2. 611. Narcissus marinus Dod. Pempt.* 229.

Narcissus maritimus, flore rubro C. B. Pin. 54. *Pancratium floribus rubris Lob. Icon.* 169.

Narcissus Illyricus, Liliaceus C. B. Pin. 55. *Pancratii Monspeliani vel Hemerocallidis Valentinæ facie Lilio-narcissus, vel Narcissus 3. Matthioli J. B. 2. 613. Lilio-narcissus Hemerocallidis facie Clus. Hist.* 168.

Narcissus vernus, Americanus, flore albo. *Pancratium alterum, vernum, Indicum J. B.* 2. 614. *Pancratium Indicum, alterum vernum, sive Narcissus Indicus; alter, facie Pancratii Monspeliaci Lob. Adv. Part.* 2. 502.

Narcissus Americanus, flore multiplici, albo, odore Balsami Peruviani. *Narcissus totus albus, latifolius, polyanthos, major, odoratus, staminibus sex è tubi ampli margine extantibus Sloane Cat. Plant. Jam.* 115. *Lys blancs des Isles, du Tertre pag.* 110.

Narcissus Zelanicus, flore albo, hexagono, odorato H. L. Bat. *& H. Amstel. in fol.* 75.

Narcissus vel à Narcisso juvene in florem mutato, ut jocatur Ovidius; vel quòd soporem inducat: ναρκή, *Sopor.*

GENUS III.

Iris. *Flambe.*

Tab. 186. 187. *&* 188.

IRIS est plantæ genus, flore A, liliaceo, monopetalo, ad exortum veluti infundibuliformi B, & in partes sex ampliato, quarum tres 2, 3, 4, sursum; tres verò 1, 5, 6, deorsum spectant. Pistillum C, è fundo floris surgit tribus petalis instructum D, E, F, fornicatis, & partibus floris deorsum inflexis, ita incumbentibus ut palati cujusdam G, speciem præ se ferant. Calyx autem H, deinde abit in fructum oblongum I, K, O, trifariam apice dehiscentem N, in tria loculamenta L, M, divisum & seminibus fœtum nunc subrotundis P, nunc planis Q. His notis addenda est radix carnosa, oblonga, repens & tunicis carens.

Iridis species sunt

Iris vulgaris, Germanica, sive sylvestris C. B. Pin. 30. *Iris vulgaris, violacea sive purpurea, sylvestris J. B.* 2. 709. *Iris sylvestris Tabern. Icon.* 648.

Iris hortensis, latifolia C. B. Pin. 31. *Iris vulgaris, violacea sive purpurea, hortensis J. B.* 2. 709. *Iris Dod. Pempt.* 243.

Iris hortensis, pallidè cærulea C. B. Pin. 31. *Iris dilutè cærulea, involucro albo Tabern. Icon.* 647.

Iris hortensis, pallidè cærulea, involucro albo, minor H. R. Par.

Iris hortensis, alba, Germanica C. B. Pin. 31. *Iris nostras, vulgaris, candidis floribus Lob. Icon.* 59.

Iris alba, Florentina C. B. Pin. 31. *Iris flore albo J. B.* 2. 719.

Iris Illyrica C. B. Pin. 31. *Eyst.*

Iris Susiana, flore maximo, ex albo nigricante C. B. Pin. 31. *Iris latifolia, major, Susiana vel Chalcedonica, flore majore, variegato Clusio prima J. B.* 2. 721. *Iris Chalcedonica, variegata Lob. Icon.* 67.

Iris latifolia, minor, alba, oris cæruleis Suvert.

Iris latifolia, minor, alba, oris dilutè purpureis H. R. Par.

Iris Asiatica, cærulea, polyanthos C. B. Pin. 31. *Iris Asiatica, cærulea,*

omnium Iridum amplissima, Dalmaticæ affinis J. B. 2. 716. *Iris Dalmatica, major Lob. Icon.* 61.

Iris Asiatica, purpurea C. B. Pin. 31. *Iris Asiatica, purpurea, major latifolia J. B.* 2. 717. *Iris latifolia, major, v. sive Asiatica, purpurea Clus. Hist.* 219.

Iris peregrina, subrubens, inodora C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, flore purpureo, cum aliqua rubedine J. B.* 2. 717. *Iris major, latifolia, vj. Clus. Hist.* 219.

Iris peregrina, odore Oxyacanthæ C. B. Pin. 31.

Iris major latifolia, Romana, cærulea Clusio 24. J. B. 2. 718. *Iris major, latifolia, xxiiij. Clus. Hist.* 223.

Iris Dalmatica, major C. B. Pin. 31. *Iris Dalmatica, major, flore vulgari minus violaceo J. B.* 2. 715. *Iris Chalcedonica, ij. Tabern. Icon.* 646.

Iris Byzantina, purpuro-cærulea C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, Byzantina, Dalmatica à Pancio missæ similis J. B.* 2. 716. *Iris major, latifolia, xviij. Clus. Hist.* 221.

Iris Damascena, polyanthos C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia sive Damascena, cærulea, Clusio* 4. *J. B.* 2. 717. *Iris major, latifolia,* 4. *sive Damascena Clus. Hist.* 218.

Iris latifolia, Germanica, odore suavi C. B. Pin. 31. *Iris latifolia, major, purpurea, quibusdam Illyrica J. B.* 2. 717. *Iris major, latifolia, vij. Clus. Hist.* 219.

Iris latifolia, Germanica, odore Sambuci C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, cui in flore crassæ venæ purpureæ J. B.* 2. 717. *Iris major, latifolia, viij. Clus. Hist.* 219.

Iris latifolia, Germanica, ochroleucos C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, ochroleucos Clusio* 28. *J. B.* 2. 721. *Iris major, latifolia,* 28. *Clus. Hist.* 223.

Iris latifolia, Germanica, candido-purpurea C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, purpurea, foliis repandis candicantibus, purpureis venis distinctis Clusio* 21. *J. B.* 2. 719. *Iris major, latifolia,* 21. *Clus. Hist.* 222.

Iris latifolia, odore Oxyacanthæ C. B. Pin. 31. *Iris exotica, colore quasi pallido fuligine persuso Camerarii Clusio* 14. *J. B.* 2. 719. *Iris major, latifolia, xiiij. Clus. Hist.* 220.

Iris latifolia, Pannonica, colore multiplici C. P. Pin. 31. *Iris lutea, foliis flore repandis, variegatis J. B.* 2. 720. *Iris major, latifolia, xv. Clus. Hist.* 221.

Iris latifolia, alba, viridis C. B. Pin. 32. *Iris major, foliis duobus coloribus distinctis albo & viridi, Clusio* 16. *J. B.* 2. 719. *Iris major, latifolia, xvj. Clus. Hist.* 221.

Iris latifolia, caule aphyllo C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, purpurea, caule nudo, alia, Clusio* 26 *J. B.* 2. 723. *Iris major, xxv. & xxvj. Clus. Hist.* 223.

Iris latifolia, candida, purpureis venis distincta C. B. Pin. 32. *Iris major,*

latifolia, candida, cum multis fibris purpureis Clusio 27. *J. B.* 2. 720. *Iris major, latifolia, xxvij. Clus. Hist.* 223.

Iris latifolia, Belgica, odore Sambuci C. B. Pin. 32. *Iris Lusitanica, verna, violacea & Clusii major, latifolia, nona, cum venis purpureis J. B.* 2. 717. *Iris major, latifolia ix. Clus. Hist.* 219.

Iris latifolia, Belgica, versicolor, odore Sambuci C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, cui oræ ad flavum obsoletum accedunt J. B.* 2. 718. *Iris major latifolia, x. Clus. Hist.* 219.

Iris latifolia, Belgica, odore Sambuci, altera C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, cum oris purpurascentibus J. B.* 2. 718. *Iris latifolia, major, xj. Clus. Hist.* 220.

Iris latifolia, Belgica, variegata C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, flore versicolor J. B.* 2. 718. *Iris major, latifolia, xij. Clus. Hist.* 220.

Iris latifolia, Belgica, cærulea, versicolor C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, versicolore, cærulea, dilutior Clusii* 13. *J. B.* 2. 718. *Iris major, latifolia xiij. Clus. Hist.* 220.

Iris latifolia, ex albo pallescens, striata C. B. Pin. 32. *Iris major latifolia, pallescens ex albo, cum purpureis venis J. B.* 2. 719. *Iris major, latifolia, xvij. Clus. Hist.* 221.

Iris latifolia, humilior, purpurea C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, angustioribus foliis, purpureis floribus minoribus Clusio* 19. *J. B.* 2. 718. *Iris major, latifolia, xix. Clus. Hist.* 221.

Iris latifolia, humilior, versicolor C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, surrectis floris foliis, flavis & purpureis lineis distinctis Clusio* 20. *J. B.* 2. 721. *Iris major, latifolia, xx. Clus. Hist.* 222.

Iris biflora, flore minore, odore Lilii Convallium C. B. Pin. 32. *Iris biflora Lusitanica, flore violaceo, Clusio* 22. *J. B.* 2. 722. *Iris biflora, Lusitanica Dod. Pempt.* 244.

Iris Illyrica, flore majore. *Iridi bifloræ affinis, flore majore C. B. Pin.* 32. *Iris major, latifolia xxiij. Clus. Hist.* 223.

Iris Dalmatica, minor Clus. Hist. 284. *Lob. Icon.* 62. *Iris major, latifolia, xviij. Clus. Hist.* 221. *Iridi bifloræ affinis minor C. B. Pin.* 32. *Iris Dalmatica, minor, flore purpuræ dilutioris J. B.* 2. 716.

Iris sativa, lutea C. B. Pin. 42. *Iris sativa, floribus aureis Matth.*

Iris lutea, variegata Clusii Lob. Icon. 66.

Iris media, longissimis foliis, lutea C. B. Pin. 32. *Iris Tripolitana, foliis longissimis, flore aureo J. B.* 2. 730. *Iris Tripolitana Clus. Hist.* 227.

Iris palustris, lutea Tabern. Icon. 643. *Acorus adulterinus C. B. Pin.* 34. *Iris palustris, lutea sive Acorus adulterinus J. B.* 2. 732.

Iris palustris, lutea sive Acorus adulterinus, foliis glaucis, brevioribus H. L. Bat.

Iris palustris, pallida Raii Synops. 234.

Iris fœtidissima seu Xyris. *Gladiolus fœtidus C. B. Pin.* 30. *Spatula fœtida Dod. Pempt.* 247. *Spatula fœtida, plerisque Xyris J. B.* 2. 731.

Iris pratensis, angustifolia, folio fœtido C. B. Pin. 32. *Iris angustifolia.* 1. *Clus. Hist.* 228.

Iris

Iris pratensis, angustifolia, non fœtida, altior C. B. Pin. 32. *Iris tenuifolia major, flore cæruleo & striato, angustifolia, ij. J. B. 2. 727. Iris sylvestris, Byzantina, peramœna Lob. Icon. 69.*

Iris pratensis, angustifolia, humilior C. B. Pin. 32. *Iris minor sive tenuifolia Dod. Pempt. 246.*

Iris angustifolia, maritima, major C. B. Pin. 32. *Iris sylvestris, maritima, Narbonensis, an Medium Dioscoridis? Lob. Icon. 68.*

Iris angustifolia, maritima, minor C. B. Pin. 33. *Iris angustifolia, minor, Clusii iv. J. B. 2. 726. Iris angustifolia, iiij. Clus. Hist. 230.*

Iris angustifolia, hortensis, versicolor C. B. Pin. 33. *Iris angustifolia, flore violaceo, reflexis foliis lacteis & purpureis venis variis Clusii, v. J. B. 2. 730. Iris angustifolia, v. Clus. Hist. 230.*

Iris angustifolia, candida, lineis rubentibus notata C. B. Pin. 33. *Iris angustifolia, flore albo J. B. 2. 728. Iris candidis floribus, angustifolia Lob. Adv. Part. 2. 479.*

Iris angustifolia, bicolor C. B. Pin. 33. *Iris altissima, bicolor, cæruleo, obsoleto, cinereove mixta J. B. 2. 718. Iris flore cæruleo, obsoleto cinereove, polyflora, Iris maritima quorumdam Lob. Icon. 60.*

Iris angustifolia, Prunum redolens, minor, C. B. Pin. 33. *Iris Graminea, cui pereunt quotannis folia J. B. 2. 727. Chamæiris Dod. Pempt. 247. Iris angustifolia, vj. Clus. Hist. 230.*

Iris angustifolia, Prunum redolens, major C. B. Pin. 33. *Chamæiris angustifolia Tabern. Icon. 649.*

Iris humilis, major, saturatè purpurea, biflora. *Chamæiris major, saturatè purpurea, biflora C. B. Pin. 33. Chamæiris latifolia, biflora Eyst.*

Iris humilis, flore atropurpureo H. L. Bat.

Iris humilis, variegata. *Chamæiris variegata C. B. Pin. 33. Pusillæ Iridis latifoliæ varietas Lob. Icon. 64.*

Iris humilis, flore saturatè violaceo. *Chamæiris flore saturo-violaceo C. B. Pin. 33. Chamæiris latifolia, major Clus. Hist. 225.*

Iris humilis, minor, flore purpureo. *Chamæiris minor, flore purpureo C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor J. P. 2. 724. Iris violacea, parva Lob. Icon. 63.*

Iris humilis candicans, venis & orâ cæruleis. *Chamæiris minima, candicans, venis & orâ cæruleis H. R. Par.*

Iris humilis, Pyrenaica, foliis repandis, è luteo virescentibus. *Chamæiris Pyrenaica, foliis repandis, è luteo virescentibus H. R. Par.*

Iris humilis, Pyrenaica, foliis repandis, virescentibus, cum lineis cæruleis. *Chamæiris Pyrenaica, folio repando, virescente, lineis intersecto cæruleis H. R. Par.*

Iris humilis, minor, flore purpuro-cæruleo. *Chamæiris minor, flore purpuro-cæruleo C. P. Pin. 33. Chamæiris latifolia, minor, ij. Clus. Hist. 225. Iris humilis, latifolia, minor, altera J. B. 2. 725.*

Iris humilis, flore rubello. *Chamæiris minor, flore rubello C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, 3. J. B. 2. 725. Chamæiris latifolia, flore rubello Lob. Icon. 65.*

Iris humilis, minor, flore variè picto. *Chamæiris minor, flore variè picto. C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, elegantissima, variè picta. Clusio Chamæiris 7. J. B. 2. 725. Chamæiris latifolia, minor, vij. Clus. Hist.* 227.

Iris humilis, flore purpureo, flavescente. *Chamæiris flore purpureo, flavescente C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, flore vario, ejus foliis valde incurvis. Clusio Chamæiris 8. J. B. 2. 725. Chamæiris flavo & purpurascente flore Eyst.*

Iris humilis flore pallido & albo. *Chamæiris flore pallido & albo C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, iv. J. B. 2. 725. Chamæiris latifolia, minor, iiij. Clus. Hist. 226.*

Iris humilis, minor, flore variegato. *Chamæiris minor, flore variegato C. B. Pin. 34. Chamæiris latifolia, minor, v. Clus. Hist. 225. J. B. 2. 725. Iris humilis, latifolia minor, v. J. B. 2. 725.*

Iris humilis, flore candido. *Chamæiris flore candido C. B. Pin. 34. Iris humilis, latifolia, seu Chamæiris nivea J. B. 2. 723. Chamæiris nivea aut candida Lob. Icon. 65.*

Iris humilis, flore luteo. *Chamæiris flore luteo C. B. Pin. 34. Chamæiris lutea, altera Lob. Icon. 66.*

Iris humilis, flore obsoletè pallido. *Chamæiris flore obsoletè pallido C. B. Pin. 34. Chamæiris latifolia, minor, vj. Clus. Hist. 226.*

Iris humilis, flore pallidè luteo. *Chamæiris flore pallidè luteo vel Chamæiris minor, ὀχρόλευκος C. B. Pin. 34. Chamæiris latifolia, minor, ix. Clus. Hist.* 227.

Iris humilis, candicans, venis variis distincta. *Chamæiris candicans, venis variis distincta C. B. Pin. 34. Iris humilis, latifolia, minor, flore vario, foliis reflexis, candicantibus. Clusio Chamæiris latifolia, minor, ij. J. B. 2. 726. Chamæiris latifolia, minor, xj. Clus. Hist. 227.*

Iris humilis, saxatilis, Gallica. *Chamæiris saxatilis, Gallica C. B. Pin. 34. Iris humilis, latifolia, colore violaceo & saxatilis eadem J. B. 2. 723. Perpusilla saxatilis Iris latifolia, acaulis fermè Lob. Icon. 64.*

Iris humilis, latifolia, saxatilis, Lusitanica. *Chamæiris latifolia, saxatilis, Lusitanica C. B. Pin. 34. Iridis humilis aliud genus Clus. Hist.* 224.

Iris humilis, latifolia, major, acaulis J. B. 2. 724. *Chamæiridis latifoliæ genus alterum Clus. Hist. 224.*

Lib. 1. cap. 1. Iris, à cæleſtis arcûs similitudine nomen obtinuit, ut ait Dioscorides.

GENUS IV.

Xiphion.

Tab. 189. XIPHION est plantæ genus, flore A, liliaceo, monopetalo, Iridis floris æmulo. Pistillum B, tribus petalis pariter donatur: calyx verò C, abit in fructum Iridis fructus formâ, sed radix D, bulbosa est, seu plurimis tunicis constat E.

Xiphii species sunt

Xiphion latifolium, acaulon, odoratum, flore cæruleo. *Iris bulbosa, latifolia, acaulos, odora, flore cæruleo C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, latifolia, flore cæruleo J. B.* 2. 703. *Iris bulbosa, latifolia Dod. Pempt.* 212.

Xiphion, latifolium, acaulon, odoratum, flore purpureo. *Iris bulbosa, acaulos, odora, flore pupureo C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, latifolia, purpurea Suvert.*

Xiphion latifolium, acaulon, odoratum, flore lactei coloris. *Iris bulbosa, latifolia, acaulos, odorata, flore lactei coloris C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, latifolia, flore candido J. B.* 2. 703.

Xiphion album, oris cæruleis. *Iris bulbosa, oris cæruleis Suvert.*

Xiphion Persicum, præcox, flore variegato. *Iris Persica, variegata, præcox Ferr. Flor.* 152. *Iris bulbosa, Persica Park. Par.* 172.

Xiphion Porcellana dictum. *Iris bulbosa, Porcellana dicta H. L. Bat.*

Xiphion Chamoletta Lavandulacea dictum. *Iris bulbosa, flore Lavandulaceo. Chamoletta Lavandulacea Belgarum H. L. Bat.*

Xiphion Chamoletta dictum, flore cæruleo, versicolor. *Iris bulbosa, major flore cæruleo, variegata, sive Chamoletta Joan. Rhea.*

Xiphion Chamoletta dictum, flore purpureo, versicolor. *Iris bulbosa, flore purpureo, versicolor Joan. Rhea. Chamoletta purpurea Belgarum H. L. Bat.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore cæruleo. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, flore cæruleo C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, Anglica, flore cærulæo Eyst.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore atro-purpurante. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, flore atro-purpurante C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, latifolia, flore atro-purpurante Eyst.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore cæruleo, lineis violaceis aut purpureis distincto. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, lineis violaceis aut purpureis distincta C. B. Pin.* 38.

Xiphion latifolium, caule donatum, flore cinereo, violaceis striis distincto. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, cinerea, violaceis striis distincta C. B. Pin.* 38.

Xiphion latifolium, candidum. *Iris bulbosa, latifolia, candida C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, Anglicana, major flore candido Eyst.*

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore purpureo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis maculatis, flore purpureo, inodoro C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa Dod. Pempt.* 211.

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore violaceo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis, maculatis, flore violaceo C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, tota violacea J. B.* 2. 703.

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore atro-rubente, in summo albo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis, maculatis, flore atro-rubente, in summo albo C. B. Pin.* 38.

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore niveo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis, maculatis, flore niveo, inodoro C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, flore albo Eyst.*

Xiphion angustifolium, flore vario. *Iris bulbosa, Lusitanica Dod. Pempt.* 211. *Iris bulbosa, angustifolia, tricolor, odore Coriandri C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa cæruleo & albo versicolor J. B.* 2. 704.

Xiphion angustifolium, flore vario, alterum. *Iris bulbosa angustifolia, tricolor C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, iij. sive versicolor Clus. Hist.* 211.

Xiphion majus, flore luteo, inodoro. *Iris bulbosa, lutea, inodora, major C. B. Pin.* 39. *Iris bulbosa, lutea J. B.* 2. 705. *Hyacinthus Poëtarum luteus Lob. Icon.* 95.

Xiphion majus, flore luteo-pallescente. *Iris bulbosa pallido colore, sive luteo pallescente Eyst.*

Xiphion majus, flore luteo, mixto. *Iris bulbosa, lutea, mixta Eyst.*

Xiphion versicolor & multiflorum. *Iris bulbosa, versicolor, πολύκλωνος J. B.* 2. 704. *Clus. Hist.* 211. *Iris bulbosa versicolor, ramosa C. B. Pin.* 39.

Xiphion minus, flore luteo, inodoro. *Iris bulbosa, lutea, inodora, minor C. B. Pin.* 39. *Iris Mauritanica Clus. Cur. post. in fol.* 24.

Xiphion majus & elatius versicolor, flore luteo. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, major & elatior C. B. Pin.* 39. *Iris bulbosa, lutea, varia Lob. Adv. Part.* 2. 510. *Iris bulbosa, flavo-varia, hoc est, 1. Classis tertiæ Clus. Hist.* 214.

Xiphion majus & humilius, flore amplo, flavo-vario. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, latifolia, humilior, quadruplex C. B. Pin.* 39. *Iris bulbosa flavi-varia Classis tertiæ* 2, 3, 4, *& octava Clus. Hist.* 214.

Xiphion angustifolium, versicolor, elatius. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, angustifolia, elatior, duplex C. B. Pin.* 39. *Iris bulbosa, flavi-varia Classis tertiæ v. & vj. Clus. Hist.* 214.

Xiphion versicolor, humile, minore flore. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, angustifolia, humilior, triplex C. B. Pin.* 40. *Iris bulbosa, flavo-varia Classis tertiæ* 9, 10, *&* 11. *Clus. Hist.* 215.

Xiphion luteum, versicolor, medium. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, inter latifoliam & angustifoliam media C. B. Pin.* 40. *Iris bulbosa flavo-varia* 12. *Clus. Hist.* 212.

Xiphion angustifolium, flore cæruleo, odoro. *Iris bulbosa, angustifolia, cærulea, Tiliæ odore C. B. Pin.* 40. *Iris bulbosa, cærulea, Lusitanica J. B.* 2. 705. *Iris bulbosa v. sive cærulea Clus. Hist.* 212.

Xiphion cæruleum, minus. *Iris bulbosa, cærulea, minor C. B. Pin.* 40. *Iris Hispanica, cæruleo-purpurea Suvert.*

Xiphion cæruleo-purpurascens, vario flore. *Iris bulbosa, cæruleo-purpurascens, vario flore C. B. Pin.* 40. *Iridis bulbosæ versicoloris* 13. *genus Clus. Hist.* 215.

Xiphion cæruleo-violaceo. *Iris bulbosa, cæruleo-violacea C. B. Pin.* 40. *Iris bulbosa, flore cæruleo & purpureo Eyst.*

Xiphion angustifolium, violaceum. *Iris bulbosa, angustifolia, violacea C. B.*

Pin. 40. *Iris bulbosa, violacea, Pyrenaica Lob. Adv. Part.* 2. 511.

Xiphion angustifolium, violaceum, colore mixto. *Iris bulbosa, violacea, colore mixto Eyst.*

Xiphion angustifolium, album. *Iris bulbosa, angustifolia, alba C. B. Pin.* 40. *Iris bulbosa, alba Lob. Adv. Part.* 2. 511.

Xiphion Americanum, flore è luteo nigricante Plum.

Xiphion à voce Grœca ξίφος *gladius*, propter folia quasi ensiformia.

GENUS V.

Sisyrinchium.

SISYRINCHIUM est plantæ genus, ab Iride & Xiphio diversum, radice geminâ, alterâ alteri insidente, qualis in Croco & Gladiodo observatur.

Sisyrinchii species sunt

Sisyrinchium majus, flore luteâ maculâ notato C. B. Pin. 40. *Sisyrinchium majus Clus. Hist.* 216. *Iridi bulbosæ affine, Sisyrinchium majus J. B.* 2. 708.

Sisyrinchium majus, flore albâ maculâ notato C. B. Pin. 41. *Sisyrinchium Mauritanicum Clus. Cur. post. in-fol.* 25.

Sisyrinchium medium C. B. Pin. 41. *Iridi bulbosæ affine Sisyrinchium minus J. B.* 2. 708. *Sisyrinchium minus Clus. Hist.* 216.

Sisyrinchium à vocibus Græcis ὗς *Sus*, & ῥύγχος *Rostrum*, quasi diceres rostrum Suillum, tum propter radicis formam, tum quòd Sues rostro terram fodiant ut ea radice pascantur.

GENUS VI.

Gladiolus. *Glaïeul.*

GLADIOLUS est plantæ genus, flore A, liliaceo monopetalo, ad exortum quasi infundibuliformi, in duo labia ampliato, superiori scilicet imbricato, inferiori verò quinquepartito. Calyx autem B, cui flos insidet, abit deinde in fructum oblongum C, in tria loculamenta divisum D, seminibusque fœtum subrotundis E, calyptrâ involutis F. His notis addenda est radix gemina, carnosa H, tuberosa, altera G, alteri K, incumbens. *Tab.* 190.

Gladioli species sunt

Gladiolus maximus, Indicus C. B. Pin. 41. *Gladiolus maximus, Promontorii Bonæ Spei, flore rubro, incarnato Suvert.* 66.

Gladiolus major, Byzantinus C. B. Pin. 41. *Gladiolus Byzantinus, atropurpureus Suvert.* 41.

Gladiolus floribus uno versu dispositis, major & procerior, flore purpuro-rubente C. B. Pin. 41. *Gladiolus sive Xiphion J. B.* 2. 701. *Gladiolus Dod. Pempt.* 209.

Gladiolus floribus uno versu dispositis, major & procerior, flore candicante C. B. Pin. 41. *Gladiolus flore albo Suvert.* 42.

Gladiolus carnei coloris Suvert. 42.

Gladiolus floribus uno verſu diſpoſitis, minor & humilior C. B. Pin. 41.

Gladiolus floribus uno verſu diſpoſitis, minor C. B. Pin. 41. *Gladiolus minimus Lob. Adv. Part. 2. 511.*

Gladiolus minor, floribus uno verſu diſpoſitis, incarnatis H. R. Bat.

Gladiolus utrinque floridus C. B. Pin. 41. *Gladiolus Italicus, purpuro-violaceus Suvert.*

Gladiolus utrinque floridus, flore rubro C. B. Pin. 41. *Gladiolus Italicus, flore rubro Eyſt.*

Gladiolus utrinque floridus, floribus albis H. R. Monſp.

Gladiolus anguſto Gramineo folio C. B. Pin. 41. *Prodr. 26.*

Gladiolus, à foliorum formâ, quæ gladium quodammodo refert.

GENUS VII.

Aloë. *Aloes.*

Tab. 191.

ALOE eſt plantæ genus, flore A, C, liliaceo, monopetalo, veluti tubulato, in ſex partes ſecto: cujus calyx B, in quibuſdam ſpeciebus, in aliis verò piſtillum D, abit in fructum E, oblongum, plerumque cylindraceum, in terna loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum G, planis & quaſi ſemicircularibus.

Aloës ſpecies ſunt

Aloë vulgaris C. B. Pin. 286. *Aloë J. B. 3. 696. Dod. Pempt. 359.*

Aloë vera, coſtâ ſpinosâ Munt. Hiſt. 310. *Aloë Africana, foliis erectis, ſuperficie muricatis Pluk. Phytog. Tab. 129. fig. 2.*

Aloë Succotrina, anguſtifolia, ſpinoſa, flore purpureo Breyn. Prodr. 2. *H. Amſtel. in-fol. 91. Aloë Americana, Ananæ folio, floribus ſuave-rubentibus Pluk. Phytog. Tab. 240. fig. 4.*

Aloë folio in oblongum aculeum abeunte C. B. Pin. 286. *Aloë Americana, muricata J. B. 3. 701. Aloë ex America Dod. Pempt. 359. Aloë Americana, florida Ald. H. Farneſ. 94.*

Aloë Americana, folio in oblongum aculeum abeunte, minor Prodr. Par. Bat.

Aloë Americana, ex Vera-Cruce, foliis latioribus, glaucis H. Beaumont.

Aloë Americana, ſobolifera H. L. Bat.

Aloë Americana, ſobolifera, ſpinis paucioribus Prodr. Par. Bat.

Aloë Americana ſobolifera, foliis eleganter variegatis Prodr. Par. Bat. *Aloë Americana, foliis ex albo & viridi eleganter variegatis H. Beaumont.*

Aloë Americana, foliis erectis, aculeis robuſtiſſimis armatis Prodr. Par. Bat.

Aloë Americana, lævis, latiſſimo folio ſplendente Cat. H. Amſtel.

Aloë Americana, Surinamenſis, foliis latioribus, lucidis, ſerratis H. Beaumont.

Aloë Americana, minor, foliis per margines frequentiſſimis & molliuſculis ſpinis armatis H. L. Bat. 16. *Aloë vera, minor Munt. Aloed. p. 2.*

Aloë Braſilienſis *Caraguata* dicta Marcgravii, Raii Hiſt. 1199.

Aloë, à voce Græca *ἅλς, Mare*, quòd in maritimis naſcatur.

GENUS VIII.

Cannacorus. *Balisier.*

CANNACORUS est plantæ genus, flore A, liliaceo, monopetalo, veluti tubulato, in sex partes secto, quarum una ligulam promit B, quæ pistilli vice fungi videtur, & præterea quasi staminis locum teneret, apice donatur C. Calyx autem D, E, qui tubulatus est, florem complectitur, & deinde abit in fructum oblongum vel subrotundum F, membranaceum, in terna loculamenta divisum G, seminibusque fœtum plerumque sphæricis H. *Tab.* 192.

Cannacori species sunt

Cannacorus latifolius, vulgaris. *Arundo Indica, florida. Cannacorus quorundam Lob. Icon.* 56. *Arundo Indica, latifolia C. B. Pin.* 19. *J. B.* 2. 489. *tum & Canna sive Arundo Indica, quibusdam Flos Cancri J. B.* 2. 752.

Cannacorus flore luteo punctato. *Arundo Indica, latifolia, flore luteo punctato C. B. Pin.* 19. *J. B.* 2. 490. *Canna Indica lutea, rubris maculis puncta-ta, vel flore croceo, guttato Eyst.*

Cannacorus amplissimo folio, flore rutilo. *Arundo Indica, latissimo folio, flore rutilo H. R. Par.*

Cannacorus flore coccineo, splendente. *Canna Americana, flore fulgenti cocco splendente H. L. Bat.*

Cannacorus angustifolius, flore flavescente. *Canna Indica, angustifolia, flore flavo H. L. Bat.*

Cannacorus radice croceâ, sive Curcuma officinarum. *Crocus Indicus, Arabibus Curcum, officinis nostris radix Curcumæ dicta Bont.* 116. Florem ex quatuor petalis constare affirmabat D. Hermannus, ut refert D. Raius. At flos ille ex Indiis allatus & siccus, monopetalos & multifariam scissus mihi visus est. *Hist.* 106.

Cannacorus, quasi diceretur planta ad Cannam & Acorum accedens.

SECTIO III.

De Herbis flore liliaceo, tripetalo.

GENUS I.

Ephemerum.

EPHEMERUM est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex tribus petalis B, constante, calyci D, insidente, trifolio pariter C. Pistillum autem deinde abit in fructum E, oblongum, in tria loculamenta divisum F, seminibusque fœtum G, grano Tritici æmulis. *Tab.* 193.

Ephemeri species sunt

Ephemerum Virginianum, flore cæruleo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore cæruleo Mor. H. R. Bles.*

Ephemerum Virginianum, flore purpureo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore rubro Mor. H. L. Blef.*

Ephemerum Virginianum, flore azureo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore azureo Mor. H. R. Blef.*

Ephemerum Virginianum, flore cæruleo, minori. *Phalangium ephemerum Virginianum, Joannis Tradeſchanti Park. Par.* 15.

Ephemerum Virginianum, flore purpureo, minori. *Phalangium Virginianum, flore purpureo H. R. Par.*

Ephemerum Virginianum, flore albo, minori. *Phalangium Virginianum, flore albo H. R. Par.*

Ephemerum Virginianum, flore candido, mox cærulefcente. *Phalangium flore candido, mox cærulefcente Hoff. Flor. Altorf.*

Ephemerum Virginianum, flore ex albo & violaceo vario. *Palangium Virginianum, flore ex albo & violaceo varium Hoff. Flor. Altorf.*

Ephemerum Americanum, folio Cannacori Plum.

Ephemerum Indicum, Ari folio.

SECTIO IV.

De Herbis, flore liliaceo, hexapetalo, cujus piftillum abit in fructum.

GENUS I.

Phalangium.

Tab. 193.

PHALANGIUM eft plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis fex B, compofito, ex cujus meditullio furgit piftillum C, quod deinde abit in fructum D, fubrotundum, in tria loculamenta divifum E, feminibufque fœtum angulofis F. His notis addenda eft radix fibrata ut ab Ornithogalo faciliùs diftinguatur.

Phalangii fpecies funt

Phalangium ampliore flore, non ramofum.

Phalangium parvo flore, non ramofum C. B. Pin. 29. *Phalangium pulchrius non ramofum J. B.* 2. 635. *Phalangium non ramofum Dod. Pempt.* 106.

Phalangium parvo flore, ramofum C. B. Pin. 29. *Phalangium quibufdam parvo flore, ramofum J. B.* 2. 635. *Phalangium ramofum Dod. Pempt.* 106.

Phalangium Alpinum, paluftre, Iridis folio. *Pfeudoafphodelus Alpinus C. B. Pin.* 29. *Pfeudoafphodelus quibufdam J. B.* 2. 634. *Pfeudoafphodelus* 1. *Cluf. Hift.* 198.

Phalangium Anglicum, paluftre Iridis folio. *Pfeudoafphodelus paluftris i. Anglicus C. B. Pin.* 29. *Pfeudoafphodelus luteus, Acorifolius, paluftris, Anglicus Lobelii J. B.* 2. 633. *Pfeudoafphodelus* 1. *Cluf. Hift.* 198.

Phalangium

Phalangium Scoticum, paluſtre, minimum, Iridis folio. *Pſeudoaſphodelus paluſtris, Scoticus, minimus Raii Hiſt.* 1195.

Phalangium, à voce Græca φαλάγγιον, Aranei genus. Folia, ſemen, & flos Phalangii, ſiquidem ex vino bibantur, contra Scorpionum ictus, Phalangiorumque morſus auxiliantur, ex Dioſcoride. *Lib. 3. cap. 122.*

GENUS II.

Liliaſtrum. *Lis de Saint Bruno.*

LILIASTRUM eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis ſex B, compoſito, ad Lilii vulgaris formam accedente: ex floris autem meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, oblongum, trifariam dehiſcentem E, in terna loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum anguloſis G. His notis addendæ ſunt radices Napiformes ab uno capite pendentes H. *Tab. 194.*

Liliaſtri ſpecies ſunt

Liliaſtrum Alpinum, majus.

Liliaſtrum Alpinum, minus. *Phalangium magno flore C. B. Pin.* 29. *Phalangium flore Lilii J. B.* 2. 636. *Phalangium Allobrogicum, majus Cluſ. Hiſt. App.* 2.

Liliaſtrum, quaſi planta ad Lilium accedens.

GENUS III.

Lilium. *Lis.*

LILIUM eſt plantæ genus, flore A, veluti campaniformi, ex petalis ſex B, compoſito, nunc magis, nunc minus repandis. Horum meditullium occupat piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, oblongum, ut plurimùm trigonum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum F, quaſi marginatis, gemina ſerie ſibi incumbentibus. His notis addenda eſt radix bulboſa, ex pluribus ſquamis G, carnoſis conſtans, axi H, affixis. *Tab. 195. & 196.*

Lilii ſpecies ſunt

Lilium album vulgare J. B. 2. 685. *Lilium album, flore erecto & vulgare C. B. Pin.* 76. *Lilium candidum Dod. Pempt.* 197.

Lilium album, inodorum, flore pleno H. R. Par. *Lilium Canadenſe, imperfectis floribus & irregularibus, multis, albis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 410.

Lilium album, floribus dependentibus, ſive peregrinum C. B. Pin. 76. *Martagon album, Lilium candidum, Byzantinum Lob. Icon.* 163.

Lilium purpuro-croceum majus, C. B. Pin. 76. *Lilium rubens vel croceum, majus J. B.* 2. 688. *Lilium purpureum, majus Dod. Pempt.* 198.

Lilium candido flore, majus C. B. Pin. 77.

Lilium purpuro-croceum, flore pleno C. B. Pin. 77. *Lilium cruentum, puniceum, flore pleno Eyſt.*

Lilium album, vulgare, folis ad limbum flaveſcentibus H. L. Bat. App.

Lilium foliis flavescentibus maculis inscriptis H. L. Bat. *Lilium album, foliis ex luteo eleganter variegatis D. Marchant. Lis blanc, à feuilles panachées.*

Lilium flore lineis purpureis variegato D. Marchant. *Lis à fleur rayée de pourpre.*

Lillium album, Syriacum, Rauvolfii J. B. 2. 687. *Lilium lato caule, multiflorum H. R. Par.*

Lilium purpuro-croceum, minus C. B. Pin. 77. *Lilium rubens vel croceum, minus J. B. 2 689. Lilium purpureum, minus Dod. Pempt.* 198.

Lilium purpureum, minus, pleno flore C. B. Pin. 77.

Lilium phœniceum C. B. Pin. 77. *Lilium phœniceum, dilutum J. B. 2. 690. Martagon Chymistarum, alterum. Lilium phœniceum, dilutum Lob. Icon.* 164.

Lilium Sandicis colore, polyanthos C. B. Pin. 77. *Lilium cruentum, polyanthos Eyst.*

Lilium bulbiferum, latifolium, majus C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, majus J. B. 2. 690. Lilium cruentum, bulbos majusculos squamatim compactos gerens, summo alis diviso caule Lob. Icon.* 165.

Lilium bulbiferum, angustifolium C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, cruentum, angustifolium J. B. 2. 692. Martagon cruentum angustifolium, exiguos alis diviso caule nucleis compactos bulbos gerens Lob. Icon.* 166.

Lilium bulbiferum, minus C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, repens J. B.* 2. 691. *Lilium cruentum, secundum caulem bulbulis donatum Lob. Icon.* 166.

Lilium bulbiferum, incanum C. B. Pin. 77. *J. B.* 2. 691. *Martagon bulbiferum, ij. Clus. Hist.* 136.

Lilium floribus reflexis, montanum, flore rubente C. B. Pin. 77. *Lilium flore nutante, ferrugineo, majus & minus J. B.* 2. 692. *Lilium sylvestre Dod. Pempt.* 201.

Lilium floribus reflexis, montanum, flore pleno H. R. Monsp.

Lilium floribus reflexis, montanum, flore albicante C. B. Pin. 77.

Lilium floribus reflexis, montanum, flore maculis rubris inordinatis asperso C. B. Pin. *Lilium montanum, flore purpurascente, punctato Eyst.*

Lilium floribus reflexis, montanum, flore carneo H. R. Par. *Martagon Pannonicum, flore suaverubente Eyst.*

Lilium floribus reflexis, montanum, longiore spicâ C. B. Pin. 78. *Lilium flore nutante, maximum J. B. 2. 694. Martagon montanum, spicâ longiore Bry. Martagon à l'épinete.*

Lilium floribus reflexis, alterum, lanuginosum, hirsutum C. B. Pin. 78. *Lilium montanum sive sylvestre, 1. majus Clus. Hist.* 134.

Lilium flore purpurascente, non punctatum Eyst.

Lilium floribus reflexis, flore spadiceo. *Martagon exoticum, flore spadiceo Bry.*

Lilium floribus reflexis, variis sive tertium C. B. Pin. 78. *Lilium montanum maximum, polyanthos, variegatum Eyst.*

Lilium floribus reflexis, albis, non punctatis C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, minus, album, non punctatum Eyst.*

Lilium floribus reflexis, albis, non punctatis plenis H. R. Par.

Lilium floribus reflexis, albis, punctatis C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, majus, album, punctatum Eyst.*

Lilium floribus reflexis, polyanthos, album, punctatum C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, maximum, polyanthos, album, variis maculis rubris asperſum Eyst.*

Lilium Byzantinum, miniatum C. B. Pin. 78. *Lilium flore miniato, nutante, ſive Hemerocallis Chalcedonica aliquibus J. B.* 2. 695. *Lilium rubrum ſive miniatum, Byzantinum Cluſ. Hiſt.* 131.

Lilium Byzantinum, flore prorſus niveo C. B. Pin. 78.

Lilium Byzantinum, flore flavo C. B. Pin. 78.

Lilium Byzantinum, miniato dilutiore flore Cluſ. Hiſt. 132.

Lilium Byzantinum, miniatum, polyanthos C. B. Pin. 78. *Lilium Byzantinum, miniatum, ſaturatiore flore, πολυανθὲς Cluſ. Hiſt.* 132.

Lilium Byzantinum, ſerotinum Eyſt.

Lilium Byzantinum, flore multiplici Eyſt.

Lilium purpuro-ſanguineum, flore reflexo C. B. Pin. 78. *Hemerocallis Chalcedonica, purpuro-ſanguinea, polyanthos Lob. Icon.* 169.

Lilium pyramidale, moſchatum C. B. Pin. 78. *Lilium ſylveſtre ſive Hemerocallis, moſchata, polyanthos. Martagon Imperiale nuperorum. Martagon à l'épinette Lob. Adv. Part.* 2. 504.

Lilium rubrum, anguſtifolium C. B. Pin. 78. *Lilium præcox, nutante flore rubro J. B.* 2. 696. *Lilium rubrum, præcox Cluſ. Hiſt.* 133.

Lilium brevi & Gramineo folio C. B. Pin. 79. *Lilium præcox, nutante flore rubro, tenuifolium J. B.* 2. 696. *Hemerocallis Macedonica, tenuifolia, miniati coloris Adv. Part.* 2. 504.

Lilium miniatum, odorum, anguſtifolium C. B. Pin. 79. *Lilii miniati, tenuifolii aliud genus Cluſ. App. Alt.*

Lilium flavum, anguſtifolium C. B. Pin. 79. *Lilium nutante flore flavo J. B.* 2. 697. *Lilium montanum, flavo flore Lob. Adv. Part.* 2. 505.

Lilium anguſtifolium flore flavo dilutiore, quaſi palleſcente C. B. Pin. 79.

Lilium anguſtifolium, flore flavo, maculis nigris diſtincto C. B. Pin. 79.

Lilium anguſtifolium, flore flavo, maculis nigris diſtincto C. B. Pin. 79. *Martagon ſive Lilium de Canada, auri colorem referens, flore intus nigris maculis aſperſo Bry.*

Lilium, à voce Græca λείριον.

Lilii albi caulis cum floribus amputatus & ſuſpenſus, auctore Geſnero, ſemen profert: quod feliciter etiam Pariſiis ſæpe expertus ſum. *Epiſt. pag.* 53.

GENUS IV.

Lilio-Hyacinthus. *Lis-Jacinte.*

LILIO-HYACINTHUS eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis ſex B, compoſito, & Hyacinthi floris æmulo. Hujus autem piſtillum C, abit deinde in fructum D, ex globoſo acuminatum, plerumque trigonum, in tria locu- *Tab.* 196.

lamenta E, divisum, seminibusque fœtum F, ferè globosis. His notis addenda est radix squamata, radicis Lilii formâ.

Lilio Hyacinthi speciem unicam novi, cujus varietates sunt

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore cæruleo. *Hyacinthus stellaris, foliis & radice Lilii C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus Lilio-folius, stellatus, J. B.* 2. 589. *Hyacinthus stellaris, Lilio-folius Lob. Icon.* 101.

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore niveo. *Hyacinthus stellaris, foliis & radice Lilii flore niveo C. B. Pin.* 46.

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore rubello. *Hyacinthus stellaris, Liliaceus, flore rubello H. R. Par.*

Lilio-Hyacinthus, quasi planta ad Lilium & ad Hyacinthum accedens.

GENUS V.

Corona Imperialis. *Couronne Impériale.*

Tab. 197. & 198.

CORONA IMPERIALIS est plantæ genus, floribus A, velut in coronam dispositis, supra quam eminet numerosa foliorum coma B. Singuli autem flores liliacei sunt C, veluti Campaniformes, ex petalis sex D, compositi. Pistillum verò E, quod meditullium petalorum occupat, abit deinde in fructum F, oblongum, alis per longitudinem instructum, in tria loculamenta G, divisum, seminiusque fœtum H, planis, mutuò sibi incumbentibus. His notis addenda est radix I, tunicata K, parte sessili fibrata.

Coronæ Imperialis species sunt

Corona Imperialis Dod. Pempt. 201. *Lilium sive Corona Imperialis C. B. Pin.* 79. *Corona Imperialis sive Tusai aliis J. B.* 2. 69. *Couronne Impériale.*

Corona Imperialis flore pulchrè rubente. *Tusai sive Lilium Persicum, ij. Clus. Hist.* 128.

Corona Imperialis flore è luteo pallescente. *Lilium sive Corona Imperialis flore luteo vel veriùs pallescente C. B. Pin.* 79.

Corona Imperialis flore luteo, striato. *Lilium sive Corona Imperialis, flore luteo, striato H. Edimb.*

Corona Imperialis flore pulchrè luteo. *Lilium sive Corona Imperialis per omnia major, flore luteo H. R. Par.*

Corona Imperialis major. *Lilium sive Corona Imperialis per omnia major H. R. Par.*

Corona Imperialis serotina, foliis amplioribus, flore saturo-phœniceo. *Corona serotina Lob. Adv. Part.* 2. 513.

Corona Imperialis, multiflora latoque caule. *Lilium sive corona Imperialis multiflora, latoque caule C. B. Pin.* 79. *Corona Imperialis polyanthes Eyst.*

Corona Imperialis duplici corona. *Lilium sive Corona Imperialis duplici coronâ C. B. Pin.* 79. *Corona Imperialis phœnicea, duplici coronâ aut serie florum Lob. Icon.* 172. *Couronne Impériale à double rang.*

Corona Imperialis folio vario. *Lilium sive Corona Imperialis Sinensium, seu*

folio vario H. R. Par. Lilium Imperiale seu Corona Imperialis, foliis variegatis Mor. Hist. Oxon. Par. 2. 407. Couronne Impériale à feuille panachée.

Corona Imperialis flore pleno. *Lilium sive Corona Imperialis flore pleno H. R. Par. Couronne Impériale à fleur double.*

Corona Imperialis non fœtens. *Lilium sive Corona Imperialis non fœtens C. B. Pin. 79. Tusai varietas iiij. Clus. Hist. 129.*

Corona Imperialis ramosa. *Lilium sive Corona Imperialis ramosa C. B. Pin. 79. Tusai δίκλωνος Clus. Hist. 128.*

Corona Imperialis monstrosa J. B. 2. 689.

Corona Imperialis, à florum dispositione.

GENUS VI.

Tulipa. *Tulipe.*

TULIPA est plantæ genus, flore A, B, liliaceo, ex petalis sex C, composito, urcei quodammodo formâ. Pistillum autem D, quod meditullium petalorum occupat, abit deinde in fructum E, oblongum, trifariam dehiscentem F, in tria loculamenta divisum G, seminibusque fœtum planis H, & bino ordine sibi incumbentibus. His notis addenda est radix I, tunicata K, parte sessili fibrata. *Tab. 199. & 200.*

Tulipæ species sunt

Tulipa præcox, lutea C. B. Pin. 57. *Tulipa præcox, flava Clus. Hist. 138. J. B. 2. 666. Tulipe précoce.*

Tulipa præcox, purpurea C. B. Pin. 57. *Clus. Hist. 139. J. B. 2. 667.*

Tulipa præcox, rubra C. B. Pin. 57. *Clus. Hist. 139. J. B. 2. 667.*

Tulipa præcox, flore Amethystino. *Tulipa præcox, saturatior Clus. Hist. 138. Lilio-Narcissus purpuro-violaceus Lob. Icon. 129.*

Tulipa præcox, flore è purpurâ nigricante & obsoleto. *Lilio-Narcissus sanguineus, puniceusve obsoletus, tribus exterioribus mucronatis foliis, internis verò retusis Lob. Icon. 128.*

Tulipa purpurea, calyce pallescente Eyst.

Tulipa summè miniata, calyce luteo Eyst.

Tulipa præcox, alba C. B. Pin. 57. *Lilio-Narcissus niveus totus Lob. Icon. 131. J. B. 2. 666. Tulipa nivea tota Ejusd. 2. 675.*

Tulipa præcox, coccinea, rubentibus oris, petalis ad exortum lituris rubris ad cordis effigiem aspersis. *Lilio-Narcissus coccineus, rubentibus oris, mediis foliis candicans, & ad basim notulis rubris, cordis effigie aspersus Lob. Icon. 127.*

Tulipa præcox, flore coccineo, puniceove rutilante. *Tulipa coccinea, puniceave, rutilans J. B. 2. 675. Lilio-Narcissus coccineus, puniceusve rutilans Lob. Icon. 128.*

Tulipa præcox, Amethystina, varia J. B. 2. 670.

Tulipa præcox, rubello flore nitido, candidis oris. *Tulipa rubris oris &*

vaginulis albis J. B. 2. 675. Lilio-Narcissus rubellus, nitidus, candidis oris Lob. Icon. 129.

Tulipa præcox, coccineo flore, candidis oris. *Tulipa coccinea, candidis oris J. B. 2. 675. Lilio-Narcissus coccineus, candidis oris Lob. Icon.* 130.

Tulipa præcox, candore & rubore suffusa. *Tulipa candore & rubore suffusa J. B. 2. 675. Lilio-Narcissus candore & rubore confusus Lob. Icon.* 131.

Tulipa præcox, rubra, varia Clus. Hist. 140. J. B. 2. 668.

Tulipa rosea, variegata, polyanthos C. B. Pin. 58. *Tulipa polyanthos, præcox, rosea, colore mixa Eyst.*

Tulipa præcox, lutea, varia C. B. Pin. 58. *J. B. 2. 667. Tulipa præcox, flavo-varia Clus. Hist.* 140.

Tulipa lutea, rubentibus oris. *Lilio-Narcissus luteus, coccineus, rubentibus oris Lob. Icon.* 133.

Tulipa lutea, phœniceo confusè mixta. *Lilio-Narcissus luteus, phœniceo confusè mixtus Lob. Icon.* 134.

Tulipa phœnicea, peramœna, oris luteis. *Lilio-Narcissus phœniceus, peramœnus, oris luteis Lob. Icon.* 134.

Tulipa lutea, latifolia, phœniceis rubentibus oris. *Tulipa sive Lilio-Narcissus luteus, latifolius, obtusus, phœniceis rubentibus oris Lob. Icon.* 135.

Tulipa lutea, oris rubris, striatis, carinâ subviridi. *Lilio-Narcissus luteus, hilaris, oris rubris, striatis, carinâ subviridi Lob. Icon.* 133.

Tulipa lutea, maculis minutis aspersa Eyst.

Tulipa lutea, lituris aureis Eyst.

Tulipa lutea, margine roseo Eyst.

Tulipa lutea, maculis rubens Eyst.

Tulipa lutea, prope calycem radio rubro Eyst.

Tulipa lutea, lituris miniatis Eyst.

Tulipa ex pallido tota virescens Eyst.

Tulipa ex luteo citrini coloris, lineis dorsalibus viridibus Eyst.

Tulipa flava ex sulphureo colore, pallescentibus oris, prope apices roseis, flammiformibus Eyst.

Tulipa floridè pallens, oris coccineis Eyst.

Tulipa præcox, purpurea, varia Clus. Hist. 142. *J. B. 2. 669.*

Tulipa rosea, venis luteis Eyst.

Tulipa miniata, lineâ viridi Eyst.

Tulipa floribus reflexis, interiùs miniatis, exteriùs herbaceis, margine ex Cinnabari rubente Eyst.

Tulipa præcox, alba, varia Clus. Hist. 141. *J. B. 2. 668.*

Tulipa candida lineis viridibus Eyst.

Tulipa alba, maculis roseis Eyst.

Tulipa albicans, maculis latis rubentibus Eyst.

Tulipa alba, marginibus rubescens Eyst.

Tulipa argentei & albicantis coloris Eyst.

Tulipa præcox ex albo in luteum lineis oblongis, rubris Eyſt.
Tulipa ex albo rufa, margine rubente Eyſt.
Tulipa explicata, flore candido, lineis rubris Eyſt.
Tulipa præcox, anguſtifolia C. B. Pin. 60. *Tulipa Perſica, præcox Cluſ. Cur. poſt. in fol. 9.*
Tulipa anguſtifolia, altera ſive foliis Hyacinthi C. B. Pin. 70. *Tulipa bicolor, tribus luteis & tribus rubris luteis foliis Coccini Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 60.
Tulipa ſerotina, lutea C. B. Pin. 60. *Tulipa ſerotina, flava, cum quatuor foliis in caule J. B.* 2. 671. *Tulipa ſerotina flava Cluſ. Hiſt.* 144. *Tardive.*
Tulipa aurei coloris Eyſt.
Tulipa lutea, ex rubro, viridi, coccineo variegata Eyſt.
Tulipa ſerotina, coccinea Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 399. *Tulipa coccinea, holoſericea J. B.* 2. 671.
Tulipa globoſa, ſerotina, aureo colore punctata Eyſt.
Tulipa albicans, margine coccineo Eyſt.
Tulipa albicans ex flavo purpureo, foliis prope calycem luteis unguibus Eyſt.
Tulipa nivea, oris rubro-purpuraſcentibus Eyſt.
Tulipa nivea, oris ex rubro purpureis Eyſt.
Tulipa ſerotina, ſtellata Eyſt.
Tulipa diverſi coloris alba, lineâ rubente Eyſt.
Tulipa coccinea, albeſcentibus oris Eyſt.
Tulipa globoſa, ſerotina, Cinnabaris colore Eyſt.
Tulipa, ſerotina, rubra Cluſ. Hiſt. 144. *J. B.* 2. 671.
Tulipa verſicolor, parte media, viridibus ſignaturis, alter verò rubra Eyſt.
Tulipa ſerotina, ramoſa, major C. B. Pin. 61. *Tulipa ſerotina,* πολυκλαδὴς *major Cluſ. Hiſt.* 143. *J. B.* 2. 676.
Tulipa ſerotina, ramoſa, minor C. B. Pin. 61. *Tulipa ſerotina,* πολυκλαδος *minor Cluſ. Hiſt.* 143. *J. B.* 2. 676.
Tulipa ſerotina, Braſſicæ floridæ ſimilis, vel Tulipa viridis, prima C. B. Pin. 61. *Tulipa viridis Eyſt.*
Tulipa ſerotina, viridis, duplici foliorum in flore ſerie Cluſ. Hiſt. 148.
Tulipa viridis, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa ſerotina, viridis, oris pallidis & albis Cluſ. Hiſt.* 148.
Tulipa ſerotina, flore pleno, miniato Eyſt.
Tulipa ſerotina, tota lutea, flore pleno Eyſt.
Tulipa dubia, major C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia* 1. *major Cluſ. Hiſt.* 145. *J. B.* 2. 671. *Meridionelle.*
Tulipa dubia, major, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia* 1. *major, altera Cluſ. Hiſt.* 145. *J. B.* 2. 671.
Tulipa dubia, media, ſulphurei coloris C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia ij. media* 1. *Cluſ. Hiſt.* 146. *J. B.* 2. 672.
Tulipa lutea, lituris miniatis Eyſt.
Tulipa ſulphurei coloris, oris rubris Eyſt.
Tulipa dubia, major ad Aurantium colorem accedens. *Tulipa lutea, obtuſo*

foliolis florum J. B. 2. 674. *Tulipa dubia, major, flava Cluf. Hift.* 144.

Tulipa dubia, media, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia, media 2. verficolor J. B.* 2. 673. *Tulipa dubia, iij. media ij. verficolor Cluf. Hift.* 146.

Tulipa bulbos in foliorum alis ferens C. B. Pin. 63. *Tulipa bulbifera Cluf. Hift.* 150. *J. B.* 2. 674.

Tulipa pumilio, latifolia, alba C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, alba, unguibus luteis Eyft.*

Tulipa pumilio, latifolia, fulphurea C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, fulva, fulphurei coloris Eyft.*

Tulipa pumilio, latifolia, rubra C. B. Pin. 63. *Tulipa dubia, pumilio Cluf. Hift.* 148. *J. B.* 2. 676.

Tulipa pumilio, anguftifolia C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, altera Cluf. Hift.* 149. *J. B.* 2. 676.

Tulipa pumilio, Gramineo folio C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, alba, altera, Lufitanica Lob. Adv. Part.* 494. 2. *J. B.* 2. 679.

Tulipa minor, lutea, Italica, C. B. Pin. 63. *Tulipa lutea, Bononienfis J. B.* 2. 678. *Tulipa Apenninea Cluf. Hift.* 151. *Tulipe de Boulogne.*

Tulipa minor, folio latiore C. B. Pin. 63. *Tulipa Byzantina genus alterum Cluf. Hift.* 151.

Tulipa minor, rubra C. B. Pin. 63. *Tulipa rubra, anguftifolia, facie Bononienfis Lob. Adv. Part.* 2. 492.

Tulipa bombycina, Cretica C. B. Pin. 63. *Tulipa bombycina, flore rubro Suvert.*

Tulipa minor, lutea, Gallica C. B. Pin. 63. *Tulipa minor, lutea, Narbonenfis J. B.* 2. 677. *Tulipa Narbonenfis Cluf. Hift.* 151.

Tulipa minor, ex luteo purpurafcens C. B. Pin. 64. *Tulipa Hifpanica, Narbonenfis paulo minor J. B.* 2. 678. *Tulipa Hifpanica Cluf. Hift.* 151.

Tulipa variegata, Perfica C. B. Pin. 64. *Tulipa Perfica Suvert. Tulipe de Perfe.*

Tulipa Candiæ, folio lucido, polyclonos H. R. Par.

Tulipa verficolor, media, foliolis crifpis ad florum bafim adhærefcentibus H. R. Par. *La Crouftilleufe.*

Tulipa lutea, centifolia H. R. Par. *Le monftre jaune double.*

Tulipa lutea, lituris quibufdam viridibus & fanguineis diftincta, flore maximo laciniato H. R. Par. *Le monftre jaune.*

GENUS V.

Fritillaria. *Fritillaire.*

Tab. 201. FRITILLARIA eft plantæ genus, flore A, liliaceo, quafi campaniformi & pendulo, ex petalis fex B, compofito, quorum meditullium occupat piftillum C, quod deinde abit in fructum D, oblongum, in tria loculamenta divifum E, feminibufque fœtum planis F, gemino ordine fibi incumbentibus. His notis addenda eft radix G, ex duobus tuberculis conftans H, plerumque femiglobofis, inter quæ furgit caulis I.

Fritillariæ

Fritillariæ ſpecies ſunt

Fritillaria præcox, purpurea, variegata C. B. Pin. 64. *Meleagris ſive Fritillaria ſaturatior & dilutior J. B.* 2. 681. *Meleagris Dod. Pempt.* 233.

Fritillaria maxima, Italica. *Meleagris ore maximo, Italica, flore gemello Eyſt.*

Fritillaria lutea, maxima, Italica Park. Par. 43. *Moleagris flos maximus, Italicus Eyſt.*

Fritillaria ramoſa C. B. Pin. 64. *Fritillaria maxima, purpurei coloris Suvert.*

Fritillaria polyanthos, flavo-viridis C. B. Pin. 64. *Fritillaria polyanthos, lutea Eyſt.*

Fritillaria umbellifera C. B. Pin. 64. *Fritillaria Hiſpanica, umbellifera Suvert.*

Fritillaria maxima, flore obſoletæ purpuræ. *Lilium Perſicum ſive Suſianum J. B.* 2. 699. *Lilium Perſicum Dod. Pempt.* 220.

Fritillaria ramoſa ſeu Lilium Perſicum, minus Mor. H. R. Bleſ.

Fritillaria alba, polyanthos H. Edinb.

Fritillaria flore luteo, puro Park. Par. 43.

Fritillaria ſerotina, floribus ex flavo virentibus, flore pleno H. R. Par.

Fritillaria Hiſpanica, elatior, flore carneo H. R. Par.

Fritillaria nigra Lob. Adv. Part. 2. 496. *J. B.* 2. 682.

Fritillaria Iſabella dicta, floribus ex pallidè rubicundo virentibus H. L. Bat.

Fritillaria flore ſulcato & anguloſo, obſoletè puniceo H. L. Bat.

Fritillaria flore magno, pleno C. B. Pin. 64. *Fritillaria flore pleno Eyſt.*

Fritillaria alba, variegata C. B. Pin. 64. *Fritillaria alba ex phæo-purpureo teſſulata J. B.* 2. 684. *Fritillaria alba, elegantiſſima, ex phaio-purpureo teſſulata Lob. Adv. Part.* 2. 495.

Fritillaria alba, præcox C. B. Pin. 64. *Fritillaria alba, altera Lob. Adv. Part.* 2. *J. B.* 2. 684. *Fritillaria albo flore Suvert.*

Fritillaria ſerotina, atropurpurea C. B. Pin. 64. *Meleagris altera Dod. Pempt.* 233.

Fritillaria ſerotina, floribus ex flavo virentibus C. B. Pin. 64. *Fritillaria Aquitanica Cluſ. Hiſt.* 153. *Meleagris ſive Fritillaria Aquitanica, reflexis oris J. B.* 2. 683.

Fritillaria flava, rubris maculis diſtincta C. B. Pin. 64. *Meleagris ſive Fritillaria flava J. B.* 2. 684. *Fritillaria flavo flore Cluſ. Hiſt.* 153.

Fritillaria anguſtifolia, lutea, variegata, magno flore C. B. Pin. 64. *Fritillaria Juncifolia Eyſt.*

Fritillaria anguſtifolia, lutea, variegata, parvo flore C. B. Pin. 64. *Fritillaria Luſitanica Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 10.

Fritillaria flore minore C. B. Pin. 64. *Meleagris ſive Fritillaria Pyrenæa, flore minore J. B.* 2. 683. *Fritillaria Pyrenæa Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 10.

Fritillaria minima, pluribus foliis C. B. Pin. 64. *Fritillaria minima Suvert.*

Fritillaria, à Fritillo ſeu Abaco, ut ait Raius, in quo Scaccorum luſus exercetur,

GENUS VIII.

Dens Canis.

Tab. 201.

DENS CANIS est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis sex composito, pendulis & repandis, quorum meditullium occupat pistillum B, quod deinde abit in fructum C, subrotundum, in tria loculamenta divisum D, seminibusque fœtum oblongis E. His notis addenda est radix F, carnosa G, ad dentis Canini formam accedens.

Dentis Canis species sunt

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore ex purpurâ rubente C. B. Pin. 78. *Satyrium quorundam Erythronium, bifolium flore unico, radiato, purpureo J. B.* 2. 680. *Dens Caninus, purpurascente flore Clus. Hist.* 266.

Dens Canis latiore, rotundioreque folio, flore candido C. B. Pin. 87.

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore è purpurâ candicante C. B. Pin. 87. *Satyrium quorundam Erythronium, bifolium, flore unico, radiato, albo J. B.* 2. 680.

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore vinoso H. R. Par.

Dens Canis, flore luteo J. Rhea.

Dens Canis angustiore longioreque folio, flore lacteo C. B. Pin. 87. *Dens Canis, albo flore Clus. Hist.* 266.

Dens Canis angustiore longioreque folio, flore ex albo purpurascente C. B. Pin. 87.

Dens Canis angustiore longioreque folio, vel suaverubente H. R. Par.

Dens Canis, à radicis formâ.

GENUS IX.

Ornithogalum.

Tab. 203.

ORNITHOGALUM est plantæ genus, flore AB, liliaceo, ex petalis sex in orbem positis composito, quorum meditullium occupat pistillum DC, quod deinde abit in fructum EH, subrotundum, in tria loculamenta FI, divisum, seminibusque fœtum KG, subrotundis. His notis addenda est radix bulbosa aut tuberosa quâ differt à Phalangio.

Ornithogali species sunt

Ornithogalum umbellatum, maximum C. B. Pin. 69. *Lilium Alexandrinum sive Ornithogalum magnum, Syriacum J. B.* 2. 629. *Ornithogalum majus Dod. Pempt.* 221.

Ornithogalum umbellatum, majus, angustifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogalum medium Eyst.*

Ornithogalum umbellatum, album, medium, latifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogali vulgari simile, latiore folio J. B.* 2. 631. *Ornithogalum aliud vulgare Clus. Hist.* 188.

Ornithogalum umbellatum, medium, angustifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogalum vulgare & verius, majus & minus J. B.* 2. 630. *Bulbus leucanthemus, minor, sive Ornithogalum Dod. Pempt.* 221.

Ornithogalum album, minus C. B. Pin. 70. *Ornithogalum minus, è Pyrenæis Cluſ. App.* 1. *J. B.* 2. 624.

Ornithogalum umbellatum, floſculis ex albo ſubcæruleis C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Hiſpanicum, minus Cluſ. Hiſt.* 188.

Ornithogalum latifolium & maximum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum vel Lilium Alexandrinum, floribus albis, innumerabilibus Suvert.* 58.

Ornithogalum latifolium, alterum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Indicum Promontorii Bonæ Spei Suvert.*

Ornithogalum anguſtifolium, majus, floribus ex albo vireſcentibus C. B. Pin. 70. *Aſphodelus bulboſus Dodonæi, ſive Ornithogalum ſpicatum, flore virente J. B.* 2. 627. *Ornithogalum majus,* 1. *Cluſ. Hiſt.* 186.

Ornithogalum anguſtifolium, ſpicatum, maximum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum lacteum, ſpicatum, maximum Eyſt.*

Ornithogalum ſpicatum ſeu comoſum, flore lacteo C. B. Pin. 70. *Ornithogali lactei ſpecies major. Eyſt.*

Ornithogalum majus, ſpicatum, flore albo C. B. Pin. 70. *Ornithogalum ſpicatum, albo flore, Monſpeſſulanum J. B.* 2. 628. *Ornithogalum Narbonenſe Dod. Pempt.* 222.

Ornithogalum majus, ſpicatum, alterum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Byzantinum Cluſio J. B.* 2. 629. *Ornithogalum* 3. *vel majus, Byzantinum Cluſ. Hiſt.* 187.

Ornithogalum ſpicatum, flore viridi-lacteſcente C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Creticum & Pannonicum, albo flore J. B.* 2. 629. *Ornithogalum Pannonicum, albo flore Cluſ. Hiſt.* 187.

Ornithogalum ſpicatum, album C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Hiſpanicum, ſpicatum Eyſt.*

Ornithogalum cæruleo-pallente flore C. B. Pin. 70. *Ornithogalum cæruleum, pallens J. B.* 2. 622. *Ornithogalum cæruleum, pallens; Lob. Obſ.* 73.

Ornithogalum exoticum, magno flore, minori innato C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Neapolitanum, J. B.* 2. 631. *Ornithogalum Neapolitanum, flore interiùs candido, exteriùs cineraceo Suvert.*

Ornithogalum luteum ſive pallidum, majus C. B. Pin. 71. *Ornithogalum pallido flore J. B.* 2. 624. *Cluſ. Hiſt.* 188.

Ornithogalum luteum, magno flore C. B. Pin. 71. *Ornithogalum flavum, cum ſtaminibus rubris J. B.* 2. 624. *Ornithogalum flavum, Alcmarianum Cluſ. Hiſt.* 188.

Ornithogalum Africanum, luteum, odoratum, foliis Cepaceis, radice tuberosâ H. L. Bat.

Ornithogalum luteum C. B. Pin. 71. *Bulbus ſylveſtris Fuchſii, flore luteo, ſive Ornithogalum luteum J. B.* 2. 623. *Bulbus ſylveſtris Dod. Pempt.* 222.

Ornithogalum luteum, minus C. B. Pin. 71. *J. B.* 2. 624. *Ornithogalum Pannonicum, luteo flore Cluſ. Hiſt.* 189.

Ornithogalum anguſtifolium, bulbiferum C. B. Pin. 71. *Ornithogalum*

angustifolium, campestre, luteum, bulbiferum Col. Part. 1. 323.
Ornithogalum Lusitanicum, capillaceo folio, luteum.
Ornithogalum luteo-virens, Indicum Corn. 160.
Ornithogalum Africanum, flore viridi, altero alteri innato Prodr. Par. Bat.
Ornithogalum spicatum, unifolium, flore niveo, odorato V. Lusit. *Bulbus monophyllos, flore albo, an βολβίνη Theophrasti J. B.* 2. 622. *Donzellas Lusitanorum.*
Ornithogalum bifolium, Germanicum, cæruleum. *Hyacinthus stellaris, bifolius, Germanicus C. B. Pin* 45. *Hyacinthus stellatus, bifolius & trifolius, vernus, dumetorum, flore cæruleo J. B.* 2. 579. *Hyacinthus cæruleus, mas, minor Fuchs. Hist.* 837.
Ornithogalum trifolium, Germanicum, flore saturatè cæruleo. *Hyacinthus stellaris, bifolius, Germanicus, colore magis saturo C. B. Pin.* 45.
Ornithogalum bifolium, Germanicum, flore carneo. *Hyacinthus stellaris, bifolius, Germanicus, flore carneo C. B. Pin.* 45.
Ornithogalum bifolium, Germanicum, flore exalbido. *Hyacinthus stellaris, Germanicus, flore exalbido & veluti cinericio C. B. Pin.* 45.
Ornithogalum angustifolium, albicans, serotinum. *Hyacinthus stellaris, albus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus stellaris, albicans, serotinus J. B.* 2. 580. *Hyacinthus Germanicus, stellaris, albicans, serotinus Lob. Icon.* 100.
Ornithogalum cæruleum, staminulis è viridi luteis. *Hyacinthus stellatus, cæruleus, staminulis ex viridi luteis C. B. Pin* 46. *Hyacinthus stellatus, Italicus Eyst.*
Ornithogalum purpureum. *Hyacinthus stellaris, purpureus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus stellaris, major D. Jo. Someri Lob. Adv. Part.* 2. 487. *J. B.* 2. 581.
Ornithogalum spicatum, cinereum. *Hyacinthus stellaris, spicatus, cinereus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus stellatus, multiflorus, cineracei coloris J. B.* 2. 582. *Hyacinthus stellatus, cineracei coloris Clus. Hist.* 184.
Ornithogalum cæruleum, Byzantinum. *Hyacinthus stellaris, cæruleus, amœnus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus stellatus, Byzantinus, alter, elegantissimus, serotinus, bullatus J. B.* 2. 582. *Hyacinthus peregrinus, pluribus floribus præditus, cæruleo-violaceus. Suvert.*
Ornithogalum Byzantinum, flore è cæruleo purpurascente. *Hyacinthus stellaris, amœnus flore è cæruleo purpurascente C. B. Pin.* 46.
Ornithogalum Byzantinum, flore albo. *Hyacinthus stellaris, amœnus, flore albo C. B. Pin.* 46.
Ornithogalum Byzantinum, obsoletè cæruleum. *Hyacinthus stellaris, obsoletè cæruleus vel major C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus stellatus, Byzantinus Clus. Hist.* 184. *J. B.* 2. 582.
Ornithogalum Byzantinum, Borraginis flore. *Hyacinthus stellaris, Byzantinus, Borraginis flore H. R. Par.*
Ornithogalum cæruleum, striatum. *Hyacinthus stellaris, cæruleus, striatus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus stellatus à Poreto Clus. Cur. post. in fol.* 20.

Ornithogalum Hiſpanicum, saturè cæruleum. *Hyacinthus ſtellaris, saturè cæruleus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus Hiſpanicus, ſtellato flore Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 20.

Ornithogalum cæruleo-purpuraſcens, majus. *Hyacinthus ſtellaris, æſtivus, cæruleo-purpuraſcens, major C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus ſtellatus, æſtivus Cluſ. App.* 2. *J. B.* 2. 583.

Ornithogalum æſtivum, floſculis alternatim poſitis. *Hyacinthus ſtellaris, æſtivus, minor, floſculis alternatim ſitis C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus ſtellatus, æſtivus, minor Cluſ. Auct. App.* 2. *J. B.* 2. 581.

Ornithogalum autumnale, majus, flore dilutè purpuraſcente. *Hyacinthus ſtellaris, autumnalis, major C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus autumnalis, major J. B.* 2. *Hyacinthus autumnalis, major Cluſ. Hiſt.* 185.

Ornithogalum autumnale, majus, flore albo. *Hyacinthus autumnalis, albo flore Suvert.*

Ornithogalum autumnale, minus, flore dilutè purpureo. *Hyacinthus ſtellaris, autumnalis, minor, flore purpuræ dilutioris C. B. Pin.* 47. *Hyacinthus autumnalis minor Cluſ. Hiſt.* 185. *J. B.* 2. 574.

Ornithogalum autumnale, minus, floribus cæruleis. *Hyacinthus ſtellaris, autumnalis, minor, flore cæruleo C. B. Pin.* 47.

Ornithogalum pumilum, vernum. *Hyacinthus ſtellaris, minimus C. B. Pin.* 47. *Hyacinthus ſtellaris, vernus, parvulus, flore ex cæruleo cinereo J. B.* 2. 581. *Parvulus Hyacinthus ſtellaris, vernus Lob. Adv. Part.* 2. 486.

Ornithogalum cæruleum, Luſitanicum, latifolium. *Hyacinthus Indicus, bulboſus, ſtellatus C. B. Pin.* 47. *Hyacinthus Peruvianus J. B.* 2. 585. *Hyacinthus ſtellatus, Peruanus Cluſ. Hiſt.* 182. *Jacinthe du Perou.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore quaſi violaceo. *Hyacinthus Indicus, bulboſus, ſtellatus, flore quaſi violaceo C. B. Pin.* 47.

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore carneo. *Hyacinthus Indicus, bulboſus, ſtellatus, flore ex albo rubricante C. B. Pin.* 47. *Hacinthus Peruanus, carnei coloris Suvert.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore ſubcinereo. *Hyacinthus ſtellaris, Peruvianus, ſubcinericio flore H. R. Par.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore albo.

Ornithogalum Eriophorum, Peruvianum. *Bulbus Eriophorus, Peruanus C. B. Pin.* 47. *Eriophorus Peruanus Cluſ. Hiſt.* 173.

Ornithogalum Eriophorum, Orientale, *Bulbus Eriophorus, Orientalis, C. B. Pin.* 47. *Bulbus Eriophorus Cluſ. Hiſt.* 172. *J. B.* 2. 621.

Ornithogalum maritimum, ſeu Scilla radice rubrâ. *Scilla vulgaris, radice rubra C. B. Pin.* 73. *Scilla rufa, magna, vulgaris J. B.* 2. 615. *Pancratium Dod. Pempt.* 691.

Ornithogalum maritimum, ſeu Scilla radice albâ. *Scilla radice albâ C. B. Pin.* 73. *Scilla Dod. Pempt.* 690. *Scillæ magnæ, albæ J. B.* 2. 618.

Ornithogalum maritimum, radice eſculentâ. *Scilla eſculenta C. B. Pin.* 73. *Scilla vera & legitima Ang.* 119.

Ornithogalum à vocibus Græcis ὄρνις *avis*, & γάλα *lac*. Floribus enim est foris quidem herbaceis, at ubi expansi sunt, lacteis, ut ait Dioscorides, quasi color lacteus in alis plurimarum avium occurrit.

GENUS. X.

Porrum. *Poireau.*

Tab. 204.

PORRUM est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis sex B, composito & quasi campaniformi, cujus meditullium occupat pistillum C, quod deinde abit in fructum D, subrotundum, in tria loculamenta divisum E, seminibus fœtum subrotundis. His notis addi possunt stamina G, quæ plerumque lata sunt, plana, in tria capillamenta desinentia, quorum medium apice donatur, tum & flores qui in fasciculos ferè globosos colliguntur, demum radicesI, longæ, cylindraceæ H, tunicatæ tunicis in folia plana K, & quandoque carinata abeuntibus.

Porri species sunt

Porrum commune, capitatum C. B. Pin. 72. *Porrum Dod. Pempt.* 688. *J. B.* 2. 551. *Poireau.*

Porrum foliis eleganter variegatis, adinstar Graminis striati H. Edinb.

Porrum sectivum, latifolium C. B. Pin. 72. *Porrum sectivum Dod. Pempt.* 688.

Porrum sylvestre, vinearum C. B. Pin. 72. *Ampelophrasum Matth.* 552.

Porrum sylvestre, gemino capite C. B. Pin. 72.

Porrum sylvestre, Vitigineum Ger. emac. 176.

Porrum, ut volunt, à voce Græca πράσον quæ eandem plantam significat.

GENUS. XI.

Cepa. *Oignon.*

Tab. 205.

CEPA est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis sex C, composito, quorum meditullium occupat pistillum D, quod deine abit in fructum E, subrotundum, in tria loculamenta divisum F, seminibusque fœtum subrotundis G. His notis addi debent flores in fasciculum sphæricum B, collecti, tum & folia I, caulisque H, tubulatus.

Cepæ species sunt

Cepa vulgaris, floribus & tunicis purpurascentibus C. B. Pin. 71. *Cepe sive Cepa rubra, rotunda J. B.* 2. 547. *Cepa rotunda Dod. Pempt.* 687.

Cepa vulgaris, floribus & tunicis candidis C. B. Pin. 71. *Cepe sive Cepa alba, rotunda J. B.* 2. 547. *Cepa alba Tabern. Icon.* 483.

Cepa turbinatâ radice C. B. Pin. 71.

Cepa oblonga Dod. Pempt. 687. *Cepe sive Cepa longa J. B.* 2. 547.

Cepa Ascalonica Matth. 556. *Cepa Ascalonica sive fissilis J. B.* 2. 551. *Echalottes.*

Cepa fissilis Matthioli Lugd. 1539. *Ciboule.*

Cepa Africana, maxima, bulbo lagenario, dulci H. R. Par.

Cepa ſectilis, juncifolia, perennis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 383. *Porrum ſectivum, Juncifolium C. B. Pin. 72. Porrum ſectivum & Schœnopraſon quibuſdam J. B. 2. 553. Schœnopraſum Dod. Pempt. 689.*

Cepa Alpa, paluſtris, tenuifolia.

Cepa Luſitanica, foliis capillaceis, minima, purpuraſcente flore.

Cepa bicornis, tenuifolia, flore obſoleto. *Allium bicorne, proliferum, flore intus albeſcente, cum ſtria purpuraſcente externè J. B. 2. 560. Allium ſylveſtre, bicorne, flore obſoleto C. B. Pin. 74.*

Cepa juncifolia, minor purpuraſcens. *Allium campeſtre, Juncifolium, capitatum, purpuraſcens, majus C. B. Pin. 74. Allium ſylveſtre, tenuifolium Lob. Icon. 156.*

Cepa tenuifolia, ſphærocephalos; purpuraſcens. *Allium ſphærocephalon, purpuraſcens Raii Hiſt. 1118.*

GENUS XII.

Allium. *Ail.*

ALLIUM eſt plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis ſex B, compoſito, quorum meditullium occupat piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum etiam ſubrotundis F. His notis addi debent flores in faſciculum globoſum collecti, tum & radices G, tunicatæ ex pluribus nucleis plerumque conſtantes HIK; demum & folia nequaquam tubulata. *Tab. 206.*

Allii ſpecies ſunt

Allium ſativum C. B. Pin. 73. *Allium vulgare & ſativum J. B. 2. 554. Allium Dod. Pempt. 682.*

Allium ſativum, alterum, ſive Alliopraſum caulis ſummo circumvoluto C. B. Pin. 73. *Scorodopraſum ij. Cluſ. Hiſt. 191. Allii genus Ophioſcordon dictum quibuſdam J. B. 2. 559. Rocambole.*

Allium ſphæriceo capite, folio latiore ſive Scorodopraſum alterum C. B. Pin. 74. *Scorodopraſum dictum J. B. 2. 558. Scorodopraſum* 1. *Cluſ. Hiſt. 190.*

Allium ſylveſtre, amphicarpon, foliis Porraceis, floribus & nucleis purpureis Raii Synopſ. 230.

Allium ſphæriceo capite, folio anguſtiore C. B. Pin. 74. *Allii genus, fortè Scorodopraſon alterum Lobelio J. B. 2. 564. Scorodopraſum alterum Lob. Icon. 157.*

Allium ſylveſtre, latifolium C. B. Pin. 74. *Allium Urſinum, latifolium, vernum ſylvaticum J. B. 2. 565. Allium Urſinum, latifolium Lob. Icon. 159.*

Allium montanum, latifolium, maculatum C. B. Pin. 74. *Allium Alpinum J. B. 2. 566. Victorialis longa Cluſ. Hiſt. 189.*

Allium montanum, latifolium, minus Montis aurei H. R. Par.

Allium montanum, anguſtioribus foliis, maculatum C. B. Pin. 74.

Allium floribus è luteo vireſcentibus. *Molli flore ſubviridi Bocc. 63.*

Allium montanum, bicorne, anguſtifolium, flore purpuraſcente C. B. Pin.

74 *Allium ſylveſtre, bicorne, purpureum, proliferum J. B. 2. 561. Ampeloprasum proliferum Lob. Icon. 156.*

Allium montanum, bicorne, purpureum, proliferum Raii Synopſ. 229.

Allium ſylveſtre, bicorne, flore ex herbaceo albicante, cum triplici in ſingulis petalis ſtria atro-purpurea Raii Synopſ. 229.

Allium montanum, bicorne, flore obſoletiore C. B. Pin. 75. *Allii montani iiij. ſpecies altera Cluſ. Hiſt. 194.*

Allium montanum, bicorne, flore pallidè odoro C. B. Pin. 75. *Allium flore luteo, ſive pallido J. B. 2. 561. Allii montani iiij. ſpecies 1. Cluſ. Hiſt. 194.*

Allium Juncifolium, bicorne luteum C. B. Pin. 75. *Prodr. 27.*

Allium montanum, capite rotundo C. B. Pin. 75. *Allium ſphærocephalum, purpureum, ſylveſtre J. B. 2. 562. Allium ſeu Moly montanum, v. Cluſ. Hiſt. 195.*

Allium pyrenæum C. B. Pin. 75. *Moly Pyrenæum, purpureo flore Cluſ. Hiſt. App. alt.*

Allium montanum, foliis Narciſſi, majus C. B. Pin. 75. *Allium umbelliferum, pratenſe J. B. 2. 564. Allium ſive Moly Narciſſinis foliis, Cluſ. Hiſt. 195.*

Allium montanum, foliis Narciſſi mollioribus, & floribus dilutioribus C. B. Pin. 75. *Moly Narciſſinis foliis 1. altera ſpecies Cluſ. Hiſt. 195.*

Allium montanum, foliis Narciſſi, minus C. B. Pin. 75. *Allium petræum, umbelliferum J. B. 2. 564. Allium ſive Moly Narciſſinis foliis ij. Cluſ. Hiſt. 196.*

Allium montanum, foliis Narciſſi anguſtioribus & floribus dilutioribus C. B. Pin. 75. *Moly Narciſſinis foliis ij. altera ſpecies Cluſ. Hiſt. 196.*

Allium montanum, radice oblongâ C. B. Pin. 75. *Prodr. 27.*

Allium ſaxatile Acori radice, flore purpureo Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 79. *Videtur varietas prioris.*

Allium montanum, minus C. B. Pin. 75. *Prodr. 27.*

Allium latifolium, Liliflorum. *Moly latifolium, Liliflorum C. B. Pin. 75. Moly Theophraſti Cluſ. Hiſt. 191.*

Allium latifolium, Liliflorum, flore ſubrubente. *Moly latifolium, Liliflorum, flore ſubrubente C. B. Pin. 75. Moly Theophraſti magnum J. B. 2. 568.*

Allium latifolium, Hiſpanicum. *Allium latifolium, Hiſpanicum C. B. Pin. 75. Moly latifolium Eyſt.*

Allium latifolium, luteum. *Moly latifolium, luteum, odore Allii, primum C. B. Pin. 75. Moly luteum Botanicorum, latifolium, Allii odore J. B. 2. 562. Moly montanum, latifolium, flavo flore Cluſ. App. alt.*

Allium latifolium, luteum, alterum. *Moly latifolium, luteum, odore Allii, ſecundum C. B. Pin. 75. Moly latifolium, flore flavo Eyſt.*

Allium Africanum, flore purpuraſcente. *Moly Africanum, umbellâ purpuraſcente C. B. Pin. 75. Prodr. 27.*

Allium peregrinum, floribus albo-viridibus. *Moly exoticum, floribus albo-*

viridibus

viridibus C. B. Pin. 75. Moly flore albo, lineis viridis coloris Suvert.
Allium ſylveſtre, ſive Moly minus, roſeo amplo flore Bot. Monſp.
Allium anguſtifolium, umbellatum, flore albo. *Moly anguſtifolium, umbellatum C. B. Pin. 75. Moly Dioſcoridis Cluſ. Hiſt. 192. Moly Dioſcoridis, parvum quibuſdam J. B. 2. 568.*
Allium anguſtifolium, umbellatum, flore carneo. *Moly anguſtifolium, umbellatum, flore carneo H. L. Bat.*
Allium humilius, folio Gramineo. *Moly humile, folio Gramineo C. B. Pin. 75. Chamæmoly Col. Part. 1. 326. Varietas Moly Dioſc. Cluſii.*
Allium caule triangulo. *Moly parvum, caule triangulo C. B. Pin. 75. Moly picciolo di Peſaro Pon. Bald. Ital. 22.*
Allium anguſtifolium, floribus majoribus. *Moly anguſtifolium, floribus majoribus C. B. Pin. 76. Moly minus, flore orbiculato, majore J. B. 2. 568. Moly minus Cluſ. Hiſt. 192.*
Allium anguſtifolium, foliis intortis. *Moly anguſtifolium, floribus reflexis C. B. Pin. 75. Moly ſerpentinum vocatum Lob. Icon. 160.*
Allium ſylveſtre, perpuſillum, Juncifolium, moſchatum J. B. 2. 565. *Moly moſchatum, capillaceo folio C. B. Pin. 76. Prodr. 28. Moly Zibethinum Richier. Recher.*
Allium differt ab Ornithogalo florum ſitu, à Cepâ foliorum formâ, à Porro verò radice.

SECTIO V.

De Herbis, flore liliaceo, ex petalis ſex compoſito, cujus calyx abit in fructum.

GENUS I.

Lilio-Narciſſus. *Lis-Narciſſe.*

LILIO-NARCISSUS eſt plantæ genus, flore AB, liliaceo, ex petalis ſex C, compoſito, Lilii æmulo. Hujus autem calyx D, ſeu embryo E, abit in fructum Narciſſi fructus formâ. His notis addenda eſt radix bulboſa, tunicata, quâ differt à Lilio, à Narciſſo verò flore polypetalo. *Tab. 207.*

Lilio-Narciſſi ſpecies ſunt

Lilio-Narciſſus Jacobæus, latifolius, Indicus, rubro flore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 366. *Narciſſus Indicus, latifolius, rubro flore J. B. 2. 909. Narciſſus latifolius, Indicus, rubro flore Cluſ. Hiſt. 157.*
Lilio-Narciſſus Indicus, ſaturato colore purpuraſcens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 367. *Narciſſus Indicus, Liliaceus, ſaturo colore purpuraſcens Ferr. Flor. 119.*
Lilio-Narciſſus Indicus, maximus, ſphæricus, floribus plurimis, rubris,

Liliaceis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 368. *Narcissus Indicus, flore Liliaceo, sphæricus Ferr. Flor.* 129.

Lilio-Narcissus Indicus, flore albo, exteriùs rubente. *Narcissus à D. Gareto, flore albo, exteriori parte rubicundus Suvert.* 28.

Lilio-Narcissus Japonicus, rutilo flore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 367. *Narcissus Japonicus, rutilo flore, Corn.* 158.

Lilio-Narcissus Indicus, pumilus, polyanthos Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 368. *Narcissus Indicus, pumilus, polyanthos Corn.* 154.

Lilio-Narcissus Africanus pumilus, polyanthos. *Lilium Africanum, humile, longissimis foliis, polyanthos, saturato colore purpurascens H. L. Bat. App. & Par. Bat.*

Lilio-Narcissus polyanthos, flore incarnato, fundo ex luteo albescente Sloane Cat. Plant. Jam. 115. *Lilium Americanum, puniceo flore Belladona dictum H. L. Bat. & Par. Bat. Lys rouge du Tertre* 110.

Lilio-Narcissus Zeylanicus, latifolius, flore niveo, externè lineâ purpureâ striato H. Amstel. in fol. 73.

Lilio-Narcissus folio latissimo, floribus niveis inodoris. *Narcissus Amboinensis, folio latissimo, rotundo, floribus niveis, inodoris H. Amstel. in fol.* 77.

Lilio-Narcissus Americanus, flore intus aureo, extus coccineo, foliis Lilii Convallium Plum.

Lilio-Narcissus seu Narcissus Liliflorus Carolinianus flore albo, singulari, rubente diluto Pluk. Phytog. Tab. 42. fig. 3.

Lilio-Narcissus Indicus, pumilus, monanthos, albus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 266. *Narcissus Virgineus Park. Par.* 86.

Lilio-Narcissus Indicus, Narcissus Liliflorus, aureus, striis argenteis pictus, floribus amplis, cernuis, gemellis, caule magno Cepæ fistuloso H. R. H. Pluk. Phytog. Tab. 246. fig. 2.

Lilio-Narcissus luteus, vernus. *Colchicum luteum, vernum C. B. Pin.* 69. *Colchicum vernum, flavo flore J. B.* 2. 662. *Narcissus vernus, flore luteo Suvert.*

Lilio-Narcissus luteus, autumnalis, major. *Colchicum luteum, 1. majus C. B. Pin. 69. Colchicum flore luteo quorundam J. B.* 2. 661. *Narcissus autumnalis, major Clus. Hist.* 164.

Lilio-Narcissus luteus, multiplex, autumnalis. *Narcissus autumnalis, flore luteo, multiplex Eyst.*

Lilio-Narcissus luteus, autumnalis, minor. *Narcissus serotinus Clus. Hist.* 162. *Narcissus autumnalis, minor J. B.* 2. 662.

Lilio-Narcissus autumnalis, melino flore. *Colchicum melino flore. C. B. Pin.* 69. *Narcissus Persicus, Croci flore, Colchicis affinis J. B.* 2. 661. *Narcissus Persicus Clus. Hist.* 163.

Lilio-Narcissus Bæticus, luteus, minor, odoratissimus.

Lilio-Narcissus, quasi Planta ad Lilium & ad Narcissum accedens.

GENUS II.

Narcisso-Leucoium. *Perce-neige.*

NARCISSO-LEUCOIUM est plantæ genus, flore A, B, liliaceo, ex petalis sex, nunc æqualibus, nunc inæqualibus composito, & veluti campaniformi, pendulo. Hujus autem calyx C, abit deinde in fructum D, subrotundum, in tria loculamenta divisum E, seminibusque fœtum F, etiam subrotundis. His notis addenda est radix bulbosa. *Tab. 208.*

Narcisso-Leucoii species sunt

Narcisso-Leucoium vulgare. *Leucoium bulbosum, vulgare C. B. Pin. 55. Leucoium bulbosum, hexaphyllon, cum unico flore, rariùs bino J. B. 2. 590. Leucoium bulbosum, hexaphyllon, Dod. Pempt. 230.*

Narcisso-Leucoium flore patulo, *Leucoium bulbosum, flore patulo C. B. Pin. 55. Leucoium bulbosum, hexaphyllon, majus Eyst.*

Narcisso-Leucoium pratense, multiflorum. *Leucoium bulbosum, majus, sive multiflorum, quod aliqui Acrocorion Plinii statuunt C. B. Pin. 55. Leucoium bulbosum, polyanthemum, tardiùs florens, floribus minoribus J. B. 2. 592. Leucoium bulbosum, polyanthemum Dod. Pempt. 230.*

Narcisso-Leucoium pratense, multiflorum, flore pleno. *Leucoium bulbosum serotinum, majus, multiflorum, floribus plenis H. L. Bat.*

Narcisso-Leucoium trifolium, majus. *Leucoium bulbosum, trifolium, majus C. B. Pin. 56. Leucoium bulbosum, præcox, Byzantinum J. B. 2. 591. Leucoium bulbosum, triphyllum, majus, Byzantinum Eyst.*

Narcisso-Leucoium trifolium, minus. *Leucoium bulbosum, trifolium, minus C. B. Pin. 56. Leucoium bulbosum, minus, tripyllon J. B. 2. 591. Leucoium bulbosum, triphyllon Dod. Pempt. 230.*

Narcisso-Leucoium trifolium, cæruleum. *Leucoium bulbosum, trifolium, cæruleum C. B. Pin. 56. Leucoium triphyllum, flore cæruleo Someri. Lob. Adv. Part. 2. 492. J. B. 2. 592.*

Narcisso-Leucoium autumnale, latifolium. *Leucoium bulbosum, autumnale, latifolium C. B. Pin. 56. Leucoium autumnale, tenuifolium. Suvert. 20.*

Narcisso-Leucoium, autumnale, capillaceo folio. *Leucoium bulbosum, autumnale C. B. Pin. 56. Leucoium bulbosum, autumnale, minus, tenuifolium J. B. 2. 593. Leucoium bulbosum, autumnale, mininum Dod. Pempt. 230.*

Narcisso-Leucoium vernum, capillaceo folio. *Leucoium bulbosum, tenuifolium, vernum C. B. Pin. 56. Leucoium bulbosum, vernum, minimum Clus. Cur. post. in fol. 15.*

Narcisso-Leucoium, quasi planta ad Narcissum & ad Leucoium accedens.

GENUS III.

Bermudiana.

BERMUDIANA est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis sex B, composito, cujus calyx C, deinde abit in fructum D, trigonum trifariam dehis- *Tab. 208.*

centem E, in tria loculamenta divisum F, seminibusque fœtum subrotundis G.

Bermudianæ species sunt

Bermudiana Iridis folio fibrosâ radice. *Iris Phalangoides, Bermudiana, flore parvo, ex cæruleo & aureo versicolore Pluk. Almag. Bot. Sisyrinchium Bermudense, floribus parvis ex cæruleo & aureo mixtis. Iris Phalangoides quorumdam Ejusd. Phytog. Tab. 61. fig. 2.*

Bermudiana Palmæ folio, radice bulbosâ D. Lign. *Sisyrinchium Americanum, radice Phœniceá, foliis plicatis & nervosis, flore albo H. R. Monsp.*

Bermudiana, ab Insulis Bermudis, ex quibus semen primæ speciei primùm allatum fuit.

CLASSIS X.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, papilionaceo.

Hist. lib. 2. cap 162. Tab, 109.

FLOREM leguminosum à Papilionis formâ PAPILIONACEUM appellavit Cordus. Flos autem Papilionaceus A, quatuor petalis dissimilibus componitur, ex calyce unifolio B, K, cavo, cucullum papyraceum ferente & multifido, simul cum pistillo C L, exurgentibus. Petalum superius D, quòd signi cujusdam militaris adinstar explicetur, VEXILLUM audit; inferius E, H, cymbæ modo concavum, CARINA; quæ verò medium locum occupant F, ALÆ solent appellari, ad exortum auritæ G, perinde ac carina I, quæ plerumque in duas partes per longitudinem dehiscit: unde flos leguminosus propriè loquendo pentapetalos anomalos dicendus est. Huic flori proprium est ut pistillum ejus L, excipiatur à vaginâ quâdam M, fimbriatâ, seu potiùs in stamina divisâ N, & deinde abeat in fructum qui siliqua vocatur (Gallis *Gousse.*)

Siliqua vel unicapsularis est, vel bicapsularis, vel articulosa. Unicapsularis O, in duas valvas (quas Galli appellant *Cosses*) dehiscere solet, & semina complecti reniformia 11, cylindracea 9, sphærica 10, plana, rhomboidea aut quadrangula, introrsum emarginata 8, vel alterius formæ. His alimentum subministratur à vasis V, per longitudinem partis crassioris siliquæ protensis, quorum ramuli T, in placentam S, influunt tenero fructui adhærescentem.

Siliqua bicapsularis X, in seipsam introrsum revolvitur, ac in duo loculamenta 12, dividitur seminibus fœta 4.

Demum siliqua articulosa Z, ex pluribus partibus 5 constat articulatione quâdam conjunctis, quæ singulæ 6 semine turgescunt 7. Loti siliquæ articulatione carent, sed lamellis quibusdam ut plurimùm intercipiuntur & in loculos distinguntur. *Tab.* 227.

SECTIO I.

De Herbis flore Papilionaceo, cujus pistillum abit in siliquam unicapsularem & brevem.

GENUS I.

Glycyrrhiza. *Reglisse.*

GLYCYRRHIZA est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, brevem, seminibus fœtam E, ut plurimùm reniformibus F. His notis addenda sunt folia bina, conjugata, costæ adhærentia, cui summæ folium impar innascitur. *Tab.* 210.

Glycyrrhizæ species sunt

Glycyrrhiza capite echinato C. B. Pin. 352. *Glycyrrhiza Dioscoridis echinata, non repens J. B.* 2. 327. *Glycyrrhiza vera Dioscoridis Dod. Pempt.* 341.

Glycyrrhiza siliquosa vel Germanica C. B. Pin. 352. *Glycyrrhiza radice repente, vulgaris, Germanica J. B.* 23. 28. *Glycyrrhiza vulgaris Dod. Pempt.* 341. *Reglisse ordinaire.*

Glycyrrhiza, à vocibus Græcis γλυκὺς *dulcis*, & ῥίζα *radix*, quasi diceretur Radix dulcis.

GENUS II.

Cicer. *Pois chiche.*

CICER est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, brevem, vesicæ inflatæ æmulam, seminibusque fœtam E, caput Arietinum F, quodammodo referentibus. *Tab.* 210.

Ciceris species sunt

Cicer sativum, flore candido C. B. Pin. 347. *Cicer Arietinum J. B.* 2. 292. *Dod. Pempt.* 525.

Cicer sativum, flore ex purpurâ rubescente, semine rubro C. B. Pin. 347.

Cicer sativum, semine rufo C. B. Pin. 347.

Cicer sativum, semine ex saturo rubente C. B. Pin. 347.

Cicer sativum, semine nigro C. B. Pin. 347. *Cicer Arietinum, fructu nigro Mor. H. R. Bles.*

GENUS III.

Lens. *Lentille.*

Tab. 210.

LENS est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce K, ſurgit piſtillum B, quod deinde abit in ſiliquam C, brevem, ſeminibus fœtam D, orbiculatis E, utrinque convexis, hoc eſt ad centrum craſſioribus quàm ad marginem.

Lentis ſpecies ſunt

Lens vulgaris, ſemine ſubrufo C. B. Pin. 346. *Lens J. B.* 2. 317. *Lens minor Dod. Pempt.* 526.

Lens vulgaris, ſemine ex luteo pallido C. B. Pin. 346.

Lens vulgaris, ſemine nigricante C. B. Pin. 346.

Lens maculata Park.

Lens major C. B. Pin. 346. *J. B.* 2. 317. *Lens Dod. Pempt.* 526.

Lens Hungarica, major, perennis Hort. Leyd. Raii Hiſt. 905.

Lens monanthos H. L. Bat.

GENUS IV.

Onobrychis. *Sain-foin.*

ONOBRYCHIS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum B, quod deinde abit in ſiliquam D E, veluti criſtatam, quandoque echinatam, ſemine fœtam F, reniformi G. His addendum eſt flores in ſpicam denſam naſci.

Onobrychidis ſpecies ſunt

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus dilutè rubentibus C. B. Pin. 350. *Polygalon Geſneri J. B.* 2. 335. *Onobrychis Dod. Pempt.* 548.

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus eleganter rubentibus C. B. Pin. 350.

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus albis C. B. Pin. 350.

Onobrychis ſaxatilis, foliis Viciæ anguſtioribus & longioribus, Aquiſextienſis.

Onobrychis fructu echinato, minor C. B. Pin. 350. *Caput Gallinaceum, minus C. B. Prodr.* 149.

Onobrychis ſeu Caput Gallinaceum, minus, fructu maximo, inſigniter echinato Lælii Triumf. apud fratrem 65.

Ab eo genere excludendæ ſunt plantæ ſequentes. *Onobrychis ſemine clypeato, aſpero, major C. B. Pin.* 350. *Onobrychis ſemine clypeato, aſpero, minor C. B. Pin.* 350. *Onobrychis ſemine clypeato, lævi C. B. Pin.* 350. *quæ ad Hedyſarum revocari debent. Onobrychis incana, foliis longioribus C. B. Pin.* 350. *ad Aſtragalum referenda, &c.*

Onobrychis à vocibus Græcis ὄνος *aſinus*, & βρύχω *rudo*; quod eâ depaſtâ Aſini rudere ſoleant.

GENUS V.

Vulneraria. *Vulneraire.*

VULNERARIA est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex cujus calyce B, tubulato, turgidulo, surgit pistillum C, quod deinde in abit siliquam E, brevem semine fœtam G, subrotundo F. His addendum est siliquam E, in vesica membranacea D, quæ calyx floris fuit, recondi. Tab. 211.

Vulnerariæ species sunt

Vulneraria rustica J. B. 2. 362. *Loto affinis, vulneraria pratensis C. B. Pin.* 332. *Anthyllis Lenti similis Dod. Pempt.* 552.

Vulneraria rustica, flore albo. *Lagopodium flore albo Tabern. Icon.* 524.

Vulneraria flore purpurascente. *An Lotus latifolia Dalechampii Lugd.* 509?

Vulneraria pentaphyllos. *Lotus pentaphyllos, vesicaria C. B. Pin.* 322. *Trifolium halicacabum, sive vesicarium J. B.* 2. 361. *Trifolium halicacabum Cam. Hort. Icon. xlvij.*

Vulneraria, à sanandorum vulnerum facultate, quâ pollere existimatur.

GENUS VI.

Dorycnium.

DORYCNIUM est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, brevem, semine fœtam E, subrotundo F. His addenda sunt folia G, ad exortum usque multifida. Tab. 211.

Dorycnii species sunt

Dorycnium Monspeliensium Lob. Icon. 51. *Trifolium album, angustifolium floribus velut in capitulum congestis C. B. Pin.* 329. *Dorycnium Monspessulanum, fruticosum J. B.* 2. 388.

Dorycnium majus. *Dorycnio Hispanico affinis, alia planta Lob. Illustr.* 159.

SECTIO II.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus pistillum abit in siliquam unicapsularem, longam.

GENUS II.

Faba. *Féve.*

FABA est plantæ genus, flore A, papilionaceo, vexillo nempe B, alis C, & carinâ D, constante. Ex calyce autem E, surgit pistillum F, quod deinde abit in siliquam G, longam, seminibus fœtam H I, planis & quasi reniformibus K. His notis addendi sunt stipites firmi, tum & folia bina, veluti conjugata, costæ innascentia in mucronem abeunti. Tab. 212.

Fabæ species sunt

Faba flore candido, lituris nigris conspicuo C. B. Pin. 338. *Faba Cyamos*

J. B. 2. 278. Faba major recentiorum Lob. Icon. 57.
Faba flore ex purpurâ nigrescente C. B. Pin. 338.
Faba lobo longissimo ac crassissimo, semine medio extuberante H. Cathol.
Faba lobo & semine medio, plano, arctè colligato, utrinque frontato H. Cathol.
Faba brevissimo lobo, amplissimo & crassissimo semine H. Cathol.
Faba rotunda, oblonga seu Cylindracea, minor, seu Equina, alba Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 85. *Faba minor sive Equina C. B. Pin.* 338.
Faba rotunda, oblonga seu Cylindracea, minor, seu Equina, nigra Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 85. *Faba minor, fructu nigro C. B. Pin.* 338.
Faba rotunda, oblonga seu Cylindracea, minima pluribus, quinis, senis siliquis uno pediculo exortis seu Hattoniana Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 86.
Faba, à voce Græca *φάγω edo*: fructus enim edulis est.

GENUS II.

Lupinus. *Lupin.*

Tab. 213. LUPINUS est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D F, seminibus fœtam E H, nunc planis L, nunc sphæricis I. His notis addenda sunt folia flabelliformia K G, seu digitatim pediculo innascentia.

Lupini species sunt

Lupinus sativus, flore albo C. B. Pin. 347. *Lupinus vulgaris, semine & flore albo, sativus J. B. 2. 288. Lupinus sativus Dod. Pempt.* 529.
Lupinus peregrinus, major vel villosus, cæruleus; major C. B. Pin. 348. *Lupinus cæruleus, major, villosus Prodr.* 148. *Lupinus exoticus, hirsutissimus J. B. 2. 289. Lupinus Indicus. Corn.* 207.
Lupinus flore purpurascente, latifolius, hirsutus seu sylvestris Discoridis C. B. in Matth. emac. 345.
Lupinus sylvestris, latifolius, flore albo, sativum in omnibus æmulans, edulis H. Cathol.
Lupinus latifolius, humilis, hirsutus, flore albo H. Cathol.
Lupinus Americanus, arborescens, triphyllus, flore albo, fructu variegato Plum.
Lupinus obsoleto colore, Lusitanicus, latifolius.
Lupinus peregrinus, major, flore incarnato H. L. Bat.
Lupinus sylvestris, purpureo flore, semine rotundo, vario, majore Bot. Monsp. App. *Lupinus sylvestris, purpureo flore, semine rotundo, vario J. B. 2. 290. Lupinus sylvestris, flore cæruleo C. B. Pin.* 348. *Lupinus minor Tabern. Icon.* 494.
Lupinus sylvestris, purpureo flore, semine rotundo, vario, minore Bot. Monsp. App.
Lupinus sylvestris flore subrubente C. B. Pin. 348.
Lupinus sylvestris, flore roseo colore rufescente C. B. Pin. 348.
Lupinus angustifolius, cæruleus, elatior Raii Hist. 908. *An Lupinus minor, cæruleus,*

cæruleus, Tingitanus Mor. Hist. Oxon. Part. 2.

Lupinus cæruleus, minor, Gadensis dictus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 87.

Lupinus cæruleus, minor, perennis, Virginianus, repens Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 87.

Lupinus Indicus, minor H. R. Par.

Lupinus sylvestris, flore luteo C. B. Pin. 348. *Lupinus luteo flore, semine compresso, vario, J. B.* 2. 290. *Lupinus luteus Tabern. Icon.* 495.

GENUS III.

Orobus. *Orobe.*

OROBUS est plantæ genus, flore A, papilionaceo, vexillo nempe A, carina C, & alis B, constante: ex calyce autem K, surgit pistillum E, membrana D, obvolutum, quod deinde abit in siliquam F, teretem, seminibus fœtam G, plerumque ovatis H. His notis addenda sunt folia bina, conjugata, costæ innascentia in mucronem abeunti. *Tab.* 214.

Orobi species sunt

Orobus sylvaticus, purpureus, vernus C. B. Pin. 351. *Galega nemorensis, verna J. B.* 2. 343. *Orobus Pannonicus*, 1. *Clus. Hist. ccxxx.*

Orobus sylvaticus, pallido flore C. B. Pin. 351. *Galega montana Dalechampii J. B.* 2. 343. *Galega montana Lugd.* 1139. *Orobus Pannonicus, iv. Clus. Hist. ccxxxj.*

Orobus latifolius, parvo flore purpureo C. B. Pin. 351. *Galegæ nemorensi vernæ similis, multiflora, flore purpureo J. B.* 2. 345. *Orobus Venetus Clus. Hist. ccxxxij.*

Orobus latifolius, parvo flore, prorsus albo C. B. Pin. 351. *Galegæ nemorensi vernæ similis, multiflora, flore albo J. B.* 2. 345.

Orobus sylvestris, angustifolius, Asphodeli radice C. B. Pin. 351. *Orobus quorundam, radice bulbosâ, flore albo J. B.* 2. 326. *Orobus Pannonicus, iij. Clus. Hist. ccxxxj.*

Orobus sylvaticus, Viciæ foliis C. B. Pin. 352. *Astragalus major Fuchsio J. B.* 2. 334. *Orobus Pannonicus, ij. Clus. Hist. ccxxx.*

Orobus sylvaticus, Viciæ foliis, caulibus rubentibus H. L. Bat.

Orobus angustifolius, Italicus, flore vario. *Astragalus quibusdam, Aracho Tossani Caroli similis J. B.* 2. 326.

Orobus sylvaticus, foliis oblongis, glabris. *Astragalus sylvaticus, foliis oblongis, glabris C. B. Pin.* 351. *Astragaloides sive Astragalus sylvaticus, Astragalo magno Fuchsii vel Chamæbalano leguminosæ affinis planta J. B.* 2. 334. *Astragalus sylvaticus Thal. Tab.* 1.

Orobus sylvaticus, nostras Raii Synops. 191.

Orobus Pyrenaicus, foliis nervosis.

Orobus Americanus, fructu coccineo, nigrâ maculâ notato. *Pisum Indicum, minus, coccineum C. B. Pin.* 343. *Phasiolus ruber, Abrus vocatus P. Alp. Ægypt.* 31.

Orobus, à vocibus Græcis ἐρέπτω *Edo*, & βοῦς *Bos*: Antiqui enim Orobis Boves saginare solebant.

GENUS IV.

Piſum. *Pois.*

Tab. 215.

PISUM eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam longam D, ſeminibus fœtam E, ſubrotundis F. His notis addendi ſunt caules fiſtuloſi, ut plurimùm infirmi K, quos ita complectuntur folia G, ut ab iis tranſadigi videantur. Cætera autem folia I, bina, veluti conjugata coſtæ innaſcuntur in claviculas H, abeunti.

Piſi ſpecies ſunt

Piſum majus, quadratum, fructu cinerei coloris C. B. Pin. 342. *Piſum quadratum Plinii Lob. Icon. 66.*

Piſum majus, quadratum, fructu candido C. B. Pin. 342.

Piſum majus, quadratum, fructu ſubflavo C. B. Pin. 342.

Piſum umbellatum C. B. Pin. 342. *Piſum erectius, comoſum J. B. 2. 299. Piſum proliferum Tabern. Icon. 495. Pois à bouquets.*

Piſum hortenſe, majus, flore fructuque albo C. B. Pin. 342. *Piſum vulgatius, majus Lob. Icon. 65.*

Piſum hortenſe, majus, flore purpureo C. B. Pin. 342.

Piſum hortenſe, majus, flore fructuque variegato C. B. Pin. 342.

Piſum hortenſe, ſiliquâ maximâ H. R. Par.

Piſum maximum, fructu nigrâ lineâ maculato H. R. Par.

Piſum cortice eduli. *Piſa ſine cortice duriore C. B. Pin. 343. Piſa leptoloba, quæ ſimul cum folliculis comeduntur Cam. Hort. Piſa ſine tunicis durioribus, in ſiliquâ magnâ, albâ J. B. 2. 300. Pois-goulus.*

Piſum humile, caule firmo. *Piſa nana, rotunda, ſine adminiculis, recta H. R. Par. Piſa nana, rotunda Mor. H. R. Bleſ. Pois nains.*

Piſum folio anguloſo. *Piſi pulchra ſpecies, folio anguloſo B. J. 2. 297.*

Piſum ſiliquâ carnosâ, ſeu falcatâ, eduli Raii Hiſt. 891.

Piſum flore rubente ſtriato, pro coccineo miſſo Raii Hiſt. 891.

Piſum arvenſe, fructu è luteo virente C. B. Pin. 342. *Piſum minus, è luteo vireſcens Lob. Icon. 66.*

Piſum arvenſe, fructu albo C. B. Pin. 343. *Piſa potiſſimum vulgaria, parva, alba ſive arvenſia J. B. 2. 297.*

Piſum arvenſe, fructu viridi C. B. Pin. 343. *Piſa parva, viridia J. B. 2. 298.*

Piſum arvenſe, fructu cinereo C. B. Pin. 343.

Piſum arvenſe, fructu cæruleo C. B. Pin. 343.

Piſum arvenſe, fructu nigro C. B. Pin. 343. *Piſum nigrum Tabern. Icon. 398.*

Piſum arvenſe, flore roſeo, fructu variegato Raii Synopſ. 186.

Piſum ſpontaneum, maritimum, Anglicum Park. Theat. 1060.

GENUS V.

Lathyrus. *Geſſe.*

Tab. 216. & 217.

LATHYRUS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſur-

git pistillum D, vaginâ membranaceâ C, obvolutum, quod deinde abit in siliquam nunc teretem E, nunc compressam H, feminibus foetam F, I, modò cylindraceis G, modò angulatis K. His notis addendum est caules N, Lathyri compressos esse cum costa O, elata & margine foliato: Folia verò bina tantùm conjugata P Q, nervo R, innascentia in claviculas S, abeunti.

Lathyri species sunt

Lathyrus sativus, flore fructuque albo C. B. Pin. 343. *Lathyrus anguloso semine J. B. 2. 306. Lathyrus sive Cicercula Dod. Pempt.* 522.

Lathyrus sativus, flore purpureo C. B. Pin. 344. *Lathyrus flore rubro J. B. 2.* 307. *Aracus sive Cicera Dod. Pempt.* 523.

Lathyrus sylvestris major, C. B. Pin. 344. *Lathyri majoris species, flore rubente & albido minori dumetorum sive Germanicum J. B.* 2. 302. *Lathyrus sylvestris Dod. Pempt.* 523.

Lathyrus sylvestris, major, flore atro-purpureo.

Lathyrus latifolius C. B. Pin. 344. *Lathyrus major, latifolia, flore majore, purpureo, speciosior J. B.* 2. 303. *Lathyrus latiore folio Lob. Icon.* 68.

Lathyrus latifolius, flore albo.

Lathyrus major, Narbonensis, angustifolius J. B. 3. 304. *Lathyrus angustifolius, alter Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 51. *Lathyrus sylvestris, alius, angustifolius Cam. Hort.*

Lathyrus angustifolius, semine maculoso C. B. Pin. 344. *Lathyrus quædam, quibusdam Ægyptia Aracus J. B.* 2. 308. *Cicercula Ægyptiaca Clus. Hist.* ccxxxvj.

Lathyrus Tingitanus, siliquis Orobi, flore amplo, ruberrimo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 55.

Lathyrus angustissimo folio, Americanus, variegatus C. B. Pin. 344. *Lathyrus peregrinus, è cæruleo purpurascente flore & suaviter rubescens Eyst.*

Lathyrus arvensis, repens, tuberosus C. B. Pin. 344. *Chamæbalanus leguminosa J. B.* 2. 324. *Terræ glandes Dod. Pempt.* 550.

Lathyrus sylvestris, luteus, foliis Viciæ C. B. Pin. 344. *Lathyrus luteus, sylvestris, dumetorum J. B.* 2. 304.

Lathyrus annuus, flore cæruleo, Ochri siliquâ H. L. Bat.

Lathyrus Bœticus, flore luteo Park. Theat. 1064.

Lathyrus Hispanicus, flore luteo H. L. Bat.

Lathyrus luteus, latifolius Bot. Monsp. *Lathyri species lutea J. B.* 2. 304.

Lathyrus angustifolius, siliquâ hirsutâ C. B. Pin. 344. *Lathyrus siliquâ hirsutâ J. B.* 2. 305.

Lathyrus latifolius, annuus, siliquâ articulatâ, hirsutiore H. R. Par.

Lathyrus angustissimo folio, semine rotundo H. R. Par. *Lathyrus angustifolius, λεπτόλοβος, semine rotundo, flore rubello Mor. H. R. Bles.*

Lathyrus angustissimo folio, semine anguloso H. R. Par. *Lathyrus angustifolius, λεπτόλοβος, semine hexedro, flore cæruleo Mor. H. R. Bles.*

Lathyrus folio tenuiore, floribus rubris J. B. 2. 308. *Lathyrus angustissimo sive capillaceo folio C. B. Prodr.* 148.

Lathyrus foliis Gramineis, floribus coccineis Raii Syllog. 160.

GENUS VI.

Clymenum.

Tab. 218. CLYMENUM est plantæ genus, floribus, fructibus, C, D, E, F, caulibusque Lathyri, foliis verò A, multiplici conjugatione costæ innascentibus in claviculas B, abeunti.

Clymeni species sunt

Clymenum Hispanicum, flore vario, siliquâ planâ. *Lathyrus Viciaoides, vexillo rubro, labialibus petalis rostrum ambientibus, cæruleis Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 58.

Clymenum Hispanicum, flore vario, siliquâ articulatâ. *Lathyrus Viciaoides, floris vexillo phœniceo, foliis labialibus, subalbescentibus, siliquis Orobi Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 55.

Clymenum Parisiense, flore cæruleo. *Cicercula sylvestris Tabern. Icon.* 500. *Lathyrus Viciæformis seu Vicia Lathyroides, nostras Raii Hist.* 899. *Pluk. Phytog. Tab.* 71. *fig.* 2.

GENUS VII.

Ochrus.

Tab. 219. & 220. OCHRUS est plantæ genus, flore papilionaceo AB, ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam E, ut plurimùm teretem & cylindraceam, seminibus fœtam F, subrotundis G. His notis addenda sunt folia K, modò simplicia, modò conjugata HI, in claviculas LM, abeuntia.

Ochri species sunt

Ochrus folio integro, capreolos emittente, semine subluteo C. B. Pin. 343. *Lathyri species, quæ Ervilia sylvestris Dodonæi J. B.* 2. 305. *Ervilia sylvestris Dod. Pempt.* 522.

Ochrus folio integro, capreolos emittente, semine pullo C. B. Pin. 343.

Ochus folio integro, capreolos emittente, semine atro C. B. Pin. 343.

Ochrus Americanus, tomentosus, floribus luteis Plum.

GENUS VIII.

Vicia. *Vesse.*

Tab. 221. VICIA est plantæ genus, flore A, papilionaceo : ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, seminibus fœtam EF, subrotundis G, aut angulatis. His notis addenda sunt folia H, bina, quasi conjugata, costæ innascentia in claviculas I, abeunti.

Viciæ species sunt

Vicia sativa, vulgaris, semine nigro C. B. Pin. 344. *Vicia vulgaris, sativa J. B.* 2. 310. *Vicia Cam. Epit.* 320.

Vicia sativa, vulgaris, semine cinereo C. B. Pin. 344.

Vicia sativa, alba C. B. Pin. 344. *Vicia albo semine J. B. 2. 311. Ervum candidum vel Faba veterum Trag. 626.*

Vicia maxima, dumetorum C. B. Pin. 345. *Vicia sepium perennis J. B. 2, 313. Cracca major Tabern. Icon. 506.*

Vicia sepium, folio rotundiore, acuto, semine nigro C. B. Pin. 345. *Vicia Dod. Pempt. 531.*

Vicia sepium, folio rotundiore, acuto, semine maculato C. B. Pin. 345.

Vicia vulgaris, acutiore folio, semine parvo, nigro C. B. Pin. 345. *Vicia vulgaris, sylvestris, semine parvo & nigro, frugum J. B. 2. 312. Aphaca vera, Vicia Matthiolo Lugd. 478.*

Vicia multiflora C. B. Pin. 345. *Vicia multiflora, perennis, nemorensis sive dumetorum J. B. 2. 314. Aracus Tabern. Icon. 506.*

Vicia perennis, incana, multiflora Bot. Monsp.

Vicia perennis multiflora, majori flore cæruleo, ex albo mixto Bot. Monsp. App.

Vicia perennis, multiflora, incana, Insularum Stœchadum. *Vicia Benghalensis, hirsuta & incana, siliquis Pisi H. L. Bat.*

Vicia sylvestris, hirsuta, incana C. B. Pin. 345. *Vicia sylvestris, quasi incana, flore albo J. B. 2. 312. Vicia sylvestris, albo flore Clus. Hist. ccxxxv.*

Vicia sylvestris, incana, major & præcox, Parisiensis, flore suaverubente.

Vicia folio subrotundo brevi, obtusè mucronato, pediculo brevi insidente, flore Viciæ sepium seu dumetorum vulgaris Raii Synops. 188.

Vicia segetum, cum siliquis plurimis, hirsutis C. B. Pin. 345. *Vicia parva sive Cracca minor, cum multis siliquis hirsutis J. B. 2. 315. Craccæ alterum genus Dod. Pempt. 542.*

Vicia segetum, singularibus siliquis glabris C. B. Pin. 345.

Vicia minima, cum siliquis glabris. *Viciæ sive Craccæ minimæ species, cum siliquis glabris J. B. 2. 315.*

Vicia sive Cracca foliis & siliquis longioribus Bot. Monsp. *Viciæ parvum genus, folio longo J. B. 2. 316.*

Vicia angustifolia, purpuro-violacea, siliquâ latâ glabrâ Bot. Monsp.

Vicia multifolia, cum siliquis latis J. B. 2. 314.

Vicia siliquas supra infraque terram edens. *Arachidna Viciæ similis supra infraque terram, fructum edens C. B. Pin. 345. Arachidna aut potius Aracoides Honorii Belli J. B. 2. 323. Arachidna di Candia Pon. Bald. Ital. 77.*

Vicia minima, præcox, Parisiensium H. R. Par. *Vicia minima, præcox, Soloniensis Joncq. Hort. Vicia præcox, verna, minima, Soloniensis, semine hexedro Mor. H. R. Bles.*

Vicia supina, latissimo folio non serrato. *Faba sylvestris, fructu rotundo, atro C. B. Pin. 338. Aracus Fabaceus & Faba Kairina, cui semina minora J. B. 2. 286. Sylvestris Græcorum Faba Lob. Icon. 58.*

Vicia supina, latissimo folio, flore & fructu ferrugineis. *Faba sylvestris, Italica, flore & fructu ferrugineis H. R. Par.*

Vicia supina, latissimo folio serrato. *Aracus Fabaceus, serratus J. B. 2. 287.*

Vicia ſylvatica, maxima, Piſo ſylveſtri ſimilis J. B. 2. 315. *Piſum ſylveſtre; minus Tabern. Icon.* 498.

Vicia ſylveſtris, lutea, ſiliquâ hirſutâ C. B. Pin. 345. *Vicia luteo flore, ſylveſtris J. B.* 2. 313.

Vicia ſerotina, perennis, flore luteo, ſiliquâ hirſutâ.

Vicia ſerotina, perennis, flore luteo, ſiliquâ glabrâ.

Vicia ſylveſtris, lutea, cum galea fuſca J. B. 2. 314.

De Re Ruſtica. Lib. 1. cap. 31.

Vicia *dicta à vinciendo* (ut ait Varro) *quòd item capreolos habet ut Vitis, quibus ſurſum vorſum ſerpit ad ſcapum Lupini aliumve calamum ad quem ut hæreat, eum ſolet vincire.*

Vicia flore fructuque carens facilè dignoſcitur foliis binis quaſi conjugatis ſeu per plures conjugationes coſtæ innaſcentibus in claviculas abeunti, caulibuſque alatis nec compreſſis.

GENUS IX.

Ervum *Ers.*

Tab. 221.

ERVUM eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, utrinque undulatam E, veluti nodoſam, ſeminibus fœtam G, ſubrotundis F. His notis addenda ſunt folia bina, quaſi conjugata, coſtæ innaſcentia.

Ervi ſpecies ſunt

Ervum verum Cam. Hort. *Orobus ſiliquis articulatis, ſemine majore C. B. Pin.* 346. *Orobus ſive Ervum multis J. B.* 2. 321. *Mochus ſive Cicer ſativum Dod. Pempt.* 524.

Ervum verum, flore ſubpurpuraſcente. *Orobus ſiliquis articulatis, ſemine majore, flore ſubpurpuraſcente C. B. Pin.* 346.

Ervum ſemine minore. *Orobus ſemine minore C. B. Pin.* 346. *Orobus Creticus Lugd.* 469.

Ervum ſemine obtuſo, triangulo. *Orobus ſemine obtuſo, triangulo C. B. Pin.* 346. *Orobæum Cicer Lobelii J. B.* 2. 322. *Cicer Orobæum Theophraſti Lob. Icon.* 72.

GENUS X.

Galega.

Tab. 222.

GALEGA eſt plantæ genus, flore papilionaceo A, vexillo nempe B, alis C, & carina D, conſtante: ex calyce autem F, ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in ſiliquam G, teretem & quaſi cylindraceam, ſeminibus fœtam HI, ut plurimùm oblongis L, & veluti reniformibus. His notis addenda ſunt folia bina M, conjugata, coſtæ N, affixa, cui ſummæ impar folium O, innaſcitur.

Galegæ ſpecies ſunt

Galega vulgaris, floribus cæruleis C. B. Pin. 352. *Galega J. B.* 2. 342. *Dod. Pempt.* 548.

Galega vulgaris, floribus ex cæruleo purpureis C. B. Pin. 352.

Galega vulgaris, floribus penitus candicantibus C. B. Pin. 352.
Galega Africana, floribus majoribus & siliquis crassioribus.
Galega Americana, frutescens, flore purpureo, foliis sericeis Plum.

GENUS XI.

Astragaloides.

ASTRAGALOIDES est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, cymbæ ut ita dicam æmulam, seminibus fœtam E, reniformibus. *Tab. 223.*

Astragaloides speciem unicum novi.

Astragaloides Lusitanica. *Astragalus Bæticus Clus. Hist ccxxxiiij. Astragalus Bæticus, lanuginosus, radice amplissima C. B. Pin.* 351. *Astragalus fortè lanuginosus, Bæticus J. B.* 2. 340.

Astragaloides, quasi planta ad Astragalum accedens.

GENUS XII.

Aphaca.

APHACA est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B D, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam E, seminibus fœtam F G, subrotundis H. His notis addendum est folia bina tantùm I K, ad caulium nodos nasci, ex quorum alis prodeunt claviculæ I. *Tab. 223.*

Aphacæ speciem unicam novi.

Aphaca Lob. Icon. 70. *Vicia lutea, foliis Convolvuli minoris C. B. Pin.* 345. *Vicia quæ Pitine Anguillaræ, latâ siliquâ, flore luteo J. B.* 2. 316.

SECTIO III.

De Herbis, flore papilionaceo, cujus pistillum abit in siliquam articulosam.

GENUS I.

Securidaca.

SECURIDACA est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, rectam, planam anulatam, articulosam, in singulis articulis E, semine fœtam F, rhomboideo G, introrsum emarginato. *Tab. 224.*

Securidacæ speciem unicam novi.

Securidaca lutea, major C. B. Pin. 348. *Securidaca flore luteo, siliquâ latâ, oblongâ J. B.* 2. 345. *Securidaca vera Clus. Hist. ccxxxvj.*

Securidaca, à *Securi*, ob seminis formam: nullius enim semen, inquit Clusius, aptiùs veterum securim meo judicio refert. *Hist. ccxxxvij.*

GENUS II.

Ornithopodium. *Pié-d'Oiseau.*

Tab. 224. ORNITHOPODIUM est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, H, falcatam, articulosam, plerumque undulatam, in singulis articulis E, F, I, K, semine fœtam H, L, subrotundo. His notis addendum est siliquas Ornithopodii plures simul nasci aviumque pedes quodammodo æmulari.

Ornithopodii species sunt

Ornithopodium majus C. B. Pin. 350. *Ornithopodium flore flavescente J. B. 2. 350. Ornithopodium Dod. Pempt.* 544.

Ornithopodium minus C. B. Pin. 350. *Perpusillum Ornithopodium Lob. Icon.* 82.

Ornithopodium radice tuberculis nodosâ C. B. Pin. 350. *Ornithopodium tuberosum Dalechampii Lugd.* 486. *J. B.* 2. 351.

Ornithopodium Scorpioides, siliquâ compressâ. *Ornithopodio affinis hirsuta Scorpioides C. B. Pin.* 350. *Scorpioides leguminosa J. B.* 2. 349. *Lob. Icon.* 83.

Ornithopodium Scorpioides, siliquâ non compressâ. *Scorpioides leguminosa, altera J. B.* 2. 350.

Ornithopodium Scorpioides, Lusitanicum, siliquâ undulatâ.

Ornithopodium Portulacæ folio. *Scorpioides Portulacæ folio C. B. Pin.* 387. *Telephium Dioscoridis seu Scorpioides ob siliquarum similitudinem C. B. Pin. ibid. Telephium Scorpioides J. B.* 2. 889. *Scorpioides Lob. Icon.* 391.

Ornithopodium à vocibus Græcis ὄρνις *Avis*, & πȣ̃ς *Pes*, quasi diceretur *Pes Avis.*

GENUS III.

Ferrum Equinum. *Fer de Cheval.*

Tab. 225. FERRUM EQUINUM est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, G, K, compressam, articulis distinctam lunatis H, aut ferri Equini æmulis E, L, semine fœtis ejusdem formæ I, F, M.

Ferri Equini species sunt

Ferrum Equinum siliquâ singulari C. B. Pin. 349. *Solea Equina J. B.* 2. 347. *Ferrum Equinum, vulgare Col. Part.* 1. 300. *Ferrum Equinum Lob. Icon.* 82.

Ferrum Equinum siliquâ multiplici C. B. Pin. 349. *Ferrum Equinum, alterum* πολυκέρατον *Col. Part.* 1. 300.

Ferrum Equinum Germanicum, siliquis in summitate C. B. Pin. 349. *Ferrum Equinum capitatum Col. Part.* 1. 301. *Ornithopodio affinis sive potius Soleæ vel ferro Equino, herba J. B.* 2. 348.

Ferrum Equinum, à fructus formâ.

GENUS

GENUS IV.

Hedysarum.

HEDYSARUM est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam DH, articulosam, undulatam, semine fœtam in singulis articulis EKFL, ut plurimùm reniformi IG. His notis addendi sunt flores in spicam vel in capitulum collecti. Tab. 225.

Hedysari species sunt

Hedysarum clypeatum, flore suaviter rubente Eyst. *Onobrychis semine clypeato, aspero, major C. B. Pin.* 350. *Astragalus Romanus sive Hedysarum clypeatum, siliquâ asperâ J. B.* 2. 333. *Onobrychis altera Dod. Pempt.* 549.

Hedysarum clypeatum, flore albido. *Hedysarum clypeatum, flore albo Raii Syllog.* 140.

Hedysarum clypeatum, minus, flore purpureo Raii Hist. 929. *Onobrychis semine clypeato, aspero, minor C. B. Pin.* 350. *Onobrychis clypeata, aspera, minor Prodr.* 149. *Polygalo Gesneri affine, Caput Gallinaceum J. B.* 2. 330.

Hedysarum annuum, siliquâ asperâ, undulatâ, intortâ. *Onobrychis major, annua, siliculis articulatis, asperis, clypeatis, undulatim (id est antrorsum & retrorsum) junctis, flore purpuro-rubente Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 130.

Hedysarum Alpinum, siliquâ lævi, flore purpuro-cæruleo. *Onobrychis semine clypeato, lævi C. B. Pin.* 354. *Onobrychis clypeata, lævis C. B. Prodr.* 149.

Hedysarum Alpinum, siliquâ lævi, flore albido.

Hedysarum triphyllum, Canadense Corn. 44. *Onobrychis major, perennis, Canadensis, triphylla, siliculis articulatis, asperis triangularibus Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 130.

Hedysarum Indicum, folio singulari, acuminato. *Onobrychis Gangetica, monophyllos, siliculis singularibus, lævibus, falcatim per intermedia discriminatis Pluk. Phytog. Tab.* 50. *fig.* 3.

Hedysarum Indicum, folio singulari, subrotundo. *Scorpioides Bisnagarica, folio singulari, rigido, siliquis articulatis, erectis Pluk. Phytog. Tab.* 59. *fig.* 3.

Hedysarum minus, diphyllum, flore luteo Sloane Cat. Plant. Jam. 73. *Onobrychis Maderaspatana, diphyllos, siliculis asperis Pluk. Phytog. Tab.* 102. *fig.* 1.

Hedysarum triphyllum, fruticosum, flore purpureo, siliquâ variè distortâ Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedysarum triphyllum, fruticosum, minus Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedysarum triphyllum, fruticosum, supinum, flore purpureo Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedysarum Americanum, humi fusum, hispidum Plum.

Hedysarum annuum, majus, Zeylanicum Mimosæ foliis. *Onobrychis annua Zeylanica, Mimosæ foliis, siliquis articulatis, asperis major H. L. Bat. Mimosa non spinosa, major, Zeylanica Domino Hermans Excellentissimi Domini Syen. Breyn. Cent.* 1. 52.

Hedysarum annuum, minus, Zeylanicum, Mimosæ foliis. *Onobrychis annua, Zeylanica, Mimosæ foliis, siliquis articulatis, asperis, minor H. L. Bat.*

Hedysarum differt à Securidaca, fructus & seminis formâ: ab Ornithopodio siliquarum dispositione.

GENUS V.

Scorpioides. *Chenille.*

Tab. 226.

SCORPIOIDES est plantæ genus, flore A, papilionaceo: ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, articulosam, Cochleæ aut Erucæ adinstar in se convolutam, in singulis articulis E F, semine fœtam G, ut plurimùm ovato H.

Scorpioidis species sunt

Scorpioides Buplevri folio C. B. Pin. 287. *Scorpioides prius Dod. Pempt.* 71.

Scorpioides Buplevri folio, corniculis asperis, magis in se contortis & convolutis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 127. *Scorpioides siliquâ Campoide, hispidâ J. B.* 2. 898.

Scorpioides siliquâ crassâ Boëlii Ger. Emac. App. 1627.

Scorpioides Buplevri folio, siliquis lenibus Park. Theat. 1117.

Scorpioides siliquâ cochleatâ & striatâ, Olyssiponensis H. R. Par. *Scorpioides siliquâ striatâ, minus hirsutâ Joncq. Hort.*

Scorpioides, à Scorpio, cujus caudam æmulari videtur fructus Scorpioidis.

SECTIO IV.

De Herbis, flore Papilionaceo, & foliis ternis.

GENUS I.

Lotus. *Lotier.*

Tab. 227.

LOTUS est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, E, F, G, interdum septis transversâ positis velut in loculamenta distinctam, seminibusque fœtam H I K, ut plurimùm subrotundis L M O. His notis addenda sunt folia terna quidem, sed ad pediculi exortum duabus alis N, ceu foliolis stipata.

Loti species sunt

Lotus sive Melilotus pentaphyllos, minor, glabra C. B. Pin. 332. *Lotus corniculata, glabra, minor J. B.* 2. 356. *Trifolium corniculatum,* 1. *Dod. Pempt.* 573.

Lotus pentaphyllos, minor, glabra, foliis longioribus & angustioribus H. Edinb.

Lotus corniculata, hirsuta, minor J. B. 2. 356.

Lotus pentaphyllos, minor, hirsutus, siliquâ angustissimâ C. B. Pin. 332. *Lotus corniculata, siliquis singularibus, vel binis, tenuis J. B. 2. 356.*

Lotus pentaphyllos, flore majore, luteo splendente C. B. Pin. 332. *Loti corniculatæ major species J. B. 2. 355. Trifolium corniculatum, tertium Dod. Pempt.* 574.

Lotus pentaphyllos, major, hirsutie candicans C. B. Pin. 332. *Melilotus alia in sylvestribus Cæsalp.* 244.

Lotus pentaphyllos, major, alter C. B. Pin. 332. *Lotus pentaphyllos, major & erectus Gesn.*

Lotus Pentaphyllos, frutescens, tenuissimis glabris foliis C. B. Pin. 332.

Lotus Hispanica, foliis maculatis C. B. Pin. 332.

Lotus πολυκέρατος, fruticosa, Cretica, argentea, siliquis longissimis, propendentibus, rectis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 176.

Lotus ὀλιγοκέρατος Cretica, lutea, siliquis longis, erectis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 175. *Melilotus quædam Cretica P. Alp. Exot.* 272.

Lotus pentaphyllos, siliquosus, villosus C. B. Pin. 332. *Trifolium album, rectum hirsutum valde J. B. 2. 360. Oxytriphyllum alterum Scribonii Herbariorum Lob. Icon.* 31.

Lotus hæmorrhoidalis, humilior & candidior.

Lotus villosus, altissimus, flore glomerato. *Trifolium rectum, Monspessulanum J. B. 2. 359. Lotus Lybica Dalechampii Lugd.* 509.

Lotus pratensis, siliquosus, luteus, major & durior C. B. Pin. 332. *Lotus pratensis, siliquosus Clus. Hist. ccxliiij.*

Lotus pratensis, siliquosus, luteus, minor & mollior C. B. Pin. 332. *Lotus siliquosa, lutea, Monspeliensis J. B. 2. 359. Lotus trifolia, pratensis, siliquosa Monspeliensium Lob. Icon.* 42.

Lotus maritima, lutea, siliquosa, folio pingui, glabro Bot. Monsp. *Lotus siliquosa, lutea, siliquis pinnatis, strictioribus & longioribus Raii Hist.* 967.

Lotus ruber, siliquâ angulosâ C. B. Pin. 332. *Lotus siliquosa, flore fusco, tetragonolobus J. B. 2. 358. Lotus siliquosus, rubello flore Clus. Hist. ccxliiij.*

Lotus pentaphyllos, siliquâ cornutâ C. B. Pin. 332. *Trifolium sive Lotus Hierazune, edulis, siliquosa J. B. 2. 365. Trifolium corniculatum, Creticum P. Alp. Exot.* 268.

Lotus siliquis Ornithopodii C. B. Pin. 332. *Lotus Ornithopodii siliquis J. B. 2. 358. Lotus peculiaris, siliquis Ornithopodii Cam. Hort. Tab. xxv.*

Lotus pentaphyllos, siliquis recurvis, pedes Corvinos referentibus C. B. Pin. 332. *Loto siliquosæ aliquo modo similis, Coronopus ex Codice Cæsareo J. B. 2. 358. Coronopus ex Codice Cæsareo Dod. Pempt.* 109.

Lotus maximus, Lusitanicus, luteus.

Lotus flore luteo, corniculis articulatis, Sicula Raii Hist. 970.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Lotus hortensis, odora*

C. B. Pin. 331. *quæ Meliloti species est. Lotus fruticosus, incanus, siliquosus C. B. Pin.* 332. *ad Cytisum referendus. Lotus pentaphyllos, vesicaria C. B. Pin.* 332. *ad Vulnerariam spectans.*

GENUS II.

Trifolium. *Trefle.*

Tab. 228.

TRIFOLIUM est plantæ genus, flore papilionaceo, vel papilionacei æmulo. Flos A, papilionaceus est, constat enim vexillo B, alis C, & carina D, ex calyce E, emergentibus, simul cum pistillo G, vaginâ suâ simbriatâ F, obvoluto. Illud autem deinde abit in capsulam I, in calyce ipso H, reconditam & semine fœtam K, ut plurimùm reniformi L, per maturitatem arctè capsulæ adhærente.

Flos M, monopetalos est papilionacei æmulus : ex cujus calyce N, surgit pistillum O, quod deinde abit in capsulam Q, membranaceam V, in calyce P T, reconditam, semine fœtam R Z, ut plurimùm oblongo vel reniformi S Y, His notis addenda sunt folia terna * rarò quaterna aut quina, nisi in Quadrifolio, eidem pediculo insidentia.

Trifolii species sunt

Trifolium bitumen redolens C. B. Pin. 327. *Trifolium Asphaltites sive bituminosum, odoratum J. B.* 2. 366. *Trifolium bituminosum Dod. Pempt.* 566.

Trifolium pratense, flore monopetalo. *Trifolium pratense, purpureum C. B. Pin.* 327. *Trifolium purpureum, vulgare J. B.* 2. 374. *Trifolium pratense Tabern. Icon.* 523.

Trifolium purpureum, majus, foliis longioribus & angustioribus, floribus saturatioribus Raii Synops. 194.

Trifolium pratense, album C. B. Pin. 327. *Tabern. Icon.* 522. *Trifolium pratense, album, à Fuchsio depictum, sive mas. J. B.* 2. 379.

Trifolium pratense, flore albo, minus & femina glabrum J. B. 2. 380.

Trifolium pratense, album, siliquâ bivalvi, caule fistuloso, folio subtus purpuro-nigris maculis notato Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 137.

Trifolium pratense, folliculatum C. B. Pin. 329. *Trifolium folliculaceum seu vesicarium minus, purpureum J. B.* 2. 379. *Trifolium pratense, Salmanticum Clus. Hist.* ccxlvij.

Trifolium pratense, luteum capitulo Lupuli vel agrarium C. B. Pin. 328. *Trifolium pratense, luteum, fœmina, flore pulchriore sive Lupulino J. B.* 2. 381.

Trifolium luteum, Lupulinum, minimum Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 142.

Trifolium montanum, Lupulinum C. B. Pin. 328. *Prodr.* 140.

Trifolium montanum, purpureum, majus C. B. Pin. 328. *Trifolium majus Clusii* 2. *non album, sed rubrum J. B.* 2. 375. *Trifolium majus, ij. Clus. Hist.* ccxlv.

Trifolium montanum, purpureum, folio acuto, crenato C. B. Pin. 328. *Prodr.* 140.

Trifolium montanum, purpurascens, folio obtuso, crenato C. B. Pin. 328. *Prodr.* 140.

Trifolium montanum, purpureum, minus C. B. Pin. 328.

Trifolium montanum, album C. B. Pin. 328. *Trifolium majus, albo flore, incanum Clusii J. B.* 2. 380. *Trifolium majus*, 1. *Clus. Hist. ccxiv.*

Trifolium spicâ rotundâ rubrâ C. B. Pin. 328. *Trifolium albo-incarnatum, spicatum sive Lagopus maximus J. B.* 2. 376. *Lagopum maximum, folio & facie Trifolii pratensis. Lob. Icon.* 39.

Trifolium spicâ oblongâ, rubrâ C. B. Pin. 328. *Trifolium majus, iij. purpureum Clusio J. B.* 2. 375. *Trifolium majus, tertium Clus. Hist. cclxv.*

Trifolium montanum, spicâ longissimâ, rubente C. B. Pin. 328. *Trifolium purpureum, majus, folio & spicâ longiore J. B.* 2. 375. *Lagopus major, alter Dod. Pempt.* 578.

Trifolium montanum, augustissimum, spicatum C. B. Pin. 328. *Trifolium angustifolium, spicatum J. B.* 2. 376. *Altera angustifolia Lagopus Lob. Icon.* 40.

Trifolium Hispanicum, angustifolium, spicâ dilutè rubente C. B. Pin. 328. *Trifolium angustifolium, Hispanicum sive Lagopus angustifolius, flore dilutè rubente J. B.* 2. 377. *Lagopus angustifolius, Hispanicus Clus. Hist. ccxlvij.*

Trifolium Lagopoides, hirsutum, angustifolium, Hispanicum, flore ruberrimo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 141. *Lagopus minor, flore ruberrimo Park. Theat.* 1107.

Trifolium arvense, humile spicatum, sive Lagopus C. B. Pin. 328. *Lagopus trifolius quorundam J. B.* 2. 377. *Lagopus Dod. Pempt.* 577.

Trifolium Lagopoides, minus, folio acuto, non crenato, flore minore, dilutè purpureo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 141.

Trifolium Lagopoides, flore subluteo H. R. Par. *Trifolium Lagopoides, annuum, hirsutum pallidè luteum sive ochroleucon Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 141. *Trifolium pratense, hirsutum, majus, flore albo-sulphureo seu* ὀχρολευκῷ *Raii Hist.* 943.

Trifolium capitulo stellato, folliculato, globoso C. B. Pin. 329.

Trifolium stellatum C. B. Pin. 329. *Prodr.* 143. *Trifolium stellatum, purpureum, Monspessulanum J. B.* 2. 376.

Trifolium stellatum, glabrum Ger. Emac. *Trifolium capitulis Dipsaci quorundam Raii Synops.* 194.

Trifolium globosum sive capitulo Lagopi rotundiore C. B. Pin. 329. *Trifolium glomerato flore vel capitulo Lagopi rotundiore C. B. Prodr.* 143. *Trifolium capitulo glomerato, rigido J. B.* 2. 378.

Trifolium globosum, repens C. B. Pin. 329. *Prodr.* 143. *Trifolium glomerulis Personatæ Cherleri J. B.* 2. 377.

Trifolium capitulo spumoso, lævi C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140. *Trifolium glomerulis tomentosis per caulium longitudinem J. B.* 2. 379. *Trifolium Fragiferum, tomentosum Bot. Monsp.*

Trifolium capitulo spumoso, aspero, majus C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140.

Trifolium, cujus caules è geniculis glomerulos oblongos proferunt J. B. 2. 278.

Trifolium capitulo ſpumoſo, aſpero, minus C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140.

Trifolium capitulis Thymi C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140. *Trifolium parvum rectum, flore glomerato, cum unguiculis J. B.* 2. 378.

Trifolium capitulo oblongo, aſpero C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140.

Trifolium Fragiferum, Friſicum, folio cordato, flore rubro Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 144. *Trifolium Fragiferum Cluſ. Hiſt. Cur. poſt. in fol.* 39.

Trifolium Fragiferum, Friſicum, capitulo ſaturè violaceo Cluſ. Cur. poſt. in fol. 39.

Trifolium Fragiferum, noſtras, purpureum, folio oblongo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 144. *Varietas prioris.*

Trifolium ſemen ſub terram condens H. R. Par. *Trifolium album, tricoccon, ſubterraneum, Gaſtonium, reticulatum Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 138. *Trifolium ſubterraneum ſive follicula ſub terram condens Bot. Monſp.*

Trifolium Epithymi capitulis, inter genicula, annuum H. Cathol.

Trifolium minus, ſupinum, capitulis denſiori lanugine candicantibus Triumfetti H. Cathol.

Trifolium parvum, hirſutum, flore parvo, dilutè purpureo, in glomerulis oblongis, ſemine magno Raii Hiſt. 945. *Trifolium parvum, hirſutum, floribus parvis, dilutè purpureis, in glomerulis mollioribus & oblongis, ſemine magno Ejuſd. Synopſ.* 194.

Trifolium cum glomerulis ad caulium nodos rotundis Raii Synopſ. 194.

Trifolium phæum, fuſcum, luxurians, quaternis, quinis, & ſenis foliis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 135. *Quadrifolium hortenſe, album C. B. Pin.* 327. *Quadrifolium phæum, fuſcum hortorum Lob. Icon.* 33. *Trifoliis affine quadrifolium phæum Lobelii J. B.* 2. 380.

Trifolium, à terno foliorum numero.

Ab eo genere excludi debent *Trifolium paluſtre C. B. Pin.* 327. *quod eſt ſpecies Menyanthis. Trifolium pratenſe, luteum, capitulo breviore C. B. Pin.* 328. *ad Melilotum referendum. Trifolium Alpinum, argenteum, Perſici flore C. B. Pin.* 328. *Quinquefolii ſpecies. Trifolium album, anguſtifolium, floribus velut in capitulum congeſtis C. B. Pin.* 329. *Vide Dorycnium Trifolium Acetoſum ad Oxydem revocandum. Trifolium Hepaticum C. B. Pin.* 330. *Ranunculi ſpecies. Trifolium cochleatum, turbinatum ſcutellatum, inter Medicæ ſpecies annumerandum.*

GENUS III.

Melilotus. *Melilot.*

Tab. 229.

MELILOTUS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo: ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in capſulam D G, nudam, hoc eſt in calyce non reconditam ut in Trifolio, uno vel altero ſemine fœtam E H, ſubrotundo F I, His notis addenda ſunt folia terna ſingulis pediculis inſidentia.

Meliloti ſpecies ſunt

Melilotus officinarum Germaniæ C. B. Pin. 331. *Trifolium odoratum ſive Melilotus vulgaris, flore luteo J. B. 2. 370. Melilotus Germanica Lob. Icon.* 43.

Melilotus officinarum Germaniæ, flore albo C. B. Pin. 331. *Melilotus major, candida Trag. 590. Melilotus, 2. flore candido Dod. Pempt. 567.*

Melilotus ſiliquis longioribus, acutis. *Melilotus 4, lutei floris, longioribus ſiliquis Dod. Pempt. 567.*

Melilotus vulgaris, altiſſima, fruteſcens, flore albo. *An vulgaris varietas?*

Melilotus vulgaris, altiſſima fruteſcens, flore luteo. *An vulgaris varietas?*

Melilotus corniculis reflexis, major C. B. Pin. 331. *Trifolium Italicum ſive Melilotus Italica, corniculis incurvis J. B. 2. 372. Trifolium corniculatum, ij. Dod. Pempt. 573.*

Melilotus corniculis reflexis, minor vel repens C. B. Pin. 331. *Alchimelech id eſt Melilotus P. Alp. Ægypt. 49. Melilotus Ægyptia, Alchimelech vocata J. B. 2. 357.*

Melilotus Italica, folliculis rotundis C. B. Pin. 331. *Melilotus magno ſemine, rotundo, rugoſo J. B. 2. 371. Melilotus Italica Cam. Icon. xxix.*

Melilotus anguſtifolia, repens, folliculis rotundis C. B. Pin. 331. *Trifolium anguſtifolium repens, folliculis rotundis C. B. Prodr. 144. Melilotus vulgari noſtrati affinis, folio minore & anguſtiore J. B. 2. 371.*

Melilotus lutea, minor, floribus & ſiliculis minoribus, ſpicatim & densè diſpoſitis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 161. *Melilotus nova Berardi, ſeu erecta, folliculis rotundis, minor Raii Hiſt. 951.*

Melilotus lutea, minor, floribus & ſiliculis majoribus, ſpicatim & rarò diſpoſitis, foliis anguſtioribus, maculis ſub exortum notatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 161.

Melilotus Meſſanenſis, procumbens, folliculis rugoſis, ſublongis, ſpicis florum brevibus Raii Hiſt. 952.

Melilotus capſulis reni ſimilibus, in capitulum congeſtis. *Trifolium pratenſe luteum, capitulo breve C. B. Pin. 328. Trifolium pratenſe, luteum, mas, flore minore, ſemine multo J. B. 2. 380. Trifolium arvenſe Tabern. Icon. 523.*

Melilotus major, odorata, violacea Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 161. *Lotus hortenſis, odora C. B. Pin. 331. Lotus ſativa, odorata, annua, flore cæruleo J. B. 2. 368. Trifolium odoratum, alterum ſive Lotus ſativa Dod. Pempt. 571.*

Melilotus Cretica, fructu maximo. *Trifolium peltatum, Creticum C. B. Pin. 142. J. B. 2. 381.*

Melilotus à vocibus Græcis μέλι *Mel*, & λωτὸς *Lotus*; quaſi dicas Lotum mel olentem.

GENUS IV.

Anonis. *Arrête-beuf.*

Tab. 229.

ANONIS est plantæ genus, flore A, papilionaceo ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam turgeſcentem, nunc longiorem D, nunc breviorem H, bivalvem E F I, ſeminibuſque fœtam G L, ut plurimùm reniformibus. His notis addenda ſunt folia terna M N, ſingulis pediculis plerumque inſidentia; quandoque enim in eadem planta naſcuntur folia ſingularia O.

Anonidis ſpecies ſunt

Anonis ſpinoſa, flore purpureo C. B. Pin. 389. *Anonis ſive Reſta Bovis vulgaris, purpurea J. B. 2. 395. Anonis Dod. Pempt.* 743.

Anonis ſpinoſa, flore albo C. B. Pin. 389. *Anonis ſive Reſta Bovis vulgaris, alba J. B. 2. 395. Anonis flore albido Dod. Pempt.* 743.

Anonis ſpinis carens, purpurea C. B. Pin. 389. *Anonis non ſpinoſa, purpureo flore J. B. 2. 393. Anonis non ſpinoſa, purpurea Tabern. Icon. 529.*

Anonis ſpinis carens, candidis floribus C. B. Pin. 389.

Anonis non ſpinoſa, caulibus procumbentibus H. L. Bat.

Anonis non ſpinoſa, purpurea, ſupina, minima Raii Hiſt. 957.

Anonis puſilla villoſa & viſcoſa, purpuraſcente flore. *Trifoliis affinis Anonis minima, hirſuta Cherleri J. B. 2. 394.*

Anonis purpurea, perennis, foliis latioribus, rotundioribus, profundè ſerratis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 170. *Cicer ſylveſtre, latifolium triphyllon C. B. Pin 347. Cicer ſylveſtre, trifolium J. B. 2. 295. Cicer ſylveſtre, tertium Dod. Pempt. 525.*

Anonis montana, præcox purpurea, fruteſcens Mor. H. R. Bleſ. *Anonis purpurea, fruteſcens, non ſpinoſa A. R. Par.* 57.

Anonis Hiſpanica, fruteſcens, folio tridentato carnoſo.

Anonis Alpina, humilior, radice ampla & dulci. *Trifolium Alpinum, flore magno, radice dulci C. B. Pin. 328. Trifolium Alpinum, Rhæticum, Aſtragaloides J. B. 2. 376. Trifoglio anguſtifoglio, Alpino Pon. Bald. Ital.* 194.

Anonis maritima, Gadenſis, non ſpinoſa, floribus in foliorum alis.

Anonis annua, pumilla, flore purpuraſcente.

Anonis Alpina, pumila, glabra, non ſpinoſa, purpurea.

Anonis Sicula, Alopecuroides. *Anonis purpurea, oblongo-rotundo prægrandi, integro, ſerrato folio lucido, ſpica Alopecuroides H. Cathol.*

Anonis non ſpinoſa, rotundifolia, ſpicata, purpurea, Hiſpanica Bocc. Muſ. Part. 2. 60. Tab. 48.

Anonis procumbens, maritima, noſtras, foliis hirſutie pubeſcentibus Raii Synopſ. 196.

Anonis fruteſcens, Americana, flore purpureo. *Crotalaria fruteſcens Americana, triphylla, foliis firmioribus, glabris, flore purpureo Pluk. Phytog. Tab. 169. fig. 7.*

Anonis

Anonis viscosa, spinis carens, lutea, major C. B. Pin. 389. *Anonis lutea non spinosa Dalechampio Natrix J. B. 2. 393. Anonis sine spinâ, lutea Tabern. Icon. 529.*

Anonis non spinosa, flore luteo, variegato C. B. Pin. 389. *Anonis lutea, non spinosa, Natrix Plinii Herbariorum Lugd. 449.*

Anonis viscosa, spinis carens, lutea, latifolia, annua Bot. Monsp.

Anonis annua, erectior, latifolia, glutinosa, Lusitanica.

Anonis non spinosa, flore luteo variegato, angustifolia, maritima.

Anonis pusilla, glabra, angustifolia, lutea. *Trifoliis affinis Anonis pusilla, glabra, fruticans Cherleri J. B. 2. 394.*

Anonis spinis carens, lutea, minor Bot. Monsp.

Anonis flore luteo, parvo H. R. Par. *Ononis lutea, sylvestris, minima Col. Part. 1. 301.*

Anonis Asiatica, frutescens, floribus luteis, amplis. *Crotalaria Asiatica, frutescens, trifolia, floribus luteis, amplis. H. L. Bat.*

Anonis Hispanica, frutescens, folio rotundiori.

Anonis Hispanica, frutescens, folio Rosæ sylvestris.

Anonis Americana, folio latiori, subrotundo. *Anil sive Indigo Guadalupensis H. R. Par. App.*

Anonis Phaseolodes, bituminosa, scandens. *Phaseolus Africanus, hirsutus, bituminosus, siliquis bullatis, flore flavo H. L. Bat.*

Anonis vel potius Ononis, à voce Græcâ ὄνος *Asinus*, quasi dicas plantam Asinis gratam.

GENUS. V.

Fœnum-Græcum. *Fenugrec.*

Tab. 230.

FŒNUM-GRÆCUM est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, nonnihil planam, corniformem, seminibus fœtam E, plerumque rhomboidiformibus aut reniformibus F G, His notis addenda sunt folia terna, singulis pediculis insidentia.

Fœni-Græci species sunt

Fœnum-Græcum sativum C. B. Pin. 348. *Fœnu-Græcum J. B. 2. 363. Dod. Pempt. 536.*

Fœnum-Græcum sylvestre C. B. Pin. 348. *Fœnum-Græcum sylvestre Dalechampii Lugd. 431.* J. B. 2. 365.

Fœnum-Græcum sylvestre, minus, Arabicum H. L. Bat.

Fœnum-Græcum sylvestre, alterum, polyceration C. B. Pin. 348. *Securidacæ genus triphyllon J. B. 2. 373. Hedysarum minimum Dalechampii Lugd. 446.*

Fœnum-Græcum sylvestre, siliquis plurimis longioribus. *Fœnum-Græcum sylvestre, alterum Dod. Pempt. 547. Fœnum-Græcum sylvestre, polyceration, majus, Creticum Breyn. Cent. 1. 79.*

Fœnum-Græcum Siculum, siliquis Ornithopodii. *Anonis pulchra visu, foliis Ciceris, Ornithopodii siliquis annuentibus H. Cathol.*

GENUS VI.

Medica. *Luserne.*

Tab. 231.

MEDICA est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, E, F, cochleæ æmulum, ſeminibus fœtum G, H, I ut plurimùm reniformibus K.

Medicæ ſpecies ſunt

Medica major, erectior, floribus purpuraſcentibus J. B. 2. 382. *Trifolium ſiliquâ cornutâ ſive Medica C. B. Pin.* 330. *Medica legitima Cluſ. Hiſt. ccxlij.*

Medica major, erectior, floribus violaceis. *Trifolium ſiliquâ cornutâ, ſive Medica flore violaceo. C. B. Pin.* 330.

Medica major, erectior, floribus luteis. *Trifolium ſiliquâ cornutâ, ſive Medica flore luteo. C. B. Pin.* 330.

Medica major, erectior, floribus ex violaceo & luteo mixtis. *Trifolium ſiliquâ cornutâ ſive Medicâ flore è violaceo & luteo mixto C. B. Pin.* 330.

Medica ſylveſtris, floribus croceis J. B. 2. 383. *Trifolium ſylveſtre, luteum, ſiliquâ cornutâ, vel Medica fruteſcens C. B. Pin.* 330. *Medica flavo flore Cluſ. Hiſt. ccxliij.*

Medica ſylveſtris, floribus è luteo palleſcentibus. *Trifolium ſylveſtre, luteum, ſiliquâ cornutâ, vel Medica fruteſcens, flore luteo-albo C. B. Pin.* 330.

Medica ſylveſtris, floribus è cæruleo vireſcentibus. *Trifolium ſylveſtre, luteum, ſiliquâ cornutâ, ſive Medica fruteſcens, flore è cæruleo viridi C. B. Pin.* 330.

Medica ſylveſtris, floribus partim luteis, partim violaceis.

Medica marina Lob. Icon. 38. *Trifolium cochleatum, marinum, ſive Medica marina J. B.* 2. 378. *Trifolium cochleatum, maritimum, tomentoſum C. B. Pin.* 329. *Medica lutea, Gnaphalitea, marina, noſtras, è Littore Veneto Donat.* 63.

Medica ſcutellata J. B. 3. 384. *Trifolium cochleatum, fructu latiore C. B. Pin.* 329. *Trifolium cochleatum, primum Dod. Pempt.* 575.

Medica orbiculata J. B. 2. 384. *Trifolium cochleatum vel ſcutellatum, fructu latiore, folio minuto, obtuſo C. B. Pin.* 329.

Medica echinata, glabra, cum maculis nigricantibus J. B. 3. 384. *Trifolium cochleatum, folio maculato, cordato C. B. Pin.* 329. *Medica Arabica Cam. Hort. Tab. xxvij.*

Medica echinata, glabra, ſine maculis nigricantibus J. B. 2. 381.

Medica magna, turbinata J. B. 2. 385. *Trifolium cochleatum, turbinatum, ſive fructu compreſſo, oblongo. C. B. Pin.* 329.

Medica hirſuta, echinis rigidioribus J. B. 2. 385. *Trifolium fructu compreſſo, ſpinis horrido C. B. Pin.* 329.

Medica echinata, hirſuta J. B. 2. 386. *Trifolium echinatum, arvenſe C. B. Pin.* 329. *Tribulus terreſtris, minor, repens Lugd.* 514.

Medica echinata, minima J. B. 2. 386. *Trifolium echinatum, arvenſe, fructu*

minore C. B. Pin. 330. *Tribulus minor, rectus Dalechampii Lugd.* 513.

Medica coronata Cherleri parva J. B. 2. 386. *Trifolium folliculis coronæ similibus C. B. Prodr.* 141. *Trifolium folio obtuso, folliculis coronatis C. B. Pin* 329. *Medica cochleata, πολύκαρπος, annua, capsulâ minima, coronatâ Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 145.

Medica πολύκαρπος, folio obtuso, non crenato. *Trifolium cochleatum, polycarpon, folio obtuso, non crenato C. B. Pin.* 329.

Medica πολύκαρπος, folio obtuso, crenato. *Trifolium cochleatum polycarpon, folio obtuso, crenato C. B. Pin* 329.

Medica cochleata, ὀλιγόκαρπος, capsulâ rotundâ, spinosâ foliis eleganter dissectis H. L. Bat. *Trifolium fructu echinato, foliis eleganter dissectis Bot. Monsp. Trifolium cochleatum, spinosum, Syriacum, foliis laciniatis Breyn. Cent.* 1. 181.

Medica perennis, fructu ciliari. *Medica ciliaris Guillandini Raii H.* 965.

Medica annua, fructu ciliari. *Trifolium fructu cochleato, ciliare Bot. Monsp.*

Medica frutescens, perennis, fructu orbiculato Sloanii Raii Hist. 961.

Medica orbiculata, πολύκαρπος, fructu minore Raii Hist. 962.

Medica orbiculata, fructu lato, simplici volutâ Raii Hist. 962.

Medica orbiculata, minor, spinosa, simplici majore volutâ Raii Hist. 962.

Medica orbiculata, elegans, orbiculis circum oras rugosis Raii Hist. 962.

Medica doliata seu orbiculata, orbiculorum gyris circa margines utrinque rugosis & per maturitatem nigricantibus Raii Hist. 962.

Medica tornata, major & minor, lenis Park. Theat. 1116.

Medica Catalonica, elegans, Edwardi Morgani Raii Hist. 962.

Medica cochleata, spinosa, echinis magnis, utrinque turbinatis, cum spinulis reflexis Raii Hist. 962.

Medica foliis & semine Medicæ cordatæ, echinatæ, echinis durioribus Raii Hist. 963.

Medica doliata, spinosa, major, ὀλιγόκαρπος Raii Hist. 963.

Medica spinosa, ὀλιγόκαρπος, fructu ovali, spinulis brevioribus & rigidioribus Raii Hist. 963.

Medica doliata, spinosa, πολύκαρπος Raii Hist. 964. *Medica tornata, spinosa Park. Theat.* 1116.

Medica doliata, spinosa, hirsuta minima Raii Hist. 964.

Medica marina, major, spinosa Park. Theat. 1115.

Medica cum orbiculis laxis, echinatis, minoribus, non extantibus spinulis Raii Hist. 965.

Medica Lupulina, mellina, incano folio molli, crasso, lanuginoso, semicordato H. Cathol.

Medica magno fructu, aculeis sursum & deorsum tendentibus. *Trifolium cochleatum, echinatum, sive Medica spinis sursum deorsumque rigentibus Park. Theat.* 116. *Trifolium cochleatum, spinosum, majus, spinis sursum & deorsum tendentibus Mor. H. R. Bles.*

Medica magno fructu, aculeis omnibus erectis. *Trifolium cochleatum sive*

Medica echinis omnibus erectis Park. Theat. 1116.

Lib. 28. cap. 16. Medica, ut ait Plinius, externa etiam Græciæ, ut à Medis advecta per bella Persarum quæ Darius intulit.

GENUS VII.

Medicago.

Tab. 231. MEDICAGO est plantæ genus, flore A, papilionaceo: ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, planum, orbiculatum, quasi falcatum, semine fœtum E F, ferè reniformi G.

Medicaginis species sunt

Medicago annua, Trifolii facie. *Trifolium siliquâ falcatâ C. B. Pin.* 330. *Medica lunata J. B.* 2. 386. *Lunaria radiata Italorum, Medica lunata sive falcata Lob. Icon.* 38.

Medicago Vulnerariæ facie, Hispanica. *Loto affinis siliquis hirsutis, circinatis C. B. Pin.* 333. *Auricula muris Cam. Tab. viij. J. B.* 2. 387.

Medicago Vulnerariæ facie, Cretica. *Trifolium falcatum P. Alp. Exot.* 257.

Medicago trifolia, frutescens, incana. *Cytisus incanus, siliqua falcata C. B. Pin.* 389. *Cytisus siliquâ incurvâ, folio candicante J. B.* 1. 361. *Cytisus ut existimatur Dod. Pempt.* 569.

Medicago, id est Planta ad Medicam accedens.

GENUS VIII.

Phaseolus. *Haricot.*

Tab. 232. PHASEOLUS est plantæ genus, flore A B, papilionaceo: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam longam E, semine fœtam F F ut plurimùm reniformi G, vel ovato. His notis addenda sunt folia terna, singulis pediculis insidentia, tum & plantæ habitus.

Phaseoli species sunt

Phaseolus vulgaris Lob. Icon. 59. *Smilax hortensis sive Phaseolus major C. B. Pin.* 339. *Smilax hortensis* J. *B.* 2. 255.

Phaseolus vulgaris, fructu nigro. *Smilax, hortensis, fructu nigro J. B.* 2. 255.

Phaseolus vulgaris fructu flavo. *Smilax hortensis, fructu flavo J. B.* 2. 253.

Phaseolus vulgaris, fructu rubro. *Smilax hortensis, fructu rubro J. B.* 2. 255.

Phaseolus vulgaris, fructu livido. *Phaseolus major sive Smilax hortensis, fructu livido H. L. Bat.*

Phaseolus vulgaris, fructu pallido. *Phaseolus major sive Smilax hortensis, fructu pallido H. L. Bat.*

Phaseolus vulgaris, fructu violaceo. *Smilax hortensis, fructu violaceo J. B.* 2. 255.

Phaseolus vulgaris, fructu ex rubro & nigro variegato. *Phaseolus major sive Smilax hortensis, fructu ex rubro & nigro variegato H. L. Bat.*

Phaseolus vulgaris, fructu albo, nigris venis & lituris distincto. *Smilax hortensis, fructu albo, nigris venis & lituris distincto J. B.* 2. 255.

Phaseolus vulgaris, fructu purpurascente, orbibus albis variegato. *Phaseolus vulgaris, fructu purpurascente, orbibus albis variegato H. L. Bat.*

Phaseolus hortensis, minor. *Smilax hortensis minor C. B. Pin. 339.*

Phaseolus minor, siliquâ sursum rigente, fructu albo. *Smilax siliquâ sursum rigente, fructu albo, vel Phaseolus parvus, Italicus C. B. Pin. 339. Phasiolus albus Lugd. 472.*

Phaseolus minor, siliquâ sursum rigente, fructu subnigro. *Smilax siliquâ sursum rigente, vel Phaseolus parvus, Italicus, fructu subnigro C. B. Pin. 339.*

Phaseolus minor, siliquâ sursum rigente: fructu minori albido, cum orbita rubente aut nigricante. *Smilax siliquâ sursum rigente vel Phasiolus parvus, Italicus, fructu minori, albido, cum orbita rubente aut nigricante C. B. Pin. 339. Phasiolus vulgaris, Italicus, humilis, seu minor albus, cum orbita rubente vel nigricante J. B. 2. 258.*

Phaseolus peregrinus, hortensi affinis, semine lato, albo, multis nigris venis striato C. B. Pin. 340. *Phasiolus lato, striato sive radiato semine J. B. 2. 267. Phaseoli peregrini 1. genus alterum Clus. Hist. ccxxiij.*

Phaseolus peregrinus, fructu lato, compresso, albo. *Phaseoli magni, lati, albi Lob. Icon. 60.*

Phaseolus peregrinus, primo similis, fructu lato, albo, striato C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, ix. Clus. Hist. ccxxv.*

Phaseolus peregrinus hortensi affinis, fructu tumidiore, minore, niveo C. B. Pin. 340. *Phasioli tumidi, minores, nivei J. B. 2. 259. Phaseolus peregrinus, ij. Clus. Hist. ccxxiij.*

Phaseolus peregrinus, Anagyridis fructui similis, ex nigro subvirescens C. B. Pin. 340. *Phasiolus Laburni fructu ex nigro subvirescente sive Ægyptius, flore luteo J. B. 2. 262. Phaseolus peregrinus, v. Clus. Hist. ccxxiiij.*

Phaseolus peregrinus, Anagyridis fructui similis, colore rubescente C. B. Pin. 340. *Smilax hortensis sive Phaseolus Anagyridi similis ferè, colore rubescente J. B. 2. 261. Phaseolus peregrinus, iij. Clus. Hist. ccxxiij.*

Phaseolus peregrinus, minore fructu albo, nigrâ maculâ insignito C. B. Pin. 340. *Phaseolus niveus, minor, circa hilum nigrâ maculâ insignitus J. B. 2. 260. Phaseolus peregrinus, iiij. Clus. Hist. ccxxiiij.*

Phaseolus peregrinus, angustifolius, C. B. Pin. 340. *Phaseolus vulgari minor & planior, subrubro colore, foliis angustis J. B. 2. 270. Phaseolus peregrinus, vj. angustifolius Clus. Hist. ccxxv.*

Phaseolus peregrinus, angustifolius, alter, fructu ex albo & nigro vario C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, vij. Clus. Hist. ccxxv.*

Phaseolus peregrinus, foliis minoribus, fructu exalbido, nonnunquam variegato C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, viij. Clus. Hist. ccxxv.*

Phaseolus peregrinus, lobo & fructu nigro C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, x. Clus. Hist. ccxxv.*

Phaseolus peregrinus, fructu variegato C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, xj. Clus. Hist. ccxxvj.*

Phaseolus peregrinus, fructu subrubente, nigris striis variegato, alter C. B. Pin. 340. *Phaseolus peregrinus, xij. Clus. Hist. ccxxvj.*

Phaseolus peregrinus, exalbidus, ovi Columbini ferè figurâ, fuliginosâ maculâ insignitus C. B. Pin. 340. *Phaseolus iij. peregrinus Clus. Exot.* 64.

Phaseolus peregrinus, niger, maculâ subalbâ notatus C. B. Pin. 340. *Phaseolus iv. peregrinus Clus. Exot.* 64.

Phaseolus Æthiopicus, lobis nigris venis aspersis, fructu atro-splendente C. B. Pin. 340. *Phaseoli tumidi, nigri, splendentes J. B.* 2. 258. *Phaseolus peregrinus, xiij. Clus. Hist. ccxxvj.*

Phaseolus Æthiopicus, lobis flavescentibus, fructu nigro C. B. Pin. 341. *Phaseoli nigri J. B.* 2. 558. *Phaseolus peregrinus, xiij. Clus. Hist. ccxxvj.*

Phaseolus Æthiopicus, lobo saturo-purpureo, fructu atro C. B. Pin. 341. *Phaseoli atro-violacei J. B.* 2. 258. *Phaseolus peregrinus, xv. Clus. Hist. ccxxvj.*

Phaseolus Ægyptiacus, nigro semine C. B. Pin. 341. *Phaseolus niger, Lablab P. Alp. Ægypt.* 31.

Phaseolus Ægyptiacus, semine rufo C. B. Pin. 341. *Lablab alterum, rufum Alpini Clus. Hist. ccxxvij.*

Phaseolus Americanus, sive Lablab semine roseo D. Lign.

Phaseolus Indicus, cochleato flore Triumf. 93. *Phaseolus Americanus, perennis flore cochleato, odorato, seminibus fuscis orbiculatis, Caracalla dictus H. L. Bat.*

Phaseolus puniceo flore Corn. 184. *Phaseolus Indicus, flore coccineo seu puniceo Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 69.

Phaseolus minimus, fructu viridi, ovato H. R. Par. *Phaseolus siliquis rotundis, Viciæ fructu ovali, viridi Mor. H. R. Bles.*

Phaseolus hortensis, fructu albo, minore, oviformi, Venereus dictus Hoffm. Cat. Alt.

Phaseolus Americanus, tenuissimis viticulis sese propagans.

Phaseolus Africanus, fructu parvo, albicante. *Phaseoli Africani, parvi, nonnihil albicantes J. B.* 2. 262.

Phaseolus minor, Colossinus, siliquis longissimis Mor. H. R. Bles.

Phaseolus Brasilianus, alter, fructu nigro, Pisi magnitudine C. B. Pin. 341. *Phasiolus latâ siliquâ, fructu exiguo, nigro, umbilico candido J. B.* 2. 261. *Phaseolus Brasilianus, alter Clus. ad Monard.*

Phaseolus Africanus, perennis, minor, flore suaverubente Oldenl.

Phaseolus Americanus, folio sinuato & veluti hastato.

Phaseolus Americanus, strumosâ radice, flore purpureo, siliquâ angustissimâ Plum.

Phaseolus Americanus, strumosâ radice, flore luteo, siliquis quasi nodosis Plum.

Phaseolus Americanus, hirsutus, siliquis quasi nodosis Plum.

Phaseolus Americanus, amplissimus, siliquâ maximâ, fructu coccineo, duro Plum.

Phaseolus Americanus, amplissimus, magno flore, siliquis tenuioribus, falcatis Plum.

Phaseolus Americanus, hirsutus, siliquis articulosis Plum.

Phaseolus Americanus, radice tuberosâ, esculentâ, siliquis quasi articulosis, hirsutis Plum.

Phaseolus Americanus, flore cochleato, siliquis falcatis Plum.

Phaseolus Americanus, maritimus, fructu duro, semine variegato Plum.

Phaseolus Americanus, fructu minimo, semine variegato Plum.

Phaseolus Americanus, florum spicâ pyramidatâ, semine coccineo, nigrâ maculâ notato Plum.

Phaseolus Americanus, floris vexillo amplissimo, siliquis rectis, teretibus Plum.

Phaseolus maritimus, rotundifolius flore purpureo, siliquâ brevi cristatâ, semine fusco, striato Sloane Cat. Plant. Jam. 69. *Phaseolus maritimus, Indicus, perennis, trifoliatus, subrotundus, siliquâ longâ, Fabâ fuscâ, oblongâ H. Amstel. Phaseolus Brasilicus Ferr. Flor.* 383.

Phaseolus sylvaticus, flore patulo, dilutè purpureo, siliquâ tenui, nigrâ, semine minore, maculato Sloane Cat. Plant. Jam. 71. *Phaseolus subhirsutus, Americanus, exitiosus, siliquis longis cauliculis insidentibus Pluk. Phytog. Tab.* 214. *fig.* 2.

Phaseolus, quasi Phaselus, ob seminis formam, quæ Phaselum repræsentat.

SECTIO V.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus pistillum abit in siliquam bicapsularem.

GENUS I.

Astragalus. *Astragale.*

ASTRAGALUS est plantæ genus, flore A, papilionaceo, vexillo nempè B, carinâ C, & alis D, constante. Ex calyce autem E, surgit pistillum G, vaginâ F, obvolutum, quod deinde abit in siliquam HNP, bicapsularem IK, OO, QR, ST, seminibus fœtam LM, reniformibus V. His notis addenda sunt folia bina, quasi conjugata, costæ adhærentia, cui summæ folium impar innascitur. *Tab.* 233.

Astragali species sunt

Astragalus tuberosus, scandens, Fraxini folio. *Apios Americana Corn.* 200.

Astragalus purpureus perennis, spicatus, Pannonicus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 106. *Onobrychis spicata, flore purpureo C. B. Pin.* 350. *Onobrychis quibusdam, purpureo flore J. B.* 2. 337. *Onobrychis* 1. *Clus. Hist.* ccxxxviij.

Astragalus floribus Viciæ dilutè purpureis aut cæruleis Mor. Hist. Oxon. Part.

2. 106. *Onobrychis floribus Viciæ dilutè cæruleis C. B. Pin.* 351. *Onobrychis quibusdam, subcæruleo flore J. B.* 2. 337. *Onobrychis ij. Hist. Clus. ccxxxix.*

Astragalus perennis, spicatus, floribus pallidis, nigris radiis notatis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 107. *Onobrychis spicata, floribus pallidis, nigris radiis notatis C. B. Pin.* 350. *Onobrychis quibusdam, flore pallido vel Polygalon. J. B.* 2. 337. *Onobrychis* 3. *Clus. Hist. ccxxxix.*

Astragalus quidam montanus vel Onobrychis aliis J. B. 2. 339. *Onobrychis floribus Viciæ majoribus, cæruleo-purpurascentibus vel foliis Tragacanthæ C. B. Pin.* 351. *Onobrychis* 4. *Clus. Hist. ccxl.*

Astragalus luteus, perennis, procumbens, vulgaris sive sylvestris Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 107. *Glycyrrhiza sylvestris, floribus luteo-pallescentibus C. B. Pin.* 330. *Fœnum-Græcum sylvestre sive Glycyrrhiza sylvestris quibusdam J. B.* 2. 330. *Fœnum-Græcum sylvestre, primum Dod. Pempt.* 547.

Astragalus luteus, perennis, siliquâ gemellâ, rotundâ, vesicam referente Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 107. *Cicer sylvestre, foliis oblongis, hispidis, majus C. B. Pin.* 347. *Cicer sylvestre, multifolium J. B.* 2. 294. *Cicer sylvestre, primum Dod. Pempt.* 525.

Astragalus luteus, annuus Monspeliacus, procumbens Mor. Hist Oxon. Part. 2. 108. *Securidaca lutea, minor, corniculis recurvis C. B. Pin.* 349. *Securidaca altera sive minor J. B.* 2. 347. *Hedysarum alterum Dod. Pempt.* 546.

Astragalus annuus, maritimus, procumbens, latifolius, floribus pediculo insidentibus. *Glauci leguminosæ affinis C. B. Prodr.* 150.

Astragalus annuus, angustifolius flosculis subcæruleis, cauliculis adhærentibus. *Vicia Sesamacea, Apula Col. Part.* 1. 303. *Fœnu-græco sylvestri Tragi in quibusdam accedens planta J. B.* 2. 331.

Astragalus annuus, angustifolius, flosculis pediculis oblongis insidentibus. *Stella leguminosa J. B.* 2. 350. *Stella leguminosa, Arturo Cortusi Lob. Icon.* 83.

Astragalus Africanus, luteus, odoratus Bot. Monsp. *Astragalus Africanus, flore luteo, odorato Breyn. Cent.* 1. 72.

Astragalus Canadensis, flore viridi, flavescente A. R. Par. 65.

Astragalus Monspessulanus J. B. 2. 338.

Astragalus Monspessulanus, flore albo.

Astragalus Alpinus, procerior, Alopecuroides.

Astragalus supinus, siliquis villosis, glomeratis. *Astragalus Hispanicus, siliquâ Epiglottidi simili, flore purpureo, major Turnefortii H. L. Bat.*

Astragalus pumilus, siliquâ Epiglottidi formâ. *Astragalus Hispanicus, siliquâ Epiglottidi simili, flore albo, minor Turnefortii H. L. Bat.*

Astragalus incanus, siliquâ incurvâ Bot. Monsp. *Onobrychis incana, foliis longioribus C. B. Pin.* 350. *Onobrychis incana Prodr.* 149.

Astragalus montanus, purpureus Anglicus. *Glaux montana, purpurea, nostras Raii Hist.* 939.

Astragalus

Aſtragalus Alpinus, foliis Viciæ ramoſus & procumbens, flore glomerato, oblongo cæruleo.
Aſtragalus Alpinus, Tragacanthæ folio, veſicarius.
Aſtragalus Alpinus, Tragacanthæ folio, ramoſus, flore cæruleo glomerato.
Aſtragalus Alpinus, foliis Viciæ anguſtioribus, flore ochroleuco.
Aſtragalus Pyrenaicus, foliis Viciæ ſubrotundis, flore ochroleuco, glomerato.
Aſtragalus Pyrenaicus, Barbæ Jovis folio, non ramoſus, flore ochroleuco, glomerato.

GENUS II.

Tragacantha. *Barbe-Renard.*

TRAGACANTHA eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, bicapſularem, ſeminibuſque fœtam E, reniformibus F. His notis addenda ſunt folia G, bina, veluti conjugata, coſtæ adhærentia in mucronem H, ſæpè abeunti. *Tab.* 234.

Tragacanthæ ſpecies ſunt

Tragacantha Maſſilienſis J. B. 1. 407. *Tragacantha C. B. Pin.* 388. *Cluſ. Cur. poſt. Add.* 60.
Tragacantha altera, Poterium fortè Cluſio J. B. 1. 408. *Tragacantha altera, Poterium fortè Cluſ. Hiſt.* 108. *Tragacanthæ affinis lanuginoſa ſive Poterium C. B. Pin.* 388.
Tragacantha Alpina, ſempervirens, floribus purpuraſcentibus. *An Poterium Dalechampii Lugd.* 1487.
Tragacantha, à vocibus Græcis τράγος *Hircus*, & ἄκανθα *Spina*, quaſi diceres Spinam Hircinam.

GENUS III.

Pelecinus.

PELECINUS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D, planam, bicapſularem & bivalvem EE, GG, ſeminibus fœtam F, planis, ut plurimùm reniformibus. *Tab.* 234.

Pelecini ſpeciem unicam novi.

Pelecinus vulgaris. *Securidaca ſiliquis planis, utrinque dentatis C. B. Pin.* 349. *Lunaria radiata Rob. Cat. Lunaria radiata Robini J. B.* 2. 348. *Securidaca peregrina Cluſ. Hiſt. ccxxxviij.*

CLASSIS XI.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Polypetalo, anomalo.

FLORES Polypetalos, anomalos appellavimus nonnullos flores multiformes, ex plurimis petalis dissimilibus compositos, qui singulari nomine comprehendi nequeunt: quales sunt flores Balsaminæ, Violæ, & cæterarum de quibus in hac Classi agemus.

SECTIO I.

De Herbis, flore Polypetalo, anomalo, cujus pistillum abit in fructum unicapsularem.

GENUS I.

Balsamina. *Balsamine.*

Tab. 235.

BALSAMINA est plantæ genus, flore polypetalo, anomalo. Is autem vel tetrapetalos A, vel hexapetalos G. Floris tetrapetali petalum superius A, fornicatum est, inferius B, concavum & caudatum, duobus lateralibus C, D, auritis E F, & amplioribus. Floris hexapetali qui rarissimus est, partes 1, 2, 3, 4, 5, *6* exhibentur figurâ G, inferiori 2. cauda experte. Pistillum L, duobus foliolis MN, stipatum floris meditullium occupat, abitque deinde in fructum nunc ex utraque parte turbinatum P, nunc siliquæ æmulum, ex pluribus veluti musculis Q, constantem, vi elasticâ R, hac illac dissilientem S, seminibusque fœtum V, axi T T, ceu placentæ affixis.

Balsaminæ species sunt

Balsamina fœmina C. B. Pin. 306. *Balsamina Dod. Pempt. 671. Balsamina fœmina, Persicifolia, vel Salicis folio J. B. 2. 909.*

Balsamina fœmina, flore candido H. L. Bat.

Balsamina fœmina flore partim candido, partim rubro H. L. Bat.

Balsamina flore majore, specioso. *Balsamina fœmina, foliis amplioribus, flore majore, amœnè purpurascente Schol. Bot.*

Balsamina flore majore, candido.

Balsamina fœmina, angustis & eleganter crenatis foliis, flore albo minore

Pluk. Almag. Bot. *Balsamina Indica, flore albo Breyn. Prodr.* 2. 22.

Balsamina Indica, flore ex albo & suavè purpurascente colore elegantissimo, variegato Breyn. Prodr. 2. 22.

Balsamina Indica, flore rubente, pleno Breyn. Prodr. 2. 22.

Balsamina Indica, angustifolia, flore minore, rubello, elegantissimo, *Balsamina fœmina, Zeylanica, angusto folio Par. Bat.* 105.

Balsamina lutea sive Noli me tangere C. B. Pin. 306. *Noli me tangere J. B.* 2. 908. *Impatiens herba Dod. Pempt.* 659.

Balsamina sive Noli me tangere, flore pallido C. B. Pin. 307.

Balsamina sive Noli me tangere, flore purpurascente.

Balsamina lutea sive Noli me tangere major, Virginiana, floribus saturatè luteis, rubentibus maculis intùs notatis Pluk. Almag. Bot.

Balsamina à Balsamo propter vim Balsamicam Momordicæ, quam Auctores Rei Herbariæ inter Balsaminæ species recensuerunt.

GENUS II.

Viola. *Violette.*

VIOLA est plantæ genus, flore A, B, polypetalo, anomalo, papilionacei floris æmulo: hujus enim duo petala superiora 1, 2, vexillum, duo lateralia 3, 4 alas, inferius, verò 5 quod in caudam C, desinit, carinam quodammodo repræsentant. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, plerumque trigonum, trifariam dehiscentem G, seminibusque fœtum ut plurimùm subrotundis H. *Tab.* 236.

Violæ species sunt

Viola Martia, purpurea, flore simplici, odore C. B. Pin. 199. *Viola Martia, purpurea J. B.* 2. 542. *Viola nigra sive purpurea Dod. Pempt.* 156.

Viola Martia, hortensis, foliis amplioribus C. B. Pin. 199. *Viola matronalis, flore purpureo Eyst.*

Viola Martia, inodora, sylvestris, foliis majoribus & rotundioribus C. B. Pin. 199. *Vola cærulea, Martia, inodora, sylvatica, in cacumine semen ferens J. B.* 3. 543. *Viola sylvestris, inodora Dod. Pempt.* 156.

Viola Martia inodora, sylvestris, foliis mucronatis, oblongis & strictioribus C. B. Pin. 199.

Viola Martia, alba C. B. Pin. 199. *Tabern. Icon.* 301. *Viola Martia, flore albo, odorato & non odorato J. B.* 3. 543.

Viola Martia, sylvestris, æquatè cærulea, folio & flore minore H. Cathol.

Viola Martia, multiplici flore purpureo C. B. Pin. 199. *Viola Martia, purpurea, flore multiplicato, majore J. B.* 3. 542. *Viola flore multiplici Dod. Pempt.* 156. *Violette à fleur double.*

Viola Martia, multiplici flore rubello C. B. Pin. 199.

Viola Martia, multiplici flore candido C. B. Pin. 199.

Viola Martia, multiplici flore ex albo & purpureo variegato C. B. Pin. 199.

Viola Martia, multiplex, flore cinero H. R. Par. *Viola flore pleno, cinerea Joncq. Hort.*

Viola flore pleno, maximo J. B. 3. 543.
Viola Martia, intensè purpurea, flore minore pleno J. B. 3. 543.
Viola paluſtris, rotundifolia, glabra Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 475.
Viola Alpina, folio in plures partes diſſecto C. B. Pin. 199. *Viola montana, folio multifido J. B.* 3. 544. *Viola montana, laciniato folio Cluſ. Hiſt.* 309.
Viola Alpina, purpurea, exiguis foliis C. B. Pin. 199. *Viola montana, purpurea, ſolidiore folio J. B.* 3. 544. *Viola montana, ij. Cluſ. Hiſt.* 309.
Viola Alpina, rotundifolia, lutea C. B. Pin. 199. *Viola Martia, lutea J. B.* 3. 544. *Viola montana,* 1. *Cluſ. Hiſt.* 309.
Viola Alpina, rotundifolia, minor, lutea H. R. Par. *Aliud Gramen Parnaſſi Lugd.* 1005.
Viola montana, pumila, anguſtifolia, flore niveo, inodoro C. B. Pin. 199. *Viola montana, pumila Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 31.
Viola Martia, arboreſcens, purpurea C. B. Pin. 199. *Jacea tricolor, ſurrectis caulibus, quibuſdam arborea dicta J. B.* 2. 547. *Viola Martia, arboreſcens Tabern. Icon.* 303.
Viola Martia, arboreſcens, flore ex Cyanæo albeſcente C. B. Pin. 190. *Viola erecta, flore albo Eyſt.*
Viola Martia, arboreſcens, lutea Tabern. Icon. 303.
Viola montana, tricolor, odoratiſſima C. B. Pin. 199. *Jaceæ tricoloris ſive floris tricoloris genus, flore purpureo magno, repens, non annuum J. B.* 3. 548. *Viola montana, iij. ſive tricolor Cluſ. Hiſt.* 310.
Viola montana, lutea, grandiflora C. B. Pin. 200. *Jaceæ tricoloris ſive floris tricoloris genus, flore luteo, magno repens, non annuum J. B.* 3. 548. *Violæ montanæ* 3. *aliud genus Cluſ. Hiſt.* 310.
Viola montana, alba, grandiflora C. B. Pin. 200.
Viola montana, lutea, ſubrotundo crenato folio Barr. Icon.
Viola montana, cærulea, tricolor, folio ſubrotundo, crenato Barr. Icon.
Viola montana, cærulea grandiflora H. R. Par. *Melanium montanum Lugd.* 1204.
Viola montana, lutea, foliis non crenatis C. B. Pin. 200. *Viola ſylveſtris, longifolia Tabern. Icon.* 305.
Viola montana, tricolor, flore variegato.
Viola tricolor, hortenſis, repens, an φλὸξ ϗ φλόγιον Theophraſti C. B. Pin. 199. *Jacea tricolor ſive Trinitatis flos J. B.* 3. 546. *Viola tricolor Dod. Pempt.* 158.
Viola tricolor, hortenſis, repens, flore albo & luteo C. B. Pin. 199.
Viola tricolor, hortenſis, repens, flore cum pallido cæruleo C. B. Pin. 199.
Viola tricolor, hortenſis, repens, flore purpureo & luteo C. B. Pin. 199.
Viola hortenſis, repens, flore penitus albo C. B. Pin. 200. *Viola Trinitatis Tabern. Icon.* 307.
Viola tricolor, hortenſis, repens, flore violaceo, holoſericeo, purpureo & aureo H. L. Bat.
Viola tricolor, hortenſis, repens, flore nigro-purpureo & inſtar holoſerici nitente C. B. Pin. 200. *Flos Trinitatis major, violaceus Eyſt.*

Viola tricolor, hortensis, repens, flore pallido & instar holoserici nitente C. B. Pin. 200. *Flos Trinitatis pallidus, major Eyst.*

Viola tricolor, hortensis, repens, flore magno ex aureo & pallido instar holoserici nitente H. L. Bat.

Viola bicolor, arvensis, flore candido & luteo C. B. Pin. 200. *Viola bicolor frugum & hortorum vitium Trago J. B.* 3. 548. *Viola sylvestris Lob. Icon.* 611.

Viola bicolor, arvensis, flore cæruleo & luteo C. B. Pin. 200.

Viola bicolor, arvensis, flore cæruleo & candido C. B. Pin. 200.

Viola arvensis, flore toto luteo C. B. Pin. 200.

Viola arvensis, flore toto albo C. B. Pin. 200. *Viola Trinitatis minor, petræa, flore albo Tabern. Icon.* 307.

Viola Hispanica, fruticosa, longifolia. *Viola Hispanica, fruticans Barr. Icon.*

Viola Americana, foliis Granadillæ H. R. Par. *Viola Granadillæ folio Mor. H. R. Bles. Viola Americana foliis Granadillæ incisis D. Marchant Joncq. Hort.*

Viola Pyrenaica, longiùs caudata, Teucrii folio.

Viola petræa, Busambarensis, crassulo crenato Ocimi folio, flore majore, inodoro, cæruleo, venis candidis distincto H. Cathol.

Viola Nebrodensis, acaulos, purpurea, floris Trinitatis foliis vix serratis, Narcissum olens H. Cathol.

Viola Nebrodensis, acaulos, purpurea, floris Trinitatis foliis vix serratis, inolens H. Cathol.

Viola Ætnica erecta, bicolor, hirsuta, minima, elatior ac ramosior H. Cathol.

Viola Alpina, minima, Nummulariæ folio Bocc. Mus. Part. 2. 163. Tab. 127.

Viola cærulea, maxima Cucumerinis hirsutis foliis, Virginiana Pluk. Phytog. Tab. 234. fig. 2.

Viola maxima, Cucumerinis hirsutis foliis, Virginiana, flore luteo Pluk. Almag. Bot.

Viola, quasi Iola, à voce Græca ἴον, Viola.

GENUS III.

Fumaria. *Fumeterre.*

FUMARIA est plantæ genus, flore A I, polypetalo, anomalo, papilionacei æmulo, ex duobus tantùm petalis A C, constante quasi bilabiato, labio superiori A, in caudam abeunte, cum inferiori C, ad pediculum conjuncto. Hæc inter labia velut in palato (cujus os à lingua E, occupatur) pistillum G H, positum est, vaginâ obvolutum K L, quod deinde abit in fructum membranaceum nunc longiorem M, nunc breviorem N, O, semine fœtum P Q R, subrotundo S, T, V. *Tab.* 237.

Fumariæ species sunt

Fumaria officinarum & Dioscoridis, flore purpureo C. B. Pin. 143. *Fumaria vulgaris J. B.* 3. 201. *Fumaria Dod. Pempt.* 59.

Fumaria officinarum & Dioscoridis, flore pallescente C. B. Pin. 143.

Fumaria officinarum & Dioscoridis flore albo C. B. Pin. 143.

Fumaria foliis tenuiſſimis, floribus albis, circà Monſpelium naſcens C. B. Pin. 143.

Fumaria major, floribus dilutè purpureis Bot. Monſp.

Fumaria viticulis & capreolis plantis vicinis adhærens C. B. Pin. 143.

Fumaria viticulis & capreolis, plantis vicinis adhærens, floribus ſubflavis in ſummitate nigricantibus C. B. Pin. 143.

Fumaria minor, tenuifolia, caulibus ſurrectis, flore hilari purpurâ-rubente C. B. Pin. 143. *Capnos tenuifolia Cluſ. Hiſt. ccviij. iij. Fumaria tenuifolia Tabern. Icon.* 33.

Fumaria minor, tenuifolia, flore variegato C. B. Pin. 143. *Fumaria minor, ſive tenuifolia, ſurrecta J. B.* 3. 203.

Fumaria minor, tenuifolia, cauliculis procumbentibus & caducis C. B. Pin. 143.

Fumaria minot, Fœniculi tortuoſi foliis, flore albo, maculâ rubente Bocc. Muſ. Part. 2. 144. *Fumaria Fœniculi tortuoſi foliis, Romana Ejuſd. Tab.* 102.

Fumaria exilis, Romana, folio Sophiæ tenuiſſimo Bocc. Muſ. Part. 2. 107. *Fumaria exilis, Romana Ejuſd. Tab.* 81.

Fumaria claviculis donata, foliis latioribus C. B. Pin. 143. *Fumaria cum capreolis J. B.* 3. 204. *Fumaria latifolia, major Tabern. Icon.* 34.

Fumaria claviculis donata, foliis anguſtioribus C. B. Pin. 143. *iiij. Fumaria latifolia, minor Tabern. Icon.* 33.

Fumaria Hiſpanica, ſaxatilis, foliis amplioribus, cordiformibus, ſemine compreſſo.

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major, flore rubro, dilutiore C. B. Pin. 153. *Fumaria bulboſa, radice cavâ, flore purpuraſcente J. B.* 3. 204. *Radix cava Dod. Pempt.* 327.

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major, flore egregiè rubente C. B. Pin. 143.

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major, flore albo C. B. Pin. 143. *Fumaria bulboſa, radice cavâ, flore albo J. B.* 3. 204.

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major flore ſubflaveſcente C. B. Pin. 143.

Fumaria bulboſa, viridi flore. *Radix cava, viridi flore Lob. Icon.* 760. *Fumaria bulboſa, radix cava, viridi flore dicta Lobelio J. B.* 3. 204.

Fumaria bulboſa, radice non cavâ, major C. B. Pin. 144. *Fumaria bulboſa, radice ſolidâ, calcari & folio criſtato J. B.* 3. 205.

Fumaria bulboſa, radice non cavâ, minor C. B. Pin. 144. Radix cava minor *Dod. Pempt.* 327.

Lib. 25. cap. 13. Fumaria, à fumo, *Claritatem* (inquit Plinius) *facit inunctis oculis, delacrymationemque, ceu fumus: unde nomen.*

Fumariæ ſpecies flore fructuque carentes dignoſci ſolent foliis tenuiter diſſectis & cæſiis.

GENUS IV.

Capnoides.

CAPNOIDES eſt plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, Fumariæ flori omnino ſimili; piſtillo B, quod ſurgit à calyce C, abeunte in ſiliquam D, longam & teretem, ex duabus valvis E, feneſtræ F, adhæreſcentibus compoſitam & ſeminibus fœtam ſubrotundis G, eidem feneſtræ affixis. Tab. 137.

Capnoidis ſpeciam unicam novi.

Capnoides. *Fumaria ſiliquoſa, ſempervirens Corn.* 58.

Capnoides, à voce Græca καπνός, quæ *Fumariam* ſignificat, quaſi diceres plantam ad Fumariam accedentem.

GENUS V.

Reſeda.

RESEDA eſt plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, plurimis nempe petalis B, diſſimilibus conſtante; ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in capſulam membranaceam E, plerumque trigonam, aut tetragonam, oblongam & veluti cylindraceam, ſeminibus fœtam ſubrotundis F. Tab. 138.

Reſedæ ſpecies ſunt

Reſeda vulgaris C. B. Pin. 100. *Reſeda lutea J. B.* 2. 3. 467. *Reſeda Plinii Neotericorum, Belgis Eruca peregrina, Italica vel Cantabrica Lob. Icon.* 222.

Reſeda criſpa, Gallica Bocc. Rarior. Plant. 76.

Reſeda latifolia, flore flavo Mor. H. R. Bleſ.

Reſeda minor, vulgaris. *Reſedæ affinis Phyteuma C. B. Pin.* 100. *Phyteuma J. B.* 2. 3. 386. *Deſcript. Phyteuma Monſpelienſium Lob. Icon.* 718. *Erucago Apula Col.* 1. 269.

Reſeda minor, vulgaris, folio minùs inciſo. *Phyteuma Monſpelienſium, alterum, folio minus laciniato Lob. Illuſtr.* 146.

Reſeda minor, vulgaris, foliis integris. *Reſedæ affinis, Phyteuma quorundam Dalechampii Lugd.* 1198. *Phyteuma J. B.* 3. 386. *Icon.*

Reſeda, à ſedandis morbis. *Circa Ariminum* (inquit Plinius) *nota eſt herba quam* Reſedam *vocant: diſcutit collectiones, inflammationeſque omnes.* Lib. 27. cap. 12.

GENUS VI.

Luteola. *Gaude.*

LUTEOLA eſt plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, plurimis nempe petalis B, C, D, diſſimilibus conſtante: ex cujus calyce F, ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in fructum G, penè globoſum, concavum, tricuſpidem H, ſeminibuſque fœtum I, ſubrotundis. Tab. 138.

Luteolæ ſpecies ſunt

Luteola herba Salicis folio C. B. Pin. 100. *Lutea Plinii quibuſdam J. B.* 3. 465. *Lutum herba Dod. Pempt.* 80.

Luteola Lusitanica, pumila, crispa.
Luteola pumila, Pyrenaica, Linariæ folio.
Luteola, à Luteo colore, quem pannis conciliat.

SECTIO II.

De Herbis, flore polypetalo, anomalo, cujus pistillum abit in fructum multicapsularem.

GENUS I.

Sesamoides.

Tab. 238. SESAMOIDES est plantæ genus, flore Resedæ, fructu verò multiplici. Alius enim A, B, C, polyceratos in singulis corniculis D, semine turgescit ferè reniformi H, alius verò E, F, G, multicapsularis est, sed stellatus.

Sesamoides species sunt

Sesamoides flore albo, foliis canescentibus. *Sesamoides Salmanticum, parvum, 2. Clus. Hist. 296.*

Sesamoides foliis crassis, floribus ex herbaceo purpurascentibus. *Sesamiodes Salmanticum, parvum, 1. Clus. Hist. 296.*

Sesamoides fructu stellato. *Reseda Linariæ foliis C. B. Prodr. 42.*

GENUS II.

Aconitum. *Aconit.*

Tab. 239. & 240. ACONITUM est plantæ genus, flore A, 1. polypetalo, anomalo, ex quinque petalis dissimilibus constante, caput humanum galeatum vel cucullatum quodammodo repræsentante, Petalum enim superius A, galeæ vel cuculli 1. vice fungi videtur; inferiora duo C C, 4, 5, eam cassidis partem quæ maxillam inferiorem tuetur, alæ verò BB, 2, 3, aliam quæ tempora exhibere videntur: è floris meditullio surgunt styli duo D, 9. pediformes in petalo superiori reconditi, tum & pistillum E F, 21. quod deinde abit in fructum G, 12, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ membranaceæ H, seminibus fœtæ I, 13, 14, angularis K, ut plurimùm & rugosis 15.

Aconiti species sunt

Aconitum Lycoctonum, luteum C. B. Pin. 183. *Aconitum folio Platani, flore luteo pallescente J. B. 3. 952. Aconitum Lycoctonum, luteum, majus Dod. Pempt. 429.*

Aconitum Lycoctonum, luteum, majus, ampliore caule, amplioribusque foliis Dod. Pempt. 439.

Aconitum Lycoctonum, humili caule ac minoribus foliis Dod. Pempt. 439.

Aconitum Pyrenaicum, ampliore folio tenuiùs laciniato.

Aconitum cæruleum, Napelli flore C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum autumnale*

autumnale, Napello simile J. B. 3. 356. Aconitum vij. Lycoctonum autumnale Clus. Hist. xcviij.

Aconitum comâ inflexâ, foliis angustioribus C. B. Pin. 283. *Aconitum Lycoctonum, Lyncæanum, Napello simile J. B. 3. 657. Aconitum iij. Lycoctonum, Lyncæanum Clus. Hist. xcvj.*

Aconitum comâ inflexâ, floribus rarioribus, & foliis eleganter dissectis *Aconitum vj. Matth. 1089.*

Aconitum comâ inflexâ, foliis latioribus. *An Aconitum 8. Matth.* 1091.

Aconitum inflexâ comâ, maximum C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum comâ nutante, maximum J. B. 3. 658. Aconitum Lycoctonum, viij. comâ nutante Clus. Hist. xcvij.*

Aconitum cæruleum seu Napellus 1. C. B. Pin. 183. *Aconitum magnum purpureo flore, vulgò Napellus J. B. 3. 655. Napellus Dod. Pempt.* 442.

Aconitum seu Napellus 1. flore roseo C. B. Pin. 183.

Aconitum seu Napellus 1. flore albo C. B. Pin. 183.

Aconitum seu Napellus 1. flore ex cæruleo & albo variegato C. B. Pin. 183. *Napellus flore variegato Eyst. Aconitum flore albo & cæruleo, variegato seu Napellus gloriosus Hermans Joncq. Hort.*

Aconitum seu Napellus 2. flore ex albo & purpurâ mixto H. R. Par.

Aconitum violaceum seu Napellus 2. C. B. Pin. 183. *Aconitum Napello simile, sed minus cæruleum, præcocius J. B. 3. 656. Aconitum Lycoctonum iiij. Tauricum Clus. Hist. xcv.*

Aconitum purpureum seu Napellus 3. C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum, Napello simile Neubergense, foliis latioribus, flore purpureo J. B. 3. 657. Aconitum Lycoctonum, v. Neubergense Clus. Hist. xcvj.*

Aconitum cæruleo-purpureum, flore maximo, sive Napellus 4. C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum, flore maximo J. B. 3. 659. Aconitum Lycoctonum, ix. Judenbergense Clus. Hist. xcvij.*

Aconitum cæruleum, minus sive Napellus, minor C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum, flore cæruleo, galeâ elatiori, radice bulbosâ J. B. 3. 659. Aconitum Lycoctonum x. Thora Italica Clus. Hist. xcviij.*

Aconitum pyramidale, multiflorum H. R. R. Par. *Aconitum spicâ florum pyramidali Mor. H. R. Bles.*

Aconitum salutiferum seu Anthora C. B. Pin. 184. *Anthithora flore luteo Aconiti J. B. 3. 660. Anthora Zedoaria, Aconitum salutiferum Tabern. Icon.* 112.

Aconitum salutiferum, elatius, Pyrenaicum foliis atrovirentibus, flore majore.

Aconitum *nascitur* (ut ait Plinus) *in nudis cautibus, quas Aconas nominant; & ideo Aconitum aliqui dixere, nullo juxta ne pulvere quidem nutriente. Hanc aliqui rationem nominis attulere. Alii quoniam vis eadem in morte esset, quæ cotibus ad ferri aciem deterendam, statimque admota velocitas sentiretur.* *Lib. 27. cap. 3.*

Ab eo genere excludi debent *Aconitum unifolium, luteum, bulbosum C. B. Pin. 183. Hellebori species. Aconitum cæruleum, hirsutum, flore Consolidæ regalis C. B. Pin. 183. ad Delphinium cum sequenti revocandum.*

Aconitum cæruleum, glabrum, flore Consolidæ regalis C. B. Pin. 183. *Aconitum ramosum; an Actæa Plinii C. B. Pin.* 183. *quod est species Christophorianæ. Aconitum Pardalianches* 1. *sive Thora major C. B. Pin.* 184. *ad Ranunculum cum sequenti pertinet. Aconitum Pardalianches, alterum, sive Thora minor C. B. Pin.* 184.

GENUS III.

Delphinium. *Pié d'Aloüette.*

Tab. 241.

DELPHINIUM est plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo: ex plurimis nempe petalis dissimilibus 1. 2. 3. 4. 5. constante, quorum superius B, in caudam tenuatur C, excipitque aliud petalum E, bifidum & pariter caudatum D. Horum autem meditullium occupat pistillum F, quod deinde abit in fructum G, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ H, secundùm longitudinem dehiscentes, seminibusque fœtæ ut plurimùm angulatis I.

Delphinii species sunt.

Delphinium perenne, montanum, villosum, Aconiti folio. *Aconitum cæruleum, hirsutum, flore Consolidæ regalis C. B. Pin.* 183. *Aconitum Lycoctonum, cæruleum, calcari magno J. B.* 3. 657. *Aconitum Lycoctonum flore Delphinii*, 1. *Silesiacum Clus. Hist. xciiij.*

Delphinium Lusitanicum, glabrum, Aconiti folio. *Aconitum flore cæruleo, Lusitanicum V. Lusit.*

Delphinium segetum, flore cæruleo. *Consolida regalis, arvensis, flore cæruleo C. B. Pin.* 142. *Consolida regalis, flore minore J. B.* 3. 210. *Delphinium vulgare Clus. Hist. ccv. Flos regius, sylvestris Dod. Pempt.* 252.

Delphinium segetum, flore albo. *Consolida regalis, arvensis, flore albo C. B. Pin.* 142.

Delphinium segetum, flore rubro. *Consolida regalis, arvensis, flore rubro C. B. Pin.* 142.

Delphinium segetum, flore dilutiùs rubente. *Consolida regalis, arvensis, flore dilutiùs rubente C. B. Pin.* 142.

Delphinium segetum, flore violaceo. *Consolida regalis arvensis, flore simplici, violaceo Eyst.*

Delphinium arvense, flore versicolore Clus. App. 2.

Delphinium elatius, flore albo, cæruleo distincto Bry.

Delphinium elatius purpuro-violaceum distinctum Bry. *Consolida regalis erectior, purpureo sive violaceo flore majore J. B.* 3. 211.

Delphinium elatius, flore pleno, variegatum Suvert.

Delphinium vulgare, flore multiplici. *Consolida regalis, vulgaris, flore mutiplici C. B. Pin.* 142. *Delphinium vulgare, pleno flore Clus. Hist. ccvij.*

Delphinium latifolium, parvo flore. *Consolida regalis, latifolia parvo flore C. B. Pin.* 142. *Prodr.* 74. *Consolida regalis, parvo flore J. B.* 2. 212.

Delphinium hortense, flore majore & simplici cæruleo. *Consolida regalis, hor-*

tensis, flore majore & simplici cæruleo C. B. Pin. 142. *Flos regius Dod. Pempt.* 252.

Delphinium hortense, flore majore, simplici, ex cæruleo-purpureo. *Consolida regalis, hortensis, flore majore & simplici, ex cæruleo purpureo C. B. Pin.* 142.

Delphinium elatius, flore incarnato Suvert.

Delphinium elatius, purpuro-violaceum Suvert.

Delphinium hortense, flore majore & simplici rubro. *Consolida regalis, simplici flore rubro Eyst.*

Delphinium hortense, flore majore & simplici, albo. *Consolida regalis, Delphinium elatius, flore albo Bry.*

Delphinium hortense, flore majore & simplici, cinereo. *Consolida regalis, hortensis, flore majore & simplici cineraceo C. B. Pin.* 142.

Delphinium hortense, flore minore, cæruleo. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, cæruleo C. B. Pin.* 142. *Consolida regalis sativa Tabern. Icon.* 63.

Delphinium hortense, flore minore, rubro. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, rubeo C. B. Pin.* 142. *Consolida regalis, sativa, flore rubro Tabern. Icon* 64.

Delphinium hortense, flore minore, albo. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, albo C. B. Pin.* 142. *Consolida regalis, sativa, flore albo Tabern. Icon.* 63.

Delphinium hortense, flore minore, cinereo. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, cinereo C. B. Pin.* 142.

Delphinium hortense, flore minore, incarnato. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, incarnato C. B. Pin.* 142.

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, cæruleo. *Consolida regalis, flore maiore & multiplici, cæruleo C. B. Pin.* 142. *Delphinium elatius pleno flore Clus. Hist. ccvij.*

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, incarnato. *Consolida regalis, flore pleno, incarnato Eyst.*

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, purpureo. *Consolida regalis, flore pleno, purpureo Eyst.*

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, rubro. *Consolida regalis, flore pleno, rubro Eyst.*

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, violaceo. *Consolida regalis, multiplici violaceo flore Eyst.*

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, albo. *Consolida regalis, flore pleno, albo Eyst.*

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, argenteo. *Consolida regalis, multiplici flore argenteo Eyst.*

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, purpureo, ex albo variegato. *Consolida regalis, flore majore & multiplici, purpureo, ex albo variegato Hort. Amstel. in* 12.

Delphinium flore pleno, variegato, præcox. *Consolida regalis, flore pleno, variegato, præcox H. R. Par.*

Delphinium ſerotinum, flore albo, multiplici. *Conſolida regalis, ſerotina, flore albo, multiplici & ſimplici Raii Hiſt.* 709.

Delphinium flore roſeo, variegato, pleno, ſerotinum. *Conſolida regalis, roſea, flore pleno, variegato, ſerotina H. R. Par.*

Delphinium flore roſeo, punctato. *Conſolida regalis, roſea, flore punctato H. R. Par.*

Delphinium flore candicante, punctis rubris guttato. *Conſolida regalis, flore candicante, rubentibus guttata punctis H. R. Par.*

Delphinium flore roſeo, fuſco, obſoleto. *Conſolida regalis, roſea, flore fuſco, obſoleto H. L. Bat.*

Delphinium Platani folio, Staphiſagria dictum. *Staphiſagria Matth.* 1231. *J. B.* 3. 541. *Herbe aux Poux.*

Delphinium à formâ floris nondum explicati, qui Delphinum, qualis à pictoribus pingi ſolet, quodammodo refert. *Antiqui à foliis quæ Delphinorum effigiem repræſentant: unde & nomen tractum eſt*, ut ait Dioſcorides. *Lib. 3. cap. 83.*

GENUS IV.

Aquilegia. *Ancholie.*

AQUILEGIA eſt plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, ex plurimis nempe petalis diſſimilibus ut plurimùm conſtante: horum enim nonnulla plana ſunt B, cætera verò cucullata C, utraque ſimul alterno ordine poſita E, floris meditullio ſurgit piſtillum E, ſtaminibus ſtipatum D, quod deinde abit, in fructum F, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ membranaceæ G, ſeminibus fœtæ H I, ut plurimùm ovatis planiſque L. *Tab. 242.*

Aquilegiæ ſpecies ſunt

Aquilegia ſylveſtris C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore ſimplici J. B.* 3. 484. *Aquilegia Dod. Pempt.* 181.

Aquilegia hortenſis, ſimplex C. B. Pin. 144. *Aquilina rubra Lob. Icon.* 761.

Aquilegia flore albo, ſimplici Eyſt.

Aquilegia albo-cærulea Suvert.

Aquilegia caſtanei coloris Suvert.

Aquilegia hirſuta, flore viſcoſo Bot. Monſp.

Aquilegia hortenſis, ſimplex, flore incarnato C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortenſis, ſimplex, flore variegato ex cæruleo & purpureo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortenſis, ſimplex, flore candido, nonnullis lituris cæruleis aſperſo C. B. Pin. 144.

Aquilegia montana, magno flore C. B. Pin. 144. *Prodr.* 75. *J. B.* 3. 484.

Aquilegia montana, parvo flore, Thalictri folio C. B. Pin. 144. *Prodr.* 75. *J. B.* 3. 484.

Aquilegia foliis Thalictri, floſculis minutiſſimis, albis Mentz. Pug. *Aquile-*

gia foliis Thalictri, flosculis minutissimis, albis, Apennini montis Ejusd. Tab. 8.

Aquilegia Canadensis, præcox, procerior H. R. Par.

Aquilegia pumila, præcox, Canadensis Corn. 60.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, cæruleo C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore pleno sive multiplici J. B.* 3. 485. *Aquilegia multiplici flore Dod. Pempt.* 181.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, violaceo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, cinereo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, albo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, blandè rubente C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore pleno, incarnato Eyst.*

Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, saturè rubente C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore rubro Eyst.*

Aquilegia flore purpureo Eyst.

Aquilegia flore variegato, duplici Suvert.

Aquilegia flore pleno, castanei coloris H. R. Par.

Aquilegia hortensis, multiplex, flore parvo C. B. Pin. 145.

Aquilegia hortensis, multiplici flore inverso, roseo C. B. Pin. 145. *Aquilegia flore pleno, inverso J. B.* 3. 485. *Aquilina pleno inverso flore Clus. Hist. cciiij.*

Aquilegia hortensis multiplici flore inverso, albo C. B. Pin. 144. *Aquilina inversa, multiplici albo colore Lob. Icon.* 763.

Aquilegia hortensis, multiplici flore inverso, cæruleo. *Aquilegia cærulea, inverso flore Eyst.*

Aquilegia hortensis, multiplici flore inverso, carneo. *Aquilina carnei coloris Bry.*

Aquilegia flore roseo, multiplici C. B. Pin. 145. *Aquilegia flore simplici & pleno, non corniculato J. B.* 3. 485. *Aquilina pleno roseo flore Clus. Hist. ccv.*

Aquilegia stellata, flore purpureo Eyst.

Aquilegia stellata, rubescens Eyst.

Aquilegia stellata, flore violaceo Eyst.

Aquilegia stellata, flore albo, minutissimis nigris punctis ornata Eyst.

Aquilegia stellata, flore variegato H. R. Par.

Aquilegia stellata, flore cinereo, punctis purpureis asperso H. R. Par.

Aquilegia degener, virescens, C. B. Pin. 145. *Aquilina degener Clus. Hist. ccv. Aquilegia degener J. B.* 3. 485.

Aquilegia degener, flore ex viridi purpurascente C. B. Pin. 145.

Aquilegia quæ vocatur stellata, & cujus flos exhibetur fig. M. ab eo genere nequaquam videtur excludenda, cùm ex cæterarum semine nascatur. *Tab.*

Aquilegiæ species flore fructuque carentes foliis glaucis ad Thalictrum accedentibus dignosci solent.

Aquilegia, ut aiunt, ab Aquilâ nomen duxit; ejus enim ungues petalis cucullatis & aduncis referre existimatur.

GENUS V.

Fraxinella. *Fraxinelle.*

Tab. 243.

FRAXINELLA eſt plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, ex quinis ut plurimùm petalis B, conſtante, ex cujus calyce D, innumera ſurgit ſtaminum incurvorum congeries E, unà cum piſtillo C, quod deinde abit in fructum F, in quo velut in capitellum colliguntur vaginæ G, capſulam aduncam H, complectentes, vi elaſticâ I K, bifariam diſſilientem, cornuum Arietis in modum ſeſe inflectentem L, ſeminibuſque fœtam ut plurimùm turbinatis M.

Fraxinellæ ſpecies ſunt

Fraxinella Cluſ. Hiſt. 99. *Dictamnus albus vulgò, ſive Fraxinella C. B. Pin.* 222. *Fraxinella officinis Dictamnus J. B.* 3. 494.

Fraxinella purpurea, major, multiflora H. R. Par.

Fraxinella minor, purpurea Belgarum H. R. Par.

Fraxinella niveo flore Cluſ. Hiſt. 100.

Fraxinella, à foliorum formâ, quæ Fraxinum æmulantur.

GENUS VI.

Cardamindum. *Capucine.*

Tab. 244.

CARDAMINDUM eſt plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, ex quinis nempe petalis diſſimilibus B, in inciſuris calycis D naſcentibus C, conſtante. Piſtillum autem F, ſurgit è fundo calycis D, in caudam E, deſinentis, abitque deinde in fructum G, in quo velut in capitulum colliguntur ternæ ut plurimùm capſulæ H, ſubrotundæ, ſemine fœtæ I, ejuſdem formæ K.

Cardamindi ſpecies ſunt

Cardamindum ampliori folio & majori flore. *Viola Indica ſcandens, Naſturtii ſapore, maxima, odorata H. L. Bat. Grande Capucine.*

Cardamindum minus & vulgare. *Naſturtium Indicum, majus C. B. Pin.* 306. *Naſturtium Indicum, folio peltato, ſcandens J. B.* 2. 175. *Naſturtium Indicum Dod. Pempt.* 397. *Petite Capucine.*

Cardamindum minus & vulgare, flore luteo, dilutiore. *Naſturtium Indicum, majus, flore luteo, dilutiore H. R. Par.*

Cardamindum quaſi Cardamum Indum.

GENUS VII.

Melianthus. *Meliante.*

Tab. 245.

MELIANTHUS eſt plantæ genus, flore polypetalo, anomalo, quatuor nempe petalis C, nunc flabelli D, nunc coni ad inſtar, E, poſitis conſtante. Ex calyce autem F H, inæqualiter multifciſſo G I, ſurgit piſtillum K L, quod deinde abit in fructum M, veſicæ æmulum, tetragonum, in quatuor loculamenta diviſum N, ſeminibuſque fœtum O, ſubrotundis P.

Melianthi species sunt

Melianthus Africanus H. L. Bat. *Pimpinella spicata, maxima, Africana Barth. Act. Hafn. tom.* 2. 58.

Melianthus Africanus, minor, humi fusus, foliis Pimpinellæ Crispæ Tragi D. Sherard.

Melianthus Americanus, minor.

Melianthus à vocibus Græcis μέλι *Mel*, ἄνθος *Flos*, quasi diceres florem mellis; calix enim hujus floris abundat melle.

GENUS VIII.

Corindum. *Pois de merveille.*

CORINDUM est plantæ genus flore A, polypetalo, anomalo quatuor scilicet petalis D, 1. 2. 3. 4. cruciformiter oppositis, totidemque minoribus E, plerumque aduncis B, meditullium occupantibus, constante. Ex calyce autem C, tetraphyllo 5. 6. 7. 8. surgit pistillum F, quod deinde abit in fructum vesicæ æmulum G G, in terna loculamenta distinctum H, seminibusque fœtum I, ferè globosis, notâ cordiformi K, L, donatis. *Tab.* 246.

Corindi species sunt

Corindum ampliore folio, fructu majore. *Pisum vesicarium, fructu nigro, albâ maculâ notato C. B. Pin.* 343. *Halicacabum peregrinum multis, sive Cor Indum J. B.* 2. 173. *Halicacabus peregrinus Dod. Pempt.* 455.

Corindum ampliore folio, fructu maximo. *Ulinia H. Mal. Part.* 8.

Corindum folio & fructu minori.

Corindum, à seminis notâ cordiformi.

SECTIO III.

De Herbis, flore polypetalo, anomalo, cujus calix abit in fructum.

GENUS I.

Orchis.

ORCHIS est plantæ genus, flore A B C D, polypetalo, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante, quorum quinque superiora 1. 2. 3. 4. 5. ita disponuntur ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori 6. multiformi, capitato ut plurimùm K, & caudato 7. nunc Hominem nudum A, modò Papilionem B, Fucum C, Columbam D, Simiam, Lacertam, Psittacum, Muscam cæterave repræsentante. Calyx autem 8. deinde abit in fructum 9. seu utriculum, tribus fenestris pervium 10. quibus totidem adhærescunt valvæ 11. seminibus fœtæ 12. minutissimis 13. adinstar scobis. His notis addendæ sunt radices carnosæ & fibratæ, nunc subrotundæ 14. testiculorum instar, nunc compressæ 15. & in digitos ferè desinentes. *Tab.* 247. & 248.

Orchidis species sunt

Orchis latifolia, hiante cucullo, major. *Cynosorchis latifolia, hiante cucullo major C. B. Pin.* 80. *Orchis galea, & alis ferè cinereis J. B.* 3. 755. *Satyrium triphyllon Tabern. Icon.* 675.

Orchis latifolia, hiante cucullo, altera. *Cynosorchis latifolia, hiante cucullo, altera C. B. Pin.* 81. *Cynosorchis prior Dod. Pempt.* 234. *J. B.* 2. 758.

Orchis latifolia, spicâ compactâ. *Cynosorchis latifolia, spica compactâ C. B. Pin.* 81. *Orchis sive Cynosorchis tertius Dodonæi, Lobelio major, alter J. B.* 2. 762. *Cynosorchis tertius Dod. pempt.* 135.

Orchis angustifolia, hiante cucullo. *Cynosorchis angustifolia, hiante cucullo C. B. Pin.* 81. *Prodr.* 28.

Orchis militaris, major. *Cynosorchis militaris, major C. B. Pin.* 81. *Orchis strateumatica, major J. B.* 2. 758. *Orchis latifolia, altera Clus. Hist.* 267.

Orchis militaris, media. *Cynosorchis militaris, media C. B. Pin.* 81. *Orchis parvo flore rubro sive phœniceo J. B.* 2. 764. *Orchis ij. Clus. Hist.* 267.

Orchis militaris minor. *Cynosorchis militaris, minor C. B. Pin.* 81. *Orchis strateumatica, minor J. B.* 2. 758. *Testiculus strateumaticus, minor, x. Tabern. Icon.* 664.

Orchis militaris, montana, spicâ rubente, conglomeratâ. *Cynosorchis militaris, montana, spicâ rubente, conglomeratâ. C. B. Pin.* 81. *Prodr.* 28.

Orchis militaris, pratensis, elatior, floribus variegatis. *Cynosorchis mililitaris, pratensis, elatior, floribus variegatis C. B. Pin.* 81. *Prodr.* 28.

Orchis militaris, pratensis, humilior. *Cynosorchis militaris, pratensis, humilior C. B. Pin.* 81. *Orchis parvis floribus, multis punctis notatis, an Clusio Orchis Pannonica, 4. J. B.* 2. 765. *Orchis Pannonica, iiij. Clus. Hist.* 268.

Orchis montana, purpurea, odorata. *Cynosorchis montana, purpurea, odorata C. B. Pin.* 81. *Orchidis genus parvum, flore prorsus purpureo, odoris suavissimi J. B.* 2. 763. *Testiculus xij. Tabern. Icon.* 665.

Orchis obscurè purpurea, odorata. *Cynosorchis obscurè purpurea, odorata C. B. Pin.* 81. *Cynosorchis flore purpurascente Eyst.*

Orchis globoso flore C. B. Pin. 81. *Orchis rotundus Dalechampii J. B.* 2. 765. *Lugd.* 1556.

Orchis humilis, Alpina, folio Gramineo. *Chamæorchis Alpina, folio Gramineo C. B. Pin.* 81. *Prodr.* 29.

Orchis Morio, mas, foliis maculatis C. B. Pin. 81. *Orchis major, tota purpurea, maculoso folio J. B.* 2. 973. *Testiculus Morionis, mas Dod. Pempt.* 236.

Orchis Morio, foliis sessilibus, maculatis C. B. Pin. 81. *Cynosorchis Delphinia maculosis foliis, flore purpuro-violaceo J. B.* 2. 760. *Cynosorchis maculata Tabern. Icon.* 560.

Orchis foliis sessilibus, non maculatis C. B. Pin. 82. *Orchis minor, purpurea & aliorum colorum, cum aliis virentibus J. B.* 2. 761. *Orchis v. Clus. Hist.* 268.

Orchis foliis sessilibus, non maculatis, flore lacteo C. B. Pin. 82.

Orchis

Orchis Morio, fœmina C. B. Pin. 82. *Testiculus Morionis fœmina Dod. Pempt.* 236.

Orchis Morio, fœmina, flore roseo H. R. Par.

Orchis Morio, fœmina, flore niveo & versicolore H. R. Par.

Orchis Morio, minor, foliis maculatis C. B. Pin. 82. *Cynosorchis minimus, secundùm caulem maculosis foliis, floribus purpureis J. B.* 2. 760.

Orchis flore nudi hominis effigiem repræsentans, mas C. B. Pin. 82. *Orchis Anthropophora, Oreades altera Col. Part.* 2. 8.

Orchis flore nudi hominis effigiem repræsentans, fœmina C. B. Pin. 82. *Orchis Anthropophora, Oreades Col. Part.* 1. 320.

Orchis flore Simam referens C. B. Pin. 82. *Cynosorchis latifolia, hiante cucullo, minor Ejusd. Pin.* 81. *Cynosorchis altera Dod. Pempt.* 234. *Orchis altera, Oreades Cercopithecophora Col. Part.* 1. 320.

Orchis Anthropophora, mas, Lusitanica, odore Arachi aromatici.

Orchis Anthropophora, Lusitanica, flore parvo, herbacei coloris, cum limbo purpurascente.

Orchis barbata, odore Hirci, breviore latioreque folio C. B. Pin. 82. *Orchis barbata, fœtida J. B.* 2. 756. *Tragorchis, Testiculus Hirci Dod. Pempt.* 237.

Orchis odore Hirci, longiore angustioreque folio C. B. Pin. 82. *Testiculus Hircinus, ij. Tabern. Icon.* 672. *Prioris varietas.*

Orchis odore Hirci, minor C. B. Pin. 882. *Tragorchis minor, flore fuliginoso J. B.* 2. 764. *Tragorchis minor & verior, sive Coriosmites vel Coriophora, flore instar Cimicum Lob. Icon.* 177.

Orchis odore Hirci, minor, spicâ purpurascente C. B. Pin. 82. *Orchis Batavica J. B.* 2. 764. *Orchis Batavica, vj. Clus. Hist.* 269.

Orchis spicâ purpureâ, fœtida C. B. Pin. 82. *Orchis fœtidissima Clusio J. B.* 2. 763. *Orchis grandiore florum purpureorum spicâ, teterrimi fœtoris Clus. Hist.* 268.

Orchis spiralis, alba, odorata J. B. 2. 769. *Triorchis alba, odorata, minor C. B. Pin.* 84. *Testiculus odoratus sive Orchis spiralis, minor Lob. Icon.* 186.

Orchis bifolia, latissima C. B. Pin. 82. *Orchis amplissima, foliis binis, splendentibus J. B.* 2. 771. *Orchis* 1. *amplissimis foliis Clus. Hist.* 267.

Orchis bifolia, altera C. B. Pin. 82. *Orchis Hermaphroditica, bifolia J. B.* 2. 772. *Testiculus Vulpinus, iv. Hermaphroditicus Tabern. Icon.* 669.

Orchis alba, bifolia, minor, calcari oblongo C. B. Pin. 83. *Orchis alba, calcari longo J. B.* 2. 771. *Orchis Serapias,* 1. *Dod. Pempt.* 237.

Orchis trifolia, major C. B. Pin. 83. *Triorchis trifolia Tabern. Icon.* 678.

Orchis trifolia, minor C. B. Pin. 83. *Orchides, culices minores triphyllæ J. B.* 2. 772. *Culices minores, triphyllæ Lob. Icon.* 179.

Orchis Hermaphroditica C. B. Pin. 83. *Orchis batrachites J. B.* 2. 772. *Tabern. Icon.* 673.

Orchis Fucum referens, major, foliolis superioribus candidis & purpurascen-

tibus C. B. Pin. 83. *Orchis Fuci flora, galeâ & alis purpurascentibus J. B.* 2. 766. *Orchis Serapias, secundus, major Dod. Pempt.* 238.

Orchis Fucum referens, flore subvirente C. B. Pin. 83. *Orchis Melitias J. B.* 2. 767. *Orchis Serapias, secundus, minor. Dod. Pempt.* 2. 8.

Orchis Fucum referens, colore rubiginoso C. B. Pin. 83. *Orchis sive Testiculus sphægodes hirsuto flore J. B.* 2. 767. *Testiculus Vulpinus, secundus, sphægodes Lob. Icon.* 179.

Orchis Fucum referens, floribus cæruleis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus punctatis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus albis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus purpureis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus variegatis C. B. Pin. 83.

Orchis Muscam referens, major C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, flore grandiusculo J. B.* 2. 768. *Orchis myodes, altera, folio læviore & flore grandiusculo Lob. Icon.* 182.

Orchis Muscæ corpus referens, minor & galeâ & alis herbidis C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, galeâ & alis herbidis, & Orchis Serapias, tertia Dodonæi & myodes* 1. *Lobelio J. B.* 2. 767. *Orchis myodes, prima, floribus Muscam exprimens Lob. Icon.* 181.

Orchis Muscam referens, lutea C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, lutea J. B.* 2. 768. *Vulpinus Testiculus, sive Orchis myodes lutea, Narbonensis, congener cum minimo Testiculo Vulpino, floribus Muscam colore & effigie præ se ferentibus Lob. Icon.* 181.

Orchis angustifolia C. B. Pin. 83. *Orchis minor, angustifolia, in superna parte longis foliis J. B.* 2. 765. *Testiculus xvj. minor Tabern. Icon.* 667.

Orchis Papilionem expansum, herbacei coloris referens C. B. Pin. 83. *Orchis Ornithophora, flore colore herbaceo J. B.* 2. 761. *Orchis Ornithophora vel Ornithes folio lævi Lob. Icon.* 182.

Orchis Papilionem referens, foliis maculatis C. B. Pin. 84. *Orchis Ornithophora, folio maculoso J. B.* 2. 759. *Lob. Icon.* 183.

Orchis Papilionem referens, angustifolia, alba C. B. Pin. 84. *Orchis Ornithophora, candida J. B.* 2. 761. *Lob. Icon.* 183.

Orchis Araneam referens C. B. Pin. 84. *Orchis Andrachnitis Lob. Icon.* 185.

Orchis montana, Italica, flore ferrugineo, linguâ oblonga C. B. Pin. 84. *Orchis, sive Testiculus maximo flore J. B.* 2. 766. *Testiculus xiij. Tabern. Icon.* 665.

Orchis montana, Italica, linguâ oblongâ, altera C. B. Pin. 84. *Orchis macrophylla Col. Part.* 1. 322.

Orchis palmata, pratensis, latifolia, longis calcaribus C. B. Pin. 85. *Palmata non maculata J. B.* 2. 774. *Satyrium basilicum, mas Dod. Pempt.* 240.

Orchis palmata, pratensis, latifolia longis calcaribus, flore carneo H. R. Monsp.

Orchis palmata, pratensis, latifolia, longis calcaribus, flore albo H. R. Monsp.

Orchis palmata, pratensis, angustifolia, major C. B. Pin. 85. *Palma Christi 3. Eyst.*

Orchis palmata, pratensis, maculata C. B. Pin. 85. *Palmata speciosiore thyrso folio maculato J. B. 2.774. Satyrium basilicum, fœmina Dod. Pempt.* 230.

Orchis palmata, pratensis, maculata, flore albo C. B. Pin. 85. *Palma Christi erecta, flore candido Eyst.*

Orchis palmata, pratensis, maculata, flore variegato C. B. Pin. 85. *Palma Christi erecta, flore variegato Eyst.*

Orchis palmata, pratensis, maxima C. B. Pin. 85. *Cynosorchis macrocaulos sive Conopsea, sive galericulata C. Gemmæ Lob. Icon. 192. Palmata sive Cynosorchis macrocaulos, galericulata C. Gemmæ J. B. 2. 777.*

Orchis palmata, minor, calcaribus oblongis C. B. Pin. 85. *Orchis palmata, angustifolia, minor Ejusd. Palmata rubella, cum longis calcaribus rubellis J. B. 2. 778. Serapias minor, rubello nitente flore, angustifolia, nullis inspersis punctulis Lob. Icon.* 189.

Orchis palmata, angustifolia, minor, odoratissima C. B. Pin. 86. *Prodr.* 30.

Orchis palmata, Caryophyllata C. B. Pin. 86. *Palmata Caryophyllata J. B. 2. 777. Orchis Serapias, Caryophyllata, semine prægnans Lob. Icon.* 194.

Orchis palmata, Sambuci odore, floribus exalbidis C. B. Pin. 86. *Palmata, sive Orchis Pannonica, floribus exalbidis, & alba Griesbachiana J. B. 2. 775. Orchis Pannonica, viij. Clus. Hist.* 269.

Orchis palmata, Sambuci odore, floribus purpureis C. B. Pin. 86.

Orchis palmata, Batrachites C. B. Pin. 86. *Serapias Batrachites vel Myoides Lob. Icon.* 193.

Orchis castrata C. B. Pin. 86. *Satyrium castratum vel eunuchum ex genere Cynosorchios C. Gemmæ Lob. Icon.* 192.

Orchis palmata, palustris, latifolia C. B. Pin. 86. *Palmata sive Serapias palustris, latifolia, flore albo, subpurpurascente J. B. 2. 775. Satyrium basilicum, foliosum Dod. Pempt.* 241.

Orchis palmata, palustris, altera C. B. Pin. 86. *Palmata Serapias, palustris, leptophylla, violacea, maculata & non maculata J. B. 2. 776. Serapias palustris, altera, leptophylla Lob. Icon.* 190.

Orchis palmata, palustris, tertia C. B. Pin. 86. *Orchis angusto folio, vilissima, palustris J. B. 2. 776. Cynosorchis palustris, lævi folio & angusto, seu leptophylla omnium vilissima C. Gemmæ Lob. Icon.* 193.

Orchis palmata, palustris, maculata C. B. Pin. 86. *Palmata palustris, Nephelodes J. B. 2. 777. Cynosorchis palustris, altera, lophodes, vel nephelodes C. Gemmæ Lob. Icon.* 194.

Orchis palmata, palustris, tota rubra C. B. Pin. 86. *Palmata floribus impense rubris J. B. 2. 777. Cynosorchis Dracontias, foliis & floribus impensè rubris Lob. Icon.* 191.

Orchis palmata, flore viridi C. B. Pin. 86. *Prodr.* 30.

Orchis palmata, maxima, flore suaverubente, odoratissimo H. R. Par.

Orchis palmata, montana, maxima C. B. Pin. 86. *Prodr.* 31.

Orchis palmata, montana, altera C. B. Pin. 86. *Palmata Serapias, montana,*

folio lævi J. B. 2. 776. Serapias montana, levi folio Lob. Icon. 191.

Orchis palmata, montana, maculata C. B. Pin. 86. *Palmata alba J. B. 2. 775. Serapias candido flore, montana, maculatis foliis Lob. Icon. 189.*

Orchis palmata, angustifolia, Alpina, nigro flore C. B. Pin. 86. *Palmata minor odoratissima, purpurea sive nigra J. B. 2. 778. Palma Christi minor, fœmina Tabern. Icon. 681.*

Orchis palmata, angustifolia, Alpina, roseo flore.

Orchis palmata, angustifolia, Alpina, flore albo.

Orchis, à voce Græca ὄρχις *Testiculus*, ob radicum formam.

GENUS II.

Helleborine. *Elleborine.*

Tab. 249. HELLEBORINE est plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante; quorum quinque B, C, D, E, F, in orbem posita sunt, inferiùs verò G, imbricatum. Calyx autem H, deinde abit in fructum I, seu utriculum tribus fenestris pervium K, quibus adhærescunt valvæ L, seminibus fœtæ M, minutissimis adinstar scobis N. His notis addendæ sunt radices fibratæ.

Helleborines species sunt

Helleborine latifolia, montana C. B. Pin. 186. *Elleborine Dodonæi J. B. 3. 516. Helleborine Dod. Pempt. 384.*

Helleborine flore albo, vel Damasonium montanum, latifolium C. B. Pin. 187. *Damasonium Alpinum sive Elleborine floribus albis J. B. 3. 516. Helleborine albo flore Tabern. Icon. 724.*

Helleborine montana, angustifolia, purpurascens C. B. Pin. 187. *Damasonium purpureum, dilutum, sive Elleborine iv. Clusii J. B. 3. 516. Helleborine recentiorum, vj. Clus. Hist. 273.*

Helleborine angustifolia, palustris sive pratensis C. B. Pin. 187. *Damasonium flore herbaceo, intus nonnihil candicante J. B. 3. 517. Elleborine recentiorum, iij. Clus. Hist. 273.*

Helleborine pratensis, angustifolia, flore herbaceo Lutetianorum H. R. Par. *Helleborine herbaceo flore Mor. H. R. Bles.*

Helleborine palustris, nostras Raii Hist. 1231.

Helleborine, à similitudine foliorum Hellebori albi.

GENUS III.

Calceolus. *Sabot.*

Tab. 249. CALCEOLUS est plantæ genus, flore polypetalo, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante, quorum quatuor A, B, C, D, crucis adinstar posita sunt, cætera duo E, F, meditullium tenent: Petalum scilicet F, quod bifidum est F, G, petalo E, incumbit turgescenti, concavo, lignei calcei æmulo. Calyx autem H, abit deinde in fructum seu utriculum I, tribus fenestris pervium K, quibus adhærescunt valvæ L, seminibus fœtæ M, minutissimis adinstar scobis N.

Calceoli species sunt

Calceolus Marianus Dod. Pempt. 180. *Helleborine flore rotundo sive Calceolus C. B. Pin.* 187. *Damasonii species quibusdam, sive Calceolus D. Mariæ J. B.* 3. 518. *Sabot, ou Soulier de Nôtre Dame.*

Calceolus flore majore. *Helleborine flore rotundo sive Calceolus flore duplo majore C. B. Pin.* 187.

Calceolus Marianus, Canadensis Corn. 204.

Calceolus Mariæ luteus Mor. H. R. Bles.

Calceolus, à calcei formâ.

GENUS IV.

Limodorum.

LIMODORUM est plantæ genus, flore A B, polypetalo, anomalo, Orchidis floris æmulo, cujus calyx C, deinde abit in fructum D, seu utriculum tribus fenestris pervium E, quibus adhærescunt valvæ F, seminibus fœtæ minutissimis G, adinstar scobis. *Tab. 250.*

Limodori speciem unicam novi.

Limodorum Austriacum Clus. Pan. 241. *Orchis abortiva, violacea C. B. Pin.* 86. *Orobanche, & Nido avis affine Pseudo-λειμοδώρον Austriacum, violaceum J. B.* 2. 782.

Limodorum differt ab Orchide radicibus fibratis; ab Helleborine flore calcari donato; ab Ophride foliolis alterno ordine nascentibus.

GENUS V.

Ophris. *Double feüille.*

OPHRIS est plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante, quorum quinque superiora ita disponuntur, ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori B, capitato & quasi anthropomorpho. Calix autem C, abit deinde in fructum E, seu utriculum tribus fenestris pervium D, quibus adhærescunt valvæ F, seminibus fœtæ G, minutissimis adinstar scobis. *Tab. 250.*

Ophridis species sunt

Ophris bifolia C. B. Pin. 87. *Bifolium majus sive Ophris major quibusdam J. B.* 3. 533. *Pseudoorchis, Bifolium Dod. Pempt.* 242.

Ophris trifolia, bulbosa C. B. Pin. 87. *Bifolium bulbosum Dod. Pempt.* 242.

Ophris trifolia C. B. Pin. 87. *Tabern. Icon.* 726.

Ophris palustre, radice repente. *Bifolium palustre Park. Theat.* 505.

Ophris minima C. B. Pin. 87. *Prodr.* 31. *Bifolium minimum J. B.* 3. 534.

GENUS VI.

Nidus avis. *Nid d'Oiseau.*

NIDUS AVIS est plantæ genus, flore A C, polypetalo, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante, quorum quinque superiora ita disponuntur *Tab. 250.*

ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori B, capitato D, bifido. Calyx autem E, abit deinde in fructum seu utriculum F, seminibus fœtum GI, minutissimis H, adinstar scobis. His notis addendæ sunt radices K, fibratæ, nidi avis æmulæ.

Nidi avis speciem unicam novi.

Nidus avis Lugd. 1073. *Orchis abortiva, fusca C. B. Pin. 86. Orobanche affinis Nidus avis J. B. 2. 782.*

Nidus avis, à radicum formâ.

CLASSIS XII.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Flosculoso.

pag. 74. Tab. 251.

FLOS FLOSCULOSUS A, (ut jam diximus) componitur ex plurimis flosculis B, densè positis, eodemque calyce EE, comprehensis. Flosculi autem sunt petala fistulosa, tenuia, quorum suprema pars ampliatur, multifariam, sœpius tamen stellæ instar divisa, insidentque tenero plerumque fructui sive embryoni C, è quo prodit capillamentum F, ultra vaginam G, protensum, quinque fulcris H, innixam. Embryones fundum D, calycis occupant, quod Thalamus vocatur, abeuntque in semen I, M, pappis instructum L, N, vel iisdem carens O, aut aculeatum P Q. Hujusmodi flores observantur in Santolina, Jacea, Carduis, cæterisve.

SECTIO I.

De Herbis, flore flosculoso, sterili.

GENUS I.

Xanthium.

Tab. 252.

XANTHIUM est plantæ genus, flore A, flosculoso, plurimis scilicet flosculis B, C, D, E, sterilibus constante, è quibus surgit stamen F, apice G, plerumque bifido donatum. Embryones autem H, in eadem planta oriuntur à floribus separati, abeuntque in fructum I, M, oblongum, plerumque aculeatum, in duo loculamenta K, N, divisum, seminibusque fœtum oblongis pariter L, O.

Xanthii ſpecies ſunt

Xanthium Dod. Pempt. 39. *Lappa minor*, *Xanthium Dioſcoridis C. B. Pin.* 198. *Xanthium ſive Lappa minor J. B.* 3. 572.

Xanthium Canadenſe, majus fructu aculeis aduncis munito. *Lappa Canadenſis, minori congener ſed procerior H. R. Par.*

Xanthium Luſitanicum, laciniatum, validiſſimis aculeis munitum. *Xanthium Luſitanicum, ſpinoſum Par. Bat.*

Xanthium, à voce Græca ξανθός *flavus. Fructus enim Xanthii* (ut ait Dioſcorides) *ante collectus quam perfectè ſicceſcat, deinde tuſus & fictili vaſe reconditus, flavos facit capillos.* *Lib. 4. cap. 138.*

GENUS II.

Ambroſia. *Ambroſie.*

AMBROSIA eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis C, ſterilibus, calyce B, comprehenſis, conſtante. Embryones autem D E, in eadem planta oriuntur à floribus ſeparati, abeuntque in fructum F, G, clavæ æmulum & ſemine fœtum H, plerumque oblongo I. *Tab. 252.*

Ambroſiæ ſpecies ſunt

Ambroſia maritima C. B. Pin. 138. *Ambroſia quibuſdam J. B.* 3. 190. *Ambroſia Dod. Pempt.* 35.

Ambroſia maritima, Artemiſiæ foliis inodoris, elatior H. L. Bat.

Ambroſia Canadenſis, altiſſima, hirſuta, Platani folio. *Ambroſia Virginiana, maxima, Platani Orientalis folio Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 4. *Sect. 6. Tab. 1. fig. 6.*

Ambroſia, à vocibus Græcis βρῶμα *Cibus* & θεός *Deus*, quaſi diceres Deorum cibum.

GENUS III.

Gnaphalodes.

GNAPHALODES eſt plantæ genus flore A, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, C, ſterilibus, conſtante. Embryones autem D, qui calycem floris A, conſtituebant, abeunt in fructum E, criſtatum, ſemine fœtum G, plerumque oblongo F. *Tab. 253.*

Gnaphalodis ſpeciem unicam novi.

Gnaphalodes Luſitanica. *Gnaphalium ſupinum, echinato ſemine V. Luſit.*

Gnaphalodes, quaſi planta ad Gnaphalium accedens.

SECTIO II.

De Herbis, flore flosculoso, & semine pappis instructo.

GENUS I.

Carduus. *Cardon.*

Tab. 253.

CARDUUS est plantæ genus, flore A, flosculoso, plurimis scilicet flosculis B, constante multifidis, embryoni C, insidentibus & calyce D D, squamato aculeatoque comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen E, pappis instrumctum F.

Cardui species sunt

Carduus stellatus, sive Calcitrapa J. B. 3. 89. *Carduus stellatus, foliis Papaveris erratici C. B. Pin.* 387. *Spinatella Tabern. Icon.* 701. *Hippophæstum Col. Phytob.* 107. *Chardon étoilé. Chaussetrape.*

Carduus stellatus sive Calcitrapa, flore intensè purpureo.

Carduus stellatus sive Calcitrapa, flore suave-rubente.

Carduus stellatus sive Calcitrapa, flore albo H. R. Par. *Spinatella alba Tabern. Icon.* 702.

Carduus stellatus, latifolius, laciniatus, magno flore. *Calcitrapa amplo Jaceæ capitulo stipatis spinis armato Bocc. Mus. Part.* 2. 34. *Tab.* 28.

Carduus stellatus, foliis integris, serratis Bot. Monsp. App.

Carduus stellatus, luteus, foliis Cyani C. B. Pin. 387. *Spina solstitialis Dod. Pempt.* 734. *J. B.* 3. 90.

Carduus stellatus, luteus, capitulo minus spinoso H. R. Par. *Spina solstitialis, mitior, Apula Col. Part.* 1. 31.

Carduus stellatus, foliis integris, flore purpureo H. R. Par. *Carduus humilis, aculeatus, Ptarmicæ Austriacæ foliis Triumf.* 96. *Carduus stellatus, Leucoii lutei foliis A. R. Par.* 69. *Carduus Leucoii foliis Mor. H. R. Bles. Chardon étoilé, à feuilles de Giroflée jaune.*

Carduus Asininus, capitulis parvis Joncq. Hort. *Carduus sylvestris* 1. *Dod. Pempt.* 739.

Carduus lanceatus, latifolius C. B. Pin. 385. *Carduus lanceolatus sive sylvestris Dodonæi J. B.* 3. 58. *Carduus lanceolatus Tabern. Icon.* 699.

Carduus lanceatus, latifolius, flore albo H. R. Par.

Carduus lanceatus, exoticus, altissimus.

Carduus caule crispo J. B. 3. 59. *Carduus spinosissimus, angustifolius, vulgaris C. B. Pin.* 385.

Carduus nutans J. B. 3. 56.

Carduus nutans, flore albo J. B. 3. 56.

Carduus Acantoides J. B. 3. 56.

Carduus albis maculis notatus, vulgaris C. B. Pin. 381. *Carduus Marianus sive*

sive lacteis maculis notatus J. B. 3. 52. *Carduus leucographus Dod. Pempt.* 722.

Carduus Mariæ, non maculatus Mor. H. R. Bles.

Carduus Eryngoides, capite spinoso P. Alp. Exot. 158.

Carduus lacteus, peregrinus, major semine fusco Raii Hist. 312. *Silybum majus, annuum Park. Theat.* 975.

Carduus galactites J. B. 3. 54.

Carduus galactites, flore albo H. R. Par.

Carduus tomentosus, Acanthi folio, vulgaris. *Spina alba tomentosa, latifolia, vulgaris C. B. Pin.* 382. *Spina alba sylvestris Fuchsio J. B.* 3. 54. *Acanthium vulgare, flore purpureo Tabern. Icon* 686.

Carduus tomentosus, Acanthi folio, vulgaris, flore albo. *Acanthium vulgare, flore albo Tabern. Icon.* 685.

Carduus tomentosus, Acanthi folio angustiori. *Spina tomentosa altera, spinosior C. B. Pin.* 382. *Carduus quibusdam dictus Acanthium Illyricum, aliis verò Onopordon J. B.* 3. 55. *Acanthium Illyricum, Onopordon alterum Herbariorum & Dodonæi Lob. Icon.* 1.

Carduus tomentosus, Acanthi folio angustiori, flore albo. *Onopordon ij. Tabern. Icon.* 687.

Carduus tomentosus, Acanthi folio, altissimus, Lusitanicus. *Acanthium altissimum, Lusitanicum H. R. Par. Acanthium Lusitanicum Mor. H. R. Bles.*

Carduus tomentosus, Acanthi folio, Pyrenaicus.

Carduus tomentosus, Acanthi folio, Alepicus, magno flore. *Acanthium ex Alepo, caule alato, flore magno, cæruleo, cinaræ instar H. Edinb.*

Carduus capite rotundo, tomentoso C. B. Pin. 382. *Carduus capite tomentoso J. B.* 2. 57. *Carduus eriocephalus Dod. Pempt.* 723.

Carduus capite rotundo, tomentoso, flore albo C. B. Pin. 382.

Carduus tomentosus, Pyrenaicus, floribus purpureis, glomeratis.

Carduus seu Polyacantha vulgaris. *Polyacanthus Casabonæ Acarnæ similis J. B.* 3. 92.

Carduus Polyacanthus, Hispanicus, breviore folio, longissimis aculeis munito.

Carduus luteus, Centauroides, segetum. *Jacea lutea, capite spinoso C. B. Pin.* 272. *Centaurium collinum, sive Jacea spinosa, flore luteo J. B.* 3. 34. *Spina solstitialis, altera Dod. Pempt.* 134.

Carduus maritimus, canescens, alato caule. *Jacea marina, Bætica Park. Theat.* 473. *Jacea laciniato Sonchi folio sive Jacea latifolia, purpurea, capitulo spinoso C. B. Prodr.* 128. *Jacea laciniata, Sonchi folio C. Bauh. H. L. Bat. App.*

Carduus incanus, Creticus, flore luteo-purpureo. *Jacea incana, Cretica, flore luteo, medio-purpureo, squamis in molliores spinas abeuntibus H. L. Bat.*

Carduus Lusitanicus, canescens, alato caule, capite lanuginoso.

Carduus sphærocephalus, Tingitanus. *Jacea sphærocephala, spinosa, Tingitana H. Edinb. & H. L. Bat.*

Carduus Hiſpanicus, purpureus, foliis Cichorii. *Jacea foliis Seridis candicantibus, purpurea C. B. Pin.* 272. *Jacea purpurea, Hiſpanica, muricata J. B.* 3. 33. *& Jacea latifolia ſpinoſis capitulis pulcbris, flore purpureo Ejuſd.*

Carduus hirſutus & laciniatus, flore candicante. *Jacea capite longis aculeis ſpinoſo C. B. Pin.* 272. *Prodr.* 127.

Carduus tomentoſus & quaſi farinâ aſperſus. *Jacea tomentoſa, capitulo ſpinoſo C. B. Pin. Prodr.* 129.

Carduus Jaceæ folio, capitulis minoribus, cum ſquamis tricuſpidibus. *Jacea cum ſpinoſis capitulis, purpurea, tenuifolia J. B.* 3. 33. *Stœbe ſquamis aſperis C. B. Pin.* 273.

Carduus Melitenſis, Erucæ folio, flore luteo. *Jacea Cichorii folio, flore luteo, capite ſpinoſo Bocc. Rarior. Plant.* 15. *Jacea Sicula, Erucæ folio, echinata A. R. Par.* 87.

Carduus Melitenſis, capitulis conglobatis. *Jacea Melitenſis, capitulis conglobatis Bocc. Rarior. Plant.* 65.

Carduus Luſitanicus, foliis Coronopi amplioribus, lanuginoſis, flore luteo.

Carduus Luſitanicus, foliis Coronopi villoſis & rigidis, flore croceo.

Carduus Luſitanicus, luteus, foliis Coronopi glabris & rigidis.

Carduus Creticus, Rapi folio. *Cyanus Creticus ſpinoſus, Rapi folio H. R. Par. Jacea ſpinoſa, Cretica, an Hyoſiridis ſpecies Plinii Zan.* 105.

GENUS II.

Cinara. *Artichaut.*

Tab. 253.

CINARA eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C, inſidentibus & calyce D, ſquamato ac plerumque aculeato comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E, pappis inſtructum F. His notis addenda eſt totius plantæ facies, qua à Carduis diſtingui ſolet Cinara.

Cinaræ ſpecies ſunt

Cinara hortenſis foliis non aculeatis C. B. Pin. 383. *Carduus ſive Scolymus ſativus non ſpinoſus J. B.* 3. 48. *Cinara Dod. Pempt.* 724.

Cinara hortenſis, non aculeata, capite ſubrubente H. R. Par.

Cinara hortenſis, aculeata C. B. Pin. 383. *Carduus ſive Scolymus ſativus, I. ſpinoſus J. B.* 3. 48.

Cinara maxima, ex Anglia delata Lob. Icon. 3. *Carduus ſive Scolymus maximus, non ſpinoſus J. B.* 3. 51.

Cinara ſpinoſa, cujus pediculi eſitantur C. B. Pin. 383. *Scolymus aculeatus Tabern. Icon.* 696.

Cinara ſylveſtris, latifolia C. B. Pin 384. *Carduus Scolymos ſylveſtris J. B.* 3. 51. *Scolymos ſylveſtris, Chamæleonta Monſpelienſium Lob Icon.* 6.

Cinara ſylveſtris, Bætica Cluſ. Cur. poſt. in fol. 5. *Carduus Tingitanus, flore magno cæruleo, folio Atractylidis diviſurâ ſubtus incano, ſpinis durioribus horrido Pluk. Phytog. Tab.* 81. *fig.* 2.

Cinara ſylveſtris, Cretica C. B. Pin. 384. *Agriocinara di Candia Pon. Bald. Ital.* 108.
Cinara minima, Luſitanica, magno flore Azureo, Carlinæ facie.

GENUS III.

Jacea. *Jacée.*

JACEA eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, conſtante multifidis, embryoni C, inſidentibus & calyce D, ſquamato, non aculeato, comprehenſis. Embryo autem C, abit deinde in ſemen E, pappis inſtructum F. *Tab.* 254.

Jaceæ ſpecies ſunt.

Jacea nigra, pratenſis, latifolia C. B. Pin. 271. *Jacea nigra, vulgaris, capitata & ſquamata J. B.* 3. 27. *Jacea nigra Tabern. Icon.* 152.
Jacea nigra, pratenſis, latifolia, flore albo. *Jacea nigra, flore albo Eyſt.*
Jacea nigra, laciniata C. B. Pin. 271. *Jacea Auſtriaca, vj. Cluſ. Hiſt. vij.*
Jacea nigra, anguſtifolia vel Lithoſpermi arvenſis foliis, caule aſpero C. B. Pin. 271. *Prodr.* 127.
Jacea nigra, anguſtifolia vel Lithoſpermi arvenſis foliis, caule lævi C. B. Pin. 271. *Prodr.* 127.
Jacea integrifolia, humilis C. B. Pin. 271. *Prodr.* 127.
Jacea cum ſquamis cilii inſtar piloſis J. B. 3. 28.
Jacea cum ſquamis pennatis ſive capite villoſo J. B. 3. 29. *Jacea latifolia, capite hirſuto C. B. Pin.* 271. *Jacea iiij. Auſtriaca, villoſo capite Cluſ. Hiſt. vij.*
Jacea, nigra ſquamoſo capite, major C. B. Pin. 271. *Jacea montana, ſquamoſa, major, ſemine nigro J. B.* 3. 29. *Jacea ſquamato capite* 1. *montana Cluſ. Hiſt. vj.*
Jacea nigra, ſquamoſo capite, minor C. B. Pin. 271. *Jacea montana, ſquamoſa, minor, ſemine albicante J. B.* 3. 29. *Jacea ſquamato capite ij. montana Cluſ. Hiſt. vj.*
Jacea anguſtifolia, capite hirſuto C. B. Pin. 271. *Jacea montana, villoſo capite, humilior ſive v. Cluſ. Hiſt. vj.*
Jacea alba, capite hirſuto C. B. Pin. 271.
Jacea vulgaris, laciniata, flore purpureo. *Scabioſa major, ſquamatis capitulis C. B. Pin.* 269. *Centaurium collinum Geſneri, flore purpureo J. B.* 3. 32. *Scabioſa major Matth.* 969.
Jacea vulgaris, laciniata, flore albo. *Centaurium collinum Geſneri, flore albo J. B.* 4. 32.
Jacea laciniata, ſquamata C. B. Pin. 171. *Jacea ſquamata, Cretica, quibuſdam Scabioſa Cretica dicta J. B.* 3. 31. *Jacea ſquamato capite iij. Cretica Cluſ. Hiſt. vj.*
Jacea latiſſimo, laciniato folio C. B. Pin. 272. *Jacea Babylonica Prodr.* 129.
Jacea montana, incana, mollis, capitulis hiſpidis C. B. Pin 272. *Jacea montana, incana, laciniata, capitulo hiſpido C. B. Prodr.* 128. *Jacea mon-*

tana, incana, aspera, capitulis, hispidis C. B. Pin. 272. Prodr. 128.

Jacea montana, candidissima, Stœbes foliis C. B. Pin. 272. *Jacea montana candidissima Prodr. 128.*

Jacea cinerea, laciniata, flore purpureo Triumf. 72.

Jaceæ cinereæ degeneratio Ejusd.

Jacea foliis Cichoraceis, villosis, altissima, flore purpureo. *Stœbe major, foliis Cichoraceis, mollibus, lanuginosis, C. B. Pin. 273. Stœbe Salmanticensis, prior Clusii sive Jacea Intybacea J. B. 3. 36. Stœbe Salmantica, 1. Clus. Hist. ix.*

Jacea foliis Cichoraceis, villosis, altissima, flore albo. *Stœbe major, foliis Cichoraceis, mollibus, lanuginosis, flore albo H. R. Par.*

Jacea foliis Erucæ lanuginosis. *Stœbe major, foliis Erucæ mollibus, lanuginosis C. B. Pin. 273. Stœbe* Salmantica, *2. Clus. Hist. ix. Jaceæ genus, Stœbe Salmantica, foliis mollibus, lanuginosis, caule infirmo J. B. 3. 30.*

Jacea, foliis candicantibus, laciniatis, calyculis non splendentibus. *Stœbe major, calyculis, non splendentibus C. B. Pin. 273. Centaurii majoris species tenuifolia J. B. 3. 31. Stœbe Gallica & Austriaca, elatior Clus. Hist. x.*

Jacea foliis laciniatis, viridibus, calyculis argenteis. *Stœbe viridis, calyculis argenteis C. B. Pin. 273.*

Jacea calyculis argenteis, major. *Stœbe calyculis argenteis C. B. Pin. 273. Stœbe squamata, argentea J. B. 3. 30. Stœbe Salmantica, iij. Clus. Hist. x.*

Jacea calyculis argenteis, minor. *Stœbe calyculis argenteis, minor C. B. Pin. 273. Jacea alba Tabern. Icon. 153.*

Jacea annua, foliis laciniatis, serratis, purpurascente flore. *Chondrilla foliis laciniatis serratis, purpurascente flore C. B. Pin. 130. Cyanus pulchro semine, Centaurii majoris J. B. 3. 24. Senecio-Carduus Apulus Col. Part. 1. 34.*

Jacea nemorensis, quæ Serratula vulgò. *Serratula J. B. 3. 23. Dod. Pempt. 42.*

Jacea nemorensis, quæ Serratula vulgò. flore albo.

Jacea nemorensis, altissima, Persicæ folio. *Serratula præalta, altera, angusto Plantaginis folio Bocc. Mus. Part. 2. 45. Serratula præalta, angusto Plantaginis aut Persici folio Ejusd Tab. 32.*

Jacea nemorensis, altissima, Centauroides. *Serratula præalta, Centauroides, montana, Italica Bocc. Mus. Part. 2. 45. Tab. 37.*

Jacea Virginiana, nemorensis: foliis rigidis *Serratula Virginiana, foliis rigidis Par. Bat.*

Jacea Alpina, Calcitrapæ folio, flore cæruleo. *Carduus mollis, laciniato folio C. B. Pin. 377. Carduus mollior, 1. Clus. Hist. cl.*

Jacea Alpina, Calcitrapæ folio, flore albo. *Carduus mollis, laciniato folio, flore albo C. B. Pin. 377.*

Jacea Lusitanica, sempervirens H. R. Par. *Jacea Lusitanica, maxima, sempervirens A. R. Par. 85. Jacea maxima, Lusitana V. Lusit.*

Jacea Helenitis, palustris, Lusitana V. Lusit.

Jacea Lusitanica, pumila, Serratulæ folio, magno flore.
Jacea Alpina, Succisæ folio.
Jacea folio Cerinthes è rupe Victoriæ. *Jacea folio Cerinthes Par. Bat.*
Jacea Hispanica, latifolia, nervis foliorum lanuginosis Bocc. Mus. Part. 2. 64. Tab. 54.
Jacea Epidaurica, candidissima & tomentosa. *Jacea arborea, argentea di Ragusa, parimente spezie di Hiosiride Zan.* 107.
Jacea arborescens, Styracis folio. *Cyanus arborescens, altera, Styracis folio P. Alp. Exot.* 32.
Jacea Cretica, aculeata, incana. *Cyanus spinosus P. Alp. Exot.* 162.
Jacea tomentosa, foliis undulatis. *Cyanus tomentosus P. Alp. Exot.* 160.
Jacea Hispanica, pumila, Linariæ folio.
Jacea capitata, Rorismarini folio H. R. Monsp. *Heliochrysum sylvestre, flore oblongo C. B. Pin.* 265. *Stœchadi citrinæ affinis, capitulis longioribus J. B.* 2. 156. *Sthœchas citrina, altera, inodora Lob. Icon.* 486.
Jacea saxatilis, longo, incano, angusto Heliochrysi Cretici folio Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 17. *Jacea saxatilis, longo, incano, angusto Heliochrysi cretici folio montana, erecta, flore purpureo Ejusd. pag.* 31.
Jacea, ut aiunt, à jacendo, quòd multæ Jaceæ species supinæ sint, & humi jaceant.
Jacea differt à Carduo calycibus non spinosis: à Cirsio verò foliis non aculeatis.

GENUS IV.

Cyanus. *Bluet.*

CYANUS est plantæ genus, flore A, flosculoso, plurimis scilicet flosculis sed dissimilibus constante. Alii enim B, qui meditullium floris occupant, cæteris minores sunt, in lacinias æquales divisi. Cæteri verò D, ad circumferentiam positi longè majores sunt, magisque conspicui & veluti bilabiati. Utrique embryoni C E, insident & calyce squamoso non aculeato H, comprehenduntur. Embrio autem abit deinde in semen F pappis instructum G. *Tab. 254.*

Cyani species sunt
Cyanus montanus, latifolius vel Verbasculum Cyanoides C. B. Pin. 273. *Cyanus Alpinus, radice perpetua J. B.* 3. 23. *Cyanus major Dod. Pempt.* 251.
Cyanus montanus, latifolius vel Verbasculum Cyanoides, flore albo C. B. Pin. 273.
Cyanus angustiore folio & longiore, Belgicus H. R. Par.
Cyanus Alpinus, capite pennato. *Cyanus Alpinus, capitulo reticulato Bocc. Mus. Part.* 2. *Tab.* 2. *Cyanus Alpinus, Lychnidis candidissimo folio, capitulo reticulato Ejusd. pag.* 20.
Cyanus montanus, caule folioso, capitulo oblongo Bocc. Mus. Part. 2. 20. *Cyanus montanus, caule folioso Ejusd. Tab.* 2.
Cyanus floridus, odoratus, Turcicus, sive Orientalis, major Park. Theat. 481. *Ambrette.*

Cyanus floridus, odoratus, Turcicus ſive Orientalis major, flore albo H. R. Par.

Cyanus floridus, odoratus, Turcicus ſive Orientalis major, flore incarnato H. L. Bat.

Cyanus floridus, odoratus, Turcicus ſive Orientalis major, flore luteo H. L. Bat.

Cyanus peregrinus, Amberboi ſive Emberboi dictus Ambroſ. 187.

Cyanus Orientalis, alter, ſeu Conſtantinopolitanus, flore fiſtuloſo, Candicante H. R. Par.

Cyanus Orientalis, alter, ſeu Conſtantinopolitanus, fiſtuloſo purpureo flore H. R. Par.

Cyanus Orientalis, flore luteo, fiſtuloſo A. R. Par. 75.

Cyanus humilis, albus, Hieracii folio. *Jacea humilis, alba, Hieracii folio C. B. Pin.* 171. *Jacea Monſpeſſulana, cui in ſquamis fibræ nigræ interdum acaulis J. B.* 3. 29. *Jacea pumila, ſerpens, acaulis fermè, flore albo Lob. Icon.* 542.

Cyanus humilis, Hieracii folio, flore purpureo. *Jacea humilis, Hieracii folio, flore purpureo H. R. Par.*

Cyanus humilis, Hieracii folio, flore è cæruleo obſoletè purpuraſcente. *Jacea humilis, Hieracii folio, flore è cæruleo obſoletè purpuraſcente C. B. Pin.* 271. *Jacea pumila, ſerpens, acaulis fermè, flore Cyaneo Lob. Icon.* 542.

Cyanus Hiſpanicus, flore dilutè cæruleo. *Jacea Hiſpanica P. Alp. Exot.* 312.

Cyanus arboreſcens, longifolia P. Alp. Exot. 30.

Cyanus ſegetum, flore cæruleo C. B. Pin. 273. *Cyanus hortenſis, flore ſimplici Ejuſd. Cyanus flos Dod. Pempt.* 251. *Cyanus J. B.* 3. 21.

Cyanus ſegetum, flore albo C. B. Pin. 273. *Cyanus albus Tabern. Icon.* 147.

Cyanus flore incarnato Eyſt.

Cyanus flore purpureo Eyſt. *Cyanus purpureus Tabern. Icon.* 147.

Cyanus flore rubro Eyſt.

Cyanus ſegetum, diſco cæruleo, cum corona candida. *Cyanus albo flore, umbilico cæruleo H. R. Par.*

Cyanus ſegetum, diſco carneo, cum corona candida. *Cyanus flore albo, fundo carneo H. R. Par.*

Cyanus ſegetum, diſco violaceo, cum corona candida. *Cyanus albus, floris umbilico violaceo Eyſt.*

Cyanus ſegetum, diſco purpureo, cum corona candida. *Cyanus albo flore umbilico purpureo Eyſt.*

Cyanus ſegetum, diſco immaculati candoris, cum corona carnea. *Cyanus carneo flore, fundo immaculati candoris H. R. Par.*

Cyanus ſegetum, diſco purpuraſcente, cum corona cærulea.

Cyanus ſegetum, flore dilutè Ianthino.

Cyanus ex albo violaceus Tabern. Icon. 148.

Cyanus hortenſis, atro-purpuraſcente flore H. R. Par.

Cyanus hortensis, flore pleno, cæruleo C. B. Pin. 274. *Cyanus pleno flore J. B. 3. 22. Cyanus cæruleus, multiflorus Tabern. Icon.* 148.

Cyanus hortensis, flore pleno, purpureo C. B. Pin. 274. *Cyanus purpureus, multiflorus Tabern. Icon.* 149.

Cyanus hortensis, flore pleno medio-purpureo C. B. Pin. 274. *Cyanus albus, multiflorus, medio-purpureus Tabern. Icon.* 149.

Cyanus à Jacea, flosculorum, qui floris circumferentiam occupant, magnitudine distinguitur: verùm cum illa in quamplurimis Jaceæ speciebus nunc major nunc minor occurrat, per me non stabit quin unicum genus constituatur ex Jacea & Cyano.

GENUS V.

Cirsium.

CIRSIUM est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis B D, constante multifidis, embryoni C E, insidentibus, & calyce F, squamato, non aculeato comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen G, pappis instructum H. His notis addenda sunt folia I, aculeis mollibus munita. Cirsio igitur proprium est, ut folia gerat aculeata, calycem nequaquam; Jaceæ ut aculeis careat; Carduo verò ut calycem habeat spinosum. *Tab. 255.*

Cirsii species sunt.

Cirsium maximum, Asphodeli radice C. B. Pin. 377. *Cirsium maximum, foliis carnosis, bulbosa radice, fortè Lutetianum J. B.* 3. 44. *Cirsium maximum, montanum, incano folio, bulbosa radice Clus. Hist. cxlix.*

Cirsium majus, singulari capitulo magno, florum staminibus purpureis C. B. Pin. 377. *Cirsium majus Lob. Icon.* 582.

Cirsium majus, singulari capitulo magno, florum staminibus niveis C. B. Pin. 377.

Cirsium majus, singulari capitulo magno, vel incanum variè dissectum C. B. Pin. 377. *Cirsium Anglicum, radice Hellebori nigri modo fibrosa, folio longo J. B.* 3. 45. *Cirsium Anglicum Lob. Icon.* 583.

Cirsium majus, singulari capitulo magno, folio viridi, variè dissectum H. L. Bat.

Cirsium singulari capitulo squamato vel incanum alterum C. B. Pin. 377. *Cirsium Britannicum Clusii repens J. B.* 3. 46. *Cirsium Anglicum, ij. Clus. Hist. cxlviij.*

Cirsium singularibus capitulis parvis C. B. Pin. 377. *Cirsium foliis non laciniatis, virore Brassicæ & macrocaulon J. B.* 3. 45. *Cirsium iij. montanum Clus. Hist. cxlix.*

Cirsium foliis non hirsutis, floribus compactis C. B. Pin. 377. *Carduus Cirsium Monspelianum, folio longo glabro Matthioli J. B.* 3. 44. *Cirsion Dod. Pempt.* 737

Cirsium angustifolium, non laciniatum C. B. Pin. 377. *Cirsium Pannonicum, 1. Clusio, folio non laciniato J. B.* 3. 46. *Cirsium Pannonicum 1, pratense Clus. Hist. cxlviij.*

Cirſium anguſtifolium C. B. Pin. 377. *Prodr.* 155.

Cirſium pratenſe, Aſphodeli radice, latifolium. *Carduus pratenſis, Aſphodeli radice, latifolius C. B. Pin.* 377. *Carduus bulboſus, Monſpelienſium ſive Acanthus ſylveſtris quibuſdam, foliis laciniatis J. B.* 3. 43. *Carduus bulboſus Monſpelienſium Lob. Icon.* 10.

Cirſium pratenſe, Aſphodeli radice, foliis tenuiter inciſis. *Carduus pratenſis, Aſphodeli radice foliis profundè & tenuiter laciniatis C. B. Pin.* 377. *Jacea aculeata ſeu tuberoſa Tabern. Icon.* 154.

Cirſium acaulos, flore purpureo. *Carlina acaulos, minore purpureo flore C. B. Pin.* 380. *Chamæleon exiguus Tragi J. B.* 3. 62. *Carlina minor, purpureo flore Cluſ. Hiſt. clvj.*

Cirſium maculis argenteis notatum. *Carduus Leucographis ſeu Mariæ hirſutus, capitulo minore Mor. H. R. Bleſ.*

Cirſium arvenſe, Sonchi folio, radice repente, flore purpuraſcente. *Carduus vinearum repens, Sonchi folio C. B. Pin.* 377. *Ceanothos Theophraſti Col. Part.* 1. 46.

Cirſium arvenſe, Sonchi folio, radice repente, flore albo.

Cirſium arvenſe, Sonchi folio, radice repente, caule tuberoſo. *Carduus vinearum repens, Sonchi folio, floribus albis, caule tuberoſo, qui Hæmorrhoidalis Parienſium H. R. Par.*

Cirſium pratenſe, polycephalon, vulgare. *Carduus paluſtris C. B. Pin.* 377. *Prodr.* 156.

Cirſium latifolium, Lappæ capitulis. *Carduus mollis, latifolius, Lappæ capitulis C. B. Pin.* 377. *Carduus mollis, latifolius C. B. Prodr.* 155.

Cirſium humile, anguſtifolium. *Carduus mollis, folio oblongo, Cirſii capitulo C. B.* 377. *Carduus mollis, humilis & anguſtifolius J. B.* 3. 47. *Carduus mollior, humilis, anguſtifolius Cluſ. Hiſt. clj.*

Cirſium Alpinum, boni Henrici folio. *Carduus mollis, Lapathi foliis C. B. Pin.* 377. *Carduus mollis, Lapathi folio J. B.* 3. 46. *Carduus mollior, ij. Cluſ. Hiſt. clj.*

Cirſium ampliſſimo Serratulæ folio. *Carduus mollis, ampliſſimo Serratulæ folio Triumf.*

Cirſium polæcephalon, alato caule, foliis ſinuoſis. *Carduus Polyachanthæ æmulus ſeu alatus Mor. H. R. Bleſ.*

Cirſium Alpinum, foliis minùs profundè laciniatis, creberrimis ſpinis oblongis Raii Hiſt. 307.

Cirſium tricephalos, Alpinum. *Carduus tricephalos, Horti Carthuſiani Raii Hiſt.* 307.

Cirſium Acanthoides, Alpinum, flore purpureo.

Cirſium Acanthoides, montanum, flore flaveſcente. *Eriſithales Lugd.* 1094.

Cirſium pratenſe, Alpinum, polycephalon, Aſphodeli radice.

Cirſium Alpinum, polycephalon, flore minore purpuraſcente, caule aculeis obſito.

Cirſium Pyrenaicum, altiſſimum.

Cirſium

Cirsium Orientale, foliis laciniatis.

Cirsium, à voce Græca *κιρσος Varices*. Cirsii radicem (inquit Dioscorides) memoriæ prodidit Andræas laboranti loco adalligatam, dolores varicum sedare. *Lib. 4. cap. 119.*

GENUS. VI.

Centaurium majus. *Grande Centaurée.*

CENTAURIUM MAJUS est plantæ genus, flore A, flosculoso, plurimis scilicet flosculis B, constante multifidis, embryoni C, insidentibus & calyce D, squamoso, non aculeato comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen E, G, pappis instructum F, H. His notis addenda est floris magnitudo insignis, quia differt à Jaceâ. *Tab. 256.*

Centaurii majoris species sunt

Centaurium majus, folio in lacinias plures diviso C.B. Pin. 117. *Centaurium majus, Juglandis folio J.B.* 3. 38. *Centaurium magnum Dod. Pempt.* 334.

Centaurium majus, folio non dissecto C.B. Pin. 117. *Centaurium majus, alterum, folio integro J.B.* 3. 41. *Centaurium magnum, alterum Dod. Pempt.* 334.

Centaurium foliis Cinaræ Corn. 72.

Centaurium Alpinum, luteum C.B. Pin. 117. *Prodr.* 56. *Centauroides folio glabro, flore flavescente J.B.* 3. 40. *Centaurium majus, luteum, Corn.* 70.

Centaurium majus, laciniatum, Africanum H.R. Par. App. *Centaurium majus, Africanum, flore aureo, odorato Breyn. Cent.* 1. 72.

Centaurium majus, alterum, laciniatum, ex Africani semine degener.

Centaurium majus, alterum laciniatum, purpurascente flore H. R. Par.

Centaurium majus, folio Helenii incano. *Rhaponticum folio Helenii incano C. B. Pin.* 117. *Centaurium majus, Rha capitatum, folio Enulæ subtus hirsuto & incano J. B.* 3. 41. *Rha capitatum, folio Enulæ, Centaurii majoris facie Lob. Icon.* 288.

Centaurium majus, folio Helenii angustiore. *Rhaponticum angustifolium, incanum C. B. Pin.* 117. *Centaurium sive Rhaponticum alterum, angustiore folio J. B.* 3. 41. *Rhaponticum alterum, angustifolium Lob. Icon.* 288.

Centaurium majus, incanum, humile, capite Pini. *Jacea montana, incana, capite Pini C. B. Pin.* 272. *Jacea montana, capite magno Strobyli J. B.* 3. 30. *Chamæleon non aculeatus Lob. Icon.* 7.

Centaurium majus, Alpinum, acaulos ferme, foliis Verbasci lanuginosis. *Lappa montana, altera, lanuginosa C. B. Pin.* 198. *Arction quorundam Lugd.* 1307.

Centaurium majus, Lusitanicum, laciniatum, lanuginosum, humilius.

Centaurium majus, Lusitanicum, Coronopi folio.

LLl

GENUS VII.

Lappa. *Bardane.*

Tab. 256.

LAPPA est plantæ genus, flore A, flosculoso plurimis scilicet flosculis B, constante multifidis, embryoni C, insidentibus & calyce D, squamoso, hamatoque E F, ac vestibus hærente comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen G, pappis ut plurimùm brevibus instructum H.

Lappæ species sunt

Lappa major, Arctium Dioscoridis C. B. Pin. 198. *Personata sive Lappa major aut Bardana J. B. 3. 570. Personata, Lappa major, Bardana Lob. Icon. 588. Glouteron.*

Lappa sive Bardana major, flore albo Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 147.

Lappa major, montana, capitulis tomentosis, sive Arctium Dioscoridis C. B. Pin. 198. *Personata altera, vulgaris capitulis minùs tomentosis Raii Synops. 88. Arctium montanum & Lappa minor Galeni Lob. Icon. 58.*

Lappa major, montana, capitulis minoribus, rotundioribus & magis tomentosis. *Personata altera, montana, capitulis magis tomentosis Raii Synops. 88. Personata altera, cum capitulis villosis J. B. 3. 571.*

Lnppa maxima, orbis Americani, capitulo magis spinoso H. R. Par. *Lappa peregrina seu Bardana, capite reticulato D. de Givry Joncq. Hort.*

Lappa differt à Carduo capitis formâ.

Lappa, à verbo Græco λάζειν, λαμβάνω *capio*, quòd vestibus hæreat.

GENUS VIII.

Cnicus.

Tab. 257.

CNICUS est plantæ genus, flore A B, flosculoso, plurimis scilicet flosculis C E, constante multifidis, embryoni D F, insidentibus & calyce L, squamoso sed amplioribus foliis capitelli instar M M, N N, circumvallato comprehensi. Embryo autem abit deinde in semen G I, pappis instructum H K.

Cnici species sunt

Cnicus cæruleus asperior C. B. Pin. 378. *Carthamus sive Cnicus flore cæruleo J. B. 3. 480. Cnicus flore cæruleo, Cnicus alter Clusii Lob. Icon. 19.*

Cnicus perennis, cæruleus, Tingitanus H. L. Bat.

Cnicus sylvestris, hirsutior sive Carduus benedictus C. B. Pin. 378. *Carduus benedictus J. B. 3. 75. Dod. Pempt. 737. Chardon benit.*

Cnicus pratensis, Acanthi folio, flore flavescente. *Carduus pratensis, latifolius C. B. Pin. 376. Carduus pratensis Tragi Lob. Icon. 11. J. B. 3. 42.*

Cnicus pratensis, Acanthi folio, flore purpureo.

Cnicus lanceolatus, validissimis aculeis munitus. *Carduus lanceolatus, ferocior J. B. 3. 58.*

Cnicus albis maculis notatus, flore purpureo. *Carduus albis maculis notatus, exoticus C. B. Pin. 381. Carduus lacteus, peregrinus Camerarii J. B. 3. 53. Carduus lacteus, Syriacus Cam. Tab. x.*

Cnicus albis maculis notatus, flore albo. *Carduus albis maculis notatus, exoticus, flore albo H. R. Par.*

Cnicus Atractylis lutea dictus H. L. Bat. *Atractylis lutea C. B. Pin.* 379. *Atractylis vera, flore luteo J. B.* 3. 83. *Atractylis Dod. Pempt.* 736.

Cnicus aculeatus, purpureus, humilior. *An Atractylis flore purpureo Lugd.* 1468.

Cnicus cæruleus, humilis, Montis Lupi H. L. Bat. *Eryngium montanum, minimum, capitulo magno C. B. Pin.* 386. *Carduncellus Montis Lupi Lob. Icon.* 20. *J. B.* 3. 92.

Cnicus cæruleus, humilis & mitior. *Eryngium minimum, mitius, capitulo magno H. R. Par.*

Cnicus exiguus, capite cancellato, semine tomentoso. *Carduus parvus J. B.* 3. 93.

Cnicus polycephalos, canescens, aculeis flavescentibus munitus. *Acarna major, caule folioso C. B. Pin.* 379. *Acarnæ similis flore purpureo, Chamæleon Salmanticensis Clusii J. B.* 3. 91. *Chamæleon Salmanticensis Clus. Hist.* clv.

Cnicus Hispanicus, arboreus, fœtidissimus.

Cnicus Hispanicus, foliis amplioribus laciniatis.

Cnicus Hispanicus, cæruleus, Calcitrapæ folio.

GENUS IX.

Petasites. *Petasite.*

PETASITES est plantæ genus, flore A, flosculoso, plurimis scilicet flosculis B, C, D, constante multifidis, embryoni E, F, G, insidentibus, & calyce K, veluti cylindraceo & multiscisso comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen H, pappis instructum I. His notis addendum est, observante Raio, flores Petasitidis priùs nasci quàm folia. *Tab. 258.*

Petasitidis species sunt

Petasites major & vulgaris C. B. Pin. 197. *Petasites vulgaris, rubens, rotundiori folio J. B.* 3. 566. *Petasites Dod. Pempt.* 597. *Herbe aux teigneux.*

Petasites minor C. B. Pin. 197. *Petasites albus, anguloso folio J. B.* 3. 567. *Petasites flore albo Cam. Epit.* 593.

Petasites minor, alter, Tussilaginis folio H. R. Par. *Petasites, minor, folio Tussilaginis Mor. H. R. Bles.*

Petasites minor, Alpinus, folio anguloso, crassiori.

Petasites, ut aiunt, à Petaso, ob foliorum formam & amplitudinem.

GENUS X.

Cacalia.

CACALIA est plantæ genus, flore A, flosculoso, plurimis scilicet petalis B, constante quadrifariam divisis, embryoni C, insidentibus & calyce D, veluti *Tab. 258.*

cylindraceo comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen E, pappis instructum F, G.

Cacaliæ species sunt

Cacalia tomentosa C.B. Pin. 198. *Prodr.* 102.

Cacalia foliis crassis, hirsutis C. B. Pin. 198. *Cacalia quibusdam J. B.* 3. 569. *Cacalia incano folio Clus. Hist. cxv.*

Cacalia foliis cutaneis, acutioribus & glabris C.B. Pin. 198. *Alterum Cacaliæ genus. J. B.* 3. 569. *Descript. Cacalia glabro folio Clus. Hist. cxv.*

Cacalia Pyrenaica, Alliariæ folio.

Cacalia Alpina, foliis utrinque denso & candidissimo tomento obsitis.

Cacalia differt à Senecione flosculis quadrifariam scissis, tum & calyce ad oram dentato.

GENUS XI.

Elichrysum. *Immortelle.*

Tab. 259.

ELYCHRYSUM est plantæ genus, flore A B, flosculoso, plurimis scilicet flosculis C E, constante stellæ adinstar divisis, embryoni D F, insidentibus & calyce comprehensis K I, squamoso, splendido aureo vel argenteo aut alterius insignis coloris. Embryo autem deinde abit in semen G, pappis instructum H.

Elichrysi species sunt

Elichrysum seu Stœchas citrina, angustifolia C. B. Pin. 264. *Stœchas Citrina tenuifolia Narbonensis J. B.* 2. 154. *Stœchas Citrina Dod. Pempt.* 268.

Elichrysum angustissimo folio. *Stœchas Citrina, tenuifolia, altera, sive Italica J.B.* 3. 155.

Elichrysum, foliis oblongis, paucis, Stœchadis Citrinæ angustioribus C. B. Pin. 264. *Stœchas Citrina tenuifolia, tertia, sive Neapolitana J.B.* 3. 155.

Elichrysum umbellatum, maritimum, Hispanicum. *Chrysocome marina, umbellata Barr. Icon.*

Elichrysum trifidis foliis asperiusculis, Siculum Bocc. Mus. Part. 2. 43. Tab. 37.

Elichrysum Siculum, foliis utrinque viridibus, flore singulari. *Helichryso sylvestri angustifolio similis, tota viridis Bocc. Mus. Part.* 2. 145. *Tab.* 109.

Elichrysum sylvestre, latifolium, flore parvo singulari. *Elichryso sylvestri flore oblongo similis C. B. Pin.* 265. *Stœchadi Citrinæ alteri inodoræ Lobelii affinis, capitulis brevioribus J. B.* 3. 157.

Elichrysum sylvestre, latifolium, flore magno, singulari. *Heliochrysum saxatile, singulari capitulo, acuto & angusto Stœchadis folio Bocc. Mus. Part.* 2. 142. *Heliochrysum saxatile Ejusd. Tab.* 104.

Elichrysum sylvestre, latifolium, capitulis conglobatis C. B. Pin. 264. *Gnaphalium ad Stœchadem Citrinam accedens J. B.* 3. 160. *Chrysocome & Heliochrysos sylvestris Lob. Icon.* 455.

Elichrysum aquaticum, ramosum, minus, capitulis foliatis. *Gnaphalium longifolium, humile, ramosum, capitulis nigris Raii Hist.* 295. *Gnaphalio vulgari similis J. B.* 3. 159.

Elichryſum ſpicatum. *Gnaphalium majus, anguſto oblongo folio, alterum C. B. Pin.* 263. *Gnaphalium rectum J. B.* 3. 160. *Gnaphalium Anglicum vel Belgicum, folio longiore Lob. Icon.* 482.

Elichryſum montanum, flore rotundiore, ſubpurpureo. *Gnaphalium montanum, flore rotundiore, ſubpurpureo C. B. Pin.* 263. *Gnaphalium montanum, purpureum Lob. Icon.* 483.

Elichryſum montanum, flore rotundiore, candido. *Gnaphalium montanum, flore rotundiore, candido C. B. Pin.* 263. *Gnaphalium montanum, album Lob. Icon.* 482.

Elichryſum montanum, flore rotundiore, ſuaverubente. *Gnaphalium montanum, ſuaverubens Lob. Icon.* 483.

Elichryſum montanum, flore rotundiore, variegato. *Gnaphalium montanum, variegatum Eyſt.*

Elichryſum montanum longiore & folio & flore purpureo. *Gnaphalium montanum, longiore & folio & flore purpureo C. B. Pin.* 263.

Elichryſum montanum longiore & folio & flore albo. *Gnaphalium montanum, longiore & folio & flore albo C. B. Pin.* 263.

Elichryſum Orientale C. B. Pin. 264. *Prodr.* 123. *Stœchas Citrina, floris & magnitudine & colore ſpecioſa J. B.* 3. 154.

Elichryſum ſeu Stœchas Citrina latifolia C. B. Pin. 264. *Stœchas Citrina Germanica, latiore folio J. B.* 3. 153. *Amaranthus luteus*, 1. *Tabern. Icon.* 387.

Elichryſum Germanicum, calyce ex aureo rutilante. *Chryſocome Germanica, flore igneſcente ſive ex aureo rutilante Breyn. Cent.* 1. 145.

Elichryſum Germanicum, calyce ſanguineo. *Chryſocome Germanica, flore ſanguineo Breyn. Cent.* 1. 145.

Elichryſum ſylveſtre, anguſtifolium, capitulis conglobatis C. B. Pin. 264. *Stœchadi Citrinæ affinis, capitulis parvis, raris, ſquamoſis, in pappos evaneſcentibus J. B.* 3. 156. *Stœchas citrina, altera Lob. Icon.* 486.

Elichryſum Americanum, latifolium. *Gnaphalium latifolium, Americanum C. B. Pin.* 263. *Gnaphalium Americanum Cluſ. Hiſt.* 327. *J. B.* 3. 162.

Elichryſum latifolium erectum, floribus conglobatis. *Gnaphalio Americana affinis planta, capitulis conglobatis H. R. Par.*

Elichryſum Americanum, Lychnidis Coronaræ folio tomentoſo & undulato Plum.

Elichryſum Americanum, arboreſcens, Ilicis cocciglandiferæ folio Plum.

Elichryſum Africanum, lanuginoſum, latifolium, calyce floris argenteo & ampliſſimo Oldenl.

Elichryſum Africanum, lanuginoſum, anguſtiſſimo folio, calyce floris argenteo & ampliſſimo Oldenl.

Elichryſum Africanum, fruteſcens, Coridis folio Oldenl.

Elichryſum Africanum, incanum, tomentoſum, foliis ſubrotundis Oldenl.

Elichryſum Africanum, umbellatum, odoratum, luteum Oldenl.

Elichryſum Africanum, luteum, Polii folio Oldenl.

Elichryſum Africanum, tomentoſum, incanum, anguſtifolium, floribus rubris Oldenl.

Elichryſum arboreum, Roriſmarini folio Africanum Oldenl.

Elichryſum Africanum, Plantaginis folio. *Chryſocome Æthiopica, Plantaginis folio Breyn. Cent.* 1. 143. *Tab.* 71.

Elichryſum Africanum, fœtidiſſimum, ampliſſimo folio.

Elichryſum humillimum ex Promontorio Sacro.

Elichryſum Alpinum, minimum, capillaceo folio.

GENUS XII.

Filago. *Herbe à Coton.*

Tab. 259. FILAGO eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, D, conſtante ſtellæ adinſtar diviſis, embryoni C, E, inſidentibus & calyce H, ſquamoſo, ſed nequaquam ſplendente aut ſpecioſo comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F, pappis inſtructum G.

Filaginis ſpecies ſunt

Filago ſeu Impia Dod. Pempt. 66. *Gnaphalium Germanicum J. B.* 3. 158. *Gnaphalium vulgare, majus C. B. Pin.* 263.

Filago altera Dod. Pempt. 67. *Gnaphalium majus, anguſto, oblongo folio C. B. Pin.* 263.

Filago minor Ger. 641. *Gnaphalium minimum J. B.* 3. 159. *Gnaphalium minus, repens C. B. Pin.* 263.

Filago Alpina, capite folioſo. *Gnaphalium Alpinum, magno flore, capite oblongo C. B. Pin.* 264. *Gnaphalium Alpinum, pulchrum J. B.* 3. 161. *Leontopodium Matthioli Dod. Pempt.* 68.

Filago maritima, capite folioſo. *Gnaphalium roſeum C. B. Prodr.* 122. *Gnaphalium roſeum, ſylveſtre C. B. Pin.* 263. *Gnaphalium umbellatum, minimum J. B.* 3. 162.

Filago maritima, capite folioſo, in hortis culta. *Gnaphalium roſeum, hortenſe C. B. Prodr.* 122. *Pin.* 263.

Filago Luſitanica, capite folioſo.

Filago vulgaris, tenuiſſimo folio erecta. *Gnaphalium vulgare, tenuifolium J. B.* 3. 159.

GENUS XIII.

Conyza. *Coniſe.*

Tab. 259. CONYZA eſt plantæ genus, flore A, F, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, D, G, conſtante multifidis, embryoni C, E, H, inſidentibus, & calyce I, ſquamoſo plerumque cylindraceo comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen K, pappis inſtructum L.

Conyzæ ſpecies ſunt

Conyza major, vulgaris C. B. Pin. 265. *Conyza major Matthioli, Baccharis quibuſdam J. B.* 2. 1051.

Conyza caulibus rubentibus, tenuioribus, flore luteo nudo Bot. Monſp.

Conyza Linariæ folio. *Linaria folioſo capitulo luteo, major C. B. Pin.* 213.

Heliochrysos Tragi, sive Linaria tertia J. B. 3. 151. Linosyris nuperorum Lob. Icon. 469.

Conyza latifolia, viscosa, suaveolens, flore aureo è Gallo provinciâ. *Conyza major, alata caule, foliis Primulæ veris longè amplioribus, graviter odoratis Lal. Triumf. apud Fratrem* 65. *Conyza Pyrenaica, foliis Primulæ veris Par. Bat. Conyza præalta, alato caule, odorata Bocc. Mus. Part.* 2. 168. *Conyza præalta, odorata, alato caule, capitulis barbatis Baccharis Monspeliensis æmulantibus Ejusd. Tab.* 121. *Floribus est nunc radiatis nunc flosculosis; unde ad utramvis Classem revocare licet.*

Conyza Americana, Urticæ folio, flore albo. *Valeriana Urticæfolia, flore albo Corn.* 20.

Canyza Americana, Lamii folio. *Eupatorium Senecionis facie, folio Lamii Par. Bat.*

Conyza Americana, Salicis Capreæ folio, flore albo.

Conyza Virginiana, Halimi folio. *Senecio Virginianus, arborescens Par. Bat.*

Conyza Americana, frutescens, Cydoniæ folio Plum.

Conyza Americana, arborescens, lutea, folio trifido Plum.

Conyza Americana, arborescens, purpurea, folio Verbasci dentato Plum.

Conyza Americana, arborescens, purpurea, folio Verbasci undulato Plum.

Conyza Americana, frutescens, foliis subrotundis, nervosis, floribus spicatis. *Elichryso affinis Peruana, frutescens H. R. Bat. App.*

Conyza Africana, humilis, foliis angustioribus nervosis, floribus umbellatis. *Eupatorium Indicum, flore albo Barth. Act. Hafn. Tom.* 11. 57.

Conyza Africana, frutescens, foliis Salviæ, odore Camphoræ. *Elichryso affinis Africana, arborescens, floribus purpuro-violaceis, foliis Salviæ, odore Rorismarini H. L. Bat.*

Conyza Africana, frutescens, foliis Erucæ hamatis & incanis Oldenl.

Conyza Africana, frutescens, foliis Rorismarini Oldenl.

Conyza Africana, Senecionis flore, retusis foliis H. L. Bat. App.

Conyza Indica Scrophulariæ folio, flore purpurascente.

Conyza Verbasci foliis serratis.

Conyza, à voce Græca κωνωψ *Culex.* Conyza enim (auctore Dioscoride) *Lib.* 3. *cap.* 136. bestias fugat, culices abigit, ac pulices quoque necat.

GENUS XIV.

Eupatorium. *Eupatoire.*

EUPATORIUM est plantæ genus, flore A, D, flosculoso, plurimis scilicet *Tab.* 259. flosculis B, E, (ex quibus longa capillamenta G, bifida plerumque surgunt) constante multifidis, embryoni C, F, insidentibus & calyce K, L, longo, teretique ac squamoso comprehensis: Embryo autem abit deinde in semen H, pappis instructum I.

Eupatorii species sunt

Eupatorium Cannabinum C. B. Pin. 320. *Eupatorium adulterinum J. B.* 2. 1065. *Vulgare Hepatorium Dod. Pempt.* 28.

Eupatorium folio oblongo, rugoſo, caule purpuraſcente. *Eupatoria foliis Enulæ Corn.* 191.

Eupatorium folio oblongo, rugoſo, ampliori, caule vireſcente.

Eupatorium novæ Angliæ, Urticæ foliis, floribus purpuraſcentibus, maculato caule H. L. Bat. App. *Eupatorium Urticæ foliis Par. Bat.*

Eupatorium novæ Angliæ, Betonicæ foliis villoſis, flore albo Par. Bat.

Eupatorium Virginianum, foliis Salviæ longiſſimis, acuminatis, perfoliatum Pluk. Phytog. Tab. 87. fig. 6.

Eupatorium Americanum, Verbaſci folio. *Eupatoria Conyzoides, Verbaſcifolia, ſeu Baccharis Americana, ſuaveolens Pluk. Phytog. Tab.* 87. *fig.* 1.

Eupatorium Americanum, foliis Urticæ mollibus & incanis. *Eupatoria Conyzoides, folio molli & incano, capitulis magnis, Americana, Arch. Angel. Barbadenſibus dicta Pluk. Phytog. Tab.* 177. *fig.* 3.

Eupatorium Americanum, fruteſcens, Atriplicis folio, flore albo Plum.

Eupatorium Americanum, Sophiæ folio, flore purpureo Plum.

Eupatorium Americanum, fruteſcens, Hederæ terreſtris folio, flore purpuraſcente Plum.

Eupatorium Americanum, Petaſitidis folio Plum.

Lib. 25. *cap.* 6. Eupatorium, ſive Eupatoria, à Rege Eupatore, unde regiam auctoritatem habere dicitur à Plinio.

GENUS XV.

Senecio. *Seneçon.*

Tab. 210. SENECIO eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, conſtante multifidis, embryoni C, inſidentibus & calyce D, monophyllo, cylindraceo, multiſciſſo, poſtea coniformi E, comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F, pappis inſtructum G, quo tempore calyx HI, deorſum inverti ſolet.

Senecionis ſpecies ſunt

Senecio minor, vulgaris C. B. Pin. 131. *Senecio vulgaris ſive Erigeron J. B.* 2. 1041. *Senecio ſive Erigeron Dod. Pempt.* 225.

Senecio Jacobeæ folio Mor. H. R. Bleſ.

Senecio Americanus, altiſſimus, ampliſſimo folio. *Senecio Africanus, Blattariæ folio Par. Bat.*

Senecio Americanus, purpureo-cæruleo flore.

Senecio Latinis, Erigeron Græcis, à vocibus ἦρι *vere*, ab ἦρ ἔαρος *ver*, & γέρων *Senex*, quaſi verno tempore ſeneſcens. *Atque inde etiam* (ait Dioſcorides) *Erigerontis nomen Senecio apud Græcos invenit, quòd vere flores capillorum ritu caneſcant, defloreſcentes enim in pappos abeunt.* *Lib.* 4. *cap.* 97.

Senecio differt à Conyza & Eupatorio calycis formâ.

SECTIO

SECTIO III.

De Herbis flore flosculoso, semine pappis nequaquam instructo.

GENUS I.

Carthamus. *Cartame, Safran bâtard.*

CARTHAMUS est plantæ genus, flore A, flosculoso, plurimis scilicet flosculis B, constante multifidis, embryoni C, insidentibus & calyce F, squamoso & foliato comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen D E, pappis nequaquam instructum. Tab. 258.

Carthami speciem unicam novi.

Carthamus officinarum, flore croceo. *Carthamus sive Cnicus J. B.* 3. 79. *Cnicus sativus sive Carthamum officinarum C. B. Pin.* 378. *Cnicus vulgaris Clus. Hist. clij.*

Carthamus officinarum, flore albido. *Cnicus sativus sivè Cathamum officinarum, flore albido C. B. Pin.* 378

Carthamus à voce *Karten* qua Mauritani hanc plantam appellant, vel potiùs à verbo Græco *καθαρίζω purgo*, cùm semen Carthami purgare existimetur.

GENUS II.

Absinthium. *Absinthe.*

ABSINTHIUM est plantæ genus, flore A, flosculoso, sed exiguo, plurimis scilicet flosculis B D, constante multifidis, embryoni C E, insidentibus & calyce G, squamoso comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen F, pappis nequaquam instructum. His notis addenda est totius plantæ facies. Tab. 260.

Absinthii species sunt

Absinthium arborescens Lob. Icon. 753. *J. B.* 3. 173. *Abrotonum latifolium, arborescens. C. B. Pin.* 136.

Absinthium Ponticum seu Romanum officinarum, seu Dioscoridis C. B. Pin. 138. *Absinthium vulgare, majus J. B.* 3. 168. *Absinthium latifolium Dod. Pempt.* 23. *Absinte ordinaire.*

Absinthium Ponticum, montanum C. B. Pin. 138. *Absinthium vulgare, montanum J. B.* 3. 173. *Absinthium montanum Cam. Epit.* 433.

Absinthium Ponticum, Creticum, grati odoris C. B. Pin. 138. *Prodr.* 71.

Absinthium Ponticum, tenuifolium, incanum C. B. Pin. 138. *Absinthium Ponticum, vulgare, folio inferiùs albo J. B.* 3. 175. *Absinthium tenuifolium Dod. Pempt.* 24.

Absinthium Ponticum, tenuifolium, caulibus purpurascentibus, foliis supina parte viridioribus C. B. Pin. 139.

Absinthium Ponticum, tenuifolium, Austriacum C. B. Pin. 139. *Absinthium*

Auſtriacum, tenuifolium J. B. 3. 179. Abſinthium Seriphium Dod. Pempt. 25.

Abſinthium Ponticum, repens vel ſupinum C. B. Pin. 139. *Abſinthium repens Tabern. Icon.* 3.

Abſinthium inſipidum, Abſinthium vulgari ſimile C. B. Pin. 139. *Abſinthium inſipidum J. B.* 3. 173.

Abſinthium maritimum, Lavandulæ folio C. B. Pin. 139. *Abſinthium maritimum, latifolium, ſive Matthioli J. B.* 3. 174. *Abſinthium anguſtifolium Dod. Pempt.* 26.

Abſinthium maritimum, foliis ſuperioribus in aliquot lacinias diviſis C. B. Pin. 139. *Abſinthii anguſtifolii ramulus, foliis fiſſis Dod. Pempt.* 26.

Abſinthium Seriphium, Germanicum C. B. Pin. 139. *Abſinthium Seriphium, Germanicum, ſucculento folio, ſive Miſnicum J. B.* 3. 178. *Abſinthium marinum, Miſnenſe Cluſ. Hiſt.* 339.

Abſinthium Seriphium, Belgicum C. B. Pin. 139. *J. B.* 3. 178. *Abſinthium Seriphium vulgo dictum Cam. Epit.* 458.

Abſinthium maritimum, Seriphio Belgico ſimile, latiore folio, odoris grati D. Plukenet Raii Synopſ. 94.

Abſinthium Seriphium, Gallicum C. B. 139. *Abſinthium Seriphium, tenuifolium, marinum Narbonenſe J. B.* 3. 177.

Abſinthium Santonicum, Gallicum C. B. Pin. 139. *Santonici ſpecies majuſcula & longiuſculis foliolis Cam. Epit.* 457.

Abſinthium Seriphium, montanum, candidum C. B. Pin. 139. *Abſinthium Valleſianum, tenuifolium, candidum ſive Herba alba J. B.* 3. 179. *Abſinthii ſpurii ſeu externi ſpecies* 1. *Dod. Pempt.* 26.

Abſinthium Alpinum, incanum C. B. Pin. 139. *Prodr.* 71. *Aſſenzo Alpino, ij. Pon. Bald. Ital.* 218.

Abſinthium Alpinum, candidum, humile C. B. Pin. 139. *Prodr.* 71.

Abſinthium corymbiferum, annuum. *Heliochryſum foliis Abrotoni C. B. Pin.* 264. *Heliochryſon quorundam, folio Abrotoni J. B.* 3. 150. *Heliochryſon Dod. Pempt.* 267.

Abſinthium Seriphium, Hiſpanicum, flore oblongo. *Abſinthium tenuifolium, elegans, ex Hiſpania Turneforii Almag. Bot. Phytog. Tab.* 1. 1 *fig.* 3.

Abſinthium Seriphium, Hiſpanicum, flore retundiore, odore Seminis contra.

Abſinthium Halepenſe, grati odoris, comâ delicatiore Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 73. fig. 2. *Abſinthium Syriacum, minus, brevioribus foliis comâ multiplicatâ, tenuiſſimâ Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 8. *Abſinthium tenuifolium Syriacum, ſive Santonicum, ſpurium, comâ tenuiſſima Ejuſd. Sect. vj. Tab.* 1. *fig.* 9.

Abſinthium Africanum, arboreſcens, folio vermiculato, incano Oldenl.

Ab eo genere excludi debent. *Abſinthium montanum, Chamæmeli flore magno C. B. Pin.* 140. *quod ſpecies eſt Chamæmeli. Abſinthium Alpinum, umbelliferum, latifolium C. B. Pin.* 139. *ad Ptarmicam referendum Abſinthium Alpinum, umbelliferum, tenuifolium & minus C. B. Pin.* 140.

Absinthium sola facie externa ab Abrotono differt ; nam utriusque generis species sunt amaræ & insipidæ, incanæ & virescentes, lignosæ & herbaceæ, foliisque in ampliores aut tenuiores lacinias divisis.

Absinthium, quasi planta minimè grata, à vocibus Græcis ψίνθος *Voluptas*, & particula privata α.

GENUS III.

Abrotonum. *Auronne.*

ABROTONUM est plantæ genus, floribus & fructibus Absinthii, à quo sola facie externa differt.

Abrotoni species sunt

Abrotonum latifolium, inodorum C. B. Pin. 136. *Abrotonum inodorum Lob. Icon.* 769.

Abrotonum mas, angustifolium, maximum C. B. Pin. 136. *Abrotonum vulgare J. B.* 3. 192 *Abrotonum mas Dod. Pempt.* 21.

Abrotonum mas, angustifolium, maximum C. B. Pin. 136.

Abrotonum mas, angustifolium, incanum C. B. Pin. 136 *Abrotonum mas, Maximum Col. Part.* 1. 54.

Abrotonum mas, angustifolium, minus C. B. Pin. *Abrotonum cum pulchris corymbis J. B.* 3. 194. *Abrotonum odoratum, humile, densè fruticosum Lob. Icon.* 769.

Abrotonum campestre, cauliculis albicantibus C. B. Pin. 136. *Abrotonum sylvestre, inodorum, cauliculis ex viridi albicantibus Schuvenck.* 5.

Abrotonum campestri simile, Tingitanum H. L. Bat.

Abrotonum campestre, cauliculis rubentibus C. B. Pin 136. *Abrotonum inodorum, cauliculis purpurascentibus Schuvenck.* 5. *Artemisia tenuifolia sive leptophyllos, aliis Abrotonum sylvestre J. B.* 3. 194.

Abrotonum campestre, incanum, Carlinæ odore C. B. Pin. 136. *Prodr.* 71.

Abrotonum humile, corymbis majoribus, aureis H. R. Par.

Abrotonum Lini folio acriori & odorato. *Dracunculus hortensis C. B. Pin.* 98. *Dracunculus hortensis sive Tarchon J. B.* 3. 148. *Draco herba Dod. Pempt.* 709. *Estragon.*

Abrotonum Hispanicum, Absinthii Pontici folio. *Artemisia tenuifolia,* 1. *Clus. Hist.* 227.

Abrotonum Hispanicum, maritimum, folio crasso, splendente & rigido.

Abrotonum mas ex Surinam, molli hirsutie canescens Pluk. Almag. Bot. *Raii Hist.* 1866.

Abrotonum elatius, subincanum, foliis creberrimis, secundum caulem in metæ formam fastigiatis Pluk. Almag. Bot.

Abrotonum à vocibus Grœcis βροτὸς *Mortalis*, & particula privata α ; quasi diceres plantam immortalem, eò quòd perpetuò vireat, vel à voce Græca ἄβρωτος *non comestus*, à verbo βρώσκω *Comedo*, & particula α, quòd comedi nequeat ob saporem ingratum.

MMm ij

GENUS IV.

Artemisia. *Armoise.*

Tab. 260.

ARTEMISIA est plantæ genus, flore H, flosculoso, plurimis scilicet flosculis I, constante multifidis, embryoni K, insidentibus & calyce N, squamoso comprehensis. Inter flosculos verò occurrunt & embryones nudi L, in capillamentum M, bifidum desinentes, qui perinde ac embryo K, abeunt in semen Absinthii æmulum: ab Absinthio autem differt sola facie externa, nam florum discrimen oculos penè fugit.

Artemisiæ species sunt

Artemisia vulgaris, caule & flore purpurascentibus C. B. Pin. 137. *Artemisia vulgaris J. B.* 3. 184. *Artemisia rubra Tabern. Icon.* 7.

Artemisia vulgaris, major, caule ex viridi albicante. *Artemisia alba Tabern. Icon.* 8.

Artemisia foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Artemisia foliis variegatis Mor. H. R. Blef.*

Artemisia rubra, maritima, Mentz Pug.

Artemisia nomen habet à Regina Cariæ ejusdem nominis. *Mulieres quoquoque hanc gloriam affectavere* (ut ait Plinius) *in quibus artemisia uxor Mausoli adoptatâ herbâ, quæ antea Parthenis vocabatur, sunt qui ab Artemide Ilithya (Diana obstetrix) cognominatam putant, quoniam privatim medeatur fœminarum malis.*

Lib. 25. cap. 7.

GENUS V.

Santolinæ. *Petit Cyprés. Garderobe.*

Tab. 260.

SANCTOLINA est Plantæ genus, flore A, flosculoso, globoso, plurimis scilicet flosculis B, constante multifidis, embryoni C, insidentibus, foliolis D, imbricatis intermediis & calyce F, squamoso quasi hemisphærico comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen E, pappis nequaquam instructum. His notis addendi sunt flores, Absinthii & Abrotoni floribus majores, tum & totius plantæ facies.

Santolinæ species sunt

Santolina foliis teretibus. *Abrotonum fœmina, foliis teretibus C. B. Pin.* 136. *Chamæcyparissus J. B.* 3. 133. *Polium Theophrasti & Dioscoridis & Arabum, vermiculato folio Col. Part.* 1. 54. *Abrotonum fœmina Lob. Icon.* 768.

Santolina flore majore, foliis villosis & incanis. *Abrotonum fœmina, flore majore, foliis villosis & incanis C. B. Pin.* 137. *Seriphium Dioscoridis, Abrotoni fœminæ facie Lob Icon.* 754.

Santolina foliis Ericæ vel Sabinæ. *Abrotonum fœmina, foliis Ericæ vel Sabinæ C. B. Pin.* 137. *Santolina*, 3. *Dod. Pempt.* 269.

Santolina foliis Cupressi. *Abrotonum fœmina, foliis Cupressi C. B. Pin.* 137. *Santolina* 4. *Dod. Pempt.* 269.

Santolina repens & canescens. *Abrotonum fœmina, repens, canescens. C. B.*

Pin. 127. *Santolina* 5. *Dod. Pempt.* 269.

Santolina foliis minus incanis. *Abrotonum fœmina, foliis minus incanis C. B. Pin.* 137. *Abrotonum fœmina, ij. Cluſ. Hiſt.* 341.

Santolina foliis obſcurè virentibus, flore ſulphurei coloris. *Abrotonum fœmina, viride C. B. Pin.* 137. *Abrotonum fœmina, vj. Cluſ. Hiſt.* 342.

Santolina foliis obſcurè virentibus, flore aureo.

Santolina foliis Roriſmarini, major. *Abrotonum fœmina, foliis Roriſmarini, majus C. B. Pin.* 137. *Abrotonum fœmina, iiij. Cluſ. Hiſt.* 342.

Santolina foliis Roriſmarini, minor. *Abrotonum fœmina, foliis Roriſmarini, minus C. B. Pin.* 137. *Abrotonum fœmina, v. Cluſ. Hiſt.* 342.

Santolina Africana, corymbifera, Coronopi folio ampliore.

Santolina Africana, corymbifera, Coronopi folio anguſtiore. *Heliochryſum Africanum, inodorum, glabrum Bot. Monſp. App. Heliochryſum inodorum, glabrum, Coronopi folio, annuum Magnoli H. L. Bat.*

Santolina Hiſpanica, Chamæmeli folio.

Santolina vermiculata, Cretica. *Abrotonum vermiculatum, Creticum Ciaſſi Nut. Faſc.*

GENUS VI.

Gnaphalium.

GNAPHALIUM eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, Plurimis nempe floſculis B, conſtante multifidis, embryoni C, inſidentibus, foliolis D, imbricatis & intermediis, & calyce ſquamoſo quaſi hemiſphærico comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F H K, calyptrâ L G I, munitum. *Tab.* 261.

Gnaphalii ſpeciem unicam novi.

Gnaphalium maritimum C. B. Pin. 263. *Gnaphalium maritimum multis J. B.* 3. 157. *Gnaphalium maritimum Cluſ. Hiſt.* 329.

Gnaphalium, à voce Græca γνάφαλον *Tomentum*, quaſi diceres plantam tomentoſam.

GENUS VII.

Tanacetum. *Taneſie.*

TANACETUM eſt plantæ genus, flore A, floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, conſtante multifidis, embryoni C, inſidentibus & calyce D, ſquamoſo & quaſi hemiſphærico comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F, pappis nequaquam inſtructum. His notis addendi ſunt flores, craſſi, in capitulum quoddam collecti. *Tab.* 261.

Tanaceti ſpecies ſunt

Tanacetum vulgare, luteum C. B. Pin. 132. *Tanacetum vulgare, flore luteo J. B.* 3. 131. *Tanacetum Millefolii foliis Lob. Icon.* 749.

Tanacetum foliis criſpis C. B. Pin. 132. *Tanacetum criſpum, flore luteo J. B.* 3. 132. *Specioſum Tanacetum, criſtatum, Anglicum Lob. Icon.* 749.

Tanacetum hortenſe, foliis & odore Menthæ H. L. Bat. App. *Mentha*

hortensis, corymbifera C. B. Pin. 226. Mentha corymbifera, sive Costus hortensis J. B. 3. 144. Coq.

Ab eo genere excludi debent. *Tanacetum minus, album, odore Camphoræ sive Achillæa Dioscoridis C. B. Pin. 162. quod Millefolii species est. Tanacetum montanum, inodorum, minore & majore flore C. B. Pin. 132. ad Matricariam referendum.*

GENUS VIII.

Bidens.

Tab. 262. BIDENS est plantæ genus, flore A, plerumque flosculoso, plurimis scilicet petalis B, constante multifidis, embryoni C, insidentibus & calyce G, comprehensis, quandoque occurrunt & semiflosculi D E, Embryo autem abit deinde in semen F, in aculeos desinens K.

Bidentis species sunt

Bidens foliis tripartitò divisis Cæsalp. 448. *Cannabina aquatica, folio tripartitò diviso C. B. Pin. 321. Verbesina sive Cannabina aquatica, flore minus pulcro, elatior ac magis frequens J. B. 2. 1073. Hepatorium aquatile Dod. 595.*

Bidens folio non dissecto Cæsalp. 488. *Cannabina, aquatica, folio non diviso C. B. Pin. 321. Verbesina pulchriore flore luteo J. B. 2. 1074. Eupatorium Cannabinum chrysanthemum Tabern. Icon. 117.*

Bidens Canadensis, latifolia, flore luteo. *Eupatorium Canadense, flore luteo H. R. Par. Chrysanthemum Cannabinum, Americanum Mor. H. R. Bles.*

Bidens Americana. flore albo, folio non dissecto.

Bidens Americana, Apii folio. *Chrysanthemum aquaticum, foliis multifidis, Cicutæ nonnihil similibus, Virginianum H. L. B. Chrysanthemum Virginianum, foliis Cicutæ nonnihil similibus Par. Bat.*

Bidens Indica, Hieracii folio, caule alato. *Chrysanthemum Cerassavicum, alato caule Par. Bat.*

Bidens trifolia, Americana, Leucanthemi flore. *Chrysanthemum Americanum, Ciceris folio glabro, Bellidis majoris flore Prodr. Par. Bat.*

Bidens Americana, foliis subrotundis, bullatis. *Chrysanthemum Cerassavicum, foliis Hyperici, nigris punctis notatis Prodr. Par. Bat.*

Bidens Americana, foliis oblongis, bullatis & sinuosis.

Bidens Americana, frutescens, Ilicis folio, flore luteo Plum.

Bidens Americana, frutescens, Sphondylii folio & facie Plum.

Bidens Americana, triphylla, Angelicæ folio, flore radiato Plum.

Bidens Americana, pentaphylla, flore radiato Plum.

Bidens, quasi planta semine bidentato.

SECTIO IV.

De Herbis, flore flosculoso, flosculis in lacinias æquales divisis, & calyci proprio insidentibus.

GENUS I.

Echinopus.

ECHINOPUS est plantæ genus, flore A, flosculoso, globoso, plurimis scilicet flosculis B, constante multifidis, embryoni C, insidentibus; singuli autem flosculi calyce squamoso D, donantur, thalamo G, affixo Embryo verò abit deinde in semen E, in involucro F, quod floris calyx fuit, reconditum. *Tab. 262.*

Echinopi species sunt

Echinopus major J. B. 3. 69. *Carduus sphærocephalus, latifolius, vulgaris C. B. Pin.* 381. *Carduus sphærocephalus Dod. Pempt.* 722.

Echinopus major, flore candido, staminibus in medio cæruleis. *Carduus sphærocephalus, latifolius, vulgaris, flore candido, staminibus in medio cæruleis C. B. Pin.* 381.

Echinopus minor J. B. 3. 72. *Ritro floribus cæruleis Lob. Icon.* 8.

Echinopus tenuifolius, violaceus. *Carduus sphærocephalus, tenuifolius, violaceus Barr. Icon.*

Echinopus minor, flore albo.

Echinopus minor, annuus, magno capite. *Carduus sphærocephalus, annuus, Bœticus, minor Mor. H. R. Bles. Scabiosa Carduifolia, annua Par. Bat.*

Echinopus Americanus, frutescens, ad nodos floridus, Ilicis folio, subtus argenteo Plum.

SECTIO V.

De Herbis, flore flosculoso, flosculis in lacinias inæquales ut plurimùm divisis, & calyci proprio insidentibus.

GENUS I.

Scabiosa. *Scabieuse.*

SCABIOSA est plantæ genus, flore A N, flosculoso, plurimis scilicet flosculis inæqualibus constante, calyce communi M Y, comprehensis. Horum autem alii B O, qui meditullum occupant, quadrifidi aut quinquefidi, cæteri ad oram positi C T, bilaciati sunt. Singuli, embryonis E P V, supremæ parti coronatæ D Q X, insident, & calyce proprio F R S, comprehenduntur, qui deinde abit in capsulam vel simplicem G L, vel *Tab. 263. & 264.*

infundibuliformem Z, 3. 4. ſemine fœtam H, 1. 5. 6. coronato, 2. 6. quod prius embryo fuit.

Scabioſæ ſpecies ſunt

Scabioſa pratenſis, hirſuta, quæ officinarum C. B. Pin. 269. *Scabioſa major communior, hirſuta, folio laciniato J. B.* 3. 2. *Scabioſa arvenſis ſive ſegetalis Tabern. Icon.* 159. *Scabieuſe ordinaire.*

Scabioſa major, flore ex cæruleo purpureo Tabern. Icon. 158.

Scabioſa fruticans, latifolia, alba C. B. Pin. 269. *Scabioſa ix ſive æſtivalis Cluſ. Hiſt. iiij.*

Scabioſa fruticans, latifolia, floribus ad cæruleum inclinantibus C. B. Pin. 269.

Scabioſa altiſſima, annua, foliis Agrimoniæ nonnihil ſimilibus H. L. Bat.

Scabioſa fruteſcens, anguſtifolia, alba C. B. Pin. 270. *Scabioſa montana, calidarum regionum, major Lobelli J. B.* 3. 8. *montana Scabioſa calidarum regionum Lob. Icon.* 538.

Scabioſa anguſtifolia, alba, altera C. B. Pin. 270. *Scabioſa major, alba Tabern. Icon.* 163.

Scabioſa multifido folio, flore flaveſcente C. B. Pin. 270. *Scabioſa multifido folio, albo flore vel potius ochroleuco J. B.* 3. 8. *Scabioſa ochroleuco flore ſive vij. Cluſ. Hiſt. iij.*

Scabioſa alba, gemino capite C. B. Pin. 270. *Scabioſa alba, gemino trigeminove capite Cluſ. Hiſt. iij.*

Scabioſa prolifera, folio latiore C. B. Pin. 270. *Scabioſa prolifero flore Cluſ. Hiſt. v. Scabioſa prolifera J. B.* 3. 5.

Scabioſa prolifera, foliis Gingidii C. B. Pin. 270. *Prodr.* 126.

Scabioſa tenuifolia, prolifera, minor C. B. Pin. 270. *Scabioſa tenuifolia, minima, prior. Eyſt.*

Scabioſa Alpina, foliis Centaurii majoris C. B. Pin. 270. *Scabioſa Alpina, maxima Lob. Icon.* 537.

Scabioſa montana, glabra foliis Scabioſæ vulgaris C. B. Pin. 270. *Scabioſa glabra, carnoſis foliis virentibus, flore ex cæruleo purpureo J. B.* 3. 7. *Scabioſa montana ſive v. Cluſ. Hiſt. ij.*

Scabioſa montana, latifolia, non laciniata, rubra, & prima C. B. Pin. 270. *Scabioſa latifolia, Pannonica, purpureo flore, ſeu iiij. Cluſ. Hiſt. ij.*

Scabioſa latifolia, rubra, non laciniata, ſecunda C. B. Pin. 270. *Scabioſa latifolia rubro flore J. B.* 3. 9. *Scabioſa iij. Cluſ. Hiſt. ij.*

Scabioſa Virgæ paſtoris folio C. B. Pin. 270. *Scabioſa latifolia, peregrina Tabern. Icon.* 160.

Scabioſa argentea, anguſtifolia C. B. Pin. 270. *Prodr.* 127. *Scabioſa Graminea, argentea J. B.* 3. 12.

Scabioſa peregrina, rubra, capitulo oblongo C. B. Pin. 270. *Scabioſa rubra, peregrina, quibuſdam Indica J. B.* 3. 6. *Scabioſa vj. Indica Cluſ. Hiſt. iij.*

Scabioſa peregrina, capitulo oblongo, flore carneo H. R. Par.

Scabioſa peregrina, capitulo oblongo, flore variegato H. R. Par.

Scabioſa

Scabiosa peregrina, capitulo oblongo, nigricante, odore Zibethi C. B. Pin. 270. *Scabiosa peregrina, capitulo oblongo, flore atro-purpureo H. R. Par.*

Scabiosa Indica, prolifera H. Edinb.

Scabiosa Lusitanica, Indicæ similis.

Scabiosa capitulo globoso, major C. B. Pin. 270. *Scabiosa minor, vulgaris J. B. 3. 3. Scabiosa v. Clus. Hist. ij.*

Scabiosa capitulo globoso, minor C. B. Pin. 270. *Scabiosa minor, iv. Tab. Icon.* 162.

Scabiosa minor j. ij. iij. Tabern. Icon. 160. & 161.

Scabiosa minor, capitulo odoro, globoso C. B. Pin. 271. *Scabiosa parva, odorato flore, foliis maculis infectis J. B. 3. 6. Phyteuma minus, Scabiosa parva, floribus Ocimi laciniatis atque odoris Col. Phytob.* 32.

Scabiosa stellata, Hispanica, amplissimo folio.

Scabiosa stellata, folio laciniato, major C. B. Pin. 271. *Scabiosa major, cum pulchro semine J. B. 3. 9. Scabiosa major, Hispanica sive* 1. *Clus. Hist. j.*

Scabiosa stellata, folio laciniato, minor, sive maritima C. B. Pin. 271. *Scabiosa minor, Hispanica, sive ij. Clus. Hist. j.*

Scabiosa stellata, minima C. B. Pin. 271. *Prodr.* 126. *Scabiosa cum pulchro semine, minor J. B. 3. 7. Phyteuma Col. Phytob.* 98.

Scabiosa stellata, folio non dissecto C. B. Pin. 271. *Scabiosa fruticosa, folio non dissecto, peregrina J. B. 3. 11. Scabiosa peregrina Lob. Icon.* 540.

Scabiosa stellata, annua, prolifera A. R. Par. 109.

Scabiosa Sicula, Cardiacæ folio. *Scabiosa Calatanixectensis, minor, folio palmato seu Cardiacæ, incarnato flore H. Cathol.*

Scabiosa montana, fruticosa, reclinata, Achilleæ nascentis foliis H. Cathol.

Scabiosa Sicula, fruticans, Laureolæ folio subtus incano. *Scabiosa Cophanensis, fruticans cærulea, Laureolæ folio crasso, rotundo, lucido, molli, subtus incano H. Cathol.*

Scabiosa frutescens, foliis Leucoii hortensis H. Cathol.

Scabiosa Panormitana, purpurea, folio angusto, ad nervum usque laciniato, umbellatim prolifera H. Cathol.

Scabiosa Nebrodensis, Succisæ hirsutæ laciniatæ foliis, flore carneo H. Cathol.

Scabiosa Africana, arborescens, maxima, foliis rugosis & crenatis integris, major Prodr. Par. Bat.

Scabiosa maritima, parva J. B. 3. 7.

Scabiosa foliis dissectis, flore amplo, calyce membranaceo, semine lanuginoso Mor. H. R. Blef.

Scabiosa minima, annua, erecta, semine anguloso Mor. H. R. Blef.

Scabiosa annua, integrifolia sive foliis Bellidis Bot. Monsp.

Scabiosa Pyrenaica, cinerea, villosa, magno flore.

Scabiosa Gramineis foliis glabris Mor. H. R. Blef.

Scabiosa hirsuta, multifida, Alpina, repens Bocc. Mus. Part. 2. 22. *Scabiosa, hirsuta, multifida, Alpina, supina Ejusd. Tab. 6.*

Scabiosa folio integro, hirsuto. *Succisa hirsuta C. B. Pin. 269. Succisa sive Morsus diaboli J. B. 2. 11. Remors, Mors du diable.*

Scabiosa folio integro, glabro, flore cæruleo. *Succisa glabra C. B. Pin. 269. Prioris varietas.*

Scabiosa folio integro, flore albo. *Succisa glabra, floribus albis C. B. Pin. 269.*

Scabiosa folio integro, flore incarnato. *Succisa glabra, floribus incarnatis C. B. Pin. 269.*

Scabiosa folio integro, flore cæruleo, prolifero. *Succisa Alpina, flore prolifero, cæruleo H. R. Par.*

Scabiosa Fraxinellæ foliis.

Scabiosa à Scabie, quam sanare existimatur, nomen habet.

GENUS II.

Dipsacus. *Chardon à Bonnetier.*

Tab. 265. DIPSACUS est plantæ genus, flore flosculoso, flosculis scilicet in capitulum quoddam collectis favi æmulum: capitulum autem A, componitur ex plurimis foliis B, imbricatis, squamarum instar positis, & axi medio affixis, è quorum alis surgunt flosculi C, multifidi, embryonis D, parti supremæ coronatæ E, insidentes, & abeuntes deinde in semen F, plerumque striatum.

Dipsaci species sunt

Dipsacus sativus C. B. Pin. 385. *J. B. 3. 73. Carduus fullonum sive Dipsacus sativus Lob. Icon. 17.*

Dipsacus sylvestris aut Virga Pastoris major C. B. Pin. 385. *Dipsacus sylvestris sive Labrum Veneris J. B. 3. 74. Labrum Veneris Lob. Icon. 18.*

Dipsacus folio laciniato C. B. Pin. 385. *J. B. 3. 75. Dipsacus ij. Tabern. Icon.*

Dipsacus Gigantæus, tetraphyllus, glaber, exoticus, Scabiosæ foliis, pyriformi capitulo Bocc. Mus. Par. 3. 63. *Dipsacus Giganthæus, tetraphyllus & triphyllus Ejusd. Tab. 52.*

Dipsacus Indicus, maximus, pluribus capitulis racematim dispositis Ambros. 201.

Dipsacus quasi sitiens à verbo Græco Διψάω *Sitio*: Propter concavos sinus (ut ait Dioscorides) qua parte bina folia ad geniculum copulantur, quibus aquas ex rore & imbribus in se colligunt: unde & Dipsaci quasi sitientis nomen traxit. *Lib. 3. cap. 13.*

GENUS III.

Globularia. *Globulaire.*

Tab. 265. GLOBULARIA est plantæ genus, flore flosculoso A, plurimis scilicet flosculis B, constante, unilabiatis, multiscissis & calyce proprio D, comprehensis, è cujus fundo surgit pistillum E, flosculi parti inferiori C, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in semen G, in capsula H, quæ flosculi calyx fuit, reconditum. Capsulæ autem illæ insident placentæ F I, quæ meditullium occupat calycis communis L.

Globulariæ ſpecies ſunt

Globularia vulgaris. *Bellis cærulea, caule folioſo C. B. Pin.* 262. *Aphyllanthes Anguillaræ ſive Globularia Bellidi ſimilis J. B.* 3. 13. *Bellis cærulea, Globularia Monſpelienſium Adv.* 199.

Globularia Pyrenaica, folio oblongo, caule nudo. *Bellis, cærulea, caule nudo C. B. Pin.* 262. *Aphyllanthes iij. Lugd.* 864.

Globularia montana, humillima, repens. *Bellis cærulea, montana, fruteſcens C. B. Pin.* 262. *Scabioſa x. ſive repens Cluſ. Hiſt. v.*

Globularia fruticoſa, Myrti folio tridentato. *Thymelæa foliis acutis, capitulo Succiſæ, ſive Alypum Monſpelienſium C. B. Pin.* 463. *Alypum Monſpelianum, ſive frutex terribilis J. B.* 1. 598. *Hippogloſſum Valentinum Cluſ. Hiſt.* 90.

Globularia Africana, fruteſcens, Thymelææ folio lanuginoſo. *An Frutex Æthiopicus, conifer, foliis Cneori, Salici æmulus Breyn. Cent.* 1. 21?

Globularia ſpinoſa. *Bellis ſpinoſa, flore globoſo C. B. Prodr.* 121. *Bellis cærulea, ſpinoſa C. B. Pin.* 262.

Globularia Alpina, minima, Origani folio.

CLASSIS XIII.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore Semifloſculoſo.

FLOS SEMIFLOSCULOSUS AB, (ut jam diximus) componitur ex plurimis ſemifloſculis in orbem vel unicum vel multiplicem poſitis, eodemque calyce OP, qui per maturitatem ſæpè invertitur *, comprehenſis. Semifloſculi autem CD, ſunt petala, infernâ parte fiſtuloſa, mediâ verò & ſupremâ plana, ac velut in linguam producta, foliis intermediis R, nonnunquam ab invicem ſejuncta, inſidentque tenero fructui ſive embryoni KN, è quo prodit capillamentum bicorne IM, ultra vaginam G, quinque fulcris H, innixam, ſæpè protentum. Embryones autem fundum Q, calycis occupant, quod Thalamus vocatur, abeuntque in ſemen nunc pappis inſtructum ST, nunc papporum expers V, modò coronatum XZ, quandoque foliatum &.

Tab. 251.

SECTIO I.

De Herbis, flore ſemifloſculoſo, ſemine pappis inſtructo.

GENUS I.

Dens Leonis. *Dent de Lion.*

Tab. 266. DENS LEONIS eſt plantæ genus, flore A, ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B D, conſtante, embryoni C E, inſidentibus & calyce H, comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen I, pappis K, inſtructum, in capitulum L, globoſum collectum & thalamo M, affixum. His addendum eſt flores innaſci pediculis plerumque fiſtuloſis N, ſed non ramoſis.

Dentis Leonis ſpecies ſunt

Dens Leonis montanus, glaber, caule cubitali, folioſo, flore magno Raii Hiſt. 244.

Dens Leonis latiore folio C.B.Pin. *Hedypnois, ſive Dens Leonis Fuchſii J.B.* 2. 1035. *Dens Leonis Dod. Pempt.* 636. *Piſſenlit.*

Dens Leonis ampliſſimo folio.

Dens Leonis anguſtiore folio C.B. Pin. 126. *Aphaca anguſtioris folii Cæſalp.* 508.

Dens Leonis latiore & rotundiore folio Bot. Monſp. *Hieracium Narbonenſe, rotundifolium, caule aphyllo J. B.* 2. 1037.

Dens Leonis Aſphodeli bulbulis C. B. Pin. 126. *Chondrilla altera Dioſcoridis Monſpelienſium, Dens Leonis Aſphodeli vel Leucacanthæ bulbulis Lob. Icon.* 232.

Dens Leonis tenuiſſimo folio C. B. Pin. 126. *Prodr.* 62. *Hieracium fœtidum, iij. Col. Part.* 2. 31.

Dens Leonis minor, aſpero folio C. B. Pin. 126. *Prodr.* 62.

Dens Leonis, foliis radiatis C. B. Pin. 126. *Prodr.* 62.

Dens Leonis tuberoſâ radice. *Chondrilla bulboſa, ſive Chondrilla* 2. *Dioſcoridis C. B. Pin.* 130. *Cichorium bulboſum J. B.* 2. 1038. *Chondrilla puſilla, marina, lutea, bulboſa, an Dioſcoridis radice rotundâ, orbiculatâ Strongyle? & an Theophraſti Cichorium Perdicionve Lob. Icon.* 230.

Dens Leonis foliis caneſcentibus, villoſis. *Hieracium montanum, Dentis Leonis folio incano, vel laciniatum, lanuginoſo folio C. B. Pin.* 128. *Hieracium montanum, laciniato folio lanuginoſo Cluſio J. B.* 2. 1037. *Hieracium folio Hedypnoidis Cluſ. Hiſt. cxlij.*

Dens Leonis foliis hirſutis & aſperis H. R. Monſp. *Hieracium caule aphyllo, hirſutum J. B.* 2. 1037.

Dens Leonis foliis hirſutis & aſperis, ſaxatilis. *Hieracium Dentis Leonis folio, hirſutie aſperum, minus laciniatum C. B. Pin.* 127. *Hieracium montanum, ſaxatile Col. Part.* 1. 243.

Dens Leonis foliis minimis, hirſutis & aſperis. *Hieracium parvum, hirtum, caule aphyllo, criſpum ubi ſiccatum J. B. 2. 1038.*

Dens Leonis montanus, anguſtifolius Raii Sinopſ. 76. *Hieracium montanum, anguſtifolium, nonnihil incanum C. B. Pin. 129. Hieracium 6. montanum Cluſ. Hiſt. cxlj.*

Dens Leonis montanus, lanuginoſus, parvo flore. *Hieracium montanum, lanuginoſum, laciniatum, parvo flore C. B. Pin. 129. Prodr. 66.*

Dens Leonis Alpinus, minimus, Piloſellæ folio. *Hieracium pumilum, ij. Col. Part. 2. 30.*

Dens Leonis Alpinus, minimus, glaber. *Hieracium pumilum, iiij. Col. Part. 2. 31.*

Dens Leonis minimus, aſper. *Hieracium pumilum, ſaxatile, aſperum, radice præmorſa C. B. Prodr. 66.*

Dens Leonis Gadenſis Park. Theat. 781. *Dens Leonis minimus C. B. Pin. 126.*

Dens Leonis, qui Piloſella officinarum. *Piloſella major, repens hirſuta C. B. Pin. 262. Piloſella Auricula muris Tabern. Icon. 196. Piloſella majori flore ſive vulgaris, repens J. B. 2. 1039.*

Dens Leonis, qui Piloſella folio minus villoſo. *Piloſella major, repens, minus hirſuta C. B. Pin. 262. Piloſella major Cam. Epit. 709. Piloſella minor, folio anguſtiore, minus piloſo, repens J. B. 2. 1040.*

Dens Leonis à foliorum formâ, quæ Leonis maxillam dentibus ſuis inſtructam æmulari exiſtimatur.

GENUS II.

Hieracium.

HIERACIUM eſt plantæ genus, flore A, ſemifloſculo plurimis ſcilicet ſemifloſculis B, conſtante, embryoni C, inſidentibus & calyce D, comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E, pappis inſtructum F, & in capitulum G, collectum. His addendi ſunt caules ramoſi & facies quædam propria qua à Scorzonerâ, aliiſque ſimilibus Hieracium differt. *Tab. 267.*

Hieracii ſpecies ſunt

Hieracium majus, erectum, anguſtifolium, caule lævi C. B. Pin. 127. *Hieracium majus Dioſcoridis Tabern. Icon. 180.*

Hieracium Dentis Leonis folio, flore ſuaverubente C. B. Pin. 127. *Hieracium Apulum, flore ſuaverubente Col. Part. 1. 242.*

Hieracium Amygdalas amaras olens, ſeu odore Apuli ſuave-rubentis H. R. Par. *Hieracium parvo flore, luteo, Apuli flore ſuaverubenti odore æmulum H. R. Bleſ. Hieracium foliis Cichorii ſylveſtris odore Caſtorei Bot. Monſp.*

Hieracium luteum, hirſutum J. B. 2. 1024.

Hieracium Erucæfolium, hirſutum J. B. 2. 1025.

Hieracium maximum, Erucæ folio.

Hieracium aſperum, majori flore in limitibus agrorum J. B. 2. 1029. *Cicho-*

rium montanum, angustifolium, hirsutie asperum C. B. Pin. 126. *Hieracium Intybaceum, asperum Tabern. Icon.* 184.

Hieracium Dentis Leonis folio obtuso, majus C. B. Pin. 127. *Hieracium macrocaulon, Junceum sive minus, primum Dodonæo J. B.* 2. 1031. *Hieracium longius radicatum Lob. Icon.* 138.

Hieracium Dentis Leonis folio, bulbosum C. B. Pin. 127. *Prodr.* 68. *Hieracium Intybaceum Tabern. Icon.* 183.

Hieracium Dentis Leonis folio, subhirsutum, dulce. *Cichorium sylvestre, alterum ἀπικρὶς Col. Part.* 1. 236. *Sonchus latifolius, leviter hirsutus C. B. Pin.* 124.

Hieracium minus, glabrum, foliis eleganter virentibus C. B. Pin. 127. *Hieracium minus, glabrum C. B. Prodr.* 63.

Hieracium Dentis Leonis folio, floribus parvis C. B. Pin. 127. *Prodr.* 63.

Hieracium minus, Dentis Leonis folio subaspero C. B. Pin. 127. *Hypochæris, Porcellia Tabern. Icon.* 179.

Hieracium minus, Dentis Leonis folio oblongo, glabro C. B. Pin. 127. *Hieracii parva species, Hyoseris angustifolia, aspera J. B.* 2. 1025. *Hyoseris angustifolia Tabern. Icon.* 180.

Hieracium minus, flore ex albo carneo C. B. Pin. 127. *Hieracium parvum Creticum Clus. Hist. App.* 1. *cclx.*

Hieracium maximum, Chondrillæ folio, asperum C. B. Pin. 127. *Hieracium, maximum, asperum, Chondrillæ folio Prodr.* 64.

Hieracium Chondrillæ folio, hirsutum C. B. Pin. 27. *Hieracium foliis & facie Chondrillæ Lob. Icon.* 239.

Hieracium Chondrillæ folio glabro, radice succisâ, majus C. B. Pin. 127. *Hieracium minus, præmorsâ radice sive Fuchsii J. B.* 2. 1031. *Hieracium minus, præmorsa radice Lob. Icon.* 237.

Hieracium Chondrillæ folio, glabrum C. B. Pin. 127. *Hieracium Aphacoides Tabern. Icon.* 182.

Hieracium foliis Coronopi C. B. Pin. 128. *Hieracium nigrum Tabern. Icon.* 121.

Hieracium Echioides, capitulis Cardui Benedicti C. B. Pin. 128. *Hieracium capitulis Cardui Benedicti, maximum, Buglossum Echioides quibusdam J. B.* 2. 1028. *Buglossum Echioides, luteum, Hieracio cognatum Lob. Icon.* 577.

Hieracium Echioides, capitulis Cardui Benedicti, majus, Arabicum, folio sinuato H. Edinb.

Hieracium magnum Dalechampii Lugd. 569. *Hedypnois Monspessulana, sive Dens Leonis Monspessulana J. B.* 2. 1036. *Chrondrilla foliis Cichorei tomentosis C. B. Pin.* 103.

Hieracium villosum, Sonchus lanatus Dalechampio dictum Raii Hist. 231. *Sonchus villosus, luteus, major C. B. Pin.* 124. *Sonchus lanatus Dalechampii Lugd.* 1116.

Hieracium villosum, Chondrilla prior Dioscoridis legitima Clusio dictum. *Chondrilla prior Dioscoridis legitima Clus. Hist. cxliij.*

Hieracium Intybaceum, flore luteo C. B. Pin. 128. *Prodr.* 64.

Hieracium Intybaceum, flore magno, albido C. B. Pin. 128. *Prodr. 64.*

Hieracium murorum, folio pilosissimo C. B. Pin. 129. *Pilosella major quibusdam, aliis Pulmonaria flore luteo J. B. 2. 1033. Pulmonaria Gallica sive aurea Tabern. Icon.* 194.

Hieracium murorum, laciniatum, minus pilosum C. B. Pin. 129. *Pulmonaria Gallica, fœmina Tabern. Icon. 195. Pilosellæ majoris sive Pulmonariæ luteæ species magis laciniata J. B. 2.* 1034.

Hieracium murorum, laciniatum, minus pilosum, folio angustiore C. B. Pin. 129. *Pilosellæ majoris sive Pulmonariæ luteæ species angustifolia J. B. 2. 1034. Pulmonaria Gallica, tenuifolia Tabern. Icon.* 165.

Hieracium murorum, folio minus piloso, non maculato H. R. Par. *Hieracium Pulmonaria non maculata dictum, foliis indissectis Mor. H. R. Bles.*

Hieracium murorum, angustifolium, non sinuatum C. B. Pin. 129. *Prodr. 67.*

Hieracium angustifolium, glabrum seu Pilosella major, glabra Mor. H. R. Bles.

Hieracium profundè sinuatum, pubescens C. B. Pin. 129. *Prodr. 67.*

Hieracium montanum, tomentosum Mor. H. R. Bles.

Hieracium Pilosellæ folio, erectum majus. *Pilosella major, erecta C. B. Pin. 262. Pilosella minori flore hirsutior & elatior, non repens J. B. 2. 1040. Pilosella major, altera Tabern. Icon.* 197.

Hieracium villosum, Americanum, Pulmonariæ Gallorum facie Plum.

Hieracium Pilosellæ folio, erectum, minus. *Pilosella major, erecta, altera C. B. Pin. 162. Pilosella major, 1. Tabern. Icon.* 196.

Hieracium montanum, umbellatum, angustifolium. *Pilosella major, umbellifera μακρόκαυλος, montana & pratensis Col. Part.* 1. 248.

Hieracium hortense, floribus atro-purpurascentibus C. B. Pin. 128. *Auricula muris Hispanica, aliis Hieracium Pannonicum, flore saturatè croceo J. B. 2. 1040. Hieracium peregrinum, Phlomoides Eyst. Pilosella Indica Corn.* 209.

Hieracium ramosum, magno flore C. B. Pin. 128. *Prodr. 65.*

Hieracium folio Statices, caule foliato. *Chondrilla folio non dissecto, caule foliato J. B. 2.* 1041.

Hieracium folio Statices, caule nudo. *Chondrilla folio non dissecto, caule nudo J. B. 2.* 1041.

Hieracium Cichoroides, vesicarium Raii Hist. 235. *Cichorium pratense, hirsutum, vesicarium C. B. Pin. 126. Cichorium sylvestre, vesicarium, pratense Col. Part.* 1. 238.

Hieracium Siculum, Bursæ pastoris foliis Bocc. Mus. Part. 2. 147. Tab. 112.

Hieracium luteum, glabrum seu minus hirsutum J. B. 2. *Cichorium pratense, luteum, lævius C. B. Pin.* 126.

Hieracium montanum, latifolium, glabrum, majus C. B. Pin. 129. *Hieracium montanum, majus, latifolium J. B. 2. 1032. Tabern. Icon.* 186.

Hieracium montanum, latifolium, glabrum, minus C. B. Pin. 129. *Hiera-*

cium latifolium, glabrum, ex valle Griesbachiana J. B. 2. 1033. Hieracium montanum, latifolium, minus Tabern. Icon. 186.

Hieracium montanum, Rapifolium C. B. Pin. 128. *Prodr.* 65.

Hieracium Alpinum, aſperum, Conyzæ facie C. B. Pin. 128. *Hieracium latifolium, montanum, Genevenſe, folio Conyzæ majoris Monſpeſſulanæ J. B.* 2. 1026. *Hieracium Britannicum, iiij. Cluſ. Hiſt. cxl.*

Hieracium Alpinum, latifolium, hirſutie incanum, flore magno C. B. Pin. 128. *Hieracium Pannonicum, latifolium* 1. *Cluſio, Piloſellæ majori ſive Pulmonariæ luteæ accedens, non maculatum J. B.* 2. 1026. *Hieracium Phlomoides Tabern. Icon.* 184.

Hieracium Alpinum, latifolium, maculatum, hirſutie incanum, flore magno C. B. Pin. 128. *Hieracium Pannonicum, latifolium* 1. *Cluſio, Piloſellæ majori ſive Pulmonariæ luteæ accedens, maculatum J. B.* 2. 1026. *Hieracium* 1. *latifolium Cluſ. Hiſt. cxxxix.*

Hieracium Alpinum, latifolium, villoſum, magno flore C. B. Pin. 128. *Hieracium Alpinum, hirſuto folio* 5. *Cluſii quodammodo incano J. B.* 2. 1027. *Hieracium v villoſum Cluſ. Hiſt. clxj.*

Hieracium Alpinum, pumilum, Chondrillæ folio C. B. Pin. 129. *Prodr.* 64.

Hieracium fruticoſum, latifolium, foliis dentatis, glabrum C. B. Pin. 129. *Hieracium majus, latifolium, Pannonicum,* 2. *Cluſii J. B.* 2. 1027. *Hieracium majus, latifolium, ij. Cluſ. Hiſt. cxl.*

Hieracium fruticoſum, latifolium, hirſutum C. B. Pin. 129. *Hieracii Sabaudi varietas* 1. *Erinus quibuſdam Matthioli dicta J. B.* 2. 1030. *Hieracium fruteſcens, latifolium polyanthos Eyſt.*

Hieracium fruticoſum, hirſutum, foliis multò longioribus, anguſtioribus, parum dentatis & molli lanugine pubeſcentibus C. B. Pin. 129.

Hieracium fruticoſum, ſubrotundo folio C. B. Pin. 129.

Hieracium fruticoſum, anguſtifolium, majus C. B. Pin. 129. *Hieracium rectum, rigidum, quibuſdam Sabaudum J. B.* 2. 1030. *Hieracium primum Dod. Pempt.* 638.

Hieracium fruticoſum, minus C. B. Pin. 129.

Hieracium fruticoſum, anguſtiſſimo incano folio H. L. Bat.

Hieracium Pyrenaicum, Verbaſci folio tomentoſum Scol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, altiſſimum, foliis & facie Doronici 3. Auſtriaci Cluſii.

Hieracium Pyrenaicum, Lampſanæ Dodonæi foliis Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, Blattariæ folio, hirſutius Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, Blattariæ folio, minus hirſutum Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, folio Cerinthes, latifolium Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, folio Cerinthes, anguſtifolium Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, rotundifolium, amplexicaule.

Hieracium Pyrenaicum, longifolium, amplexicaule.

Hieracium Pyrenaicum, Dentis Leonis folio latiſſimo.

Hieracium Alpinum, humile, Doronici folio Schol. Bot.

Hieracium Alpinum, Scorzoneræ folio.

Hieracium, humilius, Lusitanicum, tomentosum.

Hieracium, quasi Accipitrina, à voce Græca ἱέραξ *Accipiter*, quoniam (ut ait Plinius) Accipitres scalpendo eam, succoque oculos tingendo, obscuritatem, cum sensere, discutiunt. *Lib. 20. cap. 7.*

GENUS III.

Lactuca. *Laitue.*

LACTUCA est plantæ genus, flore semiflosculoso A D, plurimis scilicet semiflosculis B E, constante, Embryoni C F, insidentibus & calyce G H, squamoso, oblongo, tenui comprehensis, Embryo autem deinde abit in semen I, pappis instructum K. His addi debet totius plantæ facies. *Tab. 267.*

Lactucæ species sunt

Lactuca sativa C. B. Pin. 122. *Lactuca sativa, vulgaris, non capitata J. B. 2. 997. Lactuca sativa, folio Scariolæ Lob. Icon.* 241.

Lactuca foliis Endiviæ C. B. Pin. 122. *Lactuca Intybacea Tabern. Icon.* 423.

Lactuca maculosa C. B. Pin. 123. *Lactuca fusci ac veluti purpurei coloris Dod. Pempt.* 644.

Lactuca sativa, maxima, Austriaca, capitata, variegata. Lactuca Caryophyllacea vulgò H. L. Bat.

Lactuca Romana, longa, dulcis J. B. 2. 998. *Lactuca folio obscurius virente, semine nigro C. B. Pin.* 123. *Lactuca folio obscurius virente Dod. Pempt.* 644.

Lactuca crispa, laciniata J. B. 2. 999. *Lactuca crispa C. B. Pin.* 123. *Lactuca crispa, non capitata Lob. Icon.* 242.

Lactuca crispa, altera C. B. Pin. 123. *Lactuca crispa & tenuiter dissecta J. B. 2. 999. Lactuca crispa, ij. Tabern. Icon.* 423.

Lactuca folio oblongo, acuto C. B. Pin. 123. *Prodr.* 60. *Lactuca longo & valde angusto folio J. B.* 2. 999.

Lactuca capitata C. B. Pin. 123. *Lactuca sativa, vulgaris, capitata J. B. 2. 997. Lactuca sativa, sessilis sive capitata Lob. Icon.* 242.

Lactuca capitata, maxima, obscurè virens H. Amstel. in 12.

Lactuca sylvestris, costâ spinosâ C. B. Pin. 123. *Lactuca sylvestris sive Endivia multis dicta, folio laciniato, dorso spinoso J. B.* 2. 1003. *Lactuca sylvestris Dod. Pempt.* 646.

Lactuca sylvestris, Italica, costâ spinosâ, sanguineis maculis aspersa Par. Bat. *Lactuca maxima, Italica, Sanguineis maculis aspersa Flor. Bat.*

Lactuca sylvestris, odore viroso C. B. Pin. 123. *Lactuca sylvestris, lato folio, succo viroso J. B.* 2. 1002.

Lactuca viscosa, caule foliis obducto. *Chondrilla viscosa, caule foliis obducto C. B. Pin.* 130. *Chondrilla viscosa, Camploclarensis, caule κλημιδοφόρῳ Col. Part.* 1. 240.

Lactuca perennis, humilior, flore cæruleo. *Chondrilla cærulea, altera, Cichorii sylvestris folio C. B. Pin.* 130. *Chondrille vel Chondrilla cærulea J. B.* 2. 1019. *Chondrilla cærulea Tabern. Icon.* 176.

Lactuca perennis, humilior, flore albo. *Chondrilla altera, Cichorii sylvestris folio, flore albo C. B. Pin.* 130.

Lactuca sylvestris, angusto laciniato folio Bot. Monsp. App.

Lactuca Hispanica, maritima, fructicosa, spinosa. *Sonchus fruticosus, petræus, Africanus, spinosus Park. Theat.* 804.

Lactuca montana, Dentis Leonis folio. *Sonchus lævis, laciniatus, luteus, minor. C. B. Pin.* 124. *Sonchus montanus, lævis, laciniatus, minor C. B. Prodr.* 61.

Lactuca montana, latifolia, laciniata, flore cæruleo. *Sonchus lævis, laciniatus, cæruleus, vel Sonchus Alpinus, cæruleus C. B. Pin.* 124. *Sonchus cæruleus, latifolius J. B.* 2. 1005. *Sonchus lævis, quartus, flore cæruleo Tabern. Icon.* 191.

Lactuca montana, latifolia, laciniata, flore albo. *Sonchus lævis, laciniatus, albus, vel Sonchus Alpinus, albus C. B. Pin.* 124. *Intybus* παλιόφυλλος *Harcynica, flore prorsus candido Thal.* 63.

Lactuca Canadensis, altissima, latifolia, flore leucophæo.

Lactuca Canadensis, altissima, angustifolia, flore pallidè luteo.

Lactuca vel à lactis copiâ, qua abundat vel ob lactis copiam, quam nutricibus afferre existimatur.

GENUS IV.

Sonchus. *Laitron.*

Tab. 268.

SONCHUS est plantæ genus, flore A, semiflosculoso, plurimis scilicet semiflosculis B, constante, embryoni C, insidentibus & calyce crasso D, comprehensis, qui per maturitatem conicus E, ferè evadit. Embryo autem abit deinde in semen G, pappis instructum H, thalamoque F, affixum.

Sonchi species sunt

Sonchus asper, non laciniatus C. B. Pin. 123. *Sonchus minus laciniosus, asperior sive spinosior J. B.* 2. 1014. *Sonchus lævis, tenerior Lob. Icon.* 235.

Sonchus asper, laciniatus, folio Dentis Leonis C. B. Pin. 124. *Sonchus laciniatus, spinosus J. B.* 2. 1016. *Sonchus aspera Matth.* 496.

Sonchus asper, non laciniatus, Dipsaci vel Lactucæ foliis C. B. Pin. 124. *Andryala major Dalechampii Lugd.* 563.

Sonchus asper, laciniatus, Creticus C. B. Pin. 124. *Prodr.* 60. *Chondrilla Cretica nomine missa, semine crispo J. B.* 2. 1022.

Sonchus asper, arborescens C. B. Pin. 124. Edit. 2. *Hieracium arborescens, palustre Ejusd. Pin.* 127. *Edit.* 1. *Sonchus lævior. Austriacus v. altissimus Clus. Hist.* cxlvij.

Sonchus repens, multis Hieracium majus J. B. 2. 1017. *Hieracium majus, folio Sonchi vel Hieracium Sonchites C. B. Pin.* 126. *Hieracium majus Lob. Icon.* 237.

Sonchus lævis, laciniatus, latifolius C. B. Pin. 124. *Sonchus minus laciniosus, mitior, sive minus spinosus J. B.* 2. 1024. *Sonchus lævis Dod. Pempt.* 643.

Sonchus lævis, laciniatus, latifolius, flore niveo C. B. Pin. 124. *Sonchus lævis, tertius, flore niveo Tabern. Icon.* 191.

Sonchus lævis, in plurimas & tenuissimas lacinias divisus C. B. Pin. 124. *Prodr. 61. Chondrilla lutea J. B.* 2. 1020.

Sonchus lævis, minor, paucioribus laciniis C. B. Pin. 124. *Sonchus laciniatus, non spinosus J. B.* 2. 1016. *Sonchus lævis, latifolius Tabern. Icon.* 190.

Sonchus lævis, angustifolius C. B. Pin. 124. *Sonchis affinis Terracrepola J. B.* 2. 1018. *& Chondrillis affinis quædam laciniata an Trinciatella J. B.* 2. 1021. *Sonchus lævis Matthioli Lob. Icon.* 236.

Sonchus angustifolius, maritimus C. B. Pin. 124. *Prodr. 61.*

Sonchus Tingitanus, Papaveris folio. *Chondrilla Tingitana, floribus luteis, Papaveris hortensis folio H. L. Batt. App.*

GENUS. V.

Chondrilla. *Condrile.*

CHONDRILLA est plantæ genus, flore semiflosculoso A, plurimis scilicet semiflosculis B, constante, embryoni C, insidentibus & calyce F, veluti tubulato ac cylindriformi comprehensis. Embryo autem abit deinde in se-men D, pappis instructum E. *Tab. 261.*

Chondrillæ species sunt

Chondrilla Juncea, viscosa, arvensis, quæ prima Dioscoridis C. B. Pin. 130. *Chondrilla Juncea, viminea, arvensis Tabern. Icon.* 178. *Chondrilla viminea J. B.* 2. 1021.

Chondrilla Hieracii folio, annua. *Hieracium pulchrum J. B.* 2. 1025. *Hieracium montanum, alterum, λεπτομακρόκαυλον Col. Part.* 1. 248.

Condrilla Sonchi folio, flore luteo pallescente. *Sonchus lævis, laciniatus muralis, parvis floribus C. B. Pin.* 124. *Lactuca sylvestris, murorum, flore luteo J. B.* 2. 1004. *Sonchus sylvaticus, iiij. Tabern. Icon.* 194.

Chondrilla Sonchi folio flore purpurascente, major. *Lactuca montana, purpuro-cæruleo, major C. B. Pin,* 123. *Lactuca sylvatica, purpurea J. B.* 2. 1005. *Sonchus montanus, purpureus, πτεραπέταλον, Col. Part.* 1. 244.

Chondrilla Sonchi folio, flore purpurascente, minor. *Lactuca montana, purpuro-cærulea, minor C. B. Pin.* 123. *Sonchus lævior, Pannonicus, iv. purpureo flore Clus. Hist. cxlvij.*

Chondrilla à voce Græca *χόνδρος*, *Grumus*, quasi diceretur planta, in qua grumi concrescunt. Circa enim ipsos ramulos (ut ait Dioscorides) gummi reperitur Mastiches simile, Fabæ magnitudine, quod quidem cum Myrrha tritum & in linteo Olivæ instar appositum menses trahit. *Lib. 2. cap. 161.*

Chondrilla differt à Soncho cæterisque calycis formâ.

GENUS VI.

Zacintha.

Tab. 269. ZACINTHA est plantæ genus, flore semiflosculoso A, plurimis scilicet semiflosculis B, constante embryoni C, insidentibus & calyce D, squamoso comprehensis. Calyx autem deinde abit in capitulum quoddam E, striatum, cujus singulæ partes F, ceu capsulæ semine turgescunt G, pappis instructum H.

Zacinthæ speciem unicam novi.

Zacintha sive Cichorium verrucarium Matth. 505. *Chondrilla verrucaria, foliis Cichorii viridibus C. B. Pin.* 130. *Cichorium verrucosum sive Zacintha Hieraciis adnumerandum J. B.* 2. 1013.

Zacintha, ab Insula Zacintho, in qua abundare dicitur.

GENUS VII.

Scorzonera. *Scorsonere.*

Tab. 269. SCORZONERA est plantæ genus, flore A, semiflosculoso, plurimis scilicet semiflosculis B, constante, embryoni C, insidentibus & calyce D, oblongo ac squamoso comprehensis. Embryo autem deinde abit in semen H, cortice G, seu involucro plerumque obductum & pappis instructum E F.

Scorzoneræ species sunt

Scorzonera latifolia, sinuata C. B. Pin. 275. *Tragopogon Hispanicus sive Escorzonera aut Scorzonera J. B.* 2. 1060. *Scorzonera major, Hispanica,* 1. *Clus. Hist. cxxxvij.*

Scorzonera latifolia, sinuata, radice amarâ C. B. Pin. 275.

Scorzonera latifolia, sinuata, floribus plenis C. B. Pin. 275.

Scorzonera latifolia, altera C. B. Pin. 275. *Scorzonera major, Pannonica,* 1. *Clus. Hist. cxxxviij.*

Scorzonera foliis nervosis C. B. Pin. 275. *Scorzonera Germanica, angustifolia Tabern. Icon.* 602.

Scorzonera latifolia, humilis, nervosa C. B. Pin. 275. *Tragopogonis species sive Scorzonera humilis, latifolia J. B.* 2. 1061. *Scorzonera humilis, latifolia, Pannonica ij. Clus. Hist. cxxxviij.*

Scorzonera angustifolia, prima C. B. Pin. 275. *Tragopogonis species sive Scorzonera humilis, angustifolia J. B.* 2. 1061. *Scorzonera humilis, angustifolia, Pannonica iij. Clus. Hist. cxxxviij.*

Scorzonera angustifolia, altera C. B. Pin. 275. *Hieracium humile, vij. Clus. Hist. cxlj.*

Scorzonera angustifolia, altera, radice amarâ C. B. Pin. 275.

Scorzonera angustifolia, subcærulea C. B. Pin. 275. *Tragopogonis species, sive Scorzonera major, angustifolia, subcæruleo flore J. B.* 2. 1062. *Scorzonera angustifolia, elatior, Pannonica, iiij. Clus. Hist. cxxxix.*

Scorzonera Monspeliensis, folio crassiore. *Tragopogon, sive Scorzonera humilis, crassiore folio Bot. Monsp. App.*

Scorzonera paluſtris, pulveriflora H. R. Par. *Scorzonera noſtras, pulveriflora Mor. H. R. Bleſ.*

Scorzonera laciniatis foliis. *Tragopogon laciniatum, luteum C. B. Pin.* 274. *Tragopogon folio laciniato, flore pallido J. B.* 2. 1059. *Tragopogon laciniatis foliis Col. Phytog.* 21.

Scorzonera capillaceo folio. *Hieracium capillaceo folio C. B. Pin.* 129. *Prodr. 66.*

Scorzonera Luſitanica, Plantaginis folio.

Scorzonera Luſitanica, Gramineo folio, flore pallidè luteo.

Scorzonera quaſi Viperaria à voce Catalonica *Eſcorſo*, quæ *Viperam* ſignificat. Scorzonera differt à Lactuca tum ſeminis formâ, tum facie propria.

GENUS VIII.

Tragopogon. *Barbe de Bouc.*

TRAGOPOGON eſt plantæ genus, flore ſemifloſculoſo A, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B, conſtante, embryoni C, inſidentibus & calyce D, comprehenſis multifido quidem, ſed nequaquam ſquamoſo. Embryo autem deinde abit in ſemen F, membranâ E, ſeu involucro obvolutum, pappis inſtructum G, thalamoque H, affixum. *Tab.* 270.

Trapogonis ſpecies ſunt

Tragopogon pratenſe, luteum, majus C. B. Pin. 274. *Tragopogon flore luteo J. B.* 2. 1059. *Tragopogon Dod. Pempt.* 256.

Tragopogon pratenſe, luteum, minus Mor. H. R. Bleſ.

Tragopogon folio oblongo, ſinuato C. B. Pin. 274. *Tragopogon folio ſinuato Prodr.* 129.

Tragopogon Porri folio, dilutè Ianthino flore H. R. Par. *Tragopogon lato Porri folio, dilutè Ianthino flore Joncq. Hort.*

Tragopogon purpuro-cæruleum, Porri folio, quod Artifi vulgò C. B. Pin. 274. *Barbula Hirci purpuro-cærulea Tabern. Icon.* 599.

Tragopogon Porri folio, flore nigro-purpureo C. B. Pin. 274.

Tragopogon Porri folio, flore cæruleo C. B. Pin. 274.

Tragopogon Porri folio, flore albo C. B. Pin. 274.

Tragopogon Gramineo folio, ſuaverubente flore Col. Part. 1. 231. *Tragopogon Gramineis foliis hirſutis C. B. Pin.* 275.

Tragopogon purpureo-cæruleum, Crocifolium C. B. Pin. 275. *Tragopogon Crocifolium, montanum, flore nigro-purpureo Col. Part.* 1. 230.

Tragopogon parvum, ex luteo purpuraſcens C. B. Pin. 274 *Tragopogon parvum flore Chondrillæ purpuro-cærulea Lob. Obſ.* 297.

Tragopogon hirſutum C. B. Pin. 274. *Tragopogon Apulum, humile, hirſutum, luteum Col. Part.* 1. 233.

Tragopogon differt. à Scorzonerâ, calycis forma.

Tragopogon à vocibus Græcis τράγος *Hircus*, & πώγων *Barba*, propter ſemina ut ita dicam barbata, ſeu pappis inſtructa, quæ dum calyce obvol-

vuntur barbam Hircinam quodammodo æmulantur: è summo enim calyce (ut ait Dioscorides) prolixa erumpit lanugo à qua sibi nomen ascivit.

Lib. 8. cap. 173.

SECTIO II.

De Herbis flore semiflosculoso, semine nullis pappis instructo.

GENUS I.

Catanance.

Tab. 271.

CATANANCE est plantæ genus, flore A, semiflosculoso, plurimis scilicet semiflosculis B, constante, embryoni C, insidentibus & calyce F, squamoso comprehensis. Embryo autem deinde abit in semen D, capitulo folio E, instructum, in ipso calyce G, reconditum.

Catanances species sunt

Catanance quorundam Lugd. 1190. *Catanance Dalechampii, flore Cyani, folio Coronopi J. B. 3. 26. Chondrylla cærulea, Cyani capitulo C. B. Pin. 130.*

Catanance flore pleno, cæruleo. *Catanance affinis Sesamoides parvum, flore magis completo Camerarii J. B. 3. 27. Chondrilla cærulea. Cyani capitulis, altera C. B. Pin. 130.*

Catanance flore luteo, latiore folio. *Stæbe Plantaginis folio P. Alp. Exot. 286.*

Catanance flore luteo, angustiore folio. *Stæbe Plantaginis folio, angustifolia H. Cathol.*

GENUS II.

Hedipnois.

Tab. 271.

HEDYPNOIS est plantæ genus, flore A semiflosculoso, plurimis scilicet semiflosculis B, constante, embryoni C, insidentibus & calyce D, comprehensis. Is autem deinde abit in fructum E, quasi Meloniformem, gemino semine fœtum F; aliud nempe capitulo quodam instrui ur G H, & meditullium floris occupat, aliud oram tenet veluti umbilicatum I L, & calycis folio ceu capsula obvolutum I K.

Hedynoidis speciem unicam novi.

Hedypnois annua. *Hieracium capitulum inclinans, semine adunco C. B. Pin. 128. Hieracium florem inclinans J. B. 2. 1032. Hieracium facie Hedypnois Lob. Icon. 239.*

GENUS III.

Cichorium. *Chicorée.*

Tab. 272.

CICHORIUM est plantæ genus, flore A semiflosculoso. plurimis scilicet semiflosculis B, constante embryoni C, insidentibus & calyce D, comprehensis, qui deinde contrahitur & veluti in capsulam abit E, seminibus fœtam F, an-

gulatis ac quasi cuneiformibus, umbilicatis G.

Chicorii species sunt.

Cichorium sylvestre officinarum C. B. Pin. 125. *Cichorium sylvestre, Picris Dod. Pempt. 635. Cichorium sylvestre J. B. 2. 1007. Chicorée sauvage.*

Cichorium sylvestre, flore roseo C. B. Pin. 126.

Cichorium sylvestre, flore albo C. B. Pin. 126.

Cichorium sylvestre, folio prorsus integro C. B. Pin. 125.

Cichorium sativum C. B. Pin. 125. *J. B.* 2. 1007.

Cichorium sativum, florum semiflosculis laciniatis.

Cichorium sativum, flore albo C. B. Pin. 125.

Cichorium latifolium sive Endivia vulgaris. *Intybus sativa, latifolia, sive Endivia vulgaris C. B. Pin.* 125. *Intybum sativum, latifolium J. B.* 2. 1011. *Intybus major, sativa. Cichoreum domesticum Tabern. Icon.* 173.

Cichorium latifolium sive Endivia vulgaris, floribus candidis. *Intybus sativa, latifolia, sive Endivia vulgaris, floribus candidis C. B. Pin.* 125.

Cichorium angustifolium, sive Endivia vulgaris. *Intybus sativa, angustifolia C. B. Pin.* 125. *Intybum sativum, angustifolium J. B.* 2. 1011. *Serium. Cichorium sativum, minus Tabern. Icon.* 174.

Cichorium angustifolium sive Endivia angustifolia, flore albo. *Intybum minus, album Tabern. Icon.* 174.

Cichorium crispum. *Intybus crispa C. B. Pin.* 125. *Intybum sativum, crispum J. B.* 2. 1011. *Intybus crispa, Endivia crispa Tabern. Icon.* 173.

Cichorium spinosum, Creticum C. B. Prodr. 62. *Cichorium spinosum. C. B. Pin.* 126. *J. B.* 2. 1013.

Cichorium ex semine Cretici degener seu spinis carens.

Cichorium Ægyptiacum nomen potiùs quam Græcum videtur; nam ex Plinio, *Intybum in Ægypto Cichorium vocant, quòd sylvestre sit, sativum autem Serin quod est minus & venosius.* *Lib. 20. cap. 8.*

GENUS IV.

Lampsana.

LAMPSANA est plantæ genus, flore A, semiflosculoso: plurimis scilicet semiflosculis B, constante, embryoni C, insidentibus & calyce D, comprehensis monophyllo & multifido, qui deinde abit in capsulam E, striatam, seminibus fœtam F, ut plurimùm tenuibus & acutis. *Tab. 272.*

Lampsanæ speciem unicam novi.

Lampsana Dod. Pempt. 675. *J. B.* 2. 1028. *Soncho affinis Lampsana domestica C. B. Pin.* 124.

GENUS V.

Rhagadiolus.

RHAGADIOLUS est plantæ genus, flore A, semiflosculoso, plurimis scilicet semiflosculis B, constante, embryoni C E, insidentibus, à cujus capil- *Tab. 272.*

lamento F, perfodi ſolet pars poſterior D, ſemifloſculi autem à calyce G, comprehenduntur, cujus folia H, deinde abeunt in totidem vaginas I, ut plurimum ſtellæ in modum diſpoſitas L, ſemine I K, fœtas, plerumque longo K, & acuto.

Rhagadioli ſpeciem unicam novi.

Rhagadiolus alter Cæſalp. 511. *Hieracium ſiliquâ falcatâ C. B. Pin.* 128. *Hieracium ſtellatum J. B.* 2. 1014. *Hieracium Narbonenſe, falcatum Lob. Icon.* 240.

GENUS VI.

Scolymus. *Epine jaune.*

Tab. 273.

SCOLYMUS eſt plantæ genus, flore A, ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B, conſtante, embryoni D, inſidentibus, à cujus capillamento K, perfodi ſolet pars poſterior C, ſemifloſculi autem ſeparantur ab invicem à foliolo E, comprehenduntur calyce X, ſquamoſo. Embryo verò deinde abit in ſemen F, foliolo D, adhæreſcens thalamoque I, affixum.

Scolymi ſpecies ſunt.

Scolymus Chryſanthemos C. B. Pin. 384. *Spina lutea J. B.* 3. 84. *Carduus Chryſanthemus Dod. Pempt.* 725.

Scolymus Chryſanthemus, annuus A. R. Par. 111. *Scolymus Chryſanthemos, annuus Bot. Monſp. Scolymus Theophraſti Narbonenſis Cluſ. Hiſt. cliij.*

Scolymus Chryſanthemus, Africanus, procerior H. R. Par.

CLASSIS XIV.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore radiato.

Tab. 274.

FLOS RADIATUS duas partes habet, quarum media B *Diſcus* appellatur ex floſculis D, tota conſtans, altera verò C, quæ limbum occupat *Corona* dicitur ex ſemifloſculis F, raro ex petals planis [a] confecta. Floſculi autem & ſemifloſculi embryonibus E G, inſidere ſolent & calyce H, comprehendi thalamo O affixi. Embryones deinde abeunt in ſemina, modò pappis L M, modò capitulis [b] foliatis inſtructa, nunc utriſque [c] carentia, nunc quaſi [d] marginata. Ex his alia obvolvuntur [e] capſulâ, alia foliolis [f] quibuſdam ad perpendiculum poſitis inter ſe diſtinguuntur.

a Tab. 285 fig. 1.
b Tab. 284. H I.
c Tab. 280. K.
d Tab. 283 R Q.
e Tab. 284. O.
f Tab. 285. M.

SECTIO

SECTIO I.

De Herbis flore radiato, semine pappis instructo.

GENUS I.

Aster.

ASTER est plantæ genus, flore A, radiato: cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis D; corona verò C, ex semiflosculis F, componitur, embryonibus E G, insidentibus & calyce H, squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I, K, N, pappis L, M, instructa, thalamoque O, affixa. *Tab.* 274.

Asteris species sunt

Aster Atticus, cæruleus, vulgaris C. B. Pin. 267. *Aster Atticus, purpureo flore J. B.* 2. 1044. *Aster Atticus Dod. Pempt.* 266.

Aster Atticus, vulgaris, flore albo C. B. Pin. 267. *Aster Atticus, albo flore J. B.* 2. 1034.

Aster hirsutus, Austriacus, cæruleo magno flore, foliis subrotundis C. B. Pin. 267. *Aster hirsutus, Austriacus, cæruleo magno flore C. B. Prodr.* 124.

Aster montanus, cæruleus, magno flore, foliis oblongis C.B. Pin. 267. *Aster purpureus, montanus J. B.* 2. 1045. *Aster vij. Austriacus, v. Clus. Hist. xv.*

Aster Alpinus, flore purpurascente Raii Hist. 268.

Aster montanus, cæruleus, omnium minimus H. R. Par.

Aster Atticus, Alpinus alter C. B. Pin. 267. *Aster Atticus, cæruleus, Alpinus, Cam. Epit.* 905.

Aster Tripolii flore C.B. Pin. 267. *Aster Atticus, Monspeliensis, purpureus, angustioribus foliis J. B.* 2. 1045. *Aster minor, Narbonensium, Tripolii flore, Linariæ folio Lob. Icon.* 349.

Aster latifolius, Tripolii flore H. R. Par. *Aster Tripolii flore, latifolius Mor. H. R. Bles.*

Aster arvensis, cæruleus acris. *Conyza cærulea, acris C. B. Pin.* 265. *Senecio sive Erigeron cæruleus, aliis Conyza cærulea J. B.* 2. 1043. *Erigerum quartum Dod. Pempt.* 641.

Aster Atticus, cæruleus, major. *Conyza cærulea, Alpina, major C. B. Pin.* 265. *Prodr.* 124.

Aster Atticus, cæruleus minor. *Conyza cærulea, Alpina, minor C. B. Pin.* 265. *Conyza cærulea, Alpina, minor Prodr.* 124.

Aster maritimus, palustris, cæruleus, Salicis folio. *Tripolium majus, cæruleum C. B. Pin.* 267. *Tripolium Dod. Pempt.* 379. *Tripolium majus J. B.* 2. 1064.

Aſter maritimus, paluſtris, cæruleus, minor. *Tripolium minus Lob. Icon.* 298. *J. B.* 2. 1064.

Aſter maritimus, paluſtris, albus, minor. *Aſter maritimus, Tripolium dictus, flore albo H. Amſtel. in* 12.

Aſter Pyrenæus, præcox, flore cæruleo, majori H. R. Par. *Aſter præcox, flore cæruleo, majori Mor. H. R. Bleſ.*

Aſter Autumnalis, elatior, flore cæruleo, minore H. R. Par. *Aſter Americanus, latifolius, maximus, puniceis caulibus H. L. Bat. App.*

Aſter novæ Belgiæ, latifolius, umbellatus, floribus dilutè violaceis H. L. Bat.

Aſter novæ Angliæ, altiſſimus, hirſutus, floribus omnium maximis, purpuro-violaceis Prodr. Par. Bat. & Par. Bat.

Aſter Canadenſis, ſubhirſutus, Salicis folio, ſerotinus, flore cæruleo.

Aſter ſerotinus, procerior, ramoſus, Bellidis ſylveſtris flore H. R. Par. *Aſter flore Bellidis ſylveſtris, minoris Mor. H. L. Bleſ.* 25.

Aſter ſerotinus, ramoſus, alter, flore purpuraſcente H. R. Par. *Aſter elatior, flore cæruleo, minore, Bellidis minoris Mor. H. R. Bleſ.*

Aſter novæ Belgiæ, latifolius, paniculatus, floribus ſaturatè violaceis H. L. Bat.

Aſter Africanus, ramoſus, Hyſſopi foliis, floribus cæruleis Oldenl.

Aſter Africanus, ramoſus, Hyſſopi foliis, floribus albis Oldenl.

Aſter ramoſus, annuus, Canadenſis Mor. *Bellis ramoſa, umbellifera Corn. Pluk. Almag. Bot.*

Aſter Africanus, Heliochryſi folio Oldenl.

Aſter Atticus, luteus, montanus, villoſus, magno flore C. B. Pin. 267. *Aſter montanus, flore luteo, magno, hirſutus, quibuſdam Oculus Chriſti J. B.* 2. 1046. *Aſter montanus, hirſutus Lob. Icon.* 350.

Aſter montanus, luteo magno flore C. B. Pin. 267. *Aſter montanus Lob. Icon.* 350.

Aſter luteus, radice odorâ C. B. Pin. 266. *Aſteris ſpecies, an Baccharis Col. Part.* 1. 253.

Aſter pratenſis, autumnalis, Conyzæ folio. *Conyza media, Aſteris flore luteo vel tertia Dioſcoridis C. B. Pin.* 265. *Conyza media Matthioli, flore magno, luteo, humidis locis proveniens J. B.* 2. 1050. *Conyza media Dod. Pempt.* 52.

Aſter pratenſis, Alpinus flore aureo. *Conyza aquatica, Aſteris flore aureo C. B. Prodr.* 124.

Aſter Pannonicus, lanuginoſus, luteus. *Conyza Pannonica, lanuginoſa C. B. Pin.* 265. *Aſteri montano, hirſuto, magno flore, ſive Oculo Chriſti ſimilis ſi non idem, ſive Conyza tertia Cluſii J. B.* 3. 1047. *Conyza iij. Auſtriaca Cluſ. Hiſt. xx.*

Aſter Alpinus, piloſiſſimus. *Conyza Alpina, piloſiſſima C. B. Pin.* 265. *Conyza Helenitis, piloſa Lob. Icon.* 348. *J. B.* 2. 1052.

Aſter incanus, Verbaſci folio, villoſus. *Conyza incana C. B. Pin.* 265. *Conyza Helenitis, mellita, incana Lob. Icon.* 347. *J. B.* 2. 1052.

Aſter ſaxatilis, foliis glutinoſis, villoſis & graveolentibus. *Conyza montana*

foliis glutinosis, pilosis C. B. Pin. 265. Conyza montana Myconi, folio Hyssopi vulgaris, villoso J. B. 2. 1054. Conyza montana Lugd. 1201.

Aster montanus, luteus, foliis oblongis. *Conyza montana, lutea, foliis oblongis C. B. Pin. 265. Conyza major, altera Thal. Tab.* 11.

Aster palustris, luteus, folio longiori lanuginoso. *Conyzis affinis C. B. Pin. 265. Britannica Conyzoides quibusdam, Aster Pannonicus Clusio J. B.* 2. 1047. *Britannica vera Dalechampii Lugd.* 1082.

Aster maritimus, folio tereti, crasso, tridentato. *Crithmum maritimum flore Asteris Attici C. B. Pin. 288. Crithmum marinum, tertium Matthiolo, flore luteo Buphthalmi J. B. 3. 106. Crithmum Chrysanthemum Dod. Pempt.* 706.

Aster palustris, laciniatus, luteus. *Conyza aquatica, laciniata C. B. Pin. 266. Conyza Helenitis, foliis laciniatis Lob. Icon.* 347.

Aster palustris, parvo flore globoso. *Conyza major, flore globoso C. B. Pin. 266. Conyza mediæ minor species, flore vix radiato J. B. 2. 1050. Conyza minima Dod. Pempt.* 52.

Aster maritimus, tuberosus, luteus. *Conyza marina, Lugd. 1366. J. B.* 2. 1055.

Aster montanus, luteus, Salicis glabro folio C. B. Pin. 266. *Conyza media, Monspeliensis quibusdam Asteris Attici genus, folio glabro rigido J. B.* 2. 1049. *Bubonium luteum Tabern. Icon.* 337.

Aster Conyzoides, odoratus, luteus Eyst.

Aster Alpinus, luteus, Conyzæ vulgaris folio.

Aster Verbasci folio H. R. Par. *Aster tomentosus, luteus, Verbasci folio Bocc. 60. Astero di Ragusa, con foglie di Verbasco Zan.* 33.

Aster Americanus Primulæ Veris folio, flore luteo, amplo, calyce crasso Plum.

Aster Americanus, Primulæ-Veris folio, flore singulari, purpureo Plum.

Aster Americanus, frutescens, Stœchadis Citrinæ folio, flore umbellato, aureo Plum.

Aster Americanus, Jacobææ folio amplissimo, subtus incano Plum.

Aster Æthiopicus, Stœchadis foliis, flore aureo H. L. Bat.

Aster omnium maximus, Helenium dictus. *Helenium vulgare C. B. Pin. 276. Helenium sive Enula Campana J. B. 3. 108. Helenium Dod. Pempt.* 344. *Aunée.*

Aster, à voce Græca ἀστὴρ *Stella*; nam ex Dioscoride florem habet, foliolis stellæ modo radiatis. *Lib. 4. cap. 120.*

GENUS II.

Virga aurea. *Verge dorée.*

VIRGA AUREA est plantæ genus, flore A, radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis D, corona verò X, ex semiflosculis F, componitur, embryonibus E, G, insidentibus & calyce squamoso CK, comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semen H, pappis insi- *Tab. 278.*

tructa I. His notis addendi ſunt flores L M, longa ſerie in ſummis ramulis naſcentes.

Virgæ aureæ ſpecies ſunt

Virga aurea latifolia, ſerrata C. B. Pin. 268. *Virga aurea ſive Solidago Saracenica, latifolia, ſerrata J. B. 2. 1063. Virga aurea margine crenato Dod. Pempt.* 142.

Virga aurea latifolia, ſerrata, foliis lineis albis notatis C. B. Pin. 268.

Virga aurea vulgaris, latifolia J. B. 2. 1062. *Virga aurea, anguſtifolia, minus ſerrata C. B. Pin.* 268. *Virga aurea Dod. Pempt.* 142.

Virga aurea anguſtifolia, minùs ſerrata, flore albo C. B. Pin. 268. *Symphytum petræum, iij. flore albo Tabern. Icon.* 561.

Virga aurea montana, latiore folio glabro H. R. Par.

Virga aurea montana, latiore folio hirſuto H. R. Par.

Virga aurea Alpina, Laurinis rigidioribus foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 31. Tab. 16.

Virga aurea longo molli & lanceolato folio, Alpina Bocc. Muſ. Part. 2. 34. Tab. 30.

Virga aurea anguſtifolia, paniculâ ſpecioſâ, Canadenſis H. R. Par.

Virga aurea Canadenſis, hirſuta, paniculâ minùs ſpecioſâ H. R. Par.

Virga aurea Limonii folio, paniculâ uno verſu diſpoſitâ H. R. Par. *Virga aurea Mexicana C. B. Pin. App.* 517.

Virga aurea omnium minima H. R. Par. *Virga aurea omnium minima, floribus maximis Par. Bat.*

Virga aurea Virginiana, annua Zan. 205. *Aſter Canadenſis, annuus, flore pappoſo H. R. Par. Conyza Canadenſis, annua, acris, alba, Linariæ folio Bocc. Rarior. Plant.* 85.

Virga aurea major, foliis glutinoſis & graveolentibus. *Conyza mas Theophraſti, major Dioſcoridis C. B. Pin.* 265. *Conyza major, Monſpelienſis, odorata J. B. 2.* 1053. *Conyza major Dod. Pempt.* 51.

Virga aurea major, foliis glutinoſis & graveolentibus, Gallas ferens. *Conyza major, capitata ſeu globoſa Bocc. Rarior. Plant.* 14.

Virga aurea minor, foliis glutinoſis & graveolentibus. *Conyza fœmina Theophraſti, minor Dioſcoridis C. B. Pin.* 265. *Conyza minor, vera Lob. Icon.* 346.

Virga aurea Luſitanica, fruticoſa, longiſſimo, anguſtiſſimo & glutinoſo folio.

Virga aurea patula, foliis auritis, floribus dilutè purpuraſcentibus. *Aſteriſcus latifolius, autumnalis Corn.* 64.

Virga aurea patula, foliis non auritis, floribus dilutè purpuraſcentibus. *Aſteriſcus autumnalis, alter, folio longiore H. R. Par. App.*

Virga aurea latifolia, floribus ſaturatè violaceis. *Aſter novæ Angliæ latifolius, paniculatus, floribus ſaturatè violaceis H. L. Bat.*

Virga aurea patula, foliis undulatis, floribus dilutè purpuraſcentibus. *Aſter novæ Angliæ, purpureus, Virga aurea facie & foliis undulatis Par. Bat.*

Virga aurea Tripolii floribus. *Aſter novæ Angliæ, Tripolii floribus in ſpicis longis diſpoſitis Prodr. Par. Bat.*

Virga aurea Canadensis, folio subrotundo, serrato, glabro. *Virga aurea Canadensis, Asterisci folio Par. Bat.*

Virga aurea Canadensis, latissimo folio glabro.

Virga aurea Canadensis, altissima, folio subtus incano.

Virga aurea novæ Angliæ, lato rigidoque folio Par. Bat. *Virga aurea ex nova York, foliis Symphyti majoris, hirsutis Schol. Bot.*

Virga aurea Canadensis, humilior, Linariæ folio. *Aster novæ Angliæ, Linariæ folio, Chamæmeli flore Prodr. Bat. Aster novæ Angliæ, Linariæ foliis, Chamæmeli floribus Par. Bat.*

Virga aurea Canadensis, humilior, Salicis minoris folio.

Virga aurea Americana, flore maximo, Asphodeli radice Plum.

Virga aurea, à florum colore & ordine nomen invenit.

GENUS III.

Jacobæa. *Jacobée.*

JACOBÆA est plantæ genus, flore A, radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis D, corona verò C, ex semiflosculis F, componitur, embryonibus E G, insidentibus & calyce H, tubiformi ac multifido comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I, pappis instructa K, thalamoque L, affixa. *Tab. 276.*

Jacobææ species sunt

Jacobæa vulgaris, laciniata C. B. Pin. 131. *Jacobæa vulgaris J. B. 2. 1057. Jacobæa Dod. Pempt. 642.*

Jacobæa vulgaris, foliis instar Erucæ laciniatis C. B. Pin. 131.

Jacobæa vulgaris, foliis ad Raphanum accedentibus C. B. Pin. 131.

Jacobæa altissima, Lusitanica, tenuissimè laciniata.

Jacobæa latifolia, palustris sive aquatica Raii Hist. 285.

Jacobæa Alpina, foliis subrotundis, serratis C. B. Pin. 131. *Conyza Alpina J. B. 2. 1055. Jacobæa Alpina, foliis rotundis, serratis Prodr. 69.*

Jacobæa montana, integro, rotundo folio Barr. Icon. *Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 49.*

Jacobæa montana integro sublongo folio Barr. Icon.

Jacobæa montana, Betonicæ folio Barr. Icon. *Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 49.*

Jacobæa Alpina, foliis longioribus, serratis. *Virga aurea angustifolia, serrata, sive Solidago Saracenica J. B. 2. 1063. Virga aurea angustifolia, serrata C. B. Pin. 268. Consolida aurea Tabern. Icon. 556.*

Jacobæa palustris, altissima, foliis serratis. *Conyza palustris, serratifolia C. B. Pin 266. Virga aurea sive Solidagini angustifoliæ affinis. Lingua avis Dalechampii J. B. 2. 1063. Consolida palustris Tabern. Icon. 555.*

Jacobæa pratensis, altissima, Limonii folio. *Virga aurea major vel Doria C. B. Pin. 268. Panax Chironeum Theophrasti Tabern. Icon. 871. Alisma Monspeliensium sive Doria J. B. 2. 1064.*

Jacobæa pratensis, altissima, Limonii folio, floribus densioribus. *Virga au-*

rea major, altera, ex Doria degener H. R. Par.

Jacobæa Sicula, Glasti folio. *Jacobæa Ætnea, Glasti folio leviter dentato, umbellifera H. Cathol.*

Jacobæa Chrysanthemi Cretici folio glauco,

Jacobæa tenuissimè laciniata Buphtalmi flore H. R. Par. *Jacobæa Sicula, Chrysanthemi facie Bocc. Rarior. Plant. 66.*

Jacobæa Hispanica, Rorismarini folio. *Jacobæa Crithmi littorei foliis Mor. H. R. Bles. Jacobæa Lini folio, Hispanica & Italica Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 49.*

Jacobæa multifida, umbellata, annua Bocc. Rarior. Plant. 94.

Jacobæa Senecionis folio incano, perennis Raii Hist. 285.

Jacobæa Senecionis folio Mor. R. Bles.

Jacobæa maritima, Senecionis folio crasso & lucido, Massiliensis. *Jacobæa maritima, minima, glabra, Senecionis folio, Italica Barr. Icon.*

Jacobæa Hispanica, minùs laciniata, petalis brevissimis. *Senecio folio non laciniato J B. 2. 1043. C. B. Pin. 131. Senecionis genus Myconi Lugd. 577.*

Jacobæa Pannonica, 1. Clus. Hist. xxj. *Senecio incanus, pinguis C. B. Pin. 131. Senecio hirsutus, viscidus, major, odoratus J. B. 2. 1043. Erigeron tomentosum, alterum Lob. Icon. 226.*

Jacobæa montana, lanuginosa, angustifolia, non laciniata C. B. Pin. 131. *Jacobæa Pannonica, folio non laciniato J. B. 2. 1058. Jacobæa ij. Clus. Hist. xxij.*

Jacobæa maritima, non laciniata, lanuginosa, latifolia.

Jacobæa foliis amplioribus incanis Mor. H. R. Bles.

Jacobæa maritima C. B. Pin. 131. *Jacobæa marina sive Cineraria J. B. 2. 1058. Marina Jacobæa & Artemisia marina Neotericorum sive Cineraria Lob. Icon. 227.*

Jacobæa maritima sive Cineraria latifolia C. B. Pin. 131. *Prodr. 69.*

Jacobæa ex maritimo semine degener H. R. Par.

Jacobæa Alpina, Absinthii folio, humilior. *Chrysanthemum Alpinum, incanum, foliis laciniatis C. B. Pin. 134. Chrysanthemum Alpinum, Judenbergense, Jacobææ affine J. B. 2. 1058. Chrysanthemum Alpinum, 1. Clus. Hist. 333. Jacobæa Alpina, pumila Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 8.*

Jacobæa incana, Pyrenaica, saxatilis & latifolia.

Jacobæa integro & crasso Hieracii folio. *Doronicum integro & crasso Hieracii folio Bot. Monsp. App.*

Jacobæa Pyrenaica, Persicæ folio. *Doronicum Pyrenaicum, Persicæ folio, glabrum Schol. Bot.*

Jacobæa foliis Ferulaceis, flore majore. *Chrysanthemum Hispanicum, tenuifolium Mor. H. R. Bles.*

Jacobæa foliis Ferulaceis flore minore. *Chrysanthemum Alpinum, foliis Abrotoni multifidis C. B. Pin. 134. Chrysanthemum Alpinum, ij. Clus. Hist. 334. Chrysanthemum Alpinum, Etscherianum, Jacobææ affine J. B. 2. 1058.*

Jacobæa Africana, frutescens, Abrotoni folio Oldenl.

Jacobæa Africana, frutescens, Hormini folio Oldenl.
Jacobæa Africana, Sonchi folio Oldenl.
Jacobæa Africana, Dentis Leonis folio Oldenl.
Jacobæa Africana, Absinthii foliis Oldenl.
Jacobæa Africana, foliis integris, undulatis & crispis Oldenl.
Jacobæa Africana, laciniata, latifolia, flore purpureo Oldenl.
Jacobæa Africana, laciniata, angustifolia, flore purpureo Oldenl.
Jacobæa Africana, radice tuberosâ H. L. Bat. App. *Jacobææ affinis radice tuberosa, Capitis Bonæ Spei Breyn. Cent.* 1. 138.
Jacobæa Americana, arborescens, Helenii folio lucido Plum.
Jacobæa Americana, foliis Salicis ad margines villosis Plum.
Jacobæa Americana, humi fusa, Hyperici foliis Plum.
Jacobæa quasi flos Sancti Jacobi.

GENUS IV.

Tussilago. *Pas d'Asne.*

TUSSILAGO est plantæ genus flore A, radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis D, corona verò C, ex semiflosculis F, componitur, embryonibus E, G, insidentibus & calyce L, multifido comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I, pappis instructa H, thalamoque K, affixa. His notis addendum est flores priùs quàm folia nasci. *Tab. 276.*

Tussilaginis speciem unicam novi.

Tussilago vulgaris C. B. Pin. 197. *Tussilago J. B.* 3. 563. *Bechium sive Farfara Dod. Pempt.* 596.

Tussilago, à sedanda tussi.

GENUS V.

Doronicum. *Doronic.*

DORONICUM est plantæ genus, flore A, radiato, cujus scilicet discus X, ex plurimis flosculis B, corona verò Z, ex semiflosculis C, componitur, embryonibus D, E, insidentibus & calyce F, pelviformi & multifido comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina G, pappis instructa K, thalamoque I, affixa. *Tab. 277.*

Doronici species sunt

Doronicum radice dulci C. B. Pin. 184. *Doronicum folio subrotundo, serrato J. B.* 3. 17. *Doronicum iij. Austriacum, ij. Clus. Hist. xvij.*

Doronicum radice Scorpii brachiata C. B. Pin. 184. *Doronicum brachiata radice, Cancri forcipularum ritu Lob. Icon.* 649.

Doronicum radice Scorpii C. B. Pin. 184. *Doronicum latifolium Clus. Hist. xvj.*

Doronicum Plantaginis folio C. B. Pin. 184. *Doronicum folio ferè Plantaginis oblongo J. B.* 3. 18. *Doronicum minus officinarum Lob. Icon.* 649.

Doronicum Plantaginis folio, alterum C. B. Pin. 185. *Doronicum Germanicum, foliis ſemper ex adverſo naſcentibus, villoſis J. B.* 3. 19. *Aliſma Matthioli ſeu Plantago montana Ejuſd.* 3. 20. *Damaſonium* 1. *Dioſcoridis Tabern. Icon.* 738.

Doronicum longifolium, hirſutie aſperum C. B. Pin. 185. *Doronici ſpecies ex Horto Ferrarienſi, folio longo, hirſuto J. B.* 3. 19. *Doronicum ij. Auſtriacum* 1. *Cluſ. Hiſt. xvij.*

Doronicum latifolium, magno flore C. B. Pin. 185. *Doronicum folio lato, flore magno J. B.* 3. 17. *Doronicum iiij. Stiriacum Cluſ. Hiſt. xvij.*

Doronicum maximum, foliis caulem amplexantibus C. B. Pin. 185. *Doronicum maximum foliis Hyoſcyami Peruviani modo caulem amplectentibus J. B.* 3. 18. *Doronicum vij. Auſtriacum iij. Cluſ. Hiſt. xix.*

Doronicum nigra radice, Campoclarenſe Col. Part. 2. 36.

Doronicum Plantaginis folio, Luſitanicum.

Doronicum differt à Jacobæâ calycis formâ unde *Doronicum Pyrenaicum Perſicæ foliis, glabrum Scol. Bot.* ad Jacobæam revocandum exiſtimo.

SECTIO II.

De Herbis, flore radiato, ſeminibus capitulo foliato inſtructis.

GENUS I.

Tagetes. *Oeillet d'Inde.*

Tab. 278. TAGETES eſt plantæ genus, flore A, radiato, cujus ſcilicet diſcus B, ex plurimis floſculis D, E, F, multifariam inciſis; corona verò C, ex ſemifloſculis G, componitur, embryonibus H, I, K, L, inſidentibus & calyce M N, monophyllo & tubulato comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina P, angulata, capitulo foliato R, inſtructa, & thalamo O Q, affixa: occurrunt plerique flores ex floſculis fiſtuloſis S T, compoſiti.

Tagetis ſpecies ſunt

Tagetes maximus, rectus, flore ſimplici, ex luteo pallido J. B. 3. 100. *Tanacetum Africanum majus ſimplici flore C. B. Pin.* 133. *Flos Africanus, major, ſimplici flore Tabern. Icon.* 13.

Tagetes maximus, rectus, flore maximo, multiplicato J. B. 3. 100. *Tanacetum ſive Flos Africanus major, flore pleno C. B. Pin.* 132. *Flos Africanus major, aureus, multiflorus Tabern. Icon.* 13.

Tagetes Indicus, minor, ſimplici flore, ſive Caryophyllus Indicus ſive Flos Africanus J. B. 39. 8. *Tanacetum Africanum ſeu Flos Africanus, minor C. B. Pin.* 133. *Flos Africanus minor, flore ſimplici Tabern. Icon.* 12.

Tagetes Indicus, minor, multiplicato flore J. B. 3. 99. *Flos Africanus, minor, multiflorus Tabern. Icon.* 12. *Tanacetum Africanum ſive Flos Africanus minor, flore pleno C. B. Pin.* 133.

Tagetes Indicus, minor, flore pleno, luteo-rubeſcente. *Caryophyllus Indicus*

dicus, plenus, flore luteo-rubeſcente, minor Eyſt.

Tagetes Indicus, medius, flore luteo-pallido J. B. 3. 99.

Tagetes Indicus, medius, flore luteo, multiplicato H. L. Bat.

Tagetes Indicus, flore ſimplici, fiſtuloſo H. L. Bat. *Tanacetum ſive Flos Mexicanus, flore fiſtuloſo, ſimplici C. B. Pin.* 133. *Caryophyllus Mexicanus, flore fiſtuloſo ſimplici Col. Part.* 2. 46.

Tagetes Indicus, flore fiſtuloſo, duplicato H. L. Bat. *Tanacetum ſive Flos Mexicanus, flore fiſtuloſo, pleno C. B. Pin.* 133. *Caryophyllus Mexicanus, alter, polyanthos, fiſtuloſo flore Col. Part.* 2. 48.

Tagetes Indicus, minimus, flore ſericea hirſutie obſito H. L. Bat. *Tanacetum Africanum, minimum, ſericea hirſutie obſitum C. B. Pin.* 133. *Caryophylli Hiſpani dicti varietas ſeptima & octava Col. Deſcript. Part.* 2. 47.

Tagetes foliis tenuiſſimè diviſis. *Tanacetum Africanum, foliis tenuiſſimè diviſis C. B. Pin.* 133. *Caryophylli Hiſpani dicti varietas nona Col. Deſcript. Part.* 2. 47.

Tagetis ſpecies flore fructuque carentes foliis fœtidis & ad nervum ferè inciſis dignoſci ſolent.

GENUS II.

Corona Solis. *Soleil.*

CORONA SOLIS eſt plantæ genus, flore A, radiato, cujus ſcilicet diſcus B, ex plurimis floſculis D, corona verò C, ex ſemifloſculis F, componitur, embryonibus E, G, inſidentibus, foliolis H, N, imbricatis inter ſe diſtinctis, & calyce I, ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina K, duobus foliolis L, inſtructa. *Tab.* 27●.

Coronæ Solis ſpecies ſunt

Corona Solis Tabern. Icon. 763. *Helenium Indicum, maximum C. B. Pin.* 276. *Herba maxima J. B.* 3. 107.

Corona Solis ij. Tabern. Icon. 763. *Helenium Indicum, ramoſum C. B. Pin.* 277. *Chryſanthemum Canadenſe, latifolium, humilius Mor. H. R. Bleſ.*

Corona Solis maxima, ſemine albo, cinereo & ſtriato. *Helenium Indicum, ramoſum, ſemine albo, cinereo & ſtriato H. R. Par.*

Corona Solis perennis, flore & ſemine maximis. *Helenium Indicum, flore & ſemine maximis, perennis H. L. Bat.* 142.

Corona Solis minor, fœmina Tabern. Icon. 764. *Helenium Indicum, minus C. B. Pin.* 277.

Corona Solis parvo flore, tuberosâ radice. *Helianthemum Indicum tuberoſum C. B. Pin.* 277. *Flos Solis Farneſianus, Aſter Peruanus, tuberoſus Col. Part.* 2. 13. *Taupinambours.*

Corona Solis parvo flore, radice oblonga. *Helenium Indicum, tuberoſum, radice oblonga Mor. H. R. Bleſ.*

Corona Solis latifolia, altiſſima. *Chryſanthemum Canadenſe, latifolium, altiſſimum Mor. H. R. Bleſ.*

Corona Solis altissima, caule alato. *Chrysanthemum Canadense, bidens, alato caule Mor. H. R. Bles.*

Corona Solis Rapunculi radice. *Chrysanthemum Canadense, Rapunculi radice strumosum vulgo H. L. Bat. Helenium Canadense, altissimum, Vosacan dictum H. R. Par.*

Corona Solis amplissimo folio, minore flore. *Corona Solis minor Tabern. Icon.* 764.

Corona Solis Trachelii folio, radice repente. *Chrysanthemum Virginianum, Plantaginis rugosis foliis, radice repente Pluk. Almag. Bot.*

Corona Solis altissima, Virgæ aureæ foliis. *Chrysanthemum Scrophulariæ foliis, Americanum Pluk. Phytog. Tab.* 22. *fig.* 1.

Corona Solis angustifolia, repens, flore dilutè luteo. *Chrysanthemum Virginianum, angustiori folio, repens, flore sulphureo Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab.* 21. *fig.* 2.

Corona Solis Salicis folio, alato caule. *Aster luteus, alatus Corn.* 62.

Corona Solis Americana, frutescens, Lychnidis folio, flore luteo Plum.

Corona Solis Americana, frutescens, Laureolæ folio, flore luteo Plum.

Corona Solis Americana, maritima, humilis, folio carnoso, tricuspidi, flore luteo Plum.

Corona Solis foliis profundè incisis. *Solis flos minor Lob. Icon.* 593.

Corona Solis foliis amplioribus, laciniatis. *Chrysanthemum Americanum, laciniato folio, majus Mor. H. R. Bles.*

Corona Solis foliis angustioribus, laciniatis. *Chrysanthemum Americanum, laciniato folio obscuriùs virenti, minus Mor. H. R. Bles. Aconitum Helianthemum, Canadense Corn.* 178.

Corona Solis novæ Angliæ, folio amplissimo, trifido.

Corona Solis, à floris formâ & colore nomen invenit.

SECTIO III.

De Herbis, flore radiato, semine pappis & capitulis foliosis carente.

GENUS I.

Bellis. *Pâquerete.*

Tab. 280.

BELLIS est plantæ genus, flore A, radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis D, corona verò C, ex semiflosculis F, componitur, embryonibus E G, insidentibus & calyce H, simplici ac multifido comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I, thalamo ut plurimùm pyramidato K L, affixa.

Bellidis species sunt

Bellis sylvestris, media, caule carens C. B. Pin. 261. *Bellis sylvatica J. B.* 3. 114. *Bellis sylvestris Dod. Pempt.* 265.

Bellis ſylveſtris, minor C. B. Pin. 261. *Bellis minor, ſylveſtris, ſpontanea J. B.* 3. 111. *Bellis minor, ſylveſtris Tabern. Icon.* 328.

Bellis ſylveſtris, minor, flore mixto Eyſt.

Bellis minor, ſylveſtris, flore cæruleo H. Edinb.

Bellis ſylveſtris, minor, flore pleno, rubro Eyſt.

Bellis caule bipedali, nudo, foliis magnis, latis, floribus rubris & albis, Alpina Mentz. Pug.

Bellis foliis parvis, floribus albis, Alpina Mentz. Pug.

Bellis minima, annua Triumf. 82.

Bellis maritima, minima, Roris Solis folio, Cyrnæa Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 107.

Bellis hortenſis, flore pleno, eoque magno, albo C. B. Pin. 261. *Bellis hortenſis ſive flore multiplicato J. B.* 3. 113.

Bellis hortenſis, flore pleno, eoque magno, incarnato C. B. Pin. 261.

Bellis hortenſis, flore pleno, eoque magno, rubro C. B. Pin. 261.

Bellis hortenſis, flore pleno, eoque magno, vario C. B. Pin. 261. *Bellis multiplici flore variegato Lob. Icon.* 477.

Bellis hortenſis, flore pleno, eoque parvo C. B. Pin. 261. *Bellis minor, hortenſis Tabern. Icon.* 328.

Bellis hortenſis, flore pleno, eoque parvo, rubro C. B. Pin. 261. *Bellis minor, hortenſis, flore rubro Tabern. Icon.* 327.

Bellis hortenſis, prolifera C. B. Pin. 262. *Bellis hortenſis, ſuaverubens, viridiſque prolifera Lob. Icon.* 477.

Bellis nova, ſuaverubens, umbellifera Belgarum H. R. Par.

Bellis hortenſis, flore herbaceo Mor. H. R. Bleſ.

Bellis hortenſis, rubra, flore multiplici, fiſtuloſo H. R. Par.

Bellis hortenſis, flore albo, bullato H. R. Par.

Bellidis ſpecies flore fructuque carentes foliis ſubrotundis, ad oram inciſis densè naſcentibus dignoſci ſolent.

GENUS II.

Chryſanthemum.

CHRYSANTHEMUM eſt plantæ genus, flore radiato A, D, cujus ſcilicet diſcus B, E, ex plurimis floſculis G, L; corona verò C, F, ex ſemifloſculis I, N, componitur, embryonibus G, M, K, O, inſidentibus & calyce P, ſemiſphærico ac ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina plerumque angulata aut ſtriata Q R, vel tenuia & acuta S. *Tab.* 280.

Chryſanthemi ſpecies ſunt

Chryſanthemum foliis Matricariæ C. B. Pin. 134. *Chryſanthemum majus, folio valde laciniato, flore croceo J. B.* 3. 104. *Chryſanthemum Matthioli, Chalcitis Tabern. Icon.* 125.

Chryſanthemum majus, folio profundiùs laciniato, magno flore C. B. Pin. 134. *Chryſanthemum Creticum Cluſ. Hiſt.* 335.

Chryſanthemum Creticum, petalis florum fiſtuloſis.

Chryſanthemum Creticum, flore polypetalo, ſive pleno H. Cathol. Supp. 2. 18.

Chryſanthemum flore partim candido, partim luteo C. B. Pin. 134. *Chryſanthemum Creticum, mixtum Eyſt.*

Chyrſanthemum flore pleno, partim candido, partim luteo.

Chryſanthemum majus, alterum, ſulphureo magno flore H. R. Par.

Chryſanthemum alterum, foliis tenuiùs diſſectis & geniculis rubentibus H. R. Par.

Chryſanthemum majus, folio in minores lacinias diviſo C. B. Pin. 134. *Chryſanthemum ij. Cluſ. Hiſt.* 334. *J. B.* 104.

Chryſanthemum folio minùs ſecto, glauco J. B. 3. 105. *Bellis lutea, foliis profundè inciſis, major C. B. Pin.* 262. *Chryſanthemum ſegetum Lob. Icon.* 552.

Chryſanthemum ſegetum, flore ſulphurei coloris.

Chryſanthemum latifolium J. B. 3. 105. *Chryſanthemum Myconi Lugd.* 873. *Bellis lutea, foliis ſubrotundis C. B. Pin.* 262.

Chryſanthemum parvum ſive Bellis lutea, parva, latifolia J. B. 3. 105.

Chryſanthemum Luſitanicum, Agerati folio.

Chryſanthemum Luſitanicum, foliis anguſtis, dentatia.

Chryſanthemum Americanum, humile, Ranunculi folio Plum.

Chryſanthemum à vocibus Græcis χρυσὸς, *aurum*, & ἄνθεμον *Flos*; quaſi dicas *Florem aureum.*

GENUS III.

Leucanthemum. *Marguerite.*

LEUCANTHEMUM eſt plantæ genus, à Chryſanthemo diverſum, ſolo ſemifloſculorum colore, qui omnino candicant.

Leucanthemi ſpecies ſunt

Leucanthemum vulgare. *Bellis ſylveſtris, caule folioſo, major C. B. Pin.* 261. *Bellis major Dod. Pempt.* 265. *J. B.* 3. 114.

Leucanthemum vulgare, caule villis caneſcente. *Bellis ſylveſtris, caule folioſo, hirſuto, major, acutiore folio C. B. Pin.* 261.

Leucanthemum Alpinum, majus, rigido folio. *Bellis Alpina, major, rigido folio C. B. Pin.* 261. *Prodr.* 120. *Bellis Alpina, major, foliis anguſtis, rigidis J. B.* 3. 115.

Leucanthemum montanum, majus, folio acuto. *Bellis montana, major, folio acuto C. B. Pin.* 261. *Prodr.* 121. *Bellidis Alpinæ alia ſpecies minor, folio non rigido J. B.* 3. 115.

Leucanthemum montanum, folio obtuſo, crenato. *Bellis montana, folio obtuſo, crenato C. B. Pin.* 261. *Prodr.* 121.

Leucanthemum, radice repente, foliis latioribus ſerratis. *Bellis radice repente, foliis latioribus, ſerratis Mor. H. R. Bleſ.*

Leucanthemum montanum, minus. *Bellis montana, minor J. B.* 3. 115.

Leucanthemum montanum, foliis Chryſanthemi *Bellis Tanaceti folio Pilleſ.* 61. *Bellis montana, major, foliis Chryſanthemi Cretici anguſtioribus Bot. Monſp. App.*

Leucanthemum Gramineo folio. *Bellis montana, Gramineis foliis Bot. Monsp. App.*

Leucanthemum latiſſimo folio, flore maximo.

Leucanthemum Alpinum, foliis Coronopi.

Leucanthemum Alpinum, foliis profundè inciſis.

Leucanthemum Pyrenaicum, minimum, multifido incano folio.

Leucanthemum Luſitanicum, argenteo laciniato folio.

Leucanthemum Canarienſe, foliis Chryſanthemi, Pyrethri ſapore.

Leucanthemum, à vocibus Græcis λευκὸς, *albus*, & ἄνθεμον *Flos* quaſi *Flos albus*.

GENUS IV.

Matricaria. *Matricaire.*

MATRICARIA eſt plantæ genus, flore A, plerumque radiato, cujus diſcus B, ex plurimis floſculis D, corona verò C, ex ſemifloſculis F, componitur, embryonibus E, G, inſidentibus & calyce I, ſemiſphærico & ſquamoſo, comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina H, oblonga, thalamo K, affixa. His notis addendum eſt flores quaſi per faſciculos naſci & folia multifariam ac veluti per conjugationes ſecari. *Tab.* 281.

Matricariæ ſpecies ſunt

Matricaria vulgaris ſeu ſativa C. B. Pin. 133. *Matricaria vulgò minus Parthenium J. B.* 3. 129. *Artemiſia tenuifolia Tabern. Icon.* 8.

Matricaria vulgaris, ſeu ſativa, caulibus rubentibus H. L. Bat.

Matricaria ſylveſtris, flore toto luteo C. B. Pin. 133.

Matricaria odoratior C. B. Pin. 134. *Matricaria odorata J. B.* 3. 130. *Artemiſia tenuifolia, odorata Tabern. Icon.* 9.

Matricaria flore pleno C. B. Pin. 134. *J. B.* 3. 130. *Artemiſia tenuifolia, flore pleno Tabern. Icon.* 9.

Matricaria foliis florum albis, triplici ſerie radiatis H. R. Par.

Matricaria foliis florum fiſtuloſis H. R. Par.

Matricaria foliis elegantiſſimè criſpis & petalis florum fiſtuloſis.

Matricaria petalis marginalibus, planis, diſcoidibus, fiſtuloſis H. L. Bat.

Matricaria flore aphyllo H. R. Par. *Matricaria bullatis floribus aureis Park. Theat.* 83.

Matricaria Tanaceti folio, flore majore, ſemine umbilicato. *Tanacetum montanum, inodorum, flore majore C. B. Pin.* 132. *Tanacetum inodorum,* 1. *Cluſ. Hiſt.* 338.

Matricaria Tanaceti folio, flore minore, ſemine umbilicato. *Tanacetum montanum, inodorum, minore flore C. B. Pin.* 132. *Tanacetum inodorum, ij. Cluſ. Hiſt.* 338.

Matricaria Pyrenaica, Buphthalmi folio.

Matricaria Americana, Ambroſiæ folio, parvo flore albo.

Matricaria, à Matrice ſeu fœmina, cujus morbis auxiliari exiſtimatur.

GENUS V.

Chamæmelum. *Camomille.*

Tab. 281. CHAMÆMELUM eſt plantæ genus, flore A, plerumque radiato, cujus ſcilicet diſcus B, ex plurimis floſculis D, corona verò C, ex ſemifloſculis F, componitur, embryonibus E, G, inſidentibus & calyce H, ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina K, thalamo I, affixa. His notis addenda ſunt folia in tenuiſſimas lacinias diviſa, totiuſque plantæ facies.

Chamæmeli ſpecies ſunt

Chamæmelum vulgare, leucanthemum Dioſcoridis C. B. Pin. 135. *Chamæmelum vulgare, amarum J. B. 3. 116. Chamæmelum vulgare Dod. Pempt. 257.*

Chamæmelum nobile ſive leucanthemum, odoratius C. B. Pin. 135. *Chamæmelum odoratiſſimum, repens, flore ſimplici J. B. 3. 118. Chamæmelum odoratum Dod. Pempt. 260.*

Chamæmelum nobile, flore multiplici C. B. Pin. 135. *Chamæmelum Romanum, flore multiplici Tabern. Icon. 19. Chamæmelum repens, odoratiſſimum, perenne, flore multiplici J. B. 3. 119.*

Chamæmelum luteum, capitulo aphyllo C. B. Pin. 135. *Chamæmelum aureum, peregrinum, capitulo ſine foliis J. B. 3. 119. Anthemis, Chryſanthemon Herbariorum Lob. Icon. 771.*

Chamæmelum inodorum C. B. Pin. 135. *Chamæmelum inodorum ſive Cotula non fœtida J. B. 3. 120. Cotula Tabern. Icon. 21.*

Chamæmelum inodorum, flore pleno H. R. Par.

Chamæmelum fœtidum C. B. Pin. 135. *Chamæmelum fœtidum ſive Cotula fœtida J. B. 3. 120. Cotula alba Dod. Pempt. 258.*

Chamæmelum fœtidum, flore pleno.

Chamæmelum fœtidum, marinum J. B. 3. 121.

Chamæmelum maritimum Dalechampii Lugd. 1394. *Matricaria maritima C. B. Pin. 134. Chamæmelum marinum J. B. 3. 122.*

Chamæmelum leucanthemum, incanum, Hiſpanicum, minus C. B. Pin. 136. *Prodr. 70.*

Chamæmelum Alpinum, Abrotoni folio. *Abſinthium montanum, Chamæmeli flore magno C. B. Pin. 140. Abſinthium montanum, flore Chamæmeli J. B. 3. 184. Abſinthium montanum Col. Phytob. 24.*

Chamæmelum majus, folio tenuiſſimo, caule rubente H. R. Monſp.

Chamæmelum majus, folio tenuiſſimo, caule rubente, flore pleno.

Chamæmelum Alpinum, magno flore, tenuiſſimo folio, inodorum.

Chamæmelum montanum, Millefolii folio.

Chamæmelum maritimum, Abſinthii folio.

Chamæmelum ſegetum, odoratum, Abſinthii folio breviore.

Chamæmelum Sophiæ folio. *Anthemis craſſis Sophiæ foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 150. Anthemis Sophiæ foliis Ejuſd. Tab. 110.*

Chamæmelum à vocibus χαμαὶ *humi*, & μῆλον *Pomum*, quaſi Pomum humile; nonnullæ enim Chamæmeli ſpecies Pomum redolent.

GENUS VI.

Cotula.

COTULA est plantæ genus, flore A, nunc radiato, nunc flosculoso, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis C, corona verò E, (si adsit) ex semiflosculis F, componitur, embryonibus DH, insidentibus & calyce H, plerumque squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I, plana, cordiformia & quasi alata K. *Tab. 282.*

Cotulæ species sunt

Cotula flore luteo, radiato. *Buphthalmum Cotulæ folio C.B. Pin.* 134. *Buphthalmum tenuifolium, folio Millefolii ferè J.B.* 3. 124. *Buphthalmon alterum, folio & facie Cotulæ fœtidæ Lob. Icon.* 772.

Cotula flore luteo, nudo. *Chrysanthemum Valentinum Clus. Hist.* 332. *Buphthalmo tenuifolio simile, Chrysanthemum Valentinum Clusii J.B.* 3. 125.

Cotula Lusitanica, humilior & supina.

Cotula Africana, calyce eleganti, cæsio. *Chamæmelum Æthiopicum, lanuginosum Breyn. Cent.* 1. 73.

GENUS VII.

Buphthalmum *Oeil de Bœuf.*

BUPHTHALMUM est plantæ genus, flore A, radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis C, foliolo imbricato H, inter se distinctis: corona verò E, ex semiflosculis F, componitur, embryonibus D G, insidentibus & calyce I, squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina plerumque tenuia & angulosa K. His notis addenda est totius plantæ facies. *Tab. 282.*

Buphthalmi speciem unicam novi.

Buphthalmum Tanaceti minoris foliis C. B. Pin. 134. *Chamæmelum Chrysanthemum quorundam J. B.* 3. 122. *Buphthalmum vulgare, Chrysanthemo congener Clus. Hist.* 332.

Buphthalmum Tanaceti minoris folio, flore albo.

Buphthalmum differt à Matricaria floribus, qui plerumque singulares sunt, à Bellide & à Chamæmelo foliis, quæ Tanaceti modo quasi per conjugationes secantur.

Buphthalmum, à vocibus Græcis βοῦς *Bos*, & ὀφθαλμὸς *Oculus*; quasi diceres oculum bovillum: *Flores enim* (ut ait Dioscorides) *habet melinos, oculorum similitudine: unde & herba nomen traxit.* *Lib. 2. cap. 156.*

GENUS VIII.

Millefolium. *Mille-feuille.*

MILLEFOLIUM est plantæ genus, flore A, radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis D, corona verò ex semiflosculis F, componitur, embryonibus E G, insidentibus, & calyce H, squamoso & ferme cilyndraceo com- *Tab. 283.*

prehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina I, tenuia. His notis addendum eſt folia tenuiter ſecari, floreſque in faſciculos denſos naſci.

Millefolii ſpecies ſunt

Millefolium maximum, umbellâ albâ C. B. Pin. 140. *Prodr.* 72.

Millefolium vulgare, album C. B. Pin. 140. *Millefolium Stratiotes, pennatum, terreſtre J. B.* 3. 136. *Millefolium ſive Achillæa Dod. Pempt.* 100.

Millefolium purpureum, majus C. B. Pin. 140. *Millefolium rubro colore Cluſ. Hiſt.* 331.

Millefolium vulgare, purpureum, minus C. B. Pin. 140. *Millefolium purpurei floris Dod. Pempt.* 100.

Millefolium nobile Trag. 476. *Tanacetum minus, album, odore Camphoræ ſive Achillæa Dioſcoridis C. B. Pin.* 132. *Achillæa Millefolia, odorata J. B.* 3. 140.

Millefolium odoratum, Monſpelienſe Pillet. 271. *Millefolium odoratum, minus, Monſpelienſium Mor. H. R. Bleſ. & H. R. Par.*

Millefolium Alpinum, incanum, carneo flore C. B. Pin. 140. *Millefolium Alpinum Cluſio, parvum, nonnihil incanum, carneum J. B.* 3. 138. *Millefolium Alpinum Cluſ. Hiſt.* 331.

Millefolium Alpinum, incanum, flore ſpecioſo J. B. 3. 138.

Millefolium tomentoſum, luteum C. B. Pin. 140. *J. B.* 3. 138. *Stratiotes Millefolia, flavo flore Cluſ. Hiſt.* 330.

Lib. 4. *cap.* 115. Millefolium, Græcis μυριόφυλλον, à multiplici foliorum diviſurâ appellatum eſt: *nam* (ut ait Dioſcorides) *foliis eſt Fœniculi ſimilibus, iiſque plurimis; unde & nomen accepit.*

GENUS IX.

Ptarmica.

Tab. 283. PTARMICA eſt plantæ genus, flore A, radiato, cujus ſcilicet diſcus B, ex plurimis floſculis C, corona verò E, ex ſemifloſculis F, componitur, embryonibus D G, inſidentibus & calyce I, ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina tenuia H. His notis addenda ſunt folia vel denticulata vel in amplas lacinias diviſa, & à Millefolii inciſuris aliena.

Ptarmicæ ſpecies ſunt

Ptarmica vulgaris, folio longo, ſerrato, flore albo J. B. 3. 147. *Dracunculus pratenſis, ſerrato folio C. B. Pin.* 98. *Draco ſylveſtris ſive Ptarmice Dod. Pempt.* 710.

Ptarmica vulgaris, pleno flore Cluſ. Hiſt. xij. *Dracunculus pratenſis, flore pleno C. B. Pin.* 98.

Ptarmica Alpina, foliis anguſtis, partim ſerratis, partim integris Bocc. Muſ. Part. 2. 107. *Ptarmica Alpina Ejuſd. Tab.* 85.

Ptarmica incana, humilis, foliis laciniatis, Abſinthii æmulis H. L. Bat. *Abſinthium Alpinum, umbelliferum, latifolium C. B. Pin.* 139. *Abſinthium albis floribus, capitulis ſquamoſis J. B.* 3. 183. *Abſinthium Alpinum, umbelliferum Cluſ. Hiſt.* 340.

Ptarmica

Ptarmica Cretica, frutescens, Santolinæ facie. *Millefolium incanum, Creticum C. B. Pin.* 140. *Millefolium incanum, Creticum sive Millefolium Dioscoridis Prodr.* 72. *Millefolium Creticum J. B.* 2.139. *Abrotonum fœmina, incanum, albo Achilleæ flore, Creticum Bocc. Mus. Part.* 2. *Tab.* 34.

Ptarmica Alpina, Tanaceti foliis flore purpureo. *Millefolium montanum, purpureum, Tanaceti foliis A. R. Par.* 101.

Ptarmica lutea, suaveolens. *Ageratum foliis serratis C. B. Pin.* 221. *Ageratum plerisque, Herba Julia quibusdam J. B.* 3. 142. *Balsamita minor Dod. Pempt.* 295.

Ptarmica lutea, suaveolens, corymbis longioribus & magis compactis. *Ageratum foliis serratis, corymbis longioribus & magis compactis C. B. Pin.* 221.

Ptarmica Alpina, foliis profundè incisis. *Ptarmica Alpina, Millefolii folio Bocc. Mus. Part.* 2. 144. *Ptarmica Millefolii foliis Ejusd. Tab.* 101. *Dracunculus pratensis, alter, Alpinus, foliis Agerati H. R. Par.*

Ptarmica Alpina, Matricariæ foliis Triumf. 83. *Bocc. Mus. Part.* 2. 150. *Ptarmica Matricariæ foliis Ejusd. Tab.* 110.

Ptarmica Alpina, altissima, corymbis è luteo albicantibus. *Agerato Mesues cognata procerior, corymbis è luteo albicantibus H. R. Par.*

Ptarmica Alpina, altera, floribus minus compactis. *Agerato Mesues cognata altera, floribus minus compactis H. R. Par.*

Ptarmica Virginiana, folio Helenii Mor, H.R. Bles. *Ptarmica Virginiana, Scabiosæ Austriacæ foliis indissectis Pluk. Phytog. Tab.* 53. *fig.* 5.

Ptarmica à voce Græca πταρμὸς *Sternutatio.* Ptarmica (inquit Dioscorides) *Lib.* 2. *cap.* 192. in cacumine capitulum habet uti Anthemidis, parvum, rotundum, acri odore, sternutamenta ciens, unde etiam nomen accepit.

GENUS X.

Asteriscus.

ASTERISCUS est plantæ genus, flore A, radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis C: corona verò E, ex semiflosculis F, componitur, embryonibus D G, insidentibus, & calyce stellato florem superante I K L M N O P, comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina Q, plana & plerumque marginata R. *Tab.* 283.

Asterisci species sunt

Asteriscus annuus, foliis ad florem rigidis. *Aster luteus, foliolis ad florem rigidis C. B. Pin.* 266. *Aster Atticus, Massilioticus Tabern. Icon.* 861.

Asteriscus annuus, foliis ad florem rigidis, flore sulphurei coloris. *Chrysanthemum Asteris facie, foliis ad florem rigidis, flore sulphureo H. L. Bat. App.*

Asteriscus annuus, foliis ad florem rigidis, flore minori, elatior. *Chrysanthemum Asteris facie, foliis ad florem rigidis, flore minore, elatius H. L. Bat. App.*

Asteriscus annuus, foliis ad florem rigidis, flore minimo, humilior. *Chry-*

ſanthemum Aſteris facie, foliis ad florem rigidis, flore minimo, humilius H. L. Bat. App.

Aſteriſcus maritimus, annuus, patulus. *Aſter luteus, ſupinus C. B. Pin.* 167. *Aſter Atticus, luteus, ſupinus, ſpinoſus J. B.* 2. 1045. *Aſter Atticus, ſupinus Dod. Pempt.* 266.

Aſteriſcus aquaticus, annuus, patulus. *Aſter annuus, Attico luteo ſimilis, foliis ad florem mollibus Bot. Monſp.*

Aſteriſcus maritimus, perennis, patulus. *Aſter ſupinus, lignoſus, Siculus, Conyzæ odore Bocc. Muſ. Part.* 2. 161. *Aſter ſupinus, lignoſus Ejuſd. Tab.* 129.

Aſteriſcus à voce Græca ἀστερίσκος *exigua ſtella*, à floris formâ.

SECTIO IV.

De Herbis flore radiato, ſeminibus in capſula reconditis.

GENUS I.

Caltha. *Souci.*

Tab. 284.

CALTHA eſt plantæ genus, flore A, radiato, cujus diſcus B, ex pluri- mis floſculis C, corona verò E, ex ſemifloſculis F, componitur, embryonibus D G, inſidentibus & calyce H, comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in capſulas plerumque incurvas K L, & marginatas M N, ſemine fœtas, O, ut plurimùm oblongo I.

Calthæ ſpecies ſunt

Caltha vulgaris, flore pallido C. B. Pin. 275. *Caltha flore ſimplici J. B.* 3. 101. *Calendula Dod. Pempt.* 254.

Caltha vulgaris flore citrino C. B. Pin. 275.

Caltha vulgaris, flore rufo C. B. Pin. 275.

Caltha polyanthos, maxima C. B. Pin. 275. *Calendula multiflora, maxima Tabern. Icon.* 231.

Caltha polyanthos, major C. B. Pin. 275. *Caltha flore pleno J. B.* 3. 101. *Calendula lutea, flore pleno Eyſt.*

Caltha polyanthos, major, flore aureo C. B. Pin. 276. *Calendula polyanthos, flore aureo Tabern. Icon.* 332.

Caltha polyanthos, major, flore melino C. B. Pin. 276. *Calendula ſativa, polyanthos, melina Tabern. Icon.* 333.

Caltha floribus reflexis C. B. Pin. 276. *Calendula multiflora, orbiculata Tab. Icon.* 333.

Caltha prolifera, majoribus floribus C. B. Pin. 276. *Caltha prolifera J. B.* 3. 102. *Calendula prolifera*, 1. *Tabern. Icon.* 334.

Caltha prolifera, majoribus floribus, flore melino H. R. Par.

Caltha prolifera, minoribus floribus C. B. Pin. 276. *Calendula prolifera, iſa Tabern. Icon.* 335.

Caltha Calendula, flore mixto H. R. Par.

Caltha arvensis C. B. Pin. 276. *Caltha minima J. B.* 3. 103. *Calendula arvensis Tabern. Icon.* 335.

Caltha humilis & minima C. B. Pin. 276.

Caltha Africana, flore intus albo, foris violaceo. *Calendula humilis, Africana, flore intus albo, foris violaceo simplici H. L. Bat.*

Caltha sylvestris, Lusitanica.

Caltha maritima, Lusitanica, lanuginosa.

Ab eo genere excludi debet: *Caltha palustris, flore simplici & pleno C. B. Pin.* 276. ad Populaginem revocanda.

Calthæ species flore fructuque carentes dignosci solent foliis oblongis, crassiusculis, odore gravi & proprio.

SECTIO V.

De Herbis, flore radiato, cujus discus ex petalis planis componitur.

GENUS I.

Xeranthemum.

XERANTHEMUM est plantæ genus, flore A, radiato, cujus discus B, ex plurimis flosculis C E, componitur embryoni D, insidentibus: corona verò F, constat ex petalis planis G, nulli embryoni affixis, sed eodem calyce K, cum flosculis comprehensis. Embryo autem deinde abit in semen H, capitulo foliato I, instructum. *Tab.* 284.

Xeranthemi species sunt

Xeranthemum flore simplici, purpureo, majore H. L. Bat. *Xeranthemum aliud sive Ptarmica quorundam J. B.* 3. 25. *Jacea Oleæ folio capitulis simplicibus C. B. Pin.* 272. *Ptarmica Austriaca Dod. Pempt.* 710.

Xeranthemum flore pleno, purpureo, majore H. L. Bat.

Xeranthemum flore simplici, albo H. L. Bat.

Xeranthemum flore pleno, albo H. L. Bat.

Xeranthemum flore simplici, ex albo & rubro obsoletis mixto H. Cathol.

Xeranthemum flore pleno, ex albo & rubro obsoletis mixto H. Cathol.

Xeranthemum incanum, flore albo H. R. Monsp. *Jacea incana, Cyani capitulis C. B. Pin.* 272. *Stœbe incana, altera, Cyani aut Jaceæ capitulis & flore Ptarmicæ vulgaris Herbariorum Lob. Icon.* 544. *Xeranthemum J. B.* 3. 25.

Xeranthemum, flore simplici, purpureo, minore *Jacea Oleæ folio, minore flore C. B. Pin.* 272. *Ptarmicæ Austriacæ species Clus. Cur. post. in fol.* 32.

Xeranthemum flore simplici, minimo, dilutè purpurascente H. L. Bat.

Xeranthemum à vocibus Græcis ξηρὸς *siccus*, & ἄνθεμον *Flos*, quasi diceres *Florem siccum*: hujus enim generis flores diu durant, & à Gallis vocantur *Immortelles.*

GENUS II.

Carlina. *Carline.*

Tab. 285. CARLINA est plantæ genus, flore A B, plerumque radiato, cujus scilicet discus C D, ex plurimis flosculis E, embryoni F, insidentibus componitur: corona verò H G, ex petalis planis I, constat nulli embryoni affixis, calyce N O P Q, spinoso & amplo perinde ac flosculi comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina K, pappis L, instructa, folio M, imbricato inter se distincta.

Carlinæ species sunt

Carlina acaulos, magno flore albo C. B. Pin. 380. *Carlina acaulos J. B.* 3. 64. *Carlina altera Dod. Pempt.* 2. 727.

Carlina acaulos, magno flore purpureo C. B. Pin. 380.

Carlina acaulos, flore magno, radice perenni, Montis aurei H. R. Par.

Carlina acaulos, gummifera C. B. Pin. 380. *Chamæleo albus, Apulus, purpureo flore, gummifer Col. Part.* 1. 12.

Carlina caulescens, magno flore albicante C. B. Pin. 380. *Carlina caulifera J. B.* 3. 64. *Carlina sive Leucacantha Dod. Pempt.* 727.

Carlina caulescens, magno flore rubente C. B. Pin. 280.

Carlina polycephalos, alba C. B. Pin. 380.

Carlina sylvestris, vulgaris Clus. Hist. clvj. *Cnicus sylvestris, spinosior C. B. Pin.* 378. *Carlina sylvestris quibusdam, aliis Atractylis J. B.* 3. 81.

Carlina sylvestris, flore aureo, perennis H. L. Bat. *Cnicus sylvestris, spinosior, alter, flore aureo, perennis H. R. Par.*

Carlina sylvestris, minor, Hispanica Clus. Hist. clvij. *Carduus Carlina minor, sylvestris Clusii, flore luteo J. B.* 3. 84. *Acarna flore luteo, patulo C. B. Pin.* 379.

Carlina patula, Atractylidis folio & facie. *Acarna Col. Part.* 1. *Icon.* 23. *Acarna Thophrasti, Acarna Plinio Col. ibid. Desc.* 26.

Carlina umbellata, Apula. *Acarna Apula, umbellata Col. Part.* 1. 27. *Acarna capitulis parvis luteis in umbellâ C. B. Pin.* 379.

Carlina flore purpuro-rubente, patulo. *Carlina Richier. Onomat. Carlina annua, purpurea Monspeliensium Bot. Mont. Acanthioides parva, Apula Col. Part.* 1. 29. *Acarna flore purpuro rubente, patulo C. B. Pin.* 379.

Pin. 388. Carlina quasi Carolina: *Quod credatur* (ut ait C. Bauhinus) *hanc Herbam Carolo Magno ab Angelo demonstratam fuisse, tamquam certissimum remedium ad pestem ab exercitu suo propulsandam.*

CLASSIS XV.

DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Apetalo ſeu Stamineo.

FLOS APETALOS ſeu STAMINEUS & CAPILLACEUS petalis caret, totuſque ex ſtaminibus ſeu capillamentis conſtat: enimverò quæ petala dici poſſent pro calyce habenda ſunt, cùm abeant in ſeminis involucrum, ideòque neceſſum eſt ut eorum piſtillum ſemen evadat. Cum floribus ſtamineis nonnullos alios conjunxi ejuſdem prorſus formæ, ſed à fructibus ſeparatos.

SECTIO I.

De Herbis, flore ſtamineo, cujus calycis poſterior pars abit in fructum.

GENUS I.

Aſarum. *Cabaret.*

ASARUM eſt plantæ genus, flore A, D, ſtamineo ex plurimis ſcilicet ſtaminibus B, conſtante, è calyce C, tripartito D, ſurgentibus: calycis autem poſterior pars abit in fructum E, ut plurimùm angulatum, in ſex loculamenta F, diviſum, ſeminibuſque fœtum oblongis G. *Tab.* 286.

Aſari ſpecies ſunt

Aſarum Dod. Pempt. 358. *J. B.* 3. 548.

Aſarum Americanum, majus H. R. Par. *Aſaron Canadenſe Corn.* 24.

Aſarum Cyclaminis folio, Virginianum Baniſter Pluk. Phytog. Tab. 78.

Quinimo Aſaron (inquit Plinius) *invenio vocitari, quoniam in coronis non addatur*. A verbo nempè *κοσμέω orno*, & particula privativa *α*. *Lib.* 21. *cap.* 6.

GENUS II.

Beta. *Poirée*.

BETA eſt plantæ genus, flore A, ſtamineo, ex plurimis ſcilicet ſtaminibus B, conſtante, ex calyce D, quinquefolio ſurgentibus: plures autem flores *Tab.* 286.

velut in capitulum colliguntur C, eorumque calyces deinde abeunt in fructum E, ferè globosum, in quo F, veluti nidulantur semina G.

Betæ species sunt

Beta alba vel pallescens, quæ Cicla officinarum C. B. Pin. 118. *Beta candida J. B. 2. 961. Dod. Pempt. 620.*

Beta rubra, vulgaris C. B. Pin. 118. *Beta rubra J. B. 2. 961. Dod. Pempt. 620.*

Beta rubra, radice Rapæ C. B. Pin. 118. *Beta radice rubrâ, crassâ J. B. 2. 961. Beta rubra, Romana Dod. Pempt. 620. Bette Rave.*

Beta lato caule C. B. Pin. 118. *Beta laticaulis, monstrosa J. B. 2. 363. Beta πλατύκαυλος Dalechampii Lugd. 533.*

Beta sylvestris, maritima C. B. Pin. 118. *Beta sylvestris, spontanea, marina Lob. Obs. 125.*

Beta pallidè virens, major C. B. Pin. 118. *Beta altera, candicantibus foliis Cæsalp. 159.*

Beta rubra, major C. B. Pin. 118. *Beta sanguinea, magna, radice Rapæ H. R. Par.*

Beta lutea, major C. B. Pin. 118. *Beta lutea Cam.*

Beta costâ aureâ, magnâ, radice Rapæ H. R. Par.

Beta foliis & caule flammeis H. R. Par.

SECTIO II.

De Herbis, flore stamineo, cujus pistillum abit in semen calyce obvolutum.

GENUS I.

Acetosa. *Ozeille.*

Tab. 287.

ACETOSA est plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis scilicet staminibus B, constante, ex calyce C, hexaphyllo surgentibus. Pistillum autem D, E, F, G, H, deinde abit in semen I K, triangulare, capsulâ L, M, N, O, P, Q, obvolutum. Hæc autem conficitur ex tribus foliis 1, 2, 3, calycis C, cæteris tribus marcescentibus.

Acetosæ species sunt

Acetosa pratensis C. B. Pin. 114. *Oxalis vulgaris, folio longo J. B. 2. 989. Oxalis Dod. Pempt. 648.*

Acetosa pratensis, flore albo H. R. Par.

Acetosa foliis crispis C. B. Pin. 114. *Oxalis crispa J. B. 2. 990. Tabern. Icon. 440.*

Acetosa montana, maxima C. B. Pin. 114. *Oxalis sylvatica, maxima J. B. 2. 990 Oxalis major, Broccembergensis Thal. 82.*

Acetosa Pyrenaica, angustissimo & longissimo folio Schol Bot.

Acetosa montana, lato Ari rotundo folio Bocc. Mus. Part. 2. 165. *Oxalis Ari rotundo folio Ejusd. Tab. 125.*

Acetosa montana, Mali Limoniæ folio, flagellis ramosis Bocc. Mus. Part. 2. 164. *Acetosa Mali Limoniæ foliis Ejusd. Tab.* 126.

Acetosa montana, folio undulato, flagellis non ramosis Bocc. Part. 2. 164. *Acetosa flagellis non ramosis Ejusd. Tab.* 126.

Acetosa montana, pumila, Fegopyri folio Bocc. Mus. Part. 2. 165. *Acetosa Fegopyri folio Ejusd. Tab.* 126.

Acetosa montana, geniculis nodosis C. B. Pin. 114. *Acetosa maxima, montana Clus. Hist. lxix.*

Acetosa tuberosâ radice C. B. Pin. 114. *Oxalis tuberosa radice J. B.* 2. 991. *Oxalis tuberosa Dod. Pempt.* 649.

Acetosa Nebroides, Arisari pallido-virenti folio H. Cathol

Acetosa montana, angusto folio Sagittæ H. Cathol.

Acetosa Calthæ folio, peregrina C. B. Pin. 114. *Oxalis Zacynthi P. Alp. Ægypt.* 53.

Acetosa lucida, folio Atriplicis H. R. Par. *Acetosa lucida, hastato folio atro-virescente Joncq. Hort.*

Acetosa major, Italica, semine rotundiore & glomerato H. R. Par.

Acetosa arvensis, lanceolata C. B. Pin. 124. *Oxalis parva, auriculata, repens J. B.* 2. 992. *Oxalis ovina Tabern. Icon.* 440

Acetosa lanceolata, angustifolia, elatior Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 583. *Acetosa angustifolia, elatior Park. Theat.* 744.

Acetosa lanceolata, angustifolia, repens C. B. Pin. 114. *Oxalis minima*, 1. *Tabern. Icon.* 441.

Acetosa arvensis, minima, non lanceolata C. B. Pin. 114. *Oxalis minima*, *ij. Tabern. Icon.* 441.

Acetosa Cretica, semine aculeato C. B. Pin. 114. *Oxalis minor, aculeata Candiæ J. B.* 2. 991.

Acetosa minor, Cretica, utriculato semine H. R. Par.

Acetosa Ocimi folio, Neapolitana C. B. Pin. 114. *Acetosa Ocimi folio* Βουκεφαλόφορα *Col. Part.* 1. 150.

Acetosa Americana, foliis longissimis pediculis donatis C. B. Pin. 114. *Prodr.* 54. *Oxalis Africana J. B.* 2. 99. *Acetosa vesicaria, peregrina Eyst.*

Acetosa arborescens, subrotundo folio ex Insulis Fortunatis Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 252. fig. 3.

Acetosa rotundifolia, hortensis C. B. Pin. 114. *Oxalis folio rotundiore, repens J. B.* 2. 991. *Oxalis rotundifolia Dod. Pempt.* 649. *Ozeille ronde.*

Acetosa rotundifolia, Alpina C. B. Pin. 114. *Prodr.* 55.

Acetosa rotundifolia, repens, Eboracensis, folio in medio deliquium patiente Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 583.

Acetosa scutata, repens C. B. Pin. 114. *Prodr.* 55.

Acetosa minor, erecta, lobis multifidis Bocc. Mus. Part. 2. 164. *Acetosa minor, lobis multifidis Ejusd. Tab.* 126.

Acetosa Indica, trifido folio.

Acetosa ab acetoso foliorum sapore.

GENUS II.

Lapathum. *Patience.*

LAPATHUM eſt plantæ genus, ab Acetoſâ ſolo ſapore diverſum: Lapathum enim expers eſt inſignis illius ſaporis acidi.

Lapathi ſpecies ſunt

Lapathum hortenſe, folio oblongo ſive ſecundum Dioſcoridis C. B. Pin. 114. *Lapathum ſativum, Lapas J. B.* 2. 985. *Lapathum ſativum Dod. Pempt.* 648.

Lapathum folio acuto, plano C. B. Pin. 115. *Lapathum acutum ſive Oxylapathum J. B.* 2. 983. *Lapathum ſylveſtre ſive Oxylapathum Dod. Pempt.* 648.

Lapathum folio acuto, criſpo C. B. Pin. 115. *Lapathum acutum, criſpum J. B.* 2. 988. *Tabern. Icon.* 436.

Lapathum folio acuto, rubente C. B. Pin. 114. *Lapathum ſanguineum, ſive ſanguis Draconis herba J. B.* 2. 988. *Lapathum rubens Dod. Pempt.* 650.

Lapathum folio acuto, flore aureo C. B. Pin. 114. *Lapathum anthoxanthon J. B.* 2. 987. *Lapathum ſylveſtre, iiij. genus Dalechampii Lugd.* 603.

Lapathum minimum C. B. Pin. 115. *Tabern. Icon.* 437. *Lapathum acutum, minimum J. B.* 2. 985.

Lapathum aquaticum, Luteolæ folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 104. *Lapathum aquaticum, anguſtiſſimo acuminato folio Ejuſd.* 143.

Lapathum folio minus acuto C. B. Pin. 115. *Lob. Icon.* 285. *Lapathum vulgare, folio obtuſo J. B.* 2. 984.

Lapathum hortenſe, latifolium C. B. Pin. 115. *Lapathum majus ſive Rhabarbarum Monachorum J. B.* 2. 985. *Hippolapathum ſive Rhabarbarum Monachorum Dod. Pempt.* 648.

Lapathum folio rotundo, Alpinum J. B. 2. 987. *Lapathum hortenſe, rotundifolium ſive montanum C. B. Pin.* 115. *Hippolapathum rotundifolium & Pſeudorha recentiorum Lob. Icon.* 287.

Lapathum folio rotundo, Alpinum, coſtâ & pediculo vireſcentibus, Montis aurei H. R. Par.

Lapathum aquaticum, folio cubitali C. B. Pin. 116. *Lapathum maximum, aquaticum, ſive Hydrolapathum J. B.* 2. 986. *Lapathum paluſtre Tabern. Icon.* 437.

Lapathum aquaticum, minus C. B. Pin. 116. *Hydrolapathum minus Tabern. Icon.* 438.

Lapathum pulchrum, Bononienſe, ſinuatum J. B. 2. 988. *Lapathum Pariſienſe, ſinuatum H. R. Par.*

Lapathum maritimum, fœtidum C. B. Pin. 11. *Lapathum marinum, ſinuatum J. B.* 2. 988.

Lapathum, à voce Græca λαπάζω purgo. *Omnium porro Lapathi ſpecierum decocto olere* (ut ait Dioſcorides) *alvus emollitur.*

Lib. 2. cap. 190.

GENUS

GENUS III.

Atriplex. *Arroche.*

ATRIPLEX est plantæ genus, flore A B, apetalo, plurimis scilicet staminibus C, constante, ex calyce D, pentaphyllo surgentibus. Pistillum autem E, abit deinde in semen G, orbiculatum & planum, ipso calyce F, ceu capsulâ obvolutum. Alio præterea fructu donantur Atriplicis species à floribus sejuncto: Embryo enim H, longè amplior fit I, ex duobus foliis constans K L, angulatis aut cordiformibus, planis, semen M, subrotundum, planum arctè complectentibus. *Tab. 286.*

Atriplicis species sunt

Atriplex hortensis, alba, sive pallidè virens C. B. Pin. 119. *Atriplex alba hortensis J. B. 2. 970. Atriplex sativa, alba Lob. Icon. 253. Folletes Bonnes dames.*

Atriplex hortensis, rubra C. B. Pin. 119. *Atriplex rubra, hortensis J. B. 2. 970. Atriplex sativa, altera, folio & flore purpureo livens Lob. Icon. 253.*

Atriplex latifolia, sive Halimus fruticosus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 607. *Halimus latifolius sive fruticosus C. B. Pin. 120. Halimus 1. Clus. Hist. 53. Halimus Clusii J. B. 1. 227.*

Atriplex matitima, Hispanica, frutescens & procumbens. *An Halimus Dalechampii J. B. 1. 237?*

Atriplex maritima Mauritanica, frutescens, Polygoni foliis argenteis, racemosa Pluk. Phytog. Tab. 16. fig. 4. *Atriplex maritima, Mauritanica, foliis Polygoni argenteis, semine amplo, fusco, vasculis rotundis Raii Hist. App. 1856.*

Atriplex maritima, angustissimo folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 608. *Halimus seu Portulaca marina C. B. Pin. 120. Portulaca marina, an Crithmum Dioscoridis? Lob. Icon 392.*

Atriplex maritima, laciniata C. B. Pin. 120. *Atriplex maritima J. B. 2. 974. Atriplex marina Dod. Pempt. 615.*

Atriplex angustifolia, maritima, dentata Raii Hist 193.

Atriplex Halimi folio C. B. Pin. 120. *Atriplex Halimoides Lob. Obs. 130. J. B. 2. 974.*

Atriplex minima, angustifolia, maritima Bocc. Rarior. Plant. 29.

Atriplex maritima, perennis, folio deltoide, triangulari, minus incano Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 607.

Atriplex folio hastato, seu deltoide Mor. H. R. Bles. *Atriplex sylvestris, procumbens, rubra, folio triquetro H. R. Par.*

Atriplex angusto oblongo folio C. B. Pin. 119. *Atriplex sylvestris, Polygoni aut Helxines foliis Lob. Icon. 257. Atriplex vulgaris angustifolia, cum folliculis J. B. 2. 973.*

Atriplex angustissimo & longissimo folio H. L. Bat.

Atriplex sylvestris, fructu roseo compresso vel stellato C. B. Prodr. 58.

GENUS IV.

Chenopodium. *Pate d'Oie.*

Tab. 288.

CHENOPODIUM est plantæ genus, flore A B, apetalo, plurimis scilicet staminibus C, constante, ex calyce D, multifido surgentibus. Pistillum autem E abit deinde in semen F, orbiculatum & planum, in capsula G, veluti stelliformi, quæ floris calyx fuit, reconditum.

Chenopodii species sunt

Chenopodium, Pes Anserinus 1. Tabern. Icon. 427. *Atriplex dicta Pes Anserinus J. B. 2. 975. Atriplex sylvestris, latifolia C. B. Pin.* 119.

Chenopedium, Pes Anserinus ij. Tabern. Icon. 428. *Atriplex sylvestris, latifolia, acutiore folio C. B. Pin.* 119. *Atriplex dictus Pes Anserinus alter sive ramosior J. B.* 2. 976.

Chenopodium, folio sinuato, candicante. *Atriplex sylvestris, folio sinuato, candicante C. B. Pin.* 119. *Atriplex sylvestris J. B.* 2. 972. *Tabern. Icon.* 426.

Chenopodium fœtidum. *Atriplex fœtida C. B. Pin.* 119. *J. B.* 2. 974. *Vulvaria Tabern. Icon.* 428.

Chenopodium angustifolium, laciniatum, minus. *Atriplex angustifolia, laciniata minor J. B.* 2. 972.

Chenopodium folio laciniato, comâ purpurascente. *Atriplex sylvestris, folio sinuato, saturatè virente, spicâ rubrâ Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 604.

Chenopodium folio laciniato, comâ virescente.

Chenopodium folio triangulo. *Lapathum unctuosum, folio triangulo C. B. Pin.* 115. *Bonus Henricus J. B.* 2. 965. *Tota bona Dod. Pempt.* 651. *Bon Henri.*

Chenopodium Betæ folio. *Blitum polyspermon, à seminis copiâ C. B. Pin.* 118. *Blitum erectius sive 3. Tragi J. B.* 2. 967. *Blitum sylvestre Cam. Epit.* 237.

Chenopodium Americanum, argenteo & serrato folio. *Atriplex argentea, dentata, Corossavica Par. Bat.* 100.

Chenopodium Americanum, Bliti facie.

Chenopodium Ambrosioides, folio sinuato. *Botrys Ambrosioides, vulgaris C. B. Pin.* 138. *Botryoïdes Dod. Pempt.* 34.

Chenopodium Ambrosioides, Mexicanum. *Botrys Ambrosioides, Mexicana C. B. Pin.* 138. *App.* 516.

Chenopodium Lini folio villoso. *Linaria scoparia C. B. Pin.* 212. *Linaria Belvedere dicta J. B.* 3. 462. *Osyris Dod. Pempt.* 101.

Chenopodium annuum; humi fusum, folio breviori & capillaceo. *Camphoratæ congener C. B. Pin.* 486. *Anthillis altera Italorum Lob. Icon.* 404.

Chenopodium Hispanicum, procerius, folio deltoide.

Chenopodium à vocibus Græcis χὴν *Anser*, & πὲς *Pes*; unde Pes Anserinus.

GENUS V.

Blitum. *Blete.*

BLITUM est plantæ genus, flore A, apetalo, tribus scilicet staminibus B, plerumque constante, ex calyce C, tripartito surgentibus. Pistillum autem D, abit deinde in semen H, plerumque oblongum, in capsula FG, vesicæ æmula, quæ calyx floris fuit, reconditum. Tab. 288.

Bliti species sunt

Blitum album, majus C. B. Pin. 118. *Blitum pulchrum, album, magnum J. B. 2. 967. Blitum majus Dod. Pempt. 617.*

Blitum rubrum, majus C. B. Pin. 118. *Blitum pulchrum, rectum, magnum, rubrum J. B. 2. 966. Blitum rubens Dod. Pempt. 617.*

Blitum sylvestre, spicatum. *Blitum rubrum, minus, Cam. Epit. 235. Blitum album, minus J. B. 2. 967.*

Blitum sylvestre, spicatum, foliis ex albo & viridi variegatis.

Blitum quasi βλιτὸν *rejiciendum*, ob vilitatem tanquam olus insipidum.

GENUS VI.

Herniaria. *Herniole.*

HERNIARIA est plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis scilicet staminibus B. constante, ex calyce C, surgentibus. Pistillum autem D, abit deinde in semen G, in capsula E, oblonga & striata, quæ calyx floris fuit, reconditum. Tab. 288.

Herniariæ species sunt

Herniaria glabra J. B. 3. 378. *Polygonum minus sive Millegrana major, glabra C. B. Pin. 281. Herniaria Dod. Pempt. 114.*

Herniaria hirsuta J. B. 3. 379. *Polygonum minus sive Millegrana major, hirsuta C. B. Pin. 381.*

Herniaria fruticosa, viticulis lignosis C. B. Pin. 382. *Thal. 56. Polygonum Herniariæ foliis & facie, perampla radice J. B. 3. 378. Polygonum Herniariæ foliis & facie, perempla radice Astragaliti Lob. Icon. 85.*

Herniaria Alsines folio. *Anthyllis maritima, Alsinefolia C. B. Pin. 282. Paronychia Alsinefolia, incana J. B. 3. 366. Marina incana Anthyllis Alsinefolia Narbonensium Lob. Icon. 468.*

Herniaria, ut putant, à sanandis herniis.

GENUS VII.

Paronychia.

PARONYCHIA est plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis scilicet staminibus B, constante, ex calyce C, surgentibus, pelviformi, & in quinque partes plerumque cucullatas secto. Pistillum autem D, abit deinde in semen F, orbiculatum, in capsula E, quasi pentagona, quæ calyx floris fuit reconditum. Tab. 288.

Paronychiæ species sunt

Paronychia Hispanica Clus. Hisp. 478. *Paronychia Hispanica Clusii sive*

Anthyllis nivea J. B. 3. 374. Polygonum minus, candicans, ſupinum Bot. Monſp.

Paronychia Narbonenſis, erecta. *Polygonum minus, candicans, capitulis ſurrectis Bot. Monſp. Polygonum montanum, niveum, minimum Lob. Icon.* 420.

Paronychia ſupina, latifolia, Gadenſis.

Paronychia Hiſpanica, ſupina, Alſinefolia, capitulis minus compactis.

Paronychia Hiſpanica, fruticoſa, Myrti folio.

Paronychia Luſitanica, Polygoni folio, capitulis echinatis.

GENUS VIII.

Alchimilla. *Pié de Lion.*

Tab. 289.

ALCHIMILLA eſt plantæ genus, flore A B, apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus E, conſtante, ex calyce, C, infundibuliformi & multifido ſurgentibus. Piſtillum autem D, abit deinde in ſemen unicum vel multiplex F, in capſula G, quæ calyx floris fuit, reconditum.

Alchimillæ ſpecies ſunt

Alchimilla vulgaris C. B. Pin. 319. *Cluſ. Hiſt. cviij. Pes Leonis ſive Alchimilla J. B. 2. lib.* 17. 598. *Alchimilla Dod. Pempt.* 140.

Alchimilla vulgaris, calyce florum albo. *Alchimilla vulgaris, albo flore Cluſ. Hiſt. cix.*

Alchimilla Alpina, minor, *Alchimilla Alpina, quinquefolia C. B. Pin.* 320. *Prodr.* 138.

Alchimilla minor Mor. H. R. Bleſ. *Alchimilla perennis, viridis, minor Ejuſd. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 195.

Alchimilla Alpina, pubeſcens, minor H. R. Par. *Alchimilla minor, hirſuta, cinericia, Italica Bar. Icon.*

Alchimilla Alpina, pentaphyllea, minima, lobis fimbriatis Bocc. Muſ. Part. 2. 18. *Alchimilla Alpina, lobis fimbriatis Ejuſd. Tab.* 1.

Alchimilla montana, minima Col. Part. 1. 146. *Chærophyllo nonnihil ſimilis C. B. Pin* 152. *Perchepier Anglorum quibuſdam J. B.* 3. *Part.* 2. 74.

Alchimilla Alpina, Quinquefolii folio ſubtus argenteo. *Alchimillæ alterum genus Cæſalp.* 557. *Tormentilla Alpina, folio ſericeo C. B. Pin.* 326. *Heptaphyllon Cluſ. Hiſt. cviij. Pentaphyllum ſive potius Heptaphyllum argenteum, flore muſcoſo J. B.* 2. *lib.* 17. 598.

Alchimilla ſupina, Gramineo folio, minore flore. *Polygonum anguſtiſſimo & acuto, vel Gramineo folio, minus, repens C. B. Pin* 281. *Polygonum tertium Dodonæi ſive tenuifolium J. B.* 3. 377. *Polygonum minus, polycarpon Tabern. Icon.* 834.

Alchimilla erecta, Gramineo folio, minore flore. *Polygonum Gramineo folio majus, erectum C. B. Pin.* 281. *Polygonum minus, alterum Tabern. Icon.* 835.

Alchimilla Gramineo folio, majori flore. *Polygonum Germanicum, incanum, flore majori, perenne Raii Synopſ.* 68.

Alchimilla Linariæ folio, calyce florum albo. *Linaria montana, flosculis albicantibus C. B. Pin.* 213. *Linariæ similis J. B.* 3. 461. *Anonymos Lini folio Clus. Hist.* 324.

Alchimilla Linariæ folio, calyce florum subluteo.

GENUS IX.

Parietaria. *Pariétaire.*

PARIETARIA est plantæ genus, flore A B C D, apetalo, quatuor plerumque staminibus E, constante, ex calyce quadripartito surgentibus, nunc campaniformi A D, nunc infundibuliformi B, modò rotato C, Pistillum autem F, abit deinde in semen G, ut plurimùm oblongum, in capsula H, quæ calyx floris fuit, reconditum. *Tab. 289.*

Parietariæ species sunt

Parietaria officinarum & Dioscoridis C. B. Pin. 121. *Parietaria Dod. Pempt.* 102. *J. B.* 2. 976.

Parietaria minor, Ocimi folio C. B. Pin. 121. *Parietaria exigua vel.* 1. *Trag.* 193.

Parietaria Lusitanica, annua, minima.

Parietaria, quòd parietibus innascatur.

GENUS X.

Persicaria. *Persicaire.*

PERSICARIA est plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis scilicet staminibus B, constante, è calyce H, multifido surgentibus. Pistillum autem C, deinde abit in semen D F, planum, ex ovato acuminatum, in capsula E G, quæ calyx floris fuit, reconditum. *Tab. 290.*

Persicariæ species sunt.

Persicaria mitis, maculosa C. B. Pin. 101. *Persicaria mitis J. B.* 3. 779. *Persicaria ij. Tabern. Icon.* 857.

Persicaria mitis, cum maculis ferrum equinum referentibus. *Persicaria mitis, maculosa Lob. Icon.* 315. *Prioris varietas.*

Persicaria mitis, non maculosa C. B. Pin. 101.

Persicaria mitis, floribus candidis C. B. Pin. 101. *Persicaria Antuerpiensis, floribus albis Lob. Obs.* 171.

Persicaria urens seu Hydropiper C. B. Pin. 101. *Persicaria acris sive Hydropiper J. B.* 3. 780. *Hydropiperi Dod. Pempt.* 607. *Curage.*

Persicaria urens seu Hydropiper, flore candido C. B. Pin. 101.

Persicaria minor C. B. Pin. 101. *Persicaria pusilla, repens Lob. Icon.* 316.

Persicaria minor, floribus albis C. B. Pin. 101.

Persicaria angustifolia C. B. Pin. 101. *Prodr.* 43.

Persicaria Salicis folio, Potamogeton angustifolium dicta Raii Hist. 184. *Potamogeton Salicis folio C. B. Pin.* 193. *Persicaria Salicis folio, perennis H. L. Bat.*

Perſicaria longifolia, Valentina.

Perſicaria folio ſubtus incano.

Perſicaria major, Lapathi foliis, calyce floris purpureo.

Perſicaria Alpina, folio nigricante, floribus albis Bocc. Muſ. Part. 2. 34. Tab. 27.

Perſicaria altera, Lepidii Pauli foliis Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 83. *Perſicaria Alpina, altera ſaxatilis, foliis durioribus, acutis Ejuſd. pag.* 108.

Perſicaria procumbens, longiſſima, anguſtifolia, non maculoſa, ſpicâ longiori, laxiori, & graciliori Sloane Cat. Plant. Jam. 48.

Perſicaria fruteſcens, maculoſa, Virginiana, flore albo Park. Theat. 857.

Perſicaria fruteſcens, maculoſa, Virginiana, flore carneo Park. Theat. 857.

Perſicaria, à ſimilitudine foliorum Perſicæ.

GENUS XI.

Polygonum. *Renouée.*

Tab. 290.

POLYGONUM eſt plantæ genus flore A B, apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C, conſtante, ex calyce B, infundibuliformi & multifido ſurgentibus. Piſtillum autem D, abit deinde in ſemen F, triangulare, in capſula E, quæ calyx floris fuit, reconditum. His addendum eſt flores in foliorum alis naſci, & ſpecies hujus generis radicibus fibratis donari.

Polygoni ſpecies ſunt

Polygonum latifolium C. B. Pin. 281. *Polygonum ſive Centinodia J. B.* 3. 374. *Polygonum mas Dod. Pempt.* 113.

Polygonum latifolium, flore candido C. B. Pin. 281.

Polygonum oblongo, anguſto folio C. B. Pin. 281. *Polygonum anguſtifolium J. B.* 3. 376. *Polygonum iij. Tabern. Icon.* 833.

Polygonum brevi anguſtoque folio C. B. Pin. 281. *Polygonum ij. Tabern. Icon.* 833.

Polygonum ſaxatile C. B. Pin. 281. *Prodr.* 131.

Polygonum maximum, longiſſimis cauliculis & foliis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 591.

Polygonum maritimum, latifolium C. B. Pin. 181. *Polygonum marinum J. B.* 376. *Polygonum marinum, maximum Lob. Icon.* 419.

Polygonum maritimum, latifolium, floribus albis C. B. Pin. 281.

Polygonum maritimum, Hiſpanicum, caulibus longiſſimis, calyce florum albo. *Centinodia maritima, procumbens, ultra tres ulnas longa, floſculis albis Mentz. Pug. Polygonum majus, Romanum, longius radicatum, foliis Roriſmarini, longiſſimis flagellis donatum Bocc. Muſ. Part.* 2. 66. *Tab.* 58.

Polygonum maritimum, latifolium, arboreſcens.

Polygonum maritimum, repens, Luſitanicum, rotundifolium.

Polygonum minus, maritimum, incanum Mor. H. R. Bleſ.

Polygonum à vocibus Græcis πολὺ *multùm*, & γόνυ *Genu*: quaſi diceres plantam multis geniculis interceptam.

GENUS XII.

Fagopyrum. *Blé noir, ou Sarrasin.*

FAGOPYRUM eſt plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B, conſtante, è calyce A, quinquepartito ſurgentibus. Piſtillum autem C, abit deinde in ſemen E, triangulare, in capſula D, quæ calyx floris fuit, reconditum. His notis addendum eſt flores in muſcariis aut ſpicis naſci & ſpecies hujus generis radicibus fibratis donari. Tab. 190.

Fagopyri ſpecies ſunt

Fagopyrum vulgare, erectum. *Eryſimum Theophraſti, folio Hederaceo C. B. Pin.* 27. *Fagotriticum J. B.* 2. 993. *Eryſimum Theophraſti Lob. Icon.* 63.

Fagopyrum vulgare, ſcandens. *Convolvulus minor, ſemine triangulo C. B. Pin.* 295. *Helxine ſemine triangulo J. B.* 2. 157. *Helxine Cyſſampelos, altera, Atriplicis effigie Lob. Icon.* 624.

Fagopyrum ſcandens, Americanum, maximum. *Frumentum Saracenicum, maximum, Americanum H. L. Bat.*

Fagopyrum, à vocibus Græcis φηγὸς *Fagus*, & πυρὸς *Triticum*, quòd Fagineam glandem formâ triquetrâ, ut ait C, Bauhinus, & colore ſordido, quodammodo referat. Pin. 27.

GENUS. XIII.

Biſtorta. *Biſtorte.*

BISTORTA eſt plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B, conſtante, ex calyce C, multifido ſurgentibus. Piſtillum autem D, abit in ſemen E, plerumque triangulare, in capſula C, quæ calyx floris fuit reconditum. His notis addendum eſt flores in ſpicam F, diſponi, & radices ſpecierum hujus generis L, carnoſas eſſe, quaſi tuberoſas, in ſe contortas, & capillitio ſtipatas. Occurrunt etiam ſpecies quibus præter flores & ſemina G H, innaſcuntur tubercula quædam exigua I, foliolis K, & radiculis M, donata. Tab. 191.

Biſtortæ ſpecies ſunt

Biſtorta major, radice minus intortâ C. B. Pin. 192. *Biſtorta major, rugoſioribus foliis J. B.* 3. 538. *Biſtorta Dod. Pempt.* 333.

Biſtorta major, radice magis intortâ C. B. Pin. 192. *Biſtorta media, folio minus rugoſo J. B.* 3. 538. *Serpentaria mas ſeu Biſtorta Fuchſ.*

Biſtorta Alpina, maxima C. B. Pin. 192. *Prodr.* 100. *J. B.* 3. 539.

Biſtorta Alpina, media C. B. Pin. 192. *Biſtorta minima, alia J. B.* 3. 539. *Biſtorta minor ſeu Alpina Cam. Epit.* 684.

Biſtorta Alpina, minor C. B. Pin. 192. *Biſtorta minima J. B.* 3. 539. *Biſtorta minor Cluſ. Hiſt. lxix.*

Biſtorta, à radice bis vel ter intortâ.

SECTIO III.

De Herbis, flore apetalo, quæ Cereales appellantur, earumque affinibus.

GENUS I.

Triticum. *Froment.*

Tab. 292. & 293.

TRITICUM est plantæ genus, flore apetalo per fasciculos in spicam H, disposito: singuli nempe flores A N, plurimis staminibus B O, constant, ex calyce C D, squamoso, interdum aristis P, munito, surgentibus. Pistillum autem E, deinde abit in semen F G R, oblongum, hinc convexum, inde sulcatum, farinaceum, glumâ H S, quæ calyx floris, fuit, obvolutum. Singuli fasciculi L, axi dentatæ I K V, affixi spicas M Q T, constituunt.

Tritici species sunt

Triticum Hibernum, aristis carens C. B. Pin. 21. *Triticum vulgare, glumas triturando deponens J. B.* 2. 407. *Siligo spicâ muticâ Lob. Icon.* 25.

Triticum siligineum C. B. Pin. 21. *Triticum spicâ & granis albis Raii Synops.* 244.

Triticum aristis circumvallatum, granis & spicâ rubentibus, glumis lævibus & splendentibus Raii Synops. 244.

Triticum aristatum, spicâ maximâ, cinericeâ, glumis hirsutis Raii Synops. 245.

Triticum rufum, grano maximo C. B. Pin. 21. *Triticum rufum, grano maximo, Far sive Adoreum veterum putatum J. B.* 2. 408.

Triticum rufum, hexastychon C. B. Pin. 21. *J. B.* 2. 408.

Triticum spicâ multiplici C. B. Pin. 21. *Triticum cum multiplici spicâ, glumas facilè deponens J. B.* 2. 407. *Triticum multiplici spicâ Lob. Icon.* 26.

Triticum semine oblongo C. B. Pin. 21. *Triticum speciosum, grano longo J. B.* 2. 410.

Triticum aristis longioribus, spicâ alba C. B. Pin. 21. *Robus sive Triticum Insulanis Gallo-belgis Loca vocatum Lob. Icon.* 27.

Triticum Typhinum, simplici folliculo C. B. Pin. 21. *Triticum cinereum, maximis aristis donatum, triturando glumas deponens J. B.* 2. 408. *Triticum Typhinum, iiij. Tabern. Icon.* 260.

Triticum Typhinum, simplici folliculo, Hispanicum C. B. Pin. 21. *Triticum Typhinum Dod. Pempt.* 490.

Triticum Polonicum H. L. Bat. *Pluk. Phytog. Tab.* 231. *fig.* 6.

Triticum spicâ Hordei Londinensibus Raii Synops. 245. *Zeopyrum sive Triticospeltum C. B. Pin.* 22. *Hordeum nudum seu Gymnocrithon J. B.* 2. 430.

Triticum, ut aiunt, à triturando quòd trituratione, glumas facilè deponat.

GENUS

GENUS II.

Secale. *Segle.*

SECALE est plantæ genus, flore apetalo, per fasciculos in spicam K, disposito: singuli nempe flores A G, plurimis staminibus E G, constant ex calyce C, surgentibus. Pistillum autem E F, abit deinde in semen H I, oblongum, tenue, farinaceum, glumâ M, quæ calyx floris fuit, obvolutum: Hanc tamen facilè deponit; monente Spigelio. Singuli fasciculi M, axi dentatæ N affixi spicam L, Tritici spicâ magis compressam constituunt.

Tab. 294.

Isag. Lib. 1. cap. 26.

Secalis species sunt

Secale Hybernum vel majus C. B. Pin. 23. *Secale J. B. 2. 416. Roga sive Secale Dod. Pempt* 499.

Secale vernum vel minus C. B. Pin. 23. *Secale alterum Lugd.* 396.

GENUS III.

Hordeum. *Orge.*

HORDEUM est plantæ genus, flore apetalo, per fasciculos in spicam L, disposito: singuli nempe flores A, plurimis staminibus B C, constant ex calyce D, surgentibus. Pistillum autem E, abit deinde in semen F G, oblongum, farinaceum, utrinque acutum, ventre tumido, glumæ H I K, quæ calyx floris fuit, arctè adhærescens, monente Spigelio. Singuli fasciculi axi dentatæ M N, affici spicam O, constituunt.

Tab. 295.

Isag. Lib. 1. cap. 26.

Hordei species sunt

Hordeum polystichum, Hybernum C.B. Pin. 22. *Hordeum polystichum J. B. 2. 429. Hordeum polystichon, Hybernum, majus Tabern. Icon.* 274.

Hordeum polystichum, vernum C. B. Pin. 22. *Hordeum hexastichum, pulchrum J. B. 2. 329. Hordeum polystichum, æstivum Tabern. Icon.* 275.

Hordeum distichon, quòd spica binos ordines habeat, Plinio C. B. Pin. 23. *Hordeum distichum J. B. 2. 429. Hordeum distichum, æstivum, trimestre, minus Tabern. Icon.* 274.

Hordeum distichum, spicâ breviore & latiore, granis confertis Raii Hist. 1243. *Zeocrython sive Oryza Germanica C. B. Pin. 22. Hordeum dictum Germanis Oryza J. B. 2.* 429.

Hordeum distichum, spicâ nitidâ, Zea seu Briza nuncupatum. *Zea Briza dicta, vel monococcos Germanica C. B. Pin. 21. Briza monococcos Dodonæi Lob. Icon.* 31.

Hordeum quasi *Fordeum*, ut volunt. Fordeum autem à φέρβω *nutrio*, quasi diceres plantam boni succi & nutrimenti.

GENUS IV.

Oryza. *Ris.*

ORYZA est plantæ genus, flore apetalo, seminibus E, in paniculâ A, nas-

Tab. 296.

Isag. lib. 1. cap. 26.

centibus, & in capsula B D, in aristam C, abeunte, reconditis, crassiusculis, ovatis, ut Spigelius observat.

Oryzæ speciem unicam novi.

Oryzæ Matth. 403. J. B. 2. 451.

GENUS V.

Avena. *Avoine.*

Tab. 297.

AVENA est plantæ genus, flore apetalo, per fasciculos pendulos disposito: singuli nempe flores A, plurimis staminibus B C, constant ex calyce D, surgentibus. Pistillum autem E, deinde abit in semen F G, oblongum, tenue, farinaceum, glumâ, quæ calyx floris fuit, obvolutum. Singuli fasciculi I, ita disponuntur in spicam H, *ut dependentes veluti parvulas locustas bipedes Avena gerere videatur*, ex Dioscoride.

Lib. 2. cap. 116.

Avenæ species sunt

Avena vulgaris seu alba C. B. Pin. 23. *Avena alba J. B.* 2. 432. *Avena Dod. Pempt.* 511.

Avena nigra C. B. Pin. 23. *J. B.* 2. 432. *Avena sylvestrior, nigra, tenuiorque Cæsalp.* 177.

Avena nuda C. B. Pin. 23. *J. B.* 2. 433. *Dod. Pempt.* 511.

Avena ab aveo, inquit Vossius, quòd eam edere aveant pecudes.

GENUS VI.

Milium. *Millet.*

Tab. 298.

MILIUM est plantæ genus, flore apetalo, per fasciculos in paniculam laxam L, disposito: singuli nempe flores A, plurimis staminibus B, constant, ex calyce C, plerumque bifolio surgentibus. Pistillum autem D, abit deinde in semen E H, subrotundum vel ovatum, glumâ F I, quæ calyx floris fuit, ceu capsula G K, obvolutum.

Milii species sunt

Milium semine luteo C. B. Pin. 26. *Milium J. B.* 2. 446. *Dod. Pempt.* 506.

Milium semine albo C. B. Pin. 26. *Raii Hist.* 1251.

Milium semine nigro C. B. Pin. *Milium semine nigro, spadiceove J. B.* 2. 446. *Milium nigrum Tabern. Icon.* 278.

Milium Arundinaceum, subrotundo semine, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26. *Melica sive Sorghum Dod. Pempt.* 508.

Milium Arundinaceum, subrotundo semine nigricante, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26. *Sorghi J. B.* 2. 447.

Milium Arundinaceum, subrotundo semine albo, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26.

Milium Arundinaceum, subrotundo semine luteo, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26.

Milium Arundinaceum, plano alboque semine C. B. Pin. 26. *Sorghi album*,

Milium Indicum, Dora J. B. 3. 448.
Milium Arundinaceum, Indicum, ſeu Dora ſemine nigro.
Milium Arundinaceum, Indicum, ſeu Dora ſemine partim albo, partim nigro.
Milium Arundinaceum, latifolium, foliis liratis Plum.
Milium Indicum, paniculâ ſparsâ, erectâ.

GENUS VII.

Panicum. *Panis.*

PANICUM eſt plantæ genus à Milio diverſum, florum & ſeminum ſitu, quæ in ſpicam M, densè congeruntur.

Panici ſpecies ſunt

Panicum Germanicum ſive paniculâ minore, flava C. B. Pin. 27. *Panicum vulgare J. B. 2. 440. Panicum Dod. Pempt. 507.*
Panicum Germanicum ſive paniculâ minore, albâ C. B. Pin. 27.
Panicum Germanicum ſive paniculâ minore, purpurea C. B. Pin. 27. *Panicum puniceum. J. B. 2. 440.*
Panicum Italicum, ſive panicula majore C. B. Pin. 27. *Panicum Indicum, villoſum, Hiſpanicum Tabern. Icon. 279.*
Panicum Indicum, ſpicâ obtuſa, cæruleâ C. B. Pin. 27. *Panicum cæruleum ſive Indicum J. B. 2. 441. Panicum Americanum Cluſ. Hiſt. ccxv.*
Panicum Indicum, ſpicâ longiſſimâ C. B. Pin. 27. *Panici Americani ſeſquipedalis ſpica Cluſ. Hiſt. ccxvj. J. B. 2. 441.*
Panicum Americanum, ſpicâ obtusâ, brevi.
Panicum Americanum, ſpicâ longiore, acutâ.
Panicum Indicum, altiſſimum, ſpicis ſimplicibus, mollibus, in foliorum alis longiſſimis pediculis inſidentibus.
Panicum vulgare, ſpicâ multiplici, aſperiuſculâ. *Gramen Paniceum, ſpicâ divisâ C. B. Pin. 8. Graminis genus, quibuſdam Gallis Dens canis 2. ſive Panicum ſylveſtre, panicula diviſa J. B. 2. 443. Panicum ſylveſtre Tabern. Icon. 279.*
Panicum vulgare, ſpicâ multiplici, longis ariſtis circumvallatâ. *Gramen Paniceum, ſpica ariſtis longis armata C. B. Pin. 8. Gramen Paniceum, ij. Tabern. Icon 228.*
Panicum vulgare, ſpicâ ſimplici & aſperâ. *Gramen Paniceum, ſpica ſimplici ἐλυμάγρωστις C. B. Pin 8. Panicum ſylveſtre dictum & Dens canis J. B. 2. 443. Gramen geniculatum Tabern. Icon. 200.*
Panicum vulgare, ſpicâ ſimplici & molliori. *Gramen Paniceum, ſpica ſimplici, lævi Raii Hiſt. 1261.*
Panicum maritimum, ſpicâ longiore, villosâ. *Gramen Alopecuros, minus, ſpica longiore C. B. Pin. 4. Cauda Vulpis Monſpelienſium, Alopecuros Theophraſti Lob. Icon. 45.*
Panicum ſerotinum, arvenſe, ſpicâ pyramidatâ. *Gramen ſerotinum, arvenſe, panicula contractiore, pyramidali Raii Synopſ. 259. Gramen Alopecuroi-*

di accedens, ex culmi geniculis ſpicas cum petiolis longiuſculis promens Pluk. Phytog.

GENUS VIII.

Gramen. *Chien-dent.*

Tab. 299.

GRAMEN eſt plantæ genus, flore apetalo, per faſciculos diſpoſito A G, plurimis ſcilicet ſtaminibus B, conſtante, ex calyce C D ſquamoſo plerumque ſurgentibus. Piſtillum autem E H abit deinde in ſemen ſubrotundum F, vel oblongum I, parùm admodum farinaceum, calyce ipſo ceu capſulâ obvolutum.

Graminis ſpecies ſunt

Gramen Loliaceum.

Gramen Loliaceum, radice repente ſive Gramen officinarum. *Gramen caninum, arvenſe, ſive Gramen Dioſcoridis C. B. Pin. 1. Gramen repens officinarum, fortè Triticeæ ſpicæ aliquatenus ſimile J. B. 2. 457. Gramen Dod. Pempt. 558.*

Gramen Loliaceum, radice repente, ſive Gramen officinarum, ariſtis longioribus donatum. *Graminis ſpica Triticea repentis vulgaris varietas cum ſpica ariſtata Raii Synopſ. 247.*

Gramen Loliaceum, fibratâ radice, ariſtis donatum. *Gramen caninum, non repens, elatius, ſpica ariſtata Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 177.*

Gramen Loliaceum, radice repente, maritimum. *Gramen caninum, maritimum, ſpica Triticea, noſtras Raii Hiſt. 1256.*

Gramen Loliaceum, radice repente, maritimum, ariſtis donatum.

Gramen Loliaceum, maritimum, ſupinum, ſpicâ craſſiore. *Gramen caninum, maritimum, ſupinum, ſpica craſſa D. Pettiver.*

Gramen Loliaceum, maritimum, foliis pungentibus. *Gramen Phœnicoides, foliis convolutis, Junceis ac pungentibus J. B. 2. 477.*

Gramen Loliaceum, ſpicâ longiore, ariſtas habens C. B. Pin. 9. *Lolium Gramineum, ſpicatum, caput tentans J. B. 2. 437.*

Gramen Loliaceum, ſpicâ longiore, ſine ariſtis C. B. Pin. 9.

Gramen Loliaceum, latifolium, ſpicâ anguſtiore C. B. Pin. 9. *Prodr. 19.*

Gramen Loliaceum, anguſtiore folio & ſpicâ C. B. Pin. 9. *Phœnix Lolio ſimilis J. B. 2. 436. Phœnix ſive Lolium murinum Dod. Pempt. 540.*

Gramen Loliaceum, anguſtiore folio & ſpicâ, ariſtis donatum.

Gramen Loliaceum, ſpicis brevioribus & latioribus, compreſſis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 1. 382.

Gramen Loliaceum, paniculâ multiplici & ſpicatâ. *Phœnix multiplici, ſpicata panicula Park. Theat. 1145.*

Gramen Loliaceum, majus, ſpicis longiùs diſtantibus. *Phœnix ſimplici & rariſſima gluma Park. Theat. 1145. Icon. 1146.*

Gramen Loliaceum, ſpicâ ſimplici & denſâ.

Gramen Loliaceum, locuſtis tenuiſſimis, denſè in ſpicam congeſtis.

Gramen Loliaceum, corniculatum, ſpicis glabris.

Gramen Loliaceum, corniculatum, ſpicis villoſis. *Gramen Avenaceum dumetorum, ſpicatum Raii Hiſt. 1261.*

Gramen Loliaceum, corniculatum, veluti fruticosum, foliis angustissimis.

Gramen Loliaceum, minimum, foliolis Junceis.

Gramen Loliaceum, maritimum, minimum, rigidum. *Gramen exile, duriusculum, maritimum Raii Synops.* 259.

Gramen Loliaceum, minimum, foliolis Junceis, paniculâ unam partem spectante. *Gramen Sparteum, Juncifolium C. B. Pin.* 5. *Spartum parvum Lobelio J. B.* 2. 513. *Spartum nostras, parvum Lob. Icon.* 90.

Gramen Loliaceum, murorum, spicâ longissimâ, aristis tenuissimis donatâ. *Gramen murorum, spica longissima Ger. Emac.* 29. *Gramen spica nutante, longissima Parck. Theat.* 1162.

Gramen Loliaceum, minus, maritimum, ramosum.

Gramen maritimum, paniculâ Loliaceâ C. B. Pin. 9. *Prodr.* 18.

Gramen Loliaceum, supinum, spicis crassioribus falcatis.

Gramen Loliaceum, maritimum, spicis articulatis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Sect. 8. Tab. 2. fig. 8. *Gramen Loliaceum, maritimum, spicis gracilibus, articulatis, recurvis Ejusd. pag.* 182.

Gramen Loliaceum, spicis articulosis, erectis. *Gramen parvum spicarum loco ferens caules erumpentibus alternatim acutis glumis veluti dentatos Lælii Triumf. apud Fratrem* 64.

Gramen pusillum, unicaule, paniculâ Loliaceâ Bocc. Mus. Part. 2. 69. Tab. 57.

Gramen Loliaceum, foliis & spicâ tenuissimis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 182. *Gramen Loliaceum, minus, spica simplici C. B. Pin.* 4. *Prodr.* 61.

Gramen Loliaceum, maritimum, biunciale Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 182. *Gramen exile, durius, Nortvvegicum aut Danicum, Scopario Gramini cognatum J. B.* 2. 463. *Gramen foliolis Junceis, radice jubata C. B. Pin.* 5.

Gramen Loliaceum, minus, capillaceo folio, spicâ Brizæ longissimâ. *Gramen foliolis Junceis, brevibus, majus, radice nigra C. B. Pin.* 5. *Gramen tenuifolium, glabrum J. B.* 2. 462.

Gramen Loliaceum, altissimum, spica Brizæ perlongâ, aristis brevibus donatâ. *Gramen spica Brizæ, majus C. B. Pin.* 9. *Prodr.* 18.

Gramen Loliaceum, minus, spicâ Brizæ perlongâ aristis donatâ. *Gramen spica Brizæ, minus C. B. Pin.* 9. *Prodr.* 19.

Gramen Loliaceum, minus spicâ Brizæ perlongâ, capillaceo folio.

Gramen Loliaceum, minus, latiore folio, spicâ Brizæ brevissimâ.

Gramen Loliaceum, minimum, elegantissimum. *Gramen minimum, paniculis elegantissimis C. B. Pin.* 2. *Gramen minimum J. B.* 2. 465. *Gramen minimum Dalechampii Lugd.* 424.

Gramen paniculâ sparsâ luteâ, Loliaceâ Bot. Monsp. App.

Gramen spicatum, tomentosum, longissimis aristis donatum. *Gramen Alopecuros altera Lobelii J. B.* 2. 475. *Gramen Alopecuros, spica rotundiore C. B. Pin.* 4. *Alopecuros Dod. Pempt.* 541. — Gramen spicatum.

Gramen spicatum, vulgare, Secalinum. *Gramen Hordeaceum, minus & vulgare C. B. Pin.* 9. *Hordeum murinum J. B.* 2. 431. *Hordeum spontaneum, spurium, Holcus Plinii Anguillare Lob. Icon.* 30.

Gramen ſpicatum, Secalinum, ſpicâ duriore & anguſtiore.

Gramen ſpicatum, Secalinum, Virginianum. *Gramen Secalinum, majus, altiſſimum, Virginianum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 180.*

Gramen Spicatum, Secalinum, glumis villoſis, in ariſtas longiſſimas deſinentibus. *Gramen Secalinum, maximum Park. Theat.* 1144.

Gramen ſpicatum, Secalinum, altiſſimum. *Gramen ſpicâ Secalinâ C. B. Pin. 9. Prodr.* 18. *Gramen Secalinum, majus Park. Theat.* 1144.

Gramen ſpicatum, Secalinum, minus. *Gramen Secalinum, minus Park. Theat.* 144.

Grâmen ſpicatum, Secalinum, maritimum, minus. *Gramen Secalinum, paluſtre & maritimum Raii Synopſ.* 248.

Gramen ſpicatum, Secalinum, maritimum, maximum, ſpicâ longiore. *Gramen Sparteum, ſpicatum, foliis mucronatis, longioribus, vel ſpicâ Secalinâ C. B. Pin. 5. Spartium ſpicatum, pungens, Oceanicum J. B. 2. 511. Spartum Herba iij, maritimum Cluſ. Hiſt. ccxxj.*

Gramen ſpicatum, Secalinum, maritimum, ſpicâ breviore. *Gramen Sparteum, ſpicatum, latifolium C. B. Pin. 5. Spartum maritimum ſive Oceanicum, latifolium J. B. 2. 512. Spartum Herba, iiij. Batavicum Cluſ. Hiſt. ccxxxj.*

Gramen ſpicatum, Secalinum, maritimum, maximum, ſpicâ laxiore. *Spartum maximum, maritimum, Hollandicum, ſpicâ Secalinâ Raii Hiſt.* 1260.

Gramen ſpicatum, ariſtis pennatis. *Gramen Sparteum, pennatum C. B. Pin. 5. Gramen pennatum, aliis Spartum J. B. 2. 512. Spartum Auſtriacum, pennatum Cluſ. Hiſt. ccxxj.*

Gramen ſpicatum, quod Spartum [a] Plinii. *Gramen Sparteum 1, paniculâ comoſâ C. B. Pin. 5. Gramen Spartum Plinii ſive ſportularum Ficuum J. B. 2. 510. Spartum Herba Plinii Cluſ. Hiſt. ccxx.*

[a] *Lib. 19. cap. 2.*

Gramen ſpicatum, Sparteum, ſpicâ ſericeâ, ex utriculo prodeunte. *Gramen Sparteum 2. paniculâ brevi folliculo incluſâ C. B. Pin. 5. Gramen Sparteum 2. Cluſio J. B. 2. 511. Spartum Herba alterum Cluſ. Hiſt. ccxx.*

Gramen ſpicatum, Junci facie, Lithoſpermi ſemine. *Juncus Lithoſpermi ſemine Mor. H. R. Bleſ. Juncus ſemine Lithoſpermi H. R. Par. Juncus lævis, paniculâ glomerata, nigricante Raii Cat. Cantab. & Hiſt.* 1305.

Gramen anthoxanthum, ſpicatum J. B. 2. 466. *Gramen pratenſe, ſpicâ flaveſcente C. B. Pin. 3. Gramen anthoxanthon Dalechampii Lugd.* 426.

Gramen tomentoſum, ſpicatum C. B. Pin.. 4. *Gramen Alopecuros, ſpicâ longâ, tomentoſâ, candicante J. B.* 2. 474. *Gramen tomentoſum, Alopecuros vera Plinii & Theophraſti Lugd.* 430.

Gramen caninum, maritimum, ſpicatum C. B. Pin. *Prodr.* 2.

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, albo. *Phalaris major, ſemine albo C. B. Pin. 28. Phalaris J. B. 2. 442. Phalaris Dod. Pempt. 510. Graine de Canari.*

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, nigro. *Phalaris major, ſemine nigro C. B. Pin. 28. J. B. 2. 443.*

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, minore, nigro. *Phalaris ſemine minore, nigro Mor. H. R. Bleſ.*

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, griſeo. *Phalaris alter, ſemine griſeo H. R. Par.*

Gramen ſpicatum, perenne, ſemine Miliaceo, tuberosâ radice. *Gramen Phalaroides, perenne, tuberosâ radice Mor. H. R. Bleſ.*

Gramen ſpicatum, perenne, ſemine Miliaceo, radice repente.

Gramen ſpicatum, pratenſe, ſpicâ ex utriculo prodeunte. *Gramen pratenſe, ſpicâ purpureâ ex utriculo prodeunte, vel Gramen folio ſpicam amplexante C. B. Pin.* 3. *Gramen ſpicam folio amplectens J. B.* 3. 469. *Gramen pratenſe Dalechampii Lugd.* 425.

Gramen montanum, ſpicatum, tuberosâ radice.

Gramen montanum, minimum, ſpicatum & ariſtatum.

Gramen ſpicatum, glumis criſtatis. *Gramen Criſtatum Lob. Ad. Part.* 2. 467. *Gramen criſtatum, Anglicum Park. Theat.* 1160.

Gramen ſpicâ multiplici, glumis ariſtatis. *Gramen criſtatum, Anglicum, ſpicâ multiplici Park. Theat.* 1160.

Gramen ſpicâ criſtatâ, ſubhirſutum C. B. Pin. 3. *Prodr.* 8.

Gramen ſpicatum glumis variis. *Gramen glumis variis C. B. Pin.* 10. *Prodr.* 21. *Gramen verſicolor J. B.* 2. 466.

Gramen ſpicatum, locuſtis echinatis. *Gramen caninum, maritimum ſpicâ echinatâ C. B. Pin.* 2. *Gramen caninum, maritimum, aſperum C. B. Prodr.* 2. *Gramen parvum, echinatum J. B.* 2. 467.

Gramen ſpicatum, ſupinum, brevi & capillaceo folio.

Gramen ſpicatum, Luſitanicum, capitis Meduſæ effigie.

Gramen ſpicatum, durioribus & craſſioribus locuſtis, ſpicâ brevi. *Feſtuca altera, capitulis duris C. B. Pin.* 20. *Ægilops Dod. Pempt.* 539.

Gramen ſpicatum, durioribus & craſſioribus locuſtis, ſpicâ longiſſima. *Feſtuſca altera, capitulis duris, ſpicâ triunciali C. B. Pin.* 10.

Gramen ſpicatum, ſpicâ purpuro-argenteâ, molli. *Gramen pumilum, hirſutum, ſpicâ purpuro-argenteâ, molli Raii Synopſ.* 250.

Gramen ſpicatum, ſpicis in capitulum foliatum congeſtis. *Gramen album, capitulis aculeatis, Italicum C. B. Pin.* 7.

Gramen ſpicatum, echinatum, locuſtis unam partem ſpectantibus. *Gramen Alopecuroides, ſpicâ aſperâ C. B. Pin.* 4. *Gramen cum cauda Leporis aſperâ, ſive ſpicâ murinâ J. B.* 2. 473. *Gramen echinatum Dalechampii Lugd.* 432. *Gramen Alopecuroides, ſpicâ aſperâ, brevi Park. Theat.* 1168.

Gramen ſpicatum, ſpicâ ſubrotundâ, echinatâ. *Gramen ſpicâ ſubrotundâ, echinatâ, vel Gramen echinato capitulo C. B. Pin.* 7. *Gramen echinatum, tribuloides Col. Part.* 1. 338.

Gramen ſpicatum, Indicum, repens, ſpicâ ſubrotundâ.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, longiſſimâ. *Gramen Typhoides, maximum, ſpicâ longiſſimâ C. B. Pin.* 4. *Prodr.* 10. *Gramen cum cauda muris majoris longa, majus J. B.* 2. 472.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, tenuiſſimâ, longiore. *Gramen*

Typhoides, ſpica anguſtiore, longiore C. B. Pin 4. *Gramen cum cauda muris purpuraſcente J. B.* 2. 473. *Gramen Alopecuroides, minus, alterum Lob. Icon.* 9.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, tenuiſſimâ, breviore. *Gramen Typhoides, ſpicâ anguſtiore, breviore C. B. Pin.* 4. *Gramen Alopecurinum, ij. Tabern. Icon.* 209.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, tenuiori, longâ. *Gramen Typhoides, aſperum, primum C. B. Pin.* 4. *Gramen cum cauda muris, minus J. B.* 2. 471. *Gramen Typhinum*, 1. *Tabern. Icon.* 217.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, craſſiori. *Gramen Typhoides, aſperum, alterum C. B. Pin.* 4. *Gramen Typhinum, ij. Tabern. Icon.* 218.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, glabrâ, foliis hirſutis. *Gramen Typhoides, culmo reclinato C. B. Pin.* 4. *Gramen cum cauda muris, foliis hirſutis J. B.* 2. 471. *Gramen Alopecuroides, minus Lob. Icon.* 9.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, longioribus villis donatâ. *Gramen Phalaroides, majus ſive Italicum C. B. Pin.* 4. *Prodr.* 10. *Gramen Alopecuro ſimile, glabrum, cum pilis longiuſculis in ſpica, Onocordon J. B.* 2. 475.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, molli & densâ. *Gramen Typhoides, molle C. B. Pin.* 4. *Gramen Alopecuroidi accedens & Phalaridi, ſpicâ longiuſcula, folio lanuginoſo J. B.* 2. 474. *Gramen Alopecuroides Lob. Icon.* 8.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, molli & laxâ. *Gramen ſpicatum, circa Romam ubique frequens Maio, ſpicâ ſtrictiori & laxiori D. Sherard.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ brevi, radice nodosâ. *Gramen nodoſum. ſpicâ parvâ ſive nodoſum, tertium C. B. Pin. Prodr.* 3.

Gramen ſpicatum, aquaticum, ſpicâ cylindraceâ, brevi. *Gramen aquaticum, geniculatum, ſpicatum C. B. Pin.* 3. *Gramen cum parva cauda muris, radice non nodoſa, repens J. B.* 2. *Gramen fluviatile, album Tabern. Icon.* 216.

Gramen ſpicatum, maritimum, minimum, ſpicâ cylindraceâ. *Gramen Typhinum, maritimum, minus Raii Hiſt.* 1267.

Gramen dactylon.

Gramen dactylon, radice repente, ſive officinarum. *Gramen repens, cum paniculâ Graminis Mannæ J. B.* 2. 459. *Gramen dactylon, folio Arundinaceo majus, aculeatum fortè Plinio C. B. Pin.* 7. *Gramen legitimum Cluſ. Hiſt. ccxvij.*

Gramen dactylon, radice repente, ſive officinarum, breviſſimis ariſtis donatum.

Gramen dactylon, folio latiore C. B. Pin. 8. *Graminis genus, Dens canis tertius ſive Gramen* 1. *vel Galli crus J. B.* 2. 444. *Iſchæmum, Gramen ſanguinarium*, 1. *Tabern. Icon.* 222.

Gramen dactylon, anguſtifolium, ſpicis villoſis C. B. Pin. 8. *Gramen digitatum, hirſutum J. B.* 2. 445. *Iſchæmum ij. Tabern. Icon.* 222.

Gramen dactylon, ſcoparium C. B. Pin. 8. *Gramen ſcoparium, Iſchæmi paniculis,*

Paniculis, *Gallicum Lob. Adv. Part.* 2. 468. *J. B.* 460.

Gramen dactylon, villosum, ramosum, altissimum, Gallo-Provinciale.

Gramen dactylon, Indicum, spicis longioribus.

Gramen dactylon, Ægyptiacum C. B. Pin. 7. *Gramen Crucis sive Neiemelm-salib. J. B.* 2. 460.

Gramen dactylon, Siculum, multiplici paniculâ, spicis ab eodem exortu geminis Raii Hist. 1271. *Pluk. Phytog. Tab.* 91. *fig.* 1.

Gramen dactylon, spicâ geminâ. *Gramen bicorne, sive distachiophorum Bocc.* 20. *Festuca Junceo folio, spica gemina C. B. Pin.* 9. *Prodr.* 19. *J. B.* 2. 544.

Gramen paniculatum, autumnale, paniculâ ampliore, ex viridi nigricante. *Gramen Arundinaceum, enode, majus, montanum C. B. Pin.* 7. *Gramen Arundinaceum, enode J. B.* 2. 481. *Gramen Arundinaceum, montanum Tabern. Icon.* 231.

Gramen paniculatum.

Gramen paniculatum, autumnale, paniculâ angustiore, ex viridi nigricante. *Gramen pratense, serotinum, panicula longa, purpurascente Raii Synops.* 260. *Prioris varietas.*

Gramen paniculatum, aquaticum, fluitans. *Gramen aquaticum, fluitans, multiplici spica*, ἄγρωστις ποτάμιος *C. B. Pin.* 3. *Gramen aquaticum, cum longissima panicula J. B.* 2. 490. *Gramen fluviatile Tabern. Icon.* 216.

Gramen paniculatum, latifolium radice repente, crassiori. *Gramen caninum, longiùs radicatum, majus C. B. Pin.* 1. *Gramen canarium, longiùs radicatum, latiore panicula Adv. Part.* 2. 467. *J. B.* 2. 457.

Gramen paniculatum, minus, radice repente, paniculâ duriore. *Gramen murorum, duriusculum, spica erecta, rigida Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. *Sect.* 8. *Tab.* 2. *fig.* 9. *Gramen Loliaceum, murorum, duriusculum, spica erecta, rigida Ejusd. ibid.* 182. *Gramen panicula multiplici C. B. Pin.* 3. *Prodr.* 6.

Gramen paniculatum, spicis crassioribus & brevioribus. *Gramen spicatum, folio aspero C. B. Pin.* 3. *Prodr.* 9. *Gramen asperum J. B.* 2. 467. *Gramen spicatum Dalechampii Lugd.* 427.

Gramen paniculatum, spicis crassioribus & brevioribus variegatum.

Gramen paniculatum, aquaticum, Miliaceum. *Gramen Miliaceum, aquaticum Raii Synops.* 255.

Gramen pratense, paniculatum, majus, latiore folio, πόα Theophrasti C. B. Pin. 2. *Gramen pratense*, 1. *Dod. Pempt.* 560.

Gramen paniculâ ferè Arundinaceâ, locustis brevissimis. *Gramen pratense, vulgare, spica ferè Arundinacea J. B.* 2. 461.

Gramen paniculâ Arundinaceâ, locustis plerumque brevissimis, interdum angustissimis & longioribus.

Gramen pratense, paniculatum, medium C. B. Pin. 2. *Gramen pratense, minus J. B.* 2. 542. *Gramen pratense ij. Dod. Pempt.* 560.

Gramen pratense, paniculatum, minus, album C. B. Pin. 3. *Gramen paniculatum, minus, album Tabern. Icon.* 206. *J. B.* 2. 465.

Gramen pratense, paniculatum, minus, rubrum C. B. Pin. 3. *Gramen paniculatum, minus, rubrum Tabern. Icon.* 207. *J. B.* 2. 465.

Gramen Xerampelinum, Miliaceâ, prætenui, ramosaque sparsâ paniculâ, sive Xerampelino congener, arvense, æstivum, Gramen minutissimo semine Lob. Illustr. 14.

Gramen pratense, paniculatum, majus, angustiore folio C. B. Pin. 2. *Prodr.* 5.

Gramen pratense, paniculatum, molle C. B. Pin. 2. *Prodr.* 5. *Gramen lanatum Dalechampii Lugd.* 425. *J. B.* 2. 466.

Gramen paniculatum, minimum, molle Bot. Monsp. App. *Gramen paniculatum, locustis parvis, purpuro-argenteis annuum Raii Synops.* 258. *Hist.* 1286.

Gramen paniculatum, molle, tenuissimis aristis donatum.

Gramen caninum, paniculatum, molle Raii Hist. 1285.

Gramen paniculatum, elatius, spicis longis, muticis, squamosis Raii Hist. 1286.

Gramen paniculis elegantissimis sive ἐράγρωστις, majus C. B. Pin. 2. *Gramen amoris dictum J. B.* 2. 470. *Gramen paniculatum, sativum, Eragrostis Tabern. Icon.* 204.

Gramen paniculis elegantissimis, minimum. *Gramen amoris alterum, paniculis minoribus & angustioribus, magisque sparsis Raii Syllog.* 136.

Gramen paniculatum, Virginianum, locustis minimis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Sect. 8. Tab. 6. fig. 33.

Gramen paniculis elegantissimis, densis, Siculum. *Gramen Filiceum, paniculis integris Bocc. Rarior. Plant.* 62.

Gramen minus, vulgare, paniculâ rigidâ. *Gramen minus, duriusculum Tab. Icon.* 208.

Gramen minus, paniculâ rigidâ, densiore & ampliore. *Gramen Gramini exili, duriusculo Lobelii simile, paniculâ latiore Sherard.*

Gramen caninum, maritimum, paniculatum Raii Hist. 1286.

Gramen pratense, paniculâ duriore, laxâ, unam præcipuè partem spectante Raii Synops. 257.

Gramen pratense, paniculâ duriore, laxâ, unam præcipuè partem spectante, sine aristis.

Gramen pratense, paniculâ multiplici, densiore, aristis carens.

Gramen paniculatum, latifolium, locustis crassioribus, semine nigro Aquilegiæ simili. *Gramen paniculatum Gallo-provinciale, Aquilegiæ semine Schol. Bot.* 258. *Pluk. Phytog. Tab.* 32. *fig.* 2.

Gramen nemorosum, paniculâ rufescente, molli. *Gramen nemorosum spica rufescente, molli C. B. Pin.* 7. *Gramen sylvaticum parvum, tenuifolium, rigidiusculum J. B.* 2. 509. *Gramen sylvaticum sive nemorosum,* 1. *Tabern. Icon.* 226.

Gramen paniculâ Miliaceâ, locustis minimis.

Gramen montanum, paniculâ Miliaceâ, sparsâ C. B. Pin. 8. *Prodr.* 17. *J. B.* 2. 462.

Gramen sylvaticum, paniculâ Miliaceâ, sparsâ C. B. Pin. 8. *Gramen Miliaceum Lobelii J. B.* 2. 462. *Miliaceum Gramen Lob. Icon.*

Gramen aquaticum, paniculatum, latifolium C. B. Pin. 3. *Gramen majus,*

aquaticum Lobelii J. B. 2. 481. *Gramen Arundinaceum , paniculatum Tabern. Icon.* 211.

Gramen paniculatum , proliferum. *Gramen arvense , paniculâ crispa C. B. Pin.* 3. *Prodr.* 6. *Gramen cum panicula molli rubente J. B.* 2. 464.

Gramen Barcinonense , paniculâ densâ aureâ.

Gramen paniculatum , maritimum , Narbonense , radice repente.

Gramen paniculatum, capillaceo folio , minimum.

Gramen paniculâ Miliaceâ , densiori , aristis donatum.

Gramen paniculatum , aquaticum , Phalaridis semine. *Gramen Arundinaceum , acerosâ glumâ , nostras Park. Theat.* 1273. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 203. *An Gramen Arundinaceum spicatum C. B. Pin.* 6.

Gramen paniculatum , aquaticum , Phalaridis semine folio variegato. *Gramen paniculatum , folio variegato C. B. Pin.* 3. *Gramen striis pictum J. B.* 2. 476. *Gramen sulcatum vel striatum , album Lob. Icon.* 4.

Gramen paniculatum , Arundinaceum , spicâ multiplici. *Gramen Arundinaceum , spica multiplici ,* Καλαμάγρωστις *Dioscoridis C. B. Pin.* 6. *Gramen Calamagrostis Lobelii J. B.* 2. 480. *Calamagrostis Lob. Icon.* 6.

Gramen paniculatum , Arundinaceum paniculâ densâ , spadiceâ. *Gramen Arundinaceum , paniculâ molli , spadiceâ , majus C. B. Pin.* 7. *Gramen plumosum Lobelii , spicâ candidâ & serici modo lucens J. B.* 2. 476. *Gramen tomentosum & acerosum. Calamagrostis quorundam & vulgi Gramen plumosum Lob. Icon.* 6.

Gramen paniculatum , Arundinaceum , ramosum , paniculâ densâ , sericeâ. *Gramen Arundinaceum , ramosum , plumosum , album C. B. Pin.* 7. *Gramen Arundinaceum , plumosum , album C. B. Prodr.* 14.

Gramen paniculatum , locustis maximis , candicantibus , tremulis. *Gramen tremulum , maximum C. B. Pin.* 2. *Prodr.* 5. *J. B.* 2. 470. *Gramen tremula panicula , longiore & laxiore , colore candicante Clus. Cur. post. in fol.* 38.

Gramen paniculatum , locustis maximis , Phœniceis , tremulis. *Gramen amabile , tremulum , maximum , paniculâ spadiceâ V. Lusit. Gramen tremulum paniculâ fusco seu fumigato colore Clus. Cur. post. in fol.* 38.

Gramen paniculatum , majus , locustis magnis , candicantibus , tremulis. *Gramen tremulum , majus , C. B. Pin.* 2. *Gramen tremulum J. B.* 2. 469. *Gramen Leporinum , Gramen tremulum Tabern. Icon.* 231.

Gramen paniculatum , majus , locustis magnis , Phœniceis , tremulis. *Gramen tremulum , majus , paniculâ spadiceâ C. B. Pin.* 2.

Gramen paniculatum , majus , perenne , locustis magnis tremulis. *Gramen tremulum , majus , perenne H. L. Bat.*

Gramen paniculatum , minus , locustis magnis , tremulis. *Gramen tremulum , minus , paniculâ magnâ C. B. Pin.* 2. *J. B.* 2. 470.

Gramen paniculatum , minus , locustis parvis , tremulis. *Gramen tremulum , minus , panicula parva C. B. Pin.* 2. *Prodr.* 4. *Gramen tremulum , minus J. B.* 2. 470.

Gramen montanum , paniculâ spadiceâ , delicatiore C. B. Pin. 3. *Prodr.* 6. *J. B.* 2. 476.

Gramen montanum, paniculâ spadiceâ, crassiore.

Gramen capillatum, paniculis rubentibus J. B. 2. 461. *Gramen segetum, altissimum, panicula sparsa C. B. Pin. 3. Segetum Gramen panicula sparsa, latiore Lob. Icon. 2.*

Gramen capillatum, paniculis viridantibus J. B. 2. 462. *Prioris varietas.*

Gramen segetum, paniculâ Arundinaceâ C. B. Pin. 3. *Gramen agrorum Lobelii J. B. 2. 461. Agrorum venti spica & Gramen agrorum latiore, Arundinacea, comosa panicula Lob. Icon. 3. Varietas videtur Graminis capillati J. B. cujus nempe panicula, ut ait Lobelius, in alterum latus agitatur.*

Gramen pratense, paniculatum, altissimum, locustis parvis, splendentibus non aristatis. *An Festuca Graminea, effusa juba C. B. 9. Prodr. 19. Gramen Festucæ, effusa juba Hist. Plant. Paris.*

Gramen paniculatum, Bromoides, minus, paniculis aristatis, unam partem spectantibus Raii Hist. 1287.

Gramen montanum, Avenaceum, locustis rubris C. B. Pin. 10. *Prodr. 20. Gramen locustis rubris J. B. 2. 434.*

Gramen Avenaceum.

Gramen Avenaceum, spicâ simplici, locustis candicantibus, splendentibus & rarioribus.

Gramen Avenaceum, spicâ simplici, locustis candicantibus, splendentibus & densioribus.

Gramen Avenaceum montanum, lanuginosum C. B. Pin. 10. *Gramen cum locustis parvis, candidis, pilosis, semine Avenaceo J. B. 2. 434. Gramen Avenaceum Tabern. Icon. 207.*

Gramen Avenaceum, lanuginosum, glumis rarioribus C. B. Pin. 10. *Prodr. 20. J. B. 2. 464.*

Gramen Avenaceum, spicâ simplici, breviori & crassiori, locustis longissimis; longiùs aristatis.

Gramen Avenaceum, spicâ simplici, locustis densissimis, candicantibus & lanuginosis.

Gramen Avenaceum, distichon locustis longioribus, flavescentibus, longiùs aristatis.

Gramen Avenaceum, saxatile, paniculâ sparsâ, locustis latioribus, candicantibus & nitidis.

Gramen Avenaceum, saxatile, paniculâ sparsâ, locustis angustioribus, candicantibus & nitidis.

Gramen Avenaceum, capillaceum, minoribus glumis C. B. Pin. 10. *Gramen nemorale, Avenaceum, alterum, ex fusco Xerampelinum & lucidum, Danicum Lob. Adv. Part. 2. 465. J. B. 2. 463.*

Gramen Avenaceum, nemorense, glumis rarioribus, ex fusco Xerampelinis, nostras Raii Hist. 1289.

Gramen Avenaceum, utriculis lanugine flavescentibus. *Festuca utriculis lanugine flavescentibus C. B. Pin. 10. Ægilops quibusdam aristis recurvis, sive Avena pilosa J. B. 2. 433. Festuca prior Dod. Pempt. 539.*

Gramen Avenaceum, maximum, utriculis cum lanugine alba & longissimis aristis Bot. Monsp.

Gramen Avenaceum, supinum, minus, spicâ densissima, cum longissimis aristis, lanuginosis, tortilibus.

Gramen Avenaceum, capillaceo folio, paniculâ ampliore, locuftis fplendentibus. *Gramen nemorofum, paniculis albis, folio capillaceo C. B. Pin. 7. Prodr.* 14.

Gramen nodofum, Avenaceâ paniculâ C. B. Pin. 2. *Prodr.* 3. *Gramen nodofum J. B.* 3. 456. *Gramen bulbofum, nodofum Lob. Icon.* 23.

Gramen Avenaceum, paniculâ denfâ, locuftis majoribus, ariftatis.

Gramen Avenaceum, paniculâ purpuro-argenteâ fplendente D. Doody Raii Hift. 1909. *Gramen Avenaceum, glabrum panicula purpuro-argentea, fplendente D. Doody Raii Synopf.* 262.

Gramen Avenaceum, montanum, fpicâ fimplici, ariftis recurvis Raii Synopf. 262. & Hift. 1290.

Gramen Avenaceum, fpicâ fimplici, perlongâ, locuftis denfiffimis, longis & ariftatis.

Gramen Avenaceum, parvum, procumbens, paniculis non ariftatis Raii Hift. 1288. & Synopf. 262.

Gramen Avenaceum, Indicum, in foliorum alis locuftas in capitulum collectas gerens.

Gramen Avenaceum, minus, foliis inferioribus capillaceis, fuperioribus verò latioribus.

Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculâ fparsâ Raii Hift. 1289. *Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculatum, majus, glabrum Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 213.

Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculâ fparsâ, locuftis anguftioribus, cum ariftis flavefcentibus.

Gramen Avenaceum, diftichon, locuftis longioribus, cum ariftis nigricantibus inflexis. *Gramen Avenaceum, murorum, erectum Park. Theat.* 1149.

Gramen Avenaceum, pratenfe, elatius, paniculâ flavefcente, locuftis parvis Raii Hift. 1284.

Gramen Avenaceum, paniculâ flavefcente, denfiori, locuftis minimis, tenuiter ariftatis & quafi villofis Hift. Plant. Parif. *Prioris varietas.*

Gramen Avenaceum, locuftis amplioribus, candicantibus, glabris & ariftatis.

Gramen Avenaceum, locuftis brevioribus, glabris, glumis imbricatis & ariftatis.

Gramen Avenaceum, locuftis glabris, purpurafcentibus & ariftatis. *Gramen gros Montbelgard J. B.* 2. 438. *Gramen murorum Dalechampii Lugd.* 428.

Gramen Avenaceum, locuftis glabris, anguftis, candicantibus & ariftatis. *Gramen Avenaceum, fquamosâ glumâ longiore, glabrâ Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. *Tab.* 7. *fig.* 19.

Gramen Avenaceum, locuftis villofis, anguftis, candicantibus & ariftatis. *Feftuca Avenacea, hirfuta, paniculis minus fparfis Raii Hift.* 1289. *An Gramini murali Dalechampii fimile fi non idem J. B.* 2. 438. *Gramen murorum, fpicis pendulis, anguftioribus Hift. Plant. Parif.*

Gramen Avenaceum, locuftis villofis, craffioribus. *Gramen fpicâ hirfutâ, ad Gramen du Gros accedens J. B.* 2. 438.

Gramen Avenaceum, pratenfe, glabrum, paniculâ contractâ, foliis latioribus.

Gramen Avenaceum, pratense, glabrum, paniculâ contracta, foliis angustioribus.

Gramen Avenaceum, lignosum, sylvaticum.

Gramen Avenaceum, aquaticum. *Gramen Arundinaceum, aquaticum, panicula Avenacea Raii Hist.* 1909.

Gramen Avenaceum, spicis strigosioribus, glabris. *Festuca Avenacea, spicis strigosioribus, è glumis glabris compactis Raii Hist.* 1909. *& Synops.* 267.

Gramen Avenaceum, glabrum, paniculâ è spicis raris, strigosis compositâ, aristis tenuissimis Raii Hist. 1909. & Synops. 262.

Gramen erectum, unicâ spicâ Avenaceâ Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 57.

Gramen Avenaceum, paniculâ sparsâ, locustis majoribus & aristatis. *Festuca Avenacea, sterilis, elatior C. B. Pin.* 9. *Ægilops Matthiolo fortè J. B.* 2. 439. *Bromos Herba Dod. Pempt.* 540. *Gramen Festucæ sterile, elatius Hist. Plant. Paris.*

Gramen Avenaceum, paniculâ sparsâ, locustis minoribus & aristatis. *Bromos sterilis, altera. Festuca altera Dodonæi Lob. Icon.* 33.

Gramen, ut ait C. Bauhinus, à gradiendo, quòd geniculatis ramis serpat.

GENUS IX.

Arundo. *Canne ou Roseau.*

ARUNDO est plantæ genus, sola magnitudine à Gramine diversum, nec per me stabit, quin inter Graminis species recenseatur.

Arundinis species sunt

Arundo vulgaris sive φραγμίτης Dioscoridis C. B. Pin. 17. *Arundo vulgaris, palustris J. B.* 2. 485. *Arundo palustris, Canna sepiaria Tabern. Icon.* 254.

Arundo sativa, quæ Δόναξ Dioscoridis & Theophrasti C. B. Pin. 17. *Arundo maxima & hortensis J. B.* 2. 486. *Arundo domestica, Calamus Cyprius Tabern. Icon.* 253.

Arundo Anglica, foliis in summitate dissectis C. B. Pin. 17. *Prodr.* 25 *J. B.* 2. 487.

Arundo scriptoria, atrorubens C. B. Pin. 17. *Arundo scriptoria J. B.* 2. 487. *Arundo* 3. *Syringias, fistularis Dod. Gal.* 353.

Arundo repens vel Chamæcalamus C. B. Pin. 17. *Arundo Epigeios Lugd* 1000.

Arundo Indica, variegata, sive Laconica Theophrasti Corn. 54. *Canne royale.*

Arundo domestica, Coronopi foliis Ambros. 75.

Arundo vulgaris, Cypria, fruticosa Ambros. 263.

SECTIO IV.

De Herbis, flore apetalo, in capitulum ſquamoſum collecto.

GENUS I.

Cyperus. *Souchet.*

CYPERUS eſt plantæ genus, flore à petalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B, conſtante, in capitulum ſquamoſum A, F, collecto; in ſquamarum autem C, alis oritur piſtillum D, quod deinde abit in ſemen E, plerumque triangulare. His notis addendi ſunt caules pariter triangulares. *Tab. 299.*

Cyperi ſpecies ſunt

Cyperus rotundus, vulgaris C. B. Pin. 13. *Cyperus paniculâ craſſiore, minus ſparſa J. B.* 2. 501. *Cyperus rotundus Dod. Pempt.* 338.

Cyperus rotundus, inodorus, Germanicus C. B. Pin. 14. *Cyperus aquaticus, Septentrionalis Lobelio J. B.* 2. 503. *Cyperus aquaticus, Septentrionalis Lob. Icon.* 77.

Cyperus odoratus, radice longâ, ſive Cyperus officinarum C. B. Pin. 14. *Cyperus longus, odoratior, habitior Lob. Icon.* 75. *Cyperus paniculâ ſparsâ, ſpecioſâ J. B.* 2. 501.

Cyperus rotundus, eſculentus, anguſtifolius C. B. Pin. 14. *Dulcichinum Dod. Pempt.* 340. *Traſi J. B.* 2. 504.

Cyperus vulgatior, paniculâ ſparsâ. *Gramen Cyperoides, paniculâ ſparsâ, majus C. B. Pin.* 6. *Gramen Cyperoides, vulgatius, aquaticum J. B.* 2. 495. *Gramen Cyperoides, aquaticum, vulgatius Lob. Icon.* 20.

Cyperus Gramineus J. B. 3. 504. *Gramen Cyperoides, Miliaceum C. B. Pin.* 6. *Cyperus Graminea, ſive Miliacea Lob. Icon.* 79.

Cyperus maritimus, capitulis glomeratis. *Juncus acutus, maritimus, caule triangulo C. B. Pin.* 11. *Prodr.* 22.

Cyperus Americanus, paniculâ aureâ maximâ Plum.

Cyperus Americanus humilior, locuſtis denſiſſimis, non compreſſis.

Cyperus minimus, paniculâ ſparsâ, nigricante. *Gramen Cyperoides, minus, paniculâ ſparsâ, nigricante C. B. Pin.* 6. *Gramen parvum, pulchrum, aliud, paniculâ compreſsâ, nigricante J. B.* 2. 471. *Gramen Cyperoides, minimum, nigricante paniculâ Adv. Part.* 2. 463.

Cyperus minimus, paniculâ ſparsâ, ſubflaveſcente. *Gramen Cyperoides, minus, paniculâ ſparsâ ſubflaveſcente C. B. Pin.* 6. *Gramen pulchrum, parvum, paniculâ latâ, compreſsâ J. B.* 2. 470. *Calamagroſtis altera Trag.* 694.

Cyperus Pyrenaicus, humilior, tenui paniculâ.

Cyperus Orientalis, paniculâ ſparsâ, locuſtis anguſtis & brevibus.

Cyperus Orientalis, minimus, paniculâ ſparsâ, longiori.

Cyperus Orientalis, omnium minimus, paniculâ ſparsâ.

Cyperus à voce Græca κύπαρις *Vas*; ob radicis effigiem, ut ait C. Bauhinus.

Genus II.

Scirpus.

Tab. 300.

Scirpus est plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis scilicet staminibus B, constante, in capitulum squamosum C, collecto; in squamarum autem D, alis oritur pistillum E, quod deinde abit in semen F, triangulare, in capitulum G, pariter collectum. His notis addendi sunt caules nequaquam triangulares.

Scripi species sunt

Scirpus palustris, altissimus. *Juncus maximus, sive Scirpus major C. B. Pin. 12. Juncus maximus, Holoschœnos J. B. 2. 522. Juncus palustris, major Tabern. Icon.* 249.

Scirpus palustris, altissimus, foliis & carinâ serratis. *Gramen Cyperoides, altissimum, foliis & carina serratis Bocc.* 72.

Scirpus Americanus, caule pentagono, ad nodos florido Plum.

Scirpus Americanus, caule geniculato, cavo Lign.

Scirpus capitulis rotundioribus, umbellatis.

Scirpus maritimus, capitulis rotundioribus, glomeratis. *Juncus acutus, maritimus, capitulis rotundis C. B. Pin.* 11. *Holoschœnus Lugd.* 987.

Scirpus maritimus, capite glomerato. *Gramen Cyperoides, maritimum C. B. Pin.* 6. *Juncus maritimus Lob. Icon.* 87.

Scirpus montanus, capitulo breviore. *Juncus parvus, montanus, cum parvis capitulis luteis J. B.* 2. 525.

Scirpus Equiseti capitulo majori. *Juncus capitulis Equiseti, major C. B. Pin.* 12. *Juncus capitulis longis sive clavatus J. B.* 2. 523. *Juncus aquaticus, minor, capitulis Equiseti Lob. Icon.* 86.

Scirpus Equiseti capitulo minori. *Juncellus capitulis Equiseti, minor & fluitans C. B. Pin.* 12. *Juncellus capitulis Equiseti, fluitans C. B. Prodr.* 23.

Scirpus omnium minimus, capitulo longiori. *Juncellus minimus, capitulis Equiseti Bocc. Rarior. Plant.* 42.

Scirpus omnium minimus, capitulo breviore. *Juncellus inutilis sive Chamæschœnos C. B. Prodr.* 22. *Juncellus inutilis C. B. Pin.* 12. *Juncellus Adv.* 44.

Scirpus omnium minimus, Lusitanicus.

Scirpus supinus, minimus, capitulis conglobatis, foliis rotundo-teretibus.

Scirpus omnium minimus, Indicus, capitulis villosis,

Scirpus differt à Cypero caule nequaquam triangulari, à Gramine verò, seminibus triangularibus, tum capitulis squamosis ex locustis non constantibus.

Sectio

SECTIO V.

De Herbis, flore apetalo, in eadem planta, à fructu ſejuncto.

GENUS I.

Cyperoides.

CYPEROIDES eſt plantæ genus, flore apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B, C, ex aliis ſquamarum D prodeuntibus conſtante, in ſpicam A diſpoſito, ſed ſterili: embryones enim F. inferiores ſpicas K occupant in veſiculis E reconditi, abeuntque in ſemina G, H, plerumque triangularia, in capſulâ L, quæ embryonis veſicula fuit, matureſcentia. *Tab. 300.*

Cyperoidis ſpecies ſunt

Cyperoides latifolium, ſpicâ rufa ſive caule triangulo. *Gramen Cyperoides, latifolium, ſpicâ rufâ ſive caule triangulo C. B. Pin. 6. Gramen Cyperoides, cum paniculis nigris J. B.* 2. 494. *Gramen Cyperoides Lob. Icon.* 11.

Cyperoides latifolium ſpicâ ſpadiceo-viridi, majus. *Gramen Cyperoides, latifolium, ſpicâ ſpadiceo-viridi, majus C. B. Pin. 6. Prodr.* 13. *J. B.* 2. 495.

Cyperoides anguſtifolium, ſpicâ ſpadiceo-viridi, minus. *Gramen Cyperoides, anguſtifolium, ſpicâ ſpadiceo-viridi, minus C. B. Pin. 6. Prodr.* 13. *J. B.* 2. 495.

Cyperoides ſpicâ pendulâ, breviore. *Gramen Cyperiodes, ſpiculâ pendulâ, breviore C. B. Pin. 6. Pſeudocyperus Dod. Pempt.* 339. *Graminis Cyperoidis genus, Pſeudocyperus Lobelio, ſpicis vel paniculis pendentibus ex longis pediculis J. B.* 2. 496.

Cyperoides ſpicâ pendulâ, longiore & anguſtiore. *Gramen Cyperiodes, ſpicâ pendulâ, longiore & anguſtiore C. B. Pin. 6. Prodr.* 13.

Cyperoides paluſtre, aculeatum, capitulo breviore. *Gramen paluſtre, aculeatum, Germanicum, vel minus C. B. Pin.* 7. *Gramen paluſtre, echinatum, Lob. Icon.* 15. *J. B.* 2. 497.

Cyperoides non aculeatum, capitulo breviore.

Cyperoides polyſtachion, lanuginoſum. *Gramen Cyperoides, polyſtachion, lanuginoſum, Raii Synopſ.* 265.

Cyperoides polyſtachyon, ſpicis teretibus, erectis. *Gramen Cyperoides, polyſtachyon, majus, ſpicis teretibus, erectis Raii Synopſ.* 265. *Gramen Cyperoides, anguſtifolium, ſpicis longis, erectis C. B. Pin. 6. Gramen paluſtre, majus Lob. Icon.* 11.

Cyperoides, nigro-luteum, vernum, majus. *Graminis nigro-lutei verni varietas major J. B.* 2. 494.

Cyperoides nigro-luteum, vernum, minus. *Graminis nigro-lutei verni varietas minor J. B.* 2. 494. *Gramen Cyperoides, ſpicis Caryophyllæis, vulgatiſſimum Raii Hiſt.* 1293.

Cyperiodes polystachion, flavicans, spicis brevibus, prope summitatem caulis. *Gramen Cyperoides, polystachion, flavicans, spicis brevibus, prope summitatem caulis Raii Hist.* 1294.

Cyperoides spicis parvis, longè distantibus. *Gramen Cyperoides, spicis parvis, longissimè distantibus Raii Hist.* 1295.

Cyperoides sylvarum, tenuiùs spicatum. *Gramen Cyperoides, sylvarum, tenuiùs spicatum Park. Theat.* 1171.

Cyperoides polystachyon, minimum, spicis per maturitatem albicantibus. *Gramen Cyperoides, polystachion, minimum, spicis per maturitatem albicantibus Raii Hist.* 1295.

Cyperoides angustifolium, spicis sessilibus, in foliorum alis. *Gramen Cyperoides, angustifolium, spicis sessilibus, in foliorum alis Raii Hist.* 1295.

Cyperoides vesicarium, glabrum, spicâ pendulâ longiore.

Cyperiodes vesicarium, humile, locustis rarioribus.

Cyperoides vesicarium, humile, locustis densioribus.

Cyperiodes minus, spicis densioribus. *Gramen Caryophyllatæ foliis, spicâ divulsâ C. B. Pin.* 3. *Gramen Caryophyllæum Tabern. Icon.* 210.

Cyperoides foliis Caryophyllæis, spicis è rarioribus & tumidioribus vesicis compositis. *Gramen Cyperoides, foliis Caryophyllæis, spicis è rarioribus & tumidioribus granis compositis Raii Synops.* 264.

Cyperoides foliis Caryophyllæis spicis oblongis, è pediculis longioribus pendulis. *Gramen Cyperoides, foliis Caryophyllæis, spicis oblongis è pediculis longioribus pendulis Raii Synops.* 264.

Cyperoides spicis longioribus, flavescentibus.

Cyperoides, quasi planta ad Cyperum accedens.

GENUS II.

Typha. *Masse.*

Tab. 301.

TYPHA est plantæ genus, flore apetalo, plurimis scilicet staminibus A, B constante, in spicam C dispositio, sed sterili; embryones enim D, E inferiorem spicam F occupant, abeuntque deinde in semen G, H.

Typhæ species sunt.

Typha palustris, major C. B. Pin. 20. *J. B.* 2. 539. *Typha Lob. Icon.* 81.

Typha palustris, clavâ gracili C. B. Pin. 20. *Typha media Clus. Pan.* 716. *Typha palustris, media J. B.* 3. 540.

Typha palustris, minor C. B. Pin. 20. *Typha minor J. B.* 2. 540. *Lob. Icon.* 81.

GENUS III.

Sparganium.

Tab. 302.

SPARGANIUM est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus B constante, sed sterili. Embryones enim D in glomerulis C nascuntur

à floribus separatis, & deinde abeunt in capsulas E, F seu officula nunc unicapsularia H, nunc bicapsularia G, nucleo quodam farinaceo plerumque fœta, in capitulum K collecta, thalamoque I affixa.

Sparganii species sunt

Sparganium ramosum C. B. Pin. 15. *Sparganium quibusdam J. B. 2. 541. Platanaria sive Butomon Dod. Pempt. 601.*

Sparganium non ramosum C. B. Pin. 15. *Sparganium alterum J. B. 2. 541. Platanaria altera Dod. Pempt. 601.*

Sparganium minimum C. B. Pin. 15. *Prodr. 24. J. B. 2. 541.*

Sparganium, inquit, C. Bauhinus, ἀπὸ τῶν σπαργάνων, *fasciolis*: quod foliis ejus latis & vitilium modo lentis, pro fasciis nutrices utebantur. *Pin. 15.*

GENUS IV.

Mays. *Blé de Turquie.*

MAYS est plantæ genus, flore A apetalo: plurimis nempe staminibus B ex calyce C surgentibus constante, sed sterili: embryones enim G in capillamentum H desinentes nascuntur in spicam I, D à floribus sejunctam, & foliis quibusdam obvolutam E, vaginæ adinstar tubulatis F. Singuli autem embryones deinde abeunt in semen K subrotundum, parte angulata Q palæ M N axis O affixum, ut patet in spicis L. *Tab. 303. 320. & 305.*

Mays species seu potius varietates sunt

Mays granis aureis. *Frumentum Indicum, Mays dictum C. B. Pin. 25. Triticum Indicum J. B. 2. 453. Frumentum Turcicum Dod. Pempt. 509.*

Mays granis albicantibus.

Mays granis violaceis.

Mays granis spadiceis.

Mays granis nigricantibus.

Mays granis rubris.

Mays spicâ albo-spadiceâ.

Mays spicâ rubro-spadiceâ.

Mays spicâ aureâ & albâ.

Mays spicâ albâ, punctis spadiceis notatâ.

Mays spicâ albo-violaceâ, punctis spadiceis notatâ.

Mays spicâ albo-luteâ, violaceis punctis & cæruleis notatâ.

Mays spicâ albo-luteâ, rubris punctis notatâ.

Mays spicâ rubrâ, nigrâ & spadiceâ.

Mays spicâ cæruleâ, luteâ, violaceâ & albâ.

Mays spicâ multiplici. *Frumentum Indicum, spicâ divisâ, seu polystachytes Bocc. Rarior. Plant. 32.*

GENUS V.

Lacryma Job. *Larme de Job.*

LACRYMA JOB est plantæ genus: flore A petalo, plurimis scilicet *Tab. 306.*

ſtaminibus B. è calyce X ſurgentibus conſtante, ſpicato C, ſed ſterili: embryones enim E in fructibus D naſcuntur à floribus ſejunctis, abeuntque in ſemen K, L membranâ obvolutum I, M, & in teſtâ reconditum, F, G, H, ut plurimùm turbinatâ.

Lacrymæ Job ſpecies ſunt

Lacryma Job latiore folio.

Lacryma Job. Cluſ. Hiſt. ccxvj. *Lacryma Job multis ſive Milium Arundinaceum J. B.* 2. 449. *Lithoſpermum Arundinaceum fortè Dioſcoridis & Plinii C. B. Pin.* 258.

Lacryma Job Americana, altiſſima, Arundinis folio & facie Plum.

Lacryma Job, à ſeminum formâ quæ lacrymas, quales pingi ſolent, quodammodo repræſentant.

GENUS VI.

Ricinus. *Ricin.*

Tab. 307. RICINUS eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B ex calyce K ſurgentibus conſtante, ſed ſterili: embryones enim C à floribus ſejunguntur in eadem planta & deinde abeunt in fructum D trigonum, ex tribus capſulis E compoſitum, axi F affixis, ſemineque fætis G, cortice duriore H obducto.

Ricini ſpecies ſunt

Ricinus vulgaris C. B. Pin. 432. *J. B.* 3. 642. *Ricinus Dod. Pempt.* 367. *Vulgò Palma Chriſti.*

Ricinus Americanus, major, caule vireſcente H. R. Par. *Prioris varietas.*

Ricinus Africanus, maximus, caule geniculato, rutilante H. R. Par.

Ricinus Americanus, minor C. B. Pin. 432. *Erawi, Ricini puſillum genus Cluſ. Exot.* 48.

Ricinus Zeylanicus, foliis profundiùs laciniatis.

Ricinus dicitur ab inſecto quodam ejuſdem nominis, ad quod ejus ſemen accedit.

SECTIO VI.

De Herbis flore apetalo, quarum aliæ in eodem genere floribus aliæ verò fructibus plerumque donantur.

GENUS I.

Equiſetum. *Prêle. Queuë de Cheval.*

Tab. 307. EQUISETUM eſt plantæ genus, flore E apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B apice A, D, C fungiformi donatis, conſtante, ſpicato, & ſterili. Fructus enim Equiſeti ſpeciebus innaſcuntur, quæ floribus carent: Lib. 16. c. 15. grana nempe, auctore Cæſalpino, nigra, aſpera & farcta. His notis addendum eſt folia internodiis conſtare invicem commiſſis, ut unum in alterum in-

feratur tubarum modo, eodem Cæſalpino admonente.

Equiſeti ſpecies ſunt

Equiſetum paluſtre, longioribus ſetis C. B. Pin. 15. *Equiſetum majus, aquaticum J. B. 3. 728. Hippuris Lob. Icon. 793.*

Equiſetum paluſtre, brevioribus ſetis C. B. Pin. 15. E*quiſetum Paluſtre Lob. Icon. 795.*

Equiſetum arvenſe, longioribus ſetis C. B. Pin. 16. *Equiſetum minus, terreſtre J. B. 3. 730. Hippuris minor Dod. Pempt. 73.*

Equiſetum ſylvaticum, tenuiſſimis ſetis C. B. Pin. 16. *Equiſetum ſive Hippuris tenuiſſima, non aſpera J. B. 3. 730.*

Equiſetum foliis nudum, non ramoſum, ſive Junceum ἱππουρις ἄφυλλος C. B. Pin. 16. *Hippuris nuda, Equiſetum nudum Tabern. Icon. 251.*

Equiſetum paluſtre, majus Tabern. Icon. 252.

Equiſetum foliis nudum, ramoſum C. B. Pin. 16. *Equiſetum Junceum, ramoſum Park. Theat. 1202.*

Equiſetum nudum, minus variegatum, Baſileenſe C. B. Pin. 16. *Equiſetum nudum, minus variegatum Park. Theat. 1202.*

Equiſetum, à foliorum formâ, quaſi Equi ſetam ſeu caudam diceres: unde Græcis ἱππουρις à vocibus ἵππος *Equus*, & οὐρα *Cauda.*

GENUS II.

Spinacia. *Epinars.*

SPINACIA eſt plantæ genus, flore A, D apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C calyci B inſidentibus conſtante, ſed ſterili: Embryones enim E, F innaſcuntur ſpeciebus Spinaciæ quæ flore carent, & deinde abeunt in ſemen L O turbinatum, in capſulâ nunc ejuſdem formæ I, K, nunc cornutâ G, H vel angulatâ M, N reconditum. *Tab. 308.*

Spinaciæ ſpecies ſunt

Spinacia vulgaris, capſulâ ſeminis aculeatâ. *Spinacia mas J. B. 2. 963. Lapathum hortenſe ſeu Spinacia ſemine ſpinoſo C. B. Pin.* 114. *Spinacia Lob. Icon.* 257.

Spinacia vulgaris, ſterilis. *Spinacia fœmina Lugd. J. B. 2. 963. Lapathum hortenſe ſeu Spinacia ſterilis C. B. Pin.* 115.

Spinacia Cretica, ſupina, capſulâ ſeminis aculeatâ. *Beta Cretica, ſemine aculeato C. B. Pin. 118. Prodr. 57. Beta Cretica, ſemine ſpinoſo J. B. 2. 963.*

Spinacia vulgaris, capſulâ ſeminis non aculeatâ. *Spinachia ſemine non pungente, folio majore, rotundiore J. B. 2. 964. Lapathum hortenſe ſeu Spinacia ſemine non ſpinoſo C. B. Pin. 115. Spinachia nobilis Trag. 324.*

Spinacia, quaſi Olus ſpinoſum.

GENUS III.

Mercurialis. *Mercuriale.*

Tab. 308. MERCURIALIS est plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis scilicet staminibus C calyci E, D insidentibus, constante & sterili: Embryones enim F iis speciebus Mercurialis innasci solent, quæ floribus carent, abeuntque deinde in fructum G ex duabus capsulis compositum H, semine fœtis I subrotundo K.

Mercurialis species sunt

Mercurialis testiculata sive mas Dioscoridis & Plinii C. B. Pin. 121. *Mercurialis mas Dod. Pempt.* 658. *J. B.* 2. 977.

Mercurialis spicata sive fœmina Dioscoridis & Plinii C. B. Pin. 121. *Mercurialis fœmina Dod. Pempt.* 658. *J. B.* 2. 977.

Mercurialis montana, testiculata C. B. Pin. 122. *Cynocrambe mas sive Mercurialis repens J. B.* 2. 979. *Cynocrambe Mercurialis sylvestris Dod. Pempt.* 659.

Mercurialis montana, spicata. C. B. Pin. 122. *Cynocrambe fœmina sive Mercurialis repens J. B.* 2. 979.

Mercurialis fruticosa, incana, testiculata. *Phyllon testiculatum C. B. Pin.* 122. *Phyllon arrhenogonon, folio incano, Monspessulanum J. B.* 2. 981. *Phyllum marificum Clus. Hist. xlviij.*

Mercurialis fruticosa, incana, spicata. *Phyllon spicatum C. B. Pin.* 122. *Phyllon Thelygonon, folio incano, Monspessulanum J. B.* 2. 981. *Phyllum fœminificum Clus. Hist. xlviij.*

Mercurialis Lusitanica, fruticosa, Amygdali folio, testiculata. *Mercurialis tenuifolia, fruticosa, perennis V. Lusit.*

Mercurialis Lusitanica, fruticosa, Amygdali folio, spicata.

Mercurialis rotundifolia, trimestris, mas & fœmina V. Lusit.

Lib. 25. cap. 5. Linozostis, ut ait Plinius, sive Parthenion Mercurii inventum est, ideo apud Græcos Hermupoan multi vocant eam, apud nos omnes Mercurialem.

GENUS IV.

Urtica. *Ortie.*

Tab. 309. URTICA est plantæ genus, flore A, C apetalo, plurimis scilicet staminibus B calyci insidentibus, constante & sterili: embryones enim D iis speciebus Urticæ innasci solent quæ flore carent, abeuntque deinde vel in capsulam E, I bivalvem F, K, semine fœtam G, L, in globulos quandoque congestam H, vel abeunt in volsellam M qua comprehenditur semen N.

Urticæ species sunt

Urtica urens, maxima C. B. Pin. 232. *Urtica vulgaris, major J. B.* 3. 445. *Urtica urens, altera Dod. Pempt.* 151.

Urtica urens, maxima, caule rubente C. B. Pin. 232. *Urtica rubra Tabern. Icon.* 535.

Urtica vulgaris, minimè urens Mentz. Pug.

Urtica urens, minor C. B. Pin. 232. *Urtica minor, annua J. B.* 3. 446. *Urtica urens, minima Dod. Pempt.* 152.

Urtica urens, pilulas ferens, 1 Dioſcoridis, ſemine Lini C. B. Pin. 232. *Urtica Romana ſive mas cum globulis J. B.* 3. 445. *Urtica urens, prior Dod. Pempt.* 151.

Urtica altera, pilulifera, Parietariæ foliis A. R. Par. 131. *H. R. Par. Urtica Romana, altera, mitior, foliis minus ſerratis, Lini ſemine Joncq. Hort. Urtica Romana, altera, foliis non inciſis Cat. Plant. H. L. Bat. Vorſt.*

Urtica maxima, racemoſa, Canadenſis H. R. Par. *Urtica racemoſa, Canadenſis Mor. H. R. Bleſ. A. R. Par.* 129.

Urtica Canadenſis, Myrrhidis folio.

Urtica racemoſa, Americana, amplo Coryli folio Plum.

Urtica, ab urendo. *Mirum*, inquit Plinius, *ſine ullis ſpinarum aculeis lanuginem ipſam eſſe noxiam, & tactu tantum leni pruritum, puſtulaſque confeſtim aduſto ſimiles exiſtere.* *Lib. 21. cap. 15.*

GENUS V.

Cannabis. *Chanvre.*

CANNABIS eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B calyci C inſidentibus conſtante, & ſterili, ut monet Cæſalpinus: Embryones enim E, D iis ſpeciebus Cannabis innaſci ſolent quæ flore carent, abeuntque deinde in capſulam G ſemine fœtam ſubrotundo F. *Tab. 309. Lib. 4. cap. 16.*

Cannabis ſpecies ſunt

Cannabis ſativa C. B. Pin. 320. *Cannabis mas J. B.* 3. 447. *Cannabis fœcunda Dod. Pempt.* 535.

Cannabis erratica C. B. Pin. 320. *Cannabis fœmina J. B.* 3. 447. *Cannabis ſterilis Dod. Pempt.* 535.

Cannabis Africana, procerior, ſemine minori.

GENUS VI.

Lupulus. *Houblon.*

LUPULUS eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B calyci C inſidentibus conſtante & ſterili, ut monet Cæſalpinus: embryones enim D, E iis ſpeciebus Lupuli innaſci ſolent quæ flore carent, abeuntque deinde in fructum ſquamoſum F, ex plurimis foliis H compoſitum axi G affixis, in quorum alis adſunt ſemina I calyptrâ K obvoluta. *Tab. 309. Lib. 4. cap. 17.*

Lupuli ſpeciem unicam novi.

Lupulus mas C. B. Pin. 298. *J. B.* 2. 151. *Lupulus Dod. Pempt.* 409. *Cam. Epit.* 933.

Lupulus fœmina C. B. Pin. 298. *J. B.* 2. 151. *Cam. Epit.* 934.

CLASSIS XVI.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

qui floribus carent & femine donantur.

PLURIMIS plantis natura flores negavit, feminaque ttibuit, quæ visum penè fugiunt : quapropter earum notæ à foliorum formâ peti debent. De his agemus in hac Claffe, ne mifceantur cum nonnullis, quarum flores & fructus defiderantur.

SECTIO I.

De Herbis quæ floribus carent, & quarum fructus foliis innafcuntur.

GENUS I.

Filix. *Fougére.*

Tab. 310. & 313.

FILIX eft plantæ genus, cujus folia A ex aliis foliis B, D componuntur, coftæ C, E utrinque adhærefcentibus, in pinnulas feu foliola ad nervum ferme plerumque fectis. His notis addenda facies quædam propria.

Filicis fpecies funt

Filix ramofa, major, pinnulis obtufis, non dentatis C. B. Pin. 357. *Filix major & prior Trago, five ramofa, repens J. B.* 3. 735. *Filix fœmina Dod. Pempt.* 462. *Fougére femelle, ou Fougére commune.*

Filix ramofa, major, pinnulis obtufis, undulatis. *Prioris varietas.*

Filix ramofa, major, pinnulis acutiffimis, non dentatis C. B. Pin. 357.

Filix ramofa, minor, pinnulis dentatis C. B. Pin. 358. *Filix Querna ejufd. ibid. Filix ramofa, minor J. B.* 3. 741. *Filix arborea Trag.* 538.

Filix ramofa, minor, Polypodii facie, Pyrenaica.

Filix non ramofa, dentata C. B. Pin. 358. *Filix vulgò mas dicta five non ramofa J. B.* 3. 737. *Filix mas Dod. Pempt.* 462. *Fougére mâle.*

Filix non ramofa, latifolia, dentata.

Filix non ramofa, dentata, in orbem nidum avis exprimentem excrefcens H. L. Bat.

Filix

Filix non ramoſa, petiolis tenuiſſimis & tenuiſſimè dentatis C. B. Pin. 358.
Filicula petræa, fœmina, 1. Tabern. Icon. 793.
Filix mollis, ſive glabra vulgari mari non ramoſæ accedens J. B. 3. 738.
Filix tenuiſſimè ſecta ex Monte Balon J. B. 3. 739.
Filix Rhætica, tenuiſſimè dentata J. B. 3. 740.
Filix minor, non ramoſa J. B. 3. 740. *Filix minor, paluſtris Raii Hiſt.* 146.
Filix baccifera Corn. 5.
Filix Luſitanica, non ramoſa, paluſtris, Lonchitidis folio. Tab. 313.
Filix Africana, maxima, ramoſa, pinnulis crenatis Oldenl.
Filix Africana, dentata, Lonchitidis facie Oldenl.
Filix Africana, ramoſa, pinnulis Lonchitidis Oldenl.
Filix arboreſcens, pinnulis dentatis Plum. 1. Tab. 1.
Filix arboreſcens, ſpinoſa, pinnulis in ſummitate ſerratis Plum.
Filix arboreſcens, latifolia, aculeata Plum. 3. Tab. 111.
Filix arboreſcens, humilis & ſpinoſa Plum.
Filix ſcandens, pinnulis eleganter ſerratis Plum.
Filix altiſſima, globuligera, major Plum.
Filix latifolia, pinnulis mollibus & nigris, aculeata Plum.
Filix latifolia, laciniata, & ad lacinias molliter aculeata Plum. 4. Tab. v.
Filix latifolia, ramoſa, cauliculis nigris ſpinoſis Plum. 3. Tab. iv.
Filix latifolia, caudata, pinnulis Lonchitidis dentatis Plum. 9. Tab. xiij.
Filix latifolia, pinnulis ferè acuminatis, dentata Plum.
Filix ramoſiſſima, Cicutæ foliis Plum.
Filix dentata, pinnularum cacumine bifido Plum.
Filix Taxiformis, major Plum.
Filix Taxiformis, minor Plum.
Filix villoſa, pinnulis Quercinis Plum.
Filix villoſa, minor, pinnulis profundè dentatis Plum. 16. Tab. xxiv.
Filix ramoſa, villoſa, major, crenis rotundis dentata Plum. 15. Tab. xxiij.
Filix hirſuta & luteſcente pulviſculo ſordeſcens Plum.
Filix aurea, ramoſa, crenulis rotundis dentata Plum.
Filix pulverulenta, pinnulis obtusè dentatis Plum.
Filix aculeata, repens Plum.
Filix alia caudata & ſpinoſa Plum.
Filix pinnulis latioribus, dentatis, major Plum.
Filix pinnulis latioribus, dentatis, minor Plum.
Filix ad alas folioſa Plum.
Filix ramoſa, pinnulis roſtratis Plum. 14. Tab. xxj.
Filix pinnulis criſtatis Plum.
Filix latiùs dentata, altera, Polypodii radice Plum.
Filix pinnulis Lonchitidis obtuſis, non dentatis, ad oras pulverulentis Plum. 10. Tab. xiv.
Filix non ramoſa, latiùs dentata, minor Plum. 11.
Filix furcata, pinnulis longiuſculis, non dentatis Plum. 13. Tab. xx.

Filix ramosa, pinnulis longiusculis, partim auriculatis Plum.
Filix pinnulis, undulatis & pediculis squamosis Plum.
Filix non ramosa, pinnulis rotundis, non dentatis, major Plum.
Filix non ramosa, pinnulis rotundis, non dentatis, minor Plum.
Filix non ramosa, in obtusas pinnulas dissecta Plum.
Filix arborescens, Adiantoides, major Plum.
Filix arborescens, Adiantoides, minor Plum.
Filix pinnulis oblongis, in summitate serratis Plum.

Tab. 311. & 312. Filicis maris, vulgaris fructus foliis innascuntur G, bino plerumque ordine HHI, pinnulis affixi clavi ope altera parte retusi K. Microscopii auxilio longè majores M, apparent in pinnula L; detractâ autem vel corrugatâ N, membranâ illâ convexâ, quæ ferri Equini formam M, habet, sese oculis objicit numerosa congeries vesicularum O, fermè ovatarum P, annulo Q, elastica vi donato, munitarum, cujus contractione rumpuntur illæ R S, seminaque fundunt minutissima T.

Tab. 313. Filicis fœminæ, vulgaris, tum & Filicis Lusitanicæ, non ramosæ, palustris, Lonchitidis folio, aliarumque specierum fructus seu vesiculæ ovatæ occurrunt in sinubus quibusdam X, namque autumno pinnularum margo plerumque producitur, incurvatur & complicatur.

Lib. 16. *cap.* 2. *In adversa parte foliorum Filicis*, inquit Cæsalpinus, *furfuracea quædam lanugo est, copiosior in tenellis nuper erumpentibus è terra: nam procedente tempore decidit, renascique compertum est ex ea lanugine; nam projectis Filicibus ubi antea non fuerint, oritur copiosè.* Notandum tamen est lanuginem furfuraceam, de qua loquitur Cæsalpinus, quæque in tenellis Filicibus nuper è terra erumpentibus conspicitur, ab earum semine longè differre.

GENUS II.

Lonchitis. *Lonkite.*

Tab. 314. LONCHITIS est plantæ genus foliis A, Filicis foliorum æmulis, à quibus tamen differt pinnulis ad exortum auritis B C D E F.

Lonchitidis species sunt

Lonchitis aspera C. B. Pin. 359. *Lonchitis altera, cum foliis denticulatis sive Lonchitis altera Matthioli J. B.* 3. 744. *Lonchitis aspera, Major Matth.* 922.

Lonchitis altissima, globuligera, minor Plum. *Adiantum nigrum, ramosum & bacciferum Ejusd.* 31. *Tab. xlv.*

Lonchitis aculeata, latioribus pinnulis. *Filix mas, non ramosa pinnulis latis auriculatis, spinosis Ger. emac.* 1130.

Lonchitis aculeata, major. *Filix aculeata, major C. B. Pin.* 385. *Filix mas aculeata, major Prodr.* 151.

Lonchitis aculeata, minor. *Filix aculeata, minor C. B. Pin.* 358. *Prodr.* 151.

Lonchitis maritima. *Filix maritima, ex insulis Stœchadibus C. B. Pin.* 358. *Chamæfilix marina, Anglica Lob. Icon* 814.

Lonchitis ſcandens, Braſiliana, pinnulis eleganter laciniatis. *Filix ſcandens, perpulchra, Braſiliana Breyn. Cent.* 1. 96.
Lonchitis glabra, major Plum. 18. Tab. xxvij.
Lonchitis glabra, minor Plum. 19. Tab. xxviij.
Lonchitis auriculata & ſerrata Plum. 20. Tab. xxix. fig. A.
Lonchitis juxta nervum pulverulenta Plum. 20. Tab. xxix. fig. B.
Lonchitis ramoſa, limbo pulverulento Plum. xxj Tab. xxx.
Lonchitis ramoſa, pinnulis longiuſculis, partim auriculatis Plum.
Lonchitis latifolia in pinnulas obtuſas & leviter crenatas diviſa Plum.
Lonchitis minor, rotundè crenata Plum.
Lonchitis ramoſa, tenuis, pediculis ſpinoſis Plum.
Lonchitis latifolia, pediculis lucidis & nigris Plum.
Lonchitis Betonicæ folio Plum.
Lonchitis aquatica membranâ tenui contexta Plum.
Lonchitis longis, anguſtis & ad oras pulverulentis foliis Plum. *Filix non ramoſa, longiſſimis, anguſtis, & ad baſim auriculatis foliis Ejuſd.* 12. *Tab. xviij.*
Lonchitis longis, anguſtis, & ad baſim folioſis foliis Plum, *Filix altera, longiſſimis, anguſtis, & ad baſim folioſis foliis Ejuſd.* 12. *Tab. xix.*
Lonchitis ramoſa, pediculis nigris, pulverulenta Plum. *Adiantum nigrum, ramoſum, pulverulentum & falcatum Ejuſd.* 32. *Tab. xlvij.*
Lonchitis foliis ſuperiùs inciſis, major Plum.
Lonchitis foliis ſuperiùs inciſis, minor Plum.
Lonchitis auriculis ſubrotundis, laciniata Plum.
Lonchitis ramoſa, cauliculis ſquamoſis Plum.
Lonchitis folio cordiformi Plum.
Lonchitis minima, ramoſa Plum.
Lonchitis acuminata, auriculiſque rotundis inciſa Plum.
Lonchitis in auriculas ſubrotundas diviſa Plum.
Lonchitis radiata, Polytrici facie. *Adiantum ramoſum, radiatum Plum.* 33. *Tab. xlix. Trichomanes Americanum, radiatum Elem. Bot.* 431.
Lonchitidis fructus D, Filicis fructum planè æmulantur.

GENUS III.

Trichomanes. *Politric.*

TRICHOMANES eſt plantæ genus, cujus folia A B C, ex foliolis componuntur D E F, plerumque ſubrotundis, coſtæ G I, utrinque quaſi per conjugationes innaſcentibus. *Tab.* 315.

Trichomanis ſpecies ſunt

Trichomanes ſive Polytrichum officinarum C. B. Pin. 356. *Trichomanes ſive Polytrichum J. B.* 3. 754. *Trichomanes Dod. Pempt.* 471.
Trichomanes foliis eleganter inciſis. fig. I C. *Adiantum mas Tabern. Icon.* 797.

Trichomanes minus & tenerius C. B. Pin. 356. *Trichomanes minus, album J. B. 3. 755. Trichomanes minor, mas Tabern. Icon.* 803.

Trichomanes ramosum, majus C. B. Pin. 356. *Trichomanes ramosum J. B. 3. 753. Trichomanes fœmina Tabern. Icon.* 802.

Trichomanes crenis rotundis & nigricante limbo præcinctis Plum.

Trichomanes foliis leviter aculeatis.

Trichomanes folio triangulari, crenato Plum.

Trichomanes folio cordiformi Plum.

Trichomanes ramosum, minus C. B. Pin. 356. *Trichomanes minor, fœmina Tabern. Icon.* 803.

Trichomanes foliis partim bifidis, partim integris. *Adiantum radicosum, erectius, foliolis imis bissectis, cæteris vero integris, tenuissimè crenatis Pluk. Tab. 3. fig. 6.*

Trichomanes latifolium, dentatum. *Polytricum saxatile, dentatum Plum.* 35. Tab. 1. fig. C.

Trichomanes pendulum, serici instar molle Plum.

Trichomanes argenteum, ad oras nigrum Plum.

Trichomanes denticulis bifidis incisum Plum.

Trichomanis fructus foliis innascuntur: capsulæ scilicet membranaceæ, globosæ fermè, squamis obvolutæ H, annulo elastica vi donato munitæ L, cujus contractione rumpuntur K M N, seminaque fundunt tenuissima O.

GENUS IV.

Polypodium. *Polypode.*

Tab. 316.

POLYPODIUM est plantæ genus, nequaquam ramosum, cujus folia A B, ad nervum pene in partes C, angustas & oblongas secari solent. His notis addenda est facies propria.

Polypodii species sunt

Polypodium vulgare C. B. Pin. 359. *Polypodium J. B. 3. 746. Polypodium majus Dod. Pempt.* 464.

Polypodium minus C. B. Pin. 359. Dod. Pempt. 464.

Polypodium majus, acuto folio, Viterbiense Barr. Icon. *Bocc. Mus. Part.* 2. 60. *Tab.* 47. & 48.

Polypodium majus, serrato folio Barr. icon.

Polypodium sensibile Munt. Hist 290. *Filix Indica, Osmundæ facie Bod. à Stap.* 320.

Polypodium angustifolium, folio variolo. *Lonchitis minor C. B. Pin.* 359. *Lonchitis altera, folio Polypodii J. B. 3. 744. Lonchitis aspera Dod. Pempt.* 469.

Polypodium Cambrobritannicum, pinnulis ad margines laciniatis Raii Hist. 137. *Filix amplissima lobis foliorum laciniatis, Cambrica Pluk. Phytog. Tab. xxx. fig. 1.*

Polypodium Africanum, maximum, acutissimè divisum Oldenl.

Polypodium majus, aureum Plum. 25. Tab. xxxv.

Polypodium radice tenui & repente Plum. 25. Tab. xxxvj.

Polypodium nigrum, tenuiùs ſectum Plum. 26. Tab. xxxvij.

Polypodium inciſuris Aſplenii. *Filix non ramoſa, Scolopendrioides Plum. 7. Tab. xj.*

Polypodium tenue & pendulum Plum.

Polypodium rigidis & acuminatis pinnulis Plum.

Polypodium pendulum, hirſutie rufa pubeſcens Plum.

Polypodium pendulum & glabrum Plum.

Polypodium aliud pendulum, minimum Plum.

Polypodium criſpum, Struthionis pennas referens Plum.

Polypodium aſperum & dentatum Plum.

Polypodium tenuius & undoſum Plum.

Polypodium criſpum, calyciferum Plum.

Polypodium Glycyrrhizæ ſapore Plum.

Polypodium ſquamulis argenteis reſperſum Plum.

Polypodium fuſcum, tenuiſſimis denticulis ſerratum Plum.

Polypodium totum tranſlucens Plum.

Polypodium radice ſubcæruleâ & punctatâ Plum.

Polypodii fructus foliis innaſcuntur; capſulæ ſcilicet membranaceæ D, ſphæricæ E, in acervulos congeſtæ, annulo carentes, quæ fibrarum contractione rumpuntur G F I, ſeminaque fundunt minutiſſima H.

Polypodium à vocibus Græcis πολὺ *multum*, & πὸς *Pes*, quaſi diceretur planta multipes, ob radicum formam.

GENUS V.

Ruta muraria.

RUTA MURARIA eſt plantæ genus, cujus folia A B, ad Rutam hortenſem quodammodo accedunt. *Tab. 317.*

Rutæ murariæ ſpecies ſunt

Ruta muraria C. B. Pin. 356. *J. B.* 3. 753. *Dod. Pemp.* 470.

Ruta muraria Alpina, latifolia. *Adiantum album criſpum, Alpinum Schuvenck.*

Ruta muraria procerior, Germanica. *Adiantum novum, Germanicum, Rutæ murariæ facie Breyn. Cent.* 1. 189.

Ruta muraria Clematitis, altiſſima, folio vario Plum.

Rutæ murariæ fructus foliis innaſcuntur, capſulæ ſcilicet membranaceæ, ſphæricæ C, annulo vi elaſtica donato DD, munitæ, cujus contractione rumpuntur illæ D E, D F, ſeminaque fundunt minutiſſima G.

GENUS VI.

Filicula.

FILICULA eſt plantæ genus, foliis ad Filicem quodammodo accedens.

Filiculæ ſpecies ſunt.

Filicula Fontana, major, ſive Adiantum album, Filicis folio C. B. Pin. 358. *Adiantum album, folio Filicis J. B.* 3. 741. *Dryopteris candida Dod. Pempt.* 465.

Filicula Fontana, minor C. B. Pin. 358. *Filicula fontana Tabern. Icon.* 792.

Filicula quæ Adiantum nigrum officinarum, pinnulis obtuſioribus. *Adiantum foliis longioribus, pulverulentis, pediculo nigro C. B. Pin.* 355. *Adiantum nigrum officinarum J. B.* 3. 742. *Dryopteris nigra Dod. Pempt.* 466. *Capillaire ordinaire.*

Filicula quæ Adiantum nigrum, officinarum, pinnulis acutioribus.

Filicula Scotica, major, Adianti nigri facie. *Adiantum nigrum officinarum, majus Scot. Illuſt. Part.* 2.

Filicula Fontana, folio vario. *Adiantum album, tenuifolium, Rutæ murariæ accedens J. B.* 3. 743. *Adiantum foliis minutim in oblongum ſciſſis, pediculo viridi C. B. Pin.* 355.

Filicula Luſitanica, Polypodii radice. *Adiantum nigrum, radice prælonga, arbores annoſas perreptante V. Luſit.*

Filicula maritima, ſaxatilis, ſegmentis rotundioribus.

Filicula ramoſa, Luſitanica, pinnulis ad Ceterach accedentibus.

Filicula ſaxatilis, pinnulis brevioribus, acutis. *Filix ſaxatilis, non ramoſa, minima Raii Syllog.*

Filicula capillacea Plum.

Filicula digitata Plum.

Filicula pyxidifera Plum.

Filicula nigra, laciniis acuminatis Plum.

Filicula ſaxatilis, omnium minima, elegantiſſima H. R. Par.

Filicula ſaxatilis, corniculata. *Filix ſaxatilis, corniculata C. B. Pin.* 358. *Filix ſaxatilis Tragi J. B.* 3. 755. *Holoſtium petræum Tabern. Icon.* 736.

Filicula Africana, minima, pinnulis tenuiùs diſſectis Oldenl.

Filicula Africana, maxima, in acutas lacinias diviſa Oldenl.

Filicula Virginiana, Cicutariæ foliis. *Adiantum album, floridum, Cicutæ foliis, Virginianum Raii Hiſt. App.* 1854. *Pluk. Tab.* 3. *fig.* 4.

Filicula maxima, argenteo pulvere conſperſa. *Adiantum nigro ſimile, albiſſimo pulvere conſperſum Plum.* 30. *Tab. xliv.*

Filicula aureo pulvere conſperſa Plum.

Filicula Americana, pinnulis obtuſis. *Adiantum minus, foliis in ſummitate retuſis Plum.* 34. *Tab.* 1. *fig. B.*

Filicula Adianti nigri facie, minor Plum.

Filicula ſinenſis, pinnulis obtuſis, plerumque bifidis. *Adiantum nigrum, Chinenſe, tenuiter diviſum, pinnulis minimis, obtuſis, plerumque bifidis Raii Hiſt. App.* 1854.

GENUS VII.

Adiantum. *Capillaire.*

ADIANTUM est plantæ genus, cujus folia A B, propriâ facie à cæteris plantis dignoscuntur. *Tab. 317.*

Adianti species sunt

Adiantum foliis Coriandri C. B. Pin. 355. *Adiantum sive Capillus Veneris J. B.* 3. 751. *Adiantum Dod. Pempt.* 469. *Capillaire de Montpelier.*

Adiantum Scoticum, majus, Coriandri folio. *Adianto vero affine, Adiantum nostras, majus, Coriandri folio, in apice nonnihil rotundo, pediculo pallidè rubente Scot. Illustr. Part.* 2. 7.

Adiantum Scoticum, minus, folio obtuso, altiùs inciso. *Adianto vero affine, nostras, minus, folio obtuso, saturatè viridi, altiùs inciso, cum pediculo viridi, minore Scot. Illustr. Part.* 2. 8.

Adiantum Americanum Corn. 7. *Adiantum fruticosum, Brasilianum C. B. Pin.* 355. *Prodr.* 150. *Capillaire de Canada.*

Adiantum radicosum, humi sparsum, seu Filicula pellucida, nostras, Coriandri foliolis mollicellis globuliferum Pluk. Tab. 3. fig. 5. *Adiantum petræum perpusillum, Anglicum, foliis bifidis vel trifidis Nevvtoni Raii Hist.* 141.

Adiantum foliis hexagonis Plum.

Adiantum triphyllum & retusum Plum.

Adiantum Italicum, multifido folio. *Muscus montanus, Italicus, Adianti foliis Bocc. Mus. Part.* 2. 24. *Muscus montanus, Adianti foliis Ejusd. Tab.* 2.

Adiantum minimum, folio vario Elem. Bot. *H. R. Monsp. Adiantum Filicinum, leptophyllum, elatius, Hispanicum Barr. Icon.*

Adiantum Chinense, perelegans, ramosum, folio flabelliformi, cum rubedine perfuso Pluk. Tab. iv. fig. 3.

Adiantum muscosum, Lichenis petræi facie Plum. 34. Tab. 1. fig. A.

Adiantum ramosum, foliis trapeziis, dentatis Plum. 31. Tab. xlvj.

Adiantum frutescens, spinosum & repens Plum.

Adiantum vulgari simile & ramosissimum Plum.

Adiantum lunulis albicantibus signatum Plum.

Adiantum tenuiter divisum Plum.

Adiantum humile, trifoliatum & repens Plum.

Adiantum in lacinias profundas divisum Plum.

Adiantum capillaceum Plum.

Adiantum scandens, foliis tenuissimè sectis & retusis Plum.

Adianti fructus nasci solent in sinubus C D, seu complicatione foliorum; in his enim occurrunt capsulæ E, sphæricæ annulo F F, vi elastica donato munitæ, cujus contractione rumpuntur G, seminaque fundunt minutissima H.

Adiantum ex *α* particulâ privativâ, & *διαίνω madefacio*, quasi planta non madefacta. Adianti enim folia in aquam immersa non madefiunt.

GENUS VIII.

Aſplenium. *Ceterac.*

Tab. 318. ASPLENIUM eſt plantæ genus, cujus folia AB, ſingulari formâ, margine ſcilicet pulchrè ſinuato à cæteris differunt.

Aſplenii ſpecies ſunt

Aſplenium ſive Ceterach J. B. 3. 749. *Ceterach officinarum C. B. Pin.* 354. *Aſplenium Dod. Pempt.* 468.

Aſplenium ramoſum. *Lonchitis folio Ceterach C. B. Pin* 359. *Lonchitis aſpera Marantha J. B.* 3. 745. *Lonchitis altera, Marantha Cluſ. Hiſt. ccxij.*

Aſplenium ramoſum, Africanum, maximum, caulibus ſplendentibus Oldenl.

Aſplenium altius & villoſum Plum.

Aſplenium alterum, propendens & criſpum Plum.

Aſplenii prona pars ſquamis C, obducitur, è quibus velut è ſinubus propriis D E F G H, emergunt capſulæ ſphæricæ K, annulo elaſtica vi donato LL munitæ, cujus contractione rumpuntur H, ſeminaque funduntur minutiſſima N.

GENUS IX.

Lingua Cervina. *Langue de Cerf.*

Tab. 318. 320. 321. LINGUA CERVINA eſt plantæ genus, cujus folia linguæ Cervi figuram æmulari vulgò exiſtimantur, nunc ſimplicia AB, nunc laciniata X interdum ramoſa ſeu coſtæ affixa ZZ.

Linguæ Cervinæ ſpecies ſunt

Lingua Cervina officinarum C. B. Pin. 353. *Phyllitis ſive Lingua Cervina vulgi J. B.* 3. 756. *Phyllitis vulgaris Cluſ. Hiſt. ccxiij.*

Lingua Cervina maxima, undulato folio, auriculato per baſim H. R. Par. *Lingua Cervina maxima, undulato per oras folio & auriculato per baſim Morini Joncq Hort.*

Lingua Cervina medio folii nervo in aculeum abeunte H. R. Par.

Lingua Cervina foliis in ſummo multifidis & corniculatis.

Lingua Cervina anguſtifolia, lucida, folio ſerrato H. R. Par. *Phyllitis criſpa J. B.* 3. 757.

Lingua Cervina ſeu Phyllitis minima, folio undulato H. R. Par. *Lingua Cervina minima Joncq. Hort.*

Lingua Cervina anguſtifolia, major, ſua lanugine foliorum lacinias involvente H. R. Par.

Lingua Cervina Querno folio. *Hemionitis Indiæ Orientalis Phagi ſeu Eſculi folio aliquatenus accedens Pluk. Tab.* 36. *fig.* 5.

Lingua Cervina Virginiana, cujus foliorum apex radices agit. *Phyllitis parva, ſaxatilis, Virginiana, per ſummitates foliorum radicoſa Baniſter Cat. Plant. Virg. Pluk. Tab. cv. fig.* 3.

Lingua Cervina rigida & glabra Plum.

Lingua

Lingua Cervina latifolia, pediculis ſquamoſis Plum.
Lingua Cervina latifolia, pediculis articulatis Plum.
Lingua Cervina anguſta & reticulata Plum.
Lingua Cervina ſcandens, Ilicis cocciglandiferæ folio Plum.
Lingua Cervina villis & ſquamulis aureis muſcoſa Plum.
Lingua Cervina villoſa, minor Plum.
Lingua Cervina brevioribus & craſſioribus foliis Plum.
Lingua Cervina minima, repens & hirſuta Plum.
Lingua Cervina ampliſſimis foliis Plum.
Lingua Cervina pulviſculo aureo poſteriùs obducta Plum.
Lingua Cervina longiſſimis & anguſtiſſimis foliis Plum.
Lingua Cervina foliis acutis & ad oras ſummitatum pulverulentis Plum.
Lingua Cervina non ramoſa, rotundiùs crenata Plum. *Filix latifolia, non ramoſa, rotundiùs crenata Ejuſd.* 7. *Tab.* x.
Lingua Cervina longo, lato, ſerratoque folio Plum. 27. Tab. xxxix.
Lingua Cervina ſcandens, caulibus ſquamoſis Plum. *Phyllitis ſcandens, cauliculis ſquamoſis Ejuſd.* 29. *Tab.* xlij.
Lingua Cervina longis, anguſtis & undulatis foliis Plum. *Polypodium foliis Linguæ Cervinæ, majus Ejuſd.* 26. *Tab.* xxxviij.
Lingua Cervina villoſa, major, & rufeſcens Plum.
Lingua Cervina radice repente, viridi, punctiſque nigris notata Plum.
Lingua Cervina villoſa, ampliſque foliis ſubrotundis Plum.
Lingua Cervina geminato folio Plum.
Lingua Cervina anguſtifolia, coſtis & pediculis villoſis Plum.
Lingua Cervina ſcandens, foliis Laurinis, ſerratis Plum. *Filix ſcandens, latifolia, ſerrata Ejuſd.* 8. *Tab.* xij.
Lingua Cervina multifido folio C. B. Pin. 353. *Phyllitis polyſchides J. B.* 3. 757. *Phyllitis laciniato folio Cluſ. Hiſt.* ccxiij.
Lingua Cervina majore folio in duas treſve lacinias & profundiùs diſſecto H. R. Par.
Lingua Cervina ramoſa, major, foliis multifidis & criſpis. *Lingua Cervina multifido folio, ramoſa, major Morini Joncq. Hort.*
Lingua Cervina ramoſa, minor, foliis multifidis & criſpis. *Lingua Cervina minor, criſpa, pediculo ſingulari, folio trifido H. R. Par.*
Lingua Cervina ramoſa, folio in orbem per ſummum involuto H. R. Par. *Lingua Cervina ramoſa, folio in orbem juxta faſtigium involuto Joncq. Hort.*
Lingua Cervina major, altera, foliolo velut extremis laciniis innaſcente H. R. Par. *Lingua Cervina folio extremis laciniis innato. D. Mauvilain Joncq. Hort.*
Lingua Cervina ſquamata & in cuſpides diviſa Plum.
Lingua Cervina multifido cacumine laciniata Plum.
Lingua Cervina foliis coſtæ innaſcentibus. *Hemionitis multifida C. B. Pin.* 354. *Hemionitis altera Dalechampii Filici floridæ ſimilis J. B.* 3. 737. *Hemionitis altera Dalechampii Lugd.* 1218.
Lingua Cervina ramoſa, aſpera & unduloſa Plum.

Lingua Cervina ramosa, nodosa, major. *Filix latifolia, nodosa* 4. *Ejusd. Tab. vj.*

Lingua Cervina scandens & repens, heterophylla Plum.

Lingua Cervina scandens & ramosa, Citrii foliis, major Plum.

Lingua Cervina scandens & ramosa, Citrii foliis, minor Plum.

Lingua Cervina ramosa, foliis acuminatis & sinuosis Plum.

Lingua Cervina ramosa, folii Querni divisurâ Plum.

Lingua Cervina ramosa, punctis nigris notata Plum.

Lingua Cervina ramosa, scandens, angustis & undulatis foliis Plum.

Lingua Cervina ramosa, foliis ensiformibus, serratis Plum. *Filix latifolia ramosa, foliis gladiiformibus, serratis Ejusd.* 10. *Tab. xv.*

Lingua Cervina ramosa, ad margines pulverulenta Plum. *Filix latifolia, ad margines pulverulenta Ejusd. 6. Tab. viij.*

Lingua Cervina latifolia, ramosa, membranâ tenui marginata Plum.

Lingua Cervina ramosa, aurea Plum. *Filix palustris, aurea, foliis Linguæ Cervinæ Ejusd. 5. Tab. vij.*

Lingua Cervina ramosa, nigris tuberculis pulverulenta Plum. *Filix latifolia, non ramosa, nigris tuberculis pulverulenta Ejusd. 6. Tab. ix.*

Lingua Cervina ramosa, nodosa, minor Plum.

Lingua Cervina sinuosa, in summitate trisulca Plum.

Lingua Cervina quinquefolia, ramosa, foliis acuminatis & pediculis squamosis Plum.

Lingua Cervina triphylla, angusta & leviter serrata Plum.

Tab. 319. & 320. Linguæ Cervinæ vulgaris fructus innascuntur foliis A B: in sinubus enim sulcatis B, C, D, E, & quasi bivalvibus occurrit numerosa congeries capsularum F, G, quæ singulæ anulo H, elastica vi donato muniuntur, cujus contractione rumpuntur, I, K, M, N, O, P, seminaque fundunt minutissima L.

GENUS X.

Hemionitis. *Emionite.*

Tab. 322. & 323. HEMIONITIS est plantæ genus, cujus folia ad basim latè aurita sunt sive simplicia sint A, B, C, D, F, sive composita G, H, I, K, L, M, N, O.

Hemionitidis species sunt

Hemionitis vulgaris C. B. Pin. 353. *Hemionitis J. B.* 3. 758. *Hemionitis vera Clus. Hist. ccxiiij.*

Hemionitis peregrina Clus. Hist. ccxiiij. *Hemionitis minus vulgaris C. B. Pin.* 354.

Hemionitis Lusitanica, elegantior.

Hemionitis maxima, quinquefolia Plum. 22. Tab. xxxj.

Hemionitis maxima, trifolia Plum. 21. Tab. xxxij.

Hemionitis aurea, hirsuta Plum. 23. Tab. xxxiij.

Hemionitis profundè laciniata, ad oras pulverulenta Plum. 24. Tab. xxxiv.

Hemionitis laciniis crispis incisa Plum.
Hemionitis varia & cuspidata Plum.
Hemionitis trifolia, villis tenuibus & rufis fimbriata Plum.
Hemionitis altera, pentaphylla & elegantior Plum.
Hemionitis maxima, Linguæ Cervinæ affinis Plum.
Hemionitis pumila, pentaphylla & rotundè dentata Plum.

SECTIO II.

De Herbis quæ floribus carent & quorum semina foliis non innascuntur.

GENUS I.

Osmunda. *Osmonde.*

OSMUNDA est plantæ genus floribus carens, cujus fructus in uvam AB, quodammodo colliguntur. *Tab. 324.*

Osmundæ species sunt

Osmunda vulgaris & palustris. *Osmunda regalis sive Filix florida Park. Theat.* 1038. *Filix floribus insignis J. B.* 3. 736. *Filix ramosa, non dentata, florida C. B. Pin.* 357. *Filix palustris Dod. Pempt.* 463.

Osmunda foliis lunatis. *Lunaria racemosa, minor vel vulgaris C. B. Pin.* 354. *Lunaria botrytis J. B.* 3. 709. *Lunaria Dod. Pempt.* 139.

Osmunda multifido folio. *Lunaria racemosa, multifido folio C. B. Pin.* 355. *Lunaria botrytis, ramosa, Silesiaca J. B.* 3. 711. *Lunaria minor, ramosa Clus. Hist. cxix.*

Osmunda foliis lunatis, ramosa. *Lunaria racemosa, ramosa, major C. B. Pin.* 355. *Lunaria botrytis, minor, multifolia J. B.* 3. 711. *Lunariæ rarior species Cam. Epit.* 644.

Osmunda Matricariæ foliis. *Lunaria racemosa, minor, Matricariæ foliis Breyn. Cent.* 1. 94.

Osmunda foliis Adianti. *Lunaria racemosa, minor, Adianti folio Breyn. Cent.* 1. 93.

Osmunda hirsuta, Lonchitidis folio Plum. *Lonchitis hirsuta, florida Plum.* 18. *Tab. xxvj.*

Osmunda Filiculæ folio, major Plum. *Adiantum saxosum, floridum Ejusd.* 29. *Tab. xliij.*

Osmunda Filiculæ folio, minor Plum.
Osmunda Linguæ Cervinæ folio Plum.
Osmunda latis crenis incisa Plum.
Osmunda molliter hirsuta & profundè laciniata Plum.
Osmunda Asphodeli radice Plum.

Oſmunda verticillata Plum.

Oſmunda lanceolata & leviter ſerrata Plum.

Oſmundæ fructus ſunt capſulæ ſphæricæ C, quæ fibrarum contractione rumpuntur D, E, F, ſeminaque fundunt minutiſſima G, ut microſcopii ope obſervatur.

GENUS II.

Ophiogloſſum. *Langue de Serpent.*

Tab. 325. OPHIOGLOSSUM eſt plantæ genus, floribus carens, fructu verò linguIato A, in plures cellulas bino ordine per longitudinem diviſo, quibus ſpontè diſruptis B, C, D, E, F, utrinque denticulatus fit. *Seminis loco* (inquit *Hort.* 90. Camerarius) *ei tenuis quaſi pollen in linguæ inſectionibus, quibus per maturitatem dehiſcentibus, excidit:* ope microſcopii craſſior videtur G.

Ophiogloſſi ſpecies ſunt

Ophiogloſſum vulgatum C. B. Pin. 354. *Ophiogloſſon J. B.* 3. 708. *Dod. Pempt.* 139.

Ophiogloſſum anguloſo folio C. B. Pin. 354. *Prodr.* 150. *J. B.* 3. 709.

Ophiogloſſum minus, ſubrotundo folio C. B. Pin. 354. *J. B.* 3. 709. *Ophiogloſſum minus Prodr.* 150.

Ophiogloſſum bilingue, majus, folio acuto Mentz. Pug. Tab. 4.

Ophiogloſſum bilingue, medium, folio obtuſo Mentz. Pug. Tab. 4.

Ophiogloſſum bilingue, minimum Mentz. Pug. Tab. 4.

Ophiogloſſum palmatum Plum.

Ophiogloſſum cordiforme & reticulatum Plum.

Ophiogloſſum à vocibus Græcis ὄφις *Serpens,* & γλῶσσα *Lingua;* quaſi diceretur *Lingua Serpentina.*

GENUS III.

Lichen.

Tab. 325. LICHEN eſt plantæ genus, floribus carens, fructu verò A, B, C, D, quodammodo pelviformi, polline ſeu ſemine tenuiſſimo fœto, quod microſcopii ope ſubrotundum videtur E.

Lichenis ſpecies ſunt

Lichen Dioſcoridis & Plinii ſecundus, colore cinereo Col. Part. 1. 331. *Muſcus cruſtæ modo arboribus adnaſcens, colore cinereo C. B. Pin.* 361.

Lichen Dioſcoridis & Plinii ſecundus, colore viridante Col. Part. 1. 331. *Muſcus cruſtæ modo arboribus adnaſcens, colore viridante C. B. Pin.* 361.

Lichen Dioſcoridis & Plinii ſecundus, colore flaveſcente Col. Part. 1. 331. *Muſcus cruſtæ modo arboribus adnaſcens, colore flaveſcente C. B. Pin.* 361. *Muſcus cruſtæ modo arboribus adnaſcens, flavus Raii Hiſt.* 116.

Lichen cruſtæ modo arboribus adnaſcens, pullus. *Muſcus cruſtæ modo arboribus adnaſcens, pullus Raii Hiſt.* 116.

Lichen cruſtæ modo arboribus adnaſcens, tenuiter diviſus. *Muſcus cruſtæ*

modo arboribus adnaſcens, cinereus, mollior & in anguſtiores lacinias diviſus Raii Hiſt. 116.

Lichen cruſtæ modo ſaxis adnaſcens, verrucoſus, cinereus, & veluti deuſtus.

Lichen cruſtæ modo ſaxis adnaſcens, tinctorius. *Muſcus tinctorius, cruſtæ modo petris adnaſcens Raii Hiſt.* 116. *Lichen petræus, purpureus, Derbienſis Park. Theat.* 1315.

Lichen arboreus ſive Pulmonaria arborea J. B. 3. 759. *Muſcus Pulmonarius C. B. Pin.* 361. *Pulmonaria Dod. Pempt.* 474. *Pulmonaire de Chêne.*

Lichen Pulmonarius, cinereus, mollior, in amplas lacinias diviſus. *Lichen cinereus, Lactucæ folio Elem. Bot.* 438. *Tab.* 325. *fig. A B.*

Lichen Pulmonarius ruſeſcens, durior, in amplas lacinias diviſus.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, maximus, cinereus.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, maximus, ruffeſcens.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, ruffeſcens, ſupernè planus, infernè reticulatus.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, digitatus, major, ruffeſcens.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, digitatus, major, cinereus. *Lichen terreſtris, cinereus Raii Hiſt.* 117.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, digitatus, minor.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, cinereus, minor, umbilicis nigricantibus.

Lichen pyxidatus, cornucopioides, criſtatus. *Muſcus cornucopioides, criſtatus, Alpinus, ſaxatilis Bocc. Muſ. Part.* 2. 21. *Tab.* 8.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, è cinereo fuſcus, minimus.

Lichen Pulmonarius, cinereus, criſpus.

Lichen pyxidatus, major. *Muſcus pyxioides, terreſtris C. B. Pin.* 361. *Muſcus pyxidatus J. B.* 3. 767. *Muſcus terreſtris, pyxidatos alabaſtriculos imitatus Lob. Icon.* 267.

Lichen pyxidatus, minor. *Muſcus pyxioides, ſaxatilis C. B. Pin.* 361. *Prodr.* 152. *J. B.* 3. 767.

Lichen pyxidatus, corniculis aduncis.

Lichen pyxidatus, teres, acetabulis minoribus, repandis.

Lichen pyxidatus, non ramoſus, acetabulis fimbriatis.

Lichen pyxidatus, ramoſus, acetabulis fimbriatis.

Lichen pyxidatus, acetabulorum oris fuſcis & tumentibus.

Lichen pyxidatus, acetabulorum oris coccineis & tumentibus. *Muſcus multiformiter pyxidatus, apicibus coccineis D. Plot. Hiſt. Staff.* 199. *Tab.* 14. *fig.* 1.

Lichen pyxidatus, Endiviæ criſpæ folio, prolifer, acetabulorum oris criſpis.

Lichen pyxidatus, Damæ Cornu diviſurâ, acetabulorum oris criſpis.

Lichen pyxidatus, prolifer.

Lichen cinereus, cornua Damæ referens.

Lichen ruffeſcens, cornua Damæ referens Plum.

Lichen nigricans, omphalodes.

Lichen tubulatus, cinereus.

Lichen cinereus, latifolius aculeatus, umbilicis nigricantibus.

Lichen cinereus, arboreus, marginibus fimbriatis. *Muſcus, arboreus, ſupinus, marginibus piloſis Raii Hiſt.* 116.

Lichen latifolius, ramoſus, minor, hirſutus. *Muſcus arboreus, capitulis cavis C. B. Pin.* 361. *Muſcus alter*, πλατυπυκνοδασύφυλλον *Col. Part.* 1. 334.

Lichen cinereus, latifolius, ramoſus. *Muſcus alter, Quernus, latifolius, Coralloides*, ἄφυλλον *Col. Part.* 1. 335. *Muſcus arboreus, Coralloides C. B. Pin.* 361.

Lichen purpuraſcens, Luſitanicus, capillaceo folio, major.

Lichen cinereus, vulgaris, capillaceo folio, minor. *Muſcus arboreus, cum orbiculis C. B. Pin.* 361. *Muſcus Quernus, fruticoſus*, τριχόφυλλον *Col. Part.* 1. 333. *Muſcus arboreus, peltatus, & ſcutellaris J. B.* 3. 764.

Lichen capillaceo folio, elatior, pelvi ruberrima. *Muſcus Norvvegicus, umbraculo ruberrimo inſignitus Muſ. Petiv. Cent.* 1. *num.* 70.

Lichen Anapodocarpos Plum.

Lichen digitatus, Geranii facie Plum.

Lichen, à ſanandis lichenibus ſeu impetiginibus. *Lichen verò Herba*, inquit Plinius, *in Lichenis remediis, omnibus præfertur, inde nomine invento.* *Lib. 26. cap. 4.*

CLASSIS XVII.

DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Quorum flores & fructus vulgò deſiderantur.

SECTIO I.

De Herbis terreſtribus, quarum flores & fructus vulgò deſiderantur.

GENUS I.

Muſcus. *Mouſſe.*

Tab. 326. Muſcus eſt plantæ genus, floribus carens, foliis verò formæ ſingularis, ut patet A, B, C, D, E.

Muſci ſpecies ſunt

Muſcus capillaceus. Muſcus capillaceus, major, pediculo & capitulo craſſioribus. *Polytricum*

aureum, majus C. B. 356. *Polytricum Apulei majus quibusdam J. B.* 3. 760. *Adiantum aureum Tabern. Icon.* 797.

Muſcus capillaceus, ſtellatus, prolifer.

Muſcus capillaceus, major, capitulis craſſioribus, cylindraceis, nutantibus. *Muſcus capillaris, foliolis latiuſculis, congeſtis, capitulis oblongis, reflexis Raii Synopſ.* 33. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 629. *Tab.* 6. *Sect.* 15. *fig.* 19.

Muſcus capillaceus, major, ſtellatus.

Muſcus capillaceus, major & elatior, capitulis cylindraceis, obtuſis, nutantibus. *Muſcus capillaris, major & elatior, capitulis longis, obtuſis, deorſum reflexis & veluti pendulis, præaltis pediculis rubris Raii Synopſ.* 34. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 629. *Tab.* 6. *Sect.* 15. *fig.* 20.

Muſcus capillaceus, major, pediculo tenuiori.

Muſcus capillaceus, major, foliis tenuiſſimis, capitulis acutis. *Muſcus coronatus, medius, foliis tenuiſſimis, pallidis, longioribus, capitulis erectis, acutis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 630. *Sect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 11. *Polytricum aureum, medium Raii Hiſt.* 124.

Muſcus capillaceus, major, capitulis longiſſimis & acutiſſimis. *Muſcus coronatus, humilis, corniculis longiſſimis & acutiſſimis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 631. *Sect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 13. *Muſcus capillaris, corniculis longiſſimis, incurvis Raii Synopſ.* 29.

Muſcus capillaceus, major, ramoſus, capitulo anguſtiſſimo.

Muſcus capillaceus, tenuiſſimus, pediculo longiſſimo, purpuraſcente, capitulo rotundiori.

Muſcus longiſſimus, aquaticus, capillaceo folio. *Alga fontalis, trichodes C. B. Pin.* 364. *Conferva trichodes vel Trichomanes aquaticum Lugd.* 1023.

Muſcus capillaceus, paluſtris, flagellis longioribus, bifurcatis. *Muſcus capillaris, paluſtris, flagellis longioribus, bifurcatis Muſ. Petiv. Cent.* 1. *num.* 75.

Muſcus capillaceus, ramoſus, capitulis plurimis, caulibus adhærentibus.

Muſcus capillaceus, medius, capitulis globoſis. *Muſcus trichoides, minimus, ſericeus, capillaceus, capitulis ſphæricis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 628. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 6. *Muſcus trichoides, medius, capitulis ſphæricis D. Doodii Raii Synopſ.* 30.

Muſcus capillaceus, minor, capitulo longiori, falcato. *Muſcus capillaris Dod. Pempt.* 475. *Muſcus Polytrichoides, elatior, foliis anguſtis, pellucidis & ferè membranaceis Raii Synopſ.* 32. *Pluk. Phytog. Tab.* 44. *fig.* 7.

Muſcus capillaceus, denſiſſimus, lanuginoſus.

Muſcus capillaceus, folio rotundiore, capſulâ oblongâ, incurvâ. *Muſcus coronatus, minor, foliolis latiuſculis, ad caulem convolutis, capitulis cernuis & obtuſis, aureis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 631. *Sect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 17. *Muſcus capillaris pediculis bulboſis, uncialibus, pallidis, capitula oblonga, reflexa ſuſtinentibus Raii Synopſ.* 34.

Muſcus capillaceus, minor, folio breviori, capitulo nutante. *Muſci capillaris*

altera ſpecies Dod. Pempt. 475. *Polytricum aureum, minus C. B. Pin.* 356. *Polytricum Apulei minus quorundam J. B.* 3. 760.

Muſcus capillaceus, minor, calyptrâ tomentosâ. *Muſcus coronatus, rigidus, minor & humilior, capitulis villoſis, brevioribus Mor. Hiſt. Oxon.* 3. 630. *Sect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 7. *Adiantum pileolo villoſo, minimum Raii Synopſ.* 28.

Muſcus capillaceus, minor, capitulis geminatis. *Muſcus aureus, capillaris, minor, capitulis geminatis, erectis, mutuo incubitu adnatis Pluk. Almag. Bot. Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 629. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 10.

Muſcus capillaceus, ramoſus, minor, capitulo anguſtiſſimo.

Muſcus capillaceus, ſericeus, Coridis facie. *Muſcus capillaris, ſaxatilis, ſericoides H. R. Monſp.*

Muſcus capillaceus & ſericeus, Americanus, nigricans Plum.

Muſcus capillaceus, minimus, capitulo minimo, pulverulento.

Muſcus capillaceus, omnium minimus. *Muſcus coronatus, minimus, foliolis & capitulis oblongis, in pediculis breviſſimis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 631. *Sect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 18.

Muſcus capillaceus, lanuginoſus, minimus. *Muſcus trichoides, hirſutie caneſcens, capitulis ſubrotundis, reflexis, in perbrevibus pediculis Raii Synopſ.* 34. *Muſcus trichoides, hirſutus, capitulis oblongis, reflexis, pediculis brevibus inſidentibus D. Doody Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 629. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 21.

Muſcus capillaceus, minimus, muralis, ſericeus. *Muſcus muralis, repens, ſericeus, foliis ſplendentibus Muſ. Petiv. Cent.* 1. *num.* 85.

Muſcus capillaceus, minimus, calyptrâ longiſſimâ, erectâ. *Muſcus coronatus, humilis, rigidior, capitulis longis, acutis, ſeſſilibus, erectis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 630. *Sect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 8.

Muſcus capillaceus, minimus, muralis, ſtellatus. *Muſcus muralis, minimus, roſeus, ſive ſtellaris, capitulis longiuſculis, acutis, erectis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 629. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 12.

Muſcus capillaceus, minimus, capitulo nutante, pediculo purpureo. *Muſcus trichoides, capitulo parvo, reflexo, pediculo ima medietate rubro, ſummâ luteo-viridi Raii Synopſ.* 34. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 629. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 15.

Muſcus capillaceus, minimus, acaulos, calyptrâ ſtriatâ. *Adiantum aureum, acaulon, pileis ſtriatis Muſ. Petiv. Cent.* 1. *num.* 24.

Muſcus capillaceus, minimus, calyptrâ longâ, conoideâ, nitidâ. *Muſcus trichoides, minor, pileis magnis, acutis Muſ. Petiv. Cent.* 1. *num.* 89. *Adiantum aureum, perpuſillum, foliis congeſtis, acutis, pileolo extinctorii formâ æmulo Raii Synopſ.* 32. *Muſcus coronatus, humilis, tenuifolius, pileolo magno acuto, infra aperto, extinctorium referente Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 630. *Sect.* 15. *Tab.* 7. 12.

Muſcus capillaceus, minimus, plumoſus, elegans. *Muſcus trichoides, foliis capillaceis, capitulis minoribus Raii Synopſ. Edit.* 1690. 243.

Muſcus capillaceus, minimus, capitulis majoribus, Pyriformibus, rectis. *Muſcus*

Muscus trichoides, humilis, capitulis, Pyriformibus, erectis, Raii Synopf. Edit. 1690.

Muscus capillaceus, minimus, capitulis pyriformibus, turgidis. *Muscus coronatus, humilis, stellaris, foliis latiusculis, capitulis Pyriformibus, erectis, turgidiusculis Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 631. *Sect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 16. *Muscus capillaris, parvus, capitulis magnis, pyriformibus, erectis in pediculis brevibus Raii Synopf.* 29.

Muscus squamosus, major, sive vulgaris. *Muscus terrestris, latioribus foliis, major seu vulgaris Raii Hist.* 122. *Muscus terrestris & hortensis J. B.* 3. 764.

Muscus squamosus.

Muscus squamosus, elatior, ramosus, caulibus compressis. *Muscus ramosus erectus major C. B. Pin.* 361. *Prodr.* 151. *Muscus erectus, foliis angustis caulibus appressis Raii Synopf.* 337.

Muscus squamosus, tenuior, ramosus, caulibus compressis. *Muscus cristam castrensem repræsentans, flavescens, nemorosus, ramosus, Cassubicus Breyn. Virid. Pruss. Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 624. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 8.

Muscus squamosus, ramosus, minor & crispus. *Muscus terrestris repens, primæ speciei similis, sed multò minor Raii Synopf.* 28. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 625. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 5.

Muscus squamosus, major, foliis amplioribus, acutissimis.

Muscus squamosus, major, foliis angustioribus, acutissimis. *Muscus montanus Tabern. Icon.* 809.

Muscus squamosus, non ramosus, major, capitulis incurvis.

Muscus squamosus, non ramosus, minor capitulis incurvis.

Muscus squamosus, ramosus, tenuior, capitulis erectis.

Muscus squamosus, ramosus, tenuior, capitulis incurvis. *Muscus terrestris, vulgaris, minor, Adianti aurei capitulis Raii Hist.* 122.

Muscus squamosus, ramosus, crassior, capitulis incurvis.

Muscus squamosus, vulgaris, repens, clavatus. *Muscus terrestris, repens, à Trago pictus J. B.* 3. 766. *Muscus terrestris, clavatus C. B. Pin.* 360. *Lycopodium. Tabern. Icon.* 814.

Muscus squamosus, foliis Juniperinis, reflexis. *Muscus clavatus Juniperinis foliis reflexis, clavis singularibus, sine pediculis Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 624. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 3.

Muscus squamosus, Virginianus, clavis foliosis, quadrangulis. *Muscus rupestris repens, Virginianus, clavis foliosis, erectis, quadratis D. Banister Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 624. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 4.

Muscus squamosus, Abietiformis. *Muscus terrestris, erectus J. B.* 3. 767. *Muscus erectus, Abietiformis Raii Hist.* 121.

Muscus squamosus, montanus, repens, Sabinæ folio. *Muscus terrestris, ramosus pulcher J. B.* 3. 767.

Muscus squamosus, erectus, polyspermos. *Muscus terrestris, erectus, minor, polyspermos Raii Hist.* 122. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 624. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 10.

Muscus squamosus, repens, tenuissimis foliis. *Muscus terrestris, repens,*

humilior, tenuissimis foliis, clavis foliosis, erectis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 11.

Muscus squamosus, repens, Virginianus, tenuissimis foliis. *Muscus terrestris, repens Virginianus, humi diffusus, viticulis longioribus foliolis tenuibus vestitus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 12.*

Muscus squamosus, repens, veluti spicatus. *Muscus ramosus, repens, spicatus C. B. Pin. 361. Muscus ramosus, repens, velut spicatus Prodr. 151. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 6.*

Muscus squamosus, viticulis longissimis Abietinis. *Muscus terrestris, surculis filamentosis, tenacibus, Abietinis, semel tantùm divisis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 5. fig. 22.*

Muscus squamosus, dendroides, repens. *Muscus dendroides, sylvarum erectus, ramulis Kali æmulis, radice repente Raii Synops. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 5. fig. 30.*

Muscus squamosus, dendroides, surculis velut in capitulum congestis. *Muscus dendroides, elatior, ramulis crebris, minus circulosis, capitulis pediculis brevibus insidentibus Raii Synops. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 5. fig. 31.*

Muscus squamosus, Cupressiformis. *Muscus Cupressiformis, ramosus C. B. Pin. 361. Muscus Cupressiformis Prodr. 152. Muscus terrestris vulgaris Cupressi foliis Mus. Petiv. Cent. 1. num. 81.*

Muscus squamosus, ramosus, erectus, Alopecuroides Tab. 326. fig. B.

Muscus squamosus, Americanus, maximus, erectus, Sabinæ folio Plum.

Muscus squamosus sive Lycopodium Americanum. altissimum Plum.

Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis folio, viticulis longioribus Plum.

Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis folio, viticulis valde ramosis Plum.

Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis foliis reflexis Plum.

Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis foliis aduncis Plum.

Muscus squamosus, Linariæ folio major & crispus. *Muscus terrestris major ramulis compressis, foliis superficie crispis D. Sherard. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 10.*

Muscus squamosus, Linariæ folio, minor & crispus, capitulis curvis.

Muscus squamosus, palustris, candicans, mollissimus. *Muscus palustris Dod. Pempt. 472. Muscus palustris, terrestri similis Raii. Hist. 122.*

Muscus squamosus, foliis subrotundis, densissimis. *Muscus muralis, floridus, foliis subrotundis, creberrimè imbricatim dispositis, sive Muscus muralis, platyphyllos Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 44.*

Muscus squamosus, elatior, tenuissimus, Americanus Plum.

Muscus squamosus, foliis acutissimis, in aquis nascens. *Muscus aquaticus, folio expanso Prodr. 154. Fontalis minor, lucens J. B. 3. 778. Muscus aquaticus, viticulis longis, minus ramosis, lucidis, foliis acutis, triangularibus cinctis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 32.*

Mufcus fquamofus, denticulatus, fplendens, arboreus.

Mufcus fquamofus, viticulis longioribus, glabris. *Mufcus montanus, gracilis, ramofus, viticulis longioribus, glabris, Pluk. Phytog. Tab.* 47. *fig.* 4.

Mufcus fquamofus, fupinus, foliis obtufis. *Mufcus vulgaris, minor cauliculis compreffis Raii Synopf. Edit.* 1690. 244. *Mufcus trichomanoides, fupinus, noftras, elegans, minor, Pluk. Almag. Bot.*

Mufcus fquamofus, faxatilis, tortuofus ac nodofus.

Mufcus fquamofus, erectus minimus.

Mufcus fquamofus, Ericæ folio, minimus, capitulis nutantibus.

Mufcus argenteus, capitulis reflexis Raii Synopf. 34. *Mufcus minimus, è viridi argenteus, capitulis oblongis, cernuis Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 629. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 17.

Mufcus fquamofus, pennatus, capitulis Adianti. *Mufcus pennatus capitulis Adianti Raii Synopf. Edit.* 1690. 236. *Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 626. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 36.

Mufcus Polygoni folio Tab. 226. fig. E. *Mufcus ad Polytrichoidem accedens, ramofus, foliis longis, lucidis & veluti crifpis Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 630. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 1. *Mufcus ad Polytrichoidem accedens arbufculam referens, foliis longis Raii Synopf.* 36.

Mufcus Polygoni, Linariæ, & Nummulariæ folio.

Mufcus Americanus, maximus, Linariæ folio. Plum.

Mufcus Americanus, Linariæ foliis acutiffimis Plum.

Mufcus paluftris major, Serpilli folio. *Mufcus Polytrichoides, paluftris major, Serpilli latioris folio pellucido Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 627. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 39. *Muf. trichoides, foliis Serpilli rotundis Raii Synopf.*

Mufcus paluftris, foliis fubrotundis. *Mufcus Polytrichoides, humilior, alternis foliis pellucidis fubrotundis Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 627. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 40. *Mufcus Polytrichoides, humilior, foliis latis, fubrotundis Pluk. Phytog. Tab.* 45. *fig.* 7. *Adiantum aureum, humilius, foliis latis, fubrotundis Raii Hift.* 124.

Mufcus Nummulariæ folio, major. *Mufcus Trichomanis facie, foliis utrinque fplendentibus, rotundis Jungermanni Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 627. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 41. *Mufcus Trichomanoides, fupinus, nofter, elegans Pluk. Almag. Bot.*

Mufcus Nummulariæ foliis fubrotundis, densè pofitis. *Mufcus Trichomanoides foliis rotundioribus, pellucidis, fquamatim conjunctè fibi incumbentibus Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 627. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 42.

Mufcus faxatilis, Nummulariæ folio minor.

Mufcus Nummulariæ folio, fructu pediculo carente.

Mufcus pennatus foliis fubrotundis, bifidis, major. *Mufcus Lichenoides foliis pennatis, bifidis major, Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 627. *num.* 46.

Mufcus pennatus, foliis fubrotundis, bifidis, minor. *Mufcus Lichenoides, foliis pennatis, bifidis, minor Raii Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 627. *num.* 47.

Mufcus pennatus, aquaticus, foliis fubrotundis. *Mufcus aquaticus, Cor-*

nubiensis, plurimùm capillaceus, foliolis exiguis, alternis, per totam capillorum longitudinem adnatis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 48.

Muscus vulgaris, pennatus, major C. B. Pin. 360. *Muscus pennatus Prodr.* 151.

Muscus vulgaris, pennatus, minor C. B. Pin. 360. *Musci pennati altera species C. B. Prodr.* 151.

Muscus denticulatus, minor C. B. Pin. 360. *Muscus terrestris, Lusitanicus J. B.* 3. 765. *Muscus terrestris, minor alter Dod. Pempt.* 473.

Muscus pennatus, omnium minimus.

Muscus Americanus, denticulatus, major. *Planta muscosa & plumosa Guyanensis, perelegans, major Breyn. Cent.* 1. *Tab.* 100.

Muscus Americanus, denticulatus, minor. *Planta muscosa & plumosa, Guyanensis, perelegans minor Breyn. Cent.* 1. *Tab.* 101.

Muscus denticulatus, major C. B. Pin. 360. *Muscus pulcher, parvus, repens J. B.* 3. 765. *Muscus terrestris, denticulatus Lob. Icon.* 243. *Muscus denticulatus, minor, sericeus nostras, capitulis Adianti Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 626. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 35.

Muscus denticulatus, lucens, fluviatilis, maximus, ad ramulorum apices Adianti capitulis ornatus Pluk. Almag. Bot. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 626. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 33.

Muscus Filicinus, major. C. B. Pin. 360. *Muscus Filicinus J. B.* 3. 764. *Tabern. Icon.* 807.

Muscus Filicinus, minor C. B. Prodr. 151. *Muscus Filicinus, minor, floridus C. B. Pin.* 360. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 625. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 21.

Muscus palustris, Absinthii folio, insipidus.

Tab. 326. Musci fructus alii calyptrâ obvolvuntur, alii nudi sunt. Sub calyptrâ cucullata G I, latet fructus F H, seu K L, plerumque quadrangularis, pulvisculo fœtus M, tenuissimo: in alis verò foliorum clavæ N O, adsunt capsulæ reniformes P Q, quæ spontè rumpuntur R S, Seminaque fundunt tenuissima T V.

GENUS II.

Fungus, *Champignon.*

Tab. 327. & 328. FUNGUS est plantæ genus capitatum: Pediculo nempè B H K, insidet capitulum A E I, parte convexâ planum, raro striatum: concavâ verò foliatum D F, aut fistulosum L, lamellis scilicet G, aut fistulis M N, munitum.

Fungi species sunt

Fungus pileolo lato & rotundo C. B. Pin. 370. *Fungus campestris, albus supernè, inferne rubens J. B.* 3. 824. *Fungi vulgatissimi, esculenti Lob. Icon.* 271. *ix. genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxviij.*

Fungus pileolo lato & rotundo, livido C. B. Pin. 370. *Prioris varietas.*

Fungus candidus, regius, odoratissimus J. B. 3. 825. *Fungus candidus, odoratissimus, orbe magno C. B. Pin.* 371.

Fungus pileolo lato, orbiculari candicante C. B. Pin. 370. *viij. genus esculentorum Fungorum Cluf. Hist. cclxvij.*

Fungus pileolo lato, orbiculari, flavescente C. B. Pin. 370. *Fungus pallidus J. B.* 3. 832. *Capreolini Tabern. Icon.* 1118.

Fungus pileolo in plano orbiculari, villoso C. B. Pin. 370. *Fungorum sylvestrium esculentorum, Cervinorum Fungus* 1. *villosus puniceus J. B.* 3. 830. *x. generis esculentorum Fungorum* 1. *species Clus. Hist. cclxviij.*

Fungus pileolo orbiculari, glabro, ex rufo fusco. *Fungorum sylvestrium, esculentorum Fungus* 2. *glaber, ex rufo fuscus J. B.* 3. 830. *x. generis esculentorum Fungorum* 2. *species Clus. Hist. cclxviij.*

Fungus pileolo magno, pleno, orbiculato, venis exasperato C. B. Pin. 371. *Fungi Abietini, esculenti, rubentes J. B.* 3. 830. *xx. generis esculentorum Fungorum* 1. *species Clus. Hist. cclxxv.*

Fungus pileolo magno, extuberante, supernè variegato, infernè candicante. *xx. generis esculentorum Fungorum ij. species Clus. Hist. cclxxv. Fungi Abietini, esculenti, mixti coloris, infernè candicantes, J. B.* 3. 830.

Fungus pileolo magno, extuberante, supernè variegato, infernè rubescente. *xx. generis esculentorum Fungorum iij. species Clus. Hist. cclxxv. Fungi Abietini, esculenti, mixto colore rubescentes* 3. *J. B.* 3. 830.

Fungus pileolo plano, subfusco, oris laceris C. B. Pin. 371. *Fungi laceri, sylvestres, esculenti, subfusci coloris, infernè candicantes J. B.* 3. 831. *xj. genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxix.*

Fungus pileolo lato, longissimo pediculo, variegato C. B. Pin. 371. *Fungi longissimo pediculo, candicantes, sed maculati, esculenti J. B.* 3. 826. *xviij. genus Fungorum esculentorum Clus. Hist. cclxxiv.*

Fungus pileolo rotundiori, Mouceron dictus. *Fungi verni Mouceron dicti & esculenti J. B.* 3. 823.

Fungus orbicularis, exalbidus, pratensis C. B. Pin. 370. *Fungi D. Georgii, coloris exalbidi, cum pauca flavitie, esculenti, pratenses, J. B.* 3. 824. *iij. genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxiv.*

Fungus planus, orbicularis, aureus C. B. Pin. 371. *Fungi lutei, magni dicti Jaseran, speciosi J. B.* 3. 831. *xvij. genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxxij.*

Fungus orbicularis, sulcatus, albus, fusco permixto C. B. Pin. 370. *vij. Genus Fungorum esculentorum Clus. Hist. cclxvj. Fungi tuberosi, esculenti, albifusco permixti vel maculis distincti J. B.* 3. 829.

Fungus bulbosus, fuscus, duplici pileolo C. B. Pin. 371. *Fungus Quercinus, Dipsacoides Col. Part.* 1. 337.

Fungus in metam fastigiatus, albus, fusco tinctus C. B. Pin. 370. *Fungi in metam fastigiati, esculenti, coloris albicantis, fusco tincti J. B.* 3. 828. *iiij. genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxv.*

Fungus umbilicatus, parvus & multiplex. *Fungi umbilicum exprimentes plures, simul albi C. B. Pin.* 370. *Fungi plures simul albi, ad arborum radices, esculenti J. B.* 3. 834. *vj. genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxvj.*

Fungus umbilicum referens, variegatus C. B. Pin. 370. *xiij. genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxix.*

Fungus orbicularis, oris intro reflexis C. B. Pin. 371. *xv. genus Fungorum esculentorum Clus. Hist. cclxxj.*

Fungus angulosus & velut in lacinias sectus C. B. Pin. 371. *Fungus luteus sive pallidus Chanterelle dictus, se contorquens, esculentus J. B. 3. 832. Nemorum Fungi Lob. Icon. 273.*

Fungus porosus, crassus Raii Synops. 14.

Fungus piperatus, albus, lacteo succo turgens J. B. 3. 825. *Fungus albus, acris C. B. Pin. 371.*

Fungus pileolo lato, puniceo, lacteum & dulcem succum fundens C. B. Pin. 371. *Fungi punicei, lacte dulci manantes, pratensibus similes, edules J. B. 3. 829. Sexti ordinis Fungi, qui à quibusdam crudi vorantur Trag. 941.*

Fungus minimus, pediculo longo, tenuissimo, lactescens Raii Hist. 99. *Synops.* 13.

Fungus magnus, totus albus, sine lacteo succo, edulis, *Columbettes* Montbelg. J. B. 3. 826.

Fungus albus dictus Mompelgardensibus & vicinis *Bissette* J. B. 3. 825.

Fungus pileatus major, supernè coloris castanei, lamellis candidis, caule maculato D. Sherard Raii Synops. 12.

Fungus mediæ magnitudinis, pileolo supernè è rufo flavicante, lamellis subtus sordidè virentibus Raii Synops. 12.

Fungus, major rubescens pediculo brevi crasso, lamellis crebris, albentibus Raii Synops. 12. *Fungus major, pediculo brevi, crasso, lamellis crebris, albentibus Raii Hist. 95.*

Fungus lamellatus, pileolo lato, tenui, coriaceo compresso, umbilicato Raii Synops. 13.

Fungus pratensis, minor, externè viscidus, albus & luteus. *Fungi pratenses, minores, externè viscidi, albi & lutei, pediculis brevibus Raii Synops.* 13.

Fungus pratensis, minor, externè viscidus, rubens. *Fungi pratenses, minores, externè viscidi rubentes Raii Synops.* 13.

Fungus minor, tenerrimus, farinâ respersus, pileolo supernè cinereo, lamellis subtus tenuissimis, creberrimis, nigris Raii Synops. 13. *Hist.* 98.

Fungus parvus pediculo oblongo, pileolo hemisphærico, ex albido subluteus Raii Synops. 13. *Fungus minor ex albido subluteus, pileolo hemisphærico Raii Hist. 97.*

Fungus parvus, pediculo oblongo, firmo, lento, pileolo in medio fastigiato striis exteriùs apparentibus Raii Synops. 13. *Hist.* 98.

Fungus perpusillus, pediculo oblongo, pileolo tenui, utrinque striato, seu flabelli in modum plicatili Raii Synops. 13.

Fungus minimus, capitulo conico ruffescens, lamellis subtus paucis Raii Synops. 13.

Fungus minimus, è cinereo albicans, tenui & prælongo pediculo, paucis subtus striis Raii Synops. 14.

Fungus sordidè fuscus, in acutum conum fastigiatus Raii Synopſ. 14.

Fungus Aurantii coloris, capitulo in conum abeunte Tab. 427. fig. A B.

Fungus aureus ex eodem pediculo multiplex. *Fungi plures, ex uno pede, è Prunorum radicibus enati Raii Hiſt.* 99.

Fungus truncis humi jacentibus innatus, pluribus ex uno pede prodeuntibus C. B. Pin. 374. *xxij. generis perniciosorum Fungorum* 3. *&* 4. *species Cluſ. Hiſt. cclxxxv.*

Fungus albus, splendens, ex uno pediculo, multiplex. *Fungi albi, lucentes, uno principio plures, ex radicibus arborum J. B.* 3. 835.

Fungus clypeiformis major C. B. Pin. 373. *Fungi multi, ex uno pede clypeiformes, lutei & rubri J. B.* 3. 835.

Fungus clypeiformis, minor C. B. Pin. 373.

Fungus orbicularis, in paluſtribus C. B. Pin. 374. *Fungi rubri, perelegantis coloris & rufi J. B.* 3. 846. *xxiij. genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxvj.*

Fungus minimus, flavescens, infundibuli formâ C. B. Pin. 373. *x. genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxix.*

Fungus albus pileolo inverſo. *Fungi albi, pileolo inverſo J. B.* 3. 847.

Fungus minimus, multiplex, turbinatus. *Fungi minores, plurimi ſimul naſcentes, turbinati, exteriùs cinerei aut ſubfulvi, ſtriis nigricantibus Raii Synopſ.* 14. *Hiſt.* 100.

Fungus arboreus, holoſericus, infernè lamellatus Raii Synopſ. 14.

Fungus parvus, lamellatus, Pectunculi formâ, Alno adnaſcens Raii Synopſ. 14.

Fungus arboreus, albus, durus, lamellis inſtar lapidis Hæmaticis Raii Synopſ. 14.

Fungus parvus, candidiſſimus, lamellatus, pediculo longo, gracili Raii Synopſ. 14.

Fungus parvus arboreus, villoſus, albus, infernè lamellatus D. Doody Raii Synopſ. 18.

Fungus Corylæus, orbicularis C. B. Pin. 372. *Fungi ſub Corylis orbicularis figuræ J. B.* 3. 842. *vj. genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxviij.*

Fungus Bufonius, orbiculatus C. B. Pin. 372. *Fungi tres Bufonii, pernicioſi J. B.* 3. 845. *vij. genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxviij.*

Fungus fatuus, candidus, pileolo in metam aſſurgente C. B. Pin. 373. *Fungi ſtultorum Boleto ſimiles, pernicioſi J. B.* 3. 832. *xj. genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxix.*

Fungus Betulaceus, orbiculatus, C. B. Pin. 373. *Fungi Betularum, albi, maculati pernicioſi J. B.* 3. 841. *viij. genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxviij.*

Fungus orbicularis, ex atro rufeſcens C. B. Pin. 373. *Fungi quodammodo orbiculati, atrorufeſcentes, pernicioſi J. B.* 3. 846. *ix. genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxviij.*

Fungus muſcas interficiens C. B. Pin. 373. *Fungi venenati quinque*

Muscarii dicti J. B. 3. 841. xij. genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxix.

Fungus latus, orbicularis, candidus C. B. Pin. 373. *Fungi ranarum, albi, perniciosi J. B. 3. 846. xiij. genus perniciosorum Fungorum, Clus. Hist. cclxxx.*

Fungus latus, orbicularis, oris intus conversis C. B. Pin. 373. *Fungi duo à Sue appellati, albi, sed maculati, sylvestres, perniciosi J. B. 3. 845. xiij. genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxx.*

Fungus pediculo in bulbi formam excrescente C. B. Pin. 373. *Fungus bulboso pediculo, pallidus, maculatus J. B. 3. 843. xv. genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxxj.*

Fungus latus, oris laceris C. B. Pin. 373. *xvij. genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxxij.*

Fungus oris laceris & in lacinias divisis C. B. Pin. 373. *Fungi tres fœtidi sub Corylis, Serpentini dicti, perniciosi J. B. 3. 838. xvj genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxxj.*

Fungus orbicularis, secundùm vias & in Quercetis autumno nascens C. B. Pin. 373. *xix. generis perniciosorum Fungorum, 1. species Clus. Hist. cclxxxiij.*

Fungus tuberis formâ C. B. Pin. 374. *xix. generis perniciosorum Fungorum 5. species Clus. Hist. cclxxxiiij.*

Fungus Cyclamini radicem, colore & formâ referens C. B. Pin. 374. *xix. generis perniciosorum Fungorum vij. species Clus. Hist. cclxxxiij.*

Fungus crassus, in metam surrectus C. B. Pin. 374. *Fungi in metæ formam surrecti, perniciosi J. B. 3. 833. xx. genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxxiiij.*

Fungus Abietinus, oris reflexis, substantiâ rubrâ C. B. Pin. 374. *Fungi hirsuti internâ parte, perniciosi J. B. 3. 830. xxj. genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxxv.*

Fungus perniciosus, ex eodem pediculo, multiplex. *Fungi dumetorum ex uno pede prodeuntes C. B. Pin. 374. Fungi multi ex uno pede, perniciosi J. B. 3. 835. xij. generis perniciosorum Fungorum 5. species Clus. Hist. cclxxxv.*

Fungi lutei, perniciosi, sub Pinu habitantes J. B. 3. 832.

Fungus coccineus, Americanus, squamosus & globosus Plum.

GENUS III.

Fungoides.

FUNGOIDES est plantæ genus, ad Fungum accedens, cavum tamen pyxidis aut infundibuli formâ.

Fungoidis species sunt

Fungoides infundibuli formâ, semine fœtum. *Fungi calyciformes, seminiferi Mentz. Pug. Tab. 6.*

Fungoides angulatum, Acetabuli formâ. *Fungi Pezicæ, πεζῖται Plinii Col. Part. 335.*

Fungoides Canadense, infundibuliforme, cinerei coloris Sarrac.

Fungoides

Fungoides crispum, Acetabuli formâ. *Fungi Pezicæ altera species Col. Part.* 1. 337.

Fungoides coriaceum, Aurantii coloris. *Fungi Pezicæ, altera species Raii Synops.* 17.

Fungoides coccineum, oris pilosis, Acetabuli formâ. *Fungus arboreus, Acetabuli more cavus, coccineus, marginibus pilosis D. Sherard Raii Synops.* 90.

Fungoides coccineum, Acetabuli formâ. *Fungus membranaceus seu coriaceus, Acetabuli modo concavus, colore intus coccineo, seu cremesimo, saturo D. Dale Raii Synops.* 19.

Fungoides fuscum, oris pilosis, Cyathi formâ. *Fungillus Cyathiformis, externè fuscus, infra marginati coloris, glaber, oris pilosis Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 641.

Fungoides scutellatum, Aurantii coloris. *Fungus minimus, scutellatus, coloris Aurantii Raii Synops.* 17.

Fungoides scutellatum, nigrum, punctatum. *Fungus scutellatus, niger, punctatus Raii Synops.* 20.

Fungoides pyxidatum, intus ferrugineum. *Fungus arboreus, pyxidatus, coloris intus ferruginei D. Sherard Raii Synops.* 19.

GENUS IV.

Boletus. *Morille.*

BOLETUS est plantæ genus, ad Fungum accedens, sed totus scrobiculis excavatus A, vel fenestratus B. *Tab.* 329.

Boleti species sunt

Boletus esculentus, rugosus, albicans, quasi fuligine infestus. *Fungus porosus, rugosus, albicans, quasi fuligine infestus C. B. Pin.* 370. *Fungus rugosus vel cavernosus sive Merulius ex albo nonnihil rubescens J. B.* 3. 836. *Primi generis esculentorum Fungorum species* 1. *Clus. Hist. cclxiij.*

Boletus esculentus, rugosus, fulvus. *Fungus porosus, coloris ex rufo fusci C. B. Pin.* 370. *Fungus rugosus vel cavernosus sive Merulius fuscus J. B.* 3. 836. *Primi generis esculentorum Fungorum species ij. Clus. Hist. cclxiij.*

Boletus esculentus, rugosus, amplior & orbicularis. *Fungus porosus, amplior, orbicularis C. B. Pin.* 370. *Primi generis esculentorum Fungorum species iij. Clus. Hist. cclxiij.*

Boletus esculentus, in metam fastigiatus. *Fungus porosus, in longitudinem metæ instar excrescens C. B. Pin.* 370. *Primi generis Fungorum esculentorum species iiij. Clus. Hist. cclxiij.*

Boletus cancellatus, purpureus. *Fungus rotundus, cancellatus C. B. Pin.* 375. *Fungus Coralloides, cancellatus Clus. Hist. App. alt. Auct. Lupi Crepitus vulgò Vesie Col. Part.* 1. 336.

Boletus cancellatus, flavescens. *Fungus Coralloides, cancellatus, flavescens Barr. Icon.*

Boletus phalloides. *Fungus fœtidus, penis imaginem referens C. B. Pin.* 374. *xxiij. generis perniciosorum Fungorum* 5. *species Clus. Hist. cclxxxvj.*

GENUS V.

Agaricus. *Agaric.*

Tab. 330.

AGARICUS est plantæ genus, arborum truncis plerumque innaſcens & ad Fungum accedens, qualis exhibetur figuris A & B.

Agarici ſpecies ſunt

Agaricus ſive Fungus Laricis C. B. Pin. 375. *Agaricus Dod. Pempt.* 486.

Agaricus pedis Equini facie. *Fungus in caudicibus naſcens, unguis Equini figurâ C. B. Pin.* 372. *Fungi igniarii Trag.* 943.

Agaricus Auriculæ formâ. *Fungus membranaceus, auriculam referens ſive Sambucinus C. B. Pin.* 372. *j. genus pernicioſorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxvj.*

Agaricus varii coloris, ſquamoſus. *Fungus Ceraſorum imbricatim alter alteri innatus, variegatus C. B. Pin.* 372. *v. genus pernicioſorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxvij.*

Agaricus Lichenis facie, variegatus. *Fungus Salignus, Lichenis formâ, variegatus C. B. Pin.* 372. *iij. genus pernicioſorum Fungorum Cluſ. Hiſt.* 277.

Agaricus Fraxineus, niger, durus, orbiculatus. *Fungus Fraxineus, niger, durus, orbiculatus Raii Hiſt.* 109. *Synopſ.* 18.

Agaricus Intybaceus. *Fungus Intybaceus J. B.* 3. 839.

Agaricus eſculentus. *Fungus maximus, Ungaricus, multis laciniis ſquamatim incumbentibus C. B. Pin.* 372. *xxj. genus Fungorum eſculentorum Cluſ. Hiſt.* 275.

Agaricus tubæ Fallopianæ inſtar laciniatus. *Fungus tubæ Fallopianæ æmulus Raii Synopſ.* 20.

Agaricus foliatus, cornua Damæ referens. Comment. A. R. Scient. 89.

Agaricus præcox, albo-gilvus, criſtatus. *Fungus palmatus, præcox, albo-gilvus, criſtatus Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 302.

Agaricus major, dendroides, criſtatus. *Fungus major, carnoſior, dendroides, criſtatus Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 302.

Agaricus major, dendroides, multifidus. *Fungus ramoſus, criſtatus, anguſtioribus lobis criſpis Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 304.

Agaricus multifidus & villoſus. *Fungus muſcoſus, albus, villis pallentibus rufuformis Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 303.

Agaricus Dædalæis ſinubus excavatus. *Fungus ligneus, Dædalidæus, gilvus, non repens, Quercus Cerri Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 305.

Agaricus digitatus, niger. *Hypoxylon excrementum ligni putridi fungoſum, digitatum Mentz. Pug. Tab.* 6.

Agaricus digitatus, niger, apicibus albidis. *Fungus Piperi Æthiopico ſimilis vel digitatus niger Merr. Pin. Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3.

Agaricus minor, bifidus, niger. *Fungus autumnalis, biſulcus, velut Apex Flaminis Plinii March. Brand. Mentz. Pug. Tab.* 6.

GENUS VI.

Lycoperdon. *Vesse de Loup.*

LYCOPERDON est plantæ genus, ad Fungum accedens, cujus species A, B, C, D, E, G, duræ primùm & carnosæ rumpuntur postea & pulverem tenuissimum effundunt.

Lycoperdi species sunt

Lycoperdon Alpinum, maximum, cortice lacero. *xxvj. generis perniciosorum Fungorum species iij. Clus. Hist.* 278. *Fungus maximus, rotundus, pulverulentus, dictus Germanis Pfofist J. B.* 3. 848.

Lycoperdon medium, cortice lacero. *xxvj. generis perniciosorum Fungorum ij. species, amplitudine capitis pueri Clus. Hist.* 288.

Lycoperdon vulgare. *Fungus rotundus, orbicularis C. B. Pin.* 374. *Fungus orbicularis Dod. Descript. Pempt.* 484. *Fungus pulverulentus, dictus Crepitus Lupi J. B.* 3. 848.

Lycoperdon semiorbiculare. *Fungus niger, calycis figuram referens C. B. Pin.* 375. *Fungus semiorbicularis Dod. Pempt.* 485.

Lycoperdon minus & multiplex, sphæricum.

Lycoperdum minus & multiplex, ovatum.

Lycoperdon Parisiense, minimum, pediculo donatum Tab. 331. fig. E F. *Fungus pulverulentus, minimus, pediculo longo insidens Raii Synops.* 16.

Lycoperdon pediculo longiori, aspero donatum. *Fungus pulverulentus, Crepitus Fupi dictus, pediculo longiori, scabro Raii Synops.* 16.

Lycoperdon pediculo longiori, tumido donatum. *Fungus pulverulentus, Crepitus Lupi dictus, major, pediculo longiore, ventricoso D. Sherard Raii Synops.* 16.

Lycoperdon Pyriforme, leucophæum. *Fungus Lupinus, vesicarius, Pyriformis, latiore basi, leucophæus Bocc. Mus. Part.* 1. *Tab.* 301. *fig.* 6.

Lycoperdon Pyriforme, album, asperum. *Fungus Lupinus, Pyriformis, albus, scaber Bocc. Mus. Part.* 1. *Tab.* 301. *fig.* 8.

Lycoperdon Pyriforme, cineraceum. *Fungus Lupinus, Pyriformis, cyneraceus Bocc. Mus. Part.* 1. 301. *fig.* 7.

Lycoperdon Pyriforme, Virginianum, fundo spongioso. *Fungus pulverulentus, Pyriformis, fundo spongioso ex Virginia D. Banister Pluk. Phytog. Tab.* 184. *fig.* 8.

Lycoperdon Virginianum, trifidum. *Fungus Crepitus Lupi dictus, Virginianus, trifidus D. Banister Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 642.

Lycoperdon oblongum, utrinque introrsum emarginatum. *Fungus Boletus fuscus, basi globosa Bocc. Mus. Part.* 1. *Tab.* 301. *fig.* 4.

Lycoperdon sphæricum, album, squamis fuscis variegatum. *Fungus globosus, albus, squamis fuscis pulverulentus Bocc. Mus. Part.* 1. *Tab.* 303. *fig.* 1.

Lycoperdon verrucosum, sphæricum. *Fungus globosus, grandinatus, Italicus Bocc. Mus. Part.* 1. *Tab.* 303. *fig.* 4.

Lycoperdon ſanguineum, ſphæricum. *Fungus ſanguineus, ſphæricus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 304. fig. 3.*

Lycoperdon niveum, ſphæricum, ſuperficie in areolas Adamantis inſtar diſſectas, diſtributâ. *Fungus carnoſus, niveus, globoſus, Adamantinus, in montibus Feltrinis Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon globoſum, niveum, baſi latiore & ſeſſili. *Fungus globoſus, niveus, baſi latiore & ſeſſili Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon ovatum, tranſversâ poſitum. *Fungus Lupinus, globoſus, ſeſſilis, niveus, fœtidus, ἄῤῥιζος & ſine baſi Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon minimum, verrucoſum. *Fungus Lupineus, minimus, albus, grandinatus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon excipuli chymici formâ. *Fungus Lupinus, Cucurbitinus, cervice longa, ſcabra, griſea Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon dactyloides. *Fungus Lupinus, dactyloides, veſicarius, albus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*

Lycoperdon clavæ effigie. *Fungus clavatus, albicans, Italicus, piſtillaris, ſpecies Crepitûs Lupi Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 307.*

Lycoperdon Mortarii formâ. *Fungus tenuis, ceræ flavæ ſimilis, ventricoſum Mortarium referens, Romanus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 300.*

Lycoperdon veſicarium, ſtellatum Tab. 331. fig. G, H. *Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 305. fig. 4.*

Lycoperdon, à vocibus Græcis λύκος *Lupus*, & πέρδω, *Pedo, crepitum edo*, quaſi diceres *Lupi crepitum.*

GENUS VII.

Coralloides.

Tab. 331. CORALLOIDES eſt plantæ genus, fungoſum, ad Coralli formam quodammodo accedens, ut patet ex Iconibus A, B.

Coralloidis ſpecies ſunt

Coralloides flava. *Fungus ramoſus, flavus J. B. 3. 837.*

Coralloides albida. *Fungus ramoſus, albidus J. B. 3. 837.*

Carolloides dilutè purpuraſcens. *xix. generis eſculentorum Fungorum 2. ſpecies Cluſ. Hiſt. 275.*

Coralloides Abietina, nivea, procerior. *Fungus ramoſus, Abietinus, niveus, villoſus, Coralloides Barr. Icon. Fungus ramoſus, Abietinus, niveus, Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 304. fig. 2. Fungi ramoſi, argentei J. B. 3. 838. Fungus ramoſus, candidus C. B. Pin. 374.*

Coralloides violacea, corniculis brevioribus. *Fungus ſquamoſus, criſpus, violaceus Barr. Icon.*

Coralloides Alpina, purpurea. *Fungus ramoſus, Coralloides, purpureus Barr. Icon.*

Coralloides ramoſa, minor, ſordidè flaveſcens. *Fungus ramoſus, minor, colore ſordidè flavicante Raii Synopſ. 15.*

Coralloides parva, ramoſa, lutea. *Fungus parvus, luteus, ramoſus D. Sherardi Raii Synopſ. 15.*

Coralloides ramoſa, minima, Aurantii coloris. *Fungus ramoſus, minimus, coloris Aurantii Raii Synopſ.* 15.

Coralloides ramoſa, candidiſſima, digitata. *Fungus ramoſus, candidiſſimus, Ceranoides, ſeu digitatus, minimus Raii Synopſ.* 15.

Coralloides ramoſa, nigra, compreſſa, apicibus albidis. *Fungus ramoſus, niger, compreſſus, parvus, apicibus albidis Raii Synopſ.* 15.

Coralloides parva, platyceros, Virginiana. *Fungus arboreus, Virginianus, platyceros, parvus D. Baniſter Pluk. Phytog. Tab.* 184. *fig.* 4.

Coralloides Hyſtricis formâ. *Fungus Erinaceus, albus, eſculentus, in ſylvis Tuſculanis Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 307.

Coralloides Apri formâ. *Fungus ſetaceus Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 303. *fig.* 6.

Coralloides cornua Cervi referens, corniculis brevioribus. *Muſcus Coralloides, ſaxatilis, Cervi cornua referens C. B. Pin.* 361. *Lithobryon Coralloides Col. Part.* 2. 83.

Coralloides cornua Cervi referens, corniculis longioribus.

Coralloides corniculis candidiſſimis. *Muſcus Coralloides ſive cornutus, montanus C. B. Pin.* 361. *Muſcus Corallinus, ſive Corallina montana Tabern. Icon.* 810.

Coralloides corniculis rufeſcentibus. *Muſcus terreſtris, Coralloides, erectus, corniculis rufeſcentibus C. B. Pin.* 361. *Prodr.* 151.

Coralloides cornua Damæ referens.

Coralloides, quaſi planta Coralli formâ.

GENUS VIII.

Tubera. *Trufes.*

TUBERUM nota pendet ab eorum formâ, quæ figuris A, B, C, D, E, F, exhibetur. *Tab.* 333.

Tuberum ſpecies ſunt

Tubera Matth. 544.

Tubera teſticulorum formâ Mentz. Pug.

SECTIO II.

De Herbis marinis aut fluviatilibus, quarum flores & fructus vulgò ignorantur.

GENUS I.

Fucus.

FUCUS eſt plantæ genus, in aquis naſcens, cujus ſpecies accedunt ad Icones Tabularum 334, 335, 336.

Fuci species sunt

Fucus maritimus vel Quercus maritima, vesiculas habens C. B. Pin. 365. *Quercus marina Lob. Icon.* 255.

Fucus sive Alga latifolia, major, dentata Raii Synops. 3. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. *Sect.* 15. *Tab.* 9. *fig.* 1.

Fucus sive Quercus marina, angustiore folio, rarò vesiculas habens Raii Synops. 327.

Fucus maritimus vel Quercus maritima, foliorum extremis tumidis, quam aliqui glandiferam vocant C. B. Pin. 365. *Quercus marina, ij. Clus. Hist.* 21.

Fucus maritimus, nodosus C. B. Pin. 365. *Fucus marinus, tertius Dod. Pempt.* 480.

Fucus marinus, alter, tuberculis paucissimis C. B. Pin. 365. *Fucus marinus, quartus Dod. Pempt.* 480.

Fucus seu Quercus marina, latifolia, humilis sine vesiculis Raii Synops. 328.

Fucus seu Quercus marina, minima, angustifolia Raii Synops. 328.

Fucus seu Quercus marina, minima, latifolia, crispa, Hispanica.

Fucus humilis, fimbriatus & crispus, Italus.

Fucus bullatus, fruticescens, caule nudo, foliis rectis, compressis, bifidis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 5.

Fucus angustifolius, vesiculis latis, siliquarum æmulis Raii Hist. 75.

Fucus folio tenuissimè diviso, siliquatus Raii Synops. 5.

Fucus marinus, humilior & fruticosior, vel Quercus marina, erecta, ceratophylla, ramosa, vesiculas habens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 9.

Fucus palmaris, platyphyllos, bidigitatus, in vesiculas longas, ventricosas, conjunctas se terminans Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 647. num. 11.

Fucus palmaris, angustifolius, ad extrema vesiculis rugosis bifurcatus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 12.

Fucus foliaceus, humilis, palmam humanam referens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 8. fig. 1.

Fucus membranaceus, acaulos, angustior, foliis palmæ ferè in modum divisis, marginibus laciniatis & veluti crispis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 2.

Fucus marinus, foliis crispis, subrotundis, in summitate bifidis Pluk. Almag. Bot. *Fucus membranaceus ceranoides C. B. Prodr.* 155. *Alga membranacea, ceranoides C. B. Pin.* 364.

Fucus membranaceus, polyphyllos, major Raii Synops. 329.

Fucus membranaceus, rubens, angustifolius, marginibus ligulis armatis Raii Synops. 329.

Fucus membranaceus, rubens, foliolis latiusculis, ad extremitates dentatis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 5.

Fucus sive Alga membranacea, candida, segmentis plurimùm laciniatis Pluk. Almag. Bot. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 646. *Sect.* 15. *Tab.* 8. *fig.* 6.

Fucus dichotomos, membranaceus, è viridi flavescens, ceranoides, angulos

rotundiolos efformans Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 11. *Fucus Kali Arabum divisurâ, angulis ad divaricationes rotundiusculis. Pluk. Almag. Bot.*

Fucus humilis, dichotomos, membranaceus, ceranoides, latioribus foliis ut plurimùm verrucosis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 13.

Fucus sive Alga membranacea, purpurea, parva Raii Synops. 3.

Fucus marinus, vesiculas habens, membranis extantibus alatas Sloan. Cat. Jam. 4.

Fucus maritimus, foliis tumidis, barbatis C. B. Pin. 365. *Prodr.* 154.

Fucus alatus sive phasganoides C. B. Pin. 364. *Prodr.* 154. *Fucus nostras, latissimus, edulis, dulcis Scot. Illustr. Part.* 2. 26.

Fucus Lapathi sanguinei foliis. *Alga folio membranaceo, purpureo, Lapathi sanguinei figura & magnitudine Raii Synops.* 4. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 645. *Sect.* 15. *Tab.* 8. *fig.* 6.

Fucus arboreus, polyschides, edulis C. B. Pin. 364. *Fucus arboreus, polyschides Prodr.* 154.

Fucus latifolius, coriaceus. *Alga latifolia, coriacea C. B. Pin.* 364. *Fuco giganteo Imper.* 649.

Fucus frutescens, foliis ex angustis se sensim ad extrema dilatantibus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 2.

Fucus marinus, erectus, non ramosus, foliis crassis, carnosis, ad extremitatem divisis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 3.

Fucus longo, angusto, crassoque folio C. B. Pin. 364. *Prodr.* 155. *Fucus marinus*, 1. *Dod. Pempt.* 479.

Fucus angustifolius, ligulas ferens C. B. Pin. 364. *Fucus marinus*, 2. *Dod. Pempt.* 479.

Fucus longissimo, latissimo, tenuique folio C. B. Prodr. 154. *Alga longissimo lato tenuique folio C. B. Pin.* 364. *J. B.* 3. 801.

Fucus tenuifolius, foliis dentatis Raii Hist. 71. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 648. *Sect.* 15. *Tab.* 15. *fig.* 4.

Fucus parvus, segmentis prælongis, teretibus, acutis Raii Hist. 81. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 648. *Sect.* 15. *Tab.* 9. *fig.* 4.

Fucus folio singulari, longissimo, lato, in medio rugoso Raii Hist. 74.

Fucus longissimo, latissimo, crassoque folio C. B. Prodr. 154. *Alga longissimo, lato, crassoque folio C. B. Pin.* 364. *J. B.* 3. 801.

Fucus marinus, nigricans, longus, foliosus Raii Synops. 5.

Fucus marinus, purpurascens, parvus, caule & ramulis seu foliolis teretibus Raii Hist. 6.

Fucus spongiosus, teres, ramosior, viridis, erectus D. Stevens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 674. Sect. 15. Tab. 8. fig. 7.

Fucus spongiosus, teres, viridis, elatior, minusque ramosus D. Stevens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 647. num. 8.

Fucus teretifolius, humilis, fistulosus D. Stevens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 647. num. 9.

Fucus marinus, ceranoides, cornu Cervi divisurâ globulis verrucosis signatus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 1.

Fucus palmaris, tenuis, in orbem expansus, in segmenta bifida vel trifida breviora, teretia divisus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 649. Sect. 15. Tab. 9. fig. 9. *Fucus parvus, plurimis ab eadem radice cauliculis, segmentis teretibus in summo apice bifidis vel trifidis Pluk. Almag. Bot.*

Fucus telam lineam, sericeamve texturâ sua æmulans Raii Hist. 71. *Alga marina, platyceros, porosa J. B. 3. 809. Porus Cervinus Imperati C. B. Pin. 367. Fucus marinus, scruposus, albidus, telam sericeam texturâ sua æmulans Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 16. hujus Icon. exhibetur Tab. nostrâ 334.*

Fucus marinus, scruposus, albidus, angustior, compressus, extremitatibus quasi abscissis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 17.

Fucus racemosus vel racemus primus C. B. Pin. 365. *Acinara, o agresto marino Imper. 644.*

Fucus folliculaceus, folio serrato C. B. Pin. 365. *Lenticula marina, serratis foliis Lob. Icon. 256.*

Fucus folliculaceus, Linariæ folio C. B. Pin. 365. *Lenticula marina Serapionis & Uva marina quorundam Lob. Icon. 256.*

Fucus Americanus, foliis latis, brevibus, serratis. *Lenticula marina, foliis latis, brevibus serratis Sloan. Cat. Jam. 5.*

Fucus Americanus, foliis latis, brevissimis. *Lenticula marina, foliis latis, brevissimisque Sloan. Cat. Jam. 5.*

Fucus minimus, denticulatus, triangularis Sloan. Cat. Jam. 5.

Fucus marinus, Coralloides, minor, fungosus, albidus, teres, segmentis in summitate planis Sloan. Cat. Jam. 5.

Fucus Lactucæ folio. *Muscus marinus, Lactucæ folio C. B. Pin. 364. Lactuca marina sive Intybacea J. B. 3. 801. Muscus marinus, latifolius Dod. Pempt. 477.*

Fucus sive Alga Intybacea Park. Theat. 1293. *Muscus Lactucæ marinæ similis C. B. Pin. 364. Linza Imper. 651.*

Fucus tubulosus intestinorum formâ. *Lactuca marina, tubulosa Raii Hist. 72.*

Fucus Coronopi divisurâ. *Alga cornu Cervi divisurâ J. B. 3. 797. C. B. Pin. 364.*

Fucus marinus, dictus Roccella tinctorum & Alga tinctoria J. B. 3. 796. *Alga Fuco portato di Candia adoprato anco sotto nome di Roccella tintori Imper. 649.*

Fucus verrucosus, tinctorius J. B. 3. 797. *Fuco verrucoso Imper. 650.*

Fucus spiralis, maritimus, major. *Alga spiralis, maritima, major Raii Synops. 5.*

Fucus spiralis, maritimus, minor. *Alga spiralis, maritima Bocc. Rarior. Plant. 70.*

Fucus maritimus, Gallo-pavonis pennas referens C. B. Prodr. 155. *Alga maritima,*

ritima, Gallo-pavonis plumas referens C. B. Pin. 364. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 345. *Sect.* 15. *Tab.* 8. *fig.* 7.

Fucus folio rotundo C. B. Pin. 364. *Scutellaria sive Opuntia marina J. B.* 3. 802. *Sertolara Imper.* 651.

Fucus Opuntioides, Americanus, minor Sur.

Fucus manum referens. *Palma sive manus marina quibusdam J. B.* 3. 803.

Fucus pennam referens. *Muscus pennæ similis C. B. Pin.* 363. *Penna marina J. B.* 3. 802. *Imper.* 650.

Fucus marinus, ceratoides, maximus. *Muscus maximus, ceratoides, maritimus Triumf.* 12.

Fucus purpureus, latifolius, dentatus Tab. 335.

Fucus purpureus, tenuissimè divisus, elegans.

Fucus maritimus, serratus purpurascens.

Fucus spongiosus, Selinoides Tab. 336.

Fucus fluviatilis, aculeatus, undulatus. *Fluvialis Pisana, foliis denticulatis J. B.* 3. 779.

Fucus humilis, fimbriatus & crispus, Italicus.

GENUS II.

Alga.

ALGA est plantæ genus, foliis Gramineis vel in longissima capillamenta ductis. *Tab.* 337.

Algæ species sunt

Alga angustifolia vitriariorum C. B. Pin. 364. *Alga marina Lob. Icon.* 248.

Alga Gramineo folio C. B. Pin. 364. *Algæ minimum genus Cæsalp.* 604.

Alga marina, Graminea, minor. *Fucus marinus, seu Alga marina, Graminea, minor Raii Synops.* 7.

Alga marina Graminea, angustifolia, seminifera. *Fucus sive Alga marina, Graminea, angustifolia, seminifera, ramosior Raii Synops.* 7.

Alga marina, Graminea, angustissimo folio Sloan. Cat. Plant. Jam.

Alga fluviatilis, Graminea, longissimo folio.

Alga viridis, capillaceo folio C. B. Pin. 364. *Conferva Plinii Lob. Icon.* 257.

Alga nigra, capillaceo folio C. B. Pin. 364. *Filum nigrum, Germanicum C. B. Prodr.* 155.

Alga sublutea, capillaceo folio. *Conferva palustris, marina sive Filum marinum, Anglicum Raii Hist.* 79.

GENUS III.

Acetabulum.

ACETABULUM est plantæ genus, foliis cavis quasi pelviformibus, in conum inversum ferè desinentibus. *Tab.* 338.

Acetabuli species sunt

Acetabulum marinum, procerius. *Androsaces petræ innascens vel major C. B. Pin.* 367. *Androsaces Matth.* 897.

Acetabulum marinum, minus. *Androsaces Chamæconchæ innascens vel minor C. B. Pin.* 367. *Androsaces, Cotyledon foliosum, marinum Lob. Icon.* 387.

GENUS IV.

Corallina. *Coralline.*

Tab. 338. CORALLINA est plantæ genus, in aquis nascens, tenuissimè divisum, ex partibus constans articulatione quadam veluti conjunctis vel in ramos capillaceos divisis, ut patet Iconibus A B C.

Corallinæ species sunt

Corallina J. B. 3. 818. *Corallina altera Tabern. Icon.* 813.

Corallina fistulosa, fragilis, crassior J. B. 3. 811. *Corallina fistulosa, fragilis, internodiis prælongis, lævibus, albis, farciminum modo catenatis Pluk. Phytog. Tab.* 26. *fig.* 3.

Corallina fistulosa, fragilis, subtilior. J. B. 3. 811.

Corallina purpurea, geniculata. *Fucus purpureus, humilius, tenuiter divisus, geniculatus D. Stevens Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 646. *Sect.* 15. *Tab.* 8. *fig.* 14.

Corallina fistulosa, Jamaicensis, candida, cum internodiis brevissimis & quasi filo trajectis Almag. Bot.

Corallina geniculata, mollis, Americana, segmentis latis & compressis Pluk. Phytog. Tab. 168. fig. 4.

Corallina geniculata, minima, Anglica. *Conferva geniculata, minima, nostras Pluk. Phytog. Tab.* 84. *fig.* 9.

Corallina aut potius Alga nodosa, vitriariorum æmula, segmentis tubulosis Almag. Bot.

Corallina capillaceo folio, seminifera. *Corallina muscosa seu Muscus marinus tenui capillo spermaphores Pluk. Phytog. Tab.* 168. *fig.* 3. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 651. *Sect.* 15. *Tab.* 9. *fig.* 9.

Corallina muscosa, denticulata, procumbens, caule tenuissimo, denticellis ex adverso sitis Pluk. Phytog. Tab. 47. fig. 11. *Muscus marinus, denticulatus, procumbens, caule tenuissimo, denticulis bijugis Raii Hist.* 79. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 650. *Sect.* 15. *Tab.* 9. *fig.* 3.

Corallina muscosa, alternâ vice denticulata, ramis in creberrima capillamenta sparsis Pluk. Phytog. Tab. 48. fig. 3. *Muscus marinus denticulatus, minor, denticulis alternis Raii Hist.* 78. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 650. *Sect.* 15. *Tab.* 9. *fig.* 4.

Corallina muscosa, denticulis bijugis, unum latus spectantibus Pluk. Almag. Bot. *Muscus marinus, denticulatus, denticulis bijugis, unum latus spectantibus Raii Hist.* 79.

Corallina muscosa, pennata, ramulis & capillamentis falcatis Pluk. Phytog. Tab. 47. fig. 12. *Muscus pennatus, ramulis & capillamentis falcatis Raii Hist.* 79. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 650. *Sect.* 15. *Tab.* 9. *fig.* 2.

Corallina scruposa, pennata, cauliculis crassiusculis, rigidis Pluk. Almag.

Bot. *Fruticulus marinus, cauliculis crassiusculis, teretibus, rigidis, pennatus Raii Hist.* 69.

Corallina Astaci corniculorum æmula. *Corallinæ affinis non ramosa, arenacei coloris, Astacorum corniculi instar geniculata Almag. Bot. Muscus marinus seu Coralloides non ramosus, erectus arenacei coloris, Astacorum corniculi adinstar geniculatus Ejusd. Phytog. Tab.* 48. *fig.* 6. *Muscus marinus, Equisetiformis, non ramosus Raii Hist.* 79.

Corallina, marina, Abietis formâ. *Abieti similis maritima C. B. Pin.* 365. *Abies marina, Belgica Clus. Hist.* 35.

Corallina rubens, Millefolii ferè divisura. *Muscus pelagius, pennatus, rubens, ramulis numerosis, mollibus, latiùs se spargentibus Pluk. Phytog. Tab.* 48. *fig.* 2.

Corallina Hispanica, capillaceo folio, obscurè virescens, cauliculo spongioso.

Corallina Hispanica, capillaceo folio, fusco.

Corallina capillaceo multifido folio albido. *Muscus capillaceus, multifido folio, albidus C. B. Pin.* 363. *Corallinæ affinis sive Muscus marinus, tenui capillo J. B.* 3. 811. *Muscus marinus, primus, Dod. Pempt.* 475.

Corallina capillaceo multifido folio nigro. *Muscus capillaceus, multifidus, niger C. B. Pin.* 263.

Corallina capillaceo multifido folio viridi. *Muscus maritimus, viridis, multifido folio C. B. Pin.* 363. *Palmula marina Imper.* 647.

Corallina marina, minima, lendigera. *Muscus marinus, lendiginosus, minimus, arenacei coloris Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 650. *Sect.* 15. *Tab.* 9. *fig.* 2. *Coralloides lenta, Fæniculacea J. B.* 3. 797.

Corallina rubens, valde ramosa, capillacea. *Fucus teres rubens, ramosissimus Raii Synops. App.* 329.

Corallina alba, valde ramosa, capillacea. *Fucus teres, albus, tenuissimè divisus Raii Synops.* 329.

Corallina aurea, capillacea, ramulis furcatis. *Fucus trichoides, nostras, aurei coloris, ramulorum apicibus furcatis Pluk. Phytog. Tab.* 184.

Corallina pallida capillacea, lenta. *Fucus sive Alga lenta, capillacea, pallida, flagellis ramosis, chordas musicas minores referentibus Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 649. *num.* 11.

Corallina radicibus arborum fibrosis similis. *Fucus radicibus arborum fibrosis similis Raii Synops.* 5. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 649. *num.* 20.

Corallina marina, Cuscutæ æmula. *Fucus Confervoides, lendiginosus seu Cuscuta marina Raii Synops.* 330.

Corallina Fœniculi folio longiore. *Fucus folliculaceus, Fæniculi folio longiore C. B. Pin.* 365. *Fucus Ferulaceus Lob. Icon.* 225.

Corallina Fœniculi folio breviore. *Fucus folliculaceus, foliis Fæniculi brevioribus C. B. Pin.* 365. *Muscus marinus, virens, tenuifolius Dod. Pempt.* 478.

Corallina Abrotani folio. *Fucus folliculaceus, foliis Abrotani C. B. Pin.* 365. *Cremenei Istris, Abrotoni vel Thimi foliis J. B.* 3. 798. *Fucus marinus, foliis abrotani maris Lob. Icon.* 254.

Corallina fruticosa, nodosa, Abrotani folio. *Fruticosa, marina planta, quibusdam Conferva lignosa J. B.* 3. 798.

Corallina minima in capillaceos & brevissimos ramulos divisa. *Muscus marinus, parvus, nostras Donat.* 107.

Corallina capillacea, Costi Indici facie. *Muscus nostras, radix formæ Costi Indici Donat.* 109.

Corallina capillacea, argentea. *Muscus argenteus, marinus, nostras, similis Plumæ Donat.* 114.

GENUS V.

Corallum. *Corail.*

Tab. 339. CORALLUM est plantæ genus ferè lapideum, ramosum, nullis foraminibus conspicuis pervium, quale exhibitur fig. A.

Coralli species sunt

Corallum rubrum C. B. Pin. 366. *Corallium Lob. Icon.* 251.

Corallum rubicondissimum Besl. Fasc.

Corallum suaverubens.

Corallum rosei coloris *Corallum dilutè rubens C. B. Pin.* 366.

Corallum Xerampelini coloris. *Corallum fusci coloris C. B. Pin.* 366.

Corallum subflavescentis coloris C. B. Pin. 366.

Corallum album Lob. Icon. 253.

Corallum partim album & partim rubrum. *Corallum interstincto rubro & albo colore Besl. Fasc.*

Corallum geniculatum, album J. B. 3. 806. *Corallo articulato Imper.* 628. *Corallum album, articulatum C. B. Pin* 366.

Corallum albidum, digitatum, ramis hinc inde contiguis, ad latitudinem dispositis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 27.

Corallum album fragile, polyschides, ramusculis æqualibus, contiguis, dumosum Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 24.

Corallum album, foliatum.

Corallum Americanum, crispum, Ianthinum.

Corallum Americanum, crispum rubrum.

Corallum à vocibus Græcis κόρη *puella*, & ἅλς *mare*; quasi dicas *puellam* sive *filiam* maris.

Icone A B, Tab. 339. repræsentatur Corallum rubrum C B, disci figulini limbo B, innatum, quod in Musæo meo asservo.

SECTIO VI.

Madrepora. *Madrepore.*

Tab. 340. MADREPORA est plantæ genus, ferè lapideum, Coralli æmulum, in ramulos plerumque divisum, foraminibus pervium, interdum stelliformibus,

Madreporæ ſpecies ſunt

Madrepora Imper. 629. *Coralliis affinis Madrepora J. B.* 3. 807. *Coralliis affinis Madrepora ſtellata C. B. Pin.* 367.

Madrepora ramoſa Imper. 629. *Corallis affinis, Madrpora ramoſa J. B.* 3. 807. *C. B. Pin.* 367.

Madrepora ſive Millepora. *Millepora Imper.* 628.

Madrepora vulgaris. *Corallium album, oculatum, officinarum J. B.* 3. 805. *Corallo bianco, fiſtuloſo Imper.* 627.

Madrepora alba, ſtellata, major. *Corallium album, ſtellatum, majus C. B. Pin.* 366. *Corallium ſtellatum, albi puri coloris J. B.* 3. 805. *Corallo ſtellato Imper.* 627.

Madrepora alba, ſtellata & verrucoſa, minor. *Porus ſive Corallium Aſtroites, humilius, verrucoſum, ramis aliàs latis & compreſſis, aliàs incertæ figuræ Muſ. Ashmol. Oxon. Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 657. *Sect.* 15. *Tab.* 10. *fig.* 11.

Madrepora alba, elegantiùs ſtellata & magis ramoſa. *Porus albus, ramoſior, pumilus, creberrimè ſtellatus Muſ. Ashmol. Oxon. Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 657. *Sect.* 15. *Tab.* 10. *fig.* 12.

Madrepora verrucoſa, punctata. *Corrallium album, verrucoſum, punctatum C. B. Pin.* 366. *Corallium candidius, verrucoſum punctatum J. B.* 3. 805. *Spezie di Corallo, di color più bianco, punticchiato, nella ſua ſuperficie tuberculoſo Imper.* 626.

Madrepora Abrotanoides. *Planta ſaxea, Abrotonoides Cluſ. Exot.* 123. *Abrotonoides planta ſaxea J. B.* 3. 807.

Madrepora erectior, ramoſa, tuberculis crebris, ſurſum ſpectantibus. *Porus albus erectior, ramoſus tuberculis crebris, ſurſum ſpectantibus* Mor. *Hiſt. Oxon. Part.* 3. 656. *Sect.* 15. *Tab.* 10. *fig.* 3.

Madrepora albida, compreſſa, Frondiporæ adinſtar cribriformis. *Porus albidus, compreſſus, Frondiporæ adinſtar cribriformis Muſ. Ashmol. Oxon. Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 657. *Sect.* 15. *Tab.* 10. *fig.* 10.

Madrepora alba, Cupreſſiformis. *Porus albus, Cupreſſiformis ſive Porus albus, ramulis Capreoli cornua quodammodo referentibus, tuberculis fiſtuloſis denſe admodum refertus Muſ. Ashmol. Oxon. Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 657. *Tab.* 10. *fig.* 9.

Madrepora maxima, arborea. *Porus magnus J. B.* 3. 807. *Poro grande Imper.* 624. *Corallo affinis, Porus magnus C. B. Pin.* 367. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 656. *Sect.* 15. *Tab.* 10. *fig.* 1.

GENUS VII.

Lithophyton.

LITHOPHYTON eſt plantæ genus, ſubſtantiæ veluti corneæ & lapidem inter ac lignum mediæ, cui plerumque adhæreſcit cortex vel fibris contextus vel tartari æmulus. *Tab.* 341.

Lithophyti ſpecies ſunt

Lithophyton marinum, albicans, Geſn. de fig. Lap. 136. *Corallina fruticoſa, recta, alba C. B. Pin. 366. Coralloides fruticoſa, planta marina, rectior J. B. 3. 806. Corallina alba Lob. Icon. 252.*

Lithophyton marinum, rubri ſeu purpurei coloris Geſn. de Fig. Lap. 136. *Corallina fruticoſa, purpurea C. B. Pin. 366. Corallina rubens, Antipathis facie Lob. Icon. 252.*

Lithophyton luteum, punctatum. *Corallina lutea, punctata C. B. Pin. 366.*

Lithophyton album nodoſum. *Corallina alba, nodoſa C. B. Pin. 366. Prodr. 153.*

Lithophyton cortice verrucoſo, albo. *Coralloides granuloſa, alba J. B. 3. 809.*

Lithophyton cinereum, rugoſum. *Corallina cinerea, rugoſa C. B. Pin. 366. Prodr. 153.*

Lithophyton minus, rugoſum, albicans. *Corallinæ cinereæ rugoſæ altera ſpecies Prodr. 153.*

Lithophyton pallidè flaveſcens, cortice lævi. *Corallina pallidè flaveſcens, cortice lævi C. B. Pin. 366. Corallina pallidè flaveſcens, lævis Prodr. 153.*

Lithophyton Americanum, maximum, cinereum, cortice punctato.

Lithophyton Americanum, minus, flaveſcens cortice punctato.

Lithophyton Americanum, maximum, pullum, tuberculis ſurſum ſpectantibus obſitum.

Lithophyton Americanum, minus album, tuberculis ſurſum ſpectantibus obſitum.

Lithophyton Americanum album, Polypodii diviſurâ.

Lithophyton Americanum, ramulis compreſſis, ſiliquarum æmulis.

Lithophyton nigrum arboreum. *Corallum nigrum C. B. Pin. 366. Corallium nigrum ſive Antipathes J. B. 3. 804. Antipathes ſive Corallium nigrum Dioſcoridis Lob. Icon. 257.*

Lithophyton nigrum, ſetaceum, hirſutum. *Corallina nigra, ſetacea, hirſuta C. P. Pin. 366. Antipathe di ſeconda ſpecie, overo Corallo nero, hirſuto Pon. Bald. Icon. 221.*

Lithophyton album, ſetaceum, hirſutum. *Corallina ligno ſuo cruſtâ lanuginoſa albâ incruſtata Pluk. Almag. Bot.*

Lithophyton nigrum, ſetaceum, hirſutum, alterum. *Corallina nigra ſetacea C. B. Pin. 366. Antipathe overo Corallina di iij. ſpecie Pon. Bald. Ital. 228. Antipathes hirſutum ſive Corallium foliatum J. B. 3. 805.*

Lithophyton nigrum, ſetaceum, circumvolutum. *Corallina nigra, ſetacea, circumvoluta C. B. Pin. 366. Antipathe overo Corallina di iiij. ſpecie Pon. Bald. Ital. 230.*

Lithophyton partim luteum, partim roſeum.

Lithophyton partim album, partim roſeum.

Lithophyton reticulatum, purpuraſcens, maximum. *Corallina cortice reticulato, maculoſo, purpuraſcente C. B. Pin. 366. Frutex marinus, elegantiſſimus,*

albus, Corallium nautis J. B. 3. 807. *Frutex marinus, elegantissimus Clus. Exot.* 120.

Lithophyton reticulatum, aliud, purpurascens. *Corallina reticulato cortice, altera C. B. Pin.* 366. *Planta marina, retiformis Clus. Exot.* 121. *J. B.* 3. 808.

Lithophyton reticulatum, luteum, maximum.

Lithophyton reticulatum, maximum, ex una parte candidum, ex altera luteum.

Lithophyton erectum, elatius, ad Tamariscum accedens. *Corallina marina, sive Fruticulus marinus, lignosus, erectus & elatior, setis longis, nudis, lobatim dispositis, Tamarisco nonnihil similis, duobus ex adverso ordinibus ramulorum chordas musicas referentibus Mus. Ashmol. Oxon.*

Lithophyton nodosum & corniculatum. *Fruticulus marinus, ceranoides, lignosus, humilis, nodosus, in cornua brevia & tenuia, Corallinæ montanæ æmula creberrimè divaricatus Mus. Ashmol. Oxon.* [*Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 652. *Sect.* 15. *Tab.* 10. *fig.* 17.

Lithophyton spinosum, Ferulaceum. *Fruticulus marinus, asperiusculis ramulis Ferulaceis, spinulis exeuntibus donatus Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 652. *Sect.* 15. *Tab.* 10. *fig.* 18.

Lithophyton à vocibus Græcis λίθος *Lapis* & φυτὸν *Planta*; quasi dicas plantam lapideam.

GENUS VIII.

Tubularia. *Orgue de Mer.*

TUBULARIA est plantæ genus, ferè lapideum, ex pluribus tubulis constans, Organi musici æmulum. *Tab.* 341.

Tubulariæ speciem unicam novi.

Tubularia purpurea. *Tubularia purpurea, Alcyonio Milesio secundo alcuni Imper.* 631. *Coralliis affine, Alcyonium fistulosum, rubrum. J. B.* 3. 808.

GENUS IX.

Spongia. *Eponge.*

SPONGIA est plantæ genus in aquis nascens, molle, & foraminibus pervium, quale exhibetur Tab. 342. *Tab.* 342.

Spongiæ species sunt

Spongia ad usum præstantissima, foraminibus exiguis pervia. *Spongie Sciacchiate Imper.* 636. *Spongia compressa, Sciacciata J. B.* 3. 818.

Spongia compressa, magna C. B. Pin. 368. *Spongie Sciacchiate dell Oceano Imper.* 366. *Spongia compressa, Sciacciata Oceani latissima J. B.* 3. 818. *Spongia marina alba & flava Tabern. Icon.* 1119. & 1120.

Spongia globosa Imper. 635.

Spongia infundibulum imitata J. B. 3. 816. *Spongia formâ infundibuli C. B. Pin.* 369. *Spongia elegans Clus. Exot.* 125.

Spongia multifida, calathum referens. *Spongiæ ramosæ varietas Bocc. Rarior. Plant.* 93.

Spongia ramosa C. B. Pin. 368. *Confervæ marinæ genus Lob. Icon.* 257.

Spongia ramosa, coniformis Bocc. Rarior. Plant. 75.

Spongia ramosa, frutescens Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 116. pag. 289.

Spongia ramosa, fluviatilis Nevvtoni Raii Hist. 81. *Spongia fluviatilis, anfractuosa, perfragilis, ramosissima, nostras Pluk. Phytog. Tab.* 112. *fig.* 3.

Spongia villosa D. Grevv. Mus. Reg. Soc. Cat.

Spongia velaris Imperati C. B. Pin. 368.

Spongia Americana, tubo similis Plum.

Spongia Americana, longissima, funiculo similis Plum.

Spongia Americana, capitata & digitata Plum.

Spongia Americana, favo similis Plum.

Spongia Americana, compressa, eleganter punctata Plum.

GENUS X.

Eschara.

ESCHARA est plantæ genus ferè lapideum, telam texturâ suâ quodammodo referens.

Escharæ species sunt

Eschara Rondel. 133. *J. B.* 3. 809. *Retepora Eschara marina Imper.* 630.

Eschara marina, Frondipora J. B. 3. 809. *Frondipora Eschara marina Imper.* 631.

Eschara pulla, maxima pileiformis.

GENUS XI.

Alcyonium.

ALCYONII notæ peti debent ex Iconibus, quæ prostant apud auctores Rei Herbariæ.

Alcyonii species sunt

Alcyonium durum sive 1. Dioscoridis Imper. 638. *Alcyonium spongiosum officinarum J. B.* 3. 816.

Alcyonium molle, 4. Dioscoridis Imper. 640. *J. B.* 3. 817.

Alcyonium stuposum Imper. 640. *J. B.* 3. 817.

Alcyonium tuberosum, Ficus formâ Imper. 641. *Alcyonium tuberosum J. B.* 3. 817. *Alcyonio tuberoso Imper.* 941.

Alcyonium durum, Presbyterorum pileolum prorsus effingens H. Cathol. Supp. 1.

Alcyonium magnum, durum, arborescens H. Cathol. Supp. 1.

Alcyonium stuposum, rubrum, perforatum Bocc. Epist.

Alcyonium vermiculatum, purpureum. *Alcyonium 3. Dioscoridis purpureum*

reum Cæsalp. 608. *Vermicchiara, Alcyonio Milesio. Alcyonio terzo di Dioscoride Imper.* 639.

Alcyonium vermiculatum, candidum. *Alcyonium 3. Dioscoridis candidum Cæsalp.* 608.

Alcyonium vermiculatum, flavescens. *Alcyonium 3. Dioscoridis flavescens Cæsalp.* 608.

Alcyonium vermiculatum, capillaceum & crispum.

Alcyonium vermiculatum, Anglicum. *Fucus chordam referens, teres, prælongus Raii Hist.* 75.

CLASSIS XVIII.

DE

ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,

Flore apetalo.

SECTIO I.

De Arboribus, & Fruticibus, flore apetalo, cum fructu conjuncto.

GENUS I.

Fraxinus. *Frêne.*

FRAXINUS est plantæ genus, flore apetalo A, cujus stamina B, gemino plerumque apice C, D, donantur, è quibus sæpe surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, G, linguiformem, planum, membranaceum, semine fœtum H, ejusdem penè formæ. Occurrit & Fraxini species flore petalode I, K, L, quæ quoniam sterilis est à vulgari separanda non videtur. *Tab. 343.*

Fraxini species sunt

Fraxinus excelsior C. B. Pin. 416. *Fraxinus vulgatior J. B.* 3. 174. *Fraxinus Dod. Pempt.* 833.

Fraxinus humilior, sive altera Theophrasti, minore & tenuiore folio C. B. Pin. 416. *Fraxinus tenuiori & minori folio J. B.* 1. 177. *Ornus Lugd.* 83.

Fraxinus rotundiore folio C. B. Pin. 416. *J. B.* 1. 177.

Fraxinus florifera, botryoides Mor. H. R. Blef. *Fraxinus Americana,*

florida H. R. Par. Frequens in Italia inter Pisas & Florentiam.

Fraxinus flore fructuque carens vulgò dignoscitur foliis per conjugationes costæ innascentibus.

GENUS II.

Siliqua. *Carouge.*

Tab. 344. SILIQUA est plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis nempe staminibus B, constante ex divisuris calycis C, nascentibus, cujus meditullium occupat pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E, planam, veluti carnosam, seminibus fœtam G, planis pariter & subrotundis F.

Siliquæ species sunt,

Siliqua edulis C. B. Pin. 402. *Siliqua arbor sive Ceratia J. B.* 1. 413. *Ceratonia Dod. Pempt.* 787.

Siliqua edulis, fructu breviori. *Ceratonia multorum, minùs longa, minusve crassa, acinosior H. Cathol.*

Siliqua edulis, fructu vario. *Ceratiæ arbor, siliquâ variâ longâ, unâ tortuosâ & macri, brevi aliâ, multùm carnosâ, multùmque sapidâ H. Cathol.*

Siliqua non edulis. *Ceratiæ arbor sylvestris, extenuata ac ineduli siliquâ H. Cathol.*

Ab eo genere excludenda est. *Siliqua sylvestris, rotundifolia C. B. Pin.* 402. *ad Siliquastrum referenda; & Siliqua sylvestris, spinosa, arbor Indica C. B. Pin.* 402. *quæ species est Corallodendri.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore apetalo, in eadem planta à fructu separato.

GENUS I.

Buxus. *Boüis ou Buis.*

Tab. 345. BUxus est plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis scilicet staminibus B, constante, è fundo plerumque tetragono D, E, calycis foliati C, surgentibus. Embryones autem F, in aliis ejusdem plantæ locis oriuntur, abeuntque deinde in fructus G, ollæ inversæ quodammodo æmulos, in tres partes H, apice dehiscentes, in tria loculamenta divisos I, seminibusque fœtos K, in capsula L, vi elastica munita reconditis.

Buxi species sunt

Buxus arborescens C. B. Pin. 471. *Buxus J. B.* 1. 496. *Dod. Pempt.* 782.

Buxus foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Buxus foliis aureis Mor. H. R. Bles. Buxus aurea, striata Munt. Hist.* 158.

Buxus major, foliis per limbum aureis H. R. Par. *Buxus aureus, major Munt. Hist.* 158.

Buxus minor, foliis per limbum aureis. *Buxus aureus, medius Munt. Hist.* 158.

Buxus longioribus foliis, in acumen luteum desinentibus H. R. Par. *Buxus aureus, minor Munt.* 158.

Buxus foliis rotundioribus C. B. Pin. 471. *Chamæpyxos Tabern. Icon.* 1050. *Bouis à parterre.*

Buxus, ut aiunt, à voce Græca πύξος, quæ eandem arborem significat.

GENUS II.

Empetrum.

EMPETRUM est plantæ genus, flore A, B, C, D, apetalo; plurimis nempè staminibus constante, sed sterili. Fructus enim E, F, L, in aliis ejusdem plantæ locis oriuntur baccis similes, duobus aut tribus seminibus fœti H, osseis G, I, K, vel cartilagineis M. *Tab. 421.*

Empetri species sunt

Empetrum montanum, fructu nigro. *Erica baccifera procumbens nigra C. B. Pin.* 486. *Erica baccifera Matthioli J. B.* 1. 526. *Erica Coris folio, xj. Clus. Hist.* 45.

Empetrum Lusitanicum, fructu albo. *Erica erecta baccis candidis C. B. Pin.* 486. *Erica baccifera, Lusitanica J. B.* 1. 528. *Erica Coris folio, x. Clus. Hist.* 45.

SECTIO III.

De Arboribus & fruticibus, Flore apetalo, quorum alii in eodem genere floribus, alii verò fructibus plerumque donantur.

GENUS I.

Terebinthus. *Terebinte.*

TEREBINTHUS est plantæ genus, flore apetalo A, plurimis nempè staminibus B, constante, apicibus C, D, donatis: embryones autem E, iis Terebinthi speciebus innasci solent, quæ floribus carent abeuntque deinde in testam F, K, nunc unicapsularem G, M, M, nunc bicapsularem I, semine fœtam oblongo H, L. His notis addenda sunt folia per conjugationes costæ affixa, cui summæ folium impar innascitur. *Tab. 345.*

Terebinthi species sunt

Terebinthus vulgaris C. B. Pin. 400. *Terebinthus J. B.* 1. 278. *Dod. Pempt.* 870.

Terebinthus peregrina, fructu majore, Pistaciis simili, eduli C. B. Pin. 400. *Terebinthus Indica, major, fructu rotundo J. B.* 1. 277. *Terebinthus major, Pistachiæ folio Adv.* 412.

Terebinthus peregrina, fructu minore & cæruleo eduli C. B. Pin. 400. *Terebinthus Indica, fructu parvo, ad corculum accedente J. B. 1. 278. Terebinthi alterum genus Rauvolfii Clus. Hist. 16.*

Terebinthus Indica Theophrasti, Pistacia Dioscoridis Adv. 413. *Pistacia J. B. 1. 275. Pistacia peregrina, fructu racemoso, sive Terebinthus Indica Theophrasti C. B. Pin.* 401. *Pistachier.*

Terebinthus seu Pistacia trifolia. *Pistacium mas, Siculum, folio nigricante Bocc. Mus. Part. 2. 139. Tab. 93.*

Terebinthus Cappadocica H. R. Par.

Terebinthus Americana, Pistaciæ fructu non eduli Plum.

GENUS II.

Lentiscus. *Lentisque.*

LENTISCUS est plantæ genus, à Terebintho diversum foliis quæ per conjugationes quidem costæ affiguntur, sed nullo plerumque impari claudente.

Lentisci species sunt

Lentiscus vulgaris C. B. Pin. 339. *Lentiscus J. B.* 1. 285. *Dod. Pempt.* 871.

Lentiscus angustifolia, Massiliensis H. R. Par.

Lentiscus, ut aiunt, à lentis ramulis.

CLASSIS XIX.

DE

ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,

Flore Amentaceo.

FLOS AMENTACEUS seu IULUS nunc staminibus tantùm aut apicibus, nunc foliolis quibusdam componitur, axi cuidam affixis amenti seu lori (unde Latinis flos amentaceus) vel caudæ Felinæ formâ (ideoque Gallis *Chaton*:) Iulus autem semper à fructu separatur, vel in eadem arbore, vel in diversis arboribus ejusdem generis.

SECTIO I.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo in eadem arbore à fructu osseo separato.

GENUS I.

Nux. *Noyer.*

NUx est plantæ genus, flore A, amentaceo; plurimis nempe foliis B, constante, axi C, squamatim affixis, quibus singulis subsunt denso agmine apices D, E: Embryones autem F, G, in eadem arbore à floribus separati nascuntur, abeuntque in testam H, osseam, cortice molli obvolutam I, in duas carinas K, fissilem, nucleo fœtam L, plerumque quadripartito, cum dissepimento ligneo M. *Tab. 346.*

Nucis species sunt

Nux juglans sive regia, vulgaris C. B. Pin. 417. *Nux juglans J. B.* 1. 241. *Dod. Pempt.* 816.

Nux juglans, fructu maximo C. B. Pin. 417. *Nuces Caballinæ Lugd.* 320.

Nux juglans, fructu tenero & fragili putamine C. B. Pin. 417.

Nux juglans, bifera C. B. Pin. 417.

Nux juglans, fructu perduro.

Nux juglans, foliis laciniatis D. Reneal.

Nux juglans, fructu serotino C. B. Pin. 417.

Nux juglans, fructu minimo D. Breman H. R. Monsp.

Nux juglans, folio serrato C. B. Pin. 417. *Juglandis genus alterum Clus. Hist.* 10.

Plures species Juglandis recensentur in Horto Catholico.

Nux, ut aiunt, à nocendo. *Juglandium umbra gravis*, ut refert Plinius, *& noxia etiam capiti humano, omnibusque juxta satis.* *Plin. Lib. 17. cap. 12.*

GENUS II.

Corylus. *Noisetier.*

CORYLUS est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempe foliolis B, C, constante axi E, squamatim affixis, quibus singulis subsunt multi apices D: embryones autem F, G, in eadem arbore à floribus separati nascuntur abeuntque in testam H, I, subrotundam, osseam, involucro calloso fimbriatoque M, N, obductam, & nucleo fœtam K, L. *Tab. 347.*

Coryli species sunt

Corylus sativa, fructu albo minore sive vulgaris C. B. Pin. 417. *Corylus sativa J. B.* 1. 266. *Corylus Clus. Hist.* 11.

Corylus sativa, fructu rotundo, maximo C. B. Pin. 418. *Avellana Lugdunensis, major Cam. Hort.*

Corylus sativa, fructu oblongo, rubente C. B. Pin. 418. *Corylus sativa, nuce oblonga Lugd.* 319.

Corylus sativa, fructu oblongo, rubente, pelliculâ albâ tecto C. B. Pin. 418.

Corylus nucibus in racemum congestis C. B. Pin. 418.

Corylus sylvestris C. B. Pin. 418. *Lob. Icon.* 192.

Corylus Byzantina H. L. Bat. *Avellana peregrina, humilis C. B. Pin.* 418. *Avellana pumila, Byzantina Clus. Hist.* 11. *Avellana Byzantina J. B.* 1. 270.

Corylus, ut volunt, à voce Græca κάρυα *Nux*; quasi diceretur, *Nucula quædam.*

GENUS III.

Carpinus. *Charme.*

Tab. 348.

CARPINUS est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempè foliolis B, constante, axi, D, squamatim affixis, quibus singulis subsunt multa stamina C: Embriones autem E, in eadem arbore à floribus separati nascuntur inter foliola F, spicæ G, (quæ longè amplior & elegantior fit K,) abeuntque in fructum osseum H, plerumque umbilicatum I, compressum, striatum, nucleo fœtum L, è rotundo acuminatum M.

Carpini speciem unicam novi.

Carpinus Dod. Pempt. 841. *Ostrya Ulmo similis, fructu in umbilicis foliaceis C. B. Pin.* 427. *Fagus sepium, vulgò Ostrys Theophrasti J. B.* 1. 146.

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus flore amentaceo, in eadem arbore plerumque separato à fructu cujus involucrum coriaceum est.

GENUS I.

Quercus. *Chêne.*

Tab. 349.

QUERCUS est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis scilicet apicibus B, constante, tenui capillamento, denso agmine affixis: embryones autem C, in eadem arbore à floribus separati nascuntur, abeuntque deinde in glandem D, cupulâ E, munitam, nucleo fœtam K, in duas partes L M, fissili. His notis addenda sunt folia F G H, sinuosa.

Quercûs species sunt

Quercus latifolia, mas quæ brevi pediculo est C. B. Pin. 419. *Quercus vulgaris, brevibus pediculis J. B.* 1. 70. *Platyphyllos mas Lugd.* 2.

Quercus latifolia, fæmina C. B. Pin. 419. *Platyphyllos fœmina Lugd.* 2.

Quercus latifolia, perpetuò virens C. B. Pin. 420. *Quercus in Apennino & Andium Gallicæ gentis agro Lugd.* 4.

Quercus cum longo pediculo C. B. Pin. 420. *Quercus vulgaris, longis pediculis J. B.* 1. 70. *Quercus Tabern. Icon.* 962.

Quercus parva five Phagus Græcorum & Efculus Plinii C. B. Pin. 420. *Phagus Efculus mas & fœmina Lugd.* 5.

Quercus calyce echinato, glande majore C. B. Pin. 420. *Egylops five Cerris majore glande Dod. Pempt.* 831.

Quercus calyce hifpido, glande minore C. B. Pin. 420. *Egylops minore glande Dod. Pempt.* 831.

Quercus Burgundiaca, calyce hifpido C. B. Pin. 420. *Quercus alia Bauhini five Haliphlæos Sequanorum Lugd.* 8.

Quercus pedem vix fuperans C. B. Pin. 420. *Robur vij. five Quercus pumila Cluf. Hift.* 19. *Defcript. vj. Ejufd. Icon.*

Quercus foliis molli lanugine pubefcentibus C. B. Pin. 420. *Robur* 1. *Cluf. Hift.* 18.

Quercus Gallam exiguæ nucis magnitudine ferens C. B. Pin. 420. *Robur iij. Cluf. Hift.* 18.

Quercus foliis muricatis, non lanuginofis Gallâ fuperiori fimili C. B. Pin. 420. *Robur iiij. Cluf. Hift.* 18.

Quercus foliis muricatis, minor C. B. Pin. 420. *Robur v. Cluf. Hift.* 19.

Quercus humilis, Gallis binis, ternis aut pluribus fimul junctis C. B. Pin. 421. *Robur vj. Cluf. Hift.* 19. *Defcript.*

Quercus Africana, glande longiffimâ.

GENUS II.

Ilex. *Chêne-vert.*

ILEX eft plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempe ftaminibus C, conftante furgentibus è calyce B, infundibuliformi, tenuique capillamento affixo. Glandes autem D, in eadem arbore à floribus feparatæ nafcuntur, cupulâ munitæ E F, & nucleo fœtæ G, in duas partes H I, fiffili. His notis addenda funt folia K L, denticulata quidem, fed longè minus finuofa quàm folia Quercûs. *Tab.* 350.

Ilicis fpecies funt

Ilex oblongo ferrato folio C. B. Pin. 424. *Ilex arborea J. B.* 1. 95. *Ilex anguftifolia Tabern. Icon.* 969. *Yeufe, Chêne-vert.*

Ilex folio angufto, non ferrato C. B. Pin. 424. *Smilax humilis, anguftifolia, folio non ferrato Lugd.* 25.

Ilex folio rotundiore, molli, modicéque finuato, five Smilax Theophrafti C. B. Pin. 425. *Smilax Dalechampii J. B.* 1. 101. *Ilex major Cluf. Hift.* 23.

Ilex folio Agrifolii Bot. Monfp.

Ilex folio utrinque lanato, Monfpeliaca H. R. Par.

Ilex aculeata, cocciglandifera C. B. Pin. 425. *Coccus infectoria Lob. Icon.* 153. *Ilex coccigera J. B.* 1. 106.

Ilex media, Cocciferæ Ilici planè ſuppar, folio Aquifoliæ Adv. 431.

Ab eo genere excludenda eſt *Ilex aculeata, baccifera folio ſinuato C. B. Pin.* 425. quæ rectiùs Aquifolium appellatur.

GENUS III.

Suber. *Liege.*

SUBER eſt plantæ genus, à Quercu & Ilice diverſum cortice craſſo, fungoſo, levi, omnibus noto.

Suberis ſpecies ſunt

Suber latifolium, perpetuò virens C. B. Pin. 424. *Suber latifolium J. B.* 1. 103. *Suber latifolia Lob. Icon.* 159.

Suber anguſtifolium, non ſerratum C. B. Pin. 424. *Suber folio longiore & anguſtiore Lugd.* 22.

GENUS IV.

Fagus. *Hêtre.*

Tab. 351.

FAGUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, glomerato D, plurimis nempe ſtaminibus B, conſtante è calyce C, campaniformi ſurgentibus: embryones autem E, in eadem arbore à floribus ſeparati naſcuntur F, abeuntque in fructum G, calloſum, acuminatum, quadrifariam apice dehiſcentem H, binis plerumque ſeminibus fœtum I K, trigonis L.

Fagi ſpeciem unicam novi

Fagus Dod. Pempt. 832. *Fagus Latinorum, Oxya Græcorum J. B.* 1. 117.

Fagus, à voce Græca φηγὸς, quæ eandem arborem ſignificat.

GENUS V.

Caſtanea. *Châteigner.*

Tab. 352.

CASTANEA eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempè ſtaminibus C, è calyce B, quinquefolio ſurgentibus conſtante, tenui capillamento ſeu axi affixis. Fructus autem ſeu echini D, in eadem arbore à flore ſeparati naſcuntur ſubrotundi, quadrifariàm plerumque dehiſcentes E, Caſtaneis fœti F G H, nucleum I, continentibus.

Caſtaneæ ſpecies ſunt

Caſtanea ſativa C. B. Pin. 418. *Caſtanea J. B.* 1. 121. *Caſtaneæ majores Lugd.* 31. *Marronier.*

Caſtanea ſylveſtris, quæ peculiariter Caſtanea C. B. Pin. 419. *Caſtanea Dod. Pempt.* 814.

Caſtanea humilis, racemoſa C. B. Pin. 419. *J. B.* 1. 127. *Caſtanea humilis Lugd.* 33.

Caſtanea Americana, ampliſſimo folio, fructu molliter echinato.

Plures Caſtaneæ ſpecies recenſentur in Horto Catholico.

SECTIO

SECTIO III.

De arboribus & Fruticibus, flore amentaceo, in eadem arbore ſeparato à fructu ſquamoſo.

GENUS I.

Abies. *Sapin.*

ABIES eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis ſcilicet apicibus B, conſtante, ſed ſterili: embryones enim O, inter folia N, ſpicæ M, à floribus ſeparatæ naſcuntur, abeuntque in ſemen R S T V, foliatum, pariter reconditum ſub ſquamis Q, quæ axi X affixæ conſtituunt fructum P. Is autem aliud nihil eſt quàm ſpica M, quæ craſſior evaſit. His notis addenda ſunt folia Z, ſingularia, non bina ut in Pinu. Tab. 353. Tab. 354.

Abietis ſpecies ſunt

Abies Taxi folio, fructu ſurſum ſpectante. *Abies conis ſurſum ſpectantibus, ſive mas C. B. Pin. 505. Abies fœmina ſive* Ἐλάτη θήλεια *J. B. 1. 231. Abies Cluſ. Hiſt. 34. Sapin.*

Abies tenuiore folio, fructu deorſum inflexo. *Picea major, prima, ſive Abies rubra C. B. Pin. 493. Picea Latinorum ſive* Ἐλάτη ἄῤῥην, *Abies mas Theophraſti J. B. 1. 238. Abies Dod. Pempt. 866.*

Abies foliis prælongis, Pinum ſimulans Raii Hiſt. 1916. *Abies minor, longioribus ſetis ramulorum ex omni parte prorumpentibus, Pinaſtrum referens Pluk. Almag. Bot.*

Abies minor, pectinatis foliis, Virginiana, conis parvis, ſubrotundis Pluk. Phytog. Tab. 121. fig. 1.

Abietis apices B, in duo loculamenta dividuntur, tranſversâ dehiſcunt C, E F, G H, I K, pulveremque fundunt minutiſſimum L, ſæpe lunatum ut microſcopii ope facilè patet.

GENUS II.

Pinus. *Pin.*

PINUS eſt plantæ genus, flore A, amentaceo; plurimis nempe ſtaminibus B, conſtante, ſed ſterili: embryo enim F, à flore ſeparatim naſcitur, abitque deinde in fructum G P, inter cujus ſquamas Q, H, R, duobus ſcrobibus excavatas I K L S T V, occurrunt duo oſſicula M, N, X, ſæpe alata Z, nucleo fœta oblongo O. His notis addenda ſunt folia Y, bina ſimul ex eadem vagina (&) prodeuntia. Tab. 355. 356.

Pinûs ſpecies ſunt

Pinus ſativa C. B. Pin. 491. *Pinus oſſiculis duris, foliis longis J. B. 1. 248. Pinus Dod. Pempt. 859.*

Pinus sylvestris, vulgaris, Genevensis J. B. 1. 253. *Pinus sylvestris C. B. Pin.* 491. *Pinus sylvestris montana Cam. Epit.* 40.

Pinus sylvestris, montana, tertia C. B. Pin. 491. *Pinus cui ossicula fragili putamine sive Cembro J. B.* 1. 251. *Pinus sylvestris, Cembro Tabern. Icon.* 939.

Pinus sylvestris, montana altera C. B. Pin. 491. *Pinus sylvestris Mugho sive Crein J. B.* 1. 246. *Pinus sylvestris, Mugho, Pinus Mugus Tabern. Icon.* 938.

Pinus sylvestris, maritima, conis firmiter ramis adhærentibus J. B. 1. 245. *Pinus maritima, major C. B. Pin.* 492. *Pinus maritima, prima Tabern. Icon.* 936.

Pinus maritima, altera Matthioli C. B. Pin. 492. *J. B.* 1. 246. *Pinus Idæa Theophrasti Lob. Icon.* 229.

Pinus maritima, minor C. B. Pin. 492. *Pinaster tertius, Hispanicus, pumilus J. B.* 1. 246. *Pinaster iij. Hispanicus Clus. Hist.* 33.

Pinus humilis, iulis virescentibus aut pallescentibus. *Pinaster iij. Austriacus Clus. Hist.* 31.

Pinus humilis, iulo purpurascente. *Pinaster iij. Austriacus Clus. Hist.* 31. *Pinaster Austriacus tenuifolius J. B.* 1. 255.

Pinus conis erectis. *Pinaster conis erectis C. B. Pin.* 492. *Pinaster iiij. Austriacus Clus. Hist.* 32.

Figura C D. apices Pinûs exibet bicapsulares, figura verò E, pulvisculum quem effundunt, qui microscopii auxilio lunatus videtur.

GENUS III.

Larix. *Meleze.*

Tab. 357.

LARIX est plantæ genus, flore A, amentaceo; plurimis scilicet apicibus B C, constante, sed sterili: embryo enim, F, inter folia E, teneri fructus D, nascitur, abitque deinde in semen K, foliatum L, pariter reconditum sub squamis H, quæ axi I, affixæ fructum G, constituunt. Is autem aliud nihil est quàm tener fructus D, qui crassior evasit. His notis addenda sunt folia conferim plura quàm bina, ab eodem exortu M, prodeuntia.

Laricis species sunt

Larix folio deciduo, conifera J. B. 1. 265. *Larix Dod. Pempt.* 868.

Larix Orientalis, fructu rotundiore, obtuso. *Cedrus conifera, foliis Laricis C. B. Pin.* 490. *Cedrus Tabern. Icon.* 942. *Cedrus magna sive Libani, conifera J. B.* 1. 277.

Larix Americana, foliis quinis ab eodem exortu Plum.

Larix Canadensis, longissimo folio Sarrac.

GENUS IV.

Thuya. *Arbre de vie.*

Tab. 358.

THUYA est plantæ genus, cujus embryones A, squamosi abeunt deinde in fructus B C, oblongos, inter quorum squamas occurrunt semina D, veluti marginata. His notis addenda sunt folia E, squamosa.

Thuyæ ſpeciem unicam novi

Thuya Theophraſti C. B. Pin. 488. *Arbor vitæ ſive Paradiſiaca vulgò dicta, odorata, ad Sabinam accedens J. B.* 1. 286. *Arbor vitæ Cluſ. Hiſt.* 36.

GENUS. V.

Cupreſſus. *Ciprès.*

CUPRESSUS eſt plantæ genus, flore A, amentaceo; plurimis nempè foliolis B, ſeu ſquamis conſtante, ſed ſterili: in earum alis C, adſunt apices D E, pulverem tenuiſſimum effundentes. Embryo autem E, abit deinde in fructum G, ſubrotundum, in plures veluti clavos I, dehiſcentem H, ſeminibuſque fœtum K, plerumque angulatis. *Tab.* 358.

Cupreſſi ſpecies ſunt

Cupreſſus metâ in faſtigium convoluta, [a] quæ fœmina Plinii. *Cupreſſus Dod. Pempt.* 856. *Ciprès femelle.*

Cupreſſus ramos extra ſe ſpargens [b] quæ mas Plinii. *Cupreſſus Matth.* 119. *Cyprès mâle.*

Cupreſſus Luſitanica, patula, fructu minori.

a *Lib* 16. *cap.* 33.

b *Ibid.*

GENUS VI.

Alnus. *Aune.*

ALNUS eſt plantæ genus, flore A, amentaceo; plurimis nempè ſtaminibus D, è Calyce E, quadripartito ſurgentibus conſtante, glomerato B, axi C, affixo ſed ſterili; tener enim fructus F, ſquamoſus embryonibus G H, turget, abitque deinde in majorem molem I L, plurimis ſquamis M, conflatam ac ſemine fœtam N, ut plurimùm compreſſo. *Tab.* 359.

Alni ſpecies ſunt

Alnus rotundifolia, glutinoſa, viridis C. B. Pin. 438. *Alnus vulgaris J. B.* 1. 151. *Alnus Dod. Pempt.* 839.

Alnus folio oblongo, viridi C. B. Pin. 428.

Alnus folio incano C. B. Pin. 428. *Alnus hirſuta C. B. in Matth. Alnus incana & hirſuta J. B.* 1. 154.

Alnus Alpina minor C. B. Pin. 428.

Alnus foliis eleganter inciſis D. Breman.

Alnus montana, pallido, glabro, ſinuato Ulmi folio Bocc. Muſ. Part. 2. 139. Tab. 96.

Alnus montana, criſpo, glutinoſo, & denticulato folio Bocc. Muſ. Part. 2. 138. Tab. 96.

Alnus montana, lato, criſpo, glutinoſo folio ſerrato Bocc. Muſ. Part. 2. 138. Tab. 96.

Ab eo genere excludenda eſt *Alnus nigra, baccifera C. B. Pin.* 428. *ad Frangulam referenda.*

GENUS VII.

Betula. *Bouleau.*

Tab. 360. BETULA est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis ſcilicet foliolis C, axi ſeu capillamento D, affixis, apicibuſque B, fœtis conſtante ſed ſterili: Embryo enim E, ſquamoſus F, abit deinde in fructum cylindraceum G, ſub cujus ſquamis H, axi I, affixis occurrunt ſemina K, alata L M.

Betulæ ſpeciem unicam novi.

Betula Dod. Pempt. 839. *J. B.* 1. 148.

SECTIO IV.

De arboribus & Fruticibus flore amentaceo, in eadem arbore ſeparato à fructu molli.

GENUS I.

Cedrus. *Cédre.*

Tab. 361. CEDRUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis ſcilicet foliolis B, apicibus C, donatis conſtante, ſed ſterili: fructus autem ſeu baccæ D, oſſiculis turgent E, angulatis, ſemine fœtis G, oblongo F. His notis addenda ſunt folia Cupreſſi æmula.

Cedri ſpecies ſunt

Cedrus folio Cupreſſi, major, fructu flaveſcente C. B. Pin. 487. *Cedrus Lycia, retuſa Bellonio dicta J. B.* 1. 300. *Oxycedrus Lycia Dod. Pempt.* 853.

Cedrus folio Cupreſſi, media majoribus baccis C. B. Pin. 487. *Cedrus Phœnicea, altera Plinii & Theophraſti Lob. Icon.* 221.

Cedrus Hiſpanica, procerior, fructu maximo, nigro.

GENUS II.

Juniperus. *Genévrier.*

Tab. 361. JUNIPERUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A B, plurimis nempè foliolis C E, apicibus D F, donatis conſtante, ſed ſterili: fructus autem ſeu baccæ G H, oſſiculis I turgent, angulatis K, ſemine fœtis M, oblongo L. His notis addenda ſunt folia ſimplicia & plana.

Juniperi ſpecies ſunt

Juniperus vulgaris, fruticoſa C. B. Pin. 488. *Juniperus vulgaris, baccis parvis, purpureis J. B.* 1. 293. *Juniperus Dod. Pempt.* 852.

Juniperus vulgaris, arbor C. B. Pin. 488. *Juniperus vulgaris, celſior, & arboreſcens Cluſ. Hiſt.* 38.

Juniperus minor, montana, folio latiore fructuque longiore C. B. Pin. 489. *Juniperus Alpina Clus. Hist.* 38. *J. B.* 1. 301.

Juniperus major, baccâ cæruleâ C. B. Pin. 489. *Juniperus maxima, Illyrica J. B.* 1. 300. *Juniperus maximus, Illyricus, cæruleâ baccâ Lob. Icon.* 223.

Juniperus major, baccâ rufescente C. B. Pin. 489. *Juniperus Phœnicea, Bellonio, sive Oxycedrus quibusdam, Juniperus major, baccâ rubrâ J. B.* 1. 297. *Juniperus major, Monspeliensium Lob. Icon.* 223.

GENUS III.

Taxus. *If.*

TAXUS est plantæ genus, flore amentaceo A B, plurimis nempè apicibus C, plerumque Fungiformibus constante sed sterili: embryo autem D E, deinde abit in baccam F concavam seu campaniformem, succi plenam, & semine fœtam G, occurrunt quandoque & fructus I, glandiformes, cupulâ scilicet donati I, semenH, complectente. *Tab.* 362.

Taxi speciem unicam novi.

Taxus J B. 1. 241. *Taxus Dod. Pempt.* 859.

Taxus foliis variegatis H. R. Par. App.

GENUS IV.

Morus. *Meurier.*

MORUS est plantæ genus, flore A, amentaceo: plurimis nempè staminibus C, è calyce quadrifolio B, surgentibus constante, sed sterili: embryo autem D, abit deinde in fructum H, compositum è glomerulis E, squamarum G, succulentarum, quæ semen complectuntur subrotundum F. *Tab.* 363.

Mori species sunt

Morus fructu nigro C. B. Pin. 459. *Morus nigra J. B.* 1. 118. *Morus Dod. Pempt.* 810.

Morus fructu nigro, minori, foliis eleganter laciniatis. *Morus fœmina, laciniato folio minori ac tenuiori tenacius hærente, fructu minori, minusque sapore H. Cathol.*

Morus fructu albo C.B. Pin. 459. *Morus alba J. B.* 1. 119. *Morus candida Dod. Pempt.* 810.

Morus fructu albo, minori, ex albo purpurascente. *Morus fructu minori, albo, macriori, purpurascente H. Cathol.*

Morus alba, fructu minori, insulso H. Cathol.

SECTIO V.

De Arboribus & Fruticibus flore amentaceo, in eadem arbore ſeparato à fructu ſicco.

GENUS I.

Platanus. *Platane.*

Tab. 363.

PLATANUS eſt plantæ genus, flore A, amentaceo, glomerato, plurimis nempè ſtaminibus B, conſtante, ſed ſterili: tener autem fructus D, embryonibus E F, turgidus abit deinde in majorem globum G, ſemine fœtum H I, cum intermixta lanugine K.

Platani ſpecies ſunt

Platanus Orientalis, verus Park. Theat. 1427. *Platanus J. B.* 1. 170. *Dod. Pempt.* 842.

Platanus Occidentalis aut virginenſis Park. Theat. 1427. *Platane de Virginie.*

SECTIO VI.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo, quorum alii in eodem genere floribus tantùm, alii verò fructibus ſolis plerumque donantur.

GENUS I.

Salix. *Saule.*

Tab. 364.

SALIX eſt plantæ genus, flore amentaceo A B, plurimis nempe ſtaminibus C D, in ſpicam congeſtis conſtante, ſed ſterili, embryones autem E F G, iis Salicis ſpeciebus innaſci ſolent quæ floribus carent ſpicati pariter; abeuntque deinde in fructum H, ſeu capſulam coniformem, bifariam dehiſcentem I K, ſeminibuſque fœtam L, pappis inſtructis M.

Salicis ſpecies ſunt

Salix vulgaris, alba, arboreſcens C. B. Pin. 473. *Salix maxima, fragilis, alba, hirſuta J. B.* 1. 212. *Salix Dioſcoridis Lob. Icon.* 136.

Salix vulgaris, nigricans, folio non ſerrato C. B. Pin. 473. *Salix rubea, minimè fragilis, folio longo, anguſto J. B.* 1. 215. *Salix Phœnicophlæos ſive Phœnicea Lugd.* 277.

Salix vulgaris, rubens C. B. Pin. 473. *Salix Amerina Lugd.* 274.

Salix ſativa, lutea, folio crenato C. B. Pin. 473. *Salix lutea, tenuior, ſativa, Viminea J. B.* 1. 214. *Salix anguſtifolia, ſylveſtris Tabern. Icon.* 1037.

Salix folio Amygdalino, utrinque virente, aurito C. B. Pin. 473. *Salix spontanea, fragilis, Amygdalino folio, auriculata & non auriculata J. B. 1. 214. Salix sylvestris, latifolia Tabern. Icon.* 1037.

Salix folio Amygdalino, utrinque aurito, corticem abjiciens Raii Synops. 292.

Salix folio longissimo, angustissimo, utrinque albido C. B. Pin. 474. *Eleagnus Dalechampii Lugd.* 278.

Salix humilis, angustifolia C. B. Pin. 474. *Salix humilis, repens, angustifolia J. B.* 1. 214. *Lob. Icon.* 137.

Salix oblongo, incano, acuto folio C. B. Pin. 474. *Salix foliis longissimis, crispis, subtus albicantibus J. B.* 1. 212. *Salix oblongo, incano folio C. B. Prodr.* 159.

Salix fragilis C. B. Pin. 474. *Prodr.* 158.

Salix humilis, capitulo squamoso C. B. Pin. 474. *Salix tenuior folio minore, utrinque glabro, fragilis J. B.* 1. 213. *Salix helice Theophrasti Lugd.* 277.

Salix montana, major, foliis Laurinis H. R. Par.

Salix subrotundo argenteo folio C. B. Pin. 474. *Prodr.* 159.

Salix humilis, latifolia, erecta C. B. Pin. 474. *Prodr.* 159.

Salix latifolia, repens C. B. Pin. 474. *Salix pusilla, humilis, Salicula repens Cam. Epit.* 108.

Salix Alpina, pumila, rotundifolia, repens, infernè subcinerea C. B. Pin. 474. *Salix pumila, latifolia,* 1. *Clus. Hist.* 85. *J. B.* 1. 216. *Salix pumila, prior Dod. Pempt.* 843.

Salix pumila, folio rotundo J. B. 1. 217.

Salix Alpina, Alni rotundo folio, repens Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 1. *Salix Alpina, minima, lucida, repens, Alni rotundo folio Ejusd.* 19.

Salix pumila, foliis utrinque glabris J. B. 1. 217. *Salix humilis, repens Lob. Icon.* 138.

Salix pumila, Linifolia, incana C. B. Pin. 474. *Salix pumila, angustifolia, pronâ parte cinerea J. B.* 1. 213. *Salix pumila, angustifolia,* 1. *Clus. Hist.* 86.

Salix pumila, brevi angustoque folio incana C. B. Pin. 484. *Salix pumila, angustifolia, infernè lanuginosa J. B.* 1. 212. *Salix pumila, angustifolia ij. Clus. Hist.* 86.

Salix Alpina, Pyrenaica C. B. Pin. 474. *Prodr.* 159.

Salix Alpina, angustifolia, repens, non incana C. B. Pin. 474. *Prodr.* 159.

Salix Alpina, Serpilli folio lucido Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 1. *Salix Alpina, minima, repens, retuso Serpilli folio lucido Ejusd.* 18. *Salix saxatilis minima C. P. Prodr.* 159.

Salix latifolia, rotunda C. B. Pin. 774. *Salix latifolia, infernè hirsuta J. B.* 1. 215. *Salix Caprea, rotundifolia Tabern. Icon.* 1038. *Marceau.*

Salix folio ex rotunditate acuminato C. B. Pin. 474. *Salix Caprea, latifolia Tabern. Icon.* 1038.

Salix platyphyllos, leucophlæos Lugd. 276. *Salix aquatica Lob. Icon.* 137.

Salix Lusitanica, Salviæ foliis auritis.

Salix, ait C. Bauhinus, quòd celeriter crescat, ut salire videatur, dicitur.

GENUS II.

Populus. *Peuplier.*

Tab. 365.

POPULUS est plantæ genus, flore A, amentaceo, plurimis nempe foliolis C, apicibus donatis constante, sed sterili: teneri enim fructus B, innasci solent iis Populi speciebus quæ floribus carent, spicati, plurimis foliolis compositi D E F, sub quibus latet campana quædam G, embryonem H, complectens. Is autem abit deinde in siliquam I, membranaceam, bifariam dehiscentem K L, spicatam N, seminibusque fœtam M, pappis instructis O. His notis addenda est propria Populi facies quâ differt à Salice.

Populi species sunt

Populus alba, majoribus foliis C. B. Pin. 492. *Populus alba*, λεύκη *J. B.* 1. 160. *Populus alba Dod. Pempt.* 835. *Peuplier blanc.*

Populus alba, minoribus foliis Lob. Icon. 193. *Populus alba*, *folio minore J. B.* 1. 160.

Populus nigra C. B. Pin. 429. *Dod. Pempt.* 836. *Populus nigra sive* αἴγειρος *J. B.* 1. 155. *Peuplier noir.*

Populus tremula C. B. Pin. 429. *Populus Lybica*, κερκὶς *Theophrasti J. B.* 1. 163. *Populus Lybica Dod. Pempt.* 836. *Tremble.*

CLASSIS

CLASSIS XX.

DE

ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,

Flore Monopetalo.

SECTIO I.

De Arboribus & Fruticibus, flore Monopetalo, cujus pistillum abit in fructum mollem, seminibus callosis fœtum.

GENUS I.

Rhamnus. *Nerprun.*

RHAMNUS est plantæ genus, flore A, C, monopetalo, infundibuliformi, quadripartito, è cujus fundo stamina B, surgunt cum pistillo D, quod deinde abit in baccam E, mollem, succi plenam, quatuor plerumque seminibus fœtam F, callosis, hinc gibbis G, inde verò planis. *Tab. 366.*

Rhamni species sunt

Rhamnus catharticus C. B. Pin. 478. *J. B.* 1. 55. *Rhamnus solutivus Dod. Pempt.* 756.

Rhamnus catharticus, minor C. B. Pin. 478. *Lycium Gallicum Ejusd.* 478. *J. B.* 1. 58. *Spina infectoria, pumila*, 1. *Clus. Hist.* 111. *Graine d'Avignon.*

Rhamnus catharticus, minor, folio longiori. *Lycium facie Pruni sylvestris, sive Italicum C. B. Pin.* 478. *Spina infectoria, pumila, ij. Clus. Hist.* 112.

Rhamnus tertius, flore herbaceo, baccis nigris C. B. Pin. 477. *Rhamnus iij. Clusii J. B.* 1. 34. *Rhamnus iij. fortè niger Theophrasti Clus. Hist.* 110.

Rhamnus Hispanicus, Buxi folio, minor. *Lycium Hispanicum, folio Buxi C. B. Pin.* 478. *Lycium quorundam, folio Myrti Tarentinæ aut Buxi J. B.* 1. 61. *Lycium quorundam Clus. Hist.* 111.

Rhamnus Hispanicus, Buxi folio ampliore.

Rhamnus Hispanicus, Oleæ folio.

Rhamnus Hispanicus, Hyperici folio.

Rhamnus Hispanicus, Siliquæ folio, & facie.

Rhamnus Hispanicus, saxatilis, capillaceo folio, rupibus innascens.

GENUS II.

Thymelæa. *Garou.*

Tab. 366.

THYMELÆA est plantæ genus, flore A, monopetalo, quodammodo infundibuliformi, quadripartito, è cujus fundo surgit pistillum B, quod deinde abit in fructum ovatum, nunc succi plenum C, nunc siccum, semine fœtum oblongo D.

Thymelææ species sunt

Thymelæa foliis Lini C. B. Pin. 463. *Thymelæa Monspeliaca J. B.* 1. 591. *Thymelæa Clus. Hist.* 87.

Thymelæa Linifoliæ similis, Africana, floribus pallidis, odoratissimis Prodr. Par. Bat. *Thymelæa Africana, Linariæ folio, floribus albis in extremo caulium, odoratissimis Pluk. Phytog. Tab.* 113. *fig.* 3.

Thymelæa Linifoliæ similis, Africana, foliis lucidis, latioribus & obtusis Par. Bat.

Thymelæa Africana, foliis Lini, floribus in capitulum congestis Oldenl.

Thymelæa Alpina, Linifolia, humilior, flore purpureo, odoratissimo. *Thymelææ affinis facie externa C. B. Pin.* 463. *Cneorum Matthioli suffrutex J. B.* 1. 570. *Cneorum Matth.* 46.

Thymelæa Alpina, Linifolia, humilior, flore albo, odoratissimo.

Thymelæa villosa, minor Lusitanica, Polygonii folio. *Sanamunda pumila, Lusitana V. Lusit.*

Thymelæa Linariæ folio, vulgaris. *Lithospermum Linariæ folio, Germanicum C. B. Pin.* 259. *Passerina Tragi J. B.* 3. 456. *Linaria altera, botryoides, montana Col. Part.* 1. 82.

Thymelæa Linariæ folio, Hispanica.

Thymelæa Africana, Rorismarini folio angustissimo, breviori Oldenl.

Thymelæa Africana, Rorismarini folio, angustissimo, longiori Olden.

Thymelæa Africana, Rorismarini folio, flore albo Plum.

Thymelæa latifolia, Hispanica, Oleæ foliis.

Thymelæa argentea, Italica, Oleæ foliis.

Thymelæa saxatilis, Oleæ folio. *Chamelæa Alpina, folio infernè incano C. B. Pin.* 462. *Chamelæa incana & lanuginosa J. B.* 1. 586. *Chamelæa Alpina, incana Lob. Icon.* 370.

Thymelæa Alpina, folio utrinque incano, flore albo. *Chamelæa Sabaudica, folio utrinque incano, flore albo Raii Hist.* 1588.

Thymelæa foliis Polygalæ villosis.

Thymelæa foliis Chamelææ minoribus, subhirsutis C. B. Pin. 463. *Sanamunda* 1. *Clus. Hist.* 88.

Thymelæa foliis Kali lanuginosis, salsis C. B. Pin. 463. *Sanamunda ij. Clus. Hist.* 88. *J. B.* 1. 594.

Thymelæa Cantabrica, Juniperifolia, ramulis procumbentibus.

Thymelæa Pyrenaica, Juniperifolia, ramulis surrectis.

Thymelæa Africana, Sanamundæ facie, Ericæ foliis angustissimis Prodr. Par. Bat. *Pluk. Phytog.* 228. *fig.* 9.

Thymelæa foliis candicantibus, ſerici inſtar mollibus C. B. Pin. 463. *Tarton-raire Gallo-provinciæ Maſſilienſium Lob. Icon.* 371.

Thymelæa Africana, Tarton-raire ſimilis, floribus in capitulum congeſtis Oldenl.

Thymelæa tomentoſa, foliis Sedi minoris C. B. Pin. 463. *Seſamoides parvum Dalechampii, Sanamunda iij. Cluſii J. B.* 1. 595. *Sanamunda iij. Cluſ. Hiſt.* 89.

Thymelæa Hiſpanica foliis Myrti incanis.

Thymelæa Africana, foliis Ruſci Oldenl.

Thymelæa Africana, fruteſcens, Jaſmini flore, foliis Polygalæ Oldenl.

Thymelæa Africana, anguſtifolia, Jaſmini flore Oldenl.

Thymelæa Capenſis, Nepæ Theophraſti foliis aculeatis, flore parvo purpureo Pluk. Phytog. 229. fig. 5.

Thymelæa Lauri folio, ſempervirens, ſeu Laureola mas. *Laureola ſempervirens, flore viridi, quibuſdam Laureola mas C. B. Pin.* 462. *Laureola ſempervirens, flore luteolo J. B.* 1. 564. *Laureola Dod. Pempt.* 365. *Laureole.*

Thymelæa Lauri folio deciduo, ſive Laureola fœmina. *Thymelæa folio deciduo, flore purpureo, officinis Laureola fœmina C. B. Pin.* 462. *Laureola folio deciduo, ſive Meſereon Germanicum J. B.* 1. 566. *Chamelæa Germanica Dod. Pempt.* 364.

Thymelæa Lauri folio deciduo, flore albido, fructu flaveſcente. *Laureola folio deciduo, flore albo, officinis Laureola C. B. Pin.* 462.

GENUS III.

Alaternus. *Alaterne.*

ALATERNUS eſt plantæ genus, flore A, C, monopetalo, infundibuliformi, quinquepartito & quaſi ſtelliformi, è cujus fundo ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu baccam E, ſeminibus plerumque fœtam ternis F, hinc gibbis G, inde verò angulatis H. *Tab.* 366.

Alaterni ſpecies ſunt

Alaternus 1. Cluſ. Hiſp. 56. *Phylica elatior C. B. Pin.* 476. *Spina Bourgi Monſpelienſium J. B.* 1. 542.

Alaternus minore folio. *Alaternus ij. Cluſ. Hiſp.* 58. *J. B.* 1. 542.

Alaternus aurea ſeu foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Alaternus foliis ex luteo variegatis Mor. H. R. Bleſ.*

Alaternus argentea, ſeu foliis ex albo variis H. R. Par. *Alaternus foliis ex albo variegatis Mor. H. R. Bleſ.*

Alaternus Monſpeliaca, foliis profundiùs inciſis H. R. Par.

Alaternus minima, Buxi minoris foliis H. R. Par.

Alaternus Hiſpanica, latifolia.

Alaternus Americana, ſpinoſiſſima, Buxi folio Plum.

Alaternus, ut aiunt, quaſi foliis alterno ordine naſcentibus: his autem facilè dignoſcitur à Phillyrea.

GENUS IV.

Phillyrea. *Filaria.*

Tab. 367.

PHILLYREA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, campaniformi, quadripartito, è cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, infimæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, ferè globoſum ſemine fœtum G, ejuſdem formæ F.

Phillyreæ ſpecies ſunt

Phillyrea latifolia, lævis C. B. Pin. 476. *Phillyrea arbor Gallo-provinciæ, verior Macaleb Serapionis Lob. Icon.* 132. *Phillyrea arbor Lobelio J. B.* 1. 540.

Phillyrea latifolia, ſpinoſa C. B. Pin. 476. *Phillyrea folio Ilicis J. B.* 1. 541. *Phillyrea Cluſ. Hiſt.* 51.

Phillyrea folio leviter ſerrato C. B. Pin. 476. *Phillyrea folio Alaterni J. B.* 1. 541. *Phillyrea ij. Cluſ. Hiſt.* 52.

Phillyrea folio Liguſtri C. B. Pin. 476. *Phillyrea latiuſculo folio J. B.* 1. 539. *Phillyrea iij. Cluſ.* 52.

Phillyrea anguſtifolia, prima C. B. Pin. 470. *Phillyrea iiij. Cluſ. Hiſt. Phillyrea anguſtifolia J. B.* 1. 538.

Phillyrea anguſtifolia, ſecunda C. B. Pin. 476. *Phillyrea v. Cluſ. Hiſt.* 52.

Phillyrea anguſtifolia, ſpinoſa H. R. Par.

Phillyrea longiore folio profundè crenato H. R. Par.

Phillyrea folio Buxi H. R. Par.

Phillyrea Hiſpanica, Lauri folio ſerrato & aculeato.

Phillyrea Hiſpanica, Nerii folio.

Phyllyrea Americana, humilis, radice craſsâ, luteâ, foliis acuminatis Plum.

Phillyrea Americana, humilis, radice craſsâ, roſeâ, foliis rotundioribus Plum.

Phillyrea flore fructuque carens foliis binis ex adverſo naſcentibus, facilè dignoſcitur.

GENUS V.

Liguſtrum. *Troëne.*

Tab. 367.

LIGUSTRUM eſt plantæ genus, flore monopetalo A, B, infundibuliformi, è cujus calyce D, ſurgit piſtillum E, infimæ floris parti C, clavi adinſtar infixum, quod deinde abit in fructum F, ferè globoſum, mollem, ſucci plenum, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm quaternis G, hinc gibbis H, inde verò planis.

Liguſtri ſpecies ſunt

Liguſtrum J. B. 1. 528. *Liguſtrum Germanicum C. B. Pin.* 475. *Phillyrea Dod. Pempt.* 775.

Liguſtrum foliis è luteo variegatis H. R. Par. *Liguſtrum variegatum Munt. Hiſt.* 254. *Troene panaché.*

Liguſtrum Americanum, Lauri folio, flore flaveſcente, baccis niveis Plum.

GENUS VI.

Laurus. *Laurier.*

LAURUS est plantæ genus, flore A, B, monopetalo, pelviformi, multifido, è cujus fundo surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum plerumque ovatum seu baccam D, cujus cortici E, subest testa F, unicapsularis G, semine fœta H, ejusdem penè formæ. *Tab.* 367.

Lauri species sunt

Laurus latifolia, πλατυφύλλος Dioscoridis C. B. Pin. 460. *Laurus latifolia, mas & fœmina Tabern. Icon.* 951.

Laurus vulgaris C. B. Pin. 460. *Laurus J. B.* 1. 409. *Laurus mas & fœmina Tabern. Icon.* 950. *Laurier franc.*

Laurus vulgaris, flore pleno H. R. Monsp. *Laurier franc, à fleur double.*

Laurus vulgaris, folio undulato H. R. Par.

Laurus tenuifolia, mas Tabern. Icon. 952.

GENUS VII.

Jasminum. *Jasmin.*

JASMINUM est plantæ genus, flore A B, monopetalo, infundibuliformi, multifido, è cujus calyce E, surgit pistillum D, infimæ floris parti C, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem seu baccam F, I, uno K, vel altero G, H, semine fœtam. *Tab.* 368.

Jasmini species sunt

Jasminum vulgatius, flore albo C. B. Pin. 397. *Jasminum sive Gelseminum flore albo J. B.* 2. 101. *Gelseminum vulgatius. Jasminum Lob. Icon.* 105.

Jasminum Hispanicum, flore majore, externè rubente J. B. 2. 101. *Jasminum humilius, magno flore C. B. Pin.* 398. *Jasminum candidiflorum Tabern. Icon.* 885. *Jasmin d'Espagne.*

Jasminum Hispanicum, flore prolifero Mentz. Pug. *Jasmin d'Espagne, à fleur double.*

Jasminum Azoricum, flore albo V. Lusit. *Jasminum Azoricum, trifoliatum flore albo, odoratissimo H. Amstel. in folio* 159.

Jasminum sive Gelseminum luteum J. B. 2. 102. *Jasminum humile, luteum C. B. Pin.* 397. *Jasminum luteum Lob. Icon.* 106.

Jasminum luteum, vulgò dictum bacciferum C. B. Pin. 398. *Trifolium fruticans quibusdam, Polemonium flore luteo J. B.* 1. 374. *Trifolium fruticans Dod. Pempt.* 571.

Jasminum Indicum, latifolium, fructu gemino. *Tsiiregam-Mulla H. Mal.* 6. 97.

Jasminum Indicum, angustifolium, fructu gemino. *Katu-Pits je gam-Mulla H. Mal.* 6. 93.

Jasminum Indicum, latifolium, fructu biventri, *Katu-Mulla H. Mal.* 6. 99.

Jaſminum Indicum, latifolium, monococcon. *Katu-Tſiiregam-Mulla H. Mal.* 6. 95.

Jaſminum arboreſcens, Lauri folio odoratiſſimo, flore albo Plum.

Jaſminum arboreſcens, Nicotaniæ folio flore albo. Plum.

Jaſminum arboreſcens, foliis Solani, baccis nigro-violaceis Plum.

Jaſminum inodorum, repens, foliis Violæ Plum.

GENUS VIII.

Arbutus. *Arbouſier.*

Tab. 368.

ARBUTUS eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, campaniformi, globoſo, ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, ſubrotundum, carnoſum, in quinque loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum L, placentæ GHIK, affixis.

Arbuti ſpecies ſunt

Arbutus folio ſerrato C.B. Pin. 460. *Arbutus, Comarus Theophraſti J. B.* 1. 83. *Arbutus Dod. Pempt.* 804.

Arbutus fructu turbinato, folio ſerrato. *Arbutus oblongo & acuto fructu Barr. Icon.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus piſtillum abit in fructum ſeminibus oſſeis fœtum.

GENUS I.

Styrax. *Storax.*

Tab. 369.

STYRAX eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, veluti infundibuliformi, multifido, è cujus calyce ſurgit piſtillum C, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, ſubrotundum, carnoſum F, uno vel altero oſſiculo GH, plerumque fœtum, in quo I, nucleus continetur L.

Styracis ſpeciem unicam novi.

Styrax folio mali Cotonei C. B. Pin. 452. *Styrax arbor J. B.* 1. 341. *Styrax Lob. Icon.* 151.

GENUS II.

Olea. *Olivier.*

Tab. 370.

OLEA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, veluti infundibuliformi, plerumque quadripartito, ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ovatum

E, mollem, ſucci plenum, oſſiculo fœtum F, oblongo G, in quo GHK, nucleus continetur H, ejuſdem formæ.

Oleæ ſpecies ſunt

Olea fructu maximo. *Olivæ maximæ, Hiſpanicæ C. B. Pin.* 472. *Oliva craſſior, circa Hiſpalim naſcens Cluſ. Hiſt.* 25. *Olive d'Eſpagne.*

Olea fructu oblongo, minori. *Olivæ minores & Genuenſes & ex Provincia. C. B. Pin.* 472. *Oliva minor, oblonga Bot. Monſp. & H. R. Monſp. Olive Picholine.*

Olea fructu oblongo, atrovirente. *Olivæ oblongæ, atrovirentes C. B. Pin.* 472.

Olea fructu albo. *Oliva alba Cluſ. Hiſt.*

Olea fructu minore & rotundiore. *Olivæ minores, rotundiores C. B. Pin.* 472. *Olivolæ Cæſalp.* 73.

Olea fructu majuſculo & oblongo. *Olivæ majuſculæ, oblongæ C. B. Pin.* 472.

Olea fructu majori, carne craſsâ. *Olivæ majores & pulpoſiores C. B. Pin.* 472. *Olivæ regiæ Cæſalp.* 73.

Olea ſativa, major, oblonga, anguloſa, Amygdali formâ H. R. Monſp.

Olea media, oblonga, fructu Corni H. R. Monſp.

Olea maxima, ſubrotunda H. R. Monſp.

Olea media, rotunda viridior H. R. Monſp.

Olea media, rotunda, præcox H. R. Monſp.

Olea minor, rotunda, racemoſa H. R. Monſp.

Olea minor, rotunda, rubro-nigricans H. R. Monſp.

Olea minor, rotunda, ex rubro & nigro variegata H. R. Monſp.

Olea minor, Lucenſis, fructu odorato. *Oliva minor, Lucenſis, odorata H. R. Par. Olive de Luques.*

Olea ſylveſtris, folio duro, ſubtus incano C. B. Pin. 472. *Oleaſter ſive Olea ſylveſtris J. B.* 1. 17. *Sylveſtris Olea Cluſ. Hiſt.* 26. *Olivier ſauvage.*

Olea ſylveſtris, Hiſpanica folio duro, ſubtus incano, fructu obtuſo, mucronato.

Plures aliæ ſpecies Oleæ recenſentur in Horto Catholico.

GENUS III.

Uva Urſi.

UVA Urſi eſt plantæ genus, flore monopetalo A, campaniformi, globoſo, ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem ſeu baccam E, ſphæricam, oſſiculis fœtam F, hinc gibbis G, inde verò planis. *Tab.* 370.

Uva Urſi ſpeciem unicam novi.

Uva Urſi Cluſ. Hiſt. 63. *Vitis Idæa foliis carnoſis & veluti punctatis, ſive Idæa radix Dioſcoridi C. B. Pin.* 470.

GENUS. IV.

Aquifolium. *Houx.*

Tab. 371. AQUIFOLIUM est plantæ genus, flore A, plerumque monopetalo, rotato, ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, mediæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem E, ſeu baccam oſſiculis fœtam F, hinc gibbis G, inde verò planis.

Aquifolii ſpecies ſeu potius varietates ſunt

Aquifolium ſive Agrifolium vulgò J. B. 1. 114. *Agrifolium Dod. Pempt.* 758. *Ilex aculeata, baccifera, folio ſinuato C. B. Pin.* 425.

Aquifolium foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Aquifolium Aureum Munt. Hiſt.* 163.

Aquifolium foliis ex albo variegatis H. L. Bat.

Aquifolium foliis oblongis, ſpinis & limbis argenteis H. L. Bat.

Aquifolium foliis ſubrotundis, ſpinis & limbis argenteis H. L. Bat.

Aquifolium longioribus foliis limbis & ſpinis ex unico tantum latere per totum argenteo pictis Pluk. Almag. Bot.

Aquifolium foliis oblongis, ſpinis & limbis aureis H. L. Bat.

Aquifolium foliis ſubrotundis, ſpinis & limbis aureis H. L. Bat. *Raii Synopſ.* 307.

Aquifolium baccis luteis H. L. Bat.

Aquifolium echinatâ folii ſuperficie Corn. 180.

GENUS V.

Guaiacana.

Tab. 371. GUAIACANA eſt plantæ genus, flore monopetalo A, Campaniformi, è cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E F, mollem, ſubrotundum, multicapſularem G, ſeminibus flœtum H I, ex J. Bauhino *tanta duritie, ut vix dentibus atteri poſſint*; ex Cæſalpino verò *cartilagineis.* *Cæſalp.* 150.

Guaiacanæ ſpecies ſunt

Guaiacana J. B. 1. 138. *Lotus Africana, latifolia C. B. Pin.* 447. *Dioſpyros ſive Faba Græca latifolia, Pſeudolotus Matthioli Lugd.* 349.

Guaiacana anguſtiore folio. *Lotus Africana, anguſtifolia, ſive fœmina C. B. Pin.* 447. *Dioſpyros ſive Faba Græca anguſtifolia, ſeu Lotus Africanus Lugd.* 349.

Guaiacana, quòd ad Guaiaci vires accedere exiſtimarint nonnulli recentiores Medici.

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus piſtillum abit in fructum membranaceum.

GENUS I.

Ulmus. *Orme.*

ULMUS eſt plantæ genus, flore monopetalo A, campaniformi, ſtaminibus B, inſtructo, è cujus fundo ſurgit piſtillum C, quod deinde D E, abit in fructum membranaceum ſeu foliaceum F, veluti cordiformem G, in cujus meditullio capſula H, Pyriformis poſita eſt, membranacea pariter I, ſemine fœta I K, ejuſdem formæ. *Tab.* 372.

Ulmi ſpecies ſunt

Ulmus campeſtris & Theophraſti C. B. Pin. 426. *Ulmus J. B.* 1. 139. *Dod. Pempt.* 837. *Ulmus vulgaris cum ſamarris ſive ſeminibus ſuis Park. Theat.* 1404. *Ulmus vulgatiſſima, folio lato, ſcabro Ger. Emac.* 1480.

Ulmus folio latiſſimo, ſcabro Ger. Emac. 1481. *Ulmus latiore folio Park. Theat.* 1404.

Ulmus minor, folio anguſto ſcabro Ger. Emac. 1480. *Ulmus minor Park. Theat.* 1404.

Ulmus folio glabro Ger. Emac. 1481. *Park. Theat.* 1404.

SECTIO IV.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus piſtillum abit in fructum multicapſularem.

GENUS I.

Lilac.

LILAC eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, plerumque quadripartito, ex cujus calyce D, ſurgit, piſtillum C, poſticæ floris parti D, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, compreſſum, linguiformem, in duas partes hiantem F G, ſepto medio H I, in duo loculamenta K, diviſum ſeminibuſque fœtum L M, compreſſis & marginatis. *Tab.* 372.

Lilac ſpecies ſunt

Lilac Matth. 1237. *Syringa cærulea C. B. Pin.* 398. *Syringa flore cæruleo ſive Lilac J. B.* 1. 204.

Lilac flore albo. *Syringa flore quaſi argenteo C. B. Pin.* 398.

Lilac flore ſaturatè purpureo. *Syringa ſeu Lilac flore ſaturatè purpureo H. Edinb.*

Lilac Liguſtri folio. *Jaſminum Perſicum , foliis non laciniatis H. Edinb.*

Lilac laciniato folio. *Agem Lilac Perſarum Corn.* 189.

GENUS II.

Erica. *Bruyere.*

Tab. 373.

ERICA eſt plantæ genus, flore A B, monopetalo, campaniformi: è cujus fundo ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D, ut plurimum ſubrotundum quadrifariàm hiantem & in quatuor loculamenta F, plerumque diſtinctum, ſeminibuſque fœtum G, ut plurimùm exiguis.

Ericæ ſpecies ſunt

Erica vulgaris, glabra C. B. Pin. 485. *Erica vulgaris, humilis ſempervirens flore purpureo J. B.* 1. 354. *Erica Tabern. Icon.* 1111.

Erica vulgaris, glabra, flore albo C. B. Pin. 485. *Erica vulgaris, humilis ſempervirens, flore albo J. B.* 1. 154. *Erica alba Tabern. Icon.* 1111.

Erica Myricæ folio, hirſuta C. B. Pin. 485. *Erica myricæ folio, tomentoſis & incanis foliis Cluſii J. B.* 1. 355. *Erica foliis tomentoſis & incanis Cluſ. Hiſt.* 41.

Erica maxima, alba C. B. Pin. 485. *Erica foliis Corios, flore albo J. B.* 1. 355. *Erica Coris folio, i. Cluſ. Hiſt.* 41.

Erica maxima, purpuraſcens, longioribus foliis C. B. Pin. 485. *Erica folis Corios quaternis, flore purpuraſcente J. B.* 1. 356. *Erica Coris folio, ij. Cluſ. Hiſt.* 42.

Erica foliis Corios, multiflora J. B. 1. 356. *Erica Coris folio ij. altera ſpecies Cluſ. Hiſt.* 42. *Erica Juniperifolia, densè fruticans, Narbonenſis Lob. Obſ.* 620.

Erica frutefcens, peregrina C. B. Pin. 485. *Erica peregrina Brancionis Lob. Icon.* 216. *J. B.* 1. 359.

Erica major, floribus ex herbaceo purpureis C. B. Pin. 485. *Erica foliis Corios quaternis, floribus herbaceis, deinde ex albo purpuraſcentibus J. B.* 1. 356. *Erica Coris folio, iij. Cluſ. Hiſt.* 42.

Erica major, ſcoparia, foliis deciduis C. B. Pin. 485. *Erica arboreſcens, floribus luteolis vel herbaceis, minimis J. B.* 1. 356. *Erica Coris folio, iiij. Cluſ. Hiſt.* 42.

Erica ex rubro nigricans, ſcoparia C. B. Pin. 486. *Erica Brabantica, folio Coris hirſuto, quaterno J. B.* 1. 358. *Erica xiij. Cluſ. Hiſt.* 46.

Erica humilis, cortice cinericeo, arbuti flore C. B. Pin. 486. *Erica ramulis ternis, floribus ſaturatioribus, purpureis J. B.* 1, 357. *Erica Coris folio, vj. Cluſ. Hiſt.* 43.

Erica humilis, cortice cinericeo, Arbuti flore albo H. R. Par.

Erica hirſuta, Anglica C. B. Pin. 486. *Erica ramis & foliis Corios ternis, floribus ex rubro purpuraſcentibus, majoribus J. B.* 1. 357. *Erica xij. Cluſ. Hiſt.* 46.

Erica ternis per intervalla ramulis C. B. Pin. 486. *Erica arborescens, Monspeliensis, flore purpurascente, ramulis ternis J. B.* 1. 357. *Erica Coris folio, v. Clus. Hist.* 43.

Erica procumbens, ternis foliolis, carnea C. B. Pin. 486. *Erica parva, Pannonica, foliis Corios ternis, flore carneo, capitulis Thymi J. B.* 1. 358. *Erica Coris folio ix. Clus. Hist.* 44.

Erica procumbens, herbacea C. B. Pin. 486. *Erica parva, foliis Corios quaternis, flore herbaceo, foliaceis capitulis J. B.* 1. 358. *Erica Coris folio viij. Clus. Hist.* 44.

Erica procumbens, dilutè purpurea C. B. Pin. 486. *Erica foliis Corios, flore purpureo dilutioris coloris J. B.* 1. 358. *Erica Coris folio, vij. Clus. Hist.* 43.

Erica Cantabrica, flore maximo, foliis Myrti subtus incanis.

Erica Africana, viridis, angustissimis & brevissimis foliis, flosculis in capitulum congestis Oldenl.

Erica Africana, flosculis subhirsutis, secundum ramulos dispositis Oldenl.

Ericana Africana, incana, foliis angustissimis Oldenl.

Erica Africana, capillaceo brevique folio, flore rotundiori, purpureo Oldenl.

Erica Africana, folio minimo, flore rotundiori, albido Oldenl.

Erica Africana, Juniperifolia, flore oblongo spicato. *Erica Africana, arborescens, flore carneo Barth. Act. Hass. Vol.* 2. 57.

Erica Africana, Coris folio, flore oblongo, spicato Oldenl.

Erica Africana, Juniperifolia, flore oblongo, umbellato. *Erica Africana, umbellata, flore purpureo Barth Act. Hass. Vol.* 2. 57. *Erica Coris folio hispido, Cerinthoides, Africana Breyn. Cent.* 1. 25.

Erica Africana, Coris folio, flore oblongo purpureo, è foliorum alis prodeunte Oldenl.

Erica Africana Coris folio, flore breviori, purpureo, è foliorum alis prodeunte Oldenl.

Erica Africana, Coris folio, floribus vesicariis Oldenl.

Ab eo genere excludendæ sunt, Ericæ bacciferæ species & ad Empetrum revocandæ.

GENUS III.

Vitex.

VITEX est plantæ genus, flore monopetalo A B C, quasi bilabiato, posteriùs tubulato, è cujus calyce F, surgit pistillum E, posticæ floris parti D, adinstar clavi infixum: quod deinde abit in fructum G, ferè sphæricum in quatuor loculamenta divisum H, seminibusque fœtum oblongis I. *Tab.* 373.

Viticis species sunt.

Vitex latiore folio C. B. Pin. 475. *Agnus folio serrato J. B.* 1. 205. *Vitex latiore serrato folio Lob. Icon.* 139.

Vitex foliis angustioribus, Cannabis modo dispositis C. B. Pin. 475. *Agnus folio non serrato J. B.* 1. 205. *Vitex Dod. Pempt.* 774.

Vitex foliis angustioribus, Cannabis modo dispositis, floribus cæruleis H. L. Bat.

Vitex sive Agnus flore albido H. R. Par.

Vitex sive Agnus minor, foliis angustissimis H. R. Par.

GENUS IV.

Chamærhododendros.

Tab. 373. CHAMÆRHODODENDROS est plantæ genus, flore A, monopetalo, tubulato & quasi infundibuliformi, è cujus calice surgit pistillum C, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum D, oblongum, in quinque loculamenta divisum E, in totidem capsulas F H, dehiscentem, axi G, affixas seminibusque fœtas I, minutissimis.

Chamærhododendri species sunt

Chamærhododendros Alpina, glabra. *Chamærhododendros montana Allobrogum Lentiscifolia, Chamelæfolia vel Oleastrifolia minus odora Lob. Icon. 366. Ledum Alpinum, foliis ferrea rubigine nigricantibus C. B. Pin. 468. Nerium Alpinum quibusdam, aliis Ledum glabrum J. B. 2. 21.*

Chamærhododendros Alpina, villosa. *Balsamum Alpinum Gesneri Lob. Icon. 366. Ledum Alpinum, hirsutum C. B. Pin. 468. Nerium Alpinum quibusdam, aliis Ledum hirsutum J. B. 2. 21.*

Chamærhododendros Alpina, Serpillifolia. *Chamæcistus Serpillifolia, floribus Carneis C. B. Pin. 466. Anonymos fruticosa foliis Ericæ bacciferæ Matthioli J. B. 1. 527. Chamæcistus vij. Clus. Hist. 75.*

Chamærhododendros Indica flore amplo, coccineo. *Chamærhododendros exoticum, amplissimis floribus Liliaceis Breyn. Prodr. 1. 23. Cistus Indicus, Ledi Alpini foliis & floribus amplis H. L. Bat.*

Chamærhododendros à vocibus χαμαὶ *Humi*, & ῥοδόδενδρος *Nerion*; quasi dicas Nerion humile.

SECTIO V.

De Arboribus & fruticibus Flore monopetalo, cujus pistillum abit in fructum siliquosum.

GENUS I.

Nerion. *Laurier-rose.*

Tab. 374. NERION est plantæ genus, flore A, monopetalo, veluti infundibuliformi multifido, è cujus calyce D, surgit pistillum C, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, teretem, ex duabus veluti siliquis F G H I, compositum, semine fœtis K, pappis instructo L.

Nerii species sunt

Nerion floribus rubeſcentibus C. B. Pin. 464. *Nerion ſive Rhododendron flore rubro J. B.* 2. 141. *Oleander, Laurus roſea Lob. Icon.* 364. *Laurier-roſe à fleur rouge.*

Nerion floribus albis C. B. Pin. 464. *Lob. Icon* 365. *Nerion ſive Rhododendron flore albo J. B.* 1. 141. *Laurier-roſe à fleur blanche.*

Nerion Indicum, anguſtifolium, floribus odoratis, ſimplicibus H. L. Bat.

Nerion Indicum, latifolium, floribus odoratis, plenis H. L. Bat.

Nerion latifolium, Indicum, flore variegato, odorato, pleno H. Amſtel. in fol.

Nerion ſcandens, Americanum, radice Bryoniæ tuberosâ Plum.

GENUS II.

Acacia. *Caſie.*

ACACIA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, ſtaminibus numeroſis plerumque donato B, & in capitulum collecto CC: ex floris autem fundo ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſiliquoſum E, in plurimas veluti foveas diviſum F, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis G. *Tab. 375.*

Acaciæ ſpecies ſunt

Acacia vera J. B. 429. *Acacia foliis Scorpioidis leguminoſæ C. B. Pin.* 392. *Acacia Dod Pempt.* 752.

Acacia Ægyptiaca, floribus albis P. Alp. de Plant. Ægypt. Deſcript. 10.

Acacia Indica, Farneſiana Ald. 2. *Acacia Indica, foliis Scorpioidis leguminoſæ, ſiliquis fuſcis, teretibus, reſinoſis H. L. Bat.*

Acacia Americana, foliis amplioribus, ſiliquis cincinnatis Plum. *Bracelets.*

Acacia Americana, foliis amplioribus, ſiliquis compreſſis, flore coccineo Plum.

Acacia Americana, latifolia, Alopecuroides, flore albo Plum.

Acacia Americana, non ſpinoſa ſiliquis latis, compreſſis, flore albo Plum.

Acacia Americana, aculeata, flore albo, foliis Tamarini Plum.

Acacia Americana, repens, aculeata, flore albo, foliis ſiliquæ Plum.

Acacia Americana, non ſpinoſa, foliis Juglandis, flore purpureo Plum.

Acacia Americana, repens, aculeata, flore albo, foliis omnium minimis Plum.

Acacia Americana, fruteſcens, non aculeata, flore purpuraſcente Plum.

Acacia validiſſimis & longiſſimis aculeis albicantibus munita, flore luteo.

Piper Æthiopicum Matthioli ad hoc genus ſpectare videtur.

GENUS III.

Mimoſa. *Senſitive.*

MIMOSA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, numeroſis ſtaminibus B, plerumque donato & in capitulum quoddam collecto: ex floris autem fundo ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam vel ſimplicem D, & bivalvem F, ſeminibus fœtam oblongis G, vel compoſitam H, ex plurimis partibus articulatione quadam tranſverſa conjunctis I, M, *Tab. 375.*

quarum singulæ K, semine turgent subrotundo L. His notis addendum est folia Mimosæ si tangantur motu quodam systoles & diastoles donari.

Mimosæ species sunt

Mimosa seu frutex sensibilis. *Frutex sensibilis, Herba mimosa dicta Park. Theat.* 1617.

Mimosa altera, spinis horridiuscula & sensitiva magis H. R. Par. *Æschynomene spinosa, 1. sive latifolia, Brasiliana siliquis radiatis Breyn. Cent.* 1. 31.

Mimosa latifolia, siliculis in orbem glomeratis. *Herba mimosa, minor, spinosa foliis latioribus, siliculis plurimis, villosis, in capitulum congestis Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 199.

Mimosa Jamacensis Zan. Hist. 149.

Mimosa spinosa, Pernambucana Zan. Hist. 144.

Mimosa, à mimo, cujus motus imitari videtur.

SECTIO VI.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus calyx abit in baccam.

GENUS I.

Sambucus. *Sureau.*

Tab. 376.

SAMBUCUS est plantæ genus, flore A C, monopetalo, rotato, multifido, cujus meditullium B, à mucrone E, calycis D, tanquam à clavo perfoditur: calyx autem abit deinde in baccam F, succi plenam & seminibus fœtam oblongis G.

Sambuci species sunt

Sambucus fructu in umbellâ nigro C. B. Pin. 456. *Sambucus vulgaris J. B.* 1. 544. *Sambucus Dod. Pempt.* 845.

Sambucus fructu in umbellâ viridi C. B. Pin. 456. *Sambucus fructu albo Lob. Icon.* 162.

Sambucus racemosa, rubra C. B. Pin. 456. *Sambucus racemosa, acinis rubris J. B.* 1. 551. *Sambucus montana, racemosa Lob. Icon.* 163.

Sambucus laciniato folio C. B. Pin. 456. *Sambucus laciniata J. B.* 1. 549. *Sambucus lacinioso folio Dod. Pempt.* 845.

Sambucus humilis sive Ebulus C. B. Pin. 456. *Ebulus sive Sambucus herbacea J. B.* 1. 546. *Ebulus Dod. Pempt.* 381. *Yeble.*

Sambucus humilior, frutescens, foliis eleganter variegatis H. Edinb.

Sambucus humilis, sive Ebulus folio laciniato C. B. Pin. 456. *Ebulo laciniato Pon. Bald. Ital.* 234.

Sambucus flore fructuque carens foliis conjugatis & fœtidis dignosci solet.

Genus II.

Opulus. *Obier.*

Opulus est plantæ genus, flore A, monopetalo sed multiplici: alius enim A, ad muscarii circumferentiam positus, rotatus est, perfossus in meditullio C, ab pistillo F, calycis, K, & sterilis. Alius verò B, pelviformis à cacumine calycis E, in meditullio D, etiam perfossus: hujus verò calyx abit in fructum G, seu baccam mollem, semine fœtam H I, cordiformi & compresso. *Tab. 376.*

Opuli species sunt.

Opulus Ruellii 281. *Sambucus aquatica flore simplici C. B. Pin.* 564. *Sambucus aquatica, J. B.* 1. 552. *Sambucus palustris Dod. Pemp.* 846.

Opulus flore globoso. *Sambucus aquatica, flore globoso, pleno C. B. Pin.* 456. *Sambucus rosea J. B.* 1. 553. *Sambucus rosea sive aquatica Lob. Icon.* 201.

Genus III.

Viburnum. *Viorne.*

Viburnum est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato, multifido, cujus meditullium B, perfoditur à cacumine calycis C. Is autem deinde abit in fructum mollem seu baccam D, succi plenam & semine fœtam osseo E, compresso, striato. *Tab. 377.*

Viburni speciem unicam novi.

Viburnum Matth. 217. *Lantana vulgò, aliis Viburnum J. B.* 1. 557.

Genus IV.

Tinus. *Laurier-tin.*

Tinus est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato, multifido, cujus meditullium B, perfoditur à cacumine calycis C: Is autem deinde abit in fructum Olivæformem D, umbilicatum, semine fœtum E, plerumque Pyriformi. *Tab. 377.*

Tini species sunt

Tinus prior Clus. Hist. 49. *Laurus sylvestris, Corni fœminæ foliis subhirsutis C. B. Pin.* 461. *Laurus Tinus seu sylvestris, prior J. B.* 1. 418.

Tinus alter Clus. Hist. 49. *Laurus syvestris, foliis venosis C. B. Pin.* 461.

Tinus tertius Clus. Hist. 50. *Laurus sylvestris, folio minore C. B. Pin.* 461.

Genus V.

Vitis Idea. *Airelle ou Mirtile.*

Vitis Idæa est plantæ genus, flore A, monopetalo, campaniformi, globoso, è cujus calyce D, surgit pistillum C, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum: calix autem D, abit deinde in fructum mollem E, seu baccam umbilicatam F, succi plenam seminibusque fœtam G plerumque exiguis H, *Tab. 377.*

Vitis Idææ species sunt

Vitis Idæa foliis oblongis, crenatis, fructu nigricante C. B. Pin. 470. *Vitis Idæa angulosa J. B.* 1. 522. *Vitis Idæa sive Myrtillus* 1. *Tabern. Icon.* 1078.

Vitis Idæa foliis subrotundis, non crenatis, baccis rubris C. B. Pin. 470. *Vitis Idæa sempervirens, fructu rubro J. B.* 1. 522. *Vaccinia rubra Lob. Icon.* 109.

Vitis Idæa foliis oblongis albicantibus C. B. Pin. 470. *Vitis Idæa fructu nigro J. B.* 1. 519. *Vitis Idæa Clus. Hist.* 61.

Vitis Idæa magna quibusdam sive Myrtillus grandis J. B. 1. 518. *Vitis Idæa foliis subrotundis, exalbidis C. B. Pin.* 470.

Vitis Idæa Zeylanica, odoratissima. *Myrtus Zeylanica, odoratissima, baccis niveis, monococcis H. L. Bat.*

Vitis Idæa Canadensis, Pyrolæ folio Sarrac.

Vitis Idæa Canadensis, Myrti folio Sarrac.

GENUS VI.

Caprifolium. *Chevre-feuille.*

Tab. 378.

CAPRIFOLIUM est plantæ genus, flore H, monopetalo, calyci K, insidente, in orbem posito A B C D E F, tubulato G, in duo labia dehiscente, quorum superius H, multifidum, inferius I, plerumque linguiforme: calyx autem deinde abit in fructum mollem seu baccam L, semine fœtam M, compresso & subrotundo.

Caprifolii species sunt.

Caprifolium Germanicum Dod. Pempt. 411. *Periclymenum non perfoliatum, Germanicum C. B. Pin.* 301. *Periclymenum non perfoliatum J. B.* 2. 104.

Caprifolium Italicum Dod. Pempt. 411. *Periclymenum perfoliatum C. B. Pin.* 302 *Periclymenum perfoliatum. J. B.* 2. 104.

Caprifolium Germanicum, flore rubello, serotinum Broff. *Periclymenum perfoliatum, serotinum, speciosius H. R. Par.*

Caprifolium Italicum perfoliatum præcox Broff. *Periclymenum perfoliatum, præcox, Narbonense H. R. Par.*

Caprifolium perfoliatum, foliis sinuosis & veriegatis. *Periclymenum perfoliatum, folio variegato D. Marchant H. L. Bat. App. Periclymenum foliis sinuatis, variegatis & hirsutis Raii Hist. App.* 1918.

Caprifolium non perfoliatum, foliis sinuosis.

GENUS VII.

Periclymenum.

Tab. 378.

PERICLYMENUM est plantæ genus, flore A B, monopetalo, in orbem posito, tubæ quodammodo æmulo multifido, calyci C, insidente, qui deinde abit in fructum mollem seu baccam D, semine fœtam E, compresso & subrotundo.

Periclymeni

Periclymeni species sunt

Periclymenum perfoliatum, Virginianum, sempervirens & florens H. L. Bat.

Periclymenum Indicum, flore flavescente. *Itti-Canni H. Mal.* 755.

GENUS VIII.

Chamæcerasus.

CHAMÆCERASUS est plantæ genus, flore monopetalo C, calyci E, insidente, sed gemino A A, eidem pediculo B, innascente, tubulato, in duo labia dehiscente, quorum superius C, multifidum, inferius D, plerumque linguiforme: calyx autem deinde abit in baccas gemellas F G, molles, semineque fœtas compresso & subrotundo H. *Tab.* 379.

Chamæcerasi species sunt

Chamæcerasus Alpina, fructu gemino, rubro, duobus punctis notato C. B. Pin. 451. *Chamæcerasus Gesneri vel Chamæpericlymenon quoddam Alpinum J. B.* 2. 107. *Chamæcerasus Alpigena Lob. Icon.* 173.

Chamæcerasus Alpina, fructu nigro, gemino C. B. Pin. 451. *Periclymenum rectum, folio serrato J. B.* 2. 107. *Periclymenum rectum, ij. Clus. Hist.* 58.

Chamæcerasus montana, fructu singulari, cæruleo C. B. Pin. 451. *Periclymenum rectum fructu cæruleo J. B.* 2. 108. *Periclymenum rectum, iij. Clus. Hist.* 58.

Chamæcerasus dumetorum, fructu gemino, rubro C. B. Pin. 451. *Periclymenum rectum, fructu rubro J. B.* 2. 106. *Xylosteum Dod. Pempt.* 412.

GENUS IX.

Xylosteon.

XYLOSTEON est plantæ genus, flore monopetalo A, calyci C, insidente, gemino, eidem pediculo B, innascente, tubulato, multifido. Calyx autem deinde abit in baccas gemellas D D, molles semineque fœtas compresso & subrotundo E. *Tab.* 379.

Xylostei speciem unicam novi.

Xylosteon Pyrenaicum.

SECTIO VII.

De Arboribus, & Fruticibus, flore monopetalo, à fructu separato.

GENUS I.

Viscum. *Gui.*

VISCUM est plantæ genus, flore A, monopetalo, pelviformi, plerumque quadripartito, verrucis consperso B, tanquam apicibus pulverem effundentibus: embryones autem DC, à floribus separati nascuntur: tener scilicet *Tab.* 380.

fructus E, quatuor foliolis F, G, H, I, ſtipari ſolet, abitque deinde in baccam K, ſubrotundam, glutinis plenam, ſemineque fœtam L, M, compreſſo & cordiformi.

Viſci ſpecies ſunt

Viſcum baccis albis C. B. Pin. 423. *Viſcum Dod. Pempt.* 826.

Viſcum baccis rubris C. B. Pin. 423. *Viſcum baccis è rubro purpuraſcentibus Cluſ. Hiſt.* 26.

CLASSIS XXI.

DE ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,

Flore Roſaceo.

SECTIO I.

De Arboribus, & Fruticibus, flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum unicapſularem.

GENUS I.

Cotinus. *Fuſtet.*

Tab. 380.

COTINUS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum G, an unicapſularem? in his enim regionibus ad maturitatem non pervenit: innaſcitur autem ramulis E, in capillamenta F, villoſa deſinentibus.

Cotini ſpeciem unicam novi.

Cotinus coriaria Dod. Pempt. 780. *Coccigrya ſive Cotinus putata J. B.* 1. 494.

GENUS II.

Toxicodendron.

Tab. 381.

TOXICODENDRON eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum quod deinde abit in fructum D, ſubrotundum, ſiccum, plerumque ſtriatum, ſemine fœtum E.

Toxicodendri species sunt

Toxicodendron triphyllon, glabrum. *Edera trifolia, Canadensis Corn. 96.*

Toxicodendron triphyllon, folio sinuato, pubescente. *Hederæ trifoliæ Canadensi affinis planta: Arbor venenata quorundum H. R. Par.*

Toxicodendon à vocibus Græcis τοξικὸν *Venenum*, & Δένδρον *Arbor.* Dionysius enim Jonquetus, Doctor Medicus Parisiensis & in Horto Regio doctissimus Botanices Professor arborem venenatam appellare solebat alteram speciem de qua locuti sumus.

GENUS III.

Rhus. *Sumac.*

RHUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum H, quod deinde abit in capsulam E, subrotundam, quasi reniformem, semine fœtam F, ejusdem formæ G. *Tab. 381.*

Rhois species sunt

Rhus folio Ulmi C. B. Pin. 414. *Rhus sive Sumach J. B. 1. 555. Rhus coriaria Dod. Pempt. 779.*

Rhus Virginianum C. B. Pin. 517.

Rhus Canadense, folio longiori, utrinque glabro.

GENUS IV.

Tilia. *Tillau*, vel *Tilleul.*

TILIA est plantæ genus, flore rosaceo A, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in testam E F, unicapsularem, seminibus fœtam oblongis H. *Tab. 381.*

Tiliæ species sunt

Tilia fœmina, folio majore C. B. Pin. 426. *Tilia vulgaris, platyphyllos J. B. 1. 133. Tilia Dod. Pempt. 838.*

Tilia fœmina, folio minore C. B. Pin. 426. *Tilia folio minore J. B. 1. 137. Tilia sylvestris Trag. 1111.*

Tilia foliis molliter hirsutis, viminibus rubris, fructu tetragono Raii Synops. 316.

GENUS V.

Hippocastanum. *Marronier d'Inde.*

HIPPOCASTANUM est plantæ genus, flore rosaceo A, plurimis scilicet petalis B, C, in orbem positis constante, ex cujus calyce D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, multifariam dehiscentem G, unicapsularem H, seminibus fœtam I, Castanearum æmulis. *Tab. 382.*

Hippocaſtani ſpeciem unicam novi.

Hippocaſtanum vulgare. *Caſtanea folio multifido C. B. Pin.* 419. *Caſtanea Equina, folio multifido J. B.* 1. 128. *Caſtanea Equina Dod. Pempt.* 814.

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore roſaceo, cujus piſtillum abit in baccam vel ſingularem vel multiplicem.

GENUS I.

Celtis. *Micocoulier.*

Tab. 383.

CELTIS eſt plantæ genus, flore A, B, roſaceo, ſtaminibus breviſſimis C, plerumque ſtipato, è quorum meditullo ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu baccam E, oſſiculo fœtam F, ſubrotundo G.

Celtis ſpecies ſunt

Celtis fructu nigricante. *Lotus fructu Ceraſi C. B. Pin.* 447. *Lotus arbor Lob. Icon.* 186. *Lotus arbor, fructu Ceraſi J. B.* 1. 229.

Celtis fructu obſcurè purpuraſcente. *Lotus arbor Virginiana, fructu rubro Raii Hiſt.* 1917.

Celtis Americana, folio Citri, ſubtus aureo, fructu rubro Plum.

GENUS II.

Frangula.

Tab. 383.

FRANGULA eſt plantæ genus, flore A, C, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, inter diviſuras calycis monophylli D, poſitis conſtante: è calycis autem fundo ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in fructum ſeu baccam F, mollem, duobus plerumque ſeminibus fœtam G, & planis ſubrotundis H.

Frangulæ ſpecies ſunt

Frangula Dod. Pempt. 784. *Alnus nigra, baccifera C. B. Pin.* 428. *J. B.* 1. 560.

Frangula rugoſiore & ampliore folio. *Alnus nigra, baccifera, rugoſiore folio ſeu major J. B.* 1. 562.

Frangula montana, pumila, ſaxatilis, folio ſubrotundo.

Frangula montana, pumila, ſaxatilis, folio oblongo.

GENUS III.

Hedera. *Lierre.*

Tab. 384.

HEDERA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, è cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in baccam D, ferè globoſam, ſeminibus fœtam E, hinc gibbis F, inde verò planis.

Hederæ ſpecies ſunt

Hedera arborea C. B. Pin. 305. *Hedera communis, major J. B. 2. 111. Hedera corymboſa, communis Lob. Icon.* 614.

Hedera Poëtica C. B. Pin. 305. *Hedera Dionyſias Dalechampii Lugd.* 1419. *J. B.* 2. 113.

Hedera arbor Americana, folio haſtato Plum.

GENUS IV.

Vitis. *Vigne.*

VITIS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante, è quorum meditullio ſurgit piſtillum B, ſtaminibus ſtipatum C, quibus flos DEF, rejici ſolet: Piſtillum autem abit in baccam G, mollem, carnoſam, ſucci plenam quatuor plerumque ſeminibus ſeu gigartis HI, fœtam veluti Pyriformibus K. *Tab.* 384.

Vitis ſpecies ſunt

Vitis ſylveſtris, Labruſca C. B. Pin. 299. *Labruſca Lugd.* 1406. *Vigne ſauvage.*

Vitis Corinthiaca ſive Apyrina J. B. 2. 72. *Uvæ paſſæ, minores vel Paſſulæ Corinthiacæ C. B. Pin.* 299. *Paſſulæ Trag.* 1054. *Raiſin de Corinthe.*

Vitis laciniatis foliis Corn. 183. *Vitis folio Alpii J. B.* 2. 73. *La Cioutat.*

Vitis præcox Columellæ H. R. Par. *Vigne haſtive. Morillon noir.*

Vitis Damaſcena H. R. Par. *Vigne de Damas.*

Vitis Apiana C. B. Pin. 298. *Uva Muſcatella Car. Steph. Præd. ruſt.* 342. *Muſcat.*

Vitis pergulana, acinis Prunorum magnitudine & formâ C. B. Pin. 299. *Rognon de Coq.*

Vitis Africana, duracina J. B. 2. 71. *Marroquin.*

Vitis Allobrogica Plinii Car. Steph. Præd. ruſt. 300. *Raiſins de livre ou Dauſiné.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis albidis, dulcibus, durioribus. *Chaſſelas blanc. Bar-ſur-Aube.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis albidis, dulcibus, nigricantibus aut rubentibus. *Chaſſelas noir, ou rouge.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis ovatis, albidis. *Bourdelais.*

Vitis ſubhirſuta C. B. Pin. 299. *Vitis lanata Car. Steph. Præd. ruſt.* 307.

Vitis quinquefolia, Canadenſis, ſcandens. *Edera quinquefolia, Canadenſis Corn.* 100.

Vitis Canadenſis, Aceris folio.

Vitis Americana, Abutili folio, acinis atro-purpureis Plum.

Vitis Americana, Hederæ folio ſerrato Plum.

Vitis Americana, folio ſubrotundo, uvâ corymboſâ, cæruleâ Plum.

Vitis Americana, trifolia, major, uvâ corymboſâ, acinis minoribus, rotundis Plum.

Vitis Americana, trifolia, minor, uvâ corymboſâ, acinis majoribus, turbinatis Plum.

Vitis Americana, foliis Cyclamini, uvâ corymbosâ, acinis nigricantibus Plum.

Vitis plurimæ species recensentur in Horto Catholico.

GENUS V.

Berberis. *Epine-vinete.*

Tab. 385. BERBERIS est plantæ genus, flore rosaceo A, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, è cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, cylindraceum, mollem, succi plenum, uno vel altero semine fœtum oblongo E.

Berberis species sunt

Berberis dumetorum C. B. Pin. 454. *Berberis vulgò quæ & Oxyacantha putata J. B.* 1. 52. *Spina acida sive Oxyacantha Dod. Pempt.* 750.

Berberis sine nucleo C. B. Pin. *Berberis ἀπύρηνος Clus. Hist.* 121.

Berberis latissimo folio, Canadensis H. R. Par.

GENUS VI.

Rubus. *Ronce.*

Tab. 385. RUBUS est plantæ genus, flore rosaceo A C, plurimis scilicet petalis D, constante in orbem positis, calyci B E, insidentibus, è cujus meditullio surgit pistillum F, staminibus numerosis stipatum, quod deinde abit in fructum G, ferè globosum, è plurimis veluti baccis H, compositum, placentæ K, affixis, succi plenis, & semine fœtis ut plurimùm oblongo I.

Rubi species sunt

Rubus vulgaris, sive Rubus, fructu nigro C. B. Pin. 479. *Rubus major, fructu nigro J. B.* 2. 57. *Dod. Pempt.* 742.

Rubus flore albo H. R. Monsp.

Rubus flore albo, pleno H. R. Monsp. *Ronce à fleur double.*

Rubus non spinosus, fructu nigro, majore, Polonicus Barr. Icon.

Rubns vulgaris, spinis carens H. R. Par. *& Joncq. Hort. Rubus non spinosns, major, fructu nigro Barr. Icon. Ronce de Saint François.*

Rubus spinosus, foliis & flore eleganter laciniatis. *Rubus foliis eleganter dissectis D. Fagon. Pluk. Phytog. Tab.* 108. *fig.* 4.

Rubus Idæus, spinosus C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, spinosus, fructu rubro J. B.* 2. 59. *Rubus Idæus Dod. Pempt.* 743. *Framboisier.*

Rubus Idæus, lævis C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, non spinosus J. B.* 2. 60. *Rubus Hircinus Tabern. Icon.* 897.

Rubus odoratus Corn. 150.

Rubus Idæus, fructu albo C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, spinosus, fructu albo J. B.* 2. 59. *Rubus Idæus albo fructu Clus. Hist.* 117.

Rubus repens, fructu cæsio C. B. Pin. 479. *Rubus minor, fructu cæruleo J. B.* 2. 59. *Rubus minor. Dod. Pempt.* 742.

Rubus Alpinus, humilis J. B. 2. 61. *Chamærubus ſaxatilis C. B. Pin.* 479. *Rubus ſaxatilis, Alpinus Cluſ. Hiſt.* 118.

Rubus paluſtris, humilis. *Chamærubus foliis Ribes, Anglica C. B. Pin.* 480. *Chamæmorus Cluſ. Hiſt.* 118.

Rubus trifolius, repens, molliculo folio piloſo, fructu cæſio, majori H. Cathol.

Rubus minor, Alpinus, Æthnicus, rectus, caneſcens, candido flore H. Cathol.

Rubus elegantiſſimus, rectus, humilis, trifolius, Roſæ ſpinulis, fructu colore & ſapore Fragariæ H. Cathol.

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum multicapſularem.

GENUS I.

Acer. *Erable.*

ACER eſt plantæ genus, flore roſaceo A, plurimis ſcilicet petalis B, 1. 2. 3. 4. 5. in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in fructum F, ex duabus, quandoque tribus capſulis G H, compoſitum, in alam foliaceam I K, deſinentibus & ſemine fœtis L, ſubrotundo M. *Tab.* 386.

Aceris ſpecies ſunt

Acer montanum, candidum C. B. Pin. 430. *Acer major multis, falſo Platanus J. B.* 1. 168. *Acer major Dod. Pempt.* 840.

Acer majus, foliis eleganter variegatis H. Edinb.

Acer Platanoides Munt. Hiſt. 55. *Acer major Cam. Epit.* 63. *Aceris majoris varietas J. B.* 1. 168. *Acer montanum, Orientalis Platani foliis atrovirentibus Pluk. Phytog. Tab.* 252. *fig.* 1.

Acer major, folio rotundiore, minus laciniato, an Opalus Italorum? Raii Hiſt. 1701.

Acer campeſtre & minus C. B. Pin. 431. *Acer vulgare, minori folio J. B.* 1. 166. *Acer minor Dod. Pempt.* 840.

Acer trifolia C. B. Pin. 431. *Acer Monſpeſſulanum Lugd.* 83. *J. B.* 1. 167. *Pluk. Phytog. Tab.* 251. *fig.* 3.

Acer Americanum, ſcandens, Convolvuli folio, flore ex aureo coccineo Plum.

Acer Americanum, ſcandens, foliis Citri, flore cæruleo, ſpicato Plum.

Acer Americanum, ſcandens, Pſeudoacaciæ folio, flore purpuraſcente Plum.

GENUS II.

Staphylodendron. *Nez-coupez.*

Tab. 386. STAPHYLODENDRON est plantæ genus, flore rosaceo A C, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis 1. 2. 3. 4. 5. constante, ex cujus calyce D, multifido 6. 7. 8. 9. 10. surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, membranaceum, vesicæ modo inflatum, in loculamenta divisum G, seminibusque fœtum H, ferè osseis.

Staphylodendri species sunt

Staphylodendron Matth. 274. *J. B.* 1. 274. *Pistacia sylvestris C. B. Pin.* 401.

Staphylodendron Virginianum, triphyllum. *Pistacia sylvestris trifolia, Virginensis H. R. Par. Pistacia Virginiana, sylvestris, trifolia Mor. H. R. Bles.*

Staphylodendron à vocibus Græcis σαφυλὴ *Racemus*, & δένδρον *Arbor*, quasi diceres arborem, fructu racemoso.

GENUS III.

Paliurus.

Tab. 387. PALIURUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis 1. 2. 3. 4. 5. constante, è cujus calyce E, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum F, clypeiformem, officulo G, fœtum ferè globoso, in tria loculamenta H, diviso, in quibus adsunt nuclei I, ejusdem formæ.

Paliuri speciem unicam novi.

Paliurus Dod. Pempt. 756. *Rhamnus folio subrotundo, fructu compresso C. B. Pin.* 479. *Rhamnus sive Paliurus folio Jujubino J. B.* 1. 35.

GENUS IV.

Azedarach.

Tab. 387. AZEDARACH est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, è quorum meditullio surgit tubus C, pistillum E, condens, quod è fundo calycis D, prodit. Pistillum autem abit deinde in fructum F, ferè globosum, mollem, officulo fœtum G, plerumque striato, in plurima loculamenta diviso H, semen comprehendentia oblongum I.

Azedarach species sunt

Azedarach Dod. Pempt. 848. *Arbor Fraxini folio, flore cæruleo C. B. Pin.* 415. *Azadaracheni arbor J. B.* 1. 554.

Azedarach sempervirens & florens. *Azadarach Indica, foliis non deciduis, officulo polypyreno Prodr. Par. Bat. Azadirachta Indica, foliis ramosis, minoribus, flore albo, subcæruleo, purpurascente, majore Breyn. Prodr.* 2. *Hort. Amstel. in fol.* 76.

GENUS V.

Evonymus. *Fusain.*

EVONYMUS est plantæ genus, flore A B C, rosaceo, plurimis scilicet petalis D, in orbem positis constante, è cujus calyce F, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum G K, membranaceum, angulatum, in loculamenta divisum H L, seminibusque fœtum ut plurimùm oblongis I M. *Tab.* 388.

Evonymi species sunt

Evonymus vulgaris, granis rubentibus C. B. Pin. 428. *Evonymus multis, aliis Tetragonia J. B.* 1. 201. *Evonymus Dod. Pempt.* 783.

Evonymus granis nigris C. B. Pin. 428. *Evonymus flore phœniceo J. B.* 1. 203. *Evonymus ij. Clus. Hist.* 55.

Evonymus latifolius C. B. Pin. 428. *Evonymus latifolia J. B.* 1. 202. *Evonymus* 1. *sive latifolius Clus. Hist.* 56.

Evonymus Virginianus, Pyracanthæ foliis, sempervirens, capsulâ verrucarum instar asperatâ, rubente Pluk. Phytog. Tab. cxv. fig. 5.

Evonymus Africanus, folio lucido, serrato Oldenl.

Evonymus Americanus, latifolius, racemosus, fructu pentagono, atropurpureo Plum.

Evonymus, à vocibus Græcis εὖ *bonus*, & ὄνομα *nomen*; quasi diceres *plantam boni nominis*, ironycè sumptum, quod animalibus nocere existimetur.

GENUS VI.

Syringa.

SYRINGA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, è cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, calyci hærentem, turbinatum F, quadrifariam plerumque dehiscentem G, & in quatuor loculamenta divisum H, seminibus I, exiguis fœta. *Tab.* 389.

Syringæ speciem unicam novi.

Syringa alba sive Philadelphus Athenæi C. B. Pin. 398. *Frutex coronarius Clus. Hist.* 55.

Syringa flore albo, pleno C. B. Pin. 398. *Syringa Italica, flore albo, pleno Eyst.*

SECTIO IV

De Arboribus & Fruticibus, flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum ex siliculis in capitulum congestis compositum.

GENUS I.

Spiræa.

Tab. 389. SPIRÆA est plantæ genus, flore A B, rosaceo, plurimis scilicet petalis C, in orbem positis constante, è cujus calyce D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, ex plurimis siliquis G, compositum, semine fœtis I, oblongo K.

Spirææ species sunt

Spiræa Salicis folio. *Frutex spicatus, foliis Salignis, serratis C. B. Pin.* 475. *Spiræa Theophrasti fortè Clusio J. B.* 1. 559. *Spiræa Theophrasti fortè Clus. Hist.* 84.

Spiræa Opuli folio. *Anonymos Ribesii foliis Icon. Robert. Evonymus Virginiana, Ribesii folio, capsulis eleganter bullatis H. Amstel. in fol.* 169.

Spiræa Hyperici folio non crenato. *Pruno sylvestri affinis Canadensis C. B. pin. App.* 517.

Spiræa Hispanica, Hyperici folio crenato.

SECTIO V.

De Arboribus & fruticibus Flore rosaceo, cujus pistillum abit in siliquam.

GENUS I.

Senna. *Sené.*

Tab. 390. SENNA est plantæ genus, flore A, ex quinque ut plurimùm petalis B, in orbem positis constante, cujus pistillum C, abit deinde in siliquam D E, planam admodum, ut plurimùm incurvam, ex duabus membranis F G, compositam, quas inter nidulantur semina K, gigartis similia, tenuibus veluti dissepimentis H I, inter se distincta.

Sennæ species sunt

Senna Alexandrina, sive foliis acutis C. B. Pin. 397. *Sena J. B.* 1. 377. *Sena Orientalis Tabern. Icon.* 517.

Senna Italica sive foliis obtusis C. B. Pin. 397. *Sena Florentina sive foliis per extremum latis, penè cordatis J. B.* 1. 377. *Descript. Sena Italica Tabern. Icon.* 518.

Senna Americana, Liguſtri folio Plum.
Senna, ut aiunt, quaſi Sana, quia nemini unquam nocuit.

GENUS II.

Poinciana. *Poincillade.*

POINCIANA eſt plantæ genus, flore A, ex quinque ut plurimùm petalis B, conſtante in orbem poſitis, quorum meditullium occupat numeroſa ſtaminum E, incurvorum congeries: piſtillum autem F, quod è calyce C, ſurgit in quinque folia diviſo, inferiori D, adunco & imbricato, abit deinde in ſiliquam G, planam, duram, in duas partes HI, dehiſcentem, ſeminibuſque fœtam L, ſubrotundis K, tenuibus veluti diſſepimentis M, inter ſe diſtinctis. *Tab. 391.*

Poincianæ ſpeciem unicam novi.

Poinciana flore pulcherrimo. *Acacia orbis Americani altera, flore pulcherrimo H. R. Par. Frutex pavoninus ſive Criſta Pavonis Breyn. Cent.* 1. 61.

Poinciana ab illuſtriſſimo viro D. De Poinci inſularum Antillarum præfecto.

GENUS III.

Caſſia. *Caſſe.*

CASSIA eſt plantæ genus, flore A, ex quinque ut plurimùm petalis B, in orbem poſitis conſtante, cujus piſtillum C, abit deinde in ſiliquam nunc teretem & cylindraceam E, nunc compreſſam D, in varia loculamenta FG, diviſam à diſſepimentis HI, tranſversâ poſitis, medullâ quadam ut plurimùm nigricante obductis, ſeminibuſque fœtam L, duris. *Tab. 392.*

Caſſiæ ſpecies ſunt

Caſſia fiſtula, Alexandrina C. B. Pin. 403. *Caſſia purgatrix J. B.* 1. 416. *Caſſia nigra Dod. Pempt.* 787. *Caſſe de Levant.*

Caſſia fiſtula, Braſiliana C. B. Pin. 403. *Caſſia ſiliqua, Braſiliana, purgatrix, compreſſa Lob. Pharm. Rond.* 41. *Caſſia fiſtula, Braſiliana, flore incarnato Breyn. Cent.* 1. 58. *Caſſe du Breſil.*

Caſſia fiſtula, Javanica, flore carneo H. Amſtel. in fol. 217.

Caſſia Americana, ſiliquis planis Plum.

Caſſia Americana, fœtida, foliis Sennæ Plum.

Caſſia Americana, fœtida, foliis oblongis, glabris. *Paiomirioba* 1. *Piſon. Edit.* 1658. 185. *Senna Occidentalis, odore Opii viroſo, Orobi Pannonici foliis mucronatis, glabra H. L. Bat.*

Caſſia Americana, fœtida, foliis amplioribus, villoſis.

Caſſia Americana, fœtida, foliis ſubrotundis, acuminatis. *Paiomirioba ij. Piſon. Edit.* 1658. 185. *Senna Occidentalis odore Opii, minus viroſo, foliis glabris, obtuſis H. L. Bat.*

Caſſia Americana, fœtida, foliis obtuſis.

Caſſia Americana, hexaphylla, ſiliquâ bicapſulari Plum.

SECTIO VI.

De Arboribus & Fruticibus flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum carnosum, seminibus callosis fœtum.

GENUS I.

Aurantium. *Oranger.*

Tab. 393. & 394. AURANTIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce D, surgit pistillum E, foliolis C, in stamina desinentibus stipatum, quod deinde abit in fructum F, ferè globosum, cortice carnoso G, obductum, in varia loculamenta H, divisum, succi & vesicularum plena, seminibusque fœta I, callosis. His notis addenda sunt folia O, ad exortum cordiformia P.

Aurantii species sunt

Aurantium dulci medullâ, vulgare Ferr. Hesp. 377.
Aurantium acri medullâ, vulgare Ferr. Hesp. 377. *Malus Aurantia, major C. B. Pin. 436. Aurantia Malus J. B. 1. 97.*
Aurantium ficciore medullâ, hybernum Ferr. Hesp. 379.
Aurantium sylvestre, medullâ acri. *Malus Aurantia sylvestris J. B. 1. 99. Oranger sauvage, ou Sauvageon.*
Aurantium crispo folio Ferr. Hesp. 389.
Aurantium stellatum & roseum Ferr. Hesp. 395.
Aurantium virgatum Ferr. Hesp. 399.
Aurantium virgatum, angustifolium. *Malus Aurantia angustioribus foliis & fructu, variegatis H. L. Bat.*
Aurantium corniculatum Ferr. Hesp. 409.
Aurantium corniculatum, fructu minori. *Malum Aurantium, corniculatum, minori fructu H. R. Par.*
Aurantium striatum Ferr. Hesp. 401.
Aurantium fœtiferum Ferr. Hesp. 405.
Aurantium fœtiferum, multiplex. *Malus Aurantia, fructu duos vel tres alios fructus includente H. Cathol.*
Aurantium Olyssiponense Ferr. Hesp. 427.
Aurantium Sinense Ferr. Hesp. 433.
Aurantium maximum Ferr. Hesp. 439.
Aurantium fructu multiplici. *Riche dépouille.*
Aurantium folio angustissimo, lanceolato.

GENUS II.

Citreum. *Citronier.*

Tab. 395. & 396. CITREUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde

abit in fructum E, plerumque oblongum & crassa carne F, donatum, in varia loculamenta G, divisum, succi & vesicularum plena, seminibusque callosis fœta. His notis addenda sunt folia simplicia K.

Citrei species sunt

Citreum vulgare. *Malum Citreum vulgare Ferr. Hesp.* 61. *Malus Medica C. B. Pin.* 435.

Citreum dulci medullâ. *Malum Citreum, dulci medullâ Ferr. Hesp.* 73.

Citreum magno fructu. *Citria Malus, cum fructu magno J. B.* 1. 94. *Malus Medica fructu ingenti, tuberoso C. B. Pin.* 435.

Citreum Corcyræum Ferr. Hesp. 58.

Citreum Cretense Ferr. Hesp. 58.

GENUS III.

Limon. *Limonier.*

LIMON est plantæ genus, flore foliisque Citrei, fructu verò ferè ovato A, carne tenui B, donato, in varia loculamenta C, diviso, succi & vesicularum plena, seminibusque fœta D, callosis. His notis addenda est propria quædam facies, qua ab Hortulanis facilè dignoscitur ab Aurantio & Citreo. *Tab.* 397.

Limonis species sunt

Limon vulgaris Ferr. Hesp. 193. *Malus Limonia, acida C. B. Pin.* 436. *Limonia Malus J. B.* 1. 96.

Limon vulgò pusilla pila Ferr. Hesp. 201.

Limon incomparabilis Ferr. Hesp. 223.

Limon dulci medullâ, vulgaris Ferr. Hesp. 229. *Malus Limonia, major, dulcis C. B. Pin.* 436.

Limon dulci medullâ, Olyssiponensis Ferr. Hesp. 230.

Limon Pyri effigie Ferr. Hesp. 230.

Limon Spataphora Reginorum Ferr. Hesp. 241.

Limon Sbardonius Ferr. Hesp. 253.

Limon Barbadorus Ferr. Hesp. 259.

Limon dulcis Ferr. Hesp. 331. *Malus Limonia, minor, dulcis C. B. Pin.* 436.

Limon acris Ferr. Hesp. 331. *Malus Limonia, minor, acida H. R. Par.*

Limon citratus Ferr. Hesp. 331. *Malus Limonia, citrata H. L. Bat.*

Limon citratus, altero fœtus. *Malus Limonia citrata, fructu fructum includente H. L. Bat.*

Limon fructu racemoso. *Malus Limonia, uberrima, fructu racematim nonnihil mammillas imitante, vix acidum includente H. Cathol.*

SECTIO VII.

De Arboribus & Fruticibus, flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum officulo fœtum.

GENUS I.

Prunus. *Prunier.*

Tab. 398. PRUNUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum ovarum E, vel globosum, carnosum, mollem, ossiculo fœtum F, utrinque plerumque acuminato, nucleumque G, includente.

Pruni species sunt

Prunus flore pleno H. R. Par. *Prunus flore duplicato Broff. Prunier à fleur double.*

Prunus fructu magno, dulci, atro-cæruleo. *Pruna magna, dulcia, atro-cærulea C. B. Pin.* 443. *Pruna Damascena Lugd.* 314. *Gros Damas violet de Tours.*

Prunus fructu parvo, dulci, atro-cæruleo. *Pruna parva, dulcia, atro-cærulea C. B. Pin.* 443. *Pruna Damascena, nostratia Bell. Petit Damas noir.*

Prunus fructu magno, crasso, subacido. *Pruna magna, crassa, subacida C. B. Pin.* 443. *Pruna Hungarica, præstantissima, Damascena forte Gesn. Damas noir hastif.*

Prunus fructu oblongo, cæruleo. *Pruna oblonga, cærulea C. B. Pin.* 443. *Prunydactyla Trag.* 1020. *Prune datte.*

Prunus fructu nigro, carne dura. *Pruna nigra, carne durâ C. B. Pin.* 443. *Pruna Perdigona Lugd.* 314. *Prune Perdrigon.*

Prunus fructu magno, è violaceo rubente, suavissimo, saccharato. *Perdrigon violet.*

Prunus fructu magno, è violaceo rubente, serotino. *Imperatrice.*

Prunus fructu ovato, magno, rubente. *Imperiale rouge.*

Prunus fructu ovato, magno, flavescente. *Imperiale.*

Prunus fructu ovato, maximo, flavo. *Prune de Monsieur.*

Prunus fructu cerei coloris. *Pruna coloris ceræ ex candido in luteum pallescentis C. B. Pin.* 443. *Pruna cerea sive Cereola, Tabern. Icon.* 991. *Prune sainte Catherine.*

Prunus fructu majori, rotundo, rubro. *Pruna magna, rubra, rotunda C. B. Pin.* 443. *Pruna Asinina Trag.* 1020. *Prune Cerizette.*

Prunus fructu maximo, rotundo, flavo & dulci. *Pruna rotunda, flava, dulcia, Mali amplitudine C. B. Pin.* 443. *Prune d'Abricot.*

Prunus fructu Amygdalino. *Pruna Amygdalina Plinii C. B. Pin.* 443. *Amygdalina Pruna Lob. Icon.* 177. *Rognon de Coq.*

Prunus fructu albo, oblongiusculo, acido. *Pruneoli albi, oblongiusculi, acidi C. B. Pin.* 443. *Galatensia Pruna Clus. Hist.* 4.

Prunus Brignoniensis, fructu suavissimo. *Pruna ex flavo rufescentia, mixti saporis, gratissima C. B. Pin.* 443. *Brignoles ou Brignole.*

Prunus fructu rubente, dulcissimo. *La Roche-Courbon.*

Prunus fructu rotundo, nigro-purpureo, majori dulci C. B. Pin. 444. *Prunus Myrobalanus dicta J. B.* 1. 189. *Myrobolan.*

Prunus fructu rotundo, minori, nigro-purpureo, dulci C. B. Pin. 444.

Prunus fructu minori, austero. *Pruna Augusto maturescentia, minora & austeriora C. B. Pin.* 443.

Prunus fructu parvo, præcoci. *Pruna parva, præcocia C. B. Pin.* 443. *Pruna Avenaria Tabern. Icon.* 991.

Prunus fructu parvo, ex viridi flavescente. *Pruna parva, ex viridi flavescentia C. B. Pin.* 443. *Pruna parva, serotina, cereola Gesn. La Mirabelle.*

Prunus sylvestris C. B. Pin. 444. *J. P.* 1. 193. *Lob. Icon.* 176.

Prunus sylvestris, præcox, altior, H. R. Par. *Pruna sylvestria, præcocia C. B. Pin.* 444. *Pruni sylvestris altera species Trag.* 1017.

Prunus sylvestris, fructu majore, albo Raii Synopf. 302.

Prunus sylvestris, fructu rubro, acerbo & ingrato Raii Synopf. 302.

Pruni species aliæ recensentur in Horto Catholico.

GENUS II.

Armeniaca. *Abricotier.*

ARMENIACA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, carnosum, ferè globosum, utrinque plerumque compressum, secundùm longitudinem sulcatum, ossiculo fœtum F, compresso pariter G, nucleum H, includente. His notis addenda est facies quædam propria, qua Armeniaca à cæteris arboribus dignoscitur. *Tab.* 399.

Armeniacæ species sunt

Armeniaca fructu majori, nucleo amaro. *Mala Armeniaca, majora C. B. Pin.* 442. *Armeniaca mala majora Cam. Epit.* 146. *J. B.* 1. 167.

Armeniaca fructu majori, nucleo dulci. *Mala Armeniaca, majora, nucleo dulci C. B. Pin.* 442.

Armeniaca, fructu medio, oblongo, ex luteo rubente, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, pilosulo, oblongo fructu medio, ex luteo rubescente, nucleo dulci H. Cathol.*

Armeniaca fructu minori, glabro, aureo, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, ferocior, fructu minori, glabro, luteo seu aureo, aversa parte subrutilante, odorulo, nucleo dulci H. Cathol.*

Armeniaca fructu medio, oblongo, partim pallidè luteo, partim suave-rubente, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, pallidè luteo fructu, medio, adversa parte suaverubente, nitido, glabro, oblongo, imbecilli odore, ori grato, nucleo dulci H. Cathol.*

Armeniaca fructu rotundo, Avellanæ magnitudine, partim flavescente, partim rubente. *Malus Armeniaca, frugescens, fructu rotundo, Avellanæ magnitudine, pilis carente, ex candido luteo, parte contraria ruberculo H. Cathol.*

Armeniaca Mala minora J. B. 1. 67. *Malus Armeniaca, minor C. B. Pin.* 442. *Armeniaca minora Cam. Epit.* 147.

Armeniaca fructu Avellanæ magnitudine, ex luteo pulchrè rubente. *Malus Armeniaca, fructu Avellaniformi, piloso, ex luteo pulchrè rubente, succuloso H. Cathol.*

Armeniaca fructu oblongo, medio, glabro, partim fulvo, partim virescente. *Malus Armeniaca, verniculoso sublongo fructu, medio, glabro, partim fulvo, partim virescente, pulpâ ossiculo tenaciter adhærente, nucleo dulci H. Cathol.*

Armeniaca fructu oblongo, medio primùm viridi, deinde aureo. *Malus Armeniaca oblongulo medio fructu è viridi luteo, præ maturitate autem luteo per totum, ex dulci acido-amarulo H. Cathol.*

Armeniaca fructu oblongo, Avellanæ magnitudine, partim luteo, partim rubello. *Malus Armeniaca fructu pulchro, visu luteo, ex adverso rubello, Avellanam minimè superante, sublongulo, nitido-glabro, dulcacore, tantillo amarore mixto H. Cathol.*

GENUS III.

Persica. *Pêcher.*

Tab. 400.

PERSICA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, carnosum, ferè globosum, per longitudinem sulcatum, ossiculo fœtum F, profundis scrobiculis G, excavato, nucleum includente I, oblongum H. His notis addenda est facies quædam Persicæ propria.

Persicæ species sunt

Persica molli carne, & vulgaris, viridis & alba C. B. Pin. 440. *Malus Persica J. B.* 1. 157. *Dod. Pempt.* 796.

Persica vulgaris, flore pleno. *Malus Persica vulgaris, flore pleno H. R. Par. Pêcher à fleur double.*

Persica succo quasi sanguineo C. B. Pin. 440. *Persica rubra Tabern. Icon.* 995.

Persica dura, carne candidâ, aliquando ex albo subrubente C. B. Pin. 440. *Duracina alba Tabern. Icon.* 996.

Persica dura, carne buxeâ C. B. Pin. 440. *Persica Cydoniaria Tabern. Icon.* 995.

Persica æstiva, Armeniacis similia sive Persica sancti Joannis C. B. Pin. 440. *Persica præcocia Tabern. Icon.* 994. *Trecacina Persica Car. Steph. Præd. rust.* 155. *Pêche de Troye.*

Persica

Persica præcoci fructu, præcoqua dicta. *Malus præcox sive præcoqua Car. Steph. Præd. rust.* 154. *Avant-Péche.*

Persica ori gratissima, Corbeliana. *Malus Persica ori gratissima, H. R. Par. Corbeliana Car. Steph. Præd. rust.* 156. *Pêche de Corbeil.*

Persica fructu duro. *Persica duracina Ruell. de Stirp. nat.* 296. *Presse.*

Persica Palensis. *Malus Persica, Palensis H. R. Par. Pêcher de Pau.*

Persica fructu odoro, lævi cortice tecto. *Malus Persica odoro fructu, lævi cortice tecto H. R. Par. Brugnon musqué.*

Persica fructu globoso, obscurè rubente, suavissimo. *Pêche pourprée.*

Persica fructu magno, globoso, carne durâ, saccharatâ. *Pêche admirable.*

Persica fructu magno, globoso, flavescente, serotino. *Pêche jaune, tardive, ou Admirable jaune.*

Persica fructu magno, globoso, nigricante, serotino. *Pêche royale.*

Persica fructu maximo, pulcherrimo. *Pavie rouge de Pompone, ou monstrueux.*

Persica fructu ex rubro & violaceo variegato, saporis vinosi. *Violette tardive, ou Pêche marbrée.*

Persica fructu præcoci, violaceo, saporis vinosi. *Pêche violette, hâtive.*

Persica fructu globoso, compresso, rubro, carne rubente. *Pêche Magdelene rouge.*

Persica Africana, nana, flore incarnato, simplici. *Malus Persica, Africana, nana, flore incarnato, simplici H. L. Bat.*

Persica Africana, nana, flore incarnato, pleno. *Malus Persica Africana, nana, flore incarnato, pleno H. L. Bat.*

Persica Mala, ut ait Ruellius, ex Perside advecta, ut ipso nomine apparet. *De Nat. Stirp.* 93.
Plures species Persicæ recensentur in Horto Catholico.

GENUS IV.

Cerasus. *Cerisier.*

CERASUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, carnosum, subrotundum vel cordiformem, ossiculo fœtum F, ejusdem formæ G H, nucleum includente H I. His notis addenda est facies quædam Ceraso propria. *Tab.* 401.

Cerasi species sunt

Cerasus sativa, fructu rotundo, rubro, & acido. *Cerasa sativa, rotunda, rubra & acida, quæ nostris Cerasa sativa C. B. Pin.* 449. *Cerasia acida Tabern. Icon.* 985. *Cerisier.*

Cerasus sativa, fructu majori. *Cerasa sativa, majora C. B. Pin.* 449. *Cerasa acida, rubella J. B.* 1. 221. *Cerasia Hispanica Tabern. Icon.* 984. *Griotier.*

Cerasus hortensis, fructu sine ossiculis H. L. Bat.

Cerasus fructu acido, serotino, succi sanguinei. *Cerasa acidissima, sanguineo succo C. B. Pin.* 450. *Cerasa acida, nigricantia, solidiora, tardiùs ma-*

turescentia J. B. 1. 221. *Cerasiorum primum genus Trag.* 1027.

Cerasus fructu insipido, serotino. *Cerasus sero maturescens, fructu majori, rubro, molliculo, insulsulo, nucamento parvo H. Cathol.*

Cerasus fructu serotino, cum pediculo longiori foliato. *Cerasa serotina, pediculo longiori, foliato H. R. Par. Cerisier à longue queuë ou à la feüille.*

Cerasus major, fructu magno, cordato Raii Hist. 1538. *Cerasa crassa, carne durâ C. B. Pin.* 450. *Cerasa duracena, oblonga J. B.* 2. 221. *Cerasia Pliniana Tabern. Icon.* 985. *Bigarotier.*

Cerasus fructu aquoso. *Cerasa carne tenerâ & aquosâ C. B. Pin.* 450. *Cerasia aquea Tabern. Icon.* 986. *Guignier.*

Cerasa fructu albo, dulci. *Cerasa alba, dulcia C. B. Pin.* 450. *Cerasia dulcia Trag.* 1028.

Cerasus major ac sylvestris, fructu subdulci, nigro colore inficiente C. B. Pin. 450. *Cerasus sylvestris, fructu nigro J. B.* 1. 220. *Cerasia nigra Tabern. Icon.* 986. *Merisier.*

Cerasus Sicula, fructu Castanei coloris. *Cerasus Catanensis, decumano fructu, saporoso, rotundo, duracino, castaneo colore H. Cathol.*

Cerasus fructu magno, rubro, turbinato. *Cerasus fructu magno, rubro, in finem turbinato H. Cathol.*

Cerasus sativa, fructu orbiculato, nigerrimo, micante. *Cerasus sativa, orbiculato fructu majori, jucundiori succo, aspectuque nigerrimo, micante H. Cathol.*

Cerasus sativa, fructu majore, oblongo, nigro, adunco. *Cerasus sativa fructu majore, sublongo, nigro, adunco aculeo in summo, sapidissimo H. Cathol.*

Cerasus sativa, fructu majore, utrinque carinato. *Cerasus sativa, fructu majori, summitate utrinque carinatâ, rubellio, dulci, nucleo parvo H. Cathol.*

Cerasus fructu minori, oblongo, insipido, ocyssimo. *Cerasus fructu minori, oblongulo, subrubro, insipidulo, omnium ocyssima H. Cathol.*

Cerasus Maialis, fructu duro, subdulci. *Cerasus Maialis, fructu rotundo, oblongulo, majori, rubro, minimùm nigrescente, callosulo, parum dulci H. Cathol.*

Cerasus racemosa, sylvestris, fructu non eduli C. B. Pin. 451. *Cerasus racemosa quibusdam, aliis Padus J. B.* 1. 228. *Cerasia racemosa, nigra Tabern. Icon.* 988. *Bois de Sainte Lucie.*

Cerasus racemosa, sylvestris, fructu non eduli, rubro H. R. Par. *Cerasia racemosa, rubra, ij. Tabern. Icon.* 987.

Cerasus racemosa, hortensis C. B. Pin. 450. *Cerasus uno pediculo plura ferens, & Cerasus racemosa J. B.* 1. 223. *Cerasia uno pediculo plura Tabern. Icon.* 987. *Cerisier à trochets.*

Cerasus racemosa, parvo fructu, ruberrimo. *Cerasus fructu ruberrimo, tenero, parvo, melleo, omnium racemosior ac frugescentior H. Cathol.*

Cerasus hortensis, flore roseo C. B. Pin. 450. *Cerasus multiflora, ij. Tabern. Icon.* 984.

Cerasus hortensis, pleno flore C. B. Pin. 450. *Cerasus pleno flore J. B.* 1. 223.

Cerasus multiflora, 1. *Tabern. Icon.* 983. *Cerisier à fleur double.*
Cerasus major ac sylvestris, multiplici flore H. R. Par. *Merisier à fleur double.*
Cerasus sylvestris, Septentrionalis, Anglica, fructu rubro, parvo, serotino Raii Hist. 1539.
Cerasus sylvestris, fructu minimo, cordiformi Phytol. Brit.
Cerasus sylvestris, amara, Mahaleb putata J. B. 1. 227. *Ceraso affinis C. B. Pin.* 471. *Macaleb Gesneri & Matthioli Lob. Icon.* 133.
Cerasus sylvestris, Alpina, folio rotundiore.
Cerasus, à Cerasunte Pontico municipio (ut ait C. Bauhinus) unde Lucullus Mithridate debellato primùm in Italiam arborem detulit, Athenæo & Plinio auctoribus.

GENUS V.

Amygdalus. *Amandier.*

AMYGDALUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum oblongum E, osseum, callo pulvinato F, obductum, nucleo fœtum G, oblongo H. *Tab.* 402.

Amygdali species sunt
Amygdalus sativa, fructu majori C. B. Pin. 441. *Amygdalus dulcis J. B.* 1 174. *Amygdalus Tabern. Icon.* 996.
Amygdalus sativa, fructu minori C. B. Pin. 441.
Amygdalus dulcis, putamine molliore C. B. Pin. 442.
Amygdalus amara C. B. Pin. 441. *J. B.* 1. 174.
Amygdalus Indica, nana H. R. Par. *Amygdalus pumila Mor. H. R. Bles. Amygdalus nana Munt. Hist.* 34.

GENUS VI.

Ziziphus. *Jujubier.*

ZIZIPHUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum D E, quod deinde abit in fructum F, oblongum, Olivæ æmulum, carnosum, officulum G, includens, in duo loculamenta divisum H, nucleis fœta oblongis I. *Tab.* 403.

Ziziphi species sunt
Ziziphus Dod. Pempt. 807. *Jujubæ majores, oblongæ C. B. Pin.* 446. *Zizipha sativa J. B.* 1. 40.
Ziziphus sylvestris. *Zizipha sylvestris, infœcunda H. Cathol.*

GENUS VII.

Laurocerasus. *Laurier-cerise.*

LAUROCERASUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C, infundibuliformi surgit *Tab.* 403.

piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, Ceraſiformem, mollem, oſſiculum G, includentem, nucleo fœtum H, ſubrotundo I. His notis addenda eſt propria quædam Lauroceraſo facies.

Lauroceraſi ſpecies ſunt

Lauroceraſus Cluſ. Hiſt. 4. *J. B.* 1. 420. *Ceraſus folio Laurino C. B. Pin.* 450.

Lauroceraſus Luſitanica, minor. *Aſarero Luſitanorum.*

Lauroceraſus, quaſi planta foliis Lauri & Ceraſi fructu.

SECTIO VIII.

De Arboribus & Fruticibus, flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum ſeminibus calloſis fœtum.

GENUS I.

Pyrus. *Poirier.*

Tab. 404.

PYRUS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C, abit deinde in fructum D, carnoſum, plerumque turbinatum & umbilicatum E, in loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum oblongis G. His notis addenda eſt propria Pyri facies.

Pyri ſpecies ſunt

Pyrus ſativa, flore pleno H. R. Par. *Pyrus flore duplicato Broſſ. Poirier à fleur double.*

Pyrus fructu æſtivo, ſeu æſtate ipsâ eduli.

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, parvo, racemoſo, odoratiſſimo. *Pyra ſuperba, parva ſed ocyſſima Plinio Lugd.* 306. *Poires muſcates, ou Muſcadelles.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, minimo, odoratiſſimo. *Pyra Moſcatellina, minima J. B.* 1. 44. *Pyra moſchata, minima ſeu Chia Lugd.* 307. *Muſcadelles ou Poires de Chio.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, partim ſaturè rubente, partim flaveſcente, moſchato. *Pyra Jeſu ſeu Moſchatellina rubra J. B.* 1. 44. *Pyra favonia, rubra Lugd.* 306. *Muſcadelles rouges, ou groſſe Muſcadelle.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, parvo, flaveſcente, moſchato. *Pyra optima Baſileenſibus J. B.* 1. 45. *Petit muſcat.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ſeſſili, moſchato, maculis nigris conſperſo. *Orange muſquée.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ſeſſili, è viridi purpuraſcente, ſaccharato, odorato. *Orange verte.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, ferrugineo, carne tenerâ, moſchata. *Cuiſſe madame.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, parvo, è viridi albido. *Pyra Hordearia, quæ cum Hordeo matureſcunt, vulgò Poire de Saint Jean Lugd.* 307. *Poires de Hativeau.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, albido, majori. *Pyra lactea Lugd.* 306. *Gros Blanquet. Poire Blanchette.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, albido, ſaccharato, odoratiſſimo. *Blanquet muſqué, ou Blanquette muſquée.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, albido, pediculo longo donato. *Hydrapia J. B.* 1. 45. *Blanquette à longue queuë.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, ovato, punctis ferrugineis conſperſo. *Pyrum ovatum J. B.* 1. 45.

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, rufeſcente, ſaccharato. *Poire ſans peau. Fleur de Guigne. Rouſſelet hâtif.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, ſubrotundo, parvo, è flavo rutilante, vinoſo. *Pyra vinoſa, parva J. B.* 1. 44. *Poire vinette.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, turbinato, carne tenerâ, ſaccharatâ: *Muſcat-Robert.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, minori, cinereo, odorato. *Caſſolette.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ſeſſili, ex albido, flaveſcente, ſaccharato, odorato. *Robine. Averat. Muſcat d'Aouſt. Poire royale.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, albido, ſaccharato. *Poire du Bouchet.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ſeſſili, odorato. *Poire-roſe.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, turbinato, ſeſſili, ſaturatiùs rubente, punctato. *Pyra chirothecalia J. B.* 1. 45. *Poire de parfum.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, turbinato, ſeſſili, odorato, partim luteolo, partim maculis ſtriiſque rubris ſaturatioribus conſperſo. *Pyra Colmarienſibus vulgò nota J. B.* 1. 45.

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, longo, rubro, ſubacido. *Poire d'Eſpagne ou Saint Sanſon.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, è viridi purpuraſcente. *Gros Oignonet. Amiré roux. Roy d'Eſté.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ex rufo albidoque flaveſcente, ſaccharato, odorato. *Salviati.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, magno, partim rubro, partim albido, odorato. *Bon-Chrêtien d'Eſté.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, longo, acerbitate ſtrangulationem minitante. *Pira ſtrangulatoria J. B.* 1. 52. *Pyra ſtrangulanea Lugd.* 307. *Poire d'étranguillon.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſuaviſſimo, in ore liqueſcente. *Beurré rouge, gris ou vert.*

Pyrus fructu autumnali, ſeu autumno eduli.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſeſſili, ſaccharato, odorato è viridi flaveſcente, in ore liqueſcente. *Pira Bergamotta Gallis J. B.* 1. 45. *Pyra Falerna Plinii Lugd.* 306. *Poire Bergamotte.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, viridi, ſtriis ſanguineis diſtincto. *Bergamotte de Suiſſe.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſubrotundo, è ferrugineo rubente, nonnunquam maculato. *Poire de Rouſſelet.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, longo viridique, odorato, in ore liqueſcente. *La Verte-longue, ou Moüille-bouche d'Automne.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, ſeſſili, è viridi flaveſcente, maculis nigris conſperſo, carne tenerâ ſaccharatâ. *La Marquiſe.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, ſeſſili, ſaccharato, carne durâ. *Meſſire-Jean blanc & gris.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, globoſo, ferrugineo, carne tenerâ, ſapidiſſimâ. *Muſcat fleuri, ou Muſcat à longue queuë d'Automne.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, ſeſſili flaveſcente & in ore liqueſcente. *Pira aquoſa, majora J. B. 1. 50. Le Doyenné, Saint Michel, Beurré blanc d'Automne, Poire de neige, Bonn-ente.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, globoſo, ferrugineo, carne viſcidâ. *Poire de vigne.*

Pyrus ſativa, Anglica, fructu longo, punctis ferrugineis conſperſo. *Poirier d'Angleterre, Beurré d'Angleterre.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, oblongo, dilutè ruſeſcente, ſaccharato, odoratiſſimo. *Poire Rouſſeline.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, oblongo, majori, cinereo. *Poire Pendar.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſubrotundo, rubente, odorato. *Caillot-roſat.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, globoſo, parvo, è viridi rubente, punctato. *Pira regia Bollenſium J. B. 1. 45.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, parvo, ſeſſili, coloris obſcurioris. *Pira Angelica J. B. 1. 46.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, tuberoſo, flaveſcente vel albicante, punctato. *Pira Bohemica J. B. 1. 46.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, luteolo, vel ſtriato, ſubacido, ſuaviſſimo. *Pira herilia J. B. 1. 47.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, luteo, fugaci, aromatico, nonnihil auſtero. *Pira quædam fugacia J. B. 1. 48.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, ſeſſili, luteo, aromatico ſubauſtero. *Pira Angelica, magna J. B. 1. 49.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, ſeſſili, inæquali ventre tumido, luteo, coſtis ſtriato. *Pira domeſtica Bollenſium J. B. 1. 49.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, veluti anguloſo, è luteo vireſcente fugaci. *Pira pugillaria Bollenſium J. B. 1. 50.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, partim luteo, partim rubente, punctato, cute tenui, lucidâ. *Pira Zellenſia dicta J. B. 1. 50.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ovato, nonnihil angulato, luteo, fugaci, cute tenerrimâ. *Pira decorticata Waldenſium J. B. 1. 50. Poire ſans peau d'Automne.*

Pyrus fructu brumali, ſeu hyeme ipsâ eduli.

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, pyramidato, è flavo nonnihil rubente. *Pira boni Chriſtiani J. B. 1. 52. Pira Pompeiana cognomine mammoſa Plinii Lugd. 306. Bon Chrêtien d'hyver.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, pyramidato, partim purpureo, punctis nigris

conſperſo, partim flaveſcente. *Bon-Chrêtien d'Eſpagne.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, oblongo, turbinato, ferrugineo, utrinque umbilicato. *Pira dorſalia eademque liberalia dicta J.B.* 1. 53. *Pira Volema Virgilii Lugd.* 307. *Poire de livre, gros Rateau gris, ou Poire d'Amour.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, Cydoniæ facie, partim flavo, partim purpureo. *Catillac.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, flaveſcente, odoratiſſimo, pediculo craſſiori. *Poire de groſſe queuë.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, ſeſſili, è cinereo flaveſcente. *La vilaine d'Anjou. Poire tulipée ou Bigarrade.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, globoſo, ſeſſili, cinereo, maculis amplis obſcurioribus conſperſo. *Carmelite.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, longo, flaveſcente. *Poire de Saint François.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, parvo, flaveſcente, maculis rubris conſperſo, auſteri ſaporis. *Beſi de Caſſoy, ou Rouſſette d'Anjou.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, ovato, ſaccharato, dilutè è ferrugineo purpuraſcente. *Poire Chat.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, Citriformi, flaveſcente, duro, moſchato, odoratiſſimo. *Citron d'hyver.*

Pyrus ſativa, Pictavienſis, fructu brumali, globoſo, ſeſſili, ſaccharato, odorato. *Poire Portail.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, turbinato, inæquali ventre tumido, partim purpureo partim flaveſcente. *Rouille, Hocrenaille, Martin-Sire.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno globoſo, flaveſcente, punctis rufis conſperſo. *Franc-real, ou fin-or d'hyver.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, turbinato, ſeſſili, ſubacido, flaveſcente, punctis aſperioribus conſperſo. *Bergamote de Bugi, ou de Paſques.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, turbinato, ſeſſili, flaveſcente, ſaccharato, odorato, in ore liqueſcente. *Lanſac ou la Dauphine.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, turbinato, tuberoſo, viridi, ſaccharato, in ore liqueſcente. *Sucré-vert.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, oblongo, partim intensè, partim dilutè ferrugineo, ſaccharato, odorato. *Martin ſec.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, oblongo, dilutiùs rufeſcente. *Chat brulé ou Pucelle.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, oblongo, è viridi flaveſcente, ſaccharato, ſaporis auſteri. *Rouſſelet d'hyver.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, oblongo, tuberoſo, ſubacido, flaveſcente, punctato. *Saint Auguſtin.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, tuberoſo, è viridi flaveſcente, punctato, ſaccharato. *Poire de Colmar. Poire manne. Bergamote tardive.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, longo, è viridi albicante, in ore liqueſcente. *Louiſe-Bonne.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, longo, è viridi flaveſcente, in ore liqueſcente. *La ſaint Germain, ou l'inconnuë de la Fare.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, ſeſſili, è viridi flaveſcente, maculato, utrinque umbilicato, in ore liqueſcente. *Craſane, ou Bergamote Craſane. Beurré plat.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, globoſo, dilutè virente, tuberoſo, punctato, in ore liqueſcente. *Petit-Oin. Bouvar. Rouſſette d'Anjou, Amadonte. La Merveille d'hyver.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, pyramidato, albido, in ore liqueſcente, ſaccharato, odorato. *Epine d'hyver.*

Pyrus ſativa, ſpinoſa, fructu globoſo, ſeſſili, ferrugineo, in ore liqueſcente, ſaccharato, odoratiſſimo. *Poire d'Ambrette.*

Pyrus ſativa, fructu brumali globoſo, Citriformi, flaveſcente, punctato, in ore liqueſcente, ſaccharato, odoratiſſimo. *L'Echaſſerie. Verte-longue d'hyver. Beſideri Landri.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, longo, è viridi flaveſcente, in ore liqueſcente, ſaccharato. *La Virgolé, ou la Virgouleuſe.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, ſeſſili partim flaveſcente, partim purpuraſcente. *La double fleur.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno bicipiti. *Pyra bicipitia Lugd.* 307. *Poire à deux têtes.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, tuberoſo & angulato. *Pira regalia, ſerotina J.B.* 1. 52.

Pyrus ſativa, fructu brumali, ovato, tuberculis obſito, è viridi palleſcente, longiſſimo pediculo. *Pira longo pediculo J.B.* 1. 51. *Poire à longue queuë.*

Pyrus ſylveſtris C.B. Pin. 439. *Pyra ſylveſtria Tabern. Icon.* 1018.

Pyrus ſylveſtris, fructu majore. *Pyra ſylveſtria, majora Tabern. Icon.* 1018.

Plures ſpecies Pyri recenſentur à J. Bauhino, Valerio Cordo & præſertim à Geoponicis, quos inter Quintinius noſter non inferiorem locum obtinet.

GENUS II.

Cydonia.

Tab. 405.

CYDONIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C, abit deinde in fructum D, turbinatum, carnoſum, in loculamenta diviſum E, ſeminibus fœta F, oblongis, & calloſis. His notis addenda eſt facies quædam propria.

Cydoniæ ſpecies ſunt

Cydonia fructu oblongo, læviori. *Malus Cydonia, fructu oblongo & læviori H. R. Par. Mala Cotonea, majora C.B. Pin.* 434. *Cydonia majora Raii Hiſt.* 1453. *Cotonea malus J. B.* 1. 27. *Coignier femelle.*

Cydonia fructu oblongo, lævi, dulci, edulique. *Malus Cydonia, fructu oblongo, lævi, pulpâ tenera eſui H. Cathol.*

Cydonia fructu oblongo, minori, lanuginoſo, non eduli. *Malus Cydonia, fructu*

fructu oblongo, minori, lanuginoso, insulso, adstringentioris saporis H. Cathol.

Cydonia fructu breviore & rotundiore. *Malus Cydonia fructu breviore & rotundiore H. R. Par. Mala Cotonea, minora C. B. Pin.* 434. *Cydonia minora Raii Hist.* 1453. *Coignier mâle.*

Cydonia angustifolia, vulgaris. *Malus angustifolia, vulgaris H. R. Par. Cotonea sylvestris C. B. Pin.* 434. *Coignassier.*

Cydonia latifolia, Lusitanica. *Malus Cotonea, latifolia, Olyssiponensis H. R. Par. Coignassier de Portugal.*

Cydonia, à Cydone Cretæ oppido: Nam, ut ait Plinius, Mala quæ vocamus Cotonæa, Græcis Cydonea, ex Creta Insula advecta. *Lib.* 15. *cap.* 11.

GENUS III.

Cratægus. *Alisier.*

CRATÆGUS est plantæ genus, fructus formâ & magnitudine à Pyro diversum: bacca scilicet potius quam fructus dici meretur, seminibus fœta callosis in loculamentis meditullium occupantibus, reconditis.

Cratægi species sunt

Cratægus folio subrotundo, serrato, subtus incano. *Alni effigie lanato folio, major C. B. Pin.* 452. *Sorbus Alpina J. B.* 1. 65. *Aria Lugd.* 202.

Cratægus folio oblongo, serrato, utrinque virente. *Chamæmespilus J. B.* 1, 72. *Cotonaster fortè Gesneri Clus. Hist.* 63. *Cotonaster folio oblongo, serrato C. B. Pin.* 472.

Cratægus Virginiana, foliis Arbuti. *Sorbus Virginiana, foliis Arbuti Breyn. Prodr.* 1. *& H. L. Bat. App.*

Cratægus folio laciniato. *Mespilus Apii folio, sylvestris, non spinosa sive Sorbus torminalis C. B. Pin.* 454. *Sorbus torminalis & Cratægus Theophrasti J. B.* 1. 63. *Sorbus torminalis Dod. Pempt.* 803. *Alizier.*

GENUS IV.

Sorbus. *Sorbier.*

SORBUS est plantæ genus, à Pyro & Cratægo foliorum formâ diversum, hæc enim veluti per conjugationes nascuntur Fraxini foliorum modo.

Sorbi species sunt

Sorbus sativa C. B. Pin. 415. *Sorbus J. B.* 1. 59. *Dod. Pempt.* 803.

Sorbus sativa, magno fructu nonnihil turbinato, rubro. *Sorbus Acensis & Catanensis, fructu apprimè majori ac suaviori, nonnihil turbinato, maxima ex parte rubro H. Cathol.*

Sorbus sativa, magno fructu turbinato, pallidè rubente. *Sorbus sativa, fructu ad petiolum turbinato, majori, ex albo pallidulo, rubro H. Cathol.*

Sorbus sativa, fructu Pyriformi, medio, rubente H. Cathol.

Sorbus sativa, fructu ovato, medio, rubente H. Cathol.

Sorbus ſativa, fructu ſerotino, minori, turbinato, rubente. *Sorbus ſativa, Novembrina, fructu minori parumper turbinato, ac rubente, illepido ſapore, ſicciori medullâ H. Cathol.*

Sorbus ſativa, fructu turbinato, omnium minimo. *Sorbus ſativa, Octobrina fructu omnium minimo, multo minori, petiolum verſus anguſtiato, viridi, altera parte rubente, aut pallente guſtu dulciculo H. Cathol.*

Sorbus aucuparia J. B. 1. 62. *Sorbus ſylveſtris, foliis domeſticæ ſimilis C. B. Pin.* 415. *Sorbus ſylveſtris, Alpina Lob. Icon.* 107.

GENUS V.

Malus. *Pommier.*

Tab. 406. MALUS eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C, abit deinde in fructum D, carnoſum, ferè globoſum, plerumque utrinque umbilicatum E, in loculamenta diviſum F G, ſeminibuſque fœtum calloſis H, & oblongis. His notis addenda eſt propria Mali facies.

Mali ſpecies ſunt

Malus flore pleno C. B. Pin. 433. *Poma flore multiplici ſive multiflora Eyſt. Pommier à fleur double.*

Malus pumila, quæ potiùs frutex, quàm arbor, fructu candido C. B. Pin. 433. *Poma Paradiſiana Ruell. de Nat. Stirp. Poma ſeu Mala præcocia Tabern. Icon.* 998. *Pommier de Paradis.*

Malus pumila, quæ potiùs frutex quàm arbor, fructu rubente C. B. Pin. 433. *Mala præcocia, rubra Tabern. Icon.* 998.

Malus ſylveſtris, fructu valde acerbo. *Poma auſtera Car. Steph. Præd. ruſt.* 146. *Pommes d'Etranguillon. Pommes de bois.*

Malus acido fructu, ſylveſtris H. R. Par. *Mala ſylveſtria, rubra C. B. Pin.* 433. *Mala ſylveſtria, rubentia Tabern. Icon.* 1008. *Poma Malacria Ruell. de Nat. Stirp.* 252. *Pommes de Malingre.*

Malus ſylveſtris, acido fructu albo. *Mala ſylveſtria, minora, alba C. B. Pin.* 433. *Malus ſylveſtris, minor Tabern. Icon.* 1009.

Malus prægrandis, præcox, tenerrima H. R. Par. *Poma Rambura Ruell. de Nat. Stirp.* 251. *Pomme de Rambour.*

Malus ſativa, fructu maculis vitreis foris & intus notato. *Mala vitrea Cord. Hiſt.* 181. *Pomme de glace.*

Malus ſativa, fructu pediculo ferme carente. *Poma Capendua Ruell. de Nat. Stirp.* 251. *Poma Capenduta, Curtipendia ſive Curtipanda Car. Steph. Præd. ruſt.* 147. *Mala Ceſtiana quibuſdam Lugd.* 286. *Mala Curtipendula dicta J. B.* 1. 21. *Pomme de Courpendu, ou Capendu ou Pomme de Bardin.*

Malus ſativa, fructu ſubrotundo, è viridi palleſcente, acido-dulci. *Mala Praſomila C. B. Pin.* 433. *Deſcript. Poma Renetia Car. Steph. ruſt.* 147. *Renette blanche, ou franche.*

Malus ſativa, fructu rotundo, è viridi ferrugineo. *Renette griſe.*

Malus ſativa, fructu mammoſo. *Poma orthomaſtica Ruell. de Nat. Stirp.* 250. *Pomme tapone.*

Malus ſativa, fructu orbiculato, odorato. *Poma orbiculata Ruell. de Nat. Stirp.* 250. *Mala orbiculata ſeu Epirotica Lugd.* 186. *Pomme Roſe.*

Malus ſativa, fructu ſplendidè purpureo. *Malus ſapido fructu, ſtriis rubris picto H. R. Par. Mala Apiola & Mileroſa Matth. Pomme d'Api.*

Malus ſativa, fructu ſanguinei coloris ex auſtero ſubdulci. *Poma Rubelliana Ruell. de Nat. Stirp,* 252. *Pommes de Rouveau.*

Malus ſativa, fructu magno, rubente, acidiſſimo, pediculo longo. *Pommes Couſinotes.*

Malus ſativa, fructu magno, intensè rubente, Violæ odore. *Erythromelon magnum, Pariſiacum J. B.* 1. 14. *Calville d'Autonne.*

Malus ſativa, fructu magno, dilutè rubente & inodoro. *Calville blanche, ou Calville d'Eté.*

Malus ſativa, fructu rubicundiore, maculis rubiginoſis conſperſo. *Poma Ratelliana Car. Steph. Præd. ruſt.* 147. *Pommes de Rateau.*

Malus ſativa, fructu turbinato, tenero fugaci. *Poma Paſſipoma Ruell. de Nat. ſtirp.* 251. *Paſſepommes.*

Malus ſativa, fructu oblongo, duro, Caſtaneæ ſapore. *Poma Caſtinia Ruell. de Nat. ſtirp.* 252. *Pomme de Chaſtaigner ou de Martrange.*

Malus ſativa, fructu globoſo, partim rubro, partim luteo ex acerbo ſubdulci. *Poma Francatura Ruell. de Nat. Stirp.* 252. *Pommes de Francatu.*

Malus ſativa, fructu orbiculato, ſeſſili, ſaporis vinoſi. *Oenomelum Wirtembergicum J. B.* 1. 9.

Malus ſativa, fructu pentagono, ſubacido, ſtelliformi. *Pomum pentagonum, perelegans, acido-dulce, utrinque ſeſſile J. B.* 1. 10. *Pomme d'étoile.*

Malus ſativa, fructu polygono, ſaporis vinoſi, acidiuſculi. *Pomum quadratum Mont-Belgardenſibus, acidum, flavum J. B.* 1. 10. *Pommes quarrées.*

Malus ſativa, fructu magno, angulato, ſaporis vinoſi, ſubacidi. *Oenomelum magnum, Blienſpachianum J. B.* 1. 11.

Malus ſativa, fructu magno, pileiformi, è luteo vireſcente. *Malum turbinatum, majus, vireſcens J. B.* 1. 12.

Malus ſativa, fructu ſtriato, punctis rubentibus conſperſo. *Malum ſtriatum Balnei admirabilis, elegans J. B.* 1. 15.

Malus ſativa, fructu partim albo, partim rubello, cum maculis rubentibus. *Malum concharum venerearum modo maculatum, dulcacidum J. B.* 1. 18.

Malus ſativa, fructu angulato, dulci, in ore liqueſcente. *Mala liqueſcentia & ſonora dicta, dulcia J. B.* 1. 20.

Malus ſativa, fructu angulato, albo-citrino, fugaci. *Pomum anguloſum, albocitrinum, fugax J. B.* 1. 21.

Malus fructifera, flore fugaci H. R. Par. *Malus non florida dicta J. B.* 1. 21. *Pomme-figue.*

Malus sativa, fructu oblongo, è cinereo ferrugineo, saccharato, Anisi odore. *Fenouillet, ou Pomme d'Anis.*

Malus sativa, fructu partim albido, punctato, partim striis intensè rubris distincto. *Pomme violette.*

Malus sativa, fructu purpureo, duro, saccharato. *Pomme de Jerusalem.*

Malus sativa, fructu sessili, rubro saccharato, suavissimo. *Pomme Drue permein d'Angleterre.*

Malus sativa, fructu oblongo, nonnihil arcuato, candicante, acido-dulci. *Haute-bonté ou Blandilalie.*

GENUS VI.

Punica. *Grenadier.*

Tab. 407. PUNICA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: cujus calyx, C, D, campaniformis, multifidus, abit deinde in fructum G, ferè globosum, coronatum H, in plura loculamenta divisum I, acinis K, succi plenis fœta, placentæ M, affixis, membranis tenuissimis distinctis, semine turgentibus ut plurimùm oblongo L.

Punicæ species sunt

Punica quæ Malum Granatum fert Cæsalp. 141. *Malus punica, sativa C. B. Pin.* 438. *Malus punica J. B.* 1. 76. *Malus Granata sive Punica Tabern. Icon.* 1033.

Punica sylvestris Cord. Hist. 184. *Malus punica sylvestris C. B. Pin.* 438.

Punica fructu dulci. *Malus punica sativa, fructu dulci C. B. Pin.* 438.

Punica fructu medii quasi saporis. *Malus Punica, sativa, fructu medii quasi saporis C. B. Pin.* 438.

Punica sativa, fructu majori, granis majoribus Amethystinis, crispis. *Malus punica, fructu pulposo & granis majoribus Amethystinis, crispis, jucundioris saporis H. Cathol.*

Punica sativa, fructu minori, granis minoribus, Amethystinis, crispis. *Malus Punica fructu pulposo, minori, granis minoribus, Amethystinis crispis H. Cathol.*

Punica flore pleno, majore. *Malus punica, flore pleno H. R. Par. Balaustia Hispanica J. B.* 1. 82. *Balaustium Tabern. Icon.* 1033. *Balaustia flore pleno, majore C. B. Pin.* 438.

Punica flore pleno, majore, variegato. *Malus Punica, flore pleno, majore, variegato H. R. Par.*

Punica flore pleno, minore. *Balaustia flore pleno, minore C. B. Pin.* 438. *Balaustium flore minore, Romanum Eyst.*

Punica Americana, nana seu humillima Lign.

GENUS VII.

Rosa. *Rosier.*

Tab. 408. ROSA est plantæ genus, flore A, ex plurimis petalis B, in orbem positis constante, cujus calyx C, foliatus abit deinde in fructum D, subrotundum,

vel oblongum E, carnosum, unicapsularem F G, seminibusque fœtum H I, ut plurimùm angulatis & villosis.

Rosæ species sunt

Rosa rubra, simplex C. B. Pin. 481. *Rosa rubra, flore simplici ferè J. B.* 2. 34. *Rosa Damascena Lob. Icon.* 206.

Rosa rubra, multiplex C. B. Pin. 481. *Rosa rubra, flore valde pleno & semipleno J. B.* 2. 34. *Rosa Milesia, flore rubro, pleno Eyst.*

Rosa ex rubro nigricante flore pleno Eyst.

Rosa rubicunda, quæ non omnino dehiscit ut Plinii Græcula Cam. Hort.

Rosa rubra, pallidior C. B. Pin. 481. *Rosa holosericea Lob. Icon.* 207.

Rosa rubra, pallidior, flore pleno H. R. Monsp.

Rosa saturatiùs rubens C. B. Pin. 481. *Rosa purpurea sive in rubro nigricans Cam. Hort.*

Rosa purpurea C. B. Pin. 481. *Rosa provincialis, major Tabern. Icon* 1084. *Rosa rubello flore majore, multiplicato, sive pleno, incarnata vulgò J. B.* 2. 36.

Rosa purpurea, flore simplici H. R. Par.

Rosa versicolor C. B. Pin. 481. *Rosa Prænestina, alba & versicolor J. B.* 2. 37. *Rosa versicolor Clus. Hist.* 114.

Rosa Anglica, versicolor Pass.

Rosa Basilica ex albido colore & rubello varia D. de Bertinieres Joncq. Hort. *La Mipartie.*

Rosa Chipiana seu Rosa Pimpinellæ foliis, minor, nostras, flore eleganter variegato Scot. Illustr. Part. 2. 46.

Rosa maxima, multiplex C. B. Pin. 481. *Rosa Hollandica, rubella, plena, quibusdam Centifolia, spinoso frutice J. B.* 2. 37. *Rosa Centifolia, Batavica Clus. Hist.* 113.

Rosa multiplex, media C. B. Pin. 482. *Rosa Centifolia, Batavica, altera J. B.* 2. 38. *Rosa Centifolia, Batavica, ij. Clus. Hist.* 114.

Rosa alba, vulgaris, major. C. B. Pin. 482. *Rosa candida, plena & semiplena J. B.* 2. 44. *Rosa alba Tabern. Icon.* 1083.

Rosa flore albo, pleno Eyst.

Rosa alba, minor C. B. Pin. 482. *Rosa lacteola J. B.* 2. 45. *Rosa lacteola, quæ Centifolia Plinii videtur Eyst.*

Rosa moschata, major J. B. 2. 45. *Rosa moschata major species Lob. Icon.* 208.

Rosa moschata, simplici flore C. B. Pin. 482. *Rosa moschata minor, flore simplici J. B.* 2. 45. *Rosa muscata, alba Tabern. Icon.* 1086.

Rosa moschata, flore pleno C. B. Pin. 482. *Rosa moschata, minor, flore pleno J. B.* 2. 47. *Rosa muscata, alba, multiplex Tabern. Icon.* 1086.

Rosa moschata, sempervirens C. B. Pin. 482. *Rosa sempervirens Clusio J. B.* 2. 48. *Rosa sempervirens, flore prorsus nivei candoris Clus. Hist. App. Alt.*

Rosa spinis carens, flore majore C. B. Pin. 482. *Rosa Acanthos, flore pleno, coloris rubelli J. B.* 2. 35. *Rosa sine spinis Tabern. Icon.* 1085.

Rosa sine spinis, flore minore C. B. Pin. 482. *Rosa sine spinis, colore penè*

fæcum vini rubri J. B. 2. 35. *Rosa sine spinis altera Clus. Hist.* 115.

Rosa folio crispo, flore rubello, sive incarnato J. B. 1. 37. *Rosa folio subrotundo & crispo C. B. Pin.* 482.

Rosa sylvestris, vulgaris, flore odorato, incarnato C. B. Pin. 483. *Rosa sylvestris, alba, cum rubore, folio glabro J. B.* 2. 43. *Rosa sylvestris Tabern. Icon.* 1088.

Rosa sylvestris, flore majore & rubente C. B. Pin. 483. *Rosa sylvestris, flore rubro Eyst.*

Rosa canina, duplicato flore, Burdigalensis quorundam H. R. Par.

Rosa sylvestris, flore pleno C. B. Pin. 483. *Rosa Eglantina, flore pleno J. B.* 2. 43. *Rosa sylvestris, odorata, flore multiplici Lob. Icon.* 210.

Rosa sylvestris, foliis odoratis C. B. Pin. 483. *Rosa foliis odoratis, Eglantina dicta J. B.* 2. 41. *Rosa Eglanteria Tabern. Icon.* 1087.

Rosa sylvestris, odoratissimo, rubro flore C. B. Pin. 483. *Rosa sylvestris, rubella, parvo frutice J. B.* 2. 35. *Rosæ sylvestris genus tertium Trag.* 988.

Rosa sylvestris, odorata, albo flore C. B. Pin. 483. *Rosa humilis, flore albo Clusii J. B.* 2. 45. *Rosa quarta an Græcula Plinii? Clus. Hist.* 116.

Rosa odore Cinnamomi, simplex C. B. Pin. 483. *Rosa Cinnamomæa, floribus subrubentibus, spinosa J. B.* 2. 39. *Rose de Canelle Lob. Icon.* 209.

Rosa odore Cinnamomi, flore pleno C. B. Pin. 483. *Rosa minor, rubello multiplicato flore, asperis spinis armata J. B.* 2. 38. *Rosa Cinnamomœa, pleno flore Clus. Hist.* 115.

Rosa minor, rubello flore, quæ vulgò à mense Maio Maialis dicitur C. B. Pin. 483. *Rosa rubello flore parvo, simplici, non spinosa J. B.* 2. 39. *Rosa Provincialis, minor Tabern. Icon.* 1085.

Rosa lutea, simplex C. B. Pin. 483. *Rosa lutea J. B.* 2. 47. *Tabern. Icon.* 1087.

Rosa lutea, multiplex C. B. Pin. 483. *Rosa lutea, flore pleno J. B.* 2. 48. *Rosa flava, plena Clus. Hist.* 114.

Rosa campestris, spinosissima, flore albo, odoro C. B. Pin. 483. *Rosa pumila, spinosissima, foliis Pimpinellæ glabris, flore albo J. B.* 2. 40. *Rosa Dunensis, species nona Dod. Pempt.* 187.

Rosa pumila, spinosissima, flore rubro J. B. 2. 41. *Cynorrhodon polyacanthon Lugd.* 127.

Rosa Alpina, pumila, Montis Rosarum, Pimpinellæ foliis minoribus ac rotundioribus flore minimo, lividè rubente H. Cathol.

Rosa sylvestris, pumila, rubens C. B. Pin. 483. *Rosa pumila, Pannonica, flore rubello J. B.* 2. 35. *Rosa sexta sive pumila Clus. Hist.* 117.

Rosa sylvestris, pomifera, major C. B. Pin. 484. *Rosa pomo spinoso, folio hirsuto J. B.* 2. 38.

Rosa arvensis, candida C. B. Pin. 484. *Rosa sylvestris, folio glabro, flore planè albo J. B.* 2. 44. *Rosa sylvestris quarta species Trag.* 988.

Rosa campestris, repens alba C. B. Pin. 484. *Cynosbatos sive Cynorrhodos,* 3. *Cord. in Diosc.* 19.

Rosa minima J. B. 1. 41.

Rosa, campestris, spinis carens, biflora C. B. Pin. 484. *Rosa Græca & Cynorrhodon læve Lugd.* 126.

Rosa omnium Calendarum H. R. Par. *Roses de tous les mois.*

Rosa omnium Calendarum, flore albo H. R. Monsp.

Rosa omnium Calendarum, flore pleno, carneo D. Boutin Joncq. Hort.

Rosa omnium Calendarum, flore simplici, purpureo D. Boutin Joncq. Hort.

Rosa punicea Corn. 11. *Rosa sylvestris, Austriaca, flore phœniceo Park. Theat.* 1019.

Rosa inapertis floribus, alabastro crassiore, Francofurtensis quibusdam H. R. Par. *Rose à gros cul.*

Rosa sylvestris, fructu majore, hispido Raii Synops. 296.

GENUS VIII.

Grossularia. *Groselier.*

GROSSULARIA est plantæ genus, flore A B, rosaceo, plurimis scilicet petalis C, 1. 2. 3. 4. 5. in orbem positis constante, in incisuris calycis D, monophylli & pelviformis nascentibus. Hujus autem posterior pars E, abit deinde in baccam F, globosam vel ovatam, mollem, seminibus fœtam G, exiguis H. *Tab.* 409.

Grossulariæ species sunt

Grossularia simplici acino vel spinosa sylvestris C. B. Pin. 455. *Uva crispa sive Grossularia J. B.* 1. 47. *Uva crispa Dod. Pempt.* 748.

Grossularia spinosa, sativa C. B. Pin. 445. *Grossularia majore fructu Clus. Hist.* 120.

Grossularia spinosa sativa, altera, foliis latioribus C. B. Pin. 445. *Grossularia spinosa, fructu obscurè purpurascente J. B.* 1. 48. *Grossularia fructu obscurè purpurascente Clus. Hist.* 120.

Grossularia simplici acino, cæruleo, non spinosa C. B. Pin. 455.

Grossularia sive Uva crispa alba, maxima, rotunda H. Edinb.

Grossularia maxima, subflava, oblonga H. Edinb.

Grossularia fructu quasi gemino, sine acino H. Edinb.

Grossularia multiplici acino, sive non spinosa, hortensis rubra sive Ribes officinarum C. B. Pin. 455. *Ribes vulgaris, acidus, ruber J. B.* 2. 97. *Ribesium fructu rubro Dod. Pempt.* 749.

Grossularia hortensis, majore fructu rubro C. B. Pin. 455. *Ribes flore rubente J. B.* 2. 98. *Ribes ij. genus amplioribus foliis & majore fructu Clus. Hist.* 119.

Grossularia hortensis, majore fructu albo H. R. Par.

Grossularia distinctis baccis C. B. Pin. 455. *Ribes* μονόκαρπος *Clus. Hist.* 120. *Ribes monocarpos J. B.* 2. 98.

Grossularia hortensis, fructu margaritis simili C. B. Pin. 455. *Ribes vulgaris, acidus, albas baccas ferens J. B.* 2. 98. *Ribes vulgaris albo fructu Clus. Hist.* 120.

Grossularia vulgaris, fructu dulci C. B. Pin. 455. *Clus. Hist.* 120. *Ribes Alpinus, dulcis J. B.* 2. 98.

Grossularia non spinosa, fructu nigro, majore C. B. Pin. 455. *Ribes nigrum vulgò dictum, folio olente J. B. 2. 98. Ribesium fructu nigro Dod. Pempt.* 749.

Grossularia non spinosa, fructu nigro, minore C. B. Pin. 455.

Grossularia Americana, Plantaginis folio amplissimo Plum.

Grossularia Americana, Plantaginis folio lato, fructu minimo, cæruleo Plum.

Grossularia Americana, Plantaginis folio angustiore, hirsuto Plum.

Grossularia Americana, Plantaginis folio glabro, flore roseo Plum.

GENUS IX.

Myrtus. *Mirte.*

Tab. 409. MYRTUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, cujus calyx C, abit deinde in baccam D, Olivæformem, coronatam E, in tria loculamenta divisamF, seminibusque fœtam G, ut plurimùm reniformibus.

Myrti species sunt

Myrtus latifolia, Romana C. B. Pin. 468. *Myrtus altera Dod. Pempt.* 772.

Myrtus latifolia, Bætica, 1. vel foliis Laurinis C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, latifolia, domestica J. B.* 1. 511. *Clus. Hist.* 65.

Myrtus latifolia, Bætica 2, vel foliis Laurinis, confertim nascentibus C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, latifolia, exotica Clus. Hist.* 64.

Myrtus latifolia, Belgica C. B. Pin. 469. *Myrtus latifolia, Belgica, fortè Romana J. B.* 1. 512. *Myrtus media Clus. Hist.* 67.

Myrtus communis, Italica C. B. Pin. 468. *Myrtus vulgaris, sylvestris J. B.* 1. 510. *Cam. Hort.*

Myrtus communis, Italica, baccis albis H. R. Monsp.

Myrtus angustifolia, Bætica C. B. Pin. 469. *Myrtus exotica angustifolia J. B.* 1. 511. *Myrtus Bætica, angustifolia Clus. Hist.* 66.

Myrtus sylvestris, foliis acutissimis C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, sylvestris Clus. Hist.* 66.

Myrtus foliis minimis & mucronatis C. B. Pin. 469. *Myrtus angustifolia, minor J. B.* 1. 513. *Myrtus domestica, fructu albo Clus. Hist.* 67.

Myrtus minor, vulgaris C. B. Pin. 469. *Lob. Icon.* 127. *Myrtus Tarentina Clus. Hist.* 67. *J. B.* 1. 512.

Myrtus minor, vulgaris, foliis ex luteo variegatis H. L. Bat.

Myrtus Hispanica, latifolia, fructu albo.

SECTIO IX.

De Arboribus & Fruticibus flore rosaceo, cujus calyx abit in fructum ossiculis fœtum.

GENUS I.

Cornus. *Cornoüiller.*

CORNUS est plantæ genus, flore A B C, rosaceo, plurimis scilicet petalis D, in orbem positis constante, cujus calyx E, deinde abit in fructum F, Olivæformem, vel globosum, mollem, carnosum, ossiculum condentem G, in duo loculamenta divisum H, nucleis fœta I. Tab. 410.

Corni species sunt

Cornus hortensis, mas C. B. Pin. 447. *Cornus sativa seu domestica J. B.* 1. 210. *Cornus Clus. Hist.* 12.

Cornus hortensis, mas, fructu ceræ colore C. B. Pin. 447.

Cornus hortensis, mas, fructu albo C. B. Pin. 447.

Cornus hortensis, mas fructu saturatiùs rubente, cum officulo crassiore & breviore C. B. Pin. 447.

Cornus sylvestris, mas C. B. Pin. 447. *Cornus mas, pumilio Clus. Hist.* 13.

Cornus fœmina C. B. Pin. 447. *Lob. Icon.* 169. *Cornus fœmina, putata Virga sanguinea J. B.* 1. 214. *Sanguin.*

Cornus fœmina, foliis variegatis H. L. Bat.

GENUS II.

Mespilus. *Neflier.*

MESPILUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, cujus calyx C, foliatus D, abit deinde in fructum E, ferè globosum, coronatum F, carnosum, mollem, unicapsularem G, officula condentem H, nucleo fœta I, oblongo K. Tab. 411.

Mespili species sunt

Mespilus Germanica, folio Laurino, non serrato sive Mespilus sylvestris C. B. Pin. 453. *Mespilus vulgaris J. B.* 1. 69. *Mespilus Dod. Pempt.* 801.

Mespilus folio Laurino, major C. B. Pin. 453. *Mespilus domestica Lob. Icon.* 166.

Mespilus folio Laurino, major, fructu præcoci, sapidiori, oblongo, leviori seu rariori substantiâ H. Cathol.

Mespilus folio Laurino, major, fructu minori, rariori substantiâ H. Cathol.

Mespilus fructu medio, è rotundo oblongo, austeriori insulso, coronâ clausâ H. Cathol.

Meſpilus Apii folio laciniato C. B. Pin. 453. *Meſpilus Aronia veterum J. B.* 1. 67. *Meſpilus Aronia Dod. Pempt.* 801. *Azarolier ou Azerolier.*

Meſpilus Apii folio laciniato, flore pleno H. L. Bat.

Meſpilus Apii folio laciniato, fructu majore, intenſiùs rubro, gratioris ſaporis H. Cathol.

Meſpilus Apii folio laciniato, fructu ex albo luteſcente, minori H. Cathol.

Meſpilus Apii folio laciniato, agrios, fructu minori, ex albo luteſcente, umbilicum verſus turbinato H. Cathol.

Meſpilus Canadenſis, Sorbi torminalis facie. *Meſpilus Apii folio, Virginiana, horrida, fructu amplo, coccineo Pluk. Tab.* 46. *fig.* 4.

Meſpilus aculeata, Pyrifolia, denticulata, ſplendens, fructu inſigni, rutilo, Virginienſis Pluk. Tab. 46. fig. 1.

Meſpilus Apii folio, ſylveſtris, ſpinoſa ſive Oxyacantha C. B. Pin. 454. *Oxyacantha vulgaris ſive Spinus albus J. B.* 1. 49. *Oxyacanthus ſive ſpina acuta Dod. Pempt.* 751. *Epine blanche. Aubepin.*

Meſpilus ſpinoſa, ſive Oxyacantha flore pleno. *Oxyacantha ſive ſpina alba, flore pleno Munt. Hiſt.* 186. *Epine blanche à fleur double.*

Meſpilus aculeata, Amygdali folio. *Oxyacantha Dioſcoridis ſive ſpina acuta, Pyri folio C. B. Pin.* 454. *Pyracantha quibuſdam J. B.* 1. 51. *Rhamnus tertius Dioſcoridis Lob. Icon.* 182.

Meſpilus Apii folio, ſylveſtris, triphylla, ſterilis, robuſtioribus ſpinis H. Cathol.

Meſpilus ſylveſtris, ſpinoſa, hirſuta, Apii folio palmato, fructu majori H. Cathol.

Meſpilus folio rotundiori, fructu nigro, ſubdulci. *Alni effigie, lanato folio minor C. B. Pin.* 452. *Vitis Idæa iij. Cluſ. Hiſt.* 62. *Amelanchier.*

Meſpilus folio ſubrotundo, fructu rubro. *Cotonaſter, folio rotundo, non ſerrato C. B. Pin.* 452. *Cotoneaſter J. B.* 1. 73.

Meſpilus Americana, folio lato, ſubtus ſpinoſo, fructu rubro Plum.

CLASSIS XXII.

DE
ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,

Flore papilionaceo.

SECTIO I.

De Arboribus & Fruticibus, flore Papilionaceo, foliis singularibus, alterno aut verticillato ordine dispositis.

GENUS I.

Genista. *Genet.*

GENISTA est plantæ genus, flore A, papilionaceo, cujus pistillum B, quod surgit è calyce C, abit deinde in siliquam D, planam, in duas partes dehiscentem E F, seminibusque fœtam G, quasi reniformibus. His notis addenda sunt folia HI, alterno aut verticillato ordine nascentia. *Tab. 411.*

Genistæ species sunt

Genista Juncea J. B. 1. 395. *Spartium arborescens, seminibus Lenti similibus C. B. Pin. 396. Spartium Dioscoridæum, Narbonense & Hispanicum Lob. Icon. 91. Genêt d'Espagne.*

Genista Hispanica, pumila, odoratissima.

Genista tinctoria, Germanica C. B. Pin. 395. *Tinctorius flos J. B. 1. 391. Genista tinctoria Dod. Pempt. 763.*

Genista tinctoria, Germanica, foliis angustioribus C. B. Pin. 395.

Genista tinctoria, frutescens, foliis incanis C. B. Pin. 395. *Genistella tinctoria, Hispanica J. B. 1. 392. Genista tinctoria, Hispanica Clus. Hist. 101.*

Genista tinctoria, latifolia, Lucensis J. B. 1. 392.

Genista tinctoria, Lusitanica, maxima. *Piurna Lusitanorum.*

Genista Lusitanica, parvo flore luteo.

Genista humilior, Pannonica. *Chamægenista foliis Genistæ vulgaris C. B. Pin. 395. Chamægenista 1. Clus. Hist. 103.*

Genista ramosa, foliis Hyperici C. B. Pin. 395. *Genistella pilosa J. B. 1. 393. Genista minima Lugd. 173.*

Genista radiata sive stellaris J. B. 1. 399.

Genista sive Spartum purgans J. B. 1. 404.

Genista Africana, frutescens, Rusci nervosis foliis Oldenl. *Planta leguminosa Æthiopica, foliis Rusci Breyn. Cent.* 1. 69.
Genista Africana, frutescens, Rusci angustis foliis Oldenl.
Genista Africana, Lavandulæ folio Oldenl.
Genista Africana, Juncea, floribus cæruleis, foliis minimis Oldenl.
Genista Africana, minima, foliis Myrti in exquisitum mucronem desinentibus Oldenl.
Genista Africana, Rorismarini foliis, flore aureo Oldenl.
Genista Africana, arborescens, argenteâ lanugine pubescens Oldenl.
Genista Africana, frutescens, spicata, purpurea, foliis angustissimis Oldenl.
Genista Africana, frutescens, foliis Tarton-raire, flore purpureo Oldenl.
Genista Africana, Laricis foliis longioribus & lanuginosis Oldenl.
Genista Africana, Laricis foliis crassioribus & hirsutis Oldenl.
Genista Africana, frutescens, spicata, Laricis foliis Oldenl.
Genista Africana, frutescens, capitata Laricis foliis Oldenl.
Genista Africana, spicata, lutea, foliis Laricis Oldenl.
Genista Africana, frutescens, capitulis lanuginosis, Laricis brevissimo folio Oldenl.
Genista Africana, frutescens, Laricis incanis foliis Oldenl.
Genista Africana, Camphoratæ folio, floribus luteis, minimis Oldenl.
Genista Africana, foliis Gallii Oldenl.
Genista Africana, Dorycnii facie Oldenl.

GENUS II.

Crotalaria. *Crotalaire.*

CROTALARIA est plantæ genus, à Genista diversum siliquarum formâ, quæ turgent Anonidis more, ab Anonide verò differt foliis singularibus.
Crotalariæ species sunt

Crotalaria Asiatica, folio singulari, verrucoso, floribus cæruleis H. L. Bat.
Crotalaria Asiatica, folio singulari, cordiformi, floribus luteis H. L. Bat.
Crotalaria hirsuta, minor, Americana, sagittata H. L. Bat.
Crotalaria Africana, Styracis folio, flore cæruleo. *Genista arborescens, Africana, Styracis folio, flore cæruleo H. L. Bat.*
Crotalaria Americana, Ari folio sagittato, flore purpurascente Plum.
Crotalaria Indiæ Orientalis, Nummulariæ folio, floribus & siliquis minimis.
Crotalaria Americana, Asari folio. *Phaseolus minimus, perennis, Americanus, flore luteo, foliis Asari lanuginosis, solitariis Breyn. Prodr.* 2.

GENUS III.

Spartium.

Tab. 412.

SPARTIUM est plantæ genus, flore A, papilionaceo, cujus pistillum C, quod surgit è calyce B, abit deinde in siliquam D G, brevem, subrotundam, turgidulam, semine fœtam E H, ut plurimùm reniformi F.

Spartii species sunt

Spartium alterum, monospermon, semine reni simili C. B. Pin. 396. *Spartium Hispanicum, lobis rotundiusculis, flore luteo J. B.* 1. 397. *Spartium ij, Hispanicum Clus. Hist.* 102.

Spartium 3. flore albo C. B. Pin. 396. *Spartium Hispanicum, flore candido J. B.* 1. 398. *Spartium iij, Hispanicum Clus. Hist.* 103.

Spartium Americanum, Portulacæ foliis, aculeatum, Ebeni materie Plum.

Spartium Americanum, scandens, Citri foliis, floribus albis, ad nodos confertim nascentibus Plum.

GENUS IV.

Genista-Spartium.

GENISTA-SPARTIUM est plantæ genus à Genista & Spartio aculeis distinctum. Tab. 412.

Genistæ-Spartii species sunt

Genista-Spartium spinosum, majus, primum, flore luteo C. B. Pin. 394. *Aspalathus secunda, Monspeliensis J. B.* 1. 402. *Genista-Spartium spinosum, majus, Lob. Icon.* 82.

Genista-Spartium spinosum, majus, secundum, flore pallido C. B. Pin. 394 *Aspalathus alter, ij, Clus. Hist.* 106.

Genista-Spartium spinosum, majus, tertium, hirsutum C. B. Pin. 394. *Aspalathus alter, iij. Clus. Hist.* 106. *Aspalathus Abrotani facie, incana J. B.* 1. 403.

Genista-Spartium spinosum, majus, tenuius & glabrum H. R. Par.

Genista-Spartium spinosum, minus C. B. Pin. 394. *Aspalatho Monspeliano affinis, Scorpius ij. Clusio J. B.* 1. 403. *Scorpius ij. Clus. Hist.* 107.

Genista-Spartium minus, saxatile, aculeis horridum. *Spartium aphyllon, fruticosum, Junceis aculeis, lanatis capitulis Adv.* 409.

Genista-Spartium majus, brevioribus & longioribus aculeis. *Genista spinosa, major, brevibus aculeis C. B. Pin.* 394. *Genistellæ spinosæ affinis, Nepa quibusdam J. B.* 1. 400. *Scorpius* 1. *Clus. Hist.* 106.

Genista Spartium minus, Germanicum. *Genista spinosa, minor, Germanica C. B. Pin.* 395. *Genista aculeata, foliosa J. B.* 1. 399. *Genistella Dod. Pempt.* 760.

Genista Spartium minus, Anglicum. *Genistella minor, Aspalathoides, vel Genista spinosa, Anglica C. B. Pin.* 395. *Genistella minor, Aspalathoides J. B.* 1. 401.

Genista-Spartium, Montis ventosi. *Genistella Montis ventosi, spinosa J. B.* 1. 400. *Genista spinosa, minor, Hispanica, villosissima C. B. Pin.* 395.

Genista Spartium Hispanicum, lanuginosum, longissimis & tenuissimis aculeis tridentatis munitum.

Genista-Spartium Lusitanicum, lanuginosum, aculeis tridentatis, longioribus munitum.

Genista-Spartium Lusitanicum, aculeis tridentatis brevioribus munitum.

Genista-Spartium Lusitanicum, brevissimis, crassioribus, tridentatis, incurvis aculeis munitum.

Genista-Spartium Lusitanicum, aculeis brevissimis cæsiis munitum.

Genista-Spartium Lusitanicum, densissimis aculeis horridum, glomerato flore.

Genista-Spartium Lusitanicum, argenteum, validissimis aculeis munitum, copioso flore. *Erinacea altera Lusitanica V. Lusit.*

Genista-Spartium Lusitanicum, majus & spinosius, spicato flore.

Genista-Spartium Algarviense, humilius, parvo flore.

Genista-Spartium Lusitanicum, minus, spicato flore.

Genista-Spartium Lusitanicum, siliquâ falcatâ.

GENUS V.

Erinacea.

ERINACEA est plantæ genus, à Genista-Spartio diversum, quod aculeis densis Erinaceum seu Hystricem referat.

Erinaceæ species sunt

Erinacea Hispanica. *Erinacea Clus. Hist.* 107. *Genista Erinacea J. B.* 1. 403. *Genista-Spartium spinosum, foliis Lenticulæ, floribus ex cæruleo purpurascentibus C. B. Pin.* 394.

Erinacea Cretica. *Echinus id est Tragacantha altera P. Alp. Exot.* 56.

GENUS VI.

Genistella.

Tab. 413.

GENISTELLA est plantæ genus, à Genista diversum foliis quadam veluti articulatione sibi invicem innascentibus.

Genistellæ species sunt

Genistella herbacea sive Chamæspartium J. B. 1. 393. *Chamægenista sagittalis C. B. Pin.* 395. *Chamægenista ij. Clus. Hist.* 104.

Genistella herbacea, platyphyllos J. B. 1. 394. *Chamægenista caule foliato C. B. Pin.* 396. *Chamægenista peregrina Clus. Hist.* 104.

Genistella fruticosa, Lusitanica, latifolia.

Genistella fruticosa, Lusitanica, angustifolia.

GENUS VII.

Siliquastrum. *Guainier.*

Tab. 414.

SILIQUASTRUM est plantæ genus, flore papilionaceo A, alis tamen BC, vexillo D, supereminentibus, carinâque E, ex duobus petalis F, compositâ: pistillum autem H, staminibus I, obvolutum, ex calyce G, emergens abit deinde in siliquam K, planam, membranaceam, seminibus fœtam L M, quasi reniformibus N. His notis addenda sunt folia alterno ordine disposita.

Siliquaſtri ſpecies ſunt

Siliquaſtrum Caſt. Dur. 415. *Judaica arbor J. B.* 1. 433. *Siliqua ſylveſtris, rotundifolia C. B. Pin.* 402. *Arbor Judæ Dod. Pempt.* 786. *Arbre de Judas.*

Siliquaſtrum flore albo. *Arbre de Judas à fleur blanche.*

Siliquaſtrum amplioribus ſiliquis & foliis acuminatis.

Siliquaſtrum Canadenſe. *Siliqua ſylveſtris, rotundifolia, Canadenſis H. R. Par.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore leguminoſo, folio terno ſingulis pediculis innaſcente.

GENUS I.

Anagyris. *Bois puant.*

ANAGYRIS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, cujus vexillum cæteris petalis longe brevius eſt: piſtillum autem B, quod ſurgit è calyce C, abit deinde in ſiliquam D, Phaſeoli ſiliquæ æmulam, ſeminibus fœtam E F, ut plurimùm reniformibus G H. His notis addenda ſunt folia terna ſingulis pediculis innaſcentia. *Tab.* 415.

Anagyridis ſpecies ſunt

Anagyris fœtida C. B. Pin. 391. *Anagyris vera, fœtida J. B.* 1. 364. *Anagyris Dod. Pempt.* 785.

Anagyris fœtida, Cretica, oblongis foliis, luteis floribus Barr. Icon.

GENUS II.

Cytiſus. *Citiſe.*

CYTISUS eſt plantæ genus, flore A B, papilionaceo, è cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in ſiliquam E I, planam, in duas partes dehiſcentem F G, K L, ſeminibuſque fœtam H M, planis & oblongis. His notis addenda ſunt folia terna N, ſingulis pediculis innaſcentia, Fœni-Græci aut Loti trifoliæ æmula, ut ait Dioſcorides. *Tab.* 416. *Lib.* 3. *cap.* 113.

Cytiſi ſpecies ſunt

Cytiſus hirſutus J. B. 1. 372. *Cytiſus foliis ſubrufa lanugine hirſutis C. B. Pin.* 390. *Cytiſus iij. Cluſ. Hiſt*, 94.

Cytiſus incanus, ſiliquâ longiore C. B. Pin. 390. *Cytiſus lob. Icon.* 45.

Cytiſus hirſutus, flore luteo purpuraſcente C. B. Pin. 390. *Cytiſus magnus, flore luteo purpuraſcente Pon. Bald. Ital.* 148.

Cytiſus minoribus foliis, ramulis tenellis, villoſis C. B. Pin. 390. *Cytiſus Hiſpanicus primus Cluſii, folio vireſcente J. B.* 1. 369. *Cytiſus* 1. *Cluſ. Hiſt.* 94.

Cytiſus glabris foliis ſubrotundis, pediculis breviſſimis C. B. Pin. 390. *Cytiſus glaber, ſiliquâ lata J. B. 1. 373. Cytiſus v. rotundifolius Tabern. Icon.* 1095.

Cytiſus glaber, viridis C. B. Pin. 390. *Cytiſus ij. Tabern. Icon.* 1094.

Cytiſus glaber, nigricans C. B. Pin. 390. *Cytiſus Geſneri, cui flores ferè ſpicati J. B.* 1. 370. *Cytiſus iiij. Cluſ. Hiſt.* 95.

Cytiſus foliis incanis, anguſtis, quaſi complicatis C. B. Pin. 390. *Cytiſus montis Calcaris J. B.* 1. 370. *& Cytiſus Hiſpanicus Cluſii ſecundus Ejuſd. Cytiſus ij. Cluſ. Hiſt.* 94.

Cytiſus Alpinus, latifolius, flore racemoſo, pendulo. *Anagyris non fœtida, major vel Alpina C. B. Pin.* 391. *Laburnum arbor trifolia Anagyridi ſimilis J. B.* 1. 361.

Cytiſus Alpinus latifolius, flore racemoſo, pendulo, foliis variegatis. *Anagyris non fœtida, major, Alpina, foliis ex albo & viridi eleganter variegatis Almag. Bot.*

Cytiſus Alpinus, anguſtifolius, flore racemoſo, pendulo longiori. *Anagyris non fœtens, minor C. B. Pin.* 391. *Eghelo Dod. Pempt.* 785.

Cytiſus Alpinus, flore racemoſo, pendulo, breviori. *Anagyris non fœtida, latifolia, floribus denſiùs congeſtis in breviorem uvam Schol. Bot.*

Cytiſus ſpicatus, flore purpureo Cat. Georg. à Tur. *Cytiſus præcox, ſpicatus, rubello flore, caule rubro Bocc. Muſ. Part.* 2. 31. *Tab.* 19.

Cytiſus Africanus, argenteus, flore atro-purpureo Oldenl.

Cytiſus ſpinoſus H. L. Bat. *Acacia trifolia C. B. Pin.* 392. *Aſpalathus ſecunda trifolia, quæ Acacia ſecunda Matthioli, trifolia J. B.* 1. 375. *Acacia altera Dod. Pempt.* 753.

Cytiſus humilis, argenteus, anguſtifolius. *Trifolium argentatum, floribus luteis J. B.* 2. 359. *Lotus fruticoſus, incanus, ſiliquoſus C. B. Pin.* 332. *Lotus aſperior, fruticoſa. Lotus Narbonenſis, incana Lob. Icon.* 41.

Cytiſus glutinoſus, omnium minimus. *Trifoglio ſaſſatile, glutinoſo Zan. Hiſt.* 202.

Cytiſus argenteus Linifolius Inſularum Stœchadum. *Cytiſus Inſularum Stœchadum, foliis oblongis, anguſtis, ſubtus argenteis Schol. Bot.*

Cytiſus Monſpeſſulanus, Medicæ folio, ſiliquis densè congeſtis & villoſis.

Cytiſus Hiſpanicus, procerior, Anagyridis folio, floribus glomeratis.

Cytiſus Hiſpanicus, humilior, floribus glomeratis.

Cytiſus Luſitanicus, Medicæ folio, floribus in foliorum alis.

Cytiſus Luſitanicus, foliis minimis, argenteis, parvo flore albo.

Cytiſus Luſitanicus, foliis exiguis, magno flore, ſiliquis latis & tomentoſis.

Cytiſus Africanus, hirſutus, anguſtifolius Oldenl.

Cytiſus Americanus, ſpinoſus, floribus luteis, ad alas naſcentibus Plum.

Cytiſus Americanus, fruteſcens, ſericeus Plum.

Cytiſus differt à Geniſta foliis ternis, Ab Anonide verò ſiliquis planis Cytiſi ſpecies flore fructuque carentes foliis ternis, ſingulis pediculis inſidentibus dignoſci ſolent maximè ſi fruteſcant.

GENUS

GENUS III.

Cytoso-Genista.

CYTISO-GENISTA est plantæ genus, à Genista & Cytiso diversum, quòd foliis sit partim singularibus, partim ternis.

Cytiso-Genistæ species sunt

Cytiso-Genista scoparia, vulgaris, flore luteo. *Genista angulosa & scoparia C. B. Pin.* 395. *Genista angulosa, trifolia J. B.* 1. 388. *Genista Dod. Pempt.* 761. *Genêt commun.*

Cytiso-Genista scoparia, vulgaris, flore albo.

Cytiso-Genista Lusitanica, foliis Myrti, siliquis tomentosis.

Cytiso-Genista Lusitanica, magno flore.

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus flore papilionaceo, foliis per conjugationes costæ plerumque innascentibus.

GENUS I.

Pseudoacacia.

PSEUDOACACIA est plantæ genus, flore papilionaceo A, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, membranâ fimbriatâ D, obvolutum, quod deinde abit in siliquam E, planam, in duas partes dehiscentem F G, seminibusque fœtam H, reniformibus. His notis addenda sunt folia K L, veluti per conjugationes costæ M, affixa, cui summæ folium impar I, innascitur. *Tab.* 417.

Pseudoacaciæ species sunt

Pseudoacacia vulgaris. *Arbor siliquosa, Virginensis, spinosa, Lotus nostratibus dicta Park. Theat.* 1550.

Pseudoacacia Americana, latifolia, flore roseo Plum.

Pseudoacacia Americana, Fraxini folio, floribus violaceis Plum.

GENUS II.

Colutea. *Baguenaudier.*

COLUTEA est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in capsulam D, membranaceam, vesicæ adinstar inflatam, seminibusque fœtam E F, reniformibus G. *Tab.* 418.

Coluteæ species sunt

Colutea vesicaria C. B. Pin. 396. *J. B.* 1. 380. *Colutea Dod. Pempt.* 784.

Colutea vesicaria, versiculis rubentibus J. B. 1. 380. Descript.

Colutea Æthiopica, flore purpureo Breyn. Cent. 1. 70.

Colutea humilis, Syriaca, flore violaceo Breyn. Cent. 1. 72.
Colutea Veræ Crucis, veſicaria Prodr. Par. Bat.

GENUS III.
Emerus.

Tab. 418.

EMERUS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum B, quod deinde abit in ſiliquam D, tenuem, ſeminibus fœtam E, ferè cylindraceis F.

Emeri ſpecies ſunt

Emerus Cæſalp. 117. *Colutea Scorpioides ſive ſiliquoſa, major C. B. Pin.* 397. *Colutea Scorpioides, 1. elatior Cluſ. Hiſt.* 97.

Emerus minor. *Colutea ſiliquoſa, minor C. B. Pin.* 397. *Colutea Scorpioides, humilis J. B.* 1. 382. *Colutea Scorpioides, 1. humilior Cluſ. Hiſt.* 97.

Emerus Americanus, ſiliquâ incurvâ. *Colutea foliis Anil nominatum J. B.* 1. 384. *Iſatis Indica foliis Roriſmarini, Glaſto affinis C. B. Pin.* 1130. *Indigo.*

GENUS IV.
Coronilla.

Tab. 419.

CORONILLA eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, cujus piſtillum C, quod ſurgit ex calyce B, abit deinde in ſiliquam D, ex multis partibus quaſi articulatione conjunctis compoſitam, quarum ſingulæ G, ſemine turgeſcunt E, oblongo F.

Coronillæ ſpecies ſunt

Coronilla ſive Colutea minima Lob. Icon. 87. *Colutea parva ſpecies, Polygala Valentina Cluſii J. B.* 1. 383. *Polygala altera C. B. Pin.* 344.

Coronilla caule Geniſtæ fungoſo. *Colutea caule Geniſtæ fungoſo J. B.* 1. 383.

Coronilla maritima, glauco folio. *Colutea Scorpioides, maritima, glauco folio C. B. Pin.* 397. *Prodr.* 157.

Coronilla ſiliquis & ſeminibus craſſioribus. *Colutea Scorpioides, humilior, ſiliquis & ſeminibus craſſioribus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 122.

Coronilla argentea, Cretica. *Colutea Scorpioides, odorata P. Alp. Exot.* 17.

Coronilla minima. *Ferrum equinum Gallicum, ſiliquis in ſummitate C. B. Pin.* 349. *Polygalon Cortuſi J. B.* 2. 351. *Lotus enneaphyllos Dalechampii Lugd.* 410.

Coronilla herbacea, flore vario. *Securidaca dumetorum major, flore vario ſiliquis articulatis C. B. Pin.* 349. *Melilotus quinta Tragi J. B.* 2. 349.

Coronilla herbacea, flore vario, pleno D. Vaillant.

GENUS V.
Barba Jovis.

Tab. 419.

BARBA JOVIS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, cujus piſtillum C, quod ſurgit è calyce B, abit deinde in ſiliquam D, brevem & plerumque ovatam, ſemine fœtam E, ſubrotundo F.

Barbæ Jovis ſpecies ſunt

Barba Jovis pulchrè lucens J.B. 1. 385. *Jovis Barba Lugd.* 194.

Barba Jovis pumila, villoſa, flore globoſo, purpureo Breyn. Prodr. 2. *Aſtragalus villoſus, floribus globoſis C.B. Pin.* 351. *Aſtragalus Monſpeliano candidior & Onobrychis quorundam J.B.* 2. 337. *Aſtragalus purpureus Lugd.* 1347.

Barba Jovis Lagopoides, Cretica, frutеſcens, incana, flore ſpicato, purpureo, amplo Breyn. Prodr. 2. *Ebenus Cretica P. Alp. Exot.* 278.

Barba Jovis Hiſpanica, incana, flore luteo. *Cytiſus incanus, folio medio longiore C.B. Pin.* 390. *Cytiſus vj. Cluſ. Hiſt.* 96.

Barba Jovis Indiæ Orientalis, foliis conjugatis, ſubtus incanis.

Barba Jovis minor, Luſitanica, flore minimo, variegato. *Glaux ſupina, viminoſa, Luſitana V. Luſit.*

Barba Jovis differt à Dorycnio foliorum formâ.

APPENDIX.

Chamælea. *Camelée.*

CHAMÆLEA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, tripartito, ita ut quandoque ex tribus petalis B C, conſtante videatur: hujus autem piſtillum D, abit deinde in fructum E, tricoccum ſeu ex tribus oſſiculis F, compoſitum, tenui cute G H, obvolutis, ſubrotundis I, ſemine fœtis K, oblongo L. *Tab. 421.*

Chamæleæ ſpecies ſunt

Chamælea tricoccos C. B. Pin. 462. *J.B.* 1. 564. *Chamælea Dod. Pempt.* 363.

Chamælea tricoccos, Nebrodenſis, nigro-virenti folio Buxi, flore candido H. Cathol. Supp. 2.

Ageratum.

AGERATUM eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, perſonato, infernè tubulato B, ſupernè in duo veluti labia diviſo, quorum ſuperius A, bifidum, inferius verò tripartitum C D E: piſtillum autem G, quod ſurgit ex calyce F, abit deinde in fructum H, oblongum, membranaceum, in duo loculamenta diviſum, I, ſeminibuſque fœtum tenuiſſimis L, placentæ K, affixis. *Tab. 422.*

Agerati ſpecies ſunt

Ageratum ſerratum, Alpinum, glabrum, flore purpuraſcente. *Ageratum purpureum Lugd.* 1184. *Ageratum ſerratum, Alpinum C.B. Pin.* 221. *Ageratum purpureum Dalechampii J.B.* 3. 144.

Ageratum ſerratum, Alpinum, glabrum, flore albo. *Ageratum ſerratum, Alpinum, flore albo H. R. Par.*

Ageratum ſerratum, Pyrenaicum, villoſum, flore purpuraſcente. *Ageratum purpureum, villoſum Mor. H. R. Bleſ.*

Ageratum ſerratum, Pyrenaicum, villoſum, flore albo.

Ageratum Americanum, folio & facie Rapunculi Plum.

Cuſcuta. *Cuſcute.*

Tab. 422. CUSCUTA eſt plantæ genus, flore A B, monopetalo, veluti campaniformi, multifido, ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum E, poſticæ floris parti C, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F G H I, membranaceum, ſubrotundum, angulatum (poſticâ parte L, perforatâ incumbente capſulæ M, quæ fundum calycis D, occupat) ſeminibuſque fœtum N, tenuiſſimis.

Cuſcutæ ſpecies ſunt

Cuſcuta major C. B. Pin. 219. *Caſſuta ſive Cuſcuta J. B. 3. 266. Caſſitha Tabern. Icon. 901. Cuſcute de Veniſe.*

Cuſcuta minor. *Epithymum ſive Cuſcuta minor C. B. Pin. 219. Epithymum Tabern. Icon. 357. Epithim.*

Coris.

Tab. 423. CORIS eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, perſonato, poſteriùs tubulato, anteriùs veluti flabelliformi, ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, poſticæ floris parti B, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, ferè globoſum, in multas partes dehiſcentem F, ſeminibus fœtum G, ſubrotundis & in ipſo calyce C, reconditum.

Coris ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt

Coris cærulea, maritima C. B. Pin. 280. *Coris Monſpeſſulana, cærulea J. B. 3. 434. Deſcript. Coris quorundam, flore ex purpura cæruleo Cluſ. Hiſt. clxxiiij.*

Coris maritima, flore rubro C. B. Pin. 280. *Coris Monſpeſſulana, purpurea J. B. 3. 434. Coris quorundam, flore purpureo Hiſt. Cluſ. clxxiiij.*

Coris maritima, flore albo H. R. Monſp.

Clandeſtina. *Clandeſtine.*

Tab. 424. CLANDESTINA eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, perſonato, inferne tubulato, supernè in duo labia diviſo, quorum ſuperiùs B, fornicatum eſt, inferius verò C, tripartitum: ex calyce autem tubulato pariter D, crenatoque ſurgit piſtillum E, quod infimam floris partem perfodit, abitque deinde in fructum F, oblongum, unicapſularem G, in duas partes dehiſcentem, vi elaſticâ ſemina I, ſubrotunda propellentes.

Clandeſtinæ ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt

Clandeſtina flore ſubcæruleo. *Dentariæ affinis, altera, acaulos H. R. Par. Herbe cachée ou Clandeſtine de Leon Lugd. Gal. 960.*

Clandeſtina, flore albo Borel. Obſ. 30. Cent. 1.

Melocactus.

MELOCACTUS est plantæ genus, flore A, monopetalo, campaniformi, tubulato, multifido B, calyci C, insidente, qui deinde abit in fructum D, mollem, Olivæ æmulum, carnosum, semine fœtum E, exiguo F. Fructus autem ille in multis speciebus in capitulum quoddam elegans G, colligi solet. *Tab. 425.*

Melocacti species sunt

Melocactus Indiæ Occidentalis C. B. Pin. 384. *Echinomelocactus J. B. 3. 93. Melocarduus Tabern. Icon. 703. Melon épineux ou Tête à l'Anglois.*

Melocactus purpureus, striis in spiram intortis Plum.

Melocactus Americanus, repens, tetragonus, flore albo, fructu coccineo Plum.

Melocactus Americanus, repens, trigonus, flore albo, fructu violaceo Plum.

Melocactus Americanus, arborescens, tetragonus, flore exalbido Plum.

Melocactus Americanus, arborescens, folio striato, spinosissimo, fructu aureo tuberoso, flore albo Plum.

Melocactus Americanus, ex pluribus globulis Opuntiæ modo nascentibus conflatus, spinosissimus, flore & fructu roseo Plum.

Melocactus Americanus, minimus, lanuginosus, tuberosus Plum.

Melocactus Americanus, monoclonos flore albo, fructu atro-purpureo. *Cereus crassissimus fructu intus & extus rubro Sloane Cat. Plant. Jam. 196. Cereus Peruanus, spinosus, fructu rubro, Nucis magnitudine C. B. Pin. 458. Cereus Peruvianus Tabern. Icon. 705. Cierge épineux du Tertre. 132.*

Melocactus Americanus, tuberosus, purpureus, validissimis aculeis munitus Plum.

Melocactus Americanus, arborescens, trigonus, undulosus, aculeis validis munitus, flore albo, fructu subviridi Plum.

Melocactus Americanus, trigonus, brevibus aculeis munitus, flore albo, fructu coccineo Plum.

Melocactus Americanus, repens, pentagonus, flore albo, fructu rubro Plum.

Ananas.

ANANAS est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A, monopetalo, infundibuliformi, tripartito, tuberculis embryonis B, innascente. Is autem deinde abit in fructum carnosum C, turbinatum, succi plenum, seminibus fœtum D, exiguis E, veluti reniformibus, calyptrâ obvolutis F. *Tab. 426. 427. & 428.*

Ananas species sunt

Ananas aculeatus, fructu ovato, carne albida Plum. *Carduus Brasilianus, foliis Aloës C. B. Pin. 384. Ananas Acosta J. B. 3. 95. Nana fructu sive Yayama Lugd. 1481.*

Ananas aculeatus, fructu pyramidato, carne aurea Plum. *Ananas, Pain de sucre.*

Ananas non aculeatus, Pitta dictus Plum.

Tithymaloïdes.

TITHYMALOIDES est plantæ genus, flore monopetalo, calceolum quemdam referente, cujus pistillum abit in fructum Tithymali æmulum.

Tithymaloïdis species sunt

Tithymaloides frutescens, folio Myrti amplissimo. *Tithymalus Curassavicus, Myrtifolius, flore coccineo, mellifero Par. Bat.*

Tithymaloides frutescens, folio Anacampserotis Plum.

Tithymaloides frutescens, foliis Nerii Plum.

Amaranthoïdes.

Tab. 419. AMARANTHOIDES est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio flore flosculoso, in capitulum squamatum A, collecto: axi enim B, squamarum innascuntur bina folia C, imbricata D, chelarum Cancrorum æmula & flosculum E, complectentia, multifidum, calyce F, obvolutum, è cujus fundo surgit pistillum G, infimæ floris parti H, adinstar clavi infixum, calyptrâ K, obvolutum: hoc autem deinde abit in semen subrotundum I, plerumque aduncum.

Amaranthoïdis species sunt

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis argenteis, majoribus. *Amarantho affinis Indiæ Orientalis, floribus glomeratis, Ocymoidis folio Breyn. Cent.* 1. 109. *Icon.* 51.

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis argenteis, minoribus. *Amarantho affinis Brasiliana, glomeratis parvisque flosculis Breyn. Cent.* 1. 111. *Icon.* 52.

Amaranthoides marina, repens, Polygoni folio, capitulis argenteis Plum.

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis purpureis. *Amarantho affinis altera species sive flore purpureo Breyn. Cent.* 1. 110.

Smilax.

Tab. 421. SMILAX est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, cujus pistillum C, abit deinde in fructum mollem D, seu baccam subrotundam, semine fœtam E F, plerumque globoso G H, vel ovato.

Smilacis species sunt

Smilax aspera, fructu rubente C. B. Pin. 296. *Smilax aspera J. B.* 2. 115. *Smilax aspera, rutilo fructu Clus. Hist.* 112.

Smilax aspera, minus spinosa, fructu nigro C. B. Pin. 236. *Smilax aspera J. B.* 2. 16. *Smilax aspera, nigro fructu Clus. Hist.* 113.

Smilax aspera, seu spinosa, latifolia, retusa, folio peripheriâ leni H. Cathol.

Smilax unifolia, humillima. *Unifolium Dod. Pempt.* 205. *Lilium Convallium minus C. B. Pin.* 304. *Unifolium sive Ophris unifolia J. B.* 3. 534.

Smilax aspera, racemosa, Polygonati folio. *Polygonatum racemosum Corn.* 36.

Smilax spicata, Polygonati folio. *Polygonatum spicatum, fertile Corn.* 34.

Garidella.

GARIDELLA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, fornicatis, bifidisque in orbem positis constante: ex cujus calyce C, multifolio surgit pistillum D, quod deinde abit in capitulum quoddam E, ex multis capsulis F, oblongis, bivalvibus G, compositum, semine fœtis ut plurimùm subrotundo H. Tab. 430.

Garidellæ speciem unicam novi.

Garidella foliis tenuissime divisis. *Nigella Cretica, folio Fœniculi C. B. Pin.* 146. *Melanthium Peregrinum sive Creticum Pon. Bald. Ital.* 46. *Nigellastrum raris & Fœniculaceis foliis H. B. Monsp.*

Garidella dicitur à Clariss. D. *Garidel* in Academia Aquisextiensi Botanices professore doctissimo, qui rariorem hanc plantam in Agro Aquisextiensi invenit.

Tribuloides.

TRIBULOIDES est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C D, surgit pistillum quod deinde simul cum calyce abit in fructum F, subrotundum, aculeatum, unicapsularem G, semine fœtum Castaneæ æmulo H: fructus autem aculei aliud nihil sunt quàm folia calycis in aculeos versa. Tab. 431.

Tribuloidis speciem unicam novi.

Tribuloides vulgare, aquis innascens. *Tribulus aquaticus C. B. Pin.* 194. *J. B.* 3. 775. *Tribulus aquatilis Dod. Pempt.* 581. *Macre.*

Oxycoccus. *Canneberge.*

OXICOCCUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante; cujus calyx C, deinde abit in fructum D, seu baccam ferè globosam, in quatuor loculamenta E, divisam seminibusque fœtam F, subrotundis. Tab. 432.

Oxycocci species sunt

Oxycoccus sive Vaccinia palustris J. B. 1. 227. *Vitis Idæa palustris C. B. Pin.* 471. *Vaccinia palustria Dod. Pempt.* 770.

Oxycoccus latifolia. *Vitis Idæa palustris, foliis majoribus, acutis Mentz. Pug.*

Ricinoides.

RICINOIDES est plantæ genus, flore A, rosaceo, ex plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, calyci multifolio C, insidentibus sed sterili: Embryo enim D, in aliis plantæ partibus nascitur, calyce E, obvolutus, abitque deinde in fructum F, in tres capsulas G, fissilem, semine fœtas oblongo H. Tab. 433.

Ricinoidis species sunt

Ricinoides ex qua paratur *Tournesol* Gallorum. *Heliotropium tricoccum C. B. Pin.* 253. *Heliotropium parvum Dioscoridis, Heliotropium minus Clu-*

ſii ſive tricoccon Plinii Lob. Icon. 261.

Ricinoides arbor Americana, folio multifido. *Ricinus Americanus tenuiter diviſo folio Breyn. Cent.* 1. 116. *Avellana purgatrix C. B. Pin.* 418. *Avellana purgatrix novi orbis J. B.* 1. 322. *Medicinier* d'*Eſpagne.*

Ricinoides Americana, Goſſypii folio. *Ricinus Americanus, major, ſemine nigro C. B. Pin.* 432. *Ricinus major, Americanus, Curcas dictus & Faba purgatrix Indiæ Occiduæ J. B.* 3. 643. *Pignon d'Inde.*

Ricinoides Americana, Staphiſagriæ folio. *Ricinus Americanus, folio Staphiſagriæ C. B. Pin.* 432.

Ricinoides Americana, foliis Populi hirſutis Plum.

Ricinoides Americana, Caſtaneæ folio Plum.

Ricinoides Americana, fruteſcens, Altheæ folio Plum.

Ricinoides Americana, Verbaſci folio Plum.

Ricinoides Americana, Æleagni folio Plum.

Ricinoides Americana arbor, folio Citri, argenteo polline conſperſo Plum.

Hermania.

Tab. 431. HERMANIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, tubulatis & corniculatis, in orbem poſitis conſtante, è cujus calyce C, monophyllo & veſicario ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, ſubrotundum, quinquefariam apice dehiſcentem F, in quinque loculamenta diviſum G, ſeminibuſque fœtum H, exiguis.

Hermaniæ ſpeciem unicam novi.

Hermania fruteſcens, foliis oblongis, ſerratis.

A præſtantiſſimo viro Paulo Hermanno à quo plantam acceperam, nomen impoſui.

Echinophora.

Tab. 423. ECHINOPHORA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, in capitulum B, umbellatum naſcente & calyci C, communi inſidente, qui deinde abit in fructum D, unicapſularem E, ſemine fœtum oblongo F.

Echinophoræ ſpecies ſunt

Echinophora maritima, ſpinoſa. *Crithmum maritimum, ſpinoſum C. B. Pin.* 288. *Paſtinaca marina Lob. Icon.* 710.

Echinophora Paſtinacæ folio. *Paſtinaca ſylveſtris, anguſtifolia, fructu echinato C. B. Pin.* 451. *Paſtinaca echinophora, Apula Col. Part.* 1. 101.

Niſſolia.

NISSOLIA eſt plantæ genus à Lathyro diverſum foliis ſingularibus & caule claviculis carente.

Niſſoliæ ſpeciem unicam novi.

Niſſolia vulgaris. *Lathyrus ſylveſtris, minor C. B. Pin.* 344. *Catanance leguminoſa quorundam J. B.* 2. 309. *Lathyrus anguſtifolius, erectus,*

folio

folio singulari sine capreolis D. Nissole H. L. Monsp.
A Clarissimo D. Nissole D. M. Monspeliensi rerum naturalium studiosissimo nomen habet.

Aphyllanthes.

APHYLLANTHES est plantæ genus, flore A, liliaceo ex senis scilicet petalis B, constante, è fundo calycis C, squamosi & veluti tubulati emergentibus: pistillum autem D, surgit ex eodem calyce, abitque deinde in fructum E, trigonum, turbinatum, trifariam dehiscentem F, in tria loculamenta G, divisum seminibusque fœtum subrotundis H. Tab. 439.

Aphyllanthis speciem unicam novi.

Aphyllanthes Monspeliensium Adv. 190. *Caryophyllus cæruleus Monspeliensium C. B. Pin.* 209.

Hæmanthus.

HÆMANTHUS est plantæ genus, flore liliaceo A, monopetalo, in sex lacinias diviso, cujus calyx B, abit deinde in capsulam C, ferè globosam, in tria loculamenta D, divisam, seminibusque fœtam oblongis E. His notis addendum est flores Hæmanthi in capitulum F, nasci sex foliolis compositum. Tab. 438.

Hæmanthi speciem unicam novi.

Hæmanthus Africanus H. L. Bat. *Tulipa Capensis sive Promontorii Bonæ Spei Stap.* 334. *Narcissus Indicus puniceus, gemino latiori folio Ferr. Flor.* 137.

Sarracena.

SARRACENA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, calyci C, multifolio insidentibus, ex cujus meditullio surgit pistillum D, clypeo quodam membranaceo E, instructum, quod deinde abit in fructum F, subrotundum, in quinque loculamenta G, ut plurimùm divisum, seminibusque fœtum H, oblongis. Tab. 476.

Sarracenæ speciem unicam novi.

Sarracena Canadensis, foliis cavis & auritis. *Limonium peregrinum, foliis formâ floris Aristolochiæ C. B. Pin.* 192. *Limonio congener. Clus. Hist.*

Sarracenam appellavi à Clarissimo D. *Sarrazin*, Medicinæ Doctore, Anatomico & Botanico Regio insigni, qui eximiam hanc plantam, pro summa qua me complectitur benevolentia è Canada misit.

Ahouai.

AHOUAI est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A, monopetalo, infundibuliformi, multifido, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, infimæ floris parti D, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, carnosum, quodammodo Pyriformem, ossiculo fœtum F, ferè trigono G, nucleum condente H. Tab. 434.

Ahouai ſpecies ſunt

Ahouai Thev. Franc. Antarct. 66. *Arbor America, foliis Pomi, fructu triangulo C. B. Pin.* 434. *Ahouai fructus venenatus J. B.* 1. 337.

Acajou.

Tab. 435.

ACAJOU eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A, monopetalo, veluti infundibuliformi & multifido, è cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, capillamentis D, ſtipatum, poſticæ floris parti E, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F, turbinatum, mollem, cui adnaſcitur capſula reniformis G, ſemine fœta H, ejuſdem formæ I.

Acajou ſpeciem unicam novi.

Acajou Thev. Franc. Antarct. 120. *Anacardii alia ſpecies C. B. Pin.* 512. *Cajous J. B.* 1. 336.

Genipa.

Tab. 436. & 437.

GENIPA eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A, monopetalo, campaniformi, patente, è cujus calyce B, ſurgit piſtillum C, poſticæ floris parti D, adinſtar, clavi infixum : calyx autem deinde abit in fructum E, plerumque ovatum, carnoſum, in duo veluti loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm planis G.

Genipæ ſpeciem unicam novi.

Genipa fructu ovato Plum. *An una ex ſpeciebus Genipat Thev. Franc. Antarct.* 19.

Manihot. *Caſſave.*

Tab. 438.

MANIHOT eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A, monopetalo, campaniformi, plerumque patente, multifido, cujus piſtillum B, abit deinde in fructum C, ſubrotundum, tribus capſulis fœtum D, ſimul junctis E, oblongis, quæ ſingulæ F, nucleum condunt oblongum G.

Manihot ſpecies ſunt

Manihot Theveti, Juca & Caſſavi J. B. 2. 794. *Ricinus minor, Viticis obtuſo folio, caule verrucoſo, flore pentapetalo, albido, ex cujus radice tuberoſa ſucco venenato turgida, Americani panem conficiunt Sloane Cat. Plant. Jam* 41. *Manihot Indorum ſive Yuca foliis Cannabinis C. B. Pin.* 90. *Pluk. Phytog. Tab. ccv. fig.* 1.

Manihot Americana, ſpinoſiſſima, folio Vitigineo Plum. *Ricinus Americanus, urens Hort. Amſtel. in fol. fig.* 10.

Manihot Americana, Ulmi folio ampliore Plum.

Manihot Americana, Ulmi folio anguſtiore Plum.

Manihot Americana, ſcandens, Betonicæ folio Plum.

Manihot Americana, minima, Camædryfolia Plum.

Plumeria. *Frangipanier.*

PLUMERIA est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, multifido, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, infimæ floris parti D, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, siliquosum, plerumque geminum F G, per longitudinem dehiscentem H, seminibusque fœtum oblongis I, foliatis K, squamatim positis, placentæ L, affixis. *Tab.* 439.

Plumeriæ species sunt

Plumeria flore roseo, odoratissimo. *Frangipanier à fleur rouge.*

Plumeria flore niveo, foliis longis, angustis & acuminatis. *Frangipanier à fleur blanche.*

Plumeria flore niveo, foliis brevioribus & obtusis.

Plumeria, ab inventore Clariss. Plumerio, Botanico Regio, qui tot tantisque plantis Botanicam locupletavit.

Papaya. *Papaie.*

PAPAYA est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore gemino, alio scilicet tubulato A, & stelliformi, sed sterili: alio vero rosaceo B, ex plurimis petalis C, constante, ex cujus calyce D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, veluti Meloniformem, carnosum, seminibus fœtum G, plerumque striatis H, calyptrâ obvolutis I. *Tab.* 441.

Papayæ species sunt

Papaya fructu Melopeponis effigie Plum. *Arbor Platani folio, fructu Peponis magnitudine eduli C. B. Pin.* 431. *Mamœra Lusitanorum Clus. Cur. post. in fol.* 41.

Papaya fructu maximo, Peponis effigie.

Papaya fructu oblongo, Melonis effigie.

Sapindus.

SAPINDUS est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A, rosaceo, ex quatuor plerumque petalis B, constante: ex cujus calyce C, quadrifolio surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, sphæricum, nuculâ fœtum F, sphæricâ pariter G, nucleum condente H, ejusdem formæ I. *Tab.* 440.

Sapindi speciem unicam novi.

Sapindus foliis costæ alatæ innascentibus. *Nuculæ Saponariæ, non edules C.B. Pin.* 511. *Saponariæ sphærulæ arboris Filicifoliæ J. B.* 1. 312. *Prunifera racemosa, folio alato, costâ mediâ membranulis utrinque extantibus donatâ, fructu saponario Sloane Cat. Jam.* 184. *Prunifera seu Nuciprunifera fructu saponario, orbiculato, monococco, nigro, Americana Pluk. Tab. ccxvij. fig.* 7. *Arbre qui porte des Savonettes, Du Tertre.* 165.

Sapindus, quasi Sapo Indus, propter fructus corticem qui Saponis usum præbet.

Begonia.

Tab. 442. BEGONIA est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore gemino, alio scilicet sterili A, ex quatuor petalis amplioribus B, & angustioribus C, composito: alio verò rosaceo D, ex plurimis petalis E, in orbem positis constante & calyci foliato F, insidentibus: is autem deinde abit in fructum G, trigonum, alatum H, in tria loculamenta I, divisum, seminibusque fœtum exiguis L.

Begoniæ species sunt

Begonia purpurea, maxima, folio aurito Plum.
Begonia roseo flore, folio aurito, minor & glabra Plum.
Begonia roseo flore, folio aurito, minor & hirsuta Plum.
Begonia roseo flore, foliis acutioribus, auritis & latiùs crenatis Plum.
Begonia roseo flore, folio orbiculari Plum.
Begonia nivea, maxima, folio aurito Plum.

Begoniam appellavit Clariss. Plumerius tanquam perenne observantiæ suæ monumentum erga Illustriss. virum DD. *Bégon*, Regi ab intimis consiliis & Rei nauticæ Præfectum in orâ Santonum.

Guaiava. *Gaiave.*

Tab. 443. GUAIAVA est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio flore rosaceo A, ex plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, cujus calyx C, infundibuliformis abit deinde in fructum D, ferè ovatum, coronatum E, mollem, in cujus carne F, multa semina exigua nidulantur.

Guaiavæ speciem unicam novi.

Guaiava Clus. Hist. App. 1. *Guyabo Pomifera, Indica C. B. Pin.* 437.

Cacao.

Tab. 444. CACAO est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, constante, ex cujus calyce C, multifolio surgit pistillum D, tubi cujusdam E, multiscissi laciniis cinctum, quod deinde abit in fructum F, Cucumiformem, striatum, seminibus fœtum G, in quinque ut plurimùm acervulos collectum, oblongos H, in multas veluti Amygdalas I, fissiles.

Cacao speciem unicam novi.

Cacao Clus. Exot. 55. *Amygdalis similis Guatimalensis C. B. Pin.* 442.

Tamarindus. *Tamarin.*

Tab. 445. TAMARINDUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem dispositis constante: ex cujus calyce C, multifido surgit pistillum D, quod deinde abit in siliquam E, compressam, aliam F, condentem, semine fœtam G, plano H, ut plurimùm angulato: intervallum autem quod inter duas siliquas occurrit, pulpâ turget plerumque nigrâ & acidâ.

Tamarindi speciem unicam novi.

Tamarindus Raii Hist. 1748. *Tamarindi J. B.* 1. 422. *Siliqua Arabica,*

ea, quæ Tamarindus C. B. Pin. 403. Tamarindus Derelside appellata P. Alp.

Tamariscus. *Tamaris.*

TAMARISCUS est plantæ genus, flore rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante, ex cujus calyce surgit pistillum quod deinde abit in capsulam Salicis fructus æmulam, oblongam nempe, membranaceam, in duas partes dehiscentem, seminibusque fœtam pappo instructis.

Tamarici species sunt

Tamariscus Germanica Lob. Icon. 218. *Tamarix fruticosa, folio crassiore sive Germanica C. B. Pin. 485. Tamarix Germanica sive minor, fruticosa J. B. 1. 351.*

Tamariscus Narbonensis Lob. Icon. 218. *Tamarix altera folio tenuiore sive Gallica C. B. Pin. 485. Tamarix major sive arborea, Narbonensis J. B. 1. 351.*

Molle.

MOLLE est plantæ genus, flore rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante, cujus pistillum abit in fructum Piperis grani æmulum.

Molles speciem unicam novi.

Molle Clus. in Monard. 312. *Lentiscus Peruana C. B. Pin. 399.*

Caryophyllus aromaticus.

CARYOPHYLLUS AROMATICUS est plantæ genus flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, calyci C, insidentibus: Is autem deinde abit in fructum D, ovatum, umbilicatum E, unicapsularem F, semine fœtum oblongo G. *Tab. 432.*

Caryophylli Aromatici speciem unicam novi.

Caryophyllus Aromaticus, fructu oblongo C. B. Pin. 410. *Carophylli Cam. Epit 349.*

Corallodendron.

CORALLODENDRON est plantæ genus, flore papilionaceo A, vexillo longissimo, ensiformi B, alis C, & carinâ, brevissimis; ex floris autem calyce E, surgit pistillum F, teres, membranâ fimbriata G, obvolutum, quod deinde abit in siliquam H, veluti nodosam, bivalvem I K, seminibus fœtam quasi reniformibus L. *Tab. 446.*

Corallodendri species sunt

Corallodendron triphyllum, Americanum, spinosum, flore ruberrimo. *Siliqua sylvestris, spinosa, arbor Indica C. B. Pin. 402. Coral arbor Clus. App. 1. Coral arbor siliquosa J. B. 1. 426. Arbuscula Corallii Ferr. flor. 381.*

Corallodendron triphyllum, Americanum, minus, spinis & seminibus nigricantibus. *Coral arbor, siliquosa, minor, spinis & seminibus nigricantibus H. L. Bat.*

Corallodendron Americanum, Fraxini foliis Plum.

Corallodendron Americanum, folio ſingulari, oblongo, ſiliquâ planâ Plum.

Corallodendron Americanum, foliis Pſeudoacaciæ ſubtus tomentoſis, flore luteo Plum.

Corallodendron, à vocibus Græcis Κοράλλιον *Corallum*, & Δένδρον *Arbor*, quaſi dicas arborem Coralli æmulam, propter floris colorem.

Ficus. *Figuier.*

Tab. 420.
a Hiſt. 184.

FICUS eſt plantæ genus floribus, auctore a Valerio Cordo, in ipſius fructus A B C, cavitate naſcentibus, capillamentis ſcilicet tenuibus ex involucro quodam D F, prodeuntibus, quod ſemen complectitur E G, ut plurimùm ſubrotundum. Fructus autem plerumque turbinatus eſt, vel globoſus, quandoque ovatus, ſeſſilis, carnoſus & mollis.

Ficus ſpecies ſunt

Ficus ſativa, fructu præcoci, pallidè virenti, intus roſeo. *Ficus veris primula, bifera, oblongo-rotundo, compreſſo, volemo fructu decumano, coſtato, craſſoque cortice viridi, pallido, intus roſeo H. Cathol. Figue fleur griſe.*

Ficus ſativa, fructu præcoci, ſubrotundo, albido, ſtriato intus roſeo. *Ficus bipara, oblongo, ſubrotundo fructu, ſatis magno, coſtulato, candidè pallescente, ſtriato cortice, intus roſeo, veris præcoquis ſapore præferendo H. Cathol. Figue Cordeliere ou Servantine.*

Ficus ſativa, fructu oblongo, albo, mellifluo. *Ficus Uttata vulgo dicta, ſuavi fructu albo, ſciſſurato, oblongo, medio, delicatis micis albis conſtante H. Cathol. La groſſe blanche longue.*

Ficus ſativa fructu globoſo, albo, mellifluo. *La groſſe blanche ronde.*

Ficus ſativa, fructu præcoci, albido, fugaci. *Ficus æſtatis prodroma, fructu albido, medio, ſuperiùs preſſo, fugaci H. Cathol. Petite figue blanche ou précoce.*

Ficus ſativa, fructu parvo, ſerotino, albido, intus roſeo, mellifluo, cute lacerâ *Figue de Marſeille.*

Ficus ſativa, fructu globoſo, albido, omnium minimo. *Ficus Liparenſis cognomento, fructu Pilæformi, ſeſſilis, omnium minimo, albo, melicompote H. Cathol.*

Ficus ſativa, fructu viridi, longo pediculo inſidente. *Figue verte.*

Ficus ſativa, fructu flaveſcente, intus ſuaverubente. *La groſſe jaune.*

Ficus ſativa, fructu intus & extus flaveſcente. *Figue Medot.*

Ficus ſativa, fructu parvo, fuſco, intus rubente. *Melette ou Coucourelle.*

Ficus ſativa, fructu majori, violaceo, oblongo, cute lacerâ. *Ficus nitidè purpureo, cæſio fructu majori ſeu magnitudine & formâ Melongenis propinquo ſcarificato cortice H. Cathol. Groſſe violette longue.*

Ficus ſativa, fructu minori, violaceo, oblongo, cute lacerâ. *Ficus nitidè purpureo, cæſio fructu, Melongeniformi, duplo minori, intus rubro, granis extuberante, tunicâ lacerâ H. Cathol. Figue violette.*

Ficus ſativa, fructu violaceo, longo intus rubente. *Ficus longo fructu me-*

dio nigro-rubente, cortice duro, intus rubro non contemnendi saporis H. Cathol. Figue Angelique.

Ficus sativa, fructu atro rubente, polline cæsio asperso. *Ficus sphærico plano fructu majori, cortice admodum crasso, Lactuco, Bresilici seu moschati coloris, veluti polline asperso albo, punctato, carne granatâ, rubrâ H. Cathol. Grosse Bourjassote.*

Ficus sativa, fructu globoso, atro-rubente, intus purpureo, cute firmâ. *Ficus rotundo depresso fructu purpureo, tarde maturascente, corticato, granuloso, lacte turgente, interiùs rubro, dulci acerbescente H. Cathol. Petite Bourjassote.*

Ficus sativa, fructu longo, majori, nigro, intus albo, serotino. *Ficus fructu longo majori, nigro, sponte dehiscente, tardissimæ maturationis, interiùs albo siccis [illegible]ssisque micis seu vermiculis H. Cathol. La noire blanche.*

Ficus sativa, fructu longo, majori, nigro, intus purpurascente. *Figue noire.*

Ficus humilis C. B. Pin. 457. *Chamæficus J. B. 1. 120. Ficus pumila Dod. Pempt. 812. Figuier nain.*

Ficus sylvestris Dioscoridi C. B. Pin. 457. *Caprificus Plinii J. B. Descript.*

Ficus sylvestris, fructu minori rotundo, albido. *Ficus sylvestris minori, albo, pallido, rotundo, fructu immiti, intus rufo, granoso H. Cathol.*

Ficus sylvestris, fructu minori, oblongo, atro-cæruleo. *Ficus sylvestris minori oblongo fuscè cæruleo fructu, minùs acerbo, interiùs rubro, granuloso H. Cathol.*

Ficus Lusitanica, sylvestris, Mori folio.

Ficus Indica, foliis Mali Cotonei similibus, fructu Ficubus simili, in Goa C. B. Pin. 457. *Ficus Indica Clus. 2. Hanc Clariss. Plumerius mihi affirmavit veram esse Ficus speciem perinde ac sequentes.*

Ficus Americana, Castaneæ folio, fructu globoso, maculato Plum.

Ficus Americana, maxima, folio Citri subrotundo, fructu umbilicato Plum.

Ficus Americana, folio Citri acutiore, fructu viridi Plum.

Ficus Americana, folio Citri obtuso, fructu sanguineo Plum.

Ficus Americana, foliis Lauri, fructu maximo Plum.

Ficus Americana, Dactyloides, folio subtus argenteo Plum.

Ephedra.

EPHEDRÆ species sunt

Ephedra sive Anabasis Bellon. *Polygonum maritimum, scandens C. B. Pin. 15.*

Ephedra maritima, major. *Polygonum bacciferum maritimum majus, sive Uva maritima, major C. B. Pin. 15. Tragus sive Uva marina major J. B. 1. 406.*

Ephedra maritima, minor. *Polygonum bacciferum maritimum, minus C. B. Bin. 15. Tragus sive Uva marina J. B. 1. 406. Polygonum marinum, ij. Tabern. Icon. 836.*

Ephedra Hispanica, arborescens, tenuissimis & densissimis foliis.

Casia.

CASIÆ species sunt

Casia Poëtica Monspeliensium, an Theophrasti Lob. Icon. 433. *Osyris frutescens, baccifera C. B. Pin.* 312.

Casia Hispanica procerior Myrti folio.

Linagrostis.

LINAGROSTIS species seu potiùs varietates sunt

Linagostris panicula ampliore. *Linagostris Tabern. Hist.* 559. *Gramen tomentarium. Linum pratense Tabern. Icon.* 230. *Gnaphalium Tragi sive Juncus Bombycinus J. B.* 2. 514.

Linagrostis paniculâ minore.

EXPLICATIO

EXPLICATIO
QUARUNDAM VOCUM,
quibus Rei Herbariæ Scriptores uti solent.

ACAULIS & ACAULOS, sine caule. Planta caule carere dicitur, cujus flos humi sedet. *Carlina Acaulos, magno flore C. B. Pin.* id est Carlina flore sessili.

ACINUS & ACINI sumuntur pro granis illis densè nascentibus, ex quibus fructus Sambuci, Ligustri, & aliarum id genus plantarum componitur. Inter Acinos, inquit Ruellius, enumerantur grana Uvæ, Hederæ, Sambuci, Ebuli, Mali Punicæ; addunt etiam Morum, & quidquid his est simile. Usurpantur etiam Acini pro ipso semine intus latente, ideoque sæpe præscribuntur à Medicis uvæ èxacinatæ, hoc est purgatæ ab acinis seu seminibus illis quæ γίγαρτον dicuntur. *De Nat. Stirp.*

ADNATA seu ADNASCENTIA, *Cayeux :* nova germinatione sub terra prodeunt adnata in Lilio, Narcisso, Hyacintho, quæ deinde in veras radices extuberant.

ALA sumitur, 1. pro cavo illo anfractu seu sinu inter caulem & folium vel ramum posito, unde nova proles A egredi solet. Sic, inquit Ruellius, alarum cava sinusque idem sibi velle fatebitur, qui bonos auctores evolverit. Cum igitur flos è foliorum alis nasci dicitur, intelligendus est prodire ex illo sinu seu angulo qui constituitur à caule & foliis coeuntibus: similitudine ducta ab alis seu axillis humanis, quæ sumuntur pro angulo illo qui occurrit inter truncum & brachium; quare Plantarum alæ dicuntur Gallicè, *Les aisselles des plantes*. 2. Alæ dicuntur etiam [a] petala florum papilionaceorum inter vexillum & carinam posita, Gallis *Les aîles des fleurs léguminneuses*. 3. Habentur pro extremis tenuibus ac membranaceis seminum quorundam partibus, ut in Bignonia, Plumeria, Aceris fructu, Gallicè *Semences aîlées*. 4. Usurpantur interdum pro membranis illis foliaceis, quæ secundùm caulium longitudinem excurrunt, unde caulis alatus dicitur [b] A, B, C, D, E, *Tige aîlée*. *Tab. 468.* [a] *Pag. 74.* [b] *Tab. 475.*

ALBURNUM, *Aubier*. Adeps arborum à nonnullis existimatum, dicitur pars illa trunci, quæ corticem inter & materiem occurrit, seu materies tenerior post aliquot annos induranda: nam quotannis ferme superficies alburni materiei jam induratæ adhærescens revera induratur ipsa, superficie alterâ quæ cortici subest sese dilatante in alburnum novum. Unde circuli illi concentrici truncorum arborum aliud nihil sunt quàm alburni pars spatio aliquot annorum indurata. Quapropter in arborum truncis quatuor spectanda

ſunt; 1°. Cortex omnibus notus; 2°. liber ſeu cortex interior in aliquibus arboribus ab alburno ſeparabilis & in prætenues philyras acu ſeparandus, quæ Papyrus antiquorum; 3°. alburnum ipſum; 4°. materies ſeu lignum.

AMENTACEUS FLOS. *Chaton.* pag. 580.

APICES, *Sommets.* pag. 69. 70.

ARBOR, eſt plantæ genus perenne, excelſum, ſimplici trunco ſeu caudice craſſo, duro, brachiatoque donatum. Arborem ſolemus appellare, ut ait, Ruellius, quidquid ab radice ſtatim ſimplici caudice, brachiatum ramis, circuloſum, diſſolutuque contumax aſſurgit; quemadmodum Quercus, Tilia, Ulmus.

ARISTA, cùm de Cerealibus agitur, dicitur acus illa tenuis, eminens è glumâ ſive folliculo grani. *La barbe du blé.*

ARTICULATIO eſt connexio partium, quæ articulis ſeu geniculis conſtant; quales ſunt plurimarum plantarum ſiliquæ, Ornithopodii ſcilicet, Coronillæ, Securidacæ, quæ ſolubili nexu committuntur. Unde partes illæ *articuloſæ* appellantur, & *articulatim* ſeu *geniculatim* connecti dicuntur. Quæ verò partes plantarum eandem formam præ ſe ferunt, *articuloſæ* etiam appellantur, quamvis articulis careant. Sic Polygonati radix *articuloſa* dicitur ſeu *geniculata. Internodium*, ut ait Ruellius, dici conſuevit ſpatium, quod inter artus vel genicula medium intercedit.

ASPARAGUS. Prima olerum germina priuſquam in folia explicentur, recentiſſimique Turiones qui edendo ſunt, *Aſparagi* nuncupantur, ait Ruellius.

AXIS propriè dicitur pars illa teres, circa quam rota vertitur: unde tranſlatione factâ in nonnullis fructibus & nucamentis, pars illa teres in centro poſita, circa quam aliæ partes diſponuntur, *Axis*, vel *columen* dici poteſt: Gallis *Ame*, *Noyau*, ou *Poinçon*.

BACCA, *Baye.* Inter acinos & baccas, inquit Ruellius, hoc intereſſe putant, quòd acini inter fœtus minutiores herbarum, fruticum, arborumve denſiùs enaſcantur; bacca verò diſperſiùs & rariùs. Inter baccas enumerantur partus Lauri, Oliva, Corna, Myrti fructus, &c.

BALAUSTIUM, flos Mali Punicæ.

BARBULA, pag. 74.

BIVALVIS, *à deux batans.* Siliqua *bivalvis* dicitur, quæ ſecundùm longitudinem dehiſcit, tanquam janua quæ in duas partes aperitur.

BOTANICE, Res Herbaria, à voce Græca βοτάνη *Herba*: βοτάνη autem à βοτὸς *eſca*, quod à βόω paſco: multa enim animalia paſcuntur herbis. *La Botanique*, ou *la Science des Plantes.*

BRACHIA, in arboribus ſunt rami craſſiores, in quos truncus dividitur, ſimilitudine ductâ à brachiis humanis. Sic Virgilius, *Æneid. 6.*

In medio ramos, annoſaque brachia pandit
Ulmus opaca, ingens.

BULBUS, *Bulbe*, *Ognon.* Radices rotundæ ſuis membranis tunicatæ, *Bulbi* nominantur. Vide *Radix.*

CALYPTRA, *Coiffe.* Involucrum tenue quorundam ſeminum Granadillæ v. g. Oxydis, &c.

CALYX, pag. 71.

CAPILLAMENTUM, pag. 70.

CAPITULUM, CAPUT. Id quod sursum deorsumve, ut ait Ruellius, in globum extuberat, aut in orbem glomeratur, *Caput* dici consuevit. Si magnitudine cesserit *Capitulum:* à quo multa herbarum capitulata visuntur fastigia. Radices nonnullæ ut Porri & Ceparum extuberant in capitula, unde & *capitatum* Porrum sibi nomen usurpavit. Sic radix quæ tubere globoso concrevit, sibi *capitis* appellationem arrogavit.

CAPSULA, *Loge, Capsule.* Usurpatur pro theca seminum, sive illa crassa vel tenuis sit, sive mollis aut dura. Fructus unicapsularis, bicapsularis, tricapsularis, multicapsularis; hoc est in duas, tres, aut multas capsulas divisus.

CARACTER plantarum, est nota illa propria, quâ genera plantarum inter se distinguuntur.

CARINA, quod in angulum plerumque acutum excavatur, carinæ navis in modum; unde petalum inferius floris Papilionacei [a] *Carina*, & folia Asphodeli [b] *Carinata*, dicuntur.

a pag. 74.
b Tab. 449. fig. 10. & 11.

CAUDEX & CAULIS. *Caudex* vocatur arborum truncus, *Le tronc.* *Caulis* verò herbarum virga illa à radice emergens, quæ foliis, floribusque donari solet; *La tige.* Hoc inter caulem & caudicem interest, inquit Ruellius, ut caulis ad herbas, caudex ad frutices & arbores duntaxat pertineat. Caulis alatus: vide *Ala.*

CIRRUS. Capillamenta, ex Ruellio, si contorta crispentur, Cirri mutuantur appellationem. Radices *cirratæ* dicuntur, quæ veluti crinibus quibusdam comantur.

CLASSIS plantarum, pag. 51.

CLAVICULUS, CLAVICULA, CAPREOLUS: *mains, Vrilles.* [c] Capillamenta illa intorta, ut cincinnus, *Claviculi, Claviculæ*, vel *Capreoli* appellantur. Multæ plantæ leguminosæ eorum adminiculo plantas vicinas cæteraque apprehendunt. Vitis, ut ait Cicero, claviculis suis, quasi manibus, quidquid est nacta, complectitur.

c Tab. 466.
De Senect.

COMA, ex Ruellio, quidquid hilari venustate crinium modo, summa ramorum vel cauliculorum exornat, ut frondes cum foliatum est cacumen. Sæpe & Corymbi & flores suâ venere comant.

CONUS est turbo inversus, ut ait Ruellius, id est corpus ex orbiculatâ basi in acumen sensim desinens, pyramidis adinstar. Fructus Pinûs, *coniformis* sive *conus dicitur.* Tubus coni trunci æmulus: Vide *Murucuia.*

CORDIFORMIS, quod cordis, quale pingi solet, effigiem repræsentat.

CORONA, pag. 74.

CORYMBUS, propriè convenit Hederæ fructui, cujus acini in capitulum quoddam colliguntur. Racemis, inquit Plinius de fructu Hederæ loquens, in orbem circumactis, qui vocantur *Corymbi.* Utuntur tamen Rei Herbariæ Scriptores *Corymbi* voce ad describendam formam orbicularem fructuum & florum Elychrysi, Cepes, Allii & similium.

Lib. 16 cap 34.

CRENÆ, *Crenelures*; sunt quædam, inquit Ruellius, in extremis oris incisuræ, à quibus crenata herbarum folia declarantur, sicuti quæ per ambitum secta & serræ modo denticulata doctis apposite serrata traduntur. Incisuræ crenatæ obtusiores sunt serratis. Vide *Tab.* 450. *fig.* 13.

CUBITUS, *Coudée*. Quantum ab externa cubiti flexura usque ad summum medium digitum patet: Caulis cubitalis, bicubitalis, tres cubitos altus; ad proceritatem quatuor cubitorum assurgens, semicubitalis, sesquicubitalis.

CULMUS, *La tige des especes de Blé & de Chien-dent*. Caulis Cerealium seu Calamus appellatur: unde *plantæ Culmiferæ*.

CYLINDRUS, *Cylindre*. Corpus teres & volubile columnæ æmulum. Fructus Cylindraceus, qui Cylindri formam refert.

Tom. I. 76. & 82.

CYTINUS. Pro flore Mali Punicæ sativæ vulgò, à Joanne Bauhino tamen pro calice ejusdem floris usurpatur: unde calyx cytiniformis plantarum flore labiato à similitudine Cytini.

DENTICULATUS, *Dentelé*. Quod dentium vel serræ in modum incisum est: incisuræ denticulatæ acutiores sunt crenatis.

DIGITUS. Vide *Uncia*.

DIGITATUS. Quod incisuras habet velut manus humana. Ricini folium digitatum est: folia digitatim disposita, Quinquefolii scilicet, Cannabis, Viticis. *Feuilles en main ouverte, ou en éventail ouvert*. *Tab.* 454. *fig.* 22. & *Tab.* 457. *fig.* 25. & 26.

DISCUS, *Disque*. pag. 74.

DISSEPIMENTUM, *Cloison*. Septum intermedium, quo fructus cavitas in loculamenta dividitur.

DODRANS, *Empan*. Vide *Spithame*. Planta dodrantalis, seu dodrantem alta.

ECHINUS est, inquit Ruellius, quidquid numerosa congerie aculeorum stipatur, sive tegmen, sive caput, sive cacumen: sic dictus, quod globoso spinarum agmine maris Erinaceum mentiatur, ut fructus Castaneæ.

EMARGINATUS, *Echancré*. Incisus propemodum cordis formâ, seu cujus margo introrsum excavatur.[a] Morisono Acetosæ species quædam appellatur. *Acetosa rotundifolia, repens, Eboracensis, folio in medio deliquium patiente*, hoc est folio emarginato vel cordiformi.

[a] *Hist. Oxon. Part. 2.* 583.

EMBRYO, tenerrimus plantæ fœtus, cujus partes evolvi gestiunt.

FACIES PLANTÆ EXTERIOR, *Le port d'une plante*. Totius plantæ habitus, quo formam alterius plantæ apprimè refert. Sic *Trifolium pratense, purpureum C. B. facie externa* ad cæteras Trifolii species omnino videtur accedere, etiamsi flore sit diverso. Nymphoides toto habitu Nymphææ speciem se declarat, exceptis floribus & fructu.

FIMBRIA, *frange*. Plantarum partes *fimbriatæ* dicuntur, quæ in tenues & oblongas partes secantur. Petala florum Nymphoidis fimbriata sunt. Flos Granadillæ corollâ fimbriatâ donatur.

FISTULÆ PLANTARUM, pag. 54. Flores dicuntur in fistulam tenuari, qui in exiguum tubum coarctantur, quales sunt flores labiati.

FLOS, *Fleur*. Gaudium eſt arborum herbarumque. Ejus definitionem vide pag. 67.
FLOS AMENTACEUS, pag. 580.
FLOS APETALOS, pag. 72.
FLOS CAMPANIFORMIS, pag. 73 & 76.
FLOS CARYOPHYLLÆUS, pag. 74.
FLOS COMPOSITUS, pag. 72.
FLOS CRUCIFORMIS, pag. 74.
FLOS FOECUNDUS, *Fleur nouée*. Qui embryoni adhæreſcit : quales ſunt flores frugiferi plantarum Cucurbitacearum.
FLOS FLOSCULOSUS, pag. 74.
FLOS GALEATUS. Qui Galeæ ſpeciem refert. *Fleur en caſque*.
FLOS INFUNDIBULIFORMIS, pag. 73.
FLOS LABIATUS, pag. 73.
FLOS LILIACEUS, pag. 74.
FLOS MONOPETALOS, pag. 73.
FLOS MONOPETALOS, ANOMALOS, pag. 73.
FLOS PAPILIONACEUS, pag. 74.
FLOS PERSONATUS, pag. 73.
FLOS PETALODES, pag. 72.
FLOS POLYPETALOS, pag. 73.
FLOS POLYPETALOS, ANOMALOS, pag. 74.
FLOS RADIATUS, pag. 74.
FLOS ROSACEUS, pag. 74.
FLOS ROTATUS, pag. 73.
FLOS SCORPIOIDES. Qui Scorpionis caudam æmulatur Tab. 464. fig. 37.
FLOS SEMIFLOSCULOSUS, pag. 74.
FLOS SIMPLEX, pag. 72.
FLOS SPICATUS, *Fleur en épy*. Tab. 464. fig. 36 & 38.
FLOS STAMINEUS, pag. 72.
FLOS STERILIS, *Fauſſe fleur*. Qui nulli embryoni adhæreſcit : quales ſunt flores infertiles plantarum Cucurbitacearum.
FLOS VERTICILLATUS, vide *Verticillum*.
FLOS UMBELLATUS, pag. 304. Tab. 158.

FOLIUM propriè loquendo ſumitur nunc ſolummodo pro iis foliis, quæ naſcuntur ex radicibus, aut cauli ramiſque innaſcuntur : nam quæ folia florum vocari ſolebant, petala nunc ab omnibus Rei Herbariæ ſcriptoribus appellantur.

Folia ſpectari poſſunt ratione ſtructuræ, ſuperficiei, formæ, craſſitiei vel tenuitatis, inciſuræ, ſitûs, & magnitudinis.

Ratione ſtructuræ, folia ſimplicia ſunt vel compoſita. *Simplicia* in alia folia nequaquam dividuntur, Pyro, Leucoio, Caryophyllo. *Compoſita* verò eidem pediculo vel coſtæ plurima adhæreſcunt, Roſæ, Apio, Angelicæ, Cannabi.

Ratione ſuperficiei & formæ, folia plana ſunt, convexa, globoſa, lævia, aſpera, villoſa, hirſuta, aculeata. Folia *plana* ratione formæ, *orbiculata* ſunt & quaſi *circinatæ rotunditatis* [a] Nummulariæ: *circinata & aurita* [b] Aſaro, *Lanceolata* [c] Origano: [d] *Subrotunda* Androſæmo: [e] *Angulata* Bryoniæ Canadenſi: *Lunata* Murucuiæ: *utrinque acuta* [f] Nerio: *Longa & anguſta* [g] Caryophyllo, Graminique: *Ovata in acumen deſinentia* [h] Cannabi luteæ fertili P. Alp. Folia *convexa* ratione formæ, *Cylindracea* ſunt, *cava* ſeu *tubulata* Cepæ & [i] Aſphodelo minori: *Cylindracea ſolida* Kali & multis Sedi ſpeciebus: *Trigona* Ficoidi: *Angulata* Cereo Peruviano & Euphorbio: *Globoſa* Melocacto: *Carinata* [k] Aſphodelo majori.

Ratione craſſitiei vel tenuitatis, *Carnoſa* ſunt Portulacæ & multis Sedi ſpeciebus: *craſſa* & *Tomentoſa* Verbaſco: *Tenuia* Hyperico.

Ratione inciſuræ, leviter vel altè inciduntur. Folia *leviter inciſa* crenis vel ſubrotundis aut acuminatis ſecantur: vel *Denticulata* ſunt *Serrataque* Roſæ: vel *Criſpa* ut [l] Phyllitidi criſpæ J. Bauh. aut *Undulata* ut [m] Linguæ Cervinæ maximæ, undulato folio auriculato per baſim H. R. Par. Nonnulla *Tridentata* ſunt, [n] Trifolio ſcilicet Hepatico C. B. & Aceri Monſpeſſulano. Quædam [o] *Sagittata*, ut Sagittæ aquaticæ, ſeu Ranunculo folio ſagittato. Folia *altè inciſa* ſeu *multifida*, vel ad coſtam vel ad baſim uſque dividuntur, ad [p] Artemiſiam [q] Achantum, [r] Ceterac, [ſ] Melianthum accedentia. Folia [t] Bryoniæ Zeylanicæ, [u] Ricini, [x] Hellebori, inciſuras habent ut manus humana, ſeu *Digitata* ſunt, Gallis *Feuilles en éventail ouvert, ou en main ouverte*.

Folia compoſita, vel pediculo inſident, vel coſtæ adhærent ſimplici aut ramoſæ. *compoſita pediculo inſidentia* bina ſunt Fabagini; terna Trifolio & [y] Elleboro Aldini; quina, vel plura Vitici, Quinquefolio, Tormentillæ. *Folia coſtæ ſimplici innaſcentia*, vel alterno ordine vel bina è regione diſponuntur, unico interdum impari conjugationes claudente, ut in [a] Aſtragalo; nullo quandoque impari claudente, ut in [b] Orobo: nonnunqnam conjugationes foliorum aliis minoribus interturbantur, quemdmodum in [c] Agrimoniâ obſervare eſt. Quæ coſtæ ramoſæ innaſcuntur, avium volantium pennas non malè repræſentant, ut folia Apii & [d] Angelicæ; vel tenuiter laciniata ſunt ut [e] Fœniculi & [f] Mei.

Ratione ſitûs, alterna, conjugata, verticillata dicuntur. Alaterno [g] *Alterna* ſunt; [h] Phyllireæ *Pinnata* ſeu *bina ex adverſo poſita*; Rubiæ [i] *Verticillata*. Quæ pediculo carent, vel acutâ baſi cauli affiguntur, vel [k] aurita caulem amplectuntur, vel ab ipſo caule tranſadigi videntur, ut [l] Perfoliata.

Ratione magnitudinis, *Ampliſſima* ſunt Lappæ, Colocaſiæ, Muſæ; *Mediocria* Aro, Biſtortæ; *Parva* Pomo, Pyro, Violæ; *Minima* Ericæ Hyperico, Cori, Polygono.

FOLLICULUS. Theca membranacea ſeu foliacea quæ fructum vel ſemen continet involutum, ut Alkekengi.

FORNICATUS, *Vouté*. Fornicis in modum arcuatus: unde petala florum fornicata.

FRUCTUS, inquit Ruellius, quod carne & ſemine compactum eſt, fre-

a Tab. 447. fig. 1.
b Ibid. fig. 2.
c Ibid. fig. 3
d Ibid. fig. 4.
e Ibid. fig. 5.
f Tab. 448. fig. 6.
g. Ibid. fig. 7.
h Ibid. fig. 9.
i Tab. 447. fig. 9.
k Ibid. fig. 10. 11.
l Tab. 451. fig. 16.
m Ibid. fig. 7.
n Tab. 454 fig. 21.
o Tab. 455. fig. 23.
p Tab. 450. fig. 14.
q Tab. 452. fig. 18
r Ibid. fig. 19.
ſ Tab. 453. fig. 20.
t Tab. 450. fig. 15.
v Tab. 454 fig. 22.
x Tab. 457. fig. 26.
y Tab. 456. fig. 24.
a Tab. 458. fig. 27.
b. Tab. 458. fig. 28.
c Tab. 459. fig 29.
d Tab. 460. fig. 30.
e Tab. 184.
f Tab. 165.
g Tab. 461. fig. 31.
h Ibid. fig. 32.
i Tab. 462. fig. 33.
k Tab. 461. fig. 34.
l Tab. 463. fig. 35.

quenter tamen pro eo quod involucro perinde quasi carne & seminio coactum est, accipi solet. Fructus racematim compactus Tab. 465.

FRUTEX, *Arbrisseau*, dicitur planta perennis & gemmipara trunco ut plurimùm multiplici, quæ ad justam magnitudinem arboris non assurgit, ut Malus Punica, Rosa, cæteræve id genus.

GENICULUM. Articulus, Nodus: unde partes geniculatæ, articulosæ, nodosæ. Vide *Articulatio*.

GENUS PLANTÆ, pag. 50.

GLUMA, *Bâle*. Folliculus grani Cerealium.

HABITUS PLANTÆ. Vide *Facies plantæ exterior*.

HERBA, propriè loquendo, plantæ genus, cujus caulis singulis anni s perit novo deinde renascente vel ab radice foliato, vel nudo, floribus & semine donato. *Herba annua* dicitur, quæ eodem anno nata flore fructuque perfectis moritur, ut frumenta. *Bima* verò, *Trimave*, quæ intra spatium duorum vel trium annorum sua tempora perficit. *Sempervirens*, quæ folia non deponit, nisi novis renascentibus, ut Viola. Quædam hyeme folia deponunt, sed restibili radicis fœcunditate regerminant, & nova folia promunt.

HERBARIUM, sive Hortum siccum appellant, collectionem plantarum exsiccatarum quæ in codicibus vel capsis asservantur, ut quavis anni tempestate inspici possint.

IMBRICATUS. *Plié en goutiere*. Folia imbricata dicuntur, quæ imbricis in modum cava sunt.

INFUNDIBULUM. Vas quo liquores infunduntur in alia vasa, coni inversi & in tubum tenuati effigie: unde flores *infundibuliformes* dicuntur, qui infundibuli formam præ se ferunt.

INTERNODIUM, ut ait Ruellius, dici consuevit, quod inter artus vel genicula medium intercedit.

JUBA. Effusam illam Arundinaceam Milii comam, jubam appellant, ut monet Ruellius, tum & similium plantarum.

IULUS, pag. 580.

LACINIÆ, Ex Ruellio, sunt partes extremæ particulatim decoris causâ concisæ, orarumque summarum cæsuræ: unde folia membratim per flexuras digesta vel nativis segminibus discreta, *laciniata* vocitantur. Multarum arborum frondes laciniantur. Sambucus foliis laciniatis C. B.

LANUGO. Vide *Pappus*.

LOCULAMENTUM. *Loge*: idem quod cellula. Fructus in multa loculamenta divisus, hoc est in plures cellulas seu partes septis intermediis discretas.

LOCUSTA, *Paquet*, in Cerealium descriptione sumitur pro quolibet flore, granoque, glumâ obvolutis: sic, ex Dioscoride, Avena dependentes veluti parvulas locustas bipedes gerere videtur.

MALICORIUM, ex Ruellio dicitur in Punicâ Malo, *Putamen*, quod ab usu cibario prorsus abhorret. Edules tamen intus concipit acinos. *Lib. 2. cap. 116.*

MALLEOLUS, *Crossette*, est novellus Palmes innatus prioris anni fla-

gello, cognominatus à ſimilitudine Malleoli. Vitis ſeri ſolet Malleolis.

MARGINATUS, *Bordé.* Semina marginata dicuntur, quorum limbus vel tenuior ſeu foliaceus, ut Leucoio, Lunariæ, aliiſque, vel craſſior & quaſi anulatus, ut Tordylio.

MONOPETALOS. Latinis *unifolius : d'une ſeule feuille.* Flos monopetalos.

MUCRO, inquit Ruellius, dici poteſt acumen in quod pars quæcumque deſinit. Vide *Turbo.*

MULTICAPSULARIS. Fructus multicapſularis, id eſt in plurimas capſulas diviſus.

MUSCARIUM. In orbem quoque, inquit Ruellius, radiatas Herbarum comas, cacuminaque in faſces collecta. Latini *Muſcaria* vocitarunt, à flabri ſimilitudine, cujus ventilatu muſcæ conviviis abiguntur. Flores Elychryſi, Eupatorii, in faſciculum laxum & orbiculatum collecti in muſcarium naſcuntur.

NOTA PROPRIA. Sive generica plantarum, idem ac character.

NOTA SPECIFICA. Dicitur ea quâ ſpecies ejuſdem generis inter ſe diſtinguuntur: ſic Ranunculus pratenſis, erectus, acris C. B. notâ ſuâ ſpecicâ differt à Ranunculo montano, hirſuto, humiliori, Narciſſi flore. C. B.

NUCAMENTUM. Idem ſonat quod flos Amentaceus. Cæterùm, ea quæ callo ſquamatim compactili pendent è ramis nucum, Roborum, Picearum appellantur *Nucamenta*, ex Ruellio.

NUCLEUS. Sumitur 1. pro parte eduli fructuum, quæ in oſſea capſula reconditur, ut in Amygdalo, Armeniaca : 2. pro cohærentibus bulbis in quos Allii caput extumuit, qui ſeorſim conſiti novam procreant ſobolem.

Tab. 206. OSSICULUM. Pars illa dura fructuum, in qua nucleus ſeu pars edulis ac mollior reconditur in Amygdalis, Armeniacis, Perſicis.

PALMUS. Menſura eſt ſimul conjunctorum & cohærentium quatuor digitorum. Planta palmaris, ſemipalmaris, ſeſquipalmaris.

PANICULA. Ea florum ſeminumque Cerealium plantarum diſpoſitio, qua non in ſpicam colliguntur, ſed latiùs effunduntur.

PAPPUS & PAPPI, *Aigrette.* Lanugo illa, quæ ſeminibus Carduorum aliarumque inſidet, & in auras evaneſcere ſolet, ex plurimis tenuibuſque villis quaſi radiatim poſitis conſtans.

PEDALIS, id eſt peda longa. Planta pedalis, bipedalis, ſemipedalis, ſeſquipedalis. Pes in duodecim partes æquales dividitur, quarum quælibet *uncia* dicitur.

PEDICULUS. Sive, quod idem habetur, petiolus, ut ait Ruellius: id eſt quo folium, fructus, aut flos dependet.

PISTILLUM, pag. 70.

PLACENTA. Pars illa capſulis fructuum affixa, cui ſemen ipſum adhæreſcit & à qua alimentum ipſi ſubminiſtratur.

PLANTA, pag. 54. Planta eſt nomen genericum Arbori, frutici, ſuffrutici, herbæ conveniens. Planta *annua, bima, trima, perennis, ſempervirens.* Vide

Vide *Herba*. Planta *maritima*, quæ in ora maris; *marina* verò, quæ in maris fundo gignitur: *paluſtris*, quæ paludibus delectatur: *montana*, &c.

POLYPETALOS: quaſi multifolius. Flos polypetalos dicitur, qui ex multis petalis conſtat.

PULPA. Pars illa fructuum medulloſa, quæ pultem craſſitie ſua refert. Pulpa Caſſiæ & Tamarindorum.

PULVINUS, ait Ruellius, eſt quod inter verſus aut ſulcos eminulum protumet: dictus quòd quandam refert pulvinorum, in quibus ſedemus, ſimilitudinem.

PYRAMIDATUS, in Pyramidem aſſurgens. Placenta fructus Cynogloſſi eſt Pyramidata.

RADIX Plantæ: pars terræ ut plurimum affixa, à qua nutrimentum foliis cauli, ramulis, cæteriſque partibus per quoſdam quaſi tubulos impertitur. Radices ſpectari poſſunt ratione contextus, ſtructuræ, & formæ.

Ratione contextus, aliæ *carnoſæ* ſunt, Lilio, [a] Croco, [b] Iridi; aliæ *carnoſæ fibris intertextæ*, Eryngio, Fœniculo; nonnullæ lignoſæ, Pyro, Pomo.

Ratione ſtructuræ, vel fibratæ ſunt, vel ex aliis radicibus compoſitæ, vel ſquamoſæ, vel tunicatæ. *Fibratæ* vel *capillaceæ* ſunt, ſeu capillitio donatæ ut [c] Cerealibus, vel ex fibris craſſioribus coaleſcunt ut [d] Violæ, Primulæ veris; [e] nonnullæ ex his latè ſparguntur & evagari poſcunt.

Radices *ex aliis compoſitæ*, vel brachiatæ ſunt, Quercui, Ulmo, vel fibris craſſioribus conſtant quàm ut fibratæ dici poſſint, uti [f] Althææ; nonnullæ [g] *Napiformes* vocantur Aſphodelo, Pæoniæ, in multa capitula extuberantes; aliæ *grumoſæ*, ut nonnullis [h] Ranunculi ſpeciebus. Aliæ *tuberoſæ* in duplicem ordinem digeſtæ; quarum una alteri inſidet, [i] Gladiolo ſcilicet & Croco. Aliis tubercula ſunt ad altera affixa, [k] Fritilariæ ſcilicet [l] Colchico. Radices [m] *ſquamoſæ* ex plurimis ſquamis coaleſcunt axi cuidam affixis, vel denticulis tantùm inciduntur & ſquamoſarum ſpeciem præ ſe ferunt, ut [n] Dentariæ. [o] *Bulboſæ* ex tunicis conflantur ſe excipientibus, ideoque *tunicatæ* dicuntur, Cepæ, Narciſſo, Hyacintho.

Ratione formæ, vel *ſphericæ & tuberoſæ*, [p] croco [q] bulbocaſtano, [r] Cyclamini; vel *ovatæ* [ſ] Orchidi Nonnullæ compreſſæ, & quaſi *palmatæ*, nonnullis [t] Orchidis ſpeciebus; rectæ ceu palus in terram depactæ, [u] Raphano; [x] geniculatæ, polygonato, Iridi.

a *Tab.* 468.
b *Tab.* 467.
c Tab. 470.
d Ibid.
e Tab. 471.
f Tab. 481.
g Tab. 179. GG.
h Tab. 473.
i Tab. 190.
k Tab. 201.
l Tab. 181.
m Tab. 196.
n Tab. 110.
o Tab. 472.
p Tab 468.
q Tab. 181.
r Tab. 468.
ſ Tab. 248. fig. 14.
t Tab. 248. fig. 15.
u Tab. 473. 469.
x Tab. 467.

RADICULA à recentioribus Phyſicis habetur pro tenui illa radice qua donatur corculum ſive germen ſeminis in tubum prima germinatione ſeſe explicans. Pars verò ſuperior ejuſdem tubi *pluma* vel *plumula* vocitari ſolet in caulem & frondes abitura.

SEMEN eſt plantæ pars, quæ terræ commiſſa ſimilem plantam procreat à qua genita fuit. *Semen calloſum*, quod cute veluti cartilagineâ obducitur, quale eſt ſemen Pyri, Mali, Cydoniæ *Semence à pepin*: *ſemen oſſeum* è contra durum eſt Meſpilo.

SEMIFLOSCULUS, page 74.

SEPTUM INTERMEDIUM; Vide *Loculamentum*.

SERRA. Vide *Crena.*

SILIQUA. Gouſſe, pag. 388.

SINUS. Vide *Ala.*

SPECIES PLANTÆ, pag. 50.

SPICA, *Epi.* Florum & ſeminum diſpoſitio denſa & oblonga accedens ad ſpicam Cerealium Tab. 464.

SPITHAME Græcis, Latinis auctore Plinio *Dodrans*, ſpatium eſt quod capit humana manus à ſummo pollice uſque ad ſummum minimum digitum extenſa : quæ menſura, quoniam in tres quartas humani pedis partes incurrit, *Dodrans* dicta eſt.

Lib. 7. cap. 3.

STAMINA 69. 70.

STROBILUS. Sive conus propriè dicitur fructus Pinus.

STRIÆ. *Canelures.* Partes quædam, ut ait Ruellius, & ut ita dicam femora ſunt, quæ protuberant, ſicuti cava, canaculique. Striatus caulis dicitur, qui hujuſcemodi ſtriis eſt præditus, aut ſtriaturis exaſperatus.

STOLONES, *Drageons ou Petreaux.* Coliculorum ſoboles, inquit Ruellius, inutiliſque fruticatio è radicibus, quibus evulſis plantantur Coryli, Sorbi, Meſpili, Fici.

SUFFRUTEX, *Souſarbriſſeau.* Planta perennis, dura, lignoſa, frutice humilior, non gemmipara, ut Thymus, Salvia, Lavandula.

SURCULUS, ut ait Ruellius, quod ex ramis ſimplex ac individuum oritur, quale præſertim germen apparet; Gallis *Bourgeons.*

TALEA, *Bouture.* Ramus utrinque abſciſſus, qui in terram defixus pali inſtar radices agit. Salix, Sambucus.

TESTA, *Coque.* Tegmen tenue durum & fragile quorundam ſeminum,

THALAMUS. *Couche.* pag. 74.

TOMENTUM. Lanugo illa denſa, quâ folia cauleſque plurimarum plantarum obducuntur. Folia Verbaſci tomentoſâ lanugine pubent.

TRACHEÆ Plantarum, ſeu ſpirales fiſtulæ, ſunt organa quædam tubulata à Clariſſ. Malpighio detecta, quæ aëri excipiendo à natura inſtituta videntur. Quælibet autem fiſtula aliud nihil eſt quàm lamella quædam tenuis GH, in ſpiram convoluta & in tubum E, anguſtata, cujus ſtructura apertè declaratur volvendo candelam ceream exilem & perlongam circa digitum vel cylindrum quendam tenuem, adeo ut ſpiræ ſibi mutuò adhæreſcant : ſublato enim digito, vel cylindro tubus remanet tracheæ plantarum ſimilis. Facile quovis ferme anni tempore deprehenduntur fiſtulæ illæ ſpirales in Roſa, Viburno, Tilia, cæteriſque ; ſi earum ſurculi teneri fragileſque rumpantur, quo planè modo exhibetur ſurculus Roſæ A. B. Lanugo enim illa quæ inter partes diſruptas occurrit, microſcopii ope deprehenditur faſciculus trachearum, quarum ſpiræ ab invicem disjnnctæ ſunt, quales exhibentur Icone D C. Conſule Malpighium, accuratiſſimum naturæ exploratorem, qui fuſiùs de his agit. Quod ad uſum trachearum attinet, ad alimenti motum urgendum comparatæ videntur : ſuccum enim nutritium duabus potiſſimum de cauſis ad ſuperiores plantarum partes aſcendere probabile eſt:

Tab. 478.

1. à motu terræ, quo juxta naturæ leges ultra terræ ſuperficiem longè impulſus in utriculos plantarum ſeſe inſinuat, ut cenſet præſtantiſſimus Philoſophus Petrus Sylvanus Regis Acad. Reg. Scientiarum ſocius, & præceptor meus admodum obſervandus: 2. aëris vi elaſticâ in tracheis concluſi: namque quò magis ille rareſcit aut denſatur diu noctuve, cœlo calidiori aut frigidiori, eò magis ab ampliatis aut anguſtatis tracheis vaſa utriculique viciniores ſucco nutritio turgentes comprimuntur, ideoque ſurſum vel deorſum, celeriùs aut tardiùs ille ferri debet.

TURBO, inquit Ruellius, inverſæ metæ ſpeciem exhibet, inde turbinata conſpicitur Pyrorum forma: ſic permulta herbarum folia in mucronem turbinantur, & inverſo habitu fructus nonnulli vel partes in turbinem mucronantur, quamvis in re idem eſſe mutatis ſolum formis nemo dubitabit. Namque ſi rem ex acumine in latius continuo duci contuearis, potiùs quàm ea ſit turbinis facies, dicetur turbinari: contrà, ſi rem elatiori figurâ in arctiorem, protrahi comtempleris, dum in acutum faſtigietur, aptiùs credeturs mucronari.

TURIONES, *bourgeons*. Tenella plantarum cacumina: namque cùm vernum tempus appetit, inquit Ruellius, primo quoque foliorum pullulatu, præcluſis adhuc florum calycibus, quoſdam quaſi turiones olus ſubminiſtrat in quibus floris primùm, mox ſeminis fœtus concluditur.

VAGINA & VAGINULA. Theca, ſeu involucrum nonnullorum ſeminum, quod ad gladii vaginam accedit.

VALVÆ. Uſurpantur pro lamellis illis planis aut imbricatis quæ ſepto intermedio ſiliquarum utrinque adhæreſcunt, & dehiſcere ſolent tanquam fores bifidæ, ut in braſſica, Leucoio, cæteriſque obſervare eſt.

VERTICILLUM. Circinatus florum vel foliorum ambitus, ut ait Ruellius, qui cauliculos aut ramulos herbarum coronat, verticillum eſt, ab inſtrumenti muliebris ſimilitudine dictum quod fuſo vertendi gratia ſolitum eſt adhiberi.: inde verticillatus & verticillatim. Flores Marrubii verticillati ſunt, vel verticillatim ad caulem poſiti, *Fleurs rangées par anneaux & par étages*.

VEXILLUM, pag. 74.

VIMEN quaſi vincimen, ut aiunt, omne virgultum lentum & flexile ad ligandum aptum: unde viminei caules & rami, hoc eſt lenti & flexiles.

VITICULÆ ſunt cauliculi humi jacentes & repentes, Fragariæ v. g. Quinquefolii, imò & plantarum cucurbitacearum, Gallis *jets rampans*.

UMBELLA, pag. 304. Tab. 158.

UMBILICUS & UMBO. Quidquid in aliqua re medium eſt, umbilicus appellatur, maximè ſi cavum ſit; ab umbilico humano ſimilitudine ductâ. Si verò eminens, umbo appellatur, eò quod mediæ partis clypeorum, quæ umbo dicitur, formam habeat. Inde fructus umbilicatus, flos umbone donatus.

UNCIA ſeu DIGITUS, *Pouce*. Sumitur nunc pro duodecima parte pedis: folium unciale, biunciale, ſemiunciale, ſeſquiunciale.

UNGUIS, *Onglet*. Ungues, ut ait Ruellius, in Rosis & foliatis floribus veteres intellexerunt imas suorum foliorum partes, quibus in capite suo cohærent decoloresque dependent, Medicinæ plurimum damnatas, quòd nullo insolatu conditi colorem vel odorem contraxerunt, & incocto inutilique referciantur humore. Quare flores exungulati, Oleis, Acetis, aut hujuscemodi condituris adjiciuntur, ne facilè putrilaginem aspergine contractâ sentiant.

UNICAPSULARIS. Vide *Capsula*.

UTRICULUS. Sæpe usurpatur pro capsula sive loculamento, quandoque pro cellulis seu saccis in quibus succus nutritius plantarum deponitur.

INDEX RERUM, IN ISAGOGE CONTENTARUM.

INDEX
GENERUM PLANTARUM.

Prior numerus paginam, cæteri verò Tabulam indicant.

Garidella,

INDEX GALLICUS.

Prior numerus paginam, cæteri Tabulam indicant.

INDEX
NOMINUM PLANTARUM,
quæ in propriis locis quæri debent.

Bamia

Extrait des Regiſtres de l'Académie Royale des Sciences.

SUr le Rapport de Meſſieurs du Hamel, Dodart & Morin, de l'Académie Royale des Sciences, qui avoient été priés d'examiner un Livre de Monſieur Tournefort, intitulé *Inſtitutiones Rei Herbariæ*, la Compagnie a jugé que cet Ouvrage méritoit d'être imprimé. Fait en l'Aſſemblée le 3. Février 1700.

FONTENELLE, *Secrétaire*.

JOSEPHI PITTON TOURNEFORT, AQUISEXTIENSIS,

Doctoris Medici Parisiensis, Academiæ Regiæ Scientiarum Socii, & in Horto Regio Botanices Professoris,

COROLLARIUM INSTITUTIONUM REI HERBARIÆ,

IN QUO

Plantæ 1356. *munificentiâ* LUDOVICI MAGNI *in Orientalibus Regionibus observatæ recensentur, & ad genera sua revocantur.*

REI HERBARIÆ STUDIOSIS,

JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT S. D.

SExcentis & ſeptuaginta tribus Plantarum generibus quâ potui diligentiâ definitis, earumque ſpeciebus 8846. ἐμμεθόδως recenſitis in Inſtitutionibus Rei Herbariæ, quæ jam ante triennium editæ ſunt, huc nervos omnes contendendos, huc induſtriam omnem conferendam exiſtimavi, Philobotani chariſſimi, ut novis plantarum generibus ac ſpeciebus βοτανικὴ, meæ à puero deliciæ, amplificaretur. At verò cum præſtantiſſimos hac in arte viros falcem in Europæas meſſes abundè jam injeciſſe animadverterem, nihil ſatius putavi quam Orientales luſtrare plagas, ut rariores plantas, eaſque maximè quas Medicinæ Principes adeo celebrarunt & ad medendum adhibuerunt, ad humanos uſus ex eorum monumentis revocarem, ſuiſque generibus adjungerem. Conſilium non tantum probavit, ſed etiam animos adjecit munificentiâ ſuâ Regum ille poſt hominum memoriam maximus LUDOVICUS MAGNUS, bonarum artium omnium & Medicinæ promovendæ ſtudioſiſſimus, adnitentibus ac patrocinantibus apud ipſum Illuſtriſſimis Viris, qui pro publica ſalute ſemper excubant, ſummo Galliarum ac

Rei navalis Miniſtro, Academiæ Regiæ Scientiarum Præfecto DD. Hieronymo Phelypeaux Comite de Pontchartrain; DD. Guidone Creſcentio Fagon Archiatrorum Comite; DD. Joanne Paulo Bignon Comite Conſiſtoriano, Academiæ Regiæ Præſide Quare tanti Principis mandatis incitatus, tantorum virorum commendatione confirmatus, amplo viatico litteriſque commendatitiis inſtructus, duos viæ comites gaudii ac laboris participes mihi comparavi, non ſolum ex Academiæ Regiæ Scientiarum ſuffragio, ſed ex animi mei ſententia: primum quidem Andream Gundelsheimer Doctorem Medicum Germanum, egregiæ humanitatis virum, præclaræ ad virtutem indolis, exquiſitæ doctrinæ, cujus diligentiam ne vel minima quidem herba fefellit unquam: alterum verò Claudium Aubriet Gallo-campanum, hominem officii plenum, honeſtum, bonum, plantas & animalia pingendi adeo peritum, ut perpaucos habeat pares, ſuperiorem, quòd ſciam, neminem.

Ergo Maſſiliâ ſolvimus Octavo Kal. Maii. Anno MDCC.

Proſequitur ſurgens à puppi ventus euntes.

Et tandem antiquis Curetùm allabimur oris. Æneid. 3.

[a]Cretam ſcilicet appulimus quinto Nonas Maii. Deinde [b] Cimolo, [c] Melo, [d] Siphno, [e] Seripho, [f] Paro, [g] Naxo, [h] Amorgo, [i] Io, [k] Anaphe, [l] Thera, [m] Theraſiaque, [n] Mycono, [o] Delo, [p] Rheneia, [q] Syro, [r] Gyaro, [s] Ceo, [t] Helena, [u] Scyro, [x] Teno,

a *Candie.*
b *L'Argentiere.*
c *Le Milo.*
d *Sifanto.*
e *Serfo.*
f *Paros.*
g *Naxie.*
h *Amorgo.*
i *Nio.*
k *Nanſio.*
l *Santorin.*
m *Iſle vis-à-vis de Santorin.*
n *Mycone.*
o *La petite Delos.*
p *La grande Delos.*
q *Syra.*
r *Joura.*
s *Zia.*
t *Macroniſi.*
u *Skiro.*
x *Le Tine.*

[y] Andro, [z] Samo, [a] Patmo, [b] Chio, [c] Lesbo, aliisque Maris Ægæi insulis tum Cycladibus tum Sporadibus incredibili quadam cum voluptate sic peragratis, ut quacumque fere ingrederemur, in aliquam vel historiam vel plantam vestigium poneremus, Constantinopolim tandem accessimus. Postquam autem amplissimam illam civitatem seu potius orbis miraculum lustravissemus, Pontum Euxinum Trapezuntem usque ita superavimus naviculâ, ut quotidie appelleremus, ac plantis hac illac avidè exploratis, in orâ pernoctaremus nunc in Bithynia, nunc in Ponto, Paphlagonia, vel Cappadocia, nec unquam sine fructu. Non minori cum alacritate per Armeniam utramque, Iberiam seu Georgiam, Persarumque finitimas Provincias ac * Caucasi cubitos Caspiosve montes spatiati sumus, contemplatione pulcherrimarum rerum non recreati tantum, sed porro magis ac magis invitati. Itaque rursum in Armeniam reversi ad Olympum Asiæ montem pervenimus viâ per Galatiam seu Gallo-Græciam institutâ, ulteriusque progressi Mysiam, Phrygiam, Æolidem, Lydiam ac Ioniam adivimus, cujus civitatibus insignioribus Smyrna ac Epheso perlustratis, cùm jam pestis in Syria ac Ægypto dirè grassaretur, Galliam commodâ navi etiamsi parum secundis ventis adepti sumus. Vos nunc, Philobotani Charissimi, quas summo cum labore nec sine frequenti capitis discrimine collegimus herbas, orientales illas gazas (sunt enim plures 1300.) supervacuis opibus ante-

y *Andros.*
z *Samos.*
a *Patmos.*
b *Scio.*
c *Metelin.*

* *ἀγκῶνες τοῦ Καυκάσου. Strab. lib. 11.*

ponendas nobiſcum miremini ac fruamini in hoc Corollario ad genera ſua relatas, in altera Editione Inſtitutionum Rei Herbariæ ad cæteras ſpecies ejuſdem generis aliquando referendas. Harum omnium deſcriptiones quibus diſponendis ac perficiendis operam do, tum & cæterarum quas in Alpibus & Pyrenæis, Hiſpania ac Luſitania olim inveni collegique propediem in lucem emittentur, ſi cum vita valetudo & cum valetudine otium ſuppetat: atque etiam inducor in illam ſpem eas ſuis iconibus ornatum iri quibus Res Herbaria carere nequit ſine magno ſui ſplendoris diſpendio. Valete interim, Philobotani chariſſimi, ac labores noſtros æqui bonique conſulite. Ego quod in me eſt deſiderari à vobis numquam patiar, ſi placere ſenſero officium meum. Mecum autem de felici, nec ut opinor, Rei medicæ inutili nec vobis ingrata peregrinatione D. O. M. gratias agite. Lutetiæ Pariſiorum ex Horto Regio. Poſtridie Kal. Januarii, M. DCCIII.

TABULÆ

TABULÆ GENERUM RECENS INSTITUTORUM IN HOC COROLLARIO.

COROLLARIUM
INSTITUTIONUM
REI HERBARIÆ.

PAG. 76. *Mandragoræ speciebus addenda sequens.*

Mandragora foliis asperis, fructu parvo, ovato & acuminato, floribus violaceis.

Eadem floribus subalbidis. *Prioris varietas.*

Pag. 77. speciebus Belladonæ addenda sequens.

Belladona Orientalis, foliis angustioribus, subhirsutis, flore magno.

Pag. 78. speciebus Polygonati addenda sequens.

Polygonatum Orientale, latifolium flore parvo.

Pag. 80. speciebus Gentianæ addendæ sequentes.

Gentiana Orientalis, amplissimo & acutissimo Asclepiadis folio.

Gentiana Orientalis, foliis venosis, flore magno, candidissimo.

Gentiana Orientalis, foliis venosis, flore magno, ex albo virescente. *Prioris varietas.*

Gentiana Orientalis, minor, autumnalis, Myrtifolia, flore magno cæruleo.

Pag. 82. Convolvuli speciebus addendæ sequentes.

Convolvulus Græcus, Sagittæ foliis, flore albo. *Convolvulus minimus, angusto auriculato folio Bocc. Mus. Tab. 33. in hortis satus faciem mutat, & ad Convolvulum minorem, arvensem C. B. Pin. plurimum accedit.*

Convolvulus argenteus, angustifolius, umbellatus, partim erectus, partim supinus. *Dorycnium P. Alp. Exot. 73.*

Convolvulus Orientalis, humilis, argenteus, latifolius, erectus & villosus.

Conlvulus Orientalis, argenteus, Althææ foliis angulatis.

Convolvulus Orientalis, humifusus, Pilosellæ foliis.

Convolvulus Orientalis, folio oblongo, flore suaverubente.

Pag. 85. Tithymali speciebus addendæ sequentes.

Tithymalus Creticus, Characias: angustifolius, villosus & incanus.

Tithymalus Creticus, supinus, Herniariæ folio.

Tithymalus Græcus, Amygdali folio acutissimo & glauco, caule purpureo.

Tithymalus Græcus, annuus, Valerianæ rubræ folio.

Tithymalus Græcus, Helioscopius, maximus, foliis eleganter crenatis.

Tithymalus Orientalis, palustris, tuberosa radice, Lathyridis facie.

Tithymalus Orientalis, latissimo folio, villosus, flore aureo, segmentis rotundioribus.

Tithymalus, Orientalis, latiſſimo folio, villoſus, flore lunato.
Tithymalus Orientalis, minimus Nummulariæ folio.
Tithymalus Orientalis, Anacampſerotis folio, flore magno, criſtato.
Tithymalus Orientalis, Anacampſerotis folio tenuiſſime ſerrato, flore minori non criſtato.
Tithymalus Orientalis, latiſſimo folio glauco & glabro.
Tithymalus Orientalis, patulus & humilior, Salicis folio villoſo.
Tithymalus Orientalis, Salicis folio, caule purpureo, flore magno.
Tithymalus Orientalis, Linariæ folio, humillimus.
Tithymalus Orientalis, longiſſimo & anguſtiſſimo folio.
Tithymalus Orientalis, Cypariſſias, patulus, foliis ſuperioribus haſtatis, flore minimo.
Tithymalus Orientalis, Salicis folio, minor & glaber, fructu verrucoſo.
Tithymalus Orientalis, Lini folio acutiſſimo.
Tithymalus arboreus, humilior & patulus, latiore folio.
Tithymalus arboreus, humilior & patulus, anguſtiore folio. *Prioris varietas.*

Pag. 90. *Cotyledonis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Cotyledon major, Cretica, flore albo. *Vulgaris varietas.*
Cotyledon major Cretica, flore purpureo. *Vulgaris varietas.*
Cotyledon Cretica, tuberoſa radice, flore luteo parvo.

Pag. 91. *Apocyni ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Apocynum Bithynicum, arbores altiſſimas ſcandens, folio ſubrotundo. *Periploca latifolia Wheel. Itin.*
Apocynum folio ſubrotundo, ex viridi & flaveſcente variegato.

Pag. 93. *Periplocæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Periploca Orientalis, foliis longioribus & acutioribus. *Scamonea macroriza P. Alp. Fxot.* 61.

Pag. 93. *Aſclepiadis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Aſclepias ſiliquâ bifido mucrone C. B. Pin. 303. *Aſclepias Cretica Cluſ. Hiſt. App.* 1. *tom.* 1. *cclv.*
Aſclepias Orientalis, latifolia, flore purpuraſcente, caule firmo.
Aſclepias Orientalis, minima, flore ex atro-purpureo flaveſcente.
Aſclepias Orientalis, latifolia, flore viridi.
Aſclepias Orientalis, latifolia, inodora, flore flaveſcente, fructus mucrone bifido & introrſum incurvo.
Aſclepias Orientalis, ampliſſimo folio ſcandens, flore vario.

Pag. 94. *Malvæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Malva Cretica, minor, hirſuta.
Malva Cretica, annua, altiſſima, flore parvo, ad alas umbellato.
Malva Orientalis, erectior, flore magno, ſuaverubente.

Pag. 97. *Alceæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Alcea Cretica, hirſuta.
Alcea Orientalis, fruteſcens, foliis tripartitis flore parvo.

Pag. 102. *ſpeciebus Bryoniæ addendæ ſequentes.*

Bryonia Cretica, maculata C. B. Pin. 297.

Bryonia Græca, Platani foliis.
Bryonia Orientalis, foliis amplioribus, lucidis & glabris, ſubtus hirſutis, magno fructu, nigro.

Pag. 102. *Tamni ſpeciebus addenda ſequens.*

Tamnus Cretica, trifido folio.

Pag. 104. *Cucumeris ſpeciebus addenda ſequens.*

Cucumis ſativus & ſerotinus, fructu villoſo.

Pag. 104. *Melonis ſpeciebus addenda ſequens.*

Melo ſerotinus & diu durans, fructu parvo, ſtriato, globoſo.

Pag. 106. *Anguriæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Anguria carne flaveſcente, ſemine nigro.
Anguria carne rubente, ſemine nigro, majori.
Anguria carne rubente, ſemine rubro, minori.

Pag. 108. *Campanulæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Campanula Cretica, caulibus ſupinis, foliis inciſis, flore oblongo.
Campanula Cretica, arvenſis, flore maximo.
Campanula Cretica, foliis longioribus, inciſis, flore magno.
Campanula Cretica, caulibus ſupinis, flore maximo, pelviformi.
Campanula Cretica, folio ſubrotundo, flore parvo.
Campanula foliis profunde inciſis, fructu duro. *Medium Dioſcoridis Rauvvolf.* 284.
Campanula foliis profunde inciſis, fructu duro, tomentoſa tota & incana.
Campanula ſaxatilis, foliis inferioribus Bellidis, cæteris Nummulariæ.
Campanula ſaxatilis, foliis inferioribus Bellidis, cæteris Nummulariæ ſubhirſutis, crenatis ac veluti rugoſis.
Campanula Græca, ſaxatilis, Bugulæ folio.
Campanula Græca, ſaxatilis, Jacobææ folio.
Campanula Orientalis, erecta, foliis oblongis, anguſtis, profunde crenatis.
Campanula Orientalis, pumila, repens, flore magno.
Campanula Orientalis, Limonii minimi facie, flore patulo.
Campanula Orientalis, maxima, floribus conglobatis in foliorum alis.
Campanula foliis Cymbalariæ criſpis, Montis Olympi.
Campanula Orientalis, foliis Blattariæ ſubhirſutis.
Campanula Orientalis, erecta, Alliariæ folio, flore albo, pyramidato.
Campanula Orientalis, ſaxatilis, foliis Cymbalariæ, flore magno.
Campanula Orientalis, monanthos, Lychnidis folio.
Campanula Orientalis, foliorum crenis amplioribus & criſpis, flore patulo, ſubcæruleo.
Campanula Orientalis, foliorum crenis amplioribus & criſpis, flore patulo, albo. *Prioris varietas.*
Campanula Orientalis, folio longo, rigido, aſpero flore ſurſum ſpectante.
Campanula Orientalis, ſaxatilis, argentea, Leucoii folio.
Campanula Orientalis, anguſtifolia, capitulo Papaveris Rhæados.

Campanula Orientalis, sphærocephalos, angustiore folio, flore cæruleo.
Campanula Orientalis, foliis Ptarmicæ, flore oblongo.
Campanula Orientalis, Linifolia: flore magno.
Campanula Orientalis, angustifolia, pumila, floribus cæruleis, uno versu dispositis.
Campanula Orientalis, angustifolia pumila, floribus albis, uno versu dispositis. *Prioris varietas.*
Campanula Orientalis, maxima, subhirsuta, flore maximo, purpurascente.
Campanula Orientalis, maxima, subhirsuta, flore maximo, albo. *Prioris varietas.*
Campanula Orientalis, multicaulis, angustifolia, flore parvo.
Campanula Orientalis, altissima, flore parvo, pyramidato.
Campanula Orientalis, foliis incisis, flore minimo & multiplici.

Pag. 113. *Rapunculi speciebus addendæ sequentes.*

Rapunculus Creticus, Petromarula flore albo.
Rapunculus Orientalis, foliis angustis, dentatis.
Rapunculus Orientalis, angustifolius, multicaulis, totus floridus.
Rapunculus Orientalis, Campanulæ pratensis folio.
Rapunculus Orientalis, foliis longioribus, asperis & rigidis.
Rapunculus Orientalis, altissimus, foliis glabris & rigidis.
Rapunculus Orientalis, Hesperidis folio.

Pag. 113. *Rubiæ speciebus addendæ sequentes.*

Rubia Cretica, frutescens, tenuifolia. *Rubia arborescens P. Alp. Exot.* 110.
Rubia Cretica, folio amplissimo, aspero.

Pag. 114. *Aparines speciebus addendæ sequentes.*

Aparine Græca, vulgari similis, folio latissimo.
Aparine Græca, saxatilis, incana, tenuifolia. *Gallium montanum, Creticum P. Alp. Exot. 166.*
Aparine Samia, saxatilis, latifolia, & incana.
Aparine Samia, minor, annua, floribus in capillamenta abeuntibus.
Aparine Orientalis, minor & incana, multiflora, flore albo.

Pag. 114. *Gallii speciebus addendæ sequentes.*

Gallium saxatile, folio peramplo, glauco.
Gallium Creticum, annuum, tenuifolium flore albido.

Pag. 115. *Cruciatæ speciebus addendæ sequentes.*

Cruciata Cretica, fruticosa, flore albo. *Gallium montanum, alterum, P. Alp. Exot. 293.*
Cruciata Orientalis, latifolia, erecta glabra.
Cruciata Orientalis, latifolia, foliis subhirsutis, flore purpurascente.
Cruciata Orientalis, latifolia, foliis subhirsutis, flore subcæruleo.
Cruciata Orientalis, glabra, humifusa.

Pag. 116. *Quamoclit speciebus addenda sequens.*

Quamoclit minima, humifusa, palustris, Herniariæ folio. *Anthyllis P. Alp. Exot.* 157. *quæ idcirco ex speciebus Alsines excludenda pag.* 665.

Pag. 117. *Hyoſcyami ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Hyoſcyamus Orientalis, Betæ folio, tuberoſa radice.

Hyoſcyamus minor, albo ſimilis, umbilico floris atro-purpureo. *Hyoſcyami alterum genus in maritimis Cæſalp.* 345.

Hyoſcyamus major, albo ſimilis, umbilico floris atro-purpureo.

Hyoſcyamus Creticus, luteus, major C. B. Prodr. 92. *Hyoſcyamus aureus P. Alp. Exot.* 99. *Hyoſcyamus albus, Creticus Cluſ. Hiſt. lxxxiiij. & Hyoſcyamus Creticus alter Ejuſdem idem ſunt. Hinc ſequitur Hyoſcyamum Creticum, luteum, majorem C. B. Pin.* 169. *à minori nequaquam ſejungendum eſſe.*

Pag. 119. *Pervincæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Pervinca Orientalis, latifolia, villoſa, flore magno.

Pervinca Orientalis, latifolia, villoſa, flore parvo.

Pervinca Orientalis, anguſtifolia, villoſa.

Pag. 122. *Centaurii minoris ſpeciebus addenda ſequens.*

Centaurium minus, Creticum, flore oblongo, è viridi flaveſcente.

Pag. 123. *Androſaces ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Androſace Orientalis, foliis Valerianellæ undulatis & criſpis.

Androſace Orientalis, Coronopi folio. *Prioris varietas.*

Androſace Orientalis, foliis Coris, flore odoratiſſimo.

Pag. 124. *Primulæ veris ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Primula veris minima, Lactucæ folio, radice Aniſum redolente.

Primula veris Orientalis, Hormini folio.

Primula veris Orientalis, Cimices redolens.

Primula veris Orientalis, Lactucæ folio, flore umbellato, purpureo.

Primula veris Orientalis, caule altiſſimo, folio anguſtiſſimo, flore umbellato purpureo.

Pag. 126. *ſpeciebus Plantaginis addendæ ſequentes.*

Plantago Cretica, minima, tomentoſa, caule adunco. *Holoſteum ſeu Leontopodium Creticum C. B. Pin.* 190. *Leontopodium P. Alp. Exot.* 114.

Plantago Chia, albida, Monſpelienſi ſimilis, folio vix ſeſquilineam lato.

Plantago Græca, folio rigido, leviter dentato, anguſto, caule altiſſimo.

Plantago Orientalis, Scorzoneræ folio.

Pag. 130. *Rubeolæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Rubeola Cretica, ſaxatilis, fruticoſa, Gallii folio, flore purpuro-violaceo.

Rubeola Cretica, ſaxatilis, fruteſcens, flore flaveſcente.

Rubeola Cretica, incana, floribus purpuraſcentibus.

Rubeola Cretica, fœtidiſſima, fruteſcens, Myrtifolia, flore magno, ſuaverubente.

Rubeola Orientalis, fœtida, fruticoſa, Serpillifolia, flore parvo, ſuaverubente.

Rubeola Orientalis, minima, flore purpuraſcente.

Rubeola Orientalis, foliis Gallii, flore multiplici ex viridi flaveſcente.

Pag. 131. *Valerianæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Valeriana tuberoſa Imperati *656. J. B.* 3. 207.

Valeriana Orientalis, Alliariæ folio, flore albo.
Valeriana Orientalis, Sisymbrii Matthioli folio.
Valeriana Orientalis, minima, flore leucophæo.
Valeriana Orientalis, angustifolia, floribus & radice Valerianæ hortensis.

Pag. 132. Valerianellæ speciebus addendæ sequentes.

Valerianella Cretica, fructu vesicario.
Valerianella Orientalis, fructu parvo, corniculato.

Pag. 133. Borraginis speciebus addendæ sequentes.

Borrago Cretica, flore reflexo, elegantissimo, suaverubente.
Borrago Constantinopolitana, flore reflexo, cæruleo, calyce vesicario.

Pag. 133. Buglossi speciebus addendæ sequentes.

Buglossum Creticum, humifusum, acaulon, perenne, Echii folio angustissimo.
Buglossum Samium, frutescens, foliis Rorismarini obscurè virentibus, lucidis & hirsutis. *Anchusa arborea P. Alp. Exot. 69.*
Buglossum Chium, arvense, annuum, Lithospermi folio, flore cæruleo.
Buglossum Orientale, erectum, foliis undulatis, flore amœne cæruleo.
Buglossum Orientale, angustifolium, altissimum.
Buglossum Orientale, flore luteo.
Buglossum Orientale, angustifolium, flore parvo, cæruleo.

Pag. 135. Echii speciebus addendæ sequentes.

Echium Creticum, latifolium, flore atro-purpureo.
Echium Orientale, folio oblongo molli & cinericio.
Echium Orientale, Verbasci folio, flore maximo, campanulato.
Echium Orientale majus & asperius, flore leucophæo.

Pag. 136. Pulmonariæ speciebus addendæ sequentes.

Pulmonaria Chia, Echii folio verrucoso, calyce vesicario, flore albo.
Pulmonaria Lesbia, Echii folio verrucoso, calyce vesicario, flore cæruleo.
Pulmonaria Orientalis, calyce vesicario, foliis Echii, flore purpureo, infundibuliformi.
Pulmonaria Orientalis, calyce vesicario, foliis Echii, flore albo, infundibuliformi.

Pag. 137. Lithospermi speciebus addendæ sequentes.

Lithospermum Orientale, latifolium, repens, flore magno.
Lithospermum Delium, arvense, minus, supinum, flore minimo, albo.
Lithospermum Orientale, Leucoii folio, flore cæruleo, parvo.
Lithospermum Orientale, latifolium, flore suaverubente.

Pag. 138. Symphyti speciebus addendæ sequentes.

Symphytum Creticum, Echii folio angustiore, longissimis villis horrido, flore croceo. *An Echium Creticum P. Alp. Exot. 129? qui flores luteos & Anchusæ similes describit, sed infeliciter à Pictore expressi sunt.*
Symphytum Orientale, Echii folio ampliore, longissimis villis horrido, flore croceo.
Symphytum Orientale, Echii folio, flore albo, tenuissimo.
Symphytum Orientale, Echii folio minori, flore nunc albo, nunc flavescente.

Symphytum Orientale, Oleæ folio argenteo, flore flavescente.
Symphytum Orientale, Oleæ folio cinereo & hirsuto.
Symphytum Orientale, angustifolium, flore cæruleo.
Symphytum Constantinopolitanum, Borraginis folio & facie, flore albo.
Symphytum Orientale, folio subrotundo aspero, flore cæruleo.
Symphytum Orientale, folio subrotundo, aspero, flore cæruleo, odoratissimo.

Pag. 138. *Heliotropii speciebus addendæ sequentes.*

Heliotropium majus, villosum, flore magno, inodoro.
Heliotropium humi fusum, flore minimo, semine magno.
Diosc. lib. 4. *cap.* 194.

Pag. 139. *Cynoglossi speciebus addendæ sequentes.*

Cynoglossum Orientale, vulgari simile, foliis sesquipedem longis, & pedem latis.
Cynoglossum Orientale, vulgari simile, flore minimo, longis staminibus donato.
Cynoglossum Orientale, angustifolium, flore minimo, longis staminibus donato.
Cynoglossum Orientale, flore roseo, profunde laciniato, calyce tomentoso.
Cynoglossum Orientale, Echii folio, flore cæruleo, minimo, fructu umbilicato, aspero.
Cynoglossum Orientale, minus flore campanulato, cæruleo.
Cynoglossum Orientale, Glastifolium, flore atro-cærulæo.
Cynoglossum Orientale, Plantaginis folio, flore minimo.
Cynoglossum Orientale, Buglossi folio, fructu umbilicato, cristato.

Pag. 140. *Omphalodis speciebus addenda sequens.*

Omphalodes Orientalis, Corni folio.

Pag. 140. *Plumbaginis speciebus addenda sequens.*

Plumbago Orientalis, Lapathi folio, flore minore, albido.

Pag. 141. *Lysimachiæ speciebus addendæ sequentes.*

Lysimachia Orientalis, lutea, canescens & villosa.
Lysimachia Orientalis, lutea, flore maximo.
Lysimachia Orientalis, angustifolia, flore purpureo.

Pag. 142. *Anagallidis speciebus addenda sequens.*

Anagallis Cretica, vulgari simillima, flore luteo.

Pag. 143. *Veronicæ speciebus addendæ sequentes.*

Veronica Chia, Cymbalariæ folio, verna, flore albo, umbilico virescente.
Veronica Constantinopolitana, incana, Chamædryos folio.
Veronica Orientalis, foliis Hederæ terrestris, flore magno.
Veronica Orientalis, erecta, Gentianellæ foliis.
Veronica Orientalis, elatior, Gentianellæ foliis, flore majore albido.
Veronica Orientalis, Ocimi folio, flore minimo.
Veronica Orientalis, minima, foliis laciniatis.
Veronica Orientalis, Polygalæ folio.
Veronica Orientalis, Telephii folio.

Pag. 146. *Crysosplenii speciebus addenda sequens.*

Chrysosplenium Orientale, Gei facie, magno fructu.

Pag. 146. *Verbaſci ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Verbaſcum Creticum, ſpinoſum, fruteſcens. *Verbaſcum ſpinoſum Creticum D. I. Monnel. Lob. Illuſtr.* 113. *Glaſtivida prima di Candia Pon. Bald. Ital.* 114. *Leucoium ſpinoſum P. Alp. Exot.* 36. *Leucoium Creticum, ſpinoſum, incanum, luteum C. B. Pin.* 201.

Verbaſcum Græcum, fruticoſum, folio ſinuato, candidiſſimo.

Verbaſcum Orientale, candidiſſimum, undulatum, criſpum, ac veluti verrucoſum.

Verbaſcum Orientale, maximum, candidiſſimum, ramis candelabrum æmulantibus.

Verbaſcum Orientale, Conyzæ folio, flore micante è ferrugineo ad aureum colorem vergente.

Verbaſcum Orientalæ, Betonicæ folio, flore magno.

Verbaſcum Orientale, anguſto & oblongo folio.

Verbaſcum Orientale, foliis ſubrotundis, candidiſſimis.

Verbaſcum Orientale, Sophiæ folio.

Pag. 147. *Blattariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Blattaria Orientalis, Bugulæ folio, flore maximo, vireſcente, lituris luteis in ſemicirculum ſtriato.

Blattaria Orientalis, Verbaſci folio, flore maximo, intensè violaceo.

Blattaria Orientalis, Agrimoniæ folio.

Pag. 148. *Solani ſpeciebus addenda ſequens.*

Solanum Creticum, fruteſcens, Chenopodii folio.

Pag. 154. *Cyclaminis ſpeciebus addenda ſequens.*

Cyclamen ampliſſimo folio, cordiformi, ſericeo & variegato.

Pag. 156. *Pimpinellæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Pimpinella Orientalis, villoſiſſima.

Pag. 158. *Ari ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Arum Samium, ampliſſimo folio, Dracunculi flore.

Arum Orientale, latifolium, obſcure virens maculis dilutioribus notatum.

Arum Orientale, autumnale, anguſtifolium, flore magno, atropurpureo.

Arum Orientale, anguſtifolium, acaulon ferme, flore purpuraſcente.

Pag. 160. *Dracunculi ſpeciebus addenda varietas ſequens.*

Dracunculus polyphyllus, foliis lituris albicantibus obliquis notatis.

Pag. 161. *Ariſari ſpeciebus addenda varietas ſequens.*

Ariſarum latifolium, alterum, maculis albis variegatum.

Pag. 162. *Ariſtolochiæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Ariſtolochia Cretica, ſcandens, altiſſima, Piſtolochiæ foliis. *Ariſtolochiæ quartum quoddam genus arbores ſcandens Bellon. Obſ. lib.* 1. *cap.* 17.

Ariſtolochia Cretica, flore maximo, fructu angulato.

Ariſtolochia Orientalis, clematitis, recta, flore longiſſimo.

Ariſtolochia Chia, longa, folio minori, ſubrotundo, flore tenuiſſimo.

Ariſtolochia Chia, longa, ſubhirſuta, folio oblongo, flore maximo.

Ariſto-

Ariſtolochia Orientalis, rotunda, folio oblongo, cordiformi, flore tubulato, luteo.
Ariſtolochia Orientalis, humilis, ampliſſimo folio.

Pag. 163. *Rapuntii ſpeciebus addenda ſequens.*

Rapuntium Creticum, minimum, Bellidis folio, flore maculato.

Pag. 165. *Digitalis ſpeciebus addenda ſequens.*

Digitalis Orientalis, Tragopogi folio, flore albido.

Pag. 166. *Scrophulariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Scrophularia Cretica, aquatica, major, villoſa.
Scrophularia Cretica, fruteſcens, folio vario, craſſiori.
Scrophularia glauco folio, in amplas lacinias diviſo.
Scrophularia Græca, fruteſcens & perennis, Urticæ folio.
Scrophularia Epheſia, Lunariæ folio, flore rubro.
Scrophularia Orientalis, Glaucii & Matricariæ folio.
Scrophularia Orientalis, minor, Meliſſæ folio.
Scrophularia Orientalis, foliis Cannabinis.
Scrophularia Orientalis, minima, folio ſubrotundo.
Scrophularia Orientalis, ampliſſimo folio, caule alato.
Scrophularia Orientalis, Tiliæ folio.
Scrophularia Orientalis, Chryſanthemi folio, flore minimo, atropurpureo.
Scrophularia Orientalis, Chryſanthemi folio, flore minimo, variegato.

Pag. 167. *Antirrhini ſpeciebus addenda ſequens.*

Antirrhinum Creticum, anguſtifolium, flore maximo, purpureo.

Pag. 168. *Linariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Linaria Conſtantinopolitana, Lini ſativi folio, flore luteo.
Linaria Patmia, maritima, Cymbalariæ folio.
Linaria Orientalis, Coris folio, flore leucophæo.
Linaria Orientalis, flore luteo, maximo.
Linaria Orientalis, Lilii Perſici foliis, florum ſpicâ denſiſſimâ pyramidatâ.
Linaria Orientalis, latiſſimo folio, floribus Linariæ vulgaris.
Linaria Orientalis, vulgari ſimilis, folio longiſſimo.
Linaria Orientalis, erecta, anguſto oblongo folio, flore aureo.
Linaria Orientalis, foliis Linariæ vulgaris, flore cæruleo, palato carente.

Pag. 171. *Pedicularis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Pedicularis Cretica, maritima, amplioribus foliis & floribus.
Pedicularis Cretica, annua, minima, floribus vix conſpicuis.
Pedicularis Cretica, ſpicata, maxima, lutea.
Pedicularis Orientalis, flore magno, flaveſcente, Aſphodeli radice.
Pedicularis Orientalis, minima, flore albido.
Pedicularis Orientalis, ſupina, folio trifido, flore magno, flaveſcente.
Pedicularis Orientalis, annua Pſyllii folio, flore luteo.
Pedicularis Orientalis, annua, Pſyllii folio, flore flaveſcente.
Pedicularis Orientalis, Aſphodeli radice, flore longo, anguſto & flaveſcente.

Pag. 174. *Polygalæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Polygala Cretica, vulgari ſimilis, flore albido, longiore.

Polygala Orientalis, ſupina, Myrtifolia, flore cæruleo.
Polygala Orientalis, ſupina, Myrtifolia, flore purpureo.
Polygala Orientalis, Linifolia, flore magno, purpureo.
Polygala Orientalis, Linifolia, flore magno, albo.

Pag. 175. *Orobanches ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Orobanche Cretica, altiſſima, flore parvo, denſiſſimo, ex albo & ſubcæruleo variegato.
Orobanche Cretica, non ramoſa, caule tenui, flore parvo, ſubcæruleo.

Pag. 176. *Acanthi ſpeciebus addenda ſequens.*

Acanthus Orientalis, humillimus, foliis pinnatis, aculeatis.

Pag. 177. *Phlomidis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Phlomis Cretica, fruticoſa, folio ſubrotundo, flore luteo. *Verbaſculum Salvifolium P. Alp. Exot.* 108.
Phlomis Samia, herbacea, Lunariæ folio.
Phlomis Orientalis, foliis laciniatis.
Phlomis Orientalis, Hormini folio, flore minore, calyce glabro.
Phlomis Orientalis, anguſto & longiore folio, flore luteo.

Pag. 178. *Hormini ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Horminum Orientale, annuum, ſativo ſimile, coma carens, flore violaceo.
Horminum Orientale, Betonicæ folio anguſtiore & inodoro.
Horminum Orientale, latifolium, glutinoſum, flore partim albo partim purpuraſcente.
Horminum Orientale, latifolium, glutinoſum, flore albo.
Horminum Orientale, Betonicæ folio acutiſſimo, flore cæruleo.
Horminum Orientale, Betonicæ folio acutiſſimo, flore albo.
Horminum Orientale, Lamii folio.
Horminum Orientale, foliis rugoſis & verrucoſis, anguſtis, flore albo.
Horminum Orientale, foliis Sclareæ, flore albo, parvo.

Pag. 179. *Sclareæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Sclarea Orientalis, foliis Salviæ, flore partim albo, partim flavo.
Sclarea Orientalis, Betonicæ folio acutiſſimo, coma purpuraſcente.
Sclarea Orientalis, foliis rotundioribus, candidiſſimis.
Sclarea Orientalis, incana, foliis quaſi alatis.
Sclarea Orientalis, Verbaſci folio, flore partim albo, partim flaveſcente.
Sclarea Orientalis, folio ſubrotundo, flore magno partim albo, partim purpuraſcente.

Pag. 180. *Salviæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Salvia Cretica, pomifera Cluſii, flore albo.
Salvia Cretica, fruteſcens, pomifera foliis longioribus, incanis & criſpis.
Salvia Samia, fruteſcens, foliis longioribus, incanis, non criſpis.
Salvia Samia, Verbaſci folio.
Salvia Orientalis, foliis ſubrotundis, acetabulis Moluccæ.

Salvia Orientalis, frutescens, foliis circinnatis, acetabulis Moluccæ. *Salvia Syriaca, Cisti fœminæ foliis, acetabulis Moluccæ Breyn. Cent.* 1. 170.
Salvia Orientalis, foliis subrotundis, flore minore, purpurascente.
Salvia Orientalis, foliis alatis, amplioribus, non crenatis, odore Mari.
Salvia Orientalis, foliis alatis, minoribus & crenatis, odore Mari.
Salvia Orientalis, foliis alatis, majoribus & serratis.
Salvia Orientalis, foliis alatis, obscure virentibus, odore Salviæ vulgaris.

Pag. 181. *Cassidæ speciebus addendæ sequentes.*

Cassida Cretica, fruticosa, Catariæ folio, flore albo.
Cassida Cretica, minor, Catariæ folio, flore subcæruleo. *Scordote II. di Plinio Pon. Bald. Ital.* 93.
Cassida Cretica, minor, Catariæ folio, flore purpurascente. *Scordote II. di Plinio fiore rosso Pon. Bald. Ital.* 93.
Cassida Orientalis, altissima, Urticæ folio.
Cassida Orientalis, Chamædrios folio, flore luteo.
Cassida Orientalis, incana, foliis laciniatis, flore luteo.
Cassida Orientalis, incana, foliis laciniatis, flore luteo, maculâ crocea notato.
Cassida Orientalis, foliis Sideritidis, flore luteo.

Pag. 183. *Lamii speciebus addendæ sequentes.*

Lamium Orientale, nunc moschatum, nunc fœtidum, magno flore.
Lamium Orientale, foliis eleganter laciniatis.
Lamium Orientale, incanum, flore albo, cum labio superiori crenato.
Lamium Orientale, incanum, flore purpurascente, cum labio superiori crenato.
Lamium Orientale, album, latifolium, altissimum.

Pag. 184. *Moldavicæ speciebus addendæ sequentes.*

Moldavica Cretica, saxatilis, Lamii folio, flore maximo.
Moldavica Orientalis, Hederæ terrestris folio.
Moldavica Orientalis, Betonicæ folio, flore magno, violaceo.
Moldavica Orientalis, Salicis folio, flore parvo, cæruleo.
Moldavica Orientalis, Salicis folio, flore parvo, albo.
Moldavica Orientalis, minima, Ocimi folio, flore purpurascente.
Moldavica Orientalis, flore minimo, calyce vesicario.

Pag. 184. *Ballotes speciebus addendæ sequentes.*

Ballote Orientalis, folio oblongo, *varietas vulgaris.*
Ballote Orientalis, Melissæ folio, flore parvo.

Pag. 185. *Galeopseos speciebus, addendæ sequentes.*

Galeopsis Cretica, frutescens, villosa, Teucrii folio.
Galeopsis Orientalis, Betonicæ luteæ folio, floris labio superiori laciniato.
Galeopsis Orientalis, fœtidissima, palustris, folio oblongo.
Galeopsis Orientalis, Lavandulæ folio, calyce villosissimo.
Galeopsis Orientalis, flore minimo, albo.

Pag. 186. *Stachydis speciebus addendæ sequentes.*

Stachys spinosa, Cretica C. B. Pin. 236. *Gaidarothymum P. Alp. Exot.* 86.

Stachys ſpinoſa, Cretica, flore albo.
Stachys Orientalis, altiſſima & fœtidiſſima.

Pag. 186. *Cardiacæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Cardiaca Orientalis, caneſcens, foliis Ranunculi pratenſis, flore purpureo, calyce molli.
Cardiaca Orientalis, caneſcens, foliis Ranunculi pratenſis, flore albo, calyce molli.

Pag. 188. *Pſeudo-dictamni ſpeciebus addenda ſequens.*

Pſeudo-dictamnus Orientalis, foliis circinnatis.

Pag. 188. *Menthæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Mentha Cretica, aquatica, foliis longioribus & criſpis.

Pag. 190. *Marrubiaſtri ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Marrubiaſtrum Catariæ folio, calyce florum adunco & aculeato.
Marrubiaſtrum Sideritidis folio, calyculis aculeatis, flore flavo cum limbo atropurpureo, coma flaveſcente.
Marrubiaſtrum Orientale, flore luteo, minimo, in amplo calyce recondito.
Marrubiaſtrum Samium, maritimum, folio ſubrotundo, caneſcente.

Pag. 191. *Sideritidis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Sideritis Cretica, maxima, Ocimaſtri Valentini facie.
Sideritis Cretica, tomentoſa, candidiſſima, flore luteo.
Sideritis Orientalis, Phlomidis folio.

Pag. 192. *Marrubii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Marrubium album, candidiſſimum & villoſum.
Marrubium Orientale, foliis ſubrotundis, flore purpureo. Idem flore albido.
Marrubium Orientale, anguſtiſſimo folio, flore albo.
Marrubium Orientale, Catariæ folio, flore albo.

Pag. 193. *Calaminthæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Calamintha Cretica, anguſto oblongo folio, odore Citri.
Calamintha Orientalis, annua, Ocimi folio, flore minimo.

Pag. 194. *Clinopodii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Clinopodium Creticum, fruticoſum, foliis lanceolatis. *Hyſſopus Græcorum P. Alp.* 257.
Clinopodium Orientale, Origani folio, flore minimo.
Clinopodium Orientale, hirſutum, foliis inferioribus Ocimum, ſuperioribus Hyſſopum referentibus.

Pag. 196. *Thymi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Thymus capitatus, qui Dioſcoridis, flore cæruleo. Bellon. Obſ. lib. 1. cap. 2.
Thymus capitatus, qui Dioſcoridis, flore niveo. Bellon. Obſ. 1. lib. 1. cap. 2.
Thymus capitatus, qui Dioſcoridis, flore ſuaverubente.
Thymus capitatus, Orientalis, capitulis & foliis longioribus.
Thymus Orientalis, Majoranæ folio.

Pag. 196. *Serpilli ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Serpillum Orientale, Origani folio, Roſam & Cinnamomum olente.
Serpillum Orientale, folio Pulegii vulgaris.
Serpillum Orientale, folio Pulegii Cervini.

Pag. 197. *Satureiæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Satureia Cretica, fruteſcens, ſpinoſa. *La Satureia Cretica, ſpinoſa Pon. Bald. Ital.* 21.

Pag. 197. *Tymbræ ſpeciebus addendæ ſequentes varietates.*

Thymbra legitima Cluſii, flore ſuaverubente.
Thymbra legitima Cluſii, flore albo.

Pag. 198. *Origani ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Origanum Creticum, flore rubello J. B. 3. part. 2. 238.
Origanum Dictamni Cretici facie, craſſo, nunc villoſo, nunc glabro.

Pag. 199. *Majoranæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Majorana Cretica, Origani folio, villoſa, Satureiæ odore, corymbis majoribus, albis. *Origanum Smyrnæum Wheel. Itin. An Origanum lignoſum, Syracuſanum, umbella ampliſſima Bocc. Muſ. Tab.* 38?

Eadem ſpicis corymborum unciam longis.

Majorana Cretica, rotundifolia, Lavandulæ odore, capitulis minoribus, incanis, flore purpuraſcente. *Majorana noſtræ reſpondens, floribus rubentibus Bellon. Obſ. Lib.* 1. *cap.* 17.

Eadem flore purpuro-violaceo.

Majorana Cretica, Origani folio, villoſa, Satureiæ odore, flore purpuraſcente. *Maru Creticum P. Alp. Exot.* 288. *An Marum Syriacum, gracilioribus ſarmentis, minoribus capitulis & foliis Adv.* 213? *Sic appellari debet quæ tertio loco recenſita eſt, ut à cæteris facilius diſtinguatur.*

Pag. 202. *Catariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Cataria Cretica, humilis, Scordioides. *Scordium alterum, lanuginoſius, verticillatum C. B. Pin.* 248. *Scordote primo legitimo di Plinio Pon. Bald. Ital.* 90. *Scordotis P. Alp. Exot.* 283.

Cataria Cretica, Meliſſæ folio, Aſphodeli radice.
Cataria Orientalis, humilis, Lamii folio.
Cataria Orientalis, minima, Lamii folio, flore longiſſimo.
Cataria Orientalis, Teucrii folio, Lavandulæ odore, verticillis florum craſſiſſimis.
Cataria Orientalis, Teucrii folio, floribus rarioribus.
Cataria Orientalis, minor, foliis Heliotropii.
Cataria Orientalis, folio ſubrotundo, flore intensè cœruleo.
Cataria Orientalis, foliis oblongis, floribus ſpicatis, calyce purpureo.
Cataria Orientalis, Lavandulæ flore.

Pag. 202. *Betonicæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Betonica Orientalis, Sideritidis facie, flore purpureo.
Betonica Orientalis, Sideritidis facie, flore dilutiſſime purpuraſcente.
Betonica Orientalis, anguſtiſſimo & longiſſimo folio, ſpicâ florum craſſiori.

Betonica Orientalis, latifolia, caule brevi, flore magno.
Betonica Orientalis, latifolia, caule brevi, flore maximo.

Pag. 204. *Chamædryos speciebus addendæ sequentes.*

Chamædrys Cretica, inodora, Melissæ folio, flore parvo, albido.
Chamædrys Cretica, saxatilis, folio exiguo, subtus incano.
Chamædrys Cretica, latissimo folio, flore parvo.
Chamædrys Cretica, palustris canescens, Scordioides, Betonicæ folio.
Chamædrys Samia, frutescens, Betonicæ folio.
Chamædrys Orientalis, latifolia, villosa.
Chamædrys Orientalis, minor, repens, flore ruberrimo.

Pag. 206. *Polii speciebus addendæ sequentes.*

Polium Creticum, maritimum, humi fusum.
Polium Smyrnæum, Scordii folio.

Pag. 207. *Teucrii speciebus addendæ sequentes.*

Teucrium frutescens, Stœchadis Arabicæ folio & facie. *Rosmarinum Stœchadis facie P. Alp. Exot.* 103. *Polio retto di Candia & forse il fruticoso di Dioscoride Pon. Bald. Ital.* 156.
Teucrium Orientale, latifolium, laciniatum, flore parvo.
Teucrium Orientale, angustifolium, laciniatum, flore magno, suaverubente.
Teucrium Orientale, angustifolium, laciniatum, flore magno, subcæruleo.

Pag. 208. *Chamæpytios speciebus addendæ sequentes.*

Chamæpytis Chia, lutea, folio trifido, flore magno.
Chamæpytis Orientalis, Salicis folio.

Pag. 208. *Bugulæ speciebus addendæ sequentes.*

Bugula Samia, verna, Borraginis folio, flore inverso, è cæruleo flavescente.
Bugula Orientalis, villosa, flore inverso, cæruleo, alba macula notato.
Bugula Orientalis, villosa, flore inverso, candido, cum oris purpureis.
Bugula Orientalis, flore ex violaceo purpurascente.
Bugula Orientalis, longifolia, flore majore, intensè cæruleo.

Pag. 210. *Jonthlaspeos speciebus addenda sequens.*

Jonthlaspi Orientale, fructu echinato.

Pag. 211. *Rapistri speciebus addendæ sequentes.*

Rapistrum Orientale, Dentis leonis folio, flore albo.
Rapistrum Orientale, Acanthi folio.

Pag. 211. *Isatidis speciebus addendæ sequentes.*

Isatis Orientalis, maritima, canescens.
Isatis Orientalis, fructu ovato, canescente.
Isatis Orientalis, Lepidii folio.
Isatis Orientalis, foliis Brassicæ perfoliatæ, fructu cordiformi, canescente.

Pag. 211. *Crambes speciebus addendæ sequentes.*

Crambe Orientalis, Perfoliatæ folio, fructu quatuor alis undulatis munito.
Crambe Orientalis, Dentis leonis folio, Erucaginis facie. *Crambe maritima, foliis Erucæ latioribus & angustioribus, fructu hastiformi ab hoc*

genere debet excludi & ad Cakilem referri.

Pag. 212. *Thlaspeos speciebus addendæ sequentes.*

Thlaspi parvum, saxatile, flore rubente, Oleæ folio.

Thlaspi Orientale, saxatile, flore rubente, foliis Polygalæ, petalis florum æqualibus.

Thlaspi Orientale, tenuifolium, canescens, flore albo.

Thlaspi Orientale, glabrum, Samoli foliis.

Thlaspi Orientale, folio Cynocrambes, flore minimo.

Thlaspi Orientale, fruticosum, Scammonii Monspeliensis folio.

Pag. 214. *Thlaspidii speciebus addenda varietas sequens.*

Thlaspidium Apulum, incanum, floribus ex albo purpurascentibus.

Pag. 215. *Cochleariæ speciebus addenda sequens.*

Cochlearia Orientalis, flore minimo. *An Rosa Hiericonthæa sylvestris C. B. Pin.* 484?

Pag. 215. *Lepidii speciebus addendæ sequentes.*

Lepidium Orientale, Nasturtii crispi folio.

Lepidium Orientale, Nasturtii folio, caule vesicario.

Lepidium Orientale, Caryophylli folio.

Pag. 216. *Bursæ pastoris speciebus addendæ sequentes.*

Bursa pastoris Orientalis, Cardamines folio, siliquâ longissimâ quadrangulâ.

Bursa pastoris Orientalis, Drabæ foliis, siliquis cornutis.

Pag. 216. *Alyssi speciebus addendæ sequentes.*

Alysson Creticum, saxatile, foliis undulatis, incanis.

Alysson Creticum, foliis angulatis, flore violaceo.

Alysson Creticum, saxatile, Serpilli folio candidissimo, capsulis orbiculatis.

Alysson Græcum, frutescens, Serpilli folio amplissimo.

Alysson Orientale, Serpilli folio, capitulis in spicam longissimam densè digestis.

Alysson Orientale, Serpilli folio, Elichrysi capitulo.

Alysson Orientale, Serpilli folio, capsulis minimis.

Alysson Orientale, incanum, Serpilli folio, fructu majori, tumido.

Alysson Orientale, annuum, Serpilli folio rotundiore, flore magno, cordiformi.

Alysson Orientale, Leucoii folio candidissimo, caule sesquipedali.

Alysson Orientale, fruticosum, latissimo Leucoii folio.

Alysson Orientale, Turritidis folio, flore luteo.

Alysson Orientale, Polygoni folio, flore luteo.

Alysson Orientale, angustissimo folio, fructu ovato.

Alysson Orientale, minimum, foliis rigidis & lucidis.

Pag. 218. *Alyssoides speciebus addendæ sequentes.*

Alyssoides fruticosum, Creticum, Leucoii folio incano. *Leucoium luteum, utriculato semine P. Alp. Exot.* 117. *Alyssoides enim fruticosum Leucoii folio viridi Inst. Rei Herb. longè differt à Leucoio P. Alp.*

Alyssoides Orientalis, annua, Myagri sativi folio.

Pag. 218. *Lunariæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Lunaria fruticoſa, perennis, incana, Leucoii folio.

Pag. 219. *Braſſicæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Braſſica Cretica, fruticoſa, folio ſubrotundo.
Braſſica Orientalis, perfoliata, minima, flore luteo, parvo.
Braſſica Orientalis, perfoliata, flore albo, ſiliquâ quadrangula.
Braſſica Thracica, campeſtris, perfoliata, flore luteo.

Pag. 220. *Leucoii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Leucoium Creticum, montanum, minimum, flore luteo, nunc pleno nunc ſimplici.
Leucoium luteum, Græcum, ſaxatile, humilius.
Leucoium Orientale, Elichryſi folio.
Leucoium Orientale, ſiliquâ eleganter lunatâ.
Leucoium Orientale, luteum, foliis dentatis, ſiliquis planis.

Pag. 222. *Heſperidis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Heſperis maritima, ſupina, exigua, foliis Erucæ vel Jacobææ.
Heſperis Chia, ſaxatilis, Leucoii folio ſerrato, flore parvo.
Heſperis Orientalis, maritima, Leucoii folio incano, floribus variis.
Heſperis Orientalis, maritima, Leucoii folio incano, flore minimo.
Heſperis Orientalis, Leucoii folio, ſiliquis corniculatis & intortis.
Heſperis Orientalis, Elichryſi folio, flore luteo.
Heſperis Orientalis, Glaſti folio.
Heſperis Orientalis, Glaſti folio, flore magno violaceo.
Heſperis Orientalis, Scordioides, Hederæ terreſtris folio.

Pag. 223. *Turritidis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Turritis annua, verna, flore albo.
Turritis Cretica, Bellidis foliis villoſis.
Turritis Orientalis, foliis Cichoraceis dentatis, flore luteo magno.

Pag. 224. *Cardamines ſpeciebus addenda ſequens.*

Cardamine Græca, Chelidonii folio, rariùs & profundiùs inciſo, flore albo. *Naſturtium montanum, nanum, rotundo Thalictri folio, Cyrnæum Bocc. Muſ.* 171. *Naſturtium rotundo Thalictri folio Ejuſd. Tab.* 216.

Pag. 225. *Dentariæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Dentaria Orientalis, bacciferæ ſimilis, foliis quinis coſtæ innaſcentibus.

Pag. 225. *Siſymbrii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Siſymbrium Creticum, Raphani foliis eleganter diſſectis.
Siſymbrium Orientale, Babareæ facie, Plantaginis folio.
Siſymbrium Orientale, Barbareæ facie, folio rotundo.
Siſymbrium Orientale, aquaticum, majus, & majori flore, nequaquam amarum.
Siſymbrium Orientale, aquaticum, majus, acre & amarum, foliis ſubrotundis.

Pag. 227. *Sinapi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Sinapi arvenſe, præcox, Conſtantinopolitanum, ſemine nigro, flore albo.

Sinapi

Sinapi arvenſe, præcox, Conſtantinopolitanum, ſenine nigro, flore albo, lineis purpureis ſtriato.
Sinapi arvenſe, præcox, Conſtantinopolitanum, ſemine nigro, flore purpuraſcente.
Sinapi Græcum, maritimum, tenuiſſimè laciniatum, flore purpuraſcente.
Sinapi Orientale, maximum, Rapi folio.
Sinapi Orientale, altiſſimum, foliis Eryſimi.

Pag. 228. *Eryſimi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Eryſimum Græcum, anguſtifolium, majus, procerius & minus hirſutum.
Eryſimum Orientale, Rapi folio.
Eryſimum Orientale, minus, flore albido.

Pag. 230. *Raphaniſtri ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Raphaniſtrum ſiliqua articulata, glabra, Conſtantinopolitanum, flore obſoletè purpuraſcente.
Raphaniſtrum Creticum, ſiliqua incurva, villoſa. *Eruca maritima, Cretica, ſiliquâ articulata, C. B. Prodr.* 40.
Raphaniſtrum Alepicum, flore dilutè violaceo. *Eruca Chalepenſis, flore dilutè violaceo, ſiliquis articulatis Mor. Hiſt. part.* 1. 233.

Pag. 230. *Hypecoi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Hypecoon Orientale, latiore folio, flore magno.
Hypecoon Orientale, Fumariæ folio.

Pag. 231. *Sinapiſtri ſpeciebus addenda ſequens.*

Sinapiſtrum Orientale, triphyllum, Ornitopodii ſiliquis.

Pag. 232. *Epimedii ſpeciebus addendæ varietates ſequentes.*

Epimedium Orientale, flore ex albo flaveſcente.
Epimedium Orientale, flore albo.

Pag. 233. *Herbæ Paris ſpeciebus addenda ſequens.*

Herba Paris Orientalis, foliis denis vel duodenis anguſtioribus, radiatim poſitis.

Pag. 234. *Amaranthi ſpeciebus addenda ſequens.*

Amaranthus Græcus, ſylveſtris, anguſtifolius.

Pag. 237. *Papaveris ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Papaver Orientale, hirſutiſſimum, flore magno.
Papaver Orientale, tenuiter inciſum, ad caulem floridum.
Papaver Orientale, Hypecoi folio, fructu minimo.

Pag. 242. *Alſines ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Alſine Samia, media, villoſa tota.
Alſine Samia, graveolens, ſaxatilis & verna, foliis lanceolatis.
Alſine verna, hirſuta, flore albo.
Alſine verna, hirſuta, flore ſuaverubente.
Alſine Orientalis, Caryophylli folio, flore magno, in capitulum congeſto.
Alſine Orientalis, Caryophylli folio, flore magno, ſparſo.
Alſine Orientalis, Caryophylli folio, viſcoſa, flore magno, albo.
Alſine Orientalis, Caryophylli folio, flore parvo, albo.

Alſine Orientalis, Caryophylli folio anguſtiſſimo & humilior.
Alſine Orientalis, altiſſima, Gramineo folio, flore albo.
Alſine Orientalis, fruticoſa, Camphoratæ folio.
Alſine Orientalis, fruticoſa, Laricis folio, floribus in capitulum congeſtis.
Alſine Orientalis, fruticoſa, ſaxatilis, foliis & floribus verticillatis.

Pag. 244. *Myoſotidis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Myoſotis Orientalis, flore maximo, fructu oblongo.
Myoſotis Orientalis, longiſſimo folio.
Myoſotis Orientalis, perfoliata, Lychnidis folio.

Pag. 247. *Kali ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Kali ſpinoſum, foliis longioribus & anguſtioribus, ſubhirſutis.
Kali Orientale, fruticoſum, ſpinoſum, Camphoratæ foliis.
Kali Orientale, fruticoſum, flore maximo, albido.
Kali Orientale, fruticoſum, foliis Sedi minoris, flore purpureo.
Kali Orientale, fruticoſum, altiſſimum, florum ſtaminibus purpureis.
Kali Orientale, fruticoſum, lanuginoſum.
Kali Orientale, fruticoſum, Linariæ folio.
Kali Orientale, fruticoſum, flore magno, purpureo.
Kali Orientale, fruticoſum, floribus albis.
Kali Orientale, ſpinoſum, ſubhirſutum, tenuiſſimo folio.
Kali Orientale, capillaceo folio, flore purpuraſcente.

Pag. 248. *Helianthemi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Helianthemum Creticum, Linariæ folio, flore croceo.
Helianthemum Creticum, annuum, lato Plantaginis folio, flore aureo.

Pag. 251. *Gei ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Geum Creticum, folio circinato, villoſo, flore magno, albo.
Geum Orientale, rotundifolium, ſupinum, flore aureo.
Geum Orientale, Cymbalariæ folio molli, & glabro, flore magno, albo.

Pag. 252. *Saxifragæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Saxifraga Cretica, annua, minima, Hederaceo folio.

Pag. 253. *Salicariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Salicaria Cretica, Punicæ folio.
Salicaria Orientalis, Salicis folio acutiſſimo & glabro.

Pag. 254. *Glaucii ſpeciebus addenda ſequens.*

Glaucium Orientale, flore magno, rubro.

Pag 254. *Hyperici ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Hypericum Creticum, ſupinum, folio ſubrotundo, flore magno.
Hypericum Creticum, ampliſſimo folio, nitido. *Aſcyroides P. Alp. Exot.* 172.
Hypericum villoſum, foliis caulem ambientibus acutis, cæteris verò circinatis.
Hypericum Orientale, foliis ſubrotundis, auritis, cauli adhærentibus.
Hypericum Orientale, Ptarmicæ foliis.
Hypericum Orientale, fœtido ſimile, ſed inodorum.

Hypericum Orientale, ſaxatile, Majoranæ folio.
Hypericum Orientale, Androſæmo hirſuto ſimile, ſed glabrum.
Hypericum Orientale, Polygoni folio.
Hypericum Orientale, caule aſpero, purpureo.
Idem Linariæ folio.
Hypericum Orientale, Roriſmarini folio Glauco.
Hypericum Orientale, foliis Coris intortis, & plurimis ab eodem exortu. *Coris foliis criſpis Montis Olympi Vvheel. Itin.*
Hypericum Orientale, flore magno. *Hypericum Montis Olympi Vvheel. Itin. quod proinde excludendum ab Aſcyri ſpeciebus pag.* 256.
Hypericum Orientale, latifolium, ſubhirſutum, caule purpureo, villoſo.

Pag. 257. *Rutæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Ruta Orientalis, Linariæ folio, flore parvo.

Pag. 258. *Nigellæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Nigella Orientalis, flore flaveſcente, ſemine alato plano.

Pag. 259. *Ciſti ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Ciſtus mas, Creticus, folio breviore, flore parvo.
Ciſtus folio rotundiore, incano, quaſi complicato.
Ciſtus ladanifera, Cretica, flore purpureo. *Ladanum Creticum P. Alp. Exot.* 88. *Ciſtus è qua Ladanum in Creta colligitur Bellon. Obſ. lib.* 1. *cap.* 7. *Cætera verò ſynonima quæ C. Bauhinus Pin.* 467. *ad Ciſtum Ledon Cretenſe refert, ad Ciſtum Ledon latifolium, Creticum J. B.* 2 9. *pertinent. Icon enim J. Bauhini optimè repræſentat Ledon à Græco diverſum, & longè majus, quod Bellonius in Olympo Aſiæ monte notavit. Hoc autem abundè naſcitur in Gallia Narbonenſi à Cretico longè diverſum, idemque forte cum Ledo* 3. *Cyprio Cluſii, maximè ſi floris habeatur ratio.* *Obſ. l.* 3. *cap.* 41.
Ciſtus ladanifera, Orientalis flore purpureo majore. *Naſcitur in Ponto flore longè majore quàm in Creta, unde varietas ejus videtur.*

Pag. 261. *Capparis ſpeciebus addenda varietas ſequens.*

Capparis ſpinoſa, fructu minore, folio rotundo C. B. Pin. 480. *foliis tomentoſis occurrit circa Candiam, Cretæ caput.*

Pag. 262. *Sedi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Sedum Creticum, ſaxatile latifolium flore purpuraſcente.
Sedum Creticum, ſaxatile, latifolium, villoſum.
Sedum Orientale, teretifolium, villoſum.
Sedum Orientale, minus album, folio acuto, lanuginoſo.
Sedum Orientale, latifolium, flore magno, è viridi flaveſcente.
Sedum Orientale, minus, folio acuto, flore albo.
Sedum montanum, lignoſum, daſyphyllon.
Sedum ſtellatum, annuum longiore folio.

Pag. 264. *Anacampſerotis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Anacampſeros Orientalis, Portulacæ folio.
Anacampſeros Orientalis, folio ſubrotundo, minori, eleganter crenato.

Pag. 266. *Geranii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Geranium Creticum, humifuſum, foliis ſubrotundis, laciniatis, acu longiſſima.

Geranium Chium, vernum, Caryophyllatæ folio.
Geranium Orientale, columbinum, flore maximo, Aſphodeli radice.
Geranium Orientale, columbinum, magnis floribus, pediculis longis inſidentibus.
Geranium Orientale, tuberoſum, flore parvo.
Geranium Orientale, moſchatum, Abſinthii folio.
Geranium Orientale, Batrachioides, amplioribus foliis, flore maximo.
Geranium Orientale, Batrachioides, tenuioribus foliis, flore maximo.
Geranium Orientale, Batrachioides, Aconiti folio, flore variegato.

Pag. 270. Thalictri ſpeciebus addenda ſequens.

Thalictrum Orientale, minimum, Fumariæ folio.

Pag. 271. Hellebori ſpeciebus addendæ ſequentes.

Helleborus niger, Orientalis, ampliſſimo folio, caule præalto, flore purpuraſcente.
Hunc obſervavit Bellonius in Olympo Aſiæ monte Obſ. lib. 3. cap. 41.
Helleborus niger, Orientalis, Ranunculi folio, flore nequaquam globoſo.

Pag. 284. Pulſatillæ ſpeciebus addenda ſequens.

Pulſatilla Orientalis, tenuiſſimè diviſa & villoſa, flore rubro.

Pag. 285. Ranunculi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Ranunculus Samius, dulcis, nemoroſus, caneſcens, Quinquefolii folio.
Ranunculus Samius, dulcis, nemoroſus, tuberoſa radice, latifolius, flore magno, cæruleo.
Ranunculus Samius, dulcis, nemoroſus, tuberoſa radice, latifolius, flore parvo cæruleo.
Ranunculus nemoroſus, foliis majoribus, Apennini montis flore majore, albo. *In Cappadocia occurrit.*
Ranunculus Creticus, folio ſubrotundo, glauco, radice fibroſa.
Ranunculus Chius, rotundifolius, vernus, flore pleno, ampliſſimo.
Ranunculus Orientalis, dulcis, Doronici radice.
Ranunculus Orientalis, Aconiti Lycoctoni folio, flore magno albo.
Idem flore purpuraſcente.
Ranunculus Orientalis, Napelli folio, lanuginoſo, flore albo.
Ranunculus Orientalis, Napelli folio, flore luteo, magno.
Ranunculus Orientalis, Aconiti folio, flore luteo, maximo.
Ranunculus Orientalis, paluſtris, Apii folio, caule ſubhirſuto.
Ranunculus Orientalis, Pulſatillæ folio, flore parvo.
Ranunculus Leſbius, Pulſatillæ folio, flore magno.
Ranunculus Leſbius, paluſtris, Ophiogloſſi folio.

Pag. 293. Clematitis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Clematitis Cretica, foliis Pyri inciſis, nunc ſingularibus, nunc ternis.
Clematitis Orientalis, latifolia, ſemine breviſſimis pappis donato.
Clematitis Orientalis, Apii folio, flore è viridi flaveſcente, poſteriùs reflexo.

Pag. 294. Caryophyllatæ ſpeciebus addenda ſequens.

Caryophyllata Orientalis, flore magno, coccineo.

Pag. 295. Fragariæ speciebus addendæ sequentes.

Fragaria Cretica, saxatilis, fruticosa, folio subtùs argenteo.
Fragaria Orientalis, flore luteo, minimo.

Pag. 296. Quinquefolii speciebus addendæ sequentes.

Quinquefolium Orientale, villosissimum, humifusum.
Quinquefolium Orientale, tenuissimè laciniatum, humifusum.
Quinquefolium Orientale, rectum, luteum, incanum.
Quinquefolium Orientale, folio utrinque argenteo.
Quinquefolium Orientale, montanum, erectum, hirsutum, luteum, flore majore.

Pag. 299. Pentaphylloidis speciebus addendæ sequentes.

Pentaphylloides Orientale, erectum, foliis alatis, Geranii Cicutæ folio facie.
Pentaphylloides Orientale, supinum, foliis alatis, bifidis, vel trifidis.
Pentaphylloides Orientale, erectum, Pimpinellæ folio & facie.

Pag. 300. Asparagi speciebus addendæ sequentes.

Asparagus Creticus, fruticosus crassioribus & brevioribus aculeis, magno fructu.
Idem parvo fructu.
Idem longioribus & tenuioribus aculeis.
Asparagus Orientalis, foliis Gallii.

Pag. 301. Agrimoniæ speciebus addenda sequens.

Agrimonia Orientalis, humilis, radice crassissima, repente, fructu in spicam brevem & densam congesto.

Pag. 302. Chamænerii speciebus addendæ sequentes.

Chamænerion Orientale, argenteum, Salicis folio, flore magno.
Chamænerion Orientale, minimum, Hyperici folio, radice granulosa.

Pag. 305. Apii speciebus addendæ sequentes.

Apium Creticum, minimum, Anisi facie.
Apium Græcum, saxatile, Crithmi folio.

Pag. 306. Cicutæ speciebus addendæ sequentes.

Cicuta Orientalis, vulgari similis, ferme inodora.
Cicuta Orientalis, semine crasso, verrucoso.
Cicuta Orientalis, minor, patula, Dauci facie.

Pag. 306. Carvi speciebus addenda sequens.

Carvi Orientale, acaulon, foliis Chamæmeli.

Pag. 307. Bulbocastani speciebus addendæ sequentes.

Bubocastanum Creticum, radice napiformi.
Bulbocastanum Creticum, Ferulæ folio, semine oblongo.

Pag. 309. Tragoselini speciebus addendæ sequentes.

Tragoselinum Creticum maximum, villosum, flore albo.
Tragoselinum minus, saxatile, fœtidissimum, Apii folio.
Tragoselinum Orientale, laciniatum, umbellâ purpurascente.
Tragoselinum Orientale, laciniatum, umbellâ albâ.

Pag. 309. Buplevri speciebus addenda sequens.

Buplevrum Orientale, angustifolium, semine longiori.

Pag. 311. *Fœniculi speciebus addenda sequens.*

Fœniculum Orientale, Seseleos Massiliensis facie.

Pag. 314. *Astrantiæ speciebus addenda sequens.*

Astrantia Orientalis, latifolia, floribus & coma purpureis.

Pag. 315. *Myrrhidis speciebus addendæ sequentes.*

Myrrhis Pastinacæ foliis, lætè virentibus. *Daucus Pastinacæ folio, Siculus Zan.* 78.
Myrrhis Orientalis, Angelicæ folio, tuberosa radice.
Myrrhis Orientalis, foliis Chamæmeli.
Myrrhis Orientalis, Mei folio, semine longissimo.
Myrrhis Orientalis, Mei folio, semine brevi.
Myrrhis Orientalis, semine unciam longo.
Myrrhis Orientalis, Cicutariæ foliis.
Myrrhis Orientalis, Cicutæ folio, canescente & villoso.
Myrrhis Orientalis, Cicutæ folio glabro & lætè virente.

Pag. 315. *Smyrnii speciebus addenda sequens.*

Smyrnium Creticum, Paludapii folio.

Pag. 316. *Coriandri speciebus addenda sequens.*

Coriandrum Orientale, Chamæmeli folio.

Pag. 318. *Oreoselini speciebus addenda sequens.*

Oreoselinum Orientale, Seseleos Massiliensis folio.

Pag. 319. *Pastinacæ speciebus addendæ sequentes.*

Pastinaca Orientalis, canescens, Tordylii folio.
Pastinaca Orientalis, foliis eleganter incisis.

Pag. 319. *Sphondylii speciebus addendæ sequentes.*

Sphondylium Orientale, maximum.
Sphondylium Orientale, amplissimo folio, caule brevi.
Sphondylium Orientale, longissimo & angustissimo folio.
Sphondylium Orientale, angustifolium, glabrum, Anisum olens.
Sphondylium Orientale, foliis Ammi perennis.
Sphondylium Orientale, humilius, foliis Absinthii.
Sphondylium Orientale, Dauci vulgaris folio, Asphodeli radice.

Pag. 321. *Ferulæ speciebus addendæ sequentes.*

Ferula glauco folio caule crassissimo, ad singulos nodos ramoso & umbellifero.
Ferula Orientalis, Peucedani folio.
Ferula Orientalis, Cachryos folio & facie.

Pag. 321. *Thapsiæ speciebus addendæ sequentes.*

Thapsia Orientalis, Anethi folio, semine eleganter crenato. *Gingidium Fœniculi folio C. B. Pin.* 151. *Anetho similis planta, semine lato, laciniato J. B.* 3. *Part.* 2. 7. *Gingidium Cam. Hort. Icon.* XVI.
Thapsia Orientalis, aquatica, Angelicæ folio.

Thapsia Cretica, Thalictri folio villosa seminum alis purpuro-violaceis. *Thapsiæ Lusitanicæ varietas.*

Pag. 323. Caucalidis speciebus addendæ sequentes.

Caucalis Cretica, maximo fructu, longis aculeis donato.

Caucalis Orientalis, altissima, Ferulæ folio.

Caucalis Orientalis, arvensis, tenuifolia, flore purpureo, magno fructu.

Pag. 323. Ligustici speciebus addendæ sequentes.

Ligusticum Græcum, Apii folio.

Ligusticum Creticum, Fœniculi folio, caule nodoso. *An Dauco* III. *di Candia, da altri detto Seseli nodoso & Hipomarathro Ponæ Ital. Bald.* 122.

Ligusticum Creticum, Cicutæ folio.

Ligusticum Orientale, Mei folio, flore albo.

Pag. 324. Laserpitii speciebus addendæ sequentes.

Laserpitium Orientale, Mei folio, flore luteo.

Laserpitium Orientale, foliis Seseleos Massiliensis, flore luteo.

Laserpitium Orientale, Ferulæ folio, semine crispo.

Pag. 325. Cachryos speciebus addendæ sequentes.

Cachrys foliis Peucedani, semine fungoso, sulcato, aspero, minori.

Cachrys Cretica, Angelicæ folio, Asphodeli radice. *Libanotis Apii folio, semine aspero C. B. Pin.* 157. *Echinophora, Asphodeli radice, nigricante & angustiore, lucido, Angelicæ folio Lælii Triumf. apud fratrem* 65.

Cachrys Orientalis, Ferulæ folio, fructu alato, plano.

Pag. 326. Scandicis speciebus addenda sequens.

Scandix Orientalis, flore maximo.

Pag. 327. Eryngii speciebus addendæ sequentes.

Eryngium Creticum, erectum, folio multifido, caule & ramis amethystinis.

Idem caule & ramis pallidè virentibus.

Eryngium foliis laciniatis, capitulis florum exiguis & densè congestis.

Eryngium Orientale, foliis trifidis.

Eryngium Orientale, Dipsaci capitulo, foliis asperis, integris.

Eryngium Orientale, vulgari simile, capitulis Amethystinis.

Eryngium Orientale, tenuiter incisum, pallidè virens, capite stellato.

Eryngium Orientale, tenuiter incisum, Amethystinum, capite stellato.

Pag. 329. Caryophylli speciebus addendæ sequentes.

Caryophyllus sylvestris & saxatilis, flore magno, lacteo subtus ad spadiceum colorem vergente.

Caryophyllus Creticus, arboreus, Juniperi folio.

Caryophyllus Græcus, arboreus, Leucoii folio, peramaro.

Caryophyllus Orientalis, minimus, tenuissime laciniatus, flore purpureo.

Idem flore albo.

Caryophyllus Orientalis fruticosus, tenuissimo folio, flore laciniato.

Pag. 333. Lychnidis speciebus addendæ sequentes.

Lychnis Græca, maritima, Sedi arborescentis folio & facie.

Lychnis Græca, pumila, umbellifera, Polygoni folio, flore albo, cum circulo atro-purpureo.
Lychnis Cretica, parvo flore, calyce ſtriato, purpuraſcente.
Lychnis Cretica, maritima, minima, Portulacæ ſylveſtris folio.
Lychnis Cretica, anguſtifolia, floribus longiſſimis pediculis inſidentibus, capſulâ pyramidatâ.
Lychnis Cretica, Montis Idæ, folio ſubrotundo, cæſio.
Lychnis maritima, ſaxatilis, Anacampſerotis folio. *Behen album ſeu Polemonium ſaxatile, Fabariæ folio, Siculum Bocc. Muſ. part. 2. pag. 133. Behen album Fabariæ foliis ejuſdem Tab. 92.*
Lychnis Græca, Bellidis folio, verna, flore parvo, dilute purpuraſcente.
Lychnis Orientalis, ſupina, maritima, capſulis Lychnidis Coronariæ.
Lychnis Orientalis, minima, multiflora, flore ſuaverubente.
Lychnis Orientalis, Caryophylli Holoſtei folio.
Lychnis Orientalis, Saponariæ folio ſubhirſuto.
Lychnis Orientalis, fruticoſa, Kali folio, Statices capitulis.
Lychnis Orientalis, foliis ſubrotundis, viſcoſis, flore magno.
Lychnis Orientalis, maxima, Bugloſſi folio undulato.
Lychnis Orientalis, Borraginis folio.
Lychnis Orientalis, Saponariæ folio & facie, flore parvo & multiplici. Eadem flore minimo.
Lychnis Orientalis, Buplevri folio.
Lychnis Orientalis, longifolia, nervoſa, flore purpuraſcente.
Lychnis Orientalis, viſcoſa, Centaurii lutei folio, flore longiſſimo.
Lychnis Orientalis, Caryophylli hortenſis folio.
Lychnis Orientalis, calyce pyramidato, ſtriato, longiſſimo.
Lychnis Orientalis, fruticoſa, incana, flore longo & flaveſcente
Lychnis Orientalis, annua, ſupina Anthirrhini folio, flore minimo, purpuraſcente.
Lychnis Orientalis, multiflora, folio Valerianæ rubræ.
Lychnis Orientalis, minima, Gramineo folio, calyce purpuraſcente, ſtriato.
Lychnis Orientalis, minima, Caryophylli folio, calyce purpuraſcente, ſtriato.
Lychnis Orientalis, petalis albis, lineis cæruleis, ſubtus variegatis.
Lychnis Orientalis, viſcoſa, folio glauco, flore muſcoſo.
Lychnis Orientalis, humilis, Gentianellæ folio.

Pag. 339. Lini ſpeciebus addendæ ſequentes.

Linum Creticum, fruticoſum, foliis Globulariæ, flore luteo.
Linum Orientale, altiſſimum, latifolium & patulum.
Linum Orientale, pumilum, flore luteo, magno.
Linum, Orientale, ſylveſtre, latifolium, hirſutum, flore ſuaverubente, vel roſeo.
Linum Orientale, ſylveſtre, latifolium, hirſutum, flore candidiſſimo.

Pag. 341. Limonii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Limonium Græcum, Bellidis folio, minori & lanceolato.

Limonium

Limonium Græcum, fruticoſum, proliferum, Bellidis folio.
Limonium Græcum, minus, Ocimi folio.
Limonium Græcum, minimum, foliis Hyſſopi ſubhirſutis.
Limonium Creticum, Juniperi folio. *Echinus, id eſt, Tragacantha altera Proſp. Alp. Exot. 56. quæ proinde à ſpeciebus Erinaceæ excludenda eſt pag. 646.*
Limonium Orientale, Caryophylli folio acutiſſimo, floribus velut in capitulum congeſtis, acaulon & calyce purpuraſcente.
Limonium Orientale, Caryophylli folio acutiſſimo, floribus velut in capitulum congeſtis, acaulon & calyce albo.
Limonium Orientale, humilius Caryophylli folio anguſtiori, non aculeato, flore ſpicato, ſuaverubente.
Limonium Orientale, fruteſcens, Caryophylli folio in aculeum rigidiſſimum abeunte.
Limonium Orientale, latifolium, flore minimo.
Limonium Orientale, Plantaginis folio, floribus umbellatis.

Pag. 343. Aſphodeli ſpeciebus addenda ſequens.

Aſphodelus Creticus, luteus, ſerotinus, patulus, folio aſpero.

Pag. 344. Hyacinthi ſpeciebus addenda ſequens.

Hyacinthus Creticus, bifolius, flore ſurſum ſpectante.

Pag. 347. Muſcari ſpeciebus addenda ſequens.

Muſcari Orientale, odoratiſſimum, ampliſſimo folio flore maximo, flavo-vario.

Pag. 350. Croci ſpeciebus addendæ ſequentes.

Crocus Autumnalis, ſativo ſimilis, florum capillamentis tenuiſſimis, minus odoris.
Crocus Autumnalis, ſativo ſimilis, florum capillamentis tenuiſſimis, minus odoris, flore candidiſſimo.
Crocus Orientalis, Autumnalis, flore magno, albo, capillamentis albidis, inodoris.
Crocus Orientalis, anguſtifolius, flore odoratiſſimo, leucophæo.
Crocus Orientalis, vernus, flore flavo, externè ſpadiceo, obſcurè purpuraſcente.
Crocus Orientalis, vernus, flore ſubcæruleo, externè ſpadiceo-rubente.
Crocus Orientalis, vernus, flore violaceo, externè ſpadiceo-rubente.

Pag. 353. Narciſſi ſpeciebus addenda ſequens.

Narciſſus medio luteus, copioſo flore pleno, odore gravi.

Pag. 358. Iridis ſpeciebus addenda ſequens.

Iris humilis Orientalis, flore dilutè ianthino & veluti leucophæo.

Pag. 365. Siſyrinchii ſpeciebus addenda ſequens.

Siſyrinchium Creticum, montanum, anguſtiſſimo folio.

Pag. 369. Lilii ſpeciebus addenda ſequens.

Lilium Orientale, latifolium, flore luteo, maximo, odoratiſſimo.

Pag. 376. Fritillariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Fritillaria Orientalis, Plantaginis folio, flore magno, è viridi purpuraſcente.

Fritillaria Samia, Plantaginis folio, flore parvo, è viridi flavescente.

Pag. 378. Ornithogali speciebus addendæ sequentes.

Ornithogalum Orientale, villosum, flore luteo, magno.

Ornithogalum Samium, villosum, umbellatum, album.

Pag. 382. Cepæ speciebus addenda sequens.

Cepa Orientalis, flore nigro-purpureo, suave olente.

Pag. 383. Allii speciebus addendæ sequentes.

Allium Orientale, latifolium, flore magno, lacteo.

Allium sylvestre sive Moly minus, albo, amplo flore.

Allium montanum, foliis Narcissi minus, flore albo.

Pag. 389. Glycyrrhizæ speciebus addenda sequens.

Glycyrrhiza Orientalis, siliquis hirsutissimis.

Pag. 389. Ciceris speciebus addenda sequens.

Cicer Orientale, foliis rigidis, flore cæruleo, magno.

Pag. 390. Onobrychidis speciebus addendæ sequentes.

Onobrychis Cretica, foliis Viciæ, fructu magno, cristato & aculeato.

Onobrychis Orientalis, frutescens, spinosa, Tragacanthæ facie.

Onobrychis Orientalis, incana, flore luteo, fructu magno, radiato.

Onobrychis Orientalis, flore flavescente, vexillo lineis purpureis supernè variegato.

Onobrychis Orientalis, Galegæ foliis erectior, floribus lineis purpureis utrinque reticulatis.

Onobrychis Orientalis, flore albo, maculâ luteâ notato.

Onobrychis Orientalis, argentea, fructu echinato, minimo.

Pag. 391. Vulnerariæ speciebus addenda sequens.

Vulneraria Cretica, flore parvo, vario.

Pag. 391. Dorycnii speciebus addenda sequens.

Dorycinium Orientale, latifolium, villosum.

Pag. 392. Lupini speciebus addendæ varietates sequentes.

Lupinus peregrinus, major vel villosus, flore albicante.

Lupinus sylvestris, semine rotundo, vario, flore albido.

Pag. 393. Orobi speciebus addendæ sequentes.

Orobus Creticus, latifolius, incanus.

Idem Orientalis, fermè glaber.

Orobus Orientalis, foliis angustissimis, costæ brevissimæ innascentibus.

Orobus Orientalis, foliis ferè radiatis, flore magno, candido.

Orobus Orientalis, totus ramosus, foliis unica conjugatione dispositis.

Orobus Orientalis, latifolius, villosus, flore croceo.

Pag. 394. Lathyri speciebus addenda sequens.

Lathyrus Orientalis, rotundifolius, flore rubro.

Pag. 396. Clymeni speciebus addenda sequens.

Clymeum Græcum, flore maximo, singulari.

Pag. 396. Ochri speciebus addenda sequens.

Ochrus folio diviso, in capreolos abeunte.

Pag. 396. Viciæ speciebus addendæ sequentes.

Vicia Cretica, multiflora, latifolia, flore intensè purpureo.
Vicia verna, villosissima & incana, flore parvo, spicato, ex purpureo ad ianthinum vergente.
Vicia multiflora, spicata, floribus albidis, calyce purpureo.
Vicia Orientalis, multiflora, argentea flore variegato.
Vicia Orientalis, multiflora, incana, angustissimo folio.
Vicia Orientalis, flore maximo, pallescente, macula lutea notato.

Pag. 398. Ervi speciebus addendæ sequentes.

Ervum Orientale, Alopecuroides, perenne, fructu longissimo.
Ervum Orientale, Alopecuroides, serotinum & perenne, flore odoratissimo, fructu longissimo.

Pag. 398. Galegæ speciebus addenda sequens.

Galega Orientalis, latifolia, altissima, flore cæruleo.

Pag. 399. Astragaloïdis speciebus addendæ sequentes.

Astragaloides Orientalis, vesicaria, foliis & fructibus incanis.
Astragaloides Orientalis, vesicaria, foliis & fructibus glabris.

Pag. 399. Aphacæ speciebus addenda sequens.

Aphaca flore albido, lineis nigris distincto.

Pag. 399. Securidacæ speciebus addenda varietas sequens.

Securidaca major, flore albo.

Pag. 400. Ferri equini speciebus addenda varietas sequens.

Ferrum equinum Græcum, siliqua multiplici, ampliori.

Pag. 401. Hedisari speciebus addendæ sequentes.

Hedisarum Orientale, argenteum, flore luteo, siliquâ glabrâ.
Hedisarum Orientale, incanum, flore vario, magno, siliqua aspera.

Pag. 402. Loti speciebus addendæ sequentes.

Lotus Cretica, palustris, altissima, incana, flore luteo.
Lotus Græca, maritima, folio glauco & velut argenteo.

Pag. 404. Trifolii speciebus addendæ sequentes.

Trifolium Creticum, bituminoso simile, plane inodorum, flore subcæruleo.
Trifolium Creticum, bituminoso simile, plane inodorum, flore purpureo.
Trifolium Creticum, bituminoso simile, plane inodorum, flore albo.
Trifolium Creticum, elegantissimum, magno flore.
Trifolium Creticum, Spicæ trifoliæ simile, fructu in calyce recondito.
Trifolium amplissimo folio subrotundo, villoso, flore purpurascente.
Trifolium Orientale, altissimum, caule fistuloso, flore albo.
Trifolium Orientale, canescens capitulo oblongo, sordidè albo.
Trifolium Orientale, foliis oblongis, flore albo.
Trifolium Orientale, majus, villosissimum, floribus flavescentibus.
Trifolium Orientale, capite lanuginoso.

Pag. 406. *Meliloti ſpeciebus addenda ſequens.*

Melilotus Cretica, humillima, humifuſa, flore albo magno. *Spica trifolia P. Alp. Exot.* 168.

Pag. 408. *Anonidis ſpeciebus addenda ſequens.*

Anonis legitima antiquorum.

Pag. 409. *Fœni Græci ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Fœnum Græcum ſylveſtre, Meliloti facie. *Melilotus corniculis reflexis, major C. B. Pin.* 331. *Trifolium Italicum ſive Melilotus Italica, corniculis incurvis J. B.* 2. 372. *quod proinde à genere Meliloti excludendum eſt pag.* 407.

Fœnum Græcum Hiſpanicum, ſiliquis erectis Breyn. Cent. 1. 79. *Fœnum Græcum ſylveſtre, alterum Dod. Pempt.* 547. *quod proinde à Fœno Græco ſylveſtri, polyceratio majori, Cretico Breyn. diſtingui debet pag.* 409.

Fœnum Græcum Siculum, fruteſcens, ſiliquis Ornithopodii latioribus.

Pag. 410. *Medicæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Medica Cretica, orbiculata, fructu utrinque turbinato.

Medica Cretica, parvo fructu, aculeis ſurſum & deorſum tendentibus.

Pag. 415. *Aſtragali ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Aſtragalus Creticus, Nummulariæ folio incano, magno fructu.

Aſtragalus Orientalis, Nummulariæ folio glabro.

Aſtragalus incanus, ſiliquâ incurva, ampliſſimo folio.

Aſtragalus Orientalis, ramoſus, Ornithopodii folio, flore cæruleo, parvo.

Aſtragalus Orientalis, humifuſus, foliis Viciæ, flore parvo, cæruleo, ſiliquis villoſis.

Aſtragalus Orientalis, minimus, foliis Viciæ, flore ex viridi flaveſcente, odoratiſſimo.

Aſtragalus Orientalis, foliis Viciæ incanis, caule nudo, erecto, floribus luteis.

Aſtragalus Orientalis, foliis Viciæ argenteis, caule nudo, floribus pallide luteis.

Aſtragalus Orientalis, caneſcens, capitulis Trifolii bituminoſi.

Aſtragalus Orientalis, caneſcens, capitulis Trifolii bituminoſi, flore dilutè purpuraſcente.

Aſtragalus Orientalis, foliis Onobrychidis, capitulis Trifolii bituminoſi.

Aſtragalus Orientalis, Onobrychidis facie, ſpica florum longiſſima.

Aſtragalus Orientalis, folio ſubrotundo, caneſcente, flore magno purpureo.

Aſtragalus Orientalis, folio ſubrotundo, incano, flore ex viridi flaveſcente.

Aſtragalus Orientalis, incanus, humifuſus, ampliſſimo folio, ſpica longiſſima & anguſtiſſima.

Aſtragalus Orientalis, latifolius, capitulo oblongo, flore vario.

Aſtragalus Orientalis, incanus, anguſtifolius, floribus in eodem capitulo candidis & purpureis.

Aſtragalus Orientalis, incanus, floribus è foliorum alis prodeuntibus.

Aſtragalus Orientalis, villoſiſſimus, capitulis rotundioribus, floribus purpureis.

Aſtragalus Orientalis, incanus, foliorum conjugationibus denſiſſimis. *An Tragium Dioſcoridis Rauvvolf.* 123.

Aſtragalus Orientalis, calyce veſicario, lineis rubris ſtriato.

Aſtragalus Orientalis, acaulos ferme, flore luteo.

Aſtragalus Orientalis, minimus, flore glomerato, vireſcente.

Aſtragalus Orientalis, flore minimo, è viridi flaveſcente.

Aſtragalus Orientalis, argenteus, anguſtifolius, flore leucophæo.

Aſtragalus Orientalis, candidiſſimus & tomentoſus.

Aſtragalus Orientalis, maximus, glaber, Alopecuroides, flore luteo.

Aſtragalus Orientalis, maximus, incanus, erectus, caule ab imo ad ſummum florido.

Aſtragalus Orientalis, ramoſus, fructu adunco.

Aſtragalus Orientalis, anguſtifolius, caule pedali, flore è viridi flaveſcente odoratiſſimo.

Aſtragalus Orientalis, glaber, Galegæ foliis, capitulis florum ſphæricis, ad alas poſitis.

Aſtragalus Orientalis, altiſſimus, Galegæ foliis amplioribus, flore parvo, flaveſcente.

Aſtragalus Orientalis, altiſſimus, Galegæ foliis anguſtioribus, flore minimo è viridi flaveſcente.

Aſtragalus Orientalis, Galegæ foliis, ſupinus, floribus flaveſcentibus.

Aſtragalus Orientalis, altiſſimus, Fraxini folio, flore è viridi flaveſcente.

Pag. 417. *Tragacanthæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Tragacantha Cretica, incana, flore parvo, lineis purpureis ſtriato. *An Poterium alterum, denſius ramificatum P. Alp. Exot.* 50?

Tragacantha Cretica, foliis minimis, incanis, flore majore, albo. *An Tragacantha altera P. Alp. Exot.* 54?

Tragacantha Orientalis, humillima, flore magno albo.

Tragacantha Orientalis, humillima, argentea, Barbæ Jovis folio.

Tragacantha Orientalis, humillima, foliis anguſtiſſimis argenteis.

Tragacantha Orientalis, humillima, ſe ſpargens, floribus ſpicatis.

Tragacantha Orientalis, humillima, incana, flore purpuraſcente.

Tragacantha Orientalis, humillima, foliis Viciæ, coſtæ purpureæ innaſcentibus.

Tragacantha Orientalis, erectior, foliis Viciæ glabris & ramis tomentoſis.

Tragacantha Orientalis, humilis, candidiſſima & tomentoſa, floribus in foliorum alis in capitulum denſum naſcentibus.

Tragacantha Orientalis, humilis, floribus luteis, densè congeſtis in foliorum alis.

Tragacantha humilior, luteis floribus C. B. Pin. 388. *Tragacantha alterum genus Ravvolf.* 281.

Tragacantha Orientalis, floribus luteis in capitulum longo pediculo donatum congeſtis.

Tragacantha Orientalis, viſicaria, floribus purpureis, in capitulum longo pediculo donatum congeſtis.

Tragacantha Orientalis, latifolia, flore purpureo, magno.

Tragacantha Orientalis, foliis anguſtiſſimis, flore purpuraſcente.

Tragacantha Orientalis, foliis Oleæ, humillima, floribus in capitulum congeſtis.

Tragacantha Orientalis, foliis Oleæ, incanis & tomentoſis, caule ab imo ad ſummum florido.

Tragacantha Orientalis, foliis incanis caule & ramulis tomentoſis.

Pag. 419. *Violæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Viola Cretica, ſaxatilis lutea, odoratiſſima, Leucoii foliis.

Viola Orientalis, montana, grandiflora, violacei coloris.

Viola Orientalis, minima, Ocimi folio.

Viola Orientalis, bicolor, arvenſis, longifolia, flore minimo.

Pag. 421. *Fumariæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Fumaria bulboſa, Cretica, radice cava, foliis amplioribus, flore purpuraſcente.

Pag. 424. *Aconiti ſpeciebus addenda ſequens.*

Aconitum Lycoctonum, Orientale, flore magno, albo.

Pag. 426. *Delphinii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Delphinium Græcum foliis inferioribus Fumariam, ſuperioribus Linariam referentibus.

Delphinium Orientale, annuum, flore ſingulari.

Delphinium Orientale lato Aconiti folio, flore magno.

Delphinium Orientale, perenne, Aconiti folio, flore albo.

Delphinium Orientale, perenne, Aconiti folio, flore cæruleo.

Pag. 428. *Aquilegiæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Aquilegia Orientalis, viſcoſa, flore magno, partim cæruleo, partim albo.

Pag. 431. *Orchidis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Orchis Orientalis, flore maximo, ferrugineo.

Orchis Orientalis & Luſitanica, flore maximo Papilionem referente.

Orchis lingua oblonga, candicante, flore minore.

Orchis Orientalis, Morio fœmina flore candidiſſimo.

Orchis Cretica, maxima, flore Pallii Epiſcopalis forma.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore maximo, ſcuto azureo.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore parvo, villoſiſſimo, ſcuto azureo.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore mammoſo.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore parvo, umbilicato.

Orchis Orientalis, calyptrâ purpureâ, petalo inferiori atro-purpuraſcente, ſcuto ferri equini formâ.

Orchis Orientalis, flore ſpadiceo, ſcuto variegato, calyptra lutea.

Orchis Orientalis, magno flore vireſcente, ſcuto ſpadiceo, calyptra roſea.

Orchis Orientalis, Anthropophora, flore minimo, albo, umbilico ſuave-rubente.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore maximo.

Pag. 437. *Limodori ſpeciei addenda ſequens.*

Limodorum Creticum, flore magno, lineis purpureis ſtriato.

Pag. 440. *Cardui ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Carduus lanceatus, exoticus, altiſſimus, flore albo.

Carduus Creticus, foliis laceolatis, ſplendentibus, ſubtus incanis, flore purpuraſcente.

Carduus Orientalis, lanceolatus, flore parvo, purpureo.

Carduus Centaurii majoris facie, flore luteo, capitulo longis aculeis munito. *Jacea lævis, maxima, Centauroides, lutea, Apula Col. Part.* 1. 35.

Carduus Centaurii majoris facie, flore luteo, capitulo brevibus aculeis munito.

Carduus Creticus, Erucæ foliis minoribus, capitulorum ſquamis & aculeis nigricantibus.

Carduus Orientalis, Erucæ folio glauco, flore purpuraſcente.

Carduus Creticus, non maculatus, caule alato.

Carduus Creticus, tomentoſus, Acanthi folio, flore magno purpuraſcente.

Carduus Creticus, tomentoſus, Acanthi folio, flore magno dilutiore.

Carduus Creticus, Acanthi folio, viridi & glutinoſo, flore purpuraſcente.

Carduus Creticus, Acanthi folio viridi & glutinoſo, flore albo.

Carduus Græcus parvus, Acanthi folio tomentoſo, flore minori.

Carduus Orientalis, Acanthi folio candidiſſimo, flore parvo, ſuaverubente.

Carduus Orientalis, acaulos, incanus & tomentoſus, Dentis leonis folio.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore maximo.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore minimo.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore flaveſcente, odoratiſſimo.

Carduus Orientalis, Coſti hortenſis folio.

Carduus Orientalis, Cyani folio.

Pag. 442. *Cinaræ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Cinara Cretica, acaulos, flore magno, flaveſcente, foliis Acanthi aculeati.

Cinara Greca, foliis Acanthi vulgaris, caule brevi, perennis, radice craſſiſſima.

Cinara Orientalis, moſchata, acaulos, foliis Jacobææ, ſquamis calycis deorſum inflexis.

Cinara Orientalis, moſchata, acaulos, foliis Jacobææ tenuius inciſis, ſquamis calycis ſurſum ſpectantibus.

Pag. 443. *Jaceæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Jacea Cretica, ſaxatilis, Glaſti folio, flore purpuraſcente.

Jacea Cretica, frutefcens, Elichryfi folio, flore magno, purpurafcente. *Chamæpeuce P. Alp. Exot. 76. Stabe capitata, overo Chamæpino fruticofo di Candia Pon. Bald. Ital. 75.*

Jacea Cretica, laciniata, argentea, flore parvo, flavefcente. *Argentea P. Alp. Exot.* 117.

Jacea Cretica, acaulos, Cichorii folio.

Jacea Orientalis, acaulos, Cichorii folio, flore citrino.

Jacea Orientalis, incana, acaulos & multiflora, foliis laciniatis.

Jacea Orientalis, patula, Carthami facie, flore luteo, magno.

Jacea Orientalis, Conyzæ folio, flore magno.

Jacea Orientalis, Serratulæ folio, flore magno, purpureo.

Jacea Orientalis, Cyani folio, flore parvo, calyce argenteo.

Jacea Orientalis, folio finuato, fubtus tomentofo, flore purpureo.

Jacea Orientalis, maritima, incana, Coronopi folio.

Jacea Orientalis, annua, Coronopi, folio flore luteo.

Jacea Orientalis, perennis, lato Coronopi folio flore purpurafcente.

Jacea Orientalis, perennis, anguftiffimo & incano Coronopi folio, flore purpurafcente.

Jacea Orientalis, laciniata, incana & mofchata.

Jacea Orientalis, tenuiffimè laciniata, capite magno argenteo.

Jacea frutefcens, Plantaginis folio, flore albo. *Cyanus arborefcens, longifolia P. Alp. Exot. 30. proindeque à Cyani fpeciebus excludenda pag.* 446.

Pag. 445. *Cyani fpeciebus addendæ fequentes.*

Cyanus Orientalis, arvenfis, latifolius.

Cyanus Orientalis, folio virefcente, dentato, flore magno.

Cyanus Orientalis, anguftifolius, incanus, flore magno, citrino.

Cyanus Orientalis, latifolius, leviter lanuginofus, flore maximo, citrino.

Cyanus Orientalis, anguftifolius, glaber & lucidus.

Cyanus Orientalis, Artemifiæ foliis.

Cyanus Orientalis, Artemifiæ foliis profundè laciniatis.

Cyanus Orientalis, foliis Leucoii, fubtùs incanis.

Pag. 447. *Cirfii fpeciebus addendæ fequentes.*

Cirfium Creticum, altiffimum, Cardui lanceolati folio.

Cirfium Creticum, altiffimum, Cardui laceolati folio, flore albo.

Cirfium Orientale, Cardui lanceolati ferocioris facie.

Cirfium Orientale, Cardui lanceolati folio, flore purpurafcente.

Cirfium Orientale, Acanthi folio, flore obfoletè purpureo.

Cirfium Orientale, maximum, Verbafci folio.

Pag. 449. *Centaurii majoris fpeciebus addendæ fequentes.*

Centaurium majus, Orientale, erectum, Glafti folio, flore luteo.

Centaurium majus, Orientale, Glafti folio, acaulon ferme.

Centaurium majus, Orientale, Verbafci folio.

Centaurium

Centaurium majus Orientale, Helenii folio, flore luteo.

Centaurium majus incanum, foliis inferioribus Verbascum, cæteris Erucam referentibus.

Idem foliis profundè incisis.

Pag. 450. Cnici speciebus addendæ sequentes.

Cnicus Carlinæ folio, acaulos, gummifer, aculeatus, flore purpureo. *Carlina acaulos, gummifera C.B. Pin. 380. quæ proinde à Carlinæ speciebus excludenda, pag. 500. Hic est Carduus Pinea Theophrasti P. Alp. Exot. 124. Autumno enim in Creta secus vias sepissime occurrit foliis carens, nec nisi foliorum costis donatur.*

Cnicus Carlinæ folio, acaulos, gummifer, aculeatus, flore albo.

Cnicus Creticus, Atractylidis folio & facie, flore leucophæo. *An Atractilidi & Cnico sylvestri similis C. B. Pin. 793.*

Cnicus Creticus, Atractylidis folio & facie, flore candidissimo.

Cnicus Atractylidis folio & facie, incanus, patulus, flore purpurascente.

Cnicus Orientalis, Atractylis lutea dictus, altissimus.

Cnicus Orientalis, polycephalos, Eringii capitulo, foliis cardui lanceolati.

Cnicus Orientalis, humilior, flore flavo, Carthami odore.

Cnicus Orientalis, calyce eriophoro, Fungi inversi forma, flore albo.

Cnicus Orientalis, calyce eriophoro, Fungi inversi forma, flore purpurascente.

Cnicus polycephalos, canescens, aculeis flavescentibus munitus, flore albo.

Pag. 452. Elichrysi speciebus addendæ sequentes.

Elichrysum Creticum, foliis brevioribus & crispis, capitulis minoribus.

Elichrysum angustifolium, incanum, maximo flore.

Elichrysum Orientale, foliis amplioribus, subrotundis. *Elichrysum Orientale, caule cubitali, foliis latioribus, umbellis majoribus, &c. C. Bauh. Prodr. 123.*

Elichrysum Orientali simile, calyce florum argenteo.

Elichrysum Orientale, vernum, angustifolium.

Elichrysum Orientale, Leucoii folio viridi.

Elichrysum Orientale, glutinosum, Lavandulæ folio.

Pag. 454. Conyzæ speciebus addendæ sequentes.

Conyza Cretica, fruticosa, folio molli candidissimo & tomentoso.

Conyza Orientalis, foliis Asterici.

Conyza Orientalis, pumila, incana, Oleæ folio.

Conyza Orientalis, Asteris Attici folio, flore luteo.

Pag. 457. Carthami speciebus addendæ sequentes.

Carthamus aculeatus, Carlinæ folio, flore multiplici, veluti umbellato. *Chamæleon niger umbellatus, flore cæruleo, Hiacinthino C.B. Pin. 380.*

Carthamus Orientalis, aculeis flavescentibus donatus.

Pag. 457. Absinthii speciebus addendæ sequentes.

Absinthium Orientale, fruticosum, incanum, amplo folio, tenuissime diviso.

Abſinthium Orientale, incanum, capillaceo folio, floribus in capitulum congeſtis.

Abſinthium Orientale, incanum, tenuifolium, floribus luteis in capitulum congeſtis & ſurſum ſpectantibus.

Abſinthium Orientale, incanum Tanaceti folio, inodorum.

Abſinthium Orientale, tenuifolium, argenteum & ſericeum, flore magno.

Abſinthium Orientale, vulgari ſimile, ſed longè minus amarum.

Abſinthium Orientale, tenuifolium, incanum, odore Lavandulæ & inſipidum.

Abſinthium Orientale, tenuifolium, incanum, Lavandulæ odore & amarum flore deorſum ſpectante.

Pag. 459. *Abrotani ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Abrotanum Orientale, annuum, Abſinthii minoris folio.

Abrotanum Orientale, Chamæmeli folio.

Pag. 460. *Artemiſiæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Artemiſia Orientalis, folio ampliſſimo, laciniato.

Eadem tota incana.

Artemiſia Orientalis, Tanaceti folio, inodora.

Artemiſia Orientalis, Tanaceti folio, odora, peramara & glutinoſa.

Pag. 461. *Tanaceti ſpeciebus addenda ſequens.*

Tanacetum Orientale, minus.

Pag. 463. *Echinopi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Echinopus Orientalis, Cardui lanceolati folio capite magno, cæruleo.

Echinopus Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite magno, ſpinoſo, albo.

Echinopus Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite magno, ſpinoſo, cæruleo.

Echinopus Creticus, capite magno, aculeato. *Carduus ſphærocephalus, capitulo longis ſpinis armato. C. B. Pin.* 382. *Carduus ſphærocephalus, acutus Dod. Pempt.* 722.

Echinopus Græcus, tenuiſſime diviſus & lanuginoſus, capite minori, cæruleo. *An Carduus ſphærocephalus minimus, acutiſſimis foliis C. B. Pin.* 382?

Echinopus Græcus tenuiſſime diviſus & lanuginoſus, capite minori, albo.

Pag. 463. *Scabioſæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Scabioſa Cretica, capitulo pappos mentiente.

Scabioſa Cretica, fruteſcens, Auriculæ Urſi folio. *Scabioſa arborea P. Alp. Exot.* 34.

Scabioſa Orientalis, argentea, foliis inferioribus inciſis. *Scabioſa argentea major. Vvheell. Itin.*

Scabioſa Orientalis, hirſuta, tenuiſſime laciniata, flore parvo, candicante.

Scabioſa Orientalis, hirſuta, tenuiſſime laciniata, flore parvo purpureo.

Scabiosa Orientalis, foliis Centaurii majoris, glabris & rigidis.
Scabiosa Orientalis, foliis Centaurii majoris subhirsutis, flore maximo, flavescente.
Scabiosa Orientalis, tenuissime laciniata, flore magno flavescente.
Scabiosa Orientalis, maxima, hirsutissima, flore flavescente.
Scabiosa Orientalis, Virgæ pastoris folio, flore minore, albido.
Scabiosa Orientalis, Virgæ pastoris folio, flore maximo.
Scabiosa Orientalis, Scorzoneræ folio, flore maximo, leucophæo.
Scabiosa Orientalis, villosa, flore suaverubente, fructu pulchro oblongo.
Scabiosa Orientalis, villosa, flore albo, fructu pulchro oblongo.

Pag. 466. Dipsaci speciebus addenda sequens.

Dipsacus Orientalis, foliis laciniatis, capitulo globoso & molli.

Pag. 466. Globulariæ speciebus addendæ sequentes.

Globularia Orientalis floribus per caulem sparsis.
Globularia Orientalis flore amplissimo.

Pag. 468. Dentis leonis speciebus addendæ sequentes.

Dens leonis Asphodeli bulbulis, foliis glabris.
Dens leonis tuberosa radice, foliis Sonchi. Κονδρίλλης εἶδος ἕτερον *Diosc. lib. 2. cap. 161.*
Dens leonis Orientalis, latifolius, canescens, flore parvo.
Dens leonis Orientalis, tenuissimè divisus, tomentosus & incanus.
Dens leonis Orientalis minimus, Asphodeli radice.
Dens leonis Patmius annuus, flore parvo.
Dens leonis Patmius, Nasturtii folio.
Dens leonis Græcus, angustifolius, flore magno.
Dens leonis foliis Erysimi vulgaris. *Taraxacon humile Bocc. Mus. Tab. 106.*
Dens leonis Græcus, foliis Erysimi, crassis & lucentibus.

Pag. 469. Hieracii speciebus addendæ sequentes.

Hieracium Creticum, Endiviæ folio.
Hieracium Creticum, altissimum, hirsutum, Dentis leonis folio, leviter dentato.
Hieracium Orientale, Dentis leonis folio, supinum, flore magno luteo, odore Castorei.
Hieracium Orientale, altissimum, foliis Cichorii sylvestris, odore Castorei, flore magno.
Hieracium Orientale, foliis angustis, villosissimis.
Hieracium murorum, Orientale, folio semipedali, sesquiunciam lato.
Hieracium Orientale, altissimum, Cynoglossi folio.
Hieracium Orientale, seu Pilosella amplissimo folio.

Pag. 473. Lactucæ speciebus addendæ sequentes.

Lactuca Cretica, perennis, altissima, Acanthi folio.
Lactuca Cretica, Sonchi folio laciniato, flore pulchro.
Lactuca Cretica, Sonchi folio non laciniato, flore pulchro.
Lactuca Orientalis, Dentis Leonis folio, flore leucophæo.

Lactuca Orientalis, altiſſima, Sonchi folio, flore magno, leucophæo.
Lactuca Orientalis, altiſſima, foliis integris, flore luteo.

Pag. 474. *Sonchi ſpeciebus addenda varietas ſequens.*

Sonchus levis, laciniatus, latifolius, flore albo.

Pag. 475. *Chondrillæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Chondrilla Orientalis, folio Hederaceo, ampliſſimo, fermè triangulo.
Chondrilla Orientalis, maxima, Cichorii ſylveſtris folio.
Chondrilla Orientalis, Juncea, viſcoſa, arvenſis, caule magis aſpero, & flore majore.

Pag. 476. *Scorzoneræ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Scorzonera Cretica, anguſtifolia, ſemine tomentoſo, candidiſſimo.
Scorzonera Orientalis, anguſtifolia, ſemine longo, aſpero.
Scorzonera Græca, ſaxatilis, foliis anguſtis, undulatis & tomentoſis.
Scorzonera Græca, ſaxatilis & maritima, foliis variè laciniatis.
Scorzonera Orientalis, altiſſima, foliis laciniatis.
Scorzonera Orientalis, foliis Calcitrapæ, flore flaveſcente.
Scorzonera Orientalis, latifolia, nervoſa, candidiſſima & tomentoſa.

Pag. 477. *Tragopogonis ſpeciebus addenda ſequens.*

Tragopogon Orientale, anguſtifolium, flore maximo, luteo.

Pag. 478. *Hedypnoidis ſpeciebus addenda ſequens.*

Hedypnois Cretica minor, annua.

Pag. 479. *Cichorii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Cichorium Orientale, incanum, foliis Glaſti.
Cichorium ſpinoſum, flore albo.

Pag. 479. *Rhagadioli ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Rhagadiolus Creticus, minor, capſulis echinatis.
Rhagadiolus Lampſanæ foliis.

Pag. 481. *Aſteris ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Aſter Creticus, Conyzoides, flore magno, luteo, Aſphodeli radice.
Aſter Orientalis, fœtidus, Conyzæ folio, flore magno.
Aſter Orientalis, Conyzæ folio, flore luteo, maximo.
Aſter Orientalis, Salicis folio nervoſo, flore dilutè cæruleo.
Aſter Orientalis, Salicis folio, flore minimo, luteo umbellato.
Aſter Orientalis, minimus, flore ſuaverubente.

Pag. 485. *Jacobææ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Jacobæa Chia, Senecionis folio, villoſo, flore magno.
Jacobæa Orientalis, Senecionis folio tenuiſſimè diviſo, non incano, flore magno.
Jacobæa Græca, maritima, foliis ſuperne virentibus, inferne incanis.
Jacobæa Orientalis, Pannonicæ I. Cluſii ſimilis, folio ampliſſimo.
Jacobæa Orientalis, foliis oblongis, non laciniatis, incanis.
Jacobæa Orientalis, altiſſima, folio lanuginoſo, integro.
Jacobæa Orientalis, incana & tomentoſa, Acanthi folio.
Jacobæa Orientalis, Limonii folio.
Jacobæa Orientalis, foliis longioribus, dentatis, flore magno.

Jacobæa Orientalis, latifolia, altiſſima.
Jacobæa Orientalis, Cacaliæ folio.

Pag. 487. *Doronici ſpeciebus addenda ſequens.*

Doronicum Orientale, altiſſimum, Petaſitidis folio, flore maximo.

Pag. 490. *Bellidis ſpeciebus addenda ſequens.*

Bellis Cretica, fontana, omnium minima.

Pag. 492. *Leucanthemi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Leucanthemum Orientale, Coſti hortenſis folio.
Leucanthemum Orientale, Chryſanthemi folio, Tanaceti odore.

Pag. 493. *Matricariæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Matricaria Orientalis, Tanaceti folio incano & villoſo, flore parvo.

Pag. 494. *Chamæmeli ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Chamæmelum Chium, vernum folio craſſiore, flore magno.
Chamæmelum Orientale, Abſinthii folio.
Chamæmelum Orientale, foliis pennatis.
Chamæmelum Orientale, incanum, Millefolii folio.

Pag. 495. *Cotulæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Cotula Cretica, minima, Chamæmeli folio, capitulo inflexo.
Cotula Cretica, montana, Abrotani folio.

Pag. 495. *Buphthalmi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Buphthalmum Orientale, Tanaceti minoris folio, flore luteo, ampliſſimo.
Buphthalmum Orientale, Tanaceti minoris folio, flore albo, ampliſſimo.
Buphthalmum Orientale, utrinque glabrum, flore albo, ampliſſimo.
Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, coccineo.
Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, ſuave-rubente.
Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, albo.

Pag. 495. *Millefolii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Millefolium Orientale, erectum, luteum.
Millefolium Orientale, erectum, flore flaveſcente.
Millefolium Orientale, altiſſimum, luteum, Abrotani folio.

Pag. 496. *Ptarmicæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Ptarmica incana, pinnulis criſtatis. *Abſinthium Santonicum, Ægyptiacum C. B. Pin.* 139. *Abſinthium Ægyptium Dod. Pempt.* 25.
Ptarmica Orientalis, foliis criſtatis. *Abrotano femina vero di Dioſcoride Zan.* 6.
Ptarmica Orientalis, foliis criſtatis, longioribus & capitulis majoribus.
Ptarmica Orientalis, Santolinæ folio, flore majore.
Ptarmica Orientalis, Santolinæ folio, flore minore.
Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, flore aureo.
Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, ſemifloſculis florum pallidè luteis.

Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, ſemifloſculis florum brevioribus.
Ptarmica Orientalis, Tanaceti folio & facie, flore minimo.
Ptarmica Orientalis, incana, foliis pennatis, ſemifloſculis florum vix conſpicuis.
Ptarmica Orientalis, foliis argenteis, conjugatis.

Pag. 497. *Aſteriſci ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Aſteriſcus Creticus, annuus, foliis ad florem rigidis, flore croceo.
Aſteriſcus Creticus, odoratus, minimus.

Pag. 499. *Xeranthemi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Xeranthemum Orientale, fructu maximo.
Xeranthemum Orientale, flore minimo, calyce cylindraceo.

Pag. 500. *Carlinæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Carlina Orientalis, Leucoii folio caneſcente & molliter aculeato.

Pag. 501. *Betæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Beta ſylveſtris, Cretica, maritima, foliis criſpis.
Beta Orientalis, floribus ſpicatis, calyce albo.

Pag. 502. *Acetoſæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Acetoſa Orientalis, pratenſis, folio lanuginoſo.
Acetoſa Orientalis, folio rotundo, lanuginoſo & maximè aurito.

Pag. 504. *Lapathi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Lapathum Orientale, pulchrè ſinuatum.
Lapathum Orientale, maximum, folio ſubrotundo.
Lapathum Orientale, anguſtifolium, magno fructu.
Lapathum Orientale, frutex humilis, flore pulchro.

Pag. 505. *Atriplicis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Atriplex Cretica, maritima, erecta, folio triangulari.
Atriplex Græca, fruticoſa, humifuſa, Halimi folio.
Atriplex Orientalis, fruteſcens, folio ampliſſimo, argenteo.
Atriplex Orientalis, frutex aculeatus, flore pulchro.

Pag. 506. *Chenopodii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Chenopodium Orientale, fruticoſum, Coris folio.
Chenopodium Orientale, fruticoſum, incanum, Pſyllii folio.
Chenopodium Orientale, annuum, altiſſimum, Kali folio breviore & cæſio.

Pag. 507. *Paronychiæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Paronychia Orientalis, humifuſa, Serpilli folio.

Pag. 508. *Alchimillæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Alchimilla Orientalis, Linariæ, folio breviſſimo, calyce florum albo.
Alchimilla Græca, Kali folio, calyce florum albido.

Pag. 509. *Parietariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Parietaria Cretica, minor, capſulis ſeminum alatis.
Parietaria Orientalis, Polygoni folio caneſcente.
Parietaria Orientalis, ſaxatilis, Ocimi folio lucido & glabro.

Pag. 509. *Perſicariæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Perſicaria Orientalis, Nicotianæ folio, calyce florum purpureo.

Pag. 510. *Polygoni ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Polygonum Creticum fruticoſum, humifuſum, foliis brevioribus.
Polygonum Orientale, Buxi folio rigido.
Polygonum Orientale, Caryophylli folio, flore magno, albo.
Polygonum Orientale, fruticoſum, latifolium, minimum, flore maximo.

Pag. 511. *Fagopyri ſpeciebus addenda ſequens.*

Fagopyrum Orientale, ramoſum & multiflorum, Perſicariæ folio.

Pag. 511. *Biſtortæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Biſtorta Orientalis, media, flore ruberrimo.

Pag. 514. *Milii ſpeciebus addenda ſequens.*

Milium anguſtifolium, paniculâ, perampla, ſparſa & erecta.

Pag. 516. *Graminis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Gramen Creticum, ſpicatum, Secalinum, glumis ciliaribus. *Agrioſtas quod Triticum ſylveſtre ſignificat Belli Epiſt.* 5. *ad Cluſ.*
Gramen Creticum, ſpicatum, Secalinum, altiſſimum, tuberoſa radice.
Gramen tomentoſum, Creticum, ſpicatum, ſpica purpurea.
Gramen Creticum, ſpica gracili, in duas ariſtas longiſſimas & aſperas abeunte.
Gramen Orientale, Secalinum, ſpicâ brevi & lata.
Gramen Orientale, tomentoſum, ſpicatum, minus, ariſtis pennatis.
Gramen Orientale, ſpicatum, fruticoſum, ſpinoſum, ſpicis echinatis, in capitulum congeſtis.
Gramen Orientale, ſpicatum, ariſtis longiſſimis donatum.
Gramen Creticum, paniculatum, jubâ Miliacea nutante, ariſtata.
Gramen Orientale, paniculatum, Portulacæ ſemine.
Gramen Avenaceum, paniculatum, locuſtis è ſpadiceo albidis.

Pag. 526. *Arundinis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Arundo anguſtifolia, repens, aculeata. *Arundo Graminea, aculeata P. Alp. Exot.* 104.
Arundo Orientalis, altiſſima, caule tenuiſſimo, fiſtuloſo.
Arundo Orientalis, tenuifolia, caule pleno, ex qua Turcæ calamos parant.

Pag. 527. *Cyperi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Cyperus paniculâ minima, radice rubra, inodora, repente.
Cyperus minimus, paniculâ maxima, radice odora, repente.

Pag. 532. *Equiſeti ſpeciebus addenda ſequens.*

Equiſetum Orientale altiſſimum.

Pag. 534. *Urticæ ſpeciebus addenda varietas ſequens.*

Urtica urens, pilulas ferens, 1. Dioſcoridis, ſemine Lini, caulibus & globulis rubris.

Pag. 538. *Lonchithidis ſpeciebus addenda ſequens.*

Lonchithis Orientalis, pinnulis ad foliorum baſim falcatis, anterius & poſterius reflexis.

Pag. 543. *Adianthi ſpeciebus addenda ſequens.*

Adianthum Creticum, procerius & ampliſſimo Coriandri folio. *An adiantum*

Syriacum Tab. Icon. 795. quod C. Bauh. Pin. vulgaris varietatem existimat.

Adianthum marinum, humillimum & unifolium plerumque.

Pag. 544. Linguæ cervinæ speciebus addenda sequens.

Lingua cervina, Cretica, ramosa, angustifolia. *Phyllitis ramosa P. Alp. Exot. 66.*

Pag. 546. Hemionitidis speciebus addenda sequens.

Hiemonitis Cretica, minima, saxatilis. *An Hemionitis minor C. B. Pin. 354.*

Pag. 548. Lichenis speciebus addendæ sequentes.

Lichen capillaceus, longissimus ex Fago & Abiete pendens. *An Muscus arboreus, barbatus J. B. 3. 764.*

Lichen capillaceus, minor ex Ilice pendens. *Muscus tenuis & capillaceus cinerei coloris, ex ramis Ilicis pendens Clus. Hist. 23.*

Lichen Græcus, polypoides, tinctorius, saxatilis.

Pag. 560. Fungoidis speciebus addenda sequens.

Fungoides pelviforme, molle & rufescens.

Pag. 465. Fuci speciebus addendæ sequentes.

Fucus Creticus, Lactucæ folio sesquipedali & bipedali.

Fucus folliculaceus, foliis undulatis.

Fucus folliculaceus, foliis undulatis, ad oras pilosis.

Fucus folliculaceus, Potamogetonis crispi folio.

Pag. 576. Alcyonii speciebus addenda sequens.

Alcyonium molle & concavum, Aurantii forma. *Alga pomum Monspeliensium J. B. 3. 795. Orange de mer.*

Pag. 577. Fraxini speciebus addenda sequens.

Fraxinus Orientalis, longissimo folio, profundè serrato.

Pag. 582. Carpini speciebus addenda sequens.

Carpinus Orientalis, folio minori, fructu brevi.

Pag. 582. Quercus speciebus addendæ sequentes.

Quercus latifolia, magno fructu, calyce tuberculis obsito. Αγριοβελανίδα *Græcorum recentiorum.*

Quercus Orientalis, glande cylindriformi, longo pediculo insidente.

Quercus Orientalis, Castaneæ folio, glande recondita in cupula crassa & squamosa.

Quercus Orientalis, angustifolia, glande minori, cupula crinita.

Quercus Orientalis, latifolia, glande maxima, cupula crinita.

Quercus Orientalis, latifolia, foliis ad costam pulchrè incisis, glande maxima, cupula crinita.

Quercus Orientalis, folio subrotundo, minori, glande magna, striata.

Quercus Orientalis, folio subrotundo, leviter inciso, fructu minori, cylindriformi.

Pag. 583. Ilicis speciebus addenda varietas sequens.

Ilex aculeata, cocciglandifera, glande maxima, nunc cylindracea, nunc subrotunda, cupula echinata.

Pag.

Pag. 584. *Fagi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Fagus foliis ex luteo variegatis.

Fugus Orientalis, ampliore folio.

Pag. 585. *Abietis ſpeciebus addenda ſequens.*

Abies Orientalis, folio brevi & tetragono, fructu minimo, deorſum inflexo. Ελάτη *Græcorum recentiorum.*

Pag. 585. *Pinûs ſpeciebus addenda ſequens.*

Pinus Orientalis, foliis durioribus, amaris, fructu parvo, peracuto.

Pag. 588. *Cedri ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Cedrus Orientalis, fœtidiſſima, arbor excelſa, ſeu Sabina Orientalis, fructu parvo, nigro.

Cedrus Orientalis, fœtidiſſima, arbor excelſa, ſeu Sabina Orientalis, foliis aculeatis.

Pag. 588. *Juniperi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Juniperus Cretica, ligno odoratiſſimo. Κέδρος *Græcorum recentiorum.*

Juniperus latifolia, arborea, Cerasi fructu.

Juniperus Orientalis, vulgari ſimilis, magno fructu nigro.

Pag. 590. *Platani ſpeciebus addenda ſequens.*

Platanus Orientalis, Aceris folio.

Pag. 590. *Salicis ſpeciebus addendæ ſquentes.*

Salix Orientalis, flagellis deorſum pulchrè pendentibus. *Hujus etiam meminit Wheel. Itin.*

Salix Orientalis, Oleæ facie, foliis ſerratis, auritis intensè amaris.

Salix Orientalis, foliis ſerratis, ſplendentibus, non auritis, intensè amaris.

Salix Orientalis, procerior & perticalis, foliis anguſtis, utrinque argenteis.

Pag. 593. *Rhamni ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Rhamnus Creticus, Buxi folio minori. *An Lycium Creticum P. Alp. Exot.* 21.

Rhamnus Creticus, Amygdali folio minori.

Rhamnus Orientalis, Alaterni folio.

Rhamnus Orientalis, Amygdali folio ampliori.

Pag. 594. *Thymelææ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Thymelæa Cretica, Oleæ folio ſubtus villoſo. *An Laurus ſylveſtris, Cretica P. Alp. Exot.* 1.

Thymelæa Cretica, Oleæ folio utrinque glabro. *An Chamædaphnoides Cretica, id eſt, Laureola Cretica, humilis P. Alp. Exot.* 43?

Thymelæa, ſeu Tartonraire Lini foliis argenteis. *Hujus etiam meminit Wheel. Itin.*

Thymelæa Pontica, Citrei foliis.

Thymelæa Orientalis, minima, Laureolæ folio, floribus glomeratis, albis.

Thymelæa Orientalis, Buxi folio ſubtus villoſo, flore albo.

Thymelæa Orientalis, Salicis folio, flore albo, odoratiſſimo.

Pag. 598. *Arbuti ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Arbutus folio non ſerrato C. B. Pin. 460. *Adrachne Theophraſti Cluſ. Hiſt.* 48.

Arbutus ſive Adrachne Orientalis, foliis ſerratis.

Arbutus ſive Adrachne Samia, fructu magno turbinato.

Arbutus folio ſerrato, ex flavo & viridi variegato.

Arbutus folio ſerrato fructu magno compreſſo.

Pag. 600. *Aquifolii ſpeciebus addenda ſequens.*

Aquifolium Orientale, Ilicis folio.

Pag. 600. *Cuajaganæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Cuajagana maxima, ampliſſimo folio, fructu flaveſcente.

Pag. 602. *Ericæ ſpeciebus addenda ſquens.*

Erica Orientalis, Coris folio, floribus globoſis.

Pag. 604. *Chamærhododendri ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Chamærhododendros Pontica, maxima, folio Laurocerafi, flore è cæruleo purpuraſcente.

Eadem flore candidiſſimo, macula lutea punctata notato, ſtaminibus purpureis.

Eadem flore purpureo.

Eadem flore dilutè purpureo.

Chamærhododendros Pontica, maxima, Meſpili folio, flore luteo.

Pag. 604. *Nerii ſpeciebus addenda varietas ſequens.*

Nerion floribus ex albo & roſeo variegatis.

Pag. 606. *Sambuci ſpeciebus addenda varietas ſequens.*

Sambucus humilis, ſive Ebulus, villoſus & caneſcens.

Pag. 607. *Opuli ſpeciebus addenda ſequens.*

Opulus Orientalis, folio ampliſſimo, tridentato.

Pag. 607. *Vitis Idææ ſpeciebus addenda ſequens.*

Vitis Idæa Orientalis, maxima, Cerafi folio, flore variegato. Αρκτὸςάφιλω *Gal. lib. 6. de Compoſ. Medic.*

Eadem flore albo.

Pag. 608. *Caprifolii ſpeciebus addenda ſequens.*

Caprifolium Creticum, non perfoliatum, foliis Cotini, floribus inodoris, partim albis, partim flaveſcentibus.

Pag. 609. *Chamæcerafi ſpeciebus addenda ſequens.*

Chamæceraſus Orientalis, Lauri folio.

Pag. 612. *Celtis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Celtis Orientalis, folio ampliore, magno fructu.

Celtis Orientalis, minor, foliis minoribus & craſſioribus, fructu flavo.

Pag. 613. *Vitis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis nigricantibus, turbinatis.

Vitis uvâ peramplâ, acinis nigricantibus, oblongis, nonnihil aduncis Αἰτονυχὶ *id eſt* Unguis Aquilæ *Græcorum recentiorum.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis maximis, globoſis è viridi albicantibus. Βουμάτι *id eſt* Oculus bovis *Græcorum recentiorum.*

Pag. 614. *Berberis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Berberis Cretica, Buxi folio. *Berberis Alpina, Cretica C. B. Pin.* 454. *Lycio di Candia overo Berberi Alpina del Belli Pon. Ital.* 137. *Lycium Creticum. P. Alp. Exot.* 20. *quod ad folia & aculeos attinet.*

Berberis Orientalis, procerior, fructu nigro, ſuaviſſimo.

Pag. 614. *Rubi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Rubus Creticus, triphyllus, flore parvo.

Rubus Orientalis, ampliſſimo folio nunc terno, tunc quino, quaſi digitato.

Rubus Orientalis, foliis Cannabinis.

Pag. 615. Aceris speciebus addendæ sequentes.

Acer Orientalis, Hederæ folio.

Acer Cretica P. Alp. Exot. 9. *Acer Aspendannos Bellon. Obs. lib. 1. cap. 17.*

Pag. 622. Pruni speciebus addendæ sequentes.

Prunus Cretica montana, minima, humi fusa, flore suaverubente.

Prunus Orientalis, aculeata, latifolia, fructu rubro.

Pag. 627. Amygdali speciebus addendæ sequentes.

Amygdalus sylvestris, C. B. Pin. 442.

Amygdalus sylvestris, Cretica, aculeata.

Pag. 628. Pyri speciebus addendæ sequentes.

Pyrus sylvestris, Cretica, folio oblongo. *Pyra sylvestria, Cretica C. B. Pin.* 439.

Pyrus sylvestris, Orientalis, folio oblongo, incano.

Pag. 633. Sorbi speciebus addendæ sequentes.

Sorbus Orientalis, Fraxini folio.

Sorbus Orientalis, fructu magno, compresso & flavescente.

Pag. 636. Rosæ speciebus addendæ sequentes.

Rosa Cretica, sylvestris, Fraxini folio, petalis florum albis & cordiformibus.

Rosa Cretica, montana, foliis subrotundis, glutinosis & villosis.

Rosa Orientalis, pumila, flore magno, albicante.

Rosa Orientalis, pumila, flore purpureo parvo.

Pag. 639. Grossulariæ speciebus addendæ sequentes.

Grossularia Orientalis, non spinosa, foliis glutinosis & subhirsutis, fructu racemoso dulci.

Grossularia Orientalis, non spinosa, fœtida, fructu rubro, racemoso.

Pag. 641. Corni speciebus addenda sequens.

Cornus Orientalis, sylvestris, fructu teretiformi.

Pag. 641. Mespili speciebus addendæ sequentes.

Mespilus Cretica, Apii folio lucido, elegantius laciniato. Κουδουμαλία *Græcorum recentiorum.*

Mespilus Orientalis, Apii folio, sylvestris, spinosa sive Oxyacantha flore purpureo.

Mespilus Cretica, folio circinato & quasi cordiformi. *Chamæcerasus Idæa P. Alp. Exot. 5.*

Mespilus Orientalis, sive Oxyacantha foliis hirsutissimis.

Mespilus Orientalis, Tanaceti folio villoso, magno fructu pentagono, è viridi flavescente.

Mespilus Orientalis, Apii folio villoso, fructu magno, pentagono, purpureo glabro.

Eadem fructu parvo, villoso.

Pag. 643. Genistæ speciebus addendæ sequentes.

Genista Orientalis, minima humifusa, foliis subrotundis, ad oras pilosis.

Genista Orientalis, humilis, verna, Linariæ folio utrinque glabro.

Genista Orientalis, Linariæ foliis auritis.

Genista maritima, frutescens, Linifolia, caule alato.

Pag. 644. Spartii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Spartium Orientale, humile, fructu villoſo & roſtrato.

Spartium Orientale, ſiliquâ compreſſa glabra & annulata.

Pag. 645. Geniſtæ-Spartii ſpeciebus addenda ſequens.

Geniſta-Spartium ſpinoſum alterum, aphyllon, tribus aculeis ſemper junctis, floribus luteis C. B. Pin. 394. *Echinopoda P. Alp. Exot.* 14. *Echinopoda di Candia Pon. Ital.* 118.

Pag. 647. Cytiſi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cytiſus ſpinoſus, ſiliquâ, villoſâ, incana.

Cytiſus ſpinoſus, Creticus ſiliquâ villis denſiſſimis, longiſſimis & incanis obductâ. *Species illæ à P. Alpino, Exot. cap. 6. 7. & 12. haud dubie deſcriptæ ſunt nominibus Acaciæ ſecundæ, Aſpalathi ſecundi vel Spartii Cretici, ſed adeo breviter ut apprime diſtingui nequeant.*

Cytiſus Orientalis, minimus, humifuſus.

Cytiſus Orientalis, humifuſus, flore magno ex luteo purpuraſcente.

Cytiſus Orientalis, humifuſus, fecie Trifolii pratenſis.

Cytiſus foliis argenteis *Weel. Itin.*

Cytiſus Orientalis, Medicæ foliis incanis & villoſis, flore flaveſcente.

Cytiſus Orientalis, latifolius, ſubtus incanus.

Pag. 649. Cytiſo-Geniſtæ ſpeciebus addenda ſequens.

Cytiſo-Geniſta Orientalis, minima.

Pag. 649. Coluteæ ſpeciebus addenda ſequens.

Colutea Orientalis, flore ſanguinei coloris, luteâ maculâ notato.

Pag. 650. Coronillæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Coronilla Cretica, herbacea, flore parvo purpuraſcente.

Coronilla Cretica, herbacea, flore magno, candido. *Hediſarum argenteum P. Alp. Exot.* 314.

Coronilla Cretica, herbacea, flore luteo, parvo.

Coronilla Orientalis, herbacea, flore magno, luteo.

Pag. 650. Barbæ Jovis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Barba Jovis Cretica, Linariæ folio, flore luteo, parvo. *An Spartium ſpinoſum P. Alp. Exot.* 26?

Barba Jovis Græca, Linariæ folio argenteo, ampliore, flore luteo, parvo.

Barba Jovis Græca, humillima, Ciceris folio, flore purpuro-Violaceo.

Pag. 652. Cuſcutæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cuſcuta Cretica, floribus & capitulis minimis.

Cuſcuta Orientalis, viticulis craſſiſſimis, Convolvuli fructu.

Pag. 654. Smilacis ſpeciebus, addenda ſequens.

Smilax Orientalis, ſarmentis aculeatis, excelſas arbores ſcandentibus; foliis non ſpinoſis.

Pag. 655. Ricinoidis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Ricinoides ex qua paratur Tourneſol Gallorum, folio, oblongo & villoſo.

Ricinoides ex qua paratur Tourneſol Gallorum, folio oblongo, ſerrato, non villoſo.

Pag. 656. Echinophoræ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Echinophora Orientalis, montana ſpinoſa.

Echinophora Orientalis, procerior, fructu foliato.

Pag. 656. Niſſoliæ ſpeciebus addenda ſequens.

Niſſolia Orientalis, flore purpureo.

Pag. 661. Tamariſci ſpeciebus addendæ ſequentes.

Tamariſcus Orientalis, foliis planis, flore purpureo.

Tamariſcus Narbonenſis, flore albo.

Pag. 662. Ficûs ſpeciebus addenda ſequens.

Ficus ſylveſtris, Cretica, folio non diviſo, leviter crenato. *Ficus Cypria J. B.* 1. 124.

Pag. 665. Alſines ſpeciebus addenda ſequens.

Alſine Cretica, maritima, ſupina, caule hirſuto, foliis quaſi vermiculatis, flore candido, *Polygonum Creticum, Thymi folio C. B. Prodr.* 131.

DE
GENERIBUS PLANTARUM
RECENS INSTITUTIS.

Ad Primam-Classem referri debet

HYPOCISTIS.

Tab. 477.

HYPOCISTIS est plantæ genus, flore A B, monopetalo, campanulato, multifido, cujus posterior pars C D, abit in fructum E, mollem: intus veluti radiatim divisum F, & seminibus fœtum.

Hypoicstidis species seu potius varietates sunt

Hypocistis Cretica flore purpureo.

Hypocistis purpurea, flore candicante. *Hypocistis purpurea seu Karmesina, cytino candicante Clus. Hist.* 69.

Hypocistis flore luteo. *Hypocistis omnino lutea, seu Ochra colore Clus. Hist.* 72.

Hypocistis pallescentis coloris, lineis purpurascentibus & nonnihil virescentibus distincta Clus. Hist. 79.

Hypocistis à vocibus Græcis ἀπὸ *sub &* κίσος *Cistus: nascitur enim ex radicibus Cisti.* φύεται δὲ παρὰ τὰς ῥίζας τοῦ κίσου, ἡ λεγομένη ὑποκιστὶς *ubi notandum Dioscoridem apprime quidem Hypocistidis florem conferre cum Cytino seu Calyce floris Punicæ, non vero Hypocistidem ipsam cum ipso Cytino ut Interpretes censuerunt: ovum enim nequidem ovo similius est quam flos Hypocistidis Cytino.*

Diosc. lib. I. *cap.* 127.

Ad Secundam Classem referri debent

ECHIOIDES.

ECHIOIDES est plantæ genus, flore monopetalo, infundibuliformi, sed isoperimetro, qua notâ differt ab Echio. Pistillum enim abit in fructum ex quatuor seminibus compositum, caput viperinum æmulantibus.

Echioidis speciem unicam novi.

Echioides Orientale, Buglossi folio, flore luteo, maculis atropurpureis notato.

Echioides quasi planta ad Echium accedens.

POLYGONOIDES.

Polygonoides est plantæ genus flore A B, monopetalo, rotato & multifido, ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, striatum, alatum & plerumque villis hirsutum. *Tab.* 478.

Polygonoidis speciem unicam novi.

Polygonoides Orientale, Ephedræ facie.

Polygonoides quasi planta ad Polygonum accedens.

Ad Tertiam-Classem referri debent

PHELYPÆA.

Phelypæa est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius A, bifidum, erectum, inferius verò B, tripartitum. Ex calyce autem C, surgit pistillum D, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F, subrotundum, bifariam dehiscentem G, seminibusque fœtum H, ut plurimum exiguis I. *Tab.* 479.

Phelypææ species sunt

Phelipæa Orientalis, flore coccineo.

Phelipæa Lusitanica, flore luteo.

Phelipæa ab Illustrissima Phelipæorum Gente, ex qua tot prodiere Regni administri, quos inter maximè conspiciendi summus ille Galliarum Cancellarius Ludovicus Phelipeaux, & Hyeronimus Phelipeaux Rei Navalis Præfectus, hujus ævi Mecenates.

DODARTIA.

Dodartia est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, personato, tubulato in duo labia distincto, quorum superius A, bifidum, inferius verò B, tripartitum. Ex calyce autem C, surgit pistillum D, posticæ floris parti K, clavi adinstar infixum, quod deinde abit in fructum E, seu testam subrotundam in duo loculamenta distinctam F G, seminibus fœtam ut plurimum exiguis H. *Tab.* 478.

Dodartiæ speciem unicam novi.

Dodartia Orientalis, flore purpurascente.

Dodartia à Clarissimo viro Dionysio Dodart Doctore Medico Parisiensi & Academiæ Regiæ Scientiarum Socio nomen posui.

MORINA.

Tab. 480. MOrina est plantæ genus, flore A B, monopetalo, anomalo, tubulato, personato, in duo labia distincto C D, quorum superius C E, bifidum est, inferius verò D F, tripartitum, ex calyce autem G, plerumque bifido surgit pistillum H, posticæ floris parti I, adinstar clavi infixum sed sterile : calyx enim G, insidet tenero fructui K, qui in alio calyce L, tanquam in theca reconditur, abitque deinde in semen ut plurimum subrotundum & angulatum M.

Morinæ speciem unicam novi.

Morina Orientalis, Carlinæ folio.

Morina à Clarissimo viro Ludovico Morin Doctore Medico Parisiensi & Academiæ Regiæ Scientiarum Socio nomen posui.

ANBLATUM.

Tab. 481. ANblatum est plantæ genus, flore A, B, monopetalo, anomalo, tubulato, personato, in duo labia distincto A, B, C, D, ut plurimum indivisa. Ex calyce autem E, surgit pistillum F, posticæ floris parti G, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum H, in calyce E, plerumque reconditum, bifariam dehiscentem I K, seminibusque fœtum L, ut plurimum subrotundis M.

Anblati species sunt

Anblatum flore è rufo candicante, sive Anblatum Cord. Hist. 89.

Anblatum Orientale, flore purpurascente.

Anblatum à vocibus Germanicis Ohn. *sine*, & Blat. *folium, quasi planta foliis carens, unde Ohnblatum potius dici deberet.*

ELEPHAS.

Tab. 482. ELephas est plantæ genus, flore A B C D, monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius A B C, proboscidem refert elephantinam, inferius vero E F G H, multifariam dividitur. Ex calyce autem H I, surgit pistillum K L, posticæ floris parti M, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum N, in duo loculamenta divisum O P, seminibusque fœtum ut plurimum oblongis Q.

Elephantis species sunt

Elephas Italica, flore magno, proboscide surrecta. *Elephas Campoclarensium Col. part.* 1. 188.

Elephas Orientalis, flore parvo, proboscide surrecta.

Elephas Orientalis, flore magno, proboscide incurva.

Elephas à similitudine floris cum capite Elephantino.

Ad

Ad Quintam Claſſem referri debent

CAKILE.

CAKILE eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B, conſtante, ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E F, haſtæ cuſpidi ſimilem, ex duabus partibus G H, conſtantem, articulatione quadam conjunctis & ſemine fœtis ſingulari I K, plerumque oblongo L. *Tab.* 348.

Cakiles ſpecies ſunt

Cakile maritima, ampliore folio. *Cakile ſeu Eruca marina, latifolia, J. B.* 2. 868.

Cakile maritima, anguſtiore folio. *Cakile quibuſdam, aliis Eruca marina, & Raphanus marinus J. B.* 2. 867.

Cakile Græca, arvenſis, ſiliqua ſtriata, brevi.

Cakile Orientalis, fructu minimo, verrucoſo.

Cakile differt à Crambe fructu ex duabus partibus conſtante, articulatione connexis. Quapropter ejus ſpecies à Crambes genere excludendæ ſunt. Pag. 212.

VESICARIA

VEſicaria eſt plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor nempe petalis B, conſtante, ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu veſicam E, ſeminibus fœtam F, plerumque ſubrotundis G. *Tab.* 483.

Veſicariæ ſpeciem unicam novi.

Veſicaria Orientalis, foliis dentatis.

Veſicaria dicitur à fructûs formâ.

Ad Sextam Claſſem referri debent

LEONTOPETALON.

LEontopetalon eſt plantæ genus, flore A B, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C, conſtante, ex cujus meditullio ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in veſicam E, ſeminibus fœtam F, ut plurimum ſphæricis G H. His notis addenda eſt radix tuberoſa I. *Tab.* 484.

Leontopetali ſpecies ſunt

Leontopetalon foliis coſtæ ramoſæ innaſcentibus. *Leontopetalon Dod. Pempt.* 69.

Leontopetalon foliis coſtæ ſimplici innaſcentibus. *Cryſogonum Dioſcoridis Rauwolf* 119.

Leontopetalon à vocibus græcis, λέων, λέοντος *&* πέταλον *folium, quaſi dicas* folium Leoninum.

TELEPHIOIDES.

Tab. 485. TElephioides est plantæ genus, flore A B, rosaceo, plurimis scilicet petalis C, in orbem positis constante, ex cujus calyce D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, subrotundum, in sex loculamenta divisum, in quibus singulis unicum semen reconditur C, ejusdem formæ.

Telephioidis unicam speciem novi.

Telephioides Græca, humifusa, flore albo.

Telephioides à similitudine cum Telephio Imperati.

Ad Nonam Classem referri debent

BULBOCODIUM.

BUlbocodium est plantæ genus, flore liliaceo, monopetalo, in sex partes diviso: cujus pistillum abit deinde in fructum oblongum, in tria loculamenta divisum, seminibusque fœtum subrotundis. His notis addenda est radix ex geminis tuberculis in rostrum quoddam abeuntibus composita.

Bulbocodii species sunt

Bulbocodium Crocifolium, flore magno, albo, fundo luteo. *Sysirynchium Asprensium Col. part.* 27. *Sysirynchium minus angustifolium, flore majore, variegato C. B. Pin.* 41. *quod proinde è Croci speciebus excludendum est pag.* 350.

Bulbocodium Crocifolium, flore magno, purpurascente, fundo luteo.

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, violaceo. *Sysirynchium Theophrasti Col. part.* 1. 328. *quod proinde è Croci speciebus excludendum est pag.* 351.

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, croceo.

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, albo.

Bulbocodium minimum, Græcum, flore minimo, albo.

Bulbocodium Græcum, Myosotidis flore.

Bulbocodium foliis Porraceis, fructu rubescente. *Sysirynchium alterum latifolium Col. Part.* 1. 329. *quod proinde ex Croci speciebus excludendum est pag.* 350.

ERMODACTYLUS.

HErmodactilus est plantæ genus, flore liliaceo, monopetalo, floris Iridis æmulo sed radice tuberosa & veluti digitata.

Hermodactyli speciem unicam novi.

Hermodactylus folio quadrangulo. *Iris tuberosa, folio anguloso C. B. Pin.* 40. *Iris tuberosa, Belgarum, & secundum Aldrovandum prima Lonchitis Dioscoridis Lob. Icon.* 98.

Ad Duodecimam Classem referri debet

GUNDELIA.

GUndelia est plantæ genus, flore flosculoso, in capitulum quoddam K, congesto, plurimis scilicet flosculis A B C D E, constante, ex communi quodam calyce F, prodeuntibus & tenerrimis fructibus G, insidentibus. Hi autem in loculamentis calycis H, reconduntur abeuntque deinde in semina I, ex rotundo ut plurimum acuminata L. *Tab.* 486.

Gundeliæ speciem unicam novi, cujus varietates sunt

Gundelia Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite glabro.

Gundelia Orientalis, Acanthi aculeati folio, floribus intensè purpureis, capite araneosa lanugine obsito.

Gundelia, à Charissimo Andræa Gundelio, Germanice Gundelsheimer *qui sese mihi comitem præbuit in Orientali nostra peregrinatione plantarum causâ instituta, magnoque fuit adjumento.*

Ad Decimam-quartam Classem referri debet

ASTEROIDES.

ASteroides est plantæ genus, flore A, radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis C, corona vero DD, ex semiflosculis E, componitur, embryonibus F G, insidentibus, & calyce H, squamoso comprehensis: embryones autem deinde abeunt in semina I, plerumque oblonga. *Tab.* 487.

Asteroidis species sunt

Asteroides Orientalis, Petasitidis folio, flore maximo.

Asteroides Alpina, Salicis folio. *Aster luteus, angustifolius C. B. Pin.* 266.

Asteroides propter similitudinem Asteris dicitur, à quo tantummodo differt semine pappis carente.

Ad Decimam-quintam Classem referri debent

SALICORNIA.

SAlicornia est plantæ genus, flore A, apetalo, calyce carente: ex commissuris enim extremorum foliorum nascuntur stamina & embryones, qui deinde abeunt in capsulam B, seu vesiculam unico plerumque semine fœtam C. *Tab.* 485.

Salicorniæ species sunt

Salicornia geniculata, sempervirens. *Kali geniculatum, majus sempervirens C. B. Pin.* 289.

Salicornia geniculata, annua. *Kali geniculatum brevius, annuum C. B. Pin.* 289.

CYNOCRAMBE.

Tab. 485. CYnocrambe est plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis scilicet staminibus calyci B, bipartito insidentibus, constante, sed sterili. Embryones enim C, in aliis ejusdem plantæ partibus nascuntur, abeuntque deinde in fructum plerumque sphæricum D, sub cujus cuticula E, reconditur semen F, ejusdem formæ.

Cynocrambes speciem unicam novi.

Cynocrambe Dioscoridis C. B. Prodr. 59. *Alsines facie planta nova Col. Phytob. part. 2. 28.*

Cynocrambe à vocibus Græcis κύων Canis, *&* κράμβη Brassica *: quasi dicas* Brassicam Caninam.

CANNABINA.

Tab. 488. CAnnabina est plantæ genus, flore A B, apetalo, plurimis scilicet staminibus C, constante, sed sterili: fructus enim iis speciebus hujus generis innascuntur quæ flore carent, suntque capsulæ membranaceæ D, oblongæ & ferme trigonæ E, seminibus fœtæ F, plerumque oblongis.

Cannabinæ species sunt

Cannabina Cretica, florifera. *Cannabis lutea, fertilis Contareni P. Alp. Exot.* 298.

Cannabina Cretica, frutifera. *Cannabis lutea, sterilis Contareni P. Alp. Exot.* 300. *& Cannabis lutea Cretica ex Joanne Pona ejusdem* 295.

Cannabina, id est planta ad Cannabim accedens.

CERATOIDES.

CEratoides est plantæ genus, flore apetalo, sed sterili: in aliis enim ejusdem plantæ partibus fructus nascuntur compressi, bicapsulares, in cornua abeuntes & seminibus fœti.

Ceratoidis species sunt

Ceratoides Orientalis, fruticosa, Elæagni folio.

Ceratoides Orientalis, major, annua, Psyllii folio.

Ceratoides Orientalis, minor, annua, Psyllii folio.

Ceratoides à fructu cornuto; κέρας *enim Græce* cornu *significat.*

Ad Decimam-Octavam Classem referri debent

RHAMNOIDES.

Tab. 481. RHamnoides est plantæ genus, flore A, apetalo: nonnullis scilicet staminibus calyci bifolio B, insidentibus constante, sed sterili. Embryones enim

DE, innaſcuntur ſpeciebus hujus generis quæ flore carent, & deinde abeunt in fructum ſeu baccam F, unico ut plurimum ſemine fœtam G, ſubrotundo H.

Rhamnoidis ſpecies ſunt

Rhamnoides florifera, Salicis foliis.

Rhamnoides fructifera, foliis Salicis, baccis aureis.

Rhamnoides fructifera, foliis Salicis, baccis leviter flaveſcentibus. *Rhamnus* 11. *Cluſ. Hiſt.* 110. *Rhamnus Salicis folio anguſto, fructu flaveſcente C. B. Pin.* 477.

CASIA.

CAſia eſt plantæ genus, flore A, apetalo: nonnullis ſcilicet ſtaminibus calyci BC, plerumque trifido inſidentibus, conſtante ſed ſterili: Fructus autem iis ſpeciebus ejuſdem generis quæ flore carent innaſcuntur, ſuntque baccæ D, ut plurimum ſphæricæ, oſſiculo fœtæ E, in quo nucleus reconditur F, ejuſdem formæ. *Tab.* 488.

Caſiæ ſpecies recenſentur pag. 664.

EPHEDRA.

EPhedra eſt plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B, conſtante, ſed plerumque ſterili. Embryones enim C, aliis ejuſdem plantæ partibus, vel iis plantis ejuſdem generis quæ flore carent innaſci ſolent, abeuntque in fructum DE, mollem ſeu baccam capſulâ quadam F, munitam, ſeminibuſque fœtam G, ut plurimum oblongis H. *Tab.* 477.

Ephedræ ſpeciebus pag. 663. recenſitis addendæ ſequentes.

Ephedra Cretica, tenuioribus & rarioribus flagellis. *Equiſetum montanum, Creticum P. Alp. Exot.* 141.

Ephedra Orientalis, procerior, flagellis durioribus & mediæ craſſitiei.

Ἐφέδρα *à vocibus Græcis* ἐπὶ ſupra, *mutando* π *in* φ *&* ἕδρα ſedes, *quaſi planta rebus vicinis inſidens: unde &* ἀνάβασις *dicitur, quaſi* aſcendens *ſeu ſcandens,* ἀπὸ τοῦ ἀναβαίνειν *aſcendere.*

Ad Vigeſimam Claſſem referri debet

ELÆAGNUS.

ELæagnus eſt plantæ genus, flore AB, monopetalo, tubulato, in quatuor partes plerumque ſecto, cujus calyx C, abit deinde in fructum D, ut plurimum Olivæformem, oſſiculo fœtum E, in quo nucleus F, reconditur, ejuſdem formæ. *Tab.* 489.

Elæagni ſpecies ſunt

Eleagnus Orientalis, latifolius, fructu maximo.

Elæagnus Orientalis, anguſtifolius, fructu parvo, Olivæformi, ſubdulci. *Olea*

ſylveſtris, folio molli incano C.B. Pin. 472. *Ziziphus alba Cluſ. Hiſt.* 29.

Elæagnus Orientalis, anguſtifolius, fructu minimo, rotundiori & ſubacido. *Elæagnus à vocibus Græcis* ἐλαία Olea *&* ἄγνος Vitex, *quaſi planta foliis Viticis & Oleæ fructu.*

Ad Vigeſimam-ſecundam Claſſem referri debet

ALHAGI.

Tab. 489.

ALhagi eſt plantæ genus, flore A B, papilionaceo, cujus piſtillum C, abit deinde in fructum D, ſeu ſiliquam ex multis partibus E, quaſi articulatione conjunctis compoſitam, quarum ſingulæ F, ſemine turgeſcunt G, quaſi reniformi. His notis addenda ſunt folia alterno ordine naſcentia.

Alhagi ſpeciem unicam novi.

Alhagi Maurorum Rauwolf. 94. *Geniſta Spartium ſpinoſum foliis Polygoni C. B. Pin.* 394. *Geniſta-ſpinoſa, flore rubro Wheel. Itin.*

INDEX NOMINUM PLANTARUM.

Prior numerus paginam, alter Tabulam indicat.

Tragoselinum,

INDEX

NOMINUM PLANTARUM,

quæ in propriis locis quæri debent.

H

Extrait des Registres de l'Académie Royale des Sciences.

SUr le Rapport de Messieurs du Hamel, Dodart & Morin, de l'Académie Royale des Sciences, qui avoient été priés d'examiner un Livre composé par Monsieur Tournefort de la même Académie, intitulé *Corollarium Institutionum Rei Herbariæ*, *&c.* la Compagnie a jugé que cet Ouvrage méritoit d'être imprimé. Fait en l'Assemblée tenue au Louvre le 9. Décembre 1702.

FONTENELLE,
Sec. de l'Acad. Roy. des Sc.

Listed by Antiquariaat Junk
Cat. 279, item 142 @ 4800 guilders
= $ 1872.–

[142] TOURNEFORT, J.P. Institutiones Rei Herbariae. Editio Tertia Appendicibus aucta ab Antonio de Jussieu. Parisiis, e typographia Regia, 1719. 3 volumes (1 text-volume & 2 volumes of plates). 4to. pp. (6), xxxii, 695, (8), 58 with 2 engraved frontispieces, 1 engraved title-vignette, 2 engraved vignettes and 489 engraved plates. Contemporary half calf, gilt spines with 5 raised bands (ends of spines a bit chipped). fl. 4.800

Stafleu & Cowan, 14.783. The present edition is in fact the second Latin edition, the first edition refers to the 'Élémens de botanique'; Hunt 450: "Tournefort's significance lies in the fact of having classified all plants into genera. Hundreds of the generic names coined or accepted by him were later adopted by Linnaeus and are in use today ..."

Tournefort's genera have largely been retained (he accepted 725), by leading taxonomists of the 18th century. Almost one-third of the genera of French flora derive from Tournefort. His herbarium, 6.963 species is one of the treasures of the Muséum d'Histoire Naturelle at Paris. The plates, all by C. Aubriet, "gehören in ihrem klaren und doch so eleganten Aufbau zu dem erstaunlichsten, was die vor-linneische Botanikmalerei aufzuweisen hat, ..." (Nissen BBI, p. 98). Also Blunt speaks highly of Aubriet and calls his drawings remarkable for the accuracy of their dissections.